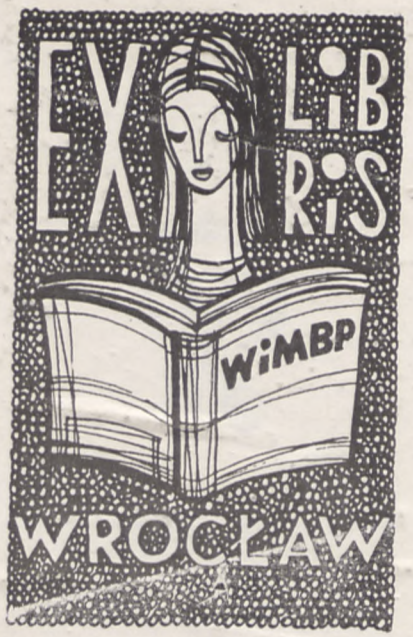

EX LIBRIS
WiMBP
WROCŁAW

CZY WIESZ KTO TO JEST

Wojewódzka Biblioteka Publiczna
we Wrocławiu
3433

CZY WIESZ
KTO TO JEST?

POD OGÓLNĄ REDAKCJĄ
STANISŁAWA ŁOZY

WYDAWNICTWO GŁÓWNEJ KSIĘGARNI WOJSKOWEJ
W A R S Z A W A 1 9 3 8

511781

Dolnośląska Biblioteka Publiczna
we Wrocławiu
14301-100229707

Miejska Biblioteka Publiczna we Wrocławiu

92(09)

25416

DRUKIEM
ZAKŁADÓW GRAFICZNYCH
„BIBLIOTEKA POLSKA"
W BYDGOSZCZY

OD REDAKCJI

Wydawnictwo niniejsze, które po prawie lat trzy trwających przygotowaniach oddajemy do rąk czytelników, jest pierwszym w Polsce wydawnictwem tego rodzaju, zakrojonym na tak wielką skalę.

Pierwszą próbę w tej dziedzinie podjął redaktor i wydawca „Przeglądu Tygodniowego" Adam Wiślicki, który w dodawanym prenumeratorom kalendarzu „Ruch" na rok 1887 zamieścił życiorysy współczesnych pisarzy, malarzy i rzeźbiarzy, w tymże zaś kalendarzu na rok 1888 — dopełnienie życiorysów pisarzy oraz życiorysy aktorów, muzyków i śpiewaków.

Po nim, dr Emanuel Świeykowski, w „Pamiętniku Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie" (1904), podał życiorysy artystów-plastyków, czynnych w latach 1854—1904.

Następną próbę zrobił Władysław Okręt, wydając w roku 1905 „Encyklopedyczny Rocznik Literacko-Naukowo-Artystyczny", obejmujący życiorysy współczesnych literatów, dziennikarzy, osób pracujących na polu naukowym, budowniczych, malarzy, rzeźbiarzy, muzyków i aktorów.

Były to wydawnictwa obejmujące dość liczne grono osób pracujących na polu kultury rodzimej, nie uwzględniające jednakże szeregu dziedzin życia społecznego. O państwowym — siłą rzeczy — mowy wówczas nie było.

Po odzyskaniu niepodległego bytu, ukazał się szereg dzieł obejmujących życiorysy osób czynnych w poszczególnych dziedzinach.

Tak więc dr A. Peretiatkowicz i dr M. Sobeski, w wielkiej pracy pt. „Współczesna kultura polska" (Poznań 1932), uczynili to w stosunku do osób pracujących na polu literatury, nauki i sztuki; dr Stanisław Lam ogłosił pracę pt. „Współcześni pisarze polscy". Dalej należy wymienić wydawnictwa: „Parlament Rzeczypospolitej Polskiej 1919—1927" (1928); „Sejm i Senat Rzeczypospolitej Polskiej 1922—1927" (1929); „Działacze Polski współczesnej", „Album sterników nawy Państwa Polskiego" (1929); „Akademia Nauk Technicznych 1920—1932"; „Kronika Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1915—1935" (1936); „Roczniki Polskiej Akademii Umiejętności", „Sejm i Senat 1935—1940" (1936); wreszcie „Encyklopedia Wojskowa", doprowadzona w tej chwili do litery R.

Brak było natomiast dzieła obejmującego całokształt działalności ludzkiej, wydawany bowiem przez Polską Akademię Umiejętności „Polski Słownik Biograficzny", który zresztą nie prędko się w całości ukaże, zawiera życiorysy osób nie żyjących, a poza tym są to całe monografie, nie zaś treściwe dane, niezbędne niejednokrotnie w życiu codziennym. Ileż to razy, mając do czynienia z jakąś osobą lub nawiązując z nią stosunki, chcielibyśmy mieć o niej bliższe dane, które w wielu wypadkach pozwoliłyby nam obrać właściwą linię postępowania. W drodze bezpośredniej, danych tych przeważnie nie da się uzyskać, toteż zazwyczaj możemy je znaleźć dopiero w komunikatach prasowych w związku z objęciem przez daną osobę wyższego stanowiska, otrzymania nagrody, bądź też — niestety — we wspomnieniach pośmiertnych.

Ale i redagującym te komunikaty i wspomnienia najczęściej nastręczają się te same trudności. Dla dziennikarza więc „Czy wiesz kto to jest?" będzie miało w tych wypadkach szczególną wartość. Skorzysta z niego w równej mierze i literat i referent personalny każdej instytucji, historyk sztuki współczesnej i urzędnik administracji państwowej, kupiec i przemysłowiec, sięgnie do niego po informacje adwokat i publicysta. Trudno jest wyliczyć wprost te liczne dziedziny życia, w których wydawnictwo nasze odda z pewnością poważne usługi informacyjne. Nie wątpimy, że znajdzie się ono również w redakcjach prasy zagranicznej, tak fałszywie i błędnie niejednokrotnie informowanej o naszych znanych osobistościach. Zaznaczamy przy tym, iż jedynym celem naszego wydawnictwa jest krótka, lecz możliwie wyczerpująca informacja biograficzna, bez wdawania się w ocenę dzieł czy zasług. Taka informacja jest w dzisiejszym życiu potrzebna prawie w każdym zawodzie.

Za granicą od dawna zrozumiano potrzebę wydawnictw informacyjnych tego rodzaju, czego najlepszym dowodem jest ich znaczna ilość.

Tak więc w języku angielskim mamy przede wszystkim wydawane przez firmę A. & C. Black „Who' s who", którego ostatni rocznik (1937) jest 89-tym z kolei; dalej idą „The International Who's Who" (Londyn); „Who's Who in Central and East Europe" (wydawane przez The Central European Times Publishing Co w Zurychu); „Who's Who among North American Authors" (Los Angeles); „Who's Who in Latin America" (Stanford University, California); „The Who's Who in Japan" (wydawane przez Tsunesa Buro Kabesaka, rocznik 1936—1937 jest 17-tym z kolei); „Daily Mail y Yearbook", (rokrocznie podaje 1000 życiorysów osób, których nazwiska są częściej spotykane). Niektóre wydawnictwa angielskie szczegółowość informacyj posuwają aż do uwzględnienia przekonań politycznych, zamiłowań zbierackich, uprawianych sportów i przynależności klubowej.

Francuski „Almanach Hachette" również podaje zwięzłe informacje o znanych osobach, aczkolwiek nie w tak znacznej ilości.

Po niemiecku wychodzą: „Degeners Wer ist's?" (w roku 1935 ukazał się rocznik dziesiąty, wydawnictwo to nie wychodzi co rok); „Kürschners

Deutscher Gelehrten Kalender" (Berlin—Lipsk, ukazuje się nie periodycznie, ostatnie, V, wydanie wyszło w 1935 roku).

Włoskiego „Chi e?" ukazało się dotąd czternaście tomów.

Istnieją również: „Wie is dat?" (Haga, 1931, 1932, 1935); „Krak's Blaa Bog" (Kopenhaga); „Kulturni Adresař Č. S. R." (Praga, od 1934); „A Legujabbkor Lexicona" (Budapeszt).

Jest to jedynie część wydawnictw tego rodzaju, gdyż wyliczenie wszystkich zajęłoby zbyt wiele miejsca.

Przy opracowywaniu „Czy wiesz kto to jest?", natrafiliśmy na znaczne trudności. Licząc się z tym, że istniejące źródła drukowane są przeważnie przestarzałe i mogą zawierać szereg błędów, staraliśmy się dotrzeć bezpośrednio do interesujących nas osób.

Tymczasem wiele z nich — niesłusznie uważając nasze wydawnictwo za zbyteczną autoreklamę — odmówiło nam udzielenia swych życiorysów. Jesteśmy w posiadaniu wielu listów tego rodzaju. Zdarzyło się nawet, że członkowie jednego z zawodów wolnych gremialnie odmawiali udzielenia jakichkolwiek danych biograficznych o sobie.

Pragnąc choć częściowo uzupełnić powstałe w ten sposób luki, wzięliśmy szereg życiorysów z różnych źródeł pośrednich, przeważnie wymienionych wyżej. Z tego względu niektóre życiorysy mogą nie zawierać najświeższych danych lub zawierać dane niepełne.

Z tego samego względu, jak również i z uwagi na to, że wiele osób udzieliło o sobie tylko bardzo skąpych wiadomości — wynikła pewna niewspółmierność w wielkości poszczególnych życiorysów.

Jeszcze większe trudności wynikły z fotografiami, gdyż wiele osób nie tylko nie nadesłało ich, ale nawet nie zgodziło się na zamieszczenie fotografii uzyskanych przez nas w inny sposób. Niektóre osoby nadesłały swe podobizny dopiero w czasie druku, kiedy zamieszczenie ich było już techniczną niemożliwością. Inne znów z nadesłanych zdjęć nie nadawały się do reprodukcji.

Dlatego też faktu zamieszczenia fotografii nie należy uważać za jakieś specjalne wyróżnienie danej osoby w stosunku do tych, których podobizny nie zostały zamieszczone.

Mimo tych braków, które — jak widać z powyższego — powstały nie z naszej winy, oddajemy „Czy wiesz kto to jest?" do rąk czytelników z tym przeświadczeniem, że spełni ono swe zadanie i że nasza pionierska wprost praca w tej dziedzinie nie spotka się ze zbyt surową krytyką.

Nadmieniamy zresztą, że braki te będziemy się starali — w granicach możliwości — usunąć w uzupełnieniach do niniejszego wydawnictwa, które będą się ukazywały co jakiś czas, zależnie od napływu materiału. Pierwsze takie uzupełnienie zamierzamy wydać na początku r. 1939. Dzięki specjalnemu urządzeniu technicznemu, uzupełnienia te będą włączane wprost pod właściwe litery alfabetu, ułatwiając tym sposobem szukającemu orientację i pozwalając utrzymać wydawnictwo przez długi czas w aktualności.

WAŻNIEJSZE Z DOSTRZEŻONYCH OMYŁEK W DRUKU

BOROWSKI JÓZEF STANISŁAW — powinno być: **BOBROWSKI JÓZEF STANISŁAW**

DAMM-ROGALIŃSKA MARIA — powinno być: **DAUM-ROGALIŃSKA**

GIRKIN JAROSŁAW — powinno być: **GIRIN**

IDŹKOWSKI ANTONI WŁADYSŁAW — s. Wincentego i Anny z Dymalskich

KAŚKOWSKI BOLESŁAW — powinno być: **JAŚKOWSKI**

KAZURO STANISŁAW — oż. w 1923 z Margeritą Trombini

KOLENDO STANISŁAW — tel. 4-31-29

KORNKE RUDOLF — * 28. 9. 1884 w Zagórzu

KRÓLIKOWSKI STEFAN FRANCISZEK — s. Stefana i Aurelii z Choynackich

MATUSZEWSKI MARCIN — oż. w 1934 z Jadwigą Siehafer

MIŁASZEWSKI STANISŁAW — s. Józafata

MUSZAŁÓWNA KAZIMIERA TEOFILA — Radość p. Warszawą, 3 maja 52

NACHT ARTUR — * 24. 5. 1898 w Storożeńcu

NIEMOJEWSKI LECH JÓZEF — tel. 4-35-72

PADLEWSKI LEON JÓZEF — uk. gimn. w Jekaterynodarze (Kaukaz) z med. zł. (1890)

SZYMANOWSKA-KORWIN STANISŁAWA MARIA ANTONINA — * 16. 7. 1892 w Tymoszówce

SZYMANOWSKI KAROL — * w 1883 w Tymoszówce

TATARKIEWICZ WŁADYSŁAW — ogł. m. in.: ...Świack (zam. Świat) (1937)

TATARKIEWICZ-MAŁKOWSKA WANDA — stud. szt. akt. u Romany Popiel-Święckiej

W CZASIE DRUKU NINIEJSZEJ KSIĄŻKI REDAKCJA OTRZYMAŁA WIADOMOŚCI O ŚMIERCI NASTĘPUJĄCYCH OSÓB:

BEAUPRÉ ANTONI * 1. 5. 1863. † 12. 5. 1937.
BENIS ADAM JERZY * 9. 3. 1898. † 24. 1. 1936.
CZARNOWSKI STEFAN * 1. 9. 1879. 29. 12. 1937.
CZARTORYSKI na Klewaniu i Żukowie ks. ADAM LUDWIK * 5. 11. 1872. † 26. 6. 1937.
CZECHOWICZ GABRIEL * 28. 10. 1876. † 23. 1. 1938.
DASZYŃSKI IGNACY * 26. 10. 1866. † 31. 10. 1936.
DEMETRYKIEWICZ WŁODZIMIERZ * 1859. † 14. 4. 1937.
DENIZOT ALFRED * 21. 10. 1873. † 23. 2. 1937.
DOMANIEWSKI CZESŁAW * 18. 3. 1861. † 14. 9. 1936.
DOWBOR-MUŚNICKI JÓZEF * 25. 10. 1867. † 26. 10. 1937.
DZIUBIŃSKA JADWIGA * 10. 10. 1876. † 28. 1. 1937.
GAŁECKI TADEUSZ (STRUG ANDRZEJ) * 16. 11. 1873. † 9. 12. 1937.
GAY HENRYK JULIAN * 10. 1. 1875. † 3. 10. 1936.
GODLEWSKI FRANCISZEK KSAWERY * 2. 12. 1866. † 28. 11. 1937.
GRABSKI WŁADYSŁAW * 7. 7. 1874. † 1. 3. 1938.
HELLER HENRYK * 15. 4. 1876. zm. 17. 1. 1938.
HENNEBERG KAROL * 30. 7. 1866. † 30. 3. 1937.
HUTTEN-CZAPSKI hr. BOGDAN FRANCISZEK SERWACY * 13. 5. 1851. † 8. 9. 1937.
KARAFFA-KORBUT GABRIEL MARIAN * 25. 3. 1862. † 9. 1. 1936.
KĘDZIOR ANDRZEJ * 7. 11. 1851. † 17. 1. 1938.
KŁODZIŃSKI ABDON JAN KANTY * 25. 10. 1881. † 18. 10. 1937.
KOSKOWSKI BOLESŁAW * 20. 5. 1870. † 23. 1. 1938.
KRYŃSKI LEON PAWEŁ WAWRZYNIEC * 20. 2. 1866. † 8. 10. 1937.
LEPSZY LEONARD * 6. 11. 1856. † 29. 7. 1937.
LESZCZYŃSKA Z RAPACKICH HONORATA * 1864. † 18. 1. 1937.
LEŚMIAN BOLESŁAW * 12. 1. 1878. † 5. 11. 1937.
LILPOP FRANCISZEK BOGUSŁAW * 30. 10. 1870. † 20. 10. 1937.
LUBLINER STANISŁAW LEOPOLD * 11. 11. 1863. zm. 29. 11. 1937.
ŁAGIEWSKI CEZARY * 1876. † 29. 6. 1936.
MOSKALEWSKI STANISŁAW * 28. 4. 1876. † 6. 9. 1936.
MROZOWSKI JAN WŁADYSŁAW * 23. 6. 1864. † 16. 5. 1937.
NATANSON WŁADYSŁAW * 18. 6. 1864. † 26. 2. 1937.
NIEWIADOMSKI STANISŁAW KAROL * 4. 11. 1859. † 15. 8. 1936.
NOWAKOWSKI STANISŁAW TOMASZ * 11. 1. 1888. † 10. 3. 1938.
NUSBAUM HENRYK * 24. 4. 1849. † 18. 2. 1937.
OKRĘT LEON * 7. 11. 1864. † 2. 8. 1937.

PECHE JAN TADEUSZ * 27. 1. 1882. † 29. 7. 1937.
PORĘBOWICZ EDWARD * 20. 2. 1862. † 24. 8. 1937.
PRZANOWSKI STEFAN * 10. 4. 1875. † 17. 2. 1938.
REYCHMAN KAZIMIERZ * 1. 11. 1882. † 16. 8. 1936.
ROSE MAKSYMILIAN * 19. 5. 1883. zm. 30. 11. 1937.
ROSTWOROWSKI KAROL HUBERT * 3. 11. 1877. † 4. 2. 1938.
RUSZCZYC FERDYNAND * 9. 12. 1870. † 30. 10. 1936.
RYBCZYŃSKI MIECZYSŁAW SZCZĘSNY * 20. 11. 1873. † 23. 1. 1937.
SKRZYŃSKI WŁADYSŁAW BOLESŁAW IGNACY ANZELM * 21. 4. 1873. † 26. 12. 1937.
STPICZYŃSKI WOJCIECH * 23. 4. 1896. † 26. 8. 1936.
STRZELECKA z PANASEWICZÓW JANINA EMILIA † 13. 5. 1937.
SZCZEPAŃSKI ALEKSANDER ROMAN * 18. 10. 1882. † 20. 1. 1937.
SZUMLAŃSKI WITOLD * 10. 7. 1860. † 20. 6. 1937.
SZYMANOWSKI KAROL * w 1883. * 28. 3. 1937.
THON OZJASZ ABRAHAM * 13. 2. 1870. zm. 11. 11. 1936.
TOKARZ WACŁAW * 7. 6. 1873. † 3. 5. 1937.
TWARDOWSKI KAZIMIERZ * 20. 10. 1866. † 12. 2. 1938.
UJEJSKI JÓZEF * 1. 1. 1883. † 8. 7. 1937.
UNIŁOWSKI ZBIGNIEW KAZIMIERZ * 1. 5. 1909. † 12. 11. 1937.
WASILEWSKI LEON * 24. 8. 1870. † 10. 12. 1936.
WŁADYCZKO STANISŁAW KAROL * 4. 11. 1878. 18. 7. 1936.
WYCZÓŁKOWSKI LEON * 11. 4. 1852. † 27. 12. 1936.
ZAMOYSKA hr. MARIA * 15. 5. 1860. † 23. 2. 1937.
ZAWADZKI JÓZEF * 13. 12. 1865. † 23. 5. 1937.
ZIENKIEWICZÓWNA-SIEKIERZ JADWIGA (pseud. WICHURA) * 12. 8. 1905. † 24. 2. 1936.
ZUBRZYCKI TADEUSZ * 18. 4. 1881. † 26. 3. 1937.

A

d'ABANCOURT DE FRANQUEVILLE HELENA FRANCISZKA ALEKSANDRA JADWIGA. Bibliotekarka. Hist. sztuki. * 26. 2. 1879 w Wiedniu. C. Franciszka Ksawerego i Józefy. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel.; stud. malarstwo i rys. we Lwowie i Krakowie; podr. za gr. w celach nauk. W czasie wojny czł. zarz. Ligi Kobiet, prac. przy zaopatrywaniu Legion., opiek. się rannymi, zał. i sekr. Kom. Kobiet Obr. Lwowa i Kresów Wsch. oraz współzał. Klubu Polit. Kobiet. Czł. Zw. Inteligencji, Zw. Równoupr. Kobiet, Zw. Lit. Art., Zw. Hist. Sztuki, Zw. Przyj. Muzeum Narod., Fed. Międzyn. Kobiet z Wyższym Wykształ., Tow. Bibliofilów. Bibliot. Pol. Ak. Um. Ogł. Dubrownik—Raguza wczoraj i dziś (1904), Katalog zabytków w. 18 Muzeum Narod. w Krakowie (1906), Katalog wystawy obrazów ks. Moszyńskiego (1916), Linia i plama w malarstwie (1911), Kraków i okolice (1924), Grafika książkowa Józefa Mehoffera na tle prądów współcz. (1929), Witraże w sztuce relig. polskiej (1932), liczne art. w czasop. Tłumacz. prac Ivo Vojnowica, Roberta de Sizeranne, Romain Rollanda. Współprac. Pol. Słown. Biograf. Kraków, Kazimierza Wielkiego 120.

ABRAHAM ROMAN. Płk dypl. * 28. 2. 1891. S. Władysława, prof. Uniw. J. Kaz. Uk. gimn. w Chyrowie (1910) i wydz. prawa Uniw. J. Kaz. (1915). Brał udział w prac. Zw. Młodz. Narod. („Zet") i Druż. Bartosz. Od 1914 w w. austr., na fr. ros., rumuńsk., serbsk. i włosk. Od 1. 11. 1918 ucz. obr. Lwowa, walcz. na czele własn. oddz. na odc. Góra Stracenia. Od 1. 8. 1919 w gr. gen. Wł. Sikorskiego, gdzie czas. dow. pułkiem i odzn. się pod Gródkiem Jag. Przejśc. sł. w lotn. Od 1. 7. 1920 dow. grupą operac. w Małop. Wsch. W 1922 uk. W. S. Woj. i asyst. tamże; od 1925 wykł. taktyki og. Od 1927 dca p. uł., od 3. 1929 bryg. kaw. Odzn.: V. M. 5, K. W., 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., belg. Leop., fr. Pal. Ak.

ABRAHAM WŁADYSŁAW HENRYK FRANCISZEK. Dr praw. historyk. *10. 10. 1860 w Samborze. S. Cyryla i Antonii z Pawulskich. Oż. 6. 1889 ze Stanisławą Reiss. Uk. Uniw. Jagiel., nast. stud. w Berlinie. Docent Uniw. Jagiel. od 1886. Prof. prawa kośc. Uniw. J. Kaz. od 1888. Rektor 1900. Czł. Pol. Ak. Um. od 1893. Kier. poszukiwań z ram. Pol. Ak. Um. w księgozb. i arch. rzymskich. Czł. Tow. Nauk. Warsz. oraz Tow. Nauk. we Lwowie, Poznaniu i Wilnie.

Ogł. m. in.: Organizacja kościoła w Polsce do połowy XII w.; Powstanie organizacji kościoła łacińsk. na Rusi (1904); Jakub arbp halicki (1908), Forma zawarcia zaręczyn i małżeństwa w najnow. ustawod. kościelnym (1913), Zawarcie małżeństwa w pierwotnym prawie polskim (1925). Odzn.: O. P. 4 i 3, pap. Św. Grz. 3. Lwów, Długosza 16, tel. 263—99.

ABRAMOW IGOR. Literat. * 11. 3. 1903 w Białowieży. S. Mikołaja i Wiery Teresy. Oż. 14. 4. 1921 z Barbarą ... — Stud. dwa lata na wydz. prawa uniw. kijowskiego, nast. uk. wydz. nauk polit. Wolnej Wszechn. Polsk. Red. pisma dla dzieci i młodzieży „Mały Przegląd". Ogł. art. i nowele w prasie stoł. Warszawa, Żoliborz, Krasińskiego 16, tel. 12-60-46.

ABRAMOWICZ ABRAHAM. Inż. - budown. * 20. 4. 1879 w Krakowie. S. Mojżesza i Hendli Pestli z Zilberbergów. Oż. 2. 11. 1909 z Franciszką Ingel. Uk. szk. real. w Krakowie i nast. wydz. inż. budowl. polit. w Wiedniu. Prac. na kolei jako inż. i ref. spraw wojsk. Prow. wł. przedsięb. Przys. biegły sądowy do spraw budownictwa, kolejnictwa i wywłaszcz. Prac. w Krak. Tow. Techn. — Autor projektów kolei linowej i mostów kolej., racjonalizacji tras i bocznic kolej. Opr. proj. urbanist. terenów wyścig. na Błoniu. Kraków, Wrzesińska 9, tel. 1-18-18.

ABRAMOWICZ ADAM. Ks. * 2. 2. 1881 w Wilnie. S. Marcina i Cecylii z Sąginów. Uk. seminarium duchowne w Wilnie, stud. teolog. na uniw. Gregoriańskim w Rzymie. Areszt. w 1908 za nawr. na katolicyzm. Czł. wielu org. społ., kanonik kapit. wileńsk. Proboszcz par. św. Rocha w Białymstoku. Ogł. szereg prac publicyst. na łamach pism katol. Od 1928 red. „Jutrzenki". Białystok, Marsz. Piłsudskiego.

ABRAMOWICZ IGNACY. Dr med. * 14. 4. 1890 w Łodzi. Uk. gimn. w Puławach w 1909 i wydz. med. uniw. w Moskwie. Prof. okulist. Uniw. Stefana Batorego. Od 1914 do 1917 w w. ros. Od 1917 do 1918 specjal. się w okulist. w Warszawie, od 1919 do 1922 kpt.-lek. w w. p. Do 1924, jako lek. specj., kier. szpit. wojsk. W 1925 dr med. Uniw. S. B. nast. st. asyst. kliniki ocz. tegoż Uniw. Czł. Zw. Lek. Polaków w Wilnie, czł. Wil. Tow. Lek., Tow. Okulistów Pol. Franc. Tow. Okulist. Ogł. około 40 prac nauk. oraz art. z dziedziny okulist. wygł. szereg odczytów i referatów. Wilno, Biskupia 5.

ABRAMOWICZ WITOLD. Adwokat. * 16. 8. 1874 w Kałudze (Rosja). S. Jana i Marii z Mroczkowskich. Ożenił 16. 11. 1899 z Wandą Budny. Uk. gimn. filolog. w Moskwie nast. stud. na wydz. matem. uniw. w Moskwie i Petersburgu, uk. wydz. prawny uniwers. w Warszawie i Charkowie. Należał do Zw. Akad. Udział w demonstracji ku uczczeniu pamięci Kilińskiego w 1894. Prac. w org. P. P. S. (frakcja rewol.) Przed wojną zorg. ruch P. P. S. na Litwie; w czasie wojny — straż obywat. i objął komend. milicji miejskiej w czasie okup., współdz. z P. O. W.; prac. w Komit. Polskim, ost. jako prez.; udział w wyprawie Beliny i wyzwol. Wilna w 1919; pierwszy prezyd. wyzwol. Wilna. Udział w wypr. gen. L. Żeligowskiego, w org. Litwy Środkowej; pierwszy prez. rządu Litwy Środk. Poseł do sejmu wileńsk. z listy stron. demokr. Senator R. P. 1928 i 1930 z listy B.B.W.R. Prez. wileńsk. grupy region. posł. i senat. i prez. Rady Wojew. B.B.W.R. w Wilnie. Red. Kuriera Wileńskiego; przed wojną red. tygodn. Przegląd Wileński. Autor artyk., broszur i odezw nieleg. w czasie dział. P. P. S. Odzn.: O. P. 3, K. N. Wilno, zauł. Montwiłłowski 15, tel. 11-94.

ABT STEFAN. Ks. Dr Św. Teol. Mgr prawa kanon. * 9. 9. 1898 w Kościanie, woj. poznańskie. Uk. gimn. w Poznaniu, semin. duch. w Gnieźnie i uniw. katol. w Lionie 1927. Wyśw. w Poznaniu 1923. Za czas. szk. czł. Tow. T. Zana, Harcerstwa. W 1917—1918 w w. niem. na fr. zach., ciężko ranny. 1918—1919 w powst. wlkp. Nast. we Francji, praca duszpast. w Lionie i Douai. Po powr. do kraju sekr. ks. prymasa Hlonda dla spr. wychodźstwa do 1928. Nast. pref. gimn. w Poznaniu, prob. w Lechlinie 1932—36. Od 1936 prob. par. św. Mikołaja w Lesznie. Przew. tow. „Caritas", asyst. Komit. Akcji Kat. Prac. nad bud. nowego kośc. Ogł.: Św. Augustyn jako pedagog (Kraków 1929), Wypisy do dziejów Kościoła Powszechnego (Poznań 1930), współpr. „Przegl. Katol.", „Pro Christo", „Ruchu Katol." i in. Leszno Wlkp., Kościelna 21, tel. 261.

ABŻOŁTOWSKI SERGIUSZ. Płk dypl. pil. w st. sp. * 24. 6. 1890 w Merwie (Azja Środk.). S. Mikołaja Adolfa i Anny z Hopfenhausenów. Uk. korp. kad. w Sumach (Ukraina), Michajł. Szk. Artyl. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1910), szk. pilot. w Sewastopolu (1917), kursy lotn. we Francji (Dijon, Pau, Biscafossi Voves) (1918), Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1922). W czasie wojny świat. sł. w w. ros., nast. przedost. się przez Syberię i Japonię do St. Zj. A. P., gdzie wst. do oddz. polsk., z kt. przybył do A. P. we Fr., a z tą do Polski. Od 21. 2. 1919 pom. techn. dcy lotn., od 11. 8. 1919 dca lotn. A. P. we Fr., nast. szef lotn. fr. płd.-zach. (13. 9. 1919); zast. szefa lotn. połow. (21. 10. 1919), po czym przewodn. kom. odb. samolot. we Włoszech. W 1920 ochotn. pil. 9 esk. lotn. i szef lotn. fr. środk. Po wojnie zajm. szer. wyższ. stan. w M. S. Wojsk. i w linii, ost. dca pułku lotn. Od 1924 płk. Od 31. 3. 1929 w st. sp. 1925—33 czł. zarz. L. O. P. P. w Poznaniu i Grodnie. Wicepr. zarz. gł. Stow. Wet. b. Armii Polsk. we Francji. Ogł. m. in.: Taktyka lotnictwa; Czy potrzebne nam lotnictwo (wsp. z J. Szczerskim, 1924); Lotnictwo w wojnie współczesnej (1925); Tymczasowa instrukcja

użycia bojowego sił powietrznych (tłum., 1929); Quelques mots sur la visibilité dans les avions de chasse (1930); Obserwacja samolotów z ziemi (1931); Operacyjne użycie lotnictwa (1932); O niebezpieczeństwie lotniczym i obronie przeciwlotniczej kraju (1934); Lotnictwo komunikacyjne, przewozy i desanty powietrzne (1935); Doktryna wojenna gen. Douhet (tłum., 1937) oraz liczne art. w Bellonie, Przegl. Lotniczym, Przegl. Wojsk.-Techn., Locie Polskim, Polsce Zbrojnej, Kur. Por. i in. Odzn.: K. W. 2, K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, fr. M. W. W., M. I. Warszawa, al. Waszyngtona 6 m. 9, tel. 10-33-41.

ACHMATOWICZ LEON. Dr med. i wszech nauk lek. * 31. 1. 1894 w Bergaliszkach pow. oszmiańskiego. S. Aleksandra i Elżbiety z Kryczyńskich. Oż. 2. 1. 1923 z Teresą Staniewicz. Uk. Korpus Paziów w Petersburgu i Wojsk. Ak. Medyczną tamże. W czasie wojny świat. sł. jako lek. w w. ros. W 7. 1918 powrócił do kraju i poświęcił się pracy zawod. na Wileńszczyźnie. Z chwilą zajęcia Wilna przez wojsko polskie prac. w szpit. P. C. K. i św. Jakuba, którego jest ordynatorem. W 1919 wst. ochotn. do jazdy tatarskiej. Ogł. szereg prac w Gaz. Lek., Pam. Wil. Tow. Lek., Medycynie, Polsk. Przegl. Chirurg. oraz w czasop. fach. franc. i niem. Wilno, Mostowa 3-a, tel. 20-29.

ACHMATOWICZ OSMAN. Dr chemii. Dr fil. * 16. 3. 1889 w Bergaliszkach, woj. wil. Uk. U. S. B. Mgr chemii 1925, dr chemii 1928. Studia specj. w Oxfordzie, dr fil. 1930. Mł. asyst. zakł. chemii nieorg. U. S. B. 1921 mł. asyst. zakł. chemii org. U. S. B. 1922, st. asyst. 1925. adiunkt 1928, doc. chemii org. U. S. B. 1933, prof. nadzw. chemii farmaceut. i toksykologicz. Uniw. J. Piłs. od 1933. dziekan 1934/35.

ACHMATOWICZ (ULAN-BEK) ALEKSANDER. Adwokat. * 19. 11. 1865. S. Macieja i Heleny z Tuhan-Baranowskich. Oż. z Emilią Najman Bek-Oleszkiewicz-Kryczyńską. Uk. gimn. w Petersburgu w 1886 i wydz. prawny uniw. warsz. w 1890. W Rosji był wiceprokur. depart. cyw. Senatu Rządz.; w Polsce prok. sądu apelac. i kasac., potem adw. W okr. 1917/18 wicepr. Tow. Reemigr. Polaków z Rosji, prez. Zw. Tatarów Polski, Ukrainy, Litwy i Białorusi, czł. Wszechros. Rady Muzułmańskiej, prez. delegacji rządu Rzpl. Krymskiej do zaw. pokoju z Rzpl. Ukraińską i min. sprawiedliwości wspom. Rzpl. Krymskiej. W 1920 zainicj. wskrz. tatarskiego p. uł. im. płka Stef. Achmatowicza. W okr. 1920/21 dyr. Dep. Sprawiedl. Litwy Środkowej. W 1928/31 senator R. P. z listy państw. Należy do tow. im. Józefa Piłsudskiego (czł. zał.); prez. zarz. Zrzesz. Sędziów i Prokur. Apel. Wileńsk. (1921—24); prez. Wszechpolskiego Zjazdu Muzułmańskiego w Wilnie (1923); prez. komisji dla oprac. proj. statutu wyzn. muzułmańskiego w Polsce (1923—26); wicepr. Tow. Prawniczego w Wilnie (1921—1925); prez. kom. prawn. i regulamin. Senatu R. P. (1928—1930). Ogł. szereg prac z zakr. prawa cyw. i hipot. M. in. O zniesieniu przep. prawnych dotycz. opieki i kurateli i wprowadz. na kresach wschodnich tychże przepisów, obow. w b. Król. Kongr. i odstąpieniu w niektór. wypadkach od zasady niepodzielności hipoteki przez dopuszczenie segregacji ciążącego długu hipot.", „Kwestje obrony pogranicza". Wilno, Mostowa 3-a/3.

ACHREM-ACHREMOWICZ GRACJAN. Art.-mal. Grafik. * 31. 12. 1899 w Mińsku Lit. S. Antoniego i Felicji Heleny z Ciszewiczów. Oż. 4. 7. 1926 z Wandą Nowodworską. Uk. gimn. w Mińsku Lit., wydz. sztuk piękn. Uniw. St. Batorego oraz Chelsea School of Art i Grosvenor School of Modern Art w Londynie. Za czasów szkol. udział w org. harc. W 1920 och. mińskiego p. strzelców, dostał się do niewoli ros. Po uk. studiów pośw. się pracy zawodowej, interesując się grafiką stos. Zał. drukarnię p.f. „Polska drukarnia artyst. Grafika". Czł. org. zaw. i społ. Ogł. art. z zakresu grafiki i poezji w „Alma Mater" i czasop. „Pax" oraz „Włóczęga". Udział w wyst. Tow. Plastyków oraz w wyst. reg. Wykonał szereg projektów, dyplomów i mszałów, okładek do wyd. ozd. Wilno, Sierakowskiego 8/5.

ADAM ADAM TADEUSZ. Dr praw. Bankowiec. Kompozytor. * 23. 1. 1896 w Krakowie. S. Ernesta i Emilii z Żulińskich. Oż. 24. 4. 1923 z Zofią Broniewską. Uk. szk. śr. we Lwowie oraz wydz. praw. Uniw. Jana Kazim. Rewizor banku Zw. Spół. Zarob. Nal. do Zw. Młodz. Narod. pod zaborem austriackim, w l. 1916—17 prez. Czyt. Akad. we Lwowie. Och. 8 p. uł., w 1919—21 na fr. wołyńskim. Prac. w Ziemskim Banku Kredyt. we Lwowie, Gdańsku i Warszawie; w Pol. Banku Emigr. w Warszawie; w P. K. O. w Warszawie, w Banku Zw. Spół. Zarobk. w Poznaniu. Napisał szereg pieśni, m. in. „Polską pieśń oszczędnościową" wyd.

przez Międzynar. Inst. Oszczęd. w Mediolanie. Ogł. art. Odzn. M. za W. Poznań, pl. Wolności 15.

ADAMCZAK STEFAN. Sportowiec. * 1892. Chor.; instr. W. F.; czł. „Warty" poznańskiej. 9-kr. mistrz Polski w skoku o tyczce (1923—31) i wielokr. rekord. (3 m 71). Reprez. Polskę w zawod. międzyn. 15 razy, zajmując 6 razy 1 miejsce. Uczest. Igrz. Olimp. 1924.

ADAMCZEWSKI TADEUSZ. Bankowiec. * 3. 9. 1884. S. Stanisława. Stud. w Berlinie i Poznaniu. Dyr. Banku Spółek Zarobk. w Poznaniu od 1924, prof. Wyższ. Szk. Handl. i prez. giełdy pieniężn. tamże. Ogł. m. in.: Pieniądz i problem jego wartości (1932), Reforma walutowa w Polsce. Odzn. O. P. 4. Poznań, 27 Grudnia 8.

ADAMCZYK FERDYNAND KORNELIUSZ. Dr med. * 13. 9. 1896 w Uchylisku, p. Rybnik. S. Antoniego i Anny z Adamczyków. Oż. 21. 4. 1928 z Natalią Popiołek. Uk. gimn. humanist. w Zabrzu studia med. na uniwers. we Wrocławiu, Krakowie, dokt. w Poznaniu. Udział w plebisc. na G. Śl. oraz w 3 powst. śl. Prac. w różnych miejscowych org., czł. Sokoła, Zw. Powst. Wygł. szereg wykł. i odczytów wśród miejscow. tow. Lekarz Kasy Chorych oraz wolnoprakt. Odzn. śl. wst. wal. Katowice, Krakowska 46.

ADAMCZYK FRANCISZEK. Rolnik dypl. * 28. 3. 1902 w Goźlicach p. Sandomierz. S. Wincentego i Julii ze Smigałów. Uk. Wyż. Szk. Gosp. Wiejsk. w Cieszynie oraz Kurs Nauczycielsko-Instr. w Cieszynie (1933—34). Wykł. o hodowli zwierzęcej. W 1920 ochotn. na froncie bolsz. Prac. w org. Kółek Roln., Przysp. Roln. Młodz., przewodn. sekcji hodowl. Okr. T. O. i K. R. Łowicz. Odzn. M. za W. Łowicz, Szkoła, skrz. poczt. 23, tel. 63.

ADAMEK JÓZEF. Działacz społ. i polit. * 26. 2. 1875. Uk. Kursy Nauk. Wyższ. Szk. Związków Zawodow. Przewodn. Centr. Zw. Zawod. Polsk. Jako poseł do Sejmu Śląsk., przewodn. komisji aprowiz., czł. Kom. Prawn. i Spółdz. Jeden z główn. doradc. Komisji Plebiscyt. na Śl.; Del. na międzyn. Kongres Pracy w Londynie. Zał. Centr. Zw. Zawod. Polsk. w Katowicach. Współorg. i przewodn. P. P. S. na G. Śl., z ram. tejże kand. do parlam. niemieck. Del. partii na międzyn. kongresy socjalist. Red. „Gazety Robotniczej" w Bochum i „Woln. Związkowca" w Katowicach. Ogł. art. w pism. oraz broszury o treści zawodowej.

ADAMKIEWICZ JERZY. Dr praw. Dyplomata. * 10. 6. 1881. W M. S. Z. od 25. 2. 1919. Przydz. do Prez. Rady Min. 1920. Sekr. poselstwa w Londynie 1921—1923; radca pos. w Jerozolimie 1923—24; 1924 p. o. radcy ekonom. M. S. Z.; 1927—1931 konsul gen. w Lipsku; 1931—1933 kons. gen. w Montreal; 1933 kons. gen. w Ottawie; 1936 w M. S. Z. W st. niecz. Odzn.: O. P. 4; M. 10-l. O. N.

ADAMOWICZ BOGUSŁAW MICHAŁ. Poeta. Literat. Art.-malarz. * 13. 1. 1870 w Mińsku Lit. S. Emeryka i Józefiny ze Szretterów. Uk. gimn. w Mińsku. Ogł.: poezje — Gra wyobraźni (pseud. B. Korda), Tragedia krwi, Poezje (seria I), Melodie, Rapsod ludzkości, Poezje (Paryż, 1906); powieści — W starym dworze, Tajemnica długiego i krótkiego życia, Nieśmiertelne głupstwo, Wojna z duchami, Wesoły marszałek, Świat na żółto. Wyk. portrety pastelowe, olejne i miniatury. Warszawa, Nowy Świat 68.

ADAMOWICZ BOLESŁAW. * 5. 1898 w Janowszczyźnie pod Krajskiem, na Wileńszczyźnie. Do szkół uczęszcz. w Wilejce. Wyemigr. w 1911 do St. Zj. Ameryki Płnc., osiadł w New Yorku, gdzie zał. fabr. wody sodowej. W 1928 wsp. z bratem Józefem, nauczyli się latania. 30. 6. 1934 na samolocie „City of Warsaw", przel. Atlantyk jako pierwsi Polacy, z lotn. Harbour Grace w New-York do Fleurs d'Orne w Normandii, a stąd 2. 7. do Warszawy. Odzn. O. P. 4.

ADAMOWICZ JÓZEF. * 5. 1893 w Janowszczyźnie pod Krajskiem, na Wileńszczyźnie. Wyemigr. do St. Zj. Ameryki Płnc. w 1907. Przel. Atlantyk wraz z bratem Bolesławem 30. 6. 1934.

ADAMOWSKI MIECZYSŁAW ZYGMUNT. Pedagog. * 29. 3. 1892 w Bełżcu, pow. Rawa. S. Wacława i Jadwigi z Zatcyów. Oż. 6. 8. 1921 z Franciszką Floryan. Uk. gimn. w Przemyślu (1910), nast. Uniw. J. K. (1914). B. czł. P. O. W. (1918). 1914—1918 sł. w w. austr.; 1. 11. 1918—18. 12. 1920 w w. p.; obr. Przemyśla, sł. gran. w Siankach; uk. szk.

broni specj. w Chełmie. Por. rez. Dyr. gimn. I w Rzeszowie. Czł. szeregu org. społ. Ogł. komentarze do Irydiona, Anielki, Owidiusza: Przemian, Kalendarza; Horacego: Pieśni, przekład poetycki ód tegoż, Ruch niepodległościowy w gimn. I w Rzeszowie w l. 1800—1920. Rzeszów, 3 maja 15, tel. 154.

ADAMSKI JAN WŁADYSŁAW. Dr med. * 26. 6. 1882 w Janiszewie, pow. radomski. S. Rajmunda i Antoniny z Wesołowskich. Oż. 1. 11. 1909 z Emmą Zan (†). Uk. gimn. w Saratowie (Rosja), stud. lek. w Warszawie, Krakowie i Moskwie. Prez. Polsk. Zw. Przeciwgruźl., wicepr. Polsk. Tow. Med. Społ., czł. Polsk. Tow. Higien. oraz in. org. lek.-społ. Dyr. dep. sł. zdr. Min. Op. Społ. Ogł. m. in.: Stan sanitarny mieszkań stróżów w Warszawie (1916); Mieszkania suterenowe (1918); Stan sanitarno-leczniczy Kasy Chorych m. st. Warszawy (1922); Służba zdrowia publiczn. we Włoszech i Belgii (1923); Higiena mieszkaniowa w ustawodawstwie polskim (1924); Rys histor. służby zdrowia w Polsce (1928). Odzn.: O. P. 3, M. N. Warszawa, Nowe Miasto 9 m. 5, tel. 11-83-19.

ADAMSKI JÓZEF. Adw. * 31. 12. 1883 w Inowrocławiu. Syn Konstantego i Konstancji. Uk. wydz. prawny uniwersytetu w Warszawie, stud. na uniw. w Berlinie i Dorpacie (ob. Tartu). Cz.-zał. Straży Obywat. m. st. Warszawy w 1915. Ochot. W. P. w 1920, b. prez. Koła Pracy Społ., b. wicepr. Koła Adw. R. P., prez. Koła Rez., prez. Zakł. Salez. w Warszawie oraz in. inst. społ. i org. polit. Warszawa, pl. Napoleona 6, tel. 6-99-98.

ADAMSKI JULIUSZ. Pedagog. * 15. 12. 1879 w Nimburgu koło Pragi. S. Jana i Anny z Rederów. Oż. w 1907 ze Stanisławą Trusiewicz. Uk. gimn. w Jarosławiu w 1899 oraz studia na wydz. prawn. i fil. w U. J. Kaz. i w Wiedniu (1899—1905); egz. prawno-hist. 1904, egz. naucz. gimn. 1914. W l. 1894—1895 czł. Polsk. Part. Rew., będącej odłamem P. P. S. W 1914 sł. w w. austr. W Jarosławiu podczas przewrotu dcą milicji. Po 1926 nal. do gr. Naprawiaczy. Od 1929 dyr. gimn. w Rohatynie, przew. kom. wyborcz. do Sejmu, kier. Zw. Strz. na pow. rohatyński, L. O. P. P., radny m. Rohatyna i Jarosławia, przew. koła B. B. W. R., org. i przew. bursy szk. Od 1933 dyr. gimn. państw. im. Józefa Piłsudskiego w Stryju. Czł. zarz. pow. Zw. Strzel., Koło Przyj. H. P., czł. rady op. szk. żeńsk., zast. prez. zarz. pryw. szk. żeńsk. Ogł.: O kołach rodzicielskich i patronatach oraz art. z muzykologii w Muzyku Wojskowym. Współpr. Wiad. Jarosławskich i red. Kwart. Nauczycielsk. Stryj, pl. Marszałka Piłsudskiego.

ADAMSKI STANISŁAW. Ks. Bp. Dział. społ. * 12. 4. 1875 w Zielonej Górze, pow. szamotulski. S. Piotra i Józefy z Wasielewskich. Uczęszcz. do gimn. w Poznaniu i Międzyrzeczu. Seminar. duch. ukończ. w Poznaniu 1899. Wik. kat. gnieźnieńskiej 1904. 1919—1922 kom. Nacz. Rady Lud. w Poznaniu. 1919 poseł na Sejm; 1922 senator i sekr. Senatu. Prof. hon. Uniw. Poznańskiego. W 1924 zorg. Unię Zw. Spółdz. w Polsce, któr. jest prez. Prez. zw. kapłanów „Unitas", Tow. Kobiet Prac., Katol. Szkoły Społ. (od 1927). Dyr. Akcji Kat. na całą Polskę. Zał. i prez. Zw. Kat. Tow. Kobiet Prac.; patron spółdz. zawod. i gospod.; kurator Banku Zw. Sp. Zarobk.; patron i sekr. gen. Zw. Kat. Tow. Robotn. Czł. Państw. Rady Spółdz. 1905—06 czł. zarz. gł. Tow. Czyt. Lud. Zał. i red. Robotnika w Poznaniu (1904), Gazety dla Kobiet (1906). 1904—07 red. dwutyg. Ruch Chrześcijańsko-Społeczny. Ogł. m. in.: Zasady pracy spółkowej, O kasach oszczędności w stow. młodzieży, Szkoła wyznaniowa czy mieszana, Zadania chrześc. demokr. w Polsce. Odzn. O. P. 2. Katowice, Francuska 59, tel. 29-82.

ADAMSKI WALERIAN. Ks. Dr fil. * 24. 11. 1885 w Zielonej Górze, pow. szamotulski. S. Piotra i Józefy z Wasilewskich. Uk. gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu (1906), stud. na uniw. we Fryburgu Badeńskim (1906), na Uniw. Jagiel. (1906/7), nast. uk. semin. duch. w Gnieźnie (1911). W 1927 dokt. filoz. (socjologia) na Uniw. Poznańskim. Kanonik kapituły kolegiaty poznańskiej. W 1902—1906 prac. w tajnym kółku, nast. w Gr. Narod. (1908—1911), w Zw. Młodz. Polsk. „Zet" (1908—1911). Prac. nad młodz. akadem. zagr. ze Śląska, Warmii, Pomorza (org. wyjazdy wakac. do rodzin polskich, kursy itp. 1908—1910)

Od 1911 prac. w tajnych i półtajn. org. nauki j. polskiego w Poznaniu oraz jawnych zrzesz. polskich. Od 1914 w Zw. Tow. Młodz. w Poznaniu. W 1917 wykłady społ. we Włocławku, Warszawie i Kielcach. W 1918 prac. w Polskim Tow. Pedagog. w Poznaniu (przygot. przejęcia szkoln.) i w Nacz. Radzie Lud. w Poznaniu — sekr. gen. wydz. oświaty i szkolnictwa. Org. „Pogotowia" młodz. pozaszkol. w Zw. Tow. Młodz. w Poznaniu. (1918—1919). Wikariusz w Poznaniu (św. Łazarz). Dyr. Zjedn. Młodz. Polskiej w Poznaniu (1919—1934); asyst. kośc. Katol. Zw. Młodz. Męskiej w Poznaniu i Katol. Zw. Młodz. Żeńsk. (od 1934); czł. rady Zw. Tow. Dobrocz. „Caritas" w Poznaniu (1924—1934). Czł. kurat. katol. szkoły społecznej w Poznaniu (od 1927), nast. (od 1933) prez. kurat. Ogł.: „Przygot. kleryków do pracy katolicko-społ." (1926); „Wych. fiz. w seminariach duch." (1926), „Program wykładu nauk społ. i ekonom. w semin. duch. i zw. z tym zagadn." (1929); „Jak pracować w tow. młodzieży" (współpraca) (1914); „Ćwicz. fizyczne w stow. młodzieży" (1919); „Zagadn. wyboru zawodu i pracodawcy" (1921); „Jak przemawiać w stowarzysz. młodzieży" (1921); „Jak przygotowywać młodzież do słuchania i wygłaszania wykładów" (1922); „Zarys psychologii młodzieży" (1924); „Zasady duszpasterstwa młodzieży pozaszkolnej" (1925); „Zarys socjologii stosowanej," tom I (1928); „Wychowanie państwowe" (1933); „Pogląd na grupy społeczne i ich klasyfikację" („Przegląd Socjolog., t. III 1935) itd. Poznań, Nowy Rynek 14/15, tel. 26-79.

ADELMANN ALEKSANDER. Inż.-chemik. * 17. 8. 1859 w Mikołajowie (Małopolska). S. Jana i Adeli z Macielińskich. Oż. 6. 2. 1886 z Marią Majewską. Uk. szk. real. w Jarosławiu oraz wydz. chem.-techn. polit. we Lwowie i Wiedniu. Prac. w cukr. w Mizoczu i Czarnominie, od 1887 kier. raf. naft., od 1888 insp. gorzeln. w Kraj. Dyr. Skarb. we Lwowie z przydz. pocz. do Rzeszowa, nast. Stanisławowa; od 1908 w st. sp. Dysp. w firmie „Tomasz Górecki". W Stanisławowie przed wojną był wicepr. Sokoła, wicepr. Tow. Muz., prez. oddz. Tow. Politechn. Od 1910 czł. rady Krak. Kongreg. Kupieck. Po w. świat. dyr. odbud. Małopolski. 1922—27 senator R. P. i przewodn. kom. skarb.-budżet. Czł. rady nadz. M. K. O. w Krakowie, wicepr. Tow. Techniczn., prez. Stow. Kupców, radny m. Krakowa, radca Izby Przem.-Handl., czł. kurat. szkoły ekonom.-handl., czł.-zał. W. S. H. w Krakowie. Ogł. szereg prac fach. w „Gorzelniku" i „Głosie Narodu". Kraków, Rynek Gł. 9.

ADER LEON. Dr praw. Adwokat. * 29. 1. 1864 w Pilźnie. S. Michała i Anny z Reichów. Oż. 22. 12. 1889 z Eweliną Lord. Uk. gimn. w Bielsku oraz wydz. praw. Uniw. Jagiel. i uniw. w Wiedniu. Przez 33 lata czł. sądu dyscypl. Izby Adwok., jako wicepr. i prez. Ogł. liczne art. z zakr. życia adwok. Kraków, Straszewskiego 25, tel. 110-43.

ADWENTOWICZ KAROL. Art. dram. * 20. 10. 1871 w Wielogórze p. Radomiem. Oż. z Ireną Grywińską. Art. teatrów warsz., kier. art. Teatru Kameralnego. Role główne: Hamlet, Otello, Peer Gynt, Brand w Upiorach, Wojewoda w Mazepie. Odzn.: K. N., O. P. 4., K. W., K. Z. zł. Warszawa, Mazowiecka 10, m. 46.

ADWENTOWICZ-GRYWIŃSKA IRENA, patrz: GRYWIŃSKA-ADWENTOWICZ.

AJDUKIEWICZ JULIAN. Art.-mal. * 5. 4. 1883 w Krakowie. S. Tadeusza i Salomei z Kirchmajerów. Oż. 8. 12. 1907 z Marią Hinz. Uk. gimn. w Wiedniu, Ak. Szt. P. w Monachium, stud. w Paryżu. Wyk., szer. portr., m. in. marsz. J. Piłsudskiego (Pos. R. P. w Ankarze), prez. G. Narutowicza (Pos. R. P. w Bernie). Wyst. w kraju i za gr. Warszawa, Mickiewicza 27, tel. 12-78-28.

AJDUKIEWICZ KAZIMIERZ. Dr fil. * 12. 12. 1890 w Tarnopolu. S. Bronisława i Magdaleny z Gärtnerów. Uk. Uniw. J. Kaz. 1912, studia spec. w Getyndze. Doc. fil. Uniw. J. P. 1921, habilit. na U. Jana Kaz. 1922; 1925 prof. nadzw. filoz. Uniw. J. P., 1928 Uniw. Jana Kaz. Lwów, Supińskiego 11-A.

AJDUKIEWICZ-BRZECHWA ADAM JÓZEF STANISŁAW. Płk dypl. * 20. 3. 1894 w Komornikach, woj. krakowskie. Syn Kazimierza i Julii z Ostoja-Finków. Oż. 27. 10. 1934 z Marią Iżycką. Matura we Lwowie, stud. na wydz. inż. wodn. politechn. tamże, uk. Wyż. Szk. Woj. (1921). Przed wojną prac. w skautingu we Lwowie i w Sokole-Macierzy (kurs podof. i of.). Od 1914 w Leg. Wsch., nast. w 4 p. p. Leg. 15. 8. 1915 ppor. Po kryz. przys. wciel. do w. austr., prac. w P. O. W. Od 11. 1918 w w. p., w st. kpt. Dca piech. dyw. Od 1931 prez. Polsk. Zw. Piłki Ręczn. Wicepr. koła warsz. T. W. W. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 2.

ALBERG MICHAŁ. Ekonomista. * 7. 7. 1893 w Warszawie. Oż. z Marią Gościńską. Stud. na uniw. w Birmingham, w Handels-Hochschule w Berlinie i na uniw. w Lozannie. Konsul hon. Hiszpanii w Katowicach, sędzia handl.; dyr. sprzedaży w konc. „Giesche". Ochotn. w. p. w 1920. Of. rez. Ogł.: Verkaufsorganisation industrieller Betriebe (Berlin), Le

Pétrole en Pologne (Paris 1929); Cynk, ołów i materiały pochodne (Katowice 1936) oraz szereg art. ekonom. w czasop. kraj. i zagr. Katowice, Gen. Zajączka 12, tel. 301-72.

ALBERTI Z SZYMAŃSKICH KAZIMIERA. Literatka. * we Lwowie. C. Antoniego i Marii z Filipowskich. W 1925 zaśl. Stanisława Alberti. Uk. szk. śr. we Lwowie, studia na wydz. lit. i szt. Un. Jagiel. Czł. Zw. Lit. w Warszawie. Wygł. prelekcje i odczyty. Ogł.: ,,Bunt lawin" (poezje, 1927), ,,Mój film" (1927), ,,Tatry, narty, miłość" (pow. sportowa), ,,Pochwała życia i śmierci" (poezje), ,,Ghetto potępione" (pow. o duszy żyd., 1934), ,,Ci ,którzy przyjdą" (1934). Biała koło Bielska, Staszica 1.

ALBERTI STANISŁAW. Dr praw. * 26. 11. 1895 w Krakowie. S. Stanisława i Marii z Dobieckich. Oż. 1925 z Kazimierą Szymańską. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie, wydz. pr. U. Jag. oraz Szk. N. Polit. tamże. Studia fil. w Krakowie i w Wiedniu. W 1911 nal. do Harc. i Druż. Strzel. W 1914 wst. do 2 p. p. Leg. walczył w Karpatach, potem o Lwów; w 1920 pierwszy of. szt. 2 dyw. piech. Leg., od 1925 kpt. w st. sp. Wicepr. zarz. pow. Feder. P. Z. O. O., prez. i czł. org. samorz. i kult.-społ. Prac. od 1928 w adm. samorz. Od 1930 star. w Białej. Odzn.: K. N., K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N. Biała koło Bielska, Staszica 1.

ALEKSANDER (INOZIEMCOW MIKOŁAJ). Arbp prawosł. S. Jana * 12. 8. 1887 w Tobolsku. W 1913 uk. Akad. Duch. w Petersburgu ze st. magistranta i został mian. pom. insp. tejże Akad. W 1918 kier. misji diec. w Mińsku i archimandryta. W 1919 przeor klasztoru cukurskiego diec. dońskiej. Od 1920 do 1921 na emigr. W 1921 proboszcz cerkwi św. Marii Magdaleny w Warszawie i czł. Warszawsko-Chełmskiego Konsyst. Duch. 1928 biskup lubelski, wik. diec. warsz.-chełmskiej. 1922 zarządz. diecezją pińsko-nowogródzką, mian. bp ordyn. diec. poleskiej i pińskiej. 1927 arbp. Odzn. ord. Grobu Św. 2.

ALEKSANDROWICZ JERZY STANISŁAW. Dr fil. Dr med. * 2. 8. 1886 w Stoczkach (woj. kiel.). Uk. gimn. (w 1904) i studia uniw. w Warszawie, nast. stud. w Zurichu, Monachium, Heidelbergu, Paryżu i Jenie. Drat fil. w Zurichu 1909, a drat med. w Jenie 1913. W l. 1913—1918 asyt. zakł. anat. opis. Uniw. Jag. i doc. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. Od 1919 zast. prof. anatomii opis. Uniw. St. Batorego, od 1921 prof. nadzw. histol. i embriologii Ak. Med. Weter. we Lwowie. W 1930 prof. zwycz. Ogł. szereg prac w czasop. fach. pol. i zagr. Czł. S-té des anatomistes w Paryżu; Tow. przyrod. im. M. Kopernika, Tow. Zoolog. i Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Tow. Lek. i Tow. Biol. dyr. Depart. Nauki i Szkół Wyż. M. W. R. i O. P. od 1. 1. 1937.

ALEKSY (GROMADZKI ALEKSANDER). Arbp prawosł. S. Jakuba i Eudoksji. * 1. 11. 1882 w Dokudowie, pow. Biała Podlaska. Uk. sem. duch. w Chełmie w 1904, Akad. duch., ze st. kand. teolog. w Kijowie (6. 1908). Święc. kapł. otrz. w 7. 1908 i mian. wikar. soboru w Chełmie. Od 12. 1908—1917. Czł. Chełmskiego Konsyst. Duch. i prefekt miejsc. szkół śr. W 1917—1918 diec. insp. szkół duch. i red. diec. organu pras. w Besarabii. Protojerej 1918; naucz. homiletyki, liturg. i hist. cerk. w sem. duch. w Krzemieńcu 1918—1921, rektor tegoż 1921—1923. Czł. konsyst. duch. w Krzemieńcu 1920—1922. Święc. zakon. 11. 2. 1922 z im. Aleksego, Archimandryta i przeor klaszt. w Dermaniu, 3. 9. 1922 wyśw. na biskupa łuckiego, wikar. diec. wołyńskiej. Zarz. diec. grodzieńskiej od 12. 10. 1922. Czł. Św. Synodu 10. 2. 1923. Bp grodzieński i nowogródzki i kancl. Św. Synodu 21. 4. 1923. Kilkakr. zarz. diec. wileńską. Od 1. 12. 1925 zast. przewodn. rady metropolit. W 1927 odbył podróż do kościołów wsch. Arbp 3. 7. 1928. Wykł. prawa kanon. i homiletyki na studium teologii prawosł. Uniw. J. P. 1927-28. Bp-ord. wołyński 29. 3. 1934 z tyt. wołyńskiego i krzemienieckiego. Odzn.: O. P. 3, greck. Feniksa 2; jugosł. ŚS 2; bułg. Zasł. Cyw. 2. Krzemieniec.

ALKIEWICZ JAN. Dr med. * 26. 3. 1896. w Osiecznej, pow. Leszno. S. Stanisława i Urszuli z Chrzanowskich. Uk. gimn. w Lesznie oraz studia uniwers.

w Monachium i Wrocławiu. Ordynat. szpit. miejsk. w Poznaniu. W 1914 kmdt. druż. strzel. w Lesznie, 1914—15 prezes. T. T. Z. tamże. Prac. w „Zarzewiu", w Kole Mieszczańsk., B.B.W.R. i „Kuźnicy". Ogł. szereg prac w Nowinach Lek., Przegl. Dermat., Lek. Kolej. oraz w fach. czasop. zagr. Odzn. M. N. Poznań, pl. Wolności 14, tel. 38-39.

ALTER LEON. Public. emigr. * 13.10.1880. S. Hersza i Malwiny z Bernsteinów. Uk. gimn. realne W. Górskiego w Warszawie i Szk. Nauk Polit. w Paryżu. 1919—1923 ref., nast. kier. wydz. Państw. Urz. Emigr. Od 1905 prac. w „Wiedzy Robotniczej". Areszt. dwukr. przez wł. ros. i zesł. do obozu jeńców przez wł. niem. Ogł. w czasop. Inst. Emigr. prace i monogr. z dziedz. emigr. Warszawa, Moniuszki 2, tel. 5-30-13.

AMAN MICHAŁ EDWARD. Dr med. * 29. 9. 1902 we Lwowie. S. Edwarda i Stanisławy z Seidlerów. Oż. 12. 11. 1934 z Marią Graff. Uk. gimn. we Lwowie, wydz. lek. Uniw. J. Kaz. (1927), stud. spec. w Wiedniu. W 1918—1919 ucz. obr. Lwowa, w 1920 ochotn. w. p. 1931—1932 dyr. sanat. Kasy Chorych w Worochcie, 1933—1934 prym. sanat. „Staszycówka" w Ludwikowie, pod Poznaniem, od 1935 w Poznaniu, ref. spr. inwal. w star. pow. i lek. adm. Ub. Społ., 1922—1924 sekr. Tow. Wzaj. Pom. Medyków we Lwowie. Czł. zarz. wojew. (kier. działu społ.-lek.)., Org. Młodz. Prac. Ogł. prace fach. w Polsk. Gaz. Lek., Gruźlicy, Nowin. Społ.-Lek. i in. Odzn. M. za W. Poznań, Prusa 6, tel. 51-96.

AMBROS MICHAŁ. Dr fil. * 26. 11. 1891 w Chlebowicach, woj. lwowskie. Uk. gimn. klas. w Drohobyczu, nast. wydz. filoz. uniw. we Lwowie (1917). 1917—1927 naucz. szk. śr. we Lwowie, od 1928 bibliotekarz Uniw. Stef. Bat. W latach 1909—14 czł. „Zarzewia", Drużyn Strzel., „Armii Polskiej" i „Legii Niepodległ." w 1913 do 1914 czł. red. „Zarzewia". Sł. w w. p. w 1918/19 i w 1920. Czł. zarz. okr. Tow. Szk. Lud., Tow. Nauczyc. Szkół Śr. i Wyższ. P. M. S. (w 1932—36); czł. Tow. Filozof., Tow. Filolog., Tow. Hist., org. dawnych harcerzy (sprzed 1918). Ogł. m. in.: Szkolnictwo Małopolski Wsch. na tle ustaw językowych (Przew. Oświat. 1926); Wileńskie bibliografie regionalne (Ateneum Wil. 1927/35); szereg art. w wileńsk. czasop. region.; bibliogr. Księgozbiór Lelewela (1932); Z Wileńskich Wergilianów (1930); Bibliografia ziemi wileńskiej (za 1929—32) Ateneum Wil.; Działalność polsk. bibliot. uniw. w 1932/3 (Przegląd Bibl. 1934). Odzn.: M. N. i M. 10-l. O. N. Wilno, Ludwisarska 6, m. 13.

AMEISENOWA ZOFIA. Dr fil. * 31. 5. 1897 w Nowym Sączu. C. Maurycego i Jadwigi z Siódmaków. Uk. gimn. w Krakowie i Uniw. Jagiel. Stud. w Niemczech, Austrii, Francji i Włoszech. Współpr. kom. historii sztuki Pol. Akad. Um. Asyst. i kier. gabinetu rycin Bibl. Jagiel. Ogł. szereg prac z zakr. hist. sztuki w jęz. pol. i obc. Kraków, Karmelicka, 16 tel. 173-03.

ANCELOWICZ LEON. Dziennikarz. * 7. 3. 1896 w Mińsku Lit. S. Szymona i Zofii z Fajnbergów. Oż. 21. 10. 1917 z Salomeą Jadwigą Lichtenstejn. — Uk. śr. szk. handl. w Mińsku, stud. 2 lata w akad. handl. w Moskwie i na polit. w Gandawie. W 1925 rozp. pracę dziennik., był współred. Kuriera Polskiego Tomaszowskiego, Głosu Trybunalskiego, Tomaszowskiego Głosu Porannego, nast. Republiki i Ekspressu Ilustr. (od 1932, kier. red. na woj. wileńskie, nowogródzkie i białostockie). Red. Kroniki Wileńskiej. Sekr. stałej komisji wyd. pism wileńskich i afil. B. wicepr. Syndykatu Dziennikarskiego okręgu łódzkiego w Piotrkowie. Wilno, Jagiellońska 8, m. 15, tel. 15-54.

ANDRASZ JÓZEF. O. T. Jez. * 16. 10. 1891 w Wielopolu k. N. Sącza. S. Piotra i Katarzyny z Bednarków. Uk. gimn. w N. Sączu i Chyrowie. Studia filoz. i teolog. w Krakowie. Wst. do Zak. T. J. 22. 9. 1906, ur. śluby 2. 2. 1924. Red. „Biblioteki Życia Wewnętrznego". Krajowy dyr. „Apostolstwa Modlitwy". Red. „Posłańca Serca Jezusowego". Kraków, Klasztor oo. Jezuitów, Kopernika 26, tel. 104-28.

ANDRÉ LUCJAN. Poeta. * 1899 w Ossowie, woj. warszawskie. Uk. wydz. filoz. Uniw. J. P. Ogł.: Walka o człowieka (1926) Szlakiem niepodległych (1929), Jaskinia Platona (1929), O bezdziejowości w poezji (1930). Współprac. w Kurierze Warsz. Polsce Zbrojnej i in. Milanówek pod Warszawą.

DE ANDREIS Z WYHOWSKICH MARIA WANDA. * 10. 3. 1906 w Krakowie. C. Tadeusza i Wandy z Micińskich. Zaśl. 24. 12. 1931. Uk. Uniw. Jagiel. W 1918-19 nal. do harc. w Odesie. Wygł. szereg odcz. o Polsce w Rzymie oraz prow. kurs jęz. polskiego w „Scuole di lingue slave et orientale". Wyd. podr. do nauki polsk. dla Włochów oraz słownik polsko-włoski i włosko-polski. Ogł. artyk. w „Pionie". Warszawa, Częstochowska 40, tel. 9-15-60.

ANDRIJEWSKI PIOTR. Dr med. wet. * 10. 11. 1880 w Romnach, na Ukrainie. Uk. Inst. Wet. w Charkowie. D-rat na uniw. w Lipsku 1913. Asyst. Inst. Wet. w Chark. 1917—18, doc. tamże 1918—19, prof. Inst. Wet. w Moskwie 1920—21, kier. labor. przy P. Inst. N. Gosp. Wiejsk. w Puławach 1921—22, prof. uniw. ukr. w Pradze 1922—28, zast. prof. chorób zakaź. zwierz. Uniw. J. P. od 1932, prof. nadzw. tegoż przedmiotu od 1934.

ANDRZEJEWSKI KAZIMIERZ. Handl. * 18. 1. 1898 w Poznaniu. S. Stanisława i Marii z Bartoszów. Uk. gimn. w Poznaniu (1918) i stud. prawno-ekonom. tamże. 1913—17 czł. Tow. T. Zana. Podcz. w. świat. sł. w w. niem. na fr. franc., dost. się do niew. ang. Od 2. 1919 wst. do A. P. we Francji, z którą powr. do kraju, gdzie sł. w w. p. Uk. szk. podchor. w Bydgoszczy. Por. rez. Udz. w akcji plebiscyt. na Mazurach. 1927—35 szef sprzed. konc. Lubońi-Wronki, od 1935 dyr. Centr. Biura Eksp. Przetw. Ziemniacz. w Poznaniu. Poznań, 27 grudnia 18, tel. 56-74.

ANDRZEJEWSKI MARIAN. Inż.-arch. dypl. * 1882 w Poznaniu. S. Konstantego i Franciszki z Ginterów. Oż. 1918 z Łucją Lindner. Uk. polit. w Charlottenburgu w 1907. Bud. państw. w Berlinie i Hanowerze 1907—1911. Wykł. budownictwo kośc. w semin. arcybisk. w Poznaniu od 1927. Biegły zaprzys. na obw. Sądu Apl. w Poznaniu. Prace arch.: kościoły w Mątwach, Podzamczu, Skórzewie; pałace w Czaczu i Żórawieńcu; Zakł. Ubez. Prac. Umysł. w Poznaniu. Otrz. I nagr. za gmach urz. wojew. w Toruniu oraz za pomnik Wolności w Poznaniu. Odzn. fr. Palmy of. Ośw. Publ. Poznań, Al. Marsz. Piłsudskiego 3, m. 1, tel. 29-12.

ANDRZEJOWSKI ZYGMUNT. Mjr dypl. Muzykol. * 30. 4. 1894 w Kijowie. S. Feliksa i Stanisławy z Oraczewskich. Uk. gimn. w Kijowie, stud. na wydz. fiz.-matem. tamże, uk. szk. art. ciężk. w Odesie, szk. dców bat. w Dorpacie (ob. Tartu). i Wyż. Szk. Woj. (1930). 1912—1914 prac. w org. młodz. rzem. i robotn. w Kijowie, kolport. lit. propag. ze Lwowa do Kijowa i na Białoruś. Podcz. w. świat. sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wschodn. Areszt. i więz. przez Niemców. Od 1919 w w. p. Czł. rady gł. L. M. i K. i zarz. okr. warsz., łódzk., białostock., wileńsk., polesk.; czł. zarz. okr. polesk. Tow. Rozw. Ziem Wsch.; wicepr. koła Modlin T. W. W. Ogł. m. in.: Wojenna pieśń polska (3 t.); monogr. i art. w Polsce Zbr. i Orkiestrze, m. in.: Stefan Chmielecki, Lisowczycy, Rycerska pieśń Polaka, Odrodzenie wojennej pieśni polskiej, O najstarszych pieśniach wojska polskiego; art. wojsk. fachowe w Przegl. Art., Sprawach Morskich, Morzu i in. Odzn.: K. N., K. W. 2, K. Z., M. za W., M. 10-l. O. N.

ANGIEWICZ HENRYK. Prawnik. * 2. 11. 1880 w Szydłówku, pow. Konecki. S. Edwarda i Rudolfy z Nałęczów. Uk. gimn. w Radomiu, nast. stud. na wydz. prawa uniw. w Warszawie, uk. w Charkowie (1907). Jako ucz. czł. kół samokształc., nast. na uniw. udział w strajku (przenies. do Charkowa). Aplik. w Kaliszu. Nast. przen. do Erywania na Kaukazie (1908—19). Po powr. do kraju sędzia okr. w Radomiu, w 1925 prok. S.O. w Kielcach; od 1927—1929 prez. S.O. w Kielcach, nast. w Kaliszu, od 1932 w Piotrkowie. Przew. obw. pow. L.O.P.P.; przew. koła Zrzesz. Sędziów i Prok.; prez. Tow. Prawn. Ogł. art. z dziedz. sądown. w prasie fach. Odzn. O. P. 4. Piotrków Tryb., Legionów 16, m. 3.

ANIGSTEIN LUDWIK. Dr fil. i med. * 2. 2. 1891 w Warszawie. Uk. uniw. w Heidelbergu z tyt. dr fil. 1913, nast. uniw. w Dorpacie. Doc. Uniw. J. Piłsudskiego. Czł. zarz. Zw. Pionierów Kolonial. Znany na ter. międzyn. badacz tyfusu plamistego, czł. kom. malarycznej Ligi Nar., z jej ram. w 1924 podróż. do Rosji europ., państw bałkańskich, Włoch, Hiszpanii, Palestyny, Egiptu, Syrii; w 1929 z ram. rządu bryt. bada tyfus tropikalny na Półw. Malajskim. W 1931 deleg. przez Ligę Nar. do Syjamu, w celu zorg. sł. przeciwmalar. W 1935, w poroz. z L. M. i K., dor. sanit. rządu Liberii. Asyst. Zakł. higieny i bakteriol. wydz. lek. Uniw. J. P. od 1918—1919, doc. parazytol. od 1929. Warszawa, 6 sierpnia 22, tel. 8-11-99.

ANKIEWICZOWA-HABDANK MARIA ANTONINA. Publicystka. * 31. 3. 1900 w Warszawie. C. Ładysława i Pelagii z Ziemniewiczów Ostoja-Wacławowiczów. Zaśl. 31. 1. 1921 Stanisława Habdank - Ankiewicza. Uk. gimn. L. Rudzkiej w Warszawie z odzn., kursy handl. H. Chankowskiego w Warszawie i kl. śpiewu prof. Brzezińskiego w Konserw. w Warszawie; stud. na Wolnej Wszechnicy. Prac. w P. B. K., Kom. Obywat. w „Klubie Gazeciarzy", prow. pracę

Wojewódzka Biblioteka Publiczna we Wrocławiu

oświat. wśród dzieci ulicy (1918—1920). Czł. wielu org. społ. i zawod. Od 1927 współpr.: Bluszczu, Kobiety w Świecie i w Domu, Świata Kobiecego (Lwów), Kobiety Współczesnej, La Femme Polonaise, Pani Domu, Rodziny Polskiej, „Mojego Domu", Przeglądu kobiecego, Urody, Spólnoty, Dziecka i Matki, Świata Dziewcząt, Ja To Zrobię, Wiadomości Kobiecych, Ruchu Kobiecego na Pomorzu, Almanachu Z. P. O. K. na 1932, Tyg. Kobiety, Startu, Kuriera Czerwonego, Expresu Por., Polski Zbrojnej, Kuriera Warsz., Ilustr. Wielkopolskiej (Poznań), Anteny Polskiej, Radia, Biuletynu Polskiego Radia. 1926 do 1933 prac. w Polskim Radio jako inicj. i kier. „Działu kobiecego", oprac. progr. radiowe i prow. „Przegląd czasopism kobiecych"; wygł. ok. 200 odczytów radiowych. Ogł. broszurę pt. „Służba domowa" (1930) oraz 25 nowel. Warszawa, Piusa XI 11, tel. 819-21.

ANKOWICZ-DINDORF FRANCISZEK, patrz: DINDORF-ANKOWICZ.

ANTONIEWICZ WŁODZIMIERZ. Dr fil. Archeolog. * 15. 7. 1893 w Samborze. S. Karola i Wandy z Kurowskich. Oż. 4. 11. 1920 z Jadwigą Lewakowską. Uk. szk. śr. we Lwowie (1912), studia uniw. odbywał we Lwowie, Krakowie i Wiedniu. Brał udział w wojnie świat. (1914—1917). W 1918 uz. na Uniw. Jagiel. st. dr fil. B. Kustosz muzeum zamku król. na Wawelu (1918), zast. nacz. wydz. sztuki i kultury Tymcz. Kom. Rządz. w Krakowie (1919), wicepr. i kier. biura Państw. Grona Konserwat. Przedhist. przy Min. W. R. i O. P. (1920—1924). W 1920 habilit. na uniw. poznańskim w zakr. prehistorii. Od 1920 do 1923 zast. prof., a od 1924 prof. archeol. przedhist. uniw. warsz. Od 1921 prof. prehist. Wolnej Wszech. Pol. w Warszawie. Od 1924 honorow. dyr. muzeum archeol. im. Erazma Majewskiego T. N. W. Od 1915 podr. naukowe po Europie, Syrii, Palestynie i Egipcie. Czł. koresp. Pol. Ak. Um., wied. Tow. Prehist., finlandzkiego Tow. Archeol., Tow. Archeol. w Londynie i niemieckiego Inst. Archeol. Czł. Tow. Numizmat. w Bukareszcie. Ogł. studia art. i rozpr. (od 1913 do 1931) w: Ziemi, Gaz. Lwowskiej, Kurierze Lwowskim, Głosie Narodu, Kurierze Poznańskim, Wiad. Muzealno-Archeol., Przegl. Archeol., Przewodn. Nauk. Lit., Wiad. Archeol., Przeglądzie Warsz., Bibliot. Nauki i Szkoły, Przegl. Współcz. w wydawnictwie Polska, jej dzieje i kultura, Światowidzie, Tyg. Wileńskim, Naokoło Świata, Urgenschichtlicher Anzeiger, Wiener Prachistorische Zeitschrift. Revue Archeologique, Niederluv Sbornik, Bulletin d'information des sciences historiques en Europe orientale; z dziedz. prehistorii około 80 prac, z in. ok. 46. Liczne z wym. były wyd. oddz. Odzn. M. N. i orderami zagr., m. in. łotewsk. i jugosłow. Warszawa, Nowy Zjazd 5, tel. 517-43.

ANTONIEWICZ-WOYSYM MICHAŁ JERZY, patrz: WOYSYM-ANTONIEWICZ.

ANTONIUSZ (MARCZENKO ALEKSANDER). Bp prawosł. S. Franciszka. * 12. 2.1887 w Odesie. Uk. ak. duch. w Petersburgu 1914. Święc. kapł. i zakon. w 1913. 1914—1915 prac. w ros. misji duch. w Urmii (Persja). 1915-1919 prof. sem. duch. w Stawropolu. 1919 archimandryta 1919—1920 kap. ros. armii ochot. 1921—1922 przeor klaszt. cziczerskiego w Jugosławii. W 1922 przybył do Polski i zost. czł. Warsz. Chełmsk. Konsyst. Duch. W 2. 1923 bp lubelski, wikar. diec. warsz.-chełmsk. Przeor klaszt. dermańskiego w 8. 1923. Rektor sem. duch. i przeor klaszt. św. Trójcy w Wilnie 26. 2. 1924. Rektor sem. duch. w Krzemieńcu i p. o. wikar. diec. wołyńsk. od 26. 3. 1926 do 12. 11. 1926. 22. 2. 1928 przen. w st. sp. Przeor klaszt. mieleckiego 30. 6. 1928. Bp kamień-koszyrski, wikar. diec. poleskiej 23. 10. 1930. Zarz. diec. grodzieńsko-nowogródzką 29. 3. 1934. Grodno.

ANTOSZ PATRYCJUSZ WŁADYSŁAW. Ks. Kaznodzieja * 22. 3. 1882 w Krzywce p. Łańcut. S. Jana i Marii Antoniny Mienisz. Uk. gimn. w Rzeszowie, stud. teolog. odbył po wstąp. (w 1898) do zak. oo. reformatów, święc. kapł. otrz. 29. 6. 1904. Prac. w misjach w Rosji. Podcz. wojny świat. kapelan II bryg. Leg. Pol. nast. kapel. garn. w Warszawie i katech. Szk. Podch. Prob. rez. Wygł. kazania na wszyst. niemal uroczyst. legionowych. Konin, klasztor oo. reformatów.

ARCHUTOWSKI JÓZEF. Ks. Mgr Św. Teol. * 1. 11. 1879 w Karolinie, woj. warszawskiego. S. Teofila i Emilii ze Skarbowskich. Uk. gimn. w Suwałkach, semin. duch. w Warszawie i ak. duch. w Petersburgu. Kier. semin. bibl. Star. Test.; prof. Pisma Św. Starego Test.; prof. uniw. lubelskiego, dziekan wydz. w 1924—25, 26—27, 31—32, 32—33. Prac. społ. na ter. zw. młodz. w Warszawie. Czł. Polsk. Tow. Orient.; współpr. kom. orient. Pol. Ak. Um. Kanon. hon. kapituły metrop. warsz. Ogł. Gramatykę jęz. hebrajskiego; Patriarchat czy matriarchat; Historia św. Starego Test. „Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa"; Co to jest Pismo Św.?, Studia Jehowy w księdze Izajasza proroka; Jezusa Chrystusa kazania na górze; Monoteizm izraelski i jego geneza; Wstęp szerszy do ksiąg Św. Starego Testamentu. O natchnieniu Pisma Św., Szkoła biblijna w Jerozolimie, Historyczność potopu, Nad Morzem Martwym, Protoewangelia, Kosmogonia Biblijna w świetle starowschodnich opowiadań i nauki, Niewola babilońska. Kraków, Jabłonowskich 28.

ARCICHOWSKI MICHAŁ. Pedagog. * 1863 w Wólce Zamkowej, pow. Bielsk. Podl. Uk. sem. naucz. w Siennicy. Prac. w Służewie, Włocławku i Mokotowie. 1919 poseł na Sejm Ustawod. Prac. w kom. oświat. i petyc. oraz zastępczo w kom. robót publ. Org. wykłady dla naucz. spod zaboru ros. w Krakowie. W czasie wojny świat. org. bursy dla naucz. i uchodźc. Prac. w kon. z Kom. Obywat. Jeden z org. tajn. Tow. Naucz. Szk. Powsz. Królestwa. Org. wycieczki krajozn. dla naucz. i seminarz. Prac. w Tow. Ośw. Nar. Ogł. art. w „Polaku" i „Przeglądzie Wszechpolskim".

ARCISZEWSKA - RACZYŃSKA Z LIPOWSKICH ZOFIA, patrz: **RACZYŃSKA-ARCISZEWSKA.**

ARCISZEWSKI FRANCISZEK. Płk dypl. w st. sp. * 28. 7. 1890 w Kołomyi. Syn Adama i Julii z Bogdany'ich. Ożenił 30. 6. 1928 z Zofią z Lipowskich Raczyńską. Uk. Of. Szk. Inż. w Mödling k. Wiednia (1910) i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1922). 1910—1914 ppor. sap. w Krakowie. W wojnie świat. dca komp. sap., dca baonu piech., of. szt. gen. austr. 1918 w armii polsk. we Włoszech i Francji oraz w w. p. W wojnie pol.-sow. szef szt. 18 d. p. 1924 w Biurze Ścisł. R. Woj. 1925 dca 28 d. p. Od 1926 w st. sp. 1927—28 prez. Zw. Hall. 1930—35 poseł na Sejm. Od r. 1936 prez. Zw. Sokol. Polsk. Ogł. m. in.: Ostróg-Dubno-Brody (stud. takt. z hist. wojny pol.-sow.), art. w Przewodniku Tow. Gimn. Sokół. Odzn.: V. M. 5, K. W. 3, K. Z. zł. Warszawa, Chmielna 68 m. 3.

ARCISZEWSKI MIROSŁAW. Dr praw. Dyplomata. * 19. 1. 1892 w Częstochowie. S. Władysława. W czasie wojny świat. sł. w w. ros. Prac w dypl. od 20. 11. 1918. 1922—1925 sekr. pos. R. P. w Genewie, nast. do 1929 sekr. ambasady w Paryżu. 1929—1932 pos. nadzw. i min. pełn. w Rydze; od 1932 pos. nadzw. i min. pełn. w Bukareszcie. Odzn.: O. P. 3 i 4, M. 10-l. O. N., L. H. 3 i 5, łot. 3 Gw. Bukareszt. Poselstwo R. P.

ARCISZEWSKI TOMASZ. Polit. * 4. 11. 1877 w Sierzchowie, pow. rawski. S. Mikołaja i Heleny z Młynarskich. Nauki pob. w domu. Od 1896 czynny w P. P. S. W 1901 areszt. w Radomiu. W 1903 zwoln., prac. w Sosnowcu. W 1905 przeszkadzał poborowi do w. ros. w b. Król. Polsk., nast. prac. part. w Siedlcach, Mińsku Maz., Sokołowie Podl., Węgrowie. Uczest. instrukt. kursów bojow. w Krakowie, zorg. przez J. Piłsudskiego. Org. i uczestn. licznych akcyj bojow., m. in. pod Bezdanami (1908). Sł. w Leg. Polsk., gdzie zorg. lotny oddz. wywiad., nast. w P. O. W. Od 1916 radny m. st. Warszawy. W 1918 wysł. C. K. W. P. P. S. do Rosji. Po powr. min. pracy i op. sp. w rządzie lubelskim. Po rozbr. okup. min. poczt i telegr. (17. 11. 1918—16. 1. 1919). W 1919 poseł na Sejm, w 1922 powt. Org. zw. zawod. i komisję centr. tychże. Czł. Rady Aprowiz. Zapoczątk. bud. Domu Lud. w Dąbrowie Górn. Prac. w org. op. i pom. dziec. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. Warszawa, Płowce 8, tel. 10-19-62.

ARCISZEWSKI - ROLA STANISŁAW TEOFIL. Ppłk dypl. * 9. 11. 1888 w Kołomyi. Syn Adama i Julii z Bogdany'ich. Ożenił 16. 2. 1919 z Małgorzatą Marią Schil. Uk. gimn. hum. we Lwowie, politechn. w Wiedniu, Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. W 1912 prac. w f. Siemens-Halske w Berlinie. W 1914 dyr. techn. fabr. masz. w Eisenach. Podcz. w. świat. sł. w w. austr. W 1919 szef polsk. misji transport. (zaop. woj.) w Wiedniu i Salonikach. 1924—1928 asyst. i wykł. Wyż. Szk. Woj. 1929 odb. raid konny Budapeszt—Praga. 1928—1930 szef szt. d. p., późn. dca p. art. Ogł.: Sztuka dowodzenia na zachodzie Europy (1934), liczne art. w Bellonie. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł., fr. L. H. 5, węg. K. Z. 2, M. za W., M. 10-l. O. N.

ARCT KAROL. Dr praw. * 7. 2. 1879 w Drohobyczu. S. Seweryna i Karoliny z Zacharskich. Oż. 19. 2. 1907 z Michaliną de Maross-Marossanyi. Uk. gimn. w Wadowicach (1897), nast. wydz. prawn. uniw. w Wiedniu, z doktoratem. Studia filoz. w zakresie hist. sztuki i filozof. ścisłej na Uniw. Jana Kazimierza. Po uk. studiów, pośw. się (od 1903) pracy w administr. państw. W okr. 1920–26 starosta i radca Min. Spr. Wew. Ost. woj. insp. starostw, po czym w st. sp. W czasie wojny świat. prezes kom. pomocy sierotom wojen., prez. kom. pomocy Polakom-Jeńcom. Czł. Partii Pracy (od 1926) i Zw. Młodz. Lud. Współpr. prof. K. Adamieckiego w I. N. O. i K. Ogł. szereg art. w „Przeglądzie Organizacji" i „Wsi", m. in. „Regionalizm i jego zastosowanie w administracji państwowej". Odzn. K. Z. zł. Kraków, Jabłonowskich 8, tel. 1-48-85.

ARCT STANISŁAW JAN. Księg. Wyd. * 29. 10. 1884 w Lublinie. S. Michała i Marii z Gałeckich. Oż. 6. 2. 1910 z Wandą Buyno. Uk. szk. realną w Warszawie, stud. nauki handl. w Leodium, Neuchâtel i Frankfurcie n. Menem, druk. w Lipsku. Och. w. p. w 1920. 1918—23 szef sekcji w Min. Aprowiz., późn. del. rządu w St. Zj. A. P. Wicepr. Polsko-Ameryk. Izby Handl., b. sędzia handl., radca Izby Przem.-Handl. Ogł.: Projekt odbudowy Polski przy pomocy amerykańskiej (1920), Szkice do programu gospodarczego (1926), liczne art. Warszawa, Nowy Świat 35, tel. 5-82-32.

ARCTOWSKI HENRYK. Klimatolog, geograf i podróżnik. * 15. 7. 1871 w Warszawie, prof. Uniw. Jana Kazimierza, znawca przyrody krajów polarnych, uczest. wypr. belg. Adriana de Gerlache'a do bieguna południ. na statku Belgica (1897 do 1899). Napisał: Les glaciers (opis lodowców Ziemi Ognistej i odw. przez Belgicę wybrzeży Antarktydy) Aurore polaire — obie w Résultats du voyage du Belgica, 1909, nr 5, O roku polarnym (Kosmos 1928), Belgijska wyprawa do bieguna południ. (Tyg. III., 1900), Antarktyda (Wszechświat 1897, t. XVI.), Samochód w wypr. do bieguna południowego (Przyroda 1904). Odzn.: O. P. 3, jugosł. SS 3, egip. Nilu 3, belg. Leop. 4. Lwów, Kościuszki 9.

ARCZYŃSKI STANISŁAW JAN. Ppłk. * 24. 6. 1895 w Luboszewach. S. Mirosława i Jadwigi z Szelągowskich. Oż. z Zofią Piszczachowską. Uk. gimn. w Warszawie i Szk. Inż. Wojsk. Od 1910 czł. „Zarzewia". Podcz. w. świat. sł. w w. ros. Od 1917 w form. polsk. wschodn. i P. O. W. Od 1918 w w. p. Po wojnie dca baonu szk. sap., 1929 Szef Sap. M. S. Wojsk., późn. kmdt Szk. Podch. Inż. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

ARGASIŃSKI TADEUSZ. Wiceminister poczt. i telegr. * 12. 6. 1892. S. Jana i Marii z Barczyńskich. Oż. w 6. 1927 z Anną Różą Wędziagolską. Uk. gimn. real. we Lwowie, stud. na polit. lwowskiej. Jednocz. w Zw. Strzel. 1914 do 1917. I bryg., Leg. pol., w 1918 sł. w 2 p. uł. Leg. W czasie przejścia II bryg. Leg. przez front ros. areszt. i intern. na Węgrzech, nast. wciel. do w. austr. Podczas powr. z fr. włosk. do Polski, org. w Lublianie transp. Polaków do Krakowa. Od 1918 w w. p. Szef łącz. w 1 dyw. piech. Leg., szef łącz. gr. gen. Śmigłego-Rydza, szef łącz. 3 armii, szef wydz. w szef. łącz. Nacz. Dow.. W czasie pokoju prac. w Dep. Techn. M. S. Wojsk., dowodził pułkiem i grupą łącz. w st. ppłka. Nast. dyr. okr. poczt i telegrafów w Warszawie. Odzn.: V. M. 5; K. N.; O. P. 4; K. W. 3; K. Z. zł.; M. za W.; M. 10-l. O. N. Warszawa, Promenada 17, tel. 9-45-99.

ARKAWIN HELENA. Art. dram. * 3. 2. 1888 w Płocku. C. Ignacego i Cecylii z Segałów. Uk. gimn. i szk. dram. Występ. we Lwowie, Krakowie, Łodzi, Wilnie, Warszawie, ost. w Poznaniu w rol. komed., dram., klas., m. in.: Elżbieta w Marii Stuart Schillera, Rachel w Judaszu Rostworowskiego, Rollisonowa w Dziadach. Spec. role w szt. Wyspiańskiego. Poznań, 27 Grudnia 10 m. 2.

ARND-LESKA HALINA, patrz: LESKA-ARND.

ARNOLD STANISŁAW. Historyk. * 20. 12. 1895 w Dąbrowie Górniczej. Uk. Uniw. J. P. 1920. Studia spec. w Wiedniu i Florencji. St. asyst. Semin. hist. Uniw. J. P. 1921—1924. Wykł. hist. w gimn. państw. im. Stef. Bat. w Warszawie 1921—1923 i 1924—1928. Prof. hist. gosp.-społ. i geogr. hist. Uniw. J. P. od 1929. Prof. hist. Polski średniow. W. W. P. Red. Polsk. Słownika Geograf. Ogł.: Władztwo biskupie na grodzie Malborskim w w. XIII (1921), Stosunek Longobardów do Rzymian we Włoszech północnych w okresie inwazji (1924), Możnowładztwo

polskie w XI i XII i jego podstawy gosp.-społ. (1925), W sprawie ustroju plemiennego na ziemiach polskich (1928), Geografia historyczna, jej zasady i metody (1929). Warszawa, N. Zjazd 5, tel. 5-40-41.

ARNSZTAJNOWA Z MEYERSONÓW HANNA FRANCISZKA (pseud. lit. ORLIK STEFAN, TEPA JAN, WYPYCH MACIEJ, pseud. P.O.W. ARA), Liter. * 19.2. 1865 w Lublinie. C. Bernarda i Malwiny z Horowiczów. Zaślub. 7. 1. 1885 dr med. M. Arnsztajna. Uk. gimn. w Lublinie, nast. wyższe kursy pedag.-przyr. w Niemczech. Za czasów niewoli prac. konspir. oświat. Od 1914 w P. O. W. Ref. pers. Z. P. O. K. archiw. Inst. im. J. Piłsudskiego z ram. Kom. Hist. Zw. P. O. W. Ogł.: Poezje (1895—1902 i 1911), Archanioł jutra (1924). Duszki (Lublin 1932), Odloty (Lublin 1933) Stare Kamienie (współpr. z J. Czechowiczem, 1934); szereg przekładów z angielsk. m. in.: Douglas Jerrold — Nauki małżeńskie, Pani Caudle; Wells — Syrena; R. Kipling — Puk; Sommerset Maugham — Malowana zasłona. Red.: dod. lit. Ziemi Lubelskiej i Kur. Lubelsk. Autorka kilku dram., nagr. i odzn. na konk. Współprac. w czasop.: Życie, Sfinks, Ateneum, Tyg. Ilustr., Naród i Wojsko, Sprawa Polska, Komenda, Mies. Literatury i Sztuki, Kur. Lubelski, Ziemia Lubelska, Okolica Poetów. Odzn. K. N., O. P. 5, K. W. Warszawa, Wspólna 66, tel. 8-97-04.

ARTKE BRONISŁAW WALERIAN. Ks. Bakalaureat Św. Teol. * 15. 12. 1887 w Warszawie. S. Czesława i Marii z Nowakowskich. Uk. gimn. i Inst. Pomol. w Warsz., semin. w Skępem, wyż. semin. duch. w Płocku. Wyśw. w 1920. W 1904 czł. taj. org. narod., del. na wiece, udz. w str. szk., prześlad., wyj. na Podlasie, gdzie prac. w oświacie tajn; w 1908 wyj. do puszczy Kurpiowskiej, gdzie prow. naucz. tajne. Od 1909—1914 naucz. lud na Mazowszu, prac. w ośw. pozaszk., prow. kursy wiecz. dla młodz., założ. tajn. bibl., zorg. Tow. Młodz. Patriot., chóry, teatry, współorg. kółka gosp. Od 1914—1919 prac. ośw. w Płocku; 1915-20 niósł pomoc sanit. tamże. Od 1920 pref. gimn. Jeden z org. P. C. K. na Mazowszu, wicepr. oddz. płock. P. C. K., prez. Kół. Młodz. Szk., prez. Stow. Uczestn. Walki o Szk. Polską, wiceprezes Rady Szk., Ogł. podr. szk. z dziedz. religii oraz art. z dziedz. etyki i dydaktyki w prasie codz. i fach. oraz w sprawozd. P. C. K. Płock, P. O. W. 20, tel. 12-02.

ARTWIŃSKI EUGENIUSZ. Dr wszechnauk lek. * 1. 3. 1892 w Warszawie. Uk. wydz. lek. Uniw. Jag. Prymariusz Szpit. św. Łazarza w Krakowie od 1922, doc. chorób nerw. i umysł. U. J. od 1924, prof. neur. i psych. U. J. K. od 1936 Ogł. m. in.: Über traumatische Neurosen nach Kriegsverletzungen (1919), O próbach leczenia porażenia postępującego gorączką powrotną (1923), O leczeniu porażenia postępującego (1932). Lwów, Senatorska 6, tel. 2-73-60.

ARTWIŃSKI STEFAN WŁADYSŁAW. Mgr farm. * 11. 8. 1863. S. Tomasza. Uk. uniw. w Warszawie. 1907—1916 czł. P. P. S.; nast. do 1918 w P. O. W. W 1920 org. i prez. Zw. Strzel. Prezydent m. Kielc. Czł. Federacji P. Z. O. O. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. Z. sr. 2. Kielce, Sienkiewicza 11.

ARTZT-JAMPOLSKA ADELA EUGENIA. Literatka * 20. 1. 1898 w Warszawie. C. Juliusza i Alberty z Marzahnów. Uk. gimn. w Warszawie. Ref. i reżys. audycji dla dzieci w rozgł. lwowsk. Polsk. Radia. Prac. w P. C. K. (1921-1922), nast. P. B. K. (1922-1929). Ogł.: feliet. i słuchow. radiowe, art. w czasopism.: Auto, Antena, Wschód, w Radio Times, Der Deutsche Rundfunk, opowiad. radiowe dla dzieci: Mały rybak z Jastarni, Zima w Zakopanem, Feluś Gwizdawka, Przygody lalki, Niezwykła przygoda panny Gapy i in. Lwów, Zyblikiewicza 18, tel. 2-18-36.

ASANKA-JAPOŁŁ MICHAŁ. Literat. * 1885 w Podgrodziu, w Małopolsce. Uk. studia na U. Jag. oraz w Monachium. Prac. jako naucz. szk. śr. Ogł. m. in.: Geniusz Henryka Sienkiewicza (1916), Uśmiech Sokratesa (1917), Gdzież nasze słońce, poezje (1920), Złoty okręt (1923), Trembowelska gloria (1930). Współpr. Kuriera Warsz. Cieszyn, Błogocka 14.

AST NIKODEM. Ks. Mgr praw. * 15. 9. 1885 w Lądku, pow. koniński. S. Ignacego i Józefy z Hilgierów. Uk. gimn. w Kaliszu,

sem. duch. we Włocławku (wyświęc. w 1908), Ak. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) i wydz. prawny uniw. tamże (1917). Podcz. w. świat. czł. Polsk. Komit. Pom. Of. Wojny w Petersburgu. W 1918 kanclerz kurii biskupiej we Włocławku. Podczas wojny pol.-sow. kpl. wojsk. na fr. Po wojnie prob. parafii Sompolno 1923—26, par. Choceń do 1931, par. w Ciechocinku od 1931, kan. hon. kaliski. Prez. Tow. Dobrocz. w Ciechocinku, asyst. Akcji Kat. Odzn. M. za W. Ciechocinek, Poniatowskiego 1.

AUGSPACH ALFRED. Dr med. * 7. 7. 1879 w Tomaszowie. S. Adolfa i Emmy z Bayerów. Ożen. w 1920 z Martą Kromm. Uk. gimn. w Kielcach i wydz. lek. uniw. w Moskwie w 1903. Lek. szpit. miejsk. św. Katarzyny w Moskwie. Wyj. w celach nauk. do Berlina, Paryża, Wiednia i prac. w klin. tamże. Dyr. szpit. miejsk. w Tomaszowie. Chirurg. Lek. spec. w Ubezp. Społ. Od 1915 do 1918 w w. ros. W 1919 powr. do kraju; w 1920 kpt.-lek., ordyn. szpit. wojsk. w Łowiczu, Włocławku i Skierniewicach. Od 1921 w rez. Prez. Zw. Lek. w Tomaszowie. Ogł. w prasie ros. i niem. prace nauk. z zakr. chirurgii grubych jelit. Tomaszów, pl. Kościuszki 18.

AUGUSTOWICZ HENRYK. Dr wszech nauk lek. * 9. 3. 1891 w Warszawie. Syn Kazimierza i Marii z Flattów. Ożen. w 1920 z Haliną Ginczelewską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. med. uniwers. w Kijowie (1914). 1914—17 sł. w w. ros. B. wicepr. Zw. Wojsk. Polak. w Połtawie (Ukraina) 1918/19 asyst. Szpit. św. Rocha w Warszawie. Od 1. 3. 1919 do końca 1921 kpt.-lek. w. p. Po wojnie w Odolanowie, zast. burm., przewodn. rady miejsk. i kier. ośr. zdrowia. Od 1931 lek. powiat. w Lesznie. Czł. zarz. P. C. K., czł. zarz. pow. Z. S., prez. Koła Przyj. S. Z.; prez. Tow. Przeciwgruźl.; prez. koła rodzic. przy państw. gimn. męsk. Ogł. art. fach. i og. w prasie codz. Odzn.: K. W., K. Z. sr. Leszno Wlkp., Lipowa 14, tel. 77.

AUGUSTOWSKI KAZIMIERZ ALEKSANDER. Publicysta. * 17. 4. 1899 w Warszawie. S. Aleksandra i Apolonii ze Szczepańskich. W 1914—16 brał udz. w ruchu harcersk. Czł. druż. im. Marcina Lelewela-Borelowskiego. W 1915 wst. do P. O. W. (dca sekcji, plut. i komp., w 1918 instr.), nast. sł. w wojsku. Czł. Zw. Peowiaków, zał. i red. nacz. „Peowiaka". Współpr. Kuriera Czerwonego, Expressu Porannego, Echa Warsz., Gazety Por. 2 grosze. W 1927 red. Głosu Wierzycieli, w 1931 Głosu Przemysłu Mięsnego. Ogł.: Współcześni (1927); Polska Wyzwolona (1933). Odzn.: M. N., K. Z. sr., M. za W. Pruszków, Stalowa 20, m. 1.

AUGUSTYNOWICZ ALEKSANDER. Art. mal. * 7. 2. 1865 w Iskrzyni, pow. Krosno. S. Wincentego i Julii z Habeckich. Ożen. 7. 2. 1895 z Anną Czemeryńską. Uk. gimn. w Rzeszowie, studia art. w Krakowie i Monachium, odbył podr. artyst. do Włoch i Węgier. Autor szeregu kompoz. i portretów, m. in.: portrety kard. Sembratowicza, J. Matejki, córek J. Eismonda, córek min. Długosza., rodziny prez. Ign. Mościckiego, własnego. Wyst. od 1890. Uz. m. in. med. zł. na międzyn. wyst. szt. w Berlinie (1898), med. sr. we Lwowie (1894). Odzn. K. Z. zł. Poznań, Mickiewicza 21, m. 25.

AUGUSTYNOWICZ WŁADYSŁAW. Prawn. * 1874 w Waszkowicach, woj. tarnopolskie. S. Piotra i Marii. Uk. wydz. praw. Uniw. Jana Kaz. B. sędzia i wicepr. S. O. w Kielcach, prez. S. O. w Mławie, nast. w Łodzi. B. dyr. dep. w Min. Sprawiedl. Notar. w Mińsku Maz.

AUGUSTYNOWICZ - DĄBROWSKA WŁADYSŁAWA. Art.-malarka * 15. 5. 1901 w Krakowie. C. Władysława i Wiktorii z Godulów. Zaśl. 29. 4. 1929 Stanisława Dąbrowskiego. Uk. gimn. w Krakowie w 1919, nast. wolną szk. mal. Mehofferowej w Krakowie w 1921 i studia mal. w Wiedniu w l. 1922—25. Od 1928 czł. Zw. Art. Plast. „Jednoróg", czł. Pol. Zw. Art. Plast. w Krakowie. Prace: „Portret pani Gz." (1925), „Akt" (j. w.), „Dziewczyna z lalkami", (j. w.), „Odpoczynek po pracy" (1927), „Portret matki" (1926), „Żniwa w górach" (1929), nabyte przez muz. miejsk. w Bydgoszczy, „Kobieta z dzbanem" (1926), „Krajobraz tatrzań-

ski" (1931), „Dwór w Glanowie" (1932), „Wnętrze dworu" (1934). Kraków, Grabowskiego 8.

AUGUSTYNOWICZOWA Z CZEMERYŃSKICH ANNA ERNESTYNA. Dziennikarka. * 21. 7. 1868 we Lwowie. C. Ignacego i Ernestyny. Zaśl. 7. 2. 1895 Aleksandra Augustynowicza, artystę malarza. Uk. szk. wydz. ss. benedyktynek orm. we Lwowie i kursy wyższe tamże. Od 1888 nal. do tajnej org. młodz. im. Agatona Gillera we Lwowie. 1894 sekr. pawilonu „Koła Pań" na wyst. we Lwowie. W 1914 w Zw. Strzel. we Lwowie, nast. w Zakopanem, w intend. Legionów. 1915 przew. Ligi Kobiet. 1920 przew. sekcji op., kom. obr. Czynny czł. Koła Pań. Przez szereg lat red. Pani Domu. Od 1906 przew. i red. pisma dla kobiet wiejskich Zorze Ojczyste. Czł. Zw. Pracy Obywat. Ogł. tomik poezyj, wyd. we Lwowie 1894, oraz art. powiastki ludowe i dla młodz. w czasop.: Niedziela, Tydzień, Mały Światek, Bluszcz. Odzn. M. 10-l O. N. Poznań, Mickiewicza 21, m. 25.

AUGUSTYŃSKI JAN. Pedag. * 1. 2. 1878 w Odporyszowie, pow. dąbrowski. S. Wojciecha i Elżbiety z Pytków. Oż. 30. 6. 1906 ze Stefanią Nalepa. Uk. gimn. w Tarnowie oraz wydz. praw. i fil. uniw. w Krakowie i we Lwowie. Od 1905 naucz. gimn. Podcz. w. świat. org. szkoln. polskie w Czechach i Salzburgu. Współprac. w Kom. Pom. Of. Wojny. 1920 dyr. gimn. w Nakle, 1923 w Grudziądzu, od 1925 w Gdańsku. Wicepr. i przew. kom. oświat. Polsk. Mac. Szk., kier. działu wych. obywat. Zw. Pol., czł. zarz. L. M. i K., deleg. obw. morsk. na m. Gdańsk, I wicepr. oddz. Zw. Harc. Polsk. Ogł. art. z dziedz. polit.-wychow. w prasie codz. Odzn. K. Z. zł. Gdańsk, Am Weissen Turm 1, tel. 2-52-09.

AXENTOWICZ GRZEGORZ JAN. Mgr praw. * 16. 9. 1901 na Bukowinie. S. Józefa. Uk. Uniw. J. K. Prac. w „Domu Polskim" w Czerniowcach; współdz. z org. rzemieślnicz. Dyr. Izby Rzemieśl. w Kielcach. Pisuje art. treści gospod. na łamach pism gospod. i rzemieśln. Odzn. K. Z. sr. Kielce, Szeroka 28, tel. 15-24.

AXENTOWICZ TEODOR. Art.-malarz. * 13. 5. 1859, w Brasowie (Kronstadt) w Siedmiogrodzie. S. Deodacego i Agnieszki z Pluharzów. Oż. w 1901 z Izą Giełgudówną. Uk. gimn. we Lwowie; w l. 1878—1881 kszt. się w akad. sztuk pięk. w Monachium, nast. odbył stud. art. w Paryżu (11 l.), gdzie prac. w dziedz. kult. i artyst. na ter. kolonii polsk. Od 1887 prof. krak. ak. szt. pięk. (powoł. przez dyr. J. Fałata). Dziekan i rektor akad. przez szereg lat. Założ. Tow. „Sztuka" (z J. Stanisławskim), propag. malarstwa pol. za gran.; czł. szeregu tow. nauk. i artyst. Od 50 l. udział w wyst. zagr. i kraj.; otrz. szereg nagród i zł. med., m. in. we Lwowie (1894) i w Saint Louis (1904). Z dzieł ważn.: portrety: W. Osławskiego, Sary Bernhardt, ks. Wł. Czartoryskiego, p. Czarkowskiej-Golejewskiej, ks. Adama Sapiehy, arcyks. Karola Stefana z Żywca. U studni w Wenecji, Oberek, Święcenie wody, Pogrzeb na Rusi, Würzburg w 1811, Posłowie polscy u Henryka Walezego w Paryżu. Odzn.: O. P. 3, fr. Of. d'Ac. (1889). Kraków, Kanoniczna 16, m. 4, tel. 174-38.

B

BABECKI WINCENTY JERZY. Dr med. * 18. 4. 1890 w Kluszewie-Szajcu, w Płockiem. Stud. medycynę w Paryżu i w Krakowie oraz higienę publ. w Baltimore (St. Zjedn.). Sł. w Leg. Pol. Intern. na Węgrzech. Nast. w w. p. płk lek. 1934 — 1935 doradca lek. prezydenta rzpl. Liberii. Zbadał warunki zdrowotne tego kraju i opracował plan org. sł. zdrowia. Warszawa, Górnośląska 45.

BABIŃSKI JULIAN JERZY (pseud. VERY). Publicysta. Dziennikarz. * 16. 2. 1900 w Kałach, pow. grójeck. S. Henryka i Antoniny z Szymańskich. Oż. 3. 4. 1932 z Zofią Zambrzycką. Uk. gimn. w Warszawie (1921) i wydz. roln. u. pozn. 1925. Od 8. 11. 1918 do 22. 11. 1920 sł. w 7 p. uł. Współzał. i współprac. tyg. „Pro Patria", 1923—1930, ostatnio red. i wyd. tyg. „Merkuryusz Polski". Ogł. około 700 art. i 1500 feliet. w prasie warsz. Warszawa, Chmielna 27, tel. 6-64-75.

BABIŃSKI LEON WŁADYSŁAW. Prawnik. * 13. 1. 1891 w Warszawie. S. Leona i Stefanii z Karpińskich. Oż. 30. 6. 1927 z Marią Rutowską. Uk. wydz. prawny uniw. w Paryżu ze st. licencjata (1912). W 1913 zł. egz. państw. na uniw. w Moskwie. Przedst. Państwa Polsk. przy Komis. Miesz. i Tryb. Rozj. dla Górnego Śl. (M. S. Zagr.). Prof. Wol. Wszech. Pol. (prawo międz. pryw.); doc. Szk. Gł. Handl. (prawo międz. pryw. i prawo morskie); prof. Szk. Nauk Polit. (prawo międz. pryw.). W 1915 czł. Str. Ob., od 1917 udział w org. polsk. sąd. państw. W 1920 ochotn. W. P., por. Korp. Sąd. Czł. zarz. (rady) Tow. Prawn. Warsz.; Tow. Prawa Międzyn., Pol. Stow. Prawa Morsk. Ogł.: Rejestracja i indemnizacja strat wojennych (Warszawa 1917); O sposobach utwierdzania działów spadkowych na podstawie praktyki ksiąg sądowych wielkopolskich z końca XIV i pocz. XV w. (Warszawa 1917); Kodeks Handlowy obow. w Król. Pol. (tłum. i jurysprud., wsp. z J. Namitkiewiczem i B. Ślaskim, Warszawa 1918); Trybunał Skarbowy Radomski (na podst. ksiąg Tryb. z l. 1614—1658. Warszawa 1923); Prawo cudzoziemców w Polsce (Warszawa 1925); Życie i dzieła Adama Żydowskiego (Lwów 1926); V Konf. Prawa Międzyn. Pryw. (Warszawa 1926); Le droit international privé en Pologne (Paris 1927); Drogi i kier. współcz. prawa lotn. (Poznań 1930); La riforma del diritto internazionale privato in Italia dal punto di vista del diritto polacco (Roma 1933); L'aspect juridique de la notion du commandant de l'aéronef (Roma 1933); Zarys wykładu prawa międzyn. pryw. I — Nauki ogólne, prawo osobowe (Warszawa 1935). Odzn.: O. P. 4; M. 10-l. O. N.; L. H. 4; Gw. Rum. 3; Kor. Rum. 2; jug. ŚS. 2; jug. OB. 3; finl. R. B. 3; cz. L. B. 3; łot. 3 Gw. 3. Warszawa, Hoża 47.

BABIŃSKI WACŁAW. Dr nauk ekon. Dyplomata. * 3. 4. 1887 w Warszawie. S. dr Leona Babińskiego i Stefanii z Karpińskich. Oż. 1916 z Marią Wodzińską. Nauki pocz. w Warszawie. W 1905 udział w walce o szk. polską. W 1906 matura we Lwowie. W l. 1906—1911 stud. w Monachium, gdzie uzysk. drat nauk ekonomicznych. W 1911 stud. w Paryżu sprawy bankowe. Po powr. do Warszawy, sekr. Tow. Pop. Pracy Społ. Podczas wojny prac. w kom. obywat. zarz. m. Warszawy. W 1918 szef kanc. gab. cyw. Rady Regencyjnej. Od jesieni 1918 w M. S. Z. Brał udział w konf. pok. w Paryżu. 1919 nacz. wydz. 1924 dyr. dep. M. S. Z. 1929—1931 poseł R. P. w Belgradzie, od 1931 poseł R. P. w Hadze. Ogł. m. in. Die kolonisation Westpreussens unter der Herrschaft des Kreuzritter Ordens (Monachium 1910), Ustrój skarbowy b. cesarstwa rosyjskiego (Warszawa 1918), Budżet m. st. Warszawy, Emigracja polska we Francji, oraz szereg art. w czasop. fach. i prasie codz. Odzn.: O. P. 4; M. 10-l. O. N.; jugosł. ŚS. 2 i 1; L. H. 4 i 3; czechosł. L. B. 1; rum. K. R. 2; austr. Odzn. Hon. 2; łot. 3 Gw. 2. Haga, Poselstwo R. P.

BABSKI ALEKSANDER. Bankowiec. * 7. 2. 1893 w Kozłówce, pow. Pułtusk. S. Czesława i Anny ze Stokowskich. Uk. 3-l. szk. roln. i stud. S. G. G. W. w Warszawie. Dyr. K. K. O. w Łowiczu. Od 1914—1917 sł. w w. ros., 1918 w II Korp. Pol. na Wschodzie, nast. w P. O. W., w w. pol. do 1921. Por. rez. Czł. zarz. Z. O. R., Z. R., Strzelca, Zw. Kaniowczyków i Żeligowczyków. Odzn.: K. W., M. za W. Łowicz, Piłsudskiego 48.

BAC STANISŁAW. Dr nauk. techn. * 30. 3. 1887 w Kazimierzu Wielkim. S. Macieja i Marii z Pieprzaków. Oż. 24. 6. 1920 z Izabellą Osmołowską. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. wodny i rolny Polit. Warsz. Org. Drużyn Bartoszowych. W 1914 sł. w Legionach. Przewodn. okr. harcerstwa, prez. Tow. Bud. Szkół. Docent Szk. Gł. G. W. Dyr. Wojew. biura Fund. Pracy w Białymstoku. Ogł. szereg prac z dziedziny torfoznawstwa, melioracyj rolnych i maszyn rolniczych. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. N. Białystok.

BACH JÓZEF. Inż.-roln. Pedagog * 4. 11. 1893 w Borzęcinie. S. Franciszka i Marii z Cichoniów. Oż. 27. 12. 1932 z Franciszką Korczyc. Uk. gimn. w Tarnowie 1913 i wydz. roln. U. Jag. 1921. W l. 1912—13 czł. Zw. Strz. w l. 1914-17 w Leg. nast. do 12. 1918 w w. austr.; od 1918 do 15. 3. 1919 ochotn. w. p. Po uk. studiów w 1921, naucz. szkół roln., od 1924 dyr. szk. roln. w Suchodole. Prez. Okr. Tow. Roln. w Krośnie od 1929, czł. zarz. Gł. Małop. Tow. Roln., radca Lwowsk. Izby Roln., czł. rady pow. i wydz. pow., czł. rady nadz. spółdz. powiat., przew. rady nadz. Kasy im. Stefczyka w Suchodoli, tamże czł. rady gromadz. i org. społ. Odzn. K. N., K. Z. sr. Suchodół k/Krosna, tel. 57.

BACZEWSKI STEFAN. Mgr praw. Przemysłowiec. * 1. 12. 1892 w Zniesieniu p/Lwowem. S. Leopolda i Stefanii z Kopeckich. Oż. 20. 10. 1920 z Małgorzatą Kuncewicz. Uk. gimn. w Wiedniu, wydz. prawny U. J. Kaz. i kurs abit. Ak. Handl. we Lwowie. W czasach akad. należ. do ugrupow. niepodl. kier. przez R. Abrahama, uczest. w obr. Lwowa, w 1920 och. w. p. Dyr. fabr. „J. A. Baczewski" i gen. konsul Rzpl. Austr. we Lwowie. Radny miasta, radca Izby Przem.-Handl., czł. rady nadz. Banku Zw. Sp. Zar. w Poznaniu. Odzn.: O. P., K. W., M. N. Lwów, Pełczyńska 35.

BACZYŃSKI STANISŁAW (pseud. KERSTEN ADAM). Pedag. Liter. * 1890 we Lwowie. Ogł. Sztuka walcząca—(1923), Syty Paraklet i głodny Prometeusz (1924), Losy romansu (1927), Prawo sądu (1930) oraz art. w red. przez siebie czasop.: „Wiek 20" i „Europa". Warszawa, Bagatela 10, m. 36.

BADECKI KAROL JÓZEF. Dr fil. * 28. 1. 1886 we Lwowie. S. Szymona Tadeusza i Teofili z Buczków. Oż. z Ludwiką Blicharską. Uk. wydz. fil. U. J. K. Doc. tegoż uniw. Dyr. Archiw. Akt. Dawn., Bibliot. i Muzeum Hist. we Lwowie. Współprac. kom. lit., kom. hist. szt. i kom. hist. P. A. U., czł. przybr. Tow. Nauk. we Lwowie, czł. Tow. Lit. im. A. Mickiewicza tamże. Ogł. m. in.: Średniowieczne ludwisarstwo lwowskie (1921), Literatura mieszczańska w Polsce XVII w. (1925), Biblioteka m. Lwowa (1926), Zaginione księgi średniowiecznego Lwowa (1927), Polska komedia rybałtowska (1931). Lwów, Kurkowa 55.

BADENI hr. STANISŁAW. Dr praw. Ziemianin. * 1. 1. 1878 w Radziechowie. S. Stanisława i Cecylii z hr. Mierów. Uk. gimn. we Lwowie i studia uniw. w Krakowie, Berlinie, Wiedniu i Heidelbergu. Wł. Radziechowa. Od 1914—1917 czł. N. K. N., poseł na sejm galic., czł. dziedz. Izby Panów, czł. wydz. rady powiat. w Kamionce Strumiłowej, b. prez. Tow. im. P. Skargi, prez. Zw. Ziemian Wsch. Wojew. Małop., radca Izby Roln. we Lwowie, szereg lat czł. Pol. St. Nauk. w Paryżu. Zał. i wyd. „Przegl. Współczesnego". Odzn. O. P. 3. Lwów, 3-go Maja 6.

BADMAJEFF WŁODZIMIERZ. Dr med. * 10. 12. 1886 w Czycie na Syberii. S. Buddy Badma i Handy z Tupczynowów. Oż. w 1929 z Tamarą Brzozowską. Wych. się pocz. w klaszt. buddyjskim w Aga (Mongolia) pod kier. lamów tybet. W 1905 uk. gimn. w Kazaniu i wstęp. do wojsk. ak. medyko-chirurg. w Petersburgu, skąd po ukończ. trzech kursów przen. na wydz. med. uniw. w Moskwie, który uk. 1913 z dypl. dra med. Prac. u dra P. Badmajeffa. Po wybuchu wojny świat. wciel. do w. ros., jako, lekarz. Do Polski przybył w 1920 i rozp. prakt. lek., stos.

100229707

zasady i środki medyc. tybet. Od 1923 lekarz b. prezyd. R. P. St. Wojciechowskiego; od 1931 lek. prez. R. P. prof. Ign. Mościckiego. W 1928 wydał swe pierwsze dzieło pt. ,,Chi-Szara-Badahan", w którym ujął podst. zasady fizjol. organizmu w świetle filozofii i medyc. tybet. W dziele pt.: ,,Tajemnica zdrowia" (1931) rozwija zasady psychofizjolog., również na podst. wiedzy med. Dal. Wsch. Z kolei wydał prace: ,,Medycyna tybetańska" (1932) i ,,Diagnoza syntetyczna" (1934). Od 1932 wyd. mies. pt. ,,Lekarz tybetański", pośw. krzewieniu zasad zdrowia ducha i ciała. W 1933 prezes hon. Tow. Zwol. Med. Tybet. Wygł. odcz. popul. i nauk. o syst. med. tybet. Prac. nad stworz. w Polsce Inst. Badań Med. Tybet. oraz nad założ. sanatorium doświadcz. Warszawa, al. Jerozolimska 23, m. 3, tel. 9-97-99.

BADOWSKI ZYGMUNT. Art.-malarz. * w 1875 w Warszawie. S. Pawła i Eweliny z Łaszczewskich. Uk. gimn. V w Warszawie, nast. szkołę rys. pod kier. W. Gersona; stud. w Krakowie, Paryżu i Krakowie (u L. Wyczółkowskiego). W 1920 ochotn. w. p. Prac. szereglat w Pol. Tow. Art. oraz w inst. ośw. Wyst. w Tow. Zach. Szt. P. w Warszawie (1913, 1922, 1931, 1937). Autor ilustr. dla Tyg. Ilustr. przed w. świat. Prace: tryptyk Cud, Sen o Polsce, Uchodźcy oraz szereg kompoz. i portretów. W 1902 współorg. wystawy wiosennej młodych artystów polskich z Kongresówki, Galicji i Rosji. Warszawa, Pierackiego 15, tel. 2-34-44.

BAEHR WACŁAW BRUNON. Zoolog. * 6. 10. 1873 w Makowlanach, pow. sokólski. S. Ottona i Zofii z Kleczkowskich. Oż. 16. 10. 1900 z Józefą Jastrzębską. Uk. I gimn. petersburskie w 1893, uniw. w Petersb. 1898; studia na uniw. w Tübingen, Würzburgu, Paryżu i Louvain. 1899—1917 prac. jako attaché Min. Ośw. z odkomend. do zajęć w Akad. Nauk w Petersburgu. W 1911 uzyskał tyt. mag. zoolog. uniw. petersb. Od 1922 prof. zwycz. cytologii Uniw. J. Piłsudskiego. W 1927 czł.-koresp. Tow. Biolog. w Paryżu; od 1929 czł. zwycz. Warsz. Tow. Nauk.; w 1933 czł.-koresp. Pol. Ak. Um. Czł. komit. zarz. kasą im. Mianowskiego (1926—1934). Ogł. szereg prac w czasop. fach. kraj. i zagr. Warszawa, Nowy Zjazd 5, tel. 5-17-43.

BAGIEŃSKI STANISŁAW. Art.-malarz. * 1880 w Warszawie. Stud. rys. i mal. tamże oraz w Monachium i Paryżu (1902—1903). Prof. Szk. Sztuk Piękn. im. Wojc. Gersona w Warszawie od 1927. Wyk. ilustr. do wydawn. powieśc. i Tyg. Ilustr. Obr.: Bitwa pod Raszynem; Gen. Chłapowski na Litwie w 1831; seria z wielkiej wojny i in. w muz., zbior. państw. i pryw. Warszawa, Żurawia 21.

BAGIŃSKI HENRYK JÓZEF. Inż. Ppłk dypl. * 19. 1. 1888 w Klwowie, woj. kieleckie. Uk. gimn. we Lwowie (1908) i wydz. chem. techn. politechn. tamże (1912), spec. się w metalurg. w Ak. Górn. w St. Etienne. W czasie stud. należ. do ,,Zarzewia"; kmdt org. Armia Polska i Polsk. Druż. Strzel. we Lwowie, czynny w miejsc. skautingu. Podcz. w. świat. powołał do życia tajną org. wojsk. p. n. Polska Liga Wojen. Walki Czynnej, po rewol. ros. zał. Tow. Polsk. Wiedzy Wojsk. Dca komp. sap. w bryg., nast. dyw. strzel. polsk. na Wsch., po czym baonu w dyw. gen. L. Żeligowskiego, z kt. powr. do kraju. W 1919 uk. kurs Szk. Szt. Gen. W 1920 szef sztabu 8 dyw. p. Po wojnie wykł. geogr. w Wyż. Szk. Woj., po czym zajm. szer. wyższ. stan. w sł. lin. oraz w M. S. Wojsk., Szt. Gł. i Wojsk. Biurze Hist. Ogł. m. in.: Terenoznawstwo (1912, 1915, 1918), Podręcznik dla żołnierza piechoty (1916, 1917), Technika wybuchowa (1918), Wojsko polskie na Wschodzie (1921), Zagadn. dostępu Polski do morza (1927), Wolność Polski na morzu (1931), U podstaw org. wojska polskiego 1908—14 (1935). Red. i wyd. w 1917 w Rosji czasop. Wiadomości Wojskowe. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

BAGIŃSKI STANISŁAW. Adwokat. * 6. 1. 1881 w Warszawie. S. Józefa i Franciszki z Milkiewiczów. Uk. gimn. II w Wilnie w 1898 oraz wydz. prawny uniw. w Warszawie. Za czasów szk. prac. w kółkach młodz. i w org. bibliotek; w okr. studiów akad. czł. org. ,,Spójnia", od 1904 w wileńsk. org. socjal. W okr. okup. niemieckiej czł. komitetu polsk. i czł. kom. edukac. Zgł. akces do P. P. S. Litwy i Białej Rusi i był jednym z kier. i red.

Przełomu. W 1920 z ram. rz. Litwy Śr. kier. wydz. ustawod. Poseł do sejmu Litwy Śr. a nast. do Sejmu Ustawod. R. P. Czł. zarz. T. U. R. Czł. komisji i rady adwok., czł. rady naczel. i wicedziekan, czł. zarz. Inst. Badań Europy Wsch., czł. zarz. Tow. Prawn. im. Daniłowicza. Radca prawny zarządu m. Wilna. Wyd. Prawniczego Przeglądu Wileńskiego. Wilno, J. Jasińskiego 6 m. 6, tel. 8-15.

BAGIŃSKI STEFAN. Dr medycyny. * 30. 8. 1892 w Warszawie. Uk. szk. śr. w Baku na Kaukazie, wydz. med. uniw. w Kijowie. Doktorat uz. w 1924. Nast. stud. we Francji. W 1920 prac. jako lekarz w Szpit. Mokotowskim w Warszawie. Czł. szer. tow. nauk. i społ. Wykł. histologię na Uniw. Stef. Batorego. W l. 1925—1929 ogł. 14 prac, w jęz. polskim i francuskim. Wilno, Zakretowa 2 m. 5.

BAHR ANTONI. Notariusz. * 20. 9. 1857 w Nisku, pow. Rzeszów. Ożenił 6. 1889 ze Stanisławą Doboszyńską. Uk. gimn. w Drohobyczu (1878), nast. wydz. prawa i adm. Uniw. Jag. (1882). Od 1903 notariusz w Zatorze, nast. w Kętach, od 1921 w N. Sączu. W 1915 prez. komit. Pom. Leg. I bryg. w Kętach. Od 1882 org. och. str. poż. Nacz. i prez. och. str. poż. w N. Sączu do 1932. Ogł. art. z dziedz. ochotn. str. poż. Odzn. K. Z. zł. Nowy Sącz, Pijarska 15, tel. 2-21.

BAJDA ANDRZEJ. Ekonomista. * 25. 11. 1875 w Brzeźnicy, pow. Bochnia. S. Pawła i Katarzyny z Pyrzów. Ożenił 2. 8. 1902 z Marią Gołkowską. Uk. gimn. w Bochni i wydz. prawny U. Jag. (1900). Nal. do org. kult.-oświat.; był czł. T. S. L. i Sokoła. Urz. adm. skarb. w Małopolsce, nast. kier. urz. gosp. w namiestnictwie, komis. rząd. przy Zw. Ekonom. Kółek Roln. (1918—1922), zakł. spółdz. mleczarsko-jajczarskie i kółka roln. w Małopolsce. Od 1923 do 1924 nadzw. kom. do zwalcz. drożyzny w Warszawie, nast. czł. rady nadz. fabr. narz. roln. „Odlew" w Krakowie. Zał. spółdz. roln. „Ziarno" w Krakowie, spółdz. urz. „Zw. Ekonom. Urz. Prof. i Nauczyc. w Krakowie", współdz. w zał. spółdz. „Urz. Spółka Krawiecka w Krakowie" i in. Ogł.: Ustawy o ulgach należytościowych przy konwersji długów hipotecznych (współautor) oraz art. w prasie krak. z dziedz. ekonom. Podczas wojny red. czasop. Głos Urzędniczy. Katowice, Dąbrowskiego 16 m. 4.

BAJEROWICZ KAZIMIERZ KONRAD WŁADYSŁAW. Ks. Dr Św. Teol. * 19. 2. 1877 w Śremie. S. Wacława i Wiktorii ze Stojewskich. Uk. uniw. katol. w Paryżu, uniw. św. Apolinarego w Rzymie. Prez. krajowy papiesk. dzieła rozkrzewiania wiary i papiesk. dzieła im. Piotra Apost. Prałat dom. Jego Świątobl. W 1899 w Londynie, jako rektor misji polskiej, nal. do Sokoła. Czł. Zw. Kapł. Unitas. Ogł. orzeczenia papieskie dot. dzieł misyjnych (1931) oraz inne dziełka i rozprawy. Odzn.: fr. Médaille de reconnaissance; Of. d'Acad. (1925). Poznań, al. Marcinkowskiego 22, tel. 59-83.

BAJKOWSKA ZOFIA. Literatka. * 21. 9. 1881. Uk. gimn. w Warszawie. Podczas wojny czynna w urządz. teatrów wojsk. na froncie. Org. licznych koncertów na cele społ. Ogł. wiele piosenek i melorecytacyj. Autorka polskich słów do melodyj cygańskich. Warszawa, Koszykowa 50 m. 3.

BAJOŃSKI JAN. Dr med. Ginekolog. * 11. 12. 1888 w Raszkowie. S. Józefa i Anieli z Zielewskich. Ożenił z Józefą Preibisz. Uk. gimn. hum. w Ostrowie, stud. na uniw. w Berlinie i Strassburgu. Doc. gin. i poł. uniw. pozn. Był czł. tajn. org. gimnaz. Mjr lek. w. p. Wicepr. Zw. Lek. Obw. Poznańsk., sekr. Zw. Lek. Słowiańsk. obw. poznańsk. Czł. B. B. W. R., członek rady lek. ubezp. sp. Poznań. Ogł. 47 prac przeważnie w „Ginekologii Polskiej" i „Nowinach Lek." Najważniejsze z nich: Badanie bakteriologiczne pochwy w porodzie i w połogu (Poznań 1927), Krwawe i bezkrwawe usuwanie przetoki moczowodowej (Gin. Pol. 1932), Gorączka połogowa (Now. Lek. 1933), Nowy tubus dla aparatów rentgenowskich o silnym napięciu (Now. Lek. 1926), Ciąża a nędza mieszkaniowa (Now. Lek. 1935). Odzn.: V. M. 5, K. W. Poznań, Jackowskiego 39, tel. 76-96.

BAKUN STANISŁAW. Lek. wet. * 22. 12. 1875 w Żytomli, pow. grodzieńskiego. S. Tadeusza i Pauliny z Bohuszów. Ożenił 8. 4. 1906 z Aldoną Kurnie-

wicz. Uk. gimn. w Estonii oraz inst. weteryn. w Dorpacie. W. 1904 pow. na wojnę japońską i wysł. do bad. chorób bydła w Mongolii; powr. do kraju w 1906 i zał. w Wilnie wł. lecznicę oraz objął kier. rzeźni miejsk. W l. 1911—12 czł. bojówki P. P. S. brał udział w akcji pod Bezdanami. Z pocz. wojny powoł. do sł. w w. ros. W 1917 przedostał się do kraju, po czym wst. do w. polsk. jako major. Szef sł. weter. fr. litewsko-białorusk. Po wyst. z wojska prac. nadal we wł. lecznicy. Od 1927 kier. działu weteryn. w Gostyniu. Od 1935 w st. sp. Org. życie społ. Czł. Zw. Strz. i B. B. W. R. Od 1901 ogł. art. z dziedz. weter. w prasie fach. polskiej i ros. Wilno, Ostrobramska 16 m. 29, tel. 6-94.

BALAWENDER ROMUALD (pseud. NIEWIADOMSKI R.). Geograf. Literat. * 7. 2. 1893 we Lwowie. Stud. na Uniw. Jana Kazimierza i w Wiedniu. Sł. w I i II bryg. Leg. Pol. W 1917 współzał. i kier. gimn. w Tomaszowie Lub., w 1918 wykł. w gimn. w Siedlcach, od 1919 w gimn. im. Reya w Warszawie. Czł. org. nauczyc. W 1920—35 podr. po Europie, w 1924 i 1929 po Afryce płnc. Ogł. m. in.: Piękna zabawa czyli teatr świata (1919); Walerian Łukasiński (1925); Tajemnica Maghrebu... (1930); Dusze północy (1932); Żołnierz Nieznany (sztuka w 3 częściach, 1933); W stolicy Norwegii (1934); Zwariowana rzeczywistość (szt. w 3 akt., 1934).

BALD JAN. * 18. 8. 1874 w Piotrkowie. S. Antoniego i Antoniny ze Śliwińskich. Ożenił się 21. 4. 1898 z Władysławą Wąsowską. Uk. gimn., nast. wyższe kursa sądowo-administr. w Moskwie. Nacz. centr. rach. w Najw. Izbie Kontr. W 1917 zast. min. skarbu, upełnomoc. do przejęcia administ. oddz. skarb. szefa zarz. cyw. przy b. gen. gub. warsz. W 1924 czł. sądu konkurs. przy Prez. Rady Min. prac związ. z uproszcz. rachunk. i oszczędn. skarb.; czł. komis. przy Prez. Rady Min. dla uproszcz. admin. państw. Otrz. podzięk. pis. za prace związ. z rachunk. i kas. skarb. od min. Ref. Roln., prez. Rady Min. i prezyd. m. Warszawy. Warszawa, Nowogrodzka 46, tel. 8-37-87.

BALDWIN-RAMUŁT LUDWIK. Urzędnik komunalny. * 22. 4. 1900 w m. Kaga gub. orenburskiej (Rosja). S. Ludwika i Marii z Kuklińskich. Ożenił się 11. 7. 1925 z Haliną Głuchowską. Uk. gimn. w Ufie, nast. wydz. finans.-ekonom. Szk. Nauk Polit. w Warszawie. St. ref. wydz. techn. zarz. miejsk. Od 1912—1913 nal. do tajn. kółek harc. w Częstochowie; od 1914 do 1917 prac. w pol. org. społ. w Ufie (Rosja); w 1918 ochotn. 5 p. a. l. 5 dyw. syb. w Nowo-Nikołajewsku. Do 10. 1. 1920 na Syberii. Po 2 l. niewoli wróc. do kraju w 1922. Po demobil. w 4. 1922 wst. na wydz. prawa uniw. warsz. Od 1922 do 1924 sekr., nast. wiceprzewodn. Akad. Zw. Sybiraków. Od 1930 sekr. gen. Zw. Sybiraków, prócz tego prac. w obw. XVI B. B. W. R. (Mokotów). Odzn.: K. W.; M. N.; K. Z. sr.; M. za W. Warszawa, Boryszewska 4, tel. 4-11-54.

BALEY STEFAN. Psycholog. * 4. 2. 1885 w Borkach Wielkich, woj. tarnopolskie. S. Włodzimierza. Dr fil. Uniw. J. Kaz. 1911, studia uzup. w Berlinie i Paryżu, dr med. 1923. Prof. zwycz. psychol. wychow. Uniw. J. P. od 1934. Czł. Pol. Tow. Psychiatr., Tow. Nauk. im. Szewczenki. Ogł. m. in.: Badanie ujmowania kształtów przez dzieci (1931); Psychologia wieku dojrzewania. Warszawa, Nowy Zjazd 5.

BALIŃSKI IGNACY. Kand. praw. Literat. * 31. 7. 1862 w Reginowie, woj. nowogrodzkie. S. Józefa i Józefy z Jundziłłów. Ożenił się 21. 4. 1894 z Marią Chomętowską. Uk. IV gimn. w Warszawie oraz wydz. prawny uniw. warsz. ze st. kand. praw. i zł. med. za rozpr. pt. O rozwoju prawodawstwa ochrony pracy. Studia uzup. we Francji Nast. do r. 1915 pracow. w Prok. Król. Polsk. Od 1911 wykł. prawoznawstwo w kilku szkołach śr. i wyższych, m. in. na wyższych kursach roln. przy Muzeum Przem. i Handlu. Podczas okup. niem. nal. do gr. Koła Międzypart., był radcą prawnym R. Gł. Op. i przewodn. Gł. Kom. Szac. strat wojen. Z chwilą powst. sądown. polsk. został sędzią Sądu Apelac., a w końcu 1918 sędzią Sądu Najw. w Warszawie. W 1916 wszedł do I rady miejsk. m. Warszawy, a w 1918 powołany został na prezesa. Po odzysk. niepodl., prezes II rady miejskiej do 1927. W 1920 jeden z kom. Rady Obr. Stolicy. Jako jeden z zał. zrzesz. sędziów i prokuratorów b. zaboru ros., został prez. zarz. gł. tegoż. Wykł. prawo w Szk. Gł. Gosp. Wiejsk., a od 1933 i w Polit. Warsz. Czł. Tow. Współpr. Międzyn. na polu prawod. cyw. i karn. Senator R. P. z listy Nr 8 i wicepr. kom. prawn., przewodn. kom. techniki ustawod. i języka prawn., czł. kom. regulamin., czł. zarz. klubu senack. zw. L.-N., ref. ustawy: o tryb. stanu, tryb. kompetencyjnym, patentową, o prawie autorsk. i o dekr. pras. itd. Deleg. kilkakr. za gr. w celach dyplomat. m. in.: celem of. marsz. F. Fochowi daru narod.,

wygłosił tam szereg odczytów (w Paryżu i Bordeaux). Autor utworów lirycznych, krytyk lit. i teatr., oraz art. i dzieł z dziedz. prawa. Prace zamieszcz. w: Gazecie Sądowej, Przegl. Narod., Gazecie Polskiej, Gazecie Warsz., Kurierze Warsz. Sfinksie, Journal de Pologne, Revue Hebdomadaire i in. Ogł.: Popularny zarys prawa cywilnego, O własności nieruchomej w Warszawie, i monografię O loteriach publicznych w Polsce. Był czł. red. (1887—1889) Życia, współpr. Kuriera Codz., kier. tyg. Wieczory Rodz. (1898—1910), red. działu lit. Słowa i Dziennika Powsz. (1903—1914), oraz współpr. Tygodnika Illustr. (1910—1914). Jeden z zał. i czł. zarz. m. in.: Tow. Prawniczego Warsz.; Warsz. Kasy Lit. (sekretarz, wiceprez. i prez.); Tow. Lit. i Dziennik. (sekr., wicepr. i prez.); Tow. Pop. Młodz. Kat. (prez.); Stow. Właśc. Nieruch.; repr. Tow. Kred. m. Warszawy. Kurator Zakł. Op. Najśw. Marii Panny przy ul. Żytniej, Szpit. św. Rocha, zakł. św. Ludwika i gimn. św. Stanisława Kostki. Od 1916 sekr., nast. wiceprez. zarz. gł. Pol. Mac. Szk. Odzn.: M. N., L. H. 3, Gw. Rum. 2, Kor. Włosk. 2, Łot. 3 gw. Warszawa, Wiejska 11.

BALLENSTEDT ADAM. Inż. - arch. dypl. * 1. 10. 1880 w Poznaniu. S. Bolesława i Anieli z Ławickich. Oż. 7. 6. 1910 z Marią Wiewiórowską. Uk. polit. w Charlottenburgu i Karlsruhe. Czł. polsk. czyt. akad. w Karlsruhę. W czasie wojny sł. 2 l. w w. niem. Od 1919—32 czł. wydz. kraj. w Poznaniu; 1921—29 poseł na sejmik woj. poznańsk. Wyk. szereg budowli w kraju i za gr. Otrzymał odzn. i nagr. za: proj. gmachu adm. „Nahrungsmittel Industrie-Berufsgenossenschaft" w Mannheimie (1911—1912), rozb. kolonii Neu Ostheim pod Mannheimem (1912); zadrzewienie parku w Ząbkach pod Warszawą (wespół z arch. Z. Kalinowskim, 1913); proj. Ak. Górn. w Krakowie (wespół z prof. Odrzywolskim, 1913); browaru badeńskiego w Mannheim (1913); strzelnicy bractwa strzeleckiego w Poznaniu (1921); gmach Żeglugi Polsk. w Gdyni (1927); Wyższ. Szk. Handl. w Poznaniu (1927). Oprócz tego szereg prac konk. zakup. Odzn. dypl. hon. na Międzyn. Wyst. Budowy Miast w Düsseldorfie 1912. Poznań, Św. Marcina 18, tel. 12-62.

BALSIGEROWA MARIA. Dr. Działaczka i pis. emigr. * 15. 7. 1879 w Bochni. Studia ekonom. w Berlinie i Zurychu. Od 1910—1914 prac. w Pol. Tow. Emigr. w Krakowie, współpr. w Polskim Przegl. Emigr. W czasie wojny prac. w biurze prac ekonom. N. K. N. Od 1918 ref. sekcji emigr. i pośr. pracy w Min. Pracy i Op. Społ. Prac. w Urz. Emigr. w charakterze r-cy min i kier wydz. wychodz. kontynent. Udział w konf. międzyn. dot. ukł. imigr-emigr. Ogł. m. in. Polskie wychodźstwo czasowe do Niemiec (Kraków 1916), Ameryka a emigracja europejska (Pol. Przegl. Emigr. 1911), Udział kobiet w gospodarstwie wychodźczym (Pol. Przegl. Emigr. 1911). Warszawa, Krasińskiego 18, tel. 11-47-77.

BAŁABAN MAJER. * 20. 2. 1877 we Lwowie. S. Aleksandra i Matyldy z Mayerów. Oż. 1911 z Gizelą Alter. Uk. uniw. lwowski 1898, studia spec. w Berlinie. Doc. hist. Żydów ze szczeg. uwzgl. hist. Żydów w Polsce. Uniw. J. P. 1928. Ogł. szereg prac dot. Żydów w Polsce. Warszawa, Sienna 38, tel. 2-29-82.

BAŁABAN PLATO FELICJAN. Płk żand. * 20. 10. 1891 w Husiatynie, woj. tarnopolskie. S. Karola i Stefanii. Oż. 19. 3. 1935 z Wandą Nowak. Uk. gimn. w Brzeżanach i uzysk. absolut. na wydz. prawn. Uniw. J. Kaz. Od 1913 w Zw. Strzel., nast. sł. w I bryg. Leg. Pol. i w w. p. Prez. Polsk. Zw. Szerm., prez. Zw. Stow. Filatelist. w Polsce. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

BAŁABAN TADEUSZ MARIAN. Językoznawca. Pedag. * 5. 10. 1884 w Brodach, woj. tarnopolskie. S. Stanisława i Marii z Nieczuja-Witosławskich. Oż. 14. 1. 1922 z Ireną Harnisz. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. Czł. „Zet" i Polsk. Druż. Sokolich, kolport. bibuły do b. Król. Polsk. Od 1907 naucz. gimn. Podcz. w. świat. sł. w w. austr. na fr. bałk. i włosk. W 1918 uczestn. obr. Lwowa. Od 1919 por., ref. słown. wojsk. w Wojsk. Inst. Nauk.-Wydawn. W 1920 dca komp. M. O. A. O. 1920—1930 kpt., nast. mjr, kier. ref. słown. wojsk. w W. I. N.-W. Od 1930 w st. sp. 1931—33 sekr. red. Przegl. Wojsk. Od 1. 1. 1937 ref. oświat. w Komendzie Okr. nr 1 Jun. Hufc. Pracy. Ogł.: Wojsk. słown. lotn. (1922), Słownik taktyczny (1924, wsp. z W. Berką i T. Frasunkiewiczem), tłum. z niem. gen. M. Hoffmanna — Wspomnienia (1925), szer. art. w Bellonie i Przegl. Wojsk. Red. Dziesięciolecia Odrodzenia Polsk. Siły Zbrojn. (wsp. z H. Mościckim i W. Dzwonkowskim). Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Szwedzka 39.

BAŁACHOWICZ-BUŁAK STANISŁAW. Gen. bryg. rez. * 10. 2. 1883 w Mejsztach Wileńskich. Uk. gimn., stud. roln. W 1914

ochotn. w. ros. Po rewol. sł. w ros. A. Ochot. Płnc.-Zach.; dca gr. białorusk., z kt. w 2.1920 przeszedł do Polski i w 6. 1920 wyszedł na front poleski jako oddz. łącznik. pom. grupą poleską a 3 armią. Walcz. pod Sławeczną, Bazarem, Chabnem, nad Uborcią, p. Czarnobylem, Owruczem. Org. ruch przeciwsowiecki wśród ludu. Po rozejmie utw. armię ochotn., tzw. ludową, potem białoruską i w wypadzie na Homel zdobył przejściowo Mozyrz i Rzeczycę. B. prez. Zw. Wet. Powst. Nar. Warszawa, Saska 103.

BAŁANDA STANISŁAW FRANCISZEK ANTONI. Ppłk w st. sp. * 13. 6. 1885 w Jeleśnie pod Żywcem. S. Bronisława i Klementyny z Waligórów. Ożenił 30. 4. 1927 z Natalią Wandą Prunmajer. Uk. gimn. w Krakowie i Ak. Handl. tamże, uz. absolut. na wydz. prawa i adm. Uniw. Jagiel. Od 1911 w Strzelcu, 1914—18 w Leg. Polsk. W 2. 1918 wz. do niew. pod Sado-Górą; intern. w Szeklence i sądzony w Marmarosz-Sziget. W 9. 1918 obj. ref. pers. w Kmdzie Polsk. Siły Zbr., nast. prow. ref. pers. w Gab. M. S. Wojsk. do 1923, po czym zajm. szer. wyższ. stan. w art. i sł. uzbroj. Prac. w Oplgaz. Wicepr. okr. stoł. Zw. Legion. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Daniłowiczowska 18, tel. 5-53-20.

BAŁANDIUK EUGENIUSZ. Pedagog. Dział. społ. * 15. 4. 1903 w Holeszowie, pow. Żydaczów. S. Michała i Władysławy z Kardelów. Ożenił z Marią Łukasiewicz. Uk. semin. naucz. w Tarnopolu (1922) i wyż. kurs. naucz. w Warszawie (1931). Od 1915 w harc. 1919—1921 ochotn. w. p. Od 1935 por. rez. Naucz. w pow. kopyczynieckim, od 1935 kier. męsk. szk. powsz. im. J. Piłsudskiego w Zaleszczykach. Prez. oddz. Zw. N. P., czł. zarz. pow. Z. S., prez. Tow. Pom. Dzieciom i Młodz., prez. oddz. pow. L. M. i K.; czł. zarz. T. S. L., Kółka Roln., czł. Kom. Porozum., prez. Koła L. O. P. P. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Zaleszczyki.

BAŁŁABAN KAROL AUGUST TEODOR MARIA. Dr med. *24. 8. 1891. S. Teodora i Augusty z Ehrbarów. Uk. Uniw. Jana Kazimierza. Nal. do Drużyn Sokol., a w l. 1918—21 sł. w w. p. Kpt.-lek. rez. Czł. Kl. Lekarzy, Zrzeszenia lekarzy kolej., Tow. Okulist. Ogł. kilkanaście prac. z zakr. okulistyki. Warszawa, Hoża 47, m. 8, tel. 9-08-09.

BAŁUSZ STANISŁAW. Mgr praw. * 2. 5. 1896 w Żółkwi. S. Franciszka i Franciszki z Moreńków. Ożenił w 1928 z Heleną Elszleger. Uk. gimn. w Żółkwi (1916) i wydz. praw. Uniw. Jana Kaz. Za czas. akad. czynny w T. S. L. 1919—1920 ochotn. w. p. Wicestar. pow. Rawa Ruska. Prez. L. O. P. P., wicepr. Z. S., wicepr. Rodz. Urzędn. Rawa Ruska, Narutowicza 3, tel. 6.

BANACHIEWICZ IGNACY. Inż.-technol. * 6. 2. 1875 w Warszawie. S. Artura i Zofii z Rzeszotarskich. Uk. gimn. w Warszawie (1895) i Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1901). Za czas. akad. prac. w tjn. kółk. samokształc. Za czas. okup. czł. nast. prez. rady miejsk. w Zawierciu. Dyr. fabr „Krawczyk i Sp." tamże. Prez. Sokoła, Zw. Rez., rady nadz. Szk. Rzemieśln.; wicepr. P. M. S., L. M. i K. Odzn. M. N. Zawiercie, tel. 20.

BANACHIEWICZ TADEUSZ. Dr. Astronom i geodeta. * 13. 2. 1882 w Warszawie. S. Artura i Zofii z Rzeszotarskich. Ożenił z Laurą Sołłohub. Stud. na uniw. warsz. i w Getyndze. W l. 1911—1914, jako asyst. obserwat. kazańskiego dokonał pomiarów natężenia siły ciężkości w szeregu miejsc. Rosji europ. W 1927 zorg. wyprawę dla obserw. całk. zaćmienia słońca w Laponii szwedzkiej oraz brał udział w konf. Bałt. Kom. Geodez. w Stockholmie. W 1932 uczest. IV Kongr. Międzyn. Unii Astronom. w Cambridge (Massachussets, U. S. A.). Wprowadził do astronomii i matematyki pojęcie „krakowianów", upraszczające wzory i ułatw. rachunek. Pomiary siły ciężkości ogł. w „Publications de l'observatoire Engelhardt", referaty w Komitecie Geodez. Państw Bałtyckich w „Verhandlungen der Baltischen Geodätischen Komissions II, III Konferenz". Poza tym ogł.: „Polska wyprawa do Laponii szwedzkiej dla obserw. zaćmienia słońca w 1927 r. (Przegl. Mierniczy 1928). Dyr. obserw. w Krakowie, prof. Uniw. Jagiel. i w Dorpacie; czł. Pol. Ak. Um.; prez. Nar. Inst. Astron.; wiceprez. Międz. Unii Astron. Dr. h. c. Uniw. Warsz. (1932). Odzn.: O. P. 3, finl. Róży B. 3. Kraków, Kopernika 27, tel. 113-49.

BANACHIEWICZ ZOFIA. Dział. społ. * 23. 9. 1893 w Zawierciu. C. Marcina i Józefy z Hartmanów. Uk. gimn. ss. urszulanek w Tarnowie. Od 1916 prac. w Czerw. Krzyżu. Prez. oddz. P. C. K. Zawiercie, fabr. „Krawczyk i Sp."

BANASIŃSKI EUGENIUSZ. Dr fil. *9. 12. 1886 w Jurkowie, w Kieleckiem. Nauki pob. w gimn. w Pińczowie i Kielcach, skąd wydal. w 1905 za walkę o szkołę polską. Uniw. uk. w 1912 we Fryburgu Szwajc. Od 1914—19 prac. na Syberii, w polsk. org. polit., związ. z tworz. 5-tej dyw. syber. W l. 1920—23 prof. nauk. przyrodn.-matemat. w gimn. im.

H. Sienkiewicza w Charbinie. Od 1. 6. 1925—30. 4. 1931 kier. wydz. konsul. Poselstwa R. P. w Tokio. Od 1. 1. 1933 twórca i kier. pierw. placówki konsul. w Bombaju. Ogł. m. in.: Rynek japoński a nasza ekspansja gospodarcza na Dalekim Wschodzie, Polacy na Dalekim Wschodzie (Charbin 1929); Japonia współczesna, studium ekonom. (W-wa 1927); Japonia—Mandżuria, studium polit.-ekonom. (W-wa 1931); Korea, ogólna charakt. stosunków polit. w l. 1860—1932, (Przegl. Polit. 1932); Rzut oka na sytuację polit. Indii, (Polityka Narodów 1932). Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N., M. I.

BANASIUK WACŁAW. Dr med. * 4. 9. 1897 w Warszawie. S. Aleksandra i Józefy z Piliszewskich. Oż. 3. 2. 1934 z Heleną Halbfach. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. lek. uniwers w Poznaniu. Spec. chorób uszu, nosa i gardła. W gimnaz. czł. „Zarzewia", od 1915—1918 sł. w w. ros., od 1920 do 1922 ochotn. w w. p. Od 1922 ppor. rez. Wicepr. zarz. okr. 7 Zw. Rezerw., czł-zał. Zw. Of. Rez., czł. woj. F. P. Zw. Obr. Ojcz. Ogł. prace z zakresu laryngol. w Przegl. Laryngolog. Odzn. K. Z. zł. Poznań, św. Marcina 76, tel. 13-01.

BANDROWSKA-TURSKA EWA. Art.-śpiew. * 1897 w Krakowie. Zaśl. Mariana Turskiego. Uk. liceum w Krakowie, stud. śpiew. pod kier. Zboińskiej-Ruszkowskiej. Występ. od 1917 we Lwowie, w Warszawie, w Berlinie, Helsinkach, Tallinie, Rydze, Stockholmie, Paryżu, Londynie. Warszawa, Francuska 36.

BANDROWSKI JERZY (TERSYTES). Powieściopisarz, dziennikarz. * 22. 1. 1885 w Rzeszowie. Studia lingwist. na Uniw. Jagiel. i w Pradze. Współorg. 5 dyw. syberyjskiej i b. wiceprezes Pol. Kom. Wojen. na Syberii. Współpr. czasop. czeskich. Napisał m. in.: Bajki ucieszne, poczje (1910); Krwawa chmura 1920, (wyd. II 1928); Przez jasne wrota (wyd. II, 1923); Szkatułka z czerwonej laki (1926); Zolojka, powieść z nadmorskiej Polski (Wilno 1928); Wieś mojej matki, opowiadania (1929); Sosenka z wydm, opowieści morskie (1930); Pałac połamanych lalek (Warszawa 1935); Rajski ptak (Poznań 1934). Poznań, Półwiejska 38 a.

BANDROWSKI-KADEN JULIUSZ KAZIMIERZ, patrz: KADEN-BANDROWSKI.

BAŃKOWSKI WITOLD ANTONI. Ekonomista. * 21. 11. 1864 w Narwidziszkach na Litwie. S. Józefa i Stefanii z Wasilewskich. Oż. 8. 9. 1892 ze Stefanią Koreywo. Uk. szk. realną w Wilnie, nast. studia w Puławach, przerwane w zw. z manifest. antyros. Studia uzup. w zakr. nauk społ. i ekonom. Za czasów szkolnych uczest. org. młodz. Od 1897 prac. w samorządzie, w 1905 wszedł do rady miejskiej Wilna, a nast. wybrany na czł. zarz. miejsk., lecz nie zatwierdz. przez władze ros. W 1912 wybr. do Dumy państw. Po powr. w 1918 z Petersburga, tymcz. prez. m. Wilna, nast. mian. przez władze polskie komis. tegoż m. Po ponown. zajęciu Wilna, prezydent miasta. Należał do deleg. polskiej na konf. pokoj. w Rydze jako rzeczoznawca stosunków etnograficzno-polit. ziem. wsch. Ost. w st. sp., współprac. z samorząd. miejsk. jako rzeczoznawca. Ogł.: Agrarnaja ewolucja i polskoje ziemlewładieńje w zapadnom kraje (1916), oraz art. ekonom. w prasie codz. Odzn. O. P. 3. Wilno, Makowa 13, m. 2.

BAR ADAM IGNACY. Dr fil. * 20. 12. 1895 w Stanisławowie. S. Sebastiana i Stanisławy z Kaczorowskich. Oż. 25. 6. 1932 z Ireną Turowską. Uczęszczał do gimn. w Brodach (do 1914), matura w Grazu (Styria), uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. (d-rat w 1922 tamże). Podczas stud. uniw. nal. do org. Znicz. Czł. komis. hist.-lit. Pol. Ak. Um.; bibliotekarz Bibl. Jagiel. Od 1919-1924 współprac. w Nowej Reformie i Czasie. Od 1924—1925 nauczyc. semin. żeńsk. w Krakowie. Współtw. Słownika Biograficznego P. Ak. Um.; czł. koła krak. Zw. Bibliotek. Polsk. i koła krak. Zw. Literatów; czł. zw. Bibliofilów Polskich; stały preleg. w Pol. Radio (rozgł. krak.). Ogł.: Charakterystyka i źródła powieści Kraszewskiego w l. 1830—1850 (Kraków 1924); Indeks korespondencji Kraszewskiego, przechowywanej w Bibl. Jagiel. (Kraków 1929); J. Kochanowski w obcych językach (Kraków 1930); Dzieje teatrów krakowskich (Kraków 1931); Die ersten Einflüsse Hegels in der polnischen Zeitschriftenliteratur. Germanoslavica (Praga 1931); Zapomniany powieściopisarz lwowski (Lwów 1931); Zwolennicy

filozofii Hegla w polskim czasopiśmiennictwie (Arch. kom. do bad. hist. fil. w Polsce, Kraków 1933); Kryzys współczesnej kultury (Przegląd Powsz., Kraków 1934); Słownik pseudonimów i kryptonimów pisarzy polskich oraz Polski dotyczących (Kraków 1936); szereg rozpraw w Pam. Lit. (Lwów), Ruchu Lit. (Warszawa), Silva Rerum (Kraków), Przegl. Współcz. (Kraków). Kraków, Sienna 5.

BARABASZ STANISŁAW. Art.-mal. * 1857 w Bochni. Uk. polit. i szk. przem. art. w Wiedniu. 1884—1901 prof. Szk. Przemysł. w Krakowie, 1901—1922 dyr. Państw. Szk. Przem. Drzewn. w Zakopanem. Ogł.: Ornament płaski na pomnikach krakowskich z 15 i 16 w. (1893), Sztuka ludowa na Podhalu oraz art. w czasop. Ponadto prace: kilkaset akwarel. krajobr. m. in.: Ogrójec przed kościołem św. Barbary (1883), Kościół św. Barbary w Krakowie (1884); Ambona w kościele Panny Marii w Krakowie (1886); Z plantacji (1888) oraz przedm. sztuki stos. i projekty: lamp sr. przed trumną św. Stanisława, relikw. sr. i lampy W. Kadłubka (1901), antepedium sr. w katedrze na Wawelu, mebli, haftów ozdobnych. Zakopane, Polana 30.

BARAŃSKI ALEKSANDER. Dr med. * 11. 9. 1902 w Zagórzanach, woj. krakowskie. S. Michała i Celiny. Oż. 30. 6. 1934 z Bolesławą Pol. Uk. gimn. w N. Sączu i wydz. lek. Uniw. J. Kaz. W 1920 sł. ochotn. w 5 p. a. c. Czł. Zw. Of. Rez., czł. Zw. Gosp. Lek. Polaków na Śląsku. Ogł. art. w prasie lek. Odzn. M. za W. Katowice, Wojewódzka 28, tel. 3-34-06.

BARAŃSKI JERZY. Dr fil. * 22. 4. 1884 w Nietulisku, pow. opatowski. Uk. gimn. w Radomiu w 1903, nast. studiow. na uniw. w Dorpacie 1904 i na wydz. fil. Uniw. Jag. (drat w 1911). Od 1911 do 1914 naucz. w Suwałkach. Z chwilą wybuchu wojny czł. Suwalsk. Kom. Obywat. ewak. do Wilna, nast. do Petersb. Do 1917 szef biura Centr. Kom. Obyw. i wykł. w szk. żeńsk.; od 1917 kier. gimn. polsk. w Mohylowie. W 1918 insp. szk. na pow. łomż. i koln., nast. w Min. Roln. org. wydz. oświaty roln.; w 1920 och. w. p. W 1922—30 poseł do Sejmu. Od 1930 senator R. P., wicemarszałek Senatu. Czł. zarz. Stow. Urz. Min. Roln., czł. Kom. Pom. Jeńcom, Centr. Zw. Kółek Roln., Tow. Przyj. W. W. P., Tow. Polsko-Bułg. Ogł. art. treści społ. w redag. przez siebie Tyg. Suwalskim. Warszawa, Wiejska 8 m. 28.

BARAŃSKI LEON JÓZEF. Dr praw. * 18. 3. 1895 w Chrzanowie, woj. krakowskie. S. Władysława i Zofii z Zubrzyckich. Oż. 6. 11. 1920 z Zofią Zawadzką. Uk. gimn. w Krakowie w 1913 r. Stud. na uniw. w Krakowie i Wiedniu, uk. w 1918. Od 1919 w sł. państw. W 1924 kier. wydz. dewiz. w dep. obr. pieniężn. Min. Skarbu. W 1926 dyr. tegoż depart. Od 1930 czł. rady Banku Polskiego. W 1935 nacz. dyr. Banku Polsk. Uczest. licznych misyj zagr. (m. in. konf. finans.-gospod. w Hadze 1930, kom. przygotow. ekspertów na międzyn. konf. gospod. w Londynie w 1933). Ogł. liczne art. w prasie gospod. oraz studium: Uwagi o obiegu pieniężnym w Polsce. Odzn.: O. P. 5, 4, 3; K. Z. zł. 2, fr. L. H. 3.; belg. Leopolda 3. Warszawa, Raszyńska 2'3, tel. 8-76-18.

BARAŃSKI WŁADYSŁAW ANDRZEJ. Inżynier. * 16. 10. 1898 w Krościenku, pow. Nowy Targ. S. Władysława i Zofii z Zubrzyckich. Oż. 4. 6. 1932 z Janiną Zawadzką. Uk. wydz. leśny Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. w Warszawie. Dyr. Izby Przem.-Handl. w Wilnie. Udział w powst. wlkp. Od 2. 1919 do zawiesz. broni sł. w 3 p. strz. wlkp. Udział w dział. na fr. półn.-wsch. (Mińsk, Bobrujsk). Ranny 23. 7. 1920 pod Berezą Kartuską. Czł. zarz. różnych org., jak: Rada Fund. Pracy, Zw. Zawod. Leśników, Tow. Oświaty Zawod. Ogł. Kwestia drzewna w Polsce (1928), Akcja gospodarcza na ziemiach płnc.-wschodn. (1934) i wiele artyk. w pismach ekonomicz. i prasie codz. Odzn.: V. M. 5, K. W., M. N., M. za W., M. 10-1. O. N., finl. Biał. Róży, fr. Mérite Agricole. Wilno, Mickiewicza 32, tel. 65.

BARCIKOWSKI JANUSZ. Inż. * 17. 9. 1893 w Warszawie. S. Jana i Haliny z Piechowskich. Oż. z Ireną Doborzyńską. Uk. gimn. Konopczyńskiego w Warszawie, stud. w wyższ. szk. roln. w Warszawie, uk. wydz. inż. uniwers. w Cambridge (Bachelor of Arts). Dyr. techn. Sp. Akc. Lignoza w Katowicach. Od 1918-1922 sł. w lotn. wojsk. Uk. szk. lotn. w Łomży. Ppor.-pil. rez. Czł. zarz. Aeroklubu. Ogł. art. z dziedz. mat. wybuch. i środków zapaln. w pismach fach. Odzn.: K. W., K. Z. sr. Katowice, Wandy 40, tel. 3-53-58.

BARCIKOWSKI WACŁAW. Adwokat. * 10. 10. 1887. S. Damazego Adama i Marii. Oż. 22. 7. 1921 z Janiną Sylwanowicz. Uk. wydz. prawny uniw. w Moskwie. Do 4. 1924

prac. w sądownictwie, nast. do 1930 adw. w Sosnowcu, ost. w Warszawie. W 1920 ochotn. w. p. Długol. czł. zarz. Ligi Obr. Praw Człowieka i Obywat., współzał. Societas Spinosana w Polsce, czł. wielu org. humanit. międzynar. Ogł. m. in.: Obr. w procesie więźniów brzeskich(1930), Obrona w procesie 56 oskarżon. w Łucku (1933); Obr. w proc. o rozruchy w Toruniu (1931).Warszawa, Św. Barbary 1, tel.9-42-16.

BARCZ BOLESŁAW. Art.-rzeźb. * 7. 9. 1906. Od 1931 prac. w grafice wsp. z A. Girsem, podpis. prace „Atelier Girs-Barcz". Wyk. akwaforty, drzewor., litogr. Uprawia również graf. reklam. Oprac. graf. książki, m. in.: cykl „Pięciu na Olimpiadę", SP-AEU, Album Legionów Polskich, Polska na morzu, Ilustr. kronika Leg. Polsk., Polska lotn., Album Tow. Zach. Sztuk Pięknych, album turyst. „Polska", Księga chwały piechoty, Leg. o masztowej sośnie, Maria Piłsudska-Matka Marszałka, Szczytami Karpat, Wśród wichrów i fal, Walka o szczyty Andów, Morze w poezji polskiej, Poezja Legionów, Nowoczesna Encykl. Ilustr., Na gdyńskim szlaku, Opanowanie materii, Przygody Sindbada - żeglarza. W 1937 oprac. wsp. z A. Girsem czcionkę Militari. Nagr.: med. zł. w Wilnie (1933), med. zł. i Grand Prix we Florencji (1933), Grand Cup w Londynie (1934), med. zł. i Grand Prix w Mendozie (1934), med. zł. i Grand Prix w Brukseli (1935), med. zł. w Tel-Aviv (1936). Warszawa, Smolna 40, tel. 2-00-53.

BARDA FRANCISZEK Z ASSYŻU Ks. Bp. Dr Św. Teol. * 21. 8. 1880 w Mszanie Dolnej. S. Jakuba i Wiktorii z Kotarbów. Uk. gimn. w Krakowie i teologię na Uniw. Jag. i Gregoriańskim w Rzymie. Ord. diec. przemyskiej obrz. łac. Prac. charytatywnie. Przemyśl, Katedralna 20, tel. 17-73.

BARDEL EUZEBIUSZ WALERIAN MACIEJ. Dr praw. Płk dypl. * 14. 8. 1895 w Krakowie. S. Franciszka i Marii z Cichych. Ożeń. 15. 7. 1932 z Ireną Pirożyńską. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. prawa i adm. Uniw. Jagiel. (drat 1922), Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Od 1910 w „Zarzewiu", org. „Armia Polska", Polsk. Druż. Strzel., Skautingu, Druż. Pol. Sokoła. Od 1914 w 2 p. p. Leg., nast. 3 p. p. Leg. W 1916 ranny. 6. 7. 1916 dost. się do niew. ros., z kt. zbiegł. Od 1918 w w. p. Dca piech. dyw. Czł.-zał. Bratniej Pomocy b. Uczestn. Walk o Niepodł. Ogł. m. in.: Zwycięstwo pod Zadobrówką 11 czerwca 1915. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 3, Kor. Rum. 3, łot. Kait., est. Kotk.

BARDEL FRANCISZEK.. Dr praw. Adwokat. * 14. 9. 1869 w Mikluszowicach, pow. Bochnia. S. Adama i Agaty z Niedziałów. Ożeń. 9. 11. 1893 z Marią Magdaleną Cichą. Uk. gimn. III w Krakowie (1888), wydz. praw. Uniw. Jagiel. oraz stud. hist. na wydz. fil. tegoż Uniw. Od 1895 prac. w Pol. Str. Lud. jako jeden z założ. i skarbnik. Od 1913—1914 poseł na Sejm Galicyjski. Czł. Nacz. Komit. Narod., gdzie prac. do 1919; po czym nacz. wydz. roln. Pol. Kom. Likwid. W 1919 poseł na Sejm Ustaw. z okr. Kraków i pow. Kraków-Wieliczka. B. przewodn. kom. oświat., a nast. przewodn. kom. rolnej. Minister rolnictwa 13. 12. 1919—9. 6. 1920. Doradca prawny „Frontu Ludowego" i współpr. red. tegoż tygodn. Jako adiunkt Archiwum Akt Ziemskich i Grodzkich w Krakowie, ogł.: Cech piekarzy krakowskich w XVI wieku; Miasto Podgórze, jego powstanie i pierwszych 50 lat rozwoju; Kraków po napadzie szwedzkim w XVII wieku oraz szereg rozpraw z dziedz. prawa admin. w odniesieniu do wsi w pismach period. Jako czł. Sejmu Ustaw., brał udział w pracach kodyfikac. Autor ustaw z dziedz. rolnej i oświat. Współautor ustawy rolnej 1921. W 1919 oprac. projekt „Małej Konstytucji", przyjętej przez Sejm. Kraków, Mały Rynek 1, tel. 1-20-29.

BARGIEŁ ROMUALD. Komis. Pol. W. Śl. * 7. 2. 1898 w Bytomiu. S. Jakuba i Anny z Wieczorków. Ożeń. 18. 11. 1922 z Elżbietą Żurek. Uk. semin. naucz. w Białej k. Bielska i szk. of. wojsk. i polic. w Warszawie. 1917—1918 w w. austr. na fr. włoskim. Od 1918 w w. p. W czasie 3 powst., zast. dcy batal., nast. w Kom. Gł. Żand., po czym w Pol. W. Śl. Od 1933 prez. zarz. gł. Stow. Hodowli Drobiu, org. tego stow., wicepr. Klubu Boksersk. „J. K. B.", czł. Zw. Of. Rez., Zw. Powst., zarz. L. O. P. P., L. M. i K., Centr. Komit. do Spraw Hod. Drobiu w Warszawie, Strzelca. Wyd. Kalendarz Hod. Drobiu. Ogł. art. w „Rolniku Śląskim" i w „Drobiu Polskim", wygł. liczne ref. z tej dziedziny. Odzn.: K. Z. sr., M. N., M. za W., M. 10-1, O. N. Świętochłowice, Bytomska 13.

BARLICKI NORBERT. Polityk. * 6. 6. 1880 w Sieciechowie, w Radomskiem. S. Adolfa i Felicji z Kanarkiewiczów. Uk. gimn. w Radomiu i wydz. pr. uniw. warsz. w 1904. Od 1902 czł. uniw. koła P. P. S., nast. czł. komit. wyk. Spójni. W 1904—05 red. Kuriera Sosnowieckiego i czł. O. K. R. Zagł. W 1906 wyj. do Belgii, gdzie studiow. ekonom. i socjologię. Po powr. czł. Lewicy P. P. S. Od

1907 naucz. w gimn. w Częstochowie. Nast. w Rosji, skąd powrócił w 1914. Czł. C. K. R. W 1916 czł. rady m. st. Warszawy. Uwięz. przez władze okup. w 4. 1918 w twierdzy Modlin. Wicemin. spraw wewn. w rządzie J. Moraczewskiego. Poseł na sejm 1919 i 1922 (prez. kl. sejm. socjalistów polsk.). Prezydent m. Łodzi.

BARNAŚ ZBIGNIEW. Mgr praw. * 23. 1. 1910 w Jaśle. S. Franciszka i Marii z Gumińskich. Ożen. 23. 10. 1933 z Zofią Drozd. Uk. gimn. w Jaśle, wydz. prawny Uniw. Jag., Szk. Nauk Polit. Czł. zarz. Bratn. Pom. Stud.; prez. Ak. Koła Jaślan; kier. Ak. Zw. Strz. w Krakowie. Of. Zw. Strz. Sekr. wydz. powiat. w Jaśle. Wykł. na kursach Zw. Młodz. Lud. Prac. w urz. skarb. w Tarnowskich Górach. Ogł. art. w „Haśle Tarnowskich Gór" i Przegl. Samorząd. Jasło, Kościuszki, Rada Powiat.

BARNERT FRANCISZEK. * 10. 8. 1895 w Popradzie, na Spiszu. S. Aloizego i Anny z Kunschów. Ożen. 19. 5. 1923 z Ireną Potz. Uk. gimn. w Kieżmiarku (na Spiszu) i kurs abit. przy Ak. Handl. w Krakowie (1920 do 1921). Prow. konsp. dział. na Spiszu za przyłącz. do Polski. Od 20. 11. 1918—30. 11. 1919 org. tajne oddz. wojsk. Nast. prac. w gł. kom. spisko-orawskim w N. Targu. Czł.: P. O. W., Zw. Górali Spiszu i Orawy. Red. wyd. propag. na Spiszu. Nacz. wydz. Dyr. Ceł w Mysłowicach. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł., M. N., M. 10-l. O. N. Katowice, Drzymały 20.

BARSZCZEWSKA ELŻBIETA MARIA. Art. dram. * 29. 11. 1913. C. Witolda Tadeusza i Heleny Marii z Szumskich. Uk. gimn. im. M. Konopnickiej w Warszawie oraz Państw. Inst. Szt. Teatr. tamże. Wyst. od 1. 9. 1934 w teatr. T. K. K. T. Role gł.: Helena w Śnie nocy letn., Maryla w Dziadach, Aniela w Wielkim człowieku do małych interesów, Bianka w Poskromieniu złośnicy, Pielęgniarka w Ludziach w bieli, Tessa. Grywa w film. Warszawa, Chocimska 15.

BARSZCZEWSKI STEFAN. Literat. Podróżnik. * 21. 6. 1863 w Warszawie. Po uk. szkół w Warszawie, wyj. w 1886 do Londynu, Paryża i Wiednia. W 1891 udał się do Ameryki Połudn., gdzie był koresp. Kur. Warsz. Przegl. Emigr. i Wędrowca. W 1893 wysł. przez Kur. Warsz. na wystawę powsz. do Chicago, pozostał w St. Zjed. 8 lat, biorąc czynny udział w życiu polit. i społ. wychodźstwa; był red. wych. w Chicago Zgody i Sokoła. Do kraju powr. w 1901. Czł. red. Kur. Warsz. Ogł.: Czerwony Mesjasz (Warszawa 1913), zbiór nowel egzot., Eliksir prof. Bohusza, Złoto Mai, W 8 dni dookoła świata, Przygody kapitana St.-Claira, Czandu, Marian (Warszawa 1929), Obrazki amerykańskie (Warszawa 1905), Na szlaku sławy, krwi i złota (Warszawa 1928), Na ciemnych wodach Paragwaju (Warszawa 1933) oraz liczne koresp. i art. Warszawa, Nowogrodzka 6a m. 17.

BARTEL BRONISŁAW KAROL SZCZEPAN. Art.-malarz. * 3. 11. 1887 w Zawierciu (Piotrkowskie). S. Hermana i Salomei z Borgów. Ożen. 31. 10. 1915 z Adelą Marią Kiersztajn. Uk. Akad. Szt. Pięk. w Krakowie (1910). Od 1910 wyst. prace w kraju i za gr. Od 1916 do 1918 prac. w Muzeum Narod. w Warszawie jako inwentaryzator art.-malarz., nast. 1919 do 1921 jako kier. art. wyd. druk. i Księg. św. Wojciecha w Poznaniu. W 1920 ochotn. w. p. i koresp. wojen. Od 1922 prof. Państw. Szk. Przem. Art. w Bydgoszczy. Od 1926 prof. Państw. Szk. Sztuk Zdobn. i Przem. Art. w Poznaniu. Prace: obrazy rodzaj., portrety, krajobr., cykl obrazów lotn., proj. dekor. sali Sejmu w Warszawie, portret Marszałka J. Piłsudskiego. Poznań, Grunwaldzka 13, m. 10.

BARTEL KAZIMIERZ. Dr nauk techn. * 3. 3. 1882 we Lwowie. Uk. szk. początk. w Stryju, Państw. Szk. Przemysł. we Lwowie z dypl. mistrza ślusarsk., zł. mat. w szk. realn., stud. na politechn., nast. na uniw. tamże, stud. spec. na uniw. w Monachium. Asyst., doc., następ. prof. geometrii wykreśln. Politechniki Lwowsk. 8. 1914—4. 1918 sł. w w. austr. Uczestn. obr. Lwowa, gdzie zorg. 1 p. sap. kol. W 1919 szef kolejn. polow. Ppłk pospol. rusz. 13. 12. 1919—13. 12. 1920 minist. kolei żel. Od 1922 pos. na Sejm, w 10. 1929 złoż. mand. Prez. Rady Ministr.: 15. 5.—4. 6. 1926, 8. 6.—24. 9. 1926, 27. 9.—30. 9. 1926, 27. 6. 1928—13. 4. 1929, 29. 12. 1929—17. 3. 1930. Wiceprem. 2. 10. 1926—27. 6. 1928. Ogł.:

Geometria rzutów cechowanych i pewne jej zastosowania (1914, wyd. II 1931); Geometria wykreślna (1919, wyd. II 1922); Perspektywa malarska, t. I (1928); Perspektywa intarsji w okresie wczesnego renesansu (1931); Kotierte Projektionen (1933); Malerische Perspektive I (1934); szer. prac w Czasop. Techn. (Lwów), Wektorze (Warszawa), Prac. Matemat.-Fiz. (Warszawa) i in. Dr h. c. Politechn. Lwowsk. Czł. zwycz. Ak. Nauk. Techn., Tow. Nauk. Warsz. i Lwowsk. Tow. Nauk. Odzn.: O. B., V. M. 5, O. P. 1, K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 1, wł. ŚŚ. M. i Ł. 1, 5 ord. zagr. 1. Lwów, Herburtów 5.

BARTEL LUCJAN. Dział. społ. * 31. 12. 1892 w Środulce k. Sosnowca. S. Hermana i Salomei z Borków. Oż. 8. 10. 1914 z Heleną Iwoną Jaroszyńską. Uk. wydz. społ. Szk. Nauk Polit. w Warszawie (1924—27). Wciel. do w. ros. w 1914, zbiegł w 1915. Czł. Str. Niezawisł. Narod. w Warszawie. 1921—29 szef wydz. hig.-lek. Polsk. Kom. Pom. Dzieciom w Warszawie. Prez. Spółdz. Pracown. P. U. Z. A. P. P. Czł. rady pow. warsz., czł. rady gminnej w Wawrze; sekr. kom. rew. rady pow. warsz.; sekr. kom. rew. K. K. O. pow. warsz.; radny gromadzki sołectwa Wola Grzybowska. Skarbnik zarz. obw. harc. pow. warsz. Org. stacyj opieki nad matką i dzieckiem. Ogł. m. in.: Zamknięta i otwarta opieka nad dzieckiem w Polsce oraz wsp. z drem med. M. Gromskim Stacja opieki nad matką i dzieckiem (1926). Wesoła k. Warszawy, Br. Pierackiego 10, tel. podm. 02 Wesoła 12.

BARTHEL DE WEYDENTHAL JERZY. Dyplomata. * 3. 11. 1882. 1919 do 1921 konsul w New-Yorku, 1921—1923 kier. konsul. w Detroit, nast. do 1926 tyt. kons. gen. w Chicago, 1926—1927 kier. dep. polit.-ekon. M. S. Z., Kier. kons. gen. w Zagrzebiu 1927—1929. Del. pełnom. R. P. i radca pos. w Szanghaju 1929—1931. Od 1931 chargé d'affaires w Szanghaju, od 1933 pos. nadzw. i min. pełnom. tamże. Odzn.: K. Z. sr., M. 10-l. O. N. Szanghaj (Chiny), poselstwo R. P.

BARTKIEWICZ ZYGMUNT. Literat. * 1870 w Łodzi. Stud. mal. w Monachium i Paryżu. Ogłosił m. innymi: Złe miasto (1907), Słabe serca (1909), Psie dusze (1910), Pierwszy grzech, Krwią i atramentem (1918), Historia jednego podwórza (1922), Stare gniazda, nowe ptaki, Polityka w lesie, Wyzwolenie. Brwinów, pod Warszawą.

BARTŁOMIEJCZYK EDMUND LUDWIK. Art.-grafik. * 5. 12. 1885 w Warszawie. S. Józefa i Rozalii z Renike. Oż. z Wandą Lewińską. Uk. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. Ochotnik w 1920. Prof. Ak. Szt. Pięk. w Warszawie. Prez. stow. polskich art. graf. „RYT" i prez. koła art. grafików reklamow. Autor szeregu prac graficz. nagr. na międzynar. wyst. sztuki w Paryżu i Budapeszcie oraz zakup. do zbiorów Muzeum Brytyjskiego, muzeum w Pradze i bibliotek uniw. w Warszawie i Krakowie. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Wrońskiego 3, tel. 9-61-45.

BARTNICKI BENEDYKT LUCJAN. Pedagog. * 2. 1. 1899. S. Feliksa i Walerii z Malinowskich. Oż. 12. 8. 1936 z Wilhelminą Anczykowską. Uk. Państw. Inst. Naucz., stud. filoz. na uniw. w Warszawie. Od 1914—16 w harc., 1916—18 w P. O. W., 1920 och. w. p., zwolniony z wojska w 12. 1920: Od 1924 czł. a nast. prezes Zw. Strzel.; od 1934 czł. zarz. Zw. Rez., wiceprez. Ligi Morskiej i Kol. prez. kół młodz. Czerw. Krz. Inspektor szkolny okr. pińsk. Ogł.: „Odrodzenie gospodarcze Polski za Stanisława Augusta" (1928); oraz art. o treści pedagog. Pińsk, Browarna 20, tel. 34.

BARTOSZEWICKI BRUNON. Bankowiec. * 6. 10. 1867 w Skidce (Kijowszczyzna). S. Juliusza i Michaliny z Hermanów. Oż. w 1896 z Bronisławą Porębską. Uk. gimn. w Niemirowie na Ukrainie i wydz. prawny uniw. kijowskiego w 1894. Za czasów ak. czł. Filaretii; wykład. na kurs. samokształc., prez. Tow. Kult.-Oświat. w Kijowie; areszt. za dział. patriot. przez wł. ros. Od 1922 dyr. oddz. Banku Ziemian w Opatowie Kiel., nacz. wydz. pracy i op. społ. w Łucku do 1927, nast. org. i dyr. K. K. O. w Częstochowie, w l. 1927—29 prac. w zw. K. K. O. w Warszawie. Od 1935 przew. Tymcz. Zarz. K. K. O. w Częstochowie. Częstochowa, Staszica 7.

BARTOSZEWICZ JOACHIM STEFAN. Dr praw. * 3. 9. 1867 w Warszawie. S. Joachima i Haliny z Mittelstaedtów. Ożenił w 1898 z Marią Jełowicką. Uk. gimn. w Warszawie i tamże wydz. lek. uniw.; stud. w École libre des sciences politiques w Paryżu, gdzie uz. dypl. 1 st. w 1894, drat obojga praw Uniw. J. Kaz. (1899). Nast. prac. do 1903 w galic. urz. kraj. Org. Słowo Polskie, W 1906—1913 red. Dziennika Kijowskiego. W Kijowie czynny w życiu społ., jako czł. komitetów wyborczych, Zrzeszenia, Oświaty, Polsk. Tow. Gimnast., Koła Kobiet Polek, kl. polsk. Ogniwo, Koła Mił. Sceny. W 1912 areszt. za działalność patriot. 5 mies. w więz. Z wyb. woj. org. sieci oddz. Tow. Pom. Of. Wojny, od 1915 prez. Rady Okr. Tow. Pom. Of. Wojny. W 1917 prez. Polsk. Komit. Wykon. na Rusi, ognisk. działalność społ.-polit. kolonii polsk. Od 1918 czł. wydz. dypl. Polsk. Kom. Nar. w Paryżu i kier. wydz. polit. deleg. polsk. na konf. pokoj. Po zorg. poselstwa polskiego w Paryżu, attaché hon. tegoż pos. Nast. senator R. P. W 1927 czł. del. polsk. do prow. rok. o traktat handl. z Niemcami. Ogł.: La révolution polonaise de 1831 et le detrônement de Nicolas (praca dypl.), Prawo ubogich w Galicji, Siła podatkowa gmin wiejskich w Galicji, La Pologne ce qu'elle a été, ce qu'elle est, ce qu'elle devrait-être (1919), Podr. Słownik Polit. (1922), Znaczenie kresów wsch. dla Polski, Zagadnienie polityki polskiej (1929). Warszawa, Filtrowa 69, m. 35, tel. 9-01-31.

BARWIŃSKI EUGENIUSZ. Dr fil. Hist. Bibliot. Archiw. * 3. 1. 1874 w Postołówce, woj. tarnopolskie. S. Jana i Julii z Oleśnickich. Uk. U. J. K. Prac. w bibl. tegoż uniw. (1895—1913). Dyr. Arch. Państw. we Lwowie (od 1913). Czł. Tow. Nauk. Lwowsk. Ogł. m. in.: Przymierze polsko-austriackie (1895), Repertorium aktów zajęcia i sprzedaży dóbr królewskich i kościelnych (1909), Katalog inkunabułów Bibl. Uniw. we Lwowie (1912), Kraków na początku XIX w. (1918), Archiwa państw., ich stanowisko, zadania i cele (1925). Odzn.: O. P. 4, czechosł. L. B. 4. Lwów, Zyblikiewicza 44.

BARYCZ HENRYK MICHAŁ. Dr fil. * 26. 6. 1901 w Starym Sączu. S. Michała i Walerii z Koronów. Ożenił 3. 1. 1928 z dr fil. Marią Nalepa. Uk. I gimn. państw. w Nowym Sączu, nast. wydz. fil. Uniw. Jag. (1920—24). W 1920 sł. ochotn. w w. p. Doc. hist. ośw. i szkoln. w Polsce, archiwariusz Uniw. Jag. (od 1935), współpr. kom. dla dziejów oświaty i szkoln. w Polsce i kom. hist. Pol. Ak. Um. oraz współpr. kom. hist.-nauk. Tow. Pedagog. w Krakowie. W l. 1926—34 z ram. P. Ak. Um. 3-kr. podr. do bibl. i archiwów włoskich i 2-kr. do bibl. i arch. niem. i austr. celem zbier. mat. do stos. kult. między Polską a Włochami oraz zw. kult. między Polską a Śląskiem. Wydał szereg prac nauk. z tej dziedz. Kraków, Nowowiejska 30.

BARYKA EUGENIUSZ (ZAWISTOWSKI). Art. dram. * 24. 11. 1904 w Warszawie. S. Teofila i Józefy z Belonów. Uk. gimn. Wyst. w teatrze Reduta oraz Polskim w Poznaniu w szt.: Murzyn Szaniawskiego (prof. Soleski), Wesele (Kacper), Żołnierz królowej Madagaskaru (Władek Alęcki), Pan Geldhab (Komisant), Dom otwarty (Piernikowski) i in. Spec. role mł. amant. Poznań, pl. Wolności 14-a m. 14.

BARYLSKI BRONISŁAW. Ekonomista. * 22. 7. 1873 w Kole w Kaliskiem. S. Walentego i Marii z Łojko-Rędziejewskich. Ożenił z Elżbietą Timina. Uk. szk. L. Kronenberga w Warszawie, nast. uniw. w Getyndze (wydz. n. ek., dział asekur.). Rzeczoznawca asekur., czł. zarz. Twa Przezorność, rady Elektrowni w Pruszkowie, kom. rew. Siła i Światło. Przedst. franc.-polsk. Twa Kolej. Gdynia—Śląsk, Regie Générale de Chemins des Fer et Travaux Publics. B. wiceprez. Zw. Młodz. Akad. Polsk. w Niemczech. Pełnomocn. Polski w Moskwie w 1919, gdzie był przedst. ameryk. grup fin.-przemysł. Czł. Twa Ochr. Zab. Polsk. tamże. Prez. Zw. b. Zakł. i Jeńców z Rosji i Ukrainy. Wydal. z Wrocławia za działalność niepodl. (Sokół), org. w Lipsku pol. młodz. akad. Czł. zarz. twa ak. Unitas. W Petersburgu, zorg. Two Zach. Szt. Piękn. dla art. ugrup. akad. polsk. W cz. rew. bolsz. org. zw. Polaków Wojsk. Areszt. dwukr. za obronę praw jeńców polsk., skaz. na rozstrzel., w 1921 wym. za jeńców bolszew. Odzn. O. P. 4, Warszawa, Lwowska 5, m. 9.

BARZYKOWSKI STANISŁAW FELIKS (pseud. ZBIGNIEW). Mgr praw. Płk-int. dypl. * 17. 7. 1884 w Radziechowie. S. Szczęsnego i Marii z Mikiewiczów. Uk. gimn. w Brzeżanach, wydz. prawny Uniw. Jana Kazimierza, Szk. Nauk Polit. w Krakowie i Wyż. Szk. Int. w Warszawie. Nal. do org. „Promień" i „Odrodzenie", czł. Zw. Walki Czynnej (1908) i Zw. Strzel. (kmdt w Brzeżanach w 1914). Sł. w Leg. Polsk., nast. w P. O. W. i w. p. Więz. przez Austr. i sądzony w Marmarosz-Sziget. Wicepr. P. Z. Narc., przewodn. 1 okr. narc., wicepr. Warsz. Kl. Narc., wicepr. Koła Form. Pozapułk. Leg. Polsk. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., łot. M. za W., M. l. Warszawa, Marszałkowska 9, tel. 8-37-43.

BASARA ANTONI. Mgr praw. * 3. 6. 1893 w Olchowej pod Sędziszowem. S. Wincentego i Marii z Wojdonów. Uk. gimn. w Rzeszowie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. 1910—1911 w Druż. Strzel. 1914—18 w w. austr. Do 1921 urz. star. w Ropczycach, 1921 do 29 wicestar. tamże; od 1929 wicestar. w Białej, 1932—33 star. w Ropczycach, 1933—9. 1936 star. w Myślenicach, nast. star. w Chrzanowie. Prez. T. S. L., L. O. P. P., Ochotn. Str. Poż., Tow. Przyjac. Akadem., przewodn. pow. kom. W. F. i P. W., czł. zarz. Zw. Strzel. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Chrzanów, Starostwo, tel. 27.

BASSAK JULIAN STANISŁAW. Prawn. * 1. 8. 1875 w Warszawie. S. Antoniego i Julii z Meethalów. Oż. 29. 6. 1907 ze Stefanią Dunin-Markiewicz. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawa uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1898), stud. w Inst. Technol. tamże. Nast. adw. w Warszawie. 1905—1910 czł. P. P. S., w 1910 więz. w Warszawie i Mińsku. 1917—1918 wicekomisarz gub. ros. Rządu Tymcz. i czł. rady miejsk. w Mińsku. Od 1918 w sądown. polsk. w Warszawie, we Włocławku (sędzia okr.), w Bydgoszczy (wicepr. S. Okr.). Od 1935 notar. tamże. Ogł. art. w Gaz. Sąd., w Przełomie i in.; tłum. pracy Eksnera Siła wyższa. Bydgoszcz, Marsz. Focha 10.

BASSALIK KAZIMIERZ. Botanik. * 12. 6. 1879 w Brzeziu, pow. pleszewskiego. Uk. gimn. w Poznaniu, stud. w ak. leśn. w Tharandt, uniw. w Berlinie i Bazylei, gdzie uzysk. drat i habilit. prac. jako asyst. prof. Fischera. W r. 1912 asyst. przy inst. botan. uniw. w Bazylei, gdzie nast. prow. wykł. zlec. a w l. 1914—18 zast. prof. Od 1918 prac. w Inst. Nauk. Gosp. Wiejsk. w Puławach, a od 1919 prof. fizjologii roślin uniw. warsz. Czł. Tow. Nauk. Warsz. i sekr. wydz. nauk technol. Ak. Nauk Techn. w Warszawie. Ogł. m. in.: Über Silikatzersetzung durch Bakterien, O biologicznym rozkładzie krzemianów (1913), Der Einfluss des Lichtes auf die Oxalsäure in den grünen Pflanzen (1916), Rozkład alkaloidów przez bakterie, The absorption of mineral constituents by plants from insoluble compounds, Stymulacja procesu wiązania azotu nadto liczne art. i ref.

BATOROWICZ JÓZEF (pseud. SIELSKI, MAŁY PIES). Literat. Dziennikarz. * 4.1. 1897 w Czerwonce-Liwskiej, pow. Węgrów, na Podlasiu. S. Pawła i Anastazji z Krassowskich. Uk. gimn. p. n. Św. Stanisława Kostki w Warszawie oraz stud. na wydz. humanist. Wol. Wszech. i w Szk. Dziennik. Od 1912 zakł. tajne kółka im. ks. Brzózki, druż. junackie oraz jawne kółka młodz. wiejsk. straże ogn., teatry lud., bibliot., kółka roln., kooperat., sp., kasy spółkowe itp. Współprac. w Zorzy, Drużynie, Ludzie Polskim, Gazecie Świątecznej. W 8. 1914 areszt. jako czł. org. niepodl. „Konfederacja". W 11. 1914 prowadzi w Warszawie pracę niepodl. w druż. junackich, P. O. W., prac. w red. „Drużyny" i kończy tajną szk. wojsk. P. O. W. W 1915 z bat. warsz. wyruszył na front do 5 p. p. Leg., skąd w 1916 odkomend. do prac P. O. W. w W-wie, później na Podlasiu. W 1917 areszt. przez Niemców podczas manifest. peowiackiej. W 1918 brał udział w rozbr. Niemców, nast. wst. do w. p. i brał udział w walkach o Lwów, pod Wilnem, w powst. sejneńskim. W 2. 1921 odkomend. do Wilna i przydz. do red. „Słowa Żołnierskiego". Nast. pracował w red. dzien. „Gazeta Krajowa" a po jej likwid. i zwoln. z wojska zał. w 1923 „Wileńską Gazetę Powszechną". W końcu 1923 zał. „Kurier Wileński", w którym nacz. red. do 1928. Współorg. zawod. zw. dziennikarzy, którego jest czł.; czł. Synd. Dziennik.; czł. zał. oddz. Zw. Leg. w Wilnie; czł. P. O. W. i Zw. Of. Rez. Inicjator zjedn. związków b. wojsk. Wileńszczyzny; współred. „Kuriera Wileńskiego" i koresp. „Gazety Polskiej". Ogł.: „Jasełka" (1916), „Wiersze i piosnki junackie" (1916), „Sierotka Marysia" (1918), oraz zbiór poezyj „Liliowe śnienia" (1924). Odzn.: K. W., K. Z. Wojsk. Litwy Środk., Wilno. św. Ignacego 5, m. 2.

BATOWSKI HENRYK ADAM. Dr fil. Slawista. Public. * 1907 we Lwowie. Uk. Uniw. Jana Kaz. Współprac. czasop. w Polsce, Czechosłowacji i Jugosławii. Ogł.: Transliteracja alfabetu grażdańskiego (1927); T. G. Masaryk a Polska (1930); Unia czesko-słowacka (1931); Petar Petrović Njegosz, życie i twórcz. oraz przekł. Górskiego wieńca tegoż (1932) i in. Lwów, Poniatowskiego 1.

BATOWSKI ZYGMUNT. Dr fil. Historyk sztuki. * 27. 7. 1876 we Lwowie. Uk. gimn. we Lwowie, nast. wydz. fil.

Uniw. Jana Kazimierza (d-rat tamże 1900). Odbył szereg podróży nauk. do Niemiec, Włoch, Francji. W l. 1897—1917 prac. w bibl. uniw. i w bibl. fund. W. hr. Baworowskiego we Lwowie. W 1917 powoł. na wykł. hist. sztuki uniw. warsz.; od 1919 prof. nadzw. i od 1934 prof. zwycz. Uniw. J. Piłsudskiego. W 1919—29 p. o. hon. dyr. bibl. uniw. Czł. koresp. wydz. filolog. Pol. Ak. Um.; współpr. Pol. Stow. Biograf. oraz czł. szeregu org. i tow. nauk. i społ. Ogł.: Norblin (Lwów 1911); Malow. w kościele po kamedułów w Pożajściu (Wilno 1914); Bartłomiej Strobel malarz śląski (Lwów 1916); Rzeźby art. Stanisława Augusta (Warszawa 1922); Zbiór graficzny w uniwersytecie warszawskim (Warszawa 1928) Abr. van Westerwelt, malarz holenderski i jego prace w Polsce (Kraków 1932); Pomnik Tarły w kościele Jezuickim w Warszawie i jego twórca (Warszawa 1933); Wizerunki Kopernika (Toruń 1933) B. C. Rastrelli en France. Le tombeau du Marquis de Pompogne (Gazette des Beaux Arts., Paris 1934); Podróże artystyczne J. Ch. Kamsetzera w l. 1776—82, ponadto ok. 180 art. w jęz. polsk. i obc. Współprac. w szeregu wydawn. m. in. w Thieme & Becker Allg. Lexicon der bild. Künste. Warszawa, Krak. Przedm. 26/28, m. 12.

BATOWSKI - KACZOR STANISŁAW. Art.-mal. * 29. 1. 1866 we Lwowie. S. Wojciecha i Antoniny z Batowskich. Ożw 1902 z Ireną Bieńkowską. Uk. wyż. szk. real. we Lwowie (1883), stud. w Szk. Szt. Piękn. w Krakowie oraz w Ak. wiedeńsk. i monachijsk., stud. uzup. w Paryżu, Włoszech i Hiszpanii. 1900—1914 prow. wł. szk. mal. we Lwowie. Prace: Odwiedziny u malarza ikonów, Wieczornica (med. sr. 1894), Atak husarii pod Chocimem, Św. Jerzy w ołtarzu w Semenowie, Żółkiewski pod Cecorą, witraże i obraz do ołtarza katedry we Lwowie, dekoracje foyer Teatru Wielkiego we Lwowie, portret dyr. Zimy, Rusinka, Maurytanka, Zaloty, Jesienią, Brama klasztorna oraz szereg innych prac treści religijn., histor., rodzajowej i batalistyczn., m. in. ilustr. do Tryl. Sienkiewicza. Odzn.: K. Z. zł., Kor. Jugosł. 3. Lwów, Poniatowskiego 1.

BATTAGLIA ROMAN ROGER ADAM MARIA GWIDO. Dr praw. * 5. 4. 1903 w Wiedniu. S. Rogera i Kazimiery z Kirchmayerów. Ożw 1937 z Anielą Kleber. Ucz. do szk. śr. we Lwowie, Wiedniu, Zakopanem i Krakowie, uk. wydz. prawa Uniw. Jagiel. (1927), kurs abitur. Akad. Handl. w Krakowie i Inst. Solvay w Brukseli. W 1920 ochotn. w p. 1927—1929 w M. S. Z., 1929—32 sekr. Tryb. Miesz. Polsko-Niem. w Paryżu, 1932-35 w wydziale zach. M. S. Z., od 1935 r-ca i kier. oddz. Komis. Gen. R. P. w Gdańsku. Ogł. m. in.: Wahania cen i ich przyczyny (1933); Les courants nouveaux de la pensé économique (1933); Prądy polityczne w Polsce i w Europie w ciągu XIX i XX wieku (1935); liczne art. gospod. w Nowej Reformie, I. K. C., Gaz. Polsk., Polsce Gospod., Przegl. Współ., Wiedzy i Życiu, Polityce Narodow. i in. Gdańsk, Kom. Gen. R. P.

BATUREWICZ FRANCISZEK. Literat. * 10. 3. 1888 w Białej Cerkwi (Kijowszczyzna). Czł. Tow. Liter. i Dzien. Pol. oraz P. E. N. Klubu. Stud. socjologię i językozn. na uniw. w Rzymie i Poznaniu. Od 1911 podr. po Europie połud. i zachod. Ogł.: Krótka gramatyka języka hiszpańskiego oraz Słowniczek hiszpańsko-polski (W-wa 1927); II wyd. tegoż jako Podr. prakt. języka hiszpańskiego (1929). Kilkanaście przekładów powieści autorów włosk., hiszpańsk., argentyńsk. oraz liczne art. Warszawa, Sienna 45, tel. 6-01-95.

BATYCKI ADAM. Inż.-arch. * 13. 3. 1886 w Przemyślu. S. Józefa i Jadwigi z Soleckich. Uk. wydz. arch. Polit. Lwowsk. (1904). Wojnę świat. przebył w w. austr., nast. sł. w w. p. do 1919, kpt. Kier. Państw. Insp. Budowl. w Poznaniu. Wyk. szereg pejzaży architekt. i folklor., wyst. w Zach. w Warszawie, w Poznaniu i Krakowie. Odzn. M. 10-l. O. N., Poznań, Kanclerska 6.

BAUDOIN DE COURTENAY EHRENKREUTZ - JĘDRZEJEWICZOWA CEZARIA. Etnolog. * 2. 8. 1885 w Dorpacie. Nauki śr. w Krakowie i Petersburgu, uk. wyższe kursy dla kobiet im. Bestużewa, nast. wydz. hist.-fil. uniw. petersb. z dypl. I st. 1910. Zast. prof. i kier. zakł. etnologii U. S. B.; prof. Szkoły Nauk Polit. w Wilnie (etnografia). Od 1913—1922 prac. w zawodzie nauczyc. w Warszawie. W 1922 habilit. w Warszawie (st. veniam legendi) z zakr. etnologii i etnogr. W 1922 — doc. a od 1. 4. 1927 zast. prof. S. U. B. Org. i prow. bad. etnogr. na ter.

wojew. płnc.-wsch. Od 1925 współpr. komis. antropolog. i komisji etnograf. Pol. Ak. Um. Ogł. przeszło 20 prac nauk. z zakr. etnologii i etnografii. Wygł. szereg odczytów radiowych z zakr. etnogr. Autorka licznych artyk. w prasie codz. i nauk. Wilno, Wielka 24.

BAUMAN WILHELM. Podinsp. P. P. * 29. 3. 1889 w Stulsku. S. Roberta i Natalii z Burhardtów. Oż. 7. 9. 1918 z Florentyną Barber. Uk. gimn. we Lwowie (1910), nast. stud. prawo na uniw. lwowskim; szk. of. policji uk. w Warszawie. Jako ucz. gimn. nal. do kółek samokszt.; czł. Sokoła we Lwowie. Od 1914 do 1918 sł. w 33 p. p. w. austr. Od 1918 ochotn. w. p.; udz. w obronie Lwowa, od 5. 1919 do 1921 na fr. lit.-białoruskim, kpt. rez. Od 1922 sł. w P. P.; kom. powiat. w Kamienieckiem, Husiatyńskiem; of. insp. w Lublinie; kmdt m. w Krakowie; zast. kom. m. stoł. Warszawy i ob. zast. kom. wojew. w Krakowie. Prac. org. (jako del.) w Polic. Domu Zdrowia; czł. szeregu org. społ. Ogł. artyk. fach. w gaz. „Na posterunku". Odzn.: K. Z. sr.; M. za W. i 10-l. O. N. Kraków, Starowiślna 15, m. 7, tel. 1-06-44.

BAYERLEIN WALERIAN. Art.-śpiew. (bas-baryton). * 13. 4. 1867 w Częstochowie. S. Jana i Marianny z Gryczniańskich. Uk. gimn. w Częstochowie. Studia śpiewacze u prof. Millera, w Mediolanie, w Cesare Rossi. Przez 20 lat wyst. na sc. włoskich, od 1914 wyst. gośc. w operze warsz. Od 1932 emeryt teatrów warsz. Jeden z zał. i czł. rzecz. Z. A. S. P. Wyst. w op.: Faust, Manon, Rigoletto, Cyganeria, Łucja z Lamermooru, Romeo i Julia, Aida, Gioconda, Potępienie Fausta, Mefistofel, Lohengrin, Werther, Benvenuto Cellini, Cyrulik Sewilski, Tosca, Hugonoci, Ballo in mascera, Madame Butterfly, Carmen, Eugieniusz Oniegin, Demon, Favorita, Ernani, Lunatyczka, Trubadur, Halka, Straszny dwór i w. in. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa. Leszno, 113, tel. 5-14-37.

BAZAREWSKI WITOLD. Dr fil. * 8. 12. 1871 na Wileńszczyźnie. Uk. gimn. w Wilnie i wydz. agr. politechniki w Rydze, po czym stud. w Petersburgu i w Getyndze. W l. 1898—1904 zajm. się rolnictwem prakt. i prow. gosp. wzorowe na Wileńszczyźnie. W 1906 uzyskał doktorat na uniw. w Getyndze, nast. asyst. polit. ryskiej. W latach późn. prow. wykłady chemii rolnej; w 1918 docent. W 1919 zast. prof. chemii rolnej na U.S.B. w Wilnie, a w 1920 prof. nadzwyczajny chemii rolnej i mikrobiologii. W 1927 dyr. studium rolniczego, po czym przeszedł w st. spocz. Był czł. szeregu tow. nauk. w Polsce i za gr. W l. 1900—1927 ogł. 10 większych prac z dziedziny chemii rolnej i mikrobiologii w językach: polskim niemieckim i francuskim, poza tym szereg artykułów fachowych w prasie naukowej i codziennej. Wilno, Sierakowskiego 21, m. 2.

BAZIAK EUGENIUSZ. Ks. Bp. Dr Św. Teol. * w 1890 w Tarnopolu. Uk. Uniw. Jana Kaz. Święc. kapł. w 1912. W czasie wojny kpl. wojsk. Podcz. inw. ukraińsk. i bolszew. w Tarnopolu. Od 1931 proboszcz kolegiaty stanisławowsk. z tyt. hon. kanon. kapituły lwowsk. i protonotariusza apost. (1933). Od 5. 11. 1933 bp-sufr. lwowski. Wik. gen. archidiec. i asyst. kośc. stow. akcji katol. Odzn. O. P. Lwów.

BAZYLEWICZ-KNIAŻYKOWSKI EUGENIUSZ. Inż.-technolog. * 4. 11. 1888 w Maczkach pow. Będzin. S. Borysa i Julii z Dembickich. Uk. VI gimn. w Warszawie i wydz. chem. Polit. Warsz., gdzie był asyst. prof. J. J. Boguskiego. Dyr. wytwórni belg. sp. akc. „Zakłady Przemysłowe Boryszew". W l. 1918—1920 dwukr. więz. przez bolszewików. Radca Izby Przem.-Handl. w Warszawie, radny m. Sochaczewa, prez. obw. sochacz. L. O. P. P. Opatent. szereg wynalazków w Polsce i za gr. z dziedziny materiałów wybuch. Ogł. szereg art. w prasie fach. Odzn. K. Z. zł. Sochaczew, wytw. prochu Boryszew.

BAZYLSKI IGNACY. Bankowiec. * 1. 8. 1883 w Sokołowie k/Rzeszowa. S. Tadeusza i Katarzyny z Wosiów. Oż. w 1909 z Izabelą Biskupską. Uk. gimn. w Rzeszowie, wydz. prawa Uniw. Jag. (1905—09) i Akad. Eksport. w Wiedniu. Był czł. kółek samokształc. Na uniw. czł. „Zet", prez. Br. Pom. w Krakowie; przew. Domu Akad.; czł. Zw. Tow. Polsk. za gran. W 1914 szef biura pom. of. wojny w Warszawie, nast. w Moskwie prow. wydz. pomoc. obcym poddanym przy Kom. Pom. Of. Wojny; szef biura Narady Ekonom. w Moskwie. W 1920 ochotn. w. p. Od 1920 prac. w Banku Polskim. Kier.

adm. wyd. „Prasa" (Kurier Polski i Świat). Dyr. oddz. Banku Polskiego w Częstochowie. Skarbnik wydz. wykon. miejsk. Obyw. Kom. Pom. Zimowej Bezrobot. w Częstochowie. Częstochowa, N. Marii Panny 34.

BĄBAŁA WŁADYSŁAW. * 15. 5. 1892 w Wieliczce. S. Ludwika i Marii z Wójcików. Uk. szk. powsz. i zł. egz. maszynisty. Od 1911 w Sokole, w 1914 na fr. w Leg. Wsch., nast. w 3 p. p. Leg. do 1915, nast. do 5. 7. 1916 w komp. techn. Kom. Leg. Od 1918 współorg. oddz. Zw. Leg. w Zakopanem. od 1929 do 1934 kmdt sam. oddz. Zw. Strzel. Instrukt. Państw. Szkoły Przem. Drzewn. w Zakopanem. — Odzn. K. N., K. Z. sr. Zakopane, Nowotarska 20.

BĄKOWSKI-JAXA STANISŁAW JÓZEF JAKUB, Dr praw. Poeta. Literat. * 1889 w Baranowie, woj. lwowskie. Uk. wydz. prawny Uniw. Jag. Od 1921 prac. w Zw. Zaw. Zach. Pol. Przem. Cukr. Ogł. m. in. Rytmy wędrowca, poezje (1922), Lotnik niezłomny, poezje (1928), Śmierć Adama, dramat (1929), Koniec Antychrysta, poemat (1930). Poznań, św. Józefa 5.

BĄKOWSKI-KIRKOR LEON STANISŁAW. Inż.-roln. * 27. 10. 1894 w Wiązownie, pow. mińsko-mazowieckiego. S. Ludwika i Antoniny z Choińskich. Uk. szkołę handl. zgromadz. kupców w Warszawie oraz S. G. G. W. w Warszawie. Osadnik wojsk. w Piłsudach, pow. grodzieński; właśc. maj. Suliszew, pow. Skierniewice; współwł. fabryk szkła. Jako uczeń brał udział w strajku szkoln. nal. do drużyn harc. do „Zarzewia", później do Drużyn Strzel. W czasie wojny sł. w Legionach. Żołn. I. komp. kadr. Czł. P. O. W. Ob. prac. w Zw. Os. Wojsk., w kółkach roln., w Zw. Strzel., wicepr. Akad. Okr. Strzel. i wicepr. zarz. stoł. Federacji Pol. Zw. Obr. Ojcz. Red. (1927) „Głosu Prawdy Ziemi Grodzieńskiej"; autor szeregu art. na tematy społ.-gospod. Odzn.: V. M. 5; K. N.; K. W. 4; K. Z. zł.; M. za W. i 10-l. O. N. Warszawa, Widok 19, tel. 5-16-93.

BEATUS HENRYK. Inż.-mech. * 21. 4. 1896 w Kaliszu. S. Edwarda i Joanny z Joëlów. Oż. 1. 6. 1927 z Czesławą Freund. Uk. szk. handl. w Kaliszu oraz stud. na wydz. mech. Polit. Lwowsk. i Pol. Warsz. 1925. Za czasów szkoln. czł. kół niepodl. Od 6. 9. 1915 sł. w 6. p. p. Leg., nast. w 5 baonie I bryg. (udz. w bitwie pod Kuklami) i oddz. telef. Kdy Leg. do 1917. Więziony w Szczypiornie. W 1918 rozbraj. okup., następ. sł. w 8 p. a. p., i w 2 p. a. p. Leg. Ppor. 1919, kpt. 1922. Od 1925 inż. elektrowni w Piotrkowie, a od 1927 kier. wydz. w Tomasz. Fabr. Szt. Jedwabiu. Czł. zarz. Zw. Leg., Ogł. art. w org. Z. O. R. „Znak". Odzn.: K. N., K. W. 2, M. za W. Tomaszów, Spalska 118.

BEAUPRÉ ANTONI. Dr praw. * 1. 5. 1863 w Krzemieńcu. S. Antoniego i Seweryny z Iwanowskich. Oż. z Julią Porębską. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. W czasie wojny czł. N. Kom. Nar. w Krakowie; w 1918, w okr. układów pokoj. w Paryżu prow. intensywną propag. na rzecz Polski. W 1920 komisarz plebiscyt. w Olsztynie. Red. nacz. „Czasu". W 1906 zorg. pierwszy synd. dziennik. w Krakowie, którego był prez. i nast. czł. hon. Ogł. szereg rec. teatr. i art. polit. Odzn. O. P. 3 oraz ord. węg., bułg. i rum. Warszawa, Czackiego 8.

BECK JÓZEF. Polityk. Dyplomata. * 4. 10. 1894. S. Józefa. Stud. na Polit. Lwowskiej i w Akad. Eksport. w Wiedniu. Uk. W. S. Woj. w Warszawie. Płk dypl. Sł. w Leg. Pol., nast. w P. O. W. i w. p. Attaché wojsk. przy poselstwie R. P. w Paryżu i Brukseli 1922—23. Szef Gab. Min. Spraw Wojsk. 1926—1930. Wicepremier 1930. Podsekr. st. w Min. Spraw Zagr. od 6. 12. 1930. min. spraw zagr. od 2. 11. 1932. Senator R. P. z okr. Warszawy 1935. Ogł. Przemówienia, deklaracje, wywiady (1931-1937). Odzn.: O. P. 4 i l; V. M. 5; K. N. z miecz.; K. Z. zł.; M. za W.; M. 10-l. O. N.; fr. L. H. 1; belg. K. Wojsk.; belg. K. Woj.; belg. Leop. 1; Kor. Belg. 1; duńsk. Danebroga 1; Gw. Rum. 3 i l; Kor. Rum. 2; rum. Serv. Credinc. 1; finl. B. Róży 3 i l; gr. Feniksa 1; hiszp. Zasł. Cyw. 1; est. Kotkarist 1; jugosł. Ś.S. 2; jugosł. O. B. 1; Kor. Jugosł. 1; malt. K. Magistr.;

norw. Św. Olafa 1; portug. Chryst. 1; szw. Gw. Pol. 1; węg. K. Zasł. 1; wł. ŚŚ. M. i Ł. 1; Kor. Wł. 1; czechosł. L. B. 3 i 1; łot. 3 Gw. 3 i 1. Warszawa, pałac Brühla.

BECK JULIAN. Pedagog. * 10. 12. 1885 w Tyczynie. S. Brunona i Karoliny z Pacześnych. Uk. gimn. w Rzeszowie i semin. duch. w Przemyślu, stud. prawo i teol. w Krakowie. W czas. szk. czł. kółek samokszt., w czas. akad. 1904 do 1908 prac. na wsi Malawa, pow. Rzeszów: zał. kółek roln., kasy Stefczyka, straży ogn., mleczarni. W czas. woj. w. austr., sł. sanit. Od 1916—1921 prac. w Samborze: spółdz. roln., katech. szk. powsz. i adm. par. W czas. inw. ukr. org. pomoc dla żołn. pol., za co 2-kr. pod sądem ukr. Od 1921 do 1923 ref. kurat. szk. we Lwowie; 1929 insp. szk. w Jarosławiu, 1930 w Brzeżanach. B. prez. koła T. S. L. w Brzeżanach, wicepr. koła P. B. K., prez. zarz. kół T. S. L., wicepr. P. C. K., prez. oddz. kół młodz. P. C. K., prez. zarz. Kom. Obw. Tow. Pop. Publ. Szk. Powsz. Odzn. K. Z. sr. Brzeżany, Gen. Iwaszkiewicza, tel. 21.

BECKER WŁADYSŁAW. Botanik. * 1. 12. 1906 w Warszawie. Mgr fil. Uniw. J. P. 1929, dr bot. 1934. Doc. botaniki tamże 1935.

BECZKOWICZ ZYGMUNT. Prawnik. * 21. 1. 1887. S. Henryka. Ożen. 1921 z Marią Sawicką. Uk. wydz. prawny uniw. w Moskwie. 1915—1918 prac. w org. obywat. 1918—1920 org. sądown. polskie. Od 1920 zast. kom. rządu w Warszawie i wicewojew. warsz. W 1926 wojew. w Nowogródku, w 1931 wojew. w Wilnie. Od 21. 1. 1933 pos. R. P. w Rydze. Od 1935 senat. R. P. Odzn.: O. P. 4 i 3, M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 2, łot. 3 Gw. 1. Warszawa, Hotel Sejmowy.

BEDLEWICZOWA STANISŁAWA, patrz: BESTANI SŁAWA.

BEDNARSKI ADAM. Dr wszechnauk lek. * 3. 11. 1869 w Podgórzu, woj. krakowskie. Od 1902 doc., od 1917 prof. okulistyki i dyr. kliniki okulist. U. J. Kaz. Ogł. m. in.: Okulistyka ziołopisów polskich w XVI i na pocz. XVII wieku (1917), Historia okulistyki w Polsce w wieku XIII—XVII w. (1928). Lwów, Romanowicza 5.

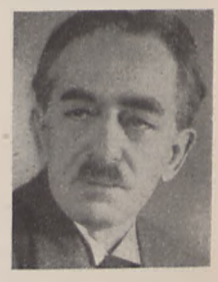
BEDNARSKI STANISŁAW. Ks. T. J. Dr fil. * 9. 4. 1896 w Nowym Sączu. S. Adama i Heleny z Drószczów. Uk. gimn. w Nowym Sączu, stud. filoz. ścisłą i teolog. w Krakowie i uk. wydz. filoz. (historię) Uniw. Jagiel. Red. i współprac. „Przegl. Pow.". W 1920 ochotn. w. p. Prac. społ. w Sodal. Mariańskiej, Tow. Ks. Piotra Skargi, czł. Tow. Hist., Zw. Bibliotekarzy, Kom. Hist. i Kom. dla dziejów ośw. i szkoln. Pol. Ak. Um. Ogł.: Upadek i odrodzenie szkół jezuickich w Polsce (1933) i wiele mniej. prac nauk. w „Przegl. Powsz.", „Nauce Polskiej", „Przegl. Bibliot.". Współpr. Pol. Słownika Biograf. Kraków, Kopernika 26, Klasztor oo. Jezuitów, tel. 104-38.

BEDNARZ LEOPOLD. Pedag. * 15. 11. 1901 na Śl. Ciesz. S. Walentego i Teresy z Buglów. Ożen. 23. 11. 1929 ze Stefanią Klonowską. Uk. wyższ. szk. przem.-mech. i tech. w Bielsku. 1919 do 1920 udział w pracy plebisc. na Śl. Ciesz. Kier. szk. zawod. w Mysłowicach. Czł. Zw. Op. Kult. nad Polak. w Czechosł.; Prez. Stow. Czelad. Woj. Śl.; kier. Ogn. Młodz., czł. N. Ch. Z. P., Pol. Zw. Zach., Inst. Rzem.-Przem. Mysłowice, Towarowa 4.

BEDNORZ JÓZEF. Insp. biur magistr. Chorzowa. * 2. 7. 1882 w Rudzie Śl. S. Rudolfa i Józefy ze Sznapków. Ożen. 25. 11. 1910 z Marią Woźniak. Uk. gimn. w Wołowie. Wydal. z gimn. za działalność narod. Praca konsp. na Śląsku, więz. przez Niemców. Podczas plebiscytu kier. gaz. niem. w Raciborzu, wyd. w duchu polskim. Udział w 3 powst. Śl. Red. Powstania Śl. Czł.: Sokoła, zarz. Twa Przemysł.; prez. Stow. Urz. i Funkc. Komun. w Chorzowie; wicepr. L. M. i K., czł. kom. F. O. N., czł. zarz. P. Cz. Krz., przew. rady nadz. Spółdz. Mieszk. Ogł. art., wiersze, pieśni patriot. Przed wojną red.: Głosu Śląsk., Kur. Śląsk., Straży nad Odrą, Prawdy. Red. P. A. T. przez 6 lat. Red. Gazety Opolskiej, Katolika, Śmieszka (pismo satyr.). Chorzów, Szopena 5.

BEER ALFRED. Art.-malarz. * 28. 11. 1866 w Czerniowcach. S. Józefa i Teofili z Kornaszewskich. Ożen. 28. 5. 1893 z Marią Dąbrowską. Uk. gimn. realne, nast. stud. mal. w Krakowie, Wiedniu Monachium. Egz. naucz. gimn. w Wiedniu (1905). Wykł. w gimn. w Kołomyi, Lwowie, Tarnowie, Wadowicach, Krotoszynie, ost. w gim. Marii Magdaleny w Poznaniu. B. czł. druż. połow. „Sokoła". Zorg. w Małopolsce zach. 9 dru-

żynę harc. i był ich kdtem, nast. hufc. W 1913 deleg. harc. na 1 międzyn. zlot harc. w Anglii. Prace: portrety, martwa natura, krajobr. Udz. w wyst. we Lwowie, w Tow. Przyj. Szt. Pięknn. w Krakowie, w Zw. Art. w Poznaniu. Poznań, plac Bernardyński 7.

BEGALE LUDWIK. Adwokat. * 20. 8. 1875 r. w Rozdrażewie, pow. Krotoszyn. S. Andrzeja i Franciszki z Rybków. Oż. z Zofią Wilczewską. Uk. prawo i ekonomię na uniw. we Wrocławiu. Prezes woj. sądu administr. Poznań. Star. kraj. pozn. Był czł. Rady Lud. pow. Ostrów. Wicepr. okr. wielkopolsk. P. C. K. oraz wicepr. Tow. Opieki Polsk. nad Rodakami na obczyźnie. Odzn. O. P. 4. Poznań, al. Marcinkowskiego 29, tel. 29-73 i 15-56.

BEHRENDT ERWIN. Pedag. * 31. 10. 1890 w Dąbrowie, na Pomorzu. S. Józefa i Agaty z Truszczyńskich. Oż. 3. 7. 1928 z Ireną Mey. Uk. gimn. w Wejherowie. stud. na uniw. w Monasterze, Królewcu i Poznaniu. Nal. do tjn. polsk. kółek samokształc. Podcz. w. świat. sł. w w. niem. Udz. w prac. plebisc. na Śląsku. Od 1922 naucz. gimn. polsk. w Gdańsku, nast. gimn. państw. w Wejherowie. Od 1934 podinspekt. szk. dla publ. szk. powszech. w Gdańsku. Czł. zarz. Tow. Pom. Nauk. w Gdańsku, czł. zarz. Mac. Szkoln., prez. Koła Przyj. Harc., czł. zarz. koła rodzic. gimn. polsk. w Gdańsku. Odzn.: K. Z. zł., M. N. Gdańsk, Am Weissen Turm 1.

BEKIER EDWARD. Dr fil. * 9. 10. 1883 w Sierpcu. S. Jana i Marii z Nawrockich. Oż. 26. 9. 1926 ze Stanisławą Hanicz. Uk. gimn. w Warszawie, wydz. filozof. Uniw. Jagiel., nast. stud. na wydz. fil. uniw. w Getyndze i Berlinie oraz na polit. w Charlottenburgu. W czasach szkolnych prac. w kółkach samokształc., w 1905 brał udział w str. szkoln.

W 1920 och. w. p. Prof. chemii fizycznej Uniwersytetu Stefana Batorego, nast. dziek. wydz. matem.-przyrodn. Czł. Pol. Tow. Chem., Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Société de chimie physique w Paryżu. Ogł. szereg prac z dziedziny chemii, w Chemiku Polskim, Rocznikach Chemii oraz w fach. czasop. zagr. Szereg tłumaczeń z języków obcych i referatów. Wilno, Słowackiego 16, m. 6 lub Zakład Chemii Fiz. U. S. B., Wilno Nowogródzka 22, tel. 23-24.

BELINA TADEUSZ. Rolnik. * 1886 w Strzelcach Wielkich, pow. Radomsko. S. Michała i Józefy z Wzdulskich. Oż. 1910 z Anielą Jałowiecką. Uk. wydz. roln. szk. Rontalera w Warszawie i studium rolne Uniw. Jagiel.; w 1914 sędzia gminny, prac. w komit. ratunk., w Radzie Krajow. Gosp., czł. wydz. sejmiku. W czasie okup. przewodn. tegoż. W 1922 poseł na Sejm z okr. radomsk.-częst. B. prez. bratn. pom. Kółka Rolników. Nal. do tajn. org. niepodl.-samokształ. 1917—1921 przew. Twa Roln. w Radomsku.

BELINA-PRAŻMOWSKI WŁADYSŁAW ZYGMUNT, patrz: PRAŻMOWSKI-BELINA.

BELINA - PRAŻMOWSKI ZBIGNIEW, patrz: PRAŻMOWSKI-BELINA.

BELLIER ANTONI. Adwokat. * 29. 8. 1872 w Mińsku Lit. S. Kamila i Józefy z Paszkiewiczów. Uk. gimn. w Mińsku i wydz. prawny uniw. moskiewsk. Prac. w org. polskich w Moskwie podczas wojny i rewolucji, m. in. czł. Polsk. Kom. Pom. Of. Wojny; org. repatriację emigr. polskich. Po powrocie do kraju nacz. wydz. w Komis. Rządu w Warszawie, po przejściu w st. spocz. prac. w adwokaturze. Odzn. O.P. 4. Warszawa, Nowogrodzka 1.

BELMONT LEO, patrz: BLUMENTAL LEOPOLD.

BEŁCIKOWSKA ALICJA. Publicystka. * 5. 7. 1898 w Warszawie. C. Maksymiliana i Zofii z Chwatów. Uk. gimn. A. Walickiej, 2 kursy szkoły szt. stos. przy M. Rz. i Szt. St. w Warszawie. Za czasów gimn. nal. do nieleg. wówczas harc. 1915—17 prac. w P. O. W. i w Lidze Kobiet Pol. Pogot. Woj. Sanitariuszka w wojnie polsko-ukraińskiej. Nast. ref. w Min. Spr. Wewn. Sł. w 2 Ochotn. Legii Kobiet w Wilnie, red. pismo Pod Karabinem. Od 1922 prac. na polu publicyst. Pod koniec 1927—28 współpr. z Demokrat. Komit. Wyborcz. Kobiet Pol. i B. B.W.R. W l. 1930—32 należ. do FIDAC'U, red.

Śpiewnik Obr. Ojczyzny. Prac. w wydz. prasowo-propagand. „Świat. Zw. Polaków z Zagr.", Czł. Zw. P. O. W. i Samopomocy Społ. Kobiet. W l. 1926-27 red. i wydaw. pismo „Biuletyn Polit.", Przewodnik praktyczny po Sejmie i Senacie (1926); Powstanie listopadowe, Powstanie styczniowe, Powstanie kościuszkowskie, Święto 3 maja, Niech żyje Marszałek Józef Piłsudski, Marszałek Józef Piłsudski w służbie Ojczyzny, Król Jan Sobieski i odsiecz Wiednia, Święto 6 sierpnia, Ruch zawodowy w Polsce (Warszawa 1922).; Komunizm wobec parlamentaryzmu (1922); Stronnictwa i związki polityczne w Polsce (1925), Polityczne Zw. Młodzieży w Polsce (1925), Stronnictwa polityczne w Polsce (1926), Parties politiques en Pologne (1926), Walki majowe w Warszawie (1926), Rzeczpospolita pod względem narodowościowym i wyznaniowym (wykresy, 1926), Ku czci śp. Gabriela Narutowicza, pierwszego prezydenta R. P. (1926). Prac. w Polskim Radio. Odzn.. M. N. Warszawa, al. Ujazdowska 37, m. 22, tel. 9-56-95.

BEŁCIKOWSKI JAN MAKSYMILIAN. Literat. * 20. 10. 1874 w Owsijówce, na Podolu. S. Franciszka i Eweliny z Kossowskich. Uk. gimn. w Kamieńcu Pod. i Uniw. Jag. Emeryt zasł. z decyz. Prez. R. P. od 1936. Sł. w III Korp. Pol., nast. od 1919 w w. p. na fr. lit.-białor., pod Lidą, Wilnem, Mińskiem. Ppor. posp. rusz. Prac. w zw. nauczyc., liter., spółdziel. Zał. w 1922 „Krzyża Promienistego", „Biblioteki Rewolucji Pedagogicznej" oraz „Biblioteki Złotej Cywilizacji". Ogł.: Piotr Skarga, Ks. Poniatowski, Powstańcy wielkopolscy, Za Bolesława Chrobrego, Teoria polskiego słowa, Pamiętniki nauczyciela na pensji, Leon Tołstoj, Dwie cywilizacje, Opowieści I p. szwol. J. Piłsudskiego, Zagadnienie własności prywatnej w świetle literatury polskiej, Legioniści polscy w Szwajcarii oraz liczne art. w pismach warsz., krak. i poznańsk., w Ateneum, Kulturze, Drodze (1924—1926), Kulturze Słowiańskiej, Rzeczypospolitej Spółdzielczej, Naokoło Świata i in. Warszawa, Traugutta 3, tel. 6-40-39.

BEŁZA WITOLD. Dr fil. * 8. 5. 1886 w Warszawie. S. Stanisława i Jadwigi z Kobylańskich. Oż. 21. 4. 1917 z Karoliną Winiarz. Uk. gimn. w Chyrowie i wydz. humanist. Uniw. Jana Kazim. 1911—14 red. Poradnika Teatrów i Chórów Włośc. we Lwowie. W czasie wojny prac. w Bibl. Rapperswil'u, nast. dyr. bibl. miejsk. w Bydgoszczy oraz nacz. wydz. ośw. i kult. w zarz. miejskim Bydgoszczy. Ogł. m. in. przekł.: H. Robert — Zdrada na tronie (1929), Imperatryca i bachantka (1929), Szach królowej(1930); Werfel — Grzechy młodości (1931); H. Houben — Północ woła (1932); Traven — Biała Róża (1932); Most w dżungli (1933), Skarb w Sierra Madre (1934); Courths-Mahler — Chéri (1936), szereg prac kryt. jak oprac. „Holsztyńskiego" w wydaniu dzieł Juliusza Słowackiego, oprac. Niemcewicza „Nasze Verkehry" i Zygmunta Kaczkowskiego „Pieśni z otchłani". Bydgoszcz, 20 stycznia, 6.

BEM DE COSBAN WŁODZIMIERZ. Mjr dypl. w st. sp. Liter. Public. * 4. 4. 1889 w Starych Balbieryszkach (Litwa). S. Juliusza i Eugenii z Siekluckich. Oż. 23. 12. 1919 z Kirą ks. Światopołk-Mirską (rozw. 13. 6. 1926). Uk. Ak. Roln. w Taborze, Of. Szk. Kaw. w Petersburgu (ob. Leningrad) oraz Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. W czasie wojny świat. sł. w w. ros., od 1916 w p. uł. polsk. (nast. 1 p. uł. Krechow). Uczestnik bitwy pod Krechowcami. Nast. w w. p. Od 1922 mjr, szef szt. bryg. kaw. Propag. zbliż. kult. i polit. polsko-węgiersk. Ogł. m. in.: Fragmenty wojenne (1914—15); Bitwa pod Krechowcami (1917); gen. Józef Bem (1925); Właściciele dóbr Grójec pod Oświęcimem od XV w. do ostatnich czasów (1927); Z kroniki Bemów (1930); Polsko-węgierska wspólna granica (1936). Odzn.: V. M. 5, W. K. 3, węg. K. Z. 3, Budapeszt, Havas utca 2.

BENEDYKT STEFAN MARIAN JULIUSZ. Dr praw. Mjr dypl. w st. sp. * 29. 11. 1896 w Wiedniu. S. Fryderyka i Barbary. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1924). Od 28. 8. 1914 w Leg. Wsch., nast. w 2 p. p. Leg. i 4 p. p. Leg. 6. 7. 1916 ranny, dost. się do niewoli ros. Od 1918 w P. O. W. na Wsch. Uczest. bitwy pod Kaniowem, nast. w oddz. murmańsk. i w A. P. we Francji, z kt. powr. do kraju i brał udz. w kamp. 1919—1920. Inwal. Od 1924 w st. sp. 1924—32 prac. w red. Kur. Por., Polski Zbr., Prasy Polsk., w międzycz. aplik. sąd., nast. not. przy S. Okr. w Warszawie. Czł. Zarz. Syndyk. Dziennik. od 1932, wicepr. Zw. Murmańczyk. od 1929, skarb. Fund. Inwal. m. st.

Warszawy; przez pewien czas przewodn. zarz. przymus. Zw. Inwal. Woj. R. P. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, al. Szucha 4 m. 25, tel. 9-66-80.

BENIS ADAM JERZY. Mgr praw. * 9. 3. 1898 w Krakowie. S. Artura, prof. Uniw. Jagiel. Ożen. z Ksawerą z Rogowskich Tymieniecką († 1935). Szk. śr. w Neuchâtel i w Genewie. Studia wyższe na wydz. prawnym i humanist. uniw. w Genewie, Fryburgu, Paryżu, Wiedniu i Warszawie. Radca Min. Spraw Zagr. W 1917 wst. do misji Rady Regenc. w Szwajcarii. Brał czynny udział w konf. pokoj. 1918—19, nast. przeszedł przez poselstwa R. P. w Budapeszcie, Paryżu i Kairze, gdzie przez pewien czas był kier. placówki. W centrali M. S. Z. kier. ref. gdańskiego i zca radcy ekonom. Brał udział w szeregu konfer. międzyn. i wielokr. deleg. do prac Ligi Narodów. Czł. Tow. Hist. Polsk. i Król. Tow. Geogr. w Kairze. Zał. polsk. tow. dobrocz. w Kairze. Ogł. szereg artyk. ekonom. i hist. w prasie i czasop. period. polsk. i zagraniczn. W druku parotomowe dzieło pt. „Une mission militaire polonaise en Égypte en 1933". Odzn. M. 10-l. O. N., L. H. 5.

BERBECKI LEON PIOTR. Inż.-technol. Gen. dyw. * 25. 7. 1875 w Kalinowszczyźnie, woj. lubelskie. Uk. gimn. w Żytomierzu, szk. wojsk. w Kijowie (1895), Inst. Technol. w Charkowie (1911).

Of. zawod. w. ros.; udz. w w. ros.-jap. jako dca komp. i baonu. Od 1906 kpt. w st. sp. Prac. w P. P. S. i Zw. Walki Czyn. na ter. Ukrainy i Zagłębia Dąbrowsk. Od 2. 8. 1914 w Leg. Polsk. Dca 5 p. p. Leg., 3-kr. ranny. Nast. w Polsk. Sile Zbr. W. w. p. dca gr. oper. Bełz i Bug, nast. dca 3 dyw. piech. Leg. 2-kr. ranny. Od 1. 5. 1919 gen. bryg. Po wojnie dca O. G. Pomorze, O. K. Grodno, O. K. Toruń. Od 1. 7. 1923 gen. dyw. Od 15. 9. 1928 insp. armii. Od 1933 przewodn. zarz. gł. L. O. P. P. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 3, K. W. 7, K. Z. zł., K. Z. W. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4 i 2, jugosł., Ś. S. 1, łot. Lacplesis 3.

BERENT ANNA. Art.-mal. * 31. 1. 1871 w Kaiserlautern, w Nadrenii. C. Lubeka i Olimpii z Lada'ów. Stud. mal. w Monachium pod kier. Grocholskiego i Aspe. Wyst. w Tow. Zach. Szt. Piękn. w Warszawie, m. in. Portret mł. kobiety (m. sr.), Głowa apasza (wyróżn.), w Bydgoszczy, m. in.: głowa męska (zakup.) i Krakowie. Warszawa, Polna 42.

BERENT WACŁAW. Liter. * 28. 9. 1873 w Warszawie. Ucz. do szk. im. W. Górskiego tamże, stud. na uniw. w Zurychu i Monachium. Używa pseud.: S. A. M. i Wł. Rawicz. Ogł. pow.: Fachowiec (1898), Próchno (1903), Ozimina (1911), Żywe kamienie (opowieść rybałta) (1919), Bachanalia (1924), Honor i szabla, Nurt, Wódz, Diogenes w kontuszu (1937). Studium Źródła i ujścia nietzscheanizmu (1906); przełożył Fr. Nietzschego Tak orzecze Zarathustra. Red. Pamiętnika Warsz. od 1929. Czł. Polsk. Ak. Lit. od 1933. Otrz. nagr. lit. m. st. Warszawy w 1929 oraz państw. nagr. lit. w 1933. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Piusa XI 10 m. 4.

BEREZA STEFAN HENRYK. Prawn. Muz. Kompoz. * 9. 3. 1888 w Siedlcach. S. Stanisława i Walentyny z Boguckich. Ożen. 26. 2. 1922 z dr Natalią Bobrowską. Uk. szk. śr. w Siedlcach, wydz. prawny uniw. w Moskwie i konserwat. muz. (kompoz.) tamże (1913). Ochotn. w. p. w 1920. 1915—1917 prof. konserwat. muz. w Charkowie. 1919—1922 nacz. wydz. Komis. Rządu w Warszawie. 1922—36 adw. w Warszawie. Od 1937 notariusz w Gdyni. Przez 6 lat sekr. Komit. Tow. Muz.; prow. wyższą szk. muz. im. Fr. Chopina. Twórca i czł. zarz. Koła Siedlczan. Czł. zarz. Warsz. Tow. Muz., czł. Międzyn. Tow. Ochr. Żubra, czł. zarz. P. C. K., czł. zarz. Gdyńsk. Tow. Muz. Ogł.: Grażyna (opera nagr. med. w Moskwie); pieśni (śpiew z fort.); Ave Maria; etiudy na fortepian; cykl mazurków; kwartet; koncert fortepianowy; dwie ballady; szer. szkiców muz. Gdynia, Świętojańska 42.

BEREZOWSKA - GRUSOWA MARIA. Art.-malarka. * 13.4.1897 w Baranowiczach. Uk. st. malarskie w szkole szt. piękn. w Petersburgu, w Krakowie w szkole Niedzielskiego (pod kier. J. Pankiewicza), w Monachium i Paryżu. Obrazy: Modlitwa mniszek, Szlachta przy maryaszu, Grzeczne pieski, Biesiada staroszlachecka, Lichwiarz, Ilustr. do Dekamerona, ilustr. w Szczutku (1918),

w Cyruliku Warsz., portrety, dekoracje teatr. Wyst. w Paryżu w 1932, w 1937 w Salonie Garlińskiego w Warszawie. Warszawa, Mokotowska 12, m. 30, tel. 8-86-75.

BERGEL RAJMUND MICHAŁ. Pedag. Liter. Public. * 12. 8. 1894 w Jordanowie, pow. Myślenice. S. Andrzeja i Marii z Pratkowskich. Oż. 27. 12. 1923 z Pauliną Zielińską. Uk. gimn. klas. w Tarnowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1923). 1923-33 naucz. gimn. państw. w Myślenicach, nast. w st. sp. Za czasów szk. czł. Promienistych, wyd. pismo pt. Kujmy Broń. Od 1912 czł. Zw. Strzel. Od 1914 wst. do 2 p. p. Leg. Polsk. Red. pisemko Legionista. W 1918 uczestn. wypr. II bryg. L. P. na Ukrainę; dost. się do niew. niem. w bitwie pod Kaniowem. Po powr. sł. w w. p. Ogł.: Czasy i ludzie (1917), Dla Ciebie, Polsko (1919), Polska armata wodna (1920), Tułaczym szlakiem (1921), Dzieje II Korpusu Wschodn. (1921), Oblężenie twierdzy grudziądzkiej w 1807 (1922), Z trudu naszego i znoju (1924), Współczesny Kraków literacki (1924), Druga Brygada Leg. Polsk. w pieśni, Tęczowe mosty, poezje (1924), Morze i Gdańsk w literaturze polsk. (1930), Dramat widmowy w Weselu Wyspiańskiego (1931), Do źródeł dramaturgii Wyspiańskiego (1931). Art. i koresp. w: Ilustr. Tyg. Narod., Dekadzie, Wiarusie, Placówce, Czwartaku, Straży nad Wisłą, Gaz. Polsk., Now. Reformie, Głosie Nar., Wieku Now. i in. Odzn.: V. M. 5, K. N., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I. Myślenice, Mostowa 7.

BERGER ALEKSANDER. Pedag. * 8. 7. 1899 w Warszawie. S. Antoniego i Antoniny z Jastrzębskich. Oż. 12. 7. 1922 z Bronisławą Zajchowską. Uk. sem. naucz., Państw. Wyższy Kurs Naucz. oraz Inst. Naucz. w Warszawie, wydz. matem.-fiz. Uniw. J. P. (1927). 1915—16 w P. O. W. w Warszawie. Nast. naucz. w Płocku. W 1920 ochotn. w. p. Ranny. B. naucz. semin. w Krzemieńcu, ob. naucz. gimn. tamże. Czł. pow. kom. W. F. i P. W., prez. zarz. pow. Zw. Strz., przew. sekcji sport. Okr. Zw. Narc. Ogł. art. społ. i sport. Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., Krzemieniec, Pierackiego 29.

BERGER JAN. Dr fil. * 7. 10. 1889 w Tarnowie. S. Jana i Marii. Oż. 20. 5. 1920 z dr Kazimierą Radnicką. Stud. na uniw. w Krakowie i Berlinie. Prof. nadzw. uniw. poznańskiego. Ogł.: „Grabbe i romantyka" (Poznań 1932), „Jerzy Büchner" (Poznań 1934) oraz art. rec. i rozpr. w czasop. nauk. Poznań, Matejki 66.

BERLEWI HENRYK. Art.-mal. Teoretyk sztuki. * 1894 w Warszawie. S. Izraela i Heleny ze Szrajberów. W l. 1906-09 prac. w warsz. Szkole Szt. Pięk. pod kier. profes. Stabrowskiego, Krzyżanowskiego i Trojanowskiego. W l. 1909-10 stud. w Ak. Szt. Pięk. w Antwerpii, w 1911 w École des Beaux Arts w Paryżu. W okr. 1912—14 prac. nad arcydziełami Dürera i Holbeina. W okr. 1914-21 wyst. w Zachęcie. Praca „Mechano-Faktura" przeł. zost. na jęz. niem. w czasop. Der Sturm (1924). Od 1928 stale za gran. wystawiając prace w Antwerpii, Brukseli, Paryżu, Nicei oraz wyk. szereg portretów, w szczególności kobiecych. Warszawa, Hotel Rzymski oraz Paryż, 11 rue des Écoles.

BERNACKI EDMUND. Dziennik. * 1. 4. 1875 w Słaboszewie, pow. Mogilno. S. Antoniego i Marii z Gardów. Oż. 1⁰ 25. 9. 1897 z Edmundą Pankowską, 2⁰ 6. 10. 1924 z Felicją Jabczyńską. Uk. sem. naucz. w Kcyni 1895. Czł. zarz. Zw. Filaretów tamże. Naucz. szkół niem., za działaln. w duchu uświad. patriot. przen. przez wł. niem. w st. sp. Prac. wśród robotn. polsk. w Grudziądzu, Chełmży i Gdańsku. Uczestn. powst. wlkp. 1913—14 prac. w Gaz. Grudziądzkiej, 1930—1936 red. nacz. Wielkopolanina w Poznaniu. Poznań, Langiewicza 3 m. 4.

BERNACKI LUCJAN. Ks. Dr Św. Teol. * 12. 7. 1902 w Gościeradzu, pow. Bydgoszcz. S. Edmunda i Edmundy z Pankowskich. Uk. gimn. w Gnieźnie, semin. duch. tamże (1926), stud. teol. w Strassburgu i Rzymie, drat w Strassburgu. Po uk. stud. wikary w Inowrocławiu i pref. gimn. do 1928, nast. wikary katedr., notar. sądu duch., prefekt gimn. nauczyc. żeńsk. w Poznaniu. W 1931 wśród kol. polskich w Audincourt (Doubs). 1932 do 1936 dusz-

past. kolonii polsk. w Strassburgu. Od 1937 penitencj. przy katedrze w Poznaniu. Poznań, Ostrów Tumski 9.

BERNACKI LUDWIK. Dr fil. Hist. lit. * 12. 6. 1882 w Jaworowie. S. Ludwika i Karoliny ze Słupnickich. Oż. 17. 2. 1912 z Marią Pochwalską. Uk. gimn. w Chyrowie i Uniw. J. Kaz. Aplik. w Arch. Kraj. Akt Grodzk. i Ziemsk. we Lwowie 1900—1905. Skryptor od 1906, dyr. zakł. nar. im. Ossolińskich od 1918. Doc. Uniw. Jag. od 1919. Czł.-kor. Polsk. Ak. Um. od 1920 czł. rzecz. Tow. Nauk. Warsz. od 1915, czł. cz. Tow. Nauk. we Lwowie od 1920. Ogł. m. in.: Przyczynki do dziejów najdawn. powieści polskiej (1904); Pierwsza książka polska (1918); Źródła niektórych komedyj Fr. Zabłockiego; Teatr, dramat i muzyka za Stanisława Augusta (1925); Jan Nepomucen Kamiński; Geneza i historia Psałterza floriańskiego (1927); Biblia szaroszpatacka (1930); Szekspir w Polsce. Wyd. pisma Jana Kasprowicza t. I—VI (1912). Red. Pamiętnika Lit. (1908—1911, 1934—1937), Książki (1914), Exlibrisu (1919). Odzn. K. Z. zł. Lwów, Badenich 5, tel. 2-77-35.

BERNACKI WITOLD STANISŁAW. Dr wszechnauk lek. * 14. 4. 1900 w Gościeradzu, pow. Bydgoszcz. S. Edmunda i Edmundy z Pankowskich. Oż. 25. 11. 1926 z Zofią Bauze.

Uk. gimn. w Gdańsku (1918) i wydz. lek. uniw. w Poznaniu (1929). Zał. Koła Filaretów w Gdańsku (1916). Uczestn. powst. wlkp., nast. ochotn. w. p. do 1921. Ppor. rez. 1929. Do 1931 lek. zakł. przyrodoleczn. w Miłowodach. Od 1931 homeop. wolnoprakt. Czł. zarz. zw. Lek. Homeopatów w Warszawie od 1935. Propagator lecz. biologicznego w Polsce. Ogł. prace w Archiwum Medycyny Biolog. Poznań, Rzeczypospolitej 2, tel. 20-02.

BERNACZEK GUSTAW. Przemysł. * 20. 8. 1889 w Złoczowie. S. Henryka i Marii z Kiczaków. Oż. 24. 1. 1920 z Lidią Skarbek-Malczewską. Uk. gimn. w Złoczowie, wydz. prawny Uniw. J. Kaz. (1912) oraz Instyt. Elektrot. w Wiedniu (1916). 1915—1918 sł. w w. austr. na fr. ros., rum. i albańsk. nast. w polsk. kom. likwid. w Wiedniu i w. p. do końca wojny. Zał. i kmdt Szk. Of. Wojsk. Łączn. w Warszawie, nast. Obozu Szkoln. Łączn. w Zegrzu. Kpt. rez. Po wojnie wstęp. do tow. Kabel Polski. Dyr. fabr. tegoż tow. w Bydgoszczy. W 1921 org. prez. i kmdt do 1932 Zw. Powst. i Wojak. na Pomorzu. Prezes koła Zw. Rez., L. O. P. P., L. M. i K. Ogł. art. w czasop. techn. Odzn. K. Z. zł. Bydgoszcz, Sielanka 8, tel. 30-80.

BERNACZEK KAROL. Dr praw. * 20. 8. 1878 we Lwowie. S. Juliusza i Franciszki z Jorkusch-Kochów. Uk. gimn. we Lwowie, nast. uniw. w Wiedniu. Sędzia Najw. Tryb. Admin.; przewodn. Admin. Sądu Inwalidzk. Odzn. O. P. 3. Warszawa, 6 Sierpnia 43, tel. 8-29-99.

BERNADZIKIEWICZ STEFAN. Inż.-mech. Alpinista, podróżnik. * 25. 5. 1907 w Białymstoku. Asyst. zakł. metalurg. polit. warsz. Czł., zał. i prezes (1931 i 1934) koła wysokogórskiego, oddz. warsz. Pol. Tow. Tatrz.; czł.-zał. i wiceprezes (1936) Pol. Koła Polarnego w Warszawie; red. w 1932 przewodn. Nowe Drogi w Tatrach Wysokich. W 1934 kier. polską wypr. polarną na Spitsbergen. W uzn. zasług wyprawy odzn. ord. norw. św. Olafa. W 1935 brał udział w pol. wypr. wysokog. na Kaukaz. Ogł. Polska wyprawa polarna na Spitsbergen (Morze 1934, nr 11 i w in. pismach), Z wyprawy polarnej na Spitsbergen (Kur. Por. 1935). Warszawa, Mokotowska 11, m. 7.

BERNADZIKIEWICZ TADEUSZ. Dr praw. Ekonomista. * 24. 3. 1906 r. w Opatkowicach (Małopolska). Uk. uniw. warsz. w 1928. W 1935 doktor praw. W l. 1929—1935 ref. Min. Skarbu; od 1935 w biurze pras. Centr. Zw. Przemysłu Polsk. Red. Biuletynu Koła Prawników S. U. W., Prawa, Rocznika Prawa i Ekonomii, Ruchu Akademickiego. Prezes zarz. Tow. Wyd. Młodych Prawn. i Ekonom. Współpr. Polityki Gospodarczej, Gospodarki Narodowej, Polski Gospodarczej, Przeglądu Gospodarczego, Kuriera Polskiego, Kuriera Warszawskiego, Gazety Warsz. Alpinista od 1920, uprawia spinaczki od 1925, udział w nauk. wypr. alpinistycznej w Wysoki Kaukaz (1935). Czł. zarz. Klubu Wysokogórskiego P. T. T. Ogł. Zagadnienie rentowności gospodarki państwowej (1932), Nowe prawo o bilansach (1934), Wyniki bilansowe a rzeczywistość przedsiębiorstw państwowych w Polsce (1935), Przerosty etatyzmu (1935). Warszawa, Fabryczna nr 32, m. 13.

BERSON JAN STANISŁAW (OTMAR). Publicysta. * 27. 1. 1903 w Warszawie. S. Maksymiliana i Henryki Marii z Bersonów. Pracę dziennik. rozp. w 1927 w „Głosie Polskim" w Łodzi; w 1926 czł. redakcji „Głosu Prawdy", nast. „Gazety Polskiej" w Warszawie. Od 1932—1935 koresp. P. A. T. i „Gazety Polskiej" w Moskwie. Po wydaleniu z Moskwy przez władze sowieckie, st. red. w red. polit.

P. A. T., publicysta w „Gazecie Polskiej" i prelegent radiowy. W 1920—1921 sł. w 201 p. ochot. szwol., w l. 1924-1925 służył w 1 p. p. Leg. — Ppor. rez. Czł. Zw. Dziennik. R. P. — Wygł. odczyty z dziedziny spraw sowieckich i Dalekiego Wschodu. Ogł. kilkaset koresp. w kwestii sowieckiej w Gazecie Polskiej, artykuły w Dzienniku Polskim w Detroit oraz książki: Nowa Rosja na przełomie dwóch piatiletek, Minus Moskwa (Rój 1935), Kreml na biało (Rój 1936), Sowieckie zbrojenia moralne (GKW 1937). Odzn.: O. P. 5, K. W. Warszawa, Polna 64, m. 68, tel. 8-76-95.

BESTANI SŁAWA (BEDLEWICZOWA STANISŁAWA). Śpiewaczka operowa i operetkowa. * 28. 11. 1910 w Sosnicy (pow. Jarosław). C. Michała i Antoniny z Witoszyńskich Bilików. Uk. szk. śr. we Lwowie, nast. odbyła studia muzyczno-wokalne u Oleskiej we Lwowie. Występowała m. in. w operach: „Uprowadzenie z Seraju" „Halka", jako Zofia; „Madame Butterfly"; „Cyganeria" — w teatrach warszawskich i lwowskich. Wilno, Biskupia 4.

BETCHEROWA STEFANIA. Art. dram. * 19. 8. 1882 w Warszawie C. Jana i Marii z Masłowskich. Wyst. od 1910, początk. w Kijowie (Teatr Polski), nast. w Częstochowie i Warszawie w teatr.: Qui Pro Quo, Perskie Oko, ob. w Rewii. Role główn.: Dulska, Wdowa w Ich Czworo, Rejentowa w Cieniu Feldmana, Matka w Małżeństwie, Matka w Karykaturach, Popychadło i in. Warszawa, Nowy Świat 59, tel. 5-88-36.

BETLEJEWSKI JAN STANISŁAW. Dr med. * 27. 1. 1890 w Wąbrzeźnie. S. Maksymiliana i Agaty z Marchlewiczów. Ożen. 9. 7. 1918 z Agnieszką Błędzką. Uk. gimn. w Gdańsku, stud. na wydz. lek. uniw. we Wrocławiu, Monachium, Gryfii, Berlinie (uk. 1916). Czł. Grupy Narod. w Berlinie i Monachium; współzał. Koła Pomorzan. W czasie wojny świat. lek. w. niem., nast. lek. w Gnieźnie. 1920—1923 lek. w. p. Praktyk. w Toruniu. Prez. Zw. Of. Rez., czł. zarz. Tow. Nauk., czł. zarz. P. C. K. i L. O. P. P., b. dług. sekr. Zw. Lek. Okr. Pomorsk. i obw. toruńsk., czł. zarz. Izby Lek. Poznańsko-Pomorskiej, prez. Akcji Kat. par. św. Jakuba. Ogł. prace lek. Wygł. ref. na zjazdach lek. Odzn.: M. N., M. za W. Toruń, Król. Jadwigi 20, tel. 20-20.

BEYLIN GUSTAW. Adw. Liter. * 29. 9. 1889 w Warszawie. S. Samuela i Flory z Horwitzów. Ożen. 14. 7. 1929 z Zofią Aleksandrą Jasińską. Stud. na uniw. w Paryżu i Moskwie. Współorg. strajku szk. w 1905. Areszt. w 1907, więz. w Cytadeli warsz., zesłany do Wołogdy. W czasie okup. niem. czł. P. O. W. W 1920 por. w. p. R-ca prawny Zw. Art. Scen. Polsk. Czł. zarz. Polsk. Tow. Ochr. Prawa Autorsk. i Zw. Art. Dram. Polsk. Autor sztuk wyst. na scen. polsk. m. in:. Zuzanna (Teatr Polski), Kobieta bez przeszłości (Teatr Rozmait.), Zakład o miłość (Teatr Letni), Mąż naszej panienki (Teatr Letni), przełożył szereg sztuk z jęz. franc. Odzn.: fr. L. H. 5, Kor. Włosk., est. Orła. Warszawa, al. Ujazdowska 9-a, tel. 9-70-05.

BEYLIN KAROLINA. Dr fil. Dziennikarka. C. Samuela i Flory z Horwitzów. Uk. gimn. oraz wydz. filoz. (polonistykę) na uniw. w Warszawie. Ogł. liczne artykuły, reportaże, felietony w pismach codz. oraz tyg. lit. i społ. Warszawa, Włodarzewska 8, tel. 8-77-06.

BIAŁASZEWICZ KAZIMIERZ. Przyrodnik. * 12. 4. 1882 w Suwałkach. Uk. uniw. warsz., Uniw. Jag. (dr fil. 1909), studia specj. w Budapeszcie, Trieście, Sewastopolu, Roscoffie, Neapolu, Demonstr. Uniw. Jag. 1906—1910, st. asyst. uniw. w Saratowie. 1910—1913, asyst. T.N.W. 1913—1916; kier. zakł. fizjol. T.N.W. od 1916, dyr. Inst. im. Nenckiego T.N.W. od 1920, prof. zw. fizjol. zwierząt Uniw. J. P. od 1920. Czł. Pol. Ak. Um., Tow. Nauk. Warsz. i Tow. Nauk. we Lwowie. Warszawa, Wawelska 15, tel. 9-95-25.

BIAŁECKA Z ZAKRZEWSKICH JANINA. Pedagog. * 1894. C. Feliksa i Bolesławy ze Strzeleckich. Zaśl. 1° w 1919

Feliksa Gedroic-Łukasiewicza, 2⁰ w 1926 kpt. Szymona Białeckiego. Uk. pensję w Radomsku, nast. zdała matur. nauczyc. w państw gimn. męskim w Piotrkowie Tryb. w 1910. Naucz. lud. w Mirowie pod Częstochową. Nal. do fr. rew. P. P. S. Uszła przed pościgiem wł. ros. za kord. austr., skąd powr. nieleg. i na ter. Zagł. Dąbr., Łodzi i Warszawy prow. nadal pracę konspir. W 1911, przewożąc nielegal. literaturę z Krakowa do Odesy, areszt. w Zmierzynce i w ciągu 6 mies. więz. w Kijowie jako Maria Rojek, nast. skazana na 4 lata zesł. Na początku wojny weszła do org. P. O. W. w Rosji i prowadziła wydz. propag. i łączn. na odcinku Penza-Czelabińsk, tworząc tzw. ,,pocztę" do granic Syberii; jedn. prac. w polskich komitetach rat. W 1918 za przynal. do P. O. W. areszt. i więziona w twierdzy szlisselburskiej w ciągu 5 mies. W 1919 powr. do Polski. W czasie wojny 1920 współpr. z org. tajną ,,Obrońców Ojczyzny", jednocz. kier. oświat. miejskich zakł. opiek. w samorządzie łódzkim, a nast. kier. zakł. wychow. Tow. Przyj. Dzieci w Aninie, współpr. do 1927 z P. P. S. Opuściwszy P. P. S., współpr. z B. B. W. R. Czł. P. O. W., Zw. Leg. Pol., Zw. Filaretów i Robotn. Inst. Oświaty i Kult. im. St. Żeromskiego przy Z. Z. Z. Odzn. K. N.

BIAŁECKI BOHDAN. Handlowiec. Pedagog. * 6. 12. 1889 w Maczkach (Granica). S. Karola i Stanisławy z Więckowskich. Ożenił 20. 7. z Zofią Nałęcz-Leźnicką. Uk. szk. handl. w St. Gallen (Szwajcaria), wyższą szk. handl. w Neuchatel, wydz. prawny uniw. warsz. Prakt. handl. odbył w Crédit Lyonnais w Paryżu i Londynie. Prakt. pedagog. w gimn. żeńsk. w Warszawie, gimn. realn. we Włocławku i gimn. ,,Oświata" w Kole. B. wykł. Woj. Szk. Sztabu Gen. w Warszawie (1919—20); kier. koresp. zagr. w Banku Handl. w Warszawie. Dyr. szkoły hotel. w Krakowie i wykład. nauki o zawodzie. Czł. Strzelca; b. czł. B. B. W. R.; Ogł.: Nauki o zawodzie hotelarskim (1936); Wzorowy pracownik hotelowy i pensjonatowy, artyk. propagand. w prasie codz. franc. i niem. Kraków, Karmelicka 34, tel. 1-03-40.

BIAŁEK STANISŁAW. Przemysłowiec. * 1886 w Kielcach. S. Stefana i Marii. Uk. szk. śr. W 1904 udz. w P. P. S., za co areszt. dwukr. Działacz na ter. zw. rzemieśl. Od 1933 sekr., a w 1934 wiceprezes Zw. Cechów R. P. Czł. kom. kwalifik. Izby Rzem. B. ławnik Sądu Pracy. Warszawa, Leszno 10.

BIAŁKOWSKI LEON IGNACY. Historyk. * 1. 2. 1885 w Pasynkach, pow. jampolski (Podole). S. Bolesława i Zofii z Lewalt-Jezierskich. Ożenił 28. 8. 1910 z Wandą Lucją Ulatowską. Uk. gimn. w Żytomierzu, nast. stud. na wydz. prawa uniw. kijowskiego, na wydz. fil. Uniw. Jagiel., wreszcie w Paryżu. Prof. uniw. lubelskiego od 1926; prorektor w l. 1933/34, 1934/35 i do 1938; kier. arch. państw. w Lublinie. Przewodn. lubelsk. oddz. Polsk. Tow. Hist.; czł. Tow. Nauk. Uniw. Lubel., kom. bibl. publ. im. Łopacińskiego w Lublinie, Tow. Przyj. Nauk w Lublinie, Tow. Mił. Hist. w Poznaniu, kom. histor. Pozn. Tow. Przyj. Nauk., Pol. Tow. Herald. w Warszawie, Rady Artyst. w Lublinie i in. W 1927 mian. przez Pol. Akad. Umiejęt. współpr. Kom. Histor. Ogł.: Ród Biberstеinów (Kraków 1908); Ród Czamborów-Rogalów (Kraków 1923); Ziemia Sandecka (Warszawa 1911); Podole w XVI wieku (Warszawa 1920); Szkice z życia Wielkopolski w XVII wieku (Poznań 1925); Na rubieży podolsko-ukraińskej (Lwów 1925); Lubelska księga podkomorska XV w. (Lublin 1934); Materiały do monogr. Lublina (Lublin 1928); Ze wschodu i zachodu (Lublin 1929); Lewaltowie-Jezierscy herbu Rogala (Toruń 1930) oraz szereg przycz., art., feliet. nauk. i mn. prac w dzien. kijowskich, warsz., pozn. oraz czasop. nauk. Odzn. O. P. 4. Lublin, Narutowicza 10.

BIAŁKOWSKI TADEUSZ. Art. dram. Reżyser. * 17. 1. 1888 w Sołotwinie (Małopolska). S. Romana i Marii z Folusiewiczów. Uk. gimn. i stud. 2 l. na wydz. arch. polit. we Lwowie; studia dramat. u Żelazowskiego. Od lat gimnaz. prac. w org. kult.-oświat., nast. prac. w Zw. Strzel. W 1914 sł. w I bryg. L. P. W 1920 sł. ochotn. w w. p. Role gł. Ks. Reichstadtu w Orlątku; Albin (Śluby panieńskie); Szczęsny (Horsztyński); Sułkowski. Ogł. 3 tłumaczenia Szekspira. Odzn. K. N. Kraków, Zacisze 12, m. 6, tel. 1-20-41.

BIAŁOBRZESKI CZESŁAW. Fizyk. * 31. 8. 1878 w Poszechoniu, gub. jarosławskiej (Rosja). S. Teofila. Uk. szk. śr. i uniw. w Kijowie, w 1903 asyst. zakł. fiz. tegoż uniw., w 1907 doc. pryw. W l. 1908—10 studia uzup. w lab. fiz. Collège de France pod kier. prof. P. Langevina, w 1911 uz. st. mgra fiz. Od 1911 wykł. fizykę na uniw. i Wyższ. Kurs. Żeńsk. w Kijowie. 1918—19 prof. Pol. Kol. Uniw. tamże. Od 1919 prof. zwycz. fizyki i radiol. Uniw. Jagiel., od 1921 fizyki teoretyczn. Uniw. J. Piłsudskiego. W czasie wojny prac. w kom. instal. aparaty rentgenowskie w szpit. wojsk. Czł. zał. Pol. Tow. Nauk. w Kijowie. Ogł. m. in.: Jonizacja dielektryków ciek-

łych i stałych (1911), Mechanika (1922 i 1924), Termodynamika (1922—23), Teoria kinetyczna gazów (1923), Mechanika statystyczna (1923—24), Teoria elektronów, promieniowanie i teoria kwantów (1925—26), Teoria względności (1927 do 28) oraz Budowa atomu i pojęcie materii w fizyce współcz. (1921), Wykłady o teorii względności (1923), oraz szereg art. nauk. Warszawa, Akademicka 3, tel. 9-81-25.

BIASION JAN BARTŁOMIEJ. Inż.-arch. * 26. 1. 1890 w Krakowie. S. Rafała i Marii z Madejów. Oż. 30. 4. 1914 z Michaliną Zaczek. Uk. szk. budown. przy Państw. Wyż. Szk. Przem. w Krakowie i Szk. Gł. Archit. przy Ak. Szt. Pięk. w Krakowie; dypl. inż.-arch. uz. na wydz. arch. Polit. Lwowskiej. Przed wojną nal. do Sokoła w Krak. i N. Sączu. W czasie wojny świat. sł. w w. austr., od 1918 w w. pol., ranny w czasie ofens. pobitwie warsz. Kier. oddz. budowl. Okr. Dyr. Poczt. i Telegr. w Katowicach. Przew. rady okr. „Caritas", przew. katowickiego koła Zjedn. Inż. Katolików, przew. kom. rew. P. P. W., czł. Tow. Przyj. Strzelca, czł. Sodal. Mariańsk. Uz. nagr. na konk. zorg. przez Inst. Spraw Społ. za pracę o rusztowaniach budowl. ze wzgl. na bezp. pracy. Katowice, Kościuszki 6, m. 8, tel. 3-07-56.

BIEDRAWINA-SUKERTOWA E., patrz: SUKERTOWA-BIEDRAWINA.

BIEDRZYŃSKI ADAM. * 7 12 1895 w Wągrowicach. S. Marcina i Elżbiety ze Szudzińskich. Oż. 26. 12. 1925 z Zofią Bunt. Uk. gimnaz. humanist. w Wągrowcu i stud. prawo w Poznaniu. Komisarz Str. Granicz. Od 1909 prac. w T. im. T. Zana, od 1918 w P. O. W.. W 1915 pow. do sł. w w. niem. W 1918 zorg. 1 komp. 4 p. strzel. wlkp. Za działalność niepodl. 2 lata więz. przez władze niem. Wiceprez. zarz. gł. Zw. Wet. i Powst. Narod. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 1, K. Z. sr. Poznań, Sienkiewicza 8, tel. 67-46.

BIEGAŃSKI STANISŁAW JÓZEF TADEUSZ. Dr fil. Ppłk dypl. * 8. 3. 1894 we Lwowie. S. Antoniego i Zofii z Kijańskich. Oż. 16. 1. 1927 z Emilią Wandą Chodorowicz. Uk. szk. śr. (1911), wydz. filoz. uniw. (1914) i Wyższ. Szk. Woj. (1927—1929). Udz. w prac. Zarzewia (1909 do 1914) i Polsk Druż. Strzel. (1911—1914). Od 1914 w I nast. w II bryg. Leg. Polsk. W 1915 ranny, dost. się do niew. ros. 1918—1920 w 5 dyw. syb., nast. w w. p. Po wojnie zast. pełnom. Kom. Repatr., wykł. w Korp. Kadetów, dca baonu p. p., szef wydz. i zast. szefa Wojsk. Biura Hist. (dwukr.), dca p. p. Prac. w Tow. Wiedzy Wojsk. Czł. zarz. koła 2 p. p. Leg. Ogł. m. in.: Krytyka liter. w czasop. emigr., Seweryn Goszczyński jako krytyk liter., Metody badania hist. w Rosji sow., Badania najnowszej hist. polskiej, Sprawa polska na konfer. w Spa, Sprawa polska w okresie pokoju brzeskiego. Współprac. Encyklop. Wojsk. (wojna 1918—1920 i 1870—1871). Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N.

BIEGAŃSKI WIKTOR JULIAN. Art. dram. i film. oraz reżyser. * 16. 11. 1892 w Samborze. S. Juliana i Kseni z Kamińskich. Oż. 1927 z Carlottą Bologna. Uk. gimn. i szkołę dramat. M. Przybyłowicza w Krakowie. W 1920 ochotnik w. p. Reż. film. wydz. pras. Prez. Rady Ministr. Wyst. w teatrach Szyfmana, stołecznych, w Łodzi, Krakowie. Autor scenar. film. m. in. Wampirów Warszawy. Kraków, pl. Mariacki 1, m. 12.

BIEGELEISEN LEON WŁADYSŁAW. Dr praw. * 1885 we Lwowie. Uk. wydz. prawny Uniw. J. Kaz. Konsulent ekonom. agrar. Min. Roln. i Ref. Roln. Doc. polityki ekonom. W. W. P. oraz prof. hist. doktryn ekonom. i ekonom. polit. Wyższ. Szk. Dziennik. w Warszawie. Ogł. m. in.: Rozwój gospodarczy nowoczesnej wsi polskiej (1916—17), Teoria małej i wielkiej własności (1918), Reforma rolna głównych państw europejskich (1924—26), Polityka gospodarcza Italii (1929), Zagadnienie dokształcania urzędników państwowych i komunalnych ze stanowiska usprawnienia administracji publicznej (1930), nadto art. w „Samorządzie Miejskim". Warszawa-Żolibórz, Czarnieckiego 13, tel. 12-66-10.

BIELAK FRANCISZEK PIOTR. Dr filoz. Pedagog. * 7. 10. 1892. S. Piotra i Anny z Jukkierów. Oż. 27. 12. 1921 z Elżbietą Sawicką. Uk. gimn. i uniw. w Krakowie. Prof. gimn. od 1915, wykł. na studium pedagog. Uniw. Jagiel., współpr. komisji hist. lit. Pol. Ak. Um. od 1928. Ogł.: Mesjanizm Kochowskiego

(1927), Źródła i tendencja „Prawego Rycerza" Sz. Starowolskiego (Studia staropolskie ku czci Al. Brucknera, 1928), Motywy franciszkańskie w lit. polskiej (1928), Antynomia Dygasińskiego (Pam. Lit. 1935), Ignacy Chrzanowski (Księga ku czci Ign. Chrzanowskiego, 1936). Kraków, pl. W. Świętych 7.

BIELAWSKI WACŁAW. Art.-malarz. * 13. 1. 1906 w Warszawie. S. Franciszka i Bronisławy z Potockich. Uk. gimn. im. M. Reya w Warszawie oraz Ak. Szt. Piękn. tamże. Ochot. w. p. w 1920. Czł. rzecz. Bloku, członek rzecz. Tow. Zach. Szt. Piękn. Wyst. stale w Zachęcie warsz. i w I. P. S. Zaszczytnie wyróżn. w 1928; nagr. Kur. Warsz. 1930; med. brąz. 1931; nagr. miłośn. 1933 i 1934; med. sr. 1935. Warszawa, Mazowiecka 11, telefon 6-53-20.

BIELENIN ALFONS MARIA WITOLD. Ks. Dr Św. Teolog. * 12. 8. 1885 w Brzeszczach. S. Jana i Marii z Morończyków. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie (1896 do 1904), wydz. teolog. U. J. (1908). W 1928 habilit. na doc. języków wsch. i archeol. bibl. Pom. kapel. wojsk. w w. austr. (1914—15), nast. wykł. w szk. powsz. w Krakowie. Prac. w Tow. św. Wincentego à Paulo w Krakowie (1913 do 1918). Kier. duch. Zgrom. SS. Zmartwychwst. Pańsk. Ogł.: Zakwestionowane lekcje księgi Trenów w tekście hebrajskim w stosunku do starożytnych tłumaczeń (Kraków 1926), Układ Trenów w stosunku do pism pogrzebowych Babilończyków, Egipcjan i Arabów (Lwów 1928) oraz szereg rec. i artyk. z dziedz. życia wewn. w czasop. kraj. Kraków, Bracka 13.

BIELICKI MACIEJ. Astronom. * 16. 9. 1906 w Warszawie. S. Stefana i Heleny Zofii z Kuczyńskich. Uk. gimn. państw. im. St. Staszica w Warszawie i Uniw. J. Piłsudskiego. Asyst. obserw. astronom. Uniw. J. P. Ogł. w wyd. obs. astr. Uniw. J. P. wsp. z prof. M. Kamieńskim prace z zakr. teorii ruchu komety Wolfa I, oraz mn. prace i art. z dziedz. astronomii w wyd. nauk. kraj. i zagr. Warszawa, al. Ujazdowska 6, m. 8, tel. 8-77-70.

BIELIŃSKI ANATOL. Inż.-mechanik. * 16. 7. 1899. S. Bazylego i Ludgardy. Ożenił 27. 11. 1927 z Zofią Dobrowolską. Uk. gimn. w Bielcach w Besarabii i wydz. mech. Polit. Warsz. Ochotn. 14 p. uł. od 2. 3. 1919 do 10. 12. 1920, nast. w szt. 1 dyw. jazdy. Ppor. rez. Kier. działu warsztat. P. K. P. Prez. rady nadz. spółdz. „Zdobycz Kolejarzy", dział. na terenie Pelcowizny. Ogł.: Spawanie elektryczne. Odzn.: K. W., M. I. Warszawa-Pelcowizna, Gersona 11

BIELIŃSKI KAZIMIERZ NIKODEM. Inż.-elektr. * 15. 9. 1897 w Rzeżęcinie, pow. tczewski. S. Jana i Marii z Wiśniewskich. Ożenił w 1927 z Haliną Tollik. Uk. gimn. w Chojnicach i wydz. elektr. politechn. w Gdańsku. 1916—18 sł. w w. niem. na fr. zach. W 1920 ochotn. w. p. W 1928 ppor. rez. Po uk. stud. prac. w Pomorsk. Elektr. Kraj. „Gródek" w Toruniu, nast. w Elektr. Obwod. „Stocki Młyn". 1926—28 prow. wł. biuro techn. w Tczewie, nast. prac. w zarz. miejsk. w Gdyni od 1929, po czym dyr. Miejsk. Zakł. Elektr. tamże, kt. zorg.; zaproj. i wybud. sieć elektr. dla Gdyni i okol. Prez. oddz. wybrzeża morsk. Stow. Elektr. Polsk.; kier. komit. prop. Zw. Elektr. Polsk. Ogł. art. w prasie fach. Odzn. K. Z. sr. Gdynia, Staromiejska 17, tel. 15-36.

BIELSKA JÓZEFINA. Śpiewaczka operowa i operetkowa. * w 1888 we Lwowie. Kszt. się w śpiewie u prof. W. Wysockiego w konserwat. lwowskim. Występ. w Lublinie u dyr. Myszkowskiego. Później w Nowościach w Warszawie (dyr. L. Śliwiński). Podczas wojny, zmuszona do opuszczenia Warszawy, występ. w teatrach ros., śpiew. po polsku. Śpiewała m. in.: Halkę, Violettę, Małgorzatę w Fauście, Carmen, Eurydykę w Orfeuszu w piekle oraz w Krysi Leśniczance.

BIELSKI-SARYUSZ ZYGMUNT JAN. Inż. * 2. 5. 1869 w Woli Kleszczowskiej w woj. łódzkim. S. Wincentego i Marii z Karpińskich. Ożenił 20. 4. 1895 z Jadwigą Żółcińską. Uk. wydział bud. maszyn Politech. Lwowskiej w 1892. Wicepr. gn. Sokoła w Borysławiu i czł. T. S. L. Sł. w w. austriackim. W 1916 z rozp. austr. min. wojny oddany do dysp. tureckiego min. wojny; na zlec. Enwer Paszy udał się do Mezopotamii celem zbadania złóż ropy; rozp. prace przerwała okupacja angielska. Po powr. do kraju prof. wiertnictwa i ekspl. nafty w Ak. Górn. w Krakowie. W 1930, z polec. franc. gr. finans. prow. poszuk. w Albanii. Rektor tejże Akad. Ogł. kilkadziesiąt prac i art. fach. z dziedziny kopalnictwa naftowego w czasop. polskich, niemieckich i franc.,

m. in.: Historia żelaza w starożytności (1904), Nowsze sposoby głębokiego wiercenia (1906); oraz wygł. liczne odczyty na międzynar. kongr. naft. i górn. w Paryżu. Red. pracy zbior. „Podręcznik naftowy". Współred. „Przemysłu Naftowego" we Lwowie. Odzn. O. P. 3. Kraków, Sienkiewicza 23, tel. 1-62-21.

BIENIASZ JÓZEF. Mgr fil. * 16. 3. 1907 w Krzemienicy pow. łańcuckiego. S. Michała i Anny z Szaynarów. Uk. gimn. w Łańcucie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. Sekret. Inst. Bałtyck. w Toruniu, współpr. Polsk. Zw. Zachodn. czł. zarz. koła lit. Konfr. Art. w Toruniu. Ogł. recenzje w „Rocznikach Dziejów Społ. i Gospod. i „Kwart. Histor." z zakr. hist. społ.-gospod. oraz art. w prasie codz., pomorsk. i krakowsk. Wygł. odczyty na tematy naukowe w rozgł. toruńskiej i Tow. Nauk. w Toruniu. Toruń, Żeglarska 1, tel. 18-78.

BIENIEK JULIUSZ. Ks. Bp tyt. Dascylium (Bitynia) i bp sufr. diec. katowickiej. * 11. 4. 1893 w Sowczycach na Śląsku. Uk. gimn. oraz wydz. filoz. i teolog. uniw. we Wrocławiu. Święc. kapł. 16. 6. 1918. Duszpasterz w Górznie. Udz. w prac. plebiscyt. W 1925 przeszedł do diec. katowickiej, w 1930 kanclerz kurii biskupiej tej diec. Ogł. stud. prawno-histor. o par. starokatol. w Katowicach i w spr. szkoły na Górnym Śl.

BIENIEWSKI STEFAN. Wicewojewoda kielecki. * 14. 8. 1885 w Lubitowie, pow. kowelskiego. S. Felicjana i Amelii z Ciechanowskich. Uk. gimn. w Żytomierzu, nast. stud. na wydz. matem. uniw. kijowskiego; w 1907 areszt. i więziony, przerwał studia, w 1908 wst. na wydz. mech. polit. kijowskiej, w 1914 ponow. areszt. i zesł. na 3 lata. Jako ucz. był org. koła samokształc. w progimn. łuckim, biblioteki i bratniej pom. W Żytomierzu prac. w „Korpor." uczn. Jako stud. prac. w tajnych stud. org. kultur.-oświat. i społ. oraz polit. (P. P. S. fr. rew.). Org. na ter. Ukrainy, Białorusi i Litwy 13 polskich tajnych „Korporacyj" samokształc. W 1910—11 prez. rady koalicyjnej wszystkich wyższych ucz. Kijowa. Współtw. „Filarecji" na ter. akad. Kijowa. Od 1907 prow. kółka wojsk., które przekształc. się w Zw. Walki Czynnej, a później w Zw. Strzelecki. W 1915 w Witebsku org. Polsk. Komit. Pom. Ofiarom Wojny. Org. tajn. korp. samokszt. dla kolejarzy Polaków. Wygł. odczyty i pogadanki. W 1916 powoł. do wojska ros. i przydziel. do 253 rez. p. p. Po wybuchu rew. wicepr. Rady Of. i Żołn. i czł. powiat. komit. wykon. w Gorochowcu. Prez. i org. Zw. Wojsk. Polaków tamt. garn. Deleg. na licznych zjazdach wojsk. Na zjeździe w Petersburgu wybr. do Nacz. Polsk. Komit. Wojsk., po rozw. którego objął kier. Wydz. Wojskowo-Polit. na Ukrainie; zast. przedstaw. Rady Regenc. i przedst. wojska polsk. przy sztab. gen. ukraińskim. Udz. w org. i prac. P. O. W. Rosji, Ukrainy, Białorusi i Litwy. W 1918—19 prow. Komendę Nacz. P. O. W. (K. N. 3). Po powr. do kraju przydz. do Zarz. Cywiln. Ziem Wsch. jako zast. Komis. Gen. W 1920 of. 5 p. p. Leg. Prez. wojew. Zw. Kółek Roln., wiceprez. połącz. org. roln. na Wołyniu; prez. rady okręg. Kasy Stefczyka; czł. sejmiku powiat., czł. rady gminnej, prez. zarz. wojew. Zw. Legionistów i Peowiaków, czł. wojew. Zw. Strzel., czł. wojew. Rady Naprawy Ustroju Rolnego, prez. wojew. Rady Osadn. na Wołyniu, prez. komis. rewiz. Centr. Zw. Osad. Wojsk., prez. Sądu Rozjemczego Fed. Polsk. Zw. O. O. na Wołyniu, prez. komit. porozum. wszystkich org. polskich społ. i gospod. na Wołyniu. Od 1. 5. 1931—31. 1. 1933 komis. rząd. w Z. U. P. U. w Poznaniu. Od 1. 2. 1933 dyr. Z. U. P. U. we Lwowie. Od 1. 1. do 15. 11. 1934 dyr. Z. U. P. U.; od 16. 11. 1934 do 31. 12. 1934 komis. Izby Ubezp. Społ. — praca przygot. do scalenia wszystkich ub. sp. w jeden Zakł. Ubezp. Społ. Odzn.: V. M. 5; K. N. z miecz.; O. P. 4; K. W. 2.

BIEŃKOWSKA MARIA. Art. oper. * 2. 9. 1894 w Rzepienniku Biskupim. C. Jana i Eleonory z Łopatkiewiczów małż. Opalko. Zaśl.: 1⁰ w 13. 9. 1913 Czesława Chmiela (†), 2⁰ 5. 11. 1933 Karola Bieńkowskiego. Uk. szk. śr. w Krakowie, miejsk. szk. dramat., kurs operowy. 5 l. nauki śpiewu solow. pod kier. art. Karoliny Kliszewskiej i prof. St. Dagmar-Poczowskiej. Art. opery katowickiej i krakowskiej (sopran liryczny). Czł. Pol. Zw. Muz. Pedagog. w Krakowie, Zw. Młodych Muzyków w Krakowie, Zw. Strzel. Od 1923 wyst. w operach, na estradach i w Pol. Radio. Kraków, Rynek Dębnicki 8.

BIEŃKOWSKI STANISŁAW. Grafik. * 17. 11. 1889 w Suwałkach. S. Sylwestra i Kornelii z Zawadzkich. Ucz. do polsk. szk. handl. w Suwałkach, uk. gimn., nast. stud. 4 l. na polit. w Karlsruhe. Od 8. 1914 do 1917 sł. w Leg. Pol., od 1918 w w. p. Kpt., od 1930 w st. sp. Kier. ref. ilustr. w Wojsk. Inst. Nauk.-Oświat. Ilustrator książki St. Łozy pt.: „Ordery

i odznaczenia"; autor tabl. pogląd. do użytku wojska, szeregu ex-librisów. Odzn.: K.W., M. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Nowogrodzka 2-a, tel. 8-11-90.

BIEŃKOWSKI-ŁADA KRZYSZTOF MACIEJ. Mgr praw. * 28. 2. 1902. S. Piotra i Lucyny z Janta-Połczyńskich. Oż. 9. 4. 1931 z Anną Lowasser. Uk. gimn. w Krakowie, stud. na Uniw. Warsz., Jagiel., uzup. studia w Strassburgu. Wiceprokurator Sądu Apelac. i p. o. prok. Sądu Najw. w Depart. Ustawod. Min. Sprawiedl. Brał udz. w niepodl. tajn. zw. Filaretów i Filomatów w Krakowie. W 1920 ochotnik 59 p. p. W l. 1920-1923 prac. w Polskiej Y. M. C. A. i był red. org. tej org. „Czyn". Brał żywy udz. w życiu akadem. W 1924—25 zał. i red. pismo akadem. org. młodz. demokr. polsk. „Nurt". W l. 1920—25 współprac. „Kuriera Polskiego" i „Kuriera Porannego". Współpr. „Encyklopedii prawa karnego" pod red. prof. W. Makowskiego. Warszawa, Mokotowska 65, tel. 9-35-91.

BIERNACKI ANDRZEJ. Dr med. * 14. 3. 1903 w Lublinie. W 1920 ochotn. w. p. Szk. śr. uk. w Lublinie, studia lek. na Uniw. Warsz. oraz w Inst. Pasteura w Paryżu. W 1929—1931 lekarz kolonii polskiej Orzeł Biały (Aguia Bianca) w st. Espirito Santo w Brazylii. Po powr. do kraju asyst. klin. chorób wewn. Uniw. Warsz. Ogł. Choroby zwrotnikowe pierwszych lat kolonizacji polskiej w Brazylii. Warszawa, Koszykowa 35, tel. 7-09-61.

BIERNACKI KAZIMIERZ. Inż.-arch. * 27. 5. 1892 w Łęczycy. S. Juliana i Heleny z Morawskich. Uk. polit. (Regio Instituto Technico Superiore) w Mediolanie (dyplom na polit. w Warszawie w roku 1922). Od 1918 do 1920 prac. w P.O.W. i oddziale politycz. D. O. K. I. Udział w kamp. wileńskiej (Wielki Piątek w Wilnie). Był red. pisma „Nasz Kraj". W 1920 w oddz. II Szt. Gen.; w 1921 udział w pracach plebiscyt. na G. Śląsku. Współpr. „Kuriera Porannego" i „Wiadomości Lit." w zakr. krytyki architekt. Opr. wiele projektów i kier. bud. szeregu gmachów w Warszawie i na letniskach podm. oraz na prow., m. in. dom starców w Łęczycy, fabryka gramofonów Feila, kolonia ofic. w Grodnie, dom lekarzy, dom sióstr i wszystkie pawilony administrac. sanator. wojsk. w Otwocku. Kier. robót przy budowie całego kompleksu sanatorium. Warszawa, Filtrowa 65, tel. 9-56-27.

BIERNACKI MICHAŁ KAROL. Dr med. * 4. 11. 1878 w N. Dworze, woj. warszawskie. S. Władysława i Franciszki z Kowalskich. Oż. 12. 11. 1908 z Julią Stefańską. Uk. gimn. i wydz. lek. uniw. w Warszawie w r. 1904. Za czas. szk. nal. do kółka samokształc., za czasów akad. czł. tow. nar.-demokr. 1904 do 1907 lek. Szpit. Św. Rocha w Warszawie; w 1908 lekarz. Szpit. Panny Marii w Łodzi, 1908 do 1912 ordyn. szpit. w Brzezinach, od 1912 ord. szpit. w Tomaszowie. W 1920 w wojsk. sł. sanit. Lek. Ubezp. Społ. w Tomaszowie. Prez. Tow. Akcji Kat. Ogł. liczne art. z dziedz. chor. dziecięc. Tomaszów, Kramarska 5, tel. 1-66.

BIERNACKI MIECZYSŁAW ANTONI. Mjr dypl. * 27. 9. 1891 w Odesie. Uk. Ofic. Szk. Kaw. i Wyż. Szk. Woj. (1924). Sł. zawod. w w. austr. Od 1918 w Nacz. Dow. W. P., Szt. Gen. i Wojsk. Biurze Hist. Od 1928 wykł. taktyki kaw. w Wyż. Szk. Woj. Red. Przegl. Kaw. Ogł. m. in.: Działania armii konnej Budiennego, Bitwa pod Równem, Bitwa nad Słuczą; rozdział Kawaleria w dziele zbior. 10-lecie odrodzenia polsk. siły zbr., art. w Bellonie, Przegl. Kaw. i in. Odzn.: O. P. 5, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

BIERNACKI WŁADYSŁAW. Inż. górn. * 1. 1. 1893 w Komorowie Lubelskim. S. Mikołaja i Anny z Węgrzynów. Oż. z Janiną Korzon. Uk. gimn. w Lublinie (1906—1912) i Inst. Górn. w Petersburgu (1912—1918). Katowice, Powstańców 17.

BIERNACKI-DĄB STEFAN. Gen. dyw. * 7. 1. 1890 w Gnojnej, pow. błoński. Uk. szk. handl. w Warszawie (1907), stud. roln. na kurs. T. K. N. tamże, nast. asyst. Wyższ. Szk. Roln. w Dublanach. Od 1913 czł. Druż. Strz., gdzie uk. szk. podchor. w okr. Lwów. Z wyb. wojny dca komp., a od 7. 1916 dca baonu w 1 p. p. Leg. Podcz. kryz. przys. intern. w Beniaminowie; zwoln. 8. 1918, obj. dtwo okr. ciechanowsk. P. O. W. Od 11. 1918 dca 32 p. p. Od 28. 2. 1919 dca 5 p. p. Leg. Od 1. 7. 1920 dca 1 dyw. piech. Leg. Uk.

kurs. wyższ. dców. Gen. bryg. 1. 7. 1925. Gen. dyw. 1. 1. 1931. Odzn.: V. M. 5, 4, 3, K. N. z miecz., O. P. 3, K. W. 4, K. Z. zł., fr. L. H. 5, jugosł. O. B. 3, łot. Lacpl. 3.

BIERNACKI-KOSTEK WACŁAW. Wojewoda poleski. * 28. 9. 1884 w Lublinie. S. Tomasza i Marii z Niwińskich. Oż. 28. 2. 1911 z Anną Sokólską. Uk. gimn. we Lwowie, następ. stud. na wydz. lek. uniw. i na politech. W czasie kor. Mikołaja II w 1895 rozpowsz. „bibułę" P. P. S., areszt. nast. zwolniony, prow. pracę niepodl. i red. nieleg. mies. uczn. „Ognisko". 2. 4. 1902, za demonstr. przeciw hymnowi ros., releg. z gimn.,

udał się do Małopolski, prowadząc jeszcze bardziej zdecyd. dział. niepodległ. w Lidze Nar. i org. przemyt do Królestwa „bibuły" propag. W 1904 z ram. P. P. S. wyjeżdżał do Kongresówki, prac. w Warszawie, nast. w Płocku, Włocławku i Lublinie. Zdekonspir. i areszt. w Sosnowcu, został uwięziony w Piotrkowie. Po zwoln., prac. w Z. Dąbrowskim, Warszawie, Radomiu i Lublinie i nal. do org. bojowej. W 1906 uk. w Krakowie specj. kurs dla bojowców; wyjechał ponownie do Królestwa i był dzielnicowym w Skarżysku, nast. okręgowcem w Radomiu, wreszcie w Warszawie. W 2. 1907 areszt. i osadzony w więzieniu, wydostał się przez pomyłkę, jednak schwytany i odstawiony do więz. na Zamku w Lublinie. 25. 5. 1907 org. ucieczkę, w której wyniku 21 bojowców uratow. się od szubienicy. Powrócił do pracy jako okręgowiec w Siedlcach, nast. w Zagłębiu Dąbr., Warszawie i Kielcach. W 1908 ponownie w Krakowie; pozb. prawa azylu, wyjechał do Francji, gdzie wst. do Legii Cudz., w kt. sł. do końca 1908. Po powr. do kraju, stud. na uniw., org. wypady do Królestwa na „robotę bojową" i wreszcie wst. do Zw. Walki Czynnej, a nast. do Zw. Strzel. 7. 8. 1914 wyruszył z Leg. Pol. w st. por. na front, walcząc przez całą wojnę (z wyj. 2 mies.) w pierwszych liniach. Po kryzysie przysięg. intern. w Beniaminowie. W 7. 1918 powr. do dział. niepodległ. i wst. w Krakowie do P. O. W. W w. p. zajm. różne stan., ostatnio dca 38 p. p. w st. płka. W 1931 wojew. nowogródzki, od 9. 9. 1932 wojew. poleski. Ogł. art. i rozpr. na tematy wojsk. przed wojną oraz: Jak oni, Na ulicach Warszawy, Szlakiem buntu (w l. 1909—1913, z życia org. boj. P.P.S.), Sprzymierzeniec i Szopka beniaminowska (1928), Diabeł zwycięzca (1932), Straszny gość (1933). Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 3, K. W. 2; K. Z. zł., M. za W. M. 10-l. O. N. Brześć, n/Bugiem.

BIERNACKI - PORAJ JERZY. Public. * 26. 2. 1900 w Warszawie. S. Wiktora i Heleny z Żarskich. Oż. 2. 2. 1919 z Wiktorią Pawłowską. Ucz. do Szk. Realn. im. Staszica w Warszawie (1909—1915), uk. Szk. Realną Pol. Kom. Pom. Of. Wojny w Moskwie (1917). Stud. w Inst. Handl. tamże (1917), Wyższ. Szk. Handl. w Warszawie (1918, 1920), uk. wydz. polit. (dyplom.-konsul.) Szk. Nauk Polit. tamże z dypl. (1929). W 1918 sł.

w I Korp. Wsch. 1919—1921 w w. p., pocz. podchor., nast. ppor. (1. 6. 1919) wojsk. łączn. Uk. Szk. Of. Wojsk Łączn., kurs aplik. łączn. Misji Wojsk. Franc. oraz kurs o walce i obr. gaz. Udział w kamp. 1920. P. o. szefa łączn. 9 dyw. piech. Ranny. W r. szk. 1921/1922 naucz. gimn. państw. im. J. Słowackiego oraz Państw. Szk. Mierń. i Drog. w Kowlu (hist. i jęz. pol.) oraz kier. bursy dla młodz. szk. tamże; skarbn. koła Pol. Mac. Szk. w Kowlu, czł. oddz. Zw. Strzel. tamże, wybr. kmdt obw. W 1923 wybr. wicepr. Bratn. Pom. Stud. Szk. Nauk. Polit. w Warszawie. 1922 ref. wydawn. w Wojsk. Inst. Nauk.-Wydawn., 1925 sekr. red. Przegl. Wojsk., 1929 sekr. red. Bellony, 1934 ref. polit.-gospod. w Szt. Gł., 1936 kier. działu wydawn. Gł. Ks. Wojsk. Ogł. przekład pracy ppłka dypl. w. franc. P. Lucas pt. Rozwój myśli taktycznej (1925), brosz. Parlamentaryzm w czasie wojny (wsp. ze St. Łozą, 1927) oraz art. wojsk., wojsk.-polit. i rec. w prasie wojsk. i cyw. Odzn.: K. Z. sr. (1925), M. za W., M. 10-l. O. N., tun. N. Ift. 3, M. I. Milanówek p. Warszawą.

BIEROWSKI TADEUSZ. Dr praw. Adw. * 12. 8. 1900 w Krakowie. S. Franciszka i Eleonory z Poprawskich. Uk. gimn. we Lwowie, Uniw. J. Kaz. i École des Sciences Politiques w Paryżu (1925). Uczest. obr. Lwowa 1918—19. Prez. Komisji Porozum. Stow. Ak. we Lwowie 1919 do 1920. Prac. w biurze Kom. Gen. R. P. w Gdańsku 1927—1931. Aplik. w sądzie grodzk. i okręg. w Gdyni. Wicepr.

oddz. P. B. K. w Gdyni 1931—33, czł. zarz. Tow. Pol.-Ang. 1933—35, prez. Kolegium Ekonomistów Morskich 1935—36, sekr. gen. Polsk. Stow. Prawa Morsk. w Warszawie od 1934. Ogł.: Zbiór dokumentów urzęd. dot. stosunku W. M. Gdańska do Rzeczyposp. Polskiej (cz. III, IV, V i VI, wyd. urz. Min. Spr. Zagr., 1927—31), La Ville libre de Dantzig et la guerre polono-bolchévique en 1920 (1932), szer. rozpr. z dziedz. prawa morsk. Gdynia, skwer Kościuszki 15, tel. 35-27.

BIESIEKIERSKI KAZIMIERZ. Inż. dróg i most. Mjr. * 28. 12. 1897 w Warszawie. Ożen. w 1922 z dr med. Jadwigą Biernacką. Uk. śr. szk. handl. A. Jeżewskiego w Warszawie, Wojsk. Szk. Inż. w Kijowie, École de Génie w Wersalu, Politechn. Warsz. Od 1915 sł. w zmilit. oddz. drog. przy w. ros., od 1916 w w. ros., od 1918 w w. p. Ogł. m. in. podr. Fortyfik. polowa (wsp. z kpt. Kleczke i ppłkiem Rewieńskim) oraz szer. prac i art. z dziedz. sap. Odzn.: O. P. 5, K. W., M. za W., M. 10-l. O. N.

BIESZK KAZIMIERZ. Ks. Dr Św. Teol. * 28. 9. 1890 we Fryburgu. S. Ferdynanda i Walerii z Rogackich. Uk. szk. śr. w Rastatt, sem. duch. w Pelplinie, wydz. teol. uniw. we Fryburgu: Święc. w 1920. 1914—1918 sł. w w. niem., jako szer., nast. of., na fr., ranny. Po wyświęc. wikary w Toruniu, katech. w Tczewie i w Toruniu, od 1923 prof. Semin. Duch. w Pelplinie. Szamb. Jego Świętobl. Red. Mysterium Christi. Ogł. m. in.: Walka Zakonu Krzyż. z Polską (1928), Liturgia źródłem kazań (1935). Współprac. czasop. kośc. i świec., m. in. Mies. Diec. Pelplin, Semin. Duch.

BILEK MIECZYSŁAW. Mgr praw. * 18. 6. 1894 w Łodzi. S. Kazimierza Tymoteusza i Walerii ze Styfich. Ożen. 25. 7. 1914 z Zofią Szczygielską. Uk. gimn. w Radomiu, nast. stud. na wydz. praw. uniw. w Charkowie, Petersburgu i Warszawie. W Charkowie i Petersburgu sekret., nast. wicepr. Unii Stow. Post. Niepodl. „Filarecja". Współpr. Głosu Polskiego i Dziennika Petrogradzkiego. W 1916 uk. szk. chor. w Peterhofie. W 1917 org. Zw. Wojsk. Polaków; udz. w zjeździe Wojsk. Polaków w Petersburgu (6. 1917). W 1918 zca komis. rząd. na m. i pow. Radom. W wojnie 1920 dca komp. 145 p. s. k. W końcu wojny szef oddz. II szt. 18 d. p. Od 1924 radca Min. S. Wewn. W 1925 starosta w Jędrzejowie, od 1927 star. pow. w Białymstoku, od 1928 star. grodzki tamże. W 1928 deleg. Rządu przy zarz. m. Gdyni, po tym czł. rady port. i komis. prezyd. miasta. Od 1931 wicewojew. krakowski; od 1933 w B. G. K. w Warszawie. Wygł. szereg ref. w Tow. Rozw. Ziem Wsch., Tow. Pop. Koop. Pracy, radzie grodz. B. B. W. R., Klubie Społ., Zrzesz. Prac. B. G. K. Ogł. m. in. Refleksje historyczne, Demokratyzacja Polski (Petersburg, 1915); Zagadnienie organizacji władz i urzędów agrarnych w b. zaborze pruskim (Poznań 1923); Skrótowy podr. nauki administr. i prawa administr. (Kraków 1932), oraz szereg art. w czasop. gospod. i samorząd. Odzn.: O. P. 4, M. N. Warszawa, N. Świat 27, tel. 6-19-10.

BILIŃSKI FERDYNAND. Notariusz. * 3. 1. 1889 w Monasterzyskach pow. Buczacz. S. Mikołaja i Petroneli z Dorotkiewiczów. Ożen. 20. 8. 1912 z Adelą Lewicką. Ukończ. wydz. prawny. Notariusz w Bielsku. Brał udz. w P. O. W. K. N. 3. Od 1918 w w. p., w 1919 w dwie etapu Brody, nast. referacie praw.-rekwiz. inten. 6 armii. Prac. na ter. teatrów lud., w Pol. Mac. Szk., Strzelcu i in. Odzn. M. N., M. za W. Bielsko, 3 maja 1, tel. 23-34.

BILIŃSKI JAN. Filolog. * 27. 4. 1879 w Monasterzyskach, pow. Buczacz. S. Mikołaja i Petroneli z Dorotkiewiczów. Ożen. z dr Heleną Dach. Uk. gimn. i uniw. we Lwowie (wydz. hum.: germanistyka i filol. klas.). Dyr. gimn. im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Podczas wojny świat. sł. w w. austr. na fr. ros. w st. por. Prac. w Z. S. jako czł. zarz. okr. poznańskiego. Ogł. Jungfrau v. Orleans, wstęp i objaśn. Bibl. niem. T. N. S. W. (Lwów 1912), Błędy językowe (Poznań 1920), Nauczanie języka polsk. (Poznań 1929), Ćwiczenia słownikowe (Poznań 1930), Omawianie obrazów w szkole (Poznań 1931), Ćwiczenia słownikowe, wyd. II (1933), Marsz, marsz Dąbrowski — obrazek hist., Dąbrowski w Poznaniu — obrazek hist., Tom Sawyer M. Twaina tłum. z ang., Sokół morski Sabatini'ego tłum. z ang., oraz szereg feliet., art. nauk. i rec. teatr. w prasie polsk. w l. 1919—35. Odzn. K. Z. zł. Poznań, Składowa 1, tel. 53-30

BILIŃSKI STEFAN. Dr med. * 18. 12. 1891 w Stryju. S. Władysława i Klementyny z Łazowskich. Ożen. w 1918 z Bożenną Michno. Uk. gimn. w Brodach i wydz. lek. uniw. we Lwowie w 1916. Jako stud. prac. w kółkach samokszt. Od 1914 ppor.

lek. w. austr. Od 1918 ochotn. w w. p. na fr. bolsz. ucz. kamp. kijowsk. Od 1921 por.-lek. rez. Nast. sekundariusz szpit. powsz. w N. Targu., lek. wolnoprakt. w Bydgoszczy, sekund. szpit. powsz. w Tarnopolu, od 1935 dyr. szpit. powsz. w Brzeżanach. Czł. Komit. Porozum., prez. Zw. Of. Rez. w Brzeżanach i Zw. Lek. w Brzeżanach. Ogł. art. fach. w Gaz. Lek. i broszury, m. in. Leczenie rzeżączki u kobiet i O leczeniu gorączki połogowej w praktyce. Brzeżany, Słowackiego 2, tel. 79.

BILIŃSKI ZYGMUNT. Artysta-muzyk. * 21. 5. 1873 w. Wiatce (Rosja). S. Jana dr med. i Walerii z Gorzkowskich. Uk. gimn. IV, oraz konserwat. muz. w Warszawie(1895), kl. fortep. u prof. Strobla i komp. w kl. dyr. Z. Noskowskiego. Od 1905—1933 nauczyc. muzyki i insp. oddz. muz. w Państw. Inst. Głuchon. i Ociemn. w Wa szawie. Od 1933 na emeryturze. Wiceprez. stow. Nauczyc. Szkół dla głuchoniem. i Niewid. w Polsce oraz wicepr. warsz. koła Stow. Nauczyc. Szkół dla Głuchon. i Niewid. w Polsce. Laureat konk. muz.: w Brukseli w 1893 — ,,Etiuda fantast." na fort., i w Warszawie w 1916 pieśń młodzieży Polskiej ,,Hej bracia społem" na chór. Kompozytor utworów fortep. oraz pieśni popul. ,,Rozmowa". ,,Siwy konik", ,,Niepewność", ,,Między nami nic nie było" i in. Odzn.: M. 10-l O. N. med. zł. króla Leopolda II. Warszawa, Krakowskie Przedm. 20, m. 30.

BILSKI MIECZYSŁAW. Dr praw. * 7.12. 1875 w Litwinowie, pow. podhajeckiego. S. Leopolda i Karoliny z Jaworskich. Oż. w 1907 z Marią Podsońską. Uk. gimn. w Brzeżanach i wydz. praw. uniw. Jana Kazimierza. W czasie wojny światowej w w. austr. na fr. czarnogórskim. Od 1902 prac. w galic. adm. kraj. jako kom. pow., nast. sekr. namiestn. we Lwowie. W adm. polskiej: prezyd. Chełma, star. w Tomaszowie Lub. i Radomsku. Od 1918 w centrali M. S. Wew. insp. adm. nast. kier. inspektoratu adm. Wicewojew. warsz., dyr. Dep. Bezp. Publ. w M. S. Wew. w 1923, od 1924 do 1927 wojew. śląski. — Czł. licznych org. społ. Odzn.: O. P. 4 i 3., Kor. Rum. 2. Katowice, Piłsudskiego 43.

BILLIG ADOLF. Dr fil. Muzyk. * 17. 6 1900 w Kolbuszowej (Mlp.). S. Eliasza i Anny z Kokeszów. Oż. 21. 7. 1926 z Bertą Mandelbaum. Uk. wydział filoz. Uniw. Jagiel. oraz Inst Muz. w Krakowie; stud. w Sorbonie i w École Normale de Musique w Paryżu. Od 1918 koncert. w różnych miastach Polski i zagr. (Wiedeń, Praga, Mor. Ostrawa, Paryż). Poświęca się głównie muzyce współcz. Dyr. i prof. Inst. Muz. w Krakowie. Czł. rady nacz. Zw. Szk. Muz. w Polsce. Ogł. szereg prac z dziedziny pedagogii skrzypcowej, m. in. Spiccato (wskazówki teoret. i prakt. 1928); Gamy i akordy przez 3 oktawy (1929); Ćwiczenia w 2-ch dźwiękach i akordach (1931) oraz art. z dziedziny pedagog. w czasop. kraj. i zagr. (Gazeta Artystów, Die Musik, Musique), ponadto rec. muz. w pismach period. Kraków, św. Anny 2, tel. 1-22-36.

BIŁKO LEOPOLD. Ks. * 15 10 1892 w Końskiej (Śląsk Czechosł.). Uk. gimn. polskie w Cieszynie, nast. semin. duch. w Widnawie (Vidnava, Czechosłow.). Święc. kapł. w 1915. Od 1919 red. i sekr. gen. do spraw społ. stow. młodzieży w Cieszynie. Od 1922 dyr. Zjedn. Młodzieży Pol. od 1934 dyr. Katol. Zw. Młodz. Męskiej i Katol. Zw. Młodz. Żeńskiej. Szambelan J. Świętobl. Poznań, Ostrów Tumski 13, tel. 29-65.

BIŁYK ALFRED. Adwokat * 25. 9. 1889 we Lwowie. Uk. gimn. w Brzeżanach i Uniw. Jana Kazimierza. Aplik. sąd. w Brzeżanach. Czł. Zw. Walki Czynnej, nast. prez. i komdt; uk. szk. of. Zw. Strzel. W 1914 przeszedł z w. austr. do Legionów, walczył na Podhalu. Nast. zast. szefa Dep. Wojsk. N. K. N. w Piotrkowie, przydz. do 1 p. p. Leg. jako of. do zlec. w szt. adiut. dcy Rydza-Śmigłego. Po kryzysie przysięg. sędzia śledczy w Łodzi. W 11. 1918 kier. rozbroj. okup. Kmdt m. Łodzi, otrzym. st. mjra. Po zwoln. z wojska, otwiera kancel. adwok. Czł. Rady Adwok. w Łodzi, ost. wybr. do Naczeln. Rady Adwok. Bierze udz. w pracach społeczn. Wojewoda tarnopolski nast. lwowski. Odzn.: K. N.; O. P. 4; K. W.; K. Z. zł. i sr.

BINENTAL LEOPOLD JAN. Muzykol. * 10. 1. 1886 w Kielcach. S. Henryka i Franciszki z Guranowskich. Oż. 22. 1. 1908 z Janiną Heilpern. Uk. Wyż. Szk. Muz. w Paryżu oraz wydz. prawny uniw. tamże. Ochotn. w. p. Ppor. rez. 1919—1923 st. ref. w Min. Kult. i Szt. Prof. Wyższ. Szk. Muz. im. Fr. Chopina (Warsz. Tow. Muz.). Kryt. muz. Kur. Warsz. Prez. sekcji nauk.-

wyd. Warsz. Tow. Muz., prez. kasy samop. prof. i prac. W. T. M., czł. zarz. Inst. Fr. Chopina, sekr. rady Tow. Szerz. Sztuki Polsk. wśród Obcych. Ogł. m. in.: Chopin — Dokumenty i pamiątki (1930); Chopin — Dokumenten und Erinnerungen (1932, tłum. z polsk. Aleks. Guttry); Chopin. Les Éditions Rieder (1934, nagr. przez Akad. Franc.); Chopin — Życiorys twórcy i jego sztuka (1937); szer. art. w Kur. Warsz. (od 1924), Świecie i in. pism. polsk. i franc. Odzn.: K. Z. zł., fr. L. H. 5. Warszawa, Hoża 15, tel. 8-08-96.

BINIAKOWSKI KLEMENS. Sportowiec. * w 1902. Zaczął upr. sport w Bydgoszczy w 1926. Nal. do ,,Warty" poznańskiej od 1928. Zdobył 12 razy mistrzostwo Polski w biegach na 200 i 400 m. Start. 22 razy w repr. Polski, zajmując 13 razy 1 miejsce. Uczestn. Igrz. Olimp. w 1928. Posiada rekord polski w biegu na 400 m (48,8 sek.).

BINISZKIEWICZ JÓZEF. * 9. 3. 1875 w Czempinie, pow. kościański. S. Jakuba. Od 1895 w P. P. S. jako sekr. i red. odp. Gazety Robotn., nast. udz. w prac. agit. i org. w Berlinie, Bremie, Hamburgu, Wilhelmsburgu, Schifflacku, Westfalii, Poznaniui Inowrocławiu. Przewodn. P.P.S. na okr. G. Śl. utrzym. w partii kier. niepodl. W 1913 przeprow. uchw. zał. Centr. Zw. Zawod. Pol. Przez całą wojnę współpr. z red. Wiadomości Polskich i biurem werb. Leg. Poł. w Piotrkowie. 11. 1918 tw. pierwszą radę lud. na G. Śl. Komisarz plebiscyt. pow. Po plebisc. wyj. z pol. rządu R. P. wraz z H. Libermanem i prof. Rudzkim do Rzymu w spr. podziału G. Śl. Czł. tymcz. rady wojew. Śl. W 1922 poseł na Sejm R. P. i na Sejm Śl. Czł. fr. rew. P. P. S. Prac. w radzie miejsk. Katowic i Zw. Strzel. Katowice, Karbowa 3, tel. 3-21-89.

BIRK-LUTZE ALEKSANDER WILHELM, patrz: LUTZE-BIRK.

BIRKENMAJER ALEKSANDER LUDWIK. Dr fil. * 8. 8. 1890 w Czernichowie, woj. krakowskie. S. Ludwika Antoniego i Zofii z Karlińskich. Ож. 28. 10. 1933 z Antoniną Gajewską. Uk. gimn. w Chyrowie (1908) oraz wydział fil. Uniw. Jagiel. (drat 1914); egz. nauczyc. we Lwowie w 1918. Doc. historii nauk ścisłych na Uniwers. Jagiel. oraz kierow. działu rękop. i zw. druków Bibl. Jagiel. W 1924 eksp. R. Polsk. w Comité des Biens Cédés de la Commission des Réparations w Paryżu. W l. 1925—27 rzeczozn. polski przy rewind. rękop. i druków z bibliot. w Leningradzie. Współpr. kom. hist. fil., kom. hist. med. i nauk przyr., kom. lit., kom. dla dziejów ośw. i szkoln. w Polsce, Pol. Ak. Um., czł. Warsz. Tow. Nauk., czł. koresp. Royal Historical Society w Londynie, czł. hon. Zw. Bibl. Czeskich w Pradze. Ogł.: Studia nad Witelonem (Kraków 1921), Prądy umysłowe XII i XIII stulecia (Kraków 1921), Biblioteka Ryszarda de Fournival i jej późniejsze losy (Kraków 1922), Vermischte Untersuchungen zur Geschichte der mittelalterlichen Philosophie (Monastyr 1922), Witelo e lo Studio di Padova (Kraków 1922), Henri Bate de Malines, astronome et philosophe du XIII siècle (Kraków 1923), Die nächsten Aufgaben bei der Erforschung der Frühgeschichte des gepressten Ledereinbandes im christlichen Europa (Lipsk 1927), Krakowskie wydania tzw. Philosophia pauperum Alberta Wielkiego (Kraków 1924), Nobilitacja Scharffenbergerów (Kraków 1926), Nowoczesne budownictwo biblioteczne (Kraków 1929). Odzn. K. Z. zł. Kraków, Szlak 4, m. 5.

BIRKENMAYER ALFRED JÓZEF. Publicysta. * 29. 5. 1892 w Krakowie. S. Ludwika Antoniego i Zofii z Karlińskich. Ож. 17. 1. 1931 z Konstancją Sandecką. Uk. gimnaz. klas. w Chyrowie, uzysk. absol. filoz. na Uniw. Jagiel. Od r. 1910 nal. do harcerstwa w Krakowie. W czasie wojny świat. sł. w art. Leg. Polsk. Od 1915—17 kmdt. obw. P. O. W. K. N. 2. (okr. podkarp.). Od 1918—1927 służ. w w. p.: 6 armia. Nacz. Dtwo — eksp. nr 4 (Kraków, Górny Śląsk); Szt. Gen. (1925—26); red. nacz. ,,Polski Zbrojnej"; koniec 1926—27 wydz. wojsk. w Gdańsku. W 1928 przen. w st. niecz. w st. kpt. W 1928 poseł do Sejmu z ramienia B. B. W. R. Dyr. ag. telegr. ,,Express"; współred. ,,Głosu Prawdy" i ,,Gazety Polskiej"; wicedyr. ag. ,,Iskra". W 1930 ponow. poseł z ram. B. B. W. R. Od 1931—34 red. nacz. konc. prasy pomorskiej w Toruniu. Od 1934—1935 kier. sekr. wojew. B. B. W. R. na Wileńszczyznę. Od 1935

nacz. wydz. społ. polit. urz. wojew., w Wilnie. Czł. (1931—33 wicepr.) zarz. gł. i rady nacz. L. O. P. P. Ogł. szereg artyk. polit.-ekonom. w tygod. „Głos Prawdy", dzien. „Głos Prawdy", „Polsce Zbr.", „Gazecie Polskiej", „Baltische Presse", „Dniu Pomorskim" oraz wygł. wiele odcz. na tematy ekonom., polit. i społ. Odzn.: K. N. z miecz.; K. W. 2; K. Z. sr.; Śl. K. W. i Z.; M. za W; M. 10 l. O. N.; ord. jugosł. św. Sawy 3. Wilno, Mickiewicza 29, m. 5, tel. 20-46.

BIRKENMAJER JÓZEF. Dr fil. Literat. * 19. 3. 1897 w Czernichowie, woj. krak. S. Ludwika i Zofii z Karlińskich. Oż. z Marią Alicją Jętkiewicz. Uk. studia na Uniw. Jagiel. i Uniw. J. P. Od 1921 prac. jako dziennik.-publicysta w Warszawie, od 1922 naucz. szk. śr. Ogł.: Opowiadania Margośki (1927) Łzy Chrystusowe (1927), Poszumy Bajkału (1927), Ulicą i drogą (1928), Listy matczyne (1929), Ballady (1930), przekłady dzieł R. Kiplinga, Yeatsa, Homera, Tagore'a i Goethego oraz art. w pism. liter. i nauk. Czł. Pen-Clubu od 1926. Warszawa Grottgera 12-14.

BIRNBAUM MIECZYSŁAW. Dziennikarz, Literat. * 1889 w Częstochowie. Uk. gimn. w Piotrkowie; studia wyższe przerwał z powodu areszt. za udz. w ruchu rewoluc.; więziony i zesłany. W czasie wojny sł. w w. ros. W 1917 udz. w tworz. w. p. na wschodzie. Zorg. Zw. Wojsk. Pol. w Jassach, nast. czł. Komit. Wykon. Zw. Wojsk. Pol. Fr. Rumuńsk. Prac. przy org. II Korp. W 1918 czł. deleg. dla pertrakt. z rządem sowiec. w sprawach II Korp. Red. pismo „Legionista". Po bitwie kaniowskiej prac. w Org. Werb.-Agit., org. 4 dyw. gen. L. Żeligowskiego. Kier. ref. polit.-pras. kom. gł. O. W. A. w Kijowie. W 1918 org. wydz. Polaków z w. autr. Z oddz. Mikulinieckim wysłany na odsiecz Lwowa, dostał się do niewoli ukr. Sł. w 4 dyw. gen. L. Żeligowskiego (udz. we wszystkich walkach z Ukraińcami). W w. p. szef. wydz. polit. II Oddz. M. S. Wojsk.; nast. ucz. deleg. pokojowej borysowskiej, mińskiej i ryskiej w charakt. eksperta. Od 1921 por. rez. Prac. w Prasie Polskiej Odzn.: V. M. 5, K. W., K. Z. zł., M. za W. i 10-l. O. N.

BISKUPSKI BOLESŁAW. Przemysłowiec. * 19. 7. 1888 w Kołomyi. S. Lubina i Malwiny z Krzyżanowskich. Oż. w 1918 z Marią Czajkowską. Uk. gimn. w Kołomyi, nast. wydz. budowy maszyn. polit. we Lwowie. Prac. niepodl. od 1904. Czł. Druż. Strzel. we Lwowie, ostatn. szef sztabu. kom. nacz. Od 1914 w w. austr. 1915—1918 w niew. ros. Zał. czyt. pol. w Carycynie n/Wołgą; czł. Kom. Polsk. tamże. W 1918 współpr. Kom. Wojsk. w Warszawie, nast. sł. w w. p. Od 1921 por. rez. Dyr. f-ki maszyn w Kołomyi (B-cia Biskupscy S. A.). B. prez. Z. O. R., prez. „Gwiazdy" radca Izby Przem.-Handl. we Lwowie na okr. Kołomyja, ławnik magistratu. Ogł. I regul. musztry piechoty (1910). Odzn. K. N. Kołomyja, Jagiellońska 121.

BISKUPSKI KAROL LUDWIK. Przemysłowiec. * 16. 9. 1886 w Kołomyi. S. Lubina i Malwiny z Krzyżanowskich. Oż. w 1920 z Walerią Dalingerówną-Świątkowską. Uk. gimn. i wydz. mech. wyż. szk. przemysł. w Krakowie. W 1912 zał. i prezes druż. strzel. Od 1914 sł. w Leg. W 1918 intern. w czasie przejścia pod Rarańczą. Pomaga legionistom w ucieczce z obozu. Od 1918 czł. P. O. W. Org. park samochod., elektrownię i magaz. techn. W 1920 czynny czł. Małop. Str. Obyw. Od 1918 prow. fabrykę maszyn B-cia Biskupscy w Kołomyi, przekształc. na sp. akc. w 1921. Prez. Stow. Polsk. Kupców i Przemysł.; prez. sekcji gosp. Kom. Polskiego. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr. Kołomyja, Jagiellońska 121, tel. 45.

BISPING-GALLEN KAZIMIERZ. Rolnik dypl. * 24. 2. 1887 w Strubnicy. S. Józefa i Heleny z Hołyńskich. Oż. 11. 8. 1911 z Marią ks. Świątopełk-Czetwertyńską. Ukończ. z dypl. wydz. rolny uniw. w Halle, Czł. „Naczpolu" i jeden z org. I Korpusu Wsch., udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Czł. rady gminnej i wydziału pow. w Wołkowysku, prez. W. T. O. i K. R. w Białymstoku, prez. O. T. O. i K. R. w Wołkowysku, radca Izby Rolniczej w Białymstoku. Senat. R. P. Odzn.: V. M. 5; K. N. z mieczami, M. I. Warszawa, hotel sejmowy, Wiejska 4, Strubnica p. Piaski k/Wołkowyska.

BITNER WACŁAW. Adwokat. Polityk. * 19. 2. 1893 w Wilnie. S. Ryszarda i Aliny z Zatorskich. Oż. w 1920 z Walentyną Moksiewicz. Uk. gimn. w Wilnie w 1911 i studia na wydz. prawn. uniw. w Kijowie i Petersburgu w 1916. W okr. gimn. czł. stow. samokształc., a w czasie stud. uniw. czł. stow. młodz. chrz. Wyzwolenie i czł. org. Polonia oraz prez. Ak. Kom. Pom. Jeńcom Polakom w Rosji. W 1918 otw. w Warszawie kanc. adw. i przyst. do org. robotn. zw. zawod., m. in. Zw. Zaw. Metalowców i Zw. Zaw. Tramwajarzy, w duchu

chrześc.-demokr. Od 1919 czł. rady nacz. str. chrześc.-demokr; poseł do sejmu ustawodawcz. z okr. Grójec-Grodzisk. Ogł.: Materiały do bilansu handl. Litwy i Kurlandii (1918); Pewniki prawa (1926) oraz art. progr. w prasie chrześc.-demokr., głównie w „Rzeczypospolitej". Warszawa, Kopernika 10, tel. 5-04-04.

BLACHIER MARIAN. Dr praw. * 22. 5. 1885 w Krakowie. S. Norberta i Amalii z Lorenzów. Oż. 13. 11. 1918 z Małgorzatą Borosławską. Uk. gimn. we Lwowie w 1904, nast. uniw. w Pradze Czeskiej i w 1909 uz. drat praw. W lat. 1905—10 brał ż. udział w pracy stowarz. w Białej na Śląsku. Od 1925 pośw. się org. dział. społ. na polu sportowym. W lat. 1910—14 prakt. w państw. sł. austr. administr. i sąd. Od 1. 9. 1914 w adm. poczt. pol. 1. 10. 1915 przydz. do zarz. poczt i tel. okup. austr. w b. Król. Kongr., gdzie prow. sł. poczt.-tel. dla ludn. cyw. W 1918 mian. dyr. poczt i tel. w Lublinie, od 1919 prac. w dziale sł. zagr. Min. Poczt i Tel. Od 1934 dyr. urz. poczt. Warszawa 1. Odzn.: O. P. 4, ord. hiszp. Izab. Katol. 3, szw. Gwiazdy Polarnej 4, egip. Ismaiła 4. Warszawa, pl. Napoleona 10, m. 52, tel. 5-55-20, wewn. 278.

BLAHA ADOLF. Bankowiec. * 22. 2. 1884 we Lwowie. S. Franciszka i Karoliny z Albertów. Oż. 4. 1. 1912 ze Stefanią Sztiber. Uk. gimn. w Przemyślu 1902 i Wyższ. Szk. Handlu Zagr. we Lwowie 1908. Od 6. 11. 1918 do 4. 2. 1921 ochotn. w. p., ucz. obr. Lwowa i w woj. bolszewick. Od 1908 prac. w bankowości, po czym w Wied. Banku Zw., nast. w Banku Austro-Węg. tamże, i od 1910 w oddz. lwowskim powyższego banku, nast. w P. K. K. P. i od 1923—29 w oddz. Banku Polsk. we Lwowie, ost. zast. dyr. Od 1929 dyr. oddz., prez. Tow. Liceum Handl. Od 1926 czł. Polsk. Tow. Ekonom., czł. kom. rew. Pol. Zw. Zach. Ogł. art. na temat polityki handl. i traktatowej. Lwów, Brajerowska 17.

BLANK KAROL ALEKSANDER. Prawnik. * 28. 3. 1891 w Pruszczynie, pow. płocki. S. Karola i Marii z Masterów. Uk. gimn. w Płocku oraz studia na wydz. prawn. uniw. w Kijowie i Warszawie. Od 1. 8. 1915 służ. w 3 p. p. Leg., odbył kamp. wołyńską; od (5) 1916 w 1 p. uł. Beliny, nast. int. w Szczypiornie, skąd po 3-mies. pobycie wstąpił do sądown. polskiego. Kier. sądu grodzk. w Płocku. Czł. zarządu Patr. Więz., prez. Tow. Pop. Bud. Szkół Powsz., czł. zarz. Zrzesz. Sędz. i Prok., czł. zarz. Op. Rodz. przy gimn. im. Wł. Jagiełły. Odzn. K. N. Płock, 1 Maja 4.

BLOCK JERZY OLGIERD LEON. Art. dram. * 20. 3. 1904 w Grabicy, pow. piotrkowski. S. Czesława i Zofii z Chyroszów. Uk. Korpus Kadetów we Lwowie, nast. stud. fil. na Uniw. J. Piłsudskiego i Uniw. Stefana Batorego. Odbył studia muz.-wokal. (fort., śpiew). Harcerz, ochotnik w. p. w 1920 (sł. front.). Czł. Reduty J. Osterwy; czł. Z. A. S. P. Kreacje sceniczne: w Ptaku Szaniawskiego (sekretarz), w Tym i tamtym Krossa, w Majstrze i czeladniku (Kasper), Domku 3 dziewcząt Schuberta, Kordianie i chamie Lelewela (Glinka), Pani X Bissona. Udział w audycjach radiow. Wilno, Biskupia 4.

BLOMBERG-HALICZ MICHAŁ LEOPOLD. Art. dram. * 10. 10. 1888 w Warszawie. S. Andrzeja i Bronisławy z Mianowskich. Uk. 4 kl. gimn. real. oraz szk. techn. Areszt. na pl. Grzybowskim w Warszawie w 1905, był pewien czas w więz. Sł. w III Korp. Wsch. na Ukrainie, w oddz. partyz. rtm. Jaworskiego. Po wojnie czł. Z. A. S. P. Kilkakrot. czł. zarz. filialnych; 2 kadencje czł. kom. rewiz. i 5 lat czł. zarz. gł. Z. A. S. P. Grywał w teatrach operetk., dramat., i rewiach. Z amatorstwa zajmuje się rzeźbą. Warszawa, Marsz. Focha 3, m. 15.

BLUM JERZY STANISŁAW. Ubezpieczeniowiec. * 11. 5. 1898 w Warszawie. S. Szymona i Franciszki. Uk. gimn. w Warszawie, Uzyskał dypl. techn. na Wolnej Wszechnicy Polskiej, nast. stud. na Polit. Warsz. Prok. tow. ubezp. Riunione Adriatica di Securta. Od 1916-18 w P.O.W. w Warszawie. Sekcyjny plut. kuriersk. przy kom. poczt. P. O. W. Od 10. 11. 1918 do 5. 1921 sł. ochotn. w artylerii, batalionie saperów wojsk. Litwy Śr. Por. sap. rez. Czł. zarz. wojew. warsz. Fed. P.Z.O.O. czł. zw. P. O. W.; prez. okr. warsz.-białostock. i czł zarz. gł. Zw. Żydów Uczestn. Walk o Niepodl. Polski. Odzn.: K. N.; K. Z. sr.; M. za W. Warszawa, Moniuszki 2 a, m. 17.

BLUM TADEUSZ. Inż.-mech., elektr., technolog. * 22. 2. 1883. S. Józefa i Augusty z Reicherów. Oż. 11. 10. 1904 z Ludwiką Firstenberg. Uk. szk. realną

w Łowiczu (1901), nast. wydz. mechan. Polit. Warsz. (1904), później inst. Montefiore w Leodium (1907), wydz. mech. uniw. w Leodium (1908) oraz Inst. Technol. w Charkowie (1911). Dyr. Biura Inż. dla Przem. Org. i wykł. polsk. szk. śr. W Rosji (gub. jekaterynosławska) org. i kier. szk. polsk. dla miejsc. Polaków i uchodźców (1915—19) oraz org. szkoły handl. śr. (1917—1918). W 1920 ochotn. w. p. (grupa inż.) brał udział w fortyfik. brzegów Wisły pod Wyszogrodem. Ogł. pracę o stanie elektryfikacji w Polsce (Revue Universelle des Mines, 1930), wygł. odczyty z dziedz. energet. i elektryfik. (1925—1935); wyk. projekty z różnych dziedz. techniki. Warszawa, Miodowa 3, tel. 6-61-48.

BLUMENTAL LEOPOLD (pseud. BELMONT LEO). Liter. Public. Adw. * 18. 3. 1865 w Warszawie. S. Maurycego i Franciszki ze Studenckich. Uk. V gimn. w Warszawie (1885) i wydz. praw. uniw. tamże (1889). Ogł. m. in.: Socjalizm i sprawiedliwość (1908), Człowiek z którego świat się śmieje (1928), W wieku nerwowym (1929), Sprawa przy drzwiach zamkniętych (1930), Pani Dubarry — 3 t. (1930), Mojżesz współczesny — 2 t. (1930). Red. Wolnego Słowa (1907—13). Warszawa, Marszałkowska 97 a, tel. 9-93-98.

BLÜTH MARCELI. Dr fil. * 19. 9. 1891 w Warszawie. S. Kazimierza i Ernestyny z Lindenfeldów. Uk. szk. handl. Zgr. Kupców w Warszawie, stud. na polit. we Lwowie, nast. na wydz. fil. uniw. w Warszawie, d-rat uz. na Uniw. Jag. 1916—1918 czł. zarz. br. pom. stud. uniw. warsz. 1915—1918 czł. P. O. W. 1919 do 21 sł. ochotn. w w. p. Komisarz P.K.W. Ogł. szereg szkiców o A. Mickiewiczu, J. Conradzie, M. Gogolu, T. Dostojewskim, art. o Rosji sow. oraz art. ideowopolit. w kwart. „Verbum". Red. biulet. „R. O.". Odzn. K. N. Warszawa, Filtrowa 30, tel. 2-78-55.

BŁACHOWSKI STEFAN. Dr filoz. * 19. 5. 1889 w Opawie. S. Konstantego i Marii z Niklasów. Ożen. 23.4.1914 z Marią Elbracht-Huelseweh. Uk. gimn. 5 we Lwowie (1907) i studiow. na uniw. tamże oraz w Wiedniu i Getyndze (d-rat filoz. 1913). W 1917 habilit. z psychologii na Uniw. Jana Kazimierza. Od 1919 prof. nadzw. Uniw. Poznańsk., a od 1921 prof. zwycz. t. uniw. Od 1934 dziek. uniwers. poznańskiego. Uczestnik walk o Lwów, ochotn. w 4 bat. p. a. c. Ranny 21. 1. 1919, po wylecz. przen. do szt. I dyonu tegoż p. W czasie wojny bolszew. ochotn. 7 p. a. c. Red. Kwartalnika Psychologicznego i współred.: Psychological Register, Psychological Abstract (U. S. A.), Higieny Psychicznej, Chowanny, Psychotechniki. Ogł: m.in.: Studien über den Binnenkontrast (1913), Nastawienia i spostrzeżenia (1917), Struktura typów wyobrażeniowych (1924), Sur la psychologie et la psychopathologie de la suggestion (1928, wraz z prof. Borowieckim), Zagadnienie twórczości naukowej (1928), Arithmothymic inclinations in youth (1930), Wyniki psychologii pedagogicznej (1933). Czł. zarz. Międzyn. Tow. Psychotechn., Międzyn. Kom. Zjazdów Psycholog., Niem. Tow. Psycholog., Polsk. Tow. Filozof., przew. Poznańsk. Tow. Psycholog. Poznań, Słowackiego 29.

BŁASZCZYŃSKI LEON. Pedagog. * 1. 4. 1897 w Wilanowie pod Warszawą. S. Leonarda i Marii z Pachów. Ożen. 9. 7. 1921 z Aurelią Kamińską. Od 1914—15 czł. P. O. W. w Warszawie. Rozw. bibułę niepodl. na okr. Mińsk Mazow.-Siennica. Sł. w 5 p.p. I bryg Leg. w kamp. wołyńskiej, nast. w obozie jeńców w Szczypiornie. W 1920 ochotn. 201 p. p. Radny gromadzki wsi Bielawa, radny gm. Jeziorna; czł. op. społ gm. Jeziorna; czł. dozoru szkoln. gm. Jeziorna; zał. i czł. zarz. Zw. Leg. Polsk. oddz. podstoł.; zast. czł. Rady Szk. Powiat. w Warszawie; kier. wieczorn. szk. powsz. dla dorosłych w Warszawie; czł. Inst. Oświaty Dorosłych; st. ref. Dyr. Wodoc. i Kanal. m. st. Warsz. Odzn. K. N. Warszawa, Marszałkowska 60, m. 41.

BŁAŻEJEWICZ TADEUSZ. * 1880 w Lublinie. Uk. szk. realną w Warszawie nast. stud. prawo na uniw. w Dorpacie. Od 1906 brał udział w org. młodz. szkol. Od 1907—1914 red. i wyd. pismo pośw. sprawom młodz. pn. „Prąd" oraz org. i prow. wydawn. Biblioteka Prądu. Org. robotn. na podst. ideolog. chrześcijańsko-społ. Jeden z zał. i czł. Stow. Robotn. Chrześc. W 1907 areszt. za pracę w org. tajnych młodz. Podczas wojny świat. dyr. gimn. męsk. w Mińsku-Lit.; wicepr. Macierzy Szk.; czł. zarz. Rady Z.Mińskiej; czł. Tow. Pom. Of. Wojny oraz org. harc. W 1918 dyr. Polskiej Macierzy Szk., nast. radca Min. W. R. i O. P. W 1922 poseł na Sejm, i czł. Nar. Dem. Str. Pracy (prez. i wicepr. kl. parlam.). W Sejmie sekr. kom. konstytut.; red. tygodn. „Hasło". W 1927 ponownie poseł do Sejmu z listy państw. Ozn. ord. Grzeg. Wielk. 3.

BŁAŻEK LUDWIK. Dr med. * 26. 8. 1892 w Pastwiskach, pow. sztumski na Warmii. S. Józefa i Katarzyny z Chmie-

leckich. Oż. 7. 7. 1934 z Magdaleną Lenc. Uk. gimn. „human. w Starogardzie; stud. uniw. w Gryfii, Fryburgu i Wrocławiu. Chir. ord. szpit. pow. w Inowrocławiu. Kierow. tajn. org. młodz. Tow. Tom. Zana. Sł. w w. niem. W 1920 w w. p.; w 8 p. a. l., nast. dow. poc. sanit. Po zwoln. z wojska, spec. się w klin. Uniw. Pozn., Czł. org. społ. i zaw. w Inowrocławiu. Inowrocław, Marsz. Piłsudskiego 7, tel. 6-29.

BNIŃSKI ADOLF RAFAŁ JAN. Rolnik. * 21. 8. 1884 w Kossowie. S. Karola i Emilii z Potworowskich. Oż. 27. 1. 1914 z Marią Skórzewską. Studia roln. w Monachium i Halle. W czasie okupacji niem. sł. w adm. cyw. w Kutnie i Gostyniu. Wł. Gułtów, Biskupic. Wysławic, i Borzejewic. W 1918—1919 kom. rządu w Łodzi. 1919—1920 star. w Środzie. 1920—1923 prez. Wielkop. Izby Roln. Kandydat na prezydenta Rzpl. w 1926, prez. Akcji Katolickiej. 1923—1928 wojew. poznański. Senator Rzpl. 1935. Gułtowy, woj. poznańskie.

BOBIATYŃSKI STANISŁAW. Ppłk w st. sp. Dr med. * 28. 7. 1887 w Wilnie. S. Eugeniusza i Wandy z Rossochackich. Uk. gimn. w Wilnie, wydz. lek. uniw. w Moskwie, kurs wyższych. dców w Rembertowie i kurs inform. dla wyższych dców w Warszawie. W 1909 zesł. na 3 l. do gub. archang. za dział. niepodległośc. W 1915 wst. ochot. do 2 baonu. strz. pol. w w. ros., nast. sł. w: 6 p. strz. pol. i 3 p. uł. I Korp. Polsk. na wsch. do 1918. Twórca samoobr. wileńskiej w 1918. Wst. do dyw. lit.-biał. jako dca baonu wileńsk., późn. 85 p. p. Jako dca pułku przebył całą wojnę do końca 1922. Od 1922—28 zast. dcy ob. war. i kmdt m. Wilna. W 1928 wyszedł z wojska w randze ppłka. Był 54 mies. na froncie, 7-kr. ranny i raz zatruty gazami. Czł. hon. Tow. Lek. w Wilnie, prez. Zw. Ucz. Powst. Narod., czł. zarz. P. C. K., czł. Zarz. Zw. Of. w st. sp., oraz czł. zarz. zw. przyj. 85 p. p. Ogł. art. fach. z dziedz. wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł. i sr., K. Zasł. wojsk. Litwy Środk., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I., med. amerykańskim. Wilno, Sierakowskiego 21, m. 2, tel. 34.

BOBKOWSKI ADAM. Kand. praw. * 23. 2. 1893 w Koziatynie, pow. Berdyczów (Ukraina). Oż. 27. 12. 1923 z Janiną Klinger. Uk. wydz. prawa uniw. kijowskiego (1915). Za czasów akad. prac. w Filarec. W 1917 pierwszy sekr. zarz. i ostatni wicepr. Pol. Stow. Prac. Kolej. na Rusi. Od 1920 prac. w sądown. polskim, jako sędzia pokoju we Włodzimierzu Woł. podprok., nast. sędzia i wicepr. Sądu Okr. w Łucku, prez. Sądu Okr. w Pińsku; od 1932 prezes S. Okr. w Radomiu. Od 1922 prac. w Zrzesz. Sędziów i Prokur. koła w Łucku i czł. Zarz. Gł., sekr. i prez. Zarz., Prez. koła tegoż stow. w Radomiu. Czł. koresp. „Głosu Sądownictwa". Prez. zarz. oddz. Zw. Harc. Polsk. w Radomiu. Współinic. i prez. Koła Przyj. Kultury, Sztuki i Lit. w Radomiu. Ogł. art. w prasie oraz Włościańskie zwyczaje spadkowe na Wołyniu. Odzn.: O. P. 4; K. Z. zł. 2, M. 10-l. O. N. Radom, Słowackiego 11, tel. 12-89.

BOBKOWSKI ALEKSANDER. Inżyn. * 5. 1. 1885 w Krakowie. Uk. politechn. w Wiedniu 1908. 1908—1918 w kolejn. austr. Od 1918 w w. p. Płk dypl. 1929—1930 wicedyr., 1930—1933 dyr. P. K. P. w Krakowie. Od 1933 podsekr. st. w Min. Komunik. Propag. narciar. Ogł. podr. narc. Czł. klubów narc. Polski i W. Brytanii. Odzn.: O. P., K. Z. zł. 2, czechosł. L. B. 4, łot. 3 Gw., finl. R. B. Warszawa, Chałubińskiego 4.

BOBROWSKI EMIL. Dr med. Polityk. * 18. 4. 1876 w Niepołomicach. S. Leopolda i Anny z Gessnerów. Oż. 5. 1901 z Bronisławą Szrejber. Uk. gimn. w Krakowie i studia med. na Uniw. Jagiel. W 1893—94 prac. w tajnej org. uczn. nast. w akad. stow. „Zjednoczenie" i w P. P. S.-D. Od 1895 prac. oświat. w org. robotn. Od 1904 sekr. kom. wyk. P. P. S.-D. w Krakowie; w 1908 radny miejski w Podgórzu; 1913 poseł do rady państwa w Wiedniu z okr. Podgórze-Wieliczka-Bochnia. W czasie wojny del. P. P. S.-D. w N. K. N. Od 1917 radny miejsk. w Krakowie, nast. wiceprez. m. Krakowa. Od 1912 w „Strzelcu" w Podgórzu, w Samarytaninie Pols. i komisji stron. niepodległ. 1914—1917 w Leg. Pol. W 11. 1918 zgł. się do w. p. w Krakowie. Urlop. z powodu objęcia obowiązków nacz. wydz. Polskiej Komisji Likwidacyjnej. Od 2. 1919 przen. do rez. w st. płka.-lek. Poseł do Sejmu Ustawodawczego i Sejmu 1922—1927. W 1929 złożył wszystkie mandaty i godności part. w P. P. S. W 1930 senator z listy państw. B. B. W. R.; w 1935 powołany do Senatu

przez Prezydenta R. P. Czł. wielu państw. ciał doradcz. i org. społ. Ogł. szereg art. w Gazecie Robotniczej, Naprzodzie, Prawie Ludu; wspomnienia: Niepodległość (1935—36); Inwalida (1936); Akta sądu St. Brzozowskiego (Droga 1935). Odzn. V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W. Kraków, Olszyny 8, tel. 1-15-50.

BOBRZYŃSKI MICHAŁ. Dr praw. * 30. 9. 1849 w Krakowie. S. Błażeja, dra med. Oż. 1880 z Zofią Cegielską. Doc. od 1874, prof. prawa polsk. i niem. od 1877 oraz prof. pra a polit. i administr. Uniw. Jag. od 1901, dyr. archiw. akt. grodzkich i ziemskich w Krakowie od 1878, wicepr. Rady Szk. Kraj. we Lwowie od 1890, prof. h. c. dawnego prawa polsk. i niem. Uniw. Jana Kaz. od 1893, namiestnik Galicji 1908—13, minister dla Galicji 1916—17. Czł. cz. i czł. koresp. Pol. Ak. Um. od 1879. Ogł.: O ustawodawstwie nieszawskim Kazimierza Jagiellończyka (1873), Wskrzeszenie państwa polskiego (2 t. 1920—25), Szkice i studia historyczne (2 t. 1922), Dzieje Polski w zarysie (1927). Odzn. O. P. 3. Garby, p. Sulęcin.

BOCHENEK JAN. Ks. Dr fil. * 4. 10. 1893 w Rzepienniku Strzyżowskim, pow. Gorlice. S. Ludwika i Filomeny z Gomułków. Uk. gimn. w Tarnowie (1912), stud. teol. w Innsbruku (1919), nast. fil. w Rzymie (d-rat). Od 1919 wik. w Niedźwiedziu, pref. semin. duch. i katecheta, nast. ojciec duch. Semin. Duch. w Tarnowie oraz prof. i doc. uniw. w Warszawie. Prob. par. katedr. w Tarnowie. Prał. i kan. kapit. tarnowsk. Zał. 29 oddz. Akcji Katol.

Ogł. m. in.: Stanisława Hozjusza nauka o Eucharystii; Chrystus w parafii; Nawróć się do Pana Boga swego (kaz.); Pójdź za mną. Tarnów, Kapitulna 2.

BOCHENEK MARCELI. Dr med. 25. 11. 1902 w Przesławicach, pow. Miechów. S. Teofila i Rozalii z Krawców. Oż. 24. 6. 1933 z Marią Masiówną. Uk. gimn. w Miechowie i wydz. med. Uniw. Jagiel. (1930). Asyst. klin. ginekol.-poł. Uniw. Jagiel. Od 1933—34 sekundariusz szpit. powsz. w Tarnowie. Specj. ginekol. i ch. wewnętrzn. Człon. Stow. Lek. Pol.,

Zw. Rez., Strzelca i in. Ogł. Cesarskie cięcie klas. i pochwowe (Kraków 1932). Środki zapobiegania chemiczne i mechaniczne ciąży (1934), art. w Nowinach Lek., Lekarzu Polskim; wygł. odczyty popul. Tarnów, pl. Sobieskiego 2.

BOCHEŃSKI FELIKS GUSTAW. Mgr praw. Adwokat. * 20. 10. 1905 w Wiedniu. S. Feliksa i Julii z Iszkowskich. Uk. wydz. prawny Uniw. Jag. oraz Szk. Nauk Polit. w Krakowie. Radca prawny koncernu Godula Sp. Akc., Wirek, Kopalnia Sp. akc. i T-wa Akc. dla Przem. Drzewn. B. kier. Sądu Grodzkiego w Chorzowie. Sekr. Śl. T-wa Prawn.; czł. kom. org. Zjazdu Prawników Polskich. Współwyd. Głosu Prawników Śląskich. Autor art. polit. Katowice, Kościuszki 67, tel. 3-41-22.

BOCHEŃSKI JAN. Art.-mal. Grafik * 10. 9. 1888 w Hrubieszowie. S. Hipolita i Heleny z Szumanów. Uk. gimn. w Kielcach, Akad. Szt. Pięk. w Krakowie, studia w Paryżu. Ucz. str. szk. w 1905. Od 1929 naucz. Państw. Szk. Ogrodn. w Poznaniu. Mal. olejno, akwar. oraz wykon. szereg prac graf. i miedziorytów. Obraz ,,Madonna wśród ruin" zakup. do Zbiorów Państw. w Warszawie, ,,Don Kichot" zakup. w Belgii, ,,W kąpieli" zakup. w Finlandii, ,,Ucieczka do Egiptu" wyst. w Krakowie i Poznaniu. Poznań, Jasna 2.

BOCHEŃSKI KAZIMIERZ LUDWIK. Dr med. * 17. 9. 1871 w Jordanowie. S. Franciszka i Anny z Łazarskich. Oż. 10. 6. 1918 z Haliną de Lapierre. Ucz. do szk. śr. w Wadowicach i Krakowie, uk. wydz. lek. Uniw. Jag 1898. W czasach studenck. nal. do samokształc. org. młodz. Wadowic i Krakowa. Od 1898 prac. na oddz. chir. klin. w Krakowie, od 1899 praktykow. w klinice położn. U. Jana Kaz., następn. demonstrant i asystent 1901—21 z przerwą wojenną, wreszcie w 1921 doc. i w/z. kier. kliniki, od 1924 prof. Czł. Tow. Lek., Tow. Ginekolog. Lwowsk., Tow. Ginekol. Polsk.

Zw. Lek. Słowian, Izby Lek. i szeregu org. społ. Ogł. szereg prac z zakr. położn. Lwów, Akademicka 21, tel. 2-04-91.

BOCHEŃSKI ZBIGNIEW. Dr fil. Historyk sztuki. * 4. 11. 1901 w Krośnie. S. Zygmunta i Heleny z Tałasiewiczów. Oż. w 1932 z Anną Misiąg. Uk. szk. śr. w Krakowie (1920) i wydz. filoz. Uniw. Jagiel. Studia uzup. odbył w Wiedniu, Niemczech połud. i Włoszech. Kustosz Muzeum Narod. w Krakowie. W 1920 ochotn. w. p. Współpr. Kom. hist. sztuki Pol. Ak. Um. i sekr. Zw. Muzeów w Polsce. Ogł.: Dwór obronny w Dębnie (Kraków 1926), Polskie szyszaki wczesno-średniowieczne (Kraków 1930), Obrazy Giambattisty Pittoniego w kościele Najśw. P. Marii w Krakowie (1934), Uzbrojenie w krakowskich dziełach Wita Stwosza (Kraków 1935) oraz art. z zakr. hist. sztuki i muzeologii. Red. Pamiętnika Muzealnego. Kraków, Pierackiego 15 m. m. 1.

BOCHNAK ADAM. Dr fil. Historyk sztuki * 17. 9. 1899 w Krakowie. S. Władysława i Józefy ze Spyszów. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1922). W czasie st. asyst. zakł. hist. sztuki Uniw. Jagiel. od 1920; habilit. w 1925 na doc. sztuki nar. chrześc., od 1935 konserwator gabinetu rycin Pol. Ak. Um. Sł. ochotn. w w. p. od 1. 11. 1918 do 9. 1920, (udział w odsieczy Lwowa, nast. w 1, 3, 6 p. a. c.). Czł. kom. hist. szt. Pol. Ak. Um. od 1923; sekr. tej kom. w okr. 1924/25, od 1936 współred. wyd. Tow. Mił. Hist. i Zab. Krakowa. Ogł. m. in. Makaty marsz. Francji Franciszka de Créqui ks. de Lesdiguières (1923), Kolegiata św. Józefa w Klimontowie (1925), Giovanni Battista Falconi (1925), Zaczątki przemysłu artyst. w kościele par. w Luborzycy (wspólnie z prof. J. Pagaczewskim, 1925), Dary złotnicze Kazimierza Wielkiego dla kościołów polskich (j. w. 1933), Z dziejów malarstwa gotyckiego na Podkarpaciu (1934), Nieznany fragment poematu Adama Mickiewicza (1934), Relikwiarz na drzazgę Krzyża Świętego w katedrze sandomierskiej (wsp. z prof. J. Pagaczewskim, 1936), Opłakiwanie Chrystusa, obraz w gł. ołtarzu kościoła par. w Bieczu (1936), Dwa naczynia srebrne z herbami Wazów w kolegiacie łowickiej (Kraków 1935), Domniemany architekt fasady kościoła Misjonarzy w Wilnie (1935) oraz art. w sprawach konserwatorskich i recenzje. Kraków, Radziwiłłowska 17.

BOCHWIC STANISŁAW FRANCISZEK. Agronom dypl. * 1. 4. 1864 w Waszkowcach k. Baranowicz. S. Jana Ottona i Stefanii z Bułhaków. Oż. z Janiną Andrzejowską. Uk. szk. śr. i inst. agronom. w Horyhołkach (Rosja) oraz Akad. Piotrowsko-Razumowską w Moskwie. Czł. zarz. Wil. Banku Ziem. Prac. w ziemstwie gub. smoleńskiej. Czł. org. nast.: Wil. Tow. Dobrocz., od 20 lat czł. zarz., Tow. Przyj. Dzieci, patr. więz., zarz. Ochot. Straży Ogn. i in. Autor ref. wygł. w Tow. Roln. Mińskim. Wilno, Mickiewicza 20 m. 19, tel. 4-61.

BOCHYŃSKI ZYGMUNT. Dr med. * 8. 4. 1887 w Mchach, pow. Śrem. S. Stanisława i Florenty ze Schmacków. Uk. studia lekarskie we Wrocławiu, Gryfii, Berlinie, Monachium, Paryżu, specjaliz. się w klinice derm. un. w Würzburgu w okr. 1914 do 18, drat w 1915 we Wrocławiu. W l. 1916-18 w bawarsk. sł. państw., od 1919 do 1920 w w. p., lek. szpit. wojsk. Ogł. szereg prac nauk. w ,,Przegl. Dermatolog." i ,,Nowinach Lek.". Poznań, pl. Wolności 18, tel. 31-32.

BOCZAR WIKTOR. Prawn. * 20. 5. 1894 w Iwoniczu. S. Jana i Karoliny z Penarów. Uk. gimn. w Sanoku (1914) i wydz. prawny Uniw. J. Kaz. 1910—14 czł. Zarzewia i harc. Od 17. 9. 1914 sł. w Leg. Polsk., nast. w w. p. 1924—1929 sędzia powiat. w St. Samborze; 1929 do 1934 sędzia okr. śl. w Samborze; od 1934 sędzia S. O. we Lwowie. Przewod. sądu hon. Zw. Strz., od 1936 prez. Zw. Leg. Odzn.: K. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Lwów, Tarnowskiego 84.

BOCZKOWSKI JERZY. Autor i kompozytor sceniczny. * 24. 4. 1882 w Włocławku. S. Józefa i Marii z Chałupczyńskich. Oż. 27. 12. 1925 z Heleną Ziółkowską. Uk. gimn. realne w Warszawie (1900), nast. stud. na polit. warszawsk., berlińskiej i w Pradze Czeskiej. Od 1908—1917 redakt. ,,Nowej Gazety". Dyr. teatru ,,Qui pro quo" (1919 do

1932). Od 1932 recenz. teatr. oddz. warsz., red. I. K. C. Prez. zarz. Zw. Aut., Komp. i Wyd. „ZAIKS". Autor kompoz. m. in.: „Szumiały mu echa kawiarni"; „Na Czerniakowskiej"; „Mam chłopczyka na Kopernika"; „Czy pani ma w niedzielę czas"; „Ciocia na Ochocie", „Niedobrze, panie Bobrze"; „Smutne tango" oraz jednoakt. operetek, granych w „Qui pro quo". Warszawa, Dobra 2, tel. 2-80-11.

BODNAR GUSTAW WIKTOR. Dr med. * 23. 12. 1886 w Chrystówce (Wołyń). S. Władysława i Marii z Machczyńskich. Oż. 19. 11. 1920 z Natalią Machczyńską. Uk. gimn. w Przemyślu i wydz. med. Uniw. J. Kaz. Od 1900 nal. do tajnej org. O. G. Niepodl. w gimn. W 1914 sł. w w.austr.jako por.-lek.; nast. w niew. ros. do 1920. Był prez. Domu Polsk. w Sumach, gub. chark. Więziony 4½ mies. w Smoleńsku. Wymieniony przez P. Cz. K. W 1920 ochot. w. p., kpt.-lek., sł. do 6. 1921. Ord. oddz. położn. szpit. powsz. w Przemyślu. Prezes Fed. Z.O.O., w Przemyślu i wiceprez. zarz. okręg., wiceprez. L. M. i Kol., wiceprez. Twa Higien., czł. zarz. P. C. K. i L. O. P. P. Radny miejski i przew. kom. rady miejskiej. Del. Izby Lek. do Rady Nacz. Ubezp. Społ. oraz okręg. we Lwowie. Przew. kom. wykon. Pol. Org. Społ. Wicepr. koła radz. Pol. Bl. Gosp., Czł. lwowsk. Twa Ginekologów, Polsk. Twa Tatrz., koła przyj. Zw. Strz., Harc., Tow. Wiedzy Wojsk. i in. tow. Odzn.: M. N., M. 10-l. O. N. Przemyśl, Mickiewicza 2, tel. 11-40.

BODO EUGENIUSZ (JUNOD EUGENIUSZ BOGDAN). Art. scen. i film. * 29. 12. 1899 w Genewie. Wyst. od 11. 1. 1917 w Apollo i w Savoy'u w Poznaniu, w Łodzi (Colosseum), Lublinie, Warszawie (Qui Pro Quo, Perskie Oko, Cyrulik Warsz., Teatr Polski, (Nietoperz, Porucznik Przecinek, Jim i Jill). Role gł. w szer. film. polsk. Warszawa, Marszałkowska 132.

BOGDANI ROMAN. Dr praw. * 1. 1. 1879 w Witanowicach. S. Henryka i Bronisławy z Duninów. Oż. 7. 9. 1907 z Zofią Chrostowską. Uk. wydz. prawa i admin. Uniw. Jagiel. Brał udział w org. opieki nad rodzinami legionistów. Od 1910 r. sekr., nast. prezes. Polsk. Str. Demokr. zaś od 1928 prezes. zjedn. polsko-ruskiego „Zgoda". W l. 1930—35 poseł do sejmu, współprac. w tworzeniu konstytucji z dn. 23. 4. 1935. Dyr. K. K. O. w Krakowie. Ogł. szereg art. gospod. w Nowej Reformie i Czasie. Kraków, św. Tomasza 22, tel. 1-00-94.

BOGDANIK MIECZYSŁAW. Dyrektor Ubezp. w Ostrowcu. * 1. 11. 1888 w Kaliszu. S. Antoniego i Józefy z Andrzejewskich. Oż. 16. 11. 1916 z Władysławą Muszalską. W 1905 wydal. z gimnazjum w Kaliszu za strajk szk. Przed wojną czł. P. P. S., podczas wojny i rewol. czł. rady miejsk. w Bobrujsku (Białoruś) z ram. wygn. i P.P. S. i prez. Komitetu Pol. W 1919 och. w. p. Od 1919 długol. Prez. Zw. Strzel. w Białymstoku, Łomży, Mławie, Radomiu. Radny m. Mławy w 1928. Prez. pow. zarz. Zw. Rez. w Ostrowcu, wicepr. P. Cz. Krz. i L.O.P.P. Odzn. K. Z. sr. Ostrowiec, Focha 3.

BOGDANOWICZ KAZIMIERZ JÓZEF. Prawn. * 6. 2. 1865 w Przemiwółkach. S. Maksymiliana i Zuzanny z Hemplów. Oż. 16. 8. 1895 z Jadwigą Kornicką. Uk. prawo. 1895—1899 prez. Sokoła w Dolinie, 1901 — 1912 sekr. Sokoła, Macierzy we Lwowie i skarbnik. T. S. L. tamże. 1913—1914 w Zw. Strz., skarbn. Polsk. Skarbu Wojsk., w r. 1914 w Leg. Zach. w Krakowie, 1914—1915 w ekspozyturze Dep. Wojsk. N. K. N. w Wiedniu. W 1916 prez. Zw. Strzeleck. i Konfed. Str. Niepodl. we Lwowie. Sędzia S. O. we Lwowie. Przewodn. Sądu Pracy. Czł. rady miejsk. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N. Lwów, Jabłonowskich 42.

BOGDANOWICZ MARIAN JÓZEF WACŁAW. Inż. * 20. 9. 1888 w Warszawie. S. Edmunda i Marii z Tymowskich. Oż. 26. 12. 1923 z Ireną Nowierską. Uk. V gimn. filol. w Petersburgu (1907), nast. wydz. bud. maszyn polit. w Pradze Czesk. (1912). Dyr. Śl. Techn. Zakł. Nauk. Ucz. str. szk. 1905. Och. w 1920; ok. 5 mies. na fr. Czł. Rady Kraj. i czł. zarz. Y. M. C. A. w Łodzi; czł. zarz. Stow. Techn. i Stow. Naucz. Szk. Zaw. Ogł. art. techn. w czasop. fach. Katowice, Wojewódzka 23, tel. 3-11-90.

BOGDAŃSKI ANTONI. Ks. Licencj. Św. Teol. * 14. 9. 1891 w Maluszynie, woj. łódzkie. S. Józefa i Antoniny z Krywultów. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, liceum i semin. duch. we Włocławku, nast. wydz. teolog. uniw. we Fryburgu. Wyświęc. we Fryburgu w 1914. Ucz. str. szk. w 1905. Podczas wojny kapelan-misjonarz wychodźstwa polsk. w Szwajcarii. W 1919—20 dyr. liceum i prof. semin., od 1920 pref. szkół we Włocławku; radny miasta; czł. rady szk. Kmdt harc. chor. kujawskiej we Włocławku; od 1924 kapelan nacz. Harc. Polsk.; od 1930 czł. Naczelnictwa kwat. głównej i Rady Gł. Harc. Polsk. W 1926—30 red. mies. „Pro Christo" oraz dzien. „Polak Katolik" i „Polska". W 1930 zapoczątk. w Waszyngtonie pierwsze polskie wyd. relig. ks. marianów. Red. Kroniki Diec. Człon. zarz. P. C. K., P. B. K., L. O. P. P. Ogł.: Promienie słońca (psychol. sylwetki świętych) oraz kilka prac dot. harc. Odzn. K. Z. zł. Włocławek, Seminarium Duch.

BOGOBOWICZ ALEKSANDER ROMUALD. Mgr. praw. Adwokat * 7. 2. 1899 w Strzemieszycach. S. Władysława i Marii z Łypaczewskich. Uk. szk. realną w Sosnowcu, gimn. w Częstochowie i wydz. prawny Uniw. Jag. Nal. do P. O. W. (1916—18) nast. od 1918 ochotnik 27 p. p. Por. rez. Czł. Zw. Peowiaków, Zw. Rez., Tow. Pop. Bud. Szkół Powsz., czł. rady szk. powiat., Tow. Przyj. m. Częstochowy, Zw. Str. Poż. Odzn.: M. N., K. Z. sr. Częstochowa, al. Wolności 23, tel. 15-11.

BOGUCKI ANDRZEJ. Art. scen. i film. * 11. 11. 1904. S. Stanisława i Róży z Rapackich. Oż. z Janiną Godlewską. Uk. Korp. Kad. i Of. Szk. Kaw. B. of. zawod. w. p. Na scenie od 1930. Wyst. sporad. w Teatrze Polskim w Warszawie, skąd przeniósł się na scenę rewiową (Banda, Stara Banda, Wielka Rewia). Wyst. również w Teatrze Letnim w Warszawie, w szer. film. polsk. i w rozgł. warsz. Polsk. Radia (spec. w audyc. żołn. i strzel.). Warszawa, Mariensztadt 20, tel. 2-66-12.

BOGUCKI ANTONI. Prawn. Pedagog. * 18. 7. 1880 w Warszawie. S. Jana i Sabiny z Regińskich. Oż. 15. 8. 1908 z Marią Gaszyńską. Uk. gimn. w Siedlcach i wydz. prawny uniw. w Odesie (1906). Od 1907 prac. w sądown., nast. adw. w Warszawie, równ. wykł. hist. w szk. śr. i na Wyż. Kurs. Handl. Siemiradzkiej tamże. Czł. Str. Obywat. m. st. Warszawy. Współorg. sądown. polsk. i Rady Adwok., kt. był czł., sekr., wicepr. i przew. sądu dyscypl. 1919—1923 wykł. prawa w Wyż. Szk. Int. W 1920 por. w. p. Prez. rady stoł. B. B. W. R., 1930—1935 wicemarsz. Senatu. B. czł. Tryb. Stanu. Zał. i prez. Zw. Stow. Przyj. Warszawy, wicepr. zarz. gł. P. C. K.; prez. oddz. Polsk. Tow. Krajozn., prez. oddz. warsz. Tow. Polsko-Jugosł. Od 1. 10. 1936 notar. w Sosnowcu. Deleg. Rady Notar. i komis. hon. Ubezp. Społ. tamże. Ogł. art. z dziedz. zawod. i społ. oraz koment. do ordyn. wyborcz. Odzn.: O. P. 3, jugosł. ŚS. 1. Sosnowiec, Dęblińska 7.

BOGUCKI MIECZYSŁAW. Przyrodnik. * 10. 11. 1884 w Łodzi. S. Tadeusza. Oż. 1910 z Wandą Derke. Uk. Sorbonę, Uniw. Jag. (dr fil. 1916), studia specj. w Roscoff i Neapolu. Asyst. zakł. biol. embriol. Uniw. Jag. 1912—17, asyst. zakł. hist. i embriol. wydz. lek. Uniw. J. P. 1918—19, zast. prof. embriol. Uniw. S. B. 1922—23, doc. fizjol. zwierząt Uniw. J. P. 1928, prow. wykł. zlec. Dyr. stacji nauk. morskiej w Helu. Od 1932 współprac.: Archives Intern. de Physiologie i Acta Biologiae Experiment. Czł. koresp. Tow. Nauk. Warsz. Odzn. K. N. Warszawa, Czackiego 15-17, tel. 6-85-03 i Hel.

BOGUSŁAWSKA Z SIKORSKICH ZOFIA MARIA. Pedagog. * 14. 8. 1900 w Baku na Kaukazie. C. Leona i Kazimiery z Kochanowiczów Sikorskich. Zaśl. 18. 2. 1933 Uk. gimn. w Płocku, nast. wydz. fil. uniw. warsz. (1920—1925). Prac. społ. w Rodzinie Wojsk., P. B. K., w Konfraterni Artystów w Toruniu (przewodn. koła literackiego 1934—35), red. „Głos Literacki", tyg. nauk. przy Dniu Pomorskim. Ogł.: Ania i jej przyjaciele (książka dla młodz. na tle inwazji bolszew. i obr. Płocka, 1924); Dziewczynka z przewozu (dla młodz., nagr. na konk. magistr. m. st. Warszawy, 1930), Przygody małego Michasia (powieść przyrodn. dla dzieci, Ilustracja Polska, Poznań, 1930), szereg nowel, krytyk lit. artyk. treści pedagog.,

rec. w Bluszczu, Polsce Zbrojnej, Głosie Lit.-Nauk., Ruchu Kobiecym na Pomorzu; reportaże, opow. dla dzieci w Rozgłośni Pomorskiej. Toruń, Mickiewicza 28, tel. 17-46.

BOGUSŁAWSKA-MAZARAKI JULIA patrz: **MAZARAKI-BOGUSŁAWSKA.**

BOGUSŁAWSKI ANTONI JAN. Poeta. Literat. * 28. 11. 1889 w Warszawie. S. Jana Andrzeja i Marii Józefy z Brzezińskich. Oż. 2. 9. 1913 z Marią Wolszczan, dr med. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie; w 1909 wst. na uniw. w Montpellier we Francji, który uk. w 1913 ze st. licencjata prawa. Posiada dypl.: studiów, karnych-administr., finans. oraz nauki o Francji. Wykł. na kursach dla cudzoziemców przy wydz. nauk lit. tamt. uniw.. Uk. W. Szk. Woj. w Warszawie (1919), kurs doszk. w 1925. W czasie strajku szk. 1904, za udział w kom. strajk. V gimn. w Warszawie, areszt. Czł. org. młodz. nar. „Przyszłość". Red. pisma tajnego „Młodzież". Areszt. w 1909 i wysł. za gr. bez prawa powr. w ciągu trwania stanów wyjątkowych. Czł. Zjednoczenia. Po powr. do kraju w 1914. kier. biura Tow. Pom. Of. Wojny w Kijowie. Od 1915 sł. w w. ros. Org. polski szw. zapas. przy 8 p. kaw. w Krylowie (Nowogieorgiewski, gub. chersońskiej), z którym odszedł do 1 p. uł. Krech. w 1 Korp. Wsch., gdzie sł. do demobil. Po powr. do kraju, referend. Rady Stanu. 11. 11. 1918 wr. do wojska i sł. w 1 p. uł. Krechowieckich, w czasie kamp. 1920 w 214 p. uł. A. Och.; później w Gab. Min. Spr. Wojsk. Wojsk. Biurze Hist. i Szt. Gł. Mjr dypl. Od 1929 w st. sp., Nast. sekr. gen. Zw. Tow. Gimn. „Sokół" w Polsce i red. mies. tego zw. Del. „Sokoła" do Zw. Sokolstwa Słowiańsk. i Międzyn. Fed. Gimnast. (F. I. G.). Czł. zarz. i wicepr. Tow. Lit. i Dziennik. Pol. Współprac. „Kuriera Warszawskiego" i in. pism. Prow. audycje radiowe dla żołnierzy z ramienia Wojsk. Inst. Nauk. Wyd. Ogłosił zbiory poezyj: „Honor i Ojczyzna" (1927), „Dwór" (1929), „Zwierciadełko" (1929). Ponadto: „Śmierć Smail-Agi Cengića", poemat Ivana Mazuranića, z chorwackiego (1931), „Kolendy żołnierskie" (1924), „Czytanki żołnierskie" (1925), „Na biwaku" (1925), „Dobosz Grześ", „O rycerzu okruszynce", (wyd. I 1925, wyd. II 1933), „Różne powiastki" (1929), „Zajączki" (1929), „Żywe literki" (1929), „Jak Kaczorek Kwaczorek przez Gdańsk do Gdyni popłynął" (1929), „Mała Teresa" (1933); opracowanie: „Wojna francusko-pruska 1870—71" (1925); tłum. „Pochód za Wisłę", Tuchaczewskiego (1926). Współred. Biblioteki Jugosłowiańskiej. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 5, M. za W., M. 10-l. O. N., L. H. 5, wł. Ś. Ś. M. i Ł. 5, jugosł. Ś. S. 3, Gw. Rum. 4, fr. Palmy Ośw. Publ., bułg. Aleks. 3, M. I. Warszawa, Kanonia nr 8, tel. 5-90-89.

BOGUSŁAWSKI STANISŁAW ROBERT. Urzędn. adm. og. * w 1882 w Dąbrowie, pow. garwoliński. Uk. śr. szk. górn. w Dąbrowie i wyższe stud. roln. w Warszawie (1910). 1903—1907 prac. w P. P. S., za co więz. Prac. równ. w Centr. Tow. Roln. oraz w czasop. roln. 1914—17 sł. w w. ros.; 1917—18 dca Leg. Polsk. w Finlandii, nast. do 1921 w w. p. Rtm. rez. 2 lata prac. na plac. zagr. Urzędn. do szczególnych zlec. przy min. skarbu (1924—27); kier. oddz. polit. w Urz. Woj. Wołyńsk. (1927—28). Od 1928 star. pow. w Równem, nast. w Łańcucie. Od 1937 w Kom. Rządu w Warszawie. Odzn.: K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I., est. K. W. 2, finl. K. W. 3.

BOGUSZ EDWARD. * 29. 11. 1893 w Lubaszu. S. Franciszka i Jadwigi z Boguszów. Oż. 23. 11. 1920 ze Stefanią Bogusz. Uk. gimn. w Krakowie, nast. szk. roln. w Wirtembergii. Od 1911—1912 prez. org. niepodl. młodz. gimn. w Krakowie; od 1914 sł. w Leg. W 1917 ar. w zw. z kryz. przys. Uczest. kamp. karp.; ranny pod Cucyłowem. Udz. w kamp. wołyńsk. W w. p. sł. w 2 p. szwol.; ranny pod Chałajowem koło Lwowa.

Udz. w kamp. śląskiej (1919), w bitwie pod Lwowem (1920). Długoletni czł. wydz. rady powiat. Działacz okr. T. R. Prez. rady nadz. sp. roln.-handl. „Łan" w Dąbrowie. Prez. kasy im. Stefczyka. Długol. prez. B. B. W. R. Czł. org. społ. Poseł do Sejmu od 1935. Odzn.: K. N., K. W. 4. Lubasz, p. Szczucin, pow. Dąbrowa k. Tarnowa.

BOGUSZEWSKA HELENA. Liter. Nal. do grupy „Przedmieście". Ogł. m. in.: Co się należy wszystkim dzieciom (1928); Dziecko na wsi (1928); Dziecko w domu (1928); Świat po niewidomemu (1932); Ci ludzie (1932, 1937); Czerwone węże (1933); Całe życie Sabiny (1934); Za zielonym wałem (1934); Dzieci znikąd (1935); Wisła (1935) oraz szer. opow. szkoln. Wsp. z Jerzym Kornackim: Jadą wozy z cegłą (1935) i Polonez: cz. I. Nous parisiennes (1932); cz. II. Deutsches Heim (1937); wsp. z H. Koźniewską: Historia jednego roku (1925). Warszawa, Lubieszowska 7.

BOHDANOWICZ JULIAN. Art.-grafik. * 28. 12. 1897 w Symbirsku (Rosja). S. Antoniego i Julii z Gintyłłów. Uk. Ak. Szt. Pięk. w Warszawie. Dyr. Miejsk. Szk. Szt. Zdobniczej tamże. Czł. P. O. W. Of. rez. Prez. Bloku Zawod. Art. - Plast. Wyst. prace graficzne w kraju i za gr. Odzn.: M. N., K. Z. W. Litwy Śr., M. za W. Warszawa, Myśliwiecka 8, tel. 9-27-10.

BOHDANOWICZ KAROL. Dr nauk techn. Inż. górn. Uk. szk. śr. i wydz. geologii górn. Inst. Górn. w Petersburgu. Po uk. studiów objął katedrę w Inst. Górn. w Petersburgu, ost. zajm. katedrę geologii stos. w Ak. Górn. w Krakowie. Dyr. Kom. Geolog. Rosji, czł. cz. Tow. Geolog., czł. Polsk. Tow. Geograf., Tow. Nauk. we Lwowie, wydz. nauk inż. Ak. Techn., Société Géologique de France, Société Belge d'Etudes et d'Expansion, American Association of Petroleum Geologists, czł.-koresp. Tow. Czechosłow. Mineral. i Geolog., czł.-koresp. wydz. matem.-przyr. Pol. Ak. Um. Ogł. szereg prac z dziedziny geologii, górnictwa, mineralogii i geografii. Kraków, al. Mickiewicza 30.

BOHOMOLEC ANDRZEJ. Żeglarz sport. * 22. 11. 1900 w Rozentowie, na Łotwie. S. Filipa i Karoliny z Sienkiewiczów. Uk. szk. śr., nast. szk. kawal. w Grudziądzu. Sł. w armii pol. we Francji, nast. w w. p. Udział w kamp. 1920. Rtm. W 1935 przejechał 8½ m żaglówką „Dal" z Gdyni do Chicago. Ogł. Wyprawa jachtu Dal (1936). Odzn.: K. W.; K. Z. zł.; M. za W., fr. L. H. 5, o. Gw. Cz. 4. Warszawa, Smolna 17, tel. 5-39-55.

BOJAKOWSKI TADEUSZ. Adwokat. * 5. 9. 1905 w Kamiennej, woj. kieleckie. S. Ignacego i Leontyny z Makowieckich. Uk. gimn. państw. im. Jana Śniadeckiego w Kielcach oraz wydział prawno-ekonom. uniwers. poznańskiego (1924). W czasie inwazji bolsz. (1920) sł. ochotn. w 4 bat. sap. Sekr. Narod. Zrzesz. Adwokatów, oddz. w Poznaniu. Poznań, Pocztowa 20, tel. 27-17.

BOJANOWSKI JERZY. Art.-muzyk. * 18. 6. 1893 w Zaporoże-Kamienskoje (Ukraina). Uczeń Felicjana Szopskiego i F. Schrekkera. B. kapelm. opery poznańskiej i warsz., filharmonii warsz., dyr. opery pomorskiej, nast. lwowskiej. Przebywa w St. Zjedn. W 1934 dyryg. „Chicago Symphony Orchestra" na wystawie. W 1935 reorg. i kier. orkiestry w Milwaukee (U. S. A.).

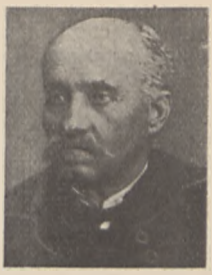
BOJCZUK AKSENTY. Ks. Dr Św. Teolog. * 26. 2. 1888 w Iwaniach Pustych. S. Grzegorza i Anny. Uk. gimn. we Lwowie, nast. semin. duch. gr.-kat. w Stanisławowie. Doktor. teolog. uz. w Wiedniu. Rektor semin. duch. gr.-kat. oraz wykład. teologii. Kanonik kapit., biskup. gr.-kat. w Stanisławowie. Prac. na ter. społ. i charytat. Działacz społ. ukraiński; prac. na gruncie poroz. z Polską. Red. kwart. kośc. gr.-kat. „Dobry Pasterz". Odzn. K. Z. sr. Stanisławów, Pierackiego 11, tel. 3-35.

BOJEMSKI ALEKSANDER JÓZEF. Inż.-arch. * 17. 3. 1885 w Kielcach. Syn Aleksandra i Tekli Felicji Krauze. Oż. 14. 6. 1917 r. z Ernestyną Maringer. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie (1906) oraz wydz. archit. politechn. w Dreznie (1910). Prof. nadzw. polit. warsz. na wydz. architekt. Od 14. 8. 1920 do 6. 8. 1921 sł. ochotn. w char. inż.-urzędn. wojsk. w dow. fr. płnc., w I armii oraz w zarz. budowl.-kwaterunk. centr. urzędów M. S. Wojsk. Udz. w strajku szkoln. w 1905 w Kielcach. Autor nagr. proj. m. in.: rozplan. terenów miasta — ogrodu Ząbki (II nagr., współautor), rozpl. terenów Frascati w Warszawie (II nagr., współautor), opr. archit. mostu kolej. w Warszawie (III nagr.). Otrz. dyplom uznania Rady gł. P. W. K. w Poznaniu za proj. pawilonu przetworów ziemniacz. oraz uzn. pisemne za prace przy obronie Warszawy. Warszawa, al. 3-go Maja 5, m. 68, tel. 8-06-16.

BOJKO JAKUB. Rolnik. * 6. 7. 1857 w Gręboszowie w Małopolsce. S. Gabriela i Franciszki z Majów. Oż. 22. 9. 1880 z Julią Świętek. Uk. 4 kl. szk. lud. w Gręboszowie. W l. 1877—90 nauczyciel lud., nast. poseł do sejmu galic. 1895-1914 i poseł do parlamentu austr. 1897 do 1918. W l. 1915 do 16 org. masy włościańskie dla walki o Niepodl., za współpracę z Leg. wydal. przez władze austr.

z Gręboszowa. Czł. wszystkich sejmów od 1919, ostatnio zaś wicemarsz. Senatu. Prez. Rady Muzealnej w Rapperswylu, czł.Tow.Roln. w Krakowie, od 1891 org. i prez. honor P. S. L. „Piast", czł. honor. Zw. Nar. Polsk. w St. Zj. A. P., ob. hon. m. Żabna. Redagow. „Przyjaciela Ludu", i „Gwiazdkę Cieszyńską", w których druk. art., wyd. oddzielnie: Okruszyny z Gręboszowa, Dwie dusze, Pisma i mowy, Pod trzeciego króla, Wycieczka na Spisz, Wesele u Matusa. Odzn. O. P. 3. i 2., K. N. Gręboszów, pow. Dąbrowa.

BOK JÓZEF. Ks. T. J. * 25. 1. 1886 w Starej Wsi, pow. Brzozów. S. Wojciecha i Anny z Kalińskich. Uk. gimn. OO. Jezuitów, stud. filoz. ścisłą w Nowym Sączu i teol. dogm. w Col. Max. OO. Jezuitów w Krakowie. Do zakonu wst. w 1901, święc. kapł. otrz. w 1914. Prof. homiletyki w Col. Max. w Krakowie, org. i dyr. gen. „Krucjaty Eucharystycznej" wśród młodz. w Polsce, liczącej 1820 ognisk i przeszło 100 000 czł. Red. dwumies. „Hostia". Kraków, Kopernika 26, Klasztor OO. Jezuitów, tel. 104-38.

BOK TADEUSZ. Dr med. * 16. 10. 1894 w Łodzi. S. Maurycego i Zofii. Uk. gimn. w Łodzi i wydz. lek. Uniw. J. P. Prac. w klinice prof. Ant. Gluzińskiego, w szpit. miejskim w Łodzi; od 1928 prakt. w Milanówku pod Warszawą. 11. 11. 1918—1921 ochotn. w. p. Of. rez. Lek. hon. Ochotn. Str. Poż., Zw. Strzel., Tow. św. Wincentego à Paulo, Polsk. Zw. Zach., Tow. Caritas. Czł. org. nauk., społ. i filantrop. Ogł. prace z dziedz. radiol. oraz wych. fiz. i medyc. szk., m. in.: Choroby serca młodzieży w wieku szkolnym, Nerwowość a praca młodz. szkoln. Odzn. M. za W. Milanówek, Żwirowa 15, tel. 83.

BOLD JAN MACIEJ. Płk w st. sp. * 25. 12. 1885 w Krakowie. Uk. wyż. szk. real. (1903) i Akad. Handl. (1908) tamże, stud. na Politechn. Lwowsk. Od 8. 1914 w 1 p. art. Leg. Po kryz. przys. w Polsk. Korp. Posiłk. W 1918 przez 8 mies. więz. w Huszt i Marmaros-Sziget. Nast. obj. w Cytadeli Warsz. mat. art. po Niemcach i zorg. 7 p. a. p. W 1920—1924 dca 2 p. a. p., jednocz. (do 1921) w z. dca II bryg. 2 dyw. piech. Leg. oraz w z. dca 2 dyw. piech. Leg. i kmdt garn. Kielce. Od 31. 3. 1924 szef. art. D. O. K. V; od 22. 3. 1929 dca 5 gr. art.; od 24. 10. 1929 szef Dep. Art. M. S. Wojsk. Ob. dyr. adm.-handl. Państw. Wytwórni Prochu w Pionkach. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

BOLDUAN TEODOR ROMAN. Samorząd. * 11. 1. 1902 w Kościerzynie. S. Ryszarda i Rozalii z Borzyszkowskich. Ożen. w 1927 z Marią Gniot. Uk. szk. śr. w Kościerzynie, zł. egz. referend. 1919 — 1920 ochotn. w. p. Nast. prac. w star. w Kościerzynie, w urz. wojew. w Toruniu (jako sekr. osob. wojewody), 1932—1933 wicestar. pow. morskiego. Od 1934 burmistrz Wejherowa. Czł. rady nacz. Zw. Miast Polskich; czł. zarz. Zw. Miast Pomorsk.; prez. pow. P. C. K.; prez. pow. O. S. P.; prez. Zw. Tow.; czł. zarz. Zw. Zach. i in. Ogł. art. z dziedz. region. w prasie codz. oraz wygł. odcz. w rozgł. Polsk. Radia w Toruniu. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Wejherowo, pl. Weyhera 8.

BOLEK FRANCISZEK. Ks. * 11. 9. 1886 w Załężu, pow. Jasło. Prof. Pol. Kolegium Związk. w Cambridge Springs, Pa. Zbiera polskie nazwy miejscowości w Ameryce. Od 1932 wyd. w Sharon w Pensylwanii „Materiały Statystyczne". Pracuje w dziedzinie pol.szkoln.dokształc. Zorg. 17 szkół, 2 okr. rady szkol., 2 kursy nauczyc., org. kluby młodzieży. Ogł. m. in. Osiedla założone przez Polaków w St. Zjedn. (Lwów 1930). Cambridge Springs, Pa, U. S. A.

BOLESKI ANDRZEJ. Literat. * 1877 w Przemyślu. Studiow. na wydz. lek. i fil. Uniw. Jagiel. Prof. hist. lit. polsk. W. w. p. od 1919 i prof. lit. współcz. Wyższ. Szk. Dziennik. w Warszawie. Ogł. Andrzej Towiański i towianizm (1908), Polska myśl mesjaniczna (1910), Sprawa polska a Żydzi (1912), Na górze Przemienienia (1913). Warszawa, Wolska 19.

BOLLAND ARNOLD. Dr chemii. * 1881 w Krakowie. Dyr. Wyż. Studium Handl., doc. Uniw. Jagiel. Uk. Polit. Lwowską. W 1903 nauczyciel w wyższych szk. real. od 1909 wykł. w Ak. Handl. w Krakowie, w 1918 habilit. na Polit. Lwow., w 1922 na Uniw. Jagiel. Czł.Tow. Nauk. we Lwowie. Ogł. Zasady stereochemii (1904), Mikrochemia (wyd. II, 1923), Chemia organiczna (wyd. IV, 1924), Towaroznawstwo (wyd. VII, 1929). Odzn. O. P. 3. Kraków, Krowoderska 7, tel. 1-29-72.

BOLT ANTONI HIERONIM. Adwokat. * 30. 9. 1891 w Przysierscu, pow. Świecie. S. Antoniego i Melanii z Łebińskich. Oż. 19. 10. 1927 z Haliną Czarlińską. Uk. gimn. w Bydgoszczy 1910, stud. prawo na uniw. we Fryburgu, Genewie, Berlinie, i Halle, dypl. w Naumburgu 1913, egz. asesorski w Poznaniu 1920. Za czasów ak. czł. koła polsk. we Fryburgu i Br. Pom. w Berlinie. W okr. 1914-18 sł. w w. niem. na fr. wsch., włosk. i zach.

Po wojnie w sł. sąd. w Gdańsku, nast. w Poznaniu, Wrześni, Jutrosinie i centr. Min. Sprawiedl. Syndyk tow. „Wisła" w Gdańsku. Od 1924 do 7. 8. 1936 prez. m. Torunia, z chwilą przenies. w st. spocz. czł. adwokatury toruńskiej. Odzn. O. P. 5. Toruń, Bydgoska 14.

BOŁTUĆ MIKOŁAJ. Płk dypl. * 21. 12. 1893 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Ignacego i Anny z Łabuńskich. Oż. 21. 2. 1925 z Marią Wesołowską. Uk. szk. ofic. w Petersburgu i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie, uzup. stud. wojsk. we Francji. Podcz. w. świat. sł. w w. ros., nast. w dyw. gen. L. Żeligowskiego i w w. p. W 1920 dca p. p. Znany z 3-dn. obr. Zamościa, otocz. przez armię konną Budiennego. Po wojnie prac. w Biurze Ścisłej Rady Wojen. i w G. I. S. Z. Dca dyw. piech. Prac. na polu strzel. i narc. Prez. obw. L. M. i K. Ogł.: Budienny pod Zamościem (stud. takt., Warszawa, 1924) oraz art. z dziedz. takt. w prasie wojsk. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 3, M. I.

BOMBAS LUDWIK. Ks. Dr Św. Teol. * 25. 8. 1892 we Lwowie. S. Macieja i Anieli z Sawickich. Uk. gimn., wydz. teol. i studia na uniw. w Wiedniu. Nal. do tajn. org. młodz., uczest. obrony Lwowa, kapelan 4 p. p. Leg. od 1919 do 2. 1920; nast. proboszcz 1 dyw. Leg. W l. 1922—30 duszpasterz w Korp. Kadetów we Lwowie. Ogł. liczne kazania wojsk. i okoliczn. Odzn. K. N., K. W. 2, K. Z. zł. M. za W., M. 10-l. O. N. Katowice, Kopernika 8, tel. 3-48-10.

BONASEWICZ ADAM. Dr med. * 1. 1. 1882 w Słonimie. S. Feliksa i Krystyny z Harswinklów. Oż. 1. 2. 1925 z Stanisławą Jastrzębską. Uk. gimn. i wydz. med. uniw. w Dorpacie, był asyst. kliniki chirurg. u prof. Rostowcewa tamże. Org. kół młodz. w Dorpacie i Rewlu, sekcyj sport., nauk., pol. oddz. str. poż., ogólnej kasy wzaj. pom. Lekarz ziemski w Ekaterynosławiu, w kop. węgla, lek. ziemski gub. czernihowskiej. Służył w wojsku ros. jako kmdt i wykł. w szk. felcz. przy wojsk. szpit. okr. w Rydze, lek. nacz. 8 Turkiestańsk. bryg. art. i 27 bryg. art. W Rumunii zorg. w 47 korp. ros. Zw. Wojsk. Pol. W 1918, jako kmdt 241 szpit. pol. obs. go Polakami i doł. do załogi polskiej m. Odesy. Służył w korpusach wsch. Uczest. walk o Wilno, Mińsk i obr. Warszawy. Przeprow. wymianę jeńców z bolszewikami w Niegorełoje. Kmdt szpit. wojsk. w Baranowiczach, nast. lek. nacz. garn. N. Wilejka (13 p. uł.). Od 1931 mjr lek. w st. sp. i lek. grodzki m. Wilna. Insp. ochotn. straży poż. m. Wilna, prez. kom. rew. „Strzelca", wicepr. P. C. K. okręgu Wilno, czł. zarz. Zw. Rezerw., kier. opieki społ., przewodn. komisji sanit.-obyczaj. i do walki z żebractwem i włóczęgostwem. Ogł. art. o stos. polsko-estońskich, z zakresu hist. Konwentu „Polonia", o prowadzeniu spraw honorowych, wspólnie z bratem Bolesławem wydał „Piosenki Konwentu Polonia". Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Wilno, Witoldowa 10.

de BONDY Z ŁEMPICKICH ZOFIA. Mag. praw. * 6. 7. 1893 w Warszawie. C. Juliana i Marii z Norwidów. Ukoń. niem. szk. śr. Peterschule w Petersburgu, wydz. prawa uniw. pet. i wyż. kursy handl. w Petersburgu. Red. działu słowników w wydawn. M. Arcta. Czł. zarz. stow. akadem., „Spójnia"; prac. w in. niepodl. org. akad. Od 1915—1917 sekret. w Tow. Pom. Of. Wojny. Ogł. „Słownik rzeczy i spraw polskich" (1934) i przekł. powieści E. Stählberg „Niedziela". Warszawa, Francuska 40 m. 11, tel. 10-35-89.

BONECKI JAN MIECZYSŁAW. Art. dram. * 17. 9. 1892 w Warszawie. Syn Franciszka i Antoniny z Minichów. Uk. szk. techn. w Warszawie i warsz. szk. aplikac. w 1913. Były czł. P. P. S. Ochotn. w. p. Kier. teatrów wojsk., nast. prac. w komit. propag. do 1921. Debiut. w teatrze amat. w Warsz., 1914—15 w teatr. Komitetu Obyw. na Pradze, w 1916 w te-

atrze Orlińskiego w Łodzi, w 1917 w teatrze Polskim w Warszawie, w 1918 w Lublinie, w 1920—22 w teatr. Szyfmana; w 1922 w Poznaniu, w 1923—24 w Łodzi, w 1925—27 w teatr. miejsk. w Warszawie, 1928—29 w Łodzi, 1930—31 w Katowicach, 1932 w Polskim, 1933 w Narodowym; w 1934 współpr. przy prow. teatrów miejsk. w Warszawie. Od 1935 w Wilnie na Pohulance, w 1936—37 na tournée po Polsce, jednocz. sekr. zarz. gł. Z. A. S. P. Główne role w szt.: „Kniaź Patiomkin", „Tajfun", „Ludzie na krze", „Kto zabił" (Prokurator), „Szczęście od jutra" (Ojciec), „Ten który wrócił" (Brett). Reżyser i dyr. teatrów (m. in. im. Bogusławskiego i przy ul. Karowej w Warszawie). Warszawa, Wilcza 16 m. 16, tel. 9-75-45.

BONIECKA-FREDRO MARIA. Dr fil. * w Krakowie. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (d-rat w 1916); stud. na wydz. archeologii i hist. sztuki na uniw. w Lozannie i w Wiedniu; praktyka bibliotek. w muzeum ks. Czartoryskich w Krakowie. Kustosz Muzeum Narod. w Krakowie. Czł. zarz. Tow. Przyj. Muzeum Narod., Tow. Bibliotek. Polskich, oddz. krak. Zw. Hist. Sztuki, Tow. Numizmat. w Krakowie, czł. koresp. rumuńsk. Tow. Archeol.-Numizmat., czł. A. Z. S., Tatrz. Tow. Nar., Y. M. C. A. Ogł. szereg tłumaczeń i prac wł. oraz wygł. odczyty rad. pt. Kobieta w sporcie. Odzn. M. 10-l. O. N. Kraków, Słowackiego 1 m. 8, tel. 1-01-99.

BONIMOWICZ TOBIASZ. Bankowiec. * 29. 10. 1872 w Wilnie. S. Izraela i Anny Marii z Podzelwerów. Uk. szk. realną w Wilnie, nast. stud. filoz. na uniw. w Lipsku. Radca Izby Przem.-Handl. Wł. d. bank. Wicepr. rady giełd. Odzn. K. Zasł. zł. Wilno, W. Pohulanka 5 m. 3, tel. 207.

BOŃCZA-TOMASZEWSKI WIESŁAW EDWARD, patrz **TOMASZEWSKI-BOŃCZA.**

BORAWSKI ALEKSANDER SERGIUSZ. Art.-rzeźbiarz, art.-malarz * 24.2 1861 w Warszawie. S. Jakuba i Wilhelminy z Rühmerów. Oż. 4. 2. 1888 z Anną Radyszkiewicz. Studia artyst. w Warszawie, w szk. rys. i prywatnie u W. Gersona oraz rzeźbiarskie u C. Godebskiego w Paryżu w l. 1879—86. Restaurator dzieł sztuki Arch. Metrop. Mohylowsk. Del. i koresp. Twa Op. nad Zabyt. Przeszł. na Rosję. Zał. koła tego Twa w Petersburgu. B. czł. I Wydz. Kom. Likwid. tamże. B. czł. zarz. Lutni i Ogn. Pol. w Petersburgu. Pierwszy kustosz zamku na Wawelu. Czł. zarz. Zrzeszenia Pol. Art. Plast. w Warszawie. Autor licznych dzieł malarskich i rzeźbiarskich, kościelnych i świeckich. Ogł. m. in.: Ludwisarstwo i dzwony w Polsce; Przewodnik po katedrze krakowskiej; Wawel; Królowa Jadwiga na Wawelu. Art. w: Kraju, Dzienniku Piotrogr., Starych Godach, Sprawozd. Kom. do Bad. Szt. w Polsce (1903), Tyg. Il., Świecie i prasie codz. warsz., lw., krak. Wyst. w Salonie paryskim (1886); Zachęcie warsz., krak. Pałacu Sztuki (1887); we Lwowie, Poznaniu i Petersburgu. Jasna Góra. Klasztor.

BORAWSKI ZYGMUNT ANDRZEJ. Prawnik, obrońca przy sądach wojsk. * 10. 11. 1888 w Warszawie. Uk. gimn. I i wydział prawny uniw. w Petersburgu, nast. w Moskwie (1914) oraz Wyższą Szk. Wojenną w Warszawie (1921—23). Za czasów gimn. i uniw. należ. do org. narod. m. in. prez. samopom., prow. sekcję literatury i sztuki polskiej; czł. zarz. „Sokoła Pol." w Petersburgu. Wzięty do w. ros. w 1914. Po wybuchu rewol. ros. czynny w org. w. p. na wschodzie. Czł. i jeden z założ. Zw. Polaków Wojsk. w Petersburgu, szef biura Zjazdu Powsz. Polaków Wojsk.; czł. Nacz. Pol. Kom. Wojsk., prez. Zw. Polaków Wojsk. okr. petersburskiego i czł. tajn. „Centrum Wojskowego". Po rozw. Nacz. Pol. Kom. Wojsk. i Rady Nacz. Pol. Siły Zbr., prow. rokow. z rz. St. Zj. Am. Płnc. w sprawie org. w. p. na Dal. Wsch. Czł. radykałów pol. i petersburskiego Zw. Prawników. W 1918 aplik. przy Sądzie Apel. w Warszawie. Czł. P. O. W. W wojsku pol. kmdt oddz. automobilowego przy kwat. gł. Wodza Nacz., dca autokolumny polowej dyw. lit-biał., insp. wojsk samochodowych. Odbył kampanię 1920 w armii rez. gen. K. Sosnkowskiego. Był I of. szt. 28 d. p., zcą dcy 1 dyonu samochod., ref. i kier. ref. w oddz. II Sztabu Gł. Od 1930 w sądow. wojsk., podprokurator przy wojsk. sądzie okr., oraz kier. wojsk. sądu rej. W st. sp. 1934. Był wykł. broni panc. w Szk. Szt. Gen., na kursach of. samochod.; zca przewodn. i del. M. S. Wojsk. na P. W. K. (1929). Przewodn. del. kontr. miejskiej m. st. Warszawy. Ogł. art. w Dzienniku Petrogradzkim, Tyg. Ilustr., Bellonie, Auto, Stadionie Polskim, Polsce Zbr., Epoce, Federacji, Żołnierzu Polskim i Wiarusie. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Polna 66, m. 10.

BORKIEWICZ ADAM JÓZEF. Ppłk. * 14. 3. 1896 w Bąkowej Górze, woj. łódzkie. Uk. gimn. w Warszawie (1917). Od 1912 czł. Zw. W. Cz. Więz. przez wł. ros. Od

4. 1915 sł. w 1 p. p. Leg. 2-kr. ranny. W 1917, po kryz. przys., prac. w P. O. W. Więz. przez Niemców. W 1918 rozbr. okup., dca uform. przez siebie baonu strzelc. z. kalisk. Nast. w 1 p. p. Leg., z kt. uczestn. we wszystkich walkach. Od 1925 prac. w Wojsk. Biurze Hist. Szef wydz. wojen. Polski Odrodz. Dyr. Muzeum w Belwederze. Ogł. wiele prac z hist. wojen. m. in. Hist. 1 p. p. Leg. Kier. i red. całości wydawn, zarysów hist. pułk., wyd. przez W. B. H. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4. M. za W., M. 10-l. O. N., łot. M. za W.

BORKOWSKI JULIAN. Notariusz. * 13. 5. 1887 w Pogonowie, pow. siedlecki. S. Tomasza i Teofili z Pogonowskich. Oż. 30. 7. 1911 z Emilią Lucyną Wojewódzką. Uk. gimn. w Rewlu (Tallin) i wydział prawny uniw. w Petersburgu w 1912. Wicepr. Sądu Apel. w Lublinie. Uczest. walki o szkołę polską w Siedlcach; czł. P. O. W. w Lublinie (od 1914). Och. w. p. 1920. Pracował w Radzie Szkoln., P. B. K., Zw. Strzel. Prez. Tow. Kred. m. Lublina. Wykł. w Uniw. Powsz. im. St. Żeromskiego. Ogł. artyk. w prasie prawn. i codz. z dziedz. hist., prawa i ekon. polit. Odzn.: O. P. 3; K. N.; M. za W.; M. 10-l. O. N. Lublin, Br. Pierackiego 7 m. 3, tel. 26-12.

BORKOWSKI STEFAN. Handl. * 4. 10. 1888 w Warszawie. S. Bronisława i Antoniny z Adamieckich. Oż. 18. 1. 1917 z Wandą Wacławą Gintowt. Uk. szk. śr. w Warszawie i Ak. Handl. w St. Gallen. Czł. Młodz. Niepodl. Demokr. w Szwajcarii do 1911. W 1920 ochotn. w. p. Od 1912 prac. w f. Elibor w Warszawie, nast. w przeds. wł., ponow. w f. Elibor, później w f. Wł. Borkowski i Remer w Warszawie, w oddz. f. Elibor w Lublinie i w f. B-cia Lilpop w Warszawie. Od 1930 w Urz. Morsk. w Gdyni. Ob. nacz. wydz. handl. tegoż. Radny miejski. Od 1926 prac. w Zw. Strzel. Odzn. M. za W. Gdynia, Urząd Morski.

BORKOWSKI TADEUSZ JAN. Dr nauk ekon. * 27. 3. 1898 w Warszawie. S. Władysława i Jadwigi z Rasimowiczów. Oż. w 1922 z Jadwigą Panko. Uk. wydz. ekon.-polit. uniw. w Zurichu. Sekr. gen. dyr. „Robur". Ochotn. w 1920. Od 1919—32 w sł. dyplomat. i konsul. Ogł. szereg. art. z dz. polityki węglowej: Spadek spożycia węgla, Międzynarodowe porozumienie węglowe, Sales policy of the polish coal Industry (1934). Katowice.

BORKOWSKI WŁADYSŁAW. Zast. dyr. wydz. przemysł. zarz, miejskiego m. st. Warszawy. * 10. 10. 1892 we Lwowie. S. Ferdynanda i Antoniny ze Stymowiczów. Oż. z Emilią Daszewską. Uk. gimn., nast. Akad. Eksport. w Wiedniu. Od 1913 czł. Zw. Strzel. we Lwowie; od 8. 1914 do 1916 w 1. p. p. Leg. Polsk. Czł. zarz. wielu org. społ. Odzn.: K. N. i K. Z. Warszawa, 3 maja 2, tel. 6-15-33.

BORKOWSKI ZYGMUNT MAKSYMILIAN. Lic. nauk handl. * 21. 2. 1892. S. Stanisława i Marii z Czarnockich. Oż. 2. 2. 1917 z Czesławą Kukier. Uk. gimn. w Siedlcach i Instytut Handl. w Antwerpii. W 1905 ucz. strajku szkol., nast. w 1912 w Belgii czł. Zw. Strzel. Służ. w w. p., po czym przeszedł do adm. cyw. Burmistrz Grodziska Maz., prez. Związku Strzel. tamże, prez. oddz. P. C. K., przewodn. miejsk. kom. Wych. Fiz., czł. rady powiat., czł. pow. kom. P. W. i W. F. Grodzisk Maz., 3 Maja 27, tel. 47.

BOROWIEC STANISŁAW. Płk dypl. w st. sp. * 21. 4. 1884 w Jordanowie (Młp.). Uk. Korp. Kad. we Lwowie i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Sł. w w. austr. W wojnie świat. ranny. Od 11. 1918 w w. p. W 1920 szef. szt. 7 d. p. Po wojnie zast. szefa szt. D. O. K., dca p. p., dca piech. dyw. Prac. nauk. na polu hist. Ogł. m. in. Nad Bugiem, walki osł. 7 d. p. Odzn.: V. M. 5, K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Kielce, Kapitulna 4.

BOROWIECKI STEFAN JÓZEF. Dr med. * 19. 8. 1881. S. Alfreda i Zofii z Gepnerów. Oż. 21. 8. 1931 z Jadwigą Szpryngier. Uk. wydz. lek. uniw. warsz. Uz. dypl. lek. na uniw. w Kazaniu (1906), nostryf. w Krakowie (1912). Prof. zw. uniw. poznańsk. na katedrze neurastenii i psychiatrii. W czasie wojny świat. lek. cyw. posp. rusz. w szpit. klin. w Krakowie. Mjr rez. Ogł. szereg prac nauk. z zakr. neurologii i psychiatrii w: „Neurologii Polskiej", „Roczniku Psychiatrycznym" i in. wyd. kraj. i zagr. Odzn. jugosł. ord. Św. Sawy 3. Poznań, Wały Leszczyńskiego 2, tel. 52-51.

BOROWIK JÓZEF ANTONI. Dr fil. Mgr nauk ścisł. Przyrodnik. Ichtiolog. * 9. 3. 1891 w Kownie. S. Antoniego i Łucji z Friedenbergów. Oż. z Haliną Gordziałkowską (ps. liter. Jerzy Marlicz.)

Uk. gimn. klas. w Wilnie, wydz. przyrodn.-matem. uniw. w Petersburgu, wyż. szk. gosp. wiejskiego tamże. D-rat na Un. Jagiel. (dz. gospod. i geogr.). Dyr. Inst. Bałtyckiego; zał. i red. Pamiętn. Inst. Bałt. i czasop. ang. „Baltic and Scandinavian Countries" oraz kwart. Jantar. Brał udział w rozruchach w 1910/11. Więziony w Krestach w Petersburgu, nast. zesł. w głąb Rosji. W 1916 urzędn. ros. M. S. Wojsk. W 1918 urzędn. do specj. poruczeń przy sztabie armii uralskiej (w walce z bolsz.). W 1920 szer. p. strzel. granicz. wojska polsk. Czł. rady gł. L. M. i K.; czł. komit. warsz. współpr. polsko-szwedzk., czł. komit. centr. Polsk. Instyt. Nauk. Polit.; czł. Polsk. Instyt. Współpracy z Zagran. Ogł. Hodowla jesiotrów (Petersburg 1916); Przyszłość szprota polskiego (Poznań 1924); Rybactwo morskie na tle bilansu handlowego (Warszawa 1927); Dziesięć lat rybactwa morskiego w Polsce (Gdynia 1930); Oddziaływanie Wisły na zatokę Gdańską (Lwów 1931); Bibliografia puławska (Puławy 1930); Rybołóstwo flondr. (Bydgoszcz 1931); O zasoleniu zat. Gdańsk. (Lwów 1931); Periodicité des fluctuations du reflux de la Vistule (Monaco 1931); Salinity variations in the Gulf of Danzig (Warszawa 1930); The Polish research on savingstrawl (Copenhagen 1930); poza tym ok. 50 drobn. prac w czasopismach ekonom.-geograf. i biolog. Odzn. O. P. 5. Toruń Kościuszki 71, tel. 19-34.

BOROWIKOWA Z GORDZIAŁKOWSKICH HALINA (MARLICZ JERZY). Literatka. * 29. 6. 1898 w Baraniu pod Orszą. Zaśl. Józefa Antoniego Borowika. W 1917 udała się na Syberię do Barnaułu nad Obią; w 1919 do Władywostoku, gdzie opiek. się dziećmi uch. polsk. W 1920 wróciła do kraju przez Japonię, Indie, Afrykę, Turcję, Grecję i Rumunię. Prócz nowel i art. podróżn. ogł.: Łowcy przygód (Poznań 1932); Bractwo białego lamparta (Poznań 1933); Ośmiornica (Poznań 1935); Hotel na wodzie (Warszawa 1936); Bezdroża (1936) Toruń, Kościuszki 71, tel. 19-34.

BOROWSKA IRENA. Art. dramatycz. Uk. Państw. Szk. Dramat. w Warszawie w 1929. Od 1929—1932 wyst. na scenie Teatru Miejskiego we Lwowie, od 1932 w Warszawie, w teatrze Melodramatycznym L. Schillera, nast. w Ateneum i w teatrach T. K. T. T. Ważniejsze kreacje: Viola w „Wieczorze trzech króli"; Ewa w „Dziadach"; chora dziewczynka w „Kapitanie z Köpenick", Julka w „Dziwaku[', Jessyka w „Kupcu weneckim", Izabella w „Miarka za miarkę", Hermia w „Śnie nocy letniej", Laura w „Kordianie". Warszawa, Karowa 5.

BOROWSKI ANTONI. Dr med. * 12. 12. 1888 w Złotoruniu, woj. wileńskie. S. Michała i Kamilii z Siedleckich. Oż. 1^0: w 1912 z Zofią Podgórską, 2^0: w 1921 ze Stefanią Wincza. Uk. gimn. w Ufie, wydz. przyrodn. un. w Petersburgu i wydział lek. uniw. w Kazaniu, studia uzupełn. w Rosji i Polsce. Wizyt. szk. okr. wileńsk.; dyr. wil. wojew. Towarz. Przeciwgruźl. i nacz. lekarz poradni. Od 1917 lek. dywizjonu artyl. oddz. gener. Dowbór-Muśnickiego, nast. lek. Polsk. Szpit. Ewakuac. w Petersburgu. Od 1918 w org. samoobr. Wilna, w szt. wojsk Litwy i Białej Rusi, nast. w dyw. lit.-białor. jako szef sanit. Od 1921 kpt. lek. rez. Prez. Polsk. Tow. Badań Nauk. nad Gruźlicą w Wilnie, czł. Tow. Nauk.-Lek., czł. zarz. Międzyn. Zw. Przeciwgr. w Paryżu. Ogł. m. in.: W sprawie wpływu związków złota na zdrowy ustrój zwierzęcy (Wilno 1936); Przyczyny i skutki gruźlicy (1927); Wczesne przejawy gruźlicy płuc (1927); Leczenie gruźlicy płuc aurosanem (1927); Nowoczesne zasady zwalczania gruźlicy (1929); Horoskopy walki z gruźlicą (1929); Wartość biologiczna młodzieży szkolnej w dobie obecnej (2 cz., 1929); Dni przeciwgruźlicze (1929); Plan inspekcji sanitarnej szk. (Wilno, 1931); W sprawie dni przeciwgruźliczych (1931); Właściwości duchowe i fizyczne lekarza szkolnego (1931); Wytyczne w zakresie badań chorego na gruźlicę (1933); Wytyczne w organizacji i prowadzeniu kolonii letnich (1934). Odzn.: K. W., M. N., K. Z.W. L. Śr., M. 10-1 O. N. Wilno, Lwowska 7 m. 1, tel. 15-11.

BOROWSKI ANTONI. Ks. * 28. 3. 1884 w Pabianicach. S. Franciszka. Uk. sem. w Włocławku, uniw. w Louvain (dr teol. 1922). Wykł. zlec. na Uniw. J. P.

z teol. moraln. i etyki 1. 1. 1927—30. 6. 1927, habilit. tamże z teol. szczegół. i pasterskiej w 1927, zast. prof. tego przedm. 1927—1930, prof. nadzw. od 30. 1. 1930, dziek. 1934—35. Prałat J. Świętobl. Ogł. Pontyfikat Piusa X a sakramenta święte (1916), Sakramentologia w świetle nowego prawa Kościelnego (1920), O sumieniu (1928), Rozgrzeszanie w trybunale pokuty pod warunkiem n'es depositus (1928) ponadto art. w pismach. Warszawa, Nowogrodzka 47.

BOROWSKI JAN. Inż.-arch. * 25. 2. 1890 w Petersburgu. S. Grzegorza i Jadwigi z Szymanowskich. Ożen. 1917 z Haliną Szumską-Szauman. Uk. szk. realną w Petersburgu, nast. Inst. Inż. Cyw. tamże; uzup. studia nad archit. średniow. we Francji. Współzał. polsk. koła arch. w Petersburgu. Po powr. do kraju prac. w zak. amun. w Starachowicach, późn. jako st. asyst. i jeden z pierwszych wykład. archit. i budown. U. S. B. Pr. nad odbud. kościołów zniszcz. przez wojnę. Czł. Stow. Arch. R. P.; czł. Stow. Techn.; prez. oddz. Akcji Katol. przy kościele św. Piotra i Pawła; czł. Kom. Urbanist. w Wilnie; czł. Tow. Pop. Przem. Ludowego i Miłośników Wilna; czł. Tow. Turyst. w Wilnie. Prac. bezint. przy odbud. Zułowa. Autor proj. architekt., ogł. w „Architekcie" i zrealizow.: budowa i projekt. przeszło 10 kościołów, ołtarzy. Przebud. Ostrej Bramy, kośc. św. Kazimierza, św. Jana w Wilnie; konserw. zamków w Trokach i Krewie; budowa szkół i szpitali. Udział w wyst. architekt. w Kielcach w 1921 i Warszawie w 1924. Wilno, Antokolska 6/1 m. 3, tel. 21-41.

BOROWSKI JÓZEF STANISŁAW. Inż. roln. * 3. 3. 1882 w Okocimiu, p. Brzesko. S. Jana i Korduli z Haderów. Ożen. 12. 11. 1912 z Marią Brągiel. Stud. w Akad. Roln. w Dublanach, w Krakowie, w Hochschule für Badenkultur w Wiedniu i na Uniw. Jagiel. Czł. Strzelca w Brzesku (1912—14). W czasie wojny jeniec cyw. na Ukrainie; org. szkoln. polsk.; prac. w komit. pomocy uchodźcom z Polski w pow. wasilkowskim gub. kijowskiej; org. oddz. polsk. na Ukrainie. Udz. w plebisc. górnośl. (zast. kom. gł.); ucz. 3 powst. śl. Dział. gospod. od 1908; czł. zarz. gł. kółek roln. we Lwowie; czł. Tow. Roln. w Tarnowie (1913); instr. okr. Tow. Roln. w Dąbrowie (1929); instr. Tow. Roln. w Tarnowie; org. odczytów roln.; prof. szkół. roln.; red. działu roln. w Ludzie Katolickim (1912—1934); autor art. roln. Ogł.: Hodowla jedwabników (1928); Uprawa paszy (1934); Hodowla świń (1936); Jak wyjść z kryzysu (1936). Tarnów, Szujskiego 4.

BOROWSKI KAROL. Art. dram. Reżys. * 1886 w Warszawie. Stud. na Uniw. Jagiel. Reżys. teatr. miejsk. w Warszawie. Dyr. teatru w Łodzi (1931—32). Wyst. w teatrze krakowskim, łódzkim, poznańskim i wileńskim, miejskich w Warszawie, nast. reżys. teatru A. Szyfmana tamże w szt.: Wesele (Poeta), Paryżanka, Miss Hobbs, Dzieci Waniuszyna, Polityka, Zmartwychwstanie, To co najważniejsze, Samum, Okręt sprawiedliwych, Car Paweł, Dama kameliowa, Adrienne Lecouvreur, Szweik, Artyści, Ludzie w hotelu, Nadzieja, Wielki kram, Rywale, Rewizor, Fedora, Sługa jego lordowskiej mości i in. Warszawa, św. Barbary 10.

BOROWSKI MICHAŁ ALEKSANDER. Inż. morski. Kontr-adm. w st. sp. * 29. 10. 1872 w Juncewiczach (Wileńszczyzna). S. Kazimierza i Ludwiki z Kozieł-Poklewskich. Uk. gimn. klas. w Pskowie i wydział bud. maszyn Morsk. Szk. Inż. w Kronsztadzie. Od r. 1894 w ros. mar. woj., ost. gł. inż. szt. dcy obr. zat. Fińsk. Prac. w stoczn. okręt. w Rosji, Anglii, Niemczech, Francji i St. Zjedn. A. P. W 1916 dost. się do niew. niem. W 1918 wyd. wł. sowieck. Zbiegł. z Rosji, brał udz. w samoobr. Mińska i Wilna. W 1919 zal. do rez. w. p. jako gen-ppor. Prac. w ameryk. misji ratunk. w Gdańsku. Nast. powoł. do sł. cz. i przydz. do przedstaw. polsk. w Gdańsku; był łączn. przy w. niem. w czasie zajm. Pomorza. W 1920 szef. przedstaw. wojsk. w Gdańsku. Przeprow. zakup pierwsz. 7 okręt. polsk. mar. woj. W 1921 czł. Rady Portu w Gdańsku. W 1924 mian. kontr-adm. Od 11. 1927 w st. sp. Czł.-zał. stow. Bandera Polska (późn. L. M. i K.), czł.-zał. Klubu Polsk. w Gdańsku. Odzn.: O. P. 4 i 3, M. za W., M. 10-l. O. N., L. H. 4 i 3. Wilno, Ofiarna 2.

BOROWSKI STANISŁAW. Prawnik. * 27. 3. 1903 w Dąbrowie Górn. Mgr prawa Uniw. J. P. 1925; dr praw 1926; studia specj. w Pradze, Belgradzie, Zagrzebiu, Sofii. Mł. asyst. sem. dawn. polsk. prawa sąd. 1925; st. asyst. sem. dawn. prawa polsk. i hist. ustr. dawnej Polski 1930; doc. dawn. polsk. prawa sąd. 1934; prow. wykł. zlec. z prawa cyw. i hipot. na Politechn. Warszawskiej.

BOROWY WACŁAW. Dr fil. Krytyk lit. * 19. 5. 1890 w Tuszynku, pow. łódzki. S. Teofila i Florentyny ze Świeckich. Oż. 23. 4. 1919 z Julią Baranowską. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1908), nast. wydz. filoz. Uniw. Jagiel., gdzie uzyskał doktorat (1914). Od 1913—1914 należał do Druż. Strzel. w Krakowie, w 1920 ochotn. 201 p. p. W 1916—19 nauczyc. pryw. szkół średn. w Warszawie, nast. asyst. Arch. Skarb. (1919), bibliotekarz bibl. uniw. w Warszawie (1920—28), radca Min. W. R. i O. P. (1928—30), doc. języka i literat. polskiej w School of Slavonic Studies uniw. londyńskiego (1930—35). Od 1921 —1922 red. Przeglądu Warszawskiego. Czł.-koresp. Pol. Ak. Um. (1932). Ogł.: Ignacy Chodźko (1914); O wpływach i zależnościach w literaturze (1921); Ze studiów nad Fredrą (1921); Boy jako tłumacz (1922); G. K. Chesterton (1929); Od Kochanowskiego do Staffa, antologia (1930); Kamienne rękawiczki (1932); Dziś i wczoraj (1934); nadto komentowane wydanie cz. III „Dziadów" Mickiewicza (1920) i Elegii Żeromskiego (1927). Nagr. M. W. R. i O. P. (1937). Odzn. M. N. (1932). Warszawa, Św. Barbary 10, tel. 9-98-84.

BORSKI (GLOKSIN) BRONISŁAW. Dyr. teatru i art. dramat. * 24. 9. 1897 w Gąbinie, woj. warszawskie. S. Marcina i Anny z Sękowskich. Uk. szk. śr. w Płocku, następnie stud. na wydz. fil. uniw. warsz. oraz w Państwow. Szkole Dramat. w Warszawie. Należ. do harcerstwa (kmdt. druż. w Płocku 1916), P. O. W. w Płocku (1917/18). W 1916/18 za okup. niem., org. na wsi prelekcje na tematy patriotycz.-oświat. W l. 1918/22 sł. ochotn. w w. pol.

Czł. zarz. Br. Pom. Szk. Dramat., org. 18 ośr. Pol. Kl. Młodz. Artyst., czł. Z. A. S. P., czł. Zw. Rez., czł. AZS (1921/23), współpr. na polu art. ze Zw. Strzel. i Zw. Legionistów. Ogł.: szereg rozpraw z zakr. teatrologii i brał udział w audycjach i odczytach radiowych. Na scenie od 1927 w zesp. Teatru Miejskiego w Bydgoszczy, w 1929 sekr. teatrów miejskich Z. A. S. P. w Wilnie, w 1930 sekr. teatru bydgoskiego, w 1931 do 1932 kier. admin. teatrów Z. A. S. P. w Wilnie, w 1933/35 współdyr. teatru „Rewia". Jako uczeń Zelwerowicza, powołany do udziału w pracach nad stw. nowego typu teatru popularnego. Wyst. w sztukach: „Ostatni ratunek", „Wielki człowiek do małych interesów", „Balladyna" (Grabiec), poza tym Hamlet, Marcowy kawaler, Rozbitki. Wilno, Ostrobramska 5, tel. 64.

BORSUK SEWERYN. Inż.-technolog. Płk w st. sp. * 30. 1. 1881 w pow. wileńskim. S. Seweryna Dominika i Barbary z Polańskich. Uk. Akad. Intend. oraz Inst. Technolog. (z odzn.). Posiada dypl. towaroznawcy. Od 1900 sł. w w. ros., nast. w V dyw. syber. i w w. p. Szef kom. mundur. w Dep. Int. M. S. Wojsk., zca szefa tego Dep.; dyr. nauk Wyż. Szk. Int. i szef int. O. K., nast. rzeczozn. przys. przy Sądzie Okr. w Warszawie. P. o. dyr. piekarni miejsk. w Warszawie. Kontroler miejski w Warszawie. Ogł.: Podręcznik garbarstwa, Skóra w handlu i przemyśle, skrypty dla szk. zawod. Min. W. R. i O. P. z zakr. garbarstwa i włókiennictwa, z chłodnictwa (bud. chłodni i rzeźni), młynarstwa, fabryk utylizac. i in. Odzn.: K. Z. zł.; M. 10-l. O. N. Warszawa, aleja Wojska Polsk. 24, tel. 12-53-01.

BORSZEWSKI KAZIMIERZ JAN. Bankowiec. * 1884 w Sierpcu. S. Jana i Wandy z Balińskich. Oż. w 1920 z Irmą Stix. Uk. szk. handl. w Radomiu. Dyr. oddz. wileńsk. Banku Handl. w Warszawie. Za czasów szkol. czł. pol. organ. kult.-oświat. Od 1907—1911 prac. w oddz. Ros. Banku Państw. w Płocku, w 1912 w Banku Tow. Spółdz. w Warszawie, w 1913 w Tow. Wzaj. Kred. w Radomiu, od 1918 w Banku Handl. w Warszawie, zorg. filie tegoż: w Sandomierzu, Radomsku, Kielcach i Wilnie, gdzie prac. od 1927. Od 1920 czł. zarz. wydz. powiat. w Sandomierzu, czł. kom. rew. wydz. powiat. w Radomsku, czł. zarz. gimn. im. Fabianiego w Radomsku, prez. zarz. tow. sport. „Korona" tamże, czł. zarz. Synd. Roln. w Kielcach, czł. zarz. f. „Marmury kieleckie", prez. zarz. f. „Pocisk" w Wilnie i czł. zarz. Stow. Urzędn. Bank. i Przemysł. w Radomiu. Wilno, Mickiewicza 29 m. 7, tel. 19-61.

BORTKIEWICZ ZYGMUNT ADAM. Inż.-bud. * 24. 12. 1883 w Koziczynie, w woj. wileńskim. S. Edmunda i Anny z Reuttów. Oż. 25. 1. 1911 z Julią Sztolcman. Uk. gimnazj. realne w Wilnie i politechn. w Rydze. Wł. maj. Koziczyn. Czł. rady powiatow. w Święcianach, nast. czł. rady wojewódz. Prez. zarz. wojew. Zw. Ziemian w Wilnie, radca Izby Roln. w Wilnie. Odzn.: K. Z. zł. Wilno, Mickiewicza 62, tel. 18-70.

BORTNOWSKI WŁADYSŁAW. Gen. bryg. * 12. 11. 1891 w Radomiu. Uk. gimn. w Żytomierzu. Stud. medyc. na Uniw. Jagiel., uk. École Sup. de Guerre w Paryżu (1922). Czł. Zw. Strz., w 1913 uk. szk. ofic. niższą. Od 1914 sł. w 1 i 7 p. p. I bryg. L. P. Ranny. Po kryz. przys. intern. w Beniaminowie. Nast. w K. N. 2 P. O. W., dca okr. krak. Od 11. 1918 w 5 p. p. Leg., nast. szef oddz. II i szef. szt. 3 armii. Po wojnie zajm. szer. wyższ. stan. w Biurze Śc. R. Woj., Szt. Gł. i w linii. Dca dyw. piech. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4 i 3, K. W. 4, K. Z. W. L. Śr., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3, Gw. Rum. 3, belg. Leop. 4, łot. Lacpl. 3, łot. M. za W.

BORUCKI KAZIMIERZ. Art.-malarz. * 11. 7. 1898 w Inowrocławiu. S. Wojciecha i Anny z Wrzesińskich. Oż. 6. 2. 1923 z Gertrudą Piotrowską. Uk. szk. śr. w Inowrocławiu. Kustosz muz. miejsk. w Bydgoszczy od 1923. Udz. w str. szk., nal. do Harcerstwa Pol. i T-wa Młodz. Polsko-Kat. Sł. w w. niem. na fr. zach. Udz. w powst. wlkp. wzięty do niewoli przez Grenzschutz. W 1921 zwolniony. Od 1921 prac. w administr. miejsk. Udz. w zarz.: T-wa Krajozn., Przyj. Szt. Piękn., Zw. Weter. Powst. Nar. i in. Czł. rady art.-kult. w Bydgoszczy. Restaur. obrazów (ucz. prof. Rutkowskiego), odn. szereg dzieł sztuki. Udz. w wystawach. Ogł. m. in.: Zabytki starej Bydgoszczy. Inwentaryzacja pomników, tablic pam., krzyżów itp. w Bydgoszczy. Odzn.: M. za W., M. 10-l O. N. Bydgoszcz, Nakielska 133.

BORUTA-SPIECHOWICZ MIECZYSŁAW LUDWIK. Gen. bryg. * 20. 2. 1894 w Rzeszowie. Uk. szk. real. w Warszawie, stud. w Akad. Handl. w Antwerpii, uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Przed w. świat. w Zw. Strzel. Od 14. 9. 1914 w 2 p. p. Leg. Ranny. Pod Rarańczą dow. czoł. oddz. Pod Kaniowem dost. się do niewoli niem., z której zbiegł. Od 10. 1918 w w. p. Współorg. i dca odc. i grupy w obr. Lwowa. Nast. dca 1 potem 3 p. strz. A.P. we Francji. 4. 1919 dca 4 p. s. podhal. Po wojnie szef. szt. d. p., zca szefa szt. D. O. K., dca p. p., of. G. I. S. Z., dca piech. dyw. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, M. I.

BORYSŁAWSKI LUCJAN. Bankow. * 19. 10. 1890 w Ciążeniu. S. Ignacego i Leokadii z Ciesielskich. Uk. szk. handl. w Łodzi i Ak. Handl. w Wiedniu (1911). Ucz. str. szk. 1905. W 1920 ochotn. w. p. Prac. w bankowości pryw. w Łodzi, Ostrowcu, Radomiu, Warszawie, Krakowie, Katowicach, Kielcach, Gdańsku i Poznaniu. Od 1919 zca dyr. oddz. Państw. Banku Roln., od 1936 dyr. oddz. P. B. R. w Gdyni. Od 1926 czyn. w Zw. Strzel. Sekr. Gł. kom. rew. tego zw. Ogł. liczne art. społ. i gospod. w prasie org. Odzn.: K. Z. sr., M. za W. Gdynia, Mościckich 53 m. 9.

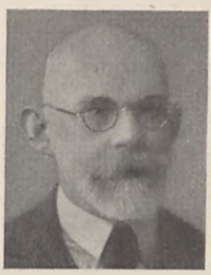
BORZĘCKI JAN. Pedagog * 12. 5. 1891 w Dąbrowie k. Tarnowa. S. Józefa i Teresy z Kosińskich. Oż. 20. 8. 1919 ze Stanisławą Więcław. Uk. semin. naucz. w Tarnowie. Od 1912 czł. Druż. Bartosz. w Tarnowie. W czasie wojny sł. w w. austr. na froncie ros. i włoskim. 1919—1921 w w. p. Insp. szkolny. Prez. rady pow. Z. S.; czł. zarz. L. O. P. P.; sekr. kom. obw. Tow. Bud. Publ. Szk. Powsz. Radny miejski; czł. kom. rew. rady miejskiej. Odzn. K. Z. zł. Kalisz, Staszyca 13.

BORZĘCKI MARIAN. Adwokat * 7. 9. 1889 w Suwałkach. S. Bolesława i Marii z Rakowskich. Oż. z Michaliną Żakiewicz. Uk. wydz. prawny uniw. w Petersburgu (1912). Był prez. polsk. kasy ogólnostudenc. wyższ. zak. nauk. B. kom. Rządu na m. st. Warszawę, b. kmdt gł. P. P., b. wiceprezyd. m. stoł. Warszawy. Ogł.: art. w „Gazecie Administracji i Pol. Państw.", „Samorządzie Miejskim" i Kurierze Warsz.". Odzn.: O. P. 3, K. W., fr. L. H. 4, Kor. Rum. 2. Warszawa, Mokotowska 60, tel. 9-08-22.

BORZYM KAZIMIERZ. Art.-malarz * 20. 4. 1886 w Oziemkówce, pow. łukowski. S. Juliana i Florentyny z Obniskich. Oż. 22. 4. 1921 z Anielą Kuszell. Uk. szk. realną i Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. W wojnie 1920 ochotn. 201 p. a. p.,

udz. w bitw. pod Radzyminem i Grodnem. Czł. zarz. Tow. Artyst., b. czł. zarz. Tow. Zach. Szt. Pięk. w Warszawie. Autor szeregu portretów, wystaw. w Tow. Zach. Warszawa, Koszykowa 11, m. 14.

BOSSOWSKI FRANCISZEK. Dr praw. * 12. 4. 1879 w Stryszawie, woj. krakowskie. S. Stanisława i Kamili ze Schneidrów. Oż. 29. 4. 1916 z Olgą Pilat. Uk. gimn. w Wadowicach, nast. wydział praw. Uniw. Jagiel. (d-rat w 1902), venia legendi z prawa cyw. tamże w 1920. W 1902 wst. do ekspoz. galic. Prokur. Skarbu w Krakowie, od 1918 sł. w Prokur. Gen. R. P.; w 1920 prof. nadzw.; w 1922 prof. zwycz. prawa rzymsk. Uniw. Stef. Bat. Czł. kom. prawn. Pol. Ak. Um.; czł. Instytutu Prawa Rzymsk. w Rzymie (Istituto di diritto romano); czł. I. V. R. (Internationale Vereinigung für Rechts- und Wirtschaftsphilosophie w Berlinie); stały współprac. czasop. Zeitschrift für Ostrecht w Berlinie; czł.-koresp. Instituto del studi legislativi w Rzymie. Ogł.: szereg prac w jęz. polskim (Czasop. Prawn. i Ekon., Kraków; Przegl. Pr. i Adm., Lwów; Encykl. prawa obowiąz. w Polsce, Poznań; Roczn. Prawn. Wil. i in.); włoskim (Annali del seminario giuridico delle R. Universita di Palermo, Bulletino dell Istituto di diritto romano); niemieckim (Ostrecht, Zeitschrift für osteuropäisches Recht, Zeitschrift für Ostrecht oraz angielskim (Review of polish law and economics). Wilno, Wielka 17 m. 1.

BOSSOWSKI JÓZEF JAN. Dr praw. * 1882 w Stryszawie, woj. krakowskie. Uk. Uniw. Jagiel. Sędzia 1906—1920; doc. Uniw. Jagiel. od 1921; prof. prawa i proc. karn. na Uniw. Poznańsk. od 1922. Ogł.: Znaczenie świadków ustnego testamentu (1913); Przegląd prawodawstwa w zakresie prawa i procesu karnego wszystkich dzielnic (Ruch Prawn. i Ekonom. od 1921); Czynnik ludowy w sądzie karnym (wyd. II, 1923); Ewolucja postępowania dowodowego w procesie karnym (1924); Prawo karne i proces karny wszystkich dzielnic (wyd. II, 1925). Poznań, Ratajczaka 20.

BOSTEL FERDYNAND. Hist. Pedag. * 1860 we Lwowie. Uk. wydz. fil. uniw. tamże. Urz. Archiwum Akt Grodzk. i Ziemskich 1883—1887, naucz. gimn. we Lwowie 1887—1901; ref. Min. Wyzn. i Oświecenia w Wiedniu 1901—1905; dyr. gimn. we Lwowie 1905—1924. Czł. Tow. Nauk. Lwowsk. Ogł.: Nieznana konstytucja sejmowa z r. 1501 (1887); Tymczasowa ustawa radomska z r. 1505 (1889); Szkoły średnie Przedlitawii (1897); Adam Asnyk i Władysław Łoziński (1927) i in. Lwów, Kurkowa 5.

BOY-ŻELEŃSKI TADEUSZ, patrz: ŻELEŃSKI-BOY.

BOYÉ EDWARD. Dr fil. Liter. * 1897 w Warszawie. Uk. Uniw. Jagiel. Czynny w Pro Arte i Skamandrze. Ogł.: Sandał skrzydlaty (poemat), U kolebki modernizmu; przekł. z lit. włoskiej: Boccacia (Dekameron), Macchiavelli'ego, Aretina, Marinetti'ego, Papini'ego oraz hiszp.: Cervantesa (Don Kichot), Calderona, Unamuno, Baroja i in.

BÖHLKE ROBERT ZDZISŁAW KSAWERY. Art.-dram. * 20. 3. 1894 w Krakowie. S. Ernesta Kazimierza i Emilii z Kleistów. Oż. 10. 1927 z Zofią Brodzikowską. Uk. wyższ. szk. real. oraz studia związane z zawodem art. dram. Dyr. Teatru Polskiego w Poznaniu. Przed wojną zajmował się pracą oświat., podczas wojny sł. w Legionach; udz. w obr. Lwowa. Prac. społ. w zw. ze swoim zawodem; w l. 1931-32 przewodn. Z. A. S. P. Najważn. kreacje scen.: „Hamlet" Szekspira i „Bolesław Śmiały" Wyspiańskiego. Poznań, 27-go Grudnia 18, tel. 36-35.

BÖTTCHER LUCJAN. Dr fil. * 1872 w Warszawie. Uk. wydz. fil. uniw. w Lipsku. Asyst. od 1899, adiunkt od 1910 i doc. matem. Polit. Lwowsk. od 1912. Ogł. Beiträge zur Theorie der Iterationsrechnung (1898), Mechanika (1905), Zasady geometrii elementarnej (1908), Zasady algebry elementarnej (1912), Iteracja f (z) ałgiebraiczeskoj funkcji f (z) kak metatranscendentnaja funkcja ukazatiela (x) (1913). Lwów, Lodowa 4.

BRACHOCKI ALEKSANDER. Muzyk. * 17. 1. 1897 w Scranton, Pensylwania, St. Zj. A. P. S. Eugeniusza i Magdaleny z Snopkowskich. Oż. 28. 6. 1926 z Florentyną Linke. Uk. gimn. kl. w Scranton, tamże konserwat. muz., inst. muz. w N. Yorku; nast. pob. lekcje muzyki (fortepian) u Stojowskiego i Paderewskiego. W Ameryce był naucz. muzyki w Passaic (New-Jersey), od 1934

prof. konserwat. w Katowicach i w Cieszynie. Prac. społ. wśród Polonii amerykańskiej. Czł. T-wa Pedagog. w Katowicach. Koncert. we wszystkich większych miastach Ameryki, w Londynie, Berlinie, Monachium, Wiedniu, Rzymie i w wielu miastach polskich. Ogł. koncert na orkiestrę, 8 pieśni oraz wariacje na fortepian. Katowice, Jordana 19.

BRACKA Z KRYSTKÓW LUCJANA. Art. dram. * 7. 9. 1898 w Poznaniu. C. Józefa i Katarzyny z Cichockich. Zaśl. 22. 1. 1916 Jana Władysława Brackiego. Uk. szk. śr. w Poznaniu i stud. teatr. w Niemczech. Na scenie od 1916, w Teatrze Polskim w Poznaniu. W 1918 zorg. wsp. z mężem teatr objazd. dla celów prop. antyniem. w Poznańskiem i na Pomorzu. 1920—27 prac. w teatrze J. Słowackiego w Krakowie, 1927—1932 ponownie w Teatrze Polskim w Poznaniu, w 1933 w teatrze obj. na Pomorze i w Wlkp. Od 1934 kier. adm. Teatru Ziemi Pomorsk. w Toruniu. Wyst. w Krakowiakach i góralach, Pani Prezesowej i in., w rol. komiczno-charakteryst. Toruń, Poniatowskiego 1.

BRACKI JAN WŁADYSŁAW. Art. dram. * 27. 5. 1892 w Poznaniu. S. Franciszka i Marii ze Smarzyńskich. Oż. 22. 1. 1916 z Lucjaną Krystek. Uk. szk. śr. w Poznaniu, stud. architekt., nast. szt. dramat. u M. Reinhardta w Berlinie. Współzał. harc. w Poznaniu; czł. tow. samokszt. Iskra; prac. oświat. wśród ludu; areszt. przez Niemców. Uczest. powst. wlkp., nast. zorg. teatr objazd. dla celów propag. antyniemieck. w Poznańsk. i na Pomorzu. Na sc. od 1914, w teatr.: Polskim w Poznaniu, Słowackiego w Krakowie, A. Szyfmana w Warszawie, ponown. w Krakowie i od 1927 w Poznaniu. W 1933 zorg. teatr objazd. na Pomorzu i w Wlkp. Od 1934 dyr. Teatru Ziemi Pomorsk. w Toruniu. Wyst. jako tragik m. in. w Mazepie, Otellu, Cyrano de Bergerac, Bolesławie Śmiałym, Nocy listopadowej. Odzn. K. Z. zł. Toruń, Poniatowskiego 1.

BRAHMER MIECZYSŁAW. Dr. fil. * 26. 1. 1899 w Krakowie. S. Józefa i Marii z Gobestów. Oż. 29. 9. 1928 z Anną Passowicz. Uk. gimn. w Krakowie w 1917, wydz. fil. Uniw. Jagiel. w. 1923 oraz studia filolog. franc., włosk. i hiszpańsk. 1918-1920 ochotn. w. p. W l. 1923—31 asyst. Uniw. Jagiel., od 1931 doc. filol. romańsk. tegoż Uniw. oraz współpr. kom. hist.-lit. Pol. Ak. Um. i lektor jęz- polsk. na uniw. w Rzymie. Sekr. red. Przegl. Współcz. od 1922. Prof. hist. i lit. włosk. Un. J. P. od 1. 1937, Recenz. teatr. Czasu. Ogł. m. in.: Przyjaciele Polski wśród współcz. pisarzy franc. (1922), Sport w literaturze franc. (1924), Anatol France i książka (1925), Petrarkizm w poezji polsk. XVI w. (1927), Włochy w literaturze franc. okr. romantycznego (1930), Problem Renesansu we Włoszech współcz. (1931), Toskańskie echa zwycięstwa pod Wiedniem (1933), O Bohatyrze Stranym Andreiniego-Piekarskiego (1936), art., notatki i rec. w Przeglądzie Współcz., Roczniku Lit., Listach z teatru, L'Italiache scrive, Messagero della libreria italiana. Kraków, Smoleńska 26.

BRAMIŃSKI TADEUSZ. Kmdr-por. w st. sp. Kpt. żegl. wielk. * 4. 11. 1875 w Rogowie, pow. Żnin. S. Ignacego i Apolinary z Klassów. Oż. 7. 8. 1914 z Antoniną Szłapek. Uk. szk. mar. woj. w Kilonii i Wilhelmshaven (1900), stud. hydrograf. i miern. w Friedrichsort pod Kilonią, astronom. w Hamburgu i Wilhelmshaven. Of. zawod. mar. woj. niem. Prac. jako hydrograf w koloniach niem. Podcz. w. świat. na fr. franc. i belg. w art. Od 1920 kmdt O. R. P. „Pomorzanin", szef biura hydrograf., dow. grupy trawlerów, st. ofic. nast. kmdt O.R. P. „Warta". Od 1926 kpt. nast. inspektor Żeglugi Polsk. Wicepr. Zw. Rez., czł. zarz. Domu Marynarza, prez. regat. Yachtklubu Polski. Gdynia, Falista 17, willa Kalina.

BRAMOWSKA JÓZEFA. Dział. społ. * 10. 3. 1860 w Żyglinie, pow. Tarn. Góry. C. Tomasza i Barbary z Przybytków. Zaśl. 20. 6. 1890 Piotra Bramowskiego. Uk. szk. powsz. w Żyglinie. Od 1909 prac. w Tow. Polek. W 1914 osk. przez wł. niem. o dział. antypaństw., areszt., więziona, staw. przed sądem wojsk. Udz. w 3 powst. śl., przech. broń, ukryw. powst.; podczas plebiscytu — praca org. i agitac. Prez. zarz. gł. Tow. Polek w Katowicach. Czł. hon. Nar. Org. Kobiet. W 1928 i 1935 wybr. do Senatu R.P. Odzn.: K.N., O.P. 4, K. Z. sr. Żyglin, pow. Tarn. Góry.

BRANDEL KONSTANTY. Art.-mal. Rytownik. * 12. 4. 1879 w Warszawie. Stud. mal. w Krakowie, Paryżu i Włoszech. Wyk. prace olejne, akwarel., fresk.; 9 proj. witraż.; ok. 400 grawiur; liczne ex-librisy. Paryż VII, 236 Bd St. Germain.

BRANDOWSKI TEODOR. Dr fil. * 12. 9. 1894 w Wiedniu. S. Stanisława i Elżbiety z Sonnetów. Ożen. 10. 1. 1922 z Janiną Piaseczyńską. Uk. 1913 szk. śr. we Lwowie. Studiował w 1914 na Uniw. Jana Kaz., nast. w Wiedniu, uk. studia w 1920 we Lwowie. Kustosz bibl. miejsk. w Bydgoszczy. W 1913 do 14 nal. do Zw. Strzel. we Lwowie, sł. w Leg. Wsch., po rozw. tegoż w w. austr., 1919—20 w w. p. W 1920 prac. w plebiscycie na Śl. Ciesz. Prac. w Dzienniku Bydgoskim od 1924 w dz. lit.-nauk. i teatr. Ogł.: Bydgoszcz jako ostoja polskiej kultury na Pomorzu (1927); Monografia o bibl. miejskiej w Bydgoszczy pt. Chronica (1931); Pożółkłe liście, zam. w dz. zbior. 100-letnia roczn. powst. list.; Poezje melancholika (1920) i in. Bydgoszcz, Krakowska 9.

BRANDSTAETTER ROMAN. Dr fil. Literat. * 3. 1. 1906 w Tarnowie. S. Ludwika i Marii z Brandstaetterów. Uk. gimn. K. Brodzińskiego w Tarnowie i Uniw. Jagiel., odb. stud. lit. w Paryżu. Red. czasop. liter. „Opinia". Ogłosił: Jarzma (poezje, 1928), Droga pod górę (sonety, 1930), Węzły i miecze (poezje, 1931) Królestwo Trzeciej Świątyni (poezje, 1934), Jerozolima światła i mroku (poemat, 1935), Legion żydowski Adama Mickiewicza — dzieje i dokumenty (rozprawa, 1933), Tragedia Juliana Klaczki (rozprawa, 1934), ponadto szereg prac publicyst.-lit. Warszawa, Graniczna 15, tel. 6-71-25.

BRANDYS JAN. Ks. * 13. 11. 1886 w Pawłowicach Pszczyńskich. S. Pawła i Zuzanny z Karetów. Uk. gimn. w Pszczynie i wydz. teologiczny uniw. we Wrocławiu. Od r. 1908—12 czł. Tow. Uk. Śl. Polaków we Wrocławiu; 1912—15 wikary i adm. par. Rokicze; 1915-1917 adm. par. Łobędy; 1917—1919 wikary w W. Strzelcach. 1919 kapelan p. strz. bytomsk., obec. 75 p. p. Czynny w I i III powst. śl., dca gr. dziergowskiej, 16 p. powst., udz. w walkach od Raciborza do Kędzierzyna. Nast. kom. likwid. do 11. 1923. Czynny w sprawach polityczn. i kultur.-społ. Współorg. Zw. Powst. G. Śl.. 1923—1933 proboszcz w Brzezinach Śl. Ob. proboszcz par. św. Barbary w Chorzowie. Wicepr. koła 75 p. p. Ogł. art. w prasie. Wyd. Wiadomości Paraf. w Chorzowie. Oprac. dla W. Biura Hist. Dzieje powstań śląskich mojego frontu. Odzn.: K. W. 3, K. Z. zł. Chorzów, 3-go Maja 18, tel. 4-12-61.

BRANDYS PAWEŁ. Ksiądz. * 4. 12. 1869 w Pawłowicach, pow. pszczyński. S. Pawła i Zuzanny z Karetów. Nauki gimn. w Cieszynie, Nikolsburgu i Pszczynie, uk. wydz. teolog. uniw. we Wrocławiu. 1892—1905 czł. i prez. T-wa Akad. Górnośl. we Wrocławiu. 1899 proboszcz w Dzierzgowicach (Śl. niem.), przewodn. zw. kat. młodz. polsk. męskiej i żeńsk., zw. rolników, rady nacz. kasy pożyczk. 1906 wikary w Zabrzu, przew. Tow. św. Aloizego, Zw. Robotników Polaków i in. zw. polsk. 1907-15 poseł do Reichstagu w Berlinie. Czynny w powst. śl. Czł. zarz. i b. wicepr. str. Ch.-Dem. Poseł na sejm R. P., Od 1924—30 senator R. P. Proboszcz par. Michałkowice, kanonik i prałat kapituły śląskiej. Michałkowice, probostwo.

BRASSE ALEKSY. Ks. Dr obojga praw. * 17. 7. 1901 w Siedlcu, pow. Wolsztyn (Wlkp.). S. Maksymiliana i Władysławy z Małów. Uk. gimn. w Berlinie, uniw. tamże, nast. semin. duch. w Poznaniu i Gnieźnie, stud. na uniw. Apolinarego w Rzymie. Notariusz Kurii Arcybisk., obr. węzła małż., kanonik kolegiaty św. Jerzego. Wykł. jęz. polsk. w tow. „Oświata" w Berlinie (1917—20). B. czł. Polsk. Koła Akad. w Berlinie. Ogł. zbiór kazań: Spójrz w duszę. Gniezno, Kolegiata 5.

BRATKOWSKI STEFAN. Dyplomata. * 25. 7. 1890. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie. Stud. na polit. w Pradze Czeskiej. 1919—1921 w M. S. Z., nast. kons. w Mor. Ostrawie (17. 5. 1921 — 10. 10. 1921), po czym ponownie w M. S. Z. 1927—1929 w Kom. Miesz. w Katowicach. 1929—1931 radca min. M. S. Z. i del. do

rokow. polsko-niem. (1. 12. 29 — 1. 10. 30). 1931—1932 w Kom. Gen. R. P. w Gdańsku. 1932 kier. kons. we Wrocławiu. 1936 zast. kier. kons. gen. w Monachium. Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. 10-l. O. N.

BRATKOWSKI WŁADYSŁAW. Inż.-technolog. * 22. 3. 1889 w Gębicach, p. Mogilno. S. Antoniego i Pelagii z Hemerlingów. Ożenił 29. 7. 1924 z Gabrielą Pajzderską. Uk. gimn. w Trzemesznie i Śremie, oraz wydz. włókien. polit. w Brunświku. Stud. lniarstwo w Holandii i Anglii (1919—1920). Po uk. studiów, konstruktor maszyn włókien. w Nadrenii i Hessji. Po powr. do kraju, zorg. w Poznańskiem, Lubelskiem i na Wileńszczyźnie 5 fabryk lniarskich. Od 1911—1920 prof. kat. włókiennictwa Polit. Lwowskiej, od 1931 kat. włókien. Polit. Warsz. Należał do taj. org. „Róża" oraz do org. spol. i zawod. Ogł. oryg. przycz. nauk. w jęz. polsk. i niem., art. z dziedz. włókiennictwa i podr. w jęz. niem. o tkactwie baweł. Handbuch der Baumwollspinnerei und Weberei. Red. „Technika Włókienniczego" w Łodzi. Elaborat: Program samowystarcz. włókienniczej państwa, przyjęty przez Kom. Ekm. Ministrów. Warszawa, Koszykowa 75 m. 11, tel. 8-68-61.

BRAUN JERZY BRONISŁAW. Poeta. Literat-publicysta. * 1. 9. 1901 w Dąbrowie k. Tarnowa. S. Karola i Henryki z Millerów. Ożenił 18. 10. 1924 z Hanną Wachal. Uk. gimn. humanist. w Tarnowie, stud. na wydz. fil. Uniw. Jag. Od 1913 czł. harc., od 1916 drużynowy, nast. kmdt hufca tarnowsk. W 1920 ochotn. w. p. udz. w walk. nad Bugiem, Wieprzem i w ofenzywie na Ukrainę. Zwoln. z wojska po zawieszeniu broni. Ogł. poezje: Najazd centaurów, Oceaniada, Dywan rozkwitający, Tancerz otchłani; powieści: Kiedy księżyc umiera, Hotel na plaży, Cień Parakleta; dramaty: Europa, Rewolucja, Dni Konradowe,; prace filoz.: Metafizyka pracy i życia, Rzecz o Stanisławie Brzozowskim, Krytyka rozumu twórczego, Hoene-Wroński a Polska współczesna oraz prace public. w red. przez siebie czasopiśmie „Zet". Warszawa, Polna 74 m. 38.

BRAUN JULIUSZ. Chemik. * 26. 7. 1875 w Warszawie. Uk. uniw. w Monachium i w Getyndze (dr fil. 1898). Doc. chemii uniw. w Getyndze 1902, prof. nadzw. tegoż przedm. na uniw. wrocławsk. 1909, wykł. chemię ogólną na Uniw. J. P. 1. 10. 1915 — 30. 9. 1917, Wykł. na Politechn. Warsz.

BRĄGIEL JÓZEF WŁADYSŁAW. Dr praw. * 5. 6. 1894 w Radomyślu Wielkim. S. Jana i Antoniny z Trybulców. Uk. gimn. w Tarnowie, studia prawn. i handl. w Wiedniu, przerwane podczas wojny, uk. w Krakowie 1923. W gimn. czł. Zw. Strzel. i Druż. Sokolich; w 1914 sł. w 2 p. p. II bryg. Leg.; areszt. i wzięty do w. austr. na fr. ros. W 1918 w niewoli ros. (pod Beresteczkiem); zesł. na Syberię do Iszynu. Areszt. przez bolszewików, zwoln. przez Czechów, wstąpił w 6. 1918 do p. im. Kościuszki 5-ej dyw. syb. Ranny pod Belebejem. Adiut. szk. karab. masz. w Nowonikołajewsku. Nast. w niewoli bolszew., z której zbiegł do Polski w 3. 1921. Por. rez. Od 1923 w sądown. na Śląsku. Sędzia Sądu Apel. w Katowicach. B. przewodn. Urz. Rozj. dla spraw w. własn. ziemsk. na woj. śl. Czł. T-wa prawników w Katowicach; czł. zarz. okr. F. P. Z. O. O. i czł. zarz. Zw. Sybiraków, Odzn.: K. N., K. W. 2, M. 10-l. O. N., M. I. Katowice, Żwirki i Wigury 11, tel. 3-51-03.

BREGMAN LEON. Mgr praw. * 29. 11. 1899 w Warszawie. S. Eliasza Ludwika i Reginy z Halpernów. Ożenił 26. 10. 1921 z Bronisławą Halbersztein. Uk. Uniw. J. Piłsudskiego. Dyr. biura handl. W 1915 jeden z zał. zw. młodzieży „Żagiew", grup. młodz. żyd. dla pracy niepodl. W 1916 wst. do P. O. W., gdzie pozost. do 1918 w st. podof. Tworzył org. Drużyn Skautowych im. płka Berka Joselowicza, maj. na celu wych. młodz. żyd. w duchu państw. polskiej, agitując jednocz. za wstęp. do P. O. W. Za pracę tę więziony od 10. 1917 do 2. 1918. 11. 11. 1918 wst. do 21 p. p., skąd odkomenderowany do oddz. przyb. Wodza Nacz. W 1919/20 w 5 p.p. Leg. przesz. całą kampanię. Po demobil prac. w org. akad., w Zw. Akad. Młodz. Zjednocz., z ram. której jest czł. warsz. Rady Akad. W 1929 jeden z założycieli Zw. Żydów Uczest. Walk o Niepodl. Polski i prezes tegoż od 1932. Czł. Tymcz. Rady Miejskiej m. st. Warszawy; czł. zarz. i rady Zw. Miast Polsk.; sekr. gen. Stow. Przedst. Handl. w Warszawie; czł. zarz. Fund. m. st. Warszawy dla Inwal. W. P.; czł. zarz. gł. Fed. P. Z. O. O. Odzn.: O. P. 5.; K. W.; K. Z. zł.; M. N.; M. za W. Warszawa, al. Jerozolimska 23, t. 9-91-51.

BREITER EMIL. Dr praw. Adwokat. Krytyk lit. * 19. 7. 1886. S. Stanisława i Salomei z Eisenów. Ożenił 6. 1. 1920 z Marią Rotmil. Uk. Uniw. Jagiel. i Sorbonę w Paryżu. Czł. org. strzel. w Krakowie (1913). Od 1918 oficer Nacz. Dow., nast. zast. szefa Biura Pras. Nacz. Dow. Skarbnik „Penclubu" polskiego i radca prawn. Zawod. Zw. Literatów Polskich w Warszawie. Ogł. prace o S. Sorelu, o St. Brzo-

zowskim i liczne felietony lit. z dziedziny teatru i literatury. Odzn.: Wawrz. Akad. Warszawa, Kapucyńska 5 m. 4, t..2-85-98.

BRELIŃSKI STANISŁAW. Leśnik. * 31. 10. 1863 w Przylepkach, pow. Śrem. S. Franciszka i Apolonii z Perzyńskich. Ożenił w 1889 z Antoniną Łuczkiewicz. Uk. szk. leśną w Eberswalde (Niemcy). Od 1885 prac. w zw. polsk.; wicepr. i zał. kółka rolnicz. Brał udz. w akcji wyborczej w pow. kościańskim. W r. 1920 kier. kom. plebiscyt. na Górnym Śląsku, nast. doradcą kom. koalic. do 6. 1922. B. prez. rady nadz. Banku Ludow. w Lublińcu. Zał. i kier. T. C. L. w Lublińcu; zał. ok. 30 bibl. polskich. Wiceburm. Lublińca 1923—29. Od 1927 przew. rady miejskiej. Poseł na sejm śląski 1930—34. Czł. szeregu org. społ. w Lublińcu. Autor kilku prac pośw. leśnictwu. Lubliniec, pl. Kościuszki 7, tel. 1.

BRENSZTEJN MICHAŁ. Historyk. * 2. 10. 1874 w Telszach na Litwie. Syn Konstantego i Melanii z Marczewskich. Ożenił 27. 10. 1897 z Jadwigą Andrzejewską. Czł. hon. Wileńsk. Tow. Przyj. Nauk i Tow. Numizmat. w Poznaniu. Współpr. z kom. antropol. Pol. Ak. Um. Czł. Pol. Tow. Tatrz. Od 1910 czł. red. Gońca Wileńskiego, po sfuzj. tegoż z „Kurierem Litewskim" prac. do ewak. pisma z Wilna w 1915. W okr. 1916—19 kier. wydz. statyst. Tow. Pop. Pracy Społ. Z chwilą utw. Uniw. Stefana Batorego, bibliotekarz tegoż i asyst. katedry antropol. W l. 1910—27 prow. dział etnograf. muzeum Tow. Przyj. Nauk, od 1. 9. 1927 kustosz tegoż muzeum. Od 1893 ogł. w periodykach nauk. art. i rozpr., z ważniejszych: Biblioteka Uniwersytecka w Wilnie do 1832 (Wilno, 2 wyd. 1922, 1925), Zegarmistrzowstwo wileńskie w w. 16 i 17 (Ateneum Wil., 1923), Zarys dziejów ludwisarstwa w b. W. Ks. Litewskim (Wilno 1924), Teatr szkolny w Krożach na Zmudzi (Wilno 1925), Bibliografia utworów A. Mickiewicza przełożonych na jęz. litewski (Źródła mocy, Wilno, 1927), Filomata w Krożach (Jan Sobolewski) 1821—23 (Wilno 1929), Wspomnienia palestranta żmudzkiego z lat 1781—1833 (Wilno 1929), Adam Honory Kirkor, wydawca, redaktor i właściciel drukarni w Wilnie od 1834 do 1867 (Wilno 1930), Mickiewicz odpolszczony (Kraków 1930), Dyonizy Paszkiewicz, pisarz regionalny polsko-litewski w 1 ćwierci 19 w. (Wilno 1934). Nauka w Republice Litewskiej (Warszawa 1934) oraz szereg prac mniejszych. Wilno, Zaułek Montwiłłowski 13.

BRENSZTEJNOWA Z ANDRZEJEWSKICH JADWIGA. * 16. 5. 1875 w Syrajciach na Litwie. C. Engelberta i Malwiny z Czerniewskich. Zaśl. 27. 10. 1897 Michała Brensztejna. Uk. szk. śr. w Iłłukszcie. Prac. na niwie społ. W 1917 zał. w Wilnie żłobek im. Marii, wcielony w 1923 do Tow. Op. nad Dziećmi. Od 1927 kier. wszystkich zakł. wychow. wym. tow. Odzn.: O. P. 5 (1925). Wilno, zaułek Montwiłłowski 13.

BREYER TADEUSZ. Art.-rzeźb. * 15. 10. 1884 w Mielcu. Syn Mieczysława i Karoliny z Borzęckich. Ożenił 1923 z Julią Riss. Uk. Akad. Szt. Pięknych w Krakowie, stud. we Włoszech. Podcz. w. świat. intern. w Moskwie. Nauczyc. polsk. szkół średn. tamże. Prof. Akad. Szt. Piękn. w Warszawie. Wyk. m. in. pomn. Sowińskiego w Warszawie; otrz. szer. nagr. na konk. i na wyst. w Warszawie i w Rosji. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Marszałkowska 55.

BREZA hr. STANISŁAW MARIAN ANGELO. Płk w st. sp. * 2. 10. 1874 w Zborowie, w Wielkopolsce. S. Konstantego i Anny z hr. Czapskich. Ożenił 22. 10. 1906 z Marią Eleonorą hr. Bnińską. Uk. korpus kadetów w Dreźnie i ofic. szkołę jazdy tamże; stud. w Gł. Szk. Weteryn. w Berlinie. Prac. w zarz. gł. stadnin państw. Sł. w wojsku saskim, a od 1919 w w. p. Ost. okr. insp. kawalerii, prez. hon. Pomorskiego Tow. Wyścigów Kon. Ogł.: O koniu w służbie sportsmena (Warszawa 1902); O sztuce konnej jazdy; Nowy kodeks honorowy Goraya i Poezje. Odzn.: krzyżem Malt., M. za W. Poznań, Skarbowa 15 m. 8, tel. 56-05.

BROCHWICZ STANISŁAW. Podróżnik. Dziennikarz. Liter. * 10. 6. 1910 w Kijowie. S. Witolda i Anny. Uk. gimn. państwowe w Równem, stud. w W. S. H. w Warszawie. 1931—32 odb. podróż do Chin i Japonii. Dł. czas przeb. na Bałkanach. Ogł.: Kobiety, które odeszły; Matki czuwają; tłum. poezyj z bułgarsk. i chorwack.; szer. report. i podr., nowel. Warszawa, Marszałkowska 31-a, tel. 7-09-07.

BROCHWICZ-LEWIŃSKI ZBIGNIEW, patrz: LEWIŃSKI-BROCHWICZ.

BRODNIEWICZ FRANCISZEK. Art. dram. i film. Uk. szkoły w Poznaniu. Pracę art. rozp. u dyr. Bolesława Szczurkiewicza. Występ. w teatrach: poznańskim, bydgoskim, toruńskim, łódzkim, lwowskim i warsz. miejskich. Grał role główne w następ. filmach: ,,Prokurator Alicja Horn", ,,Zamach na Skałłona", ,,Śluby ułańskie", ,,Dzień wielkiej Przygody", ,,Dwie Joasie", ,,Pan Twardowski". Warszawa, Ordynacka 11 m. 4, tel. 6-12-76.

BRODZIKOWSKI KAZIMIERZ ALEKSANDER. Art. dram. * 8. 1. 1897 we Włocławku. S. Aleksandra i Stefanii z Jarzynów. Uk. szk. realną we Włocławku, nast. stud. prawo na Uniw. J. P. i Jag. absolut. 1922, uk. Państw. Szk. Dram. w Warszawie 1921. Jako ucz., czł. Zw. Młodz. Niepodl., za co areszt. i więz. Od 1916 czł. P. O. W. na Kujawach. 1918—1922 ochot. w. p. Walki na fr. ukraińsk., białorusk., w kamp. bolszew. Udz. w obr. Przemyśla. Ppor. rez. Czł. Zw. P. O. W. i Z. A. S. P. Debiutował w Reducie (1922). Wyst. w Teatrze im. W. Bogusławskiego, Reducie wileńskiej, Teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie, Nowym w Poznaniu, Miejskim w Bydgoszczy, w Toruniu i ponow. w Reducie w Warszawie, w teatrze Solskiej, od 1933 w Częstochowie. Od 1935 dyr. miejsk. teatru kameralnego w Częstochowie. Główne role: Maciej Boryna w ,,Chłopach", Dziennikarz w ,,Weselu", Pikkotor w ,,Wielkanocy", król Ferof w ,,Księciu Niezłomnym", kaznodzieja w ,,Wyzwoleniu" duch ojca Hamleta, król. Zygmunt Stary w ,,Złotych Więzach" Rydla oraz szereg ról w sztukach współcz. i filmach. Odzn. K. N. Częstochowa, Kilińskiego 10, tel. 24-60.

BRODZIŃSKI MIECZYSŁAW LUDWIK. Dr praw. * 5. 12. 1895 w Górze Ropczyckiej, pow. Ropczyce. S. Jana i Marii z Cukierskich. Oż. 24. 7. 1933 z Marią Matusińską. Uk. gimn. klas. w Dębicy, nast. wydz. prawny Uniw. Jag. (1921). Od 1911 czł. Zw. Walki Czyn. w Dębicy; czł. Związku Strzel. 1912—13; uk. szk. podof. Zw. Strzel. w Dębicy; od 6. 8. 1914 do kryz. przysięg. w 6 batalionie I bryg. Leg. Ranny pod Łowczówkiem. Nast. w w. austr. do 1918, od 16. 11. 1918 w 23 p. p. i 3 p. p. Leg., od 5. 3. 1921 por. rez. Od 1921 do 1934 sędzia w Dębicy, Krakowie, Pilźnie i Krakowie; nast. em. Od 1934 prezydent m. Tarnowa z wyboru. Prez. Zw. Leg. oddz. w Tarnowie; prez. Fed. Pol. Zw. Obr. Ojcz.; T. S. L.; miejskiego kom. P. W. i W. F. W 1935 król kurkowy. Odz.: K. N.; K. W. 5; M. za W., M. 10-l. O. N.

BROKMAN HENRYK. Dr med. * 12. 8. 1886 w Warszawie. Uk. uniw. w Heidelbergu, d-rat med. 1911, nast. studia w uniw. charkowsk., lek. 1912, studia spec. w Warszawie i Zurychu. St. asyst. klin. chor. dziec. Uniw. J. P. 1. 4 1921 do 31. 1. 1925, doc. chorób. dziec. 1932. Warszawa, Orla 11, tel. 11-39-88.

BROKMANOWA Z MAMROTÓW MELANIA FELICJA. Dr ekonom. polit. Dr fil. * 6. 11. 1884 w Warszawie. C. Maurycego i Ernestyny z Lewenbergów. Ukoń. uniw. w Bernie Szwajc. Wizytator Kurator. Okr. Szk. Brzesk. Od 1902 r. czynna w prac. P. P. S., w 1903 areszt. przez władze ros. i więz. B. czł. Ligi Kobiet Pogot. Wojennego. Prac. w 1918 i 1920 w szpit. wojsk. w Kaliszu, prow. tajne naucz. jęz. polsk. i hist. w Kaliszu. Czł. B. K. Współorg. świetl. wojsk., Czł. P. W. R. w Kaliszu, P. W. R. w Brześciu; prac. w świetl. Zw. Strzel.; czł. szeregu org. społ. Ogł. tłumacz. dzieła pt. ,,Żydzi i życie gospodarcze". Odzn. M. 10-l. O. N. Brześć n. B., Stetkiewicza 37.

BROKOWSKI STEFAN WALENTY. Dr wszechnauk lek. * 16. 2. 1882 w Rawie Mazowieckiej. S. Maksymiliana i Heleny z Kasprzykowskich. Oż. w 1913 z Eugenią Serrini. Uk. gimn. w Piotrkowie i wydz. lekar. Uniw. Jagiel. (1912). Czł. konsp. kół samokszt. i org. strajku szk. w 1905. W l. 1905—7 udz. w prac. P. P. S. Zagł. Dąbrowsk. Podczas stud. uniw. sekr., nast. prez. stow. młodz. postęp. ,,Spójnia". W 1914 powoł. do w. ros. jako lek. Współprac. przy org. oddz. polsk., działając na ter. 8 dyw. piech. i sąsiednich. Uczest. zj. wojsk

Polaków w Nieświeżu. W 1917 lek. 11 p. strzel. 3 dyw. I Korp. Wsch. Po rozw. korp. i pobycie w niemieckim obozie koncentr. powr. do kraju w 1918. W 1919 dca 104 szpit. pol. w st. kpt. lek.; nast. w 65 p. p. W 1921, po zdemobil., osiadł w Dąbrowie Górn. jako lek. Kasy Chor. Czł. Stronn. Niezawisłości Narod. i Unii Demokrat. Państw.; czł. B. B. W. R. Poseł na Sejm z okr. 64, nast. w lat. 1930—35 z m. Wilna. Lekarz nacz. szk. powsz. m. Wilna, prac. nad podnies. stanu zdrow. szk. powsz., propagując wych. fiz. Czł. pierwszego komit. lokaln. W. F. Od 1928 na czele Partii Pracy. Ogł. prace prakt. nauk. z hig. szk., sprawozd. roczne z opieki lek. nad dziatwą szk. powsz. m. Wilna, szereg artyk. z tej dziedz. oraz artyk. polit. Wygł. odczyty, refer. przemów. na zjazdach i zebraniach oraz odcz. popul. Odzn.: K. N., K. W. Wilno, W. Pohulanka 36, m. 3.

BROMBOSZCZ TEOFIL ALEKSANDER. Ks. Bp. Dr Św. Teol. * 25. 4. 1886 w Katowicach. Uk. gimn. w Gliwicach, uniw. we Wrocławiu. Podcz. w. świat. kpl. w. niem. na wszystk. front. W czasie plebisc. na Śląsku duszpasterz Polaków we Wrocławiu, skąd wydal. przez Niemców. Nast. proboszcz w Ornontowicach, na G. Śląsku. Org. rady ludowe w pow. pszczyńskim. Bp. tyt. Candyby, bp-sufr. śląski, wik. gen., prepoz. kapit. Sekr. gen. Tow. Oświat. im. św. Jacka; zał. stow. nauk. kapłanów na G. Śląsku oraz stow. im. św. Jana Kantego (pom. dla akad.). Ogł.: Die Einheit des Johannesevangeliums, art. w Biblische Zeitschrift; Katechizm (mały i wielki), Dzieje biblijne. Katowice, Plebiscytowa, telefon 3-53-02.

BROMSKI JÓZEF Ks. * 28. 2. 1872 w Wieruszowie, woj. łódzkie. Uk. sem. w Włocławku, papieski Inst. Teol. w Rzymie. Dr fil. Uniw. Jana Kaz. Zast. prof. jęz. semickich U. J. P. 1. 10. 1921 do 31. 1. 1930; habilit. tamże z tego przedm. w 1926; prof. nadzw. od 1. 2. 1930; dziek. 1932—33.

BRONIEWSKI TADEUSZ ANDRZEJ. Inż.-arch. * 29. 8. 1894 w Krakowie. S. Henryka i Michaliny z Wallków. Ożenił 2. 1. 1919 z Zofią Mińską. Uk. gimn. w Krakowie i Polit. Lwowską. 1914—18 sł. w w. austr. Od 1918 por. w. p. Rtm. rezerw. 1921. Nast. asyst. Polit. Lwowsk. Dyr. Państ. Szk. Bud. w Jarosławiu od 1931. Prez pow. Fed. P. Z. O. O., prez. kom. poroz. słow., wicepr. deleg. okr. lwowsk. L. M. i K., ławnik miasta. Ogł. art. w Rolniku i Zagrodzie Wzorowej. Proj. nagrodz.: Dom mieszkalny urzędn. kolej. w Katowicach (II), Typ taniego domu mieszk. na Targach Wschod. (II), Typ małej elektrowni (I). Wyk. szereg projektów i prac budowl. Odzn. M. 10-l.. O. N. Jarosław, Poniatowskiego 98.

BRONIEWSKI WITOLD. Metalurg. * 15. 10. 1880 w Pskowie. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel., wydz. elektrotechn. w Nancy i wydz. nauk fiz. Sorbony, gdzie uz. d-rat nauk fiz. Habilit. w 1912 na Polit. Lwowskiej. Prow. bad. doświadcz. nad stopami metali w laborat. prof. A. Guntza w Nancy oraz prof. Le Chatelier i prof. M. Curie-Skłodowskiej w Paryżu. Uz. od Ak. Um. w Paryżu med. Berthelota i nagr. Alhumberta. Przed samą wojną wykł. metalografię w Sorbonie, a z chwilą wyb. wojny prac. we franc. przemyśle uzbroj. Od 1919 prof. nadzw. Polit. Lwowskiej, w 1920 prof. zwycz. technol. metali Polit. Warsz. Czł. czynny Tow. Nauk. we Lwowie i Warszawie, czł.-zał. Ak. Nauk Techn. w Warszawie, min. rob. publ. 15. 5.—13. 9. 1926. Ogł. ok. 50 prac nauk., m. in.: podr. Introduction à l'étude des alliages (1918), Zasady metalografii (1921), orygin. przycz. nauk.: Sur la formule de Helmholtz relative à la force électromotrice d'une pile (1908), O zredukowaniu liczby jednostek zasadniczych (1911), Sur les propriétés électriques des métaux alcalins du rhodium et de l'iridium (1911), Sur la structure des alliages plomb-antimoin (1928) współ. ze Śliwowskim, Sur la structure des alliages cuivrezinc (1930), Les alliages or-argent comme type de solutions solides continues (1932).

BRONIEWSKI WŁADYSŁAW. Literat. Poeta. * 17. 12. 1898 w Płocku. S. Antoniego i Zofii z Lubowidzkich. Ożenił 27. 11. 1926 z Janiną Kunig. Uk. wydz. fil. Uniw. J. P. Od 8. 4. 1915 sł. w Leg. Polsk. Więziony w Szczypiornie. 11. 1918—12. 1921 w w. p. Kpt. rez. Ogł. m. in.: Wiatraki (poezje, 1925); Trzy salwy (poezje, 1926); Dymy nad miastem (poezje, 1927); Komuna paryska (poem. 1929); Troska i pieśń (poezje, 1932); przekłady poezji i prozy ros. (Andrejewa, Pasternaka, Jesienina, Majakowskiego, Gogola, Tołstoja, Dostojewskiego, Pilniaka i in.), og. ok. 60 tom. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4. Warszawa, Sułkowskiego 4 m. 16, tel. 12-78-16.

BRONISZÓWNA SEWERYNA. Artyst. dram. Wyst. od 1910 w Krakowie, nast. w Teatrze Polskim w Warszawie. Role charakt., m. in. Dama klasowa w To co najważniejsze. Warszawa, Alberta I nr. 8.

BRONOWSKI SZCZĘSNY MARIAN. Dr med. * 1. 1. 1864 w Krasnohorce (woj. nowogródzkie). S. Konstantego i Sabiny z Jaxa-Bykowskich. Oż. w 1930 z Marią ks. Giedroyć.

Uk. gimn. w Słucku i uniw. w Charkowie. Prac. klin. w Warszawie (dr med. 1897) i Heidelbergu W okr. przedwojennym prac. na polu oświat. na kresach wsch. Podczas wojny st. ordynator Wojsk. Szpit. Mokotowsk. w Warszawie, po jej uk. przeszedł w st. spocz. w stopniu płka. M. in. b. dyr. Szpit. Św. Ducha w Warszawie. Prof. Uniw. J. Piłsudskiego i Akad. Stomat. Ogł. ok. 48 prac nauk. m. in. Podstawowe sposoby klinicznego badania chorób wewnętrznych oraz Plan badania klinicznego. Warszawa, Lwowska 9 m. 5, tel. 9-77-15.

BROŃCZYK KAZIMIERZ. Pedagog. Publicysta * w Sędziszowie, w Małop. Stud. na uniw. w Grenoble i na Uniw. Jagiel. Naucz. gimn. w Stryju, Stanisławowie i Lwowie od 1910, nast. lektor jęz. franc. Ak. Med. Weter. we Lwowie od 1920. Ogł.: Hetman Stanisław Żółkiewski (1925), Król Stefan (1926), Rejtan (1930), art. teatrologiczne i społ. Lwów, Kochanowskiego 64.

BROSIG ALFRED ADALBERT JERZY. Dr fil. * 5. 5. 1895. S. Pawła i Marty z Gackowskich. Oż. 5. 10. 1933 ze Sławą Domek. Uk. gimn. w Pile w 1914 i studia uniw. w Berlinie, Królewcu i Monachium. W l. 1914—16 sł. w niem., w l. 1915—1919 w niewoli. Kustosz Muz. Wlkp. w Poznaniu. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, zał. i prez. Tow. Mił. Grafiki w Poznaniu, czł. sekcji propag. L. M. i K. Ogł.: Ołtarze gotyckie (1927), Rzeźba gotycka 1400—1450 (1929), Plastyka gotycka na Pomorzu (1930), Materiały do historii sztuki wielkopolskiej w. XVII i XVIII (1935), Dzieje sztuki litograficznej w Poznaniu (1936), Poznań i miasta zachodnie Polski w grafice (1929), Angielskie sztychy XVIII w. (1931), M. Płoński — D. N. Nether (1931), ponadto drobne prace i art. w prasie nauk. polsk. i zagr. Poznań, Piotra Wawrzyniaka 27.

BROSS KAZIMIERZ. Dr med. * 4. 2. 1894 w Witkowie, woj. pozn. S. Konstantego i Heleny z Knastów. Oż. 16. 9. 1918 z Janiną Panieńską. Uk. gimn. w Gnieźnie i wydz. lek. uniw. w Berlinie. Czł. Grupy Narod. W czasie wojny świat. w w. niem. Uczest. powst. wielkp.; czł. Rady Lud. w Opalenicy, nast. w w. p. kpt.-lek. Czł. Kom. Polsk. Czerw. Krzyża okr. wlkp.; sekr. T-wa dla Badań nad Hist. Powst. Wlkp. 1918/19; org. Pozn. Wieczorów Lek. czł.-zał. paryskiego Twa Hematologicznego (Société d'Hématologie Française). Czł. rady red. czechosłow. czasop. Prakticky Lekar; zał. wyd. i red. czasop. Medycyna Praktyczna (od 1927) i Patologia (od 1930). Ogł. kilkadziesiąt prac z zakr. medycyny w języku polskim i niemieckim: Beiträge zur Anatomie des Ohres (Zentralblatt f. path. Anatomie, Folia Haematologica, Medizinische Welt); Medycyna Praktyczna, Nowiny Lekarskie, Patologia, Virchows Archiv., Zdrowie. Broszurki: Karol Marcinkowski jako lekarz; Przyczynki do słownika gwar polskich; Przyczynki do historii powstania wlkp. 1918/19; Mierosławski winien — czy nie winien. Odzn.: K. N., K. Z. sr., Poznań, Mickiewicza 27, tel. 65-88.

BROSS STANISŁAW. Ks. Dr Św. Teol. Dr praw. Licencj. fil. * 17. 10. 1895 w Witkowie, w Poznańskiem. S. Konstantego i Heleny z Knastów. Uk. gimn. w Gnieźnie, nast. wyd. fil. teolog. i prawny uniw. we Wrocławiu, Monasterze, Paryżu i Rzymie, oraz Sem. Duch. w Gnieźnie. Prac. w różnych org. społ., przeważnie młodzieży. W 1924/29 rozw. ożywioną działaln. wśród emigr. polskich we Francji płnc. Jako dyr. nacz. Inst. Akcji Katol. w Polsce, org. inst. diecezjalne. Czł. kurat. i prof. Katol. Studjum Społ. w Poznaniu, moderator Sodalicji Niewieściej w Poznaniu, delegat Episkopatu do centr. krajow. katol. ruchu kobiecego w Polsce. Sędzia sądu metropolit. w Poznaniu. Czł. zarz. Tow. Op. Polskiej nad Emigrantami. W 1935 zorg. pierwsze w kraju uniw. studium katol. o rodzinie w Poznaniu. Ogł. m. in.: Gilles de Rome et son traité „De ecclesiastica potestate" (Paryż 1930), Akcja katolicka wg orzeczeń Stolicy Apostolskiej (2 t., Poznań 1930), Akcja katolicka a Polska (j. w., 1930), Pius XI o akcji katolickiej (Poznań 1931), Św. Augustyn (1930), Myśli św. Augustyna (Poznań 1930 i 1935), Akcja katol. na 1 Kongr. Eucharyst.

w Polsce (Poznań 1931), Encyklika o małżeństwie chrześcijańskim z 31/12 1930 (j. w. 1932), Zbiór ustaw archidj. gnieźn. i pozn. (j. w. 1933), Droga Krzyżowa z dawn. modlitewników na nowo oprac. przez X. S. B. (j. w., 1934); Miłość, małżeństwo, rodzina (j. w., 1935). Stoi na czele zał. w 1931 org. akcji katol. mies. „Ruch Katolicki". Red. zał. nast. wydawnictw: Książnica Akcji Katolickiej, Kultura Katolicka, W Służbie Królewskiego Kapłaństwa, Biblioteczka Akcji Katolickiej, Biblioteczka Rekolekcyjna i Szkoła Czynu; od 1. 12. 1935 red. nacz. jedynego w kraju czasop. liturg. Mysterium Christi. Tajny szambelan Ojca Św. Piusa XI. Poznań, Marcinkowskiego 22, tel. 59-23.

BROSSOWA Z PANIEŃSKICH JANINA. Dr med. * 25. 6. 1896 w Inowrocławiu. C. Józefa i Teresy z Węclewskich. Zaśl. 16. 9. 1918 Kazimierza Brossa. Uk. gimn. w Poznaniu w 1916, wydz. lek. uniw. w Poznaniu i Berlinie, d-rat. wszechnauk lek. w Poznaniu (1924). Uczest. konsp. kół samokszt. w Berlinie, harcerstwa w Poznaniu; opiek. się uchodźcami i powstańcami na terenie Opalenicy, gdzie zorg. w czasie powst. Cz. Krzyż, sł. ochotn. sanit. w szpit. wojsk. w Mińsku Lit. podczas wojny bolszewickiej. Zorg. ochronę w Opalenicy; współpr. z Katol. Op. Dworc., Tow. Serbo-Łużyczan i Zjedn. Polskich Lek. Katolików. Ogł. tłum. licznych prac z zakr. med. w „Patologii", prace własne w „Medycynie Praktycznej" oraz tłumacz. wyd. Nacz. Inst. Akcji Katolickiej; współpr. na łamach tyg. „Kultura". Poznań, Szelągowska 1, tel. 17-27.

BROSZKO MICHAŁ. Inż.-elektr. * 1880 w Przemyślanach. Studiow. na Polit. Lwowskiej oraz na uniw. i polit. w Monachium (dypl.). Konstr. w fabr. turbin w Gotha, Barcelonie, Brunświku i St. Pölten; w czasie wojny kier. elektr. miejsk. w Przemyślu. W 1921-22 prof. części maszyn na Polit. Warsz. Wykł. mech. na Polit. Warsz. Ogł. m. in.: Die Konstruktion der Francis-Schaufel nach der Lorenschen Turbinentheorie und ihre Eigenschaften (1913), O nowej metodzie dokładnego pomiaru przepływu wody w rzekach (1923), Sur le flambage do barres prismatiques comprimées axialement (1928), Über die allgemeine Lösung des grundlegenden Knickproblems (1930), Organisation der Forschungsarbeit für die Stabilität und die Festigkeit von auf Druck und Biegung beanspruchten Bauteilen, nadto liczne art. naukowe, spraw. i krytyki. Warszawa, Koszykowa 75, tel. 8-81-01.

BROWIŃSKA Z APELTÓW JANINA. Pedag. * 21. 10. 1889 w Częstochowie. C. Hipolita i Wandy z Czerwonków. Zaśl. 28. 9. 1913. Uk. wyż. kursy Kurmanowej w Warszawie, uzysk. absolut. wydz. fil. Uniw. J. Kaz., zł. egz. naucz. z zakr. nauk biolog. W latach szk. czł. org. „Pet"; przeprow. strajk szk. na pensji w Częstochowie, nast. prac w Nar. Zw. Robot. w Warszawie, w tjn. kompl. P. M. S. i w uniw. lud. W okr. stud. akad. czł. „Zetu", „Koła Bratersk.", przewodn. skautek im. E. Orzeszkowej, prez. Zw. Polsk. Tow. Akad. „Ogniwo", skarbn. rady nacz. Druż. Bartosz., przewoziła literat. nieleg. przez gran. ros. 1916—1919 praca ośw. i samaryt. w Kijowszczyźnie. 1919—20 czł. zarz. i kier. szk. Tow. Pom. dla Dzieci Kres., od 1920 prac. w P. B. K. i P. C. K. Po wojnie naucz. szk. śr., od 1928 w gimn. polsk. w Gdańsku. Sekr. kom. odczyt. P. M. S. w Gdańsku; od 1934 przewodn. oddz. P. C. K. Odzn. M. N. Gdańsk, Sandgrube 27-a.

BRUCHNALSKI WILHELM ADOLF. Dr fil. Historyk literatury polskiej * 21. 5. 1859 we Lwowie. Uk. wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. Po uk. studiów był skryptor. lit. Ossolineum 1887—1906. Doc. Uniw. Jana Kaz. od 1900, nast. prof. fil. polsk. od 1904 oraz hist. liter. polsk. i jęz. polsk. od 1907. Współzał. i prez. od 1918 Tow. Lit. im. A. Mickiewicza we Lwowie, czł. koresp. i czł. czynny Pol. Ak. Um. od 1923. Ogł.: O źródłach niekt. utworów poetyckich polskich XV i XIV w. (1884), Rozwój twórczości pisarskiej M. Reya (1907), Poezja polska średniowieczna (1918), Epistolografia, Panegiryk (1918), Potrzeby umiejętności literatury polskiej (1919), Zygmunt Kaczkowski jako twórca Pieśni z otchłani (1920), Zakładu Narodowego im. Ossolińskich ustawy, przywileje i rzeczy dziejów jego dotyczące (1928), Legenda aurea w literaturze polskiej XV w., O rymie w poezji polskiej do Jana Kochanowskiego, Studia za pismami Mikołaja Reya, Reminiscencje w Panu Tadeuszu z Homera, Wirgiliusza, Tassa, Geneza Grażyny, Źródła historyczne Konrada Wallenroda, Rozwój wymowy w Polsce, Bibliografia o Adamie Mickiewiczu za r. 1890, Mickiewicz-Niemcewicz, Z dziejów panegiryka w Polsce, Wizja Krasińskiego, ponadto art. Współzał. i współred. „Pamiętnika Lit., red. „Historii Literatury" R. Piłata, „Stulecia Gazety Lwowskiej. Lwów, Długosza 27.

BRUDZEWSKI-NAŁĘCZ KAROL. Dr wszechnauk lek. * 1868 w Lednogórze Wlkp. Ukończ. wydz. lek. Uniw. Jagiell. Asyst. klin. ocznej Uniw. Jag. 1893-97, lek. krak. Kasy Chorych 1907-19, doc. okulistyki Uniw. Jag. od 1917, prymariusz oddz. oczn. Szpit. św. Łazarza w Krakowie od 1923. Ogł. O badaniu i leczeniu zeza towarzyszącego (1908), Obliczenie zmiany refrakcji po wydobyciu soczewki z oka (1900), Błędy refrakcji i akomodacji (1916), Soczewki okularowe wygięte i ich właściwości (1923), Perinutria kliniczna (1925). Kraków, Floriańska 40.

BRUDZIŃSKI TADEUSZ. Inż.-rolnik. * 20. 1. 1902 w Warszawie. Brał udział w wojnie polsko-ros.; uk. wydz. rolny S. G. G. W. i wydz. prawny Uniw. J. Piłsudskiego, studia ekonom.-rolne w krajach europ. i w St. Zjedn. A. P., Uz. dyplom z tytułem Master of Science w Cornell University, Ithaca, N. Y. Od 1933 prac. w Sowpoltorgu w Moskwie. W 1934—1936 doradca ekonom. rządu Liberii. Warszawa, Czackiego 9, m. 5.

BRUDZIŃSKI ZYGMUNT. Inżynier-rolnik. Pionier kolonialny. * 5. 1. 1905 w Szymanowie, pow. sochaczewskiego. Brał udział w wojnie polsko-ros. i w powst. górnośl. W 1923 otrz. maturę we Lwowie. W 1930 uk. S. G. G. W. w Warszawie. W 1930 zwiedził Angolę, zakładając tam farmę kawową w rejonie górnego Selis. W 1932 wr. do kraju, prow. dział gospod. i rolny w Radzie Org. Pol. z Zagr. W latach 1933—34 przew. sekcji afrykańskiej wydz. kol. L. M. i K. W 1934 wyj. z ram. L. M. i K. do Liberii celem wyszukania odp. terenów plantac. Od 1935 współwł. farmy „Batoli". Warszawa, Kielecka 32, m. 7, tel. 8-93-33, 5-44-24.

BRUK WŁADYSŁAW. Dr med. * 6. 12. 1904 w Bystrzycy (Czechosł.). S. Pawła i Anny z Heczków. Uk. gimn. pol. w Cieszynie i wydz. med. Uniw. Jagiel. Specj. w lecz. przeciwgaz. Uk. kurs lekarzy zdroj. w Ciechocinku. Udz. w akcji plebisc. w Str. Obyw. Za czas. szk. prac. w Macierzy, Zw. Strzel., Sokole.

Wicepr. P. C. K. Lekarz miejski i Ubezp. Społ. w Ustroniu od 1934. Ustroń, Ratusz.

BRUKALSKA Z SOKOŁOWSKICH BARBARA. Inż.-arch. * 4. 12. 1899 w Brzęcach n. Pilicą. C. Wojciecha i Stefanii z Bagniewskich. Zaśl. 2. 2. 1925 inżyniera.-arch. Stanisława Brukalskiego. Uk. Politechn. Warsz. (1931). Prac. w P. O. W. Warszawa, w Zw. Młodz. Postęp. - Niepodległ. (1916), w sekcji prop. i opiek. (1920). Czł. Stow. Arch. Polsk. Bud. m. in. domy Warsz. Spółdz. Mieszkan.; wyk. wnętrze mieszkalne na wyst. w Paryżu 1937 (zakup.) i szer. in. Na konk. wnętrz miesz. w I. P. S.

otrz. 4 pierwsze nagr. i 1 drugą. Odzn. K. N. Warszawa, Niegolewskiego 8, telefon 12-79-88.

BRUKALSKI STANISŁAW. Inż.-arch. * 8. 5. 1894 w Warszawie. S. Stanisława i Adeli z Mareniczów. Oż. 2. 2. 1925 z Barbarą Sokołowską. Uk. gimn. im. M. Reya w Warszawie, stud. na politechn. w Mediolanie (1912-1914), Uk. Politechn. Warszawską (1925). Sł. w 2 p. ul. Leg., nast. w 2 p. szwol. (1916—1922). Por. rez. B. prez. Stow. Archit. Polsk. (1931—1932), czł. zarz. tegoż stow. do 1937. Zakup. prace konk. na rozplan. dzieln. i pl. Marsz.

Piłsudskiego w Warszawie. Wyróżn. proj. krypty pod Wieżą Srebrnych Dzwonów. Prace m. in.: dom mieszk. Z. U. P. P. przy ul. Mickiewicza w Warszawie; domy mieszk. Warsz. Spółdz. Budowl.; wnętrza M. S. Piłsudski i M. S. Batory (wsp. z prof. W. Jastrzębowskim. L. Niemojewskim i T. Pruszkowskim); pawil. na wyst. parysk. 1937 (wsp. z B. Pniewskim); proj. budowli wojsk.; szer. willi. Nagr. na konk.: Banku Gosp. Kraj. i Tow. Osiedli Robotn. Projekt. i kier. architekt. wyst. na Kole w Warszawie (1935). Odzn.: K. W. 2, M. N. Warszawa, Niegolewskiego 8, tel. 12-79-88.

BRUMER WIKTOR STANISŁAW. Literat. Teatrolog. * 1. 3. 1894 w Krakowie. S. Jana i Bronisławy. Stud. filozofię (hist. szt. i lit.) na Uniw Jagiel. Sł. w Leg. Pol. nast. w w. p. Kpt. Red. pism wojskowych i teatr.-scen. Prof. Wyższ. Szk. Dziennik. i Państw. Inst. Szt. Teatr. Ogł. Uwagi o inscenizacji, Scena i widownia, Służba narodowa W. Bogusławskiego, Pierwsze przedstawienie „Niemej z Portici", Teatr Wyspiańskiego, Niedomagania polskiej teatrologii, Dwie inscenizacje „Dziadów". Odzn.: K. N.,

K. W., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. Palm. Akad. Warszawa, Słupecka 4, tel. 9-21-61.

BRUN LEON JAKUB. Literat. * 15. 10. 1882 w Warszawie. S. Teodora i Celiny z Kaufmanów. Oż. 5. 4. 1908 z Mieczysławą Statman. Uk. gimn. w Warszawie, po czym stud. w Paryżu w École Libre de Sciences Politiques. Za udział w manifest. patriot. w święto 3 maja areszt. dwukr. w 1902 i 1903; w 1905 brał udział w strajku szkol.; uprawiał przemyt z za gr. liter. nieleg. Ogł. pod pseud. Leona Godeckiego w 1907 2 broszury: Sprawa Joanny d'Arc i Sprawa Ferrera, nast. wespół z E. St. Rappaportem rozprawę Warstwy średnie, poza tym art. na łamach Krytyki krakowskiej, Nowej Gazety, Prawdy, Kuriera Poran., Kuriera Warsz.,i dzienników franc. l'Intrasigeant, Le Matin. Pośw. się zagadn. X muzy, red. szereg czasop. film.: Film, Filmia, Kino dla wszystkich, Kino; przez 10 lat prowadził w Kurierze Warsz. stałą rubrykę „Przed ekranem". Warszawa, Belgijska 3, m. 32.

BRUN STEFAN HENRYK. Przemysłowiec. Kupiec. * 29. 7. 1880. S. Stanisława Gustawa i Marii ze Spiessów. Oż. 28. 11. 1907 z Alicją Bormann. Uk. Inst. Inż. Komunik. w Petersburgu. Senior Zgrom. Kupców. Kurator szpit. dla dzieci w Warszawie. Konsul gen. Finlandii, czł. komit. dysk. B-ku Polsk. Odzn. finl. R. B. 3. Warszawa, Matejki 8.

BRÜCKNER ALEKSANDER. Dr fil. Filolog. Hist. literat. * 29. 1. 1856 w Tarnopolu. Prof. filol. słowiańsk. uniw. w Berlinie. Ogł.: Różnowiercy polscy, Litwa starożytna, Cywilizacja i język, Apokryfy średniowieczne (1900—1904), Literatura religijna w Polsce średniowiecznej, Studia i szkice językowe, Psałterze polskie do połowy XVI w. (1902), Zasady etymologii słowiańskiej (1917); Walka o język, Mitologia Słowiańska, Geschichte der polnischen Literatur, Średniowieczna poezja łacińska (1892), Dzieje literatury polskiej, Dzieje języka polskiego, Dzieje kultury polskiej. Red. Encykl. Staropolskiej (1936—1938). Czł. Tow. nauk. we Lwowie. Czł. Pol. Ak. Um. 31. 10. 1889. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, Tow. Nauk. w Warsz. i Tow. Nauk. w Wilnie. Czł. Ak. Um. w Beogradzie, Petersburgu i Pradze. Berlin-Wilmersdorf, Wilhelmsaue 18.

BRYDZIŃSKI WOJCIECH WŁADYSŁAW. Art. dram. * 28. 1. 1877 w Stanisławowie. S. Teofila i Antoniny z Haasów. Uk. gimn. w Stanisławowie. Pracę art. rozp. w 1894 tamże pod dyr. Antoniewskiego. Wyst. w Teatrze Rozmaitości w Warszawie od r. 1906, nast. w Teatrze Narodowym tamże. Ważn. role: Gustaw-Konrad (Dziady), Kordian, Hr. Henryk (Nieboska komedia), Dr Ranka (Nora Ibsena), Jerzy(W sieci), Albin (Śluby panieńskie), Dr Tokeramo (Tajfun), Hamlet, Kazimierz (Śnieg), Poeta (Samson i Dalila), Antoś (Karykatury), Mąż (Kochankowie Grubińskiego), Ten, którego biją po twarzy, Jedermann Hoffmanstahla, Mazepa, Lelewel, Sir Henry Hallam (Korsarz i lady), Henryk IV, Angelo (Rozkosze ojcostwa), Budowniczy Solness, Żywa Maska Pirandella. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Warszawa, Chmielna 26.

BRYŁA STEFAN WŁADYSŁAW. Dr nauk. techn. Inż. * 17. 8. 1886 w Krakowie. S. Pawła i Eligii z Chrzanowskich. Oż. 20. 6. 1914 z Marią Tustanowską. Uk. wydz. inż. Politechn. Lwowsk. (1908 z odzn.), d-rat (1909) i habilit. ze stat. bud. (1910) tamże. 1910—1912 stud. w Niemczech, Francji, Anglii i Ameryce Płnc. oraz prakt. w warszt. konstr. i przy bud. wielk. domów amerykańsk. Przez Hawaje, Japonię, Chiny, Syberię powr. do Lwowa. W 1914 na Kaukazie. 1915—1918, w Kijowie. Prez. Zw. Inż. i Techn. Pol. na Rusi, wicepr. Zjazdu Techn. Polsk. w Moskwie (1917); wicepr. Zw. Małop., wicepr. sekcji przemysł. Mac. Szk. i Komit. Ratunk., prof. Pol. Koleg. Uniw. w Kijowie. Od wiosny 1918 w kraju. W 11. 1918 zca kmdta, nast. kmdt mob. w obr. Lwowa. W 1920 ochotn. w. p. 1919—1921 nacz. wydz. most. Min. Rob. Publ. Od 1921 prof. most. na Politechn. Lwowsk. Od 1934 prof. fund. oraz konstr. stal. i żelazobet. na Politechn. Warsz. W 1923 podróż. do Ameryki Płnc. Od 2. 1926 pos. na Sejm, 1928 i 1930 wybr. ponow. Czł. Kl. Ch.-D., od 1934 w Zjedn. Chrześc.-Społ. W 1926 czł. deleg. poselsk. dla zbad. możl. emigr. polsk. do franc. posiadł. afryk. Czł. cz. Akad. Nauk. Techn., Tow. Nauk. Warsz., Lwowsk. i w. in. tow. nauk. w kraju i za gr. Wicepr. Międzyn. Zw. Inż. Most. i prez. sekcji polsk. tegoż, wicepr. Polsk. Zw. Inż. Budowl., wicepr. Rady Stal. Prez. Rady

Gł. Chrześc. Zjedn. Zawod. w Polsce, prez. Zarz. Gł. Stow. Robotn. Chrześc. Jeden ze świat. pion. stal. spaw. konstruk. budowl. i twórca tego działu techn. w Polsce. W 1928 wybud. pierwszy na świecie drog. most spaw. na rzece Słudwi p. Łowiczem, nast. projekt. konstr. 14-piętr. gm. Izby Skarb. w Katowicach, 16-piętr. gm. Tow. „Prudential" w Warszawie i w. in. Red. nacz. Podręczn. Inżyniersk. Ogł. przeszło 200 prac nauk.-techn., z kt. liczne tłum. na wiele jęz. obc. Poza tymi: Ameryka (1921), Daleki Wschód (1933), liczne art. nauk., ekonom. i społ. Odzn. K. W. i in. Warszawa, Polna 64 m. 12, tel. 8-94-58.

BRZECHWA - AJDUKIEWICZ ADAM JÓZEF STANISŁAW, patrz: AJDUKIEWICZ-BRZECHWA.

BRZEGA WOJCIECH. Art.-rzeźbiarz. * 12. 9. 1872 w Zakopanem. S. Ryszarda Duźniaka i Teresy Brzega. Uk. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie, stud. w Monachium oraz w wyższ. szk. sztuk pięknych w Paryżu. W 1914 udział w Strzelcu. Wojnę świat. przebył w armii austr. Współzał. Zw. Górali, Zw. Sztuki Podhal. Czynny w życiu kult.-społ. Zakopanego. Prof. Państw. Szk. Przem. Drzewn. w Zakopanem. Ogł. Opowiadania góralskie pt. Posiady, wiele prac ludoznawczych. W Krakowie, w Tow. Przyj. Szt. Pięk. wyst. w 1901 „Portret kobiecy", „Popiersie górala", Popiersie góralki" w terakocie. Za prace artyst. otrz. w Paryżu 2 nagr. za akty męskie i tamże na wyst. międzynar. med. sr. za fig. góralskie; med. bronz. za prace na wyst. politechn. we Lwowie; w Warszawie, w „Zachęcie", med. bronz. za głowę góralki i med. sr. za portret w bronzie. Zakopane, Skibówki 1.

BRZESKA WANDA. Dr fil. * 19. 11. 1898 w Krotoszynie. C. Juliana Okszy-Brzeskiego i Józefy z Węsierskich. Po studiach we Wrocławiu i Krakowie, drat na uniw. poznańskim. Przed wojną prac. na niwie ośw. prow. wykł. konsp. Podczas powstania wlkp. sł. sanit., podczas plebiscytu na Śląsku prac w wydz. pras. w Bytomiu. Czł. Zw. Zaw. Lit. Pol. i Zrzesz. Art. w Poznaniu (pałac Działyńskich). Od 1925 ogł. szereg prac pierw. pod pseud. Zbigniew Topór, nast. Jan Pałucki; (powieść Dolarowicze); pod wł. nazw.: Lata szkolne Kasprowicza, Mitropa (poezje), U strandu (poezje); szereg felietonów powieściowych, m. in.: Zatopione wesele, Pali się. W 1923 red. dodatek lit.-nauk. do Dziennika Poznańskiego, a w 1932 felieton kulturalny tegoż dzien. Współpr. Świata, Morza, Polski Zbrojnej., specjal. się w tematach kaszubskich.

BRZESKI TADEUSZ. Ekonomista. * 6. 9. 1884 w Dębicy, woj. krak. Stud. na Uniw. Jag., nast. lwowskim. Dr praw Uniw. Jag. 1907; studia specj. w Berlinie i Monachium. Doc. ekonom. uniw. lwowsk. 1916, prof. nadzw. ekonom. uniw. pozn. 1919, prof. zwycz. ekonom. tamże 1921, prof. zwycz. ekonom. Uniw. J. P. 1922, dziekan 1928—29, rektor 1929—30, prorektor 1930—31 i 1933—34. Czł. i wicepr. (1931) Tow. Nauk. Warsz., czł.-kor. Pol. Ak. Um. Warszawa, Nowy Zjazd 5, tel. 5-11-70.

BRZEZICKI FILIP. Płk w st. sp. * 31. 1. 1882 w Bienowie, pow. złoczowski. S. Wincentego i Agnieszki z Jorkanów. Oż. 13. 4. 1907 z Anielą Chwostek. Uk. gimn. w Złoczowie (1903), nast. stud. na uniw. we Lwowie. B. prof. gimn. W 1910—12 prow. przysp. wojsk. w szkołach we Lwowie, w Złoczowie i w Horodence. W czasie obr. Lwowa zorg. i dow. p. p. W 1920 udz. w bitwie p. Zadwórzem. 1918—1921 org. z ram. M. S. Wojsk. (wsp. z gen. Latour), korpusy kadet. we Lwowie, Krakowie, Modlinie. 1922—27 sł. w linii, nast. w D. O. K. Od 1. 8. 1934 burmistrz Złoczowa. Prez. Zw. Of. Rez. i wszystkich org. społ. Złoczowa. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Złoczów, Zarząd Miejski.

BRZEZIŃSKI FRANCISZEK KSAWERY. Adwokat przys. * 6. 11. 1867 w Warszawie. S. Kazimierza i Walentyny z Suchorzewskich. Oż. 14. 12. 1912 z Anną Kirchner. Uk. gimn. fil. w Warszawie, wydz. prawny uniw. w Dreźnie, konserwatorium muz. w Lipsku. Kand. praw uniw. w Dorpacie. Konsul R. P.; radca M. S. Z. Kompozytor, krytyk, publicysta. Ogł. Prawa mniejszości (nakł. Przegl. Dyplomat.), Smetana (monogr., Warszawa); nuty: Tema con Variazioni i Polnische Suite (Berlin), Sonata skrzypc. op. 6 (Lipsk), Tryptyk i Toccata (Kraków). Odzn. fr. L. H. 5. Warszawa, Ordynacka 9, tel. 2-77-80.

BRZEZIŃSKI PIOTR JÓZEF. Przyrodnik. * 22. 2. 1862 w Białogonie, woj. kieleckie. S. Teofila i Jadwigi z Bratkowskich. Oż. 11. 2. 1899 z Haliną Grabską. Uk. szk. śr. ogrodn. w Warszawie i wydz. przyrodn. uniw. paryskiego. Prof. wydz. roln. Uniw. Jag. w Krakowie. Nal. do org. niepodl. w Paryżu i w kraju; wiceprez. Druż. Strzel. w Krakowie, org. i prez. druż. na Prądniku Czerw. W czasie wojny czł. N. K. N. Współzał. sekr. i ref. nast. prez. Tow. Ogrodn. w Krakowie w okr. 1893—1912. Ogł. szereg prac w „Ogrod-

nictwie", którego był red. od 1898 oraz: Rak drzew owocowych, jego przyczyny i przejawy, Hodowla drzew i krzewów owocowych (nagr. przez Pol. Ak. Um.), Warzywnictwo, Hodowla szparagów, O produkcji sadowniczej i handlu owocami. Odzn.: O. P., M. N. Kraków, Słowackiego 10. tel. 1-89-67.

BRZEZIŃSKI WACŁAW CYPRIAN. Art.-śpiewak. * 26. 9. 1878 w Warszawie. S. Teofila i Henryki z Maleckich. Ożen. 24. 11. 1908 z Janiną Kąsinowską. Uk. gimn. w Częstochowie, nast. stud. muz. we Włoszech. Nal. do tajnych organ. młodz. B. wiceprzewodn. Z. A. S. P.; czł. kapit. „Zasłużonych"; wiceprzewodn. org. sądu głównego. Prof. Konserwat. Warsz.; prof. Wyższej Szkoły Muz. im. Fr. Chopina. W 1920 wyst. propagand. na Górnym Śląsku. Kreacje scen.: role kontusz. w operach Moniuszki, cały repertuar pierwsz. barytona w Operze warsz. Wyst. na scenach włoskich. Dział. pedagog. (uczniowie: Jan Kiepura, Mossakowski, M. Karwowska, Tisserantówna, Łuczaj). Odzn.: O. P. 5; K. Z. zł. Warszawa, Marsz. Focha 8, tel. 6-02-15.

BRZEZIŃSKI-DUNIN JAN PIOTR FELIKS. Ziemianin. Ppłk rez. * 30. 12. 1883 w Łazanach, pow. Kraków. S. Juliana i Eweliny z Morawskich. Uk. gimn. w Krakowie (1902). Wyż. Szk. Roln. i kursy mleczarskie w Szwajcarii. 1913—14 czł. Tow. Rolnicz., współprac. ze Zw. Strzel. w Myślenicach. 1914 do 1918 sł. w Leg. Polsk. W 1918 kom. pow. P. O. W., nast. dca 2 p. szwol. W r. 1919 mjr rez. W r. 1920 ochotn., awans. na ppłka. Od 1920 gosp. maj. wł., od 1934 burmistrz Myślenic z wyb. B. prez. Tow. Roln., b. prez. Zw. Leg., zał. i prez. dożyw. str. poż. w Osieczanach, zał. i prez. kółka roln. tamże, prez. miejsk. ochotn. str. poż. w Myślenicach, prez. rady nadz. spółki roln.-handl. tamże, czł. pow. rady szkolnej. Ogł. art.; wyd. listy gen. Z. Zielińskiego. Odzn.: K. N., K. W. 3, M. za W. Myślenice, Osieczany.

BRZEZIŃSKI-MORA KAZIMIERZ TADEUSZ BARTŁOMIEJ. Dział. zw. zawod. Public. Art.-mal. * 9. 5. 1887 w Warszawie. S. Mieczysława i Rozalii z Morzyckich. Ożen. 15. 8. 1933 z Ireną Nowińską. Uk. szk. handl. w Warszawie, stud. na politechn. we Lwowie, na wydz. prawn. uniw. w Paryżu; w Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, Paryżu i Warszawie. Przew. strajku w szk. śr. W. Górskiego w Warszawie (1905). Czł. Strzelca (1910), wst. do Leg. Polsk. (1914), ppor. rez. (1920). Sen. R. P. 1930—1935. Sekr. Zw. Intel. Prac., sekr. gen. Polsk. Konf. Prac. Umysł., del. na międzyn. kongr. C. I. T. I., czł. rady Unii Zw. Zawod. Prace mal. wyst. w Zachęcie warsz., w Krakowie, Paryżu, Wiedniu i Petersburgu (ob. Leningrad). Ogł. art. i feliet. w Gaz. Polsk.; red. czasop. międzyn. prac. umysł. Nowe Tory (Les Voies Nouvelles) w 3 jęz.; red. działu w Kur. Polsk. (1929). Warszawa, Poznańska 11 m. 12, tel. 9-99-91.

BRZEZOWSKI LUDWIK. Inż. * 14. 9. 1890 w Morawskiej Ostrawie. S. Franciszka i Marii z Pflegerów. Ożen. z Jozsą Wurditsch de Remy Bercenkowicz. Uk. politechn. w Bernie Morawskim. Od 1914 sł. w w. austr. na fr., nast. jako chem.-pirotechn. 1918—1919 ucz. obr. Lwowa, nast. do 1921 chem.-pirotechn. (kpt.) w zbrojowni w Krakowie. Dyr. nacz. S. A. „Azot" w Jaworznie. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. W., K. Z. zł. Jaworzno, „Azot" S. A., tel. 12.

BRZĘCZKOWSKI JERZY. Literat. * 13. 3. 1895 w Tyflisie (Kaukaz). S. Leona i Bronisławy z Berężeckich. Uk. gimn. klas. w Kierczy (Krym), nast. wydz. prawa uniw. w Petersburgu. Ogł. tom wierszy: Stepy i chodniki (1922), tom nowel: Asza (1927), pow.: Ludzie Legendy (1928), Wraki (1930) oraz nowele i feliet. Warszawa, Królewska 5.

BRZĘCZKOWSKI STANISŁAW. Art. graf. * 24. 9. 1897 w Koronowie pod Bydgoszczą. S. Wilhelma i Klary z Zaporowiczów. Ożen. 20. 8. 1932 ze Stanisławą Pieczyńską. Ucz. do szk. śr. w Bydgoszczy. Stud. art. w Berlinie i Gdańsku. Posiada w dorobku około 200 plansz graf. Zajmuje się specjalnie opracowaniem graf. książek. Odznaczony na II Międzynar. Wystawie Drzeworytu w Warszawie.

BRZĘK-OSIŃSKI MICHAŁ TADEUSZ, **patrz: OSIŃSKI-BRZĘK.**

BRZĘKOWSKI JAN. Dr fil. Literat. Poeta. * 1903 w Wiśniczu Nowym, woj. krakowskie. Uk. wydz. fil. Uniw. Jag. Współpr. pism polskich i zagr. Ogł. Tętno. poezje (1925), Psychoanalityk w podróży, powieść (1929), Na katodzie, poezje (1929). Red. L'Art contemporain w Paryżu 1929—30. Wiśnicz k. Bochni.

BRZOSTYŃSKI ADAM MARIAN. Prawnik. * 21. 11. 1883 w Frydrychowie, pow. Wadowice. S. Stanisława i Emilii

ze Studnickich. Oż. 5. 7. 1911 z Haliną Udziela. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. prawny Uniw. Jagiel.; w 1911 egz. sędziowski, nast. sędzia grodzki i pow. w Przeworsku; od 1914—20 w Rzeszowie; 1920—31 w Krakowie; 1931—34 prezes Sądu Okręgow. w Cieszynie; wiceprez. Sądu Apel. w Katowicach. Sekr. gen. T-wa Ochr. Dzieci i Młodzieży w Krakowie. W l. 1932—34 prezes T-wa Teatru Pol. w Cieszynie, prez. Zrzesz. Sędziów i Prokurat. (koło Cieszyn), pref. Sodal. Mariańsk. w Katowicach. Katowice, Słowackiego 11.

BRZOZOWSKI JAN. Bankowiec. * 2. 2. 1900 w Janowie (Litwa). S. Józefa i Pauliny z Kiełbowskich. Oż. 6. 6. 1926 z Amelią Smoleńską. Uk. szk. śr. w Mińsku Lit., nast. stud. ekonom.-handl. Radca Izby Przem.-Handl. w Wilnie oraz dyr. banku. W 1917-18 nal. do P. O. W. w Mińsku Lit.; w końcu 1918 udział w samoobr. Wilna; od 1918—1921 ochotn. w. p. Czł. zarz. Wileńsk. Tow. Dobrocz. (od 1928); czł. kom. rewiz. P. C. K.; skarbnik wojew. komendy budowy pomnika Marsz. J. Piłsudskiego; w 1934 przewodn. wileńsk. wojew. komit. pomocy ofiarom powodzi; ławnik Wileńsk. Wojew. Urz. Rozjem.; inicjator, założ. i czł. zarz. tow. „Papier"; czł. zarz. teatru muz. „Lutnia" w Wilnie. Ekspert zaprzys. (bankowiec) Sądu Okr. w Wilnie; rzeczozn. przy likwidacji Banku Roln.-Przemysł. w Wilnie. Bierze udział w finans. eksportu drzewa i lnu z wojew. wileńsk. Wykład. techniki bank. w Instyt. Nauk Handl.-Gospod. w Wilnie. Autor szeregu artyk. z dziedz. przem. i handlu. Wilno, 3 maja nr 15 m. 4, tel. 10-86.

BRZOZOWSKI KORNELIUSZ. Kompozytor. * 16. 9. 1877 w Zawidzu Szlacheckim, w Płockiem. S. Mariana i Magdaleny z Brzozowskich. Uk. gimn. oraz Warsz. Inst. Muz. z dypl. nauczyc. gry fortep. (1904); nast. stud. pod kier. prof. Rytla oraz w b. Ak. Muz. w Warszawie pod kier. prof. Ludomira Różyckiego i Witolda Maliszewskiego. Po uk. stud., pośw. się pracy pedagog. lecz wkrótce przerzucił się do kompoz. Autor Symfonii na wielką orkiestrę, opartej na temat. lud., Fragmentu symfonicznego, Pieśni kurpiowskich, Pieśni solowych z fortep. na tematy własne, Pieśni na chóry a capella i dla dzieci, Pieśni religijnych solowych i na chóry, Preludiów na organy, muzyki na chór męski do man. Wyspiańskiego Veni Creator, pośw. Marszałkowi Piłsudskiemu, oraz prac opart. na motywach przeważnie ludowych. Warszawa, Podwale 17 m. 39.

BRZOZOWSKI-BELINA WŁADYSŁAW. Inż.-rolnik. * 31. 12. 1876 w Popieluchach, na Podolu. S. Jana i Heleny z hr. Grocholskich. Oż. w 10. 1907 z Marią hr. Ostrowską. Uk. wyższy państw. instytut agronom. w Gembloux. Wiceprez. kijowskiego Komitetu Walki z Anarchią (1916—17); sł. w szt. koncentr. formacji wojsk. w 1918—19; brał udział w tworzeniu 1. dywizonu jazdy, dziś 12 p. uł. Podolskich; kier. działu pras. Zw. Polaków Ziem Ruskich; w 1920 ochotn. w w. p. Po wojnie administr. dóbr Berezno na Wołyniu. Warszawa, Ś-to Krzyska 30, tel. 5-89-17.

BRZOZOWSKI-KORAB WITOLD. Kand. praw. * w 1875 w Antonówce (Ukraina). S. Bogdana i Cezaryny z Dorożyńskich. Uk. wydz. prawny uniw. w Kijowie. Nal. do palestry w Żytomierzu, gdzie prac. w organizacjach polsk. Wołynia, jako prez. Gubern. Zw. Ziemian Polaków na Wołyniu, nast. jako prez. ogóln. Polsko-Ukraińsk. Zw. Ziemian w Żytomierzu. Jednocześnie był czł. Kraj. Zw. Ziemian w Kijowie. W 1916 powoł. na stanow. prez. gubern. zarz. ziemsk. na Wołyniu (w Żytomierzu) i pozost. na nim do chwili opuszczenia Żytomierza z powodu inwazji bolszew. Po powrocie do kraju nacz. wydz. samorząd. w Zarz. Cywiln. Ziem Wołynia i Fr. Podolsk. w Łucku, gdzie zorg. samorząd na ter. polsk. Wołynia i org. pomoc dla Polaków powrac. z Z. S. R. R. W 1920 zgł. się ochotn. do wojska i został mian. wojsk. sędzią śledczym. Kpt. rez. W 1922, zorg. sp. akc. wyrobu dachówek cementowo-azbestowych „Eternit", na której czele jest do dziś. Warszawa, Nowogrodzka 34, tel. 9-97-87.

BUCHNER WŁADYSŁAW. Publicysta. * 21. 4. 1860 w Birkenhead, w Anglii. S. Franciszka Salezego i Felicji z Landów. Oż. 1°: z Aleksandrą Jurczyńską (†), 2°: Marią Pajewską (†). Uk. Szk. Zboru Ewang. Augsb. w Warszawie. Prac. na polu lit. od 1882. Od 1888 red. nacz. i wyd. pisma satyr. „Mucha", kilkakrotn. sądzony przez władze ros. a w 1906 skaz. na jednoroczne opuszczenie granic b. Król. Kongr. W 1920 w Armii Ochotn., na

terenie Insp. Gener., red. 2 pisma dla wojska. Ogł. szereg felietonów i wierszy satyr. w „Musze". Warszawa, Wiejska 3, tel. 9-18-00.

BUCHTA FERDYNAND IWO JÓZEF. Inż.-leśn. * 3. 11. 1895 w Pogwizdowie na Śl. Ciesz. S. Józefa i Filomeny z Czerwenków. Ożen. 1926 z Elżbietą Stadther. Uk. gimn. w Cieszynie, studia na wydz. lek. uniw. wiedeńsk. i wydz. inż. leśn. Polit. Lwowsk. Za czasów szk. harcerz i sokół. Czyny w akcji kult.-oświatow. prow. przez P. M. S. W 1914 w Leg. Wsch., po rozw. wciel. do w. austr., do 1918 na fr. ros., ranny w 1916 pod Haliczem. W 1918 wst. ochotn. do w. p., udz. w obr. Lwowa i Małopolski Wschodniej. Ranny 15. 6. 1919 pod Tarnopolem. W okresie plebisc. deleg. na Śląsk Ciesz., nal. do Mil. Obyw. w Cieszynie oraz kier. druż. akad. zorg. przez Polit. Lwowską. W 1920 ochotn. w baonie Ziemi Ciesz. od 1920 kpt. rez. Po uk. studiów w 1924 prac. w Państw. Zarz. Lasów b. Komory Cieszyńsk., w nadleśnictwie „Chybie" i „Wisła". Od 1931 insp. lasów we Lwowie, od 1936 dyr. lasów państw. w Siedlcach. B. czł. zarz. Zw. Zach., b. prez. zw. akad. „Znicz". Ogł. art. z dziedziny leśnictwa i urbanistyki. Odzn.: V. M. 5, M. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Siedlce, Poniatowskiego 2, tel. 144.

BUCHTA JÓZEF FERDYNAND. Inż.-roln. Lek. weter. * 10. 12. 1898 w Pogwizdowie. S. Józefa i Filomeny z Czerwenków. Ożen. 23. 11. 1929 z Olgą Bicsiadecką. Uk. gimn. w Cieszynie, Akad. Roln. w Dublanach i Ak. Med. Weteryn. we Lwowie. Czł. mil. pol. w Cieszynie w 1918—19; od 1919 sł. w w. p. na fronc. Prac. w druż. akad. podczas plebisc. na Śl. Ciesz. Czł. „Sokoła", harc., P. O. W., Zw. Powst. Śl. i Zw. Obr. Lwowa. Nacz. wydz. prod. zwierzęcej Śl. Izby Roln. Ogł. art. w pismach fach. z zakr. prod. zwierzęcej. Odzn.: K. W., M. 10 l. O. N. Katowice, Ligonia 36.

BUCZKOWSKI KAZIMIERZ. Dr fil. Hist. szt. * 25. 1. 1897 w Krakowie. S. Adolfa i Marii z Żarskich. Uk. szk. śred. w Krakowie i wydz. filoz. Uniw. Jagiel., studia uzup. w Niemczech, Włoszech, Szwajcarii, Czechach i Szwecji. Kustosz Muzeum Narod. w Krakowie. Czł. kom. hist. sztuki Pol. Ak. Um. Ogł.: O zabytkach sgrafitta w Polsce (Kraków 1933); O stylowych dawnych polskich ogrodach; O zabytkach dawnych szkieł polskich (wsp. z dr. W. Skurczewskim); Dom Hippolitów (Rocz. Krak.) poza tym artyk. w prasie fach. z dziedz. hist. sztuki. Kraków, Dębowa 2.

BUCZKOWSKI LEONARD MARIAN. Reż. film. * 5. 8. 1900. Ochotn. w 1918 (lotnik). Czł. szeregu inst. społ. i filantr. Reżys. filmy: Szaleńcy (zł. med. w Paryżu); Gwiaździsta eskadra; Rapsodia Bałtyku; Straszny dwór; Wierna rzeka. Warszawa, Słoneczna 50.

BUCZKOWSKI MARIAN (pseud. RUTH). Literat. * 29. 4. 1910 w Nakwaszy (Mlp. Wsch.). Uk. wydz. humanist. Uniw. Poznańsk. Ogł. pow. Tragiczne pokolenie (1936), art. i now. w Wiad. Lit., Gaz. Polsk., Pionie, Robotniku i in. Warszawa, Marszałkowska 32.

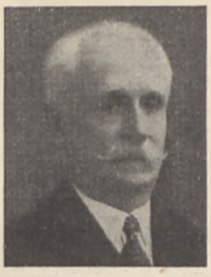
BUCZKOWSKI STEFAN. Dr praw. * 26. 12. 1903 w woj. tarnopolskim. Uk. wydz. prawa i ekonom. uniw. poznańsk. Red. mies. „Bank". Ogł.: Hipoteczna odpowiedzialność wierzytelności ubezpieczeniowej (Poznań, 1930); Ograniczona odpowiedzialność przedsiębiorcy (Warszawa, 1937); Odbudowa kredytu długoterminowego (Warszawa, 1929) oraz art. Warszawa, Marszałkowska 32, tel. 9-92-72.

BUCZYŃSKA ZIUTA. Art.-tanc. * 19. 3. 1915 w Siedlcach. C. Stefana i Heleny z Wołoszów. Uk. szk. śr., szk. tańca art. Janiny Mieczyńskiej w Warszawie, Güntherschule w Monachium. Naucz. Państw. Inst. Szt. Teatr. i szk. J. Mieczyńskiej. W r. 1933 otrz. nagr. Tow. Zach. Szt. Pięknych w Warszawie za najlepiej wykon. tańce lud. na I międzyn. konk. tańca artyst. w Warszawie. W r. 1934 I nagr. na II międzyn. konk. tańca art. w Wiedniu. Na Olimpiadzie berlińskiej (1936) zal. do I gr. tancerzy świata. Szczeg. wyróżn. tańce: Niepotrzebne dziecko i Robotnicy. W 1936 i pocz. 1937 odb. tournée artyst. po Europie. W 4. 1937 wyst. z balet. Jana Cieplińskiego w Czechosłowacji, Węgrzech i Niemczech, nast. w pawil. polsk. na Międzyn. Wyst. w Paryżu. Warszawa, Wspólna 33, telefon 8-24-30.

BUDKIEWICZ JÓZEF. Inż. * 18. 3. 1861 w Koconi, pow. radomskowskiego. S. Stanisława i Joanny z Tarnowskich. Ożen. 11. 2. 1893 z Marią Szajewską. Uk.

warsz. szk. realną, oraz polit. w Rydze. Współzał. korp. st. Arkonia, a po wyst. z niej czł. zał. i pierwszy prez. polskiej korp. Welecja, która w 1934 obch. 50-lecie. Po uk. stud. odb. obow. sł. w wojsk. ros. W 1886 rozp. pracę w biurze nacz. służby drogow. kolei nadwiślańsk.; od 1892 do 1894 prow. budowę ok. 100 km boczn. kolei południ.-zachodn. na Wołyniu w ok. Stepania. Nast. kier. studiów projekt. przez ówcz. zarz. kolei fabryczno-łódzkiej linii obwod. w m. Łodzi. Od 1898 prac. w kolejn. dojazdowym: wyk. projekt bud. kolei dojazd. grójeckiej, a nast. kier. bud. kolei grójeckiej i Jabłonna-Wawer. W ciągu 10 lat dyr. zarz. kolei Mareckiej, a w 1915, po przymus. ewakuacji do Rosji dyr. Warsz. Kolei Dojazd., powołany przez zarz. Towarz. Warsz. Kol. Doj. na dyr. zarz. Dzięki jego star., zniszczone w czasie odwrotu Rosjan koleje dojazd.: wilanowska, grójecka i Jabłonna-Karczew, w r. 1916 wznowiły działaln. Od 1906—1907 prac. w Centr. Komit. Wyborcz. wraz z H. Sienkiewiczem, jako przedst. Polsk. Part. Post., której był współtwórcą łącznie z H. Konicem. Odzn.: O. P. 4, belg. Leop. 4. Warszawa, Mokotowska 73, tel. 8-65-14.

BUDKIEWICZ WŁODZIMIERZ. Inż. komunik. * 21. 5. 1871 w Płońsku. Syn Lucjana i Bronisławy z Zielińskich. Oż. 1901 z Zofią Jadwigą Piętka. Uk. korpus kadetów w Pskowie i szk. wojsk. Pawłowską oraz Inst. Inż. Komun. w Petersburgu (1901). W 1905 za udział w strajku kolejow. więziony 1/2 roku. Od 1914 prac. w kolejn. frontow. W 1921 powrócił do kraju i rozp. pracę w dyr. kolei w Wilnie. Prez. L. O. P. P. (1926—1932), czł. zarz. Stow. Rybackiego na ter. Wileńszczyzny (org. 1928), czł. zarz. Opieki Rodzic. (1922—1932); czł. zarz. Zw. Polsk. Inż. Kolejowych, czł. zarz. Pol. Tow. Krajozn. Wynalazł aparat do automat. niwelowania (opatent). Prac. nad wynalazk. z dziedz. ochrony torów kolej. od zamieci śnieżn. Ogł. art. w prasie fach. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł., odzn. zł. L. O. P. P. Wilno, Wiwulskiego 6. m. 25.

BUDOHOSKI KONRAD STANISŁAW. Agronom dypl. Nadkomis. P. P. * 9. 12. 1884 w Sandomierzu. Syn Bolesława i Emilii z Kozłowskich. Oż. 1913 z Wandą Fronczewską. Uk. gimn. w Pińczowie, szk. roln. w Czernihowie (Ukraina) i Wyż. Szk. Ofic. P. P. w Warszawie. Zast. kom. P. P. m. Krakowa. W 1903 czł. P. P. S. w Rytwianach; w 1904 prac. org. w Pacanowie, później (1905—1906) w okr. Ostrowiec. Od 1915—17 czł. P. P. S. na ter. Rosji; instr. Centr. Komit. Obywat., prowadz. przysp. obywat. do przyszłej pracy w Polsce (prac. org. na ter. pow. woroneskiego, zadońskiego, pawłowskiego, bobrowskiego). W 1917—1918 przewodn. P. P. S. na ter. Briańska oraz przewodn. Polsk. Org. Demokrat. W 1918 powr. do kraju, Aspir. P. P. w Zamościu (do 1920), nast. deleg. do Słonima (jako kmdt pow.). Po zawiesz. broni, kmdt pow. w Kobryniu; of. insp. kom. wojew. w Brześciu n. B. W 1922—1923 insp. polic. gran. w woj. poleskim. W 1924 odkom. do woj. nowogródzk. W 1931 kmdt pow. nowogródz.; w 1932 p.o. kmdta w Równem; 1933—35 kmdt pow. wileńsko-trock. Od 1935 na obec. stanow. W 1920 ochotn. w. p. Prez. samopom. szereg. P. P. okr. poleskiego; prez. komit. powiat. L. O. P. P. w Nowogródku; prez. klubu sport. P. P.; prez. kasy samopom. szereg. P. P.; czł. Zw. Rezerw.; czł. kom. P. W. i W. F.; prez. oddz. L. M. i K. w Krakowie; deleg. do zarz. Domu Polic.; deleg. ofic. i urzędn. P. P. z woj. nowogr. Ogł. artyk. z dziedz. lotn., obr. przeciwlotn. i gaz. Wygł. odczyty. Odzn.: K. Z., M. za W., M. 10-l. O. N. Kraków, Siemiradzkiego 24.

BUDZANOWSKI TEOFIL. Pedagog. * 10. 12. 1894 w Rypinie. S. Antoniego. Uk. wydz. polonist. uniw. warsz. Uczest. walk. o szkołę polską w 1905. Prac. w naucz. kole niepodl., współpr. z. P. O. W., ochot. w wojnie 1920. Ogł. prace metodyczno-pedagogiczne, poezje, artykuły pedagog.-wychow. w czasop. specj. i codz. Red. „Ziemi Dobrzyńskiej". Odzn.: K. Z. sr., M. N., M. 10-l. O. N. Grodno, Żwirki 4.

BUDZYN BOLESŁAW JAN MICHAŁ. Mgr praw. * 9. 1. 1903 w Kończyskach, pow. Brzesko, wojew. krakowskie. Syn Józefa i Marii z Juszkiewiczów. Uk. gimn. w Tarnowie; kurs jednoroczn. Ak. Handl. w Krakowie; wyższ. szk. handlu zagr. we Lwowie; wydz. prawa Uniw. Jagiel. (1925—29), nast. kurs jęz. franc. na uniw. w Dijon. Sł. ochotn. w kamp. 1920. Za czas. akad. prez. Brat. Pom. stud. w szk. handl. zagr. we Lwowie; czł. Centr. Tow. Samopom. tamże; Zał. Akad. Koło Tarnowian we Lwowie 1924.

deleg. na 3 zjazd akad. w Wilnie; czł. kom. wykon. Uniw. Powsz. w Rybniku (1934—35); czł. zarz. tow. sport. (tenis i narc.). 1925—28 naucz. szk. handl. w Proszowicach; 1928—31 kier. szk. handl. w Wodzisławiu Śl. Od 1931 prac. w sądownictwie. Kier. Sądu Grodzkiego w Rudzie Śl. Wł. majątku Jozciny i Ryglice w pow. tarnowskim i Żurów w pow. Jasielskim. Ruda Śląska, Sąd Grodzki tel. 5-20-18.

BUDZYŃSKI EUGENIUSZ. Dr med. * 14. 1. 1893 w m. Kobiele, woj. kieleckie. S. Eugeniusza i Leokadii z Łapinkiewiczów. Oż. 1926 z Ireną Foltańską. Uk. gimn. w Kielcach (1911) i uniw. w Dorpacie (ob. Tartu) (1915). Od 5. 1915 do końca 1917 sł. w w. ros. Prac. w Centr. Zw. Wojsk. Polak. w Petersburgu (ob. Leningrad). 7. 1918—4. 4. 1919 lek. miejsk. Szpit. Przem. Pańsk. w Warszawie. Nast. sł. w w. p. do 1. 3. 1922. Kpt.-lek. rez. Po wojnie ordyn. szpit. Dyr. Kol. Państw. w Wilnie do 1. 4. 1928, nast. lek. zdroj. w Busku Zdroju. B. prez. Z. O. R. (1934—1935), czł. zarz. Zw. Rez. i in. org. społ.-oświat. Ogł.: Badania naukowe wód mineralnych zdrojowisk polskich; Wytyczne - dalszego rozwoju Buska w związku z wartością leczniczą jego wód; art. w pras. codz. Busko-Zdrój, tel. 14.

BUDZYŃSKI WACŁAW. Publicysta. * w 1891. Sł. w Leg. Pol. Zał. i długol. kier. Zw. Teatrów Lud. Zał. szk. dla instr. kult. lud. i pisma „Teatr Ludowy". Org. ruch młodowiejski i współprac. w szer. czasopism., wydaw. przez org. społ., poseł do sejmu 1935—1940. Łódź, Wierzbowa 40, tel. 1-82-23.

BUDZYŃSKI WIKTOR KAZIMIERZ. Mgr praw. Literat. * 4. 3. 1906 w Stanisławowie. S. Wiktora i Zofii z Sztarklów. Uk. VI gimn. we Lwowie (1924), nast. wydział prawa Uniw. J. Kaz. (1929). W 1919 ucz. M. S. O. W 1920 sł. och. w w. p.; 1928—31 prac. w Woj. Pom. Młodz. Akad. jako kier. art. Prowadził akcję art. „Rodziny Sierocej". W 1924 rozp. pracę artyst. we Lwowie, nast. w Warszawie. W 1928 zał. teatr „Nasze Oczko", a od 1931 współpr. w Polskim Radio we Lwowie; utw. „Wesołą Lwowską Falę". Reżyser i kier. lit. rozgł. Polsk. Radia we Lwowie. Autor szeregu aud. radiowych: Kolonialnej, Morskiej, Kaszubskiej, Gdańskiej, K. O. P., Leśnej, Górskiej, Poż. Narod., Dnia Oszczędności, Lotniczej, Strzeleckiej, na 11 listopada, Żołnierskiej, tzw. Marszałkowskiej (na imieniny Marsz. Piłsudskiego), Powodziowej. Zrealizowanych utw. napisał: ok. 300 skeczy i grotesek, 150 dialogów, ponad 400 piosenek, m. i. Dlaczego mnie zdradziłaś i Piosenka nie aktualna; 5 rewij dla teatru Nasze Oczko; farsę: Poszukuję zdolnego włamywacza; Na Łyczakowie; komedię muz. Tu straszy. Ogł. historię wojska polskiego w piosence Szlakiem zwycięskiej piosenki; Pif, paf, puf (dla teatrów amat.); Orlim szlakiem (nakł. L. O. P. P.); Taki siwy pan z wąsami (piosenka nagrana na płytach); Skąd się biorą dziurki w serze, komedia (tłum. na franc.). Lwów, Batorego 6.

BUGAJSKI LUCJUSZ. Notariusz * 11. 2. 1881 w Bawarii, pow. konecki. S. Piotra i Karoliny z Fijałkiewiczów. Oż. 21. 2. 1903 z Marią Nofe. Uk. gimn., zdał egz. obrończy i notarial. (1916). Obr. sąd. w Częstochowie, nast. sędzia pokoju w Kłobucku do 1917. Od 1917 notariusz w Kłobucku, od 1934 w Skidlu (Grodz.), od 1936 w Radomsku. Czł. Komitetu P. O. W. od 1916; kmdt Str. Obywat. do 1918. Prez. Str. Ogn. w Kłobucku; czł. i prez. kom. rew. sejmiku częstoch. do 1934. Prez. rady nacz. banku w Kłobucku. Prez. Zw. Mł. Kat. diec. częstochowsk.; wicepr. kom. 550-lecia sprow. obrazu na Jasną Górę; prez. str. poż. w Skidlu; prez. L. M. i K.; wicepr. L. O. P. P.; wicepr. kom. bud. kościoła w Skidlu. Odzn.: M. 10-l. O. N., pap. Pro Ecclesia et Pontifice. Radomsko, Reymonta 4

BUJAK FRANCISZEK. Dr fil. Ekonom. * 16. 8. 1875 w Maszkienicach, woj. krak. S. Jakuba i Anny z Bujaków. Oż. 1933 z Anną Bujak. Uk. gimn. w Bochni oraz wydz. fil. (1899) i wydz. praw. (1900) Un. Jag., stud. uzup. w Lipsku, Rzymie i Genui. Od 1905 doc., od 1909 prof. nadzw. Un. Jag., od 1919 prof. zwycz. Un. Warsz., od 1921 prof. zwycz. U. J. K. Dr. h. c. nauk roln. S. S. S. W. Min. Roln. i Dóbr Państw. 23. 6.—24. 7. 1920. Prezes Państw. Banku Roln. 1926—27. Ogł. m. in.: Studia nad osadn. Małopolski; Galicja (2 t.); O naprawie ustroju roln. w Polsce; rozpr. druk. w Ekonomiście i Kwart. Hist. Czł. cz. Pol. Ak. Um., czł. Tow. Nauk. Warsz., Lwowsk. i tow. zagr. Odzn. O. P. 2. Lwów, Grunwaldzka 11-A, tel. 18-10.

BUJAK FRANCISZEK. Przemysł. Sport. * 25. 11. 1896 w Zakopanem-Jaszczurówce. S. Józefa i Franciszki z Karpaluków. Oż. z Olgą Ochotnicką. Uk. szk. przem. drzewn. w Zakopanem. Wł. fabr. nart tamże. Od 1912 w Zw. Strzel., 1914—1915 w Leg. Polsk., nast. w w. austr. na fr. włoskim. 1918—1920 ochotn. w. p. Upr. sport narciarski. Mistrz Polski w skokach i jeździe 1922 i 1924, uczestn. 2 olimpiad i zawod. narc. w Austrii, Czechosłowacji, Szwajcarii. Org. sekc. narc. Polsk. Tow. Tatrz. oraz Narc. Kl. Zjazd. w Zakopanem i Okr. Podhal. Odzn.: M. N., K. Z. sr. Zakopane, Kościuszki 2, tel. 14-91.

BUJAK IGNACY. * 1. 7. 1890 w Kwaczale pod Krakowem. S. Józefa i Franciszki z Karpaluków. Oż. z Zofią Jakimowicz. Uk. gimn. w Krakowie i Ak. Handl. w Wiedniu. Od 1914 sł. w w. austr. na fr. ros. Był w niew. na Syberii, gdzie wst. do 5 Dyw. Syb. Powr. przez Gdańsk do kraju w 1920 i wst. do w. p., w kt. sł. do 10. 2. 1922. Por. rez. 1922—24 urz. Banku Przem. w Toruniu, od 1925 sekr. Polsk. Tow. Tatrz. w Zakopanem. Ogł. szer. art. treści turyst. Odzn.: M. N., K. Z. sr., M. za W. Zakopane, Grunwaldzka, tel. 25-97.

BUJAŃSKI EUGENIUSZ. Impresario. * 29. 3. 1890 w Krakowie. S. Wawrzyńca i Zofii z Woźniakowskich. Oż. 11. 12. 1920 z Jadwigą Brzozowską. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. prawa Uniw. Jagiel. i Ak. Handl. w Krakowie. Od 1910 poświęcił się org. koncertów i przedst. operowych w Warszawie, Wilnie, Kijowie, Łodzi. W 1916 zał. w Krakowie biuro koncert., w 1920 tamże dyr. teatru „Opera i Operetka". W 1929 wespół z T. Trzcińskim wydzierż. teatr miejski im. Słowackiego w Krakowie, a z chwilą umiast. teatru mian. kier. administr.; od 1924 dzierż. „Stary Teatr", org. sezony koncertowe. Kraków, św. Marka 6, tel. 1-40-60.

BUJNICKI IGNACY ADAM. Inż.-mech. * 25. 7. 1891 w Prozorokach, woj. wileńskie. S. Włodzimierza i Bronisławy z Koernerów. Oż. 25. 10. 1918 z Heleną Uszak. Uk. szkołę handlową w Kaliszu, szk. realną we Lwowie, tamże studia na wydz. elektromech. polit., dypl. inżyn.-mech. otrz. w Petersburgu. W czasach szk. nal. do samokształc. org. młodz. W 1905 czynny udz. w strajku szk., releg. ze szkoły ros., uczył się w pryw. szk. polsk. W okresie studiów politechn. we Lwowie nal. do Zw. Strzel. i org. niepodl. „Życie". W 1914 wz. do w. ros. W 1917 należ. do Zw. Strzel. w Petersburgu; w 1919 czł. Polsk. Misji Repatr. w Rumunii. W 1920 och. w. p. W 1921 dyr. okr. zakł. elektr. w Kaliszu oraz komisar. prez. Piotrkowa. Czł. Zw. Strzel. od 1924 i prez. Z. S. w Piotrkowie do 1935, prez. pow. Z. S. w Kaliszu; czynny w P. W. i W. F., czł. zarz. Zw. Leg. do 1933 i org. zjazdu w 1927, od 1935 prez. Zw. Och., od 1930 repz. Zw. Młodej Wsi, wicepr. zarz. okr. P. C. K., od 1928 w B. B. W. R., org. wybory do Sejmu w 1928 i 1930. Odzn. K. Z. zł. Kalisz, al. Piłsudskiego 2.

BUJNICKI TEODOR. Literat. * 13. 12. 1907 w Wilnie. S. Tadeusza i Zofii z Kowalskich. Uk. gimn. matemat. w Wilnie, absolutorium na wydz. hist. Uniw. Stefana Batorego. Sekr. Instyt. Bad. Eur. Wschod. Współred. czasopis. „Zegary" i „Piony" (1931—32); współprac. w in. czasopism. Autor. licznych feliet. i słuch. nad. przez Polskie Radio. Ogłosił: Po omacku (1933), 18 paszkwilów na Wilno i wilnian (anonimowo, 1934), Pamiątki historyczne Wileńszczyzny i Nowogródczyzny (1935). Wilno, Zygmuntowska 22 m. 6.

BUJWID ODO FELIKS KAZIMIERZ. Dr med. Bakteriolog. * 30. 11. 1857 w Wilnie. S. Feliksa i Berty z Danów. Oż. 31. 7. 1886 z Kazimierą Klimontowską († 8. 11. 1932). Szk. śr. i uniw. uk. w Warszawie (1889). Stud. w Paryżu u Pasteura i w Berlinie u Kocha. Po powr. do kraju, zał. pierwszy w Polsce inst. leczenia wścieklizny w 1886. Od 1893 prof. Uniw. Jagiel. W 1896 radny m. Krakowa. W 1897 czł. rady nauk. przy min. spraw wewn. w Wiedniu; dyr. państw. zakł. bad. środków spożywczych. Zał. trzeciego koła T. S. L. oraz uniw. lud. w Krakowie. Utw. Inst. Pasteura w Warszawie i w Krakowie. W 1928—29 podróż. po st. brazylij. celem zazn. się z warunkami kult. i sanit. W l. 1930—31 w Holandii i Danii wygł. odczyty propag. o Polsce po esperancku. Ogł.: Pięć

odczytów o bakteriach (Warszawa 1887); Wścieklizna u ludzi i leczenie zapobiegawcze według metody Pasteura (Warszawa 1892); O zarazku cholery (1892); Rys zasad bakteriologii i wiele artykułów. Odzn. O. P. 3, (1932), K. N., fr. L. H. Kraków, Lubicz 34, tel. 1-63-01.

BUKACKI-BURHARDT STANISŁAW SEWERYN, patrz: BURHARDT-BUKACKI.

BUKOWIECKI STANISŁAW. Dr praw. * 27. 4. 1867 we Włonicach, woj. kieleckie. Uk. wydz. prawny uniw. w Heidelbergu 1890. Po uk. studiów prac. w adwokaturze 1893—1917, był prof. nauki o państwie na W. W. P. w Warszawie, czł. Tymcz. Rady St. 1917, dyr. Dep. Sprawiedl. i minister sprawiedl. 7. 12. 1917 do 27. 2. 1919, prez. Prokuratorii Gen. R. P. od 1919, wicepr. Komisji Kodyfik. Ogł.: Prawo górnicze na ziemiach polskich (1912), Naród jako podmiot gospodarstwa społecznego (1912), Rosja w stosunku do Polski (1913), Szkoła wobec prawa publicznego (1913), Polska współczesna (1927), Przed rewizją konstytucji (1928), Rola czynników wewnętrznych w utworzeniu nowej państwowości polskiej (1930). Odzn. O. P. 2. Warszawa, Żurawia 22, tel. 8-18-99.

BUKOWSKI ALOJZY. Ks. T. J. * 29. 8. 1873 w Okolu, woj. Pomorskie. Uk. sem. w Pelplinie, uniw. w Münster (dr fil. 1902), Gregorianum (dr teol. 1905). Prof. Inst. Fil.-Teol. ks. Jezuitów w Krakowie 1902 do 1905, prof. Wyższ. Inst. Teol. w Widnawie (Śląsk) 1905—1919, prof. zw. dogmatyki pozyt. Uniw. J. P. od 1919. Dziek. 1924—25 i 1928—29. Czł. Zw. Osteuropa-Institut we Wrocławiu.

BUKOWSKI BRONISŁAW. Dr inż. budowlany * 6. 10. 1893 w Prangenau (w. m. Gdańsk). S. Wiktora i Pauliny z Cymańskich. Ożenił 14. 1. 1928 z Ireną Bogowolską. Uk. gimn. kl. w Wejherowie i wydz. inż. budowl. polit. w Gdańsku. Od 1913 czł. nieleg. Zw. Ak. Gdańsk. 1914—18 w w. niem. na fr. 1918—19 w P. O. W. w Gdańsku, w 1919—20 w w. p. na fr. dca komp. kolej. St. asystent Polit. Warsz. Ogł. ok. 30 art. w prasie techn., z dziedz. budown. nadz.; szczeg. technol. betonu, statyki stropów i ścian, stali wysokowartościowych (również i w jęz. obcych). Warszawa, Mochnackiego 4, tel. 8-51-98.

BUKOWSKI JÓZEF. Kupiec. * 15. 3. 1873 w Janowie, pow. żnińskiego. Syn Jana i Antoniny z Pawlaków. Ożenił 28. 9. 1909 z Joanną Głuszak. Podczas wojny świat., 1914—1918, sł. w w. niem. Od 2. do 11. 1918 urzęd. administr. cywilnej w Ostrowi Mazow. W 1919 radny m. Żnina, po czym burmistrz tegoż do 1932.

W okr. 1918—1919 czł., nast. komendant straży lud., późn. kmdt powiatow. str. narod. Org. akcję pomocy aprow. dla Śląska i Wilna; jako czł. P. C. K., współprac. w akcji nies. pomocy walczącym na froncie bolszew. Współpr. przy spolszczeniu szkół w Żninie oraz zał. szkoły wydz. i gimn. męsk. im. Śniadeckich; naprawił wodociągi, gazownię zainstal. oświetl. elektr., kanalizację i urządził targowisko. Czł. zarz., później sekr. Zjedn. Kurkowych Bractw Strzel. Poznań, Chełmońskiego 9-10.

BUKOWSKI MARIAN. Inż.-hydrotechn. * 8. 9. 1902 w Rypinie. S. Antoniego i Leokadii z Milczarków. Ożenił 1928 z Marią Kamińską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. inż. wodnej politechn. tamże (1926). W 1920 ochotn. w p.; dost. się do niew. ros., w kt. przebyw. rok. Po uk. studiów prac. w Kraj. Tow. Meliorac. w Warszawie, a od 1928 przy bud. portu w Gdyni, ost. kier. oddz. hydrotechn.-drog. Urzędu Morsk. B. czł. zarz. Gdyńsk. Tow. Techn.; prez. Zw. Inż. Ląd. i Wodn. w Gdyni. Ogł. liczne art. z zakr. budown. drog. Gdynia, Waszyngtona 13.

BULANDA JUSTYN. Ks. * 30. 1. 1900 w Wielogłowach, pow. nowosądeckiego. S. Jakuba i Marii z Bulandów. Uk. gimn. w N. Sączu w 1920, nast. stud. w semin. w Tarnowie (1920—1924). Pref. szk. w Rabce-Zdroju. Kier. harc. na ter. szk., prez. kom. muzealno-etnograf. przy oddz. P. T. T., dyr. muzeum regional. im. Wład. Orkana, czł. zarz. T. S. L., sekr. okr. Stow. Młodz. Polsk. Rabka, Orkana 86, tel. 270.

BULANDA STANISŁAW. Ks. Dr prawa kanon. * 28. 3. 1887 w Czekowie, pow. Brzesko. S. Jana i Anny z Misiewiczów. Uk. gimn. w Tarnowie i semin. duch. tamże; stud. wyższe kanon. w Rzymie. Kanonik katedr. w Tarnowie; prof. semin. duch. w Tarnowie oraz kustosz muzeum

diec. Za czasów zabor. prac. w org. młodz. Prac. nad ochroną zabytk. w diec. tarn. (od 1917). Prałat domowy Ojca Św. Tarnów, Katedralna 1.

BUŁAK-BAŁACHOWICZ STANISŁAW, patrz: BAŁACHOWICZ-BUŁAK.

BUŁAWSKI RAJMUND FELIKS. Dr praw. * 30. 8. 1892 w Rogoźnie, wojew. poznańskie. S. Wiktora i Michaliny z Kryszewskich. Oż. 5. 8. 1924 z Franciszką Adamską. Uk. gim. w Wągrówcu, stud. prawne w Lipsku, Berlinie i Getyndze. Za czasów szk. czł. ,,Petu", Grupy Narod. i ,,Zetu". W 1918 czł. i sekr. Pol. Rady Lud. na pow. złotowski, pracował w komit. N. R. L. Od 1919 do 1921 nacz. wydz. statyst. w Min. b. Dzielnicy Pruskiej, od 1921 do 1933 nacz. wydz. w Gł. Urz. Statyst. w Warszawie; kier. oprac. I powsz. spisu ludn. Red. wyd. Gł. Urz. Statyst. (wyniki I spisu ludn., ,,Statystyka Polski" tom XI—XXXVI i spis miejsc. Rzpl. Polskiej tom I—XVI). Od 1933 dyr. Śląsk. Biura Statyst. przy Śl. Radzie Wojew. w Katowicach i red. mies. ,,Śląskie Wiad. Statyst.". Ogł.: 11 większych prac, m. in. Wiad. Statyst. z zakr. statyst. gospodarczej b. dzielnicy pruskiej (Poznań 1922), Die erste allgemeine Zählung der Republik Polen vom 30. September 1921 (Allgemeines Statistisches Archiv 1927, t. 17), Zawód i gałąź pracy jako czynniki klasyfikacyjne w statystyce zawodowej (Kwart. Statyst. 1932), Warstwy społeczne (Kwart. Statyst. 1932) oraz art. w czasop. ,,Przemysł i Handel", ,,Gazeta Administracji i Policji Państw.", ,,Sprawy Narodowośc.", ,,Questions Minoritaires". Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Katowice, Żwirki i Wigury 15 m. 24.

BUŁHAK JAN BRUNO. Art.-fotogr. * 6. 10. 1876 w Ostaszynie, pow. nowogródzki. S. Walerego i Józefy z Haciskich. Oż. 13. 8. 1901 z Anną Haciską. Uk. gimn. w Wilnie, nast. stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. Kier. art. wydz. szt. pięku. Uniw. Stefana Batorego. Ogł.: 105 prac i artyk. m. i.: Moja ziemia (Wilno 1919); Wędrówki fotografa, 9 zeszytów, 2 w przygot. (od 1931—1936); Fotografika. Zarys fotografii artystycznej (Warszawa 1931); Technika bromowa (Wilno 1933); Bromografika, czyli metoda wtórnika (Wilno 1934); Estetyka światła (Wilno 1936). Polska w obrazach fotograficznych (zawiera ok. 8 000 wł. zdjęć fotograficznych z całej Polski w 150 albumach). Red. Almanach Fotografiki Wileńskiej 1931 i 1934. Odzn. O. P. 4. Wilno, Orzeszkowej 3.

BUŁHAKÓWNA MARIA. Konserwatorka zabytków * 2. 5. 1885 w Szczepowszczyznie, woj. nowogródzkie. C. Antoniego i Jadwigi z Bułhaków. Uk. Szk. Szt. Pięk. w Krakowie, studia mal. we Florencji i Paryżu. W l. 1916-17 prow. warsztaty dla wygnańców polsk. w Mohylowszczyźnie i prac. w Tow. Op. nad Zabytk. w Moskwie. W 1919 do 1921 naucz. w szk. zawod. i prow. samodzielny warsztat tkacki; od 1922 konserwatorka tkanin w Zamku, na Wawelu, w Muzeum Narodowym i Belwederze; od 1934 — konserw. skarbca katedr. w Płocku. Czł. Tow. Op. nad Zab. Ogł. szereg art. z dziedziny konserwacji zabytków. Odzn. K. Z. sr. Płock, Muzeum Diecezjalne.

BUNIKIEWICZ WITOLD. Dr fil. Literat. * 21. 7. 1885 w Dobrkowie (Małopolska). S. Michała i Marii. Oż. 30 9. 1913 z Marią Gralewską. Uk. gimn. w Rzeszowie, stud. na wydz. fil. w Berlinie, Monachium i Paryżu, uk. w 1913. B. of. w. austr., brał udział w wojnie światow. Ucz. obr. Lwowa i wojny 1920 r. Kpt. rez. Ogł.: Komedia olimpijska, Wiosna (poezje 1912), Złote czasy (komedia), Sowizdrzały (komedia), Piosnki ułańskie (komedia), Ballady, Wazon i róża (komedia 1922), Liryka czeska (przekłady), Stan. Lentz (studium z dziejów sztuki), Cud miłości (ballada dram., 1928), Żywoty diabłów polskich (1930), Rapsod mazowiecki (poezje), Rycerz śmierci (misterium); Życie w kolorach (powieść), Magia drogich kamieni, Wesoła nowina (misterium), Żywoty świętych polskich oraz szereg prac z dziejów sztuki i recenzyj dzieł szt. plast. Rec. sztuki Kurjera Warsz., Red. ,,Ponowy". Czł. P. E. N. Clubu. Odzn. czechosłow. L. B. 4. Warszawa, Mochnackiego 4; Proboszczewice, pow. płocki.

BUNSCH ADAM. Art.-mal. * 20. 12. 1896 w Krakowie. S. Alojzego i Marii z Sadłowskich. Oż. 1922 z Ludwiką Kunaszowską. Uk. Gimn. Św. Anny, nast. Ak. Sztuk Pięku. (u prof. Mehoffera) w Krakowie, oraz wydz. fil. Uniw. Jagiel. Prof. Państw. Szk. Przem. w Bielsku. W 1918 udz. w walkach o Lwów,

w Małopol. Wsch. oraz na Ukrainie. Zwoln. w stopn. ppor. Czł. Zw. Plast. w Katowicach, Grafików w Krakowie. Maluje kompoz. olejne o treści religijnej. Z ważn. Kielich goryczy, Pod Krzyżem, Opowieść o kwiatach, Przebudzenie, Alarm, Śmierć, Zapomnienie, Zajęty okop; portr. pastel. i pejzaże, witraże w kośc. katowickich, drzeworyty, dekoracje. Ogł. prace sceniczne: Koń parowy (wyst. w Krakowie i Warszawie), Dolary pana Signaca (w Katowicach) oraz art. o teatrze, lit. i szt. Odzn.: K. W., K. Z. sr. Bielsko, Piastowska 2.

BURDECKI FELIKS STEFAN. Dr fil. * 17. 4. 1904 w Toruniu. S. Apolinarego i Heleny z Szafrańskich. Ożen. 14. 8. 1924 z Józefą Marią Klink. Uk. sekc. matem.-przyr. wydz. filoz. Uniw. Poznańsk. i Faculté des Sciences uniw. w Strassburgu. D-rat tamże i na Uniw. J. P. Od 1917 czł. Tow. T. Zana. Czł. Str. Narod. w 1920 Czł. sekcji książki Komit. Wych. Narod. przy Świat. Zw. Polak. z Zagr. Ogł.: Sur l'itération d'une fonction de variable réelle (1926); Podróże międzyplanetarne (1928); Budowa wszechświata (1928); Tajemnice Marsa (1931); Życie maszyn (1934); Światy planetarne (1934); Loty stratosferyczne (1934); Polskie niebo (1935); Ruchoma mapka nieba (1935); Telewizja, czyli jak człowiek nauczył się widzieć na odległość (1936); Opanowanie materii (1937); Walka o atom (1937); drobn. publik. w Strzelcu, Polsce Zbr., Tyg. Il., Tęczy, Naok. Świata, Spóln. Pracy, Kur. Por. i in. Warszawa, Nabielaka 16 m. 20, tel. 9-73-33.

BURDECKI TADEUSZ. Adw. * 18. 6. 1899 w Toruniu. S. Apolinarego i Heleny z Szafrańskich. Ożen. w 1924 z Margaritą Kalinowską. Uk. gimn. w Toruniu, stud. prawo na uniw. we Wrocławiu, uk. w Poznaniu (1920). B. czł. org. Filomatów. Od 1917 sł. w w. niem. Z w. p. zwoln. jako niezd. do sł. Aplik. w Czersku, Toruniu, Chełmnie. Od 1924 asesor i sędzia w Toruniu, nast. w Skarszewach; od 1926 sędzia okr. w Starogardzie. Od 1927 adw., początk. w Czersku, nast. (1934) w Gdyni. Prez. paraf. i dekan. Akcji Katol.; prez. tow. śpiew. Dzwon Bałtycki; wicepr. O. Z. N., T. C. L.; czł. zarz. szer. stow. Gdynia, 10 lutego 5 m. 4.

BURHARDT ALEKSANDER. Adwokat * 25. 8. 1885 w Kiejdanach w Kowieńszczyźnie. S. Michała i Antoniny z Medekszów. Ożen. 10. 6. 1910 z Janiną Węsławską. Uk. gimn. w Wilnie i wydz. prawny uniw. petersb., nast. stud. fil. na Uniw. Jana Kazimierza i ponownie prawo w Dorpacie. Za czasów szkolnych i akad. nal. do kółek samokszt. oraz do bratniej pomocy. W Dorpacie cz. czynny konw. „Polonia". Po uk. studiów, pośw. się pracy w adwokaturze. Radny m. Wilna, czł. zarz. i b. wiceprez. patronatu więziennego, czł. zarz. Pol. Macierzy Szk., b. sekr. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, czł. zarz. Sokoła. Wilno, Zygmuntowska 12 m. 7, tel. 11-32.

BURHARDT STEFAN. Dr filozofii. * 18. 12. 1899 w Wilnie. S. Michała i Antoniny z Medekszów. Ożen. 23. 2. 1924 z Haliną Heleną Wężyk-Rudzką. Uk. gimn. w Wilnie oraz wydz. human. Uniwers. Stefana Batorego. Studia bibliot. w British Museum. Od 1912—1916 w harcerstwie wileńskim. Od 1916-1919 w P. O. W. Od 1919 do 1920 sł. w dywizj. jazdy wileńsk., nast. w 201 p. ochotn. i 6 p. harc. Litwy Środk. W ciągu 9 mies. więziony przez bolszewików. W 1920 przen. do rez. w stopniu ppor. Od 1922—27 sekr. administrator „Słowa" wileńsk. od 1927—1934 w bibl. uniw. w Wilnie, od 1928 prowiz. asyst. nast. adiunkt; od 1934 kier. bibliot. państwowej im. Wróblewskich w Wilnie, pracuje przy tym naukowo. Od 1921 do 1928 czł. cz. konw. Polonia, ob. filister tego konwentu. Wiceprez. koła wil. Zw. Bibliot. Polsk., prez. Tow. Filatelistów w Wilnie, czł. Zw. Of. Rez., P. O. W., czł. podkom. Krzyża i Med. Niepodl. na okr. Nowogródek i Wilno, b. czł. zarz. okr. wileńsko-nowogródzk. P. O. W. Ogł. szereg prac i art. w czasop. i dzien. wileńsk. Odzn. K. N. Wilno, Antokolska 50 m. 2, tel. 7-94.

BURHARDT-BUKACKI STANISŁAW SEWERYN. Gen. dyw. * 8. 1. 1890 w Cannes (Francja). Uk. gimn. w Częstochowie (1910), stud. architekt. na Politechn. Lwowskiej. Od 1906 czł. Sokoła, od 1910 w Zw. Strzel., po czym w Polsk. Druż.

Strzel., w 1913 szef szt. okr. lwowsk., w 1914 kmdt okr. warsz.. Od 6. 1914 kmdt szk. ofic. na kursie instr. w Nowym Sączu. Nast. dca II plut. w I komp. kadr. Leg. Polsk. Od 14. 10. 1914 dca komp., od 16. 12. baonu w 1 p. p. Leg., od 1916 w 5 p. p. Leg. Po kryz. przys. intern. w Beniaminowie. Nast. kmdt P. O. W. na okup. austr. 6. 11. 1918 szef szt. wojsk. Lubelskiej Rep. Lud. po czym szef szt. D. O. G. Lublin i Warszawa i szef szt. armii rez. Od 6. 1920 dca 8 dyw. piech., nast. grupy złoż. z 8 i 10 dyw. piech. Udz. w bitwie warsz. W 9. 1920 dca grupy oper. w 6 armii. Po zak. wojny ponow. dca 8 dyw. piech. W 1925 szef oddz. III Szt. Gł. 28. 6.—20. 8. 1926 II wicem. spr. wojsk. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5 i 3, Kor. Rum. 2.

BURHARDTOWA Z WĘSŁAWSKICH JANINA. Działaczka społ. * 17. 9. 1887 w Wilnie. C. Witolda i Emilii z Sarjusz-Bielskich. Zaśl. 10. 6. 1910 Aleksandra Burhardta. Uk. szk. śred. w Warszawie, nast. stud. na kursach ogrodn. przy studium roln. Uniw. Jagiel. Przed wojną świat. brała udział w nauczaniu tajnym zaś w 1920 prac. w Polsk. Białym Krzyżu. Od. 1925 przewodn. Narod. Org. Kobiet. Ogł. szereg artykułów w Dzienniku Wileńskim oraz pracowała w organ. pisma ludowego „Zorza". Wilno, Zygmuntowska 12 m. 7, tel. 11-32.

BURKATH WŁADYSŁAW. Art.-muz. * 7. 2. 1892 w Ositniaczce (Kijowszczyzna). S. Józefa i Józefy z Rojeckich. Oż. 12. 12. 1930 z Lilią Krumisz. Uk. szk. realną, koleg. hum. T. K. N. i konserwat. muz. w Warszawie. Pianista, kompozytor i publicysta. Podczas przymusowego pobytu w Rosji działał na polu ośw. W 1905 udział w strajku szkolnym

w Warszawie. Koncert. w państwach bałtyckich: Szwecji Norwegii, Danii, Czechosłowacji, w Wiedniu oraz w kraju, m. in. dla Zw. Obr. Kres. Zach. i Pol. Macierzy Szk. Słowa i muzyka wyłącznie polskie. Ogł. art. w Antenie, Czasie, Dzienniku Pozn., Echu Społecz., Bluszczu, Polsce Zbrojnej oraz w prasie zagr. (Ryga), kompozycje muzyczne fortepianowe i pieśni (wyd. u Gebethnera & Wolffa oraz u L. Idzikowskiego). Warszawa, Krucza 8—19.

BURSA LECH KAROL. Art.-muzyk. * 26. 4. 1904 w Krakowie. S. Stanisława i Marii z Wimmerów. Uk. teorię muzyki na Uniw. Jag., nast. odbył pryw. stud. muz. Kapelmistrz, kier. chórów i stow. śpiew. w Łodzi i Krakowie. Autor pieśni z tow. fortepianu, utw. na chór męski, utw. instrument., 2 operetek, utworów na fortepian, oprac. na ork. dętą. Kraków, Józefitów 8, m. 1.

BURSCHE EDMUND. Ks. Pastor * 17.7. 1881 w Zgierzu. Uk. uniw. w Dorpacie, kand. teol. ewang. 1906, lic. teol. ew. uniwers. w Bazylei 1920, dr teol. ewang. h. c. uniw. w Bazylei 1930. Pastor w Pabianicach, Warszawie i Łowiczu 1907—1919. Zast. prof. teol. hist. Uniw. J. P. 1920, prof. nadzw. tego przedm. 1922, prof. zwycz. 1929, dziekan 1922—23, 1924—25, 1925—26, 1928—29, 1932—33. Ogł.: Die Reformarhestus des Basler Konzils (1921); Program polskiego uniwersalizmu chrześciańskiego (1927); Konkordaty (1930). Warszawa, Brzozowa 12.

BURSCHE JULIUSZ. Ks. Bp kośc. ew.-augsb. Dr teol. * 1862 w Kaliszu. S. Ernesta Wilhelma. Uk. gimn. w Warszawie i stud. teol. w Dorpacie (ob. Tartu) pod kier. Al. v. Oettingen i hist. M. v. Engelhardta (1880—84). 30. 11. 1884—1885 wik. w Warszawie, 1885—88 past. w Wiskitkach, nast. diak. w Warszawie do 1895, II past. do 1899, nast. I past.; od 1. 12. 1904 superint.; od 3. 1920 superint. gen. kośc. ew.-augsb. 1898—1914 red. i wyd. Zwiastuna Ewangelicznego, w 1899 współred. Śpiewnika dla kościoła ew.-augsb. w Kr. Polsk. W 1915 wysł. przez władze do Rosji; 7. 1917—2. 1918 w Sztokholmie, wsk. odm. zezw. na pobyt w kraju przez władze okup. 6. 11. 1918 czł. T. Rady St. Od 12. 1918 zwierzchn. kośc. lut. w Cieszyńskiem; w 1919 del. przez rząd polski jako rzeczn. kośc. polsko-ew. do prac w kom. traktat. do Paryża, nadto w tym czasie dwukr. wysył. w spr. kośc. ew. w Poznańskiem i na Pomorzu do Berlina. Prez. kom. plebiscyt. na Mazurach. W 1921 del. do Genewy w sprawie kośc. ew. na Górn. Śl. 1922—23 prez. Konstytuc. Synodu Kośc. Ew.-Augsb. w Polsce. Od 3. 7. 1937 bp kośc. ewang.

augsb. w Polsce, prez. synodu i prez. konsystorza. Czł. Międzyn. Kom. Wszechśw. Zw. Krzew. Przyj. Pom. Narodami Przez Kościoły od 1922; czł. wydz. wyk. Powsz. Konf. Kośc. Chrystus. w sprawie życia i pracy; od 1926 czł. Szerszego Komit. Lut. Wszechśw. Konwentu; od 1928 prez. Rady Kośc. Ew. w Polsce. Ogł. Historia Reformacji Walerego Krasińskiego (1903—05), nadto prace mn., kaz., Złoty skarbczyk Bogackiego. Odzn. O. P. 2 Warszawa, Wierzbowa 2.

BURSZTYN JÓZEF STANISŁAW. Dziennikarz. * 10. 12. 1883 w Warszawie. S. Leopolda i Róży z Gradusów. Uk. gimn., nast. stud. prawo w Warszawie, uk. kursa humanist. (psychologia i estetyka). 13. 10. 1914 wst. do 5 p. p. Leg. Od 1918 w w. p. Odb. kamp. woj. w 3 dyw. piech. leg. Od 1. 1. 1930 kpt. w st. spocz. Od 1903 prac. w szeregu red. w Warszawie i na prowincji, zał. i red. pisma codz. „Hasło" (1914), red. Przeglądu Kresowego w Grodnie (1930); red. Ziemi Radomskiej (1930—32); Nowin Radomskich (1936). Odzn.: K. W., K. Z. sr., M. 10-l. O. N. Radom, Żeromskiego 15.

BUSZCZYŃSKI SYLWESTER. Przemysł. * 27. 11. 1855 w Poznaniu. S. Józefa i Franciszki. Ucz. do szk. śr. w Poznaniu i Toruniu. Wł. druk. i introlig. istn. od 1866. B. wyd. Gaz. Toruńskiej, Gaz. Codz. i Przyjaciela. Za czasów niem. wyd. wł. nakł. element. polski w nakł. kilkuset tys. egz. oraz setki tys. polsk. książek do nabożeństw. Więziony przez Niemców za działaln. narod. Kom. Izby Przem.-Handl., nast. prez. tejże, po przen. Izby do Gdyni wicepr., obec. prez. hon. Od 8 lat r-ca magistr. Czł. kom. dyskont. Banku Polsk. Odzn. O. P. 5. Toruń, Mostowa 13.

BUSZYŃSKI GUSTAW. Art.-dramat. * w 11. 1888 w Wilnie. S. Gustawa i Zofii z Adolphów. Ożenił się z Jadwigą Gzylewską. Uk. gimn. i szkołę dramat. Ochotn. w 1920. W 1913 wst. na scenę teatru kijowskiego pod dyr. Fr. Rychłowskiego, potem występ. w Teatrze Polskim w Warszawie, w Teatrze Polskim w Poznaniu, w Teatrze Słowackiego w Krakowie i w Warszawie, w teatrach: Polskim, Narodowym oraz teatrach T. K. K. T. Kilkakr. czł. zarz. Z. A. S. P. Ważniejsze role: „Bolesław Śmiały" (Wyspiańskiego), „Faust" (Goethego), „Samuel Zborowski" (Słowackiego) i w. in. Warszawa, Piusa 68, tel. 8-36-18.

BUTKIEWICZ MICHAŁ. Inż.-technolog. * 29. 9. 1886 w Grajewie. S. Adolfa i Anny z Domalewskich. Ożenił się 29. 3. 1914 z Zofią Egierską. Uk. polit. w Kijowie. Dyr. Tramw. i Autobus. m. st. Warszawy. B. nacz. ruchu dyr. radomskiej i warsz., b. dyr. kolei w Warszawie. B. min. komunik. W czas. zaborcz. prac. w kołach młodz. niepodl. i samokształc. Czł. P. P. S. Czł. zarz. przeds. komunik., R. Gł. Ligi Drog., zarz. Muzeum Przem. i Techn. i wielu in. org. społ. Odzn.: O. P. 4 i 1, M. N., M. 10-l. O. N., Warszawa, Inżynierska 6.

BUTKIEWICZ TADEUSZ. Dr med. * 28. 10. 1878 w Kostromie w Rosji. Uk. wydz. lek. uniw. w Moskwie w 1903, d-rat med. Wojsk. Akad. Med. w Petersburgu. 1911. Doc. chir. U. J. P. 1935. Ord. oddz. chir. Szpit. Przem. Pańsk. Warszawa, Wilcza 23, tel. 8-50-86.

BUTRYM ADAM FELIKS. Dr med. * 30. 5. 1906 w Stryju. S. Rudolfa i Wiktorii z Michalewiczów. Ożenił się 15. 8. 1936 z Bronisławą Krajewską. Uk. gimn. w Krakowie w 1926 i wydz. lek. Uniw. Jagiel. w 1933. Lek. ubezp. społ. w Katowicach i ord. Szpitala św. Łazarza w Katowicach. Czł. Zw. Strzel., Rodz. Weteranów, Zw. Lek. na Śląsku, Zw. Gospod. Lek. na Śląsku. Ogł. m. in.: Wypadki samochodowe w ciągu 10-lecia w Krakowie z punktu widzenia higieny i med. sąd. (rozpr. dokt.), art. z dziedziny lek. w Kurierze Śl., wygł. odcz. w Rodz. Wet. Katowice, Plebiscytowa 2, tel. nr 3-50-55.

BUTRYMOWICZ NIKODEM. Dr wszechnauk lek. Ppłk-lek. * 18. 8. 1890 w Wilnie. S. Nikodema i Antoniny z Urniażów. Uk.

gimn. w Wilnie (1909), Wojsk. Akad. Lek. w Petersburgu (ob. Leningrad) i Wojsk. Inst. Przeciwgaz. w Warszawie. Od 1914 w w. ros., nast. w dyw. gen. L. Żeligowskiego, po czym w w. p. Kmdt okręg. szpit. wojsk. Prez. oddz. L. M. i K., kier. kursów gazoznawstwa dla lek. cyw., wicepr. sekcji sanit. Tow. Wiedzy Wojsk., wicepr. woj. komit. L. O. P. P. Ogł. m. in.: Ratownictwo zatrutych gazami (1930); wygł. szer. odcz. z dziedz. gazoznawstwa i obr. przeciwgaz. Odzn.: K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

BUYNO-ARCTOWA MARIA. Literatka. * w Brzezinach, woj. łódzkie. Uk. Inst. Maryjski w Warszawie, nast. wyższe studia polonist. w Krakowie. Zaśl. Zygmunta Arcta. Pisuje przeważnie dla dzieci. Ogł.: Perły księżniczki Marii, Koledzy, Wieś szczęśliwa, Serca i serduszka, Nasza maleńka, Kazia duża, Kocia mama i w. in. Po śmierci Anieli Szycówny kier. tygodn. dla dzieci „Moje Pisemko". Warszawa, Br. Pierackiego 14, tel. 5-80-70.

BUZEK JERZY. Dr praw. * 25. 9. 1884 w Fabiankowie, powiat cieszyński. Syn Jerzego i Elżbiety z Kiszów. Ukończył Uniwersytet Jagielloński. Dyrektor naczelny Śląskich Zakładów Elektrycznych. Pracuje w Zw. Harc. Pol. i Związku Strzeleckim. Katowice, Jordana 11.

BUZEK WIKTOR. Pedagog. * 9. 5. 1883 w Jabłonkowie. S. Jerzego i Elżbiety z Kiszów. Ożenił w 1911 ze Stefanią Kowalkowską. Uk. wyższ. szk. roln. w Cieszynie i Krakowie, nast. wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1910); egz. ostat. we Lwowie. Jako ucz. w Cieszynie czł. org. „Jedność". Podczas wojny ucz. ruchu oświat. i narod. Prac. w Kom. Pom. Of. Wojny. Naucz. w Tarnowie do 1917, nast. w Krakowie i Sulejowie; od 1921 w Piotrkowie. P. o. dyr. Gimn. Państw. im. Bol. Chrobrego tamże. Czł. czyn. Partii Pracy, czł. Kom. Gosp. Kurator wszystkich org. samopomocy; prez. Tow. Przyj. Akad. Piotrków Tryb., Piłsudskiego 65.

BYCHOWSKI GUSTAW. Dr med. * 21. 8. 1895 w Warszawie. Uk. uniw. we Wrocławiu, nast. w Leydzie i Lozannie, d-rat med. w Zurychu 1919, studia specj. w Lozannie i Wiedniu. Doc. psychiatrii Uniw. J. P. 1935. Warszawa, Wilcza 47, tel. 9-99-15.

BYCZKOWSKI-TOPÓR LUCJAN TADEUSZ KAZIMIERZ. Handl. * 15. 5. 1892 w Piotrkowie. S. Antoniego i Janiny z Makomaskich. Ożenił w 1918 z Jadwigą Wróblewską. Uk. gimn. w Piotrkowie Tryb. i Akad. Handlową w Antwerpii. 1918—1920 ochotn. w. p. 1922—27 zast. dyr. Tow. Eksport. w Belgii. W 1927 zorgan. Warsz. Tow. Transport. w Gdyni, kt. ob. współwł. i dyr. Wicepr. Rady Interes. Portu; prez. zarz. Zw. Przedsięb. Transport. w Gdyni; prez. Izby Handl. Polsko-Węg. (oddz. morski); sędzia handl.; r-ca Izby Przem.-Handl.; konsul hon. król. Danii i Islandii. Ogł. art. z dziedz. gospod. w prasie codz. Gdynia, Świętojańska 9, tel. 29-46.

BYCZYŃSKI STEFAN KAZIMIERZ. Pedagog. * 25. 11. 1891 w Piotrkowie Tryb. S. Ignacego i Ludwiki. Ożenił 1. 9. 1920 ze Stefanią Ligęza-Kurdwanowską. Uk. gimn. w Piotrkowie, nast. Uniw. Jag. Jako student czł. org. „Promień" w Krakowie (1912—14). Od 1917 prof. gimn.; od 1933 dyr. Państw. Gimn. im. T. Kościuszki w Kaliszu. Czł. rady miejskiej w Piotrkowie (1930—33); czł. Zw. Naucz. Polsk. w Piotrkowie (1926—33). Czł. zarz. Tow. Pop. Bud. Publ. Szk. Powsz., Zw. Strzel. i Harcerstwa. Ogł. art. i feliet. w „Głosie Trybunalskim". W 1932/33 prow. teatr. szk. w Piotrkowie. Kalisz, Szkolna 5, tel. 25.

BYCZYŃSKI-WOJNAR STEFAN, patrz: WOJNAR-BYCZYŃSKI.

BYKOWSKI-JAXA LUDWIK FERDYNAND. Dr fil. Pedagog. * 19. 1. 1881 w Zagwoździu, pow. stanisławowskiego. S. Stanisława i Joanny z Dobrowolskich. Uk. gimn. klas. w Stanisławowie (1899), wydz. filoz. uniw. we Lwowie, studia uzupełn. w Sorbonie, na uniw. w Mahrburgu oraz stud. medycynę we Lwowie. Uz. dypl. nauczyc. szkół śr. Doc. pedagogiki Uniw. Poznańskiego. Prac. w tow. „Zet" i „Lidze Narodowej", a w 1918—1920 służył w miejskiej straży obywat. we Lwowie. Wiceprez. czytelni akad. we Lwowie, czł. komendy skautowej tamże,

czł. Komisji Rządzącej we Lwowie (1919). Od 1923—1924 w Ministerstwie W. R. i O. P. kier. Dep. Szkoln. Wyższ. Czł. kilku tow. nauk. i czł. kom. psychotechn. M. S. Wojsk. Od 1920—1929 red. czasop. „Muzeum", a od 1922—1926 współred. „Rozpraw Biologicznych". Ogł. m. in.: Z doświadczeń psychologicznych nad klasą pierwszą, Badania doświadczalne nad metodyką uczenia nauk przyrodniczych, Zasady pedagogiki doświadczalnej (1920), Wycieczki szkolne (1930), Gmina szkolna im. Jędrzeja Śniadeckiego w gimn. VIII we Lwowie (1918), Badania eksperyment. nad znaczeniem współzawodnictwa, Figle i psoty młodzieży szkolnej (1933), Przewodnik do ćwiczeń fizjologicznych (1923), Podręcznik do zajęć prakt. z dziedziny psychologii (1925), Lwów i okolica jako teren przyrodn. obserwacji i wycieczek (1926), Études des sentiments familiaux parmi les élèves des écoles secondaires polonaises (1935), Zagadnienie doboru rasowego w wychowaniu (1935). Poznań, Miła 12.

BYLINA MICHAŁ. Art.-mal. * 1. 2. 1904 w Worsówce, w Kijowszczyźnie S. Wacława i Izabeli z Grodzieckich. Uk. Ak. Szt. Piękn. w Warsz. Ppor. rez. Autor obrazów batalist.: „Bitwa pod Krechowcami", „Pod Dębem", „Pod Mikołajowem", „Pod Kostiuchnówką", „Pod Młynowem" dla M. S. Wojsk., portrety: konny marsz. J. Piłsudskiego i marsz. E. Śmigłego-Rydza. Warszawa, Karowa 5, tel. 2-81-81.

BYRKA WŁADYSŁAW. Dr. praw. Polityk. * 4. 6. 1878 w Samborze. S. Ignacego i Karoliny z Wojtasiewiczów. Uk. gimn. w Samborze (1890), nast. wydz. prawny Uniw. J. Kazimierza (1900), po czym wst. do sł. skarbowej w Samborze, nast. Horodence, a od 1903 we Lwowie. Od 1905 do 1917 w Min. Skarbu w Wiedniu. Od 9. 1917 pow. do Min. Skarbu w Warszawie, jako współorg. 17. 11. 1918 —16. 1. 1919 podsekr. stanu w Min. Skarbu. Dyr. nacz. Polsk. Kraj. Kasy Pożyczk. 1920. Dyr. Zakł. Kredyt. Miast Małopolskich w Krakowie 1920—1924. Dyr. lwowsk. izby przemysł.-handl. 1929—1936. Poseł str. P. S. L. „Piast" do Sejmu 1922, czł. kom. budżetowej, skarbowej i przemysłowej. Ref. gen. budżetu. Przewodn. kom. skarb. 1922—1927. przewodn. kom. budżet. 1928 —1936. Wicemarszałek Sejmu 1935. Prezes Banku Polskiego od 14. 5. 1936. Warszawa, Daniłowiczowska 18.

BYSTROŃ JAN STANISŁAW. Dr fil. Etnolog. * 20. 10. 1892 w Krakowie. S. Jana i Marii z Cinciałów. Oż. 19. 3. 1931 z Jadwigą Misiakowską. Stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. i na Faculté des lettres w Paryżu (1910—1914). Doc. etnol. Uniw. Jagiel. 1918, prof. nadzw. etnol. Uniwers. Poznańsk. 1919, zwycz. 1922, prof. zw. Uniw. Jagiel. 1925, prof. Uniw. J. P. 1934. W czasie studiów w Krakowie należ. do mł. niepodległ. Ogł. m. in.: Polskie zwyczaje żniwiarskie (1916); Słowiańskie obrzędy rodzinne (1916); Wstęp do ludoznawstwa polskiego (1926); Nazwiska polskie (1927 i 1936); Polacy w Ziemi Świętej, Syrii i Egipcie (1930); Szkoła i społeczeństwo (1930); Socjologia wychowania (1931); Dzieje obyczajów w dawnej Polsce (1932 i 1933, 2 t.); Megalomania narodowa (1935); Artyzm pieśni ludowej; Pieśni ludu polskiego; Człowiek i książka; Polska pieśń ludowa. Koresp. Pol. Ak. Umiej. i czł. Tow. Nauk. we Lwowie. Odzn. M. N. Warszawa, plac Inwalidów 3, m. 53, tel. 12-66-09.

BYSTRZONOWSKI ANTONI. Ks. Dr Św. Teol. * 3. 2. 1870 w Sierczy p. Wieliczką. S. Feliksa i Kazimiery z Kosińskich. Uk. Gimn. im. Bartłomieja Nowodworskiego w Krakowie, nast. stud. na Uniw. Jagiel. i Gregoriańskim w Rzymie. Kier. semin. teol. pastoralnej. Prałat domowy Ojca św. Dziekan Uniw. Jagiel. w l. 1917—1920, w l. 1929—30 i 1933—1935. 10 l. prac. jako katech. w szk. średn., kier. zakł. wychow. i małego sem. Ogł.: Egzorty dla młodzieży; Kazania, oraz szereg rozpraw. artyk., sprawozd. i dziedz. homiletyki i teorii pasterzowania. Kraków, Jabłonowskich 28.

BYSTRZYCKI MICHAŁ JÓZEF. Przemysłowiec. * 7. 10. 1864 w Oleszycach, pow. Lubaczów. S. Antoniego i Anny z Bittnerów. Dyr. i wł. tartaku parow., fabr. parkietów i stolarni. Od 1897 czł. Sokoła w Przemyślu; ob. czł. Rady Nadz. tej org.; 1900—1914 radny miejski; 1922—25 wiceprez. Przemyśla; czł. rady nadz. K. K. O.; dyr. Banku Mieszcz.; fundat. i prez. bursy im. M. Bystrzyckiego w Przemyślu; czł. wspier. Domu Żołnierza; czł. kom. szac. skarb.-podatk.; cenzor Banku Polskiego. Przemyśl, Klonowiczów 5, tel. 17-45.

BYSZEWSKA Z FLESZARÓW MARIA. * 9. 12. 1899 w Soninie pod Łańcutem. C. Franciszka i Stanisławy z Jarosiewi-

czów. Zaśl. 30. 8. 1919 Ign. Byszewskiego. Uk. liceum w Tarnowie 1918. W czas. woj. prac. przy dożyw. żoln. oraz w Zarz. B. K. i C. K. W 1918—1919 prac. w Tow. św. Winc. à Paulo. W 1922—1926 w tejże inst. w Chorzowie oraz w inst. narod. Radna miejska od szer. lat, przew. Kom. Opieki Społ., kier. ref. op.

nad matką i dzieckiem, czł. Zw. Ob. Pr. Kob. Rzeszów, pl. Wolności 15.

BYSZEWSKI IGNACY. Dr. praw. * 28. 3. 1889 pod Krakowem. S. Marcina i Teresy z Dąmbskich. Ożenił 30. 8. 1919 z Marią Fleszar. Uk. gimn. w 1907 i uniwers. w Krakowie w 1911. Wiceprez. Sądu Okr. w Rzeszowie. Od 1905 prac. w stud. org. polit. i akad. br. pomocy. Czł. zarz. Sokoła, człon. Tow. Przyj. Akad., przewodniczący Zrzesz. Sędziów i Prokurat., czł. szeregu organ. społeczn. Odzn. M.

10-l. O. N. Rzeszów, pl. Wolności 15.

BZOWIECKI ALFRED NORBERT WIT. Dr fil. Dziennik. * 18. 2. 1899 w Warszawie. S. Pawła i Berty z Arensenów. Uk. gimn. fil. im. M. Reya w Warszawie, stud. prawo na Uniw. Jag., uk. wydz. fil. (hist.) uniw. warsz. Od 1913 w harc., od 1916 w P. O. W., nast. w w. p. Uk. szk. podch. w Ostrowi Maz.; od 1919 ppor. 6 p. p. Leg. w kamp. wileńsk.; ref. sekcji regul. i wyszk. M. S. Wojsk.; kier. wydz. szt. 6 armii; dca komp. 202 p. p. och.;

udz. w zdobyciu Grodna. Por. rez. Koresp. zagr. pism polsk., współprac. prasy franc. i ang. Zajm. się spr. polit. i gospod. Prez. Zw. Dziennik. Polsk. w Berlinie (1927), prez. Syndyk. Dziennik. Polsk. we Francji (1933 do 1934), nast. wicepr. i czł. zarz. Ogl. Organizacja Armii (1919 i 20), Propaganda Niemiec hitlerowskich i propaganda francuska w r. 1934 (1934), art. i koresp. pocz. od 1919, m. in. w Kur. Por., Kur. Warsz., I. K. C., Dzien. Bydg., Dzien. Pozn., dawn. Kur. Polsk., Polsce Zbr., w Tribune des Nations, Promethée, Corresp. Diplom. Int-le, Paris-Soir, Petit Journal, The Times i in. Odzn.: M. N., M. za W., fr. L. H. 5. Paryż, Rue de la Convention 161-bis, tel. Vaugirard 13-75.

BZOWSKI TEOFIL Ks. * 16. 11. 1873 w Jeżowie, woj. kieleckiego. S. Aleksandra i Lucyny z Kozierowskich. Uk. Sem. Duch. w Kielcach i kurs. fil. i teol. w Zak. Tow. Jezusowego. Kapł. Zak. OO. Jezuitów, pref. i katech. w Chyrowie. Moder. Sodal. Konwikt., kurator Tow. P. Skargi i Zw. b. Chyrowiaków. Ogł.: Listy do przyjaciół (1908); Pamiątka 25-lecia Konwiktu Chyrowskiego (1911); Na drogę życia młodzi (1925); Gniazdo rodzinne (1926); Dobrzy ludzie (1928); Pokłosie Skargowskie (1936). Od 1901 red. „Przegl. Chyrowskiego". Chyrów, Zakł. Wychow. OO. Jezuitów.

BZOWSKI-JANOTA JÓZEF ANTONI DONAT. Rolnik, działacz społeczny. * 12. 6. 1874 w Łączynie, pow. jędrzejowskiego. S. Konstantego Euzebiusza i Marii Karoliny z Łaskich. Ożenił 10. 7. 1900 z Wandą Poklewską-Kozieł. Wł. maj. Bobrowniki w Kieleckiem. Uk. w 1893 gimn. w Kielcach i stud. roln. Uniw. Jagiel. (1897), składając pracę pt.: Opis geologiczno-rolniczy maj. Lipnik ze szczeg. uwzgl. glin pocz. sylurskiego; praca ta uk. się w druku 1898. Prac. na polu społ. w Polskiej Macierzy Szkolnej i w kółkach rolniczych we Włoszczowej, w Stanowiskach, na polu oświaty ludowej oraz w org. ziemiańskich. Red. czasopisma: Ziemianin, Kronika Chwili, Głos Ziemiański. Sekr. Rady Naczeln. Org. Zrzesz. Ziemiańskich od 1924. Kier. biura sądów obywat. Zw. Ziemian. Wygł. m. in.: odczyty: Tragedia współczesnej rodziny polskiej, Współczesne postulaty wychowania narodowego, O wychowaniu katolickim w szkole polskiej, Współpraca rodziny i szkoły, Społeczeństwo a zamierzona reforma szkolna. Pracuje w org. rodzic. Prezes koła rodzic. przy Gimn. im. J. Zamoyskiego. Prezes tow. przyj. polskich korp. kadetów. W 1924 założ. ogólnokraj. Zjedn. Zrzeszeń Rodziców w Polsce, którego jest prezesem. Współred. i współautor wyd.: Rodzina, Głos Rodziców, Organizacje ziemiańskie na ziemiach polskich. Od 1937 wyd. Łącznik Rodzinny. Współzał. Tow. Edukacji Narod. Ogł.: Co to jest rola, jakie są jej gatunki i jak je rozpoznawać (1899); Polskie korpusy kadetów (1923, inicjatywa, współpraca i redaktorstwo); Szkoła i rodzina, ich wzajemny stosunek i formy współżycia; Samoobrona duszy polskiej (1923); O zgodę w Rzeczypospolitej (1935); Mój porachunek z sumieniem. Warszawa, Oboźna 11, m. 14, tel. 2-27-82.

C

CARO LEOPOLD. Dr. praw. Ekonomista. * 27. 5. 1864 we Lwowie. S. Henryka i Amelii Marii z Kolscherów. Oż. 10. 11. 1896 z Salomeą Chelińską. Uk. Uniw. Jana Kaz. 1894—1914 adwokat, 1914—1920 w wojsk. korp. sąd. Płk rez. Od 1920 prof. ekon. społ. i nauk prawn. Polit. Lwowsk. Prez. Tow. Ekonom. we Lwowie, wicepr. Rady Społ. przy Prymasie Polski. Ogł. m. in.: Der Wucher (1893); Studia społeczne (wyd. II, 1908); Wstęp do socjologii (1912); Emigracja i polityka emigracyjna (1914); Zasady nauki ekonomii społecznej (1926); Solidaryzm (1931); Ku nowej Polsce. Odzn. O. P. 3. Lwów, Akademicka 21, tel. 2-67-01.

CASPAERI-CHRASZCZEWSKI TADEUSZ MARCELI. Mgr praw. Mjr. * 24.10. 1891 w Warszawie. S. Ludwika i Marii z Chraszczewskich. Oż. 5. 8. 1924 z Marią Chrzanowską. Uk. szk. śr. w Warszawie, stud. na wydz. społ.-prawn. uniw. w Genewie, na wydz. prawn. uniw. w Warszawie i Krakowie, uk. wydz. dyplom.-konsul. Szk. Nauk Polit. w Warszawie. W czasie walk o szk. polską kilkakr. areszt. Przed wojną świat. w Szwajcarii nal. do Zw. Strzel. oraz do Unii Stow. Młodz. Postęp.-Niepodl. „Filarecja". Od 6. 8. 1914 w Leg. Polsk. (1 komp. kadr.). W 1916 przydziel. do P. O. W. Od 1. 10. 1916 kmdt pl. m. Warszawy. 25. 12. 1916 areszt. na wiecu w Colosseum tamże, więz. do 15. 3. 1918 w Warszawie, Laubau, Havelbergu i Modlinie. Zwoln., powrócił do pracy w P. O. W. Deleg. młodzieży akadem. do tzw. „ciała kier. polit." P. O. W. Od 11. 1918 w w. p., dca komp. na fr. Nast. przydz. do płk. A. Koca org. sekcję propag., po czym szef. wydz. kult. i ośw. dtwa 4 armii, red. „Dekadę". Po wojnie pełn. sł. w linii i Szt. Gł., nast. w Gab. Wojsk. Prezydenta R. P. W okr. stud. akadem. prez. warsz. „Filarecji" i wicepr. sądu ogólno-akad. w Warszawie. Przewodn. kom. krzyża. P.O.W., sekr. gen. kom. b. więźniów ideowych (1914—21), wicepr. zarz. gł. Zw. Peowiaków. Ogł.: Liga Narodów jako idea porozumienia międzynarodowego, Chwila jedyna, Służba łączności. Odzn.: K. N., K. W. 5, K. Z. sr. i zł., M. za W., M. 10-l. O. N., łot. M. za W.

CEDRO MIECZYSŁAW ZYGMUNT. Licenc. nauk handl. Por. żegl. wielk. * 11. 8. 1902 w Przedborzu (Kieleckie). S. Waleriana i Marii z Liszewskich. Oż. 27. 12. 1930 z Lucyną Assendi. Uk. gimn. im. T. Reytana w Warszawie (1920), szk. morską w Tczewie (1924), Ak. Handl. w Antwerpii (wydz. og. 1927 i wydz. morski 1928). Od 1917 prac. w P. O. W. Warszawa, w 1920 ochotn. w. p., 1928—1930 sł. w mar. woj., ppor. rez. W 1928 of. nawig. „Polskarob". Od 1930 kier. wydz. lin. reg. Żegl. Polsk. w Gdyni. Wyd. pracą zbior. Technika handlu morskiego (1929), Ogł. szer. art. z dziedz. handlu morsk. w czasop. fach. Odzn. M. za W. Gdynia, Mściwoja 9 m. 9, tel. 35-97.

CEGIEŁKA WACŁAW. Samorządowiec. * 11. 9. 1887 w Grabowie, woj. poznańskie. S. Szczepana i Marii z Klichowskich. Oż. w 1911 z Franciszką Jasiniak. Uk. szk. powsz. w Poznaniu. 1910 sekr. Zjedn. Zawód. Polsk. w Duisburgu. 1914—15 sł. w w. niem. na fr. franc. i belg., ranny. Nast. w Poznaniu, sekr. biura polskiej frakcji parlamentarn. Poseł do Sejmu Ustawodawcz. Dyr. dep. w Min. b. dzielnicy Prusk. 1921—1929 star. pow. w Kościanie i Czarnkowie. W 1923 del. do przeprow. wyborów do sejmu gdańsk. Od 1929 burm. Ostrowa Wlkp. Prez. O. S. P. Odzn.: O. P. 5, M. 10-l. O. N. Ostrów Wlkp., Marsz. Piłsudskiego 21.

CEGLAREK MIECZYSŁAW. Drogista dypl. * 1. 11. 1890 w Poznaniu. S. Jana i Stanisławy z Wiatrów. Oż. 28. 4. 1922 z Teodorą Landowicz. Uk. szk. śr. w Poznaniu w 1908, nast. akad. drogistowską w Brunświku. Dyr. Górnośl. Wytwórni

Chem., radca Izby Przem.-Handl. w Katowicach. W cz. szk. prac. w Sokole, w Stow. Młodz. Kupieck. W 1914—18 w w. niem. W powst. śl. dca komp. Prac. w czas. plebisc. G. Śl. Więzień polit., areszt. i więz. w Bytomiu. Prezes i czł. zarz. org. b. wojsk. i społ. Ogł. art. o powst. śl. w prasie codz., art. z dziedz. ekon. w prasie fach. W przygot. opis prac plebisc. w obw. bytomskim. Odzn.: K. N., K. Z. zł., K. na śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W. Katowice, Jagiellońska 5, tel. 3-39-51.

CEJTLIN ARON. Dziennikarz. Literat. * 1898 na Białej Rusi. S. Hilela. Stud. w kraju i za granicą. Współpr. czasopism kraj. i zagr., poeta, dramatopisarz i red. mies. lit. „Globus". Prezes żyd. Pen Clubu w Warszawie. Przetł. na hebr. Ballady Mickiewicza, ogł. studia o współczes. literaturze polskiej w kwart. hebr. Hatckufa oraz dramaty i komedie: Jakub Frank, Bremer, Esterka i Kazimierz, Mędrcy chełmscy, Miasto żydów, Poemat mistyczny, Metatron. Warszawa, Sienna, 69, tel. 2-48-93.

CEJTLIN HILEL. Dziennikarz. Publicysta. * 1873 w Karmie, gub. mohylowskiej. Redaktor „Momentu" od 1910. Ogłos. liczne dzieła w języku hebrajsk. i żyd., m. in. obszerne monografie o Spinozie, Nietschem, Abecadło żydowskie, Hasydyzm, Neohasydyzm. Autorytet w sprawach judaistycznych, badacz Zohara oraz prądów religijn. i mistyczn. Warszawa, Śliska 60, telefon 2-64-36.

CEJZIK ANTONI. Sportowiec. * 1900 w Rosji. W 1924 wstąpił do kl. sp. „Polonia" w Warszawie. Uprawiał wszystkie działy lek.-atl. i w l. 1924—30 zdobył 24 mistrz. w repr. państw. start. 11 razy. Rekordy polskie w dziesięcioboju, w rzucie dyskiem, w trójskoku i w skoku wzwyż (ustan. w 1925 — 144 cm). Start. w dziesięcioboju w Igrz. Olimp. w 1924 i 1928. Od 1932 trener Polsk. Zw. Lekkoatl.

CELAREK JÓZEF. Dr med. Bakteriol. * 16. 6. 1886 w Zagórzu, pow. Chrzanów. S. Tomasza i Tekli z Bogaczów. Oż. 11. 10. 1911 z dr med. Marią Dąbrowską. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. Por.-lek. w. austr. (do 1918), nast. kpt-lek. w. p. Kier. działu wyrobu surowic i szczepionek państw. Zakł. Hig. w Warszawie. Ogł. ponad 20 prac w Przegl. Lek., Polsk. Gaz. Lek., Lek. Wojsk., Nowin Lek., m. in.: Badania nad uodpornianiem anatoksyną tężcową (wsp. z S. Saskim, 1927); O wyrobie surowicy i szczepionek płoniczych (1928); Surowice oczyszczone cz. koncentrowane (1930). Warszawa, Chocimska 31.

CELEWICZ ANTONI. Prawnik. * 28. 5. 1887 w N. Sączu. S. Konstantego i Kunegundy z Klarów. Uk. gimn. w N. Sączu i wydz. praw. Uniw. Jagiel. Od 1914 nal. do org. społ. i kult. w N. Sączu i Krośnie. Czł. Zw. Strzel. w N. Targu, prezes L. M. i K., czł. L. O. P. P. Sędzia i kier. Sądu Grodzkiego. Odzn. M. 10-l. O. N. Nowy Targ, Kazimierza Wielkiego 9.

CELICHOWSKI KAZIMIERZ. Dr. inż. * 29. 8. 1877 w Bninie, pod Kórnikiem S. Zygmunta i Zofii z Ziemnych. Uk. Gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu oraz polit. w Charlottenburgu z dypl. i doktoratem inżyn. chem. Dyr. stacji kontr. Wkp. Izby Roln. i wykł. towarozn. na Wyż. Szk. Handl. w Poznaniu. W l. 1916—17 sł. w w. niem., zwoln. jako inwalida. Org. wykłady w kółkach roln. Prow. kursy roln. w wojsku. Czł. szeregu tow. i org. społ. Ogł. wiele prac z dziedz. roln., chemii roln., glebozn. Odzn. O. P. 5. Poznań, Dąbrowskiego 17, tel. 62-71.

CELICHOWSKI WITOLD. Dr obojga praw. Adwokat. * 9. 5. 1874 w Prowent-Bninie, pow. Śrem. S. Zygmunta i Zofii z Ziemnych. Oż. 12. 2. 1914 z Anielą Drogowską. Uk. Gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu, stud. prawo na uniw. w Berlinie, Monachium, Wrocławiu i Getyndze. Komisarz Rady Lud. przy prez. pol. w Poznaniu (1918), wojew. poznański (1919—1923). Prac. w licznych inst. społ. m. in. sekr. gen. i synd. Tow. Czyt. Lud., prez. b. wydz. Izby Adwok. w Poznaniu. Prezes sądu dyscypl. przy Izbie Adwok. w Poznaniu. Ogł. pracę doktorską Über den Begriff der Gemeingefährlichkeit im Strafrecht oraz Józef Supiński a rozwój teorii ekonomicznych i Nowe prawo osadnictwa, zbiór rozp. dla Królestwa Polskiego Jenerał-Gubernatorstwa Warszawskie-

go, t. I. Podatki bezpośr. i t. II Podatki pośr. Odzn. O. P. 3. Poznań, Ogrodowa 11, tel. 12-37 i 13-22.

CENTNERSZWER JÓZEF HENRYK. Mgr praw i nauk polit. Adwokat. * 19.4. 1898 w Warszawie. S. Samuela i Róży Emilii z Tetzów. Oż. 1. 9. 1931 z Lilą Berkman. Uk. gimn. E. Konopczyńskiego w Warszawie w 1916 oraz wydz. praw. Uniw. Warsz. w 1922. Był czł. P. O. W. Podczas wojny sł. 1 p. a. p. nast. w 2 p.a.c. (przez dwa lata). Ppor. rez. Odzn.; K. N., K. W., M. za W. Warszawa, Koszykowa 54, tel. 8-40-48.

CENTNERSZWER MAKSYMILIAN. Muzyk. * 24. 3. 1889. S. Izydora i Salomei Rozalii z Muszkatów. Oż. 26. 8. 1908 z Reginą Reicher. Studia muz. w Paryżu i Lipsku. Komp., nauczyciel śpiewu chór. oraz prac. na polu publicyst. jako krytyk muz. i recenzent. Warszawa, Hoża 49, tel. 9-58-49.

CENTNERSZWER MIECZYSŁAW. Dr fil. Mgr chemii. Dr hon. chemii. * 10. 7. 1874 w Warszawie. S. Gabriela i Rebeki z Silberfeldów. Oż. 23. 9. 1900 z Franciszką Anną Beck.

Uk. gimn. V w Warszawie (1891), dr fil. uniw. w Lipsku (1898), mgr chem. un. w Petersburgu (1904). Prof. wydz. chem. fiz. Uniw. J. Piłsudskiego w Warszawie. Ogł.: Teoria jonów (Warszawa 1909), Szkice z historii chemii (Warszawa 1909, tłum. na jęz. ros. Odessa 1912, Leningrad 1927), Podr. do ćwiczeń z chemii fizycznej, termochemii i elektrochemii wsp. z W. Świętosławskim (Warszawa 1912, tłum. ros., Ryga 1912 i 1922; tłum. franc., Paryż 1914; tłum. hiszpańskie, Barcelona 1922), Das Radium und die Radioaktivität (Lipsk 1913 i 1921; tłum. ros., Leningrad 1925, tłum. fińskie, Helsinki 1915), Die Chemische Verwandschaft und ihre Bedeutung für die Technik (Ryga 1914; tłum. ros. Petrograd 1915), Praktikum po chimji (Ryga 1919, litogr.), Lekcji po nieorganiczeskoj chimji, tom I i II (Ryga 1923—24; tłum. łotewskie J. Krustinsona, 2 t., Ryga 1922—24), Chemia fizyczna, tom I, Przemiany materii (Warszawa 1922), tom 2 w druku. Oprócz tego wydał Jana Zawidzkiego Chemię nieorganiczną w 2 t. (Warszawa 1932—35). Poza tym 102 prace oryg., przeważnie o charakterze dośw., z chemii fizycznej, dotycz. zjawisk katalitycznych, teorii równowagi chemicznej, własności roztworów niewodnych oraz teorii zjawisk krytycznych w roztworach. Jako kier. zakładu chemii fizycznej Uniw. J. Piłsudskiego, ogł. wraz ze swymi współprac. szereg prac, dot. zjawisk rozpuszczania się i korozji metali czystych i ich stopów oraz dysocjacji termicznej pewnych substancyj stałych i ciekłych, jako to węglanów, nadtlenków, azotynów. Poza tym art. popul. we Wszechświecie (1897—1929), w Wiedzy i Życiu, w Gazecie Polskiej i in. Warszawa, Krak. Przedm. 26/28, Zakład Chemii Fizycznej.

CEPA HELIODOR JÓZEF. Płk dypl. * 29. 11. 1895 w Mieszkowie, woj. poznańskie. Syn Piotra i Marii z Owczarskich. Oż. 19. 3. 1930. Uk. gimn. w Poznaniu, stud. prawo i ekonom. na uniw. tamże, uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Przed w. świat. czł. Tow. T. Zana. Podcz. wojny świat. sł. w w. niem. Uczestn. powst. wlkp. Nast. sł. w w. p. Ogł. szer. art. z dziedz. łączn. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., Kor. Rum. 3, węg. K. Z. 3.

CETNER JÓZEF. Muzyk. * 17. 2. 1887 w Tarnopolu. S. Tomasza i Marii z Komarów. Oż. 2. 7. 1919 z Michaliną Piechowicz. Uk. sem. naucz. w Tarnopolu, nast. 4 l. stud. muz. w konserwat we Lwowie (skrzypce), 2 l. w akad. muz. w Wiedniu. Nal. do kółek samokszt. W 1914 czł. druż. strzel. w N. Sączu. Od 1914—18 org. polski chór włościański w Piwnicznej. W 1918/19 zorg. i prow. kursy muz. w N. Sączu, prow. konserwat. we Lwowie do 1919, od 1919 w Katowicach. Oprac. na chór. szereg komp. lud. oraz szkołę na skrzypce. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Narcyzów 1/3.

CHABERSKI EMIL. Art. dram. Reżys. * 1890 w Krakowie. S. Hilarego i Marii. Uk. gimn. w Krakowie i szk. dram. Przybyłowicza (z odzn.) tamże, stud. teatr. w Niemczech. 1908—1911 wyst. w teatrze w Łodzi, pod kier. A. Zelwerowicza, 1915—16 w Moskwie, 1917—19 w Kijowie, 1919—20 we Lwowie, od 1921 w Teatrze Rozmaitości w Warszawie. Dyr. Teatru Letniego w Warszawie 1925—1927 i 1931—1932, nast. Narodowego i Nowego tamże. Role i reżys. m. in.: Don Juana Zorilli (1924—25), Legionu, Skandalu w rodzinie Kniga. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Senatorska 21.

CHACIŃSKI JÓZEF. Mgr. praw. Polityk. * 16. 3. 1889 w Warszawie. S. Antoniego i Adeli z Bloków. Oż. w 1918 z Ludwiką Rogozińską. Uk. pryw. szk. polską w 1909 (świad. dojrz. w Libawie w 1914) i wydz. prawny uniw. kijowsk. i warsz. Nal. do tjn. sekcji kor. org. młodz. nar. i do koła samokszt. przy mies. „Prąd".

W 1909 areszt. na ogólnopolsk. zjeździe młodz. filareck.; Sekr. red. „Prądu" i czł. Stow. Robotn. Chrz. W okr. studiów kier. wydz. w Urz. Reemigr. Pol. w Kijowie, czł. org. akad. Polonia, współzał. na Rusi zw. robotn. Jedność oraz czł. Komit. Wykonawcz. na Rusi kier. przez J. Bartoszewicza. Od 1919 sekr. gen. Stow. Rob. Chrz., równocz. prac. wydz. prawn. zarz. okr. dóbr państw. w Warszawie. Org. Str. Chrz. Demokr., którego był prez. W 1922 poseł do Sejmu i prez. kl. Ch. D. Ref. ustaw konstyt. 2. 8. 1926. Warszawa, Kredytowa 14, tel. 6-90-17.

CHAJES WIKTOR. Wiceprezyd. m. Lwowa. * 28. 9. 1875 we Lwowie. S. Salomona i Henryki z Kesslerów. Oż. 26. 2. 1902 z Celiną Sternbach. Uk. gimn. we Lwowie (1892), nast. Akad. Handl. w Berlinie (1895). Przedst. kier. asymil. w woj. lwowsk. Zał. i przew. Asymilac. Zw. Obywat. B. czł. konspir. tow. Biały Orzeł, oraz tajn. org. niepodległ. we Lwowie, za co areszt. i więz. Zał. i przew. szeregu stow. o charakt. społ. i zawod., specj. bankierskich. Zał. Tow. Szk. Handl., Muzeum Żydowsk. Ogł. art. w pism. codz. i period. z dziedz. gospod. i polit. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. N. Lwów, Pułaskiego 1.

CHALECKI LUCJAN. Ks. Mgr Św. Teologii. * 26. 12. 1873 w Rzeczycy (z. mińska). S. Jana i Konstancji z Monkiewiczów. Uk. progimn. w Mozyrzu, sem. duch. w Wilnie oraz wydz. teolog. akad. w Petersburgu (1900). Od 1900—1909 pref. szk. śr. w Białymstoku; prac. org. w kołach samokszt. na ter. Białegostoku. Od 1909—1914 w szk. śr. w Grodnie (praca org. wśród młodz). Od 1914—1918 w ewak. szk. grodzieńskich w gub. tambowskiej; kapelan wychodź. w Centr. Kom. Obywat.; prez. Polsk. Tow. Pom. Of. Wojny w Lipecku, gub. tambowskiej. Od 1918—1920 dziekan w Białymstoku. Od 1920—1926 kancl. kurii metropolit. wileńsk. Od 1926 oficjał sądu metropolit. wileńsk. Prefekt szkół śr. Ogł. artyk. w prasie codz. z dziedz. wychow. Wilno, zauł. Ignacowski 3, m. 7.

CHAŁASIŃSKI JÓZEF. Socjolog. * 17. 2. 1904 w Rudniku, woj. lub. Uk. Uniw. Pozn. (dr fil. 1927), studia specj. w A. Z. A. P. Wykł. zlec. na Uniw. Pozn. 1929—30, doc. socjologii tamże 1931, adiunkt sem. Socjolog. Uniw. J. P. 1. 1. 1935, habilit. na Uniw. J. P. 1935.

CHAMSKI-GRYFF JAN. Elektrotechnik. * 14. 11. 1887 w Nadolnej (Radomskie). S. Józefa i Elżbiety z Mandakowskich. Oż. 24. 6. 1921 z Anną Jagas. W szk. śr. brał udz. w strajku szkolnym, następn. człon. P. P. S. Od 1906—1908 instruktor org. boj. w Radomiu i w podokr. ostrowieck. Studiując w Krakowie, czł. Zw. Walki Czynnej.

Nast. areszt., przeb. w więz. ros. Prac. w przemyśle na południu Rosji. Po przewr. bolszew. za org. Polaków w Rosji dwukr. więziony w czerezwyczajce. W 1920 ochotn. w p. Po wojnie prac. w przemyśle elektro-techn. Ogł. artyk. w prasie fach. oraz wygł. odczyty. Czł. stow. gospod. Odzn. K. N. z mieczami. Warszawa, Opaczewska 46.

CHANIECKA (TOSIKOWA) Z CHORUBÓW HELENA. Art. dram. * 23. 6. 1910 w Krasnojarsku, na Syberii. C. Franciszka i Adeli z Witwickich. Uk. szk. dram. Wysockiej i Młodziejowskiej - Szczurkiewicz w Poznaniu. Role gł.: Pulcheria (Dom otwarty); Katarzyna (Głupi Jakub), Młynarka (Zaczarowane koło), Jewdocha (Sędziowie), Panna Młoda (Wesele) i in. charakteryst. Wyst. w Teatrze Polsk. w Poznaniu. Poznań, al. Wielkopolska 33.

CHARWAT FRANCISZEK. Dyplomata. * 12. 4. 1881 w Stanisławowie. S. Józefa. Konsul we Wrocławiu 4. 12. 1918—1. 2. 1919, nast. do 15. 2. 1921 kons. gen. w Berlinie. 15. 2. 1921—6. 5. 1921 kier. konsulatu w Hamburgu, nast. do 1. 9. 1921 kier. wydz. kons. M. S. Z.; kier. poselstwa z tyt. chargé d'af. w Charkowie 1. 9. 1921—26. 8. 1923. 1. 10. 1923—15. 11. 1924 kier. konsul. w Rydze; radca pos., chargé d'af. w Rewlu 15. 11. 1924—13. 8. 1926; pos. nadzw. i min. pełn. w Tallinie 13. 8. 1926—9. 7. 1928; pos. nadzw. i min. pełn. w Helsinkach od 9. 7. 1928. Od 1. 1. 1936 pos. nadzw. i min. pełn. w Rydze. Odzn.: O. P. 3; M. 10-l. O. N.; est. K. W.; finl. B. Róży; est. o. Orła; fr. L. H. 3. Ryga, Poselstwo R. P.

CHĄDZYŃSKI ADAM. Inż. Polityk. * 18. 11. 1882 w Górkach-Grubakach, (Siedleckie). Stud. na polit. w Warszawie i Pradze Cz. Od 1911 prac. w przemyśle. B. nacz. wydz. w Min. Przem. i Handl. W 1920 poseł na Sejm, od 20. 11. 1925—15. 4. 1926 min. kolei.

W czasach szk. prac. w org. Z. E. T. Jeden z zał. Nar. Zw. Robotn. Areszt. przez ochranę w 1909, więz. przez 25 mies. na Pawiaku, skąd zbiegł. Nal. do Kom. Tymcz. Skonf. Stron. Niepodl. Jako min. kolei wyk. odcinek Kalety—Podzamcze, linia węgl. łącz. Górn. Śl. z Gdynią. Odzn. Gw. Rum. 2. Warszawa, Mianowskiego 9, tel. 8-64-38.

CHEBDA-CIEŃSKI Z CIENI hr. WITOLD ANTONI. patrz: CIEŃSKI Z CIENI-CHEBDA.

CHEŁMOŃSKI ADAM. Prawnik * 28. 3. 1890 w Warszawie. Uk. wydz. prawny uniw. w Petersburgu (1913), stud. w Paryżu i habilit. na Uniw. Stef. Batorego. W 1914 apl. Sądu Okr. w Warszawie, nast. prac. w dep. cyw. Senatu w Petersburgu. W 1917 radca prawny Min. Aprowizacji, w 1918 przedst. Rady Reg. w Petersburgu i Moskwie. W 1919 rozp. praktykę adwokacką w Warszawie; od 1920 radca prawny Min. Przem. i Handlu. W 1922 poseł na Sejm (ref. proj. ustaw o upos., o prawie międzyn. pryw. i prawie międzydzielnic.), w 1924 mian. czł. Kom. Kodyfik.; w 1927 radcą Państw. Rady Prawn. Od 1922 prof. prawa handl. i gospod. Uniw Stef. Batorego. Od 1937 podskr. st. w Min. Sprawiedl. Ogł. szereg prac z dziedz. prawa handlow. i cyw. w czasop. specj. Warszawa, Zdobycz Robotnicza, Kasprowicza 59.

CHILARSKI EUGENIUSZ. Płk dypl. w st. sp. * 13. 3. 1888 w Przemyślu. S. Antoniego i Julii z Braunów. Ożenił 25. 7. 1915 z Jadwigą Linde. Ucz. do gimn. w Stanisławowie i Lwowie, uk. korp. kad. tamże i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Sł. w w. austr. Nal. do org. niepodl. Od 1918 szef sek. mobil. w Nacz. Dtwie W. P. Od 1923 szef Dep. Przem. Woj. M. S. Wojsk. Kier. wydz. ekonom. Huty „Pokój". Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 3, jugosł. Ś. S. 4. Katowice, Zamkowa 3.

CHLAMTACZ MARCELI. Dr praw. * 1865 w Szarpańcach (Małopolska). Uk. wydz. prawny Uniw. J. Kaz. Doc. od 1898, prof. prawa rzymsk. Uniw. J. Kaz. od 1900. Wicepr. Lwowa 1918—27. Ogł. m. i.: Die rechtliche Natur der Übereinigungsart durch tradition im römischen Recht (1897), O prawie propinacji w Polsce, O nabyciu owoców przez posiadacza w dobrej wierze w prawie rzymskim z uwzgl. prawa austr. i niem. (1903), Ustawa o ustroju szkolnictwa w świetle krytyki (1927), Kontrakty realne w prawie rzymskim, w teorii cywilistycznej i w projekcie polskiego kodeksu cywilnego (1930). Lwów, Ujejskiego 4.

CHLEWIŃSKI MIECZYSŁAW. Dr med. Płk-lek. w st. sp. * 26. 8. 1876 w Niemieżu k. Wilna. Uk. gimn. w Mariampolu i Wojsk. Akad. Med. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1901 sł. w w. ros. W 1917 w III Korp. Wsch. Prez. Zw. Wojsk. Pol. na Podolu. Od 4. 1919 w w. p. M. in. szef. san. 2 armii, szef. san. D. O. K. 3, przewodn. kom. reg. Dep. Sanit. M. S. Wojsk. Kier. ref. wydawn. i bibl. w Wojsk. Inst. San., współorg. 4 Międzyn. Kongr. Med. i Farm. Wojsk. w Warszawie, reprez. W. P. i P. C. K. na zjazd. w Paryżu i Genewie. Od 1928 w st. sp. Odzn. K. Z. zł. i zagr.

CHLEWSKI TADEUSZ. Pedag. * 30. 7. 1887 w Woli Wydrzyckiej, woj. łódzkie. S. Antoniego i Marii z Gaertnerów. Ożenił 20. 8. 1918 z Marią Rutkowską. Uk. szk. śr. w Piotrkowie (1904), kursy pedag. w Warszawie (1907), nast. wyższy kurs nauczyc. (1922). 1916—18 czł. P. O. W. W 1920 ochotn. w. p. Od 1922 inspekt. szk. w Opocznie, nast. w Radomiu i Miechowie. Od 1917—22 prez. pow. zarz. P. S. L. „Wyzwolenie" w Wieluniu. Prez. Z. S., L. M. i K., P. C. K., L. O. P. P.; czł. zarz. Zw. Harc. Polsk. Ogł. art.: w Naszych Drogach, Zorzy, Narodzie; współred. Monografii dziesięciolecia szkolnictwa ziemi radomskiej. Miechów, Sobieskiego 6, tel. 17.

CHŁAPOWSKI ALFRED. Rolnik. Ekonomista. Dyplomata. * 5. 10. 1874 w Bonikowie. S. Stefana i Marii z Poninskich. Ożenił 3. 10. 1907 z Heleną hr. Mielżyńską. Nauki pobierał w Gimn. Św. Marii Magdaleny w Poznaniu, nast. stud. ekonomię, prawo, skarbowość, historię i filozofię w Berlinie, Paryżu, Halli i Monachium (doktorat 1899). Wł. Bonikowa, Chłapowa, Hunagóry, Mikoszek i Gsacza. Prezes kółka roln. w Kościanie do 1924. Poseł do parl. Rzeszy Niem. 1904—1909. W czasie wojny świat. delegat zgr. Maltańsk. przy Czerw. Krzyżu. W 1918 czł. rady roln. i robotn. w Kościanie. Prezes i jeden z założyc. Banku Cukrownictwa. Poseł do Sejmu 1922. Min. Rolnictwa i Dóbr Państw. 27. 10.—14. 12 1923. Poseł R. P. w Paryżu od 22. 3. 1924, ambasador od 27. 11. 1924 do 20. 6. 1936. Współzał. „Gazety Polskiej" w Kościanie, współred. „Prawdy". Ogł.: Polityka agrarna Belgii w XIX w. Odzn.: O. P. 2 i 1, fr. L. H. 1 (5. 5. 26), Malt. baliw hon. i dew., watyk. Grobu Św. 2 i 1, monak. Ś. K. 1, jerozol. G. Ś. 2 i 1, fr. Zasł. Roln. 3. Bonikowo, pow. Kościan.

CHŁAPOWSKI KONSTANTY HUBERT. Rolnik. * 27. 8. 1883 w Gleśnie. S. Michała i Izabeli z Kalksteinów. Ożenił 1. 7. 1933 z Marią Biegańską. Uk. Gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu, nast. stud. ekonom. i roln. w Krakowie, Wro-

cławiu i Monachium. W czasach zabor. prez. komit. wybor. na pow. międzychodzki-skwierzyński. Podczas wojny świat. ofic. kaw. niem. Podczas powst. wlkp. dca odc. Sieraków—Kamionna; nast. w wydz. wojsk. Nacz. Rady Lud. w Poznaniu, szef sekcji Straży Lud., policji i żandarm. W l. 1920—22 dca obozu warow. i kmdt. m. Poznania, ppłk rez. Zał. i prez. okr. poznańskiego Zw. Ofic. Rez.; od 1922 prez. zarz. wojew. F. P. Z. O. O.; prez. Wlkp. Zw. Myśliwych w Poznaniu; wicepr. Polsk. Zw. Stow. Łow., czł. zarz. Wlkp. Zw. Ziemian; zał. i b. prez. Tow. Ochr. Zwierząt w Poznaniu; czł. Komit. Pozn. Ziemstwa Kred. Odzn.: K. N., O. P. 4; K. W., K. Z. zł., M. 10-l. O. N., L. H. 4., Malt. kmdt. Poznań, Długa 5, tel. 41-06. Mościejewo, pow. międzychodzki, tel. Kwilcz 12.

CHŁAPOWSKI MIECZYSŁAW. Ziemianin. * 1. 9. 1874. S. Kazimierza i Anny z Chłapowskich. Uk. studia w Krakowie i Berlinie. Prez. Centr. Tow. Gospod., prez. Kult. Fund. Sułkowskich, patron Kółek Rolnicz. Odzn. O. P. i Św. Grzegorza W. Kopaszewo, Wielkopolska.

CHŁAPOWSKI TADEUSZ. Przemysłowiec. * 7. 2. 1870 w Sośnicy, pow. Rzeszów. S. Ludwika i Aldony Michaliny z Wolszlegerów. Ożenił z Zofią Korab de Zdzienica-Zdzieńską. Uk. gimn. w Ostrowie Wlkp. Po ucieczce z w. prusk. jako por. ułanów wrocławskich, przybył do kopalni nafty Dominikowice pod Gorlicami i prac. jako robotnik. Kolejno był pom. szybowym, nast. wiertaczem w Grązlowej do 1889. Wyj. do Rumunii i prac. w Tow. Stea-Romana, ost. jako kier. kopalni, do 1901. Nast. prac. w kopalni węgla w Belgii, 1904 powr. do kraju i zost. dyr. twa Galicja, sp. akc., którą rozszerzył i rozwinął do najw. w przem. naft. w Polsce. W 1909 współzał. izby pracod. w przem. naft. w Borysławiu. Od 1914 prez. „Galicji". Od 1917 wicepr. Kraj. T-wa Naft. we Lwowie. Dyr. Franc.-Polsk. T-wa Górn. S. A. Dyr. kop. T-wa Naft. „Limanowa", sp. o. odp. W 1915—17 burmistrz Borysławia. Współzał. ochr. dla dzieci tamże. Czł. hon. Tow. Przyj. Z. S. Bierze udział w życiu społ. i kult. miejsc. org. Odzn. O. P. 4. Borysław, Galicja, sp. akc.

CHŁAPOWSKI ZYGMUNT ANTONI FRANCISZEK. Rolnik. * 31. 10. 1878 w Gączu. S. Michała i Izabeli z Kalksteinów. Ożenił 3. 7. 1905 z Celiną hr. Ponińską. Uk. gimn. w Gnieźnie i stud. na uniw. w Halle (Niemcy) i w Paryżu. Przed i podczas wojny świat. prac. w Zw. Ziemian w dziedz. ratow. maj. zagroż. finans. przed sprzedażą w ręce koloniz. pruskiej; jako mąż zauf. w 6 pow. był radcą Pozn. Ziem. Kredytow. w 1908 oraz członk. komit. i sejmiku tegoż Ziemstwa. Po wojnie świat. czł. zarz. powiat. koła ziemian, czł. Wielkop. Zw. Ziemian i czł. rad nacz. inst. ekonom. Czołowy hodowca konia szlachetnego wysokiej pół krwi, czł. państw. kom. ministr. do zakupu za gr. ogierów dla państw. stad. ogierów Posiada liczne odzn. i dypl. hon. z wystaw region. i z P. W. K. Stawiany, pow. wągrowiecki, woj. poznańskie.

CHŁUSEWICZ BENEDYKT. Płk dypl. * 3. 4. 1895 w Wilnie. Syn Wincentego i Konstancji z Szynkowiczów. Ożenił 23. 4. 1922 z Zofią Iżycką-Herman. Uk. szk. real., Of. Szk. Piech., Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1924). Podcz. w. świat. sł. w w. ros. Od 8. 1917 w I Korp. Wsch. 8. 1918—3. 1920 w w. p. na Syberii. W 5. 1920 powr. do kraju. Szef szt. bryg. syb. w bitwie warsz. Dca p. p. Ogł. szer. art. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

CHMAJ LUDWIK. Dr fil. * 15. 2. 1888 w Głogowie, pow. rzeszowskiego. S. Marcina i Marii z Jaroniów. Uk. Gimn. I w Rzeszowie (1908) i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1912). Naucz. gimn. w Krakowie (od 1912); doc. hist. fil. Uniw. Jagiel. (od 1930); czł. międzyn. komit. wyd. dzieł Hug. Grotiusa; współpr. Kom. Hist.-Fil. w Polsce Pol. Ak. Um. W czas. gimn., czł. tajn. org. samokształc. w Rzeszowie; od 1914 czł. „Strzelca". Czł. Tow. Fil. w Krakowie oraz szeregu in. tow. Ogł. m. in.: Samuel Przypkowski na tle prądów religijnych XVII w. (Kraków 1927); Rozwój filozoficzny Kartezjusza (Kraków 1930); Prądy i kierunki w pedagogice współczesnej (1937) oraz szereg prac w Archiwum dla Hist. Fil. Pol., Rozpr. Pol. Ak. Um., Kwar. Fil., Przegl. Fil., Przegl. Powsz. i in. Odzn. M. 10-l. O. N. Kraków, Sienkiewicza 14.

CHMAJ MARCIN. Inż. * 4. 1. 1890 w Głogowie, pow. rzeszowskiego. S. Marcina i Marii z Jaroniów. Ożenił 29. 9. 1920 z Józefą Bednarczyk. Uk. gimn. w Rzeszowie (1910), wydz. inż. ląd. polit. we Lwowie (1923). Jako stud. czynny w stow. samokszt., czł. Drużyn Strzel. W czasie wojny świat. sł. w w. austr. jako podch. a nast. ppor. i por. od 1. 8. 1914 do przewrotu w 2 p. art. fort. na fr. ros. i włoskim. W (11) 1918 zgł. się do 5 p. a.c., a nast. sł. w 20 p. a. p. na fr. bolsz. Od 5. 12. 1920 kpt. rez. Czł.: Tow. Techn. w Krakowie, Zw. Inż. Budowl. R. P., Stow. Czł. Polsk. Kongresów Drog., prez.

koła urz. miejskich L. O. P. P. Kier. oddz. drog. zarz. miejsk. w Krakowie od 1927. Ogł.: Rozwój trwałych nawierzchni drogowych w Krakowie w latach powojennych (1929), Działalność samorządu gminnego w Krakowie w zakresie porządkowania miasta w l. 1866—80 (1929), Nawierzchnie betonowe w Krakowie na tle ogólnego rozwoju nawierzchni (1931), Zastosowanie cementu i betonu w budowie ulic miejskich (1934). Kraków, Józefitów 1.

CHMIELEWICZ MAKSYMILIAN. Mgr fil. Kpt.-kapelm. * 23. 9. 1894 w Inowrocławiu. S. Jana i Pelagii z Polewiczów. Ożen. 21. 11. 1921 z Ireną Olsztyńską. Studia muz. w Inowrocławiu, Szczecinie, Berlinie, studia filozof. muzykol. na uniw. w Poznaniu. Przed wojną świat. prac. nad krzew. śpiewu i muzyki polskiej w Wielkopolsce. W czasie wojny świat. sł. w w. niem., brał udział w powst. wlkp. nast. sł. w w. p. Współpr. z P. W. i W. F. Autor 2 komp. ku czci Marszałka Piłsudskiego, 2 poematów symfon. dla ork. wojsk., pieśni. Ogł.: Hymny narodowe, Zarys historii muzyki wojskowej w Polsce. Odzn.: M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Poznań, Śniadeckich 11.

CHMIELEWSKI KONRAD. Przyrodnik. Pedagog. * 6. 10. 1871 w Warszawie. Uk. gimn. i wydz. fiz.-matem. uniw. tamże, stud. w Zurychu i Genewie. Od 1900 naucz. przyrodozn., fiz. i geogr. w pryw. szk. śr. w Warszawie. Od 1918 wizytat. semin. naucz. w Kurat. Okr. Szk. Warsz. 1906—1918 prac. w zarz. Stow. Nauczyc. Polsk. w Warszawie, zorg. 2 zjazdy naucz., powoł. kom. pedag., współprac. w red. Przegl. Pedagog., Szkoły, Wychowania w domu i szkole. 1904—1914 wicepr. uniw. P. M. S., kilka lat prac. w zarz. Polsk. Tow. Krajozn., wiceprzew. zarz. Tow. Miłośn. Przyrody w Warszawie. 1915—1918 wicekomend. gł. Harc. Polsk. i red. Harcerza. Ogł. og. 326 prac i art. nauk. i liter. oddz. oraz w czasop. pedag. i og., m. in.: Obrazy ziem polskich (1905), Nauczanie początków przyrodozn. (1906), Z życia naturalisty (1910), O moim kraju (1911), Nauka o Polsce współczesnej (1920). Warszawa, Krak. Przedmieście 6, m. 3.

CHMIELEWSKI MIECZYSŁAW. Mgr praw. Adwokat. * 30. 9. 1898 w Gnieźnie. S. Piotra i Marii z Zakrzewskich. Ożen. 11. 8. 1923 z Wandą Chorąży. Uk. gimn. w Gnieźnie, wydz. praw. Uniw. Pozn., dalsze studia prawno-ekon. w Berlinie. Od 1933 czł. Kom. Miesz. Polsko-Niem. dla G. Śl., czł. Nacz. Rady Adw., radca prawny „Wspólnoty Interesów". W czasie szkoln. należ. do T-wa T. Zana. Zał. tajn. org. niepodl. w Gnieźnie. W 1914 nal. do Strzelca w N. Sączu. Org. druż. Strzelca w Gnieźnie. W 1916 w w. niem., w 1918 ochot. dyw. gen. Żeligowskiego w Odesie, był na fr. bolsz. Udz. w 2 i 3 powst. śląsk., tworzył okr. P. O. W. na Śl. Czł. wielu org. społ., b. wojsk. i zawod. Od 1921 por. rez. Odbył prakt. sądową w Poznaniu i Katowicach, nast. adwokat w Poznaniu. Brał udz. w akcji plebiscyt. jako kier. sekcji prasy polsk. w wydz. pras. Polsk. Komis. w Bytomiu. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Katowice, Zamkowa 18, tel. 333-98.

CHMIELEWSKI ZYGMUNT. Inżynier. * 6. 3. 1873 w Warszawie. S. Konrada i Oktawii z Medunieckich. Ożen. 31. 10. 1900 z Marią Nagórską. Uk. gimn. w Warszawie (1884), nast. studiował na polit. w Zürichu i Charlottenburgu, gdzie uzysk. dyplom w 1899. W czasach szkoln. należał do kółka socjalistycz. Służbę wojsk. odbył w w. ros. W 1898 red. gazety robotn. w Berlinie, gdzie był areszt. W 1893 wstąp. do P. P. S., gdzie prac. do 1907. Od 20. 9. 1899 — 23. 4. 1900 prac. w zakł. „Elektryczność" w Ząbkowicach. Od 1. 7. 1900—15. 1. 1904 asyst. kraj. st. doświadcz. w Dublanach; od 15. 1. do 15. 4. 1904, jako stypendysta Wydz. Kraj., stud. w Danii mleczarstwo i spółdz. Od 15. 4. do 1. 10. 1904 prow. doświadcz. mleczarnię w Radziszewie. Od 1. 10. 1904 lustrator w biurze patronatu dla sp. oszczędn. i pożyczek przy Wydz. Kraj we Lwowie; 1. 1. 1907 kier. Biura Mlecz. tamże. Nast. na terenie Król. Kongres. propag. i organ. spółdzielczość i prow. dział mleczarski w Tow Akc. Kowalski i Trylski. Od 1. 5. 1910—1. 10. 1911 konsulent w Warsz. Ziem. Tow. Mlecz., 1. 10. 1911 kier. wydz. mlecz. w C. T. R., org. drobne stow. roln. W 1912 areszt. za udział w ruchu niepodl. Z chwilą wybuchu wojny, org. Straż Obywat. Od 18. 7. 1916—1. 3. 1918 burmistrz m. st. Warszawy. Mian. przez Radę Reg. szefem sekcji w Min. Roln., zaś przez Nacz. Państwa 8. 2. 1919 podsekr. st. w tymże Min. Od 20. 9.

1919—9. 12. 1919 kier. Min. Roln. w gabin. I. Paderewskiego. Brał udział w rok. pok. w Rydze. Po ustąp. ze służby w Min. 15. 2. 1922, nacz. dyr. Centrali Spółdz. Stow. Roln.-Handlow. w Warszawie i przedst. Min. Roln. w Radzie Spółdz. i w Radzie Nadz. Centr. Kasy Spółek Roln.; czł. Rady Kolejowej i Rady Przem.; komisarz oszczędnośc. w Min. Rolnictwa i czł. biura badania cen przy Min. Skarbu. Od 1. 10. 1924—1. 3. 1928 nacz. dyr. Centr. Kasy Spółek Roln. i czł. komisji opiniodawczej przy gab. K. Bartla (14. 12. 1926—18. 9. 1928); zast. delegata na Międzyn. Konf. Gosp. w Genewie w 1927 i czł. rady gł. napr. ustr. roln. przy Min. Ref. Roln. Od 1. 1. 1928—1. 7. 1929 dyr. nacz. Zw. Rew. Spółdz. Roln. w Warszawie. W l. akadem. 1926—29 wykład. w W. S. H. Czynnik psych. ruchu spółdzielczego i Spółdzielczość rolniczo-kredytową; zaś w okr. 1927—29 w S. G. G. W. wykł.: Zakładanie i prowadzenie spółdzielni roln. Od 1. 7. 1929 kier. Państw. Szkoły Spółdz. Rolniczej w Nałęczowie; od 1. 7. 1930 dyr. tejże Szkoły oraz konsulent Zw. Rew. Spółdz. i czł. Państw. Rady Spółdz. w Warszawie. Ogł.: Wiadomości popularne z przyrody, Analiza chemiczno-rolnicza, Zarys techniki mleczarskiej (5 wyd.), Zakładanie i prowadzenie spółdzielni mleczarskich (4 wyd.), Czynniki psychiczne spółdzielczości oraz kilkaset art. w pismach spółdz. Odzn. O. P. 2. Nałęczów.

CHMIELIŃSKI JÓZEF. Art. dramat. * 1862 w Warszawie. Tamże uk. gimn. oraz szk. rys. W. Gersona. Studia dram. rozp. w szkole Derynga w 1882; w tymże roku rozp. wyst. na prowincji, uzup. studia u Jana Królikowskiego i Józefa Kotarbińskiego. W 1885 wyst. w teatrze łódzkim, skąd w 1890 przeniósł się do Lwowa, pozostając tam do 1920, po czym wrócił do Warszawy, wst. do Teatru Rozmaitości, a nast. do Teatru Narodowego, gdzie wyst. do przejścia na emeryturę w 1922. 9. 1. 1932 w Warszawie, a 12. 4. 1932 we Lwowie obch. jubileusz 50-lecia pracy scen. Grał m. in.: Milczka w „Zemście za mur graniczny", Chłopickiego w „Warszawiance", pastora Mandera w „Upiorach", ojca Marka w „Konfederatach barskich", Franciszka Moora w „Zbójcach", Pankracego w „Nieboskiej komedii", burmistrza ze Stylmondu Derwida w „Lilli Wenedzie", „Cyrano", „Hamleta", nauczyciela Francuza w „Młodym lesie". Znany również jako rzeźbiarz. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Chmielna 14.

CHMURA JÓZEF. Dr fil. Pedagog. * 19. 11. 1896 w Kańczudze. S. Michała i Elżbiety z Sowianków. Uk. gimn. w Jarosławiu, nast. stud. na wydz. fil. uniw. we Lwowie i Warszawie; ukończył w 1921. Za czasów szk. czł. polow. druż. Sokol. w Przeworsku oraz tajn. org. samokszt. Od 18. 8. 1914 sł. w Leg. Pol. Od 3. 4. 1915 w w. austr. na fr. włoskim. Od 1918 sł. w w. p.; ranny pod Radzyminem. Od 1921 dyr. gimnaz. państw. w Łowiczu, nast. od 1929 w Jarosławiu i od 1931 we Włocławku. W Łowiczu prac. w Mac. Szk., Prez. Zw. Leg.; ucz. org. b. wojsk.; czł. zarz. społ. i radny miasta; prac. naukowo-kultur. Ogł. art. z dziedz. społ. w prasie codz. Odzn.: K. N., K. W. 8, M. za W., M. 10-l. O. N. Włocławek, Szkolna 6, tel. 16-84.

CHMURA STANISŁAW. Dr med. Mjrlek. * 10. 3. 1896 w Gniewczynie. S. Jakuba i Reginy z Kotlińskich. Żon. Uk. wydz. med. Uniw. Jana Kaz. Od 1912 prac. w Harc. i Strzelcu w Jarosławiu. Od 15. 3. 1914 w 3 p. p. Leg. Pod Rarańczą dost. się do niew. austr., z kt. zbiegł. Od 1. 11. 1918 w w. p. Ogł. art. w prasie fach. Odzn.: K. N., K. W. 3, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

CHMURKOWSKI FELIKS. Art. dram. * 18. 5. 1896 w Warszawie. Uk. gimn. im. Mickiewicza tamże i szk. dram. pod dyr. G. Lorentowicza. Odtwórca ról charakt.-komiczn. Od 1918 wyst. w Wilnie u Rychłowskiego, w Poznaniu, Katowicach, Toruniu i Łodzi. Grywał w Zaczarowanym kole (Maciuś); w Sędziach (Dziad); w Don Juanie (Profesor); w Tajfunie (Joszikowu). Wyst. stale w teatr. T. K. K. T. w Warszawie. Warszawa, Chmielna 38, tel. 6.35-90.

CHMUROWICZ JAN WŁADYSŁAW JULIAN. Gen. bryg. * 31 12 1887 w Przeworsku (Młp.). Syn Walentego i Karoliny z Mirkiewiczów. Ożenił się 26. 4 1919 z Marią Pikor. Uk. gimn. w Krakowie, stud. prawo, uk. roczny kurs kolej. we Lwowie. Od 1908 w stron. lud. ks. Stojałowskiego w Przeworsku. Podcz. w. świat. sł w w austr. Od 1. 11. 1918 w w. p. Udz. we wszystk. walk. 3 dyw. piech. Leg. jako dca dyonu, pułku i grupy art. Po wojnie dca p art., grupy art., piech. dyw., dyw. piech. Odzn.:

V. M. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. O. B. 3, łot. M. za W.

CHODACKI MARIAN STANISŁAW. Dyplomata. * 15. 7. 1898. S. Juliusza i Marii z Raczyńskich. Ożenił z Haliną Patschke. Uk. Wyższą Szkołę Wojenną. 1912—14 w Zw. Strzel., nast. w Legionach i w. p. 1927—1931 attaché wojsk. w Finlandii i w Szwecji. Dypl. kpt. rez. Radca M. S. Z. Chargé d'affaires poselstwa R. P. w Pradze. Od 12.1936 Komisarz generalny R. P. w Gdańsku. Członek, nast. prez. rady nacz. I-wa Przyj. Młodz. Akad., przewodn. kurat. P. A. Z. Z. M. oraz czł. „Ligi". Ogł. prace w „Polityce Narodów". Odzn.: V. M. 5, K.W. 3, K. Z. sr., K. na Śl. W. W. i Z., M. za W., M. 10-l. O. N., Fr. L. H. 5, Finl. B. Róży 4 i 3, Est. Orła 3, Szw. Miecza 4, Szw. Gw. Pol. 4; Tun. N. Ift. 3; Finl. Krz. Skyddskaru; Czechosłow. Lwa Białego. Gdańsk, Komisarz Gen. R. P

CHODOROWSKI JAN. Mgr nauk ekonomicz. * 23. 6. 1900 w Kamienskoje (Ukraina). S. Piotra i Aloizy z Frejbergów. Uk. S. G. H. w Warszawie i School of Business przy uniw. Columbia. W 1919 sł. w 1 p. a. p. Ppor. rez. Po uk. studiów org. pracę w przemyśle i handlu, jako zawod. doradca org., równocześnie nacz. wydz. szkół handl. i gospod. w Min. W. R. i O. P. Wicepr. Stow. wychow. S. G. H. i czł. zarz. Tow. Oświaty Zawodowej. Ogł.: Zastosowanie podstaw naukowej organizacji w przemyśle graficznym (Warszawa 1928), Rachunkowość kosztów własnych w przemyśle (1934), Materials control (Columbia University, 1931). Warszawa, Szara 14, tel. 8-96-19.

CHODYKO ALEKSANDER. Ks. Mgr Św. Teol. * 4. 2. 1880 w Wilnie. S. Michała i Petroneli z Karakulków. Uk. sem. duch. w Wilnie i Ak. Duch. w Petersb. W 1906 zorg. w Grodnie szk. z polskim jęz. wykł. Prez. Tow. Dobrocz. w Białymstoku, prezes rady nadz. „Zjednoczenia", „Caritasu", Tow. Op. nad Grob. Bohaterów. Ogł. art. społeczno-religijne. Red. Zjednoczenia Katolickiego. Odzn. O. P. 4. Białystok, Parafia.

CHODYNICKI KAZIMIERZ. Historyk. * 31. 3. 1890 w Warszawie. S. Pawła i Ludwiki z Zawiszów. Ożenił 20. 6. 1917 z Zofią Mędrecką. Uk. gimn. E. Konopczyńskiego w Warszawie, nast. wydz. fil. Uniw. Jagiel. (hist. i literat., d-rat fil. 1914). 1915—1918 naucz. hist. w Moskwie. 1919—1921 urz. archiw. w Warszawie. W 1920 habilit. na uniw. warsz. (1920—21), doc. W 1921 prof. nadzw., a w 1924 prof. zwycz. U. S. B. Od 1928 prof. Uniw. Pozn. Czł.-koresp. (od 1927) Pol. Ak. Um.; zał. Ateneum Wileńsk. (1922) i jego red. do 1928. Ogł. ok. 30 więk. prac nauk., m. in.: Poglądy na zadania historii w epoce Stanisława Augusta (Warszawa 1915), Kościół prawosławny a Rzpl. Polska 1340—1632 (Warszawa 1934), Próby zaprowadzenia chrześcijaństwa na Litwie przed r. 1386, Reformacja w Polsce, ponadto liczne drobn. prace i recenzje w Przegl. Hist., Kwart. Hist., Ateneum Wileńsk., sprawozd. z ruchu nauk. w Przegl. Warsz., artyk. kryt. i inform. w Warszawiance, Kurierze Poznańskim, Dzienniku Wileńskim. Poznań Libelta 14.

CHODYNIECKI MICHAŁ. Dr praw * 21. 12. 1897 w Chochoniowie, pow. Rohatyn. S. Józefa i Anny z Czarkowskich. Ożenił 24. 7. 1926 z Wiktorią Zembaty. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. W latach 1910—1914 pracował w org. skaut., sokolich i strzeleck. w Rohatynie; od 15. 8. 1915 sł. w Leg. Pol. Udz. w bitw. pod Rarańczą i Kaniowem, gdzie wzięty do niewoli niem. Po ucieczce sł. w I. Korp. Wsch. do kapitulacji. Areszt. przez Austr. w 7. 1918 zbiegł do Krakowa, gdzie był czł. P. O. W. Od 11. 1918 sł. w w. p., por. rez. od 21. 1. 1922. Uk. studia w 1923; aplik. 1923—28 w sądach w Wadowicach, Nowym Targu i Dobczycach, nast. sędzia powiat. w Brzesku i Krakowie, od 1932 sędzią S. O. w Tarnowie. Zorg. w 1933 w Tarnowie pierwszy oddz. L.M. i K. i był wicepr. tegoż oddz., org. k. L. O. P. P. Sądu i Prokuratury, przew. sekcji mar. woj. na okr. tarnowski, wicepr. oddz Zw. Leg., przew. sekcji org. zarz. pow. Zw. Strzel. Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Tarnów, gen. Sowińskiego 7, m. 10.

CHODZIKIEWICZ KAZIMIERZ. * 3. 2. 1900 we Lwowie. S. Marcelego i Olimpii. Ożenił 19. 7. 1930 z Kazimierą Kowalską. Uk. gimn. we Lwowie i studia na wydz.

bud. masz. Polit. Lw. Nal. do 7 druż. harc. we Lwowie w l. 1912—14, nast. sł. w 3 p. p. Leg. W 1917 intern. na Węgrzech. W 11. 1918 ucz. obr. Lwowa w gr. mjra Trześniowskiego. Od 1920 w Zw. Strzel. W l. 1931—33 kmdt pow. P. W. i W. F. Związku Strzelec. Od 1933 do 1935 kier. ref. społ. w gab. min. Poczt. i Tel., sekr. gen. zarz. gł. P. P. W. Kier. biura org. pers. Pol. Radia. Czł. zarz. gł. Pol. Zw. Łuczn., czł. gł. kom. bud. gł. strzeln. im. Marsz. J. Piłsudskiego w Warszawie. Od 1936 wicepr. zarz. okr. P. O. W. „Polskie Radio". Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr. i zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Bugaj 3, tel. 2-04-12.

CHODŹKO WITOLD. Dr med. * 1. 11. 1875. S. Leonarda i Zofii z Jasińskich. Ożenił 24. 11. 1914 z Heleną Witkowską. Studia uniw. w Warszawie, Paryżu i Grazu. D-rat na Uniw. Jagiel. W 1916—18 radny pierwszej rady m. Warszawy. W 1917 ref. sanit. w Dep. Spr. Wewn. Tymcz. Rady St. W 1918 szef sekcji adm., nast. min. zdr. publ. do 5. 1923. Wyd. szereg ustaw w dziedz. sanit. W 1922 del. Polski do L. Nar. Przewodn. Międzynar. Konf. Sanit. w Warszawie (1922). Dyr. Państw. Szk. Hig. w Warszawie. Praca społ. na polu higieny. Czł. P. Ak. Um., przez. nacz. Izby Lek. (1929—1934). Ogł. wiele dzieł z dziedz. psychiatrii, neurologii, higieny i med. publ. Odzn.: O. P. 2, fr. L. H. 3, Kor. Wł. 1, Kor. Rum. 1, jug. Św. Sawy 2, rum. Meritul Sanit. 1. Warszawa, Chocimska 24, tel. 4-27-74.

CHOIŃSKI JAN HENRYK. Sportowiec. * 10. 7. 1886. Od 1902 upraw. kolarstwo szosowe; w 1904 start. w wyśc. motocykl.; w 1905, po wypadku, wycofał się, poświęc. się automobilizmowi. W 1918 powrócił do sportu motocykl. i ust. rekordy torowe na 1 km (33,2 sek.), 3 km (1 m. 46 sek.), 5 km (3 m. 02 sek.), 10 km (6 m. 34 sek.), i 15 km (10 m. 39,8 sek.). Mistrz. Polski do 1927, kiedy, po ponown. wypadku wycofał się ostat., zajmując się życiem org. Odzn. K.Z. sr.

CHOJECKI ARTUR. Inż.-technolog. Dr fil. * 25. 6. 1880 w Żytomierzu. S. Tadeusza i Marii z Iwanowskich. Uk. gimn. w Żytomierzu, nast. wydz. chem. Polit. Warsz. oraz wydz. fil. Uniw. Jagiel., studia uzup. w Genewie i Paryżu. Nauczyciel szk. śr. w Warszawie, nast. asyst. psychol. i zast. prof. uniw. warsz., doc. psychol. W. W. P. i Uniw. Katol. w Lublinie, od 1919 do 1927 ref. M. S. Z. Czł. Tow. Filozof., Tow. Poprawności Języka Polskiego, Klubu Literackiego i Naukowego (Klin). Ogł. m. in.: Zarys psychologii — uwagi (praca dokt.), Contribution à l'étude de la suggestibilité, Comparaison de quelques processus psychiques dans l'hypnose et dans la veille, O wpływie woli na wahania uwagi. Poezje: Wiersze (Warszawa, 1933) i Miesiące (Warszawa, 1936), poza tym przekład z angielskiego E. B. Titchenera Podręcznik psychologii i art. w Messager Polonais, Gazecie Warszawskiej, Myśli Narodowej. Warszawa, Lwowska 11, m. 34.

CHOJNA MIECZYSŁAW. Pedagog. * 26. 4. 1887 w Szlachowej, pow. zdołbunowski. S. Ambrożego i Józefy z Dobrowolskich. Ożenił 1921 z Aleksandrą Sierepanik. Uk. gimn. w Ostrogu, wydz. fiz. matem. uniw. kijowsk. i Inst. Pedagog. w Kijowie. W l. 1902—06 czł. tajn. kółek samokszt. Od 1912 prac. w szkolnictwie śr., pocz. w Kijowie, nast. w Ostrogu, w Warszawie i ostatnio w Radomiu (dyr. Gimn. Państw. im. J. Kochanowskiego). Przew. rady szk. pow. w Radomiu 1931-32, kier. miejsk. uniw. powsz. 1931. Ogł. w jęz. ros. pracę z dziedziny chemii org. (1912). Radom, 1 maja 60, tel. 14-73.

CHOJNACKI PIOTR. Ks. * 31. 1. 1897 w Mydlicach, woj. kiel. Uk. sem. w Kielcach, uniw. w Louvain (lic. nauk. pol. i społ. 1932), uniw. we Fryburgu (dr fil. 1922), absolw. Wyższ. Inst. Psych. w Paryżu 1925, Uniw. J. P. (dr fil. chrześc. 1926), habilit. tamże z tego przedm. 1928, zast. prof. od 1. 10. 1928. Warszawa, pl. Grzybowski 3-5, tel. 5-16-30.

CHOJNACKI ROMAN. Muzyk. * 1. 8. 1879. S. Adama i Marii. Uk. Konserw. Muz. w Warszawie. Prof. konserw. i dyr. artyst. Filh. Warsz. Red. i wyd. kosztem wł. przez 8 lat „Przegląd Muz.". Odzn.: O. P. 5, fr. L. H. 5, Kor. Rum. 3, Kor. Włoch 4, austr. K. Z. Warszawa, 6-go sierpnia 27, tel. 8-69-40.

CHOLEWICKI JERZY. Kupiec. * 9. 1. 1883 w Warszawie. S. Wacława i Marii z Gottschalków. Ożenił 1. 3. 1907 z Jadwigą Parzych. Uk. gimn. klas. w Warszawie, nast. stud. w szk. handl. w Warszawie. Do 1907 instr. kółek samokształc. W okr. wojny świat. czł. P. O. W. W okr. wojny bolsz. skarb. Kom. Obr. Narod. Współorg. i sekr. str. obywat. Prezes i czł. hon. Stow. Kupców Polsk. Współorg. budowy domu szk. handl. 1930—35 wiceprez. Izby Przem.-Handl.; czł. zarz. och. str. ogn., ławnik sądu pracy; rzeczozn. sąd. i urz. skarb., prez. „Lutni". Prac.

org. w dziedz. szkolnictwa zawod.; przew. kom. kształc. zawod. Radca i czł. zarz. Izby Przem.-Handl. Kieleckiej w Sosnowcu. Radny miejski i ławnik w Częstochowie. Odzn. K. Z. zł. Częstochowa, Śląska 12.

CHOŁONIEWSKA KAMILA. Mgr fil. * 6. 1. 1882 w Warszawie. C. Mieczysława i Kamili z Grużewskich. Zaśl. 28. 7. 1900 Ant. Chołoniewskiego (†). Uk. wydz. fil. Uniw J. Kazimierza. W okr. 1915—21, w Krak. Kom. Arcybiskupim, org. warszt. rzemieśl. dla kobiet. W okr. 1925—34 wizytator. szkół zawod. w Min. W. R. i O. P., nast. w kuratorium okr. warsz.; od 1934 dyr. Państw. Szkoły Gosp. w Warszawie. Ogł. podr. dla szkół zawod. żeńsk.: Gospodarstwo domowe i kuchnia racjonalna. Warszawa, Karowa 5 m. 41, tel. 2-23-69.

CHOMICZ JADWIGA MARIA. Pedagog. * w 1883 w Bereźnikach, p. suwalski. C. Konstantego w Anny z Trzeciaków. Uk. gimn. w Wilnie, kursy Leshafta w Petersburgu i wydz. hum. uniw. warsz. Za czas. szk. w Wilnie czł. grupy taj. kursów młodz. polsk., w Petersburgu czł. ,,Sokoła". Za czas. akad. w Warszawie czł. taj. org. narod. harcerstwa. W 1913—1914 prow. w Rembertowie szk. taj. dla naucz. szk. lud. z jęz. wykł. pol. Od 1914 prac. w gimn. żeńsk. w Radomsku. Ob. dyr. tegoż gimn. W czas. okup. prac. w Nar. Zw. Robotn. i Komit. Nies. Pom. Rannym. W 1918 zał. Nar. Org. Kobiet. Prac. w kom. wybor. do I Sejmu R. P. w 1919. W 1930 zorg. I zawody strzel. kobiet. W 1926—27 zał. 1-go hufca P. W. i W. F. kobiet. Czł. zarz. Stow. Pracy Obyw. Kobiet. Ogł. artyk. w pras. miejsc. o charakt. społ. i wiersze osnute na tle hist. Leg. oraz odezwy i artyk. polit. przedwyborcze. Radomsko, pl. 3-go maja 6, tel. 112.

CHOMICZ PAULIN. Filozof. * 15. 6. 1873 w Jaroszewie, pow. grodzieński. S. Adalberta i Idalii z Jakubowskich. Ożenił 23. 6. 1901 z Melanią Staude. Uk. gimn. w Grodnie, studia na wydz. fiz-matem. uniw. kijowsk. z dypl. w 1898 i studia na wydz. filoz. uniw. w Dorpacie z dypl. w 1913. Wspólnie z K. Bitnerem i W. Jacuńskim zał. w Grodnie uczniowskie koło polskie. W 1920 ochotn. w. p. W 1919 zorg. Inst. Mesjaniczny im. Hoene-Wrońskiego, przekszt. w 1932 na Tow. im. Hoene-Wrońskiego, prac. nad realizacją doktryn filozof. Hoene-Wrońskiego. B. radca Najw. Izby Kontr. Państwa. Czł.-koresp. Tow. Geograf. w Limie. Ogł. szereg prac Hoene-Wrońskiego w tłumacz. oraz wypowiedz. liczne refer. na zjazdach nauk. w związku z fil. Hoene-Wrońskiego. Warszawa, Piusa XI 68 m. 7, tel. 8-85-69.

CHOMIŃSKI OLGIERD. Dr fil. * 23. 6. 1884 w Błogosławieńskim, na Żmudzi. Uk. gimn. w Charkowie, nast. stud. na uniw. w Warszawie, Lwowie, Krakowie, gdzie uzysk. d-rat. Studia zagr. w Pradze. Prof. filologii słowiańsk. U. S. B. W 1912—14 badał dialekty między Sanem a Wisłokiem; w 1914—15 studia fonetyczne w Pradze. W 1916—20 nauczyc. jęz. polsk. w gimn. w Zakopanem i Radomiu. W 1920 ochotnik 21 p. a. p. Od 1921—1922 asyst. slawistyki na Uniw. Jagiel., a od 1922 zast. prof. U. S. B. Czł. org. nauk., społ. i dobrocz. Ogł. m. in. Dialekty polskie okolic Rymanowa (Kraków 1915); Wilno, Zamkowa 13.

CHOROMAŃSKI MICHAŁ. Literat. * 22. 6. 1904 w Elizawetgradzie (Ukraina). S. Konstantego i Aleksandry z Rogackich. Uk. gimn. w Elizawetgradzie oraz 2 l. stud. w ,,Technikum Ekonomicznym". Czł. Zw. Zaw. Lit. Pol., czł. Pen-Clubu. Ogł.: Biali bracia (pow.), Zazdrość i medycyna (pow.), Człowiek czynu (komedia), Szpital Czerw. Krzyża (pow.); nowele: Sprawozdania poufne, Wstyd, Roztargnienie, Z wydarzeń wyśnionych, Hiob, Kobiety i mężczyzna, Dziwna historia, Inne słowicze życie, Wielka dusza, małe ciało, Skandal w wesołych bagniskach, Opowiadania dwuznaczne, Prawo młodości, Dziwna choroba, Twardzi ludzie; poza tym szereg report. i koresp. w ,,Gazecie Pol.", ,,Polsce Zbr.", ,,Czasie", ,,I. K. C.", ,,Kurierze Por.", ,,Wiad. Lit." i ,,Pionie.". Zakopane, Grunwaldzka, willa Chimera.

CHOROMAŃSKI ZYGMUNT. Ks. Dr prawa kanon. * 14. 4. 1892 w Warszawie. S. Edwarda i Teresy z Buragów. Uk. szk. śr. i semin. duch. w Warszawie oraz Uniw. Gregoriański w Rzymie. Kancl. i kanonik grem. Kurii Metropolit. Warsz. Należy do wielu stow. duch. i świeckich. Ogł. art. publicystyczne w pismach codz., tygodnikach i miesięcznikach. Odzn.: K. ,,Pro Ecclesia et Pontifice". Warszawa, Miodowa 17 m. 18, tel. 5-24-90.

CHOROWICZOWA Z ODERFELDÓW ANNA, Dr fil. * 24. 1. 1899 w Warszawie. C. Hipolita i Cecylii z Hertzów. Uk. szk. śr. w Warszawie (1915) i wydz. filoz. (polonistyka) Uniw. J. Piłsudskiego. Red. działu lit. (1923) w ,,Kurierze Polskim" i red. enc. ,,Świat i Życie". Ogł.: O konfederatach barskich A. Mickiewicza

(1923) oraz szereg prac nauk. w czasop. nauk. i in. Warszawa, Służewska 4, tel. 8-89-43.

CHOYNOWSKI PIOTR ZIEMOWIT MARIAN. Prawnik. * 26. 2. 1880 w Odesie. S. Onufrego i Marii. Oż. 9. 9. 1908 ze Stanisławą Szadek. Uk. gimn. w Odesie, wydz. prawny uniw. w Kijowie. Czł. pol. korp. stud. org. o tend. rewolucyjn. i niepodległośc. Nal. do Ligi Niepodległ.-Rewoluc. Od 1903 adwok. w Kijowie. Od 5. do 10. 1918 juryskonsult, a nast. likwidator Min. Spraw Polsk. rządu ukr. Od 11. 1918 radca pos. R. P. na Ukrainie. Od 7. 1919 sędzia, a od 1922 przewodn. wydz. cyw. Sądu Okr. w Grodnie. Od 12. 1926 notariusz w Grodnie. Odzn. K. Z. zł., M. N. Grodno, Orzeszkowej 20.

CHRASZCZEWSKI-CASPAERI TADEUSZ MARCELI, patrz: **CASPAERI-CHRASZCZEWSKI.**

CHROBOCZEK EMIL. Dr nauk ogrodn. Inż.-roln. * 18. 9. 1902 w Dziećmorowicach. S. Jana i Filomeny. Oż. 17. 10. 1936 z Zofią Gabryl. Uk. Uniw. Pozn., stud. w S. G. G. W. i Cornell University w Ithaca, N. Y. Ochotn. w. p. w 1920. Prof. upr. i hod. warzyw. S. G. G. W. Przewodn sek. warzywn. Kom. Współpr. w Doświadcz., kierown. sek. ogrodn. Komit. Chłodn., czł zarz. Polsk. Zw. Prod. Warzyw. Radny m. Skierniewic. Ogł. m. in.: Wpływ reakcji gleby na plony roślin (1924); Wpływ wyboru sadzeniaków na plon ziemniaków (1926); Znaczenie doświadczalnictwa odmianowego (1927); Znaczenie uznawania nasion (1928); Kwalifikacja nasion w Niemczech (1929); Produkcja i konsumcja pszenicy w Polsce (1930); Warzywnictwo na targach stanowych w Syracuse w stanie Nowy Jork (1931); Wpływ warunków zewnętrznych na tworzenie się pędów nasiennych u buraka (1933); Study of some ecological factors influencing seedstalk formation in beets (1934); Wyższe szkolnictwo ogrodnicze w St. Zjedn. A. P. (1935); Les travaux scientifiques d'horticulture en Pologne (1936). Skierniewice, Os. Pałacowa, skrz. p. 69, tel. 72.

CHROMIŃSKI EDMUND JAN. Inż. bud. maszyn. * 8. 2. 1874 w Rykach. S. Teofila i Marii. Uk. Polit. Lwowską. Prac. w org. społ. Prof. Akad. Górn. w Krakowie. Ogł.: Kotły parowe i ich obsługa (podręcznik); Sprawność kotłów parowych. Kraków, Radziwiłłowska 28, tel. 1-31-88.

CHROSTOWSKI-OSTOJA STANISŁAW. Art.-grafik. * 13. 12. 1897 w Warszawie. S. Józefa i Wandy z Jakackich. Oż. 16. 12. 1922 z Anną Matusewicz. Uk. Ak. Szt. Pięk. w Warszawie. Prac. w grafice czystej i użytkowej. Od 1930 poświęca się drzeworytowi; pierwsze prace (Ucieczka i Jeleń), nagr. w Chicago w 1930. Obecnie pracuje w dziedz. pięknej książki, zdob. nagr. i odzn. na wyst. kraj. i zagr. (Los Angeles 1931 i 1932, Tow. Zach. Szt. Pięk. w Warszawie 1931, I. P. S. 1932). Liczne prace zakup. przez zbiory państw. R. P., Bibliotekę Narodową w Warszawie, Muzeum ks. Lubomirskich we Lwowie, Muzeum miejskie w Bydgoszczy, British Museum, Pinakotekę w Monachium, Bibliothèque Royale de Belgique, New York Public Library, gabinet rycin uniw. w Lyonie. Najw. prace z dziedziny pięknej książki: Księga święta kawalerii w Krakowie 6. 10. 1933; wyk. w 1 egzempl. dla Marsz. J. Piłsudskiego, Księga ku czci poległych lotników, Józef Piłsudski na Syberii M. B. Lepeckiego, Tytoń w dawnej Polsce A. Maliniaka, Komunikacja lotnicza w Polsce. Poza tym ogółem przeszło 300 drzeworytów i 60 exlibrisów. Warszawa, Natolińska 3 m. 10, tel. 8-47-53.

CHRZANOWSKA Z ŁANIOWA-ZIELIŃSKA LILI STANISŁAWA ALICJA, patrz: **ZIELIŃSKA-CHRZANOWSKA Z ŁANIOWA.**

CHRZANOWSKA Z NORBLINÓW ZOFIA MARIA WACŁAWA. Liter. Public. Kryt. szt. * 15. 4. 1894 w Hamburgu. C. Stanisława i Bronisławy z Piaseckich. Zaśl. 9. 4. 1921 Leona Chrzanowskiego. Stud. na wydz. matemat. Sorbony. Ogł. przekł. z włosk.: Pirandella — Gra, Nagich przyodziać, Henryk IV, Tak jest, jak się wam wydaje i Bontempelliego — Nasza boginka. Kryt. nacz. Świata. Koresp. Kur. Polsk. i Kur. Warsz. z Rzymu. Wygł. odcz. z dziedz. szt. w Polsk. Radio. Warszawa, Smolna 22, Kośne, pow. warsz., p. Wiązowna.

CHRZANOWSKI BERNARD. Adwokat. * 27. 7. 1861 w Wojnowicach, woj. poznańskie. S. Kazimierza i Bronisławy z Lipińskich. Oż. 2. 10. 1909 z Józefą Wężyk. Uk. Gimn. Św. Marii Magdaleny w Poznaniu, oraz uniw. w Krakowie i w Berlinie (historia i prawo). Czł. tajnych towarz. niepodl. o zadaniach społ.-oświatow. Poseł do parl. niemiec. (1901—1909), podsekr. stanu w min.

b. dzieln. pruskiej (1919), kurator. okr. szk. poznańsk. (1921—1928), senator R. P. (1935). Czł. I kapituły o. Odr. Polski. Ogł.: Na kaszubskim brzegu (1910), Nad polskim morzem (1913), Z niewoli do wolności (1929), Z wybrzeża i o wybrzeżu (1927) i szkice nowe, Z wybrzeża i o wybrzeżu (1934) oraz liczne art. Odzn.: O. P. 4 i 2, K. N., Wawrzynem Akad. zł. Poznań, Matejki 30/31, tel. 72-52.

CHRZANOWSKI IGNACY. Dr fil. Historyk literatury. * 5. 2. 1866 w Stoku, na Podlasiu. S. Bolesława i Heleny z Dmochowskich. Oż. 5. 11. 1899 z Wandą Szlenker. Uk. gimn. V w Warszawie, studia fil. na uniw. w Warszawie, Wrocławiu, Berlinie i Paryżu. Dr fil. h. c. Uniw. Jagiel. Od 1910 prof. Uniw. Jagiel. W czasach zaboru prow. tajne wykł. hist. lit. pol. w Warszawie. Ogł. m. in.: Historia literatury Niepodległej Polski, Okruchy literackie, O kazaniach sejmowych ks. P. Skargi, Marcin Bielski, O komediach Aleksandra Fredry, Wśród zagadnień, książek i ludzi, Około wychowania narodowego, Ze studiów nad satyrą polską XVIII w., Literatura a naród, O literaturze polskiej, Za co mamy kochać Pana Tadeusza, Ojcze nasz Augusta Cieszkowskiego, Liryka patriotyzmu Asnyka, Z dziejów satyry polskiej XVIII w., Facecje Mikołaja Reya, Zwierciadło Mikołaja Reya, Zygmunt Kaczkowski, Kornel Ujejski, Władysław Nehring, Henryk Sienkiewicz i w. i. Odzn. O. P. 3. Kraków, Słowackiego 15, tel. 1-00-62.

CHRZANOWSKI JAN (pseud. KRÓTKI i HUBERT). Działacz społeczny. * 6. 1876 w Latowiczu, pow. miński. S. Adama i Ewy z Bąkowskich. Oż. 1930 z Marią Osmólską. Samouk. W 1900, jako rob. wst. do P. P. S. w Warszawie, zorg. koła P. P. S. na terenie fabr. chem. L. Spiessa, huty szklanej Sawickiego, fabryki naczyń emalj. „Naftal Front" oraz garbarni w Zaciszu i klejarni w Piekiełku; po rozłamie we Frakcji Rewol. W okr. 1907—09 prac. w Lubelszczyźnie, areszt. w Radomiu, skazany na 9 lat katorgi, w której przebywał do 1917. Po powr. do kraju poświęcił się pracy zawod. jako wł. zakł. przemysł.-garbarskich „Natolin". Prow. dział. społeczną na terenie pow. błońskiego, gdzie jest prez. Zw. Rzemieśln. Chrześcijan, prez. Domu Lud. w Grodzisku Maz., prez. org. sport. „Pogoń", wicepr. Zw. Strzel. na pow. błoński, przez. dozoru szkol. w Grodzisku Maz., prez. Zw. Rez. w Grodzisku Maz. B. prez. B. B. W. R. w Grodzisku Maz. Wiceburmistrz Grodziska Maz. i czł. rady powiat. w Błoniu. Odzn. K. N. Grodzisk Maz., tel. 89.

CHRZANOWSKI LEON. Liter. Public. * 17. 12. 1888 w Warszawie. S. Leona i Kazimiery z Dzięgielewskich. Oż. 9. 4. 1921 z Zofią Marią Wacławą Norblin. Uk. gimn. filol. w Piotrkowie. Ucz. na uniw. pryw. im. L. Krzywickiego w Warszawie, nast. stud. na uniw. w Genewie (literat. i jęz. wsch.), w Sorbonie (faculté des lettres, 1910—1912) oraz w Szk. Nauk Polit. w Paryżu. Za czasów stud. czł. „Spójni". 1914—1917 współred. polityczn. Kur. Polsk. w Warszawie. Od 1917 ref. T. R. Stanu. W 1918 zast. nacz. wydz. pras. M. S. Zagr., nast. kier. wydz. pras. i propag. Min. Kult. i Szt. W 1920 ochotn. w. p. na fr. 1921—1929 przedst. P. A. T. w Rzymie i Genewie oraz koresp. Kur. Warsz., I. K. C. i Świata. 1929—1931 nacz. wydz. prasy i propag. M. S. Zagr. 1931—1934 koresp. Kur. Warsz. w Genewie. Od 1934 red. nacz. Świata. Ogł. m. in.: tom poez. pt. Godzina za godziną (1914), W poszukiwaniu czynu (1914), Koncentracja polskich stronnictw niepodległościowych (1916). Odzn.: O. P. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 2, jugosł. Ś. S. 2. Warszawa, Smolna 22; Kośne, pow. warsz., p. Wiązowna.

CHRZANOWSKI WIESŁAW. Dr inż. * 15. 12. 1880 w Gruszczynie (Poznańskie). S. Władysława i Haliny z Chrzanowskich. Oż. 12. 8. 1920 z Izabelą Jaxa-Dobek. Uk. gimn. w Rogoźnie, nast. polit. w Charlottenburgu (1905). Prac. w Westfalii i Nadrenii. B. czł. tow. „Zet". W okresie 23-6.—26. 11. 1920 minister przem. i handlu. Prof. Politechniki Warszawskiej. Zał. fabr. Wagon w Ostrowie Wlkp. W r. akad. 1932—33 rektor tejże Polit. Ogł. m. i.: O spalaniu gazów w garncach turbin gazowych (Czasop. Techn. 1907), Falowanie gazów spalinowych podczas wydmuchu w maszynach gazowych (Czasop. Techn. 1908), Cylindry wentylowe do pary przegrzanej (Przegl. Techn. 1910), Wentyle podziemnych pomp tłokowych, Wykorzystanie ekspansji pary w maszynach wyciągowych, Z dziedziny budowy mechanizmów silników cieplikowych (Przegl. Techn. 1911), Z dziedziny konstrukcji kół napędzających linę wydobywczą (Przegl. Techn. 1913), Nowe dążenia w budowie turbin i maszyn parowych (Przegl. Techn. 1925), Nowoczesne turbiny parowe (Tech. Cieplna 1928), Zniszczenie łopatek w czasie postoju turbin parowych (Techn.

Cieplna 1930), Geschwindigkeitsregelung der Dampffördermaschinen (rozprawa doktorska 1910), Wybór silnika (1917), Cylindry maszyn spalinowych (1918 i 1922), Stosowanie pary o b. wysokiej temperaturze przy średnim ciśnieniu (Techn. Cieplna 1931), Obecny stan budowy turbin parowych (Przegl. Techn. 1932), Z praktyki turbin parowych (Techn. Cieplna 1934), Promieniowe turbiny parowe (Techn. Cieplna 1935), poza tym podręczniki: Oznaczanie skutku i głównych wymiarów cylindra maszyn spalinowych (1916), Turbiny parowe (1920 i 1923), Stawidła maszyn parowych (1926) oraz szereg art. z dziedz. bud. maszyn parowych, gazowych i turbin parowych w czasop. techn. Warszawa, Koszykowa 75, tel. 8-84-00.

CHRZANOWSKI WŁADYSŁAW. Mgr farmacji. * 2. 11. 1885 w Kamieńcu Podolskim. S. Narcyza i Róży Rozalii z Sokulskich. Ożenił 7. 4. 1909 z Aurelią Melikiewicz. Uk. szk. realną w Kamieńcu Pod., nast. wydz. farmaceut. uniw. oraz inst. bakteriolog. w Kijowie (1913). Za czasów szk. i akad. czł. org. nieleg.; współprac. z P. P. S. Od 1914 czł. tajnej org. wojsk.; prac. wśród robotn. (1918—1919). Od 1921 farmac. w Kaliszu; w 1922 zał. i prez. Tow. Obr. Przeciwgaz. Czł zarz. L. O. P. P., prez. L. M. i K., wicepr. Harc., wicepr. Tow. Cyklistów; czł. zarz. Mac. Szk. B. prez. (ob. czł. zarz.) Zw. Prac. Farmaceut. i Zw. Aptekarzy na pow. Sieradz, Wieluń, Kalisz i Turek. Kalisz, Piłsudskiego 30.

CHRZANOWSKI Z ŁANIOWA TADEUSZ SAMUEL. Literat i reż. filmowy. * 18. 10. 1903 w maj. Gradów, na Kujawach. S. Aleksego i Wandy ze Skarbek-Kołaczkowskich. Ożenił 18. 9. 1928 z Lili Zielińską. Uk. szk. śr. w Warszawie i stud. w École des Hautes Études Sociales w Paryżu. W 1920 ochotn. 4 p. uł. Zaniemeńskich. Podczas pobytu w Paryżu red. tyg. pośw. emigr. „Polak we Francji", a później pismo satyr. „La Grenouille". Koresp. dzien. kraj. i zagr. W 1928 przeszedł do filmu, jako autor i reżyser. Prac. w Rzymie, Berlinie i Wiedniu. M. in. zrealizował filmy: Tilly aus Nachtlokal, Przygody miłosne, Sztabskapitan Gubaniew i Awanturki jego córki. Poza tym np. szt. Szlem bez atu wyst. w teatrze miejskim w Łodzi 1935. Czł. Twa Prod. Film. i Z. A. I. K. S. Przebywa przeważnie w Paryżu.

CHRZĄSTOWSKI ZDZISŁAW. Ppłk dypl. * 29. 11. 1891. S. Wilhelma i Stanisławy z Monkiewiczów. Ożenił 6. 4. 1929 z Janiną Polkowską. Uk. gimn. w Kownie, Of. Szk. Kaw. w Petersburgu (ob. Leningrad), Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Sł. w w. ros. Od 16. 4. 1915 w dyonie, nast. p. uł. przy dyw. strzel. polsk., 1 p. uł. I Korp. Wsch., po czym w oddz. murmańsk.. 4 p. strz. kon. A. P. we Francji i 1 p. uł. Krech. Po wojnie szef szt. dyw. kaw., of. G. I. S. Z., dca p. uł. Ogł. m. in.: Szarża a rozwój potęgi ognia, Natarcie wielkich jednostek kaw., Legenda murmańska, Na Murman, Górne i durne. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

CHRZĄSZCZEWSKI-TRZASKA TEODOR ALEKSANDER WŁADYSŁAW. Prawnik. Publicysta. * 9. 11. 1887 w Wieciniie, pow. kolski. S. Teodora i Gabrieli z Modlińskich. Stud. na uniw. w Getyndze wydz. filozof., w dziale nauk państw., dypl. z uk. Inst. Nauk Ubezp. Stud. prawo państw. w Strasburgu i Tubindze. Uk. kurs dla wyższej administr. w czasie okup. niemieck. W 1916 wstęp. do Milicji Miejskiej w Warszawie. W 1918 ref. w Prezydium Rady Ministrów, sekr. prezesa R. M., nast. przydz. do Depart. Legislatywnego. W 1919 st. ref., w 1921 przen. do wydz. wschodn. M. S. Z., w 1923 zast. szefa kanc. cyw. Prezydenta Rzpl. Ogł.: Znaczenie i zmiana ustawy konstytucyjnej w naszym przyszłym ustroju państwowym (Warszawa 1919), Zmierzch parlamentaryzmu (1923, nakł. red. mies. „Drogi Polski"), Prezydent Rzeczypospolitej (art. w Encykl. Prawa Publiczn. wyd. przez prof. Z. Cybichowskiego). Od sejmowładztwa do dyktatury (studium polityczno - porównawcze, Warszawa 1930); poza tym szereg art. pod nazw. wł. i pseud. A. Trzaska w Kurierze Warsz. Drogach Polski, Czasie, Kur. Polsk. Odzn.: pap. Św. Grzeg. W. 3; Gw. Rum. 4. Warszawa, al. 3 maja 2, tel. 9-31-62.

CHUCHROWSKI MICHAŁ. Inż.-roln. * 6. 9. 1897 w Lublinie. S. Andrzeja i Marii z Pilawitzów. Ożenił 23. 7. 1930 z Felicją Malczyk. Uk. gimn. w Lublinie, Ak. Roln. w Dublanach, wydz. rol. Polit. Lwowsk. Czynny w obr. Lwowa, po czym do 27. 10. 1920 służ. w w. p. Nast. prac. w adm. rolnej w woj. lubelskim do 1926. 1/I. —1. 9. 26 asyst. katedry biochemii gleby i nawoz. w państwow. wyższ. szk. gosp. wiejsk. w Cieszynie. 1926—27 pow. instr. roln. na pow. Chrzanów. 1927—31 podkom. ziemski w pow. urz. ziem. w Cieszynie i ref. w okr. urz. ziemsk. w Katowicach. 1931—32 rzeczozn. i doradca Zw. Os. Śl. 1932—34

w Śl. Izbie Roln. w Katowicach. 1934—35 zarz. przymus. 3 maj. w pow. rybnickim i stały rzeczozn. woj. kom. dla spraw finansowo-roln. Od 1935 sądowo zaprzys. biegły na okr. apel. katowickiej, wiceprzew. pow. kom. klasyfik. przy urz. skarb. w Rybniku. Czł. Zw. Rolników z Wyż. Wykszt., Zw. Strzel. i in. tow. Ogł. art. w czasop. roln. Katowice, Sienkiewicza 23, tel. 8-20-20.

CHUDZIŃSKI HENRYK ZYGMUNT. Prawnik. * 1.10.1892 w Brodnicy. S. Antoniego i Stanisławy z Zielińskich. Ożen. w 1931 z Krystyną Wieb. Uk. gimn. w Brodnicy, stud. prawo na uniw. w Monachium, Berlinie i Królewcu (dypl. w 1918). Za czasów szk. czł. Tow. T. Żana, nast. org. akad. Zet oraz Druż. Strzel. w Monachium i Berlinie. 1914—18 sł. w w. niem. na fr. zach., ranny 2-kr. W 1918 org. oddz. polskie na Pomorzu, dca grupy i komis. gran. na pow. grudziądzki. Podczas plebisc. na Mazurach syndyk konsul. R. P. w Olsztynie. W 1920 ochotn. w. p. Po wojnie nacz. sądu w Tczewie do 1927, nast. adw. i notar. w Brodnicy, od 1934 notar. w Gdyni. Czł. sejmiku wojew., sekr. gen. Automobilklubu Gdyńsk., prez. Rotary Clubu w Gdyni. Ogł. prace i art. z dziedz. kult., sztuki, motoryz., m.in.: Droga do morza (1937). Odzn.: K. N., K. W., K. Z. zł. Gdynia, Kościuszki 15.

CHUDZYŃSKI WŁADYSŁAW ANTONI. Inż.-roln., dr fil. * 14. 5. 1889 w Konstantynowie, woj. łódzkie. S. Antoniego Szymona i Józefy z Gniazdowskich. Ożen. 21. 6. 1914 z Marią Jaroszyńską. Uk. w 1906 szk. realną w Krakowie, zaś w 1909 studium roln. wszechnicy Jagiel. z dypl. inż.; studia ekonom. na uniwers. w Berlinie i Jenie, (drat fil. w 1912). W czas. strajku 1905 releg. ze szk. śr. w Warszawie bez prawa wst. do in. zakł. nauk. w państwie ros. W czasie wojny prac. w komitecie polskim w Witebsku, współdz. w ekwipowaniu pol. dywizjonu art. płka Rodziewicza. W 1918 należ. do Tymcz. Polsk. Rady na Litwie; w 1920 ochotn. w. p. Po zwoln. z wojska dyr. adm. firmy Lambert i Krysiak w Warszawie. W 1927 prac. na roli; w 1928 dyr. zarz. fabryki „Granat" w Kielcach. Org. domy ludowe, kółka roln., banki i mleczarnie spółdz. oraz prac. na terenie samorządowym. Obyw. honor. miasta i gminy Postawy na Wileńszczyźnie. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, al. Szucha 8 m. 7, tel. 8-80-99.

CHWALEWIK EDWARD. Bibliograf. Bibliofil. * 23. 8. 1873 w Warszawie. S. Edwarda i Joanny z Kopystyńskich. Ożen. 8. 1. 1900 z Teodozją Illewicz. Uk. gimn. w Siedlcach (1895) i 6 sem. prawa na uniw. w Warszawie, Moskwie i Tomsku. Radca i kier. bibl. Min. Op. Społ. Red. kwart. „Praca i Opieka Społeczna (od 1921) i Dzien. Urzęd. Min. Op. Społ. Od 1886 do 1894 org. nieleg. kółka samokszt. w gimn. siedleckim, od 1895—1899 prac. w Bratn. Pom. stud. uniw. warsz. Jeden z org., a nast. prez. „Zw. Mł. Polsk." (1907). W 1922 deleg. do Moskwy jako ekspert deleg. do spraw rewind. Od 1923—1925 prez. Zw. Bibl. Polskich, od 1921—1936 zał. i wiceprez. Tow. Bibl. Polsk. w Warszawie i od 1934—1936 zał. i prez. Tow. Mił. Exlibrisów w Warszawie. Ogł. szereg art. w prasie period. i prac większych m. in.: Wielkie miasta, ich rozwój, wzrost i przyszłość (1907), Ekonomiczne czynniki ruchu kobiecego (1908), Zbiory polskie w ojczyźnie i na obczyźnie (1916 i 1926), O exlibrisach polskich, ich wykonawcach i twórcach (1920), Materiały do bibliografii polskiej dotyczące bezrobocia za okres 1925—1931 (1931), Księga tęczowa Polaków. Odzn. O. P. 5. Warszawa, Litewska 2, tel. 8-95-27.

CHWISTEK LEON. Dr fil. Matemat. Art.-mal. * 1884 w Krakowie. Uk. Uniw. Jagiel. Doc. matemat. tegoż uniw. od 1928. Ogł. m. in.: Wielość rzeczywistości (1920); The theory of constructive types (Roczn. Tow. Matemat. 1924—25); Über die Hypothesen der Mengenlehre (1926); Neue Begründung der Logik und Mathematik (1929); art. z zakr. szt. w czasop. Ważn. obr.: Szermierka; Miasto; Portret żony; Wenus w futrze. Wyst. w kraju i za gr. od 1918. Kraków, Szujskiego 7.

CHYBIŃSKI ADOLF. Dr fil. Muzykol. * 29. 3. 1880 w Krakowie. S. Adolfa i Marii z Gorskich. Studia na Uniw. Jagiel., uk. wydz. fil. uniw. w Monachium. Doc. od 1912 i prof. muzykologii Uniw. J. Kaz. od 1917, prof. przedm. teoret. muz. Konserw. Muz. we Lwowie do 1927. Ogł.: Bogurodzica pod względem historyczno-muzycznym (1907), Teoria mensuralna w polskiej literaturze muzycznej XVI w. (1911), Beiträge zur Geschichte des Taktschlagens (1912), Instrumenty muzyczne ludu polskiego na Podhalu (1924), Muzycy włoscy w kapelach katedralnych krakowskich 1619—1657 (1927) oraz liczne art. Red. Kwart. Muzyczn. i Wydawn. Dawnej Muzyki Polskiej od 1928. Czł. Tow. Nauk Lwowsk. Odzn. O. P. 3. Lwów, Kalecza 20.

CHYLIŃSKI KONSTANTY. Historyk. * 1881 w Żmerynce, na Podolu. Ucz.

do gimn. w Kijowie, a nast. uk. szk. śr. w Petersburgu i stud. na wydz. hist.-filolog. tamt. uniw. (1903). W tymże roku doc. wyższej szk. sztuki stosow. i wkrótce habilit. na uniw. petersbursk. w zakr. hist. powsz., specjalizując się w dziedz. hist. starożytnej; jedn. wykł. na polit. w Petersburgu, gdzie był kuratorem stow. studentów Polaków. Od 1915 prof. Wyższego Inst. Pedagog. Prac. społ. w Petersburgu w różnych instyt. polsk. W 1919 przybył do Polski i objął katedrę hist. starożyt. uniw. lubelsk. Od 1921 prof. zwycz. Uniw. Jana Kazimierza, a od 1926 prez. państw. kom. egzamin. dla kand. na nauczyc. szkół śred. B. radny m. Lwowa, zajmował się głównie sprawami oświaty i muzeów. W gabinecie W. Sławka podsekr. st. w Min. W. R. i O. P. do 1936, nast. kierown. tegoż Min. Ogł. m. in.: Chronologia i chronografia królów Macedonii po śmierci Aleksandra W. (1905); Podania o początku Jonii (1908); Medymmy Solona (1910); Idea narodowa w starożytnej Grecji (1923); O powstaniu urzędu cenzorów; Lysandre et les Milésiens (1929). Lwów, Supińskiego 11 m. 17.

CICHOCKI-NAŁĘCZ WIKTOR ADAM. Przemysłowiec. * 23. 12. 1876 w Warszawie. S. Józefa i Anieli z Szancenbachów. Oż. 1. 5. 1904 z Julianną Nałęcz-Cichocką. Uk. gimn. w Warszawie oraz studia handl. za granicą. W 1920 ochotn. w Nacz. Kontr. Wojsk. Czł. rady Banku Handl., Warsz. Tow. Fabryk Cukru, Warsz. Tow. Kop. Węgla, Tow. Elektr., czł. kom. Warsz. Tow. Muz. (od 1912) i prez. sp. akc. Filh. Warsz. Odzn. fr. L. H. 5. Warszawa, Sienkiewicza 10, telefon 6-52-72.

CICHOWICZ CEZARY CELESTYN. * 26. 7. 1902 w Ciechocinku. S. Feliksa i Celestyny z Rokickich. Oż. 20. 10. 1932 z Haliną Nowicką. Uk. wydz. fil. uniw. warsz. Nacz. biura pers. kurat. okr. szk. brzeskiego. Od 15. 2. 1919—20. 1. 1921 sł. ochotn. w 3 p. uł. Od 1925 ppor. rez., od 1935 por. rez. Jako stud., brał udz. w prac. kół naukow. Od 1930—33 burm. miasta Ciechocinka, przeprowadz. szereg inwest. Od 1926 czł. Zw. Strzel., Tow. i Kół. Roln., Zw. Of. Rez., Tow. Przyjac. Młodz. Akad. Założ. i red. „Rolnika Nieszawskiego" (1930—33); kier. wyd. „Gazeta Polska". Ogł. artyk. i felict. treści polit.-społ. Odzn. M. za W. Brześć n. B., Narutowicza 6.

CICHY MAKSYMILIAN. Dr med. * 8. 10. 1898 w Bieruniu St., pow. Pszczyna. S. Klemensa i Marianny z Kajoszów. Oż. w 1925 z Praksedą Staszewską. Uk. gimn. w Gliwicach. St. med. we Wrocławiu, Krakowie, Poznaniu, d-rat w 1924. Uk. półroczn. kurs lekarzy urzędow. w Warszawie. Lekarz powiat. w Pszczynie. Ucz. 3. powst. śl., jako lekarz batalionowy. Prac. w czas. plebisc. Prez. Zw. Powst. Śl., wicepr. N. K. Z. P., Feder. P. Z. O. O., Izby Lek., czł. Zw. Lek. Polaków. Odzn.: M. N., K. na Śl. Wst. Wal., i Zasł. Pszczyna, Poniatowskiego 1, tel. 51.

CIECHANOW ROMAN CZESŁAW. Dr praw. Adwokat. Działacz emigrac. * 26.11. 1900 w Warszawie. W 1926 d-rat prawa w Sorbonie, w 1928 uk. wydz. nauk społ. i ekonom. w Columbia Univ. w New Yorku, stud. Ameryką łacińską. Radca prawny poselstwa hiszp. w Warszawie oraz kilku państw południ.-amerykańsk. Czł. honor. król. Akad. Jurisprud. w Madrycie za obronę tezy ibero-ameryk. na zjeździe międzyn. Ogł. m. in.: Przyszłość emigracji do St. Zjedn (Wychodźca 1928), Ekspansja ekonomiczna St. Zjedn. Ameryki płnc. (Przegl. Polit. 1930) oraz art. dot. stos. ekonom.-polit. w obu Amerykach. Warszawa, Trębacka 10, tel. 6-33-72.

CIECHANOWSKA ZOFIA KAROLINA. Dr fil. * 2. 4. 1896 w Krakowie. C. Stanisława i Janiny z Wańkowiczów. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. fil. Uniw. Jagiel. i studia w Wiedniu. Asyst. bibliot. Jagiel. Prow. prace z zakr. hist. literat. Czł. zarz. Org. Przysposob. Kobiet do Obr. Kraju, Katol. Stow. Kobiet, Międzynar. Stow. Kobiet z Wyższym Wykszt., Tow. Lit. im. A. Mickiewicza, Zw. Zaw. Lit., Zw. Bibliot. Polskich. Ogł. m. i.: Literatura niemiecka a polska w XVIII w. (1936, to samo po francusku), Literatura niemiecka w Polsce w pierwszych latach romantyzmu (1936), Die Anfänge der Goethe-Kenntniss in Polen (1932—33), Mickiewicz a Goethe (1925), Twórczość Goethego a romantyzm polski (1932), Poland and Goethe (1933), Die polnische Germanistik (1935), Goethe poeta nastroju

(1932), Problem żydów wschodnich w powieściach J. J. Tharaud (1929), Historia literatury polskiej w ostatnim pięcioleciu (1926), Polska literatura w latach 1929—31 (Praha 1933), Myśl etyczna w nowej literaturze kobiecej (1930), O naczelniku Kościuszce, Burzenie legendy renesansu (1935), Z dokumentów duszy (1925), Walka z Bogiem w Z. S. S. R. (1933), poza tym kilkadziesiąt art. i przycz. nauk. oraz około 100 recenzyj w czasop. kraj. i zagran. Wygł. odcz. w zrzeszeniach nauk. i Polskim Radio. Kraków, Szopena 11, tel. 1-31-05.

CIECHANOWSKI STANISŁAW WITALIS. Dr wszechnauk lek., * 28. 4. 1869 w Krakowie. S. Wiktoryna i Florentyny ze Schwarzów. Oż. 25. 1. 1895 z Janiną Wańkowicz. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. Ppłk-lek. rez. w. p. Prezes kom. pom. dla Lwowa w 1918—19. Czł. Galic. Rady Szkol. Kraj., Rady Najwyższej Lek. w Warszawie (1918); Galic. Kraj. Rady Zdrowia (1912—19); Nacz. Rady Zdrowia Publ. w Warszawie od 1919; Rady Wych. Fiz. (1920—23); prezes I oddz. Zw. Harc. Pols. w Krakowie (1921); czł. rady nacz. Z. H. P. (1922—25) prezes Tow. Kol. Wakac. dla uczniów szk. śred. w Krakowie (1912—19); czł. zarz. T-wa Walki z Gruźlicą, T-wa Higienicz., T-wa Op. nad Młodzieżą; czł. wydz. Izby Lek. w Krakowie; czł. Nacz. Izby Lek. w Warszawie. Współorg. I kursu obrony przeciwgazowej dla stud. Uniw. Jagiel. I dyr. państw. kursów wych. fiz. w Krakowie; zał. stud. wych. fiz. Uniw. Jagiel. Czł. cz. Akad. Nauk. Lek. i red. jej wyd.; czł. Tow. Nauk. Warsz.; czł. cz. i sekr. wydz. IV Pol. Ak. Um.; prezes Zjazdu lekarzy i przyrodn. pol. w Warszawie (1925); przezes del. st. tych zjazdów; czł. w. in. tow. nauk. kraj. i zagr. Ogł. około 100 prac nauk. z zakr. anatomii patolog., higieny, wych. fiz., szpitaln., hist. med. Był red. gł. Przegl. Lek. w Krakowie (1905—20); zał. i współred. Przegl. Pediatr. Odzn.: O. P. 3, M. 10-l. O. N. Kraków, Szopena 11, tel. 1-31-05.

CIECIERSKI JÓZEF STANISŁAW. Dziennikarz. * 19. 3. 1904 w Warszawie. S. Konstantego Stanisława i Marii z Widermanów. Oż. 23. 2. 1933 z Heleną Mońko. Uk. Korpus Kadetów w Modlinie. Prac. w P. O. W. w Suwalszczyźnie. W 1920 ochotnik w wojnie z bolszewikami. Ppor. rez. Czynny w licznych org. społ.: wicepr. Zw. Of. Rez.; czł. zarz. Zw. Rez., czł. zarz. kom. Poż. Narod., Pomocy Zimowej i in. Od 1927 red. „Gazetę Codzienną" w Suwałkach. Suwałki, Kościuszki 88, tel. 68.

CIENCIAŁA ANDRZEJ. Handl. * 13. 11. 1901 w Kostkowicach (Śl. Ciesz.). S. Andrzeja i Anny z Kowalów. Oż. w 1928 z Wandą Waisman. Uk. gimn. w Cieszynie i Szk. Morską w Tczewie (1923). Prac. podczas plebisc. na Śl. Ciesz. Był ofic. na statku szk. „Lwów". Od 1927 dyr. Polsk. Ag. Morsk. w Gdyni. Prez. Zw. Maklerów Okręt.; r-ca Izby Przem.-Handl.; czł. zarz. Rady Instrukt. Handl.; czł. Rady Portu w Gdyni; sędzia handl.; czł. zarz. Zw. Strzel; wicepr. O. Z. N., kons. estoński hon. na woj. pomorskie. Ogł. w prasie codz. art. z dziedz. żegl. i handlu. Odzn. K. Z. Gdynia, Św. Jańska 10.

CIENCIAŁA EDWARD. Dr med. * 15. 2. 1892 w Suchej na Śl. Ciesz. S. Jana i Janiny z Czechów. Oż. 18. 7. 1918 z Marią Zeidel. Uk. gimn. polsk. w Cieszynie i wydz. med. Uniw. Jana Kaz. (1922). Nacz. wydz. sanit. D. O. K. P. Katowice. W czas. akad. czł. „Znicza". Prac. kult.-oświat. na Śląsku. W 1914 w w. austr., jako oficer. Udz. w prac. plebiscyt. na Śl. Ciesz. Och. w. p. do 1922. Od 1925 w sł. sanit. dyr. kolei na G. Śl.; zorg. sanatorium kol. w Bystrej oraz T-wo Kolonij Letnich. Prez. Rodz. Kolej., sekr. Izby Lek. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Słowackiego 41.

CIEŃSKI WITOLD. * 28. 6. 1896 w Soczewce, pow. Gostynin. S. Stanisława i Bronisławy z Gajewskich. Uk. semin. naucz. w Łęczycy, kol. hum. w Warszawie, wyższą szkołę leśną, szk. podchor. w Poznaniu. W r. 1912 kier. Drużyny Strzel. W 1915 r. w P. O. W. w Warszawie. 1918—21 sł. w w. p., brał udział w walkach. Od r. 1924—30 del. Min. Ośw. i W. R. w Brazylii. Trzykr. deleg. do kraju na zjazd Polaków zza granicy

Kier. Kol. nauk. i instr. ośw. w stanie: Parana, Rio Grande de Sul; prez. wydz. ośw. pols. kolon. Guarany; sędzia rozjemczy zw. zrzeszeń polskich. W 1931 kom. b. pow. kas. chor. w Złoczowie, Brodach, Kamionce, Stanisławowie. W r. 1932 dyr. okr. kas. chor. w Złoczowie, oraz kom. k. chor. w Tarnopolu. W 1934 dyr. Ubezp. Społ. w Złoczowie, od 17. 4. 1934 dyr. Ub. Społ. w Grodnie. Od 26. 11. 1936 prez. Grodna. Prez. T-wa Dobrocz., czł. zarz. P. C. K., czł. zarz. Zw. Leg., czł. kom. rew. Fund. Pracy. Odzn. M. N. Grodno, 3-go maja 10.

CIEŃSKI Z CIENI-CHEBDA hr. WITOLD ANTONI. Ziemianin. * 2. 6. 1897 w Wodnikach, pow. stanisławowski. S. Sta-

nisława i Marii z Cywina-Cywińskich. Oż. 8. 8. 1922 z Anielą hr. Dzieduszycką. Uk. gimn. realne w Krakowie. Wyż. Kursy Ziem. we Lwowie, austr. szk. ofic. w Ołomuńcu. Sł. w w. austr., nast. w niewoli ukraińsk. do 5. 1919, po czym w w. p. do 11. 1920. Por. rez. Czł. Kol. Herald., wicepr. dekan. Akcji Kat., del. Tow. Kred. Ziemsk. Nap. i wyst. na sc. teatru miejsk. w Stanisławowie szt.: Oni (1926), na sc. teatru pokuckiego tamże szt:" Piorun (1933). Ogł.: Rycerskie zakony w Polsce. Odzn.: M. za W., o. rel. Lwa i Czarn. Krz. 1, w. komand. o. rel. Ciern. Kor., kaw. ryc. zak. Gr. Św. P. Ossowce k. Buczacza.

CIEPLIŃSKI CZESŁAW. Literat. Pedagog. * 27. 2. 1891 w Wojkowicach Kościelnych, pow. będziński. S. Jana i Matyldy z Iżyłowskich. Uk. Uniw. Jagiel. W 1920 ochotn. w. p. Ogł. poezje: Misterium (1911); Przemiany (1912); Święto wiosny (1917); Słowo po drutach (1934); Rzeczywistość (1936). Warszawa, Żurawia 4, m. 18, tel. 9-65-60.

CIERNIAK JĘDRZEJ. Pedagog. * 15. 10. 1886. S. Jana i Rozalii z Mucków. Oż. 25. 11. 1916 z Zofią Langier. Uk. Uniw. Jagiel. Naucz. szkół średn. i minist. wizytator szkół. Od 1904 prac. w org. narod., później zarzewiackiej, od 1911 do 1914 w Pol. Druż. Strzel. od 1914—17 w I bryg. Leg. Pol. Od 1908—1914 prac. w akad. kole T. S. L., od 1920 w oświacie pozaszk., gł. w dziedz. teatrów lud. Od 1923 red. mies. Teatr Lud. Ogł.: Wesele krakowskie, Szopka krakowska, Franusiowa dola (oprac. i insceniz. dla teatrów ludowych), Teatry ludowe w Polsce i szereg artyk. z dziedz. ośw. pozaszk. w czasop. Odzn.: K. N., K. W. 2, K. Z. sr. Warszawa, Kopernika 37, m. 7, tel. 2-23-43.

CIESIELSKI JÓZEF. Baletmistrz. * 15. 1. 1892 w Kaliszu. S. Teodora i Józefy z Jabłońskich. Oż. 26. 6. 1934 z Marią Martówną. Uk. 4 kl. gimn. realn. (wyd. za dział. polit.), szk. malarską w Kaliszu, stud. 2 l. w Szk. Szt. Pięk. w Warszawie oraz 2 l. w szk. balet. Nielidowej w Rosji. Kier. zesp. balet. w Lutni, dłuższy czas prow. dział dekorac. Od 1906 do 1907 nal. do P. P. S. (pseud. Wilk). Brał udział w zamachu na Kellera, dow. wojsk. w Kaliszu, za co więz. 9 mies. Powołany w czasie wojny do wojska ros., w 1915 wzięty do niewoli niem., prac. jako baletmistrz wojsk. teatru niemiec. Również prow. ludowy teatr polski w Wilnie. W 1918 wst. ochotn. do w. p., brał udział w obr. Wilna w part. Dąbrowskiego. Czł. Z. A. S. P. od 1918. Wyst. w Berlinie, Kolonii, w Odesie, Charkowie, Moskwie, Petersburgu, Taszkiencie oraz we wszystkich większ. miastach Polski. We Lwowie wyst. balety: Jezioro łabędzie, Szecherezada, Bajki Nedbala. W Poznaniu: Pan Twardowski, Miliony arlekina i szereg in. Prow. zawod. szkoły balet. we Lwowie i Poznaniu. W 1935 obch. 25-l. pracy scen. Role dramat. miał w nast. sztukach: Tamten, Sybir, Kościuszko, X Pawilon. Poza tym wyst. w wielu operetkach. Był nadwornym baletmistrzem emira bucharskiego. Wilno, Portowa 19, m. 11.

CIESZKOWSKA Z OTOCKICH ZOFIA (pseud. SARJUSZ). Literatka. * 15.12. 1870. w maj. Karczew w Piotrkowsk. C. Walentego i Florentyny z Kamockich. Zaśl. 28. 1. 1893 Stanisława Cieszkowskiego, adwokata. Zakł. szkółki, ogródki i czytelnie dla ubogich dzieci, którymi sama kierowała w duchu narod. Ogł. szereg powieści obyczajow. przezn. dla szerszych mas, m. in. Jędrek Sokół, Szlachetki, Więzy ducha, Krzyk życia, Literatka, Postęp, Krzywdy dozwolone, Między świtem a dniem. Dla młodz. napis. Obyczaje zwierząt oraz oprac. wypisy polskie na kl. 1, 2 i 3.

CIESZYŃSKI NIKODEM LUDOMIR. Ks. * 4. 9. 1886 w Koźminie Wlkp. Syn Dionizego i Teofili z Jachlińskich. Uk. gimn. w Krotoszynie 1906, sem. duch. 1910 i studia teol. na Uniw. Poznańsk. 1919—20. Pracow. w kobiec. org. robot. i walcz. z alkoholizmem, jako czł. zarz. gł. Zw. Przeciwalkohol. w Poznaniu od 1930; prow. dział. misyjną odb. podróż w celach misyjn. Ogł. m. in.: Z naszej podróży do Lourdes (1915), Pod błękitami Włoch i Afryki, Zapiski wrażenia i wspomnienia (1931), Życie religijne Polaków w Brazylii (1926), Ludzie jako lew (1921), Wszystkim dla wszystkich (1927), Wojna a państwo kościelne w r. 1860 (1927), W cieniu palm i piniorów (1935). Zał. i red. od 1922 Roczników Katolickich. Poznań, Kramarska 2.

CIESZYŃSKI WŁADYSŁAW. Dziennik. * 28. 10. 1891 w Kolonii Bryńskiej p. Lidzbarkiem, pow. Działdowo. S. Karola i Ma-

rianny z Ławickich. Oż. 9. 6. 1919 z Małgorzatą Szerman. Uk. gimn. w Chełmnie, stud. teol. w semin. duch. w Pelplinie i ekon. polit. na uniw. w Królewcu. W czasie wojny świat. sł. w w. niem. Sekr. Tow. Nauki i Sztuki; prez. tow. śpiew. Lutnia (1921—22); I wicepr. zarz. gł. Gm. Polsk. (1926—29), nast. długol. czł. zarz. gł., ob. kier. ref. pras. Gm. Polsk. i Zw. Polaków; czł. zarz. obw. powiat. Tow. b. Powst. i Woj. na W. M. Gdańsk; prez. Fed. P. Z. O. O. w Gdańsku. Red. Straży Gdańsk., Kur. Bałtyck.; b. red. Dzien. Gdańsk., Pielgrzyma, Gaz. Gdańsk., Kur. Gdańsk., BaltischePresse, Kur. Por. i Przegl. Wiecz. Ogł.: W słowiańskim Gdańsku (pow.); Jarmarki św. Dominika (szkice hist.-liter.); Polska flota freibiterowska (korsarska); szer. art. i felict. liter., hist., społ. W 1932 skaz. przez sądy gdańskie na 6 mies. więz. za działaln. polit. W. M. Gdańsk, Sopoty (Zoppot), Haffnerstr. 6-a, tel. 5-18-44.

CIEŚLAK STANISŁAW. Dziennik. * 6. 9. 1898 w Piekarach, woj. poznańskie. S. Wojciecha i Jadwigi z Rybarczyków. Oż. w 1924 z Delfiną Wardęską. Uk. gimn. w Ostrowie Wlkp., stud. fil. na Uniw. Poznańsk. Za czas. szk. czł. zarz. Tow. T. Zana w Ostrowie. Od 1917 do końca wojny w w. niem., na fr. zach. Od 1919 w w. p., ranny 2-kr. Of. rez. Od 1925 prac. w dziennik. w Poznaniu. Od 1925 red. nacz. Dziennika Kujawsk. w Inowrocławiu, 1930—1934 red. nacz. Lecha w Gnieźnie, od 1934 red. nacz. Słowa Pomorsk. i dyr. wydawn. Drukarnia Toruńska. Ogł. Małżeństwo w świetle idei narodowej oraz szer. art. w prasie ogólnopolsk. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Toruń, Św. Katarzyny 4.

CIEŚLAR MICHAŁ. Pedagog. * 5. 7. 1889 w Wiśle, pow. cieszyńskiego. S. Andrzeja i Zuzanny ze Świdrów. Oż. 28. 10. 1928 z Wandą Szotkowską. Uk. semin. naucz. w Bielsku w 1909, Kursy Naucz. w Krakowie w 1917 i Inst. Pedag. w Katowicach w 1930. W l. 1914—18 sł. w w. austr., w latach 1918—20 udz. w plebisc. na Śl. Ciesz.; czł. b. Kom. Plebisc. w Cieszynie; sekr. Pol. Tow. Pedagog., walczył o szk. polską w czasie rządów Kom. Międzysojuszn. w Cieszynie, org. opór przeciw Czechom. Kier. szk. w Wiśle. Prez. oddz. Zw. Strzel. w Wiśle, koła P. M. S. w Wiśle od 1931, zał. Banku Lud. w Wiśle, (1932), Tow. Ogrodn. (1931). Red. „Dziennika Cieszyńsk." (1923—26). Odzn. K. Z. sr. Wisła.

CIEŚLEWSKI TADEUSZ (syn). Art.-plast. Literat. * 17. 4. 1895 w Warszawie. S. Tadeusza i Józefy z Almakiewiczów. Oż. 6. 10. 1925 z Zofią Rosiak. Uk. gimn. realne E. Konopczyńskiego w Warszawie (1913), nast. wydz. archit. polit. we Lwowie i Warszawie oraz wydz. rzeźby i graf. w Szk. Szt. Piękn. w Warszawie. Nal. do Harcerstwa i Str. Obywat. Od 1915—17 dca sekcji w P. O. W. 1918-1922 och. sł. w w. p., mian. na fr. ppor. Prez. Br. Pom. Szk. Szt. P. (1916—1923) i czł. zarz.: zw. polsk. szk. graf. „Ryt", zw. słuch. arch. Polit. Warsz., K. M. K. Art. w Warszawie. Org. wyst. artyst. Ogłosił 3 nowele oraz szereg art. w czasopismach: „Ziemia", „Wiadomości Literackie", „Pion", „Grafika", „Walka", „Jutro", „Kwadryga", „Jutro pracy", „Krak.", „Sztuki Piękne". Autor ok. 200 drzeworytów. Prace: tablica ku czci Okrzei na murach Cytadeli, pomnik rodz. Paszkowskich na Powązkach (nagrodz.), pomnik poległych 9 p. p. Leg. w Zamościu. Ilustr. „Na drogach Polski", teki „Zamość", „Warszawa". Wyst. w Berlinie, Mediolanie, Londynie, Florencji, Paryżu, Brukseli, Los Angeles, Chicago i New Yorku. Otrz. medal brąz. w Zachęcie (sal. grafiki), „Mention Honorable" w Los Angeles za exlibrisy. Odzn. K. W. Warszawa, Dobra 90.

CIEŚLEWSKI TADEUSZ JAN. Art.-mal. * 20. 10. 1870 w Warszawie. S. Franciszka i Matyldy z Kopczyńskich. Oż. 5. 5. 1894 z Józefą Almakiewicz. Uk. gimn. IV w Warszawie, szk. rys. warsz., nast. stud. w Paryżu i Rzymie. Urbanista. Prezes tow. art.-mal. „Pro Arte", prez. Zespołu Polskich Art. Plast., czł. komitetu Tow. Zach. Maluje obr. z zakr. architektury miast polskich i obcych.

Otrz. med. sr. Tow. Zach. Szt. P. oraz nagrodę m. st. Warszawy. Warszawa, Dobra 90, tel. 2-28-93.

CIEŚLICKI ALEKSANDER. Kupiec. Przemysłowiec. * 3. 12. 1897 w Ostrowie wlkp. S. Ignacego i Heleny z Pieczyńskich. Oż. 8. 8. 1928 z Teodorą Karnuach. Uk. gimnazjum. Od 1915—1918 służył w w. niem. na fr. franc., nast. brał udział w powst. wlkp. i wojnie bolszewickiej, w 1920—21 w akcji plebisc. oraz w powst. górnośl. Radca Izby Przem.-Handl. w Poznaniu; kier. sekcji gospod. B. B. W. R. tamże; czł. zarz. okręg. Zw. Rez. Odzn.: K. Z. sr. i zł.; K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Poznań, Zakręt 12, tel. 75-87.

CIEŚLIŃSKI JAN. Budown. * 18. 12. 1899 w Poznaniu. S. Józefa i Stanisławy z Tomkowiaków. Uk. gimn. realne w Poznaniu i Państw. Szk. Bud. tamże (1923), 1917—18 sł. w w. niem. na fr. franc. i ros. Otrz. I nagr. za proj. gm. urz. wojew. w Toruniu; wybud. cment. centr. w Poznaniu - Junikowie, wyk. proj. hali targ. w Poznaniu, projekt domu dla starców im.

hr. Garczyńskiego, liczne prace z zakr. modern. elewac. domów, wnętrz sklepów. Poznań, pl. Wolności 17, tel. 58-07.

CIEŚLIŃSKI JAN. Filolog. * 21. 9. 1879 w Grabówce, pow. częstochowskiego. S. Izydora i Natalii z Borkowskich. Oż. 10. 8. 1910 z Olgą Apkin. Uk. gimn., nast. stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. germanistykę i romanistykę, studia uzupeł. w Paryżu (1901-05). Prof. jęz. franc. w S. G. H. w Warszawie. W 1920 ochotnik 236 p.p. Od 1907 ogł. art. w czasop. warsz., gł. w dodatku lit. do ,,Nowej Gazety", zebr. nast. w książce Żarty i zamyślenia

(1915), w 1910 przekład ,,Niebieskiego ptaka" M. Maeterlincka. Od 1910, po zł. egz. nauczyc., pośw. się bad. metodyki i dydaktyki jęz. franc., ogł. art. w ,,Neofilologu" i oprac. podręczniki dla szkół śr. pt.: Lectures sur la civilisation française i (wspólnie z dr Koźmińskim) La France au travail (część II w przygot.) oraz ,,Społeczeństwo francuskie we współczesnej powieści". Warszawa, Wilcza 8, tel. 9-75-33.

CIOSIŃSKI-SCHMALTZ STANISŁAW TADEUSZ. Księgowy-ekspert. * 28. 10. 1884 w Warszawie. S. Władysława i Marii z Ciosińskich. Uk. gimn. handl. Wicedyr. warsz. lombardu miejsk. Od 1914 dyr. krak. zarz. zakł. przemysł. ,,Trzebinia". W 1905 nal. do P. P. S. W 1908 do Zw. Walki Cz. Od 1914 do końca wojny w Leg. Pol. (ppor.). Udz. w obr. Lwowa. Nal. do: Strzelca, Zw. Leg. Polsk. W 1936 prez. Koła Leg. Prac. Miejsk. w Warszawie. Ogł. w ,,Oszczędności" (1934—35) art.: Lombardy komunalne, ich zadania i organizacja. Oprac. dla M. S. Wojsk. ujednostajnienie bilansów przeds. wojsk. Odzn. M. za W. Warszawa, Słoneczna 50, tel. 4-25-54.

CISŁA ALEKSANDER. Ks. Prałat. * 10. 8. 1857 w Łubnie, pow. Brzozów. S. Józefa i Justyny z Pokorskich. Uk. gimn. w Przemyślu, nast. wydz. teol. uniw. we Lwowie w 1882 (stud. kwestii socjal.). 1883—1891 wikary w Dolinie, i radny miejski; zał. partii katol. Od 1891 proboszcz w Tokach, pow. Zbaraż, gdzie ufund. kościół. Od 1904 proboszcz par. N. M. P. w Stryju. Kanonik i radca duch. W czasie wojny op. nad jeńcami woj. i rannymi Polakami, sł. w w. ros. Zał. i prez. spółdz. ,,Gwiazda". Czł. licznych org. społ. w Stryju. Radny miasta. Czł. rady i wydz. powiat. Prez. Rady Nadz. K. K. O. miejsk. i K. K. O. pow. Czł. Tow. Czyt. Kol. Odzn. K. Z. zł. Stryj, Kościelna 8.

CISZEWSKI ALEKSANDER. Inż. górn. * 17. 8. 1878 w Uladówce, na Podolu. S. Aleksandra i Rozalii z Dobrowolskich. Oż. z dr Kamilą Skoczylas. Uk. gimn. w Warszawie, Inst. Górn. w Petersburgu. Przed wojną czł. org. akad. społ. polit. (pom. wraz z Prausową, Demidowiczem i Mazurkiewiczem w ucieczce Marsz. Piłsudskiemu z więz. w Petersburgu). Przewodn. zarz. dyrekcji s-ki brackiej w Tarn. Górach; prezes Unii Polsk. Przem. Górn. Hutn.; prezes Kom. Polityki Gospodarczej i radca Izby Przemysł.-Handl. w Katowicach; prezes sekcji finans. kom. woj. of. powodzi; prezes sek. finans. kom. woj. do spraw bezrob.; skarb. zarz. oddz. śląsk. Zw. Harc. Pol., czł. kurat. Chemicznego Inst. Bad. w Warszawie; czł. gł. kom. Zbiórki na Fundusz Szkoln. Pol. Za granicą; czł. kom. woj. T-wa Przyj. Młodz. Akad.; prezes sekcji finans. zakupu samolotów śląskich; czł. Tow. Czyt. Lud., Sokoła, Zw. Podof. Rez. Dyr. gen. zakł. Hohenlohego i T-wa ,,Fulmen", Górnośl. Handel Węgla. Królewsko-duński konsul hon. Odzn. K. Z. zł. Michałkowice, Borelowskiego 5, tel. 2-31-67.

CISZEWSKI ZYGMUNT. Dr medycyny. * 18. 4. 1901 w Hucie Józefów, pow. Włodawa. S. Wiktora i Agnieszki z Ostrowskich. Oż. w 1929 z Cecylią Endrych. Uk. w. lek. Uniw. J. Piłsudskiego. Dyr. Szpit. Powiat. Św. Tadeusza w Łowiczu. W 1918 czł. P. O. W., od 1918—19 i w 1920 sł. ochot. w w. p. na froncie. Radny m. Łowicza, lek. hon. Zw. Strzel., czł. zarz. Tow. Przeciwgruźl. Odzn. M. za W. Łowicz, J. Piłsudskiego 49, tel. 56.

CORNOBIS JÓZEF KAROL. Art. dram. Reżyser. * 28. 6. 1880 w Krągoli. S. Leona i Karoliny z Czarnieckich. Uk. gimn. realne i kursy dramat. W czasie wojny światowej sł. w I Korp. Wsch.; w 1920 udział w wojnie polsko-bolszew. Ogł. prace propag. w czasop. „Polskie Morze". Wyk. proj. teatru polowego, zatw. przez M. S. Wojsk. w 1920. Role i reżys. w nast. szt.: Szekspira — „Hamlet" (Poloniusz), „Wieczór trzech króli" (Tobiasz), „Otello" (Jago); Schillera — „Don Carlos" (Filip II); Mereżkowskiego — „Car Paweł I" (rola tytułowa); Słowackiego — „Lilla Weneda" (Derwid); Wyspiański — „Sędziowie" (Samuel), „Noc listopadowa" (W. ks. Konstanty), Rydla „Królewski jedynak" (Zygmunt I), „Zaczarowane Koło" (Kusy); Fredry — „Zemsta" (Papkin); „Damy i huzary" (Major), „Dożywocie"; Rittnera — „Głupi Jakub (Szambelan), „W małym domku" (Doktór); Morstina — „Dzika pszczoła" (Profesor); Żeromskiego — „Uciekła mi przepióreczka" (Smugoń); Norwida „Pierścień wielkiej damy" (sędzia Durejko). Sosnowiec, Teatr Miejski.

CSALA DE LANDON ANTONI ROBERT. * 26. 5. 1892 w Czerniowcach. Oż. 18. 2. 1922 z Jadwigą Goebel. Uk. gimn. wydz. praw. i adm. uniw. w Czerniowcach oraz wyższe studia handl. w Krakowie. 1914—1918 sł. w w. austr. na fr. włoskim, ranny. 1918—1920 w w. p. Por. rez. 1922—1926 zał. i prow. Bank dla Drobn. Przem. i Handlu Sp. Akc. w Katowicach, 1925—1927 prof. Liceum Handl. w Będzinie, nast. do 1935 prow. szk. kup.-handl. Izby Przem.-Handl. w Katowicach. Czł. zarz. firmy „Pneumatyk" sp. z o. o. w Katowicach i gen. przedst. f. „Continental Cautchouc Export A. G. Hanover". Ogł. art. z dziedz. ekonom.-handl. Katowice, Chopina 7, tel. 3-20-62.

CWILONG BOHDAN STANISŁAW MEDUZA. Meteorol. * 6. 8. 1908 w Irkucku (Syberia). S. Antoniego i Marii Reginy z Lipińskich. Oż. 8. 4. 1937 z Marianną Fronc. Uk. państw. gimn. hum. im. Bol. Chrobrego w Piotrkowie Tryb., uzyskał absolut. fiz. na Uniw. J. P. Współpracown. Centr. Lotn.-Meteorol. P. I. M. w Warszawie. W 1928 przepływał samodz. kaj. wł. konstr. Wisłę od Oświęcimia n. Sołą do Gdańska. Kpt. jacht. żegl. morsk. (1933). Uczestn. podr. statku szk. Dar Pomorza naokoło Atlantyku (1933—1934). Hon. instr. żegl. na kursach zim. i letn. oboz. żegl. P. U. W. F. i P. W. na Bałtyku i jeziorach (1934—35). W 1933 zdob. na turn. szach. w Warszawie I nagr. i tyt. mistrza Warsz. Okręg. Zw. Szachow. Ogł.: Przestroga (szt. teatr., 1930); Pogodoznawstwo dla marynarzy (1937); art. dot. meteorol. w Wiad. Meteorol. i Hydrograf. P. I. M., czasop. sport. i gaz.; art.: w Wiad. Szachowych (Warsz. Okr. Zw. Szach.). W 1935—36 zajm. się bliż. fizjol. centr. syst. nerw. i wygł. na Uniw. J. P. kilka odcz. pośw. szkole fizjol. Pawłowa. Warszawa-Okęcie, d. spółdz. prac. Skody m. 3.

CWIOK TADEUSZ. Dr praw. Adwokat. * 22. 9. 1893 w Gliniku Polskim. S. Jana i Anieli z Tabaków. Oż. 9. 7. 1921 z Zofią Kowacz. Uk. gimn. w Jaśle (1912), nast. kurs abitur. Ak. Handl. we Lwowie (1913) oraz prawo na uniw. tamże (1919). Czł. Sokoła w Jaśle. Sł. w Leg. Wsch. (1914). 1914—1918 sł. w w. austr. Ranny na fr. włoskim. Od 1919 prac. w pol. attach. wojsk. w Wiedniu, 1920—22 w pol. attach. wojsk. w Budapeszcie. Kpt. rez., Czł. zarz. Sokoła, C. K., spółdz. w Krośnie. Od 1930 prez. Str. Nar. Krosno, 3 maja 95.

CWIŻEWICZ FRANCISZEK. Pedag. * 2. 4. 1892 w Bulowicach, pow. Biała Śl. S. Wojciecha i Anieli z Holzerów. Uk. semin. naucz. w Kętach (1912). 1913—1914 czł. Polsk. Druż. Sokolich w Krakowie. W 1914 wst. do 2 p. p. Leg. W bitwie pod Mołotkowem ranny, dost. się do niew. ros., z kt. nast. zbiegł. i ukryw. się w Moskwie, w Płoskirowie i Kijowie. W 1917 dost. się do Lwowa i zgł. do 1 p. art. Leg. Areszt. przez wł. austr., wciel. do w. austr. i wysł. na fr. włoski. W 1918 powr. i zorg. mil. lud. w Bujakowie, ucz. walk na Śl. Ciesz. Od 1919 naucz. w Bujakowie, nast. w pow. radomskim, od 1922 kier. szk. w Bukowinie

Tatrz. Zorg. Kasę Stefczyka (1925), ognisko Zw. Podhalan (1925), oddz. Z. S., Tow. Przyj. Bukow. Tatrz.; przewodn. kom. letnisk., czł. rady powiat. i jej kom. rew., del. rady powiat. do międzykomun. Zw. Op. Sp. w Krakowie, del. do rady szkoln. powiat. Ogł. art. społ. i gospod. w Gaz. Podhalańsk. Odzn.: K. N., M. 10-l. O. N. Bukowina Tatrz., Szkoła

CWIŻEWICZ JÓZEF MARIAN. Inż. dróg i mostów. * 13. 8. 1890 w Bulowicach, pow. Biała, woj. krak. S. Wojciecha i Anieli z Holzerów. Ożenił 5. 10. 1919 z Janiną Litwicką. Stud. na polit. w Wiedniu i Lwowie. Czł. Sokoła; komit. W. F. i P. W.; Zw. Powst.; Tow. Inż. i Techn. (zarz. i rada); Czł. (zarząd) P. C. K., czł. Zw. Inż. Bud. Miejski radca budown. w Chorzowie. Chorzów, Hajducka 12, tel. 4-08-79.

CWOJDZIŃSKI ANTONI. Liter. Art. dram. Reżys. * 9. 10. 1897 w Brzeżanach. S. Tadeusza i Stanisławy z Wojciechowskich. Stud. na Uniw. Jagiel. we Lwowie i w Warszawie (asyst. fiz. teor.) Ogł.: Teoria Einsteina (1934, nagr. im. L. Reynela), Epoka tempa (1935), Freuda teoria snów (1937). Warszawa, pl. 3 Krzyży 14.

CWOJDZIŃSKI STEFAN. Mgr praw. * 10. 8. 1892 w Bochni. S. Tadeusza i Stanisławy z Wojciechowskich. Ożenił 18. 4. 1928 z Kazimierą Woyniewicz. Uk. gimn. w Brzeżanach i wydz. pr. Uniw. Jana Kazim. w 1914. Od 1912 nal. do Druż. Strzel. we Lwowie, w 1915 do 1917 sł. w 3 p. p. Leg. na fr. besarab. i wołyńsk., nast. do 1918 w w. austr. na fr. włoskim i serbskim. Od 1918—1921 och. 9 p. p. Leg. na fr. ukr. i bolszew. Ranny w 1918 pod Lwowem. Por. rez. Nacz. wydz. pracy i op. społ. w Śl. Urz. Wojew. Czł.: zarz. Zw. Leg., Zw. Strzel., Zw. Zarzewiaków. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Reymonta 10, tel. 3-15-07.

CYBICHOWSKI ZYGMUNT. Prawnik. * w Poznaniu 23. 11. 1879. Syn Bronisława i Marii z Bischoffów. Ożenił 22. 12. 1918 z Lucy Pyrowicz. Uk. gimn. human. w Inowrocławiu, a nast. stud. na uniw. w Berlinie, Monachium, Wrocławiu, Strassburgu (d-rat prawa) i w Paryżu. Dr prawa h. c. uniw. Columbia w New Yorku. Doc. prawa narodów i międzyn. prawa prywatn. we Fryburgu szwajc. (1911—12), profesor uniw. lwowskiego (1912—16), prof. zwycz. prawa państw. i międzyn. Uniw. J. Piłsudskiego (od 1916), prof. Ak. Prawa Międzynarodow. w Hadze. Czł. Tow. Nauk. w Warszawie, Ak. Ustawod. w Madrycie, Ak. Nauk. Polit. w St. Zjedn. Zał. i wieloletni prezes Tow. Przyj. Jugosławii. Prez. International Law Association (1925—1930). Wicepr. Pol. Inst. Współpr. z Zagran. Ogł.: Artikel 6 der Reichsverfassung (1902), Das Antike Völkerrecht (1907), Studien zum Internationalen Recht (1912) Międzynarodowe prawo wojenne (1914), O pojęciu i istocie przynależności państwowej (1920), Polskie prawo państwowe (1925—29, 3 t., II wyd. 1933), Międzynarodowe prawo karne (1927), Prawo międzynarodowe publiczne i prywatne (IV wyd. 1932), Encyklopedia podr. prawa publ. (1926—1930, 2 t.); ponad 300 art. nauk., recenzyj, broszur, po polsku, angielsku, francusku, niemiecku, serbsku. Otrz. wielk. med. sr. Ak. Ustawod. w Madrycie. Odzn. jugosł. Ś. S. 2. Warszawa, Krakowskie Przedmieście 26—28, tel. 6-06-60.

CYBIS JAN. Art.-mal. * 16. 2. 1897 w Wróblinie (G. Śląsk). S. Jana i Marii z Hajdów. Ożenił 1924 z Hanną Rudzką. Uk. gimn. w Głogowie, stud. na wydz. praw. uniw. we Wrocławiu, w Ak. Szt. Pięk. oraz w Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. W 1920 prac. propag. podczas plebisc. na Śląsku. Czł. Zaw. Zw. Art.-Plast., czł. art. gr. Kapistów. Współred. „Głosu Plastyków". Ogł. art. z dziedz. sztuki w Wiad. Lit. i w prasie codz. Wyst. w Warszawie, Krakowie, Łodzi, Lwowie, Poznaniu, Monachium, Düsseldorffie, Genewie, Paryżu. Otrz. nagr. Inst. Prop. Szt. Kraków, Lubelska 31 m. 5.

CYBISOWA-RUDZKA HANNA, **patrz: RUDZKA-CYBISOWA.**

CYBULSKA-ROGUSKA JADWIGA, **patrz: ROGUSKA-CYBULSKA.**

CYBULSKI ADAM (ŁADA ADAM). Hist. sztuki. * 1878 w Grabownicy k. Sanoka. Sekr. i doc. hist. szt. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie 1905—12. Ogł. Le mystère de la Pologne (1922), Z mroku jaśniejące słowo (1922). Współred. Sztuki Polskiej (1903—08). Cannes, La Croisette, „Jardin Candide".

CYBULSKI TADEUSZ. Dr praw. Art.-mal. Rzeźbiarz. * 31. 3. 1878 w Krakowie. S. Augusta i Michaliny z Włodarskich. Ożenił 1921 z Różą Czarnowską. Uk. Uniw. Jagiel., Ak. Sztuk Piękn. w Krakowie (wydz. rzeźby) oraz stud. 4 lata na wydz. malar. tejże Akad. Nast. stud. we Włoszech, Anglii i Francji. Uczest. akcji pomocy dla Strzelca i Legionów. Czł. Komitetu odb. zamków królewskich w Krakowie i Warszawie. Prac. w teatrze eksperyment., kier. imprez artyst. w Domu plastyków, czł. org. artyst. Red. nacz. mies. „Głos Plastyków". Ogł. m. in.: Poprzez formę i kolor, Natura mistyczna rzeczy materialnych. Wykł. z dziedz. sztuki współcz. na uniw. i w wojsku. Pięć wł. wystaw zbior. w kraju, obejm. ok. 200 prac. mal. i rzeźb. Szereg prac zakup. przez Min. O. i W. R. do zb. państw. Kraków, Zwierzyniecka 15.

CYBULSKI TEODOR STANISŁAW. Dr wszechnauk lek. * 26. 4. 1876 w Krzesławicach, pow. krakowskiego. S. Teodora i Emilii z Mogilańskich. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. lek. Uniw. Jagiel., stud. w klinice dziec. prof. Czernego we Wrocławiu i był asyst. klin. pediatr. w Krakowie. W wojnie świat. ppor.-lek. w. austr., od 1918 w pol. wojsk. szpit. epidem. w Krakowie. Mjr rez. Czł. Zw. Rez., czł. Zw. Strzel., P. C. K., Zw. Podhalan. Ogł. m. in.: Ueber den Kalkstoffwechsel des tetaniekranken Säuglings, Zdrojowisko Rabka, O konstytucji i leczeniu konstytucjonalnym dzieci i młodzieży (wsp. z dr T. Pełeńskim). O pojawieniu się ciałek szpiku kostnego we krwi niemowlęcej oraz art. w „Gazecie Lek." Rabka, Curie Skłodowskiej 222, tel. 169.

CYBULSKI TEODOR WITOLD. Dział. kolonial. * 12. 9. 1897 w Nietulisku, woj kieleckie. Ucz. do gimn. w Warszawie, uk. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1916 sł. w w. ros.; w 1917 prac. w Nacz. Polsk. Komit. Wojsk. w Petersburgu. W 1918 wst. do A. P. we Francji, z kt. powr. do kraju. Nast. sł. w w. p. W 1921 przydz. do Polsk. Del. Wojsk. w Rosji, nast. do del. polsk. w Miesz. Kom. Rozjemcz. W 1922 prac. w polsko-ros. kom. gran. W 1924 uk. szk. of. lotn. w Toruniu. Odb. stage w pułkach lotn. we Francji. 1927—30 przydz. do Wojsk. Biura Hist. Od 1930 w st. niecz. w st. kpt. 1931—1932 sekr. gen. L. M. i K., 1933—1934 wicekons. w Kurytybie (Brazylia). Od 1934 prac. w centr. M. S. Z. Od 1936 ekspert. handl. dla krajów Ameryki Płd. w f. Polski Eksport Zamorski. Ogł. art. z dziedz. lotn. w czasop. wojsk. oraz art. z dziedz. kolon. (pod pseud. Witold Prawdzic, W. Rozłucki) w prasie period. i codz. Warszawa, Tamka 42, tel. 2-64-23.

CYGANIEWICZ STANISŁAW ZBYSZKO. Zapaśnik zawod. * 1881 w Stanisławowie. Uk. gimn. 1901, stud. na uniw. w Wiedniu. W 1903 zdob. III nagr. na mistrz. świata w Paryżu. 1905 walczył bez wyniku z Iwanem Poddubnym w Petersburgu (ob. Leningrad), w nast. roku odniósł nad nim zwyc. w Londynie. W 1909 wyj. do St. Zjedn. A. P., gdzie spec. się w walce catch-as-catch-can. W czasie wojny świat. i w lat. nast. przebywał w Bostonie. W ciągu 10 lat uch. za niepokon. Od 1928 wycofał się z areny i ringu. Org. imprez. zapaśn. Od 1937 przebywa w Europie.

CYNKUTIS KAZIMIERZ. Mgr nauk ekonom.-handl. * 13. 7. 1911 w Homlu. S. Stanisława i Marii z Goździeckich. Uk. S. G. H. w Warszawie w 1936. W 1934 odbył dyw. kurs. podch. rez. Ref. w Min. Skarbu. Instr. harc., czł. kier. harc. druż. żegl.; sekr. wydz. wych. morsk. młodz. L. M. i K., od 1936 prez. Klubu Młodych Ekonomist. Ogł. szereg reportaży z wypraw żeglarsk. w „Słowie", „I. K. C", „Gazecie Polskiej", Kurierze Porannym"; red. jednodniówki harc. i podchorążackie oraz podr. „Żeglarz" (1937). Warszawa, Filtrowa 70 m. 37.

CYTRONBERG SEWERYN. Dr med. * 15. 1. 1892 w Warszawie. Uk. uniw. w Berlinie, d-rat med. 1914, studia uniw. w Kijowie w 1914. Doc. med. wewn. Uniw. J. P. 1931. Warszawa, Miodowa 11, tel. 5-09-36.

CYWIŃSKI BOHDAN. Inż. * 22. 9. 1885 w Moskwie. S. Hieronima Hipolita i Antoniny z Okuliczów. Ożenił 7. 6. 1909 z Ireną Kazimierą Skrzyńską. Uk. gimn. realne w Saratowie oraz Inst. Inż. Komunik. w Petersburgu. Czł. Zw. Młodz. Postęp. w Petersburgu. Uczest. demonstr. 11. 12. 1904 w Petersburgu, podczas której ranny. Och. urz. wojsk kolej. w 1919. Ogł.: Kolejnictwo polskie w dobie kryzysu (1932); Przemysł Polski i nasze położenie gospodarcze (1934) oraz artyk. w Czasie, Kurierze Polskim, Depeszy, Codz. Gaz. Handl. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Grójecka 42 a, tel. 9-47-72.

CYWIŃSKI STANISŁAW JULIAN. Dr fil. * 29. 8. 1887 w Mohylowie n. Dnieprem. S. Mariana i Julii z Gintowtów. Ożenił 16. 8. 1923 ze Stanisławą Szemioth. Uk. gimn. w Mohylowie (1906), nast. wydz. filoz. Uniw. Jag. (1910); w 1929 d-rat i habilit. z lit. polsk. Emer. prof. gim. Doc. Uniw. Stefana Batorego. Nal. do kółek samokszt., tow. Eleusis, harcerstwa (jeden z twórców w 1911), później do zjednocz. Stow. Młodz. Uniw. Czł.-współpr. kom. hist. liter. Pol. Ak. Umiej. i czł. Tow. Przyj. Nauk. Ogł.:

Kartka z pamiętnika (Wilno 1931); Symbolika Wesela (Warszawa 1931); Bazylika wileńska (Warszawa 1933); Literatura w Wilnie i Wilno w literaturze (1934); O wspólny pomnik Mickiewicza i Słowackiego w Wilnie (1934); O gwiaździsty dramat Norwida (1935); W sprawie podziału historii lit. polsk. na okresy (Kraków 1936); O Norwidzie (Lwów 1936); O przekładach D. Bochana poezji polskich na język ros. (Wilno 1936) oraz szereg art. w prasie, poza tym liczne prace w Księdze Pamiątk. U. S. B. (1929). Wilno, Trocka 11 m. 16.

CZACHOWSKI KAZIMIERZ. Krytyk. literacki. * 28. 11. 1890 w Łyszkowicach. S. Leonarda. Ożen. z Ireną Paszkowską. Uk. studia humanist. i ekonom. w Warszawie, Czechach i Szwajcarii. Ogł.: Jan Kasprowicz. Próba bibliografii (1929), Henryk Sienkiewicz — Obraz twórczości (1930), Współczesna powieść polska (1931), Juliusz Kaden-Bandrowski (1931), Współczesna literatura polska (1863—1930), Obraz współcz. literatury polskiej 1884—1933, Maria Rodziewiczówna (1935), ponadto liczne art., przekłady autor. angiel. i niemieckich. Kraków, Anczyca 11.

CZAJKOWSKI ANTONI MARIA. Literat. * 7. 8. 1904 w Warszawie. S. Antoniego i Reginy. Po uk. gimn. w Warszawie, stud. w szk. im. H. Wawelberga i S. Rotwanda, nast. w Szkole Nauk Polit. Od 1931 druk. nowele i reportaże w: Czasie, Robotniku, Dniu Polskim, Naokoło Świata, Kurierze Warszawskim, Sztuce, Teatrze. Sztuki jego wystawiano w teatrze Iwo Galla w Częstochowie i w Sosnowcu. M. i. komedie: Ciepełko i Nie tu, nie tam. Warszawa, Marszałkowska 61, m. 3, tel. 9-06-91.

CZAJKOWSKI JÓZEF. Art.-malarz. * w 1872 w Warszawie. Uk. studia w Monachium (1891) i Paryżu. w ak. Juliana, u Jean Paul Lauransa, Beniamina Constant, J. Mac Neil Whistlera. Jeden z założ. stow. „Polska Sztuka Stosowana" oraz współred. pisma „Architekt". Namalował szereg portretów, obrazów rodzaj. i krajobr. m. i.: Szkice z podróży po Holandii (1899), Przed księgarnią w Paryżu (1900), W niedzielę przed kościołem, Pożegnanie, Plein air, Wnętrze kościółka wiejskiego (1903), Nokturn (1903), Portret własny, Ogród (1903), Portret Róży hr. Raczyńskiej, Posłaniec (1893), W parku (1893), Cmentarz żydowski (1897), Skrzypek (1899), Zima (1901), Dworek (1902), Kopy (1902). Pośw. się zdobnictwu i architekturze oraz prow. wykł. w warszt. krak. przy Muzeum Miejsk. i w Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. Prof. nadzw. sztuk. piękn. U. S. B. Wilno, Uniwersytecka 3.

CZAKI JÓZEF. Dr med. * 1857 w Warszawskiem. Studia uk. w Warszawie. Jako lekarz okręt. ros. floty ochotn. podróżował z Odesy do Władywostoku. Uczest. ruchu rewoluc. podczas wojny ros.-jap. W 1906 udał się do Japonii; w 1909 przeniósł się do Chicago. Działacz społeczny, pis. art. do „Dziennika Ludowego", wykłada na Uniw. Lud. B. czł. Kom. Obr. Nar. Około 1914 przeniósł się do Brazylii. Zasila muzea polskie zbiorami przyrodniczymi. Pis. art. do prasy miejsc. oraz do czasop. w Polsce. Araucaria, Parana.

CZAKI TYTUS WINCENTY. Publicysta. * 4. 1. 1888 w Ciechocinku. S. Feliksa i Antoniny ze Śladowiczów. Ożen. 15. 5. 1919 z Jadwigą Dobrowolską. Uk. szk. miejską we Włocławku, nast. zł. egz. w warsz. Suworowskim Korp. Kadetów. W 1905 czł. P. P. S., a nast. nal. do Org. Boj. Uczest. w I polit. strajku kolejow. Areszt. we Włocławku, skaz. na katorgę i dożywotnie osiedlenie na Syberii. W 1905 zbiegł z Kireńska do Krakowa. Tamże uk. szk. centr., kier. przez J. Piłsudskiego. Nast. w Warszawie, kier. okr. boj. stolicy. Wysł. do Lublina celem wykonania szeregu zadań bojowych. W 1913 ranny w płuco, leczył się w Zakopanem, gdzie org. obwód Podhal. Zw. Strzel. W 1914 kom. placu Leg. w Zakopanem, popadł w konflikt z żandarm. austr. Nast. org. w Tarnobrzegu tajną centr. werbunku do Leg. zbiegów z w. austr. Po wywiez. J. Piłsudskiego i K. Sosnkowskiego do Magdeburga, był jednym z org. i sekr. Ligi Niezaw. Współpr. red. Kultura Polski w Krakowie 1916—1918. Zał. i red. Głosu Inteligencji w Warszawie. Red. nacz. Ziemi Lubelskiej. Red. nacz. Strzelca. Red. Biuletyn Federacji P. Z. O. O. Współpr. w tyg. Polesie. Oprac. Prawo strzeleckie. Odzn. K. N. z miecz. Warszawa, pl. Konfederacji 8 m. 3, tel. biur 2-59-75.

CZAPIŃSKI KAZIMIERZ. Dziennikarz. Polityk. * 18. 11. 1882 w Mińsku Lit. S. Juliana i Kazimiery z Januszkiewiczów. Uk. gimn. w Mińsku i stud. na wydz. prawnym uniw. petersb. Brał udz. w kółk. samokształc. i działaln. socj. W Petersburgu prac. wśród robotn. ros., za co areszt., po czym odesłany do Mińska, gdzie zał. org. socjal-demokrat.

Red. w jęz. ros. Siewiero-Zapadnyj Kraj, wyd. brosz. socj. Biblioteka Razswieta i prac. w szkole niedz. dla robotn. Czterokrotnie areszt. Nast. w Genewie celem nawiąz. kontaktu z emigr. socjalist. Po powr. do Królestwa areszt. w 1906 i skaz. na zesł., zamienione na wyjazd za gr. Wyj. do Lwowa, gdzie prac. w P. P. S. i pisał do Głosu. W 1907 przeniósł się do Krakowa i prac. w red. Naprzodu, którego red. nacz. był do 1919. Prac. w Uniw. Lud. im. A. Mickiewicza. Od 1919 —1935 poseł do sejmu R. P. Zajm. się polityką szkolną mniejsz. i spraw. kościeln. W P. P. S. czł. rady naczeln., C. K. W., czł. Kom. Parlament., wicepr. zarz. gł. T. U. R., deleg. na zjazdy socjalist. Ogł. szereg broszur propagand. i art. polit. w Robotniku i Naprzodzie.

CZAPLICKI JERZY. Art.-śpiew. * 24. 4. 1902 w Warszawie. S. Władysława i Stanisławy. Uk. klasę oper. Konserwat. Muz. w Warszawie (1920—24), dalsze stud. w Mediolanie. Wyst. w teatrze Dal Vernie w Mediolanie (1928) — w Cyganerii, Madame Butterfly; w teatrze Duse w Bergamo (1929) — w Traviacie, Pajacach; w Théatre Municipal w Marsylii — w Rycerskości wieśniaczej, Pajacach, Traviacie; w Lionie, Hadze, Rotterdamie, Amsterdamie; od 1931 w Warszawie — w Carmen, Fauście, Madame Butterfly, Cyganerii, Afrykance, Rigolecie, Izis, Niemej z Portici, Damie Pikowej, Cyruliku sewilskim. Warszawa, Smolna 21 m. 1.

CZAPLICKI JÓZEF MARIAN. Inż.-górn. * 8. 12. 1886 w Warszawie. S. Feliksa i Zofii z Szasterów. Uk. gimn. w Warszawie, nast. Ak. Górn. w Loeben. Czł. Zw. Strzel. (1912—13); czł. P. O. W. (1915—16); ucz. powst. śląsk.; udz. w wojnie polsko-ros. Współzał. 4 kl. gimn. kop. „Juliusz". Udz. w miejsc. org. społeczn. Kier. kopalni „Juliusz". Ogł. artykuły w prasie fach. Odzn. K. Z. sr. Sosnowiec, Kopalnia „Juliusz".

CZAPLICKI ZDZISŁAW KONSTANTY. Dr wszechnauk lek. * 4. 9. 1874 w Warszawie. S. Jana i Bronisławy z Tuszyńskich. Oż. 11. 1. 1902 z Heleną Trejdosiewicz. Uk. gimn. III w Warszawie i 7 sem. uniw. warsz., dalsze stud. i drat na Uniw. Jagiel. Lek. nacz. sanat. Z. U. S. w Zakopanem. Czł. stud. org. niepodl. w Warszawie przed wojną. Od 1914—1916 w w. austr., później w Legionach (1 p. art.); szef sanit. dow. uzup. P. K. P.; szef sanit. gr. op. gen. Zielińskiego; kmdt sanit. wojsk. w Zakopanem; czł. rady Izby Lek. i sądu Izby Lek.; czł. rady miejsk. w Zakopanem i Krakowie. Ogł. art. w czasop. lek. Zakopane, Jagiellońska 24, tel. 13-46.

CZAPLIŃSKA ZOFIA. Art. dram. Uk. szk. dram. Derynga. Wyst. w trup. Teksla, Smotryckiego, w teatrze poznańskim i lwowskim (pod dyr. Szmidta), krakowsk. (pod dyr. L. Solskiego). Od 1919 w Warszawie. Od 1923 w teatr. A. Szyfmana. Ważn. role w szt.: Aszantka; Słomiani wdowcy; Ładna historia, Kościuszko pod Racławicami, Podróż po Warszawie. Warszawa, Wiejska 15 m. 3.

CZAPOW WIKTORIA STEFANIA. Pedagog. * 21. 8. 1886 w m. Jewie (Wileńszczyzna). C. Benedykta i Józefy z Awłanisów. Uk. gimn. w Kownie (1904), nast. Wyższe Żeńsk. Kursy i wydz. hist.-fil. uniw. w Petersburgu w 1916. W l. 1910—16 w zarz. P. Mac. Szk. wizytator. szkół powsz. w Petersburgu oraz nauczyciel. w szk. realn. P. M. S. W 1920 powróciła do kraju i prac. w eksp. M. S. Wojsk., w 1921—22 naucz. sem. naucz. w Białymstoku, od 1922 w Grodnie. Od 1926 dyr. zarz. Mac. Szk. i kursów dokształc. dla dorosł. Przew. koła Org. Kobiet Przysposob. do Obr. Kraju od 1930. Radna m. Grodna od 1934, czł. miejsk. kom. W. F. i P. W., kier. Zw. Pracy Obywat. Kobiet, czł. Tow. Pop. Przem. Ludow., czł. Tow. Hist. Odzn. K. Z. zł. Grodno Semin. Nauczyc.

CZAPSKA-HUTTEN MARIA DOROTA LEOPOLDYNA, patrz: **HUTTEN-CZAPSKA.**

CZAPSKI WITOLD STANISŁAW. Inż. komunik. * 23. 12. 1872 w Nowogródzkiem. S. Adolfa i Marii z Kieszkowskich. Oż. 10. 10. 1903 z Marią Werner. Uk. gimn. klas. w Słucku (z. Mińska), uniw. w Petersburgu i Inst. Inż. Kom. w Petersburgu. W 1905 uczestn. akcji wprow. języka polsk. na kolejach w b. Król. Kongresowym. Dyr. depart. w Min. Komunik. 4. 1921, podsekr. stanu w tymże Min. od 10. 1928. Ob. w st. spocz. Ogł. art. na temat gosp. kolej. w „Inżynierze Kolej." i w „Polsce Gospod.". Odzn.: O. P. 3, Kor. Rum. 2. Warszawa, Mianowskiego 15, tel. 8-19-33.

CZAPSKI-HUTTEN BOGDAN FRANCISZEK SERWACY, patrz: **HUTTEN-CZAPSKI.**

CZAPSKI-HUTTEN EMERYK, patrz: **HUTTEN-CZAPSKI.**

CZARKOWSKI BOLESŁAW. Art.-mal. Ceramik. * 1883 w Warszawie. Kształc. się w warsz. Szkole Sztuk Pięknych. Dalsze studia w Paryżu i we Włoszech. Jako ceramik stosuje wzory ludowe i staro-słowiańskie. Warszawa, Kredytowa 2-4.

CZARLIŃSKI ADAM LEON MICHAŁ. Rolnik. * 29. 9. 1870 w Zakrzewku, pow. toruńskiego. S. Leona i Bronisławy z Mazowieckich. Oż. 25. 10. 1898 z Marią hr. Prądzyńską. Uk. gimn. w Toruniu w 1890. Sł. wojsk. odbył w w. pruskim. W 1919 prez. powiat. Rady Lud., org. Straż Lud. na Pomorzu i werb. ochot. do w. polsk. W okr. 1. 8. 1919—18. 1. 1920 deleg. rządu przy star. w Toruniu, w okr. 18. 1. 1920 —6. 5. 1926 star. powiat. w Toruniu, od 6. 5. 1926—1. 1. 1929 star. pow. w Grudziądzu. Za czasów zabor. prez. kom. wyborcz. na pow. toruński, wicepatron kółek roln., obecnie czł. rady powiat. i rady K. K. O., czł. zarz. Pow. Tow. Op. nad Dziećmi i sędzia wojew. sądu admin. Odzn.: O. P. 4., M. N. Zakrzewko, pow. toruński, tel. Ostaszewo 5.

CZARLIŃSKI-SCHEDLIN JAROSŁAW KONRAD MARIAN. Prawn. * 6. 9. 1888 w Bydgoszczy. S. Eugeniusza i Marii z Halk-Łebińskich. Uk. gimn. w Bydgoszczy, stud. prawo i ekon. w Monachium, Genewie, Berlinie i Kilonii (uk. w 1911). 1915—1918 prokur. w Kaliszu, Sieradzu i Turku. W r 1919 asesor. Min. b. Dzielnicy Prusk., od 1920 podprok. Sądu Okr. w Bydgoszczy, nast. org. sądown. wojew. śląsk., po czym do r. 1934 wiceprok. Sądu Apel. w Katowicach. Od 1934 prez. S. O. w Ostrowie Wlkp., od 1936 prez. S. O. w Gdyni. Odzn. O P. 3. Gdynia, pl. Konstytucji, Sąd Okr.

CZARNECKI ANDRZEJ STEFAN. Ekonomista. * 10. 11. 1901 w Warszawie. S. Stefana i Marii z Jasińskich. Oż. 19. 6. 1928 z Joanną Janiną Rumel. Uk. gimn. im. A. Mickiewicza w Warszawie oraz Wyższą Szkołę Handlow. Praktyk. w przedsięb. handl., nast. w przemyśle. Od 3. 1930 pracow. w Stowarz. Kupców Polsk. jako sekret. zrzeszeń branżow. tej org., od 1932 zast. dyr. Stow. Kupców Polsk. oraz sekret. Nacz. Rady Zrzesz. Kupiectwa Polsk. Od 1934 dyr. Stow. Kupców Polsk., dyr. Nacz. Rady Zrzeszeń Kupiectwa Polsk., red. „Tygodnika Handl." Och. w 1920, udz. w powst. śląsk. 1921, w poc. panc. „Pieron". Ppor. rez. art. Ogł. art. w „Tyg. Handl." oraz w działach gospod. prasy codzien. Warszawa, Grójecka 45, tel. 9-57-75.

CZARNECKI JÓZEF BRONISŁAW. Art.-mal. * 15. 11. 1871 w Poznaniu. S. Ludwika. Uk. szk. śr. w Poznaniu (1886), Szk. Sztuk Pięk. w Berlinie, Król. Ak. Sztuk Pięk. w Berlinie-Charlottenburgu i studia w Union Internat. de Beaux Arts et de Lettres w Paryżu (1907—14). Podczas wojny świat. żołn. niem.-sanitariusz we Wrocławiu. Mal. pejzaże, portrety, obrazy kośc., m. in. obraz w kośc. w Jarocinie i Mogilnie, oraz portrety rekt. Uniw. Pozn. H. Święcickiego i rekt. Uniw. J. K. Br. Dembińskiego. Poznań, Mickiewicza 2.

CZARNECKI MICHAŁ. Inż.-architekt. * 10. 3. 1885 w Kaliszu. S. Bernarda i Stanisławy z Boruckich. Uk. politechn. w Gdańsku. Areszt. za udz. w strajku szk. 1904, W 1915 czł. P. O. W. Czł. wielu inst. społ.-filantr. Wybud. szereg domów w wielu miastach Polski, m. in. w Łodzi, Zachodnia 23, Narutowicza 2, Zgierska 5 oraz sporz. szereg planów regulac. Odzn.: K. N., K. Z. sr. Warszawa, al. Jerozolimska 14.

CZARNECKI MIECZYSŁAW TOMASZ. Dr med. * 29. 12. 1887 w Łomży. Syn Wilhelma i Marii z Pulstów. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. 1903—1906 czynny w pracy niepodległ., org. strajku szkol. w Łomży w 1905. Kilkakr. areszt. za akcję w wojsku ros.; udział w prac. org. bojowej; po ucieczce do St. Zjed. A. Płnc., org. robotników polskich. Czł. P. O. W. od 1917. Rozbraj. Niemców. W w. p. od pocz. 1919 do 23. Org. ruchu spółdz. w Łomży, b. prez. rady nadz. „Społem" w Warszawie. Org. Zw. Zaw.; wicepr. rady m. Łomży; b. poseł na Sejm Ustaw. z Łomż. Prez. Zw. Lekarzy, Tow. Przeciwgruźl., Łomż. Kl. Sport. Przez szereg lat wyd. dwutyg. „Wspólna Praca". Odzn. K. N. Łomża, B. Joselewicza 1, tel. 139.

CZARNECKI STANISŁAW EDWARD. Dr med. * 26. 4. 1892 na Ukrainie. Uk. szk. śr. w Połtawie, nast. wydz. lek.

uniw. w Kijowie. W 1925 drat na U. S. B. W 1917—19 asystent katedry dermatologii w Kijowie, zaś w l. 1922—27 asyst. zakł. patologii ogóln. U. S . B., gdzie też nast. habilit. na doc. fizjol. Odbył studia uzupełn. w Paryżu. Czł. szeregu stow. społ. i nauk. w kraju i za gr. W l. 1926—29 ogł. przeszło 20 prac i sprawozdań. Wilno, Wielka 17 m. 12.

CZARNECKI STEFAN ADAM. Dr praw. * 1. 1. 1889 we Lwowie. S. Włodzimierza i Zofii z Wagnerów. Oż. w 1920 z Blanką d'Abancourt. Uk. gimn. V we Lwowie, wydz. prawa Uniw. J. Kaz. i Wyż. Szk. Handl. w Wiedniu (1910). 1914—1918 sł. w w. austr. Uczestn. obr. Lwowa, ranny, nast. w w. p. do 1922. Po wojnie sędzia w Inowrocławiu; 1923—1924 dyr. Izby P.-H. w Grudziądzu; od 1924 adw. i notar. w Wejherowie. Zał. b. prez. Zw. Wet. Radny miejski i radny powiat. Czł. zarz. szer. org. społ. Odzn.: K. N., K. W., M. za W. Wejherowo, 3 maja 3.

CZARNECKI hr. ZYGMUNT. Dr praw. Rolnik. * 9. 4. 1884 w Małych Jeziorach. S. Józefa i Stanisławy z Lipskich. Oż. 11. 11. 1924 z Izabelą Potocką. Uk. gimn., wydz. prawa oraz studium roln. W czasie powstania wlkp. star. w Czarnkowie. W 1920 och. w. p. Od 1921—1923 star. w Koźminie. Wicemarsz. sejm. wojew., izby wojew., rady pow. Odzn. O. P. 4. Bugaj, p. Koźminiec, pow. Krotoszyn.

CZARNECKI-WAŁEK TADEUSZ BRONISŁAW. Dr fil. * 27. 11. 1889 w Wadowicach. S. Bronisława i Marii Simon. Oż. 20. 3. 1928 z Anną Altberg. Uk. uniw. w Krakowie i w Berlinie (d-rat). Prof. zwycz. Uniw. J. Piłsudskiego. W 1914 wst. do Leg., przydz. do Dep. Wojsk., 1915—1916 w sekr. gen. N. K. N. Prac. w Lidze Niezawisł. Polski oraz „Kulturze Polski" i „Naprzodzie". Od 1920—1923 w Zw. Strzel., pocz. w zarz. okr. krak., nast. w zarz. gł. Od 1926—1930 czł. Zw. Naprawy Rzpl. oraz Zjedn. Pracy Wsi i Miast. Od 1929 prac. w „Zrębie", a od 1932 w Kom. Wych. Narod. Młodz. Pol. Za gr. Ogł.: Die delphische Amphiktyonie in der Zeit der oitolischen Herrschaft (Berlin 1911), Państwowość i niepodległość (Kraków 1917), Dzieje upadku monarchii macedońskiej (Kraków 1924), Dzieje greckie (tom II Wielkiej historii powsz., Warszawa 1934), szereg rozpraw i art. nauk. i publicyst. w językach: polskim, niemieckim i francuskim. Warszawa, Nowy Zjazd 5, tel. 6-38-38.

CZARNEK ZBIGNIEW WIKTOR. Dr med. * 17. 2. 1887 w Jarosławiu. Syn Władysława i Anny z Niewiadomskich. Oż. 2. 8. 1914 z Janiną Czaplińską. Uk. Uniw. Jagiel. z d-ratem wszechnauk lek. (1912). Kmdt Wojsk. Szpit. Okręg. nr 2 w Chełmie, od 1. 12. 1935 ppłk w st. sp. Czł. stow. „Sokół" i „Strzelec". Odzn.: K. Z., M. za W., M. 10-l. O. N. est. Cz. Krz. 3. Chełm, Wojsk. Szpit. Okr. nr 2.

CZARNOCKI STEFAN. Inż. górn. Uk. Akad. Górn. w Krakowie. Nacz. wydz. węglowo-naft. Państw. Inst. Geolog. Wicepr. zarz. gł. i prezes okr. warsz. Stow. Inż. Górn. i Hutn., czł. kom. red. „Przeglądu Górn. i Hutn.", Pol. Tow. Geolog., Komit. Energet. Prof. Ak. Górn. w Krakowie. Ogł. szereg prac z dziedz. geologii, energetyki i in. Odzn. O. P. 4. Kraków, Łobzowska 28.

CZARNOCKI STEFAN. Inż.-roln. * w r. 1897 w Biłce, pow. żytomierski. S. Michała i Marii z Czarnockich. Oż. 10. 9. 1922 z Haliną Karpowicz. Uk. S. G. G. W. Za czas. gimn. w Kijowie przewodn. tjn. org. uczniowsk. W 1916 sł. w w. ros. W 1920 ochotn. w. p. Podcz. stud. akad. prac. w Kole Roln. i Br. Pom., przew. okr. spółdz. akad. 1927—1930 star. w Kosowie, na Polesiu, nast. do 1936 star. krzemieniecki, po czym kurator Liceum Krzemienieck. Od 1931 przewodn. Zjedn. Org. Społ. w Krzemieńcu. Czł. Wołyńsk. Izby Roln. od chw. powst.; czł. zarz. tej izby, przewodn. zarz. Doświadcz. Zakł. Uprawy Torfowisk, przewodn. komisji org. gospod. przykład. i kom. oświat. Czł. komit. do spr. org. gospod. przykład. i czł. komisji kult. wsi przy Min. Roln. i R. R. Od 1936 czł. Rady Zw. Powiat. w Warszawie. Ogł. art. w Życiu Krzemienieck. i Wołyniu. Odzn. K. Z. zł Krzemieniec, Liceum, tel. 1-49.

CZARNOCKI WILHELM CZESŁAW. Dr med. * 20. 10. 1886 w Stańkowie, woj. nowogr. Uk. uniw. warsz. i Uniw. Jag. d-rat med. 1913. Asyst. Zakł. Anat. Patol. Uniw. Jag. 1912, st. asyst. takiegoż zakł. Uniw. J. P. 1919, tamże prosektor 1925. Doc. anat. i histol. patolog. 1928. Warszawa, Rejtana 3, tel. 9-89-89.

CZARNOWSKI STEFAN. Histor. kult. * 1. 9. 1879 w Kroczewie, woj. warsz. Stud. na uniw. w Lipsku, Berlinie, École Pratique des Hautes Etudes w Paryżu. (dypl. 1911). Prof. religionistyki W. W. P. w Warszawie 1923, doc. hist. kult. Uniw. J. P. 1925, zast. prof. tego przedm. 1929, prof. nadzw. 1930, prof. nadzw. socjol. i hist. kult. 1934. Czł. Tow. Nauk. Warsz., czł.-koresp. Pol. Ak. Um., czł. Inst. Franc. de Sociologie. Ogł. m. in.: Le culte des héros et ses conditions sociales, Saint Patrick, héros national d'Irlande (1919).

CZARNOWSKI STEFAN PAWEŁ. Ekonomista. * 28. 4. 1893 w Zambrowie. S. Szymona i Józefy ze Składkowskich. Oż. 19. 7. 1919 ze Stanisławą Fabiszewską. Uk. śr. szk. handl. w Łomży i W. S. H. w Warszawie, z dyplomem po nap. pracy pt. „Pośrednicy handlowi". Wykład. org. handlu w Wyższej Szk. Handl. w Poznaniu. Jako uczeń szk. śr. był pod nadz. policji ros. za dział. w tajnych org. młodz. W czasie okup. niem. czł. w P. O. W. w Łomżyńskiem. Prac. w bankowości, handlu, ubezp. i przemyśle. Czł. Warsz. Tow. Dobrocz. i sekret. wydz. kasy groszowej oszczędn., czł. Stow. Wychow. Szkoły Gł. Handl. Ogł. od 1917 szereg prac na tematy ekonomiczne w: Ekonomiście, Ruchu Prawn., Ekon. i Socjologicznym oraz in. wyd. period. Jako czł. kom. red. „Ruchu Prawn., Ekonom. i Socjologicznego", stale pisze w dziale kroniki ekonom. o górnictwie i przemyśle polskim. Napisał szereg monogr. różnych gałęzi przemysłu polsk. Z dziedziny ubezp. prywatnych ogł.: Co o ubezpieczeniu na życie każdy wiedzieć powinien?, Uwagi na temat organizacji rynku ubezpieczeniowego w Polsce, Znaczenie ubezpieczenia na życie, Jak pozyskiwać ubezpieczenia na życie, poza tym Kryzys gospodarczy i jego znaczenie. W sprawie reformy ubezpieczeń społecznych. Warszawa, Wilcza 5, tel. 8-94-15.

CZARTKOWSKI ADAM MARIAN. Przyrodnik. * 1881 w Czarnominie na Podolu. Uk. wydz. fil. uniw. warsz. ze st. kand. nauk przyr. Po uk. studiów naucz. gimn. w Warszawie 1905—28 i Gdańsku od 1928 oraz prof. W. W. P. w Warszawie 1911—25. Ogł.: Obłąkania serdeczne, Kilka historyj miłosnych z przeszłości wydobytych (1926), Doświadczenia z fizjologii roślin (1927), Ćwiczenia z anatomii roślin (1928), Księżna Łowicka 1791—1831 (portret biograficzny, 1931) ponadto liczne art. z dziedziny nauk przyrodn. i hist. liter. Warszawa, Marszałkowska 6 m. 21, Gdańsk, Gimnazjum Polskie.

CZARTORYSKI ks. WITOLD. Rolnik. * 10. 2. 1864 w Weinhaus, S. Jerzego Konstantego i Marianny Joanny z Czermaków. Oż. 21. 2. 1889 z Jadwigą hr. Dzieduszycką. Uk. gimn. w Jarosławiu, stud. na wydz. fil. uniw. wied. i w Ak. Roln. Był prez. klubu środka w Galic. Sejmie Kraj. i czł. dziedz. Austr. Izby Panów, ponadto zajm. się pracą społ. jako prez. jarosł. rady pow., poseł do sejmu galic. 1908 i prez. Tow. Gosp. we Lwowie. Podczas wojny czł.-zał. Pol. Kom. Nar. w Lozannie i wicepr. Centr. Org. Stow. Roln. w Warszawie, Senator R. P. z woj. lwowsk. Wł. Pełkiń, Krucheli i Woli Pełkińskiej, Wierzbnej. Pełkinie pod Jarosławiem.

CZARTORYSKI na Klewaniu i Żukowie ks. ADAM LUDWIK. Ordynat sieniawski. * 5. 11. 1872 w Paryżu, S. Władysława i Małgorzaty z ks. Bourbon-Orleane. Oż. 31. 8. 1901 z Ludwiką Marią hr. z Krasnego Krasińską. Uk. gimn. w Kalksburgu oraz studia uniw. w Krakowie i Fryburgu. Przed wojną prezes Bibl. Polskiej. i Tow. Hist. Lit. w Paryżu, w l. 1919—20 prez. Kom. Plebiscyt. na Mazurach i Warmii, w 1920 ofic. łączn. przy kom. międzysojuszn. do wyznacz. granic Polski z przydz. do szt. gen. Rozwadowskiego. Czynny na polu pracy charytatywno-społ. i kult. Fundator licznych szkół i ochronek. Wł. muzeum Czartoryskich w Krakowie i zbiorów Gołuchowskich, czł. hon. Tow. Mił. Hist. w Warszawie, któremu ofiarował dom ks. Mazowieckich, wł. Hotelu Lambert w Paryżu, opiekun kolonii polskiej w Adampolu, wł. arch. Kuratorium Wileńsk., które ofiarował U. S. B., czł. komitetu budowy pomnika ks. Józefa Poniatowskiego w Warszawie. Odzn.: O. P. 3, L. H. 4., ord. tur. Medjidie. Warszawa, Kredytowa 12, tel. 6-49-92. Krasne, Sieniawa, Gołuchów; Paryż, 2 rue St. Louis en l'Ile.

CZAYKOWSKI STEFAN. Mgr praw. * 6. 8. 1881 w Przemyślu. S. Władysława i Stefanii z Nowosielskich. Oż. 30. 1. 1915 z Zofią Myczkowską. Uk. gimn. w Przemyślu, nast. stud. prawo na Uniw. J. Kaz. i na uniw. w Wiedniu. Prezes Urzędu Patentowego R. P. Jako student współpr. w „Czytelni Akademickiej" i „Bratniej Pomocy" we Lwowie, nast. czł. „Ogniska" w Wiedniu. Ogł.: Ochrona własności przemysłowej w Polsce (Przemysł i Handel 1924); Ochrona własności przemysł. i handl. (w pracy zbior. pt. „Polska gospodarcza—zagadn. administr. 1928, wyd. Min. Przem. i Handlu). Odzn. O. P. 3. Warszawa, Elektoralna 11, tel. 6-36-76.

CZECHOWICZ GABRIEL. Prawnik. * 28. 10. 1876 w Mińszczyźnie. S. Józefa i Stefanii ze Sławowskich. Oż. z Katarzyną Maszewską. Uk. prawo na uniw. w Petersburgu. Prac. w oddz. ros. banku

Państw. w Rydze. Insp. ceł., prezes Izby Skarb. w Brześciu n. B. Zorg. skarbowość zarz. cyw. Ziem Wsch. Dyr. depart., nast. podsekr. stanu w Min. Skarbu. Min. skarbu 15. 5. — 4. 6. 1926, 2. 10. 1926 — 8. 3. 1929. Poseł na Sejm z B. B. W. R. 1928. Autor wielu prac z dziedz. skarbowości. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Okólnik 5 a, tel. 6-14-75.

CZECZOTT RAFAŁ. Kmdr-ppor. w st. sp. * 1. 3. 1891 w Mohylowszczyźnie. W 1903 zac. się w char. chłopca okręt. na żagl. finlandzki „Turku" i odb. na nim podróż dokoła świata. W 1912 uk. Korpus Morski w Petersburgu (ob. Leningrad) i odb. podr. na krążown. „Rossija" do Ameryki Środk. Podcz. wojny świat. sł. na pancern. „Połtawa". W 1917 czł. Polsk. Org. Wojsk. w Finlandii, areszt. przez władze bolszew. i więz. do 1924. Nast. w polsk. mar. woj. W 1927 uk. wyż. stud. morskie w Paryżu. 1933—34 prac. w L. M. i K. nad org. F. O. M. Ogł. m. in.: Bitwa pod Oliwą (1928), Łodzie podwodne i ich taktyczne użycie (1929), Co nam zapewnia marynarka wojenna (1934), Obrona wybrzeża (1934), Wojna morska na Bałtyku 1914—1918 (1935). Odzn. K. Z. sr. Warszawa, Krasińskiego 21, m. 32, tel. 11-73-80.

CZEKALSKI ANTONI TADEUSZ. Pedagog. * 2. 3. 1898 w Piotrkowie Tryb. S. Józefa i Józefy Nimfy z Zawadzkich. Uk. gimn. w Kisłowodzku na Kaukazie, po czym stud. medyc. w Rostowie n. Donem, nast. uk. prawo na uniw. warsz. Pos. dypl.: mgr prawa (30. 6. 1924); naucz. matem. (20. 6. 1925); naucz. geogr. (13. 6. 1933). 1916—18 czł. zarz. Pol. Tow. Pom. Of. Wojny w Kisłowodzku; 1916—18 czł. prezyd. Domu Polskiego w Kisłowodzku; prelegent uniw. powsz. tamże. W 1918—1920 ochotn. w p. Czł. zarz. gł. T. N. S. W. i koła warsz. (1927—33). Del. kom. norm.; oprac. pragmatykę, zawieranie ukł. zbior., a zwłaszcza normy pracy dla nauczyc. pryw. szkół powszechn., Przewodn. sekcji matemat. T. N. S. W. Czł. kom. dorad. do spraw naucz. matemat. przy Min. W. R. i O. P., Prel. kursów Zw. Nauczyc. Pol., Uniw. Powsz. zarz. m. st. Warszawy (1933—1936), W. K. N. w Radomiu (1926—27). Udział w org. uniw. koresp., oprac. wzór zesz. geograf. Ogł. tłumacz. z niem. „Mój skrzydlaty przyjaciel" (Bengt Berg); Psychologia światopoglądu młodzieży wg St. Szumana (Kwart. Pedagog., 1934). Red. (1927—28) tyg. kronikę koła warsz. T. N. S. W.

CZEKALSKI EUSTACHY. Literat. * w 1885 w Warszawie. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na wydz. prawnym oraz uzup. studia w Lipsku, Monachium i Paryżu. W 1905 nal. do P. P. S.; ogł. art. w Przedświcie pod pseud. „Józef Waśń"; trzykr. więziony. Współprac. „Prawdy", „Krytyki", „Myśli Niepodległej", „Przegl. Społ. i „Nowej Gazety". W 1911 współred. „Nowego Rogu"; od 1912 do 1933 sekr. red. „Świata", w l. 1915—18 współred. „Kuriera Polskiego, od (11)1918 red. „Monitora Polskiego". Ogł. szereg kryt. rec., portretów lit. w czasop. krajowych i zagranicz.; osobno: Najukochańsze miasto, Milczące młyny, Duży wójt i mały Wojtuś, Proste drogi, Szeroki Dunaj, Wśród burzy, Srebrne świerki, Oczy wilczycy oraz komedie: Na ratuszu i Kariera panny Frani. Wydał i wstępem opatrzył pisma R. Berwińskiego i wybór nowel Ad. Dygasińskiego. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Warszawa.

CZEKALSKI JÓZEF STANISŁAW. Dr. fil. Geograf. * 28. 3. 1895 w Piotrkowie Tryb. S. Józefa i Józefy Nimfy z Zawadzkich. Uk. w 1913 gimn. w Kisłowodsku na Kaukazie, nast. odbywał studia w zakresie matematyki, przyrody i geografii w Kijowie, Charkowie, Wilnie i Warszawie. W 1931 uz. drat na uniw. w Poznaniu. Pracował w O. M. N. w Piotrkowie, nast. zorg. Zw. Młodz. Polskiej i harc. polskie na Kaukazie: w Kisłowodsku, Piatigorsku, Essentukach (1914-18), tamże czł. P. O. W. W 1917 drużynowy druż. lud. w Charkowie, czł. korp. „Polonii". Po wybuchu rewolucji rosyjsk. wst. do 4 dyw. strzelc. gen. Żeligowskiego. W 1918 odbył kampanię na płd. Rosji, w Rumunii i brał udział w walkach nad Zbruczem. Jako of. ośw. wzn. wyd. „Legionisty". W 1920 kmdt stacji zbornej w Święcianach podczas ofensywy czerwcowej oraz uczest. oper. gr. gen. Krajewskiego. W l. 1920—21 asyst. na uniw. w Poznaniu, 1921—24 asyst. przy katedrze geologii uniw. w Warszawie. 1921—25 prow. wykł. geografii gospod. w Szk. Nauk Polit. w Warszawie i w W. Szkole Intend. W 1925—27 odbył podróż naukową w głąb Sahary. W latach 1928—36 adiunkt i wykł. geogr. człowieka na uniw. w Poznaniu, poza tym wykł.

w szeregu szkół średnich w Warszawie. Czł. stow. społ. m. in. nal. w 1922 do Nacz. Rady Harc., kom. Starszo-Harc. (1923—24), Tow. Białego Krzyża, Inst. Społ. w Warszawie, Tow. Op. nad Robotnikiem i Emigrantem Polskim w Paryżu w okr. Nancy, Strassburg, Metz i Lyon. Współpr. z Tow. Geograf. w Poznaniu i Warszawie oraz Międzyn. Kom. Badań Osadn. Ogł. szereg prac, m. in.: Problematy antropogeograf. w oazie Uargla, Rezultaty badań w Saharze, Sur la repartition des puits ascendants arabes dans l'oazis d'Ouargla, Mapa izarytmiczna jako metoda badawcza, Kartogram a mapa izarytmiczna, Mapa izarytmiczna a obraz rzeczywisty; poza tym art. geograf. w Słowniku geograf. wyd. Trzaski, Ewerta i Michalskiego oraz w encykl. „Ultima Thule" i „Świat i Życie". Odzn. M. N. Poznań, Uniwersytet, Zakład Geografii.

CZEKANOWSKI JAN. Dr. Antropolog, etnolog i podróżnik. * 6. 10. 1882 w Głuchowie, pow. grójeckiego. S. Wincentego i Amelii z Guthke'ów. Nauki pob. w gimn. W. Górskiego w Warszawie, nast. w Lubawie. Studia wyższe w Zurychu i Berlinie. W l. 1906—1909 asyst. Königl. Museum für Völkerkunde w Berlinie; w 1907—1909 udział w wypr. ks. Adolfa Fryderyka Meklemb. do Afryki Środk. W 1910 kustosz muzeum etnograf. Ces. Ak. Nauk. w Petersburgu. Od 1913 prof. antropologii i etnologii Uniw. Jana Kazimierza. Czł. del. Polski na konf. pokoj. w 1919 i 1920. Rektor Uniw. J. K. 1933—1935. Czł. Pol. Ak. Um. i wielu tow. nauk. za gr. Ogł. Forschungen im Nil — Kongo Zwischengebiet (Lipsk 1911—1927); Badania antropologiczne Polski (Zarys antropologii Polski, Lwów, 1930); Wschodnie zagadnienie graniczne Polski i stosunki etniczno-społeczne(1921); Wstęp do historii Słowian (Lwowska Bibl. Słow., 1927); Zarys metod statystycznych (1913); Das Typenfrequenzgesetz (1928); Człowiek w czasie i w przestrzeni. Odzn. O. P. Lwów, Stryjska 24, i Zakł. Antropolog. Uniw. J. K., Długosza 8.

CZEKANOWSKI STANISŁAW. Kand.-nauk przyrodn. * 9. 1868 w Terach, pow. łęczycki. S. Wincentego i Amelii z Guthke'ów. Ożenił 1899 z Marią Domańską. Ukończ. gimn. w Warszawie (1887), wydz. przyr. uniw. w Dorpacie (ob. Tartu), stud. roln. w Krakowie. W 1882 nal. do „Strażnicy", na uniw. do Z. Mł. P. 1914—1915 czł. Centr. Kom. Obywat. W 1918 komis. pow. grójeck. Od 1927 nacz. wydz. w Min. Skarbu, nast. urz. do spec. zlec. i dyr. dep. Od 1933 komis. rząd. Izby Roln. wołyńsk. i kiel., nast. prez. i zarządca Fund. Państw. w Dziekanowie. Prez. hon. Tow. Roln. Grójeck., prez. rady Zw. Spółdz. Roln. i Zarobk.-Gospod., czł. rady wojew. lubelsk., prez. Tow. Szk. Zawod. w Hrubieszowie. Ogł. art. w Gazecie Roln. Odzn. O. P. 4. Dziekanów pod Hrubieszowem, tel. 41.

CZEKOTOWSKA MARIA ANTONINA. Śpiewaczka. * 11. 4. 1904 w Jekaterynosławiu. Uk. Konserwat. muz. w Warszawie. W 1932—1935 prof. śpiewu konserwatorium muz. w Ankarze, gdzie przebywała wraz z bratem K. Czekotowskim, propag. śpiew i muzykę polską.

CZEKOTOWSKA Z BOJAR-PRZEMIENIECKICH MARIA. Śpiewaczka. * 30. 4. 1900 w Warszawie. Primadonna opery warsz. i poznańskiej. W 1932—35 przebywała w Ankarze z mężem K. Czekotowskim. Szereg koncertów w Ankarze i Stambule.

CZEKOTOWSKI KAZIMIERZ. Śpiewak. * 2. 3. 1901 w Jekaterynosławiu. Stud. w Inst. Górn. w Jekaterynosławiu i w Politechn. Warsz. W 1927 uk. konserwat. muz., stud. w ak. muz. w Mediolanie i w Inst. Anzelmi'ego w Rapallo. W 1929—31 wyst. w operze poznańskiej. W 1931—35 prof. śpiewu solowego w konserwat. muz. w Ankarze oraz dor. min. ośw. w sprawach org. i rozwoju życia muz. w Turcji.

CZEMPIŃSKA-VONEL IRENA. Poetka. Publicystka. * 25. 9. 1900 w Warszawie. C. Bronisława i Jadwigi z Żórawskich. Czł. Warsz. Tow. Lit. i Dziennik. Ogł. zbiór poezyj pt. „Symbole" (1933) oraz artyk. w czasop. warsz. i poznańsk. Warszawa, Mokotowska 40 m. 7, telefon 8-14-18.

CZEMPIŃSKI JAN FLORIAN. Dzien. Literat. * 15. 10. 1877 w Warszawie. S. Jana i Marii z Wóycickich. Ożenił 18. 7. 1908 z Łucją Grabowską. Uk. gimn. 5 w Warszawie; stud. 3 l. medycynę oraz prawo na uniw. warsz. Od 1909 czł. red. Kuriera Warsz. Podczas wojny koresp. woj. z frontów od 1915—1920. Czł. szer. instyt. społ. i oświat. Zał. i czł. zarz. Kasy Lit. Tow. Lit. i Dzien. oraz Synd. Dziennik. warsz., Zw. Dziennik. R. P. Od 1920—1927 koresp. prasy polskiej w St. Zjedn. A. P., współpr. z dzien. polsk. w Milwaukee i Dziennikiem Chicagowsk. W 1924 przedst. prasy polskiej do komit. sprow. zwłok H. Sienkiewicza z Vevey do Warszawy. Ogł.: Henryk Sienkiewicz, duchowy wódz narodu. Jego żywot i czyny (1924, wyd. Tow. Ośw. Narod), Na ojczyzny łono. Opis przewozu zwłok H. Sienkiewicza z Vevey do Warszawy (1926, wyd. komit. sprowadz. zwłok), Kazimierz Pułaski, życiorys na tle konfederacji bar-

skiej z okazji 150-lecia śmierci (wyd. wydz. kultury i oświaty Magistratu 1929), Zoe, powieść na tle teroru w Rosji sowieckiej (nakład Bibl. Dzieł Wybor. 1924) Albo tak, albo inaczej. Zbiór nowel i humoresek (Warszawa, Rój, 1935), Dzieje Kasy Literackiej w 30-lecie istnienia (Warszawa 1930). Odzn. fr. L. H. 4. Warszawa, Ś-to Krzyska 15, tel. 5-82-00.

CZENGERY WŁADYSŁAW ROMUALD. Art. dramat. Reżyser. * 12. 3. 1888 w Chodorkowie, gub. kijowskiej. S. Leona i Stanisławy ze Skalskich. Oż. 25. 9. 1915 z Heleną Plason. Uk. szk. handl. w Kijowie, stud. 3 lata na polit. w Rydze i uk. szk. dramat. Zagarowa tamże. Od 1932 czł. Z. A. S. P. Od 1908 prac. w teatrze w Rydze w ciągu 2 lat, nast. w Baku, Kijowie, Moskwie, Petersburgu, Charkowie, Rostowie n. Donem, państw. teatrze jugosłowiańskim w Lublanie (1921), w teatrze ros. w Rydze, od 1926 w teatrze polskim w Rydze. Od 1933 w teatrze miejskim w Wilnie, w teatrze miejskim w Łodzi (1934—35) i ponown. w teatrze miejskim w Wilnie. Występ. w „Skąpcu", Moliere'a, „Don Juanie", „Rewizorze". Ogł. szereg art. teatrolog. w prasie codz. Oprac. dzieło o reżyserii. Wilno, Wiwulskiego 6 m. 5.

CZERMAŃSKI ZDZISŁAW. Art.-mal. Karykaturzysta. * 1896 w Krakowie. Współprac. pism ilustr. od 1920, współred. Cyrulika Warszawskiego (1926—1928). Autor. obrazów: Paryż (cykl), Londyn (cykl), albumy karykatur: Sport w karykaturze (1922), Karykatury z Ligi Narodów (1926), Warszawa w karykaturze (1927), Marszałek Piłsudski (1931). Wyst. liczne prace w kraju i za granicą. Londyn, 12 Redcliffe Square.

CZERMIŃSKI DE CHOLEWA ADRIAN. Dr fil. Literat. Dziennikarz. * 2. 12. 1901 w Tetewczycach. S. Jana i Marii z Obertyńskich. Uk. Uniw. Jagiel. (1925), nast. stud. prawo na Uniw. J. P. W 1918—19 sł. w „Gwardii Narod." oraz w „Str. Obyw." W 1920 ochot. w. p. Czł. Zw. Zaw. Lit. Polsk.; wicepr. Zw. Dziennik. i Public. Film.; bibliotek. Polsk. Tow. Metapsychologicz.; czł. Kl. Wysokogórsk. Nacz. red. biul. pras. Polsk. Inform. Lit. Ogł.: Inżynier Grycz, pow. (Kraków 1925), Kongres, almanach poetycki (1925), Ukraina w poezji Słowackiego, rozpr. drska (1930) oraz szereg art. w czasop. W 1923 otrzym. nagr. semin. z fund. M. W. R. i O. P. za pracę: Pierwiastek ukraiński w poezjach Bohdana Zaleskiego. Sprawozd. wojen. Nowej Reformy z fr. Abd-el-Krima w Marokko hiszp. (1925), kores. zagr. pism codz. i periodyków basenu śródziemnomorsk. i płnc. Afryki w l. 1923—34. Dokonał szeregu wyczynów wysokogórsk. Warszawa, Królewska 31 m. 38, telefon 6-88-36.

CZERNICHOWSKI FRANCISZEK. Dr praw. * 1899. Uk. studia prawn. i ekon. na uniw. we Lwowie. Pracę zaw. rozp. w 1920 w Polskim Banku Krajowym we Lwowie, z którego ramienia w 1922 został delegow. do zorg. oddz. w Kołomyi, kier. tym oddz. 5 lat. W 1928 zał. i zorg. oddz. Banku Gosp. Kraj. w Radomiu, którego był kier. Czł. Magistratu m. Kołomyi, nast. czł. rady przybocz. prez. m. Radomia. Od 1929 czł. Izby Przemysłowo-Handl. w Sosnowcu z nominacji ministra przemysłu i handlu. Był komisarzem bank. w Syndykacie Roln. i garbarni Wickenhagena w Radomiu, oraz del. B. G. K. do spraw finans. m. Radomia. Pracę społ. rozp. za czasów akad. na terenie młodzieży akad., nast. w org. prac. bank. we Lwowie. Od 1920—22 przewodn. czytelni akad. i międzystowarzyszeniowej konf. akad. we Lwowie; brał udział w org. młodz. akad. do akcji plebiscyt. na Górn. Śl., prac. w ruchu zawod. jako sekr. gener. Polsk. Zw. Urzędn. Inst. Finans. we Lwowie. W 1930 poseł na sejm z okr. radomskiego; prac. w kom.: budżetowej, skarb., przemysłowo-handl., refer. budżety: Sejmu, Senatu, Min. Przem. i Handlu oraz szereg ważn. ustaw gospod. i skarb., jak ustawy oddłuż. dla roln., ustawa o kartelach, ustawa o klasyfik. gruntów. Był zast. przewodn. komisji skarbowej; kier. grupy skarbowej B. B. W. R. i zast. kier. gr. przemysł.-handl. Jako zast. sekr. gener. B. B. W. R., kier. refer. gospod. i pracą społ. w dziedzinie gospod. i samorząd., org. w całym kraju regj. zjazdy gospod., sekcje pracy gospod. i kursy społ.-gospod. W 1935 mian. dyr. gab. Min. Przem. i Handlu. Od 12. 3. 1936 nacz. wydz. pers. Banku Polskiego. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Polna 44, tel. 9-00-80.

CZERNICKI KSAWERY STANISŁAW. Inż. bud. okr. Kmdr * 17. 10. 1882 w Giedejkach, woj. wileńskie. S. Edwarda i Teresy z Bohuszewiczów. Oż. 10. 12. 1918 z Serafiną Morgalin. Uk. szk. realną w Wilnie (1901) i Morską Szk. Inż. w Kronsztacie (1905). Sł. w mar. woj. ros.; podcz. w świat. we flocie bałtyck. 1918—1919 prez. Komit. Polsk. w Estonii. Od 1920 w mar. woj. polsk., m. in.: szef sł. techn. flotylli wiślanej, kmdt portu woj. w Modlinie, przewodn.

nadz. techn. przy bud. okręt. woj. we Francji. Od 1929 kmdr. Czł. rady gł. i zarz. gł. L. M. i K., rady gł. Tow. Wojsk.-Techn., przewodn. wydz. morsk. tegoż tow. Odzn.: O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, szw. Miecza 3.

CZERNIEWSKI MARIAN . PAWEŁ. Płk dypl. w st. sp. * 25. 4. 1885 w Ossównie, pow. węgrowski. S. Teodora (powst. 1863) i Marii z Granickich. Ożen. 27. 12. 1922 z Ireną Mieleszyńską. Matura w Mitawie (1903), stud. na polit. w Rydze (1903—05) i na uniw. w Petersburgu (prawo, 1908—13). W 1924 uk. Wyż. Szk. Wojen. w Warszawie. Jako uczeń czł. zakonspir. kół polskich na Litwie, kier. przez P.P.S. Na polit. w Rydze nal. do „Koła Wilderów Polaków". W 1905 areszt. Od 1908—13 czł. zarz. Zw. Młodz. Post.-Niepodl. W 1914 powoł. do wojsk. ros. jako ofic. rez. (służba front.). Od 1917 w Zw. Pol. Wojsk. na fr., później w Odesie, w Taganrogu, wreszcie w pol. form. odeskich. W 1918 w Org. Werb.-Agitac., nast. w 4 dyw. Żeligowskiego, z którą wrócił do Polski i brał udz. w walk. na fr. galic. i woł. Po wojnie szef. wydz. i p. o. szefa sztabu O. K., szef sztabu dyw. piech., szef wydz. w Szt. Gł., dca p. p., zast. dcy O. K. Dyr. wydz. wojsk. zarz. miejsk. m. st. Warszawy. 1. wicepr. Zarz. Gł. Zw. Rezerw.; wicepr. zarz. główn. F. P. Zw. Obr. Ojcz.; czł. zarz. gł. Zw. Kaniowczyków i Żeligowczyków; prez. Zw. Niepodl. zPetersburga. Odzn.: V. M. 5; K. N.; O. P. 4; K. Z. zł.; M. za W.; M. 10-l. O. N. Warszawa, al. 3. Maja 7 m. 17.

CZERWIŃSKI ANDRZEJ. Ppłk dypl. * 11. 2. 1895 w Glichowie, pow. Myślenice. S. Jana i Agnieszki. Uk. wydz. prawa i adm. Uniw. Jagiel. i Wyż. Szk. Woj. (1922—24). 1911—14 w Harc., czł. „Zarzewia". Od 8. 1914 w art. Leg. Polsk. 1917—18 w w. austr. Od 11. 1918 w w. p. Pełn. sł. w linii i Szt. Gł. 1930—34 attaché wojsk. pos. R. P. w Pradze. Nast. zast. dcy p. a. l., po czym dca d. a. k. W 1935 zorg. w Stanisławowie wojsk. ośrodek wyszk. szybowc. Prac. w T. W. W. Współprac. Polski Zbrojnej i Przegl. Wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 3, czechosł. L. B. 3.

CZERWIŃSKI WITOLD STANISŁAW. Dr praw i nauk ekon. * 5. 8. 1900 w Warszawie; S. Konstantego i Anny ze Stankiewiczów. Ożen. 31. 1. 1931 z Milą Kamińską, art. dramat. Uk. gimn. im. Staszyca w Warszawie, wydz. praw. uniw. warsz. oraz wydz. praw. i ekonom. uniw. w Paryżu. Dyr. Rady Nacz. Zw. Drzewn. Podczas wojny 1920 ochotn. w 7 p. uł., na fr. lit.-białor. Sekr. gener. Polsk. Feder. Przyj. Ligi Nar. Ogł. w jęz. franc. Le problème de l'indépendance économique de la Pologne (Paryż 1932) oraz szereg art. Odzn. K. W. Warszawa, Czerw. Krzyża 21-23, tel. 2-05-98.

CZERWIŃSKI KAZIMIERZ. Przemysł. Płk rez. * 7. 1. 1886 w Rosji. S. Leona i Felicji z Łempickich. Ożen. 1915 z Jadwigą Bałłujef. Uk. gimn., Michajłowską Szk. Art. w Petersburgu (ob. Leningrad), Ak. Wojskową tamże oraz szk. lotn. w Kijowie. Od 1907 of. zaw. art. kon. ros. W czasie wojny świat. dca eskadry lotn. W r. 1919 star. w Łomży nast. szef dep. mobil. M. S. W. Po wojnie prac. w przemyśle na Pomorzu. Wł. fabryki w Starogardzie. Prez. koła Z. O. R., prez. Zw. Pracod., r-ca Izby Przem.-Handl. w Gdyni, wicepr. Centr. Zw. Przem. Polsk. w Warszawie. Ogł. szer. art. z dziedz. wojsk. Odzn.: K. W., M. za W. Starogard, Kościuszki 131.

CZERWIŃSKI ZYGMUNT JULIAN. Ziemian. * 4. 2. 1885 w Olchowcu Wielkim, na Podolu. S. Kazimierza i Zofii z Bużenina Mniszkówny. Ożen. 11. 6. 1913 z Marią Grocholską. Uk. szk. realną w Odesie, Ak. Handl. w Antwerpii oraz École Libre des Sc. Polit. w Paryżu. Admin. klucza Zahinieckiego ks. Karola Radziwiłła. Ochotn. w. p. w 1920. Por. rez. Wicepr. org. ziemiańsk. w Żytomierzu (1918), wicepr. pow. oddz. Zw. Ziemian w Łucku (1921), czł. wydz. powiat. w Łucku (1923), prez. Zw. Ziemian w Łucku (1926—1932), zast. dyr. Zw. Ziemian Wołynia (1928—1930), prez. sekcji prod. zwierz. na Wyst. Wołyńsk. (od 1928), czł. woł. wydz. wojew., przewodn. Woł. Wojew. Urz. Rozj. (1932), sędzia hon. przy Sądzie Okr. w Łucku, przewodn. kom. Poż. Nar. na pow. łucki (1933), burm. z wyb. m. Ołyki. Czł. kom. red. Ziemia Wołynia (1928), czł. cz. Tow. Herald. we Lwowie (od 1908), czł.-zał. Kolegium Herald. w Warszawie, cz. Woł. Tow. Przyj. Nauk. Szamb. hon. papieża Benedykta XV (1920), potw. w tejże godn. przez papieża Piusa XI (1922). Odzn. K. Z. zł.

CZESKA-MĄCZYŃSKA Z RYBCZYŃSKICH MARIA. Literatka. * 16. 1. 1883 w Białej. C. Jana i Heleny z Hałatkic-

wiczów. Zaśl. 24. 8. 1918 Mieczysława Mączyńskiego. Uk. szk. śr. W 1914 sł. w szpit. C. K. w Krakowie. Ogł.: Opowieści Chrystusowe; Dwaj Rymszowie; W obr. Gdańska; Szlakiem gromu; Demon życia; Na rozdrożu; Na różnych strunach; Eloe; Pam. młodej matki; Macierzyństwo; Dziwacz.przygody imci pana Jura Bendońskiego; Z ducha i z ziemi; Halusia z rakowickiego młyna; Otworzyło się okno na świat; Pięciu chłopaków pana majstra; Mieszczuchy i w. in. oraz ok. 60 nowel. Otrzymała nagr. konkurs. Wieku Nowego za nowele: Suteryny; Eloe (I nagr.) i za Koszulc królowej Izabeli (III nagr.), nagr. Kroniki Powsz. za Judaszową winę; na konk. teatr. lud. wyróżn. za dram. Bezimienni, nagr. wojew. śląskiego za Hymn pracy i w. in. nagr. za utw. dram. i scen. film. Poza tym ogł. wiele broszur i przekł. z niem., art. publicyst. i wygł. odczyty. Żywiec, Dyr. Lasów.

CZETWERTYŃSKI-ŚWIATOPEŁK ks. SEWERYN FRANCISZEK KALIKST. Roln. Ekonom. Polit. * w Warszawie 18. 4. 1873. S. Włodzimierza i Marii Wandy z hr. Uruskich. Oż. 11. 6. 1898 z Zofią hr. Przezdziecką. Uk. gimn. realne i wydz. ekonom. politechn. w Rydze, stud. na uniw. w Bonn. Wicepr. Warsz. Tow. Dobrocz. 1904. Poseł do Dumy Państw. ros. 1906. Współzał. i prez. Centr. Tow. Roln. 1907—1917. Prez. Tow. Osad Roln. i Przyt. Rzem. 1908—1918. Wicepr. Kom. Narod. Zał. Koła Międzypart. w Moskwie. Organ. Centr. Komit. Narod. w Warszawie. Czł. Synd. i Tow. Roln. w Siedlcach i Tow. Roln. w Radzyniu. Poseł do Sejmu Ustawod. i zwycz. 1922—28; czł. kom. prawn., skarb.-budżet. i wojsk.; ref. budżetu wojsk. Warszawa, Krak. Przedmieście 30, tel. 6-86-96; Suchowola p. Wohyń, woj. lubelskie.

CZEŻOWSKI ADAM. Inż. Alpinista i podróżnik. * 22. 1. 1892 w Gorlicach. Uk. wydz. dróg i mostów Politech. Lwowskiej. W 1911 odbył jedno z pierwszych przejść całych Alp Transylwańskich; w 1912 przeszedł Alpy Szwajc. W 1918 uczest. ekspedycji nauk. do Tian-Szanu dla pomiarów linii wiecznych śniegów. Podr. po Indiach, Mezopotamii, zbierając zabytki archeol. dla Uniw. Jana Kazimierza. Ogł. art.: Irak (Naokoło Świata, nr 10 1925) oraz „Śladami ekspedycji himalajskiej" (tamże nr 16 1925). Warszawa, Filtrowa 69 m. 16, tel. 8-54-33.

CZEŻOWSKI TADEUSZ HIPOLIT. Dr fil. * 26. 7. 1889 w Wiedniu. S. Jana Adama i Heleny z Kuschée. Oż. w 1929 z Antoniną Packiewicz. Uk. gimn. III we Lwowie w 1907, nast. wydz. fil. Uniw. Jana Kazimierza, (d-rat w 1915). Prof. filozofii Uniw. Stef. Batorego. W 1920 ochotn. w 201 p. a. p. Przewodn. Wileńsk. Tow. Filozof.; b. przewodn. Warsz. Tow. Fil.; przewod. wil. oddz. Tow. Tatrzańskiego, Tow. Przyj. Nauk w Wilnie i w in. Ogł. m. in.: O filozofii (Wilno 1923), Klasyczna nauka o sądzie i wniosku w świetle logiki współczesnej (Wilno 1927), Die polnische Philosophie, Einzeldisziplinen (Berlin 1928), O pewnym uogólnieniu logiki klasycznej (Lwów 1931), O stosunku nauki do państwa (Warszawa 1933), Jak powstało zagadnienie przyczynowości, zarys jego rozwoju w filozofii starożytnej (Wilno 1933) oraz szereg prac w: Arch. Nauk., Lwów; Przegl. Fil., Warszawa; Kwart. Psych., Poznań; Slavische Rundschau, Praga i in. Odzn. K. W. Wilno, Zakretowa nr 15 m. 9. tel. 20-43.

CZOŁOWSKI-SAS ALEKSANDER. Dr fil. Hist. i archeol. * 27. 2. 1865 w Bakończycach p. Przemyślem. S. Aleksandra i Olimpii z Boguckich. Oż. 1906 z Sylwią Manolin. Uk. uniw. w Wiedniu (1890), d-rat na U J. K. Czł. kom. hist. Pol. Ak. Um. Dyr. archiw. i muzeum miejsk. we Lwowie. Zał. i prez. Tow. Mił. Przeszłości Lwowa od 1906, czł. Tow. Nauk. we Lwowie, czł. rady gł. L. M. i K. W 1931 pierwszy zorg. w Polsce nauk. wystawę morską we Lwowie. Ogł. szereg prac z zakr. archeologii, hist. wojskowości i marynarki polskiej, m. in.: Początki Mołdawii i wyprawa Kazimierza Wielkiego w r. 1359 (1890), Wojna polsko-turecka w r. 1675 (1895), Gdańsk i Pomorze gdańskie (Kraków 1920), Marynarka w Polsce, szkic hist. (Lwów — Warszawa 1922), Ze studiów nad dziejami włoskimi (1891), Lwów w obrazach od założenia do r. 1772 (1925), Bitwa pod Obertynem w r. 1531, O położeniu starego Kalisza (1890), Pomniki dziejowe Lwowa, 2 t. (1896) i w. in. Wł. jednego z najbogatszych zbiorów kartogr. wojsk. polskiej. Odzn. O. P. 4. Lwów, Wronowskich 7.

CZOPP WIKTOR WILHELM. Ppłk dypl. * 11. 6. 1891 we Lwowie. S. Adolfa i Laury z Goldstaubów. Oż. 4. 12. 1919 z Wandą Eberhardt. Uk. wydz. prawny uniw. we Lwowie i Wyższ. Szk. Woj. (1920—21).

1912—1914 czł. Zw. Walki Czyn. i Zw. Strz. we Lwowie. Od 1914 sł. w I bryg. Leg. Po rozw. Leg. intern. w Marmarosz-Sziget. Od 11. 1918 w w. p. Of. oddz. operac. szt. Wodza Nacz., of. operac. szt. 17 dyw. piech. Po wojnie m. in. szef szt. dyw. piech., szef oddz. og. D. O. K., dca dyonu art., zca dcy p. a. c. Ogł. liczne art. z dziedz. wojsk. Odzn.: K. N., K. W. 4, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

CZOSNOWSKI STANISŁAW. Literat. Publicysta. * 8. 5. 1893 w Bożykowcach na Podolu. Uk. gimn. w Kijowie, stud. filozof. na Uniw. Jana Kazim. i J. Piłsudskiego. W l. 1918—1919 służ. w 1 pułku uł. Krechow. Red. nacz. sprawozdań parlament. W l. 1923—1928 sekr. Pol. Grupy Międzyparl. Odbył podróże po Afryce, St. Zjed., Kanadzie. Ogł. m. in.: Idąca śmierć (Warszawa 1922); Unia Międzyparlamentarna (monografia, Warszawa 1925); Sześć milionów dzikich koni (Naokoło Świata 1926, nr 32); Perła Kanady (Tyg. Ilustr. 1926, nr 5); Sprawa mniejszości narodowych na terenach Tow. Przyj. Ligi Narodów (Warszawa 1928). Warszawa, Wawelska 56.

CZUBALSKI FRANCISZEK. Dr med. * 13. 12. 1884 w Przysusze woj. kiel. Uk. uniw. w Dorpacie, drat med. Uniw. Jana Kaz. 1910 i studia na Uniw. Jag. Asyst. kat. farmakognozji Uniw. Jana Kaz. 1909, doc. farmakol. 1914, asyst. kat. fizjolog. Un. Jag. 1915, doc. fizjol. tamże 1915, wykł. fizjol. w Un. J. P. 1916, prof. nadzw. tego przedm. 1919, prof. zwycz. 1921, dziek. 1923—24, 1924—25, 1934—35. Pror. 1934-35. Ogł. szer. prac z dziedz. fizjol.

CZUBERNAT FRANCISZEK JÓZEF. Inż.-roln. * 21. 12. 1892 w Nowym Targu. S. Andrzeja i Zofii z Cyrwusów. Uk. gimn. w N. Targu, studium roln. Uniw. Jagiel., tamże wyższy kurs spółdzielczy, szk. roln. w Szwajcarii. Czynny w gimn. org. młodz. pols., w Sokole i Druż. Strzel. w N. Targu. Od 1912—18 w w. austr.; od 1918—1921 ochotnik w. p. Por. rez. W kampanii 1920 sł. w dyw. górskiej. Od 1921 studia uniw.; nast. nauczyc. gimn. i semin. do 1930. Od 1924 sekr. T-wa Roln. w N. Targu. Wicepr. Zw. Podhalan, prezes Zw. Młodz. Lud. Agronom pow. nowotarskiego. Red. „Gazety Podhalańsk." (1921—30). Ogł. art. w „Przew. Kółek Roln", i mies. „Rolnik". N. Targ, Piłsudskiego 44, tel. 9.

CZUCHNOWSKI MARIAN. Liter. Poeta. * 1909 w Polnej, pow. grzybowski. Stud. na Uniw. Jagiel. Prac. w dziennik. w Krakowie. Ogł. art. na temat „nowej poezji proletariackiej" w Robotniku i Nowym Piśmie (1933). Poza tym: Poranek goryczy (debiut poetycki, 1930); Kobiety i konie (1931); Reporter róż (poem. 1932); Tak (1933); Trudny życiorys (poem. wiejsk. 1934). Kraków, Wielopole 1, Pałac Prasy.

CZUJ JAN. Ks. * 20. 5. 1886 w Bożęcinie, woj. krak. Uk. sem duch. w Tarnowie, Un. Jag. (d-rat teol. 1916), Gregorianum (magist. aggregatus, 1922), doc. patrolog. Uniw. J. P., wykł. w Kat. Uniw. Lub. 1922, prof. zwycz. tamże 1929. Ogł. m. in.: Kościół a państwo u św. Augustyna; Buddyzm; Św. Pacjan z Barcelony; Hierachia kościelna u św. Augustyna; Św. Cyprian. Poseł do Sejmu ze str. katolicko-lud. w 1922. Prezes tegoż stronnictwa.

CZUMA IGNACY. Dr praw. * 22. 10. 1891 w Niepołomicach, woj. krak. Uk. wydz. prawny Uniw. Jag. Od 1922 zast. prof., a od 1925 prof. skarb. i prawa skarb. Katol. Uniw. Lub.; doc. nauki skarbowości i polsk. ustawod. skarb. Uniw. Jag. od 1924, poseł na Sejm z B. B. W. R. 1930. Ogł.: Konstytucja Rosji sowieckiej (1923)- Równowaga budżetu na tle prawa budżetowego różnych państw (1924), Sprawie, dliwość w dziedzinie skarbowej (1929), Dzisiejsza filozofia sowieckiego prawa a romantyzm prawniczy (1930) i in. Odzn. O. P. 3. Lublin, Uniwersytet.

CZUMA WALERIAN. Gen. bryg. * 24. 12. 1890 w Niepołomicach. Uk. gimn., stud. w Akad. Roln. w Wiedniu. Nal. do Polsk. Druż. Strzel. Od 1914 w 2 i 3 p. p. Leg. Polsk. Pod Wołczeckiem w 1916 c. ranny. Pod Rarańczą dow. baonem. Prac. org. w Moskwie, nast. dca 5 Dyw. Syb. Po kapitul. dost. się do niew., z kt. powr. w 1922. W w. p. m. in. dca piech. dyw. i dyw. piech. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N.

CZURUK OTTON. Inż. Płk dypl. *16.1.1887 w Antonówce (Kijowszczyzna). S. Jerzego Ignacego i Franciszki z Bętkowskich. Oż. 28. 10. 1919 z Wandą Iwanowską. Uk. gimn. w Krakowie, politechn. we Lwowie i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. 1912 do 1914 dca komp. podof. rzemieśl. drużyn Bartosz. we Lwowie. Brał udz. w wojnie świat. Od 1918 w w. p. Uczestnik obr. Lwowa, nast. w kamp. ukraińskiej i bolszew. Po wojnie zajm. szer. wyższych

stan. w Szt. Gł. i w G. I. S. Z. oraz był dcą p. p. Szef Biura Przem. Wojen. w M. S. Wojsk. Prez. kom. red. Przegl. Mechan., wicepr. zarz. Muzeum Przem. i Techn. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. Z. zł., K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. O. B. 3.

CZYŻ-MINTOWT JAN GUSTAW. Dr med. Płk-lek. * 30. 8. 1889 w Tule (Rosja). S. Wincentego i Marii Sippko. Oż. 20. 5. 1912 z Anną Ludwiką Gudowicz. Uk. wydz. lek. uniw. w Moskwie. Prac. w P. P. S. na ter. Rosji, nast. w P. O. W. K. N. 3. Ob. prac. w P. O. W., Tow. Przyj. Huculszcz., Zw. Harc. Pol. i in. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. i zagr.

CZYŻEWICZ ADAM FERDYNAND. Dr med. * 19. 11. 1877 we Lwowie. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. lek. Uniw. J. Kaz. (drat w 1900). Po uk. studiów, prac. w Inst. Pasteur'a w Paryżu pod kier. prof. Miecznikowa, dra Danysza i dra Macaigne'a, nast. był asyst. w klinice chirurg. uniw. wrocławskiego pod kier. prof. Jana Mikulicz-Radeckiego (1902-03) oraz w klin. położn.-ginekol. uniw. w Bonn u prof. H. Fritscha. W l. 1903—11 asyst. szkoły położ. we Lwowie i kier. oddz. ginekol. szpit., nast. asyst. kliniki położn.-ginekol. Uniw. J. Kaz. pod kier. prof. A. Marsa. W 1914 habilit. na doc. położnictwa i ginekol. na Uniw. J. Kaz., od 1920 prof. zwycz. położn. i ginekol. Uniw. J. P. Dziekan 1925—26. Ogł. łącznie 55 prac nauk. Warszawa, Wawelska 22, tel. 9-00-88.

CZYŻEWSKA Z GAŁECKICH ZOFIA ŁUCJA. Dr med. * 26. 12. 1901 w Siemiatyczach. C. Walentego i Aleksandry. Zaśl. 6. 11. 1929 Mieczysława Czyżewskiego. Uk. wydz. lek. Uniw. J. Piłsudskiego w 1929. Po uk. studiów początk. asyst. Szpit. św. Ducha, nast. lek. ośr. zdr. m. Warszawy i lek. ambulat. Szpit. św. Ducha w Warszawie. Podczas wojny świat. udział w prac. woj. harc. pol. na Kresach wsch. W 1920 prac. w szpitalu polowym bryg. syberyjsk. Współpr. w kole pań przy pol. kom. do Zwalczania Raka. Ogł. w czasop. lek. 6 prac nauk. Warszawa, Radna 11, tel. 5-96-66.

CZYŻEWSKI TYTUS. Poeta. Art.-mal. * 1885 w Przybyszowie na Podhalu. Uk. studia mal. w Krakowie i Paryżu. Po uk. studiów naucz. szk. śr. w Małopolsce 1910—22, red. bibliogr. franc.-polsk. przy amb. R. P. w Paryżu 1922—25. Ogł. Śmierć fauna (1907), Elektryczne wizje (1920), Noc - Dzień (1922), Zielone oko, Osioł i słońce w metamorfozie (1922), L'art polonais d'aujourdhui (1925) oraz studia o mal. w czasop. Obrazy: Zbójnik (1918), Obraz wielopłaszczyznowy (1919), Kiosk formistyczny (1927), Z Hiszpanii (1929). Założ. grupy mal. i poetów „Formiści" i red. Formistów 1919—21. Warszawa, Szpitalna 6, m. 11.

ĆWIERCZAKIEWICZ STANISŁAW (ĆWICZ). Dziennikarz. Literat. * w Wyszogrodzie. Uk. studia w Warszawie. Od 1902 prac. dorywczo jako dziennik. i literat w Warszawie. Krytyk literacki krakowsk. „Nowej Reformy", nast. współred. pism w Częstochowie i Sosnowcu. W czasie wojny współpr. „Gazety Polskiej" w Moskwie. Po powrocie do kraju st. red. Ag. Telegraf. Od 1922 red. i sprawozd. sądowy „Kuriera Czerwonego". Ogł. felietony „Kratki sądowe" oraz szereg pow., jako też przekładów z jęz. obcych. Warszawa, Marszałkowska 6, tel. 9-06-95.

ĆWIERTNIAK JÓZEF STEFAN. Płk dypl. * 7. 9. 1896 w Dobczycach (Młp.). Uk. gimn. w Wadowicach, stud. na wydz. prawn. Uniw. Jagiel., uk. Wyż. Szk. Woj. (1921). Przed w. świat. czł. Harc. i Zw. Strz. Od 8. 1914 w 3 p. p. Leg., 2-kr. ranny. Po kryz. przys. intern. na Węgrzech. Od 11. 1918 w w. p. na stan. sztab. w kraju i na fr. Po wojnie m. in. wykł. takt. w D. C. W. w Rembertowie, dca p. p., szef Dep. Piech. M. S. Wojsk. Ogł. szer. prac w czasop. wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

ĆWIKLIŃSKA Z TRAPSZÓW MIECZYSŁAWA. Art. dram. * 1880. C. Marcelego i Aleksandry. Uk. pensję w Poznaniu. Debiut. w Teatrze Lud. w Warszawie (Helenka w Grubych rybach). Od 1901 wyst. w Nowościach warsz., nast. w farsie. Stud. w Paryżu śpiew. pod kier. J. Reszkego, po czym wyst. w berlińsk. operze komiczn. i w Dreźnie. Od 1918 w Teatrze Letnim w Warszawie, nast. w operetce. Od 1922 w teatr. A. Szyfmana, nast. miejsk. w Warszawie. Ważn. role m. in. w: Królu, Świętym gaju, Raju zamkniętym, Prawie pocałunku, Szkole kokot, Rozwiedźmy się, Niewiernej, Mecenasie Bolbecku, Domu otwartym. Grała w szer. film. Jubil. w r. 1936. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Warszawa, al. 3 Maja 5.

ĆWIRKO - GODYCKI MICHAŁ, patrz: GODYCKI-ĆWIRKO.

D

DABULEWICZ SŁAWOMIR. Działacz społ. * 1891 w Augustowie, w Suwalskiem. Uk. szk. śr. w Suwałkach i W. S. H. w Warszawie. Od 14 r. życia prac. w org. niepodl., czynny w bojkocie szk. ros., walczył o szk. polską. W 1920 ochotn. w. p. W 1925 współorg. Centr. Org. Zw. Zawod. Prac. Umysł.; sekr. a od 1927 do 1930 prezes tej org. W 1930 poseł do Sejmu z ram. org. prac. W 1925 del. prac. umysł. w zarz. gł. Fund. Bezrob. Od 1926 sekr. i czł. Kom. Opin. Pracy, przy Pr. Rady Min. Od 1928 czł. Kom. Org., nast. nacz. wydz. w Zakł. Ubezp. Prac. Umysł. Kier. sekr. B. B. W. R. w Białymstoku. Nacz. wydz. osob. Dyr. Tramwajów i Autobusów m. st. Warszawy. Od 1922—27 red. „Pracownika Bankowego", a od 1927—30 red. „Biuletynu", centr. org. Zw. Zawod. Prac. Umysł. Warszawa, Marszałkowska 120.

DACZYŃSKI STANISŁAW. Art. dram. * 11. 9. 1892 w Husiatynie, na Podolu. Uk. gimn. w Przemyślu. Wyst. od 1912 w teatr.: łódzkim, Polskim w Warszawie, Polskim w Kijowie. Od 1. 1. 1919 w Teatrze Letnim, nast. w Reducie, ost. w T. K. K. T. w Warszawie. Role m. in.: Morwicz (Wilki w nocy); Syn (Papa); Bobczyński (Rewizor); Dr W. Bark (Gdzie diabeł nie może). Warszawa, Książęca 1, tel. 9-38-90.

DADLEZOWA PAULINA. Dział. społ. * 16. 6. 1868 w Potyliczu, pow. Rawa Ruska. C. Juliana i Karoliny z Chmielowskich. Uk. szk. śr. we Lwowie. Do 1909 prac. społ. w R. Ruskiej, od 1909 przew. koła T. S. L., inicjat. bud. szkół, domów lud., czytelń, zał. publ. wypoż. książek. Czł. rady nadz. zarz. gł. T. S. L., czł. hon. T. S. L., czł. zarz. Zw. Ob. Pracy Kobiet, Radna gm. i opiek.-społ., czł. zarz. Zw. Kół Gosp. Wiejsk., czł. zarz. Koła Ziemian (honor.), obyw. hon. Rawy Ruskiej. Odzn.: O. P. 5, Wawrz. Akad. sr. Rawa Ruska, Mickiewicza 34.

DAHLEN WACŁAW. Ppłk dypl. w st. sp. * 1885 w Płockiem. Uk. szk. śr., Wyż. Szk. Woj., spec. stud. wojsk. we Francji. W w. świat. of. w. ros., dost. się do niew. niem. Po powr. do kraju wst. do w. p. Wykład. takt. łączn. w W. S. W. Ogł. prace z dziedz. łączn., m. in. Organizacja i działanie łączności w polu. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. O. B. 4, łot. M. za W. Kolonia Ołtarzew, poczta Ożarów.

DAKOWSKI JÓZEF KAZIMIERZ. Przemysłowiec. Kompozytor. * 22. 2. 1879 w Milejowie. S. Piotra i Klementyny z Bajenkiewiczów. Ożen. 2. 6. 1906 z Cecylią Kaczałło. Uk. gimn. P. Chrzanowskiego w Warszawie. W 1905 del. z ram. P. P. S. do układ. między pracodawc. i pracown. W 1915 do 16 czynny w P.O.W. Prez. Koła Przyj. Śródm. Warszawy. Ogł. pieśni: Z rodzinnych pól, Wiochna, Modlitwa polna z r. 1863 (z tekstem) na organy i orkiestrę. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Bagatela 3, tel. 8-97-46.

DALBOR BOLESŁAW. Inż. * 4. 4. 1881 w Dżygówce, na Podolu. S. Maksymiliana i Emilii z Nowaków. Ożen. 12. 1. 1911. Uk. gimn. w Brodach i wydz. bud. maszyn Polit. Lwowskiej. Odbył kurs samochod. w wojsku. Zaprzys. biegły sąd.. oraz Izby Przem.-Handl. w Katowicach z działu gazownictwa i bud. maszyn. Nal. do Sokoła, nast. do Zw. Strzel. Sł. w wojsku austr. od 1914–18, na fr. serbsk. i włoskim. W 1918 ucz. obr. Lwowa. Nast. sł. w w. p. Od 1922 ppłk rez. Czł. Zw. Of. Rez., L. O. P. P., L. M. i K., prez Zw. Of. Rez. koła Chorzów, czł. zarz. okr. Zw. Of. Rez., Czł. Zw. Gospod. Gazowni i Wodoc. w Polsce,

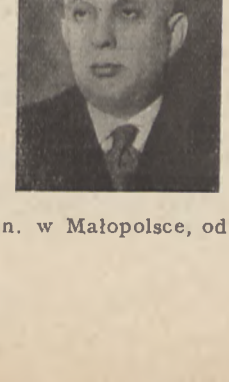

czł. Zrzesz. Gazowników i Wodociąg. Pol., wicepr. Tow. Łowieckiego, prez. tow. prawidłow. myślistwa „Diana" w Zawierciu. Ogł.: Dotychczasowe wysiłki około przeprowadzenia i gazyfikacji Górnego Śląska, art. fach. o gazie w „Gazie i Wodzie" oraz art. w „Łowcu Polskim". Odzn.: K. W., K. Z., M. 10-l. O. N. Chorzów, Dra Urbanowicza, tel. 4-14-28.

DALEWSKI TADEUSZ JAN. Dział. społ. * 13. 3. 1894 w Krakowie. S. Ignacego i Agnieszki z Węgrzynów. Ożenił się 28. 8. 1920 z Kazimierą Keller. Uk. sem. nauczyc. w Krakowie. W 1914 w druż. strzel. Sokoła w Krakowie, w czasie wojny w Legionach. Inicj. i wyd. pisma pol. „Reluton". W 1917 areszt. za agitację przeciwwerb. w Królestwie. Od 11. 1918 w w. p. W 1919 na fr. lit.-biało-r. W 1920 kier. druk. D. O. Gen. Kielce i red. wyd. „Czwartak". Po uk. służby wojsk. prac. w Zw. Młodz. Przemysł. i Rękodz. w Krakowie. W 1923—25 był w St. Zjedn. Od 1922 czł. krak. oddz. Zw. Legionistów, od 1932 —1935 czł.-zał. Koła Czwartaków, od 1933 sekr. zarz. okr. Zw. Rez., dokoopt. czł. krak. rady miejsk. Ogł. art. z zakr. wych. młodz. Red. czasop. „Związkowiec". Odzn.: K. N., K. W. 4., M. za W. Kraków, św. Tomasza 31, tel. 1-25-98.

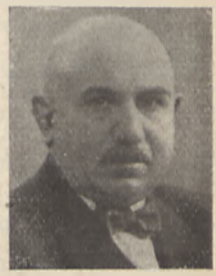
DAMIĘCKI DOBIESŁAW. Art. dram. * 2. 4. 1899 w Karniewku, pow. pułtuski. Uk. wydz. fil. Uniw. J. P. Sł. w Leg. Polsk. 9. 1924—1925 wyst. w Reducie, 1925—1927 w teatrze miejskim w Łodzi, nast. we Lwowie, po czym w teatrze Ateneum (pod reż. Schillera, Jaracza, Adwentowicza) i w T. K. K. T. w Warszawie. Role gł.: Konrad (Wyzwolenie); Poeta (Wesele); Don Rodryg (Cyd); Don Henryk (Książę Niezłomny); Lekkoduch, Rzeźbiarz (Żeglarz); Tadeusz (Śnieg); Jurkiewicz (Mały domek, Rittnera); Algernon (Brat marnotrawny); Markiz Nolli (Żywa maska); Koziowski (Uśmiech losu). Czł. Nacz. Rady Artyst. od 11. 4. 1936. Warszawa, 3 maja 2, m. 34, tel. 6-97-67.

DAMM HENRYK. Prawnik. * 1. 6. 1882 w Stryju. S. Emila i Anny z Hermanów. Ożenił się 1. 2. 1910 z Marią Zofią Macielińską. Uk. gimn. w Stryju i wydz. prawa Uniw. Jana Kazim. W 1910 r. prac. w Towarzystwie C. L. i Sokole w Radziechowie. W 1918 areszt. przez Ukr. Prez. i założ. koła L. O. P. P. w Chorzowie, czł. L. M. i K. Od 1915 do 1926 prac. w sądown. w Małopolsce, od r. 1920 w Wielkopolsce. W 1922 nacz. sądu w Chorzowie. Od 1926 notariusz i adwokat. Ogł. Niemiecki kodeks cywilny (1922). Chorzów, Wolności 52, tel. 4-11-35.

DAMM-ROGALIŃSKA MARIA, patrz: ROGALIŃSKA-DAMM.

DANDELSKI ZDZISŁAW. Dr med. * 18. 11. 1880 w Roszkowie Wlkp. S. Maksymiliana i Salomei z Wieczorków. Uk. gimn. w Rogoźnie, stud. na wydz. lek. uniw. w Berlinie, Monachium, Gryfii, Würtzburgu (dypl. 1906). W czas. gimn. nal. do tjn. kółek kult.-oświat., nast. człon. Tow. Czerw. Róży i org. Zet; długol. prez. Bratn. Pomocy w Berlinie i Monachium; po osiedleniu się w Toruniu 1911 czł. cz. Sokoła. Od 1914 sł. w w. niem., dca szpit. wojsk. w Toruniu. 1917—18 czł. P. O. W. Po przewr. czł. Rady Lud. i Żołn. Org. P. C. K. na Pomorzu. Z chwilą przej. przez wł. polskie pierwszy kmdt Szpit. Okr. w Toruniu, nast. nacz. wojew. wydz. zdrowia i kier. biura ewakuac. dla przyj. uchodźc. Dyr. szpit. miejsk. w Toruniu. Przew. rady miejsk. 1920—26 przew. sejmiku wojew., przew. wydz. krajow., prez. Sokoła w Toruniu, b. przew. akcji ameryk. dożyw. dzieci. Odzn. K. Z. zł. Toruń, Szumana 2.

DANECKI BOLESŁAW. Arch. * 18. 10. 1895. S. Feliksa i Marii z Chodakowskich. Ożenił się 13. 8. 1918 z ... Herman. Uk. wydz. bud. Wyższ. Szk. Przem. w Krakowie. W 1913—14 nal. do Drużyn Strzel. w Łodzi. Od 1914—1917 w Leg. Pol. Ranny w bitwie pod Mołotkowem. Od 1917 przydz. do P. O. W., kmdt obw. w Łodzi, Brzezinach, Słupcy, Kutnie i Krośniewicach. Areszt. przez Niemców. W 1918 rozbr. Niemców w Łodzi, nast. wst. do w. p.; przydz. do bud. wojsk w Łodzi i Kutnie. Udział w kamp. 1920. 1934—36 wicepr. Zw. Leg. Pols., del. Zw. Leg. do zarz. woj. P. O. W. w Poznaniu; czł. zarz. woj. okr. org. młodz. prac. O. M. P.; przew. kom. Zw. Niepodl. woj. poznańsk. Właściciel przedsiębiorstwa robót inżynieryjnych. Wyk. m. in. blok robotn. na Zawadach w Poznaniu; pawilon muz.

w parku Wilsona; Dom Żołnierza im. Marsz. J. Piłsudskiego; nowoczesną chłodnię w rzeźni miejsk.; szkoły powsz. na Osiedlu Warsz. i Starołęce w Poznaniu. Odzn. K. N. Poznań, Marszałka Focha nr 79.

DANGEL bar. JÓZEF. Inż.-mechan. * 19. 3. 1883 w Łubnie, pow sieradzki. S. Tomasza i Anieli z Bandtke-Stężyńskich. Oż. 7. 7. 1923 z Marią Grodzicką. Uk. gimn. i szk. handl. w Warszawie oraz wydz. chem.-hutn. polit. w Leodium w 1908. Czł. uczn. kółek samokszt., w okr. stud. w Belgii czł. Zw. Pol. Młodz. Ak. Zagr. W l. 1912—15 prac. w C. T. R. w Warszawie i w Tow. Roln. w Wysokiem Mazowieckiem; w czasie wojny, pełnom. na gub. przyfr. Centr. Kom. Ob. Król. Pol., po rewol. pełnom. gł. kom. likwid. oraz radca przedst. Rady Reg., później zaś „R. P. w Petersburgu do 1919. Areszt. przez władze bolszew. i uwięz. jako zakł. W l. 1920—22 dyr. Depart. Prezyd. Min. Sk., zorg. Straż Obyw. dla ochr. obiektów Min. Sk., w l. 1922—26 sekr. gen. Banku Handl. w Warszawie, od 1926 do 1927 dyr. Dep. Obr. Pien. Min. Skar. od 1927—1931 dyr. gł. Banku Handl., od 1931 do 1932 zał. i prez. zarz. Pol. Sp. Powiern., od 1932 dyr. handl. i zast. czł. zarz. Śl. Zakł. Górn. Hutn. „Huta Pokój". Czł. Zw. Więźniów Ideow., Stow. Hutnik. Polsk., prez. Zw. Eksp. Polsk. Hut Żel., czł. zarz. Zw. Polsk. Hut Żel., wicepr. rady fabr. L. Zieleniewskiego, wicepr. rady huty „Ludwików", prez. rady Polsko-Szwajc. Przem. Leśn., wiceprez. Izby Przem.-Handl. w Katowicach. Ogł. art. z dziedz. finansów i hutn. w prasie codz. Odzn.: O. P. 3, K. Z., szw. ord. Wazów 3. Katowice, Kopernika 11, tel. 3-13-21.

DANIEC EMIL STANISŁAW. Mgr praw. Notariusz. * 30. 1. 1899 w Rymanowie. S. Stanisława i Zuzanny z Fusków. Uk. wydz. prawa Uniw. Jana Kazimierza. Od 1911 nal. do skautingu i Drużyn Strzeleck. W 1913 uk. kurs instrukt. w Skolem. W 1915 sł. w Leg. Pol. W 1918 wzięty do w. austr. W 11. 1918 wstąpił do 2 p. szwol. i brał udział w kampanii czeskiej, nast. bolszewickiej. Czł. wydz. i rady pow. i radny miejski, zast. nacz. zarz. K. K. O. i wicepr. koła Zw. Leg. w Lesku. Odzn.: M. N., M. za W. Lesko.

DANIEC JÓZEF JAN. Dr praw. Gen. bryg. w st. sp. * 1. 5. 1880 w Bochni, woj. krakowskie. S. Mateusza i Anny z Jasińskich. Uk. gimn. w Bochni, nast. wydz. prawa i admin. Uniw. Jagiel. Po uk. stud. rozp. prakt. adwok. 1912—13 czł. Zw. Strzel. w Rzeszowie. W 1914 wst. do II bryg. Leg., służył w piech., nast. sędzia wojsk. w Komendzie Leg. W 1917 przeszedł do sądownictwa cyw. W 1918 zorg. Wojsk. Sąd Okręgowy w Warszawie, był jego pierwsz. szefem, po czym sędzią Najw. Sądu Wojsk.; od 1920 szef Dep. Sprawiedl. M. S. Wojsk., szef korp. sąd. i sądownictwa wojsk. oraz nacz. prokur. wojsk. Czł. rady prawn. przy Min. Sprawiedl. Zał. Wojsk. Przegl. Prawn., w kt. ogł. szer. art. Odzn.: O. P. 3, K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Lwowska 15 m. 3, tel. 9-06-32.

DANIELEWICZ LEON JÓZEF. Ogrodnik-architekt. * 20. 2. 1878 we wsi Czastary, pow. wieluńskiego. S. Józefa i Józefy z Kowalskich. Oż. 27. 1. 1917 z Marią Szanier. Uk. szk. średn. w Łodzi (1896), szkołę ogrod. w Warszawie (1898) i w ciągu 6 lat odbywał studia zawod. w Niemczech, Francji, Anglii i Czechach. W 1899—1901 nal. w Łodzi do P. P. S. Prof. Wyższej Szk. Ogrodn. w Warszawie i nauczyc. średn. szk. ogrodn. tamże. Dyr. wydz. ogrodn. zarządu m. st. Warszawy. Prez. Tow. Ogrodn. w Warszawie, czł. Stow. Techników, czł. hon. Polsk. Zawod. Zw. Ogrodn., czł. Zw. Strzel., prez. oddz. ogrodn. Ligi M. i K., prez. oddz. ogrod. L. O. P. P., czł. Zw. Rez., czł. Rotary-Klubu, czł.-senior tow. ogrodn.-architekt. Ameryki Połudn. i Kanady. Twórca parków: Traugutta, Żeromskiego, dolnego parku na Żoliborzu i parku na Woli w Warszawie; projekt. wiele in. mniejszych prac w Warszawie. Ogł.: art. w prasie zawod. Odzn.: M. N., O. P. 4, L. H. 5, Mérite Agricole, belg. Krz. Zasł. Roln. i ord. Gw. Rum., med. zł. Min. Roln. i R. R. za pracę na polu ogrodnictwa i wielkim med. zł. za plany parków miejskich na wystawie ogrodn. w Brukseli (1927). Warszawa, Ogród Saski, tel. 6-19-65.

DANYSZ-FLESZAROWA REGINA ZOFIA. Dr nauk przyrodn. Geograf. * 28. 3. 1888 w Wiśniewie, w Siedleckiem. C. Piotra i Zofii z Zawadzkich. Zaśl. 7. 11. 1913 Albina Satyr-Fleszara † 3. 11. 1916. Nauki w gimn. w Siedlcach, Warszawie i Kijowie, stud. na uniw. w Zurichu (1906—1907); uk. wydz. przyr. uniw. w Paryżu (1907—1910). Od 1919 prac. w Państw. Inst. Geolog., od 1935 senator R. P. Od 1912—1914 prac. w Zw. Strzel., od 1914—1915 w Legionach, od 1915—1916 w Lidze Kobiet w Zakopanem, od 1919—1920 czynna w pracach plebiscyt. na Górnym Śląsku. Czł. Tow. Krajozn. od 1909. Od 1929—30 red. „Ziemi". Czł. Polsk. Tow. Geogr. (od 1918), czł. Zw. Bibliotekarzy Polskich, czł. Kom. Geograf. Pol. Akad. Umiej. W 1929—30 wykł. geogr. fiz. na W. W. P. Od 1918 czł. „Society of Women Geographers". Ogł. liczne prace i art. nauk. i popularnonauk. m. in.: Etude critique d'une carte ancienne de la Pologne (1913), Geografia dawnych ziem Polski (1918), Atlas krajoznawczy woj. warsz. (1923), Wśród nocy i lodów (1929), Polska współcz. (Ziemia 1931), Polskie czasop. geogr. (1933), Polska bibliogr. geolog. (od 1921). Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Warszawa, Akacjowa 10 m. 17, tel. 4-32-71.

DASIEWICZ LUCJAN APOLINARY. Dr med. * 15. 2. 1897 w Hadziaczu, na Ukrainie. S. Apolinarego i Jadwigi z Supińskich. Ożen. 25. 7. 1925 z Zofią Wiesner. Uk. gimn. w Charkowie (mat. w Poznaniu) i wydz. lek. Uniw. Poznańsk. (1926). 1919—1920 ochotn. w. p. Asyst. kliniki chor. dziec. Uniw. Poznańsk., prymar. sanat. dla płucno chorych w Chodzieży, asyst. leczn. pow. w Chełmnie, lek. wojew. w Łodzi, lek. Ub. Społ. w Poznaniu, od 1935 lek. nacz. Ubezp. Społ. w Toruniu. Prez. oddz. P. C. K., przewodn. Tow. Lek. w Toruniu. Toruń, Klonowicza 43.

DASZKIEWICZ KAZIMIERZ ANTONI. Literat. * 17. 1. 1893 we Lwowie. Syn Klemensa i Seweryny z Gliwińskich. Ożen. 4. 6. 1921 ze Stefanią Wardzyńską. Studia wyższe uk. we Lwowie w 1918. Prac. w Zw. Walki Czynnej, Zw. Strzel. Sł. w I bryg. Leg. Kom. werbunk. Dep. Wojsk. N. K. N. w Kozienicach. Współtw. i współorg. Centr. Bibl. Wojsk. w Warszawie, gdzie był kustoszem do 1921. Działacz katolicki. Ogł.: Polska bibliografia wojskowa (Warszawa 1921—23); Bibliografia ważniejszych prac dotyczących prasy polskiej (Warszawa 1922). Warszawa, Krucza 12, tel. 9-36-33.

DASZKIEWICZ-KORYBUT JULIUSZ. Inżynier. Kooperatysta. Rolnik. * 6. 10. 1904 w Warszawie. S. Stanisława Romualda i Julii z Kobylińskich. Ożen. 3. 10. 1931 z Krystyną Michaliną Bajer. Po uk. rolnictwa w Bydgoszczy, uk. Wyższ. Szk. Spółdzielczości w Pradze (Nauk Ek. i Kooper. Rolnej). Sł. w Straży Obyw. m. stoł. Warszawy w 1920. Prez. Bratn. Pom. Szk.; prezes sekcji reprez. i ośw. Ak. Koła Przyj. Polski w Pradze Czesk.;

czł. kom. propagand. Polsk. Zw. Stow. Łowieck.; założ. pierwszej w Polsce straży łowieckiej; łowczy powiat.; czł. komis. reorg. woj. Tow. Org. Koła Roln. w Warszawie; insp. Wojew. Zw. Spółdz. Polsk. (1927—28); projektodawca przyjętej reformy ustroju org. rolnych; prez. Tow. Kontr. Obór; zał. i hod. eksperyment. bydła ras. i trzody chlewn.; czł. zarz. okr. Tow. Org. Kółek Roln.; czł. zarz. mlecz. parowej w Płońsku. Ogł. ref. i artyk. z dziedz. org. spółdz. roln. i łowieck., m. i. Reforma org. W. T. O. i K. R., Ku ochronie zwierzostanu. Odzn. K. Z. sr. Wróblewo, poczta Płońsk.

DASZYŃSKI FELIKS TADEUSZ. Inż. Geol. * 20. 4. 1898 w Wiedniu. S. Ignacego i Marii z Zadora-Paszkowskich. Od 1914 sł. w I bryg. Leg. W 1919 kier. transport. K. T. Z. i J. U. R. z Włoch do Polski. Uk. kurs wiertn. Politechn. Lwowskiej i odb. praktykę wiertniczą w Borysławiu. 1924—1926 zca nacz. kier. wierceń w Ekwadorze, Andach Wysokich. Po powr. do kraju wygł. w Krakowie i Lwowie szer. odcz. o pobycie w Ameryce. W 1927 insp. okręt. pom. Europą a Ameryką Płd. 1928—30 org. w Ameryce Płd. biura opieki nad emigrantami polsk. i prow. jc. W 1930—1935 org. polski ruch turyst. i emigr. w Paryżu i Strasburgu. Od 1936 dyr. Zw. Prop. Turyst. m. st. Warszawy. Odzn.: K. N. z miecz., K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, pl. 3 Krzyży 14 m. 18.

DASZYŃSKI IGNACY. Polityk. * 26. 10. 1866 w Zbarażu. S. Ferdynanda i Kamilii z Mierzeńskich. Do szk. śr. ucz. w Stanisławowie. Stud. na wydz. przyrodn. Uniw. Jagiel. i uniw. w Zurychu, gdzie zał. stow. robotn. polskich Zgoda. Nast. zał. we Lwowie Robotniczą Partię Socjal.-Demokr. Od 1897 poseł do parl. wiedeńskiego. Red. Naprzodu. Od 1912 czł. kom. skonf. stron. niepodl. Król. Polsk. W 1918 utw. w Lublinie rząd tymcz. polskiej republ. lud. Poseł do Sejmu Ustawodawcz. z ram.

P. P. S. W 1920 wicepremier. Wicemarsz. Sejmu 1922. Marsz. Sejmu 1928. Prez. rady nacz. P. P. S. Ogł. m. in.: Polityka proletariatu; O formach rządu; Szlachetczyzna; Czego chcą socjaliści; Sejm, rząd, król, dyktator; Wielki człowiek w Polsce (1925).

DASZYŃSKI STEFAN WITOLD. Inżynier górn. Geolog. Geofizyk. * 27. 12. 1902 w Krakowie. Stud. w Ak. Górn. w Krakowie w 1920—1924, na uniw. w Pittsburgu i w Chicago w 1925—1929. Angażowany przez firmy amer. i ang. do poszukiwań nafty w Kolumbii, St. Zjedn., Iraku, Niemczech. W 1933 inż.-szef we francuskiej kopalni złota w Jugosławii. W jesieni 1933 udał się jako geolog na wyprawę w góry Ameryki Płd. O wynikach wygł. szereg odczytów w Buenos Aires i w Londynie oraz pokaz. film sporz. podczas wyprawy. Ogł. art. w prasie polskiej i zagr. m. in.: A polish Expedition to the High Andes (The Geographical Journal, Londyn 1934); Polska wyprawa alpinistyczno naukowa w góry Ameryki Płd. (Wierchy XII, 1934); Wyprawa w Andy (Tyg. Ilustr. 1934 nr 38).

DAVID JÓZEF PIOTR LUDWIK. Ks. Dr Św. Teol. * 21. 11. 1882 w Serres de Nerpol w Dauphiné (Francja). S. Piotra Józefa i Eufanii z de la Combe. Uk. studia wyższe w Grenobli (1901), Paryżu (1905) i Rzymie (1907). Służył w w. franc. w czasie wojny 1914—18 jako por. piech. W 1922 deleg. przez franc. M. S. Z. do dysp. wydz. fil. Uniw. Jagiel., zast. prof. lit. średniow. franc. i historii nowoż. wschodu. Ogł.: Sainte Marie Antique (Rzym 1911), Pologne à l'époque des Piasts (Paryż 1934), Essai sur les légendes épiques de Pologne (1926), Recherches sur l'histoire de la Pomeranie polonaise (1932), Etudes d'histoire et d'archéologie dauphinoises. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 5. Kraków, św. Marka 10.

DAWIDOWSKA Z TURÓW ELŻBIETA. Dział. społ. * 1. 4. 1872 w Wilnie. Córka Stefana i Elżbiety z Didrichsonów. Zaśl. 1900 Aleksandra Dawidowskiego. Uk. gimn. w Wilnie. Od 1892 prac. w konsp. org. kult.-oświat., zaś w czasie wojny była sanitarj. w polskim szpit. szlach. w Wilnie do 1918. Nast. prac. w P. O. W. i uczestn. w samoobr. wileńskiej, org. dowóz żywności do linii bojow. Inicj. i wicepr. Tow. Pom. Żołn. Polsk., prow. kantyny i dwukr. wyj. na fr. pod Radzyminem. Czł. Tow. Walki z Zebr., kom. Odbud. Katedry Wil., Tow. Op. nad b. Pracown. Tajnej Oświaty i przewodn. ochr. im. Marszałka Piłsudskiego dla dzieci po poległych na wojnie (1919—34). Odzn.: K. N., K. Z. zł. Wilno, W. Pohulanka 41 m. 4.

DAWIDOWSKI ROMAN. Inż. górn. * 1883 w Krakowie. Uk. ak. górn. w Loeben. Inż. i kier. ruchu w hutach i kopalniach 1907—15, nast. prac. w dziale techn.-górn. Min. Skarbu w Wiedniu 1915—18, zast. nacz. od 1919 i nacz. salin państw. w Wieliczce od 1921, nast. doc. i prof. technologii ciepła i paliwa Ak. Górn. w Krakowie od 1923. Ogł.: Pochodzenie i wielkość strat przy dymnym spalaniu (1924), Der Flammenfluss in huttentechnischen Öfen (1925). Opór różnych gatunków węgla przy spalaniu na rusztach (1926), Ruch płomienia i gazów w paleniskach i kanałach kotłów parowych i pieców przemysłowych (1927), Oszczędny opał centralnych wodnych ogrzewań koksem gazowniczym i gazem (1931), Opatentow. wynalazki, m. i.: piec oszczędnościowy z wewn. obiegiem powietrza, palenisko o samoczynnym narzucie materiału opałowego. Kraków-Bonarka, Puszkarska 5.

DĄB-BIERNACKI STEFAN, patrz: BIERNACKI-DĄB.

DĄBKOWICZ ANTONI. Inż. górn. * 2. 6. 1877 w Warszawie. S. Feliksa i Teresy z Reidelów. Oż. 11. 11. 1906 z Eugenią Ambrożewicz. Uk. szk. realną w Warszawie (1896), akad. górn. w Saksonii (1902). Za czasów szkol. czł. kółek samokszt., za czas akad. w pol. org. kult.-ośw. W 1902 prac. w kopalni węgla na płd. Rosji, w 1905 w kopalni azbestu na Uralu, dyr. kopalni w Król. Pol. do 1915, nast. jako of. rez. powoł. do w. ros., sł. na granicy chińsk. i fr. tureck.; w 1918 org. Oddzielną Polską Bryg. Kaukaską. Powr. do Warszawy w 4. 1919 i rozp. pracę w wydz. górn. Min. Przem. i Handl. Od 1927 prezes Wyż. Urz. Górn. w Warszawie, a od 1936 w Krakowie. Wiceprez. Tow. Górników i Hutników Polskich. Kraków, ul. Krupnicza 7.

DĄBKOWSKI ALEKSANDER. Inż.-technolog. * 26. 2. 1892 w Radomiu. S. Hipolita i Marii z Radziszewskich. Oż. 23. 4. 1923 z Janiną Dąbrowską. Uk. gimn. w Radomiu w 1909 i polit. w Kijowie w 1914. 1910—1914 ucz. prac. tajn. stow. „Korporacja" w Kijowie; 1918—1919 czł. P. O. W. na Ukrainie; w 1920 och. w. p. Szef odlewni stali oraz odl. żeliwa i rur Zakł. Ostrowieckich. Prez. obw. miejsk. L. M.

i K. w Ostrowcu, prez. Br. Pom. prac. Zakł. Ostrowieckich przy F. P. Z. O. O. Ostrowiec, Boernera 4.

DĄBKOWSKI MIECZYSŁAW. Gen. bryg. * 21. 5. 1880 w Warszawie. Uk. techn. szk. kolej. tamże (1900) i wydz. bud. masz. Politechn. Lwowsk. Od 1903 ucz. akcji P. P. S. W 1906 w zab. austr. Od 1908 czł. Zw. W. Ch., nast. Zw. Strzel. Od pocz. wojny org. i dca komp. sap. Leg. Polsk. W czasie kryz. przys. intern. w Beniaminowie, nast. w Rastadt i Werl, powr. w 10. 1918. Od 12. 10. 1918 szefem inż i sap. D. O. Gen. Warszawa, zca insp. inż. i sap., szef sekcji inż. i sap., nast. Dep. Inż. i Sap. M. S. Wojsk. Uk. kurs. wyższ. dców (1927). Dca dyw. piech. Kmdt gł. Fed. P. Z. O. O. i Zw. Rez. Ogł. szereg prac z dziedz. sł. piech. i sap. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5 i 3.

DĄBKOWSKI STEFAN. Płk w st. sp. * 20. 6. 1884 w Warszawie. S. Adama i Izabeli z Sierzputowskich. Oż. z dr Dorotą Dąbkowską. Uk. szk. średnią. Do 1902 w org. młodz. szk., 1902 w P.P.S. Od 1904 org. boj. P. P. S., Aresztow. w 1905 dwukr. i w 1906 i wysł. na Syberię, w 1908 uciekł z Syberii do Lwowa, gdzie prac. w Zw. Walki Czynnej; w 1911 powr. do Król. Kongr. i prac. w Zw. Strzel. Od 1914 do 1917 służ. w I br. Leg. Pol., intern. po kryz. przys. w Benjaminowie, skąd w 1918 uciekł do Warszawy, gdzie prac. w P. P. S. i P.O.W. Udział w Obr. Borysławia przed Ukraińcami i org. P. O. W. tamże, w 1919 areszt. przez Ukraińców i intern. pod Tarnopolem. Od 1920 do 1934 sł. w w. p. jako dca bat. i pułku saperów, szef sap. M. S. Wojsk., kmdt Szk. Podchor. Inż. W 1934—1935 nacz. wydz. drogowo-budowl. Dyr. Tramwajów w Warszawie. Senator R. P. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., K. W. 4, K. Z. zł., jugosł. O. B. 3. Warszawa, Skwarczyńskiego 11, tel. 11-44-63.

DĄBKOWSKI-KORCZAK PRZEMYSŁAW ROMAN. Historyk prawa. * 23. 2. 1877 we Lwowie. S. Bonifacego i Heleny z Krassowskich. Oż. 1911 z Marią Laskowską. Dr praw uniw. lwowsk. 1900, studia specj. w Berlinie i Paryżu. Doc. prawa polsk. uniw. lwowsk. 1906, tytul. prof. nadzw. tego przedm. 1910, prof. nadzw. 1916, prof. zwycz. 1919; w międzycz. prof. zwycz. dawn. prawa polsk. uniw. warsz. 1920—21 i prof. uniw. lubelsk. Czł.-kor. Pol. Ak. Um., czł. tow. nauk. w Warszawie, Lwowie, Wilnie, Pradze, Sofii i in. Red. Pam. Hist. Prawa, Przew. Hist.-Prawn. Ogł. m. in.: Prawo prywatne polskie, Przewóz wodny, Dobra rodowe i nabyte w prawie lit. od XIV do XVI w. Odzn.: O. P. 3., fr. Palm. Ak. i Ośw. Publiczn. Lwów, Mickiewicza 14, tel. nr 2-47-94.

DĄBROWA - DIENSTL MARIAN, patrz DIENSTL-DĄBROWA.

DĄBROWSKA KAZIMIERA. Art.-mal. * w Radomiu. C. Antoniego i Zofii z Jezierskich. Uk. szk. mal. Łempickiej, nast. stud. u Miłosza Kotarbińskiego. Działaln. artyst. rozp. wypal. na drzewie i kości. Wyk. ok. 400 miniatur, m. in.: królowie polscy według J. Matejki (wł. Wł. Kiślański), marsz. J. Piłsudskiego, prezyd. I. Mościckiego, papieża Piusa XI, J. I. Paderewskiego, prym. A. Hlonda, kard. Pacelliego, kard. Marmaggiego, gen. jezuit Wł.Ledóchowskiego, M. Frenkla, J. Osterwy, H. Szmolcówny, K. Junoszy-Stępowskiego, M. Majdrowiczówny, cykl. z Zemsty za mur graniczny (na otw. Teatru Narod. w Warszawie). Rzym via Machiavelli 16-18.

DĄBROWSKA Z SZUMSKICH MARIA. Literatka. Ogł.: Gałąź czereśni (1922), Życie i dzieło Edwarda Abramowskiego (1924), Uśmiech dzieciństwa (1924), Ludzie stamtąd (1925), Dzieci ojczyzny (1926), Przyjaźń (1927), Noce i dnie (trylogia, 1935) ponadto art. liter. Warszawa, Polna 40 m. 31.

DĄBROWSKA - AUGUSTYNOWICZ WŁADYSŁAWA, patrz AUGUSTYNOWICZ-DĄBROWSKA.

DĄBROWSKA-GERSON MARIA JÓZEFA. Art.-mal. i rzeźb. * 24. 8. 1869 w Warszawie. C. Wojciecha i Natalii z Frydrychów. Zaśl. 9. 6. 1903 Ignacego Dąbrowskiego, literata. Uk. w 1887 gimn. H. Czarneckiej w Warszawie, kurs wych. przedszk., szkołę malarską W. Gersona, akademię rzeźb. i mal. Juliena w Paryżu. Między 1888—1914 prac. w tajnym kole oświaty lud., od 1901 do chwili obecnej — w Zw. Teatrów Lud. Naucz. rys. w szk. śr. Ogł.: Wielcy artyści, Polscy artyści, Praktyczne wzorki rysunkowe dla dzieci (1920), Obrazy żywe (1920), szereg wydawnictw dla dzieci i mł. oraz z zakresu sztuki i literatury scenicznej. Rzeźby: Madonna, Melancholia, Rycheza, Mieszczka krakowska, berła dla Uniw. Jagiel., biust Ign. Dąbrowskiego, Pocałunek, Prorok. Medaliony, plakiety, portrety pastelowe. Odzn.: K. Z. zł., Med.

3 Maja., Med. br. i Mention Honorable w salonach paryskich, list pochw. T. Z. S. P. w Warszawie. Warszawa, Smolna 7, tel. 5-29-19.

DĄBROWSKI ALEKSANDER. Przemysłowiec. * 26. 2. 1874 w Stężycy, w. lubelskiego. S. Ludwika i Julii z Dietlów. Ożenił 22. 7. 1913 z Teodorą Borowską. Uk. gimn. filolog. i odbył wyższe st. ekon. w Petersburgu. W 1920 deleg. z rozk. Wodza Nacz. do kier. akcją wywozu maszyn i mat. drzewnych z obszar. ziem wsch. Del. Min. Skarbu, nacz. zarz. okręg. dóbr państw. w Warszawie i dyr. Urz. Eksp. Drzewa. Czł. zarz. Warsz. Tow. Dobr., przewodn. wydziału „Gościeradowskiego", czł. honor. Rady Nacz. Związków Drzewnych w Polsce, wieloletni prez. tej rady oraz prez. tow. „Opieka". Radca Izby Przem.-Handl., czł. komit. dyskont. Banku Polskiego. Od 1928—1930 współprac. wydawn. „Drzewo Polskie". Ogł. wiele art. z dziedziny przemysłu i eksportu oraz wyk. prace dla komisji opiniodawczej przy Prezydium Rady Ministrów w 1928. Posiada dyplom uznania z Pow. Wyst. Kraj. w Poznaniu (1929). Odzn. O. P. 4. Warszawa, Polna 66, tel. 8-79-10.

DĄBROWSKI BOLESŁAW. Przemysłowiec. * 1887 w Pleckiej Dąbrowie, woj. warszawskiego. S. Teofila i Marii. Uk. szk. śr. Od 1905 udz. w prac. konsp. i akcji boj. P. P. S. W 1918 w P. O. W., rozbr. okup. W 1920 w Str. Obyw. w Zakroczymiu i prac. przy bud. fortyfik., org. szpit. wojsk. Czł. kom. wymiar. 33 Urz. Skarb., ławnik Sądu Pracy, radca Izby Rzemieśln., rzeczozn. Izby Przem.-Handl., czł. kom. kwalifik. Izby Rzem. Odzn.: K. N., K. W. Warszawa, Stalowa 35, tel. 10-07-64.

DĄBROWSKI EUGENIUSZ. Ks. Dr Św. Teologii. Licencjant nauk biblijn. * 16. 5. 1901 w Warszawie. Uk. uniw. warsz. oraz uniw. w Rzymie. Prof. semin. metropolit. w Warszawie. Doc. Uniw. J. Piłsudskiego. W 1919—20 ochotn. w. p. Ogł. m. in.: Pojęcie Trójcy Św. u Augusta Cieszkowskiego (Lwów 1927); Przemienienie Chrystusa według ewangelii synoptycznych (Warszawa 1931); Na szlakach działalności Chrystusa w Palestynie (Warszawa 1932); Historyczność zapowiedzi prymatu Piotra w świetle krytyki i filologii (Poznań 1932); Ze świeżo odkrytych papyrusów manichejskich (Przegląd Powsz. 1934); Proces Chrystusa (Warszawa 1935); Chrystianizm a judaizm (Warszawa 1935), ponadto szereg art. w „Kurierze Warsz.", Przegl. Katol." i in. Odzn. M. za W., Warszawa. Krak. Przedm. 52-54, tel. 5-33-24.

DĄBROWSKI FELIKS. Dział. społ. * 20. 5. 1893 w Łomży. S. Pawła i Antoniny z Bronowiczów. Uk. gimn. w 1913, stud. na uniw. w Kazaniu i na wydz. filozof. uniw. w Warszawie. W Rosji w okr. 1915—18 czynny w życiu społ.-kult. Smoleńska, prac. w inst. pom. wygnańcom. W okr. 1919—24 był dyr. Centr. Ak. Br. Pomocy, prez. Ogólnopolsk. Zw. Br. Pom. oraz sekr. rady nacz. do spraw pom. młodz. akad., kier. inter. dla młodz. i kier. wydz. szk. Rady Gł. Opiek. W l. 1923—33 prac. w dyrekcji teatrów miejsk. m. st. Warszawy. Prezes Zw. Zawod. Prac. Samorz. m. st. Warszawy. W końcu 1933 pow. na stan. dyr. fund. „Domy Akad. im. Prezydenta Gabriela Narutowicza w Warszawie". Odzn. K. Z. sr. Warszawa, Akademicka 5.

DĄBROWSKI JAN KONSTANTY. Dr fil. * 21. 12. 1890 w Krośnie. S. Konstantego i Emilii z Krupińskich. Ożen. ze Stefanią Śmilgins. Uk. Uniw. Jagiel. Prof. zwycz. tegoż uniw. Prac. w „Zarzewiu", od 1910 do wyb. wojny w org. „Armia Polska" oraz w Druż. Strzel. W 1910 areszt. przez władze ros. za działalność niepodl. i więziony do 1911 w Butyrkach. Od 1914 w Legionach, nast. w przedstaw. polskim w Budapeszcie. Prez. Komit. Polsko-Włoskiego w Krakowie, wicepr. Tow. Przyj. Węgier, czł. Pol. Ak. Um., czł. Tow. Nauk. Warsz., czł. Węg. Ak. Um. Odzn.: węg. K. Z. 2, Kor. Włoch 3. Kraków, Ruska 4.

DĄBROWSKI JERZY. Ppłk. * 29. 4. 1889 w Suwałkach. Uk. szkołę realną w Wyborgu, stud. w Inst. Miern. w Moskwie. W w. świat. of. kaw., nast. lotn. w w. ros. Podcz. rew. ros. prac. w Nacz. Polsk. Kom. Wojsk., nast. sł. w I Korp. Wsch. W 11. 1918 przybył do Wilna i zorg. w samoobr. tamt. szwadr. W 1919 przedarł się na czele oddz. samoobr. wil. do w. p. w Prużanie. Org. 13 p. uł. i 211 p. uł. Znany ze swych dział. partyzanck. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, K. Z. zł., K. Z. W. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O. N.

DĄBROWSKI MARIAN. Dziennikarz. Polityk. * 27. 9. 1878 w Mielcu. S. Franciszka i Apolonii. Ożen. z Michaliną Dobija. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. B. naucz.

gimn. w Krakowie (1903—6). Od 1908 do 1910 współwyd. Głosu Narodu. Od 1910 red. nacz. i wydawca I. K. C. oraz „Światowid", „Na szerokim świecie", „Tempo dnia", „As", „Wróble na dachu". Poseł P. S. L. przez wszystkie kadencje sejm. od 1921—1935. Człon. Tow. Dziennik. i Lit. w Warszawie; prezes tow. oratoryjnego i operowego; prezes krakow. klubu automobil.; prez. Zw. Turyst. w Krakowie; prez. Tow. Szt. Pięk. w Krakowie; radny m. Krakowa. Czł. Papieskiej Akad. Tiberina. Odzn.: Św. Jerzego z Bourgogne 1, węg. K. Z. 2, jugosł. Ś. S. 3, Kor. Rum. 3, N. M. P. de Mercede 3. Kraków, Basztowa 18.

DĄBROWSKI REMIGIUSZ. Ks. Dr Św. Teol. * 30. 9. 1897 w Duchnach. S. Jana i Walerii z Tyszków. Uk. szk. śr. w Łomży oraz uniw. warsz. Ogł.: Cuda w prawosł. cerkwi ros., Nieomylność papieska w przedstawieniu teologów ros., Tradycja według prawosławnych teologów rosyjskich, Rozwój dogmatów w przedst. prawosł. teologów ros., Pismo św. według nauki prawosł. teologów rosyjskich, Katolicka nauka moralności według prawosł. teologów rosyjskich. Warszawa, Miodowa 17, tel. 6-80-03.

DĄBROWSKI STANISŁAW. Dr fil. Art.-mal. * 16. 7. 1892 w Krośnie. S. Konstantego i Emilii z Krupińskich. Ożenił 29. 4. 1929 z Władysławą Augustynowicz. Uk. gimn. w Krakowie, Ak. Szt. Pięk. tamże, nast. wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1914). Od 1. 8. 1914—1918 sł. w II bryg. Leg., ost. chor. Intern. w Witkowicach (do 3. 1918). W 11. 1918 wst. do w. p. i sł. w dyw. lit.-białor., jako ppor., nast. por., do 10. 1919. Przydz. do M. S. Z. (ref. zab. wojsk., rewind. od Austrii i Niemiec). Ref. oświat. D. O. Gen. Kraków do 1921. Od 1921 naucz. rys. szkół śr. Czł. tow. „Jednoróg"; czł. wydz. Powsz. Zw. Plastyków w Krakowie (1922—25). Obrazy: „Jasny brzeg", „Śniadanie", „Półakt", „Autoportret", „Portret X. M.", „Portret żony" oraz szereg kompoz. rodzaj. w muzeach i zbiorach pryw. Wystawia prace w kraju i za gr. od 1923. Kraków, Grabowskiego 8.

DĄBROWSKI STEFAN. Dr med. Polityk. * 1877 w Warszawie. Uk. gimn. IV i uniw. w Warszawie. Habilit. na uniw. lwowsk. Wicemin. spraw zagran. w 1920, poseł do Sejmu ze Zw. Lud.-Nar. oraz czł. Komisji Zdrowia, Spraw Zagr. i Wojsk. Sejmu 1922—27. Ogł. szereg prac z dziedziny org. wojsk i nacz. władz wojsk., m. in.: Walka o rekruta polskiego pod okupacją (1922), Zagadnienie obrony narodowej w wojnie nowoczesnej, Organizacja rządu i naczelnego dowództwa (Poznań 1925), Przygotowanie obrony Państwa, Organizacja naczelnych władz wojsk., Prace ustawodawcze Rządu i Komisji Wojskowej Sejmu 1923—25 (Poznań 1927), Wojna światowa w świetle cyfr i wpływ rezerw Kongresówki na dalszy jej przebieg, Les empires centraux et la lutte pour le recrutement polonais pendant l'occupation 1914—1918.

DĄBROWSKI WACŁAW. * 15. 9. 1869 w Tychowie pod Radomiem. S. Aleksandra i Magdaleny z Grabowskich. Ożen. 24. 11. 1906 z Jadwigą Orłowską. Czł. zarz. Sp. Akc. Wielkich Pieców i Zakł. Ostrowieckich. Za udz. w polsk. ruchu robotn. w Łodzi więziony ok. $2^1/_2$ lat w X paw. Cytad. warsz., w petersb. „Krestach", zesłany na 3 l. do gub. archangielskiej, nast. pod doz. polic. w gub. południ. bez prawa powr. do kraju. Prac. w Taganrogskim Tow. Metalurg. do wybuchu rewoluc. rosyjsk., skupiając wokół siebie Polaków. Powr. do kraju w 1920. Czł. zarz. i skarbnik Izby Handl. Polsk.-Belg. i T-wa Przyj. Belgii. Ogł. drob. art. z dziedz. księgowości. Odzn. ord. Korony Belg. Warszawa, Frascati 2, tel. 9-58-30.

DĄBROWSKI WŁODZIMIERZ. Dr praw. Notariusz. * 11. 8. 1892 w Cieszynie. S. Walentego i Kornelii z Kmentów. Ożenił 6. 5. 1922 z Erną Młodnicką. Studia uniw. w Paryżu i Wiedniu (drat 1917). Egz. wyższ. administr., sędz. i adwok. B. prez. woj. sądu admin. B. star. w Katowicach. Prac. w admin. w Karnowie i Frysztacie na Śl. (1917). Udz. w walkach powst. o Śląsk Górny i Ciesz. Szef wydz. prezyd. Komit. Plebisc. w Bytomiu. Czł. magistr., prez. rady miejsk. w Katowicach. 3-kr. poseł i wicemarsz. Sejmu Śl. W 1934 prez. Rady Notarial., przewodn. i czł. wielu org. społ. Ogł.: Zbiory praw konstytuc. i administrac. woj. śl., Autonomia woj. śl. (stud. prawnicze), Rok walki o rządy na Śl. Ciesz., Kwestia cieszyńska — zbiór dokument., Górny Śl. w walce o zjedn. z Polską, poza tym wiele art. prawn.-histor. i polit. Odzn. O. P. 4. Katowice, Różana 5, tel. 8-09-22.

DĄBROWSKI - JUNOSZA WIKTOR. Dziennikarz sportowy. * 12. 12. 1896 w Taszkiencie. Uk. szk. śr. w Odesie, stud. prawo w Sorbonie paryskiej oraz w uniw. odeskim. W Rosji uk. ofic. szk. art. W 1916—18 brał udział w wojnie świat. W 1919 areszt. i więz. 10 mies. w Odesie, Kijowie i Moskwie. Drogą wymiany wr. do Polski i wst. do wojska w st.

por., na fr. aż do zawieszenia broni. Uk. z pierwszą lokatą C. W. Art. w Toruniu, wysł. na wyższy kurs. wojsk. do Francji. Od 1924 w rez. W dziennikarstwie sport. prac. od 1922; w życiu sport. jeden z wybitn. zawodn. (m. in. mistrz polski w boksie). Sekr. red., nast. red naczelny tyg. „Stadion", współprac. „Strzelca", „Przeglądu Sportowego", „Junaka" oraz liczn. pism. codz. Od 1933 prow. dział sport. „Polski Zbrojnej". W ciągu szeregu lat referent P. U. W. F. i P. W. Org. sportu: kier. działem wych. fiz. w Pol. Y. M. C. A., w 1924 i 1928 sekr. Pol. Kom. Olimpijsk. Zał. Polsk. Zw. Boks. oraz autor pierwszego jego statutu i regul. sport. Sekr. generalny komit. organ. wioślarsk. mistrzów Europy w 1929 i czł. zarz. Polsk. Zw. Pływackiego. Ogł. m. in.: Co to jest sport, Podstawy ideowe kultury fizycznej, Jak najłatwiej zdobyć P. O. S., Królowie pięści, Na stalowym rumaku, Co każdy o boksie wiedzieć powinien i Jak zostać mistrzem pięściarskim, Rekordy woli, powieść sportową Six-days. Otrz. nagrodę dzien. P. U. W. F. i P. W. Warszawa, Myśliwiecka 3—5.

DĄBSKI-NERLICH PAWEŁ JULIAN. Sportowiec. * 29. 4. 1899 w Międzyrzecu, woj. lubelskie. Uk. korp. kad. w Pskowie, nast. ofic. szk. art. w Petersburgu. W w. p. kpt. Uprawia sport jeździecki. Brał udz. w 289 zawod. i konk. hip., kraj. i międzynarod. 594 starty. Ust. 3 rek. polskie (1928 nieoficj., 1932 i 1934). Uzysk. II wicemistrz. w skokach w 1932 i I wicemistrz. w 1934; I m. indywid. zdobył w Militari Armii w 1927; jedno I m. i dwa II m. zespoł. w Militari Armii (1926, 27 i 28); dwa I (1929 i 35) i jedno II m. (1931) w Militari zespoł. art. konnej; dwa 1. m. (1928 i 32) w mistrz. indywid. art. konnej; poza tym uzysk. 56 pierwszych miejsc 44 drugich i szereg dalszych w konk. hip. kraj. oraz 2 pierwsze i szereg dalszych w międzynarod. Odzn.: K. W., M. I.

DĄMBSKI hr. STEFAN. Rolnik. * 30. 6. 1893 w Ludzisku. S. Antoniego i Marii zMittelstaedtów. Oż. 27. 12. 1924 z Zofią Dąmbską. Uk. gimn. w Inowrocławiu. Za czas. gimn. czł. kół. oświat.-niepodl. 1919—1921 sł. och. w w. p.; ucz. walk na fr. wielkopolskim. W czasie odwrotu 1920 ranny. Do 1924 praktyk. i gospod. w Poznańskiem; od 1924 gospod. w maj. wł. Rudna. Prez. rady oddz. pow. ochotn. straży poż. w Rzeszowie;

prez. rady nadz. Zw. Spółdz. Mleczarsk. z. rzeszowskiej; czł. rady powiat. w Rzeszowie. 1933—1936 prez., nast. patron lok. Zw. Strzel. Odzn.: K. W. 2; M. za W. Rudna, p. Rzeszów, tel. Rzeszów 206.

DEC WALENTY. Muzyk. * 14. 2. 1851 w Grębowie Małop. S. Franciszka i Heleny. Oż. z Florentyną Smach. Uk. szk. śr. w Rozwadowie i konserw. Tow. Muz. w Krakowie pod kier. dyr. Wł. Żeleńskiego. Dyr. chóru katedr. i org. kat. na Wawelu w ciągu 50 lat, prof. klasy organowej w konserwat. Krak. Tow. Muz. w ciągu 40 lat. Przedtem kier. chóru opery lwowsk. za czas dyr. Kaz. Hoffmana. W przec. szer. lat czynny w życiu społ. i artyst. Krakowa, kształcił śpiew. i muzyków, w ciągu 30 lat uczył śpiewu w szk. śr. Czł. Pol. Zw. Muz.-Pedagog. w Krakowie. Kompozycje: Msza oparta na tematach polsk. pieśni kośc., „Bogurodzica" i w. in. Kraków, Topolowa 17.

DEC WALERY. Muzyk. * 5. 1. 1885 w Krakowie. S. Walentego i Florentyny ze Smachów. Oż. 26. 1. 1926 z Janiną Simmler. Uk. szk. śr. i konserw. Tow. Muz. w Krakowie pod kier. prof. F. Szopskiego (harmonia), K. Skarzyńskiego (wiolonczela) i ojca, Walentego Deca, prof. tegoż konserw. (teoria) oraz stud. w Dreźnie u prof. A. Zenkera. Od szer. lat bierze udz. w różn. imprez. art. Krakowa na cele społ.-kult. i charytat. B. czł. opery w Poznaniu i Krakowie. Kraków, Topolowa 17.

DEGA WIKTOR. Dr wszechnauk lek. * 7. 12. 1896 w Poznaniu. S. Wiktora i Zofii z Tuchołków. Oż. 21. 11. 1928 z dr Marią Żelewską. Uk. Gimn. Św. Marii Magdaleny w Poznaniu; stud. na uniw. w Warszawie i Poznaniu (uk. 1924). Studia uzup. odbył jako stypend. rządu franc. na uniw. w Lyon i Paryżu w 1925 — 1926. Od 1913 czł. Druż. Strzel. w Poznaniu; czł. tow. im. T. Zana tamże. Sł. w w. niem. 1915—1918. Nast. udział w powst. wlkp. w Poznaniu oraz w walkach na fr. zach. i wsch. w 68 p. p. Zwoln. z wojska w 1921. Doc. ortopedii uniw. poznańsk. Ogł. szereg prac z dziedz. etiologii, patologii i lecznictwa schorzeń ukł. kostno-stawowego, zwłaszcza z dziedziny chir. kostnej, plast. oraz lecz. gruźlicy kości i stawów. Poznań, Drużbackiej 7, tel. 79-96.

DELEKTA JACEK. Mgr fil. * 9. 7. 1906 w Stróżówce, pow. Gorlice. S. Stanisława i Honoraty z Chwastowiczów. Uk. gimn. klas. w Rogoźnie Wlkp., nast. wydz. humanist. Uniw. Poznańsk. (mgr 1933). Zajmuje się archeologią przedhist. Kier. działu przedhist. Muzeum Miejskiego

w Toruniu. Ogł.: Grodzisko wczesnohist. w Rogoźnie w pow. obornickim (woj. pozn.), (Z otchłani wieków 1932); Nowe materiały do pradziejów Pomorza (tamże 1934); Z badań nad pradziejami Pomorza, Tymcz. sprawozd. z prac wykopalisk. w Kaszczorku w pow. toruńskim (tamże 1935). Toruń, Szeroka 37 m. 8.

DELINGOWSKI JAN. * 19. 6. 1888 w Jedlińsku, pow. Radom. S. Adama i Anieli z Branickich. Ożen. w 1922 z Emilią Strzałkowską. Uk. gimn., stud. na wydz. agrotechnicznym uniw. krak. i lwowsk. Dyr. wydz. ewid. ludn. zarz. miejsk. m. st. Warszawy. Sł. w 5 p. p. Leg., nast. w P. O. W. pow. olkuskiego na czele komendy nr 7. Kmdt straży ogn., prez. kom. rat., przedstaw. ludności małorolnej i bezrolnej wobec władz austr. Po wojnie: prez. oddz. Zw. Strzel., prez. oddz. L. O. P. P. Ogł. art. z zakr. filoz. i prawa. Oprac. przepisy o uproszcz. meldunkach dla m. st. Warszawy. Odzn.: K. N., K. Z. sr. i zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Raszyńska 44, tel. 8-34-44.

DEMANT PIOTR. Dr med. * 28. 6. 1896 w Nowym Mieście. Uk. uniw. w Kazaniu, drat med. Uniw. J. P. w 1922. St. asyst. zakł. pat. ogól. Uniw. J. P. 1. 2. 1925, doc. patol. ogóln. i dośw. 1934. Warszawa, Smolna 7, tel. 5-91-81.

DEMBCZYK SYLWAN. Ks. Mgr Św. Teol. * 26. 2. 1889 w Dmeninie, pow. Radomsko. S. Wojciecha i Weroniki z Wojciechowskich. Uk. gimn. w Częstochowie, semin. duchow. we Włocławku (1912), akad. duch. w Petersburgu (1916). Św. kapł. w 1912. W Petersburgu prez. koła lit. „Polonia", prac. w org. katol. Po uk. studiów wikary i pref. gimn. w Petersburgu. Od 1918—19 prof. seminar. duch. we Włocławku; nast. pref. gimn. państw. w Kaliszu i w Częstochowie (1921—23); prob. w Koniecpolu, pow. Radomsko i dziek. gidelski; od 1933 prob. par. farnej św. Jana i dziek. we Włocławku. Kanonik Kapituły Wiślickiej. Czł. org. katol. i dobrocz. oraz prac. w Och. Straży Poż. Od 1930 red. Gazetę diec. kieleckiej. Od 1933 red. we Włocławku Wiad. Paraf., nast. Tyg. Polski (do 1. 7. 1934). W 1929—30 zał. i red. Gazety Koniecpolskiej. Ogł. art. w Ateneum Kapł. oraz w Gaz. Kośc. we Lwowie i prasie codz. Włocławek, Maślana 3, tel. 13-55.

DEMBINA-DEMBIŃSKI STEFAN JACEK, patrz: DEMBIŃSKI-DEMBINA.

DEMBIŃSKA - HALAMA LEOKADIA (LODA) patrz: HALAMA-DEMBIŃSKA.

DEMBIŃSKI LUDWIK ANTONI. Mgr praw. * 26. 6. 1903, w Przysuchach, woj. kieleckie. S. Henryka i Zofii z Tyszkiewiczów. Ożenił 27. 2. 1927 z Anną Żółtowską. Uk. gimn. w Warszawie, studia pr. w Poznaniu. Dyr. dz. eksport. w Zw. Hut. Żelazn. Prac. w centr. M. S. Z. (wydz. wsch.) oraz w poselstwach R. P. w Konstantynopolu i Bukareszcie. Przeprow. przyst. polskich hut. żel. do Międzyn. Kart. Żel. W 1920 sł. w w., wzięty do niewoli — zbiegł. Ogł. art. specj. w Hutniku Polskim. Odzn.: O. P. 5, M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 5 i 3, jugosł. Ś. S. Katowice, Lompy 14, tel. 3-51-48.

DEMBIŃSKI TEODOR. Mgr nauk prawno-ekonom. Bankow. * 25. 6. 1900 w Opolu. S. Tadeusza i Felicji. Ożenił z Różą Gulkowską. Uk. gimn. w Poznaniu i wydz. prawno-ekonom. uniw. tamże (1925). Uczestnik powst. wlkp. Ochotn. w. p. w 1920. Of. rez. Prakt. we Francji i Anglii (1925—1926). 1927—1929 prok. Bałtyck. Banku Komis. w Gdańsku; 1929—1931 przedst. Banku Cukrown. w Hamburgu; ob. dyr. oddz. tegoż banku w Gdyni. Wicepr. Tow. Ang.-Polsk., skarb. Rotary Clubu, czł. szer. org. społ. i gosp. Odzn.: K. W., M. za W. Gdynia, Mściwoja 9.

DEMBIŃSKI-DEMBINA STEFAN JACEK. Płk. * 30. 9. 1887 w Nowym Siole, pow. Cieszanów. S. Augusta Leona i Michaliny z Ostoja-Wadowskich. Ożenił 25. 7. 1922 z Marią Plewkiewicz. Uk. wojsk. szk. realną, Akad. Wojsk. w Wiener-Neustadt i Wyższą Szkołę Jazdy w Wiedniu. Od 1907 of. zaw. w w. austr. Od 1918 w w. p. Uczestn. obr. Lwowa. Dca dyonu., p. uł. i bryg. kaw., nast. szef remontu M. S. Wojsk. Współprac. z Polsk. Zw. Jeździeckim. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4.

DEMBIŃSKI-RAWICZ BRONISŁAW. Historyk. * 14. 8. 1858 w Małej Komorzy, na Pomorzu. S. Teodora i Nepomuceny z Rawicz-Jasińskich. Ożen. 3. 4. 1894 z Anielą Thiel. Uk. gimn. klas. w Poznaniu, nast. uniw. we Wrocławiu. W czasach gimn. nal. do tajn. org. samokształc. Dr fil., dr literatury h. c. uniw. w Oxfordzie (1930), dr fil. h. c. Uniw. J. Piłsudskiego. Doc. Uniw. Jagiel., od 1892 prof., a w l. 1907—08 rektor Uniw. Jana Kazim. od 1923 prof. hon. Uniw. Poznańskiego. Poseł na sejm ustawod. 1919—22. Dyr. depart. w Poznaniu 1918—1920. Podsekr. st. w Min. W. R. i O. P. Prez.

grupy polskiej Unii Międzyparlament. 1919—1930. Czł. cz. Pol. Ak. Um. Ogł. m. i.: Rzym i Europa (Kraków 1890); Polska na przełomie (1913); Z dziejów i życia narodu. Zbiór dokumentów do II i III rozbioru Polski (Lwów 1882); Rosja a rewolucja francuska (Kraków 1896); Korespondencja Stanisława Augusta z ks. Józefem Poniatowskim (1904); Dante (1922). Odzn.: O. P. 3; fr. L. H. 4; czechosł. L. B. 3. Otrz. med. zł. Alliance Française. Poznań, J. Matejki 55, tel. 78-11.

DEMBOWSKI JAN. Zoolog. * 9. 10. 1889 w Petersburgu. S. Kazimierza. Uk. wydz. fiz.-mat. uniw. petersburskiego, studia specj. w Wiedniu, Villefranche, Neapolu, Woods Hole w St. Zj. A. P. Dr fil. Uniw. J. P. 1921. Doc. zoologii Uniw. J. P. 1922, prof. biologii ogólnej W. W. P. w Warszawie od 1920, prof. biologii Uniw. Stef. Batorego od 1934. Czł.-kor. Tow. Nauk. w Warszawie. Warszawa, Polna 40.

DEMBY STEFAN. Bibliotekarz. * 4. 6. 1862 w Łomży. S. Józefa i Zofii z Alexandrowiczów. Oż. 14. 1. 1894 z Leontyną Gogolewską. Uk. gimn. klas. w Płocku, nast. wydz. prawny uniw. warsz. Jako stud. wykł. język pol. i hist. lit. polsk. w szk. warsz., nast. kont. tę pracę do 1926. Od 1887 prac. w bibliotek. Miał księg. nakł. w Warszawie. W 1904 wygłosił w sali Muzeum Przem. i Roln. 20 odcz., stanow. kurs. bibliotekarstwa. Od 1918 bibliotek. bibl. uniw. w Warszawie, w 1919 ref. wydz. bibl. Min. W. R. i O. P. Po śmierci dr J. Korzeniowskiego kier. wydziału, a w 1925 mian. nacz. Inicjator, org. i pierwszy kier., a od 1934 dyr. Bibl. Narodowej im. J. Piłsudskiego w Warszawie. W 1927 wznowił „Przegląd Biblioteczny", jako organ Zw. Bibliotekarzy Polskich. Od 1928 wydaje przy Bibl. Nar.: Urzędowy wykaz druków wydanych w R. P., Urzędowy wykaz czasopism wydanych w R. P., Wykaz druków polskich lub Polski dotycz. wyd. za granicą oraz od 1929 Statystyka druków nieperiod. W 1905, jako pom. nacz. kanc. wydz. mech. Dr. Żel. Warsz.-Wied. zapocz. wprowadz. jęz. polskiego do biurowości kolei; uczest. strajku polit., wybrany na przewodn. wieców. Z. W. W., za co uwięz. na Pawiaku. Czł. hon. Tow. Nauk. w Toruniu, Tow. Lekarsk. w Wilnie, Tow. Bibl. Publ. w Warszawie, Kaszubskiego Koła Miłośn. Książki przy Państw. Sem. Naucz. w Wejherowie, Ak. Koła Płocczan, Koła Polonistów Słuch. Uniw. Warsz., Koła Klasyków Słuch. Uniw. Warsz., Spolka Knihowniku a Jejich Prateli w Pradze Czeskiej, a od 1932 l'Academie des Erudits. Ogł.: Album pisarzy polskich (Warsz. 1900); Bibliografia pism A. Świętochowskiego (Kraków 1899); Bibliografia pism Z. Glogera 1863—1910 (Warsz. 1910); Łany ojczyste (wypisy dla młodz. i dor., Warsz. 1916); O miłości do ksiąg w Polsce (Warsz. 1925); Biblioteka Narodowa (Warsz. 1928); Bene merentes — dobrze zasłużeni ziemi płockiej (Warsz. 1931). Współprac. Wielkiej Encykl. Ilustr. i pisma czesk. Slawansky Prehled. Ogł. również szereg artyk., rozpraw i monogr. w czasop. warsz. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Chmielna 55, tel. 6-97-95.

DEMCZYK TADEUSZ JULIUSZ. Poeta. Literat. * 14. 4. 1908 w Nowym Sączu. S. Rudolfa Radosława i Franciszki Ksawery z Gargulów. Oż. 4. 10. 1936 z Eugen. Zdebską. Uk. gimnazj. państw. Bol. Chrobrego w Piotrkowie Tryb. (1927), nast. stud. fil. na Uniwers. Jagiel. W 1920 sł. w Harc. Oddz. C. K. Czł. Zw. Zaw. Liter. Polsk. w Warszawie. Od 1927 ogł. wiersze i prace lit. w Il. Kur. Codz., Państwie Pracy, Gazecie Lit., Na szerokim Świecie, Polsce Zbrojnej i Okolicy Poetów; ponadto tomy wierszy: Owocobranie tajemne (Kraków 1933); Wichry republikańskie (Warszawa 1934); Sercem na przestrzał (Warszawa 1936). Warszawa, Pierackiego 13 m. 29.

DEMEL KAZIMIERZ KONSTANTY. Hydrobiolog. * 9. 3. 1889 w Zawodziu, pod Katowicami. Stud. nauki przyrodn. na uniw. we Lwowie i w Genewie, w l. 1908—1913 odbył kurs na morskiej stacji zoologicznej w Villefranche-sur-Mer we Francji. W 1915 prac. na morskiej stacji biolog. w Murmańsku. W 1922 został st. asyst. stacji hydrobiologicznej na jez. Wigry. Od 1923 adiunkt morsk. laborat. ryback. w Helu, a w 1930 kier. tegoż. W 1932 współpr. naukowy Stacji Morsk. w Helu. Odbył szereg podróży naukow. po Bałtyku. Ogł. m. in.: Ryby Bałtyku polskiego (1924), A. B. C. o Bałtyku (Warszawa 1925), Bogactwa gospodarcze naszego morza (1927), Biologia morza (1927), Z pomiarów termicznych Bałtyku, cz. I—V (Suwałki 1929—1934), O prądach przy cyplu Półwyspu Helskiego

(1930), Wahania poziomu morza przy Helu w zależności od przebiegu wiatrów (1934). Ogł. poza tym szereg art. i prac nauk. w Kosmosie, Archiwum Hydrobiologii i Rybactwa. Hel, willa Jeannette.

DEMETRYKIEWICZ WŁODZIMIERZ. Dr praw. Archeolog. * 1859 w Złoczowie (Małopolska). Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. Konserwator zabytków w Małop. Zach. od 1894 i dyr. Muzeum Archeol. Pol. Ak. Um. od 1928, prof. prehist. Uniw. Jagiel. od 1907. Czł. czynny i koresp. Pol. Ak. Um. Ogł.: Konserwatorstwo zabytków archeologicznych (1886), Ceramika przedhistoryczna z półksiężycowatymi uchami (1901), Groty wykute w skałach Galicji Wsch. pod względem archeologicznym (1903), Figury kamienne tzw. bab w Azji i Europie i stosunek ich do mitologii słowiańskiej (1910), Najstarszy paleolit na ziemiach polskich oraz inne wykopaliska odkryte w jaskini — okiennik koło wsi Skarzyce w pow. będzińskim (1914). Kraków, Garbarska nr 7-a.

DENIZOT ALFRED. Dr fil. Fiz. * 21. 10. 1873 w Poznaniu. S. Augusta i Antoniny z Nowackich. Uk. gimn. w Poznaniu, nast. stud. nauki matemat.-przyrodn. na wydz. fil. uniw. w Berlinie, pośw. się spec. zagad. fizyki doświadczaln. i teoret., pod kier. profesora Warburga i Plancka. W 1897 uz. d-rat, ponadto zł. egz. pro facultate docendi. 1897—1900 asyst. w zakł. fizyki uniw. w Halle, nast. politechn. w Akwizgranie, gdzie równ. stud. elektrotechn. i prac. w laborat. fiz. prof. Wüllnera. 1900—1907 współprac. Państw. Zakł. Fizyko-Techn. (Physikalisch-Technische Reichsanstalt) w Berlinie, równ. asyst. geometrii wykreśl., statyki wykreśl., mechan. techn. i fiz. na politechn. w Charlottenburgu. W 1907 doc. geometrii wykreśl. Politechn. Lwowsk.; w 1908 prof. nadzw. W 1910 obj. kat. mechan. ogóln. i analit., ponadto w tymże r. habilit. z fiz. na Uniw. Jana Kaz. Od 1. 4. 1919 prof. fiz. doświadcz. Uniw. Poznańsk. Czł. Rzymskiej Akademii Nauk „Nuovi Lincei" i Tow. Franc.-Polsk. Ogł. szer. prac nauk. z zakr. geometrii, mechan., termodynam., elektryczn. itd. w czasop. kraj. i zagr. Odzn.: fr. L. H. 5, fr. Palm. O. P. Poznań, Kolejowa 29, tel. 65-23.

DERECKI STANISŁAW. Inż. górn. * 14. 7. 1889 w Lubartowie. S. Mikołaja i Pauliny z Krępeckich. Oż. 4. 9. 1928 z N... Sójkówną. Uk. gimn. i Ak. Górn. w Krakowie. Sł. w dyw. gen. L. Żeligowskiego w 1918, nast. w Armii Ochot. w 1920. Ucz. oswob. Wilna i w powst. śl. Kier. działu miernicz. w śląsk. kopaln. i cynkowniach. Ogł. w „Techniku", w l. 1928—30, prace o powstaniu węgla oraz o tektonice i geologii Śląska. Katowice, Poniatowskiego 20, tel. 3-14-85.

DEREZIŃSKI JAN. Konsul R. P. w st. sp. Handl. * 24. 12. 1879 w Rgielsku Wlkp. S. Józefa i Wiktorii z Przesławskich. Oż. z Genowefą Filanowicz. Uk. gimn. w Wągrowcu i Wyż. Szk. Handl. w Lipsku (1903). W gimn. czł. „Zet", w Lipsku nacz. Sokoła Akad. 1914—1919 we Francji: wyd. pisma „Polonia", wicepr. Sokolstwa Polsk., sekr. Polsk. Komit. Wolont. w Paryżu, czł. Komit. Op. nad Rannymi, kier. Kom. Opieki nad Jeńc. Wojen., sekr. Biura Polsk. Spr. Cywil. (nieof. konsul.), utw. przez Kom. Nar. 1919—1926 konsul R. P. w Strassburgu, nast. w centr. M. S. Z., 1928—1932 konsul R. P. w Mediolanie, od 1932 w st. sp. W 1933 del. Państw. Inst. Eksp. w Gdyni, nast. kom. ubezp. z ram. P. U. K. U. Kier. firmy „Imex". Zał i prez. Tow. Polsko-Ang. w Gdyni. Odzn.: K. Z zł., M. 10-l. O. N., Kor. Wł. Gdynia, Kwiatkowskiego 21, tel. 25-05.

DETTLOFF SZCZĘSNY. Ks. Dr fil. Hist., szt. * 5. 10. 1878 w Nakle n/Notecią. S. Wiktora i Honoraty z Drobińskich. Uk. gimn. w Nakle, semin. duch. w Poznaniu i Gnieźnie, nast. uniw. w Monachium i Wiedniu. Prof. Uniw. Poznańskiego. W gimn. prez. tajn. kół samokształc. im. A. Mickiewicza; w semin. duch. deleg. „Białej Róży" na gimn. płnc. części zaboru pruskiego. Przed rozp. w 1910 stud. hist. sztuki, prac. w Zw. Kat. Tow. Robot. Polsk. oraz jako red. poznańsk. „Robotnika"; przewodn. jednej z miejsk. kom. op. społ. w Poznaniu. Przewodn. kom. hist. sztuki Pozn. Tow. Przyj. Nauk. Ogł.: Der Entwurf von 1488 zum Sebaldusgrab (1915), Stosunki artystyczne Uriela z Górki z Norymbergą (1919), Rzeźba gnieźnieńska Wita Stwosza (1922), U źródeł sztuki Wita Stwosza (1935), Rzeźba polska do początku XVIII w. (Wiedza o Polsce), Wit Stwosz. Poza tym: liczne art. nauk. w Biuletynie Hist. Sztuki i Kultury (Warszawa), Roczniku Krakowskim (Kraków), Slavische Rundschau (Praga), Przeglądzie Warszawskim (Warszawa) itd., oraz popul.-nauk. w dziale kultury i sztuki Kuriera Poznańskiego, Wiadomości dla Duchowieństwa (Poznań) przeważnie z dziedziny sztuki późnego średniowiecza. Poznań, Konopnickiej 5, tel. 65-37.

DĘBCZYŃSKI ANTONI. Pionier kolonialny. * w 1893. Uk. uniw. w Algerze. W l. 1924—1927 kier. sekcji eksploat.

przedsięb. „Huileries du Congo Belge" w Afryce Środk. Pierwszy Polak, który osiadł wśród pierwotnego szczepu Basziele. Ogł.: Dwa lata w Congo (Warszawa 1928), Kolonie dźwignią rozwoju Polski, lecz nie załatwieniem spraw emigracji (I. K. C. 1929, nr 91). Warszawa, Krucza 41, tel. 8-41-96.

DĘBICKI BOGDAN. Inż. * 22. 10. 1872 w Warszawie. S. Gustawa i Aleksandry z Kowalskich. Uk. szk. realną w Kijowie i Instytut Technologiczny w Petersburgu. W l. 1889—92 zakł. kółka samokształc. w szk. W. Górskiego w Warszawie, wskutek czego zmuszony był dok. szk. śr. w Kijowie, gdzie wst. do partii socjal.-rewol. Nast. na stud. w Petersburgu, wst. do P. P. S. i upraw. prop. rewol. wśród młodzieży akad. i żołnierzy Polak., naw. kontakt z J. Piłsudskim i J. Sulkiewiczem. W 1899 wydostał z kanc. ces. raport gen. gub. warsz. Imeretyńskiego, którego ogłoszenie za granicą skompromitowało rząd ros. Wespół z J. Sulkiewiczem przyczynił się do zorg. ucieczki J. Piłsudskiego ze szpitala Mikołaja Cudotwórcy. Z polec. J. Piłsudskiego, po uk. stud. wst. do ros. sł. celnej w celu zapewnienia org. rewol. stałego pośrednictwa w komunik. się z zagranicą. W ciągu 15 lat współdz. w zaopatr. P. P. S. oraz partii ros. i łotewsk. w bibułę, znany wyłącznie J. Piłsudskiemu i J. Sulkiewiczowi. W czasie wojny, ewak. do Archangielska, nie zaprzestawał działaln. niepodl. W okresie 1917—19 mian. przez Dow. Wojsk Polskich przewodn. kom. obywat. powoł. do tworzenia form. polskich na Murmaniu. Podczas ewakuacji Archangielska przez wojska angielskie, dtwo polskie powierzyło jego pieczy przewóz do kraju rodzin żołn. polskich. Po powrocie do kraju był prez. Dyr. Ceł na Śląsku, kier. Depart. Ceł w Min. Skarbu, komis. nadzwycz. do zwalcz. nieleg. przywozu towarów z zagr., dyr. ceł we Lwowie. W 1933 przeszedł w st. sp. Ogł.: Z niedawnej przeszłości uwolnienia Piłsudskiego i Wódz — powieść o Józefie Piłsudskim G. Olechowskiego. Odzn.: K. N., O. P. 4.

DĘBICKI KAZIMIERZ ROMAN. Mgr praw. Dyplomata. * 20. 1. 1896. Od 4. 7. 1919—20. 8. 1919 w poselst. w Wiedniu; od 20. 8. 1919—1. 8. 1924 w Deleg. R. P. w Budapeszcie. Od 1. 8. 1924 do 1. 12. 1924 w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z.; nast. do 30. 9. 1927 sekr. pos. w Brukseli. Od 1. 10. 1927 Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z., radca min., później (od 2. 11. 32) dyr. gab. ministra. Od 16. 5. 1935 pos. nadzw. i min. pełnom. w Belgradzie. Odzn.: O. P. 1 i 3; K. Z. zł.; M. 10-l. O. N.; jugosł. Św. Sawy 2; luks. Wieńca Dęb. 3; Gw. Rum. 2; greck. Feniksa 3; belg. Leop. 4; Kor. Belg. 4; fr. L. H. 3.

DĘBSKI ALEKSANDER. Adwokat. * 13. 6. 1890 w Radomiu. S. Michała i Marii z Tarchalskich. Ożenił 15. 8. 1921 z Teresą Bartoszewicką. Uk. gimn. w Humaniu, nast. uniw. w Kijowie. W 1905, jako ucz. gimn. radomskiego, brał udział w strajku szk. W czasie wojny prac. w Kijowie, w Pol. Kom. Wyk. na Rusi. W 1919 rozp. sł. adm. Przez 6 lat star. w Zamościu, Garwolinie i Chełmie Lub.; od 1925—1926 wojew. wołyńsk. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Okólnik 11, telefon 5-82-04.

DĘBSKI JAN. Polityk. * 13. 12. 1889 w Mircu, pow. iłżeckiego. S. Michała i Felicji z Kwiatkowskich. Ożenił 28. 12. 1921 z Krystyną Bielińską. Uk. wydz. chemiczny uniw. w Leodium. W l. 1912—13 przew. Zjedn. Młodz. Polskiej za gr., prezes bratnich pomocy mł. polsk. w Belgii, prac. w P. O. W. Ochotn. 1 p. szwol. w wojnie polsko-rosyjskiej. W 1918 dyr. semin. naucz. w Chełmie, poseł na sejmy ustawod. 2 i 3; wicemarsz. sejmu, wiceprzewod. grupy polskiej Unii Międzyparlamentarnej, przewod. komisji administr. i Zagr. Federacji Pol. Tow. Przyj. Ligi Narodów, Tow. Polsko-Bułgarskiego i in. org. społ. W l. 1920—1936 uczest. szeregu zjazdów międzynarod. Od 1932 prac. w L. M. i K. Dyr. spraw propag. Fund. Akcji Kolon. i F. O. M. Kier. oraz red. nacz. czasopism L. M. i K.: Morze, Polska na Morzu, Szkwał; od 1934 red. kwart. Ligi „Sprawy Morskie i Kolonialne". Jako polityk P. S. Lud red. Ludowca, współred. Woli Ludu. Odzn. K. W. Warszawa, Piusa XI 44 m. 8

DICKSTEIN SAMUEL. Matemat. * 12. 5. 1851 w Warszawie. S. Rafała i Małgorzaty z Waldenbergów. Ożenił 20. 6. 1880 z Pauliną Natanson. Uk. gimn. I w Warszawie (1866), nast. Szkołę Główną tamże (1869). Mgr nauk matem. 1876. Dr h. c. Uniw. J. P. 1916-19 czł. Komit. Obywat. m. stołecz. Warszawy, w 1920 czł. Komit. Obrony Państwa. Pracował w szer. inst. obywat., samopom. społ., ośw. i pedagog. Ogł.: Pojęcia i metody matematyki (1891) oraz

szereg rozpraw naukow. i prac z dziedz. matematyki i historii nauk matemat.-przyrodn. (od 1888). Redakt. i wydaw. „Rocznika Pedagog." 1882—1884 i Wiad. Matemat. (od 1897). Czł. kom. red. i współprac. W. Encykl. Powszechn. Ilustr. Przeł. dzieła: Kleina, Fr. Meyera, Riemanna, E. Pascala, G. Lorii, Maxwella. Warszawa, Marszałkowska 117, tel. 6-19-59.

DIDUR ADAM. Art.-śpiew. * 24. 12. 1875 w Woli Sękowej, pow. sanocki. S. Antoniego i Wincenty z Jasińskich. Uk. semin. naucz., stud. art. w Mediolanie. Podcz. w. świat. czł. Metrop. Opera w Nowym Jorku, czynny w prop. polsk. prow. przez I. J. Paderewskiego. Odzn. O. P. 4. Lwów, Łozińskiego 9, tel. 2-80-34.

DIDUR-ZAŁUSKA hr. MARY. Art.-śpiew. * 27. 4. 1905 w Mediolanie. C. Adama i Anieli Angieli Armandy z Aranda'ów. Zaśl. 27. 9. 1924 Ireneusza hr. Załuskiego. Uk. gimn. w Ameryce. Stud. we Włoszech. Debiut. z ojcem w Fauście w Krakowie w r. 1923. Wyst. w Warszawie w operetce: Szczęśliwa podróż (1928), Gaby, Taniec szczęścia, Wiktoria i jej huzar, Słońce Meksyku (1936). Iwonicz (Młp.).

DIENSTL-DĄBROWA MARIAN. Publicysta. * 1. 3. 1882 w Przemyślu. Syn Stanisława i Marii z Bażanów. Ożenił 4. 6. 1910 z Jadwigą Stokowską. Uk. gimn. w Sanoku w 1901 oraz wydz. fil. uniw. monachijskiego (1908). W l. 1903—06 czł. założ. akad. koła niepodl. w Stryju. Czł. założ. Czyt. Akad. we Lwowie w 1903. Od pocz. w. świat. sł. w w. austr., 21. 3. 1915 wzięty do niewoli w Przemyślu. 15. 5. 1918 wst. do oddz. pol. na Murmaniu, sł. w A. P. we Francji, nast. w Rzymie zast. szefa misji wojsk. polsk. Nast. sł. w armii gen. Hallera w kraju. Zał. i prezes oddz. L. M. i K. w Łodzi (1925), prez. Fed. P. Z. O. O. w Łodzi (1926), prez. Zw. Of. Rez. w Łodzi i czł. zarz. gł. Zw. Of. Rez. R. P., zał. i prez. T-wa im. Dante Alighieri w Łodzi (1926—30), zał. i wicepr. Zw. Hallerczyków w Warszawie. Ogł.: Znaczenie Wyspiańskiego dla polskiego zdobnictwa (1908), Opera i dramat R. Wagnera (1909), współpr. czasop. warsz. (1909—14) Dzień, Świat, Wieś i Dwór; red. i wyd. „Żołnierza Polskiego we Włoszech" (Turyn 1918—19), red. i wyd. „Straż nad Wisłą" (Toruń-Warszawa 1920—23), red. I. K. C. w Krakowie. Odzn. M. N. Warszawa, Zajączka 7, m. 23, tel. 11-12-10.

DIETZ D'ARMA LEON. Inż.-architekt. * 22. 7. 1902 w Warszawie. S. Władysława i Aleksandry z Kowalewskich. Uk. szk. kadetów maryn. w Petersburgu, nast. wydz. architekt. polit. w Warszawie. Zaprzys. rzeczozn. sąd. Od 1935 prez. Stow. Arch. R. P. Ogł. szereg art. fach. z zakr. budown. stalowego oraz krytyk fach. Ważn. prace: plan rozbud. osiedla Czorsztyn; projekt kol. akad. U. J. w Pławnie; kościół garniz. w Katowicach; 8 szk. powsz. w Katowicach, Wełnowcu, Bieruniu, Jaworzu, Tychach, Ligocie; gimn. w Żorach. Otrz. szereg nagr. na konk. architekt. Katowice, Kopernika 12, tel. 3-06-08.

DIONIZY (WALEDYŃSKI KONSTANTY). Metropolita Cerkwi Prawosł. w Polsce. S. Mikołaja i Elżbiety. * 4 (16). 5. 1876 w Muromie, gub. włodzimierskiej. Kształcił się w Sem. Duch. we Włodzimierzu i w Ufie, które uk. jako primus w 1896, poczym wst. do Akad. Duchow. w Kazaniu. Na II kursie otrz. święcenia zak. z im. Dionizego. Ak. uk. 1900. W 1901 uz. st. magistra Św. Teologii. W 1901 mian. prof. Hist. Bibl. i Hist. Kośc. w Sem. Duch. w Symferopolu, i czł. Konsyst. Duch. W 5. 1902 Insp. Semin. Duch. w Chełmie, a w 12 t. r. rekt. tegoż semin. Jedn. został archimandrytą. Od 1911 do 1913 kapelan ambas. ros. w Rzymie. 21. 4. 1913 mian. bisk. krzemienieckim, wikar. diecezji wołyńskiej. W 1918 biskup. ordyn. diec. chełm., nast. poleskiej. Czł. Wszechukraińsk. Soboru Cerk. i przewodn. kom. do spraw cerkiewno-liturg. Od 1919 zarz. częścią diec. woł. zajętą przez w. pol., a od 1921 częścią Wołynia nal. do Polski. W 1922 czł. Św. Synodu Kościoła Prawosł. w Polsce, a 4. 9. t. r. arcbp wołyński i krzemieniecki. 29. 4. 1923 Metropolita Cerkwi Prawosł. w Polsce. Od 1. 1. 1925 kier. studium teol. prawosł. uniw. warsz. i prof. zwycz. tegoż uniw. Ogł. szereg prac nauk., wydanych w różnych czasach. Czł. szeregu międzyn. org. chrześc. oraz tow. nauk., czł. Kasy im. J. Mianowskiego. Odz.: O. P. 1, jugosł. Św. Sawy 1, greck. Feniksa 1, bułg. Zasł. Cyw. 1, Kor. Rum.

1, Gwiazdy Rum. 1, Grobu Świętego 1. Warszawa, Zygmuntowska 13.

DILIS PAWEŁ. Ks. Pastor. Kand. teol. * 2. 7. 1905 w Wilnie. S. Józefa i Eugenii z Pfefferów. Oż. 20. 6. 1934 z Eleonorą z Nahajków. Uk. gimn. humanist. i wydz. teolog. ewang. uniw. w Warszawie. Pierwszy kaznodzieja ew. ref. par. wileńskiej. Od 1934 kapel. wojskowy. Czł. tow. dobroczyn. i społeczn. Ogłosił liczne artyk. z dziedziny teologii. Jeden z zał. czasop. wileńsk. kościoła ew. ref. Wygł. odczyty z dziedziny ogólnochrześc. i przyjaznej międzynar. współpracy kościołów. Wilno, Zawalna 11, m. 1.

DINDORF-ANKOWICZ FRANCISZEK. Płk. * 3. 12. 1888 we Lwowie. Uk. szk. realną (1907) i wydz. bud. masz. politechn. tamt. (1914). Od 1910 czł. Drużyn Strzel., org. druż. lwowsk., kmdt szk. podchor. i instrukt. Od 1914 w w. austr., w 3. 1915 wzięty do niew. ros. i wysł. na Syberię. Brał udział w organizowaniu 5 Dyw. Strz. Polsk., gdzie był dcą komp. i baonu. Po kapitul. przebił się do Charbina, gdzie dow. Legią Ofic. Po powr. do kraju dca 1 p. p. syb., przemian. nast. na 82 p. p. Od 15. 8. 1924 płk. Od 1. 4. 1927 dcą piech. dyw. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, fr. M. W. W., M. I.

DITTRICH RYSZARD. * 2. 1. 1886. Oż. z Wandą Teodorą Wojakowską. Uk. wydz. prawno-polit. Uniw. Jana Kazimierza oraz Akad. Handl. w Wiedniu. Pracę zawod. rozp. w 1909 w Wydz. Kraj. we Lwowie. Podczas wojny świat. w niewoli włoskiej zorg. szw. kawal. polskiej. Po przyb. do Polski odbył kampanię ukraińską, a nast. bolszewicką. Zdemobil. w st. rtm. rez. Z końcem 11. 1920 powr. do sł. w b. Wydz. Kraj. W 1921 przeszedł do B. G. K. we Lwowie. Od 1922 prac. w Izbie Przem.-Handl. we Lwowie, nast. wicedyr. Izby Przem.-Handl. w Sosnowcu i ostatnio dyr. Dep. Og. Min. Przem. i Handlu. Warszawa, Elektoralna 2.

DIVEKY ADORJÁN. Dr fil. * 17. 8. 1880 w Alsó Kubin, na Węgrzech. Uk. uniw. w Budapeszcie, studia specj. w Krakowie. Lektor języka węgiersk. Uniw. J.P. 1917, doc. hist. Polski ze szczeg. uwzgl. stos. polsko-węg. uniw. w Budapeszcie 1921, prow. wykł. zlec. z hist. Węgier na uniw. J. P., od 1922 doc. hist. Węgier ze szczeg. uwzgl. stos. polsko-węg. na Uniw. J. P. 1929. Czł. Ak. Węg., dr h. c. Uniw. St. Batorego. Warszawa, Czackiego 16, t. 2-95-15.

DŁUGOCKI WŁADYSŁAW. Mgr praw. * 3. 1. 1885 w Niepołomicach, pow. Bochnia. S. Jana Marii z Bisztygów. Oż. 4. 8. 1916 z Amelią Błońską. Uk. gimn. w Krakowie, nast. wydz. prawny Uniw. Jagiel. Wicewojewoda lubelski. Brał udział w wojnie światowej jako of. wojsk. austr. W 1920 sł. w w. p. jako por. Org. i prez. chórów włościańsk. w powiecie bocheńskim. Przewodn. II okr. Zw. Rezerw., Polsk. Zw. Zach., kom. P. C. K. i T-wa Śpiew. „Echo" w Lublinie. Ogł. Zbiór przepisów adm. dot. org. służby bezpieczeństwa w Polsce oraz szereg art. z dziedz. org. i pracy adm. wiejskiej w Gaz. Adm. i Pol. Państw. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł, M. za W., M. 10-l. O. N. Lublin, Pierackiego 1, tel. 25-06.

DŁUGOSZEWSKI WŁODZIMIERZ. Sportowiec. Dziennikarz. * 6. 4. 1905 w Krakowie. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. i wyższe studia handl. w Krakowie. Od 1923 uprawia wioślarstwo, lekkoatl., narciarstwo i jazdę konną. 4-kr. mistrz Polski w jedynkach (1926, 27, 29 i 30); wicem. akad. świata (1924—27) i mistrz polski (1924); 3-kr. zwyc. przedolimp. (1928); 4-te m. w mistrz. Europy (1929); 2-gie m. na mistrz. sokolich w Pradze (1932, jedynki i dwójki); zwyc. biegu na przełaj A. Z. S. w Krakowie (1925); szereg zwyc. na regatach kraj. w jedynkach i czwórkach. W 1924—29 kier. sport. S. W. A. Z. S. Kraków; 1929—34 kier. sport. oddz. wiośl. Sokół - Kraków. Od 1934 czł. zarz. Pol. Zw. Tow. Wiośl. Org. i prezes krak. Międzyklub. Kom. Wiośl.; od 1935 kpt. sport. P. Z. T. W.; czł. miejskiego komit. W. F. i P. W. w Krakowie; czł. zarz. tow. gimn. „Sokół"; wiceprez. oddz. krak. Zw. Dziennik. Sport. R. P.; del. Okr. Urz. W. F. i P. W. do Zw. Gier Sport. i klubów wiośl. w Krakowie.

DŁUGOSZOWSKI-WIENIAWA BOLESŁAW IGNACY FLORIAN, patrz: **WIENIAWA-DŁUGOSZOWSKI.**

DMOCHOWSKI ALEKSANDER. Ks. * 1. 3. 1879 w Miodusach, pow. Wysokie Maz. S. Bartłomieja i Katarzyny. Uk. szk. śr. w Łomży i sem. duch. w Płocku oraz Ak. Szt. Piękn. w Krakowie 1922 r. Wyśw. w 1903. Profesor hist. sztuki

kośc. w sem. duch., org. i dyr. Muzeum Diec. w Płocku od 1926, czł. kom konserwat. diec. i wojewódz. Kanonik katedr. płocki. Długoletni pref. i działacz oświat. i społ. Zał. Zjedn. Robotn. Chrześc., teatru w sem. duch. Przygot. mat. do monogr. muzealnej. Reorg. skarbca w Płocku. Współred. mies. „Życie Mazowsza", wygł. odczyty, referaty.

Płock, Muzeum Diecezjalne.

DMOCHOWSKI ANTONI. Dr fil. Chemik. * 6. 12. 1896 w Sarnowie, woj. lub. Uk. Uniw. J. P. 1923. Studia specjalne: w Grazu i Strassburgu. St. asyst. zakł. chemii fiz. wydz. lek. Uniw. J. P. 1921, adiunkt tamże 1925, st. asyst. 1928, doc. chemii 1932. Prow. wykł. zlec.

DMOWSKI EUGENIUSZ JERZY. Mgr praw. Adwokat. * 23. 2. 1897 w Warszawie. S. Zygmunta i Heleny z Krzyżanowskich. Ożenił 15. 6. 1926 z Władysławą Zgliczyńską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawny uniw. w Poznaniu. W 1918 służył w Wehrmachcie; w 1920 walczył pod Warszawą i nad Niemnem. B. prez. koła P. M. S. im. Mianowskiego oraz długol. czł. władz org. turyst., prow. propag. motoryzacji. Ogł. szereg obron w sprawach karnych i cyw. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Marszałkowska 136, tel. 6-46-88.

DMOWSKI ROMAN. Polityk. Dr h. c. * 9. 5. 1864 w Warszawie. Stud. na wydz. przyrodn. uniw. warsz. Twórca Stron. Narod.-Demokrat. Red. Przegl. Wszechpolskiego od 1895. Od 1907 prac. jako publicysta, wyj. do Anglii i Japonii w celach polit. W 1907 poseł do Dumy ros. z Warszawy; w 1914 wszedł do Komit. Narod. w Warszawie. Delegat Polski na konf. pokoj. w Wersalu, w 1919 poseł do Sejmu Ust.; 28. 5. — 27. 10. 1923 min. spraw zagr., Org. O. W. P. (1926). Ogł.: Myśli nowoczesnego Polaka (1904), Podstawy polityki polskiej, Kościół, Naród i Państwo, Niemcy, Rosja a sprawa polska (1907), Upadek myśli konserwat. w Polsce (1914), Anglia powojenna i jej polityka (1925), Polityka polska i odbudowa państwa (1925), Nasza przyszłość, Kwestia robotnicza wczoraj i dziś (1926), Zagadnienie rządu (1927), Świt lepszego jutra (1930), Świat powojenny i Polska (1931). Odzn.: O.P.I, Gw. Rum. I, Oranie Nassau I, Nagr. lit. Poznania. Chludowo p. Poznaniem.

DOBACZEWSKA Z NIEDZIAŁKOWSKICH WANDA. Literatka. * 25. 8. 1892 w Twerze, w Rosji. C. Konrada Bolesława i Heleny z Czajczyńskich. Zaśl. 30. 4. 1916 Eugeniusza Dobaczewskiego. Uk. gimn. pryw. w Wilnie oraz wydz. fil. Uniw. Jagiel., nast. studia uzupełn. we Włoszech i Rumunii. Brała udz. w org. niepodległ. młodzieży. W 1914 nal. w Wilnie do P. O. W., czł. Zw. Patriotek i Ligi Kobiet. Kier. pracą kult.-oświat. w Zw. Strzel. Przewodn. Wileńskiej Rady Zrzeszeń Artyst., wicepr. Zw. Lit. w Wilnie i czł. kom. budowy pomnika Mickiewicza. Ogł.: Na chwałę słońca, Wilno, Nasza dola (poezje), Kamienica za Ostrą Bramą, Zwycięstwo J. Żołędzia, Przyjaciel T. Zan, Pan starosta przyjmuje od 12 do 1 (powieść), Miniatura (nowele), Rycerki polskie, Wilno i Wileńszczyzna od roku 1914—19 (monografie); szereg artyk. w „Pionie", „Kur. Wil", „Słowie", „Kur. Por.", Tyg. Ilustr." i odczytów wzgl. audycyj radiow. W 1935 otrz. nagrodę im. Filomatów. Odzn.: K. Z. zł., M. N. Wilno, Zarzecze 16-1, tel. 7-08.

DOBACZEWSKI EUGENIUSZ. Dr wszechnauk lek. * 7. 2. 1886 w Wierzbicy, pow. płoński. S. Tomasza i Marii z Golasińskich. Ożenił 30. 4. 1916 z Wandą Niedziałkowską. Uk. pryw. gimn. polskie w Płocku i wydz. lek. Uniw. Jana Kaz. W 1902 releg. z gimn. ros. w Płocku za demonstr. przec. obch. Gogola. Od 1908 należał do Zw. Walki Czynnej, nast. do Zw. Strzel. i fr. rewoluc. P. P. S. 1914—3. 1915 sł. w I bryg. Leg., nast. do 1918 kmdt P. O. W w Wilnie, po czym w w. p., ost. płk-lek. Czł. zarz. Izby Lek., przewodn. sekcji sanit. T. W. W. w Wilnie, wicepr. Klubu Lek. Polsk., prez. zarz. podokr. Zw. Strzel., czł. Międzynar. Zw. Okulistów, czł. Tow. Przyj. Nauk i in. Uczest. zj. lek. słow. w 1930 w Splicie i Beogradzie, zjazd. lek. w 1933 w Madrycie i w 1935 w Brukseli. Ogł. prace w Lekarzu Wojsk., art. z dziedz. medyc. i in. w prasie codz. Wygł. ref. na zjazd. lek. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz. Wilno, Zarzecze 16, m. 1, tel. 7-08.

DOBIECKI STANISŁAW. Prawnik. * 1864. S. Albina i Zofii z Lisowskich. Oż. w 1891 z Kamilą Morkowską. Do 1924 praktykował jako adw. we Lwowie. Od 1924 dyr. Galicyjskiej Kasy Oszczędności tamże. Lwów, Kampiana 5, tel. 2-37-34.

DOBIJA KAZIMIERZ. * 5. 2. 1890 w Krakowie. S. Marcina i Cecylii z Rubczewskich. Oż. 6. 11. 1936 z Julią Śliwińską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. prawa Uniw. Jagiel. Dyr. konc. „Ilustr. Kur. Codz.". Do 1918 sł. w w. austr. Czynny w akcji charytat. i społ. m. Krakowa oraz wych. fiz. i sport. Odzn.: K. Z. zł., Św. Jerzego z Bourgogne 2. Kraków, Św. Jana 2, tel. 1-50-60.

DOBOSZ ADAM. Art.-śpiew. * 3. 8. 1885 w Żyrakowie, pow. Ropczyce (Młp.). Uk. konserwat. muz. w Krakowie (kl. prof. Horbowskiego). Wyst. od 25. 6. 1909 w teatrze miejsk. we Lwowie, od 1914 w operze warszawsk. Czł. zasł. Z. A. S. P. od 1924. 2. 6. 1934 obch. jubil. 25-lecia pracy scen. Odzn. K. Z. zł. Warszawa-Czerniaków, Domowa 2, tel. 9-50-64.

DOBRODZICKI ADAM. Art.-mal. Public. Mjr posp. rusz. * 18. 4. 1883 w Wadowicach k. Krakowa. S. Ignacego i Izabeli z Franzów. Oż. 30. 11. 1926 z Wandą Czarnocką. Stud. na Uniw. Jagiel. i w Akad. Szt. Pięk. w Krakowie. Od 1912 prac. w Zw. Strzel., gdzie uk. kurs ofic. Od 1914 w I bryg. Leg. Polsk. Po kryz. przys. intern. w Beniaminowie. Nast. of. Kmdy Gł. P. O. W. w Krakowie. W w. p. m in. w Adiut. Nacz. Wodza pełnił funkcje dyplomat., dow. baonem na fr., wykł. w Of. Szk. Piech. Prac. na polu hist. Leg. Polsk. W 1928 wyst. z wojska. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N.

DOBROWLAŃSKI WŁADYSŁAW. Kpt. w st. sp. * 16. 6. 1895 w Kołomyi. S. Franciszka i Marceli z Medejów. Oż. 17. 4. 1922 z Marią Witkowską. Uk. szk. realną we Lwowie. Od 1912—14 instr. Zw. Strzel. Od 1914 do końca wojny świat. w Leg. Pol. W 1918 czł. P. O. W. w Borysławiu. Areszt. przez Ukraińców i więz. do 6. 1919. Ucz. powst. w Stanisławowie przeciw Ukr. Nast. w w. p. Po wojnie szef art. i uzbr. D. O. K. X. Od 1922 kpt. w st. sp., inwal. Sekr. a od 1929 prezes Z. Of. Rez.; sekr. nast. prez. Fed. P. Z. O. O.; b. prez. Zw. Inwalidów w Borysławiu; współorg. i zast. prez. koła T. S. L. w Mroźnicy, to samo L. M. i Kol. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3, K. Z. sr. Borysław, Limanowa 4, tel. 16-33.

DOBROWOLSKA Z ŁADA-BIEŃKOWSKICH AGNIESZKA. Muzeolog. * 24. 9. 1905 w Krakowie. C. Piotra, prof. U. J., i Lucyny Janiny z Połczyńskich. Zaśl. dr. fil. Tadeusza Dobrowolskiego, dyr. Muzeum Śl. w Katowicach. Uk. liceum SS. Urszulanek w Krakowie, nast. Ak. Handl. tamże. Wolont. Muzeum Śląsk. Ogł.: Żywotek cieszyński, Ze stud. nad strojem i haftem ludowym (Katowice 1930), Strój, haft i koronka w woj. śląskim (Kraków 1936 wsp. z T. Dobrowolskim), Wzory hafciarstwa lud. na Górnym Śląsku (Katowice 1936), Niemiecka publikacja o stroju śląskim (Katowice 1935). Katowice, Żwirki i Wigury 15, tel. 3-41-41.

DOBROWOLSKA-DOLIWA Z DZIRYT-SZCZEPANKIEWICZÓW STANISŁAWA. Śpiewaczka. Art. dram. * w 1876 w Kaliszu. C. Bronisława i Genowefy z Dąbkowskich. Zaśl. w 1898 Adama Doliwa-Dobrowolskiego Uk. gimn., nast. Konserwat. w Warszawie, ucz. Lityńskiego, Michałowskiego, Kotarbińskiego; stud. w Mediolanie i Rzymie. Prof. śpiewu. W czasie wojny czł. B. Krz., rozw. dział. kult.-ośw. współprac. z komit. pom. dla Śląska. Występy dramat. w Krakowie, Lwowie, Warszawie. Warszawa, Wilcza 35.

DOBROWOLSKI ADAM ADOLF. Dr praw. Adwokat. * 17. 12. 1903 w Nadbrzeziu, pow. tarnobrzeskiego. S. Mariana i Anastazji z Adamskich. Oż. 27. 9. 1928 z Małgorzatą Skwarczowską. Uk. gimn., wydz. prawny Uniw. Jagiel. i Szk. Nauk Polit. przy Uniw. Jagiel. W 1920 służył ochotn. w w. pol. Prac. na terenie kupiectwa Małopolski Zach. Sekr. gen. i radca prawny Krak. Kongr. Kupieck. Ogł. art. prawno-gospod. w wyd. „Kupiec Polski". Kraków, Retoryka 18, tel. 1-20-17 i 1-47-10.

DOBROWOLSKI ANTONI BOLESŁAW. Dr. Geofizyk. Podróżnik. * 6. 5. 1872 w Dworszowicach. S. Jana i Józefy z Szyndlerów. Oż. 1905 z Zofią Ulińską. Uk. gimn. w Warszawie, uniw. w Zurychu i Liège. Za działalność niepodległ. więziony w l. 1891—1894, zesł. na Kaukaz, nast. emigrował. W 1897—1899 uczestn. wyprawy belgijskiej de Gerlache'a do bieguna południ., bad. głównie obłoki, śnieg i szron. Założyciel „Prac Geograficznych", „Wiadomości o gradzie w Polsce", oraz „Towarzystwa Geofizyków w Warszawie". Czł. tow. geograf. w Brukseli, Tow. Nauk Warsz., Pol. Tow. Geog. Ogł.: Neige et givre (1903), Les cristaux de glace atmosphérique et le phenomene du halo (Bruxelles, 1907), Historia naturalna lodu (Warszawa 1923), Observations des nuages, Mouvement de l'air et

de l'eau sur des accidents du sol (1924). Wyprawy polarne, ich historia i zdobycze naukowe (wyd. II, Warszawa 1925), Kraje polarne (Wiedza i Życie 1931). Warszawa, Wilcza 14a, m. 18, tel. 8-28-70.

DOBROWOLSKI JAN MARIAN. Dr fil. Botanik * 4. 9. 1886 w Tarnowie. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Kier. wydz. hodowli roślin lek. w Min. Zdr. Publ. do 1921, insp. ogrodu farmakolog. Uniw. J. P. 1918—25, doc. botaniki lek. Uniw. J. P. 1923—25, prof. botaniki i uprawy roślin lek. Uniw. Pozn. od 1925. Ogł.: Spostrzeżenia i uwagi nad uprawą niektórych roślin lekarskich (1922), Uprawa roślin lekarskich (1923), Studia nad paprotnikiem lekarskim (1923), Pogostemon Patchouly i jego wewnętrzne włosy gruczołowe (1925). Red. Młodzieży i Myśli Filareckiej (1928). Poznań, Marsz. Focha 64.

DOBROWOLSKI TADEUSZ. Dr fil. Hist. sztuki. Muzeolog. * 17. 8. 1899 w Nowym Sączu. S. Piotra i Heleny. Oż. 25. 6. 1925 z Agnieszką Łada-Bieńkowską. Uk. gimn. w N. Sączu, wydz. fil. Uniw. Jagiel. i Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. Sł. w 1 p. s. p., nast. do 1920 w 5 p. p. Leg. Doc. Uniw. Jagiel., dyr. Muzeum Śl. i konserwator w urz. woj. śl. Czł. szeregu stow. kult.-oświat. Ogł.: Ze średniowiecznych malowań ściennych — Ukrzyżowanie w kościele św. Krzyża w Krakowie (1924), Studia nad średniowiecznym malarstwem ściennym w Polsce (1927), Obrazy z życia i męki Pańsk. (1929), Śląska rzeźba ludowa w drzewie (1930), Kościół św. Mikołaja w Wysocicach (1931), Tradycje wołoskie w kulturze artystycznej górali śląskich (1931), Osamotnienie sztuki (1932), Kościół św. Stanisława w Starym Bielsku (1932), Budowa i urządzenie drewnianego kościoła w Małej Wiśle na Śląsku na podstawie Liber ratiociniorum ecclesiae Teuto-Vislensis (1932), Gotyckie malowidła ścienne w kościele parafialnym w Chełmnie na Pomorzu (1933), Sztuka wojew. śląskiego (1933), Gotycka polichromia kościoła w Jesionej na tle problemu malarstwa ściennego na Śląsku (1934), Śląskie malarstwo ścienne i sztalugowe do początku 15 w. (1935), Strój, haft i koronka śląska (1936 wsp. z A. Dobrowolską), Formalizm i naturalizm w sztuce jako pozorne antynomie (1936) oraz szereg art. Katowice, Żwirki i Wigury 15, tel. 3-41-41.

DOBROWOLSKI WŁADYSŁAW. Sportowiec. * 3. 1. 1896 w Będzinie. Zajmuje się sportem od 1922. B. mistrz Polski w biegach na 100 m i 200 m oraz 110 m przez płotki; reprez. Polskę w spotk. międzynar. w sztafecie 4 × 100 i w skoku w dal. Mistrz Polski w szabli w 1934 i wicemistrz w 1935. Stały czł. repr. szermierczej Polski. Na Olimpiadzie w 1924 wyst. jako lekkoatleta, zaś w 1932 jako szermierz, uzysk. 3 m. druż. w szabli. Uczestn. Olimpiady 1936. Sekr. Wileńskiego Okr. Zw. Lekkoatlet., prez. AZS. w 1929—30. Prow. w Pol. Radio codz. gimnast. poranną, b. instr. Centr. Szkoły Wojsk. Gimnastyki i Sportów oraz C. I. W. F.

DOBRUCKI GUSTAW. Dr med. * 4. 4. 1873 w Miźnie, pow. Dolina (Małopolska). S. Wiktora i Matyldy z Lettnerów. Uk. wydz. med. Uniw. Jagiel. Przed wojną prez. Zw. Strzel., nast. w P. O. W., b. czł. Kom. Nar. Senator od 1922—1927, od 9. 1. 1927 do 27. 6. 1928 min. W. R. i O. P. Ogł. szereg prac publicyst. Odzn.: K. N., K. W. Warszawa, Brzozowa 2-4, tel. 6-94-58.

DOBRZANIECKI WŁADYSŁAW STEFAN. Dr med. * 1897 w Zielińcach. Od 1923 st. asyst. klin. chirurg., od 1931 doc. chir. Uniw. Jana Kaz. Ogł. m. in.: Sympatektomia periaterialna pod względem klinicznym (1925); Przetaczanie krwi w świetle doświadczeń klinicznych (1928); Restoration of the subsebthal portion of the nose (1929); Multilocular cyst of the spleen produced by infarcts (1930); Obecny stan chirurgii układu współczulnego (1930). Lwów, Romanowicza 3, tel. 2-80-80.

DOBRZAŃSKI JERZY BOHDAN PIOTR. Dr wszechnauk lek. * 3. 10. 1889 w Warszawie. S. Antoniego i Zofii z Rudnickich. Oż. w 1916 z Anną Darowską. Za czasów szk. czł. pol. kół samokszt. Czł. kom. strajkow. gimn. V w Warszawie (1905). Nast. czł. P. P. S. Od 1914 lek. w. ros., półtora roku w niewoli austr. W 1918 powr. do kraju. Kpt.-lek., śl. w 12 p. p. na Śl. Ciesz.; w szpit. załogi w Wilnie; nacz. lek. 3 p. a. c. do 1923. Od 1923

ord. wydz. ginekolog. szpit. kolej. w Wilnie. Czł. Tow. Nauk. Lek. Stow. Lek. Polaków. Zrzesz. Lek. Kolej., Zw. Lek. Państwa Polsk., Wil. Tow. Ginekolog. (prezes od 1933). Od 1927—1934 radny m. Wilna i prez. kom. zdrowia i kom. op. społ. Przez kilka l. prez. i wicepr. T. U. R., Długoletni prez. robotn. kl. sportow. Czł. P. P. S. Prez. kurat. nad ociemn. Ogł.: Zalety operacyjnego nastawienia macicy tyłozgiętej metodą włoską Pesta-

lozzy (Ginekologia Polska 1929); O nadpochwowym odcięciu macicy z całkowitym wycięciem kanału szyjki sposobem Desmarest (Lek. Kolej. 1932); Znieczulenie rdzeniowe w świetle cyfr szpitala kolejow. w Wilnie (Lek. Kolej. 1933) i w. in. Wygł. szereg odczytów z dziedz. ginek. Wilno, Zawalna 8 m. 3, tel. 15-90.

DOBRZAŃSKI TADEUSZ. Przemysłowiec. * 28. 10. 1880 w Piotrkowie. S. Mirosława i Emilii z Karczewskich. Ożen. 28. 12. 1912 z Janiną Ubysz. Uk. gimn. klas. w Piotrkowie, nast. wyższ. szkołę handl. w Genewie (1899). Wł. drukarni w Piotrkowie. Za czasów szk. i późn. czł. T. O. N., Ligi Narod. i Sokoła (w 1905 kilkakr. deleg. na tajne trójzaborowe zjazdy Sokoła). Podczas wojny kom. do spraw powrotu jeńców na pow. brzeziński i piotrkowski, czł. Komit. Obywat. Od 1916 stały radny miasta. Przew. Koła Narod.; czł. kom. rew. Sokoła; czł. rady nacz. Stow. Kupców Polskich w Warszawie. Prow. red. Tygodnia, A. B. C., Ziemi Piotrkowskiej oraz pis. art. do prasy warsz. Piotrków Trybunalski, Słowackiego 30, m. 4, tel. 14-91.

DOBRZAŃSKI-LELIWA KAROL JAN. Dział. społ. * 15. 10. 1896 w Tarnowie. S. Władysława i Marii ze Smolików. Uk. gimn. w Tarnowie, nast. stud. w Wyższej Szk. Leśnej we Lwowie oraz w Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Od 1912 prac. w Zw. Strzel. w pow. tarnowskim. W 1914 wst. do Legionów i sł. w 2 p. uł. do 1917. Areszt. przez okup. za dział. niepodl., siedział 6 m. w więz. w Chełmie. Rozbr. Niemców w Warszawie, nast. sł. w oddz. ochotn. w wojnie polsko-bolszew. W 1928 czł. zarz. okręg. Zw. Leg. w Warszawie, nast. czł. rady opiek. Zakł. Opiek. św. Teresy w Warszawie. W 1930 zał. i zorg. Zw. Zawod. Prac. Ubezp. Społ. w Polsce, sekr. gen. zarz. głównego. W 1934 sekr. zarz. okręg. Zw. Legionistów w Kielcach. Odzn.: K. N., K. W., M. za W. Warszawa, Krak. Przedm. 64, tel. 6-78-33.

DOBRZYCKI JERZY. Dr fil. Hist. szt. * 1900 w Inwałdzie (Młp.). Uk. Uniw. Jagiel. Prac. w urz. konserwat. wojew. krak., Muz. Przem. i Etnograf. na Wawelu (1922—1926). Czł. wydz. Tow. Mił. Hist. i Zab. Krakowa od 1924 i Państw. Komit. Odbud. Gm. Repr. R. P. w Warszawie od 1930. Ogł.: Śląska wytwórczość ceramiczna w XVIII w. (1925); Michał Stachowicz (1925); Dzieje Almae Matris pędzla M. Stachowicza (1925); Introligatorstwo krakowskie ost. lat 50 (1926); Kościoły drewniane na G. Śląsku (1926) i in. Kraków, Zwierzyniecka 22.

DOBRZYŃSKA-RYBICKA LUDWIKA IZABELA. Dr fil. * 19. 11. 1868 w Brzeżawie, p. Sanok. C. Ludwika i Ludwiki z Moraczewskich. Zaśl. 12. 8. 1896 Karola Rybickiego. Uk. wyższe semin. naucz. w Poznaniu, uniw. w Zurichu; stud. w Lowanium, Paryżu i Oxfordzie. Prof. tyt. Uniw. Poznańskiego; bibl. uniw. w Poznaniu. W l. 1893 do 1903 prow. tajne naucz. języka polsk. w Kaliszu. 1909 do 1915 prow. wykłady popul. w Poznaniu i na prow. Współpr. w org. Tow. Pedag. w Poznaniu (1916). W czasie odzyskiwania niepodl. brała udział w pracach społ. i polit. Posłanka na sejm dzielnic. (1918); urzęd. w wydz. polit. Nacz. Rady Lud.; współdz. w pracach podejm. przez pomorskie zrzeszenia kobiece w czasie najazdu bolszew. i w czasie plebiscytu na Śląsku. Ogł. m. in.: System etyczny Hugona Kołłątaja na podstawie materiałów rękopiśm. (Kraków 1917), Ze studiów nad automatyzmem graficznym (Poznań 1925), Wybory powszechne w świetle psychologii społecznej (Poznań 1925), Nauka obywatelstwa na podst. socjologii (1927/32), Dwie wielkopolskie biblioteki klasztorne (Zapiski muzealne, Poznań 1917/18), Historia biblioteki Tow. Przyj. Nauk (Rocznik 50 jubil. T. P. N., Poznań 1928), Zygmunt Taszycki: Ustęp z dziejów ariaństwa w Polsce (1905), Krystynka (odzn. na konk. we Lwowie, 1900) oraz szereg nowel, recenzyj, studiów liter., feliet., druk. w czasop. lwowskich, poznańskich i kaliskich. Poznań, Starościńska 10.

DOELLINGER ZYGMUNT ANTONI. Dr praw. * 1. 4. 1899 w Bogumiłowicach, pow. brzeski. S. Leopolda i Józefy ze Zbigniewiczów. Ożen. 14. 2. 1931 z Zofią Radogost-Uniechowską. Uk. wydz. prawa i adm. Uniw. Jagiel. Star. pow. żywieck. Sł. w 1 p.p. Leg. w 1914; ucz. walk o Lwów, kamp. 1919—21 i powst. górnośl. w 1921. Czł. rady i zarz. Związ. Powst.; zał. Tow. Ziemi Żywieckiej;

prez. L. O. P. P. i Zw. Strzel. Odzn.: V. M. 5; M. N. Żywiec, Starostwo.

DOLA WILHELM JAN. * 2. 1. 1896 w Kuźni Raciborskiej. S. Ryszarda i Joanny z Sieroniów. Oż. 20. 2. 1922 z Emmą Helmrich. Uk. szk. śred. oo. Salezjanów w Oświęcimiu. Za czasów szkol. współpr. z Z. Z. P. 1916—18 sł. w w. niem. na fr. franc., był w niewoli ang. Nast. och. Arm. Pol. we Francji. Pracował w P. O. W. na Śląsku, udział w 2 powst. śl. Kier. biur. zarz. m. Rybnika. Od 1923 prez. T-wa Powst.; czł. Klubu Powst. w Katowicach; czł. zarz. okr. N. H. Z. P.; czł. zarz. Zw. Of. Rez.; czł. zarz. straży poż.; czł. in. org. społ. Ogł. art. dot. powstań. Odzn.: K. N., K. Z. sr., M. 10-l. O. N. Rybnik, Jankowicka 62-a.

DOLIŃSKI EUGENIUSZ TADEUSZ. Dr med. * 17. 9. 1877 we Lwowie. S. Jana i Heleny. Oż. 26. 6. 1908 z Marią Stachiewicz. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. lek. Uniw. Jana Kaz. (1902). Od 1927 nacz. miejsk. wydz. zdrowia we Lwowie. Uczestn. obr. Lwowa. Kpt.-lek. rez. Po uk. stud. prac. przy kat. histol. Uniw. Jana Kaz., nast. w szpit. św. Zofii. 1923—1926 i 1929—1935 czł. zarz. i wicepr. Izby Lek. Wicepr. Polsk. Tow. Eugen. w Warszawie, deleg. do Nacz. Izby Lek. z ram. Izby Lwowsk., wicepr. Tow. Higien., współzał., i wicepr. rady Muzeum Higieny we Lwowie, czł. zarz. Zw. Lek., prez. kurat. fund. Mrażka i Jabłonowskiej dla sierot, b. wicepr. Zw. Obr. Lwowa. Od 5 lat prow. wykł. z dziedz. hig. społ. na Uniw. Jana Kaz. Współzał. miejsk. Ośr. Zdrowia. Ogł. szer. prac z dziedziny sanit.-adm. i hig. w czasop. fachow. Wygł. szer. odcz. przez radio oraz publ. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. 10-l. O. N. Lwów, Potockiego 28.

DOLIWA-DOBROWOLSKA z DZIRYTSZCZEPANKIEWICZÓW STANISŁAWA, patrz **DOBROWOLSKA-DOLIWA.**

DOLNICKI JERZY EUGENIUSZ. Handl. Public. * 10. 1. 1903 w Złoczowie. S. Włodzimierza i Wacławy z Kaplińskich. Uk. gimn. w Złoczowie i Wyższą Szk. dla Handlu Zagr. we Lwowie. Szef prop. Wspóln. Inter. G. Śl. Ogł. art. z dziedz. prop. ciężk. przem. G. Śląska. Odzn. belg. Leop. II 4. Katowice, Jordana 21, tel. 3-54-41.

DOŁĘGA-DYMIŃSKI ZYGMUNT, patrz **DYMIŃSKI-DOŁĘGA.**

DOMANIEWSKI CZESŁAW. Architekt. * 18. 3. 1861 w Gronówku, pow. sieradzki. S. Romana i Ludwiki z Marszewskich. Oż. 11. 4. 1893 z Zofią Janiszewską. Uk. szk. śr. J. Pankiewicza w Warszawie (1881), tzw. klasę dodatk. w państw. szk. realn. tamże (1882), nast. wydz. architekt. Ak. Szt. Piękn. w Petersburgu (ob. Leningrad) z med złot. (1889). Prakt. budowl. tamże u prof. Ant. Tomiszko. 1891-1912 architekt Dr Żel. Warsz.—Wied. Wykł. konstr. budowl. na kurs. T. K. N. w Warszawie (ob. W. W. P.) i na Kurs. Przemysł.-Roln. (ob. S. G. G. W.). 1914—1915 czł. komit. org. Politechn. Warsz., w lat. 1915—1929 prof. konstr. budowl. na wydz. architekt. Od 1930 prof. hon. tejże politechn. Zaprojekt. i wybud. szer. gm. publ., kośc., domów mieszk. i willi w Warszawie i na prow. Na konk. na wiad. mostu ks. J. Poniatowskiego w Warszawie otrz. II nagr. (wsp. z archit. J. Heurichem). Ogł. szer. prac i art. fach., m. in. w Przegl. Techn. Warszawa, Górnośląska 33, tel. 9-09-75.

DOMANIEWSKI JANUSZ WITOLD. Zoolog. * 30. 4. 1891 w Krakowie. Syn Bolesława i Władysławy z Czaplińskich. Oż. w 1916 z Ireną Milewską. Szk. śr. uk. w Warszawie. Stud. na Uniw. Jagiel. D-rat w Poznaniu. Za czasów szk. nal. do Zw. Młodz. Postęp. W l. 1914—1915 asyst. zoologii w Wyższej Szk. Roln. w Saratowie i p. o. dyr. Wołżańskiej Stacji Biol. W l. 1915—1920 kustosz. muzeum zoolog. uniw. warsz. Inicjat. przekszt. tegoż na Państw. Muzeum Zoolog. W 1920 kier. ref. łowiectwa w Min. Roln. i Dóbr Państw. Och. i d. a. k. w 1920. W 1921 przeniósł się do Zakopanego, skąd w 1926 powr. do Warszawy i prac. w „Głosie Prawdy". Od 1927—1930 kustosz. Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem i inspektor ochr. przyrody Tatr. Prezes oddz. zakop. Tow. Tatrzańsk., czł. Państw. Rady Ochr. Przyrody. Od 1931 kustosz. i kier. wydz. kręgowców w Państw. Muzeum Zoolog. w Warszawie, a od 1. 2. 1935 p. o. dyrekt. tegoż Muzeum. W 1931 zorg. stację badania wędrówek ptaków (kier. tej stacji). W l. 1919—1920 i 1932—1935 wykł. w Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. w Warszawie. Zajm. się gł. systemat. i geograf. ptaków. Ogł. kilkadziesiąt rozpraw, druk. w Bulletin de l'Académie des Sciences de Cra-

covie, Sprawozd. z posiedzeń Tow. Nauk. Warsz., Bulletin de l'Académie des Sciences et des Lettres, Pracach Tow. Nauk. Warsz., Sprawozd. Komisji Fizjogr. Pol. Ak. Um., Arch. Nauk Biolog. Tow. Nauk. Warsz., Pam. Fizjograf., Annales Musei Zoologici Polonici, Fragmenta Faunistica Musei Zoologici Polonici, Acta Ornithologica Musei Zoologici Polonici, Journal für Ornithologie, Ornithologische Monatsberichte, Verhandlungen der Ornithologischen Gesellschaft in Bayern, Revue Française d'Ornithologie. Napisał kilkanaście podręczników, m. in. „Podręcznik zoologii" dla szkół akademickich i „Zarys geografii zwierząt". Poza tym ogł. parę set artykułów. Czł. hon. Société Ornithologique et Mammalogique de France, czł. hon. Węgierskiego Tow. Ornitolog. (odzn. przez to tow. med. srebr.), czł.-koresp. Królewskiego Węgierskiego Instyt. Ornitologicznego, czł.-koresp. American Ornithologists Union, czł. komisji fizjograf. i kom. geograf. Pol. Ak. Um. Warszawa, Państw. Muzeum Zoolog., Wilcza 64.

DOMAŃSKI LEON. Mgr nauk ekonom.-polit. * 24. 8. 1899 w Zaladzie, w Mińszczyźnie. S. Tadeusza i Anny z Wańkowiczów. Oż. 30. 4. 1927 z Bożeną Tucholską. Uk. gimn. w Słucku w Mińszczyźnie i wydz. ekon. uniw. w Poznaniu. Za czasów szk. nal. do org. niepodl. Sł. w 15 p. uł. wlkp. Por. rez. Dyr. Zw. Eksport. Zboża R. P. Odzn. O. P. 5. Poznań, Mickiewicza 34, tel. 61-36.

DOMASZEWICZ ALEKSANDER. Dr med. * 26. 2. 1887 we Lwowie. S. Aleksandra i Tekli. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. lek. Uniw. Jana Kaz. (1912). Od 1907 w Druż. Bartosz., w Polsk. Druż. Sok. i Druż. Strzel. (1910-1914), 1914—1915 sł. w w. austr. 1915—1917 dca szpit. polow. I bryg. Leg. Ucz. obr. Lwowa. W 1920 dca I b. 240 M. O. O., nast. do 12. 1920 dca 240 M. O. O. Płk rez. (1921). Nast. prakt. lekarsk. we Lwowie. W 1930 poseł do Sejmu., w r. 1935 senat. Od 1932 prezes B. B. W. R. Ziem Południ.-Wsch. Prez. okr. lwowsk. Zw. Harc. Polsk., prez. oddz. Zw. Leg. (1930—31), Prez. Zw. Obr. Lwowa (1922—1923). Ogł. art. w prasie codz. i fach. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Lwów, Ossolińskich 11.

DOMINIK KONSTANTYN. Ks. Biskup. * 7. 11. 1870 w Gnieździewie, pow. morski. S. Michała i Anny z Derców. Uk. Colleg. Marianum w Pelplinie, nast. seminar. duch. tamże (1897). Święc. kapł. 25. 3. 1897. Wik. w Gdańsku do 1899, nast. Zgrom. SS. Miłoś. w Chełmnie, prefekt konwiktu (do 1911), ojciec duch., wicerekt. i wykł. semin. duch. w Pelplinie. Od 1928 sufr. chełmiński; dziek. tumski (katedralny); wik. gen. diec. chełmińskiej. Czynny w prac. misyjnych. Ogł. art. z dziedz. liturg. w mies. kośc. Odzn. O. P. 3. Pelplin.

DOMINIK WALENTY. Inż.-chem. Dr nauk techn. * 2. 2. 1891 w Dobczycach. S. Jana i Teresy ze Stochów. Oż. z Zofią Jendryjas. Uk. polit. we Lwowie. Prof. chemii S. G. G. W. W 1918—1919 uczest. obrony Lwowa. Ogł. ok. 50 prac z dziedziny chemii i techn. chem. oraz podr. chemii pt. Krótki zarys, wiadomości z chemii. Warszawa, Grzybowska 32, tel. 2-40-36.

DONIMIRSKI-BROCHWICZ JAN PIOTR Rolnik. * 11. 7. 1888 w Łysomicach. S. Edwarda i Heleny z Wolańskich. Ożen. 29. 4. 1919 z Antoniną z Cyprysińskich Działowską. Uk. gimn. i 4 sem. stud. rolniczo-ekonom. Prezes Pomorsk. Izby Roln. B. kmdt okr. Org. Wojsk. Pom. (tajnej); uczest. powst. wlkp., por. 17 p. uł.; adiut. dcy dyw. strz. pom.; ofic. łącznikowy w. p. przy dtwie twierdzy Toruń. B. patron Zw. Pom. Kół Roln. (od 1920); później org. i I prez. Pom. Tow. Roln. (do 1933); poza tym czł. stow. nauk., polit., spółdz., społ. i gospod. Szambelan tajny Jego Świątobliwości. Odzn.: O. P. 4, M. N. Maj. Łysomice, p. Lulkowo koło Torunia.

DONIMIRSKI-BROCHWICZ JERZY MARIAN. Rolnik. * 10. 8. 1897 w Tylicach, pow. Toruń. S. Bolesława i Zofii z Działowskich. Oż. 23. 8. 1924 z Heleną Bojanowską. Ucz. do gimn. w Bydgoszczy, uk. gimn. w Berlinie. Jeden z org. P. O. W. na Pomorzu. W 1919—1924 sł. w 17/3 p. uł. wlkp., w 1919 przebywał 4 mies. w więzieniu pruskim w Grudziądzu, nast. adiut. 7 bryg. jazdy i dca szwadr., uczest. powst. wlkp., w zajm. Pomorza, w dział. na fr. lit.-białor.,

ofensywy na Kijów. Prez. powiat. Wlkp. Tow. Kół Rol. oddz. Leszno, czł. sejmiku i wydz. powiat. w Lesznie, wiceprez. koła ziemian w Lesznie, prez. rady nadz. „Rolnika" i prez. zarz. „Mleczarni Rolniczej" tamże. Od 1935 poseł do Sejmu. Odzn.: K. N., M. za W. Maj. Gołanice, pow. Leszno Wlkp., poczta Krzycko Wielkie.

DONNERSTAG PAWEŁ ANTONI. Samorządowiec. * 13. 6. 1902 w Gliwicach. S. Alojzego i Franciszki ze Świtałów. Uk. szk. handl. B. czł. P. O. W. Uczest. 2. i 3. powstania śląsk., kier. biura plebiscyt, w okr. Gliwice-Sośnin, sekr. komisji likwid. po powstaniach. Dyr. admin. gmin. w Świętochłowicach. Czł. Kom. Sport., czł. zarz. Śl. O. Z. P. N., prez. Świętochłow. Klubu Tenis., prez. sekcji piłki nożn. K. S. „Śląsk", czł. zarz. L. O. P. P. Ogł. szereg art. w „Orędowniku Samorządowym", wygł. ref. na zjazdach gosp. Odzn.: M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Świętochłowice, Kolonia Szalińskiego.

DONNERSTAG ROMAN JÓZEF. * 28. 2. 1897 w Sośnicy, p. Zabrze. S. Alojzego i Franciszki ze Świtałów. Oż. 20. 7. 1926 z Jadwigą Kroczek. Uk. szk. kupiecką w Zabrzu. Od 1929 dyr. Komun. Kasy Oszcz. w Mysłowicach. Od 1916 do końca wojny sł. w w. niem., na fr. zach. Od 1919 czł. P. O. W. czynny w 1 i 2 powstaniu śl. i w pracy plebiscyt. Wicepr. Zw. Prac. Komun., czł. miejsk. Kom. Wych. Fizycz., czł. i skarb. tow. sport. „Stadion", skarb. Zw. Powst. Śl. w Mysłowicach. Odzn. M. 10-l. O. N. Mysłowice, Prebendy 4, tel. 222-39.

DOROBCZYŃSKI BRONISŁAW. * 26. 6. 1884 w Suchedniowie p. Kielcami. Syn Józefa i Antoniny z Silewiczów. Oż. 3. 1. 1936 r. z Adelą Eljasińską. Uk. semin. naucz. w Jędrzejowie. W 1905 uczest. bojówek P. P. S. Wiceprezyd. Kielc. Czł. miejsc. org. społ. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., K. W. 4, K. Z. sr. Kielce, Zarząd Miasta.

DOROSZEWSKI WITOLD. Filolog. * 3. 9. 1899 w Moskwie. S. Antoniego. Oż. z Janiną Rogowską. Uk. uniw. warsz. (dr fil. 1923), studia specj. w Paryżu. St. asyst. sem. jęz. polsk. Uniw. J. P. 1924—1927, doc. filol. polsk. Uniw. J. P. 1928, zast. prof. kat. jęz. polsk. 1929, prof. nadzw. tego przedm. 1930. Czł.-kor. Tow. Nauk. Warsz., czł. Inst. Słow. w Pradze. Ogł. Monografie słowotwórcze (I do IV); Filozofia i socjologa Dürckheima; Mowa mieszkańców wsi Staroźreby; La linguistique polonaise; Les sons du polonais et leur utilisation fonctionnelle. Warszawa, Okrężna 10.

DOROŻYŃSKI MARIAN. Kompozytor. * 1893 w Stryju. Uk. studia muz. we Lwowie, Pradze i Poznaniu. Dyr. konserwat. Tow. Muz. w Stanisławowie 1921—1926, kapelmistrz wojsk. w Katowicach 1927—30, kier. ref. muz. M. S. Wojsk. od 1930. Ogł. art. z dziedziny muzyki. Autor kompoz.: Marsz uroczysty (1924), Amory mistrza Twardowskiego (1926), Suita góralska (1931). Warszawa, Konwiktorska 1, tel. 11-21-29.

DOWBÓR-MUŚNICKI JÓZEF. Gen. broni w st. sp. * 25. 10. 1867 w Grabowie, w Sandomierskiem. Ucz. do gimn. w Radomiu. Uk. Mikołajewski Korp. Kad. w Petersburgu (ob. Leningrad), Konstantyn. Szk. Wojsk. i Ak. Szt. Gen. tamże (z odzn.). Of. szt. gen. w wojnie ros.-jap. W czasie wojny świat. dca p. p., szef. szt. dyw. piech., dca dyw. piech., szef szt. armii i dca korp., ost. w st. gen.-por. (gen. dyw.). Ranny i kontuz. 1917—1918 org. i dca I Korp. Wschodn. 1918—1920 org. i dca wojsk wlkp. Batorowo, p. Tarnowo Podgórne, woj. poznańskie; Poznań, Mylna 15.

DOWNAROWICZ ANTONI ZYGMUNT. Inż.-technolog. * 24. 5. 1881 w Anielowie, pow. wiłkomierski. S. Witolda i Marii z Sienkiewiczów. Oż. 8. 7. 1924 z Antoniną z Charytonowiczów 1-o Wieczffińską. Uk. gimn. klas. w Carskim Siole pod Petersb. (1900); stud. na wydz. fiz.-matem. uniw. w Petersburgu, uk. Instytut Technolog. w 1914., w 1915—1917 nacz. oddz. drog. w w. ros., 1919—1922 sł. och. w w. p., 1923-1924 dyr. odbud. w Wilnie, 1925—1927 prac. w Kontr. Państwa. Od 1927 prac. w wydz. dróg wodnych urz. woj. Polesk. Kier. zarz. wodnego w Augustowie. Bud. mosty wojenne na Bugu,

Dnieprze, Berezynie, ostatnio most na Wilii w Niemenczynie. Projekt. kościół paraf. w Rzeszy pod Wilnem oraz szereg bud. wodnych. Odzn.: K. W., M. 10-l. O. N. Augustów, Państw. Zarz. Wodny.

DRAGAN MARCIN TEOFIL. Dr fil. Hist. Pedag. * 11. 11. 1882 w Chyrowie. S. Bazylego i Ludwiki z Braczyńskich. Oż. 2. 1. 1934. Uk. gimn. w Bochni (1902) i wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. (1908). 1914—1918 sł. w w. austr., 1918—1921 w w. p. Od 1908 naucz. gimn. w b. Galicji, po wojnie gimn. polsk. w Gdańsku. Prez. Tow. Przyj. Nauki i Sztuki w Gdańsku od 1927, prez. Zw. Of. Rez., prez. obw. Zw. b. Wojsk. Polaków do 1931, czł. zarz. L. M. i K., Fed. P. Z. O. O., przew. izby spraw hon. sądu Zw. Polaków w Gdańsku. Ogł.: O filozofii dziejów św. Augustyna; Rok 1046 w dziejach stosunku cesarstwa do papiestwa; Testament Kazimierza Wielkiego; Koronacja Bolesława Chrobrego, Testament polityczny ostatniego księcia pomorskiego 1282, 600-lecie sprowadzenia Krzyżaków do Polski oraz liczne rozpr. i art. w prasie period. i codz., m. in. w Straży Gdańsk., Roczn. Gdańsk. Odzn.: K. Z. zł., M. N., Wawrz. Ak. sr. Gdańsk, Am Weissen Turm 1.

DRAGAT WŁADYSŁAW. Płk w st. sp. * 26. 5. 1885 w Warszawie. Uk. gimn. w Krakowie, uz. absol. na Politechn. Lwowskiej. Nal. do Zw. W. Czyn., a od 1909 do Zw. Strzel., gdzie uk. kurs ofic. Od 1914 w I bryg. Leg. Polsk. 2-kr. ranny. Po kryz. przys. intern. w Beniaminowie. Od 8. 1918 w Polsk. Sile Zbrojn., nast. w w. p., gdzie dow. baonem 9 p. p. Leg. i 1 p. p. Leg., a od 2. 1920 okr. inspekt. piech. w Grodnie i Kielcach. Po wojnie m. in. dca p. p., kier. Centr. Wyszk. Piech., dca piech. dyw. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., łot. M. za W. Warszawa, Kapucyńska 3, tel. 5-96-39.

DRAPELLA JULIUSZ. Gen. bryg. * 3. 11. 1886 w Wieprzu (Młp.). Uk. szk. śr. w Kromieryżu, Ak. Handl. w Wiedniu i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1924). W wojnie świat. of. w. austr. Kilkakr. ranny. Od 11. 1918 w w. p., m. in.: dca baonu, szef sztabu 4 dyw. piech. Po wojnie m. in.: zca szefa szt. D. O. K., dca p. p., dca piech. dyw., dca dyw. piech. Odzn.: V. M. 5, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

DRATWA DOMINIK. Pedagog. Dział. społ. i samorząd. * 2. 8. 1889 w Milejowie. S. Józefa i Anny z Gumiennych. Oż. 31. 7. 1912 z Kazimierą Rytych. Uk. gimn. w Piotrkowie, nast. kursy naucz. tamże. Za cz. szk. prac. w kołach niepodl., nast. jako naucz. uświad. młodz. wiejską. Zał. pierwszą org. młodz. wiejsk. w pow. piotrkowskim, brzezińsk i rawskim. Prowadz. werbun. do Leg. w Wolborzu. Od 1918 insp. samorz. gmin. na pow. piotrkowski. Poseł do sejmu 1928—30; 1930—35 i od 1935 ponownie Prez. Org. Mł. Wiejsk. Współzał. B. B. W. R. w 1928. Przez 10 lat prez. Zw. Prac. Samorz. Pow. R. P. Ogł. art. z dziedz. samorząd. w prasie codz. i fach. Wygł. odczyty i wykłady na kursach i w organ. Piotrków Tryb., Piłsudskiego 52, tel. nr 13-11.

DRESZER ALFRED EDWARD. Dr med. * 3. 3. 1871 w Tyńcu, pow. kaliski. S. Edwarda i Natalii z Fiszerów. Oż. w 1896 z Agnieszką Fulde. Ukończ. gimn. w Kaliszu i Wojsk. Ak. Lek. w Petersburgu w 1895. Nast. lekarz w Kielcach, Wołkowysku i Kaliszu (od 1902). Od 1912 lek. nacz. Szpit. Św. Trójcy w Kaliszu. 1914—1917 sł. w w. ros. Wicepr. Zw. Woj. Pol. w Orle. W 1918 powróc. do kraju, udz. w rozbrajaniu Niemców, prac. w szpit. garniz. i ponownie lekarz. nacz. Szpit. Św. Trójcy. Od 1925 prac. w Kasie Chor., od 1929 lek. nacz. Ubezp. Społ. w Kaliszu. Jeden z pierwszych czł. i organ. B. B. W. R., czł. Zarz. Str. Ochotn., czł. zarz. Tow. Przeciwgruźl., czł. rady Izby Lek. Odzn. K. Z. sr. Kalisz, Warszawska 55, tel. 132.

DREWNOWSKI KAZIMIERZ. Inż.-elektr. * 4. 3. 1881 w Stanisławowie. S. Ignacego i Marii z Konieckich. Oż. 1920 z Haliną Moczulską. Uk. gimn. we Lwowie, stud. na polit. w Zurychu, Darmstadtcie i Lwowie, dypl. inż. na polit. we Lwowie w 1903. Nast. adiunkt. Polit. Lwowsk. i prof. Szk. Przem. tamże. Po wybuchu wojny świat. w Leg. Polsk. Po kryzysie, służ. w Polsk. Sile Zbrojnej, m. in. adiut. Rady Reg., nast. w w. p., szef. sł. łączn. w Nacz. Dtwie, insp. wojsk. łączn., szef sekcji wojsk łączn. M. S. Wojsk., kmdt Gł. Szk. Art. i Inż. Od 1922 płk w st. niecz. Prof. zwycz. elektr. Polit. Warsz. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, fr. L. H. 5. Warszawa, Koszykowa 75, tel. 8-10-22.

DROBNIAK FRANCISZEK. Inż. górn. * 25. 11. 1870 w Jaworznie. S. Jakuba i Katarzyny z Faltusów. Oż. 12. 8. 1911 z Janiną Zofią Kraszewską. Uk. szk. real. w Krakowie i wydz. górn.-hutn. Ak. Górn. w Leoben (1894). Od 1895 prac. w kop. węgla Orłowa-Łazy na Śląsku; w 1898 uzysk. stypend. na wyj. do Niemiec, Belgii, płn. Francji oraz nad Don celem zwiedzenia tamt. kopalń. Po powr. dyr. kop. węgla Brzeszcze (w bud.). W 1910 stud. w École de Mines w Paryżu. Po powr. zorg. wł. przedsięb. pod f. Krakowska Fabryka Szczotek i Pędzli. W 1920 ochotn. w. p. w st. por. art. Uczestn. akcji plebiscyt na G. Śl. Deleg. do Paryża, gdzie oprac. mat. statyst. dot. prod. węgla na Śląsku. Od 1920 wykł. w Ak. Górn. w Krakowie wstępne wiad. z górn. Ogł.: Przyszłość krakowskiego zagłębia węglowego, Sposób głębienia szybów za pomocą zamrażania, Górnictwo węglowe w północnej Francji, szer. mn. publik. Odzn. O. P. 5. Kraków, Kościuszki 56, tel. 1-04-88.

DROBNIK JERZY. Dziennikarz. Publicysta. * 8. 12. 1894 w Poznaniu. S. Tomasza i Heleny z Szumanów. Oż. z Izabelą Rakowicz. Uk. gimn. w Poznaniu, nast. stud. na wydziale ekonomiczno-prawn. uniwersyt. w Berlinie. W okresie 1921—29 red. Kuriera Pozn., a w okres. 1929—31 red. nacz. „Tęczy". Nast. w Berlinie koresp. szer. pism polskich. Ostatnio nacz. wydz. zarz. miejsk. w Poznaniu. Ogłos. szereg art. i koresp. w „Przegl. Wszechpolsk.", „Myśli Narodowej", „Awangardzie", „Tęczy". Wyd. nakł. Awangardy: Przesilenie współczesnej polityki (1929), W ogniu przemian (1934). Poznań, Marszałka Focha 100, tel. 75-56.

DROGOSZEWSKI AURELI. Hist. lit. Kryt. lit. * 16. 3. 1863 w Mytkach (Podole). S. Stanisława i Natalii z Ratowskich. Stud. na uniw. w Kijowie (1883—1885). Prof. hist. liter. polsk. Woln. Wszechn. Polsk. od 1909. Czł. czynny Tow. Nauk. Warsz. od 1914. Ogł. m. in.: Masynissa; Irydion. Kornelia (1895); Uwagi o Marii Stuart Słowackiego (1897); Władysław Syrokomla (1904); Eliza Orzeszkowa (1912); O pozytywizmie polskim; O ideę mesjaniczną Woronicza (1928). Współprac. Głosu 1891. Warszawa, Grójecka 43.

DROMLEWICZOWA ZOFIA. Dziennikarka. Literatka. * 2. 9. 1899 w Warszawie. C. Henryka i Heleny z Higierów. Uk. gimn. Tołwińskiej w Warszawie. Ogł. kilkanaście książek dla młodz., m. in.: Nad polskim morzem, Chcę zostać lotnikiem, Rycerze przestworzy oraz szereg krytyk film., scenariuszy i nowel. Warszawa, Królewska 29, tel. 6-33-50.

DROZDOWSKI MARIAN. * 7. 9. 1898 w Łodzi. S. Wacława i Elżbiety z Horodeńskich. Oż. 30. 10. 1932 z Aldoną Chomicz. Uk. śred. szk. handl. w Łodzi i S. G. H. w Warszawie. Należ. do org. „Zet" i „Zarzewie"; od 11. 11. 1918 sł. och. w w. p. Ppor. rez. od 1920. W okr. 1920—23 w org. akad. w Warszawie, wicepr. Bratn. Pom. stud. S. G. H. i Zw. Bratn. Pom. Polsk. Młodz. Akad., czł. Str. Kres., Polsk. Zw. Zach., rady nacz. Zw. Rez., prez. Stow. Wych. S. G. H., koło śląsko-dąbrowskie. Dyr. Izby Przemysłowo-Handl. w Katowicach. Ogł. art. na tematy gospod. Odzn.: O. P. 3, M. za W., fr. L. H. 5. Katowice, pl. Wolności 8, tel. 3-36-41.

DROZDOWSKI WACŁAW. Dziennikarz. * 11. 4. 1895 w Warszawie. S. Stanisława i Aleksandry z Sułkowskich. Uk. szk. śred. w Warszawie w 1913; absol. Uniw. Poznańsk. w 1923. W 1912—1913 czł. Zw. Walki Czyn. i druż. harc. im. Bartosza Głowackiego. W 1915 udz. w org. Str. Obyw. W 1918 ucz. walk. z Ukraińc. we Lwowie. Prac. w Syndyk. Dziennik. Warsz. i w Kasie Lit. Ogł. art. w prasie period. i codz. w Poznaniu (1921 i 1922), nast. w Warszawie. Warszawa, Mickiewicza 27 m. 72, tel. 12-75-70.

DROŻAŃSKI JÓZEF MIECZYSŁAW. * 20. 12. 1891 w Brzostku, pow. jasielski. S. Jana i Katarzyny z Petków. Oż. 3. 8. 1931 z Jadwigą Tułecką. W lat. 1911—14 czł. Zw. Strzel.; w lat. 1918—21 ochotn. w. p. Star. pow. w Grodnie. Prez. rady spółdz. roln.-handl., prez. L. O. P. P., prez. pow. Zw. Str. Pożarnej, wicepr. Tow. Bud. Domów Lud. Odzn.: O. P., M. N., K. Z. sr., M. 10-l. O. N. Grodno, Orzeszkowej 3.

DROŻDŻ CZESŁAW. Ks. * 16. 7. 1904 w Grodźcu, pow. Będzin. S. Wojciecha i Julii z Olesiaków. Uk. gimn. w Będzinie i Semin. Duch. w Kielcach. Od 1921 czynny w stowarz. młodz. katol.; prac. wśród robotn., 1927—1930 organ. Akcję Katol. W lat. 1930—1932 pref. i kapel.

Zakł. Poprawcz. dla chłopców w Herbach, od 1933 pref. w Częstochowie, nast. do 1936 w Sosnowcu, gdzie pracow. wśród robotn., organ. kursy religijne, odczyty. Czł. rady nacz. spółdz. „Społem", prow. sekcję oświat., współzałoż. kół intelig. w Sosnowcu. Od 1937 w Radomsku. Ogł. biogr. kościołów i parafii oraz liczne art. treści relig. i społ. w prasie kośc. Radomsko, Narutowicza 2, tel. nr 100.

DRUŻBA JAN. Podkom. P. P. * 22. 9. 1893 w Stryju. S. Franciszka i Franciszki ze Szwieców. Uk. gimn. w Stryju, nast. kurs naucz. Od lat najmł. działał w ruchu niepodl. w Stryju. W 1914 wst. do Leg. Polsk. Odbył kampanię karpacką i wołyńską jako podof. 2 p. p. Leg. Ranny. Nast. w Pol. Korp. Pos. 15. 2. 1918 dostał się do niew. austr. pod Rarańczą i zamkn. w obozie w Szeklencze, skąd wysłany na fr. włoski, uciekł do Krakowa tuż przed wybuchem rewolucji. 1. 11. 1918—31. 5. 1919 w P. O. W. w Stryju, gdzie dwukr. areszt. przez Ukraińców, wysłany do obozu na Kosaczowie. Po powr. z Kołomyi, gdzie brał udział w zdobyciu miasta, wstąpił do 13 p. p. i uczestn. w wojnie. Zwoln. do rez., przeszedł do Pol. Państw. W 1926 wespół z poetą K. Wierzyńskim i red. S. Grubińskim org. I zjazd młodz. niepodl. z b. Galicji. Autor nowel z życia leg. ogł. w czasop. polsk., m. in. „Na Posterunku". Odzn.: K. N., K. W. 2; M. za W., M. 10-l. O. N. Kozienice, Kda. Pow. P. P.

DRWĘSKA-RUSZCZYCÓWNA IRENA. Art. dram. * 5. 8. 1894 w Warszawie. Wyst. m. in. w Złotem Runie, Topieli, Weselu, Sędziach, W sieci (Kisielewskiego), Rozstajach (Krzywoszewskiego) i in. na scenach Warszawy, Krakowa i miast prowincj. Znana deklamatorka. Warszawa, Okólnik 5-a — 31, tel. nr 2-69-38.

DRWIĘGA MICHAŁ. Dr praw. * 20. 9. 1886 w Osadzie Olchowskiej, pow. Sanok. S. Jakuba i Franciszki z Barów. Oż. 18. 1. 1919 z Marią Włodarską. Uk. gimn. w Sanoku i wydz. prawny uniw. we Lwowie (1912). Do 1914 prac. w sądown. w Sanoku. Od 1913 czł. Polsk. Druż. Sokol. i Druż. Strzel. Od 8. 1914 sł. w Leg. Polsk. (pseud. Mecenas). Od 1917 podprok. w Kutnie; 1921 sędzia okr. we Włocławku; następ. adw. w Kutnie; 1923 sędzia w Chojnicach; 1924 adw. w Czersku; 1925-1928 not. tam.; 1929—1936 adw. i notar. w Bydgoszczy, ost. notar. w Gdyni. Wicepr. L. M. i K., Federacji P. Z. O. O., czł. zarz. Zw. Strzel., prez. Zw. Legion., czł. kom. rew. P. B. K., czł. zarz. Zw. Rez. Odzn. K. N. Gdynia, 10 lutego 24, tel. 33-62.

DRYMMER WIKTOR TOMIR. Dyplomata. * 24. 5. 1896 w Dobrzelinie, woj. warszawskiego. Stud. na Wolnej Wszech. Polskiej i w. S. G. G. W. w Warszawie. Od 1912 uczest. pracy niepodległ. Czł. P. O. W. a nast. sł. w wojsku. Od 1929 prac. w M. S. Z., kier. sprawami prasy i propagandy. 1933 szef biura pers. w Pr. Rady Min. Od 1933 dyr. Dep. Kon. M.S.Z. Org. zjazdy przedst. młodz. pol. z zagr.; w latach 1934—1935 masowe zloty młodz. Inicjator i org. pierwszej wystawy „Polska i Polacy w Świecie". W 1934 inicj. org. pol. ruchu osadn. w krajach zamorskich. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 3, M. za W., M. 10-lecia O. N.; jugosł. S. S. 3; est. Orła 3.

DRZEWIECKI PIOTR STANISŁAW. Inżynier. * 29. 5. 1865 w Warszawie. Syn Stanisława i Józefy z Hinzów. Oż. 26. 10. 1889 z Marią Feliksą Kapuścińską. Uk. warsz. szk. realną w 1883, nast. Inst. Technol. w Petersburgu w 1888. Dyr., prezes i czł. rady i zarz. wielu zakł. przemysł. i handl. Prezes Stow. Techn. w Warszawie (1899—1919). Prez. m. st. Warszawy (1917—1921). Prezes Państw. Kom. Normalizac. od 1924. Przew. Kom. Planu Reg. m. Warszawy. Zał. i prezes Ligi Pracy od 1919. Prezes rady Instyt. Nauk. Org. i Kierownictwa od 1925. Ogł. liczne prace z dziedz. ekonom., społ., i przemysł. Odzn.: O.P. 3; fr. L.H. 4; szw. o. Wazów. Warszawa, al. Jerozolimska 71, tel. 9-77-06.

DRZEWIECKI STEFAN. * 26. 12. 1844 w Kunce na Podolu. Uk. szk. średn. w Auteuil i studia w École Centrale w Paryżu. W 1863 powr. do kraju, pośw. się wynalazczości. M. in. skonstr. w Odesie w 1877 łódź podwodną. Nast. kier. bad. na dziedzinę żegl. powietrznej, stud. zast. teorii kinet. gazów do aerodynamiki. Ogł. m. in.: Aeropłany w prirodie (1881), Les oiseaux considérés comme des aéroplanes animés (1889), Les hélices aériennes (1909), Tieoria wozdusznych wintow

(1910), Application à la pression barométrique (1926), Application de la formule de Bernouilli à la détente des gaz oraz liczne tłumacz. i art. nauk. Ak. Franc. w 1920 nagr. jego pracę p.t. Théorie générale de l'hélice.

DRZEWIECKI ZBIGNIEW. Art.-muz. * 8. 4. 1890 w Warszawie. S. Ludwika i Marii z Wysockich. Ożenił 2. 9. 1919 ze Stefanią Szwarc. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1909), 4 sem. polit. niem. w Brnie Morawskim oraz odb. stud. muz. w Wiedniu (1912—1914). W 1920 służył jako ochotnik w komp. zamk. Od 1916 prof. wyższego kursu fortep. w konserwatorium muz. w Warszawie, w 1930 protektor, a w 1931 rektor tegoż konserw. Od 1930 doj. do Lwowa jako prof. konserwat. lwowsk. im. K. Szymanowskiego. Sędzia na międzynar. konk. Chopinowskich w Warszawie w 1927 i 1932. Od 1934 prezes Polsk. Tow. Muzyki Współcz. (sekcja międzyn. Tow. Muz. Współcz., centrala w Londynie) i trzykr. deleg. na zjazdy międzyn. Debiutował w 1916 w Filharmonii Warsz., nast. koncert. po całym kraju oraz w Wiedniu, Berlinie, Paryżu, Genewie, Pradze Czeskiej, Bukareszcie, Londynie, Lipsku, Frankfurcie n.M. i Antwerpii itd. Występ. stale jako pianista w Polskim Radio, także i jako prelegent. Ogł. art. z dziedziny muzyki: w Kur. Warsz., Świecie, Prosto z Mostu, Muzyce, Muzyce Polskiej. Od 1934 stały sprawozd. muz. I. K. C. Większe prace: „O interpretacji dzieł Chopina" (Muzyka Polska 1934), „Chopin i jego odtwórcy" (Kurier Warszawski 1935). Oprac. komp. zapomn. komp. polsk. z pocz. XIX w. Franciszka Lessla oraz utwory fort. Perkowskiego i T. Kasserna (Tow. Wyd. Muzyki Polskiej). Czł. hon. konserwat. muz. w Helsingforsie. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Marszałkowska 17, tel. 8-68-71.

DUBANOWICZ EDWARD. Dr filoz. i prawa. Polityk. * 6. 1. 1881 w Jaszczewie. Uk. Uniw. J. Kazim. oraz studia specj. we Francji i Anglii. W 1914—16 brał udz. w wojnie, ranny pod Dęblinem, nast. prof. Uniw. J. Kaz. W czasie walk o Lwów 1918—19 czł. prez. Tymcz. Kom. Rządz. i kier. sekcji wojsk., czł. Kom. Rządz. b. Galicji; w 1920 czł. Rady Obr. Państwa i poseł do Sejmu Ustawod., w 1922 ponownie poseł do sejmu, przew. kl. poselsk. Chrz.-Narod. Ref. m. in. ust. o zatw. konk. ze Stolicą Apost. Ogłosił m. in.: Wywłaszczenie w ustawodawstwie angielskim (1912); Kataster narodowościowy i jego następst. prawne i polityczne (1912); Rządy gabinetu (1917); Sprawa politycznej administracji w Polsce (1920); Rewizja konstytucji (1926); Z zagadn. konstytuc. (1928). Lwów, Sykstuska 45.

DUBICZ-PENTHER KAROL. Dyplomata. * 2. 6. 1892. Od 1. 9. 1928—31. 10. 1929 sekr. pos. w Teheranie; od 1. 11. 1929—31. 10. 1932 w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z. Od 1. 11. 1932 r. radca pos., od 1. 8. 1934 radca ambasady w Ankarze. Odzn.: O. P. 5; K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Ankara, Ambasada R. P.

DUBIEL GABRIEL. Pedagog. Polityk. * 24. 3. 1880 w Pałuszycach, pow. Dąbrowa. S. Józefa i Marii z Zarzyckich. Ożenił 24. 4. 1922 z Jadwigą Rutkiewicz. Uk. gimn. w Tarnowie, nast. wydz. fil. Uniw. Jag. Jako ucz. czł. stow. „Promień"; na uniw. prac. w stow. młodz. lud. im. A. Mickiewicza (prez.). Po uk. sł. wojsk. wykł. w Gimn. św. Anny w Krakowie, nast., wskutek zatargów na tle polit. z Radą Szk., został prof. gimn. filolog. (język polski i hist.) w Lublinie; za pracę niepodl. na ter. uniw. wydal. z granic zaboru ros. Nast. prac. w gimn. państw. w Mielcu i Tarnowie. W Tarnowie prac. w Sokole; zał. uniw. lud.; pierwszy prez. Zw. Strzel. (1911). W 1914 sł. w w. austr. na fr. ros., po zwoln. czynny w Krakowie, w ruchu niepodl. jako czł. Zw. Leg. i Ligi Niezaw. Polsk. Zał. oddz. tych org. w Tarnowie. Czł. tajnej org. „A"; łącznik między tą org. a org. niepodl.; org. 1. zjazd intelig. lud. w Krakowie. Czł. Pol. Str. Lud. „Piast". Min. ośw. rządu lubelsk. (7. 12. 1918). Och. w. p. w 1920; odbył kamp. bolszew., prac. podczas plebiscytu na Górnym Śl.. ucz. 3 powst. górnośląsk. Org. Tow. Obr. Kresów Zach. z siedzibą w Bytomiu. Red. Sztandaru Polsk. (1919), Przew. Wiejsk. (pisma dla ludu, 1920), Woli Ludu (1921), Kuriera Lwowsk., Nowej Reformy, Przyjaciela Ludu. Ogł. Wpływ w poezji Z. Krasińskiego na twórczość poetycką Kornela Ujejskiego, Powieści ludowe Kraszewskiego.

DUBISKA IRENA ANGELIKA. Art.-skrzypaczka. * 26. 9. 1902 w Inowrocławiu. C. Edwarda i Władysławy z Jewasińskich. Uk. konserwat. Sterna w Berlinie ze zł. med. klasy mistrz. prof. A. Grünberga, nast. stud. u Br. Hubermana. Profesor konserwat. warszaw. Koncert. we wszystkich krajach Europy, częstokroć z B. Hubermanem

na dwoje skrzypiec. Zał. polsk. kwartetu smyczk., który zdobył sobie powsz. uznanie. Od lat najmł. propag. polsk. lit. skrzypc. Wygł. za gr. odczyty z dziedz. polskiej lit. muz. Warszawa, Wiejska 3-b, tel. 8-50-79.

DUBLASIEWICZ KAZIMIERZ. Dział. społ. * 6. 2. 1895 w Warszawie. S. Pawła i Antoniny z Łagunów. Oż. 19. 4. 1927 z Teresą Andrysiewicz. Uk. progimn. w Hrubieszowie oraz szk. nauk społeczn. i handl. w Warszawie. Nal. do P. O. W., z której ramienia org. jako instr. w pow. skierniewickim i kutnoskim młodzież i robotn. w Resursie Robotn. W 1918 wst. do wojska, rozbr. Niemców, nast. sł. w 30 p. p., brał udział w odsieczy Lwowa, nast. w walkach z bolszewikami. Od 1929 ppor. rez.' Po wojnie sekr. gen. Pol. Org. Woln., brał udział w org. Zw. Peowiaków, czł. zarz. gł. tegoż Zw., nast. (od 1930) prez. zarz. wojew. W 1932 jeden z org. Brygady Pracy, a w 1933 Zespołu Pracy, w których była zatrudniona przez dwa lata duża ilość bezrob. legionistów, peowiaków, i rezerwistów. W 1935 zorg. kurs samorządowo-społ. w wojew. warsz. W 1934 wicepr. zarz. wojew. Federacji P. Z. O. O. W 1935 poseł do Sejmu R. P. z okr. 13. Odzn.: K. N., K. Z. sr. i zł. Warszawa, Hoża 40 m. 28, tel. 8-40-63.

DUCH KAZIMIERZ JÓZEF. Dr praw. * 4. 3. 1890. Prac. w Druż. Strzel. i w P. O. W. Po wojnie prac. w Szt. Gł. i w M. S. Wojsk. Mjr dypl. Nast. starosta w Nowym Sączu, wicewojew. krak., dyr. dep. samorząd. w Min. Spr. Wewn. 1928—1935 poseł na Sejm. Podsekr. st. w Min. Op. Społ. Odzn.: K. N., K. W. Warszawa, 6 Sierpnia 43.

DUCHÓWNA-MARKOWSKA JADWIGA. Sportsmenka. * 11. 4. 1912 w Warszawie. Uk. lic. handl. tamże. Uprawia sport od 1929: hazena, siatkówka, koszykówka i szermierka. W 1929 mistrz. 1 kroku szerm. i mistrz. Warszawy, w 1931 mistrz. Warszawy i 2 miejsce w zaw. szerm. o mistrz. Polski, w 1932 i 1933 wicemistrz. Polski, w 1935 mistrz. Polski. Udz. w szerm. mistrz. Europy w 1935 w Warszawie. Zdobyła puhar red. Sikorskiego w zaw. szerm. w 1934. Reprez. Polski w hazenie na igrz. świat. w Paryżu. Kilkakr. repr. Polski w hazenie i koszykówce i repr. Warszawy w siatkówce. Kier. sekcji szerm. w K. S. Polonia 1934 do 35., kier. działu propag. P. Z. Szerm. i kier. sport. w tow. ubez. Unione Adr. di Sicurta.

DUDEK HENRYK FRANCISZEK KSAWERY. Inż. * 8. 7. 1878 w Rohatynie (Małopolska). S. Jana i Eleonory z Kowalskich. Uk. gimn. w Krakowie i polit. we Lwowie, odbył podr. naukowe do Czech, Niemiec, Włoch i Francji. Od 1906—1913 prac. kult.-oświat. i w Sokole w pow. tarnobrzeskim i w Skawinie. W czasie woj. świat. por. w. austr., bud. drogi w Serbii, Czarnogórze i Albanii. Wicepr. Okr. Zw. Zach. w Krakowie, czł. Zw. Międzykomunal., b. prez. Zw. Inż. Bud. Woj. Krak. przy Tow. Techn., b. wicemin. robót publ., ławnik m. Krakowa. Ogł.: Problem mieszkaniowy w Polsce, Sprawa regulacji rzek, zabudowań górskich potoków i publicznych melioracji w woj. krakowskim, Problem drogowy pod względem finansowym, oraz art. w dziele: Dziesięciolecie Polski Odrodzonej pt.: Odbudowa kraju i Komunikacje, ponadto szer. art. techn. w Czasie, I. K. C., Głosie Narodu. Odzn. O. P. 3. Kraków, Smoleńska 21, tel. 175-96.

DUDZIŃSKI EMIL. Inż.-technolog-mechanik. * 30. 6. 1881 w Płocku. S. Marcelego i Kazimiery z Goszczyńskich. Oż. 1911 z Heleną Weber. Uk. gimn. i szk. im. H. Wawelberga w Warszawie oraz Inst. Elektrotechn. w Tuluzie 1912. Od 1901 uczest. walki o szk. pol., releg. z „wilczym biletem". Udz. w stow. młodz. „Lechii" i „Filaretii" i org. kol. polsk. w czasie studiów we Francji. Po uk. studiów prac. w Warszawie. Od 1914 w mil. obywat. w Płocku, nast. w l. 1916 do 18 prac. w elektrowni tamt., wykł. w gimn. i kier. robót portow. w Radziwiu. W l. 1919—23 wiceprezydent Płocka. Od 15. 5. 1924 kier. działu w Tomaszowsk. Fabr. Szt. Jedwabiu. Czł. fr. P. P. S. od 1918, czł. P. O. W., prez. Zw. Strz., zał. i org. B. B. W. R. w Tomaszowie od 1928, org. spółdz., przew. Bloku Gosp. w radzie miejsk. Tomaszowa, czł. licznych org. i stow. kulturalno-społecznych. Tomaszów, Spalska 114.

DUDZIŃSKI JULIUSZ. Rolnik. * 25. 1. 1893 w Radzyniu. S. Antoniego i Józefy z Jasińskich. Oż. 15. 8. 1925 z Pauliną Zulińską. Uk. gimn. i szk. ofic. Stud. na uniw. w Liège. Prac. w Zw. Walki Czynnej, P. O. W., sł. w Legionach, nast. 1 p. szwol. J. P. (ost. rtm.). Prac. w Wlkp. Tow. Kółek Roln., samorząd. terytor. i spółdz. Prezes „Rolnika", b-ku lud. w Bydgoszczy i czł. zarz. Wielkopol. Izby Roln. Poseł do Sejmu. Odzn.: V. M. 5., K. N., K. W. 4, K. Z. Poznań, pl. Wolności 17, tel. 10-65.

DULĘBA MARIA. Art. dram. * w Krakowie. Uk. gimn. żeńskie tamże. Prac. w świetlicach oraz w teatrach żołn. na froncie w 1920. Prac. org. w zw. z zał. i prowadz. teatru i inst. „Reduty". Kreacje scen.: Maria (w „Małym Domku" Rittnera); pani Jana („Przechodzień" Katerwy); Zuzanna („Don Juan" Rittnera); rola tytułowa w „Mademoiselle"(Devala); pani Baltowa („Fortepian" Szaniawskiego); Podstolina („Fircyk w zalotach"Zabłockiego); Barbara („Zygmunt August" Wyspiańskiego); pani Tabret („Święty płomień" Maughama); żona(„Kobieta i mężczyzna" Lokatosa) i w. in. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Bracka 20.

DUNAJEWSKI JERZY WINCENTY. Inż. art. Płk w st. sp. * 13. 7. 1874 w Koninie. S. Stanisława i Marii z Raszewskich. Oż. 9. 8. 1914 z Klarą Margeritą Sidonią de Lanz. Uk. korp. kad. w Moskwie, szk. wojsk. tamże i Michajłowską Akad. Art. w Petersburgu (ob. Leningrad). Prac. w fabr. broni w Siestrorecku k. Petersburga. W 1917 w misji techn. w St. Zjedn. A. P. Od 1919 w w. p. Prac. w Dep. Art. M. S. Wojsk. W 1925 zorg. Inst. Badań Mat. Uzbr.; kier. tegoż do 5. 1927. Wynalazca karab. samocz. Warszawa, Dantyszka 2 m. 6, tel. 8-06-50.

DUNIKOWSKI JULIUSZ. Dr praw. Notariusz. * 7. 4. 1879 w Dalowicach, woj. kieleckie. S. Stanisława i Marii z Zieleńskich. Oż. 1. 6. 1904 z Zofią Wolfsburg-Wolfram. Uk. Uniw. Jana Kaz. Podczas wojny świat. kom. cyw. w Janowie Lub. W Piotrkowie Tryb. bronił ludność przed szykanami i rekwizycjami okupantów. Po odmowie przys. ukrywał legionistów i zaopatrywał ich w paszporty i legit., lokując bezdomnych, bądź też ułatwiając im przedost. się do miejsc rodzinnych. Po klęsce państw centr. przekazał władzom polskim cały aparat administr. wraz z kasą, której wywiez. przez Austr. zapobiegł. W 1918 urzęd. do szczegól. zl. w Min. Spr. Wewn., od 1919 szef inspekt. adm., nast. wiceminister. Od 1923 sędzia Najwyż. Trybunału Adm. nast. prezes tegoż. Od 1932 w st. sp. Czł. Pol. Tow. Herald. Ogł.: prace publicyst., art. z zakr. samorządu oraz kilka prac heraldyczno-genealog. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Kraków, św. Jana 20, tel. 1-05-35.

DUNIKOWSKI KSAWERY. Art.-rzeźbiarz. * 24. 11. 1875 w Krakowie. Stud. w Akad. Szt. Pięknych w Krakowie pod kier. A. Dauna i K. Laszczki. Otrz. medal zł. Wyst. prace od 1902 w Krakowie i Warszawie. Od 1912 prof. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie, poza tym na czele stow. artyst. „Sztuka" i „Rzeźba". Prac. w Zw. Strzel. (1911 do 1913). W 1914 do 15 sł. w Legii Cudz. w Bayonne. Prace: Chrystus błogosławiący cierpiącą ludzkość, głowy do sali poselskiej na Wawelu, płaskorzeźby 4 ewangelistów, Pomnik Wdzięczności Ameryce w Warszawie, popiersia m. in. art. dramat. K. Kamińskiego, Madonna, Ewa, Mickiewicz, Adoracja, Macierzyństwo, Zwiastowanie, Kobieta brzemienna. W 1929 m. zł. na P. W. K. w Poznaniu. 31. 4. 1936 nagr. plastyczna min. W. R. i O. P. Odzn.: O. P. 4; M. N.; Wawrz. Akad. zł.; węgiersk. med. zł. Kraków, Karmelicka 32 m. 7.

DUNIN-BRZEZIŃSKI JAN PIOTR FELIKS, patrz: BRZEZIŃSKI-DUNIN.

DUNIN-KOZICKA MARIA, patrz: KOZICKA-DUNIN.

DUNIN-SZPOT BOGDAN. Rolnik. * 9. 10. 1888 w Obicach, pow. Kielce. S. Ludwika i Karoliny z Odrobińskich. Oż. w 1921 z Marią Wolgner. Uk. wyż. szk. realną w Krakowie (1908), nast. Ak. Górn. w Leoben i Wyższą Szk. Woj. w Warszawie. Od 1912 czł. Druż. Strzel. w Leoben, nast. od 1914 sł. w II bryg. Leg. Pol.; odbył kamp. karpacką, besarabską, wołyńską. Od 1917 sł. w Pol. Sile Zbr. nast. w w. p. do 1923. Ucz. obr. Lwowa; udz. w wojnie bolszew. Od 1923 kpt. dypl. rez. Prez. Zw. Leg. oddz. Buczacz, czł. Z. S., czł. wydz. pow. i zarz. K. K. O. Odzn.: V. M. 5; K. N., K. W. 3, M. za W. Komorówka, pow. Buczacz.

DUNIN-ŻUCHOWSKI WŁODZIMIERZ, patrz: ŻUCHOWSKI-DUNIN.

DURASIEWICZOWA Z BARTNIKÓW IRENA. Dział. społeczna. * 22. 10. 1896 w Sosnowcu. C. Teodora i Michaliny z Michalskich. Uk. szk. śr. w Sosnowcu i Kursy Handlowe. 1910—1915 w Harc. (pos. odzn. 25-lecia), 1915—1917 w P. O. W. 1917—1918 nauczycielką na wsi, jednocześnie kontynuowała pracę niepodl. wśród ludu wiejsk., ukryw. leg. zbiegłych z obozów w Szczypiornie i peowiaków. Od 1918 r. prac. w Zw. Strzel. w Radomiu, wicepr. oddz. żeńsk., czł. zarz. Samopom. Społ. Kobiet, Rodz. Kolej., P. O. W., Zw. Leg., Unii Pol. Obr. Ojcz. Radom, Dworzec Kolejowy 4, tel. 65.

DUREK ANDRZEJ PIOTR. Art.-rzeźb. * 26. 6. 1894 w Małej, pow. ropczycki. S. Franciszka i Marii z Magierów. Oż. 14. 11. 1920 z Honoratą Kołczak. W l. 1912—14 czł. Druż. Strzel., 1914—18 sł. w II bryg. Legion., 1918—20 och. w. p. na fr. bolsz. Naucz. w gimn. krawieckim w Rzeszowie. Leg., wiceprez. Zw. Strz., czł. Tow. Popierania Wytwórczości, Tow. Region. i in., ławnik Rzeszowa. Wykon. szereg rzeźb, m. in. figurę w kościele garniz. i pomnik Dyrdowskiego w Komorowie. Odzn. K. N. Rzeszów, Niemcewicza 4.

DURSKI-TRZASKO ZYGMUNT. Płk dypl. * 8. 4. 1895 we Lwowie. S. Jana i Wandy z Perierów. Oż. 18. 12. 1920 z Wandą Stępkowską. Uk. śr. szk. wojsk. w Austrii, uz. mat. gimn. realn. w Wiedniu, uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1922). 1914—1918 w Leg. Polsk. Nast. szef. szt. 4 dyw. strz. II Korp. Wschodn., uczestn. bitwy pod Kaniowem, po czym w w. p., gdzie zajm. szer. wyż. stan. w sł. sztab. i lin. Prez. koła T. W. W. w Przemyślu; b. prez. kl. sport. Ognisko w Jarosławiu; b. prez. okr. przemysk. Tow. Zw. Broni Dowoln. i Małokalibr.; czł. zarz. okr. Tow. Przyj. Z. S.; opiek. okr. Zw. Leg. na wojew. lwowskie. Ogł. m. in.: Wspomnienia z bitwy pod Rarańczą; Wspomnienia z bitwy pod Bielgowem. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 5, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, Gw. Rum. 4, jugosł. Ś. S. 3, M. I.

DWORSKY MICHEL, patrz: HOFFMAN JÓZEF KAZIMIERZ.

DWUCET JÓZEF. Ks. * 27. 3. 1879 w Łunach, pow. kozielski. S. Aleksandra i Józefy z Vilauerów. Uk. gimn. w Głupczycach i uniw. we Wrocławiu. Za czas. pruskich org. pielgrzymki Polaków do Częstochowy. Udz. w plebisc. na Górn. Śląsku, mąż zauf. Gł. Kom. Plebisc. Czynny w powst. G. Śl. Od 1921 wicedziek. w Lublińcu i prob. parafii św. Mikołaja tamże. Org. kursy nauki hist. i języka polsk., zał. 1. polsk. ochr. w domu paraf. Prez. patronatu nad więźn., czł. kom. opiek. przy zakł. dla niepopr., czł. Zw. Powst. Śl. i Harc., czł. hon. Sokoła. Ogł. artyk. treści relig. dla młodz. i starszych, w czasop. kośc. Odzn. K. W. Lubliniec, Zamkowa 3, tel. 114.

DYBCZYŃSKI TADEUSZ. Dr. Paleontolog. * 12. 1. 1886 w Warszawie. Uk. Uniw. Jana Kazimierza. W 1913 areszt. przy przewożeniu „bibuły", zesł. do kraju Narymskiego. W 1915 przeniesiony do Tomska, prac. jako kier. biura Pol. Tow. Pom. Of. Wojny, nast. przedst. Centr. Kom. Obyw. na gub. tomską. W 1918 wr. do kraju i prac. w szkolnictwie średnim. B. asyst. geologii Uniw. J. Piłsudskiego. Ogł. szereg art. z dziedz. paleontologii i przyrody, szereg prac popularno-naukowych, krajozn. i dla młodzieży, m. in.: Kraj Narymski i jego przyroda (Przyr. i Tech. 1924), Z gubernii tomskiej na Syberii (Ognisko, Moskwa 1916), Skarby kopalne ziem polskich (Warszawa 1919), W poprzek Sybiru (Warszawa 1928). Konstancin, al. Sobieskiego, willa Quo Vadis.

DYBOSKI ROMAN. Dr. Filolog. * 19. 11. 1883 w Cieszynie. S. Antoniego i Marii z Łopuszańskich. Stud. na uniw. w Krakowie, Wiedniu, Oxfordzie, Londynie i Cambridge. W 1908 doc. jęz. i lit. angielskiej uniw. wiedeńsk., nast. doc. Uniw. Jagiel.; od 1911 do 1914 prof. nadzw. tegoż Uniw. W l. 1915—21 w niewoli ros., od 1920 sł. ochotn. w dywizji syberyjskiej, w 1922 wrócił do kraju i od t. r. prof. literatury ang. Uniw. Jagiel. W l. 1930—31 dziekan wydz. filozof. Czł. Pol. Akad. Um., School of Slavonic

Studies w Londynie, czeskiego Tow. Nauk., Modern Language Assotiation of America. Pełnom. Fund. Kościuszk. na Polskę, wicepr. Świat. Zw. dla Oświaty Pozaszk. Podróżuje często do Anglii i St. Zjed. A. P., wykł. historię literatury polskiej na uniw. ang., wygł. liczne odczyty o Polsce, pisuje w języku ang. i polskim. Ogł. m. in.: Siedem lat w Rosji i na Syberii (Warszawa 1922), Modarn Polish Literature (Londyn 1924), Anglia po wojnie (Kraków 1925), O Anglii i Anglikach (Warszawa 1929), Żywioł morski w twórczości Conrada (Toruń 1932), Odzn. O. P. 3. Kraków, Kochanowskiego 24, tel. 1-26-12.

DYBOWSKI WŁADYSŁAW. Doktor wszechnauk lek. Ppłk-lek. * 17. 1. 1892 we Lwowie. S. Stanisława i Alojzy z Dolenszkych. Ożenił z dr med. Janiną Dybowską. Uk. wydz. lek. Uniw. J. Kaz. Kier. wojsk. prac. chem.-bakteriolog. 1921—28, doc. wych. fiz. Uniw. J. Kaz. od 1929, prof. fizjologii C. I. W. F. w Warszawie od 1929. Ogł. m. in.: Doświadczenia oddechowe w narciarstwie (1928), Obozy letnie przysposobienia wojskowego w świetle badań lekarskich, Pomiary antropometryczne i czynnościowe, Ujednostajnienie badania lekarskiego dla celów wych. fiz. i sportu (1928), Badanie zdolności fizycznej dla celów wych. fiz. i sportu (1928). Red. Biblioteki Wych. Fiz. i Sportu. Warszawa-Bielany C. I. W. F.

DYGAS IGNACY. Art.-śpiew. * 28. 7. 1881 w Warszawie. Stud. w Konserwat. Muz. tamże, początk. jako baryt., a od 1904, pod kier. prof. Aleksandrowicza, jako ten. Debiut. 10. 5. 1905 w Halce. W 1907 wyst. w teatrze Regio w Turynie, nast. w Padwie, Genui, Mediolanie, Madrycie, Rzymie, Neapolu, Buenos Aires, Palermo, Petersburgu (ob. Leningrad) i Moskwie. I ten. opery warsz.; śpiew. w: Aidzie, Pajacach, Andrzeju Chenier, Hugonotach, Lohengrinie, Tannhauserze, Zygfrydzie, Walkiriach, Śpiewakach norymberskich, Fanciulla del West, Tosce, Balu maskowym, Żydówce, Samsonie i Dalili, Carmen, Damie pikowej i w. in. 17. 5. 1930 obch. jubil. 25-l. pracy scen. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., fr. L. H. 5. Czł. zasł. Z. A. S. P. Warszawa, Boduena 1, tel. 5-40-60.

DYGAT ANTONI LEOPOLD WINCENTY. Arch. dypl. * 11. 5. 1886 w Ecouen pod Paryżem. S. Ludwika i Konstancji z Karpińskich. Ukoń. wydz. arch. Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts. Czł. zarz. Zjedn. Tow. Młodz. Pol. Za gr., czł. „Zetu", czł. O. W. w Paryżu i O. Skarbu Narod., nast. we Lwowie w 1914 C. K. N. i w Warszawie w 1915 C. K. O. W 1920 w d-twie Straży Obyw. w Warszawie. Czł. zarz. Stow. Architekt. Polskich. Ogł. szereg art. z zakr. architekt. w pismach codz. i fachowych oraz pracę Architektura i budownictwo. Wzniósł szereg gmachów m. in. Polsk. Wytw. Pap. Wartośc., Wojsk. Inst. Geograf., 40 bud. wojsk., szk. lotn. w Dęblinie, bud. stacyj nadawczych Polskiego Radia w Raszynie, Lwowie, Toruniu i Wilnie, budynki piekarń wojsk. w Łodzi i Jarosławiu, pałac Andrzeja hr. Potockiego w Międzyrzecu i szereg will na kolonii Staszica w Warszawie; prow. odbudowę pałacu Jabłonowskich w Dęblinie i in. Nagr. m. in. za projekt gmachu dworca Wschod. w Warszawie, proj. regul. Powiśla i dzielnicy Belweder-Łazienki w Warszawie. Zakupione proj. regul.: dzielnicy staromiejskiej i Frascati w Warszawie, Kalisza i dzielnicy dw. Głównego i pl. Marsz. Piłsudskiego w Warszawie. Warszawa, Łęczycka 2, tel. 8-06-70.

DYKIER WACŁAW. Agron. * 31. 1. 1887 w Potulicach, pow. bydgoskiego. S. Macieja i Heleny z Chudzińskich. Ożenił 8. 4. 1913 z Ireną Wyczyńską. Uk. gimn. we Wschowie i wydz. ekonom. uniw. w Lipsku 1912. Po uk. stud. dyr. stacji hodowli roślin w Kurlandii. W czasie w. świat. intern. jako jeniec cyw., nast. więz. przez bolszew. W 1918 czł. Rady Lud. w Poznaniu. Org. samorząd. roln. na terenie Wlkp. i Śląska. 1922—24 dyr. dep. w Min. Roln., nast. prac. w samorząd. w Grudziądzu, po czym dyr. Pozn. Izby Roln. Od 1. 8. 1936 prez. komisji miesz. polsko-gdańsk. Ogł. m. in.: O hodowli traw i koniczyny, Rolnictwo kaszubskie, Gospodarstwo pastwiskowe. Odzn. O. P. 4. Toruń, Chrobrego 31-33, tel. 18-52.

DYLEWSKI BENEDYKT. Dr wszechnauk lek. * 28. 2. 1894 w Petersburgu. S. Aleksandra i Stefanii z Matusewiczów. Ożenił 7. 8. 1930 z dr Emilią Drwill. Uk. gimn. w Petersburgu, stud. med. w Dorpacie i w Wilnie (1926). Studia nauk. (styp. M. W. R. i O. P.) w zakr. otolaryngolog. oraz chorób mowy i głosu w Paryżu, Wiedniu, Berlinie i Pradze Czesk. Habilit. w 1932. Docent otolaryng. U. S. B. Nal. do polsk. zw. uczniowsk. Czł. Wileńsk. Tow. Lek., Pol. Tow. Otolaryngol.; czł. red. czasop. Polski Przegląd Otolaryng. Org. w Wilnie akcję walki z wadami mowy i głosu na ter. szkolnictwa. Ogł. 43 prace nauk.

z dziedz. otolaryng. i fonologii w Pol. Przegl. Otol., Nowin. Lek., Szkole Specj., Pam. Wil. Tow. Lek., Medycynie, Gaz. Lek., Monatschrift für Ohr i in. Wygł. szereg wykł. w R. W. Z., w Tow. Lek. w Łodzi oraz na zjazdach za gr., w językach niem. i franc. Wilno, Świętojańska 11 m. 2, tel. 16-17.

DYLEWSKI-NAŁĘCZ JERZY. Pisarz łowiecki. * 26. 5. 1893 w Międzyrzecu, pow. radzyński. S. Stanisława i Jadwigi z Benduskich. Nauki pobierał w gimn. w Siedlcach. W 1905 brał udział w strajku szkolnym. Po uk. 8 kl. szk. polsk. w Siedlcach i po odbyciu praktyki rolnej, wst. na kursy przemysł.-roln. J. Mikułowskiego-Pomorskiego w Warszawie (ob. S. G. G. W.). Z pocz. wojny świat. pow. do w. ros. Po uk. szkoły ofic., przydz. do polsk. brygady strzelców. 18. 2. 1918 na czele szwadr., który zdob. Mińsk Lit. Po rozbr. I Korpusu Wschodniego wrócił do kraju. 8. 11. 1918 wyzn. przez P. O. W. na zast. kmdta Siedlec. Przen. do D. O. Gen. Warszawa, został adiut. gen. K. Trzasko-Durskiego. Od 1921 w rez. Długol. czł. Polsk. Zw. Stow. Łowieckich, czł. kom. red. Łowca Polskiego, red. dod. myśliwsk. Polski Zbr., prezes Klubu Hod. Wyżła Niemieckiego, sędzia na wyst. i próbach polowych psów myśliwskich. Znawca stos. łowieckich, org. wystaw trofeów myśl., czł. hon. tow. myśl., czł. Międzykl. Komit. Kinologicznego. Ogł. jedyną w lit. polskiej monogr. lisa pt. Lis, monografia myśliwska (Warszawa 1932). Szef wydz. transmisyj Polsk. Radia. Odzn. K. W. Warszawa - Okęcie, Załuski, d. wł.

DYMIŃSKI-DOŁĘGA ZYGMUNT. Dr med. * 27. 3. 1881 w Łęczycy. S. Bronisława i Heleny z Braunów. Ożenił z Jadwigą Kasprowicz. Uk. Gimn. św. Marii Magd. w Poznaniu, nast. uniw. w Würzburgu; (d-rat w 1907). Podczas wojny świat. sł. w woj. niem. Nast. w w. p. mjr-lek. Red. Nowin Lek. Od 1923, czł. zarz. Izby Lek. Pozn.-Pom.; 1. 1926 — 2. 1935, del. do Nacz. Izby Lek.; ob. zca del. do Nacz. Izby Lek. Od 1924 wicepr. Zw. Lek. Okr. Wlkp., przez 5 l. prez. obw. poznańsk. Poznań, al. Marcinkowskiego 11, tel. 34-85.

DYRNA FRYDERYK JERZY. Inż. Kmdr-por. w st. sp. Kpt. żegl. wielk. * 26. 10. 1884 w Jabłonkowie (Śl. Cieszyński). S. Jerzego i Anny z Drozdów. Ożenił 28. 4. 1923 z Anną Jabłońską. Uk. gimn. w Cieszynie, akademię morską w Fiume, nast. wydz. elektr. i radiowy polit. w Wiedniu. Od 1904 of. mar. austr. Od 1918 w maryn. woj. pol. Wicepr. Zw. B. Marynarzy; czł. zarz. Zw. Ofic Rez.; prez. Zw. Of. W. P. w st. spocz.; czł. zarz. L. M. i K.; czł. sądu hon. Aeroklubu Śl. Ogł. Gospodarka pieniądza krajowego, Regulacja bezrobocia i kryzys gospodarczy (1932), szereg art. w prasie codz. Autor pogad. radiowych z dziedz. techn. Opatent. szereg wynal. z dziedz. techn. i radia. Odzn.: M. za W., M.

10-l. O. N. Katowice, Szopena 1 m. 10, tel. 3-10-47.

DYZMAŃSKI STANISŁAW BRONISŁAW. Art.-mal. * 18. 8. 1878 w Warszawie. S. Stefana i Jadwigi z Jaźwińskich. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie, nast. szkołę rysunk. tamże. Stud. w Ak. w Monachium u prof. Grocholskiego; po powr. uk. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie pod dyr. J. Fałata. Odbył podróż do Włoch (Mediolan, Florencja, Rzym). Nal. do Szk. Wolnych w Rzymie. W 1904 brał udział w I salonie Tow. Zach. Szt. Pięk. w Warszawie; w 1907 wystawia w Białym Salonie. W 1915 restaur. freski trzech plaf. w sali sztandarowej ratusza warsz. Czł. zarz. i przez szereg lat konserwator zabytk. Tow. Op. nad Zabytk. Przeszł. Konserwator muzeum Wielkopolsk. Zał. Muzeum Miejsk. w Poznaniu oraz doradca artyst. magistratu Poznania. Do 1933 wykł. na Uniw. Poznańsk. hist. sztuki. Wyk. szereg kopii i portretów dla władz wojsk. i szk. kawal. w Grudziądzu. Restaur. 40 obrazów w galerii kórnickiej i szeregu galerii pryw. Maluje portrety, (m. in. portret J. Łukaszewicza dla Bibl. Raczyńskich w Poznaniu), pejzaże i kompoz. malarskie. Warszawa, Krak. Przedm. 64.

DYZMAŃSKI WACŁAW. Art.-malarz. * 1874 w Warszawie. S. Stefana i Jadwigi z Jaźwińskich. Uk. szk. śr. i szk. rys. w Warszawie, oraz ak. szt. pięk. w Paryżu. Poza tym studiował w ciągu 20 lat głównie we Włoszech, Francji i Hiszpanii. Wyst. we Francji i w Polsce. W Warszawie i Poznaniu urz. zbiorowe wystawy wł. w Tow. Zach. Szt. Pięk. Warszawa, Senatorska 38.

DZIADOSZ WŁADYSŁAW. Dr praw. * 13. 2. 1893. Uk. Uniw. Jagiel. Czł. Zw. Walki Czynnej i Zw. Strzeleckiego. Podczas wojny światowej sł. w Leg. Pol., dwukr. ciężko ranny. W 1917—18 kmdt P. O. W. w Tarnowie. Nast. uczest. obr. Lwowa i wojny z bolsz. Mjr. Dyr. biura

Sejmu. Wojewoda kielecki. Czł. zarz. Zw. Legionistów, Federacji P. Z. O. O., Tow. S. L., Zw. Obr. Kresów Zach. Ogł. prace publicyst. na łamach pism codz. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Włoch 2, port. Chrystusa 2, Kor. Rum. 3. Kielce, Województwo.

DZIADULSKI ZDZISŁAW. Sportowiec. * 5. 12. 1896 w Krakowie. Mjr w. p. Uprawia sport konny. Od 1922 corocz. udz. w konk. hip. narod.i międzynar. oraz biegach myśliwsk. W 1924 udz. w Olimpiadzie w Paryżu, w 1925 w konk. w Fontainebleau, Londynie, Aldershot, w 1926 w Rzymie, Neapolu i Mediolanie, w 1928 w Amsterdamie i Hilversum, w 1936 w Berlinie. Ogółem start. za gran. w 65 konkurs. hip. i 1 konk. ,,Military", zajmując kilka pierwszych miejsc i drugich. Og. zdob. 122 nagród. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, K. Z. sr.

DZIECH JÓZEF. Dr fil. * 1. 3. 1891 w Mazańcowicach, na Śląsku. S. Józefa i Marii z Londzinów. Uk. gimn. w Cieszynie (1910), wydz. filoz. Uniw. Jagiel. (1914) oraz wydział prawa i administr. tegoż Uniw. (1923). Prof. Uniw. Poznańskiego. Od 1914 do 1921 sł. w 1,3 i 4 p. p. Leg. Pol. oraz w w. p. Ranny pod Łowczówkiem (1914) i pod Jastkowem (1915). Ogł.: ,,De Gregorio Nazianzeno diatribae quae dicitur alumno" (Poznań 1925), ,,Słowacki w pieśniach Nadsona" (Poznań 1928), oraz kilkanaście publikacyj w zakr. staroż. światopoglądu indyjskiego, greckiego i rzymskiego. Poznań, al. Marsz. Piłsudskiego 8.

DZIEDUSZYCKA hr. Z KOZIEBRODZKICH EWA. Literatka. Podróżniczka. * 27. 7. 1879 w Chłopicach. Córka Władysława i Emilii z Głogowskich. Zaśl. 17. 7. 1900 Władysława hr. Dzieduszyckiego. W 1909—1910 podr. po Indiach. W 1913 zwiedziła Palestynę, Syrię i Egipt. Ogł. m. in.: Indie i Himalaje (Lwów 1912), Z wędrówek po Ziemi Świętej (Lwów 1914).

DZIEDUSZYCKI hr. ALEKSANDER MARIA PAWEŁ MIECZYSŁAW. Dyplomata. * 18. 1. 1874. S. Stanisława i Karoliny z Weryha-Darowskich. Oż. 4. 7. 1908 z Marią Różą Pauliną Ciechanowską. Uk. Theresianum w Wiedniu, akad. wojsk. w Wiener-Neustadt i Wyższ. Szk. Woj. w Wiedniu. Płk posp. rusz. W 1914 attaché wojsk. przy amb. austro-węg. w Madrycie, urabiał opinię publ. Hiszpanii i zdobył jej sympatię dla Polski. Zorg. w Madrycie jeden z pierwszych kom. pom. of. wojny w Polsce. W 1918 zorg. tamże ag. pras. polską. Prac. nad przepr. uznania niepodległości Polski przez Hiszpanię. Nast. poseł nadzw. i min. pełnom. R. P. w Danii, w 1921 w Norwegii. W 1927 wyj. do Peru. Org. i prez. Tow. Hod. Konia Arabskiego w Polsce; czł. zarz. Tow. Zachęty do Hodowli Koni w Polsce; zał. i czł. zarz. Tow. Międzynar. i Kraj. Zawodów Konnych w Polsce. Od 1928 prez. zarz. tow. Wyższ. Szk. Dziennik. w Warszawie. Ogł. liczne art. z dziedz. inform.-propagand., polit. i hodowl. w prasie krajowej i zagr. M. in.: Peru jako przyszły teren emigr. polskiej (Kwart. Nauk. Inst. Emigr.); Le président de la Republique du Pérou Auguste B. Leguia; L'émigration polonaise au Pérou (1929). Odzn.: duńsk. or. Dannebroga I, norw. or. Św. Olafa I, peruw. or. Słońca I, med. zł. 1 kl. P. Cz. Krz. Warszawa, Wiejska 11 m. 6, tel. 9-72-22.

DZIEDZIC IGNACY JAKUB. Dr praw. Adwokat. * 9. 7. 1889 w Gorlicach. Syn Pawła i Pauliny z Wygrzywalskich. Oż. 23. 4. 1921 z Marią Grodecką. Uk. gimn. w Jaśle, akad. handlową w Wiedniu (1908) i wydz. prawa uniw. tamże w 1912. Za czasów gimnaz. czł. stow. samokszt., bibliotekarz tajnej biblioteki polskiej; za czasów uniw. zał. i prez. stow. filareckiego, współzał. i sekretarz Zw. Stow. Polsk. Mł. Postęp., ob. czł. hon. Br. Pomocy Filareckiej. W 1914 współzał. 4 druż. strzel. w N. Targu. Podczas wojny zca komis. wojsk. z ram. N. K. N. na Podhalu. Udz. w plebiscycie spisko-orawskim. Współzał. schron. Tow. Tatrzańsk. w N. Targu na Podhalu. Prac. w kółkach roln. Czł. zarz. i wicepr. Tow. Krajozn., prez. okr. pomorsk. P. C. K., wicepr. Tow. Bibliofilów im. J. Lelewela; czł. i b. wicedziek. Rady Adw. w Toruniu; czł. Nacz. Rady Adw. w Warszawie; prez. oddz. pomorsk. Zw. Adw. Polsk. B. współred. ,,Polskiej Gazety Gdańskiej". B. sędzia w Toruniu. Od 1925 adwokat. Ogł. art. publicyst. i lit. w prasie codz. Odzn. M. N. Toruń, Słowackiego 62.

DZIEMBOWSKI-POMIAN ZYGMUNT. Dr med. * 19. 8. 1888 w Szamotułach. S. Kazimierza i Zofii z Chełmickich. Oż. 19. 3.

1920 ze Stanisławą Szenic. Stud. na wydz. lek. uniw. w Heidelbergu, Monachium, Berlinie i Wrocławiu. 1914 do 1918 sł. w w. niem. Uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. Kpt.-lek. rez. Ord. szpit. miejsk. w Bydgoszczy. Prez. sekcji nauk. Tow. Nauk. Lek. w Bydg., czł.-kor. Tow. Chir. w Paryżu, prez. hon. Kongresu Tow. Chirurg. Franc. Ogł. ok. 90 prac i art. (w jęz. polsk., niem. i franc.), m. in.: O leczeniu nowotworów złośliwych, O chirurg. leczeniu gruźlicy płuc, O chirurg. leczeniu schorzeń śledziony, O transfuzji krwi. Współred. Nowin Lek. Bydgoszcz, Gdańska 16, tel. 13-26.

DZIERZBICKI-STARŻA JAN. Astrol. Art.-mal. Graf. * 1883 w Latkowie, pow. nieszawskiego. Prez. Polsk. Tow. Astrolog. od 1907. Ogł.: Legendy buddyjskie, Jogi Rama Kriszna, liczne art. w pism. codz. Wyk. szer. exlibrisów. Warszawa, Mazowiecka 10.

DZIERŻANOWSKI KAZIMIERZ. Gen. dyw. w st. sp. * 24. 10. 1872 w Hałuszczyńcach (Młp.). Uk. wojsk. szk. realną w Mährisch Weisskirchen (1890) oraz oddz. art. Wojsk. Akad. Techn. Of. zawod. w. austr. Od 2. 11. 1918 dca oddz. polsk. na Morawach, kt. przyprow. do kraju w 12. 1918. Dca 1, nast. 2 bryg. art., insp. art. fr. płd.-zach., zca gen. insp. art., szef sekcji art. M. S. Wojsk. Po wojnie uk. kurs inform. dla wyższ. dców i kurs w Centr. Wyż. Stud. Wojsk. Szef. Dep. Art. i Uzbr. M. S. Wojsk., dca dyw. piech., zca dcy O. K., Kmdt Wyż. Szk. Woj., dca O. K. Gen. dyw. 1. 7. 1925. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4 i 3, pap. N. M. P. 2, jugosł. Ś. S. 2, hiszp. M. M. 1, Gw. Rum. 2, belg. Leop. 2. Lwów, Grochowska 56.

DZIERŻAWSKI ALEKSANDER. Roln. Polit. Liter. * 1890 w Mikulicach, pow. Turek. S. Bolesława i Zofii z Czarnomskich. Oż. z Anną Czarnomską. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, stud. roln. na uniw. we Wrocławiu, uk. kursy wyższ. adm. na uniw. w Warszawie. Starosta w Turku od 1920, poseł na Sejm od 1922. Przew. rady opiek. gimn. miejsk. w Turku, prez. str. ogn. i P. C. K. tamże. Czł. Str. Narod. Ogł.: O uprawie roślin okopowych w Król. Kongr. z uwzgl. podstaw ekonomiczn.; zbiór bajek polit. pt. Świnie i koryto (1936); art. w prasie prowincj. i w tyg. Posiew; współprac. Gońca Warsz. Pis. pod pseud. Al. Warszawa, Lwowska 8.

DZIERŻAWSKI WACŁAW APOLINARY. Handl. * 23. 7. 1873 w Strzałkowie. S. Jana i Zofii z Czyżewskich. Uk. gimn. real. i akad. handl. w Berlinie. W pierwszych latach po odz. niepodl. konsul R.P. w Stockholmie, będąc tam prez. komitetu polsk. Prez. rady Banku Spółdz. K. i P., dyr. syndykatu, dyr. żyw. fabr. papieru „Solali"; prez. tow. b. wych. szkoły W. Górskiego, prez. tow. b. wych. szkół kaliskich, wicepr. Tow. Przyjaciół 21 p. p., czł. zarz. Polsk. Biał. Krzyża, arbiter przy Stow. Kupców Polskich i Stow. Przedst. Handl., czł. hon. Stow. Przedst. Handl., czł. hon. Tow. Miłośn. Fotografii, członek zarządu Zrzeszeń przedst. Handl., czł. kom. rew. Szkoły Dziennik. W czasie pobytu na placówce w Szwecji ogł. art. propag. Odzn. O.P. 4. Warszawa, Wierzbowa 2; tel. 6-45-32.

DZIEWANOWSKI WŁADYSŁAW. Mgr praw. Rtm. dypl. * 16. 3. 1894 w Kijowie. S. Adolfa i Marii z Dmiszewiczów. Oż. 21. 4. 1927 z Edmeą Rousseau. Uk. Wyż. Szk. Woj. i wydz. prawny uniw. w Warszawie. Od 4. 1. 1919 sł. w 1 p. uł. Krechow., ranny 2-kr., 1927—1930 wykł. w Of. Szk. Kawal. Od 1. 10. 1931 wykł. w Wyższ. Szk. Woj. Czł. Państw. Rady Muzealn. przy Min. W. R. i O. P. Ogł.: Historia wojsk. w średniow., Zarys dziejów uzbr. w Polsce, Dzieje 1 p. uł. Krechowieckich (wsp. z mjrem Litewskim). Opr. dział hist. broniozn. w Encykl. Wojsk. i dział hist.-takt. w pracy zbior. Zadania taktyczne. Red. czasop. Broń i Barwa, org. Tow Przyj. Muz. Wojska w Warszawie. W 1936 koresp. woj. Polski Zbrojnej z Abisynii. Odzn.: K. W. 3, M. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5. wł. K. Woj.

DZIEWOŃSKI KAROL JÓZEF. Dr nauk techn. Inż. * 18. 8. 1876 w Jarosławiu. S. Józefa i Berty z Bayerów. Oż. z Heleną Ponikiewską. Uk. gimnaz. w Jarosławiu, wydz. chem.-techn. Polit. Lwowskiej, drat w 1903, stud. na uniw. w Genewie. Asyst. chemii organ. polit. we Lwowie (1898—1901), asyst. uniw. we Fryburgu (1902—04), docent szk. chemiczn. w Milhuzie (1904—06), kier. labor. dośw. w Iwanowo - Wozniesiensku (1906—11), prof. zw. chemii Uniw. Jagiel. i dyr. Inst. Chemii org. od 1911, dziek. wydz. fil. Uniw. Jagiel. w okresie 1920—22. Sekr. wydz. matem.-przyrod.

Polsk. Ak. Um. od 1926, czł. Ak. Nauk Techn., czł. Tow. Nauk. we Lwowie, czł. honor. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, czł. honor. Association Intern. des Chimistes Coloristes, prez. Polsk. Tow. Chem. od 1927. Ogł. m. in.: O dekacyklenie (trójnaftylenbenzolu), nowym węglowodorze aromatycznym i czerwonym związ. siarkowym: dwunaftylenotiofenie (1903), O termochemicznej przemianie acenaftylenu i syntezie kilku węglowodorów wielkocząsteczkowych (1914), Über eine neue Dehydrogenisationsmethode. Synthesen von Dekacyklen. Fluoren und Chloren, einen neuen Kohlenwasserstoff (1918), O pochodnych dwufenyloaminu (1929), Z badań nad izomerycznymi bromometylonaftylo-ketonami (1931), O nowej metodzie syntezy połączeń grupy chinoliny (1932) łącznie ok. 70 prac. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Kraków, Gontyna 1.

DZIEWULSKI EUGENIUSZ. Kompozytor. * 9. 1. 1889 w Warszawie. S. Mariana i Alojzy z Urbanowiczów. Ożen. 1. 6. 1914 z Reginą Jędrzejewską. Uk. szk. realną i konserwat. muz. w Kijowie. W 1920 ochot. w. p. W 1929 kier. muz. polsk. radia w Wilnie, w 1932—33 dyr. Teatru Wielkiego w Lublinie, od 1931 dyr. szk. muz. im. St. Moniuszki w Lublinie; org. i kier. Młodego Teatru w Lublinie, dyr. orkiestry symfonicz. w Wilnie i Lublinie oraz kier. chóru „Echo" w Lublinie. Prace: „Świtezianka" (symfonia, praca dypl.); szereg pieśni, sonat skrzypcowych, preludiów i fug. Jako kier. muz. teatru polskiego w Kijowie skomp. ilustr. muz. do sztuk teatraln.: „Krzyżacy", „Noc listopadowa", „Nowy Don Kiszot" (Fredry). Po powrocie do Polski skomp. ilustr. muz. do sztuk: „Straszne dzieci" (Rostworowskiego), „Pragmatyści" (Witkiewicza) i jako kier. muz. teatru „Reduta" do sztuk: „Wyzwolenie", „Sędziowie", „Wesele" (Wyspiańskiego), „Lekkoduch", „Żeglarz", „Ptak" (Szaniawskiego), „Książę Niezłomny" (Słowackiego), „Cyd" (Corneille'a w opr. Wyspiańskiego), „Sułkowski" (Żeromskiego), „Eros i Psyche" (Żuławskiego), „Zaczarowane koło" (Rydla), „Niewierny Tomek" (Grabowskiego), „Rycerz z la Manczy" (Łopalewskiego), „Sen" (Kruszewskiej). Autor 3 symfonii i koncertu fortep. Na konkursie jubileuszowym w 1922 nagr. za uwerturę. Odzn. K. Z. zł. Lublin, Kapucyńska 7, tel. 20-18.

DZIEWULSKI STEFAN. Kand. praw. Adwokat. Ekonomista. * 1876 w Warszawie. Oż. z Antoniną Marią Natanson. Uk. wydz. prawny uniw. warsz. Adwokat 1904—17, sekr. gener. Kom. Obywat. 1914—1916; czł. Tymcz. Rady St., nast. szef sekcji og., podsekr. stanu i kier. M. S. Wewn. w 1918. Od 1924 wykł., od 1927 prof. hist. doktryn ekonomiczn. W. W. P. w Warszawie. Ogł.: Statystyka ludności gubernii lubelskiej i siedleckiej wobec proj. utw. gub. chełmskiej (1909), Warszawa (monogr. cz. 1); Polska myśl ekonomiczna na Wszechnicy Wileńskiej (1920), Siły gospod. państwa polskiego (1920), Les résultats du plébiscite en Haute Silésie (1921), Kwestia emigracji (1925), Polska szkoła ekonomiczna (1927), Linie wytyczne polityki gospodarczej Polski (1930). Red. „Ekonomisty" 1903—28, red. „Prawa i Ekonomii" 1927—28. Warszawa, al. Ujazdowska 33.

DZIEWULSKI WACŁAW MICHAŁ. Dr fil. * 29. 9. 1882 w Warszawie. S. Eugeniusza i Anieli z Krauzów. Uk. gimn. 5 w Warszawie, stud. na wydz. mech. Polit. Warsz., wydz. mat.-fiz. uniw. w Getyndze (Niemcy) oraz w Manchester (Anglia). Był asyst. prof. Smoluchowskiego w Krakowie i prof. Kowalskiego w Warszawie (1917—1919). Od 1919 zast. prof. Uniw. Stefana Batorego, a od 1921 prof. nadzw. fizyki dośw. tegoż Uniwers. Za czasów szkolnych czł. kółek samokszt. Od 1903—1907 prac. w Narod. Zw. Rob. Od 1914 czł. tajnych szkół wojsk. W 1915 wst. do Legionów, był nad Styrem, Stochodem i pod Baranowiczami. W 1917 wyst. w st. kpt. Czł. Pol. Tow. Fiz. i Tow. Przyj. Nauk. Współprac. w harc. wileńsk. Pracuje w dziedz. optyki metali, pod jego kier. wyd. szereg prac. z tej dziedz. Odzn.: K. N., K. W. 2, K. Z. zł. Wilno, Zakretowa 21 m. 3.

DZIEWULSKI WŁADYSŁAW. Kand. nauk matemat. Dr fil. Astronom. * 2. 9. 1878 w Warszawie, S. Eugeniusza i Anieli z Krauzów. Oż. 21. 11. 1909 z Jadwigą Malinowską. Ukończ. gimn. w Warszawie, wydz. matem. uniw. warsz. i wydz. filoz. uniw. w Getyndze (Niemcy). Za czas. akad. nal. do konsp. zw. młodz. narodow. W 1920 ochot. w. p. Czł. Polsk. Ak. Um., Warsz. Tow. Nauk., Tow. Przyjac. Nauk i za gr.: Unia Astronomiczna, Towarz. Astronom. w Niemczech, Franc. Towarz. Astronom. i in. Ogł. 36 większych prac,

wyd. w różnych czasop. polskich i zagr., w jęz. polsk., franc., niemieck. i angielsk. m. in.: Wiekowe perturbacje Marsa w ruchu Erosa (1906), O wyznaczeniu ruchu słońca w przestrzeni (1918), O pomiarach siły ciężkości i o pomiarach magnetycznych na ziemiach polskich (1920), Über die Bestimmung der Sonnenbewegung (1912—1915), Über die motus peculiares der Sterne (1915), Über die Bestimmung der Vertices der Sternbewegungen (1917), Über die Bewegung einiger Sterngruppen (1916), Perturbacje wiekowe planety Egersa (1910), O przebiegu rocznym usłonecznienia w Krakowie, Zakopanem i Lwowie (1917), poza tym 68 mniejsz. prac, art. i sprawozd. w różnych czasop. Wilno, Zakretowa 23, tel. 67.

DZIĘCIOŁOWSKI BOHDAN. Prawnik.. * 29. 10. 1888 w Częstochowie. S. Stanisława i Anieli z Olszewskich. Studiował filozof. na uniw. w Bernie Szwajc. (1905—1908); uk. wydz. prawny w Petersburgu (1912). W 1905 udział w strajku szkoln. W 1920 służył ochotn. w w. p. Od 6. 1917 sekr. Dep. Sprawiedl., 1918—1921 red. Dz. Ustaw; 1921—1924 nacz. wydz. w Prezydium Rady Min.; 1924—1926 dyr. dep. w Min. Ref. Roln.; 1926—1928 szef kanc. cyw. Prezydenta Rzeczypospolitej. Od 1928 sędzia Najwyż. Tryb. Adm. Czł. zarz.: Pol. Tow. Tatrz., Zw. Tow. Turyst., Zw. Kajak., Pol. Tow. Turyst.-Krajozn., Tow. Wyższej Szkoły Dziennik. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Bednarska 8.

DZIKOWSKI MIKOŁAJ FRANCISZEK KSAWERY. Bibliotekarz. * 6. 12. 1883 w Rachnówce na Podolu. S. Mieczysława Erazma i Elżbiety z Weryhów-Darowskich. Oż. w 1922 z Hertą Winkler. Ukończył gimnazjum w Krzemieńcu Podolskim oraz wydz. hist.-filol. uniwers. w Odessie. Bibliotekarz U. S. B. Za czasów gimn. nal. do polsk. kółek demokr., nast. podczas studiów uniw. do polskiej org. stud. „Polonia". Od 1915—1918 ofic. w. ros., od 1919—1921, w dyw. gen. Żeligowskiego, na fr. ukraińskim i bolszew. aż do zawarcia pokoju. Por. rez. Czł. Zw. Bibliotekarzy Rzpl. Pol. Ogł. art. z dziedz. bibliotekarstwa w „Przeglądzie Biblioteczn.", „Ateneum Wileńskim", „Źródłach Mocy" i in. Wygłaszał odczyty w Zw. Bibl., w kołach i na zjazdach. Odzn.: K. W., K. Z. zł. Wilno, Zakretowa 9.

DZIMICZ BRUNON. patrz: **STEYER WŁODZIMIERZ BRUNON**

DZIUBA STANISŁAW FLORIAN. Dr wszechnauk lek. * 30. 4. 1897 w Zamościu. S. Kazimierza i Antoniny z Biernackich. Oż. 17. 10. 1931 z Jadwigą Turnau. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiellońskiego, gdzie był asystentem. W 1918 w P. O. W., nast. w lat. 1918—1921 służ. ochot. w 35 p. p. i w szpitalu woj. w Zamościu. Por.-lekarz rez. Członek sądu krakowsk. Izby Lekarsk. Ogłosił: O syntalinie w cukrzycy, O leczeniu uzdrowiskowym chorób narządu oddechowego. Odzn. M. za W. Kraków, Józefa Piłsudskiego 9, tel. 1-81-70.

DZIUBIŃSKA JADWIGA. * 10. 10. 1876 w Warszawie. C. Apolinarego i Zofii z Grunwaldów. Uk. szk. śred. i uniwers. w Warszawie. Org. i kier. kół roln. (1900). Kier. semin. dla naucz. szk. roln. Pos. na sejm ustawod. Czł. państw. Rady Roln. Od 1900 prac. w tajnej ośw. lud. B. czł. Zw. Lud. Niepodl. i P. O. W. Opiekow. się więźniami polit. i jeńcami w Rosji (1915—1918). Czł. Kom. Repatr. z ram. rządu polsk. na okr. płnc. Rosji. Ogł. art. treści społ. w prasie postęp. lud. Warszawa, Wspólna 42, tel. 9-41-69.

DZIURZYŃSKA-ROSIŃSKA ZOFIA. Art.-mal. * 18. 1. 1896 w Husiatynie. C. Franciszka i Pauliny z Kunachowiczów. Uk. gimn. Strzałkowskiej we Lwowie, nast. stud. mal. w Monachium, w Dreźnie, we Włoszech, Wiedniu, Paryżu. Człon. czyn. Tow. Przyj. Szt. Pięk. w Warszawie i Poznaniu; czł.-założ. grupy artyst. wlkp. „Plastyka" (do 1934). Maluje olejno pejzaże oraz martwe natury i portrety. Wyst. od 1914 we Lwowie, Krakowie, Warszawie, Poznaniu, Paryżu i in. Cztery wystawy zbiorowe: w Poznaniu w lat. 1926 i 1933, w Paryżu w 1932 i w Krak. Tow. Przyj. Sztuk Pięknych w 1933. Poznań, Konopnickiej 5, tel. 75-36.

DZIURZYŃSKI TADEUSZ. Dr praw. * 26. 10. 1879 w Krakowie. S. Jana i Bronisławy z Warmskich. Oż. 26. 10. 1907 z Zofią Stein. Uk. Uniw. Jagiel., studia w Lipsku, Wiedniu i Pradze. Prof. zwycz. Uniw. Jagiel. Prac. w L. O. P. P., Pol. Cz. Krz., oraz w szeregu org. społ. Ogłosił rozprawę habilit. pt. Nowości w postępowaniu apelac. (1911) oraz szereg rozpraw z dziedziny prawa handl. i weksl. Kraków, Słowackiego 15, tel. 1-17-37.

DZWONKOWSKI WŁODZIMIERZ. Historyk. * 1880 w Krasiłowie, na Wołyniu. Prof. hist. Polski nowoż. W. W. P. w Warszawie od 1918. Ogł.: Akta powstania Kościuszki (3 t.), Początki polskiej organizacji i kultury, red. Dziesięciolecia odrodzenia polskiej siły zbrojnej, Historii średniowiecznej, Wiedzy o Polsce. Warszawa, Powsińska 24 a, tel. 9-13-10.

DZWONKOWSKI ZYGMUNT. Inż. Płk dypl. * 29. 4. 1889 w Warszawie. Uk. szk. real. w Krakowie (1908) i wydz. mech. Polit. Lwowsk. (1913), kurs szt. gen. w Polsk. Sile Zbr., kurs doszk. w Wyż. Szk. Woj. 1910—13 czł. Zw. W. Cz. i Zw. Strzel., gdzie uk. szk. of. Od pocz. w. świat. ofic. szt. Kmdy Leg. Polsk. W 1918 szef szt. 1 bryg. piech. Polsk. Siły Zbr. 3. 1919—1. 1921 szef szt. D. O. Gen. Lublin, nast. szef. wydz. w oddz. I Szt. Gen., szef. szt. D. O. K. Łódź, zca szefa Dep. Piech. M. S. Wojsk., dca p. p., zca dcy O. K. 1. 1. 1925 płk. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

DŻABAGI WASSAN-GIREJ. Inż.-agr. Publicysta. * 3. 5. 1882 na Kaukazie Płnc. S. Eldżi i Barbagi. Oż. 25. 7. 1912 z Heleną (Halimą) Bajraszewską. Uk. uniw. w Jenie. Walczył o niepodl. Kaukazu Północnego. Był ministrem i prezes. parlamentu Rzeczyposp. Kaukazu Płnc. Autor szeregu artyk. druk. w „Kurierze Warsz.", „Gaz. Pol.", „Pol. Zbł." i in. Wyd. biulet. pras. „Orient". Odzn.: ord. rum. Gw. 4. Warszawa, Sienna 20, tel. 6-27-94.

DŻUGAY JANUSZ. Ppłk dypl. * 15. 6. 1891. Uk. gimn. we Lwowie, stud. na wydz. prawa i nauk polityczn. Uniw. Jana Kaz., uk. Wyższą Szk. Woj. w Warszawie. Od 1914 w 3 p. p. Leg.; nast. szef. szt. 5 dyw. strz. II Korp. Wschodn.; w bitwie pod Kaniowem dostał się do niew.niem, z kt. nast. zbiegł i powr. pieszo do kraju. W 1918 uczest. rozbr. Niemców, następnie w w. p. W 1920 szef. szt. dyw. ochotn., nast. szef. szt. grupy doln. Wisły. Po wojnie zajm. szer. stan. w Szt. Gł. i M. S. Wojsk. Dyr. biura wojsk. Min. Roln. i R. R. Ogł. szer. prac i art. z dziedz. gospod. z p. widz. obr. państwa. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za. W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, M. I.

E

EBER EDWARD ZACHARIASZ. Inż.-arch. * 21. 11. 1880 w Warszawie. S. Zygmunta i Leokadii z Hakmayerów. Oż. 31. 8. 1909 z Alicją Frenkel. Uk. gimn. realne w Warszawie w 1898. Stud. na Polit. Warsz. do 1905, nast. w Karlsruhe, gdzie w 1907 uz. st. inż.-arch. Za udział w strajku szk. releg. W l. 1914—1917 prac. w Kom. Obywat. m. st. Warszawy. Architekt Min. Zdrowia Publ. w l. 1918 do 1922. Kier. działu sanit. Ameryk. Misji Pomocy w l. 1921—1923. Wyk. szereg prac budowlanych w Warszawie, m. in. Państw. Zakł. Bakterio i Serolog., gm. nuncjat. apost., gm. Reunione Adriatica di Sicurta, Kawiarnia „Adria". Warszawa, Filtrowa 46, tel. 8-74-41.

EBOROWICZ JERZY WŁADYSŁAW. Adwokat. * 25. 8. 1881 w Benderach. S. Szymona Antoniego i Karoli z Górskich. Oż. 15. 2. 1913 z Aleksandrą Winogradow-Grodzką. Uk. szkołę handl. w Charbinie, nast. wydz. przyrodn. i prawny uniw. w Petersburgu oraz Instytut Archeolog. tamże. Czł. zarz. bratniej pomocy polskiej w Petersburgu. Od 1914 sł. w w. ros. W 1917 przeszedł do Nacz. Pol. Kom. Wojsk. jako szef przewozu wojsk polsk. Areszt. przez bolszew. Po ucieczce z więz. w Rosji, od 1918 prac. w Min. Spr. Wojsk. jako radca prawny, a od 1919 przeszedł do adwokatury. Odzn.: K. W.; K. Z. zł.; K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł.; M. za W.; M. I. Warszawa, Marszałkowska 48 m. 9, tel. nr 8-88-70.

ECHEŃSKI FILIP. Pedagog. * 2. 11. 1880 w Skałacie. S. Maurycego i Anny z Solców. Uk. gimn. w Tarnopolu i wydz. filoz. uniw. we Lwowie. Prac. na polu oświaty lud. i uświad. narod. We Lwowie nal. do sekcji oświat. Brat. Pom. i do akad. stow. „Zjednoczenie". Od 1907 nauczyciel gimn. państw. w Drohobyczu, prac. w T. S. L., wykł. w uniw. lud. W 1912—14 praca oświat. w Podwołoczyskach. Od 1922 w Białymstoku nauczyciel gimn. pryw. Zeligmana; od 1929 kier. miejskiej bibl. publ. Czł. zał. Koła Mił. Historii, Literatury i Sztuki; sekr. kom. bud. domu lud. w Białymstoku, oraz woj. t-wa bud. domów i świetlic lud. im. Marsz. J. Piłsudskiego. 1930—32 czł. Tow. „Lechia", współpr. jego wydawn. Wykł. w miejskim uniw. powsz., Rodzinie Polic., Pol. Białym Krzyżu; krzewi czytelnictwo, org. biblioteki lotne w oddz. Strzelca i w Org. Młodzieży Prac. (O.M.P). Odzn. K. Z. zł. Białystok, Poleska 10.

EFFENBERGEROWA-OKUSZKO NINA. Literatka. * 25. 1. 1898 w maj. Norzyca w Wileńszczyźnie. Córka Józefa i Marii z Dmochowskich. Uk. gimn. J. Gagatnickiej w Warszawie. W czasie wojny europejskiej w Petersburgu pracow. w banku i pisała pierwsze wiersze. Po powrocie do kraju zamieszczała swe utwory w licznych czasopismach. Od 1930 red. działu kobiecego w „Wiarusie". Ogł. liczne art. z dziedz. zagadnień prakt., kwestii etycznych, społ., uświad. w duchu państw. oraz art. o treści psycholog. w Wiarusie i Polsce Zbrojnej; liczne wiersze w Tyg. Ilustr. i Kurierze Warsz.; szereg nowel i feliet. w Kurierze Por., 7 dni i Radio. Z większych prac: studium psychol. Kobieta samotna (1931) i zbiorek poezyj We własnym świecie (1933). Warszawa, Marszałkowska 87 m. 10, tel. 9-45-21.

EHRENKREUTZ STEFAN. Dr fil. Historyk. Prawnik. * 13. 10. 1880 w Łowiczu. Stud. na uniw. warsz. nast. uk. uniw. w Lipsku. Przed wojną prac. w szkoln. polsk. i inst. kult.-oświat. B. czł. P. P. S. Wielokr. więziony przez wł. ros. Brał udział w org. archiwów państw. Wykł. na Wolnej Wszechn. i dawne prawo polskie na uniw. warsz. od 1. 10. 1916. Doc. 1919—1925. Prof. zwycz. Uniw. Stef. Batorego. 1930—1935 senator. Wilno, Uniwersytet. Warszawa, Koziełulskiego 27, tel. 12-78-85.

EHRENKREUTZ-JĘDRZEJEWICZOWA BAUDOIN DE COURTENAY CEZARIA, patrz: BAUDOIN DE COURTENAY.

EHRLICH LUDWIK. Dr. * 11. 4. 1889 w Tarnopolu. S. Arnolda. Stud. na uniw. we Lwowie, w Halle, w Berlinie i Oxfordzie. W l. 1916—1920 wykł. na wydz. nauk polit. uniw. stanowego kalifornijskiego w Berkeley. W 1920 doc. prawa polit. uniw. lwowsk., w 1923 kier. i org. Inst. Prawa Polit. i Prawa Narodów. W 1924 prof. nadzw., w 1928 prof. Ak. Prawa Międzynar. w Hadze. Od 1929 prof. zwycz. Uniw. Jana Kazimierza. Kilkakr. sędzia narodowy Polski w Stałym Trybunale Sprawiedl. Międzynar. Ogł. m. in.: Źródła i oprac. z zakr. hist. prawa angielskiego (wyd. Selden Society, 1929); The War and the English Constitution (w. University of California Chronicle 1917); Prawo Narodów (1927 i 1932). Poza tym wiele artykułów oraz szereg odczytów w Anglii i St. Zjed. Lwów, Uniwersytet.

EICHELBERGER ROMAN. Inż.-mech. * 14. 10. 1895 w Poli, we Włoszech. S. Franciszka i Heleny z Winklerów. Oż. 5. 7. 1924 z Janiną Nazarewicz. Uk. gimn. w Bochni i wydz. bud. masz. polit. we Lwowie 1927. Od 1914 sł. w Leg. Pol. Ucz. przejścia pod Rarańczą i bitwy pod Kaniowem. Od 1918—1919 w oddz. murmańsk. Nast. w w. p. Kpt. rez. od 1921. Był kier. warszt. mech. w P. W. P. Pionki 1927—1931. kier. narzędz. W. C. W. Samoch. 1931—1932, kier. ruchu, fabr. Ursus 1932—1933, nast. tamże kier., prod. 1934—1935. Od 1935 nacz. wydz warszt. i zajezdni tramw. i autob. m. st. Warszawy. Od 1934—1935 prez. pow. grupy P. Z. Inż. Zw. Strzel., wicepr. Zw. Murmańczyków, czł. zarz. okr. koła 3 p.p. Leg. Odzn.: K. N., K. W., ang. M. C. Warszawa, Łazienkowska 8 m. 2 tel. 9-59-56.

EICHLER WIKTOR NORBERT. Ppłk dypl. * 21. 5. 1892 w Radomiu. S. Juliana i Władysławy z Szymańskich. Oż. 1. 9. 1921 z Natalią Marczyk.. Uk. gimn. II w Warszawie i Wyż. Szk. Woj. Od 1908 prac. w polsk. org. niepodl. na Wołyniu; od 1911 w polsk. org. wojsk. Dca p. p. Prez. Zw. Przyj. Harc., Tow. Rozw. Ziem. Wsch. Ogł. szer. art. treści og. w pism. codz. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

EICHLER WITOLD. Dr med. Entomolog i podróżnik. * 23. 3. 1873 w Międzyrzecu Podlaskim. Lek. nacz. kasy chorych w Pabianicach. W l. 1915—1918 lek. wojsk. na Kaukazie, w Azji Mn. i Persji. W l. 1926—1935 zwiedził Algier, Maroko, Tunis, Palestynę. Posiada kolekcje chrząszczy; niektóre chrząszcze, opisane przez innych przyrodn. noszą nazwy związ. z jego nazwiskiem. Ogł. m. in.: Wykaz chrząszczy zebr. w Sandżaku Trapezunckim i Gümmisch-chanc w l. 1916—1917, (Pol. Pismo Entomologiczne 1922—1928); Kartki z podróży po Maroko (Gazeta Pabianicka 1929); Chrząszcze z okolic Tyflisu (1930). Odzn.: K. N., K. Z. zł. Pabianice.

EICHLER-STYPIŃSKA IRENA OLIMPIA. Art. dram. * 19. 4. 1908 w Warszawie. C. Witolda i Adolfy z Klimowiczów. Uk. szk. dram. i Konserwat. Muz. w Warszawie. Wyst. w Teatrze Wielkim we Lwowie, Polskim i Narodowym w Warszawie w rol.: Zosia (Dziady); Hermia (Sen nocy letniej); Julka (W sieci); Lizzi (Powódź); Pearl (Broadway); Bonny (Artyści); Fräulein Doktor. i in.

EIGER MARIAN. Dr med. * 22. 8. 1873 w Częstochowie. Uk. szk. śr. w Warszawie, studia uniw. w Warszawie, Dorpacie i Moskwie. Drat w 1909. Dalsze studia w Berlinie. W 1905 do 1906 lek. wojsk. i konsultant w Port- Arturze; w 1907 do 1910 prac. w Warszawie u dra Dunina i w prosekt. Szpitala Dz. Jezus; w l. 1910 do 1914 asyst. prof. Cybulskiego w Krakowie; od 1915 do 1919 doc. fizjologii uniwers. berneńsk. w Szwajcarii; w 1919 do 1921 ppłk-lek. w. p., czł. rady sanit., przedst. szef. sanit. w Zagłębiu; od 1922 prof. zwycz. fizjol. U. S. B. W l. szk. nal. do kółek samokszt.; jako akad. czynny w pracach kult.-oświat. młodz. polskiej. Czł. Tow. Lek. Warsz. i Wileńsk.; Tow. Medyc. Społ. w Warszawie; Tow. Przyj. Nauk w Wilnie; Tow. im. M. Kopernika i Tow. Psychiatr. Ogł. 38 prac nauk. z dziedz. lekarskiej w języku polskim, niem. i franc., w l. od 1900—1927. Wilno, Zakretowa 9, m. 2.

EIGER STEFAN MAREK patrz: NAPIERSKI STEFAN.

EILE HENRYK. Płk-int. w st. sp. Public. * 14. 10. 1878 w Krakowie. S. Filipa i Jadwigi. Uk. wydz. prawa Uniw. Jagiel. i Ak. Handl. w Wiedniu. Od 1914 w Dep. Wojsk. N. K. N., nast. w Kom. Wojsk. Tymcz. Rady Stanu i Dep. Gosp. M. S. Wojsk. Wykł. Woln. Wszechn. Polskiej i Wyż. Szk. Int. Czł. del. polsk. do rok. polsko-niem. Czł. Najw. Kom. Dysc. przy Prez. Rady Ministrów. Ogł. m. in.: Kwestia inwalidów, Wojsko polskie a przemysł, Administracja w wojsku Ks. Warszawsk., Oblężenie Zamościa w 1813, Ks. Józef jako administrator, Sto lat temu, Czasy i ludzie, Prasa warszawska przed stu laty i współczesna jej ocena, Powstanie listopadowe

(finanse i admin. wojska), O nowym ustroju samorządu terytorialnego, Teatr warszawski w dobie powstań, Egzaminy majsterskie, Kredyt rzemieślniczy. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Szczygla 5, tel. 6-77-49.

EISMOND JÓZEF. Przyrodnik. Zoolog. * 17. 4. 1862 w Skrzynnie. Uk. wydz. prawa, nast. przyr. uniw. warsz.; kand. nauk przyr. 1889, mgr zoologii 1894, dr zoolog. i asyst. inst. zootomicznego uniw. warsz. 1895; doc. embriol. i histol. uniw. w Rostowie n. Donem 1918, prof. tego przedm. tamże do 1921, prof. zwycz. biologii Uniw. J. P. 1923; w st. sp. od 1930. Czł. Tow. Nauk. Warsz., czł.-kor. Pol. Ak. Um.

EKKERT JÓZEF. Dr fil. * 17. 4. 1884 w Haczowie, pow. Brzozów. S. Michała i Tekli z Szubertów. Uk. gimn. w Sanoku i wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. (1909). 1909—1910 czł. Zw. W. Cz. we Lwowie. Od 1918 w w. p. na fr. wołyńsk. i lit.-białor., nast. do 1928 w Korp. Kad. w Modlinie oraz 68 i 69 p. p. w st. ppłka. Star. pow. w Ostrowie Wlkp. Prez. L. O. P. P., czł. zarz. P. C. K., prez. rady pow. O. S. P., prez. Komit. do Walki z Bezrob. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Ostrów, Wrocławska 22, tel. 77 i 84.

EKERT LUDWIK. Pedagog. * 12. 1. 1889 w Krosnie. S. Aleksandra i Zofii. Uk. gimn. we Lwowie, wydz. filoz. dział hum. Uniw. Jana Kazim. w 1912, dod. stud. na wydz. hum. Uniw. J. Kaz. 1923 do 1926. Naucz. Gimn. II im. M. Kopernika w Samborze. Przed wojną prac. w Zw. Strzel. w Samborze. Od 1914 do kryz. przys. sł. w Leg. Pol. Ranny. Nast. w w. austr. 1918—1920 och. w. p. Ppor. rez. Prez. okr. Zw. Leg. od szer. lat, kilkul. prez. P. S. L., długol. prez. Pow. Z.S., czł. rady miejsk. Sambora, b. sekr. rady pow. B. B. W. R. Poseł na sejm R. P. 1935—1940. Odzn. K. N., K. W. Sambor, Zamoyskiego.

ELEKTOROWICZ ADAM. Dr wszechnauk lek. * 19. 7. 1888 we Lwowie. Uk. wydz. lek. Uniw. Jana Kazim. St. asyst. kliniki chor. wewn. 1919—26, adiunkt i kier. inst. rentgenolog., od 1926 doc. rentgenologii, prow. wykł. zlec. radiologii na Uniw. J. P. Ogł. Doświadczenia z zakresu odmy sztucznej (1923), O klinicznym zastosowaniu odmy czaszkowej (1923), Rentgenologia gruźlicy (1927), Znaczenie diagnostyki i terapii rentgenowskiej w schorzeniach reumatycznych (1931), Znaczenie kliniczne cholecystografii (1931). Warszawa, Hoża 39, tel. 8-51-56.

ELJOWICZ MAKS. Art.-mal. * w 1890 w Raciążu. S. Pinkusa i Perli z Goldsztajnów. Oż. 24. 7. 1918 r. ze Stefanią Frendler. Uk. Szk. Sztuk Pięk. w Warszawie pod kier. prof. St. Lenca, jako stypendysta. Projekt. wnętrza. W 1920 r. sł. w w. p., w dz. propag. Kustosz Żyd. Tow. Krzew. Sztuk Pięk. Wyst. w Polsce i za granicą. Otrz. I nagr. na konkursie estetyki sklepów i lokali handl. Warszawa, Emilii Plater 25, m. 29, tel. 8-84-82.

ELZENBERG HENRYK. Dr fil. * 18. 9. 1887 w Warszawie. Uk. Sorbonę 1907 (drat 1909), studia specj. w Wiedniu. Doc. hist. filoz., etyki i estetyki Uniw. Jag. 1922, doc. filoz. Uniw. J. P. 1928, prow. wykł. zlec. od 1928—29. Czł.-kor. Tow. Nauk. Warsz.

ENGIEL MIECZYSŁAW. Adwokat. * 5. 7. 1890 w Libawie na Łotwie. S. Jana i Heleny z Rodziewiczów. Oż. 4. 8. 1915 z Bronisławą Kierwicz. Ukoń. gimn. w Kownie i wydz. prawny uniw. w Petersburgu. Za czasów szk. człon. Zw. Filaretów i Wyzwolenia w Kownie, następnie jeden z zał. Odrodzenia w Petersburgu. W 1920 sł. ochotn. w w. p. Por. rez. korp. sąd. Za czasów okupacji niem. człon. „Klubu Narod.". W 1918 więziony w Wilnie za dział. odczytową. W 1919 wybr. do rady miejskiej w Wilnie. W 1920 dyr. dep. pracy i opieki społ. w Tymcz. Kom. Rządz. Litwy Środk. W 1922 wybr. do sejmu wileńsk., sekr. prezydium. Od 1922 prez. centrali Chrześc. Zw. Zawod. w Wilnie, a w 1927 wybr. ponownie do rady miejskiej. Od 1924 kilkakr. czł. rady adwok. wil. i czł. kom. rew. Wil. Tow. Prawn. im. Duniłowicza. Współprac. czasop. „Prąd", „Dziennika Wileńskiego" i „Wil. Przeglądu Prawniczego". Wilno, Dąbrowskiego 5, m. 3, tel. 5-09.

ENGLERT ADAM WINCENTY. Historyk. Archiwista. * 11. 11. 1890 w Stepaniu, na Wołyniu. S. Ludwika i Józefy z Henikowskich. Oż. 16. 12. 1915 z Wandą Rotwand. Uk. wydz. human.

Uniw. J. P. Udz. w strajku szk. (1904 do 1905). Czł. zarz. Zw. Post. Młodz. Niepodl. w Lublinie (1910—12). Czł. Zw. Strzel. (1912—14). Od 6. 8. 1914 — 12. 1915 sł. w I bryg. Leg. Polsk. 1915—1918 czł. P. O. W. w Warszawie. Nast. w w. p. Mjr w st.sp. Dyr. archiwum miejsk. w Warszawie. Autor części Przewodnika po pobojowiskach wojny 1830—31 (Warszawa 1930); kilku biografii w Encykl. Wojsk. (czł. kom. red.), szeregu art. w Strzelcu, Kurierze Por., Przegl. Hist.-Wojsk., Bellonie i in. Wygł. szereg odcz. hist. na temat wojny 1830—31 w różnych org. i w Pol. Radio. Odzn.: K. N., K. W. 5, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Miodowa 23, m. 51.

ENGLISCH JERZY MARIAN. Inż. dróg i most. Płk dypl., * 18. 12. 1889 w Krakowie. S. Jana i Marii z Popowiczów. Oż. 22. 6. 1920 z Emilią Bruchnalską. Uk. szk. real. w Krakowie, Politechn. we Lwowie i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1933). Przed w. świat. w Zw. Strzel. Od 1914 w Leg. Polsk. Po kryz. przys. w w. austr. Od 10. 1918 w w. p. Po wojnie m. in. dca p. art., of. szt. insp. armii. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 2., K. Z. zł. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., est. O. 3 i 2, finl. R. B. 3, fr. L. H. 4, jugosł. Ś.S. 2, węg. K.Z. 2, szw. Miecza 2, łot. 3 Gw. 3, Gw. Rum. 3.

EPSTEIN TADEUSZ. Przemysłowiec. * 6. 6. 1870 w Krakowie. S. Juliusza i Leontyny z Szancerów. Oż. 15. 3. 1896 z Wandą Horowitz. Uk. gimn. w Krakowie i Pradze, nast. akad. handl. w Pradze Czeskiej. Prez. Kasy Chorych w Krakowie (1896). W l. 1903—1934 prac. na terenie rady miejsk. w Krakowie. Wiceprez. Izby Przem.-Handl. w Krakowie, prez. rady Giełdy Pien. w Krakowie, wiceprez. zarz. i delegat rady zawiad. Huty Żelaznej S. A. w Krakowie; wicepr. Centr. Zw. Przemysłu Polsk.; wiceprez. Zw. Przemysłowców. Odzn. O. P. 3. Kraków, Długa 1, tel. 1-03-53.

ERBRICH FELIKS. Dr. med. * 16. 12. 1874 w Częstochowie. Uk. uniw. warsz. w 1900, studia klin. we Fryburgu. Bad. Prof. nadzw. laryngol. Uniw. J. P. od 1920; prof. zwycz. otorhinolaryngol. od 1934. Dziekan od 1933—1934. Dyr. klin. otolaryng. Szpit. Św. Ducha. Warszawa, Marsz. Focha 4.

ERDMAN JAN. Mgr praw. Dziennikarz sport. * 15. 12. 1906. Prac. w „Stadionie" (1927), P. A. T. (1926—1931). Współprac. Przegl. Sport. i red. działu sport. w „Kur. Czerw." i „Dobrym Wieczorze". Sprawozd. koncernu „Pracy Polskiej" z igrzysk olimp. w Los Angeles w 1932. Warszawa, Piusa XI 68.

ERLICH MARTA. Dr med. * 6. 3. 1878 w Warszawie. Uk. wydz. lek. uniw. w Bernie (drat w 1911). Asyst. klin. chor. dziec. 1920, doc. pediatrii 1926, st. asyst. klin. poł.-ginekol. Uniw. J. P. 1934. Warszawa, Boduena 3, tel. 6-06-40.

ESTREICHER STANISŁAW. Dr praw. * 1869 w Krakowie. Studia wyższe odbył na Uniw. Jag. i w Wiedniu. 1895 docent, od 1902 prof. hist. prawa zach.-europ. i prawa porówn. Uniw. Jag. Czł.-koresp. Polsk. Ak. Um. od 1914. Ogł.: Shakespeare w Polsce w XVIII w. (1893), Studia nad historią kontraktu kupna (1895), Wypraszanie od kary śmierci (1901), Początki prawa umownego (1902), Kodeks Hammurabiego (1904), Nieznane ortyle magdeburskie (1928), Freimark i frymark (1929), Kultura prawnicza w Polsce XVI w. (1930), Najstarsze kodeksy prawne świata (1931). Współred., publicysta nacz. Czasu, sekr. kom. red. Encykl. Polskiej wyd. przez Pol. Ak. Um. Od r. 1909 prow. Bibliogr. polską Karola Estreichera (t. XXIII—XXVI). Kraków, Sobieskiego 10.

ESTREICHER TADEUSZ KAZIMIERZ. Dr filoz. Chemik. * 19. 12. 1871 w Krakowie. S. Karola i Stefanii z Grabowskich. Oż. 27. 9. 1909 z dr fil. Elżbietą Kiersnowską. Uk. Uniw. Jagiel., dalsze studia specj. na uniw. w Berlinie, Lipsku, Londynie, Wrocławiu. Prof. zwycz. uniw. we Fryburgu. W czasie wojny był w Szwajcarii czł. kom. Sienkiewiczowskiego pom. of. wojny w Polsce. Przewodn. t-wa niepodl. „La Pologne et la guerre" w Lozannie. Wyd. księgę zbior.: La Pologne, son organisation, son histoire et sa vie, Lausanne—Paris, to samo po niemiecku w Bernie. Prac. w różnych org. społ. Doc. chemii malarsk. Ak. Sztuk Pięk. w Krakowie 1919—24. Prof. zwycz. chemii nieorg. Uniw. Jagiel. Ogł. szereg prac z dziedz. chemii organ., nieorgan., fizycznej, historii chemii, historii szkolnictwa, historii kartografii itd. Wyd. dzieło M. W. Traversa: Experimentelle Untersuchung von Gasen (Braunschweig 1905); poza tym ogł.: Kalorymetria w niskich temperaturach (Warszawa 1913), to samo po niemiecku, uzupełn.: „Kalorimetrie der niedrigen Temperaturen" (Stuttgart 1914). Red. Katalogu literatury naukowej polskiej 1900—1906. Kraków, Ruska 4, tel. 1-49-30; Zakł. chem. Olszewskiego, tel. 1-03-92.

ETTINGER ADAM. Dr filoz. * 1878 w Piotrkowie. Uk. wydz. fil. uniw. w Bernie. Od 1919 doc., od 1923 prof. kryminologii W. W. P. w Warszawie. Ogł. Das Verbrecherproblem in anthropolo-

gischer und soziologischer Beleuchtung (1909), Społeczna geneza determinizmu i indeterminizmu (1922), Zbrodniarz w świetle antropologii i psychologii (1924), Adolf Quételet — twórca naukowej statystyki i socjologii kryminalnej (1925), Przestępca zawodowy a polityka kryminalna (1930). Warszawa, Wolska 66, m. 4.

EVERT LUDWIK JÓZEF. * 23. 9. 1863. Oż. z Pelagią Czaplic-Pohorecką. Od 1892 prac. w przemyśle włókien. w Łodzi i w Moskwie. Prac. na polu społeczno-polit. w Polonii moskiewskiej, jako wiceprezes Tow. Dobrocz., prez. Polsk. Komit. Pom. Of. Wojny i prez. Zrzesz. Niepodl. Po powr. do kraju (1918) inicjator i współzał. szeregu inst. handl. Senator II i III kadencji 1928—1935, ob. senator pow. przez Prezydenta R. P., przewodn. kom. budż. Senatu, prezes izby handl. Bałt.-Skandyn., w Warszawie, radca Izby Przem.-Handl. w Warszawie, star. Zgrom. Kupców m. st. Warszawy, prez. Obywat. Kom. Pom. Społ., prez. Zb. Ew.-Augsb. Warszawa, Kredytowa 4, tel., 5-25-54.

EVERT WŁADYSŁAW LUDWIK. Adwokat. * 23. 11. 1890 w Warszawie. Syn Ludwika Józefa i Pelagii z Czaplic-Pohoreckich. Uk. gimnazjum w Moskwie oraz wydział prawny uniwersytetu tamtejszego z dypl. I st. i z pozostawieniem, po zatw. cum exima laude pracy dypl., przy katedrze prawa karnego. Ja kouczeń gimn. istud. nal, do kółek niep. W 1913—14 stud. filoz. w Krakowie i brał udział w pracach Druż. Strzel.

Podczas wojny świat. praktyk. jako adwokat w Moskwie, wykł. hist. w szk. pol. i ekonom. polit. na Wyższ. Kursach Żeńsk. Brał udział w pracach Pol. Kom. Pom. Of. Wojny, prez. mosk. okr. str. Narod.-Zachow. i Zrzesz. Stron. Niepodl. W 1917 wst. do P. O. W. w Moskwie. W 1920 ochotn. w. p. Por. rez. Uczestn. powst. górnośl. 1921—1923 sekr. gen. Zw. Prac. Przemysł. i Handl. Prez. zarz. wojewódzk. Narod. Partii Rob., red. nacz. „Związkowca Polskiego", tygodn. „Myśl" i „Pochodnia" oraz dzien. „Głos pracy". Założ. i dyr. I gimn. zrzesz. rodzicielsk. w Sosnowcu. Od 1923—1927 nauczyc. gimn. W. Giżyckiego i im. M. Reja w Warszawie. Prac. w P. W. oraz red. nacz. i wyd. tyg. „Naród i Wojsko". Od 1926 w Związku Strzeleck., jako zca kmdta okr. stoł. 1927 — 1933 red. nacz. „Polski Zbrojnej. W 1930 wybrany na czł. Łacińsk. Akad. Nauk. i Lit. w Paryżu. Od. 1935 dyr. gimn. K. Nawrockiego w Warszawie. Od 10. 1935 prezes okr. warsz. Partii Pracy, członek prezyd. zarz. główn. tej partii, założyciel i kmdt gł. org. młodz. pn. „Narodowy Front Młodych przy Partii Pracy". Red. i wyd. własny tyg. polit.-społ. pt. Dziś i Jutro. Ogł.: Cienie i szały (poezje), Uśmiech nocy (poezje); Pięć Pater Noster i pięć Ave (poezje); Płomienie w lustrach (poezje); Handlarze spojrzeń (powieść), Proza syntezy społecznej; Spór o życie, Poza frazesem i demagogią; Musimy zwyciężyć; Demokracja na wirażu; Jego dławiąca mość kryzys oraz szereg pomn. broszur, art w prasie francuskiej, polskiej, rumuńskiej i in. Odzn.: O. P. 4; K. na Śl. Wal. i Zasł.; M. za W.; M. 10-l. O. N.; Grobu Św. 3; est. Kotkarist 3; jugosł. św. Sawy 3; est. Cz. Krz. 3; fr. L. H. 4; Kor. Italii 4; Gw. Rum. 4; łot. 3 Gw. 4; Smoka Annamu 4; est. Białego Krz. 4. Warszawa, Śniadeckich 23, tel. 8-27-99.

EWERT-KRZEMIENIEWSKI HILARY. Prawn. * 13. 1. 1885 w Kcyni, (Poznańskie). S. Augustyna i Józefy z Krzemieniewskich. Oż. w 1912 z Marią Witkowską. Uk. szk. śr. w Ostrowie Wlkp., stud. na wydz. prawa uniw. we Wrocławiu, Monachium i Berlinie (uk. 1909). Za czas. akad. czł. „Zet". Po uk. stud. urz. adm. w Pomeranii, nast. asesor w Lęborku, adw. w Wągrowcu, 1914—1919 zca landrata w Wągrowcu, po czym pierwszy star. polski tamże. Zast. dyr. depart. w Min. b. Dzieln. Prusk. Star. w Czarnkowie. 1924—26 wicewoj. pomorski. Od 1926 adw. i notar. w Gdyni, 1928—29 wiceprezyd. miasta, od 1929 notar. Prez. okr. org. O. Z. N., prez. rady nadz. Polsk. Zjedn. Rybaków Morsk., prez. Rady Spółdz.-Budowl. i szer. org. społ. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Gdynia-Orłowo, Popiela 16, tel. 10-11.

EYDZIATOWICZ KRZYSZTOF MAURYCY. * 18. 9. 1897 we Lwowie. Syn Ludwika i Jadwigi z Zaleskich. Śl. w 1 p. art. Leg. Pol. Kpt. rez. Szef biura studiów Polsk. Radia. Prez. okr. warsz. Zw. Of. Rez. Wsp. ze St. Woronieckim red. wyd. adr. Woreyd. Odzn.: K. N., K. W., M. za W.

F

FABIERKIEWICZ WACŁAW. Ekonomista. * 26. 1. 1891. Uk. szk. realną w Białymstoku (1909). W 1909 wst. na wydz. mech. politech. petersburskiej, skąd wydal. za działaln. Fr. Rew. w P. P. S.; w 1911 wst. na wydz. bud. maszyn Polit. Lwowsk. Prac. w Zw. Walki Czyn. i Zw. Strzel. Od 1914 pod kier. Marsz. Piłsudskiego, prow. konspirac. robotę wojsk. na ter. robotn. W 1916 r. współtwórca pogot. bojow. P. P. S. W r. 1917 ref. Biura Pracy Społ. i red. dwutyg. „Polska". Areszt. przez władze okupac. Nast. prac. w Min. Aprowiz., później st. ref. Min. Przem. i Handlu. Prac. w Inst. Gospod. Społ. pod kier. Wł. Wakara, a nast. prof. L. Krzywickiego do 1927. Od 1926 nacz. wydz. polityki fin.-gosp. Min. Skarbu, od 1928 nacz. wydz. stat. handlu zagran. w Gł. Urz. Statyst., od 1929 dyr. depart. ceł w Min. Skarbu; od 1934 dyr. biura ekonom. zarz. miejsk. Czł. rady Tow. Ekonom. i Statystyków. Wygł. szereg odczytów. Od 1930 docent i wykł. ekonom. polit.. i polit. gospod. na Woln. Wszechn. Polsk. Ogł. m. in.: Poland's economical forces (Warszawa 1920); État actuel de l'industrie en Pologne et ses perspectives d'avenir (Warszawa 1921); La lutte pour la Haute Silésie (1921); Imperializm niemiecki a Europa Środkowa (w t. III i IV. wyd. Ekonomista 1921); szereg rozdz. w pracy zbiorowej: O odbudowie gospodarczej Rosji pod red. prof. L. Krzywickiego (1922); The political basis of the polish and soviet economic drawing near (w mies. L'Est Européen, 1925); Rosja współczesna (1926); Kilka uwag o sprawie uzdrowienia skarbu (Ekonomista, 1923); szereg rozdz. w dziele zbior.: Skarb Rzplitej, pod red. prof. H. Tennenbauma oraz wiele innych prac. z dziedz. gospod. i ekonom. Warszawa, Kaliska 1.

FABISIAK KAZIMIERZ. Art. dram. * 11. 2. 1903 w Warszawie. S. Aleksandra i Józefy z Borutów. Uk. gimn. w Warszawie (1919) oraz Państw. Szk. Dramat. (1924). W 1918 r. prac. w P. O. W. w Warszawie, a w okr. 1919—20 ochot. w p. Czł. Z. A. S. P. Organ. przedstaw. amat. w Łodzi i Krakowie oraz audycje radiowe, zespołowe i samodzielne. Występ. od 1924, pocz. w teatrze Miejskim w Łodzi do 1929, w teatrze im. Słowackiego w Krakowie do 1932, nast. w teatrach T. K. K. T. w Warszawie, w sztuk.: Ptaki, Pan Topaz, Napoleon, Damy i huzary, Balladyna, Zaczarowane koło, Rozbitki, Zemsta, Wielki człowiek do małych interesów, Ciotka Karola, Wychowanka i in. Odzn. M. za W. Kraków, Ariańska 5.

FABRYCY KAZIMIERZ. Gen. dywizji. * 7. 3. 1888 w Odessie. Uk. gimn. w Niemirowie (1906), stud. na politechn. we Lwowie i Monachium. Jeden z założ. Zw. W. Cz. i Zw. Strzel., gdzie b. instrukt. oraz kier. kursu ofic. Od 8. 1914 sł. w Leg. Polskich. Dca komp. w 1 p. p. Leg., of. szt. Kmdy Leg., dca baonu w 2 i 3 p. p. Leg., współorg. 6 p. p. Leg. Intern. w Beniaminowie. Od 24. 4. 1918 w Polsk. Sile Zbr., dca kursu of. piech. w Ostrowi Mazow. W 11. 1918 dca tw. Dęblin, nast. dca 4, po czym 34 p. p., zca insp. szkół wojsk. piech., zca gen. insp. piech., szef szt. O. G. Poznań, dca 21, 20 i 22 bryg. piech., dca 3 dyw. piech. Leg., II, nast. I wicemin. spr. wojsk. Gen. dyw. 1. 1. 1931. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł.,

M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3 i 2, Kor. Rum. 3 i 1, szw. Miecza 1, finl. R. B. 1, łot. 3 Gw. 1, węg. K. Z. 1.

FABRYCY LUDOMIR MARIAN. Pedagog. * 27. 6. 1899 w Broniszewie, pow. Nieszawa. S. Mariana i Julii z Błaszczykiewiczów. Oż. w 1921 z Alicją Bielską. Uk. szk. śr. w Lublinie oraz wydz. prawa i ekon. uniw. w Poznaniu w 1922. W 1915 czł. oddz. harcer. w Puławach, Kazimierzu i Janowcu nad Wisłą. W 1916 do 1918 czł. P. O. W. w Lublinie i Radomiu. W 1919—1921 och. w. p. W 1929 mian. ppor. rez. Po

uk. stud. naucz. w Poznaniu, w 1923 do 1926 w Sosnowcu i Dąbr. Górn., w 1927 do 1930 w Tomaszowie Maz., w 1930 do 1931 w Łodzi i Kaliszu. Dyr. gimn. państw. im. A. Asnyka w Kaliszu. W Tomaszowie Maz. kier. oddz. Z. S., udz. w org. B. B. W. R., nast. wicepr. i prez. rady grodz., org. i czł. zarz. Tow. Wiośl. W Łodzi czł. zarz. okr. Z. S. W Kaliszu kier. oddz. Z. S. Ogł.: Zarys dziejów wyższych uczelni w Polsce, Bolszewizm a faszyzm (rozprawa), Historia nowożytna z uwzgl. hist. Polski, Zarys hist. państw. gimn. im. A. Asnyka w Kaliszu. Współred. Gazety Pozn. w 1921. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Kalisz, Grodzka 1.

FACHINETTI WACŁAW. Inż.-mech. * 26. 9. 1872 w Warszawie. Uk. gimn. w Warszawie i Inst. Technol. w Petersburgu. W lat. 1896—1916 prac. w fabr. wagonów w Rostowie nad Donem; od 1918 dyr. firmy Norblin w Warszawie, od 1919 do 1921 nacz. wydz. wielk. przemysłu w Min. Przem. i Handlu; od 1921 czł. zarz. i dyr. fabr. Cegielski w Poznaniu. Poznań, Słowackiego 39.

FAJANS ROMAN. Dziennikarz. * 28. 5. 1903 w Warszawie. Stud. na Uniw. J. Piłsudskiego. Brał udział w wojnie pol.-ros. W 1926 zorg. wyc. stud. do Algeru i Tunisu. W 1934 wysł. „Kur. Warsz." i Pol. Radia do Egiptu. W 1935 koresp. na fr. włosko-abisyńsk. Um. koresp. w Kur. Warsz., Morzu, Światowidzie, Dzien. Bydgoskim, Tęczy, Na szerokim świecie. Ogł.: Wskrzeszone dzieło cezarów (Warszawa 1935); Na frontach Abisynii (Warszawa 1936).

FAJANS WACŁAW. Dr fil. Ekonomista. * 28. 6. 1884. Syn Jakuba i Doroty z Heryngów. Oż. 1909 z Wandą Frendzel. Uk. gimn. real. w Warszawie, uniw. w Bonn. Dyr. nacz. Pow. B-ku Zw. w Polsce. Prezes Zw. Banków w Polsce, wicepr. Izby Przem.-Handl. w Warszawie, czł. Rady B-ku Polskiego, doc. Szk. Gł. Handl. Ogł. m. in.: Die russische Goldwährung (Lipsk 1909); Wahania walutowe w świetle doświadczeń wojny (Warszawa 1917); Nasza przyszła waluta (Warszawa 1918); Sprawa cen artykułów rolnych w programie gospodarczym Polski (Warszawa 1926). Odzn.: O. P. 3; fr. L. H. 3; Kor. Belg. 2. Warszawa, Jasna 10, tel. 2-24-55.

FAJNER JÓZEF. Rabin. * 1867 r. w Opocznie. Syn Beera Mojżesza i Fajgi ze Szpojzmanów. Jako ekstern zdał maturę przy gimn. w Siedlcach w 1899. Stud. rabin. odbył w Łodzi. Kapelan W. P. od 1918, asystent rabina Majzla w Łodzi, czł. rabinatu oraz czł. rady szkol. pow. i miejsk. tamże. Ogł. liczne prace public. i naukowo-relig. w miesięcznikach „Sztandar Rabiniczny. Łódź Gdańska 23, tel. 1-44-35.

FALEWICZ TADEUSZ ANTONI. Ppłk kaw. * 25. 6. 1892 w Wilnie. S. Wojciecha i Heleny z Falewiczów. Oż. 20. 2. 1922 z Zofią Lubańską. Uk. gimn. w Petersburgu (ob. Leningrad), stud. na wydz. roln. politechn. w Rydze. Podcz. w. świat. sł. w w. ros. Od 1917 w I Korp. Wsch. Nast. w 3 p. uł. w. p. Prez. Tow. Przyj. Zw. Strzel., Harc. i oddz. L. M. i K. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N

FALEWICZ-SZTUKOWSKA HELENA, patrz: SZTUKOWSKA-FALEWICZ.

FALISZEWSKI STANISŁAW. Artysta dramat. * 17. 4. 1884. Syn Józefa i Kornelii z Józefowiczów. Uk. ces. szk. balet. w Warszawie i Petersburgu. B. baletm. ob. dyr. i reż. teatru im. Moniuszki w Stanisławowie. Do 1905 solista baletu warsz., następnie w teatrze w Charbinie, w Teatrze Mariińsk. w Petersburgu (do 1908), w Berlinie, w Charlottenburgu; od 1909 w pierwszym polskim teatrze w Poznaniu, nast. od 1912 do 1931 w teatrze miejsk. we Lwowie. Występ.

za granicą (Drezno, Berlin, Monachium, Paryż, Hamburg, większe miasta Rosji), propag. tańce polskie. Brał udz. w polskim objazdowym teatrze front. (wojsk.). Czł. Str. Obyw. we Lwowie w 1918—1921. Współzał. i czł. Z. A. S. P. Wyst. m. in. balety: Święto ognia, Coppelia, Jezioro łabędzie, Szeherezada, Nair, Od bajki do bajki. Stanisławów, pl. Fredry, tel. 3-80.

FALISZEWSKI TADEUSZ. Art. operetkowy. * 20. 10. 1898 w Żywcu. Syn Władysława i Matyldy z Kirchnerów. Uk. szk. realną we Lwowie oraz stud. na polit. Sł. w 1 p. uł. Beliny, nast. w w. p., w M. S. Wojsk. oraz w M. S. Z., jako oficer łączn. Zwolniony w 1922. Wyst. w operetkach i koncertach solowych w Warszawie, Wilnie, Lwowie i Poznaniu. Odzn.: K. N., K. W. Warszawa, Nowogrodzka 29, tel. 8-85-90.

FALKIEWICZ FRANCISZEK PAWEŁ. Kand. praw. * 25. 1. 1874 w Opatowie. Syn Kazimierza i Anieli z Krukowskich. Ożenił 1902 z Zofią Janiną Ettinger. Uk. gimn. w Radomiu 1894, wydz. prawny uniw. warsz. 1901; stud. med. na uniw. warsz. Do 1906 r. aplik. sąd. w Radomiu; od 1906—1917 sędzia w Opocznie i w Radomiu. W 1914 czł. Kom. Obywat. i sędzia obyw. w Radomiu. Od 1917 wiceprok. i sędzia S. A. w Lublinie, nast. prezes S. O. w Mławie, wiceprok. S. Najw., sędzia S. N. Od 1927 notariusz w Radomiu. Czł.-zał. L. O. P. P., czł. Kom. Kodyfik. R. P., inicjator bud. Inst. Aerodynam. w Warszawie, prezes Resursy Obywat. w Radomiu, prezes oddz. P. C. K. i L. O. P. P., inicjator bud. szk. pilotów w Sadkowie pod Radomiem. Radom, Moniuszki 6.

FALKIEWICZ STANISŁAW. Kpt. w st. sp. Public. Liter. * 29. 5. 1889 w Gródku Jagiel. S. Antoniego i Antoniny z Tarasowiczów. Ożenił 2. 3. 1919 z Laurą Konopnicką. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. Od 1909 czł. Zw. W. Cz. i Zw. Strzel. Od 1. 8. 1914 w 1 p. p. Leg.; ranny pod Jastkowem. W 1916 prac. w biurze pras. dep. wojsk. N. K. N., nast. w P. O. W. 1918—19 w szkoln. cyw. W 7. 1920 powr. do sł. wojsk. Od 1921 zca red. Żołnierza Polskiego, 1925—27 kier. ref. oświat. w K. O. P., od 1927 red. Żołnierza Polskiego i Nowin. Kpt. od 1923. Od 1932 przydz. do Prez. Rady Ministrów; od 1935 sekr. Gł. Rady Program. Polsk. Radia. Ogł.: Z zagonów życia i śmierci (poezje, 1918), Chorągiew (1929), Na ścieżkach patrolowych (1931), liczne art. w Wiad. Polsk. (1916), Rządzie i Wojsku (1917), Żołnierzu Polskim (1921—1932) i in. Zebr. i wyd. Wspomnienia legionowe (1925), W 15-lecie Niepodległości (1934). Odzn.: V. M. 5, K. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Śmiała 38, tel. 12-57-70.

FALKIEWICZ TADEUSZ. Dr medyc. * 27. 3. 1897 w Gródku Jagiel. S. Antoniego i Antoniny z Tarasowiczów. Ożenił z Marią Wallisch. Uk. gimn. w Wiedniu, stud. na wydz. lek. Uniw. Warsz. i Uniw. Jana Kaz. 1912—14 czł. 4 Druż. Harc. we Lwowie. Od 1. 8. 1914 w 1, nast. 5 p. p. Leg. 10. 11. 1918—31. 12. 1920 w w. p. Kpt.-lek. rez. 1. 4. 1922—20. 10. 1928 asyst. klin. neurolog. Uniw. Jana Kaz.; 1925 stud. spec. w Instyt. Neurolog. i klinice neurolog. uniw. w Wiedniu. 1928—35 ord. oddz. nerw. 6 Szpit. Okr. we Lwowie, od 1935 lek. nacz. Ubezp. Społ. tamże. Wicepr. Izby Lek. we Lwowie, radny miejski, czł. Rady Nauk. Lek. przy Z. U. S. w Warszawie, czł. Tow. Lek., czł. Polsk. Tow. Neurologiczn. i Psychiatr., czł. zarz. O. Z. N. we Lwowie. Ogł. kilkanaście prac z zakr. swej spec. Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. za W. Lwów, Jagiellońska 20-22, telefon 2-18-75.

FALKOWSKI ADOLF. Dr med. * 8/20. 10. 1886 w Twerze, Rosja. Syn Stanisława i Leontyny z Kraszewskich. Ożenił w 1913 z Kazimierą Kobylińską. Uk. gimn. w Twerze oraz wydz. fil. Uniw. Jana Kazimierza, stud. na wydz. lek. uniw. we Fryburgu, Monachium, Berlinie i Heidelbergu, gdzie uzyskał doktorat. W Heidelbergu należał do miejscowej org. Strzelca. 1919—1921 lek. w. p. Dyr. Szpitala Jana Bożego w Warszawie. Doc. uniw. warsz., Wolnej Wszech. Polskiej w Warszawie i Uniw. Stefana Batorego. Ogł. m. in.: Znaczenie badania układu kostnego przy schorzeniach ośrodkowego układu nerwowego i psychozach (Wilno 1928), Schizofrenia (Wilno 1929), Psychoza maniakalno - depresyjna (Wilno 1929), Uwagi do projektu ustawy psychiatrycznej (Wilno 1929) oraz szereg prac w Neurologii Pol., Roczn. Psychiatr., Pol. Gaz. Lek., Ziegler's Beiträge zur patologischen Anatomie i in. Warszawa, Bonifraterska 12, tel. 11-83-98.

FALKOWSKI CZESŁAW. Ks. Dr Św. Teolog. * 29. 11. 1887 w Warszawie. Uk. gimn. V w Warszawie; stud. w semin. metropolit. w Petersburgu oraz w uniw. w Innsbruku. Prof. hist. Kościoła na U. S. B. W czasie wojny kapelan w. p. Red. tyg. „Rycerz Polski". Prodziekan wydz. teolog. 1921/22—1922/23; dziekan 1926/27—1927/28; rektor 1928—1930. Ogł. 13 prac nauk. oraz szereg artyk. Wilno, Wielka 24, m. 12.

FALKOWSKI KAZIMIERZ. Inż.-technolog. * 28. 1. 1875 w Chodakach, pow. wilejskiego. S. Januarego i Marii z Mackiewiczów. Ożenił 16. 9. 1926 z Zofią Balbiną Lubicz-Przyłuską. Szk. średn. w Mińsku i Rydze (uk. 1896); nast. stud. w uniw. dorpackim i na wydz. technol. politechniki ryskiej. Za czasów szkol. i akad. uczest. org. samokszt. Czł. Arkonii. W czasie wojny świat. zast. prez. kolei Aczyńsk-Minusińsk na Syberii, współdz. w tworzeniu formacyj 5 Dyw. Syber., nast. pełnom. Pol. Kom. Narod. na Syberii. W 1920 areszt. W 1922 powr. do kraju. Radca N. I. Kontr., nast. nacz. wydz. kolejowego tamże. W 1928 insp. Min. Komunik. Od 1929 dyr. kolei państw. w Wilnie. Prez. kolej. L. O. P. P., prez. Zw. Okr. Sybir., czł. zarz. L. M. i K., czł. Rady Opiek. Szkół Techn. w Wilnie i w Brześciu. Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Wilno, Słowackiego 5 m. 1, tel. 55.

FALL LEON. Dr praw. * 6. 11. 1885 w Skolem. S. Ignacego i Agaty z Firmatów. Ożenił 17. 6. 1928 z Fryderyką Fleischmann. Gimn. uk. w 1904, następ. stud. prawo i filoz. na uniw. lwowskim. Kier. wydz. ekon.-prawn. Unii Polsk. Przem. Górn.-Hutn. W czasie wojny świat. sł. w w. austr. Od 1919—21 w w. p. Por. rez. Czł. Zw. Liter. i Dziennikarzy; kilkakr. członz. zarz. Synd. Śl. „Federacja". Ogł.: Kwestia młodocianych przestępców oraz szereg artyk. z dziedz. gospod. w prasie codz. i fach. Katowice, Powstańców 5, tel. 3-23-01.

FALTER ALFRED. Inż. Przemysłowiec. * 25. 7. 1880 w Ropie, pow. Gorlice. S. Józefa i Honoraty z Dattnerów. Ożenił w 1921 z Wandą Krasuską. Uk. polit. w Wiedniu. Czł. rady Banku Polsk, wicepr. B. Handl., czł. komit. wyk. Międzynar. Izby Handl., del. do Międzysojuszn. Komisji Odszkod. W 1922 del. na konf. L. N. w spr. G. Śl. Ekspert ekon. na wielu posiedz. L. Nar. Odzn. O. P. 3. Katowice, Rybnicka 1, tel. 3-21-71.

FAUSTYNIAK JAN. Dział. zw. zawod. i społ. * 14. 5. 1879 w Kościuszkowie. Syn Tomasza i Tekli z Roszaków. Ożenił w 1905 z Katarzyną Patryas. Uk. szk. powsz. oraz kursy ośw. 1914—1919 w Hamborn, 1919—1922 w Bochum, prez. N. S. R. Kier. akcją plebisc. w Niemczech zach. Sekr. wydz. rady Z. Z. P. w Bydgoszczy. Poseł na Sejm R. P. przez 3 kad. do 1935. 7 lat czł. wydz. woj. w Poznaniu. Prez. rady K. K. Ó. w Bydgoszczy. Gł. opiek. Zw. Mł. Prac. „Jedność". Czł. zarz. szer. tow. oświat., czł. hon. Tow. Ośw. pod wezw. św. Ignacego. Bydgoszcz, pl. Weyssenhoffa 9.

FEDKOWICZ JERZY. Art.-mal. * 13. 4. 1891 w Stefanówce, na Podolu ros. Syn Zygmunta i Anny z Rzewuskich. Uk. gimnazjum klasyczne w Chersoniu (Rosja), nast. wydz. prawa uniw. w Moskwie i Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. W 1921 stypendysta rządu franc. w Paryżu. Sł. w I bryg. Leg. (6. 8. 1914—1. 9. 1915). Brał udz. w wyst. kraj. i zagr. (w Helsinkach, Stockholmie, Kopenhadze, Wiedniu, Berlinie, Dreznie, Budapeszcie, Pradze) org. przez Tow. Szerz. Szt. Pol. Za Gr. W 1931 otrz. nagr. Prez. Rady Min. w I. P. S. w Warszawie. Obrazy jego zakup. do galerii Jiraska w Pradze i zbiorów państw. w Budapeszcie. Kraków, Ujejskiego 6 m. 18.

FEDOROWICZ ZYGMUNT JÓZEF. Dr fil. Przyrodnik. * 11. 3. 1889 w Warszawie. S. Karola i Anny. Ożenił w 15. 8. 1914 z Marią Jurewicz. Uk. gimn. E. Konopczyńskiego w Warszawie 1908. W 1909 więziony za pracę oświat. wśród robot. W 1909 — 10 stud. na wydz. matemat.-fiz. uniw. w Louvain (Belgia), nast. podróżował po Niemczech, Francji, Hiszpanii i Maroku. Od 1911—1914 stud. na Uniw. Jagiellońskim. W 1913—14 demonstrant przy katedrze anat. porówn. w Krakowie. W 1914 prow. bad. faunist. w ok. Wilna (z ram. Kasy im. J. Mianowskiego), po czym naucz. w szk. prywat. w Wilnie. Czł. Komit. Edukac. (1915) i czł. Komit. Polsk. (1916) tamże. W 1918 dyr. Gimn. im. J. Lelewela w Wilnie. W 1919 uzysk. drat fil. na Uniw. Jagiel. W tymże roku współpr. kom. fizjograf. Tow. Nauk. Warsz. 1919 wybr. do Rady m. Wilna.

prez. kom. szkol. oraz. ławnik magistr. W 7. 1920 ochotn. w. p. Od 6. 12. 1920 wicedyr. depart. ośw. Litwy Środkow. W 1921 rzeczoznawca w rokow. polsko-litewskich w Brukseli pod protekt. Ligi Nar. Nast. dyr. Gimn. im. Zygm. Augusta w Wilnie. W 1922 I wicemarsz. sejmu wil. Od 1922 czł. wydz. nauk przyrodn. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Wizyt. szkół, kurat. okr. szkoln. w Wilnie (od 1924), nast. nacz. wydz. w kurat. okr. szk. w Wilnie; od 1927 ponow. wizytator szkół. Ogł.: Badania nad rozwojem naczyń limfatycznych niektórych płazów bezogonowych, Przyczynek do badań nad anatomią i rozwojem niektórych żył płazów, Ujście serc limfatycznych płazów (Rozpr. Ak. Um., to samo w jęz. niem., ost. praca w jęz. franc. w Bull. de l'Acad. des Sciences); Wirki okolic Wilna (Pam. Fizj., 1914); Prostoskrzydłe z Landwarowa, Materiały do herpetologii Litwy i Rusi Białej (Pam. Fizj.); Płazy i gady Litwy (Pam. Wil. Tow. Przyj. Nauk); Krajowe zwierzęta ssące (Wilno 1928); Rana agilis z Nieświeża (Kosmos, 1930). Podr.: Wypisy do nauki o Polsce współcz. (Wilno 1923); Polska, krajobraz i człowiek (Warszawa 1925). Szereg artyk. w Prądzie, Dzienniku Wileńsk., Myśli Narodowej, Kurierze Warsz. Odzn.: O. P. 4 (1923), M. 10-l. O. N. Wilno, Garbarska 5 m. 5.

FEDOSEWICZ STANISŁAW. Dr med. * 11. 10. 1897 w fol. Kurpie, pow. lidzkiego. S. Jerzego i Marii z Romanowiczów. Oż. 1. 2. 1928 z Natalią Malecką. Uk. gimn. w Warszawie, matura w Wilnie (1920), drat med. na Uniw. Stef. Batorego (1925). Za czasów szkoln. czł. Koła Młodz. Polsk., prow. pracę kult.-oświat. w Mohylowszczyźnie. Czł. P. O. W. w Wilnie, w 1920 sł. w Wil. Ochotn. Legii Akad. przy 13 p. uł., 2-kr. w niewoli bolszew. W 1921 nal. do str. „Odrodzenie". Lek.-hospitant kliniki gin.-pol. U. S. B. (1926), kier. akad. kasy chor. w Wilnie (1926), kier. rej. przych. lek. w Miadziole (1926), lek. wolnopraktyk, w pow. lidzkim i Ciechocinku (1927—28), nast. mł. i st. asyst. klin. dermatol. U. S. B. (1928—34), ord. leczn. Lit. Stow. Pom. San. w Wilnie (1932—35), ord. w akad. ośr. zdr. w Wilnie (od 1934), kier. poradni skórno-wener. w miejsk. ośr. zdr. w Wilnie (1934), kier. poradni homeopatycz. przy apt. mgra Gołońskiego w Wilnie (1934—1935), naucz. hig. (1935), lek. szkolny w Państw. Szk. Techn. im. Marsz. Piłsudskiego w Wilnie, kier. stacji gruźlicy skóry przy Wil. Woj. Tow. Przeciwgruźl. (od 1935), lek.-hospitant oddz. gruźliczego miejsk. szpit. zakaźn. w Wilnie (od 1935) i specj. derm.-wener. przych. szk. w Wilnie (od 1936). Sekr. wil. oddz. Polsk. Tow. Dermat. Ogł.: Przyczynek do etiologii samoistnego mnogiego mięsaka barwikowego skóry typu Kaposiego (Warszawa 1932), Obecność dwoinek Neissera we krwi w przebiegu rzeżączki (Warszawa 1932), Alergia i odporność w infekc. chorobach skóry (Lwów 1932), Zmiany we krwi i w czynności skóry w wyprysku (Warszawa 1934), Alergia a immunizacja ustroju w przebiegu chorób zakaźnych skórnych i wenerycznych (Wilno, 1934). Wygł. liczne odczyty, referaty, urządzał pokazy naukowe w Wil. Tow. Lek., Wil. Oddz. P. Tow. Derm. oraz Wil. Oddz. Tow. Badań Naukowych nad gruźlicą przy W. W. T. P. Poza pracami fachowymi, ogł.: W walce o prawdę w nauce, Zdziechowski i Bierdiajew (Wilno 1933), 50-lecie pracy pisarskiej Mariana Zdziechowskiego, Mikołaj Bierdiajew — O współczesnej dehumanizacji (Wilno 1936) i in. Wilno, Bonifraterska 14 m. 7.

FEDYK JAN. Pedag. * 18. 8. 1881 w Krasiczynie, woj. lwowskie. S. Józefa, powst. 1863 r., i Anny z Prajsnerów. Oż. 15. 8. 1904 ze Stefanią Łukaszkiewicz. Uk. szk. śr. w Rzeszowie, Akad. Roln. w Dublanach. Dyr. Szk. Roln. we Wrześni. W 1912 nal. do org. nar. w Przemyślu. Wicepr. pow. kółek roln. Zakł. skl. spółdz. Kier. szk. powsz., połączon. ze szk. roln., w Żurawicy. Prac. w szk. roln. Zał. spółdz. mlecz. na ter. pow. Września oraz Zw. Produc. Trzody Chl. Ogł. szereg art. fach. w prasie lwowskiej i poznańskiej. Odzn. K. Z. zł. Września, Dworcowa 2, tel. 123.

FEILL HENRYK. Inż. górn. * 1881 w Zagórzanach (Małopolska). S. Rudolfa i Franciszki z Weselych. Uk. gimn. w Krakowie (1901), Ak. Górn. w Leoben (Styria). Od 1913 inż., nast. dyr. żupy w Wieliczce. Czł. Zw. Inż. Górn. oraz szer. stow. społ.-dobrocz. Odzn. K. Z. zł. Wieliczka, Kościelna, Zarz. Kopalni.

FELDMAN JÓZEF. Dr filoz. * 1. 7. 1899 w Przemyślu. S. Wilhelma i Marii z Kleinów. Oż. 2. 7. 1924 z Janiną Skowrońską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. Prow. bad. nauk. w archiwach

i bibl. w Wiedniu, Dreznie, Paryżu, Berlinie i Londynie. Doc. hist. powsz. nowoż. Uniw. Jagiel. od 1927, współpr. Kom. Hist. Pol. Ak. Um., wykł. Szk. Nauk Polit. w Krakowie, czł.-zał. Międzyn. Inst. Hist. Rew. Franc. w Paryżu, sekr. oddz. krak. Pol. Tow. Hist. Od 1918 do 1920 sł. ochotn. w w. p. Ogł. 25 prac. nauk., m. in.: Sprawa dysydencka za Augusta II (1924), J. I. Kraszewskiego — Brühl (Bibl. Nar. 1926), Traktat wersalski jako etap zmagań polsko-niemieckich (Straż Zach. 1930), Sprawa polska w roku 1848, (1933), Bismarck et la question polonaise (1934), Vergennes a Polska 1774 do 1787 (1935), Polska w dobie wielkiej wojny północnej (1925), Czasy saskie (1928), Polska a sprawa wschodnia 1709 do 1714 (1926), Stanisław Leszczyński (1934), Antagonizm polsko-niemiecki w dziejach (1934), Mocarstwa wobec powstania styczniowego (1929) oraz szereg art. w: Encykl. Powsz. Gutenberga, Kwart. Hist., Przegl. Powsz., Przegl. Współcz., Sprawach Obcych, Wiad. Lit. Kraków, Siemiradzkiego 33, tel. 1-72-81.

FELDSZUH RUBIN. Dr fil. Literat. * 28. 2. 1900 w Buczaczu. S. Józefa i Rózi z Safrynów. Oż. 26. 8. 1928 z Perlą Richter dr muzykologii, pianistką. Uk. gimn. w Czortkowie, wydz. fil. uniw. wiedeńskiego oraz wyższą szk. rabiniczną. Tłumacz przys. języków staroaramejskiego, hebrajskiego i żydowskiego. Wydawca i red. pism. i dzienników dla społecz. żydowskiego w języku polsk.: Nowa Era (1928), Nowy Czas (1931). Twórca Ligi mand. Polski nad Palestyną. Twórca leg. im. płka Berka Joselewicza. Wiceprez. Zw. Lit. i Dzien. Hebraj. w Polsce. Ogł. w jęz. polskim: Noce palestyńskie, Czerwone dusze; poza tym szereg prac i dzieł w jęz. hebrajskim i żydowskim. Warszawa, Leszno 66, tel. 11-31-47.

FELIKSIAK STANISŁAW. Mgr zool. * 6. 4. 1906 w Łodzi. S. Jana i Anny z Krauzów. Uk. Uniw. J. Piłs. (1936). Od 1928 prac. Państw. Muzeum Zool. W 1931 odb. podr. na „Darze Pomorza", przeprow. bad. faunist. na Teneryfie, w Pernambuco, na Martynice i Azorach. Ogł. m. in.: Über riesige Exemplare der Teichmuschel Anodonta Cygnea (1930); Über einen Fall anormaler Ausbildung bei der Flussmuschel Unio tumidus Retzius (1931); Podróż na statku „Dar Pomorza" do Brazylii i na Martynikę z postojem na Teneryfie i Azorach (1932); Mięczaki filtrów warsz. (1933); Eine einfache Vorrichtung zum Fang kleiner Insekten (1936); wsp. z J. Kołodziejczykiem i J. Wernerową podr. dla szkół powsz. p.t. Poznawajmy przyrodę. Warszawa, Państw. Muzeum Zool., Wilcza 64, tel. 5-67-70.

FELSZTYN TADEUSZ. Dr fil. Ppłk. * 30. 9. 1894 we Lwowie. Syn Hermana i Heleny z Nossigów. Oż. 22. 12. 1923 z Łucją Montarde. Stud. na Politechn. Lwowsk., uniw. w Getyndze, Lwowie i Warszawie, gdzie uz. drat. Od 8. 1914 w Leg. Polsk. W 2. 1918 intern. na Węgrzech. Od 11. 1918 w w. p. Uczestn. obr. Lwowa. Wykł. Politechn. Warsz. Czł. Kom. Red. Przegl. Piech., Wiad. Techn. Uzbr. i in. Prac. w sporcie strzel. Ogł. szer. prac i art. w prasie fach. z dziedz. nauki o broni i strzelectwa. Laureat I nagr. Przegl. Piech. za działaln. pis. w pierwsz. 10-leciu niepodl. Odzn.: V M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. med. sr. wych. fizyczn.

FENICHEL ZYGMUNT. Dr praw. Adw. * 6. 6. 1896 w Tarnowie. S. Henryka i Ernestyny z Fenichlów. Oż. 16. 8. 1928 z Erną Geldwert. Uk. gimn. w Krakowie (1914) oraz wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1920). W czasie wojny świat. sł. w w. austr., od 1918 do 1921 w w. p. Por. rez. Czł. Izby Adwok. (1932—35), kier. semin. prawn. dla aplik. adwok., egzaminator sędz. i adwok. Ogł.: Polskie prawo prywatne międzynarodowe i międzydzielnicowe (1928), Zarys polskiego prawa robotniczego (1930), Kodeks ubezp. społ. wraz z systemem (1932 wsp. z drem Peiperem), Wzory pism adwokackich według K. P. C. (1933, wsp. z prof. Dziurzyńskim i Honzatką), Kodeks handlowy (1935), poza tym ok. 160 mn. prac w czasop. prawn. kraj. i zagr., z nich 62 wyd. jako Polskie prawo prywatne i procesowe. Kraków, Szczepańska 1, tel. 1-38-90.

FERTNER ANTONI. Art. dram. * 23. 5. 1874 w Częstochowie. S. Teofila i Eleonory z Pleszyńskich. Uk. gimn. w Piotrkowie, Wyższą Szk. Handl. im. L. Kronenberga i szk. dram. Grał role główne w sztukach: Kurnik, Anioł opiekuńczy, Zdobycie twierdzy, Musisz być moją, Kawiarenka, Złoty wiek rycerstwa, Ciotka Karola, Panienka z dancingu, Papa, Bęben, Dudek, Osiołek, Pan naczelnik to ja, Cudzik i S-ka, Mucha, Raj zamknięty, Król, Najszczęśliwszy z ludzi, Potasz i Perlmutter, Kłopoty

Hamelbajna, Czysty interes, Powrót, Cierpki owoc, Zielony frak, Teodor i S-ka i in. Odzn.: K. Z. zł.; L. H. 5. Warszawa, Mokotowska 59, tel. 8-92-10.

FICHNA BOLESŁAW. Dr praw. Adw. * 23. 2. 1891 w Łodzi. Uczestn. strajku szkoln. 1905 oraz ruchu młodzieży niepodl. Jeden z zał. „Zarzewia" w Łodzi. Areszt. w Warszawie na zjeździe w 1910 został wydalony z granic Król. Kongres. Studia uniw. w Krakowie, tam należ. do org. młodz. niepodl. „Znicz". Prac. w Drużynach Strzel. (pseud. Semen); czł. zarz. wzaj. pomocy Uniw. Jagiel. oraz prezes akad. koła T. S. L. W 8. 1914 wst. do Leg. W 1914 ciężko ranny pod Krzywopłotami. W 1916 jako niezd. do służb. front., odkomend. do P. O. W. Do połowy 1917 kmdt m. Łodzi. W 1917 areszt. przez Niemców i osadz. w więz. Zwoln., pojechał do Krakowa, gdzie ukończ. studia prawne. W 1918 wrócił do Łodzi, org. robotn., rozbr. Niemców. W 1919 poseł na Sejm Ustawod.; prez. klubu parlament. N. Z. R. W 1920 ochotn. 31 p. p. Strz. Kan. W l. 1923—27 prez. rady miejsk. m. Łodzi, czł. zarz. gł. P. O. W., czł. zarz. wojew. Zw. Leg., prez. zarz. wojew. F. P. Z. O. O. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. Łódź, Kościuszki 93, tel. 2-18-15.

FIDLER ANTONI WŁADYSŁAW. Dr med. * 13. 12. 1901 w Radomiu. Uk. wydz. lek. Uniw. J. P., drat med. w 1927. St. asyst. 2 klin. chor. wewn. Uniw. J. P. 1. 2. 1928, doc. med. wewn. 3. 7. 1934. Warszawa, Nowogrodzka 18, tel. 9-02-98.

FIEDLER ARKADY. Literat. Zoolog. Podróżnik. * 28. 11. 1894 w Poznaniu. S. Antoniego i Franciszki z Krajewiczów. Uk. wyższ. szk. realn. w Poznaniu, nast. stud. przyrod. na uniw. w Krakowie, Berlinie i Poznaniu. Nal. do P. O. W. Wielkopolski. Uczest. powst. wlkp. w 1918—19; w 1919 udział w org. W. P. w Poznaniu. W 1923—26 badał bieg Warty, Dniestru i Niemna; w 1927 zwiedzał północną Norwegię; w 1928—29 zorg. wyprawę zoolog. do Parany, skąd przywiózł ok. 8 000 okazów fauny Brazylii i darował je Muzeum Wielkopolsk. w Poznaniu. W 1933—34 odbył wypr. do źródeł dorzecza Amazonki nad górne Ukayali, skąd przywiózł dla Muzeum Zoolog. w Warszawie ok. 5 000 okazów fauny. W 1935 odbył wyprawę do puszcz Kanady. Ogł.: poezje (w czasop. Zdrój 1918); Przez wiry i porohy Dniestru (Poznań 1926); Bichos, moi brazylijscy przyjaciele (Poznań 1931); Wśród Indian Koroadów (Poznań 1932); Ryby śpiewają w Ukayali (Warszawa 1935); Zwierzęta z lasu dziewiczego (Warszawa 1936) Kanada pachnąca żywicą (1937) oraz szereg art. w: Dzien. Pozn., Kur. Poznańskim, Ilustracji Polskiej, Naokoło Świata, Światowidzie. Od 1934 stały koresp. „Gazety Polskiej", w której od 12. 1935 zamieszcza cykl artyk. z wypr. kanad. Poznań, Cieszkowskiego 7 m. 5.

FIEDLER KONRAD OKTAWIUSZ. Publicysta. * 22. 3. 1886 w Łęczycy. S. Krzysztofa i Marii ze Stanisławskich. Oż. 7. 5. 1921 z Małgorzatą Szmidt. Uk. gimn. w Łodzi, stud. na wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. W czás. szkoln. prac. w tajn. koł. uczn. oraz w org. nar. Sł. w sekcji prop. D. O. K. w Łodzi. W 1920 red. „Kuriera Łódzk.". Kier. biura gł. i nacz. wydz. szkol. w radzie miejsk. w Bydgoszczy; czł. i wicepr. rady nacz. Zw. Miast. Polsk.; prez. Synd. Dzien. Pomorsk., czł. zarz. gł. Zw. Dzien. Pol. Ogł.: Przewodnik krajozn. „Bydgoszcz", art. z różn. dziedzin, rec. teatr. i z wyst. szt., udz. w pracy zbior. na 10-l. uwoln. Bydgoszczy, Almanachu Teatr. Bydg. Bydgoszcz, Paderewskiego 22, tel. 30-10.

FIEDLER WACŁAW. Prawnik. * 18. 3. 1884 w Stanisławowie. S. Józefa i Marii z Dörflerów. Oż. w 1910 z Anną Brayner. Uk. gimn. w Stanisławowie (1903), nast. stud. prawo na uniw. w Wiedniu i Lwowie, uk. w 1910. 1914—1918 sł. w w. austr. na fr. ros., niewola. Czł. P. O. W.; kmdt policji wojsk. w Stanisławowie; ucz. rozbr. Ukr. Nast. sł. w w. p.; udz. w obr. Przemyśla i Lwowa; mjr. Od 1929 notariusz w Budzanowie, gdzie zorg. Zw. Strz. (prezes). Od 1933 notariusz w Kałuszu. Burmistrz m. Kałusza. B. prez. L. M. i K., prez., nast. czł. zarz. bursy im. króla J. Sobieskiego, czł. zarz. Z. S., wicepr. Sokoła, T. S. L., przew. pow. kom. zb. na F. O. M., prez. Komit. Porozumiew. w Kałuszu, przew. Kom. Dożyw. Dzieci, Pom. Zim. Bezrob. Odzn. M. za W. Kałusz, Pierackiego 47, tel. 25.

FIEDOROWICZ JÓZEF. Inż.-hydrotechnik. * 12. 7. 1897 w Kamienskoje (Ukraina). S. Ignacego i Lucji ze Skrzywanów. Oż. 3. 1. 1924 z Eugenią z Szuksztów. Uk. wydz. inż. wodnej Polit. Warsz. Za czasów szkolnych pracował w niepodl. org. młodz. w Wilnie, później, jako student, w Petersburgu. W 1916 wst. do w. ros. i po uk. Siergiejewskiej Szk. Art. sł. na fr. do końca 1917, nast. w Legii Ofic. I Korp. Pol. gen. Dowbor-Muśnickiego i brał udział we wszystkich walkach korp. z bolszewikami, poczym odkomend. do sztabu korp. Po demob. korp., org. konne oddziały partyz., z którymi nast. brał udział w zajęciu i obronie Wilna, jako oficer dywizjonu jazdy wileńsk. mjra Dąbrowskiego. Nast. w 13 p. uł. Wileńskich odbył komp. bolszewicką i wileńską. W czasie walk z Litwinami szef oddz. oper. szt. bryg. jazdy wileńskiej

wojsk gen. L. Żeligowskiego. Por. rez. Dyr. fabryki tektury Waka Murowana pod Wilnem oraz sp. Centrotektura w Warszawie. Radca Izby Przem.-Handl. w Wilnie, czł. zarz. Zw. Przem. Polsk. Ziem Wsch., czł. Stow. Techn. w Wilnie, Zw. Ziemian, i in. Odzn.: V. M. 5, K. W., K. Z. W. Litwy Środk. Warszawa, Wilcza 47/49, tel. 8-58-17 i Wilno, Zygmuntowska 20, tel. 7-45.

FIERLA ADOLF. Liter. Poeta. * w Orłowej na Śląsku zaolzańskim. Stud. rozp. na uniw. w Krakowie i Pradze. Ogł. m. in.: Przydrożne kwiaty (1928); Hałdy (now., 1930), Dziwy na Groniach (wiersze o Beskidzie śląsk. z przedm. prof. Dyboskiego, 1932); Słoneczna kopalnia (1933); Kolędy beskidzkie (1934). Pisze gwarą śl.

FIGAS JUSTYN. Ks. Dr Św. Teologii. * 1886 w Pittsburgu (St. Zj. A. P.). Uk. wydz. teolog. uniw. w Rzymie. Zakonnik, prowincjał pol.-ameryk. prow. franciszkańskiej. Kier. radiowych audycyj polskich w Ameryce. Buffalo, N. Y., 199 Clark Str.

FIGWER JÓZEF. Dr praw. * 24.9.1896 w Wilamowicach, pow. Biała. S. Józefa i Katarzyny z Niklów. Ożeń. 20. 4. 1927 z Zofią Haładej. Uk. wydz. praw. Uniw. Jagiel. 1913—1914 w druż. Bartosz., czł. Zarzewia, od 1918 ochot. w. p. Udz. w walkach z bolszewikami i Czechami. Kpt. rez. Kier. sądu grodzk. w Mielcu. Prez. P. C. K. oddz. w Mielcu, czł. zarz. Z. S., czł. in. org. społ. Odzn. M. 10-l. O. N. Mielec, Piłsudskiego 36.

FIJAŁKOWSKI BOLESŁAW ANTONI. Inż. Płk. * 1891. Uk. Politechn. Lwowską. Od 1914 w Leg. Wsch., nast. w 3 p. p. Leg. Wzięty do niew. ros., zbiegł i powr. do pułku. Po kryz. przysięg. intern. w Udine. Od 11. 1918 w w. p. Dca p. p., bryg. K. O. P., piech. dyw., dyw. piech. Odzn.: V M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

FIJAŁKOWSKI WŁADYSŁAW JERZY. Rolnik. * 13. 8. 1891 w Modrzewku, pow. Piotrków. S. Piotra i Józefy ze Stachowiaków. Ożeń. 10. 4. 1928 z Janiną Kalicką. Przed wojną prow. pracę kult. oświat., ucz. walki o szkołę polską. W 1916 czł. P. O. W. w Piotrkowie. Aresz. dwukr. przez Austr. W 1918 pracow. nad zał. stron. chłopsk. W 1920 och., prow. dział propag. przy oddz. Szt. Gł. Były czł. zarz. Towarzyst. Roln. w Piotrkowie.

W 1918 zał. i czł. zarz. spółdz. Od 1924 prez. okr. Zw. Kółek Roln. Od 1922 poseł na Sejm R. P. przez 3 kadencje. Od 1935 prez. zarz. Okr. T. O. I. K. R. Przew. pow. zarz. Straży Poż. Zał. i b. czł. zarz. mlecz. okr. Zał. i czł. rady K. K. O. Prac. w samorządzie, del. do rady wojew. z ramienia powiatu, od kilku lat czł. wydz. wojew. w Łodzi. Wicepr. Izby Roln. w Łodzi; wicepr. wojew. okr. strażack., czł. rady giełdy zbożowo-towar. w Łodzi; przew. kom. ekon. Izby Roln. w Łodzi. Czł. rady Zw. Spółdz. Roln. i Zarobkowo-Gosp. Prez. zarz. i kier. spółdz. roln.-handl. Odzn.: M. N., K. Z. zł. Piotrków Tryb., Sienkiewicza 10, m. 3, tel. 12-89.

FIJAŁKOWSKI-MŁOT CZESŁAW, patrz MŁOT-FIJAŁKOWSKI.

FILASIEWICZ STANISŁAW EDMUND HILARY. Inż.-arch. * 28. 4. 1881 r. w Cieszynie. S. Hilarego i Bronisławy z Weychertów. Ożeń. 10. 5. 1913 z Zelią Espock. Uk. gimn. w Cieszynie i polit. we Lwowie. Arch. nacz. Banku Polsk. Od 1915—20 prac. w Pol. Ag. Centr. w Lozannie, nast. w Pol. Kom. Narod. w Paryżu. Prac. w Pol. Mac. Szkolnej w Warszawie. Wyk. proj. szeregu gmachów. oddz. Banku Polsk. Ogł.: La question polonaise pendant la guerre mondiale (Paryż, 1920) i Sprawa polska podczas wielkiej wojny (Cieszyn, 1921). Warszawa, Flory 7, tel. 8-52-10.

FILIŃSKI WŁODZIMIERZ. Dr med. * 29. 2. 1892 w Małyniu, woj. łódz. Uk. wydz. lek. uniw. w Kijowie 1916, drat med. U. J. P. w 1923. Mł. asyst. klin. 2 chor. wewn. Uniw. J. P. 1920, st. asyst. tamże 1921—1931, ob. doc. patol. i terap. szczeg. chorób wewn. Warszawa, Piusa XI 16a, tel. 8-30-90.

FILIPCZAK BRONISŁAW. Notariusz. * 28. 10. 1877 w Sanoku. S. Michała i Franciszki z Michoniów. Ożeń. 28. 10. 1905 z Walentyną Lipińską. Uk. gimn. w Sanoku i wydz. praw Uniw. J. Kaz. (1903). Jako ofic. w. austr. dostał się do niewoli rosyjsk., z której powr. 1. 12. 1918 i zgłos. się do w. p. 1903 — 1914 kand. not. w Sanoku, Lesku, Baligrodzie, Ustrzykach i Dolinie. Po wojnie not. w Brzozowie, Dubiecku i Tarnopolu. Prac. org. propag. na niwie muz.-wokaln. od 1897; zał. 10 chórów, 3 orkie-

stry i 2 teatry. Prez. Tow. Przyj. Muz. i zał. chóru miesz. oraz chóru strzeleck. od 1935. Tarnopol, 3 maja 6, tel. 25-11.

FILIPEK MARIAN. Dr praw. * 29. 1. 1901 w Krakowie. Syn Jakuba i Marii z Buszyńskich. Oż. 28. 12. 1921 z Marią Stojanowską. Uk. wydz. prawny uniw. we Lwowie. W 1916 wst. do 6 p. p. Leg. i uczestn. w walkach na Wołyniu. Po kryzysie przysięg. intern. na Węgrzech W 11. 1918 uczestn. obr. Lwowa, gdzie został ranny, nast. walczył w szer. 5 p. p. Leg. Ppor. rez. Prezes Zarz. Centr. Stow. Urz. Skarb., wicepr. rady nadz. Zw. Rew. Spółdz. i Zrzesz. Pracown., prezes klubu urzędn. państw., prezes rady nadz. spółdz. „Spólnota Pracy". Zast. nacz. dyr. Pow. Zakł. Ubezp. Wzaj. Ogł. szereg art. w wyd. „Na froncie gospodarczym" i w Czasop. Skarb. Odzn.: K. N., K. W. 2, K. Z. zł. 2, Warszawa, Mokotowska 36, tel. 8-46-32.

FILIPKIEWICZ MIECZYSŁAW. Art.-mal. * 10. 6. 1891 w Krakowie. S. Wincentego i Heleny z Kurkiewiczów. Oż. 28. 6. 1924 z Barbarą Bigosz. Uk. wyższ. szk. realną w Krakowie, nast. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie (1914), studia uzup. w Wiedniu. Od 1915—1918 rys. techn. przy bud. kol. wąskotor. na ter. b. Król. Polsk. Czł. zarz. Zw. Art. Plast. w Krakowie. Maluje pejzaże morskie i tatrz., kwiaty, martwą naturę. Prace z zakr. sztuki stos. Parokrot. odzn. na wyst. kraj. Kraków, Piotra Michałowskiego 17.

FILIPKIEWICZ STANISŁAW. Inż.-arch. * 6. 4. 1885 w Krakowie. S. Wincentego i Heleny z Kurkiewiczów. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. arch. we Lwowie. W l. 1914—18 prac. w namiestnictwie Galicji oraz kier. pracami techn. w pasie przyfront. B. sekr. koła Architekt. w Krakowie, b. czł. dyr. Tow. Przyj. Szt. Piękn. w Krakowie, czł. S. A. R. P. Ważniejsze prace architekt.: przebudowa arsenału Władysława IV w Krakowie na Inst. Geogr. Uniw. Jagiel., budowa Domu Katolick., domów pracy S. S. Miłosierdzia i S. S. Felicjanek tamże, kościołów w Lubniu, Jeleniu, Polance Wlkp., rozbudowa gmachu K. K. O. w Krakowie, poza tym gmachy dla wojska, wille, pensjonaty. Kraków, Piłsudskiego 13, tel. 1-51-81.

FILIPKIEWICZ STEFAN. Art.-mal. * 28. 7. 1879 w Tarnowie. S. Wincentego i Heleny z Kurkiewiczów. Oż. 5. 8. 1905 z Zofią Michałowską. Uk. Gimn. św. Jacka w Krakowie oraz Ak. Szt. Piękn. tamże. Prof. tejże Akad. Czł. zwycz. Secesji w Wiedniu (od 1905); od 1907 czł. ob. wicepr. Tow. Art. Pol. „Sztuka". Od 25. 10. 1914 do 1917 sł. w Leg. Polsk. Współred. i kier. artyst. wydawn. 25-lecia Tow. Art. Pol. „Sztuka" (1897—1922). Prace: „Odwilż", „Tatry w zimie", „Jesień", „Kaczeniec i perska waza", „Akt przed lustrem", „Pejzaże z Radziszowa", Targ na pl. Szczepańskim (1903), Obłoki w jesieni (1903), Pierwszy śnieg, Widok z Kozińca, Bajka zimowa i in. w muzeach, zbiorach państw. i pryw., w kraju i za gran. Wyst. w 1903 w monachijskiej „Secesji", w 1904 w berlińskiej „Secesji", w 1905 w Wenecji na wyst. międzynar. (jedyny wyst. polski). Moderne Gallerie w Wiedniu zakup. „Strumień leśny". Na wyst. „Secesji" w Monachium car bułg. Ferdynand zakup. obraz jego pendzla. Prac. w tow. „Sztuka" nad wyst. zagran. tow. Odzn.: w Monachium 1903, 1904; w Berlinie 1904; Wenecji 1905, 1913, 1921, 1923; Paryżu 1928; Pittsburgu; w Warszawie 1928; w 1929 med. zł. na P. W. K. w Poznaniu; w 1929 nagr. Pol. Ak. Um. za „Jesień"; w 1933 dypl. hon. w Zach. w Warsz. Kraków, Siemiradzkiego 23, tel. 1-69-33.

FILIPOWICZ CZESŁAW. Inż. * 25. 3. 1887 w Kijowie. S. Adriana i Heleny z Kowalskich. Oż.: I⁰ 16. 7. 1913 z Haliną Łozińską, 2⁰ 20. 7. 1929 z Heleną Połczyńską. Uk. szk. św. Katarzyny w Kijowie i politechnikę tamże. Czł. komit. polsk. przy 6 armii ros., Zw. Strzel. pow. grójeckiego, Partii Pracy pow. grójeck., Tow. Przyj. Mokotowa. Inż. powiat. i insp. budowl. m. st. Warszawy. Współprac. Wiadomości Stow. Polsk. Kongresów Drogowych. Wykonał liczne proj. i budowy szos, mostów i bud. mieszk. Warszawa, Czeczotta 7, tel. 4-05-78.

FILIPOWICZ TYTUS. * 21. 11. 1873. Dyplomata. Polityk. Uk. szk. górn. w Dąbrowie oraz Szk. Nauk Polityczn. w Londynie. Działacz w Zagłębiu Dąbrowskiem, następ. w Londynie, w grupie emigr. „Przedświt". Jeden z przewódców P. P. S. w okr. przedwojen. Prow. propagandę niepodl. w Anglii, nast. służył w Legionach. B. kier. M. S. Z., potem poseł R. P. na Kaukazie, w Moskwie, Helsingforsie, Brukseli, ost. ambasador w Washingtonie. Twórca Pol. Partii Radyk., zał. i wyd. czasop. „Nowe Drogi". Ogł.: Czy robotnikowi potrzebna jest konstytuanta w Warszawie (Warszawa 1907); Polska i autonomia (Warszawa 1908); Marzenia polityczne

(Warszawa 1909); Zagadnienia postępu (Kraków 1910); Czy Polsce jest potrzebna gospodarka planowa (Warszawa 1935); wyd.: Korespondencja poufna rządu angielskiego dotycząca powstania polskiego 1863 r. (Paryż 1914). Warszawa, Smolna 14, m. 5, red. „Nowych Dróg", Widok 5, m. 1.

FILIPOWICZ WINCENTY. Pedagog. * 20. 1. 1896 w Kuszlowej p. N. Sączem. S. Macieja i Anny z Biskupów. Ożen. 21. 11. 1921 z Józefą Russ. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie, nast. W. S. H. w Warszawie (1926). Od 1911 czł. druż. harc., tow. gimn. „Sokół". 1914—1918 w Legionach; udział w walkach karpackich. W 1918—19 org. formacje pol. w pow. grybowskim, nast. sł. w 15 p. p.; uk. ofic. szk. jazdy w Tarnowie; służ. w intend. D. O. K. V Kraków. Od 1923 por. rez. Naucz. Miejsk. Inst. kształc. handl. w Chorzowie. Czł. zarz. okr. śl. Tow. Naucz. Szk. Śr. i Wyższ. (1926-30); czł. zarz. okr. Tow. Nauczyc. Szk. Zawod.; kier. sekc. oświat. Zw. Tow. Pol. Samodz. Kupców Chrześc. w Katowicach; czł. rady kszt. handl. przy Izbie Przem. i Handl. w Katowicach. Sekr. zarz. okr. śl. Zw. Rez.; sekr. zesp. zrzeszeń pol. w Chorzowie; od 1934—36 ref. org. Zw. Strzel. (podokr. śląski). Odzn.: M. N.; M. za W.; M. 10-lecia O. N. Katowice, Stawowa 7-9, tel. 3-06-55.

FILOCHOWSKI WACŁAW. Liter. Public. * 28. 2. 1889 w Rutkach, w Łomżyńskiem. S. Tomasza i Franciszki z Wieluńskich. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, stud. na fac. des sciences uniw. w Nancy. Red. działu lit. Gaz. Warsz. (ob. Warsz. Dzien. Nar). Ogł. m. in.: Chińskie cienie, Znak, Człowiek w czarnych okularach, Czarci młyn, Ziemia dwakroć obiecana. Warszawa, Red. Warsz. Dzien. Narod., N. Świat 47.

FIRLEJ-BIELAŃSKA Z WAGROWSKICH KAROLINA. Historyk. * 28. 1. 1872 w Czortkowie (Małop. Wsch.) Córka Karola i Heleny z Albinowskich. Zaśl. 28. 6. 1895 inż. Jana Bielańskiego. Uk. kurs bibliotekarski. Em. urz. sekr. kanc. cyw. prezyd. R. P. 1905—1912 przew. koła T. S. L. w Czortkowie. 1917—1919 prac. w P. O. W. jako kurierka. Ogł. monogr.: Nullo i jego towarzysze (Warszawa 1923), Roman Sanguszko (Warszawa 1925) oraz studia i szkice w Drodze, Bluszczu, Kobiecie Współczesnej, Kur. Por., Żołnierzu Polskim i in. Odzn.: K. N., K. W. Warszawa, Polna 66.

FISCHER JAN. Dr. wszechnauk lek. * 6. 4. 1902 w Przemyślu. S. Ernesta i Pauliny z Hansów. Uk. gimn. oraz wydz. lek. uniw. w Krakowie. Lek. kolej, b. kier. dyżurów lek. w szpit. w Krakowie; b. asyst. Szpit. św. Łazarza w Krakowie; lek. kliniki chorób wewn. Uniw. Jagiel. W 1920 ochotn. w. p. Od 1930 czł. Zw. Strzel. Przez 3 lata superarbiter sądu koleż. w Uniw. Jagiel. Czł. oraz preleg. oświat. VI koła T. S. L. w Krakowie. Kilkol. lek. wakac. kol. dziec. Zw. Pracy Ob. Kobiet (Kraków). Ogł.: Akuszerki w świetle historii położnictwa (Kraków 1921); szereg artyk. w język. niem. w Mitteilungen zur Geschichte der Medizin und der Naturwissenschaften (Lipsk), szereg artyk. w Archiwum Hist. i Filoz. Medyc. (Poznań) oraz Polskiej Gaz. Lek. Otrzym. nagr. senatu Uniw. Jagiel. w 1922—23 za pracę seminarialną pt. Czy medycyna jest nauką, czy sztuką. Czł. red. mies. Położna (Kraków, Lwów). Kraków, Piotra Michałowskiego 1 m. 2, tel. 1-74-99.

FISCHER JAN JÓZEF. Kupiec. Sport. * 1873 w Krakowie. Pionier narciarstwa i żeglugi jachtowej. W 1892 wprow. w Tatrach naukę jazdy na nartach. W l. 1893—1895 zwiedził na rowerze Europę zach. Bałkany, Afrykę Północną. W 1925 żegl. pierwszym jachtem polskim z Danii do Gdańska. Ogł.: Pod żaglami (Warszawa 1931) oraz liczne art. o turystyce zimowej, lotnictwie i żeglarstwie. Kraków, Rynek 14.

FISZLER BERNARD. Księgarz-nakładca. Antykwariusz. * 5. 12. 1894. Syn Kelmana i Zofii. Ож. z Hanną Gleichgewicht. Stud. medyc. na Uniw. J. Piłsudskiego. W 1920 sł. w w. p. Red. i wyd. mies. Szpargały. Warszawa, Hortensja 6, tel. 6-52-96.

FISZMEISTER EDWARD, patrz: RAN.

FITELBERG GRZEGORZ. Art.-muzyk. Kompozytor. * 18. 10. 1879 pod Dynaburgiem. S. Grzegorza. Ож. 1928 z Haliną Szmolc. Uk. studia muz. w Warszawie i Berlinie. Dyrygent Filharmonii Warsz. od 1907, kapelmistrz opery w Wiedniu 1911—14, dyr. w Petersburgu i Moskwie 1914—1920, nast. w Filharmonii Warsz. od 1923. Prof. Kons. Muz. w Warszawie od 1930. Autor kompoz.: Pieśń o sokole, poem. symf. na orkiestrę, Rapsodia polska (na orkiestrę), W głębi morza (poem. symfon.), Z mego życia, Protesileas i Laodamia (na głos z orkiestrą), Epizod na maskaradzie — dok. i zinstrument. (praca M. Karłowicza). Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., fr. L. H. 4, Kor. Rum. 3, Gw. Rum. 3, jugosł. Ś. S. 3. Warszawa, Elsterska 3, tel. 10-05.19.

FLACH JÓZEF. Dr fil. Dziennikarz. * 9. 9. 1873 w Krakowie. S. Karola i Aleksandry z Horaków. Ożen. w 1898 z Kazimierą Soswińską. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. fil. Uniw. Jagiel. i wied. (drat w Krakowie w 1897). W czasie wojny wykł. pod obcym nazw. w Gimn. im. M. Reya w Warszawie, nast. inspekt. pol. szkoły powsz. w Riazaniu 1915—16. W l. 1916—18 w Kijowie, org. teatru polsk., wicepr. Tow. Demokrat., wykład, w miejsc. gimn. pol. i kier. biura prasowo-informac. do spraw polskich przy rządzie ukraińskim. Czynny w pracy społ. przed wojną i po jej uk., jako sekr. Tow. N. Szk. W., czł. Tow. Op. nad Zab. Przeszł, wicepr. i od 1935 prez. Syndykatu Dziennikarzy Krakow., czł. Zarz. Gł. Zw. Dziennik. R. P., czł. zarz. Tow. Polsko-Węgiersk., Polsko-Jugosłowiańsk. i Polsko-Szwedzk., wicep. Zw. Literatów w Krakowie. Czł. Rady Przyb. prez. m. Krakowa; od szeregu lat czł. komisji teatralnej rady miejskiej, czł. kom. woj. P. C. K. i P. B. K. Ogł. m. in.: Gerhardt Hauptmann, Byron, St. Wyspiański, Polityczne i społeczne przekonania Schillera, Sprawa muzeum narodowego w Rapperswillu, Politycy galicyjscy. Stały współpr. Przeglądu Polskiego w Krakowie, Biblioteki Warsz. i Ateneum w Warszawie, ref. polski pism niem.; w czasie wojny Dziennika Kijowskiego i Dziennika Narodowego w Petersburgu, Echa Polskiego w Moskwie, po wojnie — Naprzodu, Nowej Reformy, I. K. C. i kier. red. Światowida. Odzn.: jugosł. Św. Sawy 3, węgiersk. K. Zasł. Kraków, Pierackiego 21 m. 2, tel. 1-66-36.

FLESZAROWA-DANYSZ REGINA ZOFIA, patrz: **DANYSZ-FLESZAROWA.**

FLOKSZTRUMPF MIECZYSŁAW. Dr med. Kier. zakł. leczenia radem przy Pol. Kom. do Zwalczania Raka. Konsultant I uniw. klin. chirurg. i szpitali miejsk. w Warszawie. * 11. 10. 1895. S. Maksymiliana i Franciszki. Ożen. z Janiną Janowicz. Uk. gimn. filolog. w Warszawie, wydz. nauk przyr. w Lyonie, wydz. lek. w Moskwie oraz we Lwowie. Po powr. z Rosji w 1. 1919 och. w. p. Por. rez. Prac. w org. walki z rakiem. Ogł. szereg prac z dziedziny onkologii (nauka o nowotworach), leczenia radem, serodiagnostyki raka po polsku oraz po niemiecku i francusku, między innymi.: Współczesne pojęcie o radzie, jego właściwościach biologicznych i leczniczych, (1925); Über die klinische Wertung des Komplemenbingsreaktion mit alkoholischen Krebsextrakten (1931); Les résultats éloignés de la curiethérapie du cancer du rectum (1936). Warszawa, Pierackiego 17, tel. 6-63-00.

FOGG (FOGIEL) MIECZYSŁAW. Art.-śpiewak. * 30. 5. 1901 w Warszawie. S. Antoniego i Anny z Becków. Ożen. 25. 4. 1925 z Ireną Jakubowską. Uk. szk. techn. w Kolonii. Ochotn. w. p. w 1919—21. Członek chóru „Dana" od chwili założenia (1928); jednocz. solista. Występ. we wszystkich krajach Europy, w Z. S. S. R. i Ameryce. Naśpiewał ok. 600 płyt gramof. solo i ok. 500 w chórze; często wyst. przed mikrof. Pol. Radia. Warszawa, plac 3 Krzyży 8 m. 22, tel. 9-60-31.

FOLKIERSKI WŁADYSŁAW. Dr fil. Romanista. * 1890 w Paryżu. Uk. Uniw. Jagiel. Prof. filol. romańsk. tamże od 1920. Czł.-koresp. Polsk. Ak. Um. od 1928. Ogł. m. in.: Cyd Kornela w Polsce (1917); Ze studiów nad XVIII w. (1920); Fredro a Francja (1925); Entre le Classicisme et le Romantisme (1925); Z wywczasów bibliofila. Źródła francuskie ślubów lwowskich Jana Kazimierza (1927). Kraków, Uniw. Jagiel.

FORMANOWICZ LEON MARIAN. Ks. * 26. 3. 1878 w Szubinie, woj. pozn. S. Franciszka i Franciszki z Nałęcz-Drzewieckich. Uk. w 1899 gimn. w Chełmnie, nast. semin. duch. w Poznaniu i Gnieźnie; święc. w Gnieźnie 2. 2. 1902. W 1903 wikary kośc. św. Trójcy tamże; w 1906 proboszcz w Modliszewku p. Gnicznem, gdzie czynny w walce o polskie szk. lud. 18. 2. 1927 kanonik metropolit. gnieźn. Archiwariusz i bibliotekarz kapit. metropolit. Ogł.: Biblioteka kapitulna w Gnieźnie (Poznań 1929); Katalog druków polskich XVI wieku Biblioteki Kapitulnej w Gnieźnie (Poznań 1930). Gniezno, Poznańska 1.

FORST DE BATTAGLIA OTTO. Dr fil. * 1889 w Wiedniu. Uk. wydz. fil. uniw. w Bonn. Ogł.: Ahnenverlust und Nationale Gruppen auf der Ahnentafel des Erzherzogs Franz Ferdinand (1912); Wywód przodków Marii Leszczyńskiej (1913), Genealogie (1913), Vom Herrenstande (1915—1916), Stanisław August Poniatowski und der Ausgang des alten Polenstaates (1927), Die französiche Literatur der Gegenwart (1928), Prozess der Diktatur (1930), Der Kampf mit dem Drachen (1931), Mutterstämme (1931), Das Geheimnis des Blutes (1932), ponadto art. w pism. polsk. i zagr. Wiedeń, Rathausstrasse 3.

FÓSKO ALFONS. Lek. weter. * 24. 10. 1884 w Maciejowakierzu, pow. Kozle. S. Juliusza i Anastazji z Chmielów. Ož. 3. 2. 1919 z Małgorzatą Kurka. Uk. wydz. weter. uniw. w Berlinie. 1907—11 prac. w zw. akad. pols. w Berlinie. Udział w akcji plebisc. na G. Śląsku. Uczest. 3 powst. śl. Por.-lek. wet. rez. Przy obj. G. Śląska org. sł. weter. w pow. pszczyńskim; czł.-współzał. T-wa Tatrz. na G. Śląsku; czł. Zw. Hallerczyków, Zw. Powst. w Pszczynie; zał. i prez. T-wa Ochrony Zwierząt. Dyr. rzeźni miejsk. w Chorzowie, którą zreorg. i unowocześn. Odzn. M. N. Chorzów II, Krakusa 3, tel. nr 4 01-94.

FÖRSTER KAROL. Mgr praw. Artysta-malarz. * 17. 5. 1902 w Kalwarii Zebrzydowskiej. S. Dawida i Herminy z Josefertów. Ož. 15. 9. 1931 z Serafiną Neuman. Uk. gimn. humanist., Ak. Szt. Piękn. i wydz. prawa Uniw. Jagiel. Wystawił szereg obrazów w kraju, w Belgradzie, Brukseli i Stokholmie, m. in.: Portret żony, Pisząca, Przy oknie. Współpr. I. K. C. pod pseud. Charlie. Kraków, Zwierzyniecka 14, tel. 171-11.

FRANCIC VILIM. Dr fil. Pedagog. * 1. 5. 1896 w Daruvar (Jugosławia). S. Gjuro i Josipy Budalek. Ož. 27. 6. 1925 z Kazimierą Zamoyską. Uk. gimn. w Wiedniu, nast. stud.fil. na uniw. w Grazu, Wiedniu, Krakowie i Tuluzie (1925). Slawista. Dyr. państw. gimn. w Katowicach. Lektor Uniw. Jagiel. w Krakowie. Wykł. Wyż. Studium Handl. w Krakowie. Za czasów szk. czł. druż. skaut. (1913—14); 1914—1915 w Leg. Polsk., zwoln. wskutek rany. Od 1918 prac. org. nad zbliż. polsko-jugosłow. (org. odczytów, wycieczek do Jugosł., kolonii młod. polsk. w Jugosł.). Sekr. Tow. Polsko-Jugosł. w Katowicach; czł. zarz. okr. Zw. Leg. w Katowicach; b. wicepr. Tow. Naucz. Szk. Śr. i Wyższ.; przew. Kom. Międzyszk. w Katowicach. Ogł.: Jugosławia jako nie wyzyskany rynek eksportu polskiego (Kraków 1931); Pieśni serbskie o Kosowym Polu i ich dzieje w Polsce (Kraków 1922); szereg prac o literat. i kult. Słowian połudn. Prace publicyst. w dziennikach polsk. i jugosł. z pow. dziedz. Odzn.: K. N., jug. Ś. S. 4. Katowice, Francuska 45, tel. nr 3-34-72.

FRANKOWSKI EUGENIUSZ. Archeolog, etnolog, iberysta, baskolog, muzeolog. * 22. 11. 1884 w Siedlcach. S. Władysława i Ludwiki z Kozłowskich. Ucz. do gimn. w Siedlcach, skąd w 1902 wydalony z 6 kl. za walkę o szk. polską, nast. w Żytomierzu, skąd w 1905 wyd. z kl. 8; maturę otrz. w Siedlcach, w gimn. polsk. Nal. do polsk. żytomiersk. korp. ucz. W 1911 uk. przyrodę na uniw. w Krakowie Od 1911 do 1914 i od 1921 do 1922 asyst. przy katedrze antropol. w Krakowie. W 1914 udał się do Maroka dla dalszych studiów. Nast. do 1920 przebywał w Madrycie. W 1921 doktor. z archeol. w Krakowie, w 1922 habilit. z etnogr. i etnologii na uniw. warsz., gdzie jako docent wykł. od 1922—1928. W 1926 mian. prof. etnografii i etnologii uniw. w Poznaniu. Od 1922 dyr. Muzeum Etnograf. w Warszawie, zorg. przy nim Pol. Biuro Etnograf., pozost. w łączności z podobnymi org. nauk. za gran. Od 1911 do 1914 prac. w Tow. Badaczy Wołynia w Żytomierzu, prowadząc badania etnograficzne i antropolog. na Polesiu. Od 1910 do 1913 współpr. z prof. Talko-Hryncewiczem w badaniach antropolog. nad góralszczyzną polską. Od 1914—1920 prow. badania etnograf. w Hiszpanii i Portugalii, od 1917—1920 współpr. z prof. Breuilem w bad. nad sztuką człowieka przedhist. w Hiszpanii. W 1919 wykł. etnografię (po hiszp.) na kursach metodologii i wyższej kultury w Bilbao. W 1918 zorg. i prow. Pol. Ag. Pras. w Madrycie, aż do chwili utw. tam pol. plac. dyplomat. W okresie wielkiej wojny koresp. i red. spraw słowiańskich w dzienniku madryckim El Sol. W okr. 1922—1936 prac. w muzeach etnograf. Portugalii, Hiszpanii, Francji, Anglii, Norwegii, Szwecji, Holandii, Niemiec, Czechosłowacji, Węgier, Austrii, Jugosławii, Bułgarii, Grecji, Turcji i Egiptu. Brał czynny udział w kongresach etnograf. tych krajów; w 1929—1935 prowadził badania w kraju Basków hiszpańskich. Ogł. 55 prac nauk. w tym 11 po hiszpańsku, 5 po francusku, 3 po portugalsku i 1 po niemiecku, m. in.: Jak lud nasz oświetlał chaty (1913); Wycinanki i ich przeobrażenia (1924); Zabiegi magiczne przy pożyczaniu, kupnie i sprzedaży u ludu polskiego (1925); Sukmany ludu polskiego (1928); Sochy, radła, pługi i płużyce w Polsce (1929); Sztuka ludowa w Polsce. Próba teorii formy i emocyj (1932); Los signos quemados y esquilados sobre los animales de tiro de la peninsula Iberica (1916); Horreos y palafitos (1918); Estelas discoideas de la peninsula Iberica (1920). Czł.-koresp. Ak. Historii w Madrycie, czł. Król. Ak. Galicyjskiej w Korunii, czł. K. Narod. Muzeum Antropol. w Madrycie, czł. Portugalskiego Tow. Antropol. i Etnol. w Oporto, czł. Portug. Tow. Etnografii i Archeol. w Lizbonie, czł. franc.

Szkoły Wyższych Studiów Hiszp. w Madrycie, czł. Komisyj: Antropolog. Etnograf. i Geograf. Pol. Ak. Um., współpr. Kom. Fizjograf. Tow. Nauk. Warsz., czł. Tow. Nauk we Lwowie i Poznaniu. Odzn.: M. 10-l. O. N., fr. Palm. Ośw. Publ., hiszp. Izab. Katol. 5, port. św. Jakuba od Miecza 5, jugosł. Św. S. 3. Poznań, Uniwersytet.

FRANKOWSKI FELIKS. Dyplomata. * 2. 5. 1892. W M. S. Z. od 1. 12. 18; 21. 7. 1919 — 1. 4. 1921 sekr. pos. w Madrycie, nast. w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z. do 1. 7. 1922. Od 1. 7. 1922 — 1. 5. 1923 w poselstwie w Kopenhadze, nast. do 10. 7. 26 w Watykanie. Od 10. 7. 26 r-ca pos.; od 1. 7. 29 r-ca amb. w Paryżu. Odzn.: O. P. 4; M. 10-l. O. N.; watyk.: Ś. Sylw. i Piusa IX 3; duń. Danebroga 5; Gw. Rum. 3; fr. L. H. 3. Paryż, Ambasada R. P.

FRANKOWSKI STEFAN. Kmdr dypl. * 3. 4. 1887 w Hołowlach, na Wołyniu. S. Jana i Marii ze Szczepkowskich. Oż. 27. 4. 1922 z Marią Różą Dobrowolską. Uk. szk. realną w Kijowie, korp. morski w Petersburgu (ob. Leningrad) (1908), kurs ofic. nawig. tamże i École de Guerre Navale w Paryżu (1924). Od 1908 sł. w mar. woj. ros.; podcz. w świat. na panc. „Cesarewicz", „Sława" i „Andrej Pierwozwannyj". Od 1919 w mar. woj. polsk. Do 1921 attaché pos. R. P. w Stockholmie, późn. dca dyw. torped., kmdt Szk. Podch. Mar. Woj., szef szt. Kier. Mar. Woj., dca obr. wybrzeża morsk. Ogł. Polityczno geograficzny opis Morza Bałtyckiego, liczne art. w Przegl. Morsk., kt. był pierwsz. red., i w Morzu. Czł. rady gł. L. M. i K., czł. rady gł. i prez. obw. morsk. L. O. P. P. Odzn.: O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10 l. O. N., fr. L. H. 4, szw. Miecza, wł. Med. za Rat. Gin. w Messynie 1908, M. I.

FRANKOWSKI WŁADYSŁAW WINCENTY. Dr med. * 5. 4. 1880 w Warszawie. S. Ignacego i Marii z Olszaków. Oż. 5. 8. 1911 z Franciszką Chylińską. Stud. na wydz. med. uniw. w Warszawie, Krakowie i Odesie, dypl. uz. w Dorpacie 1907. Prakt. w Szpit. św. Ducha w Warszawie. Za czas. stud. org. kółek samokszt. wśród prac. kolej., pocz. o kier. nar.-demokr., nast. P. P. S. Zał. bibl. publ. na N. Bródnie. 1901 do 1907 czł. Kom. Rob. Udz. w akcji str. w warszt. kolei Terespolskiej w Warszawie i oprac. postulaty kolejarzy. W 1914 lek. w. ros. W 1918 lek. miejski w Płocku, zorg. wydz. zdrowia zarz. miejsk. Nast. sł. w w. p. Od 1922 mjr rez. Lek. miejski i ordyn. szpit. w Płocku. Zorg. ośr. dla ubogich: weneryczny, jagliczny i cały ośr. zdr. Inicj. i twórca Klubu Nauk.-Społ.-Polit. w Płocku. Współzał. i I wicepr. płockiego oddz. P. C. K., prez. koła L. O. P. P. Zorg. Tow. Hig. i ogr. jordanowski. Incj. por. przeciwalkohol. „Trzeźwość" oraz abstyn. koło młodz. Współpr. w Stow. Zw. Kolej. Niepodl. Ogł. liczne artyk. fachowe i z in. dziedzin. Płock, St. Rynek 8, tel. 11-03.

FRANTZ WIKTOR MARIA WŁADYSŁAW. Mgr fil. Public. Liter. * 30. 11. 1904 w Tarnopolu. S. Ludwika i Zofii z Kozarskich. Oż. 3. 7. 1933 z Wandą Piskorską. Uk. wydz. human. Uniw. Jana Kaz. Ppor. rez. Współprac. Państw. Wyd. Książek Szk. Od 1917 prac. w harc., prow. obozy, org. zloty kraj. i międzyn. Od 1931 red. nacz. „Skauta" we Lwowie. Ogł.: Z bocianich wypraw i przygód oraz szer. art. i rec. w czasop. harc., lit. i pism. codz. Lwów, Tarnowskiego 44.

FRĄŚ LUDWIK. Dr fil. Ks. Czł. Zak. OO. Redemptorystów. * 16. 8. 1901 w Uściu Solnem. S. Jana i Marii ze Szczurków. Uk. gimn. VI w Krakowie, semin. wyższe oo. redemptorystów w Tuchowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. Naucz. gimn. Ochotnik w wojnie polsko-bolszew. Ogł.: Obrona Zbaraża 1649; Bitwa pod Zborowem 1649; Obrona Jasnej Góry w r. 1655; Nauki majowe o obronie M. B. Nieustającej Pomocy (1936). Toruń, Bielany, tel. 15-07.

FREDRO-BONIECKA MARIA, patrz: BONIECKA-FREDRO.

FRENKIEL TADEUSZ. Art. dram. Reżys. * 1896 w Warszawie. S. Mieczysława. Wyst. od 15. 1. 1919 w Rozmaitościach warsz., Bagateli krakowsk., teatr.: Letnim, Praskim i T. K. K. T. w Warszawie. Reżys. m. in.: Pomysł panny Franciszki (Gavaulta, 1922); Diabelski młyn (Molnara); Pierścień z szafirem (Lakatosa); Książę małżonek (Xanrofa); Ostatni pocałunek (Lengyela). Warszawa, Hoża 1.

FREUND-KRASICKI MIKOŁAJ. Płk dypl. * 1. 6. 1888 w Czernelicy k. Tarnopola. Uk. gimn. w Brzeżanach i Wyż. Szk. Woj. (1922). Stud. na Politechn. Lwowsk. Nal. do Zw. Strz., gdzie uk. kurs ofic. W 1913 wst. celem odb. obow. sł. wojsk. do mar. woj. austr. W 12. 1915 przeszedł do 1 bryg. Leg. Po kryz. przys. wciel. do w. austr. Od 10. 1918 w w. p. Dca komp. i baonu w 5 p. p. Leg., nast. pełn. sł. w adiut. Nacz. Wodza. Po wojnie zca dcy p. p., szef szt. dyw. piech., dca p. p., szef szt. O. K., dca bryg. K. O. P. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

FREUNDLICH LEON. Pedagog. * 10. 7. 1899 w Dolinie. S. Józefa i Heleny z Zimmermanów. Uk. W. S. H. w Krakowie (1931), wydz. prawa na Uniw. Jag. (absol.) oraz Inst. Pedagog. w Krakowie. Jako ucz. czł. harc. Od 1913 czł. Druż. Strzel. w Rzeszowie. Od 1917 sł. w w. austr., nast. w w. p.; udz. w obr. Lwowa, w wojnie ukr. (ranny p. Haliczem w 1919), w wypr. kijowskiej. Zwoln. na dalsze studia w st. por. Prac. w szkolnictwie; org. szkoły handl. w Czortkowie i Sokalu (ob. gimn. kupiec.). Dyr. gimn. kupieck. w Sokalu. Prac. w Z. S. i sekcji odczyt. T. S. L. Czł. rady nadz. K. K. O.; czł. zarz. W. F. i P. W., L. O. P. P.; przew. kom. rew. L. M. i K., P. C. K., F. O. M., Tow. Bud. Szkół Powsz.; czł. Tow. Obr. Kr. Wsch., Kom. Porozum.; czł. Tow. Obr. Kr. Zach.; Z. S., Zw. Naucz. Szk. Powsz., czł. kom. rew. Fund. Pracy; zast. radnego miejsk. Ogł. Pogotowie gospodarcze Polski na wypadek wojny oraz art. gosp. i ekon. Sokal, Kościuszki 161, tel. 62.

FREYD ALEKSANDER. Dr med. * 6. 8. 1897 w Warszawie. S. Mariana i Reginy Marii z Godé-Makowskich. Ożenił 29. 10. 1932 z Ireną Klewin († 10, 8. 1934). Uk. gimn. im. M. Reya w Warszawie, wydz. lek. i fil. uniw. warsz. i inst. med. kolon. w Paryżu. W 1917—18 mł. asyst. przy kated. anatomii opis. uniw. warsz. W 1925 zdobył pierwsze miejsce na międzynar. konk. med. uniw. paryskiego i mian. asyst. W 1928 del. rządu polsk. w eksped. do Peru i Brazylii celem zbadania ter. wyznacz. na kolonizację polską, odbył pierwszą w świecie podróż hydroplanem wzdłuż Amazonki Peruańskiej (ze śp. por. Cornejo) do trędowiska w San Pablo, gdzie przeprow. bad. nauk.; nast. wraz z mjrem Lepeckim i kpt. Zarychtą udał się na ter. nieznane do dopł. rzeki Tambo, stud. obyczaje nieznanych szczepów czerwonoskórych. W 1930 deleg. Polski na kongres malarycz. w Algerze, odbył podróż z karawaną nomadów do punktu oddal. ok. 200 km na płd. od Tougourtu. W 1931 deleg. na kongres med. kolon. w Paryżu, gdzie wybrany sekr. gen. Stał. Komit. Medyc. Egzot. Od 11. 1931 czł.-koresp. akad. geograf. w Limie. Podczas wojny świat. czł. wolnej szkoły strzel. w Warszawie; od 1915—1918 czł. P. O. W., kmdt oddz. techn.-bojow. Warszawy i kmdt obw. podmiejskich. W 1918 adiut. 31 p. p., w 1919 uk. Szk. Podch. (klasa 2). Na fr. w 7 p. p. Leg. Ranny nad Słuczą. Czł. zarz. gł. Zw. Peowiaków i Zw. Of. Rez.; przewodn. sekcji biologii kolon. L. M. i K.; wicepr. Zw. Pionierów Kolon.; wicepr. Polsk. Tow. Metapsych. Ogł.: Aspergillose pulmonaire (Paris 1925); Przypadek aspergillozy płuc wyleczonej jodem (Polsk. Gaz. Lek. 1928); Parę spostrzeżeń z trędowiska w San-Pablo (Terapia Nova 1929), Patologia Amazonii Peruańskiej (Warszawa 1930, w jęz. franc. Paryż 1931); Geografia lekarska; La lutte internationale contre les fléaux coloniaux (Paris 1931); Choroby klimatyczne (Kwart. Nauk. Inst. Emigr. 1930); La prophylaxie du paludisme (Alger 1930); Une propriété nouvellement observée de l'huile de chaulmoogra (Paris 1932); Choroba tęgoryjcowa (Warszawa 1932); Klinika ukąszeń jadowitych (Warszawa 1933); Gorączka maltańska (Warszawa 1933); Przypadek angina pectoris u osobnika z „situs inversus" (Warszawa 1930); art.: Dwa dni wśród trędowatych nad Amazonką (Morze 1928); Wspomnienia z Amazonii (Auto 1928); Kongres malarii w Algerze (Morze 1930) oraz liczne artyk. w prasie codz., warsz. i paryskiej. Odzn.: K. N., K. W. 2, K. Z. sr. i zł., M. za W., łot. K. Aizsarg. Warszawa, Wilcza 13, tel. 9-12-83.

FREYMAN JAN. Inż.-leśnik. * 22. 10. 1900 w Bachmaczu (Ukraina). S. Aleksandra i Olgi z Kwaśnickich. Ożenił z Haliną Kotowską. W 1922 matura w gimn. im. ks. J. Poniatowskiego w Warszawie. W 1930 uk. S. G. G. W. w Warszawie, studia uzup. w Inst. Nauk. Org. Pracy. Należał do P. O. W. Ukrainy i Besarabii (1917—19). W okresie 1920—21 ochot. w 205 p. p., nast. służył w 2 p. uł. Grochowskich. Ppor. rez. 21 p. p. Prac. w harcerstwie oraz org. szkolnych i akad., m. in. w okresie 1922—1930 wiceprezes Akadem. Koła Pracy Nauk. S. G. G. W., prez. Ogniska Akad. P.C. K.; czł. Kurat. Ognisk Akad. dla Polaków z Rusi, czł. Zarz. Warsz. Koła Opieki nad Dziećmi i Młodzieżą, wicepr. Tow. Przyj. Dzieci Ulicy, dyr. burs: w P. C. K. dla ucznia żołnierza, w Polsko-Amer. Kom. Pom. Dzieciom — dla młodz. z kresów, w Centr. Zw. Osadników, w Polskim Tow. Emigr. W 1930—35 prac. w Sekr. Gen. B. B. W. R. Prakt. w dyr. warsz. lasów państw. (1922) oraz w lasach i zakł. przemysłu drzewnego w Danii (1925). B. doradca do spraw leśnych w Sekr. Gen. B. B. W.R. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, al. Ujazdowska 37 m. 21.

FRIEDBERG WILHELM. Dr fil. Paleontolog i geolog. * 1873. Czł.-koresp. Pol. Ak. Um.; współpr. komis. fizjograf. Pol. Ak. Um.; czł. czynny Lwowsk. Tow. Nauk.; dziekan wydz. mat.-przyrodn. Uniw. Poznańsk. w 1926—27; prof. uniw. krakowskiego i lwowskiego. Ogł. szereg prac

nauk. z dziedz. paleontologii i filoz., m. in. Studia geologiczne w okolicy Rzeszowa i Łańcuta (1899); Atlas geologiczny Galicji (zeszyty 16, 19, 1903); Nowe skamieliny miocenu ziem polskich (1907); Zasady geologii (1913); Z zagadnień paleontologii (1924) oraz szereg artyk., krytyk i rozpraw nauk. w prasie codz. i fach. Lwów, Kopernika 33 m. 5.

FRIEDE MAKSYMILIAN. Przemysłowiec. * 7. 3. 1887 w Warszawie. S. Adolfa i Teofili z Szyszków. Ożenił 7. 7. 1914 ze Stefanią Ankier. Współwł. f-my Dom Handl. Pomeranc, Kahan, Friede w Warszawie, czł. zarz. i dyr. „Kluczewskiej Fabryki Papieru i Celulozy S. A.", „Sp. akc. Gnaszyńskiej Manufaktury", „Gnaszyńskich Zakładów Ceramicznych S. A.", czł. rady „Warsz. Tow. Fabr. Cukru S. A.". Prez. Feder. Zrzeszeń Przedst. R. P., prez. Stow. Przedst. Handl. w Warszawie, radca Izby Przem.-Handl. w Warszawie, radca Giełdy Pien. w Warszawie (od 1921), sędzia handl. S. Okr. w Warszawie, wicepr. Izby Handl. Polsko-Palestyńskiej. Przyczynił się do zorgan. zawodu przedst. handl. i komisantów w Polsce. Ogł. art. na tematy gospod. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł. Warszawa, pl. Napoleona 3, tel. 6-40-36.

FRIEMANN WITOLD. Muzyk. * 20. 8. 1889 w Koninie. S. Alfonsa i Marii z Brodowskich. Ożenił 5. 8. 1922 z Ireną Lelewel. Uk. gimn., nast. Konserwat. Warsz. oraz wyższe studia muz. w Lipsku i Meiningen pod kier. prof. Maksa Regera i Józefa Pembaura. Nal. do P. O. W. i Strzelca (1917—20), w czasie wojny bolszewickiej sł. och. w 15 p. uł. do zaw. broni. Kompozytor, pian. i krytyk muz., nauczyciel przedmiotów teoretyczn. Ref. muz. biura studiów Polskiego Radia. Skomp. 2 prace do słów J. Kochanowskiego na sola, chóry i orkiestrę, 2 koncerty fortep. z tow. ork., utwory orkiestr., kwartet smyczkowy (Rapsod śląski), sonatę skrzypcową, suitę skrzypcową, sonatę altówkową, suitę altówkową, suitę fortepianową, 12 mazurków, 12 preludiów na fortepian oraz drobne utw. chór., fortep., wioloncz., altówkowe, skrzypcowe, duety wokalne, marsze wojskowe, hymny i ponad 100 pieśni. Warszawa, al. Niepodległości 132-136 m. 41.

FRIESNER HERMAN. Inż.-chem. * 11. 2. 1902 w Stanisławowie. S. Leona i Berty z Gernerów. Ożenił 16. 6. 1929 z Laurą Finkelstein. Uk. szkołę śr. w Wiedniu (1923 do 1924) i politech. w Darmstadzie 1928. 1928 do 1933 prac. w przemyśle naft. w Gródku, w rafin. w Skawinie i Stanisławowie. Od 1933 czł. zarz. Mysłow. Walcowni. Ogł. Gewinnung und Reinigung des Erdöles sowie seine Verwendungsmöglichkeit (Technik 1928). Mysłowice, Bytomska 27, tel. 2-20-96.

FROMM ARTUR JULIAN. * 26. 3. 1895 w Warszawie. S. Karola i Joanny-Augusty ze Skowrońskich. Uk. gimn. i wydz. prawny uniw. w Moskwie, stud. na Uniw. J. P. i W. W. P. Zca dcy oddz. partyz. „Strzelca Nadniemeńskiego" na Kowieńszczyźnie. 1919 przydz. do 2 oddz. szt fr. lit.-białor., nast. do dtwa 6 armii Udz. w zdob. Wilna i walkach w okr. odwr. pod Warsz. Wicedyr. Z.U.P.U. w Warsz. i zast. nacz. dyr. Państw. Zakł. Emeryt. Wicepr. Zw. Prac. Bank., prez. zarz. gł. Zw. Prac. Inst. Ub. Społ. (1929—31), warsz. rady okr. Centr. Org. Zw. Zaw. Prac. Umysł., rady nacz. i kom. wyk. Unii Zw. Zawod. (1932—35), twórca i prez. Inst. Ośw. Prac. (1933—36). Warszawa, Filtrowa 64, tel. 6-88-48.

FRONCZAK FRANCISZEK EUSTACHY. Dr medycyny. Działacz emigracyjny. * 1874 w Buffalo (St. Zj. A. P.). W 1896 poseł do legislatury stanowej w N. Yorku. W l. 1898—1903 kom. sł. cyw. W 1899—1900 lek. więzienny. 1900 brał udział w zjeździe przyrod. i lek. pol. w Krakowie. Zajmował różne wybitne stanowiska w Ameryce. W czasie wojny major w St. Zjedn. i lek. nacz. armii ochotn. we Francji. Lekarz nacz. m. Buffalo. Ogł. m. in.: Stosunki lekarskie w Stan. Zjedn. Amer. Płnc. (Przegląd Lekarski 1900, odb. Kraków 1900). Odzn. O. P. 3, fr. L. H. 5. Chicago (Ill.) U. S. A. 1231 Milvaukee Av.

FRYCZ KAROL JÓZEF. Art.-mal. Dekorator. * 17. 3. 1877. S. Kazimierza i Heleny z Trzetrzewińskich. Nauki śr. w Gimn. św. Anny w Krakowie oraz w Bochni, nast. w Ak. Sztuk Pięk. w Krakowie i Kunstgewerbeschule w Wiedniu. W l. 1905—08 wykł. na kursach A. Baranieckiego w Krakowie, nast. (1908—10) na kursach druk. Jako radca Kom. Polsk. na Syberii i w Japonii, wykł. na wyższych ucz. w Tokio, Kioto, Osaka. Po powr. do kraju nacz. deko-

rator teatrów: Polskiego, Narodowego i in. w Warszawie oraz prof. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. Dyr. teatru im. Słowackiego w Krakowie. Czł.-zał. tow. „Polska Sztuka Stos.", czł. i sekr. tow. „Sztuka" w ciągu 25 lat, czł. Z. A. I. K. S. od chwili powstania, czł. Z. A. S. P. Ogł. 120 felietonów z Dalekiego Wsch. w Kur. Por., Tyg. Ilustr., Rzeczypospolitej, Warszawiance. Skomp. oprawę dekor. dla 550 sztuk w teatrach: Polskim, Narodowym, Małym, Nowym i Letnim w Warszawie, dla 100 sztuk w teatrze Słowackiego w Krakowie, dla 2 w teatrze Miejskim w Łodzi i 2 w teatrze paryskim. Uzyskał 1 nagr. na konk. na polichromię kościoła i katedry ormiańskiej we Lwowie. Odzn. O. P. 4. Kraków, Warszawska 7.

FRYCZKOWSKI IZYDOR. Dr med. * 31. 3. 1902 w Pabianicach. S. Wojciecha i Balbiny z Fokczyńskich. Oż. 19. 10. 1936 z Marią Kier. Ukoń. gimn. w Pabianicach w 1922 i wydz. lek. Uniw. Jag. w 1930. Sł. w w. p. 1930 do 1931; ppor. rezerwy. Asyst. i kier. oddz. chir. szpit. Spółki Brack. w Mysłowicach. Czł. Tow. Lek. Polaków na Śląsku, czł. Izby Lek. Śl. Ogł. art. fach. Mysłowice, Bytomska 39.

FRYDRYCH MARIAN LUDWIK. Ppłk * 15. 8. 1897 w Piotrkowie. Syn Jana i Marii z Wielgatów. Uk. szk. śr. Od 1912 w Skautingu, nast. w Druż. Strzel. Od 1914 w I komp. kadr. Leg. Polsk., nast. w 1 p. p. Leg. Ranny kilkakr. W 7. 1917 intern., zbiegł., prac. w P. O. W. W w. p. dca komp. i baonu w 33 p. p., ranny, nast. prac. w W. F. i P. W. Ob. kmdt gł. Zw. Strzel. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., szer. ord i odzn. zagr.

FRYDRYCHOWICZ BOLESŁAW. Działacz społ. * 18.8.1894 na Inflantach Polskich. S. Maurycego i Ireny z Dembińskich. Uk. szk. śr. i stud. rol. Od 1910 do 1914 prac. wśród. Mł. Nar. i w niepodl. org. szk. 1914 do r. 1916 sł. w Leg. Pol. (1 p. art.), w 1914 ranny. Od 1917 do 1918 w ob. intern. w Szczypiornie i Łomży. Rozbr. Niemców. Od 1920 w rez.

Od 1923 prez. okr. Podlask.-polesk. Zw. Leg., od 1924 do 1930 kier. okr. Zw. Strzel. w Brześciu n.B., od 1928 czł. zarz. wojew. L. O. P. P. w Brześciu n. B., czł. zarz. gł. L. O. P. P., od 1933 wicepr. zarz. woj. P. Z. O. O., prez. i wicepr. rady woj. Zw. Osadn. na Polesiu, przewodn. kom. porozumiew. org. społ. na woj. poleskie. Radny Brześcia n. B. i przewodn. miejskiej kom. rewiz. Zał. i red. (1922—1923) czasop. „Głos Poleski". Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. sr., odzn. zł. L. O. P. P. Brześć n. B., Sobieskiego 52, tel. 99.

FRYLING JAN. Dr praw i umiejętn. polityczn. Dyplomata. * 8. 10. 1891 we Lwowie. S. Zygmunta i Walentyny z Frenkiel-Niwińskich. Oż. 26. 4. 1928 z Martą Niewodniczańską.

Uk. gimn. III we Lwowie, nast. uniw. w Monachium i Lwowie. Kier. ref. Ligi Narodów w Minist. Spr. Zagran. Od r. 1932 wykł. zlec. w Uniw. J. Kazimierza (hist. polit. Dalekiego Wschodu). W czasie stud. uniw. czł. „Kuźni", „Zarzewia", Druż. Strzel. Od 1914 do 1917 w Leg. Polsk. Ogł. prace liter., publicyst. i nauk. w dziennik. i czasop. („Zarzewie", „Świat", „Tyg. Ilustrow.", „Sfinks", „Przegląd Polityczny", „Wschód", „Polityka narodów"). Osobno Elementy problemu mandżurskiego (1932). Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, węg. K. Z. 2, jugosł. Św. Sawy 3 i 4, Kor. Rum. 3, jap. Wsch. Słońca 3, austr. K. Zasł., portug. Chrystusa 3, grecki. Zbawiciela 3, jap. med. wstąp. na tron Hirohito Showa. Warszawa M. S. Z.

FUCHS FRANCISZEK. Dr fil. Pedagog. * 19. 3. 1881 w Warszawie. S. Aleksego i Marii z Krudowskich. Uk. Uniw. Jagiel., stud w Berlinie. Prof. Gimn. J. Sobieskiego w Krakowie. Kier. ogniska metodyczn. historii; wykł. w Instyt. Pedagog. w Katowicach. Ogł. Ustrój dworu Stefana Batorego (Ks. Pam. ku uczcz. Winc. Zakrzewskiego); Kilka uwag o nauczaniu geografii oraz art. w Czasie i I.K.C. Kraków, Sobieskiego 3.

FUCHS STANISŁAW. Przemysłowiec. * 19. 8. 1879 w Warszawie. S. Juliana i Marii ze Szwedów. Oż.: 1° 10. 4. 1910 z Janiną Ruszkowską, 2° 17. 5. 1936 z Krystyną Smolka. Uk. szk. realną w Warszawie, ak. handl. w Dreznie, stud. prawo w Sorbonie. W 1920 ochotn 5 p.p. Leg. Przez 3 l. sędzia handl., przez 15 lat

czł. kom. dyskont. B. G. K., założ. i przez 21 lat prezes Zw. Fabryk. Cukiern. w Warszawie. Konsul honor. ks. Monaco. Warszawa, Górnośląska 22, tel. 9-64-75.

FUDAKOWSKI KAZIMIERZ BOHDAN. Rolnik. * 1881. S. Kazimierza i Ludwiki z Bielskich. Oż. z Marią Kicińską. Uk. szk. nauk polit. w Paryżu i uniw. w Monachium. Przed wojną org. potajemn. kółek roln. w Chełmszczyźnie. W 1918 czł. Kom. Obyw.w okup. austr. B. czł. Rady Stanu. Czł. rady Min. Skarbu. W 1923 Prez. Centr. Tow. Roln. Prez. Zw. Izb i Org. Roln. R. P. Czł. Rady Banku Polskiego, zał. i prez. Zrzesz. Właśc. Lasów R.P. Senator R. P. 1935—40. Odzn. O. P. 2. Warszawa, Wiejska 5, m. 2, Krasnobród, woj. lubelskie.

FUKSÓWNA JÓZEFA. Dział. społ. * 21. 12. 1890 w Stanisławowie. C. Adolfa i Marii z Kuczyńskich. Uk. gimn. w Stanisławowie i kursa handl. Przez 30 lat urzędn. Miejsk. Komun. Kasy Oszczęd. W 1914 prac. w tajnym komit. pań nies. pomocy legionistom; w 1913 w Zw. Strz., nast. w Lidze Kob., w Kom. Op. nad Żoln., od 1917 w P. O. W. w Stanisławowie; kilkakrotnie areszt., intern. i skazana na śmierć, pracuje w zarz. komit. Pom. Armii Och., w Radzie Gł. Opiek. Czł. Komit. Bud. Pomn. Poległ. Bohat. na cm. w Stanisławowie. Od 1928 jedna z założ. Z. P. O. K. w Stanisławowie i przew. zrzesz. wojew. Z. P. O. K. Czł. zarz.: Kom. Fund. Pracy, Komit. Pom. Bezrobotn., Op. nad dziećmi i Młodz., wojew. kom. Pom. Młodz. Akad. Czł. Rady Op. Społ. przy Min. Opieki Społ. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr., Stanisławów, 3 maja 33.

FULARSKI MIECZYSŁAW. Podróżnik. Literat. * 25. 3. 1896 w Będzinie. S. Józefa i Zofii z Sokołowskich. Uk. szk. śr. tamże. Czynny w organ. niepodległ. młodz. Sł. w Legionach, nast. w P. O. W. i w w. p. Mjr dypl. W l. 1921 do 1925 odbywał podróże do Ameryki Płd., prow. działaln. społ.-organiz. wśród naszego wychodztwa. Prez. Zw. Naucz. Szk. Polsk. w Brazylii, komendant gł. „Junaka", zw. tow. sport. mł. polskiej w Brazylii, w 1927 powraca do kraju. Czł. zarz. gł. L. M. i K., czł., org., współzał. Zw. Pionierów Kolonii, czł.-zał. Inst. Współpr. Z za gr., czł. zarz. Tow. Pol.-Brazylijskiego, wicepr. Świat. Zw. Polak. Z za gr. Od 1935 dyr. nacz. pol. biura podr. „Orbis". Ogł.: m. in. Przysposob. wojsk. u obcych (Warszawa, 1929), Przysposob. wojsk. w Polsce (Warszawa, 1928), Historia wojenna 21 p. p., Argentyna — Paragwaj Boliwia (2 t., Warszawa, 1929), Polskie kolonie rolnicze w Argentynie (Warszawa, 1927), Zagadnienie ruchu turystycznego (Warszawa, 1935). Odzn.: K. N., O. P. 5, K. W. 4, K. Z. sr., M. za W. Warszawa, Dziennikarska 9.

FULMAN MARIAN LEON. Ks. Mgr Św. Teol. Bp lubelski. * 27. 3. 1866 w Starym Mieście k. Konina. S. Jana i Teodozji z Kroplewskich. Uk. gimn. filol. w Kaliszu, semin. duch. we Włocławku, nast. Akad. Duch. w Petersburgu. Wyśw. 13. 5. 1889; sakrę biskupią otrzymał 17. 9. 1918. Prof. teol. dogmat. sem. duch. we Włocławku, nast. prob. par. św. Zygmunta w Częstochowie. Za nauczanie języka polskiego skazany w 1895 przez rząd ros. na 5 lat zesłana do Rosji. Po roku pobytu w Niżnim Nowgorodzie, objęty amnestią z ok. kor. ces. Mikołaja II. Poseł do I dumy państwowej ros. Odzn. O. P. 2, Lublin, Zamojska 2, tel. 26-24.

FURGALSKI TEODOR. Płk dypl. * 11. 9. 1893 w Brzostku, w Małopolsce. Uk. gim. w Rzeszowie (1911), stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel., uk. Woj. Szk. Szt. Gen. (1919) i kurs. doszkol. w Wyż. Szk. Woj. (1922). Nal. do Zw. Strzel., gdzie uk. szk. ofic. Od 8. 1914 sł. w 1, nast. 5 p. p. Leg. Po kryz. przys. wciel. do w. austr., był na fr. włoskim. Od 1. 11. 1918 w w. p. Dca komp. i baonu 5 p. p. Leg., szef oddz. w szt. 13 dyw. piech., szef szt. 30 dyw. piech., szef wydz. w O. I. Szt. Gen., szef Biura Og.-Org. M. S. Wojsk., dca p. p., szef oddz. II Szt. Gł. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5 i 4, finl. R. B. 3, czechosł. L. B. 3, łot. 3 Gw. 3.

FURS-ŻYRKIEWICZ LEONARD, patrz: ŻYRKIEWICZ-FURS

FÜRBEK LEON. Dr med. * 28. 6. 1871 w Stanisławowie. S. Jana i Anny z Mühlradów. Ożen. 5. 8. 1905 z Ellą Koszyk. Uk. gimn. III w Krakowie, nast. wydz. med. Uniw. Jagiel. (1889). Prakt. w szpit. św. Łazarza ($4^1/_2$ lat). Od 1904 lek. kolej. w Tarnowie., od 1906 lek. pow. w Tarnowie. Od 31. 1. 1932 emeryt., od 1. 2. 1932 lek. nacz. Ub. Sp. w Tarnowie., Lek. nacz. poradni sport.-lek. Za czasów akad. czł. org. młodz. Od 1914 kpt.-lek. w wojsku austr., od 1918—1921 kpt.-lek. w. p., nacz. szpit. epid. i zakł. dezynf. w Tarnowie. Czł. Tow. Lek. w Krakowie i Lwowie. B. czł. B. B. W. R., czł. zarz. Strzelca. Tarnów, Urszulańska 4, tel. 38.

G

GABERLE KAZIMIERZ JAN. Inż.-chem. i elektr. Mjr. * 8. 2. 1896 we Lwowie. S. Emila i Wilmy z Breitenbergów. Oż. 15. 6. 1932 z Heleną Węgierską. Uk. śr. szk. wojsk. w Hranicach, na Morawach. Wojsk. akad. techn. w Mödlingu, wydz. chem. Politechn. Warsz. (1926), École Supérieure d'Electricité w Paryżu (1928). Od 1918 w w. p. Pełn. sł. w wojsk. łączn. na fr. i w kraju. W 1930 kier. laborat. w Inst. Badań Inż. Czł. zarz. Stow. Techn. Polsk., w 1933—34 prez. tegoż stow. Prac. w Tow. Wojsk.-Techn. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

GABOWICZ JÓZEF. Art.-rzeźb. * 14. 7. 1862 w Kolnie w Łomżyńskiem. S. Henryka i Debory z Weinbergów. Oż. z Heleną Litauer. Stud. pocz. w Warszawie, u prof. W. Gersona i L. Kucharzewskiego, nast. w Petersburgu, gdzie ukończył Ak. Szt. Piękwreszcie w Paryżu, pod kier. Rodina i Thomasa. W 1915 zorg. wyst. w Moskwie narzecz uchodźców polsk. Wyk. popiersia: Chopina, Orzeszkowej, Słowackiego, Moniuszki, Al. Fredry; kompozycje: Spragniony, Rybak, Samoobrona, Chleb, Macierzyństwo, Pisklęta, Ostatnia kropla, Wyzwolenie, Zadumana, Wieści zza morza, Szarotka, Płaczka, Jedyna koszula, Żywa struna, Przyjaciółki, Marzenie, Na rozdrożu, Pragnienie miłości, Sen. W 1898 w Salonie paryskim otrz. „Mention honorable", w 1899, na konk. lit. i art. w Paryżu, 2. nagr. W 1900, na wystawie międzynarodowej w Paryżu, medal. W 1907 jedną z rzeźb, wyst. w Salonie paryskim, zakup. muzeum w Bangkoku (Syjam); W 1908 i 1909 w Liverpoolu, na wyst. „Walker Art Gallery" rzeźby jego znalazły nabywców. W 1910, na wystawie międzynarodowej w Brukseli, jedną z rzeźb zakup. Ministr. Kult. i Sztuki. W 1910, za całokształt pracy art., odzn. przez franc. Min. Kult. i Szt. palm. Of. d'Acad. Warszawa, Śliska 28/7, tel. 2-39-98.

GADKOWSKI JAN. Podróżnik. * 1897 w Warszawie. Kier. działu fotograf. Pol. Ag. Tel. W 1926 odbył podróż do Konga belgijskiego, badał życie Murzynów, opanował miejscowy dialekt. Ogł.: Z Konga do Europy, Podróż wzdłuż franc. wybrzeża Afryki (Morze 1931).

GADOMSKI ADAM. Dr. Geograf. Podróżnik. * 26. 7. 1894 w Wieliczce. Pracował w org. niepodległ.; sł. w Leg. Pol. Po wojnie asystent przy katedrze geologii, nast. geografii Uniw. Jagiel. Od 1923 naucz. gimn. w Krakowie, od 1928 asyst. i nast. dra W. Jezierskiego w prac. geograf. M. W. R. i O. P. w Warszawie. Od 1930 naucz. gimn. w Warszawie; od 1932 st. asyst. Inst. Geograf. Uniw. Jagiel. Podróż. po Europie połud. i zach. Egipcie, Sudanie, Grecji, Azji Mniejszej. Ogł. m. in.: Monografia glacjalna półn. stoków wysokich Tatr. (Cieszyn 1926 i 1928), Z morfologii pustyni liberyjskiej (Czasop. Geogr. 1925), Polski dorobek naukowy w geografii kol. (I.K.C. 1930), poza tym art. w różnych czasop. Kraków, Michałowskiego 13.

GADOMSKI FELIKS. Inżyn. * W 1894 w Lubarze. B. nacz. wydz. wych. zamorskiego w b. Urz. Emigrac. Nacz. wydz. w Min. Op. Społ. W 1921 współprac. w ogł. wyników powsz. spisu ludn. w Polsce. W 1928 uczest. pol. eksp. bad. do Montanii peruw. z ram. Min. P. i O. S. Red. skorow. miejscowości Rzeczypospolitej Pol. Ogł. m. in.: Emigracja jako czynnik światowego rozwoju gospodarcz. (Kwart. N. I. Emigr. 1927), Org. państw. statystyki emigrac. (tamże 1926). Lublin, Hipoteczna 4 m. 10.

GADOMSKI HENRYK. Art.-muzyk. * 2.1.1907 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Leona i Marii z Gorayskich. Uk. gimn. w Moskwie, państw. Konserw. Muz. w War-

szawie (1931), Szk. Podch. Rez. Kompozytor pieśni na 1 głos, z tow. fortep., sonaty fortep., kwart. smyczk. Suity baletowej na małą ork. symf., szeregu drobn. utw. fortep. oraz ilustr. muz. dla teatrów i radia. Warszawa, Marszałkowska 31a.

GADOMSKI KAZIMIERZ. Mgr praw. * 11. 8. 1901 w Stanisławowie. S. Władysława i Karoliny z Jakubschów. Oż. 16. 2. 1926 z Janiną Wołoszyńską. Uk. gimn. we Lwowie, wydz. prawny uniw. w Warszawie i wydz. konsul. Szk. Nauk Polit. tamże. Brał udz. w obr. Lwowa, sł. ochotn. w czasie wojny bolszewick. Ppor. rez. Dyr. Izby Przemysł.-Handlow. w Sosnowcu. Ogł. szereg art. z dziedziny praw międzyn. i spraw gospod. Odzn.: M. za W., M. 10-lecia O. N. Sosnowiec, 3 maja 28, tel. 923.

GADOMSKI-ROLA JAN KAZIMIERZ. Dr fil. Astronom. * 23. 6. 1889 w Czatkowicach (woj. krakowskie). S. Kazimierza i Marii z Wieniawa-Długoszowskich. Oż. 21. 10. 1922 z Marią Skalecką. Uk. szk. im. św. Barbary, gimn. III im. J. Sobieskiego, wydz. fil. Uniw. Jagiel. oraz jednoroczny kurs abiturientów Ak. Handl. w Krakowie. 1920—27 asyst. obserwat. astr. Uniw. Jagiel. W 1929 odbył studia prakt. z fotometrii wizualnej w obserw. uniw. w Wiedniu pod kier. prof. K. Graffa. Adiunkt stały obs. astr. Uniw. J. Piłsudskiego. Od 1933 czł. międzyn. Unii Astron. (kom. gwiazd zmien.). Jeden z dwóch zał. kompanii wysokogórskiej W. P. z ramienia Akad. Zw. Sport. w Krakowie. Zał. i czł. hon. Akad. Zw. Sport. w Krakowie (wielol. prez. sekcji wiośl. i narc.), zał. z ramienia obserwat. astron. Uniw. Jagiel. stacji astr. na szczycie Łysicy (913 m), na której przebywał na bad. astr. w ciągu 2 lat (1922—24). Czł. liczn. stow. nauk. i sport. Ogł.: Kosmografia, podr. dla szkół średnich (wspólnie z drem Rybką), 17 prac więk. oraz 125 mniejszych przyczynk. nauk. z fotometrii gwiazd zmien. opartych na własn. obserw., ponad 100 art. popul. z astr. w czasop. przyrodn. oraz w prasie. Wygłosił około 60 odczytów. Warszawa, al. Ujazdowska 6/8, tel. 8-21-92.

GAGATNICKA Z HERKNERÓW JÓZEFA. Pedagog. * 31. 3. 1861 w Warszawie. C. Władysława i Eleonory z Cybulskich. Zaśl. 19. 2. 1882 Władysława Gagatnickiego, adwokata. Uk. II gimn. żeńskie w Warszawie, nast. kursy pedag. w Genewie. Prow. 8-klas. zakład nauk. żeński. W 1934 obch. jubileusz 50-lecia pracy pedag. Ogł. rozprawę: Podstawy psychiczne w wychowaniu moralnym. Odzn. K. Z. zł. (1934). Warszawa, Senatorska 30, tel. 2-15-29

GAJCZAK TADEUSZ ALEKSANDER. Inż.-elektr. * 18. 10. 1880 w Białej. S. Wojciecha i Reginy z Dylskich. Oż. 1914 z Janiną Köhler. Uk. wydz. elektr. politechn. we Lwowie. W 1919 uczestn. obr. Lwowa. Czł. zarz. tow. Kabel Polski S. A. w Bydgoszczy. Prez. Zw. Pracod. na Pomorzu, prez. Tow. Ang.-Polsk. Ogł. rozpr. i art. z dziedz. spaw. elektr. i elektrotechn. w czasop. fach. Bydgoszcz.

GAJDA JAN. Ks. * 3. 8. 1879 w Warmątowach, pow. kozielskiego. S. Karola i Anny z Vielhaucrów. Uk. gimn. w Koźlu i Patschkau oraz wydz. teol. uniw. we Wrocławiu. Wyświęcony w 1904, pocz. wik. w Rudzie Śl. i Król. Hucie, nast. 10 lat proboszczem w Stanistrzach. pow. strzel., a od 1922 prob. kośc. św. Jadwigi w Chorzowie i radca duch. Prac. na polu kult-ośw., w czasie plebiscytu współpr. z komit. plebisc., prac. jako duszpasterz wśr. powst. śl., w zw. z czym musiał uchodzić z Opola. Mod. Sodalicji Intelig. Pań. Chorzów, Wolności 51.

GAJDZIŃSKI STEFAN. Dr medyc. * 28. 5. 1890 w Kozłowie, pow. miechowski. S. Franciszka i Celestyny ze Śladkowskich. Oż. 1921 z Janiną Domagalską. Uk. szk. średn. w Kielcach i wydz. lek. uniw. w Charkowie. Czł. kół samokształc. i współp. „Zarania". Od 1915 w Pol. Kom. Pom. Sanit. przy w. ros., nast. lek. wojsk. na fr. woł.; od 1918 (1) do demobil. w I Korp. Wsch. Lek. nacz. Ubezp. Społ. w Radomiu. Członzarz. Zw. Harc. w Radomiu, czł. Tow. Przyj. Zw. Strzel., czł. zarz. Koła Przyj. Kult., Szt. i Lit., wicepr. T. Przeciwgruźl., czł. zarz. Pol. Tow. Krajozn., czł. zarz. oddz. P. C. K. Ogł. prace liter. w „Ziemi Radomskiej". Radom, Sienkiewicza 2, tel. 28-60.

GAJEWSKI FRANCISZEK. Art.-mal. * 30 I. 1897 w Bydgoszczy. S. Teofila i Antoniny z Relków. Uk. Państw. Szk. Przem.-Art. w Bydgoszczy. W 1916 sł. w w. niem. na fr. franc.-belg. W 1918 w niewoli belg. Jako ochotn. walczył w A. P. we Francji, w 1920 na fr. bolszew. Udz. w życiu art.-kult. Bydgoszczy. Prace zakup. przez Muz. Miejskie tamże. Odzn. V. M. 5. Bydgoszcz, Nowodworska 25.

GAJEWSKI MARIAN. Dr fil. * 15. 9. 1904 w Sosnowcu. S. Wawrzyńca i Bolesławy z Gajewskich. Oż. 5. 12. 1931 z Józefą Sokołowską. Uk. Uniw. J. P. (1932). Od 1928 bibliot. Sejmu i Senatu. Od 1935 tymcz. wicepr. Tomaszowa Maz. Przew. wydz. wyk. Pom. Zim., przew. Kom. Pom. Młodz. i Dzieciom, czł. zarz. S. U. P., współprac. L. M. i K. Ogł. art. w prasie codz. i morsk. oraz pracę: Prawa szkół akademickich (wsp. z Prusiewiczówną, 1933). Tomaszów, Tkacka 2.

GAJEWSKI PAWEŁ. Artysta-malarz. * 1889 w Drogojówce, woj. lubelskie. Uk. studia mal. w Krakowie i Paryżu. 1918—1922 naucz. gimn. w Zamościu, od 1922. prof. Szk. Sztuki Zdobnicz. i Przemysłu we Lwowie. Prace: mozaiki bizantyńskie, polichromia kośc. ordyn. Zamoyskich w Zwierzyńcu, proj. malowideł ściennych w nowej sali sejm. w Warszawie. Lwów, Zyblikiewicza 45.

GAJEWSKI TEODOR. Art.-rzeźbiarz. * 30. 5. 1902. S. Teofila i Antoniny z Relków. Uk. Państw. Szk. Przem. Art. w Bydgoszczy. W 1917 prac. w Harcerstwie. 1924—25 sł. w 8 p. strz. k. Czł. rady art.-kult. Bydgoszczy. Wyst. w Bydgoszczy, Poznaniu, Toruniu i Warszawie. Prace: Głowa Chrystusa, Krzyż na Szwederowie w Bydgoszczy, pomnik Dobrego Pasterza pod Gnieznem, popiersie Marsz. J. Piłsudskiego w ratuszu bydgoskim, Judasz, Faun. Niektóre zakup. przez Muzeum Miejskie Bydgoszczy. Odzn. I nagr. za proj. Pomnika poległych Polaków w St. Hilaire le Grand. Bydgoszcz, Garbary 23.

GAJKOWICZ ALEKSANDER. Inż. dróg i most. * 1. 5. 1897 w Wojstomiu, woj. wileńskie. S. Floriana i Marii z Engelsonów. Uk. wydz. inż. ląd. Polit. Warsz. 1918—1919 of. oddz Murmańsk., 1919—1920 w w. p. Por. rez. Kier. zarz. drogow. pow. warszawsk. Czł. zarz. Pol. Kongr. Drogow., czł. zarz. gł. Ligi Drog., drugi del. z ram. rządu polskiego w Stałej Kom. Międzynar. Kongr. Drog. w Paryżu, czł. Drog. Inst. Bad. Ogł. szereg prac z dziedz. techniki i admin. drogowej, m. in.: Organizacja robót szarwarkowych na drogach gminnych, Spółki drogowe, ich znaczenie, rozwój i metody organizacji, Kostka nieregularna w szeregu in. nawierzchni ulepszonych, Zadania techniki drogowej w pow. warszawsk. Odzn.: K. W., K. Z. zł. Warszawa, Kossaka 13, tel. 12-62-48.

GALER JÓZEF. Ceramik. * 4. 1. 1884 w Krakowie. S. Gustawa i Antoniny z Eligedów. Oż. 3. 1. 1914 z Janiną Gasińską. Uk. szk. realn., Inst. Technol. w Halle n. S. Służ. w w. austr. na fr. włoskim. Prof. Szk. Przem. Art. w Krakowie; człon. Drog. Inst. Bad. Polit. Warsz., rzeczozn. sąd., eksp. B.G.K. Ogł.: Nowoczesne cegielnictwo (1927); Jak budować cegielnie polowe (1928); Klinkiernictwo i warunki jego rozwoju w Polsce (1928); artyk. z zakr. ceramiki, projekty fabryk, klinkierni. Kraków, Potockiego 1, tel. 1-55-81.

GALEWSKI JÓZEF. Art.-mal. Dekorator teatralny. * 16. 3. 1882 w Warszawie. S. Wawrzyńca i Zofii z Górskich. Oż. 25. 6. 1912 z Marią Kryłowską. Uk. szkołę rys., stud. archit. na Polit. Warsz. Prac. w teatrach: Wielkim (1897—1905), Wodewilu (1907—1919), Małym (1908), Mirażu, Czarnym Kocie, Qui-Pro-Quo, Morskim Oku (1931), Bandzie, Cyganerii, Cyruliku Warszawskim, Hollywood, Nowościach, Wielkiej Rewii i in. Proj. dekor. do filmów: Pan Tadeusz, Mogiła Nieznanego Żołnierza. W 1931 obch. 30-lecie pracy. Warszawa, Kredytowa 16, m. 11.

GALICA ANDRZEJ. Inż. dróg i most. Polityk. * 27. 11. 1873 w Białym Dunajcu, na Podhalu. Uk. gimn. w Krakowie 1897, stud. na polit. we Lwowie i Wiedniu, gdzie uz. dypl. inż. w 1903. Prac. przy bud. kanału Odra-Wisła. Org. w Małop. Zach. Zw. Strzel., nast. wst. do Leg., gdzie dow. 3 i 4 p. p., więz. przez Austr. W w. p. dow. w czasie woj. bolszewick.

byw. górską, po wojnie O. K. Gen. dryg. 1. 4. 1920. Od 1931 w st. sp. 1931—1935 poseł na sejm, nast. senator R. P. Ogł. kilka prac liter. Prow. biuro inż. w Warszawie przy ul. Miodowej 11. Kier. odcinka Wiejsk. Okr. Zjedn. Nar. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W. 4, M. za W. M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4.

GALIŃSKI ADAM JÓZEF. Dyr. Ubezp. Społ. w Wilnie. * 7. 12. 1894 w Dunajewie, w Małopolsce Wsch. S. Kazimierza i Marii z Litwińskich. Ożenił się 23. 12. 1931 z Jadwigą Selcer. Uk. gimn. w Drohobyczu (1914) i wydz. prawny Uniw. Jana Kaz. Za czasów uczn. czł. „Zarzewia" i Zw. Strzel. (od 1911). 1914—1918 w 3 p. Leg. Pol. Więz. w Huszt i Marmarosz-Sziget, nast. w woj. austr. na fr. włoskim. Po powr. do kraju (1918) intern. przez Ukraińców, nast. Czł. P. O. W. i Zw. Strzel. W 1920 org. oddz. ochotn. i sł. na fr.; dwukr. ranny. Por. rez. Od 1922 wicepr. Zw. Strzel. i Legionistów okr. Z. Czerwieńskiej, prez. br. pom. okr. Zw. Leg. we Lwowie, org. Zw. Przyj. Strzelca i koła przyj. Legionu Młodych w Poznańskiem, zał. i w ciągu 5 lat I wicepr. zarz. główn. Zw. Zawod. Prac. Ubezp. Społ. w Polsce. Ogł. w czasie wojny art. w prasie codz. na tematy wojenne i aktualne legionowe. Odzn.: K. N., K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N. Wilno, Dąbrowskiego 5, m. 6, tel. 15-68.

GALIS ADAM. Liter. * 14. 3. 1906. Red. Naokoło Świata; sprawozd. Polsk. Radia. Ogł.: Bryły (poezje), nowele, art., wyw., report. w Wiad. Lit., Tyg. Il., Pionie, Kur. Warsz., Polsce Zbr. Warszawa, Hipoteczna 5 m. 7, tel. 6-96-55.

GALL IWO WIKTOR. Art.-mal. Teatrolog. Reżyser, inscenizator. * 1. 4. 1890 w Krakowie. S. Jana i Marii z Wójcikiewiczów. Ożenił się w 1921 z Haliną Jadwigą Marią Zofią Kacicką Uk. gimn. realne w Krakowie, nast. stud. w Ak. Sztuk Pięk. tamże. Stud. teatr. w Berlinie i Wiedniu. Sł. w w. austr. 1914 do 1916. 1922 do 1929 kier. artyst. Reduty warszawskiej. W 1929 do 1930 stud. za gr., od 1930 prac. w teatrach w Warszawie, Wilnie i na Wołyniu. Od 1932 dyr. teatru w Częstochowie. W 1935—36 dyr. teatru Powsz. Stoł. Od 1936 dyr teatru miejsk. w Kaliszu. Prac. kult. i oświat. na kresach; prow. teatry żołn. i dla bezrobotn. Czł. Z. A. S. P. Ogł.: Budowniczy tła scenicznego (część II w przygot.). Prace malarskie wyst. w Tow. Przyj. Szt. Pięk. w Krakowie. Odzn. K. Z. zł. Kalisz, Jasna 3; Warszawa, Chmielna 106, tel. 5-05-15.

GALL STANISŁAW. Ks. Arcbp. Dr Św. Teol. * 21. 4. 1865 w Warszawie. Studia teologiczne w sem. duch. w Warszawie, a nast. na uniw. Gregoriańskim w Rzymie. Św. kapł. otrz. 29. 6. 1887. Prof. filozofii i liturgiki w sem. duch. w Warszawie. Wiceregens, nast. regens tegoż sem. Kanonik metropolit Kapituły Warsz. 1904. 29. 7. 1918 prekoniz. na biskupa tyt. Halikarnasu, sakrę biskupią otrz. 17. 11. 1918, jednocześnie bp sufr. archid. warsz. Bp polowy w. p. 5. 7. 1919—29. 3. 1933. Od 16. 2. 1933 arcbp tyt. Carpathos. Wikariusz gen. Kapituły Archikatedr. Warsz. Współpr. Słownika Apologetycznego Jaugey'a, Bibl. Dzieł Chrześc., Podręcz. Encyklopedii Kościelnej. Ogł. wiele prac z zakr. filozofii, archeol. i liturgiki. Odzn.: O. P. 3,2 i 1, K. W., K. Z. zł., Najśw. Marii Panny de Mercede 2, fr. L. H. 3, Kor. Włoch 3. Warszawa, Kanonia 6.

GALLE HENRYK. Historyk i teoretyk lit. Krytyk lit. * 1872 w Warszawie. Uk. wydz. fil. uniw. warsz. jako kand. nauk histor.-filolog. Sekr. red. wyd. Wiek XIX. Sto lat myśli polskiej (1905—14). Red. Przeglądu Bibliograficznego (1906 do 11), red. Przeglądu Pedagogicznego od 1925. Ogł. m. in.: Twórczość poetycka Marii Konopnickiej w ciągu 25 lat (1902), Stylistyka oraz teoria literatury (1903), Zarys dziejów literatury polskiej (1913), Aleksander Świętochowski, Józef Korzeniowski, Maria Konopnicka, Poemat Konopnickiej, Adam Asnyk, Wypisy polskie, Pisarze polscy, Nasza książka (wypisy, wspólnie z H. Radwanową), Stylistyka (1929), Zasady pisowni polskiej (1920 i 1929), wyd. szkolne tekstów aut. polsk. Warszawa, Filtrowa 75, m. 2.

GALLEN-BISPING KAZIMIERZ, patrz BISPING-GALLEN.

GALLOWA Z KACICKICH HALINA JADWIGA MARIA ZOFIA. Art. dram. Dyr. teatrów. * 14. 9. 1895 w Warszawie. C. Józefa i Marii ze Zbierzchowskich. Zaśl. w 1921 Iwo Galla. Uk. gimn. Tołwińskiej w Warszawie, wyższe kursy handl. Siemiradzkiej oraz szkołę dram. Tow. Muzycz. w Warszawie. Debiut. w Petersburgu, w teatrze zorganiz. przez A. Zelwerowicza, nast. występowała w teatrze polskim w Moskwie, prowadz. przez Osterwę i Jaracza, w teatrze polskim w Kijowie (Rychłowski i Osterwa); po powrocie do kraju w Tea-

trze Polskim w Warszawie, w teatrze miejskim w Krakowie, w Reducie (do 1929). Od 1930 prow. teatr na Wołyniu, nast. teatr Solskiej w Warszawie, teatr miejski w Częstochowie i od 1935 w Kaliszu. Role m. in.: Joas w ,,Sędziach" Wyspiańskiego, Rachela w ,,Wyzwoleniu" Wyspiańskiego, ,,Lilla Weneda" Słowackiego, Amelia w ,,Horsztyńskim" Słowackiego, Feniksana w ,,Księciu Niezłomnym" Słowackiego, Infantka w ,,Cydzie" Corneille'a, Harfiarka w ,,Złotej Czaszce" Słowackiego, w ,,Cieniu" Nikodemi'ego, w ,,Kobiecie, która sobie kupiła męża", Łucja w ,,Oknie" Rybickiego, w ,,Pasierbicach" Pirandella. Kalisz, Jasna 3.

GAŁCZYŃSKI KONSTANTY ILDEFONS. Liter. Poeta. * 23. 1. 1906 w Dublinie (Irlandia). Ogł.: Porfirion Osiełek, czyli klub świętokradców (pow. 1929); Koniec świata (poem., 1930); Ludowa zabawa (poem. 1934); Utwory poetyckie (1937). Anin, Legionów 10.

GAŁCZYŃSKI RYSZARD JAN KANTY. Kand. praw. Handl. Przemysł. * 7. 10. 1875 w Kaliszu. S. Bronisława i Marii z Chrzanowskich. Ożł. 1910 z Wandą Chojnacką. Uk. gimn. w Kaliszu, wydz. prawny w Petersburgu (ob. Leningrad) (1899), Ak. Handl. w Antwerpii (1900) i w Berlinie (1901). Po uk. stud. zorg. w Warszawie wł. mielarnię minerałów i surogatów, nast. koresp. pism polsk. w Petersburgu. Dyr. tow. naft. Majkop Enemski i czł. zarz. fabr. tygli graf. W 1912 wyb. w Warszawie gm. teatr. (dziś kino Rialto), w kt. prow. Teatr Nowoczesny, jako dyr. i reż. Od 1914 zajm. się dostaw. wojsk. w Petersburgu. W 1918 zorg. w Warszawie dom bankowy pf. Ryszard Gałczyński i Romuald Haller, przekszt. w 1920 w akc. Stołeczny Bank Warszawski. W 1920 zakup. ter. w Gdyni i zorg. przeds. pf. Polsk. Tow. Kąp. Morsk. Wicepr. kom. bud. Bazyl. Morsk. w Gdyni. Gdynia, Kamienna Góra, ul. Sieroszewskiego, willa Sokola.

GAŁECKI ADAM FELIKS. Dr praw. * 19. 10. 1887 w Tarnowie. S. Mieczysława i Heleny z Nieduszyńskich. Ożł. 25. 6. 1921 z Marią Natalią Engeman. B. dyr. depart. w Min. Komunik. Prac. nad org. kolejnictwa polsk. i ujednost. przepisów kolej. w dziale admin. Adwokat od 1933. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Jasna 8, tel. 2-61-41.

GAŁECKI ANTONI. Dr fil. Fizykochemik. * 1882 w Ardze w Rosji. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Studia na uniw. warsz. i w Getyndze. Doc. Uniw. Jagiel. od 1914 i prof. chemii fiz. uniw. w Poznaniu od 1919. Czł. kom. matem.-przyrod. Tow. Nauk w Poznaniu. Ogł.: O roztworach koloidalnych (1909), Teoria ruchu Browna (1909), Rostwory koloidalne a krystaloidalne (1909), Woda w stanie koloidalnym (1910), Studia nad koagulacją hydrosolu złota (1911), Świat atomów (1923), Budowa materii (1923), Życie materii nieożywionej w pewnych jej stanach (1926), Laboratorium chemiczne dawniej a dzisiaj (1926), art. w Kosmosie, Chemiku Polskim. Poznań, Łukaszewicza 13.

GAŁECKI TADEUSZ (STRUG ANDRZEJ). Lit. * 16. 11. 1873 w Konstantynówku p. Lublinem. S. Władysława i Pauliny z Miklaszewskich. Ożł. z Nelly Grzędzińską. Uk. gimn. w Lublinie i stud. w Inst. Agr. w Puławach. Od czasów szk. brał udz. w akcji niepodl. Areszt. przez wł. ros. 10. 1895, po półtorarocz. więz. w X pawil. deport. do Archangielska. Po powr. nal. do P. P. S. i wyd. ,,Gazetę Ludową". Ponownie areszt. w 1907, uz. zamianę zesł. na deport za gr. Wyjechał do Krakowa, nast. Paryża, gdzie zajął się pracą literacką. Od 1912 czł. Zw. W. Cz. 11. 8. 1914 zgł. się do Leg. Pol. pod pseud. Borsza. Zwoln. na skutek złego stanu zdrowia w st. wachm. Od 1916 w P. O. W., z ram. Kmdy Nacz. deleg. do Moskwy w 1918, wicemin. w Rządzie Lubelsk. Ogł. m. in.: Ludzie podziemni (1908), Portret, Dzieje jednego pocisku (1909), Pieniądz (1913), Ojcowie nasi (1913), Wódz i żołnierz (1920), Mogiła Nieznanego żołnierza (1922), Pokolenie Marka Świdy, Z powrotem, Klucz otchłani (1929), Ze wspomnień starego sympatyka, Kronika Świeciechowska, Miliardy, Odznaka za wierną służbę, Jutro, Chimera, Żółty krzyż (1932). Otrz. nagr. lit. im. E. Orzeszkowej (1926), nagr. lit. Sosnowca (1927), nagr. liter. m. Łodzi (1933). Obywatel

hon. Sosnowca, Czł. P. E. N. Klubu; czł. hon. Tow. Lit. i Dziennikarzy. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W.

GAŁEK STANISŁAW. Art.-mal. i rzeźb. * 14. 9. 1876 w Mokrzyskach, pow Brzesko. S. Ignacego i Tekli z Turlejów. Uk. Państw. Szk. Przemysłu Drzew. (dział rzeźby ornamentac. i figuralnej), nast. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie pod kier. Malczewskiego i Stanisławskiego, poza tym studia w Kunstgewerbeschule wMonachium i École des Beaux Arts w Paryżu. Czł. Zw. Art. Plast. w Zakopanem. Otrz. dypl. hon. Tow. Zach. Szt. Pięk. w Warszawie za obraz i med. sr. za pejzaż górski. Odzn. przez krak. Ak. Szt. Pięk. Zakopane.

GAŁĘZOWSKI JÓZEF. Architekt. * 28 1. 1877 w Trojanach, p. Warszawą. Syn Juliana i Marii ze Strachockich. Oż. 1906 z Jadwigą Malinowską. Uk. gimn. realn. w Warszawie oraz wydz. archit. polit. w Dreznie. W 1911—12 prof. Szk. Szt. Pięk. im. Kierbedziowej w Warszawie; nast. prof. archit. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. W 1919—1921 rektor, od 1935 prorektor. Czł. Tow. Techn.w Krakowie, Stow. Archit. R. P., Stow. ,,Sztuka". B. radny m. Krakowa. Czł. Rotary Clubu w Krakowie. Red. wyd. Odbudowa miasteczka polskiego. Opr. szereg proj. bud. domów mieszk., szkół, szpit., sanatoriów. Kraków, Szpitalna 17, tel. 1-44-11.

GAŁUSZKA JÓZEF ALEKSANDER. Poeta. Literat. * 17. 3. 1895 w Szczurowej (Małopolska). S. Aleksandra i Salomei z Michalskich. Oż. 17. 9. 1929 z Edytą Mertlik. Uk. gimn. realne w Krakowie (1919), stud. na wydz. filoz. Uniw. Jagiel. 1912—14 nal. do Druż. Sokolich w Krakowie. 1914—1918 w w. austr., na fr. ros. i włoskim. 11. 1920 w w. p. Por. rez. Czł. zarz. gł. Zw. Zaw. Lit. Pol. w Warszawie i zarz. oddz. krak. tegoż zw. od 1929. Ogł. poezje: ,,Promień i grom" (1929), ,,Biesiada kameleonów" (1921), (obie nagr.na konk.Min.Kultury i Sztuki), ,,Uśmiechy Boga" (1922), ,,Dusza miasta"(1922), ,,Gwiazda komandorii"(1925), ,,Ludzie bez twarzy" (1927), ,,Głosy ziemi" (1929), ,,Cienie orłów" (1932), ,,Figliki dla małej publiki" (1936), ,,Szesnaście piosenek" (muz. K. Meyerholda, 1933). Otrz. m. in. nagr. Z.Z.L.P. w Krakowie (1933) i nagr. lit. m. Krakowa (1934) za ,,Głosy ziemi" i ,,Cienie orłów". W l. 1931—34 red. odp. ,,Gazety Lit." w Krakowie. Kraków, ul. Księcia Józefa 13, tel. 1-79-62.

GAŁUSZKOWA Z MERTLIKÓW EDYTA. Art.-mal. Literatka. Tłumaczka. * 25. 10. 1909 w Wiedniu. C. Jana i Teresy z Černych. Zaśl. 17. 9. 1929 Józefa Aleksandra Gałuszkę. Uk. wolną szk. malar. Mehofferowej w Krakowie. Uprawia pejzaż i martwą naturę, ilustr. książek dla młodzieży. Wyst. w kraju od 1930. Od 1927 tłumaczy z polskiego na niemiecki szereg poezyj i urywków prozy, do prasy zagr. oraz na polski prozaików i dramato-pisarzy niemieckich (m. in. Wassermanna, Ludwiga, Kerra, Forst-Battaglia). Czł. Zw. Zaw. Lit. Pol. w Krakowie. Kraków, Księcia Józefa 13, tel. 1-79-62.

GANOWICZ CZESŁAW. Dr med. Liter. * 19. 7. 1881 w Gostyniu. S. Karola i Cecylii z Kaczmarkiewiczów. Oż.20.10.1908 z Marią Janiną Wentzel. Uk. szk. śr. w Lesznie. Stud. medyc., psychol. i prawo na uniw. we Wrocławiu, Lipsku, Monachium i Poznaniu. B. podprokurat. w sądzie pow. i okr., w Poznaniu. 1921 do 1923 st. ref. Min. Zdr. z przydz. do urz. wojew. w Poznaniu, nast. ref. spr. inwal. w Inowrocławiu. B. prez. Zw. Lud.-Nar., czł. cz. wielu org. nar. Ogł. dramat Dola (1913), Trylogia ludzkiego bytu, cz. I, Zgliszcze, cz. II, Nurty, cz. III; Zmierzch globu; Odwieczna walka na tle współcz. zmagania się ducha chrześcijańskiego z duszą żydowską (1923), Wedy: I O nieśmiertelności, II Szlakiem wieczności, III Ewangelie; poezje i feliet. w czasop. pozn. i śląsk. Inowrocław, Solankowa 68.

GANSZER MIECZYSŁAW. Dr praw. * 24. 9. 1890 w Sanoku. S. Teodora i Marii z Daukszów. Oż. w 1927 z Eugenią Kołakowską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. w 1914. Za czas. szk. w druż. sokolich w Żywcu, nast. w 3 p. p. Leg. Pol., po czym przydz. do sądu pol. w Dęblinie i Pol. Korp.Posiłk.w Przemyślu. Od 1918 w sądownictwie, podprokur. S. Okr. w Mławie, nast. adw. i notariusz tamże. Przew. Koła Przyj. Harc., wicepr. Z. S., prez. Fed. P. Z. O. O. kier. placów. Zw. Leg. Od 1929 prez. rady pow. B. B. W. R. Del. Mławy do Obozu Zjedn. Nar. Odzn.: K. N., K. W. 2., Mława, Długa 7.

GANSZYNIEC RYSZARD. Filolog klas. Religioznawca. * 6. 3. 1888 w Siemianowicach. Stud. na uniw. w Münster i w Berlinie (dr fil. 1917). Wykł. filol. grecką na uniw. warsz. 15. 11. 1915 do 30. 9. 1917. Ogł. m. in.: Hippolytos Capitel gegen die Magier (1913); De Agutho daemone (1919); Ursprung der Zehngebotetafeln (1920); Pas magiczny (1922); Aphrodite epitragia (1923); Polskie listy miłosne dawnych czasów (1925).

GANTKOWSKI PAWEŁ. Dr med. * 28. 12. 1869 w Gnieźnie. S. Józefa i Konstancji z Korybut-Daszkiewiczów. Oż. 6. 6. 1897 z Teresą Kompf. Uk. gimn. w Gnieźnie, stud. medyc. na uniw. w Wrocławiu, Monachium i Würzburgu, gdzie uk. 1896. W czas. szk. czł. zakonsp. tow. gimn. Tomasza Zana, na uniw. czł. Ligi Narod. i pol. akad. tow. nauk. we Wrocławiu, Monachium i Würzburgu. Uczestn. powstania wlkp. B. szef. depart. zdrowia publ. Nacz. Rady Lud. i Min. b. Dzieln. Pr., b. red. nacz. Nowin Lekarskich, b. dziekan wydz. lek. Uniw. Pozn., b. wiceprezes Nacz. Izby Lek., b. prezes Izby Lek. Poznańsko-Pomorsk., czł. N. Państw. Rady Zdrowia, nacz. lekarz zauf. ubezp. kraj., prez. okr. pom. P. C. K. Prof. hon. Uniw. Poznańsk. Czł. hon. tow. lek. w Krakowie, Lwowie, Warszawie, Lublinie, Częstochowie. Tow. Bakteriolog. w Krakowie. Ogł. m. in.: Istota chorób zakaźnych. Medycyna Pasteuralna (podr.), O leczniczych siłach przyrody. Odzn.: O. P. 3, Św. Grzegorza W. 3, odzn. P. C. K. 1. Poznań, Wały Leszczyńskiego 11, tel. 33-16.

GARAPICH PAWEŁ. Dr praw. * 18. 11. 1882 w Cebrowie, pow. tarnopolski. Syn Michała i Eleonory z hr. Wodzickich. Oż. 3. 2. 1910 z Ludgardą hr. Łubieńską. Uk. gim. w Tarnopolu 1900 i wydz. praw. Uniw. Jagiel. 1906. Nal. do kółek akad. Uniw. Jag. Od 1905 w sł. admin. Pierwszy star. polski w Tarnopolu, od 1920 wicewojew. łódzki i 1922 p. o. wojewody, od 1925 woj. we Lwowie, od 1928 w st. sp. Notariusz w Złoczowie od 1936. Od 1928 prez. zarz. P. C. K. w Małop., Wsch., kurator Zakł. dla Ociemn. we Lwowie, kurator Szk. Gosp. Domow. w Snopkowie, prez. Pow. Kom. Pom. Zimow. w Złoczowie, prez. Tow. Rozw. Ziem Wsch., czł. zarz. L.O.P.P. na pow. złoczowski. Odzn.: O.P. 3. Złoczów, Wały Piłsudskiego 2, tel. 101.

GARBIEŃ JÓZEF. Dr med. * 11. 12. 1896 w Łupkowie, pow. Sanok. S. Jana i Albiny z Brożkiewiczów. Oż. 2. 8. 1922 z Haliną Flatt. Uk. gimn. we Lwowie 1916 i wydz. med. Uniw. Jana Kaz. 1924. 1911—1914 w Druż. Strzel. we Lwowie, od 1914 w Leg. do rozw., nast. w w. austr. na fr. włoskim, ranny; w 1918 obr. Lwowa (ranny), nast. sł. w w. p. Od 1920 kpt. rez. Po powr. z woj. kont. studia, nast. asyst. Uniw. Jana Kaz. przez 7 lat. Od 1933 dyr. szpit. w Chrzanowie. Prac. w W. F. i P. W., w Zw. Strzel., b. wicepr. Zw. Leg., del. na zjazdy walne zarz. gł. Prac. w O. Z. N. 11 razy repr. Polski na zaw. międzynarod., 10 lat repr. Lwowa na zaw. krajow. Oprac. projekt budynku szpit. zakaźnego przeciwgruźliczego. Ogł. Opieka lekarska w sporcie, Modyfikacja operacji wodniaka i jądra, i w. in. Chrzanów, Szpit. Powsz., tel. 29.

GARBOWSKI LUDWIK MARCELIAN. Dr fil. Botanik. Inż.-chem. * 18. 6. 1872 w Drzewoszkach Małych, pow. Kutno. S. Aleksandra i Laury z Rutkowskich. Oż. 10. 10. 1908 z Adelą Borri. Uk. gimn. w Piotrkowie Tryb., wydz. chem. polit. ryskiej, studia bot. na un. w Bernie Szw., Bazylei i Marburgu, studia fitopatologiczne w Monachium. W czasie wojny świat. jeden z zał. i prez. domu polsk. w Symferopolu. Doc. habilit. Kier. wydz. chorób roślin i zca dyr. oddz. Państw. Instyt. Naukow. Gosp. Wiejsk. w Bydgoszczy. Ogł.: Zjawiska chemiczne w przyrodzie (1904), Ocena nasion u nas i za gran. (1920), Choroby roślin, powstawanie, objawy, zwalczanie (1921), Choroby roślin rolniczych (1925). Red. wyd. Prace wydz. chorób roślin Państw. Inst. Nauk. Gosp. Wiejsk. w Bydgoszczy. Prace z dziedz. fitopatologii i mikologii, ogł. w wyd. pols. i zagr. Bydgoszcz, Weyssenhoffa 11, tel. 36-69.

GARBUSIŃSKI KAZIMIERZ. Muzyk. Kompozytor. * 25. 2. 1883 w Opatowcu, pow. Pińczów. S. Jana i Katarzyny z Bujakowskich. Oż. 10. 11. 1909 z Wiktorią Sękar. Uk. konserwat. Tow. Muz. w Krakowie, uz. dypl. Min. W. R. i O. P. Od 1898 do 1902 kolport. lit. nieleg. z Krakowa do b. zab. ros. W 1915 zał. i dyr. chóru miesz. przy kośc. akad. w Krakowie, w 1919 przekszt. go na Tow. Oratoryjne. Naucz. państw. gimn. IX w Krakowie, prof. Konserwat. Tow. Muz. w Krakowie. Nap.: 16 mszy, nieszpory, preludia na organy, 15 kantat i hymnów

kośc., 9 kantat na uroczyst. państw. dla potrzeb szk., 27 utw. na chór męski do słów poetów polsk., 10 pieśni sol. kościel. i świec., m. in.: Siedem słów Chrystusa (orat. do słów Ant. Waśkowskiego); Boże Narodzenie (suita pastor.), Crux fidelis (hymn-kantata), Gorzkie żale (misterium pasyjne), Chór diabłów (fantazja do słów Z. Krasińskiego), Św. Franciszek z Assyżu (orat. do słów Wł. Syrokomli); oprac. 100 kolęd, 104 pieśni kośc. oraz 3 zeszyty pieśni kośc. i lud., dla potrzeb szk. Kraków, Św. Anny 11.

GARBUSIŃSKI ZDZISŁAW. Dr praw. * 10. 10. 1888 w Dworach, pow. Oświęcim. S. Leona i Marii z Muszyńskich. Ożenił się 25. 7. 1917 z Anną Lewandowską. Uk. gimn. w Podgórzu, nast. wydz. prawa i adm. Uniw. Jagiel. (1910). 1912—1918 ofic. intend. w. austr. W 1918 ochotn. w. p., Od 1. 8. 1919 sędzia w Białej Młp., od 1. 1. 1929 przew. Sądu Pracy tamże, od 25. 10. 1932 prez. Sądu Okr. w Nowym Sączu. 1925—1932 radny m. Białej, przew. kom. budżet. i kom. prawniczo-szkolnej, przew. kl. polsk. w radzie miejskiej. Prez. komit. rodzic. gimn. i szkoły powsz., czł. pow. Rady Szkol., prez. lokaln. koła Pomocy Akad., prez. lok. koła Zrzesz. Sędziów i Prokurat. Nowy Sącz, Jagiellońska 48.

GARCZYŃSKI TADEUSZ. Mgr praw. Publicysta. * 2. 7. 1893 we Lwowie. S. Franciszka i Heleny z Syroczyńskich. Uk. Uniw. J. P. Dyr. Zrzesz. Importerów Kawy i Herbaty. Zał. i wicepr. Kom. Olimp. 1918—1924; zał. i wicepr. Zw. Dziennik. i Publ. Gospod.; czł. zarz. gł. Tow. Rozw. Ziem. Wsch. Ogł. O władzę nad błękitem (1924), Państwo na przełomie (1937), prace publicyst. jako red. działu gosp. Kuriera Polskiego oraz nacz. red. Echa Warsz. Posiada rekordy polskie i austr. w biegu na 100 m i 110 z przeszkod., w 1912 del. na Olimp. w Stockholmie. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, al. Jerozolimska 23, tel. 8-56-73.

GARDECKI JÓZEF. Art.-rzeźb. Literat. * 29. 2. 1880 w Warszawie. S. Józefa i Walerii z Korytowskich. Oż. 17. 4. 1906 z Jadwigą Rudnicką. Uk. Ak. Sztuk Pięk. w Krakowie i odbył 3-l. studia w Paryżu. Udział w kółkach samokszt., nast. czł. P. P. S. Ogł.: Było nas trzech — powieść bez rom. Wyk. prace rzeźb. w gm. np. Starego Teatru w Krakowie, w Hotelu Europejskim w Warszawie i wielu budynkach tamże. Warszawa, Marszałkowska 15 a, tel. 8-75-01.

GARGAS ZYGMUNT. Dr. praw. Ekonomista. Działacz emigracyjny. * 1870 w Parkanach w Rumunii. Kształcił się w Galicji. W latach 1902—1908 nal. do Zarz. gł. Tow. Kółek Roln. W l. 1903—1906 prof. krak. Ak. Handl. W l. 1907—1908 ref. biura spraw przem. przy Wydz. Kraj. Jeden z zał. Tow. Op. nad Sierotami we Lwowie. W 1908 deleg. przez Pol. Org. Ekonom. do St. Zjedn. Wygł. szereg odczytów w kraju i za gr. Ogł.: m. in.: Stosunki Polski z Ameryką (Lwów 1908); W sprawie banku polsko-amerykańskiego (Pol. Przegl. Emigr. 1908), Die österreichische Auswanderung und die heimische Landwirtschaft (Wiedeń 1911); W sprawie wychodźstwa do Kanady (Lwów 1913) i liczne art. z dziedz. ekonom., prawn. i emigrac. Haga.

GARLICKI ZBIGNIEW. Mgr praw. * 6. 1. 1902 we Lwowie. S. Juliusza i Kamili z Pizuńskich. Uk. gimn. we Lwowie, wydz. prawny Uniw. J. Kaz., stud. na Polit. Lwowsk. Od 1914 w harc. w Złoczowie; w l. 1914—16 prac. w biurze werb. Leg. Pol. w Wiedniu oraz w „Ognisku Polskim" tamże. Po powrocie do Złoczowa prac. w harc. i org. zbliż. do P. O. W.; areszt. przez Ukraińców i stawiony przed sąd polowy, nast. oddany pod dozór polic. Od 1919 och. służ. w żand. polowej w czasie walk na fr. ukr., później bolsz. Od 1925 prac. w państw. adm. cyw. Wicestar. w Czortkowie. Prez. pow. zarz. str. poż., wicepr. Zw. Of. Rez., sekr. Tow. Przyj. Zw. Strz., czł. zarz. pow. Zw. Strz., czł. zarz. P. C. K. Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-lecia O. N., Czortków, Focha 8, tel. 13.

GARLIŃSKI CZESŁAW. Wł. salonu sztuki. * 6. 7. 1878 w Warszawie. S. Wincentego i Edmundy z Wagnerów. Ożen. 21. 10. 1909 z Janiną Leśniewską. Uk. pryw. szk. 4-klas. w Warsz. W 1897 wyj. do Turkiestanu, gdzie prac. jako tech. przy budowie dróg. W 1903 powr. do kraju. Zał. przy ul. Mazowieckiej 8 w Warszawie salon sztuki. Stud. sztuki plast. w Paryżu, Berlinie, Pradze i Monachium. Od 1922 urz. w swym salonie 183 indywid. wyst. mal. pol., m. in.: J. Pankiewicza, F. Jabłczyńskiego, St. Czajkowskiego, Tytusa Czyżewskiego, Wacława Wąsowicza, Tymona Niesiołowskiego, Rafała Malczewskiego, Michała Borucińskiego, Eugeniusza Żaka, Henryka Gottlieba, Stanisława Szukalskiego. Ogł. ok. 80 katalogów wystaw z życiorysami i dzieł. artystów. W 1925 wyd. Pam. sa-

lonu Czesława Garlińskiego. Założ. i prez. od 1926 Tow. Przyj. państw. gimn. żeńsk. im. Emilii Plater w Warszawie. Warszawa, Nowy Świat 57, m. 25.

GARNUSZEWSKI ANTONI WALERIAN. Inż. morski. Por. żegl. wielk. Kmdr-ppor. rez. * 27. 3. 1886 w Warszawie. S. Antoniego i Walerii z Bałutowskich. Ożen. w 1914 z Kazimierą Łappo. Ucz. do szk. śr. E. Rontalera w Warszawie, uk. wydz. nawig. Szk. Morsk. w Odessie z med. zł. (1906), wydz. bud. okręt. politechn. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1912), zł. egz. na inż. morsk. w Szk. Morsk. w Kronsztacie (1913). Nast. sł. w mar. woj. ros. 1913—18 współorg. i czł. zarz. Zjedn. Polaków w Finlandii; prac. w Centr. Komit. Zw. Wojsk. Polaków i w P. O. W. tamże. Od 1918 kier. samodz. warszt. port. w Modlinie, nast. nacz. wydz. ruchu żegl. na Wiśle w M. S. Wojsk., zorg. przywóz żywn. z Ameryki przez Gdańsk. 1919—1929 org. i pierwszy dyr. Państw. Szk. Morsk. W 1920 fr. we flotylli wiślanej. Od 1929 nacz. wydz. techn. i zast. dyr. Urz. Morsk. w Gdyni. Org. i czł. zarz. obw. morsk. L. M. i K., przewodn. kom. nadz. oddz. Z. S., prez. K. S. Gryf, wicepr. Stow. Polsk. Inż. Bud. Okrętów. Ogł. podr.: Architekt. okręt. i Teoria okrętów. Odzn.: O. P. 4, M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Gdynia, Wąsowicza 2, willa Skarbonka.

GARZTECKI TADEUSZ. Dziennikarz. * 15. 6. 1882 w Częstochowie. Uk. studia w Warszawie. Ucz. walk o szkołę polską w 1904—06. Pracę dziennik. rozpocz. w 1902 w „Gazecie Wileńskiej", nast. od 1906 w Krakowie. Koresp. paryski pism polsk. zaboru ros. do 1912. W 1914 wyj. do Kijowa, gdzie prac. m. in. na polu zbliżenia polsko-ukraińsk. Po powrocie do kraju prac. w wydz. pras. M. S. Wewn., podcz. wypr. kijowskiej — w kwaterze prasowej Nacz. Dowództwa. Po wojnie współpr. szeregu pism codz., prowincjonalnych i warszawskich, ostatnio wydawn. „Domu Prasy". Ogł. przekł. na jęz. franc. „Melancholii" Tetmajera i kilku utworów Konopnickiej. Warszawa. Prasa Polska, Marszałkowska 3-5.

GASZYŃSKI STEFAN. Dr med. * 18. 9. 1867 w Stempowskiej Woli, pow. Gostynin. S. Leopolda i Marii ze Zgórskich. Ożen. 30. 6. 1900 z Marią Białecką. Uk. wydz. lek. uniwer. warsz. (1894), Lek. Szpit. Dz. J. w Warszawie; ord. klin. położn. tamże. W 1920 sł. ochotn. w w. p. Mjr-lek. rez. Wiceprezes Gniazd Sierocych w Warszawie. Ogł.

dwadzieścia kilka prac. lek. m. in.: Akuszeria dla użytku lekarzy i ucz. szkół poł. (1912). Bydgoszcz, Gdańska 39, tel. 30-40.

GAUZA STANISŁAW. Mjr w st. spocz. * 8. 4. 1895 w Słupi, pow. Kępno. S. Walentego i Eleonory z Dziabaszewskich. Ożen. 18. 7. 1931 z Zofią Racięcką. Uk. gim. w Poznaniu w 1912. 1912—1914 w harc. w Poznaniu, prac. w T. C. L. Od 1914 sł. w w. niem. W 1918 org. powst. w pow. śremskim; nast. służ. w str. konnej m. Poznania (1 p.uł.Wlkp.), późn. 15 p. uł., na fronc. niem. i lit.-białor., uczest. szarży pod Maciejowicami. W 1921 uczest. 3 powst. śl. Od 1934 w st. sp. Prac. w przemyśle cięż. na Śląsku (Wspólnota Interesów). Prezes okręg. śląsk. Zw. Weteran. Powstań Narod. R. P. 1914—1919, wicepr. grodzk. F. P. Z. O. O., czł. T. Z. O. O. w Katowicach. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N. Siemianowice, Katowicka 1.

GAWĘDZKI ANDRZEJ TOMASZ. Ks. * 30. 11. 1893 w Mariampolu, na Litwie. S. Romana i Julii z Sobolewskich. Uk. sem. duch. w Sejnach, 2 sem. Ak. Duch. w Petersburgu, wyświęcony w 1916. Czł. tajnego koła niepodległ. w gimn. w Suwałkach. W 1917 wst. do I Korp. Wsch. Po powr. do kraju należy do P. O. W. w Augustowie. W r. 1920 kapelan 41 p. p. Dziekan szczuczyński i prob. w Grajewie. Prez. koła L. O. P. P. w Grajewie i Tow. Rozw. Ziem Wsch. Odzn.: K. W., M. N., M. za W., M. I. Grajewo. Biskupa Bandurskiego 2, tel. 5.

GAWIŃSKI ANTONI. Liter. Art.-mal. Kryt. art. * 28. 1. 1876 w Warszawie. S. Jana i Wandy z Jeziorańskich. Ożen. z Ireną Jeziorańską. Stud. rys. i mal. w Warszawie, Krakowie, Monachium i we Włoszech. Ogł. m. in. pow.: Sen życia (1906); Stella (1910); książki dla dzieci i młodz.: Lolek grenadier (1912, 6 wydań); Dziesięciu rycerzy (1918); Przygody Okruszka (1921); Bajki staroświeckie (1921, 3 wydania). Obr.: Niebiańskie akordy, Tęsknota,

Fuga, Żeglarz, Przystań i in. (ok. 500); rys. (ok. 10 000) do różn. wydawn. Wyst. od 1900. Warszawa, Stare Miasto 15, m. 8.

GAWLIK MICHAŁ. Inż.-budowniczy. * 24. 9. 1888 w Ropczycach. S. Jana i Marii z Trznadlów. Uk. wydz. inż. dróg i mostów Polit. Lwowsk. w 1914. Ucz. obr. Lwowa. Prow. dział bud. wojen., jako kier. Eksp. Bud. Wojsk. w Gródku Jagiel. Czł.: Pol. Tow. Polit. we Lwowie, Stow. Inż. i Techn. na Śląsku. Prace: bud. zakł. amun. w Blumau (1915—16); urządz. dla nawęgl. statków w Val di Gigo (1917); bud. f-ki lokomotyw w Chrzanowie; budynki przemysł. na G. Śląsku. Zaprzys. znawca sąd. Katowice, Jagiellońska 24, tel. 3-37-94.

GAWLINA JÓZEF FELIKS. Ks. Mgr Św. Teol. Bp pol. w. p. * 18. 11. 1892 w Strzybniku, na Śląsku Op. S. Franciszka i Joanny z Banasiów.

Uk. gimn. w Rybniku, stud. na uniw. we Wrocławiu i w Warszawie. Przed wojną świat. prac. w Tow. T. Zana. Od 1915 w w. niem., jako żołn. na fr. zach. i syryjsk. 1918—20 niew. w Egipcie. Red. Gościa Niedzieln. Ogł.: Die Wahrheit über das Mart. der deutschen Katholiken in Polen, szer. art. w prasie polsk., franc. i niem. Odzn.: K. Z. zł., Komand. Malt., pap. Pro Ecl. et Pont. Warszawa, Długa 15.

GAY DELFINA. Pedagog. * 6. 7. 1885 w Radomiu. C. Jakuba i Urszuli z Bojarskich. Uk. uniw. w Genewie. Ogł. podr. szk.: Krajoznawstwo (1931), Nauczanie przyrody żywej (1933), Podr. do nauki o przyrodzie żywej dla kl. V (1934), Podr. do nauki o przyrodzie żywej dla kl. VI (1934), poza tym: Dobroczyńca ludzkości — Ludwik Pasteur, Sosna. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Marszałkowska 25, tel. 8-62-47.

GAY HENRYK JULIAN. Inżynier-arch. * 10. 1. 1875. S. Jana Henryka Jakuba i Joanny Justyny z Müllerów. Ożen. I-o z Heleną Marią Holewińską, 2-o Matyldą Sali. Uk. Inst. Inż. Cyw. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1898. Wyk. szereg. proj. konk. (m. in. I nagr. za proj. morgi w Warszawie) oraz szereg prac budowlanych w Warszawie (m. in. hale targowe na placu Kazimierza Wielkiego, gm. korp. kadetów im. Suworowa ob. G. I. S. Z., gm. biblioteki ord. Krasińskich, wg-proj. J. Nagórskiego), kośc w Kijowie, Mińsku Lit. i in. Warszawa, Mochnackiego 4, tel. 8-42-52.

GAYCZAK KAZIMIERZ. Inż.-mechan. * 8. 12. 1900 w Krakowie. S. Stanisława i Łucji z Heinischów. Ożen. 1924 z Jadwigą Majchrowicz. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. bud. maszyn politechn. tamże w 1924. Za czasów szk. nal. do harc., nast. zgłos. się do Leg.; intern. w Bolechowie, przewiez. nast. do Doliny, skąd zbiegł, lecz po ujęciu wcielony do w. austr. Po przewrocie walczy ochotn. w obronie Lwowa, nast. zwoln. na studia, w 1919 powr. do sł. czynnej. Przenies. do rez. jako inwalida w 1920. Po wojnie kontynuował studia, nast. prac. w kolejnictwie. Nacz. warszt. gł. P. K. P. w Ostrowiu Wlkp. Prez. oddz. K. P. W., prez. L. O. P. P. i Rodz. Kolejow. Odzn. M. za W. Ostrów Wlkp., Przymoście 2.

GĄSIENICA-SOBCZAK STANISŁAW, patrz: **SOBCZAK-GĄSIENICA.**

GĄSIOROWSKA - GRABOWSKA NATALIA. Dr fil. Historyk. * 20. 5. 1881 w Orzycu, woj. białostockie. Uk. uniw. w Heidelbergu, stud. w Sorbonie, Zurychu, Hamburgu, Lwowie. Prof. etat. hist. gospod.-społ. i powsz. nowoż. W. W. P. w Warszawie i w Łodzi 1925, doc. hist. gospod.-społ. Uniw. Warsz. 20. 6. 1923.

GĄSIOROWSKI HENRYK. Geograf. Krajoznawca. * 1. 4. 1878 w Zaleszczykach. S. Leodgarda i Marii ze Stecherów de Sebenitz. Ож. 27. 5. 1905 z Marią Sembratowicz. Uk.

szkołę śr. i studia nauczyc. z dziedz. geogr., hist. i polonistyki. Wojnę św. odbył jako of. austr. 1919—1927 w w. p. Mjr w st. sp. Brał udz. w prac. kartograficz. Wojsk. Inst. Geogr. Przed wojną świat. prac. w „Sokole" w Kołomyi i w Tow. Szk. Ludow., gdzie stworzył Muzeum Pokuckie. W l. 1901—1920 nal. do zarz. oddz. czarnohorskiego Polsk. Tow. Tatrz. Jeden z zał. oddziału L. M. i K. w Toruniu. Czł. Polsk. Towarz. Turyst.-Krajozn. Ref. turyst.-krajoznaw. rozgłośni Pol. Radia w Toruniu. Ogł.: Ślady glacjalne na Czarnohorze (1906), Sporty zimowe młodzieży szkolnej (1907), Z nad Łomnicy i Mołody (1907), Formy zlepienia piaskowca dyluwialnego w Mechowej pod Puckiem (1923), Podziemne jeziorko w krasie gipsowym w Siesławicach (1924), Nowe usuwisko w Strzemięcinie (1925), Uwagi o rozmieszczeniu siedzib huculskich (1926), Z naszych rezerwatów cisowych (1926), Sadki w Gorganach (1927),

Pilice nad Wielkim Morzem (1928), Województwo stanisławowskie (1930), W Beskidach Wschodnich (1930), O przeszłości i teraźniejszości Burkutu (1932), O konwencji turystycznej z Rumunią i innych postulatach pogranicznej turystyki karpackiej (1932), Spławaczka w Beskidach Wschodnich (1932), Ludność tubylcza Beskidu Czarnohorskiego (1933), 3-tom. Przewodnik po Beskidach Wschodnich (Lwów 1933 i 1935; poszczeg. cz.: Bieszczady, Gorgany, Pasmo Czarnohorskie). Wykonał kilka tys. zdjęć fotogr. z wspomn. wyżej obiekt. Grudziądz, Sienkiewicza 39.

GĄSIOROWSKI JANUSZ TADEUSZ. Gen. bryg. * 17. 6. 1889 we Lwowie. Uk. gimn. tamże (1907), stud. matem. i filoz. ścisłą na uniw. w Wiedniu i Uniw. Jagiel. (uk. w 1912). Od 1907 czł. Petu, Zarzewia, jeden z zał. org. Armia Polska, nast. czł. Polsk. Druż. Strzel., od 1911 kmdt okr. krakowsk. i del. do szt. Zw. S. i P. D. S. 1914—1917 sł. w w. austr. Od 1917 w P. O. W., równ. prac. jawnie w Kom. Wojsk. Tymcz. Rady Stanu. Od 1918 w w. p. M. in. prow. w Kownie i Białymstoku rok. z władz. Ober-Ostu i był attaché wojsk. w misji A. Więckowskiego w Moskwie. 1919—1923 szef sekcji reg. i wyszk. w M. S. Wojsk. i Szt. Gen. W 1920 dow. czas. 3 D. a. p. i III bryg. art. Od 1924 szef sekcji dośw. i wykł. w D. C. W. Rembertów. Od 1926 szef Biura Inspekc. Gen. Insp. Sił Zbr. Od 1932 gen. bryg. i szef. Szt. Gł., nast. dca dyw. piech. Ogł. szer. prac z dziedz. regul., słown., bibliogr., psychol. wojsk. i in. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 2, K. Z. zł. M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4 i 2, Kor. Rum. 1, Gw. Rum. 3, jugosł. Ś. S. 3.

GĄSIOROWSKI STANISŁAW. Dziennikarz. Publicysta. Działacz emigrac. * 14. 9. 1892 w Wólce Turebskiej, pow. tarnowskiego. Legionista. Of. rez. Czł.-zał. Zw. Pionierów Kolonj., czł. zarz. Tow. Przyj. Zw. Nar. Pol. w Ameryce, czł. Nauk. Inst. Emigr. W 1924 był w St. Zjedn., ogł. w nowojorskim „Telegramie Codziennym" felietony pt. Szkice z nad Hudsonu. Od 1925 koresp. „Dziennika dla Wszystkich" w Buffalo. W l. 1925—1930 prac. w Pol. Tow. Emigr. jako sekr., później red. „Wychodźcy". W 1935 zainicj. i zorg. Zw. Pisarzy i Publicystów Emigrac. Ogł. m. in.: Polacy w obcych krajach (1928); Wychodztwo polskie w St. Zjedn. (1927). Warszawa, Oboźna 8, m. 16.

GĄSIOROWSKI STANISŁAW JAN. Dr fil. Hist. sztuki. * 26. 6. 1897 w Warszawie. S. Stanisława i Kazimiery z Jastrzębskich. Oż. 30. 12. 1930 z Marią Jarosławiecką. Uk. wydz. filoz. Uniw. Jagiel. W 1920 sł. och. Od 1930 prof. acrheologii klas. Uniw. Jagiel. Wicepr. Tow. Numizmat. w Krakowie; Czł. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Późnohellenistyczne i wczesnochrześcijańskie tkaniny w zbiorach polskich (Prace kom. hist. sztuki Pol. Ak. Um. 1928), Malarstwo miniaturowe grecko-rzymskie i jego tradycje w średniowieczu (Kraków 1928), Sztuka starożytna (Lwów 1934), Espansione dell'arte industriale romana in Polonia, Europa orientale (Roma 1936), ponadto szereg prac w Przegl. Warsz., Przegl. Archeol., Przegl. Hist., Przegl. Hist. Lit. Bull. Int. de l'Acad. Pol., Journ. of Egyptian Archeol., sprawozd. i recenzje. Kraków, J. Piłsudskiego 6, tel. 1-81-12.

GĄSIOROWSKI WACŁAW (SCLAVUS WIESŁAW). Literat. Publicysta. Dział. emigr. * 27. 6. 1869 w Warszawie. W 1900 wyjechał z kraju. Od 1904 zam. stale w Paryżu, brał udz. w propag. niepodl. w czasie wojny. W 1914 zał. tyg. „Polonia". W 1917 wysł. jako of. Legii Cudz. do St. Zjed. A. P. w zw. z tworz. armii pol. we Fr. W Ameryce red. Górnika, Górnika Niedzielnego, Gwiazdę Polarną. W 1922—1930 rektor koleg. w Cambridge Springs w Pensylwanii. W 1930 wrócił do kraju. Jeden z twórców i od 1934 prezes Zw. Dziennik. i Publicyst. Emigr. Autor pow. hist., społ. i wojsk., m. in.: Pamiętnik nowonawróconego, Huragan, Rok 1809, Pani Walewska, Armia polska we Francji (1931), Nowa Kolchida (1932), Ach te chamy w Ameryce (1935), Pigularz, Kajetan Stuart, Bem, Rapsody napoleońskie, Szwoleżerowie gwardii, Czarny generał, Nihiliści, Ugodowcy, Królobójcy. Konstancin, willa „Ukrainka".

GĄSIOROWSKI-KORWIN ZYGMUNT JAROSŁAW. Pedagog. Prawnik. * 26. 10. 1875 w Suwałkach. S. Konrada i Pauliny ze Szrödersów. Oż. 20. 10. 1897 z Heleną Chłudzińską. Stud. na uniw. warszawsk., wydal. za org. manifest. polit., uk. Szk. Nauk Polit. w Paryżu i prawo w Dorpacie (dypl.). Po powr. do kraju udz. w str. szkol., od 1906 naucz. i dyr. śr. szk. handl. w Suwałkach, usun. za nieprawom. przez wł. ros., jako czł. rady opiek. kier. nadal szkołą. W 1914 prac. w Kom. Obyw. m. st. Warszawy. Podczas okup. niem. wizytat., nast. nacz. wydz. szk. stolicy, usun. za akcję polit.

Potem wizytat. instyt. wychow. Rady Gł. Opiek. w Warszawie. Prow. akcję polit. o charakt. niepodl., udz. w „Deklaracji stu"(1916). Dyr.dep. Min. Ośw. Tymcz. Rady Stanu, twórca ustaw o szkolnictwie powsz. i semin. naucz. 1922—1930 kurator okr. szk. na Pomorzu, w Białymstoku i Brześciu. Od 1931 notar. w Białymstoku. Czł. I Rady Notar. w Warszawie. Ogł. Szkoln. na Polesiu na tle stanu i potrzeb szkoln. Rzeczypospolitej (1930), oraz szereg art. i prac publicyst. (Pseud. Jarosław Korwin) z dziedz. polityki, adm. i org. szkoln. w Kurj. Radomskim, Tyg. Suwalskim, Prawdzie, Kur. Warsz. i Przegl. Pedagog. Odzn. O. P. 3. Białystok, Sąd Okręgowy.

GĄTKIEWICZ MARIAN GERARD. Mgr praw. * 23. 5. 1902 w Poznaniu. S. Wacława i Kazimiery z Przyłuskich. Ożenił się 2. 4. 1934 z Zofią Korwin-Pawłowską. Uk. gimnazj. i wydz. prawa uniw. w Poznaniu. W 1920 ochotn. 215 p. uł. na fr. bolsz. do końca kamp. Po wyjściu z woj. pracow. w Min. b. Dzielnicy Pruskiej, od 1935 dyr. Ubezp. Społ. w Lesznie. Wicepr. zarz. pow. Zw. Rez., prez. zarz. pow. Zw. Strzel. Sport. Ogł. szer. art. z dziedz. ub. społ. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Leszno, al. Krasińskiego 10.

GDULA TADEUSZ. Dział. społ. Polityk. * 18. 1. 1890 w Skawinie. S. Macieja i Gabrieli. Uk. gimn. w Krakowie 1909 i wydz. filozof. Uniw. Jagiel. 1912—1914 w druż. pol. Sokoła. W 1920 ochotn. w. p. Od 1919 naucz. gimn. w Chrzanowie, nast. burmistrz tamże. Prez. powiat. Fed. P. Z. O. O., pow. Zw. Prac. Państw. i Samorząd.; wicepr. zarz. gł. Zw. Zaw. Robotn. Przemysłu Górn. Z. Z. Z. w Katowicach. Poseł na sejm 1930 — 1935 i od 1935. Ogł.: Chłop polski, Świat pracy, Front robotniczy. Odzn. M. 10-l. O. N. Chrzanów, al. Henryka 26.

GEBEL LEOPOLD. Ppłk dypl. * 20. 8. 1889 w N. Targu. S. Franciszka i Katarzyny z Ziębowiczów. Ożenił się w 1911 z Emmą Kozakiewicz. Uk. gimn. w Krakowie, stud. prawo w Krakowie i Lwowie, uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Prez.: Kl. Sport. Warszawianka, Zw. Tow. Kolarskich; przew. Tow. Przyj. Boernerowa, Sp. Wodn. tamże. Odzn.: O. P. 4 i 5, K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10 l. O. N.

GEDLICZKA ZDZISŁAW. Art.-malarz. * 2. 4. 1888 w Rypiance, pow. kałuskiego. S. Franciszka i Marceli z Schererów. Ożenił się 9. 11. 1914 z Julią Mialovich. Uk. szk. realną w Stanisławowie w 1907 i Ak. Szt. Pięk. w Krakowie pod kier. L. Wyczółkowskiego i St. Dębickiego. Podczas wojny świat. sł. w w. austr., nast. w w. p. Naucz. rys. na kursie matur. inwal. woj. do 1919, nast. w Państw. Szk. Zawod. Żeńskiej; od 1926 w Państw. Szkole Sztuk Zdobn. i Przem. Art. w Krakowie. Autor m. in. obrazu fig. Upiory, cyklu kompoz. Betsaida, portretów Jana Wiktora, p. Tyrankiewiczowej, rodz. dra Biernackiego, polichromii refekt. oo. augustianów w Krakowie oraz kościołów w Białej, Czernichowie, Łagiewnikach, Niegardowie. Wyk. proj. witraży do kościołów w Kętach, Suchej i Mszanie Dolnej. Kraków, Morawskiego 12.

GEDROYĆ MICHAŁ. Dr fil. Zoolog. * 11. 10. 1891 w Rzeszowie. Uk. Uniw. J. Kaz., stud. specj. w Lozannie. St. asyst. kat. zoologii i parazytol. Akad. Wet. we Lwowie 1921—24, prow. wykł. zlec. zoologii 1924—25, st. asyst. zakł. farmakologii Uniw. J. Kaz. 1926—33, doc. fizjol. zwierz. domowych Uniw. J. P. 1933.

GELB IGNACY. Orientalista. * 14. 10. 1907 w Tarnowie. Stud. historię, geograf., archeologię oraz języki Bliskiego Wsch. we Florencji i Rzymie. Od 1929 asyst. nowoutw. Inst. Orientalnego przy uniw. w Chicago. W 1931 del. Inst. na kongres orientalist. w Leydzie. W 1932 zorgan. ekspedycję do Azji Mn. Ogł. Hittite Hierogliphs (The University of Chicago Press 1931) oraz szereg art. z dziedziny orientalistyki i swych podróży, przeważnie w Kur. Lit.-Nauk. I. K. C. Chicago, The Oriental Institute of the University of Chicago.

GEMBARZEWSKI BRONISŁAW. Historyk wojskowości. Muzeolog. * 30. 5. 1872 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Kazimierza i Eutalii z Zawadzkich. Nauki w IV gimn. warsz., matura w Carskim Siole, studia w Ak. Sztuk Pięk. w Petersburgu. Służył w woj. ros. jako kpt. saperów. W w. p. płk. Autor dzieł podst. dot. org. wojska polskiego w lat. 1807—1830. Prac. w Tow. Op. nad Zab. Przeszł., gdzie zorg. Archiw. Ikonograf. (obecnie w Muzeum Narodowym w Warszawie). W l. 1915—1916, z ramienia Kom. Obywat., opiek. gmachów państw. w Warszawie. Przewodn. Rady Artyst. m. st. Warszawy od 1916. Org. i dyr.

do 9. 1936 Muzeum Narodowego w Warszawie oraz org. i dyr. Muzeum Wojska. Ogł. tabl.: „Starożytności greckie (1888—1893), „Zabytki wojskowe polskie" w czasop. franc. „Carnet de la Sabretache" (1894—1896), „Studium ubioru, oporządzenia i uzbrojenia pułku lekkokon. gwardii 1807—1814" w wyd. Biblioteki Krasińskich, „Źródła do historii pułku lekkokonnego gwardii" (1897), artykuły dotycz. wojskowości w „Encyklopedii Staropolskiej" Glogera (1899), art. tejże treści w „Wielkiej Encykl. Ilustr." oraz „Encyklop. Wychow." (o szkołach wojskow.) (1899), „Wojsko Polskie 1815—1830", praca nagr. przez Kasę im. Józefa Mianowskiego (1899—1902), „Wojsko Polskie 1807—1814" (1902—1904), „Pamiętniki gen. I. Prądzyńskiego" 4 tomy, opracow. z polec. Ak. Umiej. (1907—1908), „Broń i uzbrojenie w dawnej Polsce" oraz „Wojsko polskie w epoce porozbiorowej" („Dzieje wojen" Tadeusza Korzona i B. G., nakł. Ak. Um. w Krakowie (1910—1912), „Wspomnienia wojskowe Józefa Pateiskiego z lat 1823—1831", wydał i przypisami opatrzył (1913—1914), „Katalog Wystawy Napoleońskiej," (1921) „Kopia a lanca" (wyd. Wojskowego Instytutu Naukowo-Wydawniczego) (1921). „Rodowody pułków polskich" (1925), „Muzeum Narodowe w Warszawie", wybór i opis celniejszych zabytków i dzieł sztuki (1925), „Muzeum Wojska", inwentarz w. XVIII i pierwsza połowa w. XIX (1929), „Katalog wystawy stulecia powstania listopadowego" w Muzeum Narodowym w Warszawie (1931), „Pułki kaliskie w r. 1831", „Ziemia kaliska" (1930). Współpr. czasopisma „Broń i Barwa". Odzn.: O. P. 3 (2. 5. 1922), fr. L. H. 5 (11. 10. 1922). Warszawa, Hoża 34.

GEMBARZEWSKI LESZEK ADOLF. Mgr praw. Public. * 28. 8. 1899 w Warszawie. S. Leszka Kazimierza i Józefy Marii z Gembarzewskich. Uk. wydz. prawa uniw. w Warszawie, stud. na kursie dokt. wydz. prawa uniw. w Paryżu. W 1920 ochotn. w. p., przydz. do Misji Wojsk. Franc. w Polsce. 1924—25 attaché radcy prawn. M. S. Zagr.; 1929—1931 ref. prawny M. P. i O. S. Od 1931 kier. mies. Głos Monarchisty. Aplikant adw. Ogł.: Monarchia i nacjonalizm (pod pseud. Abdank, 1923); Monarchia narodowa jako hasło XX wieku (1934), szer. art. w prąsie codz. Warszawa, Koszykowa 17 m. 5, tel. 8-68-27.

GEMBARZEWSKI MIŁOSZ BRONISŁAW. Liter. * 28. 8. 1899 w Warszawie. S. Leszka Kazimierza i Józefy Marii z Gembarzewskich. Uk. studia dyplomat.-konsul. W. S. H. w Warszawie. W 1918—20 ochotn. w. p. B. kier. sekc. propag. akad. młodz. monarchistycz. Sekr. komit. warsz. obch. 200-lecia polsk. wojny sukces. Ogł.: Biały pióropusz (1924), Mussolini (poemat, 1927), Krzak gorejący (now., 1929), Pieśni Słowianina (1930), Sztandary (poezje, 1933), Rozmowa z Lwem Tołstojem (poem., 1934), Jan Tarło, pierwszy powstaniec polski (stud. hist. 1935), Wilanów (poem., dram., 1936), Muzyk spośród ludu (stud. etnogr., 1937), wiersze, artyk. liter., hist., ekonom. w pism. liter i codz. Odzn. M. za W. Warszawa, Koszykowa 17, tel. 8-68-27.

GEMKOWSKI LUDWIK. Ks. T. J. * 22. 11. 1891 w Starym Samborze. S. Ignacego i Marceli ze Słociaków. Uk. gimn. klas., nast. stud. teol. Wst. do zakonu w 1907, święc. kapł. 8. 2. 1920. Prof. Papieskiego Inst. Bibl. w Rzymie. Współpr. czasop. „Biblica", „Orientalia". Rzym, Piazza della Pilotta 35.

GENIUSZ JAN. Ppłk w st. sp. * 12. 12. 1884 w Kolonii Zapiecek (Białystok). S. Józefa i Magdaleny z Czeremchów. Ożen. 14. 11. 1912 z Heleną Narkiewicz. Uk. szk. śr. i szk. wojsk. Sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wsch. i w. p. B. dca p. a. l. Prez. Zw. Of. Rez. (koło Białystok), wicepr. Fed. P. Z. O. O. Odzn.: V. M. 5, K. W., K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Białystok, Kraszewskiego 9 m. 1.

GEPNER STANISŁAW. Art.-mal. Munduroznawca. * 26. 5. 1889 w Nietulisku (woj. kieleckie). S. Kazimierza i Antoniny z Galińskich. Ożen. 5. 1. 1925 z Anną Kodrębską. Uczył się w IV gimn. w Warszawie (skąd wydal. za udz. w strajku szk.), nast. w szk. śr. gen. P. Chrzanowskiego i szk. śr. W. Górskiego tamże oraz w gimn. w Jałcie na Krymie (matura w 1910). Uk. w 1913 Abiturientenkurs der Wiener Handels Akad. w Wiedniu. Studia mal. w Warszawie pod kier. K. Ciszewskiego i w Kunstgewerbeschule

w Wiedniu. W 1910 odbył sł. jednor. w w. ros., w 1914 powoł. do sł. cz. jako ofic. rez. Po przewr. bolszew. org. i czł. zarz. Zw. Wojsk. Polak. w Armawirze (Kubań). 1918—1929 w w. p. Udz. w dział. na fr. lit.-biał., odwr. spod Korostenia, obr. Lwowa. Rtm. w st. spocz. Kustosz Muzeum Wojska w Warszawie. Czł. hon. Société des collectionneurs des soldats d'étain w Paryżu, czł. Zinnfigurensammlerbund „Clio" w Berlinie i Société d'étude des uniformes „Passepoil" w Paryżu. Ogł. art. w czasop.: Przegląd Kawal., Passepoil, Zinnfigur. Stały współprac. Encykl. Wojsk. i czasop. Broń i Barwa. Z prac malarskich, ważniejsze: Wojsko Polskie w obrazach — seria Księstwa Warsz. i 1831 (wyd. f. E. Wedel), 35 obr. hist.-mundurowych w M.S.Wojsk., wojsk. karty pocztowe (wyd. przez 2, 6, 8 p. uł. i 37 p. piech). Oprac. część ilustr. dzieła W. Dziewanowskiego: Zarys historii broni i uzbrojenia w Polsce. Wyk. rzeźbę ofic. gw. kon. kor. 1775 w metalu i ok. 30 miniatur w met. w Paryżu i Kilonii. Odzn.: K. W., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, al. 3 maja 13, tel. 8-72-90.

GEPPERT EUGENIUSZ STANISŁAW. Art.-mal. * 4. 9. 1890 we Lwowie. S. Zdzisława i Jadwigi z Jędrzejowiczów. Uk. gimn. w Wadowicach w 1908, wydz. prawny i fil. Uniw. Jagiel., Ak. Sztuk Pięk. w Krakowie oraz studia uzupełn. w Paryżu, jako stypend. rząd. Jako obyw. austriacki zatrzymany w Rosji w chwili wybuchu wojny i wysł. do Orenburga, prac. na polu oświat. wśród organ. polskich. Służ. och. w 5 dyw. strz. pol. na Wschodzie. Pośw. się komp. figuralnej, szczególn. oprac. człowieka z koniem. Od 1916 brał udział w szeregu wyst. polsk. i zagran., m. in. dwukrotn. w Paryżu w okr. 1926—27. W l. 1929—30 wykł. w Inst. Sztuk Plast. w Warszawie. Ogł. m. in. prace o Piotrze Michałowskim w Czasie i Głosie Plastyków, którego był współred.; wygł. odczyty w Y. M. C. A. i Zw. Art. Plast. Odzn.: K. W., M. N., M. I. Kraków, Tarłowska 5.

GERLACH EMIL. Przemysłowiec. Dział. społ. * 23. 5. 1859 w Warszawie. S. Gustawa i Ludwiki z Krollów. Uk. szk. śr. Od 1914 współwł. firmy G. Gerlach. W 1909 czł. kom. sanat. w Rudce, od 1920 prezes. tegoż. Od 1910 prac. w Warsz. Tow. Przeciwgruźl., czł. rady od 1913 do 1924, a od 1920 do 1924 prez. tejże rady. Od 1914 do 1924 kurator Szpitala Ewang. w Warszawie. Od 1915 do 1918 w Rosji, org. Pol. Tow. Pom. Of. Wojny w Moskwie i czł. zarz. tegoż do 1918. Po powr. do kraju prez. okr. warsz. Pol. Czerw. Krzyża, obecn. czł. zarz. gł. W 1922 odzn. dypl. hon. P. C. K. Od 1923 do 1926 kurator sanat. P. C. K. w Zakopanem. Czł. hon. Warsz. Tow. Przeciwgruźlicz., Warsz. Tow. Higien., Pol. Zw. Przeciwgr. i Zrzeszenia Dyr. Społ. Sanatoriów Przeciwgruźl. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Warszawa, Ossolińskich 4, tel. 6-21-77.

GERLACH GUSTAW. Przemysłowiec. * 14. 4. 1863. S. Gustawa i Ludwiki z Krollów. Uk. gimn. w Turyngii. Pionier przem. narzędzi precyz., gł. geodezyjnych. Pomagał mater. org. niepodl., zwł. P. P. S. Przewodn. patr. nad młodzieżą rzemieśln. i czł. hon. Tow. Pop. Drobnego Przem. Met. Warszawa, Tamka 38, tel. 2-28-10.

GERLÉE EUGENIUSZ. Dr med. * 25. 3. 1895 w Słucku (Mińszczyzna). S. Pawła i Anny z Turmerów. Ożen. w 5. 1918 z Wacławą Lubecką. Uk. szk. śr. w Moskwie, nast. wydział med. uniw. tamże, d-rat uzysk. na Uniwers. S. B. w Wilnie. Adiunkt kliniki chorób dziec. Uniw. S. B. Sekr. wileńskiego Towarz. Lek.-Nauk., czł. Tow. Pediatr., Stow. Lek. Polaków w Wilnie, Ogólnopolsk. Zw. Lek. na obw. Wilno oraz organ. społ. Wygł. szereg odczytów w Tow. Lek.-Nauk. i Tow. Pediatr. Ogł. m. in.: Wyniki oddz. dla niemowląt kliniki wileńsk. w pierwszych 2 latach, Skurcz i zwężenie przyrostowe odźwiernika u niemowląt na podstawie materiałów kliniki dziecięcej Uniw. S. B. w Wilnie; prace: Przypadek ropnego ograniczonego zapalenia opłucnej, wywołanego przez prątek duru rzekomego (współaut.), Z kliniki duru rzekomego niemowląt i małych dzieci (współaut.) oraz szereg art. Wilno, Portowa 14, m. 5, tel. 18-35.

GERMAIN ZE SMOLIKÓW WANDA MODESTA. Pedagog. * 15. 6. 1892 w Tarnowie. C. Karola i Karoliny z Waniekków. Zaśl. 22. 11. 1914 Henryka Germain(†). Uk. gimn. w Tarnowie oraz stud. filol. klas. na wydz. filoz. Uniw. Jagiel. W l. 1912—1914 czł. „Strzelca" w Krakowie i stow. „Promień". 6. 8. 1914 wraz z 4 i 5 baonem Leg. wyr. na front i sł.

jako szeregow. do 11. 1914, nast. pielęgn. w szpit. wojsk. w Wiedniu. Czł.: zarz. Strzelczyń z lat 1912—14, Koła Piątaków, Zw. Pracy Obyw. Kobiet, „Zrąb", Tow. Pop. Bud. Szkół Powsz., Stow. Umiędzyn. Łaciny, Stow. Mił. Książki. Ogł. tłumacz. „Ordinationes" Konarskiego, „Muzeum Plantyna", art. z podr. i z zakr. filol. klas. Warszawa, Grójecka 41, m. 10, tel. 9-26-77.

GERMAN JULIUSZ. Literat. * 17. 5. 1881 w Jarosławiu. S. Ludomiła i Emilii z Dietziusów. Ożen. 12. 1. 1913 z Zofią Natanson. Uk. wydz. praw. i um. polit. Uniw. Jana Kaz. 1914—1918 of. Leg. Polsk.; ucz. bitwy pod Rarańczą; więzień w Marmarosz-Sziget. W wojnie bolszew. adiut. dywiz. och. i szef adiut. gen. J. Hallera. Ogł. m. in.: Lilith (dramat), Historia o pajacach, Gwiaździsta noc, Światła z daleka, Skrzydła, Twarz zza kurtyny, Iwonka, Usta o zmroku, Jesień zwycięska, Jacek, Wyprawy do raju, Iwonka i gwiazdy, W gospodzie pod trzema zbójami, Błękitny generał, Więźnie (dramat), Mściciel, Amaranty. Odzn.: K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Czerwonego Krzyża 21, tel. 6-16-81.

GERSON - DĄBROWSKA MARIA JÓZEFA, patrz: **DĄBROWSKA-GERSON.**

GERŻABEK JERZY ROMAN. Literat. * 22. 4. 1903 w Schodnicy, wojew. lwowskie. S. Władysława i Kazimiery z Wierzbickich. Ożen. w 1928 z Zofią Małachowską (artystka-mal.). Uk. wydz. fil. (absolut.). W 1920 ochotn. w p. Ppor. rez. B. sekr. gen. Polsk. Zw. Bokserskiego. Ogł. pow. w Ilustracji Polskiej szereg nowel i wierszy w różnych czasopismach. Preleg. radiowy. Odzn. M. za W. Poznań, Fredry 12.

GETTEL PAWEŁ. Dział. emigracyjny. * 25. 1. 1892 w Warszawie. W 1927 czł. zarz. gł. Pol. Tow. Emigr. W 1931 poseł na Sejm i prezes Kom. Emigracyjnej. Odbył podróż do Ameryki Południowej i Płnc., zreorg. Pol. Tow. Kolonizac. Zajmuje się sprawami wych. młodzieży za granicą. Prezes Siersz. zakładów górn. Warszawa, Filtrowa 83, m. 66.

GĘSTWICKI BRUNON ADAM. Art.-mal. * 2. 2. 1882 w Kwidzyniu. S. Feliksa i Walerii z Cieszyńskich. Uk. gimn. w Toruniu i Ak. Szt. Pięk. w Berlinie pod kier. prof. Bösego i Friedricha. Współzał. Konfr. Art. w Toruniu i czł. rzecz. T-wa Zach. Szt. Pięk. w Warszawie od 1924. W l. 1905—19 współpr. wyd. „Lustige Blätter", jako rys.-humorysta, oraz pisma parysk. „Mondial". Wsp. z bratem Feliksem Pawłem Gęstwickim (†) stw. obraz przedst. wkroczenie wojsk pol. do Torunia 18. 1. 1920. Toruń, Słowackiego 19, m. 21.

GIEBUROWSKI WACŁAW. Ks. Dr fil. * 6. 2. 1879 w Bydgoszczy. S. Marcelego i Honoraty z Rozanowskich. Uk. wydz. fil. uniw. we Wrocławiu, studia muz. w Ratysbonie, Berlinie i Wrocławiu. Doc. muz. kośc. sem. duch. i dyr. chóru katedr. w Poznaniu od 1919, doc. teor. i hist. muz. Państw. Konserw. Muz. w Poznaniu od 1920. Ogł.: Musica magistri Szydlovite, polski traktat chóralny z wieku XV (1915), Trzy dokumenty neumatyczne z biblioteki sem. duch. w Poznaniu (1915), Chorał gregoriański w Polsce od wieku XV do XVII (1922), Cantica selecta musices in Polonia (1928), Utwory muz.: Litaniae Lauretanae (na chór męski z organami), Kantata ku czci Skargi (na chór miesz. z orkiestrą), Ave Maria (na solo-sopran z organami), Cantionale Ecclesiasticum (Poznań 1926, 1933), Requiem (na chór mieszany). Poznań, Lubrańskiego 6.

GIEDROYĆ FRANCISZEK. Dr med. * 29. 1. 1860 w Jeziorosach (Kowieńszczyzna). Uk. gimn. w Wilnie, wydz. lek. uniw. warsz. (1886), d-rat w Krakowie (1913). Po uk. studiów ord. w szpitalach. Prof. historii i fil. med. na Uniw. J. Piłsudskiego. Czł. rzecz. Tow. Nauk. Warsz., czł. Pol. Ak. Um., czł. hon. rady lek. przy b. Min. Zdrowia Publ. Ogł. m. in.: Ekspertyza lekarska w dawnych sądach polskich, Ustawy cechów cyrulickich w dawnej Polsce, Zapiski do dziejów szpitalnictwa w dawnej Polsce, Źródła biograficzno-bibliograficzne do dziejów medycyny w Polsce, Rada lekarska Ks. Warszawskiego i Kr. Polskiego, Służba zdrowia w dawnym wojsku polskim, Polski słownik lekarski do działu chorób skórnych i wenerycznych, Wiekowe spory o błonę dziewiczą oraz art. w czasop. fach. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Kredytowa 8, m. 3, tel. 6-30-80.

GIELBA EUGENIUSZ. Przemysłowiec filmowy. * 3. 1. 1899 w Warszawie. S. Ignacego i Janiny ze Sznajdrów. Ożen. 4. 2. 1932 z Janiną Wójcik. Uk. szk. śr. 1918—1921 och. w. p. na fr. lit.-biał. i ukr. Po przejściu do rez. pośw. się dział. art., m. in. prac. w operetce K. Niewiarowskiej. Od 1928 prow. prod. film. i nakręcił filmy „Krwawy Wschód" i „Przybłęda", poza tym brał udział w nakr. kilkudziesięciu innych filmów. Kier. ate-

lier film. wytw. „Sfinks" w Warszawie. Odzn. M. za W. Warszawa, Górczewska 6, m. 6, tel. 6-44-37.

GIERDZIEJEWSKI KAZIMIERZ ALEKSANDER. Inżynier-metalurg. * 10. 4. 1888 w Kutaisie, na Kaukazie. S. Jana i Marii z Kościukiewiczów. Uk. wydz. metalurg. polit. w Petersburgu (ob. Leningrad). Pr. zaw. rozp. w zagł. Donieckim w Rosji, w zakł. parowoz. R. Hartmana S. A. w Ługańsku. Od 1920 prac. w Gł. Urz. Zaop. Armii, od 1922 dyr. techn. f. Ursus, ob. dyr. Państw. Zakł. Inż. Od 1922 doc. Polit. Warsz., od 1927 wykł. odlewnictwo i kier. zakł. odlewn. tejże Polit. Pionier stopów alumin. w Polsce (części do płatowców i sln. lotn.). Od 1933 czł. stał. państw. kom. oświat. zawod. przy Min. W. R. i O. P. Prez. Kom. Międzyn. Stow. Odlewn., czł. zarz. Stow. Techn. Pol. w Warszawie, czł. Pol. Komit. Normaliz., i in. Od 1935 czł. stały Inst. Nauk. Org. i Kier. oraz prez. grupy odlewni przy Pol. Zw. Przem. Metal. Ogł. przeszło 50 prac naukowo-techn. i gospod., w jęz. polskim, franc., ang., czeskim, włoskim i ros. oraz art. i rec. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Rozbrat 34—36, tel. 9-88-87.

GIERGIELEWICZ JAN. Dr fil. Historyk. * 20. 6. 1898 w Kowalu. S. Józefa i Marii z Tobolczyków. Oż. 10. 10. 1923 z Jadwigą Rudnicką. Uk. szk. śr. w Gostyninie i Lwowie. Studia hist. na Uniw. Jana Kaz. i Warsz. Od 1918 sł. w w. p. Uk. Szk. Pchor. w Ostrowi Maz. 1920 ucz. bitwy warsz. Kpt. Sł. w Dep. Inż. i Sap., Wojsk. B. Hist. Kier. dz. w Arch. Wojsk. w Warszawie. Ogł.: Przegląd działalności inż. wojsk. w epoce królów elekc., Zarys hist. korpusów inż. w epoce Stanisława Augusta; szereg prac dot. dziejów inż. dawnego w. p. w: Saperze i Inżynierze Wojsk., Przegl. Wojsk.-Techn., Przegl. Hist.-Wojsk., Wiad. Geograf., Księdze pamiątk. prof. M. Handelsmana, Polonia-Italia; art. w prasie codz. Współpr. Polsk. Słownika Biograf. P. Ak. Um., Encykl. Wojsk. Odzn.: M. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Nabielaka 9, m. 5.

GIEROWSKI WŁODZIMIERZ. Mjr dypl. * 14. 2. 1897 w Kielcach. Uk. Wyż. Szk. Woj. (1928). Od 1914 sł. w I bryg. Leg., nast. w Polsk. Sile Zbr. i w w. p. Ogł.: Królewsko-Polska Komisja Wojskowa, Polska Siła Zbrojna w przededniu niepodległości, Udział Polaków w wojnie 1914—1918 i wysiłek zbrojny Polski w wojnie 1918—1920 i in. Odz.: K. N., K. W. 2, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

GIERTYCH JĘDRZEJ. Mgr praw. Public. * 7. 1. 1903 w Sosnowcu. S. Franciszka i Janiny z Albrechtów. Oż. 17. 2. 1931 z Marią Albrecht. Uz. absolut. w warsz. Szk. Nauk. Polit. (1925), uk. wydz. prawa uniw. warsz. (1926). Od 1927—1932 ref. Min. Spr. Zagr. i attaché konsul. w Prusach Wsch. 1914—1932 w harc., prac. nad rozw. harc. polsk. za gr. W 1918 ucz. rozbr. austr. w Kielcach. W 1920 ochotn. w. p., ranny. Ppor. mar. woj. rez. Ogł.: My, nowe pokolenie (1929, wyd. II 1936), O program polityki kresowej (1932), Za północnym kordonem — Prusy Wschodnie (1934), Tragizm losów Polski (1936), Kajakiem po Niemczech — listy z podróży (1936), Hiszpania bohaterska (1937) i liczne brosz., art. Współprac. pism narod. Warszawa-Czerniaków, Okrężna 32.

GIESZKOWSKI RYSZARD. Ppłk w st. sp. * 7. 8. 1883 w Modar, w Czechosłowacji. S. Józefa i Natalii. Uk. austr. szk. wojsk. w Koszycach i MährischWeisskirchen(1901). Sł. w w. austr. Od. 1. 11. 1918 w w. p. Org. 6 p. uł. W 1919 instr. jazdy w szkole kawal. w Starej Wsi, nast. w Centr. Szk. Kawal. w Grudziądzu. Od 1. 3. 1921 dca 26 p. uł., od 12. 1927 dca 10 bryg. kawal. Ost. pośw. się hodowli koni na Śląsku. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Gliwicka 24.

GIEYSZTOR JÓZEF. Przyrodnik. Ekonomista. Znawca kolejnictwa. * 15. 2. 1865 w Kungurze (Rosja). S. Emila i Jadwigi z Szukszтów. Oż. 1. 6. 1891 z Marią Rudzką. Prof. S. G. H. w Warszawie i docent Polit. Warsz. W 1903, z polec. zarz. kolei wschod.-chińskiej, prow. bad. znacz. ekonom. Mandżurii i wschod. Mongolii, ogł. w języku ros. sprawozd. (Petersburg 1905). W l. 1913—16 podróż. do Japonii, Korei i Chin celem zawarcia umów kolejow. Ekspert kolej. na konf. pokoj. w Paryżu i w Rydze, konf. ekonom. w Portorose, Genui i Genewie, kongr. kolej. w Rzymie i Londynie. Odzn.: O. P. N., Gw. Rum. 3, jap. Wsch. sł. 3. Warszawa, Dantyszka 3, tel. 8-25-13.

GIEYSZTOR MICHAŁ. Podróżnik. * 28. 9. 1871 w Szałtupach na Litwie. W 1893 zaciągnął się w Antwerpii na statek, na którym odbył podróż po oceanie Lodowatym, nast. wyj. do St. Zjedn. A. P., gdzie podr. pieszo, utrzymując się z różnych zajęć. Pom. gł. architekta oddz. ros. na wyst. świat. w Paryżu. Prac. na kolei wschodnio-chińskiej. W 1908 wyjechał do Argentyny. Dyr. turkiestańskich kopalń ozokerytowo-naftowych. Podczas wojny świat. walczył na froncie tureckim, gdzie dostał się do niewoli. W 1918 wst. do w. p. jako mjr. Insp. budowy strażnic K. O. P. Insp. Urzędu Emigr. Dyr. kolonij pol. w Montanii w Peru. Wybrany przez Indian na hon. „Curaca", tj. wodza. W 1932 wraca do

kraju. Ogł. m. in.: Pamiętniki (Warszawa 1933); Polski tramp. (Kur. Czerw. 1932); Obecne zagadnienia emigracyjne Polski (Epoka 1929); La Emigracion Polacca (Critica, Buenos Aires 1927). Piaseczno, Kniaziewicza 2.

GIEYSZTOR STANISŁAW. Kmdt str. ogn. m. st. Warszawy. * 15. 9. 1891. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w 1908, do 1911 stud. w szkole mechan.-techn. H. Wawelberga i St. Rotwanda w Warszawie, nast. do wybuchu wojny w inst. elektromechan. uniw. w Nancy. Od 1914 sł. w Leg. Pol. (żołn. I komp. kadr.), nast. w P. O. W. i w w. p. kpt. art. W 1922 uk. ofic. kurs pożarnictwa wojsk. w Warszawie, po czym kmdt wojsk. str. poż. w Kielcach. Od 7. 1934 w ciągu 9 m-cy kpt. stoł. str. ogn., odzn. się m. in. w akcji rat. podczas pożaru na lotnisku wojsk. W ciągu 1935 uk. 2 kursy pożarn. uzupeł. (instrukt. i inspekt.) Zarz. Gł. Zw. Straży Pożarnych i odbywał w Łodzi praktykę pożarn. Wiad. fach. uzupełn. w straż. ogn. w Berlinie i Dreznie. Warszawa, Nalewki 3.

GIEYSZTOR WŁADYSŁAW EMIL ALEKSANDER Kand. nauk ekon. * 27. 3. 1892 w Petersburgu (ob. Leningrad). Syn Józefa i Marii z Rudzkich. Oż. 1. 6. 1921 z Wandą Szumską-Szauman. Uk. gimn. klas. w Petersburgu (1910), nast. wydz. ekonom. politechn. tamże. B. czł. Zjedn. Młodz. Narod. i czł. Strzelca (od 1912) w Petersburgu. 6.—12. 1920 ochotn. w. p. Prac. w spółdzielcz. robotn. (1912—1916); sekr. i nacz. wydz. handlu zagr. w Radzie Zjazdów Przedst. Przem. i Handlu w Petersburgu (1914—1917); red. działu polsk. Torgowo-Promyszlennoj Gaziety (1915—1918); dyr. Stow. Przem. i Kupców Polskich w Rosji (1918). W Min. Przem. i Handlu: ref. Dep. Handl.; kier. wydz. prawn.; red. nacz. tyg.: Przemysł i Handel, Polska Gospodarcza, The Polish Economist; urzędn. do szczeg. zlec. M. P. i H.; nacz. wydz. handl. w Urz. Morskim w Gdyni (1918—1932). Kier. Biura Prac Sejmowych w Wilnie (1920), sekr. gen. Sp. Akc. dla Handlu Zagr. (1921); dyr. S-ki Wytw. Polsk. Rymarzy i Siodlarzy w Warszawie (1921); org. z ram. M. P. i H. wystawy: w Katowicach (1922), Konstantynopolu (1924); udz. w konfer. zagran., m. in. w międzynar. konf. ekon. w Genewie (1928); w podróży bad. do St. Zj. A. P. (1929); czł. rady adm. sp. akc. Żegluga Polska. Od 1932 wł. i dyr. tow. eksped. „Warta", sp. z o. o. w Gdyni. Konsul hon. król. Węgier tamże. Sędzia handl.; r-ca Izby Przem.-Handl.; czł. Rady Port. Odzn. O. P. 4 i 3. Gdynia, Sienkiewicza 25, tel. 13-53.

GILEWICZ ZYGMUNT. Dr wszechnauk lek. Płk-lek. * 29. 4. 1880. S. Mieczysława i Stefanii z Olszańskich. Oż. 29. 2. 1908 z Haliną Mianowską. Uk. gimn. w Żytomierzu (1900) i wydz. lek. uniw. w Kijowie. 1896—1900 nal. do Żytomierskiej Korporacji Uczniowskiej, 1900—08 do korp. „Polonii" w Kijowie. Sł. w w. ros.; 29. 8. 1917—4. 2. 1918 szef sanit. I Korp. Wsch. 5. 1920 do 28. 7. 1920 szef. sanit. zarz. Ziem Woł. i Fr. Podolsk. Od 29. 7. 1920 w w. p. Dyr. C. I. W. F. w Warszawie. Ogł. szer. art. nauk. w Lekarzu Wojsk. i art. z zakr. wych. fiz. w Wychow. Fiz. Odzn.: K. N., O. P. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., bułg. Zasł. Woj. 3, Kor. Rum. 3.

GILICZYŃSKI BOLESŁAW KAZIMIERZ Mierniczy. * 3. 3. 1882 w Nowej Osadzie-Zamościu S. Stanisława i Franciszki z Postawczyńskich. Oż. 28. 9. 1906 z Jadwigą Teresą Rogowską.

Uk. szk. mierniczą w Kursku (Rosja). 1905—1907 prac. w P. P. S. w Lublinie, nast. w Warszawie, brał udział w zjazdach part. we Lwowie i Wiedniu; aresztow. w Krakowie i wydal. z Austrii; aresztow. w Warszawie i więz., nast. wydalony z zaboru ros. W 1909 powróc. do kraju bez zezwolenia władz ros. i zorg. Zw. Obr. Chełmszczyzny. W 1910—1911 prac. w Spółdz. Ziemskiej i Tow. Racjon. Parcel. w b. gub. siedleckiej i w Chełmszczyźnie. W 1913 skaz. na rok twierdzy. W 1914 prac. w Komit. Obyw. m. Lublina oraz w mil. obywat., w 1915—1920 kolejno w komisji komasac. przy wydz. budowl. Gł. Komit. Ratunk. w Lublinie, insp. komas. w wydz. ref. rol. Dep. Gosp. Kraj. Tymcz. Rady Stanu, org. urz. ziem. pocz. przy M. Roln. i Dóbr Państw., nast. przy Gł. Urz. Ziem., wicepr. G. U. Z. i wicepr. G. K. Z. 1922—1925 w tow. parcelac.: Tospar (org.), Zjedn. Tow. Parcel. i Likwid. Zach. (kier. robót). W 1925 pow. przez Min. Pracy do Państw. Rady Emigr. W 1926 współorg. Tow. Koloniz. w celu przepr. koloniz. polsk. we Francji i Brazylii. 1927—1930 prow. prace koloniz. w Brazylii, zał. kolonię Orzeł Biały w st. Espirito Santo. Od 1931 w st. sp. Ogł.: Technika komasacji (skrót wykładów na kursach dla komisarzy agrarnych), „Prace urzędów ziemskich" (1919), poradnik dla czł. komisji ziemskich — Likwidacja serwitutów (1921). Odzn. K. N. Warszawa, Górnośląska 18, tel. 9-23-49.

GINDRICH WŁADYSŁAW. Publicysta. * 27. 6. 1889 w Brodach (Małopolska) Stud. na wydz. filozof.-lit. Uniw. Jan.

Kaz. Prac. w org. niepodległ., w czasie wojny zesł. na Sybir. W 1917—19 dyr. gimn. Mac. Pol. w Kijowie. W 1924—30 dyr. admin. P. A. T. W 1930—32 stud. zagadn. morskie. Od 1932 szef pras. w samorządzie gospodarcz., red. tyg. „Rzemiosło". Ogł. m. in.: Polska a morze (Warszawa 1932); Polska na morzu (Warszawa 1932); Jan Kiliński i jego czasy (Warszawa 1936). Warszawa, Kaliska 17, tel. 7-17-22.

GINSBERT JULIAN MIECZYSŁAW (pseud. POKER JIM, KPT. NEMO). Inż. Liter. Public. morski. * 18. 5. 1892 w Warszawie. S. Henryka i Stefanii z Lipskich. Uk. gimn. M. Kreczmara w Warszawie i studia na wydz. mech. polit. w Nancy, nast. w Paryżu. Ucz. str. szk.; w l. 1913—14 w Zw. Strzel., w 1916 zaciągn. się do Legii Cudz. a w 1917 do Armii Pol. we Francji, z którą w 4. 1919 wrócił do Polski, gdzie uczestn. w dział. na fr. ukr. i bolszew. Po wojnie ofic. łącznik. przy Misji Wojsk. Fr. w Polsce. Od 1923 por. rez. Czł. zarz. gł. L. M. i K., gdzie zainicjował konto F. O. M., napis. szereg broszur propag. Współpr. w red. Polski Zbrojnej, w Tow. Polsko-Franc., Inst. Bałt., Stow. Liter. i Dzien. Ogł. powieści: Wyspa węży, Strażnik Krakatoa, Trójkolorowa bandera, Błękitni rycerze, Panna wodna, Król Gibraltaru, Zemsta Mandragory, Zdzich szuka ojca, Bandera na oceanie, Półdiablę Dan; liczne nowele; broszury: Co to jest marynarka wojenna, Pro mare nostro; art. w Polsce Zbrojnej, Kur. Warsz., I. K. C., Przegl. Morskim, Tyg. Ilustrow. Sekr. red. Przegl. Morskiego. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. N., M. za W., fr. L. H. 5, fr. K. Woj., fr. M. W. W., M. I. Warszawa, Hoża 62, m. 7, tel. 9-34-96

GINWIŁŁ-PIOTROWSKI STANISŁAW. Inż.-archit. * 20. 3. 1900 w Krakowie. S. Edmunda i Julii z Ettmayerów. Oż. 27. 4. 1929 z Zofią Samborską. Do szk. śr. ucz. w Wiedniu, Zakopanem i Krakowie, uk. wydz. archit. Polit. Warsz. w 1926. Za czas. szk. czł. harc. i kół samokszt., za czas. akad. czł. Br. Pom. W 1920 sł. ochotn. na fr. wołyńsk. Kier. Biura Planu Region. Zagł. Górn.-Hutn. w Katowicach. Czł. S. A. R. P., b. czł. S. A. P. Proj.: bud. poselstwa polskiego w Sofii (nagr.), rozpl. terenów przy katedrze w Katowicach, uzyskał szereg nagród m. in. na konk. na Muzeum Narod. w Krakowie, na kościół Opatrzności. Wyk. planu zabud. Wieliczki. Ogł. art. z dziedz. urbanist. w prasie codz. i fach. Katowice, Słowackiego 12, tel. 3-54-78.

GIRKIN JAROSŁAW. Inż.-architekt. * 13. 9. 1896 w Oranach. S. Tadeusza i Heleny z Tubielewiczów. Oż. w 1929 z Marylą Janowską. Uk. Polit. Warsz. Nal. do Polsk. Oddz. Wojsk. Brał udział w samoobron. Litwy i Białej Rusi. Od 1919 do 1. 1921 sł. w dyw. Lit.-Białor. Wicedyr. Urz. Insp. Budowl. Wyk. m. in.: plan dzieln. reprez. w Białymstoku, proj. domu lud. im. Marsz. Piłsudskiego w Białymstoku, pomnik Poległ. Żoln. w Białymstoku, dom ludowy im. wojew. Kościałkowskiego w Supraślu, budowę kośc. w Nowo-Święcianach, rozbud. fabr. tytoniu w Wilnie, gmach star. w Brasławiu, gmach Z. U. P. U. w Brześciu n. Bug., proj. przebud. gmachu Senatu w Warszawie. Warszawa, Raszyńska 44 m. 11, tel. 9-31-92.

GIRS ANATOL. Art.-graf. * 1904. Od 1928 prac. z Bolesławem Barczem. Wyk. liczne prace z zakr. drzewor., litogr. i graf. reklam. Oprac. graf. m. in. książki: cykl Pięciu na Olimpiadę, SP-AEU, Album Legionów Polskich, Polska na morzu, Ilustrowana kronika Legionów Polskich, Polska lotnicza, album turyst. Polska, Księga chwały piechoty, Legenda o masztowej sośnie, Maria Piłsudska — Matka Marszałka, Szczytami Karpat, W walce o szczyty Andów, Poezja Legionów, Na gdyńskim szlaku, Przygody Sindbada-żeglarza. Oprac. czc. Militari, odl. w 1937. Otrz.: med. zł. w Wilnie (1933), med. zł. we Florencji (1933), Grand Cup w Londynie (1934), med. zł. i Grand Prix w Mendozie (1934), med. zł. i Grand Prix w Brukseli (1936), med. zł. w Tel Aviv (1936). Warszawa, Smolna 40, tel. 2-00-53.

GISTEDT-KILTYNOWICZOWA ELNA. Art. dram. i śpiew. operetk. * 26. 1. 1900 w Stockholmie. C. Ernsta i Marii z Belszerów. Zaśl. 24. 8. 1922 Witolda Kiltynowicza. Uk. szk. śr. w Stockholmie, odbyła stud. śpiewu w Stockholmie, Berlinie, Petersburgu i Warszawie. Debiut. w „Dawidzie Copperfieldzie" i w „Księżniczce Czardaszce", śpiewała główne role w operetkach Kalmana, Lehara, Stolza, Offenbacha i O. Straussa, w stolicach państw skandyn. i bałtyck. oraz w Warszawie i większych miastach prowincjon. Polski. Występ. w film. Warszawa, Wawelska 72, tel. 9-79-71.

GIŻYCKI JERZY MIKOŁAJ. Podróżn. Literat. * 18. 5. 1889 we Wróblowcach, na Podolu ros. S. Kazimierza i Bronisławy z Jankiewiczów. Uk. gimn. w Żytomie-

rzu, nast. stud. w akad. roln. w Hohenheimie i na uniw. w Halle i w Brukseli. Jako ucz. czł. tajn. org. młodz. w Żytomierzu. W l. 1914—1923 przebywał w St. Zjedn. A. P., sł. w w. ameryk. Od 1920 czł. poselstwa polsk. w Waszyngtonie. W 1924—25 czł. paryskiego Tow. Pracy Społ.-Kult. dla wych. polsk. we Francji. Od 1925 prow. stud. etnograf. i społ. we Franc. Afr. Podzwrotnik. W 1932 powr. do kraju. 1937 mianow. kons. polsk. w Adis-Abbebie. B. sekret. Pol. Kom. Olimp. na VIII Olimpiadzie. Przed wojną prac. w zakop. sekcji narc. Dokonał pierwsz. przejścia zim. przez Mięguszowiecki i Ornak; przebył na łodzi po raz pierwszy porohy na rzece Neckar. Ogł.: Chleb i chimera, „Między morzem a pustynią", „Na dalekim zachodzie" (dla młodz.), „Przez dżungle i stepy" (dla młodz.), „Poto-Poto" (utwór sceniczny), „Biali i czarni" (tłum. na niem); szereg art. Autor słuchowisk rad. Wygł. odczyty.

GIZBERT-STUDNICKI WACŁAW, patrz: STUDNICKI-GIZBERT.

GIZBERT-STUDNICKI WITOLD, patrz: STUDNICKI-GIZBERT.

GIZBERT-STUDNICKI WŁADYSŁAW, patrz: STUDNICKI-GIZBERT.

GIŻYCKI KAMIL. Technolog. Podróżnik. Literat. * 18. 9. 1893 w Krakowie. Ranny w czasie wojny, dostał się na Syberię. W 1918 walczył w form. czeskich z bolszewikami, w dyw. syb. formował pociąg techn. Po ucieczce z niewoli, walczył na czele oddz. partyzanckiego w Urianchaju, uczest. wypr. bar. Ungern-Sternberga. W Mandżurii przez pewien czas instr. techn. w armii marsz. Dżan-So-Lina. W 1925—26 podróż. z prof. A. F. Ossendowskim do Afryki. Nap. m. in.: Polowanie egzotyczne (Lwów, 1927), Przez Urianchaj i Mongolię (Lwów 1929), Przez knieje i stepy (Poznań 1930), Przez czarny ląd. W dżunglach Indochin. Powitno, gm. Mszana, koło Lwowa.

GIŻYCKI WŁADYSŁAW JÓZEF KONRAD. Pedagog. * 25. 11. 1875. S. Jana i Apolonii ze Słowikowskich. Ożenił się 26. 4. 1908 z Janiną Kiwerską. Maturę uzysk. w Jarosławiu, ukończył wydz. prawny Uniw. Jagiel. w 1902, nast. wydz. fil. tegoż Uniw. w 1906. W 1915 jeden z gł. org. szkol. polsk. na wygn. w Moskwie. Po powr. do kraju prac. w Tow. Eugeniczn. jako przewodn. sekcji wych. W 1927 org. i prezes Polsk. Zw. Łuczników, czł. stoł. kom. W. F. i P. W. W 1929 do 1935 czł. Rady Nauk. Wych. Fiz. W 1931 prez. oddz. mokotowskiego Zw. Strzel., od 1935 hon. prez. tegoż. oddz. Od szeregu lat. wicepr. Nauczyc. Kl. Strzel., zał. i dyr. gimnazjum męskiego w Wierzbnie. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Puławska 113, tel. 4-22-99.

GLABISZ KAZIMIERZ. Mgr praw. Płk dypl. * 10. 2. 1893 w Odolanowie, woj. poznańskie. S. Mieczysława i Bolesławy z Bobowskich. Uk. gimn. humanist. w Ostrowie Pozn. (1913), wydz. prawa i adm. Uniw. Poznańsk. i Wyż. Szk. Woj. (1923 r.). 5. 1915—12. 1918 sł. w w. niem. Uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. Od 6. 1920 w O. III. Nacz. Dow. 9. 1920—5. 1921 osob. ref. op. w adiutant. Nacz. Wodza. Po wojnie m. in. w Biurze Ścisł. Rady Woj., szef. szt. dyw. piech., dca dyonu art., deleg. do rok. z Niemcami w Berlinie, w O. II. Szt. Gł., of. do zlec. Gen. Insp. Sił Zbr. Prac. na polu org. sportu. Przewodn. Polsk. Komit. Olimp. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., belg. Leop. 5, czechosł. L. B. 4, fr. L. H. 4, Gw. Rum. 3, est. Kotk. 3, łot. 3 Gw. 3, Olimp. Odzn. Hon. 1.

GLASER STEFAN. Dr praw. * 20. 1. 1895 w Tarnowie. S. Ludwika. Oż. 1920 z Martą Broniewską. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. Po uk. studiów doc. Uniw. Jagiel., sędzia śl. S. O. w Lublinie (1920 do 22), prof. prawa karnego i proc. karnej Kat. Uniw. Lubelsk. (1920—1924), nast. Uniw. St. Bat. od 1924. Ogł. Prawo karne (1920), Kompetencja sądów przysięgłych (1923), Przestępstwa przeciwko obyczajności, Pojęcie sprawiedliwości w prawie karnym (1925), Spędzenie płodu ze stanowiska prawa karnego (1928), Wstęp do nauki procesu karnego (1928), Zarys polskiego procesu karnego (1929), Ignorantia iuris en droit pénal (1932). Wilno, Wielka 17; Warszawa, Lwowska 1, tel. 8-62-06.

GLASS JAKUB. Prawnik. * 12. 1. 1864 w Warszawie. Kand. pr. uniw. warsz. 1888, nast. stud. w Heidelbergu. Wykł. prawo hipot. na Uniw. J. P. 1. 10. 1917, doc. tego przedm. 1. 4. 1919 do 31. 3. 1921. Sędzia Sądu Najw. Prokurator Sądu Najw. Prezes konsyst. ewang.-augsb.

Ogł. przekład kodeksu Napoleona oraz szereg rozpraw. Warszawa, Łowicka 33, tel. 9-34-12.

GLASS-HERTZOWA MARIA. Recytatorka. * 12. 11. 1885 w Warszawie. C. Adolfa i Berty. Zaślub. 21. 8. 1906 Jana Adolfa Hertza Uk. szk. dramatycz. (jako laureatka). B. kierown. klasy dykcji i deklam. w szk. muzycz. M. J. Piotrowskiego i J. Miketty; b. prof. deklam. w Państwow. Szkole Dramatycznej. Czł. Tow. Miłośników Sceny i Towarz. Kultury Polsk. Warszawa, Sienkiewicza 12, tel. 6-31-15.

GLEISNER LEOPOLD. Dr praw. * 26. 1. 1886 w Krakowie. S. Zygmunta i Ludwiki. Oż. 5. 8. 1920 z Lolą Rappel. Uk. szk. realną w Krakowie, nast. stud. na wydz. prawnym Uniw. Jagiel. Sł. w w. p. w st. kpt. Prac. w przemyśle filmowym. Kier. tow. film. „Muza-Film". Prez. Pol. Zw. Przemysł. Filmow., wicepr. Rady Nacz. Przem. Film., czł. sekcji film. Izby Przem.-Handl. Warszawa, Lwowska 15, tel. 8-68-69.

GLEMMA TADEUSZ. Ks. Dr Św. Teol. * 25. 10. 1895 w Chełmży. S. Jana i Antoniny z Jankowskich. Uk. gimn. w Chełmży (1914), sem. duch. w Pelplinie (1918), wydz. teol. Uniw. Jagiel. (1924). Po uk. studiów wykł. na Uniw. Jagiel. hist. kościoła w Polsce i kier. semin. z tego przedmiotu. Przed wojną czł. Koła Filomatów w Chełmży, kier. Stow. Młodz. Polsk. w Gdańsku. Czł. kom. teol. T-wa Przyj. Nauk w Poznaniu, czł. kom. red. Pol. Słown. Geograf., współprac. kom. hist. Polsk. Ak. Um. Kier. stow. relig.-oświat. i sekr. gen. Stow. Młodz. Polsk. na Pomorzu (1918—1921). Ogł.: Historiografia diecezji chełmińskiej aż po r. 1821 (rozprawa dokt., 1925), Z piśmiennictwa teol. w Niemczech ostatnich lat (1925). Kronika Benedyktynek chełmińskich od 1578—1619 (1926), „Stany pruskie i biskup chełmiński Piotr Kostka wobec drugiego bezkrólewia (1928), Dzieje kościoła na Pomorzu (1930), Misja pruska w. XIII (1931), Dzieje diecezji chełmińskiej (1931), Dzieje stosunków kościelnych w Toruniu (1933), Stosunki kościelne w Toruniu w stuleciu XVI i XVII na tle dziejów kościelnych Prus Królewskich (1934), Le catholicisme en Pologne à l'époque d'Etienne Batory (1935). Współprac. w wyd. krajowych i zagr., zam.. art. i rec. w różnych czasop. Kraków, Bernardyńska 3, tel. 1-62-80.

GLENSK TEODOR. Mgr praw. Adwokat. * 6. 11. 1901 w Tarnowie (Śl. Opolski). S. Piotra i Pauliny z Jonieńców. Oż. 6. 11. 1931 z Marią Mieczysławą Stefańską. Uk. gimn. w Nysie, nast. wydz. prawno-ekonom. uniw. w Poznaniu (1922 do 27). W l. 1920—21 czł. P. O. W. na Śląsku. Udz. w 3 powst. Po powrocie z 3 powst. areszt. na Śl. Opolsk. B. sędzia w Katowicach. Dyr. biura Sejmu śląskiego. W czasach akad. prezes korp. Silesia; 1925—27 prez. Br. Pom. Stud. Uniw. Poznańsk.; od 1925—26 prez. Kom. Akad. w Poznaniu; czł. wydz. zagr. Nacz. Kom. Akad., przewodn. zjazdu ogólnoakad. w Poznaniu (1926); przewodn. kilku komis. na zjazdach og. korporac.; sekr. wojew. kom. Pom. Młodz. Akad.; czł. hon. Br. Pom.; prez. Zw. Aplik. R. P., oddz. Katowice; wicepr. diec. kom. Akcji Kat.; prez. Stow. Diecezj. Mł. Katol., czł. zarz. Tow. Przyj. Nauk. Ogł. szer. art. dot. życia młodz. ak. i życia młodz. w ogóle. Katowice, Żwirki i Wigury 15, m. 13, tel. 3-00-59.

GLINKA-JANCZEWSKI STEFAN MIKOŁAJ. Dr med. * 6.12. 1872 w Kielcach. S. Feliksa i Bronisławy z Kurnatowskich. Oż. 27.4. 1907 z Zofią Stelmach. Uk. gimn. w Kielcach i un. w Warszawie. Ord. Szpitala Ewangelickiego w Warszawie. Czł. Tow. Lek. Warsz., Tow. Ginekolog. Warsz. Ogł. szereg prac i wygł. odczyty, ogł. nast. w pismach specj., z dziedziny chorób kobiecych i położnictwa. Warszawa, Leszno 64, tel. 11-25-92.

GLIŃSKI BOHDAN JAN. Dr med. * 26. 4.1886 w Uściługu, pow. Włodzimierz Woł. S. Ottona i Ludwiki Stefanii z Turskich. Oż. w 8. 1915 z Heleną Wandą Sokołowską. Uk. gimn. w Kazaniu w 1905 i wydz. lek. Uniw. Jagiel., prac. w klinice w Krakowie, w szpit. w Lubelskiem, lek. pow. w Rzeszowie, od 1918 dyr. Szpit. św. Leona w Opatowie. Od 1905—1906 udz. w życiu polit. i społ. stud. w Kazaniu i Krakowie. W Opatowie czł. P. O. W., zał. izby chorych dla P. O. W. Od 1918 prac. w ochot. str. poż. w Opatowie, od 1925 prez. oddz. powiat. i czł. rady wojew. str. poż., czł. zarz. Zw. Wojew. Str. Poż. (wicepr. do 1934), 1918 do 1923 wicepr. rady spółdz. spoż., czł.. zarz. P. Czerw. Krz., prezes rady szk. powiat., czł. komit. P. W. i W. F., prez. L. O. P. P. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Opatów, pl. Wilsona 10, tel.47.

GLIŃSKI JERZY APOLONIUSZ. Dr wszechnauk lek. * 30. 4. 1873 w Wasylówce, w Kijowszczyźnie. S. Wilhelma, powst. 1863 r., i Bronisławy z Gimbutów. Oż. 10. 6. 1902 r. z Mieczysławą Jaroszewską. Uk. gimn. w Białejcerkwi, stud. med. w Warszawie, Dorpacie i Berlinie. 1906—16 dyr. Szpit. Pow. w Łasku. W 1918 prac. w Dep. Zdr. Tymcz. Rady St. Wł. klin. chir.-ginek. w Bydgoszczy. Areszt. w 1894 za udz. w obchodzie uczcz. pam. Jana Kilińskiego, zesł. na 2 l. do Niżnie-Tagilska, w gub. permskiej. Zał. str. ogn. w Łasku, czł. wspier. i wykł. we włośc. kółkach roln. Czł. zarz. i wicepr. tow. lek. w Warszawie i Bydgoszczy oraz szeregu org. społ. Wygł. ref. na zjazdach lek. w Krakowie, Lublinie, Łodzi. Bydgoszcz, 20 stycznia 8, tel. 38-82.

GLIWIC HIPOLIT. Inż. górn. Ekonomista. * 24. 3. 1878 w Warszawie. Oż. 1906 z Wiktorią Haykowicz. Gimn. oraz wydz. fizyko-matemat. uniw. uk. w Odesie, nast. Inst. Górn. w Petersburgu. W 1907 asyst. a w 1909 doc. tegoż inst. Od 1919 radca handl. i del. Min. Skarbu. W l. 1923—1925 radca leg. i chargé d'aff. w Waszyngtonie. Min. Przem. i Handlu 15. 5.—4. 6. 1926. W l. 1927—1929 del. rządu na VIII, IX, X i XI zgrom. Ligi Narodów. W l. 1928—1930 wicemarsz. senatu. Od 1928 prof. Woln. Wszech. Pol. w Warszawie. Od 1931 wykł. na Uniw. Jana Kaz. W l. 1934—1936 prof. Szk. Nauk Polit. przy Uniw. Jagiel. Od 1935 dziekan wydz. polit.-społ. Wolnej Wszech. Pol. Ogł. m. in.: Żeleznaja promyszlennost' Rossii (1911); Spożycie żelaza w Rosji (1913); Ewolucja syndykatów (1916); Podstawy ekonomiki światowej (1926); Międzynarodowa współzależność gospodarcza a polska polityka ekonomiczna (1928); Nieco optymizmu (1930); Międzynarodowe porozumienie producentów (1930); Podstawy ekonomiki światowej; Materiał ludzki w gospodarce światowej (1934). Odzn.: O. P. 2, czechosł. Lwa B. 2. Warszawa, Lekarska 19.

GLIXELLI STEFAN. Dr fil. * 13. 9. 1888 we Lwowie. Uk. gimn. w Chyrowie nast. stud. na wydz. filol. romańskiej w Paryżu. W 1914 uz. dokt. w Sorbonie, w 1916 nostryfik. we Lwowie. W 1917 zł. egz. nauczyc. i wykł. w szk. realnej we Lwowie jęz. franc. i polski do 1919. W 1921 habilit. z filolog. romańskiej na Uniw. Jana Kaz. Prof. nadzw. filologii romańskiej Uniw. Stef. Batorego. Ogł. m. in.: Les cinq poèmes des trois morts et des trois vifs (Paryż 1914), Studia i szkice porównawcze (Lwów 1919), Les Contenances des Tables Romaines (1921), O nauce języków romańskich w Wilnie, Racine: Andromaque — texte annoté — (Poznań 1924), La France et les lettres françaises (Wilno 1926, tom 2 — 1929). Bukareszt, Hotel Splendid.

GLODTOWA Z PALMICH BRONISŁAWA MARIA JANINA. Dr fil. Pedagog. * 19. 10. 1891 w Podwołoczyskach. Córka Jana i Emilii z Mikietowiczów. Zaśl. 24. 4. 1911 Antoniego Glodta. Uk. gimn. żeńsk. Z. Strzałkowskiej we Lwowie, nast. Uniw. J. Kaz. (1926). Przeł. pryw. gimn. żeńsk. im. M. Konopnickiej w Samborze. Czł. zakonsp. kół młodz. (1907 do 1908); czł. komitet. młodz. bojkotu towarów pruskich; czł. T. S. L. Niosła pomoc więźniom polit. w czas. inw. ukr. 1918—19. Preleg. wiejsk. Tow. Przyj. Mł. Szk.; skarbn. Zw. Napr. Rzplitej od 1926; czł. Zw. Pracy Obyw. Kobiet od 1928; sekr., nast. przew. Zw. Strzel.; skarbn. B. B. W. R.; przewod. sekcji oświat.. Z. P. M. D. Ogł.: Samuel Kuszewicz, historyk w. XVII. Odzn. K. Z. sr. Sambor, Kopernika 63.

GLOEH TEODOR. Ks. Pastor ewang. augsb. * 20. 11. 1885 w Warszawie. S. Ludwika i Ludwiki z Buffów. Oż. 26. 6. 1918 z Janiną Angerstein. Uk. szk. realną w Warszawie (1904), stud. teolog., filoz. i hist. na uniw. w Dorpacie, Halli i Berlinie, dyplom wydz. teolog. w Dorpacie 1913, w tymże r. wyśw. w Warszawie. Przez szereg lat wikar. paraf. ew. augsb. tamże, nast. zast. prob. W 1918 do 1922 zreorganiz. parafię żyrardowską W 1918—1919 org. ewang. służbę duszpasterską w wojsku. W 1920 sł. ochotn. W 1922 prefekt religii ewang. w państw. szk. śred. w Warszawie. Od 1930 szef Gł. Urzędu Duszpast. Ew.-Augsb. M. S. Wojsk. i nacz. kapelan wojsk. tego wyzn. Udział w walce o szk. polską i w strajku ogólnostud., w 1905—1906 nal. do komit.

obyw., w czasie stud. uniw. czynny w życiu Polaków za gr., wybierany do zarz. różnych org., m. in. prez. Bratn. Pomocy i prez. Koła Teologów Polskich w Dorpacie. W 1917 wyst. na synodzie w Łodzi przeciwko zamierzeniom okupantów uzależnienia kościoła ewang. w Polsce od władz w Berlinie i należał do org. zerwania tego synodu. Ucz. w międzyn. kongr. kośc. luterańskiego: w Eisenach (1923), Kopenhadze (1923) i Paryżu (1935). Ogł. art. w czasop. i nast. prace: Kazanie wygł. w kośc. ewang. augsb. w Warszawie w dn. 3 maja 1916, Kazania wygł. w czasie wojny (Warszawa 1918), Kazania misyjne, wygł. w Łodzi (Warszawa 1925), Z podróży na Bałkany (Warszawa 1927), Młodzież polska wśród południ. Słowian (Warszawa 1929). Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Puławska 4.

GLOGIER MACIEJ. Kand. praw. * 24. 2. 1869 w Radomiu. S. Kiliana i Zofii ze Stokowskich. Oż. 27. 6. 1896 z Martyną Wereszczyńską. Uk. gimn. w Radomiu i wydz. prawny uniw. warsz. Po uk. studiów, aplik. w Radomiu; był sekret. i pisarz. hipot. W okr. org. sądown. polsk. przez. S. O. w Radomiu; w 1920 szef sekcji Minist. Sprawiedl., w 1921 notariusz w Radomiu; 1922 do 1927 senator R. P. z ramienia Kl. Chrześc. Nar. Od 1934 w st. sp. Był skarbn. P. M. S. od chwili założ.; prez. Kom. Obyw. w czasie wojny, org. wyborów do Sejmu Ust., wicepr. Kom. Szkoln. i Kom. Plebisc., wicepr. oddz. radomsk. P. C. K., prez. Resursy Obywat., wiceprezydent Radomia w czasie okupacji. Ogł. szereg prac nauk., m. in.: Podręcznik ekonomii społecznej dla użytku szkół. Odzn. ord. papiesk. Św. Grzeg. Wlk. Radom, Sienkiewicza 12.

GLOKSIN, patrz: BORSKI.

GLUTH-NOWOWIEJSKI ALOJZY. Płk K. K. * 26. 1. 1893 w m. Stróże Wyżne. Syn Józefa i Marii z Ostrowskich. Oż. 28. 9. 1919. Uk. szk. średn. i szk. wojsk. Od 1914 w Leg. Polsk. Po kryz. przys. w w. austr. na fr. włosk. Nast. P. O. W. W w. p. m. in. szef szt. strzelc. gran., kwaterm. wojsk. Litwy Środk., zca szefa Korp. Kontr. Czł. zarz. gł. Zw. Strzel. Przewodn. kom. dla spr. szczeg. zasłuż. przy Min. Skarbu. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. Ś. S. 2, greck. Zbaw. 3.

GLUZIŃSKI KAZIMIERZ FRANCISZEK. Dr praw. * 23. 6. 1900 we Lwowie. S. Antoniego i Zofii z Sokołowskich. Oż. 14. 2. 1925 z Barbarą Szulczewską. Uk. wydz. prawa Uniw. Jana Kaz., absolw. W. S. H. w Warszawie. 1917—1918 czł. tjn. org. Młodz. Narod. we Lwowie. W 1918 prez. Międzygimn. Komit. we Lwowie. Uczestnik obrony Lwowa, nast. sł. w armii och. Sekr. gen. Dyr. Kopalń Wspólnota Interesów. Odzn. K. W., Katowice, Peowiaków 12, tel. 3-13-61.

GŁADYSZ MARIAN JÓZEF. Dr n. ekon. * 11. 8. 1890 w Krobi, pow. gostyński. S. Pawła i Agnieszki z Dziedzińskich. Oż. 4. 6. 1924 z Ludwiką Kossobudzką. Uk. gimn. w Gnieźnie (1909), następn. stud. prawo i ekon. w Berlinie, Monachium i Lipsku, gdzie uzysk. d-rat w 1914. W czasie wojny św. do 1918 sł. w w. niemieck. W 1918 objął po okup. zarz. pow. łukowskiego, jako pierwszy star. polski. Udz. w powst. wlkp. W 1919 odwoł. z szeregów i powoł. przez Nacz. Radę Lud. na star. obornickiego, nast. czarnkowskiego Od 1923 osiadł na roli w maj. wł. Brzoza, pow. Krotoszyn. Od 1931 prez. powiat. Wlkp. Tow. Kółek Roln. w Krotoszynie, czł. rady gł. W. T. R. R.; zał. i prez. Zw. Wł. Ośrodków na woj. pozn.; czł. rady gm.; czł. sejmiku i wydz. powiat. w Krotoszynie. W 1935 poseł do sejmu z okr. Ostrów Wlkp. Brzoza, p. Krotoszyn, tel. 127.

GŁĄB MARCIN. Dr praw. Adwokat. * 22. 3. 1889 w Gaci, pow. Przeworsk. S. Jana i Rozalii. Oż. 27. 8. 1911 z Zofią Maślanka. Uk. gimn. w Samborze (1908), nast. Uniw. J. Kaz. (1917). 1914—1918 prac. w Sokole w Przeworsku; w 1918 sł. w str. obyw. tamże. Ochotnik w. p. 1920. Prez. L. M. i K.; prez. kom. W. F. i P. W.; czł. zarz. Zw. b. Och. A. Pol., Sokoła, T. S. L., L. O. P. P.; prez. Międzyorg. Komit. Powiat.; prez. Str. Poż.

Ochotn.; b. prez. B. B. W. R. od 1934 burmistrz Przeworska. B. koresp. Gazety Lwowskiej i Tyg. Jarosławskiego. Przeworsk, Lwowska, tel. 7.

GŁĄBIŃSKI STANISŁAW. Prawnik. Ekonomista. Polityk. * 25. 2. 1862 w Skolem, w Małopolsce. Uk. gimn. w Samborze. Stud. prawo we Lwowie, Wiedniu i Berlinie. D-rat w 1887. Prof. nadzw. ekonom. społ. uniw. lwowskiego od 1892, zwycz. od 1895. Dziekan wydz. prawnego 1899. Poseł do sejmu galic. i parl. austr. 1902—1918. Min. kolei żel. austr. 1912. Min. Spraw Zagr. 26. 10.—4. 11. 1918. Współorg. Kom. Likwid. w Krakowie, nadkom. rząd. we Lwowie. 1. 1919 del. rz. Rzpl. do rządu rumuńsk. Poseł do Sejmu Ustawod. 1919. 1922—1927 przewodn. kom. skarb.-budżet. Senator 1928—1935. Min. W. R. i O. P. 28. 5. do 27. 10 1923. Ogł.: O systemie fizjokratów (1888); System ekonomii polit., (1893); Nauka skarbowości (wyd. IV — 1905); Ekonomia społeczna (1913); Wykład ekonomiki społecznej (1913); System ekonomii społ. (tom II pracy L. Bilińskiego: Wykład nauki skarbowej); Ustrój skarbowy Rzeczypospolitej Polskiej (1926); Ekonomika narodowa (1927); Historia ekonomiki społecznej; Polskie prawo skarbowe (1928); O walucie w Austrii. Poza tym szereg artykułów w Ekonomiście Polskim, Przeglądzie Prawa i Administracji, Österreichische Revue, Roku Polskim, Kraju, Przeglądzie Wszechpolskim. Czł.: Akademii Nauk Społeczn. w Filadelfii, Tow. Nauk. we Lwowie, Krajowej Rady Statyst., Inst. Nauk. dla Spraw Emigr. i Kolon. Zał. I tow. parcelac. w Małopolsce. Obyw. hon. Łańcuta, Nowego Targu. Red. „Gazety Narodowej" 1890—1892. Lwów, Dwernickiego 42, Czereśniowa 10.

GŁOWACKI JÓZEF. Handl. * 18. 3. 1890 w Pelplinie. S. Pawła i Julii z Radołów. Uk. Wyż. Szk. Handl. w Lipsku, stud. ekonom. na uniw. w Strassburgu i Frankfurcie. Za czas. akad. czł. „Zet". Czł. tjn. org. wojsk. na Pomorzu do 1919. 1914—18 sł. fr. w w. niem. 1920—21 kmdt wojew. str. obywat. i sł. w w. polsk. Przys. znawca dla spraw bilans. i księgow. handl. B. radny m. Poznania, poseł na Sejm R. P. 1935—1940, prez. koła Zw. Of. Rez. w Poznaniu, prez. zarz. grodzk. Fed. Polsk. Zw. Obr. Ojcz., czł. rady nacz. Komun. Kasy Oszcz. m. Poznania. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. Z. sr. i zł. Poznań, Kanałowa 8, tel. 66-19.

GŁOWACKI STANISŁAW. Choreograf. * w 1875 w Małop. Wschodn. Uk. studia muz. w konserwat. we Lwowie i stud. prawn. na Uniw. Jana Kazim. (1899). Prof. konserw. muz. we Lwowie. Emer. nacz. wydz. wyzn. rz.-kat. w Minist. Wyzn. Relig. i Ośw. Publ. Wykł. hist. tańca widowiskow. w Państw. Instyt. Szt. Teatr. w Warszawie. Pracuje nad przyst. choreografii do potrzeb sceny dr. Ogł. prace z dziedz. hist. i teorii tańca artyst. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Akademicka 3.

GŁUCH JÓZEF. Dr med. * 26. 11. 1899 w Chorzowie. S. Ignacego i Pauliny z Poszów. Uk. gimn. w Chorzowie, nast. studia na wydz. lek. uniw. we Wrocławiu, Monachium (d-rat w 1924), nostryfik. dypl. w 1926 we Lwowie. Służ. w w. niemiec., nast. w pol.; ucz. 3 powst. śląsk., czynny w czasie plebiscyt. Lek. Kasy Chorych i Magistr. w Katowicach, Sp. Brackiej i Kolejek Śląsk. Prezes koła P. C. K. w Katowicach, czł. zarz. Nar. Chrz. Zjedn. Pracy, Zw. Lek., Zw. Gospod. Lek. Polaków na G. Śl. (prow. dział naukowy). Ogł. m. in.: Działalność środka cylotropiny przy zatrzymaniu moczu szczególnie przy ginekologii (1931). Katowice, Wojciechowskiego 73.

GŁUCHOWSKI JANUSZ JULIAN. Gen. bryg. * 6. 8. 1888 w Bukowej, w Piotrkowskiem. S. Mariana i Marii z Ziółkowskich. Ucz. do szk. średn. w Częstochowie, gdzie brał udz. w strajku szk. w 1904. Matura w Jekaterynosławiu (Ukraina) (1908), stud. na politechn. w Leodium. Od 1920 czł. „Promienistych", nast. w org. bojow. P. P. S. i Zw. Strzel. (pseud. Janusz). Od 1913 of. Zw. Strzel. W 1914 kmdt Zw. Strzel. na Belgię. Należ. do patr. Beliny, kt. przekr. gran. ros. 2. 8. 1914, nast. dca szwadr. i dyonu w 1 p. uł. Leg. W czasie kryz. przys. intern. w Beniaminowie, nast. wywiez. do Rastadt i Werl. Powr. 10. 1918.

W 11. 1918 zorg. w Lubelskiem 7 p. uł. Od 1. 4. 1920 dca 1 bryg. kaw. Po wojnie uk. kurs inform. wyższ. dców, kurs dców pułków i brygad, Centr. Wyższ. Stud. Wojsk. 15. 5. 1921—1. 5. 1924 dca 1 bryg. kaw. Od 1. 9. 1924 dca 2 dyw. kaw., od 15. 10. 1925 dca 4 dyw. kaw. Od 18. 6. 1930 kmdt Centr. Wyższ. Stud. Wojsk. Od 16. 3. 1933 dca O. K. X. Od 5. 10. 1935 I wicemin. spr. wojsk. Gen. bryg. 1. 1. 1927. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 3, K. W. 3, fr. L. H. 3, Gw. Rum. 2, Kor. Rum. 2, łot. Latspl. 3.

GŁUCHOWSKI KAZIMIERZ. Działacz emigr. i pion. kolon. * 1885 w Kamiennej, pow. Nadwórna. W 1906 wyj. do St. Zjedn. Do 1914 prac. jako działacz nar. oraz red.: Strumień w Westfield, Dziennik Narodowy w Chicago, Dziennik Związkowy, Rekord codzienny w Detroit, Kurier Codzienny w Cleveland (Ohio). W 1914 wst. do Legionów. W 1920 pierwszy konsul R. P. w Paranie. W 1928 inicjator i zał. Zw. Pionierów Kolonialnych. Ogł. m. in.: Wśród pionierów polskich w Antypodach (Warszawa 1927); Angola jako ewentualny polski teren osadniczy (Warszawa 1928); Nasz program a migracja Polaków (Morze 1929). Linia Gdynia—Ameryka.

GŁUT MARIAN. * 25. 1. 1895 w Krakowie. S. Ludwika i Marii z Rublów. Uk. gimn. w Tarnowie i wydz. pr. Uniw. Jag. Od 1912 nal. do Zw. Strzel. Od 1914 w Leg. Pol., ranny pod Szczytnikami; w 1917 intern. w Szatdobos; nast. w w. austr. na fr. włoskim. W 1918 uczest. odsieczy Lwowa, nast. sł. w w. p. do 1932 w st. kpt. Po odb. prakt. adm. w urz. wojew. w Wilnie i w centr. M. S. Wewn., od 2. 1935 star. w N. Targu. Ogł. hist. 75 p. p. Odzn.: K. N., K. W. 2, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Nowy Targ, Starostwo, tel. 21.

GNOIŃSKI HENRYK. Dr med. * 1. 1. 1891 w Józefowie, woj. łódzkie. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel., d-rat w 1922. St. asyst. zakł. patol. ogóln. i dośw. Uniw. J. P. 1. 10. 1922—20. 4. 1932, doc. patol. ogóln. i dośw. 29. 4. 1932. Warszawa, Żurawia 17, tel. 9-48-55.

GNOIŃSKI MICHAŁ. Inżynier górn. * 11. 9. 1886 we Lwowie. Stud. na wydz. górn. Polit. Lwowskiej. Odbył kamp. w Karpatach i na Wołyniu w II bryg. Leg., po kryzysie przysięg. intern. w Szczypiornie. Nast. sł. w w. p. do 1936 w st. płka art. 21. 4. 1936—9. 1937 wojew. krak. Nast. dyr. Fund. Pracy. Odzn.: V. M. 5; K. N.; O. P. 4; K. W.; K. Z. zł. Kraków, Województwo.

GOC TEOFIL. Wiceprezydent Będzina. * 19. 12. 1893 w Będzinie. S. Antoniego i Małgorzaty z Kauków. Ożen. 23. 10. 1923 z Alicją Zielińską. Uk. szk. handl. Od 1915 sł. w 4 p. p. Leg., inter. w Szczypiornie, ucz. rozbraj. Niemców i pierwszy dca pol. sił zbroj. w Będzinie. Czł.-zał. Zw. Strzel. w Będzinie. Ogł. szereg art. w prasie. Odzn. K. N. Będzin, Sienkiewicza 37.

GODECKI MARIAN BRONISŁAW. Pedagog. * 21. 11. 1888 w Warszawie. S. Teofila i Aurelii z Kwiatkowskich. Ożen. 22. 7. 1915 z Marią Przybylską. Uk. gimn. w Warszawie w 1906 i uz. dypl. kand. nauk przyr. na uniw. w Leodium. Od 1915 nauczyciel gimn. w Łomży, nast. w Warszawie, prac. równ. w oświacie pozaszkoln. W okr. 1928—32 nacz. wydz. oświaty pozaszk. w Min. W. R. i O. P., w okr. 1932—33 kurator okr. szk. brzeskiego, od 1933 kurator okr. szk. krakowsk., kier. działu i wykł. na Studium Pracy Sp. Oświat. przy W.W.P. i wykł. S. G. G. W. w Warszawie. W 1920 ochotn. w st. ppor. kier. wyszk. ruchomych kolumn oświat. w oddz. III M. S. Wojsk. i szereg. kursów dla of. oświat. Współorg. zjazd. nauk. kraj. i zagran. m. in. w Cambridge i Leodium. Prezes L. M. i K. okr. brzeskiego, prez. okręg. P. B. K. w Krakowie, prez. Klubu Społ. w Krakowie. Ogł. liczne prace i art. z zakr. oświaty pozaszk. w Oświacie Pozaszk., Drodze i in. Red. i współaut. wyd. Instytutu Oświaty Pozaszk. oraz odczytów popul. Odzn.: K. Z. zł., bułg. Zasł. Cyw. 3. Kraków, pl. Matejki 6, tel. 1-45-54 i 1-38-78.

GODLEWSKA Z OCHENKOWSKICH MARIA. Literatka. * 18. 1. 1885. Córka Karola i Marii z Szydłowskich. Zaśl. 4. 6. 1921 Franciszka Godlewskiego. W 1914 pełniła sł. sanit. w Pol. Oddz. Czerw. Krzyża, 1918—1921 prac. w Kole Polek. Ogł.: tłum. na ang. The Interrupted Melody (Pieśń przerwana) Elizy Orzeszkowej (1912); tłum. na polsk. Charles Dickens G. K. Chestertona; Ostrze na ostrze Aldous Huxley'a; Kwiat na pustyni John Galsworthy'ego; Listy Katarzyny Mansfield. Warszawa, Mokotowska 34, tel. 8-46-66.

GODLEWSKI EMIL. Dr med. Dr fil. hon. causa Uniw. Jag. i Uniw. J. Kaz. * 14. 8. 1875 w Hołosku Wielkiem p. Lwo-

wem. S. Emila i Zofii z Roszkowskich. Uk. gimn. w Krakowie, nast. stud. na wydz. med. i fil. Uniw. Jagiel., uniw. w Monachium, Koloszwarze i Neapolu. Prac. na stacjach zoolog. w Neapolu i Bretanii (Roscoff). Prof. zwycz. biologii i embriologii Uniw. Jag., kier. zakł. biologii i embriol. 1914—1917 kpt.-lek. w. austr. Nast. w w. p. płk-lek. Kom. nacz. do walki z epidem. do 1922. Org. specj. zakł. jagl. w Witkowicach oraz zakł. dla dzieci gruźl. w Zakopanem, kurat. i kier. tychże. Pierwszy dziekan wydz. med. U. S. B. Czł. Pol. Ak. Um., koresp. Tow. Biolog. w Paryżu; czł. hon. wielu tow. lek. i przyrodn. Ogł.: Die Entwickelung des Skelet und Herzmuskelgewebes der Säugetiere, Vorträge und Aufsätze über Entwickelungsmechanik, O antagonizmie sporu i zjawiskach aglutynacji plemników, Twórczość w przyrodzie, Les échanges nucleoplasmatiques. Odzn. O. P. 2. Kraków, al. Krasińskiego 19 m. 4, tel. 1-32-34.

GODLEWSKI FRANCISZEK KSAWERY. Inż.-agr. Literat. * 2. 12. 1866 w maj. Warwiszki, pow. augustowski. S. Antoniego (oficera w. p. 1831, emigranta) i Marii z Maciejewskich. Oż. 4. 6. 1921 z Marią Ochenkowską. Uk. gimn. w Suwałkach, szk. of. ros. oraz Inst. Agr. w Paryżu. Za działalność niepodl. w 1905 więz. w Cytad. Warsz. B. komis. gen. rządu pol. na etapy Bugu. W 1920 rtm. w armii och. Zwerbował szw. ułanów. B. prez. dyr. T. K. R. i Tow. Roln. w Kielcach. B. prez. Macierzy Szk. w Siedlcach; zał. semin. naucz. tamże (państw.); zał. 300 bibliotek na Podlasiu. Ogł. Nad Bugiem i Straszny brzeg (nowele); Wśród znieważonych bogów; Pani Orzeszkowa. Warszawa, Mokotowska 34, tel. 8-46-66.

GODLEWSKI FRANCISZEK ZYGMUNT. Magister praw. * 6. 6. 1889 w Tyflisie. S. Antoniego i Zofii Małgorzaty z Amiradze. Oż. 8. 1. 1921 z Anielą Szuman. Uk. gimn. w Tyflisie, nast. wydz. prawa uniw. w Kijowie. Ucz. tajn. org. uczniow.; org. stow. Dom Polski, Sokoła, Harc. pol.; współpr. przy tworz. polsk. org. wojsk. w Tyflisie. W 1918 wr. do Polski; ucz. rozbr. Niemców, nast. sł. ochotn. w w. p. Po wojnie wiceprokur., nacz. wydz. bezp. publ. w Warszawie, wicewojew. nowogródzki i wicewoj. warszawski. Przew. w różnych org. społ., m. in.: w L. O. P. P.; Zw. Straży Poż., Zw. Harc. Odzn.: O. P. 4; K. Z. zł. 3; M. za W.; M. 10-l. O. N.; Gw. Rum. 3. Warszawa, al. Ujazdowska 5.

GODLEWSKI MARCELI. Ks. Prałat. * 16. 1. 1865 w Turczynie. S. Ignacego i Katarzyny z Kuczyńskich. Uk. gimn. w Suwałkach, semin. duch. w Sejnach i uniw. Gregoriański w Rzymie (1893). Proboszcz par. Wszystkich Świętych w Warszawie, kanonik piński, szamb. J. Świętobl. 1895 do 1901 prac. w semin. w Warszawie, areszt., więz. i pozbawiony praw przez wł. ros. Zał. m. in.: Stow. Robotn. Chrześc.

(1905), Stow. Sł. Domowej, kasy pożycz. (1927), kasy bezproc., kasy pomocy na wyp. śmierci. Prac. społ. i oświatowo. Ogł. szereg art. w prasie codz. na tematy ogólne i społ. oraz: Archeologia biblijna (1903), Dobry katolik wśród protestantów (1907), książki do nabożeństwa (w il. 1/2 mil. egz.). Wyd. Wiadomości Parafialne. Warszawa, plac Grzybowski 3—5.

GODLEWSKI MICHAŁ. Ks. Bp. Dr Św. Teol. * 21. 10. 1871 w Warszawie. S. Antoniego i Anieli z Le Brun de la Scie. Uk. gimn. (1893) i sem. metrop. w Warszawie (1897), Akad. Duch. w Petersburgu (1901), odb. studia uzup. we Fryburgu (1901—03). Bp sufr. łucko-żytomierski, nast. administr. diec. łuckiej z tyt. bpa egejskiego. Prof. hist. kośc. powszechn. Uniw. Jag. i kier. seminarium z tego przedmiotu. Czł.-koresp. Pol. Ak. Um., czł. Warsz. Tow. Nauk., czł. Rady Archiw. przy Min. W. R. i O. P., czł.-konsultant Kom. Rewak. w Moskwie, czł. hon. Król. Tow. Histor. w Budapeszcie. Ogł. m. in.: Polonica XV et XVI ss. quae in Bibliotheca Caes R. C. Eccl. Academiae Petropolitanae asservantur (1901), Analecta Historica Petropolitana. Sedes Primatialis Vilnensis 1815—17 (1906), Ostatnie pragnienie Stanisława Siestrzencewicza-Bohusza (1911), Preliminaria konkordatu z r. 1847 (1911), Documenta ad historiam seminarii principalis Vilnensis pertinentia 1803—1822 (1910), Journal et correspondance de Stanislas Siestrzencewicz-Bohusz premier archevêque metropolitain de Mohilev. V parties (1797—1810) (1913—17), Cesarz Aleksander I jako mistyk (1925), Arcybiskup Siestrzencewicz i Stanisław August w Petersburgu (1928), Watykan a powst. listopadowe (1931), L'Église Romaine et les sciences historiques (1933). Odzn.: O. P. 3, węg. Zasł. K. 2. Kraków, Jabłonowskich 28.

GODLEWSKI MICHAŁ. Literat. Dziennikarz. * 14. 4. 1901 w Gródku, w Siedleckiem. S. Franciszka i Janiny z Iżyckich.

Uk. szk. śr. w Siedlcach, Szk. Podch. w Warszawie. Odbył studia językowe w Szwajcarii. W l. 1916 do 18 nal. do Sekcji Młodz. Socjalist. w Siedlcach oraz do Milicji Lud. Kolport. bibułę dla P. O. W. W 1920 sł. w kawal. mjra Jaworskiego. Czynny w 3 powst. na Śląsku (ranny pod Gogolinem). Szef kanc. oddz. oper. Kmdy Nacz. wojsk.

powst. Ogł.: Z archiwów kontrwywiadu polskiego, Wywiad rosyjski, Bohaterowie i awanturnicy wielkiej wojny, Szpieg bohaterka, Więzienia i ucieczki, art. w prasie codz. Odzn. M. N. i śląsk. odzn. powst. Warszawa, Wspólna 59. m. 14, tel. 9-95-58.

GODLEWSKI MIKOŁAJ. * 27. 4. 1888 w Nowogrodzie Siewierskim, w g. czernihowskiej (Ukraina). Nauki gimn. pobierał w mieście rodz., nast. stud. prawo na uniw. w Petersburgu, (uk. w 1913). Podcz. w. wojny sł. w w. ros. W 1919 prac. w kons. R. P. w Odessie, nast. ag. konsul. w Tyraspolu. Nast. wst. do w. p. i odbył kampanię. W 1921 kier. oddz. wojsk. urz. wojew. w Warszawie. W 1922 wicestar. w Płocku, w 1924 star. w Mławie, w 1929 star. w Płocku. W 1932 nacz. wydz. samorz. w urz. wojew. wołyńskim. 7—9. 1932 wicewoj. wołyński. Tymcz. wicepr., nast. prezyd. Łodzi. Odzn. O. P.4.

GODYCKI-ĆWIRKO MICHAŁ. Dr wszechnauk. lekarsk., Antropolog. * 5. 2. 1901 w Mińsku Lit. S. Hipolita i Antoniny ze Stefanowiczów. Ożenił 12. 10. 1929 z Aleksandrą Madey. Uk. gimn. w Mińsku Lit. (1919). Ucz. wojny polsko-bolszewickiej i polsko-lit. Po zwol. z wojska wstąpił na wydz. lek. Uniw. Poz. W 1923 mł. asyst., w 1926 st. asyst. zakł. antropol. Nast. stud. w szkole antropol. w Paryżu (1926 do 1930). W 1931 habilit. z antropol. w Uniw. Pozn. W 1932 wizytator hig. szk. w Kurat. Okr. Szk. Pozn. Od 1929 współpr. kom. antropol. Pol. Ak. Um. Zajmuje się zagadn. typologii dziecka szkolnego. Ogł.: Rośnięcie głowy w świetle niektórych pomiarów antropometrycznych; Linie skroniowe pod względem antropologicznym; Influence des

muscles masticateurs sur la morphologie cranienne; Macedończycy; Badania antropologiczne i serologiczne chorych na raka; Słowianie południowi; Zarys antropometrii oraz liczne artyk. i przyczyn. nauk. w Przeglądzie Antropologicznym; Revue Anthropologique. Poznań, Górna Wilda 89.

GODZIEJEWSKI EUGENIUSZ. Gen. bryg. * 5. 12. 1885 w Baraniu, w Mohylowszczyźnie. Uk. gimn. real. w Mohylowie i politechn. we Lwowie. Nal. do org. boj. P. P. S., nast. do Zw. W. Cz. Od 1914 w 3 p. p. Leg. Polsk. Nast. w Polsk. Sile Zbrojn., m. in. dca baonu w 1 p. p. W w. p. od 11. 1918; dca baonu i p. p., od 11 1919 inspekt. piech. O. G. Lublin. Po wojnie dca p. p., bryg. K. O. P., dyw. piech. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N.

GOEBEL FRANCISZEK HENRYK ANTONI. Dr medyc. * 24. 10. 1896 w Poznaniu. S. Wincentego i Heleny z Werczyńskich. Uk. gimn. M. Reya w Warszawie (1915) i wydz. lek. Uniw. J. Piłsudskiego (1922). Docent i adiunkt. zakł. patologii ogólnej i dośw. tegoż Uniw. 1918 do 1921 sł. w wojsku, brał udział w wypr. kijowskiej. Kpt-lek. rez. 1922—1932 sekr., później wicepr. i prez. zrzesz. asyst. Uniw. J. Piłsudskiego, 1928—1932 czł. rady Izby Lek. Warszawsk., w 1930 czł. zarz. tejże izby. Ogł. 37 prac w języku polskim, niemieckim i francuskim, dotyczących: przemiany azotowej, cholesterynowej, węglowodanowej, badań nad równowagą kwasowo-zasadową oraz awitaminoz w Med. Społ. i Dośw., Pol. Arch. Med. Wewn., Prac. Pol. Ak. Um., Pol. Gaz. Lek., Journ. de Phynol. et Pathol. Gèner. i in. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Polna 52, tel. 8-17-52.

GOEBEL KAZIMIERZ. Inż.-elektr. Ppłk w st. sp. * 12. 1. 1893 w Warszawie. S. Fryderyka i Marii z Wolskich. Oż. 9. 5. 1917 z Wiktorią Okuljar. Uk. gimn. w Warszawie w 1910, polit. w Grenoble, stud. w École Supérieure d'Électricité oraz szereg kursów specj. dla of. w. łączn. W 1905 uczest. strajku szk. W 1911, w Leodium, wst. do Zw. Walki Czynnej i Filarecji. W 1912, w Grenoble, kmdt miejsc. Zw. Strzel. i przewodn. Filarecji. 6. 8. 1914 wyruszył w pole z 1 komp. kadrową, i odbył kamp. I bryg.

Leg. Ranny w walkach pod Nowym Jastkowem 6. 8. 1916. Od 15. 11. 1916 w P. O. W. W 10. 1918 przen. na teren okup. austr., gdzie 4. 11. 1918 rozbr. w. okup. w Kozienicach. W (12) 1918 przydz. do w. łączn., 13. 5. 1929—30. 12. 1934 szef łączności M. S. Wojsk. W 1925 del. szefa Sztabu Gł. na międzysztabową konf. w Paryżu. W 1932 delegat rządu na międzyn. konf. telekomunik. w Madrycie. Od 1. 1. 1935 w dysp. min. poczt i telegr. Nacz. wydz. w Dyr. Poczt i Telegrafów w Wilnie, ost. wicedyr. okr. poczt i telegrafów tamże. Prez. zarz. 3 okr. P. P. W.; czł. Stow. Teletechn. Polskich; czł. koła pułkowego 1 p. p. Leg.; czł. stow. „Filarecja". Ogł. szereg art. w Przeglądzie Wojskowo-Techn. Odzn.: K. N., K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l., O. N. Gw. Rum. 4, fr. Gw. Cz. 5, lot. M. za W. Wilno, W. Pohulanka 16 m. 11, tel. 4-56.

GOETEL FERDYNAND. Literat. * 15. 5. 1890. w Suchej, woj krakowskie. S. Walentego i Julii z Köhlerów. Oż. 15. 12. 1917 z Jadwigą Madalińską Uk. szk. realną w Krakowie, nast. stud. na polit. w Wiedniu. W czasie wojny zesłany do Taszkientu, jako jeniec cyw. W l. 1919—30 podr. po Turkiestanie, Persji, Indiach, Egipcie, Islandii. 1925—30 prez. Pen-Clubu, 1935—37 prez. Zw. Zaw. Lit. Pol. Czł. Pol. Ak. Lit. Ogł.: Przez płonący Wschód (1922), Kar-Chat (1923), Pątnik Karapeta (1924), Egipt (1926), Z dnia na dzień (1927), Ludzkość, Humoreski, Wyspa na chmurnej północy (1928), Samuel Zborowski (1929), Serce lodów (1929, państw. nagr. lit.); Indie (1932). Odzn.: O. P. 3, M. N. Warszawa, Targowa 44, tel. 10-16-44.

GOETEL WALERY. Dr. Geolog. * 14. 4. 1889 w Suchej, woj. krakowskie. S. Walentego i Julii z Köhlerów. Stud. w Krakowie, nast., d-rat w Wiedniu (1913). W l. 1913—1918 asyst. przy zakładzie geologii Uniw. Jagiel. W 1919—1920 przewodn. komitetu plebiscyt. spisko-orawskiego. Od 1920 prof. nadzw. a od 1923 zwycz. geologii Ak. Górn. w Krakowie. 1921—1927 kom. rządu R. P. dla delimit. granicy polsko-czechosł. Od 1930 dziekan wydz. górn. Ak. Górn. w Krakowie. W 1930 brał udział w zjeździe geografów w Jugosławii, w 1931 w międzyn. kongr. ochrony przyrody w Paryżu, w 1932 w III międzynar. kongr. alpinist. w Chamonix, w 1933 w IV kongr. Alp. w Cortina d'Ampezzo. Org. i współorg. międzyn. kongr. nauk. Czł. rady Ochrony Przyrody w Polsce. Czł. koresp. Office Intern. pour la Protection de la Nature w Brukseli. Czł. zarz. P. T. T. Prac. na polu wych. fiz. Pionier tworz. park. narod. w Polsce, m. in. parku narod. w Tatrach. Podr. po połudn. Kaukazie i Azji Mn. (1912), Belgii (1923), Egipcie (1926), Hiszpanii (1926), Islandii (1927), Francji (1928), Afryce (1929). Ogł. m. in. Ret i lias serii reglowej w Tatrach (1916), Neue Ergebnisse der Tatra- und Karpathen-Tektonik (Mitteil. d. Geolog. Ges. 1919), The great program of Poland and Tschechoslowakia for National Parks (Bull. Zool. Soc. 1925), Spór o Jaworzynę a Park Narodowy Tatrzański (Wierchy 1925), Utworzenie Parku Narodowego w Pieninach (Ochrona Przyrody 1929). Od 1916 współred. Wierchów. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł., czechosł. L. B. 3. Kraków, Wybickiego 1a, tel. nr 1-06-45.

GOETZ MARIAN. Bankowiec. * 16. 3. 1883 we Lwowie. S. Juliusza i Heleny z Schie'ów. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. prawny Uniw. J. Kaz. (1907). Czł. Str. Obyw. we Lwowie 1918—21. W bankowości prac. od 1903, od 1924 dyr. banku we Lwowie, nast. dyr. oddz. Banku Polsk. w Stanisławowie. Czł. zarz. Kasyna Pol., wicepr. oddz. P. B. K. i F. O. M. Stanisławów, Bank Polski, Szydłowskiego 8.

GOETZ - OKOCIMSKI bar. ANTONI. Przemysłowiec. Ziemianin. * 17. 12. 1895 w Okocimie. S. Jana i Zofii z hr. Sumińskich. Oż. 31. 10. 1925 z Zofią Chrząszcz. Uk. gimn. i Akad. Handl. w Krakowie, Ecole des Sciences Politiques w Paryżu, stud. w Hochschule für Bodenkultur w Wiedniu. W czasie w. świat. sł. w w. austr., w 1920 och. w. p. Prezes rady nadz. f-my „Jan Goetz-Okocimski, browar i zakłady przemysłowe, sp. akc. w Okocimie" i f-my „Polskie zakłady garbarskie, sp. akc. Kraków". Poseł na Sejm R. P., 6 lat wójt gm. Okocim, radca Izby Handl.-Przem., radca krak. Izby Rolniczej; czł. Małop. Tow. Roln., prezes kółka roln., długoletni czł. wydz. powiat., czł. T-wa Ekonom., czł. O. T. R. Okocim.

GOETZENDORF-GRABOWSKI TADEUSZ. Ziem. Mjr w st. sp. * 3. 2. 1883 w Nowej Wsi. S. Bolesława i Marii z Garczyńskich. Oż. 13. 6. 1912 z Izabelą Krajewską. Uk. gimn., stud. roln. na uniw. w Lipsku. 1914—1918 of. art. niem. Uczestn. powst. wlkp., nast. w w. p. Prez. Koła Ziemian pow. wągrowieck. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W. Lechlin, p. Skoki, pow. wągrowiecki.

GOJAWICZYŃSKA APOLONIA (POLA). Literatka. * w 1896 w Warszawie. Pierwsza jej nowela: Dwa fragmenty, wyróżn. na konk. pisma Echo Pragi. Dłuższy czas przebywała na Górnym Śląsku. Po powr. ogł. szereg utw., pośw. życiu śląskiemu, m. in. nowelę Maryjka (Gazeta Polska 1932) i powieść Ziemia Elżbiety. Poza tym ogł. powieść Dziewczęta z Nowolipek (nagr. 31.10. 1935) oraz szereg nowel, feljetonów itp. w Bluszczu, Kur. Warsz., Kur. Poran., Gaz.Pol. Niektóre nowele uk. się w zbiorze pt. Dzień powszedni. Ost. uk. szt. teatr. pt. Współczesne oraz pow. Słupy ogniste. Warszawa, Brzozowa 4, m. 25, tel. 6-38-30.

GOJDŹ MICHAŁ. Dr med. * 29. 5. 1894 w Nowogródku. S. Jana i Anny z Żebryków. Ożenił 8. 6. 1935 z dr med. Zofią Rustejko. Uk. gimn w Petersburgu, stud. w Wojsk. Ak. Lek. tamże, uk. wydz. lek. U. S. B. Za czasów szk. nal. do zakonsp. org. samokszt. W czasie wojny prac. w ros. szpitalach wojsk. W 1920 powr. do kraju i kont. studia. Asyst., nast. st. asyst. i adiunkt kliniki wew. U. S. B. do 1935, po czym ord. oddz. wewn. szpitala św. Jakóba, lek. urzędn. i lek. akad. ośr. zdrowia. Czł.: Zw. Lek. Polaków, Tow. Nauk Lekarsk., Zw. Internistów, Zw. Lekarzy Słowiańskich, Stow. Asyst. U. S. B. Ogł. Ciśnienie samoistne w wahaniach (1928), Wpływ adrenaliny, asekuliny, alkoholu w ciśnieniu samoistnym. Wygł. odczyty w Tow. Lek. Wilno, Arsenalska 4, m. 2, tel. 16-74.

GOLASOWSKI ALOJZY. Budowniczy. Działacz społ. * 30. 8. 1877 w Górnych Kaczycach, p. Cieszyn. S. Józefa i Joanny z Węglarzów. Ożenił 16. 9. 1901 z Ludmiłą Kałus. Uk. szk. lud. i kurs bud., odb. prakt. bud. w 1907, zł. egz. na bud. W 1918 sł. w milicji pol. we Frysztacie. Czł. hon. Pol. Mac. Szk. w Cieszynie, czł. Tow. Szk. Lud. w Frysztacie. Założ. i finans. „Gazetę Kresową", jedyne pismo pol. w Czechach. W 1922 osiadł na G. Śląsku. B. czł. Stron. Lud. Od 1926 prac. w Mysłowicach w Sokole, Zw. Kupców, Zw. Pol. Bud., Filharmonia. Wybud. szereg gmachów dla wojew. i gmin. Zaprzys. biegły Izby Przem. Handl. w Katowicach, czł. Sądu Pracy w Katowicach, czł. komis. budowl. Magistratu. Mysłowice, ul. Krakowska.

GOLD ARTUR. Art.-muz. Kompozyt. * 17. 3. 1897 w Warszawie. S. Michała i Heleny z Melodystów. Uk. szk. śr., stud. muz. w Anglii. Skrzypek. Org. pierwsz. ork. jazzowej w Polsce oraz ork. taneczn. graj. do mikrof. W 1922 grywał z J. Petersburskim w teatrze Qui Pro Quo w Warszawie. W 1924 nagrywał w Londynie na płyty z ork. ang. szer. utw. wł. i obc. Skompon. m. in.: Ta mała piła dziś; Szkoda twoich łez; Czarne oczy; Opium (zakup. przez za gran.); Jesienne róże; Gdzie twoje serce; Zapomnij o tym; Kwiaciarka z Barcelony; Tulipany; Walc melancholijny; Zagadka; Dwie gitary (przeróbka). Warszawa, Chmielna 122, tel. 2-16-62.

GOLD HENRYK. Art.-muz. * 3. 9. 1899. Uk. szk. śr. oraz konserwatorium. Sł. w w. p. na froncie bolszew. Autor szeregu lżejszych utworów muz. - tang, walców, foxtrottów oraz muz. do operetek. W czasie służby wojsk. skomp. Marsz 2-ej armii. Z tow. zorg. przez siebie zespołu nagrał szereg utw. na płyty gramof. Columbia, Odeon, Parlophon i Syrena-Electro. Udział w licznych koncertach urządz. na cele filantrop. przez P. C. K., Nasz Dom, Koło Polek itd. Warszawa, Chmielna 122, tel. 2-28-61.

GOLDBLUM-GILCZEWSKI ANASTAZY. Dziennikarz. * 19. 10. 1899 w Piotrkowie Tryb. Syn Markusa i Anny z Nowińskich. Uk. gimn. i Wolną Wszechn. Pol. 1915 w P. O. W. 1918—1920 ochotn. w. p. Uk. szk. pil. Udz. w ofensywie na Kijów. Kier. oddz. Expressu Ilustrow. na Gór. Śląsku. Katowice, Mariacka 3, tel. 3-33-08.

GOLDKRAUT PAWEŁ. Inż. dróg i mostów. * 28. 9. 1898 w Warszawie. S. Stanisława i Heleny z Graffów. Uk. wydz. inż. ląd. Polit. War. Za czasów gimn. czł. kmdy główn. organ. harc. im. Berka Joselewicza; za czasów akad. czł. Zw. Polsk. Młodz. Akad. poch. żyd. Od 11. 11. 1918 do 11. 1920 sł. och. w w. p. na froncie lwowsk. i lit-białor. Skarbn. zarz. gł. Zw. Żydów Ucz. Walk o Niepodl., czł. rady nacz. Wszechst. Bloku Żyd. Polsk., wicepr. Stow. Pom. Młodz. Akad. „Zjednocze-

nie", wicepr. Tow. „Wiedza", wicepr. Stow. Inż. w Warszawie. Odzn. Med. za Wojnę. Warszawa, Wspólna 37, tel. 9-63-85.

GOLEJEWSKI - PALEWICZ MARIAN, patrz **PALEWICZ - GOLEJEWSKI.**

GOLONKA KAZIMIERZ. Dr. med. * 24. 7. 1902 w Trembowli. S. Antoniego i Zofii z Jaśkiewiczów. Oż. 11.8. 1932 z Janiną Kaczorowską. Uk. gimn. w Krakowie w 1920 oraz wydz. lek. Uniw. Jagiel. w 1927. W 1920 ochotn. w. p. Asyst. kliniki chorób nerw. Uniw. Pozn. i ord. szpit. w Kochanówku, ostat. prymariusz wojew. szpit. dla nerw. chor. w Kościanie. Czł. Zw. Lek. Polsk. i org. społ. Ogł. prace z zakr. nauki o nerwicach, psychoterapii i psychoanalizy. Katowice, Kochanowskiego 3, tel. 3-31-64.

GOLONKA ZYGMUNT. Dr nauk roln. * 1888 w Dąbrowie pod Tarnowem. Adiunkt Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. 1921—1929; zast. prof. roln. Politechn. Lwowsk. od 1929. Ogł. m. in.: Gleby leśne majątku Bobrek (1924); Nawożenie łąk (1927); Łąki i ich uprawa i nawożenie (1928); Nawożenie łąk i pastwisk (1928); Podr. uprawy łąk (1930). Lwów, Grochowska 1.

GOŁASZEWSKI JERZY. Aktor. Reżyser. * 4. 4. 1903 w Warszawie. S. Stanisława i Heleny z Schefferów. Oż. 15. 9. 1928 z Marią Sawczenko. Uk. Korp. Kadetów w Modlinie, Szkołę Szt. Zdobn. i Szk. Dramatycz. w Warszawie. W 1920 ochotn. w. p. Dyr. teatru w Sosnowcu. Współpr. B. B. W. R. i wykł. na Uniw. Robot. im. A. Skwarczyńskiego. Inscenizator i projekt. dekoracji: Nocy listopadowej, Niebosk. komedii, Zemsty, Balladyny, Rewizora, Snu nocy letniej. Sosnowiec, Teatralna 4, tel. 6-12-03.

GOŁAWSKI MICHAŁ. Mgr fil. Pedagog. * 17. 5. 1904 w Hermanowie, pow. sochaczewskiego. S. Kazimierza i Zofii z Bogdańskich. Uk. gimn. w Białymstoku i wydz. fil. U. S. B. (1927). W 1918 uczest. w rozbr. okupantów, w 1920 sł. w harc. form. wojsk. Po uk. studiów nauczyciel gimn. państwow. w Białymstoku, nast. pracow. w ośw. pozaszk., od 1. 7. 1931 kier. wydziału ośw. i kultury w białostockim zarządz. miejsk. Ogł. Przewodnik po Białymstoku i okolicy (1932), Szkolnictwo powsz. w Białymstoku — rys histor. i rozwój w dobie obecnej (1933), oprac. Konstytucji z 23. 4. 1935 w porównaniu z poprzednimi ustawami konstytuc. Odzn. K. Z. sr. Białystok, Staszica 14, tel. 155.

GOŁĄB JAN KAZIMIERZ. Dr med. * 26. 3. 1889 w Myślenicach. S. Michała i Walerii z Ritterów. Oż. 30. 4. 1921 z Bolesławą Wajsberg. Uk. gimn. w Bochni. Stud. med. na Uniw. Jagiel. i na uniw. w Grazu. D-rat w Krakowie. Ord. Państw. Szpitala św. Łazarza w Krakowie, kier. Szpit. św. Ludwika tamże. Od 1909 nal. do Związ. Walki Cz., od 1912 do Strzelca. Od 1914 sł. w Legion., w 1918 w w. austr., następ. do 1922 kpt.-lek. w. p. Kier. prac. bakteriol. w Krakowie. Prez. Zw. Lekarzy Kas Chorych w Krakowie, czł. Izby Lek., T-wa Lek. oraz org. społ. Odzn.: K. N., K. W. 3. Kraków, Zyblikiewicza 5, tel. 1-10-34.

GOŁĄB STANISŁAW. Dr praw. * 25. 8. 1878 w Rzeszowie. S. Michała i Marii z Ritterów. Oż. 29. 3. 1910 z Janiną Englisch. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. prawny Uniwers. Jagiel. (d-rat w 1900), stud. uzup. w Wiedniu, Monachium, Berlinie, Paryżu. W okr. 1901—1919 pr. w prokurat. skarbu, nast. w Prokurator. Gen. Prof. prawa i proc. cyw. Uniwers. Jagiel., kier semin., dziekan wydział. w l. 1923—4, 1934—35. Człon. Komis. Kodyfik. R. P. i czł. zwycz. Państw. Rady Prawn. Czł. Międzyn. Inst. Fil. i Socjol. Prawa w Paryżu, Prez. Tow. Prawn., czł. Kom. Redakc. Polsk. Proc. Cywiln. Ogł. m. in.: Rozporządzenie hipoteką przez właściciela (1918), The codification of Polish Law (Londyn 1934). Ustrój sądów powszechnych (Warszawa 1929), Théorie et téchnique de la codification (Modena 1930), Projekty polskiej procedury cywilnej (Kraków 1930), Polskie prawo małżeńskie w kodyfikacji (Warszawa 1932), Zarys polskiego procesu cywilnego (Kraków 1932); wsp. z drem Z. Wosatowskim:

Komentarze do kodeksu postępow. cywilnego, Interwencja uboczna (Warszawa 1934), Prądy w prawoznawstwie III Rzeszy (j. w. 1936), łącznie sto kilkadziesiąt prac. Kraków, Karmelicka 50 m. 6. telef. 1-20-35.

GOŁĄBEK JÓZEF. Dr lit. Slawista. * 7. 6. 1889 w Borku Fałęckim, woj. krakowskie. Uk. Uniw. Jagiel. (d-rat 1914), stud. specj. w Berlinie, Pradze. Doc. literatur słowiańskich uniw. J. P. 2. 5. 1933. Warszawa, Senatorska 11, tel. 2-72-13.

GOŁBA KAZIMIERZ. Dr fil. Literat. * 28. 1. 1904 w Rzeszowie. S. Józefa i Jadwigi z Zabawskich. Ożenił. 25. 8. 1928 z Heleną Stachurską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. filoz. Uniw. Jagiel. (d-rat w 1927), stud. uzup. w Wiedniu, Paryżu, Genewie, Wenecji i Florencji. W 1920 sł. w krak. ochotn. oddz. obr. Wygłasza odczyty propag. na Śląsku po plebiscycie i org. kursy świetlic. w Zw. Strzelec. i K. P. W. Czł. Zw. Polsk. na Zach., Zw. Zaw. Lit., Z. A. I. K. S. Prac. jako nauczyc. gimn. Ogł.: Salwa nad brukiem (1930), W cieniu wielkiej legendy (1932), Dusze w maskach (1936—37); sztuki sceniczne: Rekruci, Pierwsza kadrowa, art. w Gońcu Krak., I. K. C. i Głosie Narodu. Katowice, Św. Pawła 9 m. 5, tel. 3-03-65.

GOŁUCHOWSKI hr. WOJCIECH MARIA AGENOR ADAM EUGENIUSZ. Ziemianin. Polityk. * 13. 9. 1888 w Bukareszcie. S. Agenora i Anny z ks. Murat. Ożenił. 27. 7. 1912 z Zofią hr. Baworowską. Uk. wydz. praw. Uniw. Jana Kaz. (1911), stud. leśn. na uniw. w Monachium. 1914—1918 sł. w w. austr. na fr. ros. W 1920 ochotn. w. p. Rtm. rez. Wojew. lwowski 1928—1930. Prez. Zw. Ziemian wsch. wojew. Małopolski, wicepr. Zarz. Gł. Zw. Str. Poż. R. P., prez. okr. lwowsk. Fed. Polsk. Zw. Obr. Ojcz., prez. Komit. P. C. K., prez. oddz. Polsk. Tow. Astronom., wicepr. Pol. Tow. Łowieck., prez. Str. Poż., prez. Pol. Tow. Muz., radca lwowsk. Izby Roln., poseł na Sejm 1928. Senator R. P. 1935—1940. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł., Gw. Rum. 2, fr. Palm. Ak. of. Lwów, 29 listopada 87, tel. 2-52-80; Janów Lwowski.

GOŁYGOWSKI STANISŁAW. Działacz społ. * 25. 7. 1885 w Łazach, woj. warszawskie. S. Antoniego i Fryderyki z Mosdorfów. Ożenił. 12. 7. 1931 z Wandą Zdanowicz. Uk. szk. śr. Do 1935 nacz. wydz. spraw. społ. magistr. w Lublinie; od 1935 kier. sekcji sł. op. społ. zarz. miejsk. m. st. Warszawy. W 1905 udz. w rewolucji; od 1906 na emigr.; w 1914 areszt. przez władze austr. Po ucieczce sł. w Leg. Pol. W 1918 w P. O. W. Ucz. obr. Lwowa. Nast. w w. p. do 1921, por. rez. Org. i długoletni kier. osadn. wojsk. w Lubelszczyźnie; prez. Zw. Leg. w Lublinie; czł. zarz. Org. Młodz. Prac. w Lublinie; prez. okr. Zw. Strzel. w Lublinie; org. teatrów i chórów lud. w Chełmszczyźnie; czł. zarz. okr. Zw. Leg. w Warszawie. Odzn.: K. Z. sr., M. za W. Warszawa, Czerw. Krzyża 11.

GOMÓLICKI MIKOŁAJ. Płk. * 19. 3. 1884 w Mińsku Lit. Uk. korp. kadet. w Moskwie i szk. wojsk. tamże. Od 1904 of. zaw. piech. w. ros. Udz. w kamp. japońsk. W 1908 przeszedł do art. W w. świat. ranny. Od 2. 1918 w II Korp. Wsch. Pod Kaniowem dost. się do niew. niem. Zbiegł na Murman. Nast. w A. P. we Francji, m. in. dca obozu ćwicz. w Le Mans. W w. p. dow. na fr. 13 kaniowsk. p. a. l. i 13 bryg. art. Po wojnie dca 13 kaniowsk. p. a. l. W 10. 1925 przeszedł do sł. uzbr. Kmdt Szk. Zbrojm. Odzn.: V. M. 5, K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. M. W. W., M. I.

GONTARCZYK WIKTOR. Art.-złotn. * 16. 12. 1882 w Warszawie. S. Jana i Józefy z Dąbrowskich. Ożenił. 28. 1. 1913 z Adelą Beer. Nauki pobierał w szkole im. Konarskiego w Warszawie, nast. szk. sztuk stosowanych w Paryżu. W czasie niew. nal. do „Kilińczyków", N. P. Rob. Prow. w Warszawie fabr. wyr. artyst. zł., srebrn. i brąz. Wyk. większość orłów przepis. na chorągwie i sztandary wojsk., odzn. ord.: O. B., K. N., V. M., K. W., K. Z., buławy marszałkowskie dla marszałka J. Piłsudskiego i marszałka F. Focha, szereg przedmiotów liturgicznych, monstrancyj (m. in. ufund. przez J. E. ks. kard. Al. Kakowskiego do przyszłego kościoła p. w. Opatrzności), pierwsza trumna marsz. J. Piłsudskiego wykon. w 5. 1935 r.; obraz N. M. P. dla Castel Gandolfo, urna na serce marsz. J. Piłsudskiego, odzn. pułk., med., żetony, tabl. pamiątk. itp. Odzn.: M. N., pap. Pro Ecclesia et Pontifice. Warszawa, Miodowa 17—19, tel. 5-21-84.

GORCZYCKI WŁADYSŁAW STANISŁAW. Dr med., płk-lek. w st. sp. * 29. 3. 1881 w Warszawie. S. Stanisława Aleksandra i Tekli Bronisławy z Wyrwiczów. Ożenił. 6. 4. 1918 z Janiną Łopott-Bykowską. Uk. Uniw. Warsz. w 1904, d-rat w Warszawie 1923. 1914—1917 sł. w w. ros. 1917—1918 w I Korp. Wsch.

nast. w w. p. do 1935. Dyr. szpit. gł. P. C. K. w Warszawie. Prez. komit. Tow. Inst. Rad. im. M. Skłodowskiej-Curie. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. N., Warszawa, Czerw. Krzyża 7, tel. 2-97-28.

GORCZYŃSKA MARIA. Art. dramat. * 26. 1. 1899 w Lublinie. C. Józefa Eugeniusza i Karoliny z Luberadzkich. Uk. szk. dram. w Warszawie. Wyst. w teatr. miejsk., nast. T. K. K. T. tamże. Ważn. role: Hrabina (Dowód osobisty); Żona Sekretarza (Don Juan T. Rittnera); Halina (Drugie imię miłości); Roma (Uśmiech hrabiny); Cezaria (Kaligula); Mira (Życie jest skomplikowane); Michalina (Zaręczyny aktorki); Wera (Nie rzucaj mnie, madame); Nata (Ten i tamten); Nola (Zalotnicy niebiescy); Tilly (Rajska opowieść); Nina (Gwiazdy ekranu); Zenaida (Ten, kt. biją po twarzy); Hania (Głupi Jakub); Karolina (Bank Nemo); Tycia (Kobiety interesu); Margrabina (Królowa Biarritz); Maria (Lato); Eliza (Szkoła wdzięku); Maria (Pocałunek przed lustrem); Marcela (Kurnik); Albina (Dramat kaliny). Warszawa, Jasna 17.

GORCZYŃSKI BOLESŁAW. Literat. Teatrolog. * 1880 w Bramce, pow. błońskiego. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. i studia uzup. w Monachium. Kier. lit. Teatru Polskiego 1915—16 i 1922—24, dyr. Teatru Praskiego 1917—19, dyr. Teatru im. Bogusławskiego 1919—21; dyr. teatrów w Łodzi od 1924. Ogł.: powieści: Na tropie trucizny (1912), Gwiazda błysnęła, Parodie miłości, Sublokator, Policzek, Inteligent, Frania, Karuzel, Kawiarnia, dram.: W noc lipcowa, Wyznanie, Bagienko, Konstytucja oraz liczne przekłady autorów dram. obcych. Łódź, Narutowicza 42.

GORCZYŃSKI WŁADYSŁAW JÓZEF. Dr nauk fiz.-mat. * 19. 3. 1879 w Bramkach, pow. błońskiego. S. Franciszka i Marii z Higersbergerów. Ożenił 9. 1914 ze Stanisławą Bejt. Uk. gimn. w Łodzi i wydz. fiz.-matem. uniw. w Warszawie, dr nauk fiz.-matem. uniw. w Montpellier (Francja). 1902—1918 kier. Biura Meteorolog. Muzeum Przem. i Rolnictwa w Warszawie. 1919 do 1927 dyr. Państ. Instyt. Meteorolog. Organ. wojsk. służ. meteorol. na lotnisku w Warszawie. Od 1928 pośw. się wył. bad. nauk. z dziedz. aktynometrii oraz klimatu słon. Prace te wykonywane są częściowo w kraju (Tow. Nauk. Warsz., gabinet aktynometr. w Pałacu Staszica w Warszawie), a w porze zimowej w krajach śródziemnomorskich. Czł. org. nauk. polsk. i zagran. a mianow.: od 1908 — Tow. Nauk. Warsz., od 1912 Kom. Międzyn. Promieniowania Słonecznego, od 1922 — Pol. Ak. Um., od 1927 — American Meteorological Society, od 1933 — Inst. Portugalskiego w Coimbra — oraz w. in. Ogł. w ciągu 38 lat (1898—1935) ogółem 250 prac, z których 8 większych wyd. osobno (146 w jęz. polskim, 56 franc., 21 ang., 9 hiszp., 8 niem.; reszta w in. jęz.); wykaz prac wyd. w 1935 przez Państw. Inst. Meteor. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Nowy Świat 72 (Tow. Nauk. Warsz.), tel. 9-30-04.

GORDZIAŁKOWSKI JAN. Dr med. weter. * 16. 2. 1862 w Maurycynie, na Białorusi. S. Józefa i Marii. Ożenił 1889 z Jadwigą Kozubowską. Uk. Inst. Wet. w Charkowie (lek. wet. 1885), Inst. Wet. w Dorpacie (mgr wet. 1896), stud. specj. w Niemczech i Francji. Doc. epizootologii Wojsk. Akad. Lek. w Petersburgu 1902, prof. nadzw. epizootologii Inst. Wet. w Charkowie 1907, prof. zwycz. tamże 1916, prof. zwycz. chorób zakaźnych zwierzęcych Uniw. J. Piłs. od 1, 10. 1920, przew. kom. org. Studium Wet. 1923/24—1926/27; dziekan 1927/28. W st. spocz. od 1. 10. 1931. Ogł. m. in.: Istota chorób zakaźnych zwierząt domowych; W sprawie zwalczania zarazy płucnej u bydła; Nosacizna. Warszawa, N. Zjazd 5, tel. 6-74-96.

GORECKI ZDZISŁAW ZYGMUNT. Dr med. * 13. 2. 1895 we Lwowie. S. Tadeusza i Wandy z Kędzierskich. Ożen. 6. 8. 1921 z Marią Potocką. Uk. gimn. im. A. Mickiewicza we Lwowie i wydz. lek. Uniw. J. Kazim. Od 1922 asyst. klin. chor. wewn. uniw. warsz. W 1931 doc. chor. wewn. i ord. Szp. Św. Stanisława w Warszawie. Od 8. 1. 1932 zast. prof., od 1935 prof. nadzw. diagn. i terapii chor. wewn. i kier. I klin. chor. wewn. Uniw. J. Piłsudskiego. W 1918 uczest. obr. Lwowa, nast. w w. p. do 1921. Czł. Izby Lek. Warszawsko-Białostockiej i Nacz. Izby Lek. Ogł. 35 prac. nauk. w czasop. lek., m. in.: monografie: Schorzenia opłucnej, O duszności, Ziarnica złośliwa, Postacie klin. rozedmy płuc, Ropne sprawy płucne, poza tym prace z dziedz. chorób płuc, krążenia krwi, przemiany materii, leczenia bodźcowego, chorób jelit i in. Odzn. M. N. Warszawa, Szopena 1, tel. 8-19-12.

GORODISZCZ PIOTR. Ks. pastor ew. ref. obrz. anglik. * 12. 7. 1884 w Rogaczewie. S. Maurycego i Eugenii ze Schmidtów. Ożen. w 1907 z Heleną Kahn. Pos. wykszt. misyjne. W czasie wojny kier. pomocy ang. dla uchodźców Polaków. Superintendent misji anglik. i prob. paraf. ew.-ref. obrz. anglik. Czł. zarz. Pol. Zw. Zach., wicepr. koła Przyj. Zw. Strzel., prez. tow. „Samarytanin", czł. Chrześc. Tow. Op. nad Neofitami. Ogł. szereg prac w red. przez siebie czasop. misyjnym. Odzn.: K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., fr. Gw. Czarn., est. Krz. Czerw. Białystok, św. Rocha 25.

GORSKI STEFAN. Public. * 1882 w Płocku. S. Kornela i Heleny z Zaborowskich. Ożenił z Marią Leśniewską. W 1912 zał. pismo codz. Dzień. Współprac. red. Kur. Warsz. Ogł. m. in.: Łódź współczesna (1904), Dziennikarstwo polskie, zarys historyczny (1905), Niemcy w Królestwie Polskim (1908). Warszawa, Kopernika 10.

GORYŃSKA WIKTORIA JULIA JADWIGA. Art.-graf. * 6. 7. 1902 w Wiedniu. C. Maksymiliana i Stanisławy z Markheimów. Uk. Szk. Sztuk Piękn. w Warszawie. Od 1930 czł. zarz. Zw. Polsk. Art.-Plast. Wyk. ponad 100 drzewor., ilustr. książek i in. prac z dziedz. graf. użytk., m. in. książkę Staroduńska legenda, 5 plansz ilustr. i 7 litern., ciętych w drzewie, na wyst. „Pięknej Książki" w Paryżu w 1931; ogł. szereg art. o drukarstwie polskim w Times i Print Collectors Quarterly (1935). Warszawa—Żoliborz, Tucholska 8, tel. 12-56-80.

GORZECHOWSKI WIESŁAW JAN. Mgr fiz. i chemii. * 25. 5. 1894 w Słupcy, pow. płockiego. S. Jana i Felicji z Kosińskich. Ożenił 28. 12. 1929 z Marią Macukową. Uk. gimn. w Płocku, wydz. bud. maszyn politech. w Wiedniu i wydz. fiz. i chemii politech. we Lwowie w 1921. W 1905 ucz. str. szk., człon. tajnych kółek nauczan. na wsi. W 1914 człon. Drużyn Strzel. Po wybuchu wojny światowej w Wiedniu jako poddany ros., internow. w obozie jeńców. W 1920 ochotn. w. p. Prof. Śl. Techn. Zakł. Nauk. i kier. Inst. Porad Zawod. w Katowicach. Nacz. okr. Śląsk. Org. Młodz. Prac., czł. zarz. gł. i prez. okr. Stow. Naucz. Prow. prace badawcze z dziedziny reakcyj w wyładow. elektr., w zakr. badań nad aktywnym azotem i z dziedz. nowych teorii atomist. Czł. kom. red. Przyrody i Techniki. Ogł. tamże art. Odzn. K. Z. sr. Katowice, Równoległa 8 i Krasińskiego 3, pokój 215.

GORZECHOWSKI-JUR JAN TOMASZ. Płk. * 21. 12. 1874 w Siedlcach. Uk. Wyż. Szk. Handl. im. L. Kronenberga w Warszawie (1897). Od 1904 czł. P. P. S., od 1905 w org. boj. P. P. S. Jeden z org. strajku powsz. w 1905. Czł. kom. rewol. warsz. okr. wojen., areszt. podcz. agit. między żołn. ros. Instrukt. techn. bojow., wyk. szer. zamachów, m. in. w Celestynowie i w pasażu Simonsa w Warszawie. Org. i wyk. wywiez. z Pawiaka w 1906 10 więźniów polit., skaz. na śmierć. W 1907 areszt. i wydal. z granic państwa ros. Współzał. we Lwowie Zw. W. Cz. i czł. jego kom. regul., nast. czł., późn. of. Zw. Strzel. 1914—1916 szef żand. polow. I bryg. Leg. Nast. czł. Komendy Nacz. P. O. W. i kmdt org. peowiack. w milicji m. st. Warsz. W 1918 kmdt milicji i szef. wydz. bezp. publ. w M. S. Wewn. Od 1919 w dtwie żand. pol., 1920—1921 jej dca. Po wojnie dca 3 dyonu żand. w Grodnie, kmdt m. Brześcia n. B., kmdt m. Warszawy. Od 1928 kmdt Str. Gran. Płk od 1924. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 3, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N.

GORZUCHOWSKI STANISŁAW. Dr fil. Mgr geogr. * 6. 6. 1899 w Wilnie. S. Ksawerego i Heleny z Wojtkiewiczów. Uk. gimn. w Wilnie, W. S. H. w Warszawie, wydz. matem.-przyrodn. Uniw. Stef. Bat., drat na Uniw. J. Piłs., stud. geogr. kolon. w Paryżu. Kmdt podokr. P. O. W. 1916—1918. Ochotn. w. p. 1918—1924. Por. w st. sp. Inwal. B. wizyt. Min. W. R. i O. P. Doc. i wykł. geogr. na Uniw. J. Pils. B. sekr. gen. zarz. gł. Zw. Strzel. Ogł. m. in.: Studia nad granicą polsko-lit. (1928); Ludność litewska na kresach państwa polskiego (1929); Obszary sporne w dorzeczu Niemna (1929); Państwa bałtyckie (1933); Finnoskandia: Norwegia, Szwecja i Finlandia (1933); Zarys stosunków antropogeograficznych w delcie Rodanu (1933); Geneza i funkcje osiedli typu miejskiego (1935); Osiedla miejskie w Polsce i ich materiał budowlany w zależności od czynników przyrody (1936); Stan liczebny i rozmie-

szczenie ludności litewskiej w Polsce (1937). Odzn.: K. N., K. W. 2. Warszawa, Filtrowa 75.

GOSIEWSKI TADEUSZ. Prawnik. Dyplomata. * 23. 7. 1900. S. Antoniego i Ewy z Syroczyńskich. Uk. wydz. prawny uniw. oraz sekcję dyplomat. i Szkołę Nauk Polit. w Paryżu. Por. rez. 14 p. uł. Jazłow. Właśc. Bereśnicy Król. Od 1921 w M. Spr. Zagr. 23. 5. 1924 sekr. pos. R. P. w Ankarze; 14. 3. 1927 w Berlinie; 1. 1. 1929—31. 3. 1931 w Rzymie. Od 1931 kier. ref. w Depart. Polit.-Ekon. M. Spr. Zagr. Odzn.: malt. Hon. i Dew., wł. Ś. Ś. M. i Ł. 4, Kor. Wł. 4, czechosł. L. B. 5, Gw. Rum. 5. Warszawa, Pierackiego 6, tel. 5-90-51; Lwów, Marii Magdaleny 8, tel. 20-661; Bereśnica Królewska, p. Żydaczów, woj. stanisław.

GOSIEWSKI-KORWIN JERZY STANISŁAW. Inżynier-elektryk. i mechanik. * 5. 10. 1886 w Nadrożu, woj. warsz. S. Alojzego i Aleksandry z Cholewińskich. Ożen. 4. 7. 1909 z Janiną Mijakowską. Ucz. do gimn. w Łowiczu, z którego wydal. za udz. w strajku szk. W 1909 uk. inst. techn. w Mittweide (Saksonia). Od 1905 czł. P. P. S. fr. rew. Prac. kult.-oświat. w Saksonii, b. prez. org. młodz. postęp. „Urania". Prakt. odbył w f. „Siemens" w Warszawie (do 1915). 1915—1919 dyr. techn. kopalń w zagł. Donieckim (Rosja). W 1920 och. na fr. Białystok—Warszawa, ranny pod wsią Srebrną. Kier. techn. wojsk. warszt. łączn. aż do demobil. Nast. prow. wł. przedsięb. 1927—1935 kier. fabr. żychlińskiej f-my „Brown & Boveri". Czł. zarz. i dyr. zakł. „Elektro" S. A. w Łaziskach Górn. i czł. rady f. „Gasaccumulator" S. A. w Ligocie. Czł. stow. Techn. od 1909. Zał. i czł. Stow. Elektr. Polskich. Ogł. art. z dziedz. elektrotechn. w prasie fach. Odzn. M. N. Piotrowice Śl., dra Rostka 20, tel. 2-50-04.

GOSTKOWSKI RAJMUND ALEKSANDER. Dr filozofii. * 3. 8. 1885 w Dobczycach, w Krakowskiem. S. Sylwestra i Julii z Krzywdów. Ożen. 15. 7. 1909 z Janiną Pękną. Uk. gimn. w Krakowie (1903) i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1907), dalsze stud. w Wiedniu (1909 i 1915), w École Française d'Athènes (1923/24) oraz w Berlinie (1927). W okr. 1904/06 czynny w pracy niepodległ. w Krakowie. W l. 1920—29 czł. zarz. koła Przyj. Harc. Polsk. tamże. Prof. archeol. klas. U. S. B. i czł. sekcji historii sztuki Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Ogł. m. in.: Wykopaliska w Pompei przy via dell Abbondanza w lat. 1911—28 (Lwów 1927), Wychowanie fizyczne w starożytności (Kraków 1928), Siedem cudów świata (Lwów 1928), Bacchants Romains sur un sarcophage de Krzeszowice (1928), Kapłani i kapłanki w sztuce kreteńsko-mykeńskiej i greckiej (Wilno 1936), poza tym szereg art. Wygł. odcz., także radiow. Wilno, Zamkowa 11, tel. 14-70 i Zamkowa 26 m. 2.

GOŚCICKI JERZY. Ekonomista. Polityk. * 16. 9. 1879 w Płocku. Stud. na Uniw. Jagiel. w Krakowie i w Londynie. W l. 1912—16 poseł do Dumy Państw. ros. W czasie w. świat. czł. Kom. Nar. W 1919—20 dyr. dep. polit. aprowiz. w Min. Aprow. W 1922—27 poseł na Sejm (Zw. Lud.-Nar.). 28. 5.—27.10.1923 min. roln. i dóbr państw. Sekr. gen. Zw. Pol. Org. Roln., prez. Centr. T-wa Roln. Ogł. szereg prac z dziedz. polityki rolnej, prace red. na st. kier. wyd. Rolnik- Ekonomista. Odzn.: Gw. Rum. 1, fr. L. H. 5, fr. Mér. Agric. Warszawa, Piusa 32, tel. 8-23-84.

GOTLIEB HESZEL. Dr praw. Dziennikarz. * 30. 10. 1882 w Pińsku. S. Dawida i Nechamy z Kołodnych. Uk. żyd. szk. relig. w Pińsku i wydz. prawny uniw. berlińskiego. Dług. czołowy publicysta prasy żyd., m. in.: Hajnta i Momentu. Redaktor Momentu. Radny Gm. Żyd., czł. kier. org. sjonist., prez. sekcji żyd. Synd. Dziennik. warsz., czł. żyd. kom. L. O. P. P., czł. żyd. kom. uczcz. pam. Marsz. Piłsudskiego. Odzn. O. P. 4.. Warszawa, Mylna 9, tel. 12-06-99.

GOZDAWA-KAWECKI ROMAN, patrz: KAWECKI-GOZDAWA.

GOŹDZIEWSKI STANISŁAW NIKODEM. Dr med. * 1. 4. 1886 w Drohobyczu. S. Stanisława i Stanisławy z Barskich. Ożen. 23. 3. 1920 z Wilhelminą Tertil. Uk. wydz. lek. uniw. we Lwowie. Dyrek. leczn. dla dzieci m. Tarnowa. Przed w. świat. czł. związku młodz., podczas w. świat. sł. w w. austr. na fr. ros. i włoskim, nast. w w. p., ucz. walk. o Śląsk Ciesz., o Lwów i wypr. kijowskiej. Prezes miejsc. org. społecz. Ogł. m. in.: O chorobie Bantiego i O przyczynach krzywicy. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Tarnów. pl. Kazimierza 2, tel. 04-78.

GOŹDZIK JÓZEF. Ks. * 11. 3. 1890 w Złakowie Borowym, woj. warszawskie. S. Macieja i Józefy ze Szczepańskich. Uk. gimn. realne w Łowiczu, semin. duch. oraz studia hist. i fil. na uniw. w War-

szawie. Wyśw. w 1912. 1914—1931 pref. gimn.: w Gostyninie, Warszawie, Tomaszowie i Piotrkowie. 1931—33 kanclerz kurii bisk. w Łodzi. Od 1933 prob. i dziekan kośc. farnego w Piotrkowie Tryb. Pom. kapelan garnizonu. Podczas okup. niem. współpr. z P. O. W. w pow. skierniewickim. Org. oświatę pozaszk., świetlice, czytelnie, biblioteki, prac. w stow. dobrocz. Ogł. art. relig. i wychow., wygł. odczyty w stow. kult.-oświat. Piotrków Tryb., Krakowska 2.

GÓRA KAROL. Dr praw. * 10. 10. 1873 w Bochni. Uk. Uniw. Jagiel. B. prezes Izby Skarb. w Białymstoku., b. podsekr. st. w Min. Skarbu. Prez. Grodz. Izby Skarb. w Warszawie. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Karowa 5, tel. 5-24-64.

GÓRECKI HENRYK JÓZEF. Prawnik. * 10. 7. 1897 w Winnicy, woj. warszawskiego. S. Leonarda i Julii z Rostkowskich. Uk. gimn. w Pułtusku, nast. stud. na polit. w Niżnim Nowgorodzie oraz na wydz. prawn. Uniw. Jagiel. W czasie pobytu w gimn. i na polit. w Rosji nal. do tajn. kół młodz. niepodl. 11. 11. 1918 do 1921 sł. och. w w. p. na fr. woł. i małopolsk. Ppor. rezer. kaw. W 1921 sekr. gł. insp. pracy, nast. do 1926 sekr. gener., intend. i wicedyr. teatrów miejsk. w Warszawie. Od 1928 radca prawny tow. Aerolot, nast. od 1934 wicedyr. Pol. L. L. „Lot". Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., N. M. P. de Mercede 3, łot. 3 Gw. 4, Kor. Rum. 4, łot. M. za W., M. I. Warszawa, al. Szucha 4, m. 32, tel. 8-71-36.

GÓRECKI PIOTR PAWEŁ. Dziennikarz. * 30. 6. 1887 w Zgierzu. S. Saturnina i Marii z Wilkoszewskich. Ożenił 10. 5. 1916 z Karoliną Kondolewicz. Uk. gimn. w Piotrkowie Tryb., stud. nauki społ. w Brukseli (Univ. Nouvelle), nauki przyrodn. w Leodium. W szk. śred. nal. do org. nielegal. Czł. kom. org. strajku szk. w Piotrkowie 1905. Za dział. wśród młodz. i robotników piotrk. areszt. w 1906. Wyj. nast do Krakowa i Zakopanego, gdzie prac. w P. P. S. W 1909 stanął na czele sekcji leodyjskiej P. P. S. Zorg. w Belgii Zw. Walki Czyn., później Zw. Strzel. Jeden z zał. tow. młodz. akad. „Filarecja", nast. zw. tow. filareckich p.n. „Unia" młodz. niepodl.-postęp. 1910 uk. pierwszą zorg. przez J. Piłsudskiego szk. ofic. w Stróży. W 1914 werbował w Zagł. Dąbr. młodz. do I bryg. Leg. Utw. Legion Zagł. Dąbrowsk., Polską Org. Narod., wyd. szereg ulotek, odezw, broszur i red. pismo „Legionista" Polski. Po zajęciu Zagł. Dąbr. przez w. austr. areszt. Po zwoln. przydz. do Dep. Wojsk. N. K. N., kier. centr. biura werbunk. Leg. Pol. w Piotrkowie do 1916. Nast. prac. w C. K. N. w Warszawie. Współpr. Przegl. Polit. i in. wyd. C. K. N. Areszt. przez wł. niem., więziony w Cytadeli warszawskiej. W 1919 szef wydz. pras. M. S. Z., nast. deleg. do Wilna celem zorg. tam ag. informac. z Litwy, Rosji, Łotwy i Ukrainy, równ. kier. oddz. P. A. T. W 1920 zast. szefa Biura Propag. Zagr. w Prez. Rady Min. Od 7. 1921 do 1929 nacz. dyr. P. A. T., nast. do 12. 1935 przedst. P. A. T. w Rzymie, Berlinie, Paryżu, gdzie prow. równ. akcję oświat. wśród emigr. polskiej. Od 1935 dyr progr. Pol. Radia. Prac. w Tow. Dz. i Lit., Kasie Przez. Dziennikarzy i Liter., Syndykac. Dziennikarzy Pol.; wygł. odczyty wśród emigracji polskiej w Rzymie, Berlinie, Paryżu oraz w org. dziennik. w kraju. Ogł. art. w: Legioniście Polskim, Wiadomośc. Polskich, Dzienniku Narodow., Nowej Gazecie, Widnokręgu, Przegl. Por., Kur. Por., w wydawn. C. K. N.: Narodzie, Naszym Kraju i in. Odzn.: O. P. 3, K. N., K. W. Warszawa, Wawelska 78, m. 7, tel. 7-02-72.

GÓRECKI ROMAN. Dr praw. Gen. bryg. rez. * 27. 8. 1889, w Starej Soli, w Małop. Wsch. Uk. gimn. w Tarnowie w 1908, wydz. praw. i admin. uniw. we Lwowie w 1914. Od 1909 w Druż. Strzel. Z chwilą wyb. wojny wst. do Leg. Pol. W 1918, po zaw. traktatu brzeskiego, brał udział w przebiciu się II bryg. przez front austr., za co sądzony doraźnie przez Austriaków, nast. więziony w Huszt i Marmarosz-Sziget. Zwoln. z więz. na parę tyg. przed upadk. Austrii, prac. nad org. pol. adm. wojsk. W 1919 wysł. do Paryża, stud. franc. adm. wojsk. i org. fr. korp. kontr. wojsk. Po powr. do kraju zorg. Korpus Kontr. wojsk., którego był szefem do 1926, po czym zcą I wicemin. spr. wojsk. i szef. adm. armii. Od 1927 prez. B. G. K. Przew. rady nadz. Tow. Starachowickich Zakł. Górn., Tow. Akc. Ekspl. Soli Potasowych w Kałuszu i Stebniku (Tesp) oraz British & Polish Trade Bank A. G. w Gdańsku. Od 13. 10. 1935 do 15. 5. 1936 min. przem. i handlu. Od 2. 1928 współtw. i prezes Fed. Pol.

Zw. Obr. Oj. Od 1931 wicepr. Fidacu na Polskę. 10. 9. 1932 XIII kongres Fidacu pow. go na prez. tej org. 1937 — XVIII kongr. ponow. Ogł.: Zasady gospodarki pieniężnej (pierwszy podr. adm.), W obliczu śmierci (pamiętn. z pobytu w więz.), Zasady gospodarki wojennej, Le développement économique de la Pologne (również po ang. i niem.), Rola Banku Gosp. Kraj. w życiu gospod. Polski, La Pologne Nouvelle (tłumacz. na niem. i jap.), szereg art. w wyd. zbiorowych, obrazujących dorobek gospod. państwa polskiego oraz kilkadziesiąt art. ogł. w prasie kraj. i zagr. omawiających zagadn. finansowo-gospodarcze Polski. Odzn.: V. M. 5; O. P. 4 i 3; K. N.; K. W. 3; K. Z. zł.; M. za W.; M. 10-l. O. N.; fr. L. H. 5 i 3; Kor. Rum. 2; jugosł. Św. S. 2; Kor. Wł. 2; belg.: Leop. 3 i Kor. 1; marok. Ouissam Alaouite 2; holend. Oranie Nassau 1; M. I. Warszawa, Sędziowska 11.

GÓRKA OLGIERD ALEKSANDER. Dr fil. Hist. * 12. 12. 1887 w Rawie Ruskiej. S. Władysława i Rozalii z Glauzów. Ożenił z Ireną Kłuszyńską. Uk. gimn. w Złoczowie, stud. na uniw. we Wiedniu i we Lwowie (d-rat 1909, egz. naucz. 1910), w École des Chartes w Paryżu i na Uniw. św. Józefa w Beyrucie (Syria) oraz w Wyż. Szk. Wojen. w Warszawie (1923). Nal. do Zw. Strzel. w Krakowie (1912). Od 27. 8. 1914 w Leg. Polsk., nast. wicedyr. Kom. Wojskow. T. R. St.; adiut. R. Reg. Król. Polsk. W w. p. m. in. attaché wojsk. w Bernie i Bukareszcie, ost. zca dcy pułku. Mjr od 1919. Od 1925 w rez. 1927—1930 red. nacz. Dziennika Lwowskiego. Od 1930 sekr. gen. Inst. Wsch. w Warszawie, kier. Szk. Wschodozn. Habilit. w 1916. Doc. hist. Europy południ.-wsch., prof. tytul. tego przedm. na Uniw. Jana Kaz. Czł. kom. hist. Polsk. Ak. Um., czł. polsk. tow. nauk., czł. koresp. Ak. Rum.; czł. Slovanski Ustav w Pradze. Ogł. m. in.: Studia nad dziejami Śląska (1911, tłum. na niem.); Przyczynki dyplomatyczne; Descriptio Europae orientalis (tłum. na bułg. i rum.); Stan badań stos. polsko-rumuńsk. (tłum. na rum.); Kronika czasów Stefana W. (tłum. na rum.); Uwagi orientacyjne o Tatarach (tłum. na turecki); Liczebność Tatarów krymskich; Ogniem i mieczem a rzeczywistość historyczna; Optymizm i pesymizm w hist. polsk.; Naród i państwo jako zagadnienie Polski. Inicjator tzw. rewizjonizmu hist. w Polsce. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 7, M. za W., M. 10-l. O. N., Wawrz. Ak. sr.,

Kor. Rum. 3. Warszawa, 3 maja 2 m. 147, tel. 5-39-18.

GÓRNICKI TADEUSZ. * 8. 9. 1905 w Warszawie. S. Jerzego i Marii z Wydrychów. Uk. gimn. w Warszawie (1926) i Wyż. Inst. Handl. w Antwerpii. Prac. w dziennikarstwie w Warszawie, nast. w konsul. R. P. w Paryżu. Od 1935 dyr. Targów Wołyńsk. Czł. zarz. i sekr. Polsk. Tow. Krajozn., dział. turyst., przew. sekc. W. F. i P. W., instr. P. C. K. Równe, Zielona 4, tel. urz. 99.

GÓRNICKI WACŁAW BRONISŁAW. Dziennik. * 4. 8. 1904 w Łodzi. S. Adama i Franciszki z Góreckich. Uk. Gimn. im. Marsz. J. Piłsudskiego w Łodzi, nast. wydz. prawno-ekon. Uniw. Poznańsk. Red. Dziennik Poznański (1926—30); Dziennik Pomorski (1930—33); Dzień Bydgoski (1933—37). Od 1937 ref. pers. Komis. Rządu w Gdyni. Prac. w Zw. Akad. i Zw. Strzel. na Pomorzu, w Zw. Powst. i Wojaków O. K. VIII oraz w Zw. B. Wojsk. Wicepr. Synd. Dziennik. Pomorsk.; czł. zarz. gł. Zw. Dziennik. R. P. Ogł. art. w Dzien. Poznańsk., Dniu Pomorsk., Dniu Bydgosk. Odzn. K. Z. zł. Gdynia, Świętojańska 89, tel. 12-32.

GÓRSKA Z PIÓRKÓW WANDA KATARZYNA MARIA Dział. społ. * 25. 11. 1888 w Bydgoszczy. C. Władysława i Anny z Follcherów. Uk. lic. ss. urszulanek w Krakowie. Przed wojną prac. społ. w Bydgoszczy, m. in. w czytelni polskiej dla kobiet. Od szeregu lat przewodn. Tow. Pom. Nauk. dla Dziewcząt oddz. w Bydgoszczy, org. i przewodn. Rodziny Wet. Powst. Nar. 1914—1919 oddz. w Bydgoszczy, czł. P. C. K., Tow. Przyj. Francji, Tow. Przyj. Szt. Piękn., Tow. Św. Wincentego à Paulo, Tow. Przyj. Podchorążówki, Tow. Przyj. Internatu Kresowego B. K. Bydgoszcz, Marsz. Focha 22, tel. 15-08.

GÓRSKA - MORSTIN MARIA, patrz: **MORSTIN-GÓRSKA.**

GÓRSKI ARTUR. Dr praw. Liter. Public. * 1870 w Krakowie. Uk. Uniw. Jagiel. 1896—1897 współred. Dzien. Krak. Red. Życia (1898), w kt. od 9. 4. 1898 druk. cykl art. pt. Młoda Polska, współred. wyd. sejm. dzieł A. Mickiewicza. Ogł. m. in.: Młoda Polska (1899), Monsalwat, rzecz o A. Mickiewiczu (1908), Godło (1915—16), Kartki

z kroniki czasu, Na nowym progu (1918), Przede dniem (1918), O teatrze ludowym, Ku czemu Polska szła (1918), Tarcza Heraklesa (1919), O wieszczeniu w szt. (1920), Chłop (dram., 1922), Zmartwychw. (dram., 1922), Klechdy (1925), Śluby (dram., 1927). Tłum. Sonety Szekspira i Vita Nuova Dantego. Wyd. pisma J. Słowackiego w 7 t. Uż. pseud. Quasimodo. Warszawa-Żoliborz, Krasińskiego 18.

GÓRSKI CZESŁAW. Pedagog. * 18. 12. 1897. S. Józefa i Felicji z Krasowskich. Oż. 26. 8. 1923 ze Stefanią Zagórską. Uk. semin. naucz. w Siennicy, nast. kurs naucz. w Lublinie (1924), studia społ.-ekonom. na Wolnej Wszechn. Za cz. szk. czł. harc.; w 1917 prow. akcję na Podlasiu przeciw Ukraińcom. Współpr. z P. O. W. Ucz. rozbr. Niemców. Po uk. studiów naucz. w Żerocinie i Międzyrzecu, gdzie był czł. rady miejsk. i magistr., czł. rady wojew., długol. prez. zarz. pow. Zw. Naucz. Szk. Powsz. Prez. Młodz. Wiejsk., wicepr. Kółek Roln. W 1928 poseł na Sejm R. P. Od 1933 insp. szk. obw. Siedlce. Przez 10 lat wyd. Głos Międzyrzecki, nast. red. Gospodarza Podlaskiego. Ogł. art. w Niepodległości, Kur. Por. oraz brosz.: Z krwawych dni, Powiat siedlecki (monogr.). Siedlce, 3 maja 9.

GÓRSKI KAROL. Dr fil. * 30. 4. 1903 w Odessie. S. dra Kazimierza i Anastazji z bar. Stahl. Oż. 4. 7. 1930 z Zofią Lipkowską. Ucz. do szk. śr. w Odessie i Warszawie, uk. Uniw. Jagiel. i Szk. Nauk Polit. w Krakowie. Czł. harc. w Odessie, w 1920 sł. ochot., uk. szk. podch. rez. kaw., ppor. rez. Doc. Uniw. Poznańsk. Czł. kom. hist. pozn. Tow. Przyj. Nauk. Współpr. Pol. Zw. Zach. (Z. O. K. Z.), Inst. Bałtyck. oraz prasy fachowej, gł. w zakr. dziejów Poznania i Prus Wsch., prasy Akcji Katol. Ogł. Ród Odrowążów (1927), Pomorze w dobie wojny trzynastoletniej (1932), Pomorze wczoraj i dziś (1934), Dzieje polityczne Torunia (1933), Korporacjonizm w Polsce średniowiecznej (1933), Materializm dziejowy według Bucharina (1933). Odzn. M. za W. Poznań, Patrona Jackowskiego 39, tel. nr 79-34.

GÓRSKI KONRAD. Dr fil. Hist. literatury. * 23. 4. 1895 w Węgrach, woj. łódzkie. S. Jana i Heleny z Rozdajczerów. Oż. 1920 z Martą Makomaską. Uk. wydz. prawny uniw. dorpackiego, wydz. fil. uniw. w Warszawie, studia spec. w Pradze. Ochotn. w wojnie 1920. Lektor jęz. polsk. uniw. w Lille 1927—28, doc. hist. lit. polsk. Uniw. J. P. 1929, prof. nadzw. tego przedm. na Uniw. St. Bat. 1935. Czł. Klubu Lit. i Nauk., Tow. nauk im. A. Mickiewicza. Ogł. m. in.: Pogląd na świat młodego Mickiewicza (1925); Grzegorz Paweł z Brzezin (1929). Pracuje nad filozofią arian polskich. Wilno, Zaułek Świętojerski 4, m. 10.

GÓRSKI MARIAN. Dr chemii. * 1886 w Warszawie. Uk. gimn. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1904 i stud. na wydz. matemat. uniw. w Warszawie, nast. na wydz. chem. uniw. w Lipsku, gdzie uz. d-rat w 1911. Po powr. do kraju asyst. przy stacji chem. w Dublanach, równ. stud. roln. i otrz. dypl. w 1917. Nast. wykł. chem. roln. na wydz. mech. polit. we Lwowie i asyst. katedry chemii ogóln. w Dublanach pod kier. prof. J. Zawidzkiego. Od 1919 prof. nadzw. chemii roln. i glebozn. na wydz. roln.-las. polit. we Lwowie i kier. stacji dośw. w Dublanach. Od 1923 prof. zwycz. uprawy i nawoż. roli w S. G. G. W. i kier. pola doświadcz. w Skierniewicach. Ogł. m. in.: Ein Beitrag zur Bestimmung der Kolloide im Ackerboden (1912), Studien über die Empfindlichkeit einiger chemischer Reaktionen (1913), Zastosowanie rachunku prawdopodob. do dośw. polowych (1917), Badania nad azotem i kwasem fosforowym w ziarnie owsa (1920), Wpływ rośliny na koncentrację jonów wodorowych w glebie (1925), Nawozy i nawożenie (1927), O potrzebach nawozowych cebuli (1928), Działanie obornika i nawozów mineralnych na plon machorki i zawartość nikotyny (1930), Doświadczenia ze szczawianem amonu jako nawozem azotowym (1930), Doświadczenia nawozowe z truskawkami (1931). Odzn. O. P. 3.

GÓRSKI MIECZYSŁAW ROMAN. Inż. * 8. 8. 1888 w Warszawie. S. Ignacego i Jadwigi z Ostrowskich. Uk. szk. śr. w Warszawie oraz inst. polit. w Strelitz, w Niemczech (1911).

Udział w prac. kółek młodz. niepodl. 1904—05 oraz w strajku szk. Prac. w fabrykach w Niemczech (1911—1912), w Anglii (1912 do 1913) i w kraju (od 1913—1914). Od wybuchu wojny świat. prac. w Komitecie Obyw. m. Warszawy jako czł. zarz. sekcji pracy i org. giełd pracy. Za czasów okup. niem. czł. zarz. Polsk. Kom. Pom. Jeńcom, zaj. się zwal. jeńców Polaków z obozów niem. i austr. W 1916—1917

prof. Wyższ. Szk. Techn. im. H. Wawelberga i S. Rotwanda. Czł. międzyminist. kom. szac. samochod. przy Min. Spr. Wojsk. (1920). Rzeczozn. przy skupie urządzeń prywatnych fabryk tytoniowych (1924). Od 1931 czł. kom. szac. dla ustalenia odszk. za przedmioty podległe przymus. odsprzedaży skarbowi. Szef biura techn. w tow. akc. „Drzewiecki i Jeziorański" w Warszawie, del. zarz. i dyr. tow. akc. Sochaczewskiej F-ki Sztucznego Jedwabiu, org. i dyr. fabryki papierosów i gilz w Lublinie, austr. tow. „Abadie Papier Gesellschaft" w Wiedniu, czł. zarz. i dyr. kraj. Sp. Akc. Budowy i Eksploat. Samochodów, nacz. wydz. samochod. Państw. Kom. Pom. Dzieciom. Od 1919 czł. dyr. Zakł. Przem.-Handl. Wład. Paschalski, nast. dyr. zarz. tych zakładów. Czł. rady Polsk. Zw. Przemysłow. Metalow., wicepr. grupy fabryk obrabiarek do metali, czł. rady Centr. Zw. Śr. i Drobn. Przem. w Polsce, czł. rady Izby Polsko-Rumuńsk, radca Izby Przem.-Handl. w Warszawie; czł. sądu arbitrów w tejże Izbie. Czł. i współpr. Zarz. Stow. Właśc. nieruch. i repr. w Tow. Kred. m. st. Warszawy, czł. Polskiego Komit. Igrzysk Olimpijskich i Zw. Polsk. Zw. Sport. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Wierzbno, Obserwatorów 4.

GÓRSKI STANISŁAW. Dyr. Miejsk. Kom. Kasy Oszcz. w Samborze. * 3. 10. 1902 we Lwowie. S. Tytusa i Bronisławy z Korwin-Krukowiczów. Oż. 26. 4. 1930 z Krystyną Schuster. Uk. gimn. i Wyż. Szk. Handl. we Lwowie w 1923. W 1919 do 1920 ochotn. w. p. Por. rez. Po wojnie instr. P. W. we Lwowie, w 1932 w Z. S., prez. pow. w Skałacie (woj. tarnopolskie). Prac. w T. S. L., kółkach roln., org. spółdz., org. odczyt. Prez. pow. zarz. Zw. Rez., czł. zarz. Z. S., P. O. W. Ogł. artyk., wygł. odczyty, ref. z dziedz. gospod. dot. stos. na kresach i z dziedz. ustroju kas, znaczenia kredytu. Odzn. M. za W. Sambor, Kołłątaja 9.

GRABA-ŁĘCKI WACŁAW KAZIMIERZ. Dr med. * 3. 8. 1891. S. Leonarda i Kazimiery z Niemyskich. Oż. 12.7.1927 z Jadwigą Stanisławską. Nauki gimn. pob. pocz. w Radomiu, nast. w V gim. w Warszawie, po str. szkol. w szk. handl. Zgrom. Kupc. tamże. Studia lekarsk. w Wojsk. Ak. Lek. w Petersburgu (wydal. za udz. w zaburzen.), nast. na uniw. w Dorpacie.

D-rat w Krakowie (1921). Od 1912 w Zw. Walki Czynn., kmdt sekcji wojsk.-lek. Prez. oddz. Filarecji. 3. 8. 1914 wyruszył z 1 komp. kadr. jako szer. lin. W 1915 w p. Beliny. W 1917 intern. w Beniaminowie. Od 1918 w w. p. Kpt. lek. Po wojnie do 1928 st. asyst. klin. ginek. uniw. warsz. 1928 do 1935 lek. państw. Zakł. Zdroj. w Krynicy. Od 1. 5. 1935 wiceprezydent m. st. Warszawy. Ogł. prace z dziedz. med. klinicznej, higieny publ., adm. sanit. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., Warszawa, Nobla 7.

GRABE RAJNHOLD. Technik. Dział. społ. i sport. * 26. 2. 1894 w Dąbrowie Górn. S. Wilhelma i Augustyny ze Stachów. Oż. 24. 5. 1915 z Wilhelminą Grossman. Uk. szk. handlową w Będzinie w 1909 i kursy techniczne w Dąbrowie Górn. Podczas wojny świat. nal. do milicji w Dąbrowie G., ucz. rozbr. okupantów, i powst. na Śląsku. Kier. warsztat. mech. kopalni Mysłowice i naczel. rej. str. pożar. pow. Katowice. Czł. zarządu Pol. Zw. Prac. w l. 1915—21, przew. rady urz. kop. Mysłowice, instr. O. P. L., org. wyst. O. P. L. w Katowicach (1934). czł. zarz. L. M. i K. B. prez. Śl. Kl. Motocykl., zał. Kl. Motocykl. w Rybniku, czł. zarz. P. Z. M., T. C. L.w Mysłowicach, zarz. Zw. Ewang. Polaków w Mysłowicach. Org. kilkakr. raidów motocykl. dokoła Polski i za gr. Prac. na polu motoryzacji kraju. Odzn. K. Z. zł. Mysłowice, Grażyńskiego 8, tel. 2-20-45.

GRABIŃSKI BOLESŁAW. Dr med. * 3. 8. 1899 we Wroczenszczyźnie, w Grodzieńskiem. S. Franciszka i Zofii ze Stankiewiczów. Oż. 24. 6. 1935 z Krystyną Leontyną Montwiłł. Uk. Gimn. A. Mickiewicza w Grodnie (1922) oraz Uniw. Stef. Batorego (1928). 1918—1919, jako uczeń gimn., nal. w Grodnie do P. O.W. pod kier. gen. Sulewskiego. Czł. zarz. w Białorus. Tow. Nauk. Był asyst. Uniw. Stef. Batorego przez 8 lat; od 1930 prac. nauk., wył. w stomatologii. Wilno, Mickiewicza 1, tel. 19-70.

GRABOWSKA WANDA. Pedagog. * 2. 2. 1883 w Kowlu, na Wołyniu. C. Jana i Konstancji z Psarskich. Uk. pensję L. Rudzkiej w Warszawie, nast. wydz. fil. Uniw. Jag. Przed wojną św. czł. niepodl. kół w Piotrkowie i Krakowie (Znicz), w czasie w. prac. w Lidze Ko-

biet i P. O. W.; w męsk., nast. w oddz. żeńskim. Po wojnie czł. i przew. Z. P. O. K. Prac. na polu oświat. i pedagog. od 1907. Ob. przełożona pryw. gimn. żeńsk. Zrzesz. Naucz. Szk. Śr. w Piotrkowie Tryb. Zał. szeregu tow. oświat. Czł. zarz. Kom. Ośw. Pozaszk. Wygł. pogad. w stow. na tematy hist. i lit. Odzn. K. N. Piotrków Tryb., Piłsudskiego 39, m. 4.

1916 skarbnik oddz.

GRABOWSKA-GĄSIOROWSKA NATALIA, patrz: GĄSIOROWSKA-GRABOWSKA.

GRABOWSKI FRANCISZEK. Ppłk dypl. * 8. 9. 1893 w Gołuchowicach k. Krakowa. S. Stanisława i Magdaleny z Żaków. Ożenił 14. 2. 1928 z Zofią Ogilba. Uk. gimn. w Krakowie i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Od 1912 w Zw. Strzel. Nast. w Leg. Polsk. i Polsk. Sile Zbrojn. Od 1918 w w. p. Uczestn. obr. Lwowa. W 1920 dca grupy samodz. 1921—23 prac. na polu org. w. f. i sportu w Lubelszczyźnie, późn. dca p. p. Ogł.: Bitwa pod Łodzią, Bitwa pod Tannenbergiem, szer. art. w Bellonie na tem. wyszk. Odzn.: K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

GRABOWSKI IGNACY. Ks. Dr Św. Teol. Dr prawa kan. * 22. 7. 1878 w Tarnopolu. Uk. uniw. gregoriański (1905), uniw. lwowski (1911), studia specj. w Monachium, Bonn, Innsbruku, Fryburgu Bad. i Fryburgu Szwajc. Adiunkt uniw. lwowsk. 1. 11. 1909—30. 10. 1913, habilit. tamże z prawa kan. 1913, prof. tytul. tamże 1918, prof. nadzw. tego przedm. w uniw. warsz. 1. 4. 1919—31. 3. 1921, wykł. na wydz. prawa Uniw. J. P. od 1920, prof. zwycz. od 1. 4. 1921, dziek. 1923—24 i 1929—30.

GRABOWSKI JAN GABRIEL. Inż.-rol. Hippolog. * 18. 3. 1893 w Warszawie. S. Jana i Emilii z Barcikowskich. Ożenił 26. 1. 1918 ze Stefanią Dobrucką. Uk. gimn. filolog. K. Kujawskiego w Warszawie (1911), stud. na wydziale roln. Uniw. Jagiel., nast. w 1915 uk. Wyż. Szk. Roln. w Warszawie. Prakt. hippolog. w Sławucie na Wołyniu. Dyplom inż. rolnika S. G. G. W. w 1926.

W 1905 ucz. strajku szkoln. 1916 do 18 kol. sekret. Tow. Roln., kier. kółek roln., kier. eksp. centr. Tow. Roln. w Lublinie. Współred. pisma roln. „Strzecha". Od 1918 w Min. Roln. i Dóbr Państw., kol.: ref. wytw. zwierzęcej, insp. gen. stad. państw., nacz. wydz. stad. państ. w dep. chowu koni, dyr. tegoż depart. do 1932. Prez. kom. do spraw wyścigów konnych (1929—32). Czł. najw. komisji dyscypl. przy Prez. Rady Min. (1928—32). Red. nacz. i wyd. czasop. Jeździec i Hodowca. Wiceprez. urzęd. nacz. org. zw. hodowców koni, wicepr. Polsk. Zw. Jeźdz., czł. zarz. Tow. Hod. Konia Arabskiego, czł. zarz. Tow. Międzynarod. i Kraj. Zawod. Kon., wicepr. wydz. wykon. Polsk. Zw. Stow. Łowieckich i przewodn. komisji oprac. proj. ust. łow. Czł. Tow. Zachęty do Hodowli Koni i czł. komisji do spraw polskiej księgi stadnej pełnej krwi przy tymże tow. Czł. hon. tow. wyścig.: w Wlkp., lubelsko-woł., kieleckiego, piotrkowskiego i radomskiego, zw. hod. koni w Poznaniu i Warszawie, Warsz. Klubu Jazdy konnej, Zw. Of. Art. Kon., prezes Warsz. Zw. Hod. Koni od 4. 4. 1936. Ogł.: Konie, Bydło rogate, Trzoda chlewna, Łąki (monogr. w dziele zbior., Stosunki rolnicze Król. Kongr. Warszawa 1918), Badania nad koniem miejscowym (wspólnie ze St. Schuchem, 1921). Pastwiska kulturalne (wspólnie ze St. Schuchem, wyd. II 1928). Najważniejsze błędy gospodarskiej hodowli koni i sposoby jej podniesienia (1927), Pokrój konia (wyd. II 1929), Stan obecny hodowli koni w Polsce i zamierzenia na przyszłość (1929), Warunki, rozmieszczenie typów, poziom i okręgi hodowli koni w Polsce (1933); art. w „Zagadnieniach Rolniczych", „Jeźdźcu i Hodowcy", „Gazecie Rolniczej". Z ram. Tow. Zach. do Hodowli Koni w Polsce brał udz. w kom. kod. prawideł wyścig. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N., fr. Mérite Agr. of. Warszawa, Żurawia 10.

GRABOWSKI JERZY. Inż.-arch. Dziennikarz sport. * 16. 4. 1896 w Warszawie. Uk. Polit. Warsz. Czł. Pol. Kom. Igrzysk Olimp. w 1920; wicepr. Warsz. Okr. Zw. Piłki Nożnej; czł. zarz. Polsk. Zw. Lekkoatlet.; prez. kolegium sędziów Warsz. Okr. Zw. Piłki Nożnej; wiceprez. Polsk. Kolegium Sędziów; prez. oddz. warsz. Zw. Dziennikarzy Sport. R. P.; Wicepr. Pol. Komit. Olimp.; czł. zarz. Zw. Polskich Zw. Sport., wicepr. zarz. Zw. Dziennik. Sport. R. P.; współred. „Przegl. Sport." Kier. działu wydawn. Świat. Zw. Polaków z Zagr. Warszawa, Flory 2.

GRABOWSKI KAZIMIERZ. Ziemianin Dział. społ. * 2. 12. 1869 w Tokarzewie, pow. Kępno. S. Bronisława i Michaliny z Oppeln-Bronikowskich. Ożenił 23. 4. 1917

z Pauliną Radońską. Studia uniw. w Berlinie i Wrocławiu. Czł. rady nadz., nast. wicepr. Zw. Ziemian, prez. kółek roln. w Mieścisku i Popowie Kośc., wicepatr. kół. roln. w pow. wągrowieckim, prez. powiat. tow. gospod., zał. i przez 25 lat prez. Banku Lud. w Mieścisku. W 1918 prez. powiat. Rady Lud., nacz. wydz. w Min. b. Dzielnicy Pruskiej, radca Pozn. Ziemstwa Kred. i prez. powiat. Koła Ziemian. Ogł. szereg art. polit. i społ. w Dzienniku Pozn. w l. 1904—1928 oraz pracę: Historia ostatniego 25-lecia Centr. Tow. Gospod. Odzn. O. P. 4. Zbietka k. Mieściska.

GRABOWSKI LUCJAN KAZIMIERZ. Dr fil. Astronom. * 19. 3. 1871 w Tarnowie. S. Maksymiliana i Teodory z Mayerów. Uk. gimn. w Tarnowie, stud. matem., fiz. i astron. na wydz. fil. uniw. w Krakowie, Bonn i Monachium (d-rat 1900). Podcz. stud. asyst. obserw. astron. w Krakowie. 1901—1902 stypend. Polsk. Ak. Um.; prac. w obserw. astron. w Pułkowie p. Petersburgiem (ob. Leningrad). 1902—1909 adiunkt obserw. astron. w Krakowie, w międzycz. stypend. austr. M. W. R. i O. P., stud. geodezję na politechn. w Stuttgardzie (1907/8), nast. w Inst. Geodez. w Poczdamie. Od 1909 prof. nadzw., od 1912 prof. zwycz. astronomii i geodezji politechn. we Lwowie oraz kier. obserw. astronom.-meteorol. tamże. 1915/16 i 1916/17 dziek. wydz. inż. wodn. Wicepr. kom. egz. dypl. oddz. miern. tegoż wydz. Od 1920 czł. cz. Tow. Nauk. we Lwowie. Od 1922 czł.-koresp. P. I. M. i deleg. Politechn. Lwowsk. do rady tegoż oraz czł. Państw. Rady Miern. Od 1923 czł. cz. Ak. Nauk Techn. (od 1935 wicepr. wydz. nauk. matem.-fiz.) oraz współprac. Kom. Fizjograf. Polsk. Ak. Um. Od 1925 czł. kom. stał. Międzyn. Unii Astron. Od 1927 czł. Narod. Komit. Astronom. Od 1936 czł. Komit. Nauk. Astron. Rady Nauk Ścisł. i Stos. oraz czł. zwycz. Tow. Nauk. Warsz. (wydz. nauk techn.). Ogł. m. in.: Beobachtungen von kleinen Planeten am 5-zöll. Refraktor d. kgl. Sternwarte (1898), Theorie des Hartmonischen Analysators (1901), Photometrische Beobachtungen der Nova Persei an der Nikolai-Hauptsternwarte in Pulkowo (1902), Vereinfachung des Beweises für die Moschik'sche Methode der Bahnbestimmung von Meteoren (1907), Über die Potenzreihen zur sogenannten „Geodatischen Hauptaufgabe" (1917), Sferyczne uogólnienie pewnego zadania planimetrycznego (1921), Radiotelegraphische Bestimmung der geographischen Länge von Lemberg (1927), O odwzorowaniach płaskich wielokątnych elipsoidy obrotowej, w których pewien wybrany południk odwzorowuje się jako linia prosta (1928), Tabel zur Verwandlung der isometrischen Breite in geographischen und Anwendung derselben bei der Umkehrung der Gauss-Vermessungswesen (1932), oraz liczne art. Odzn. O. P. 4 i 3. Lwów, Ossolińskich 6.

GRABOWSKI TADEUSZ. Hist. literat. * 29. 10. 1871 w Krakowie. S. Antoniego i Aliny z Pogorzelskich. Oż. 19. 2. 1898 z Marią Walter. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie nast. stud. na wydz. filozof. Uniw. Jagiel. oraz w École des Hautes Études w Paryżu. Przed i podczas wojny świat. prac. w Lidze Nar. Czł. deleg. Kom. Likwid. w Krakowie, wysł. w sprawie Lwowa do Belgradu. B. czł. zarz. głów. Tow. Szkoły Lud. w Krakowie i prez. rady gł. Tow. Czyt. Lud. w Toruniu. Prof. Uniw. Poznańskiego. Czł. Pol. Ak. Um. i Tow. Nauk. we Lwowie. Ogł. prace obejm. dzieje lit. reformacyjnej w Polsce w. XVI oraz dzieje krytyki lit. w Polsce, monografię o Słowackim, rozprawy teoret. razem 15 tomów. Odzn.: fr. L. H. 5, czechosł. L. B. 3. Poznań, Grunwaldzka 57.

GRABOWSKI TADEUSZ ANDRZEJ. Dziennikarz sport. Sport. * 2. 10. 1899 w Warszawie. Uk. Szkołę Gł. Handl. 15 razy w repr. piłk. Warszawy. Jako czł. kl. „Polonia" brał udział w 30 spotk. międzynar. Posiada odzn. przewodn. oficj. P. Z. N. na obszar gór polskich, górską odzn. sr. P. Z. N. i O. S. Wicepr. oddz. warsz. Zw. Dziennikarzy Sportowych R. P. oraz delegat do zarz. gł., czł. zarz. Warsz. Klubu Narciarzy. Prow. dział sportowy na łamach „Kuriera Por.". Warszawa, Smolna 20, tel. 5-38-52.

GRABOWSKI WITOLD. Prawnik. * 19. 3. 1898 na Kaukazie. Uk. z odzn. szk. śr. w Rostowie n. Donem. Stud. medycynę, nast. prawo. Studia prawn. uk. w 1922 na Uniw. Stefana Batorego. W czasie wojny świat. sł. w 4 dyw. gen. L. Żeligowskiego. W 1919 prac. w zarz. okr. mińskiego. Zarz. Cyw. Ziem Wsch. W 1920 och. w. p. Uczest. walk o Wilno. Ppor. rez. Po wojnie prac. w del. rządu R. P. przy rz. Litwy Środk., nast. w okr. Izbie Kontr. Państwa w Wilnie. Odbył aplik. sąd. w Wilnie. P. o. podprok. Sądu Okręg. 1926. Podprok. Sądu Okręg. w Piotrkowie. 1927. Wiceprok. Sądu Okr. w Warszawie 1928. Prokur. w procesie Centrolewu 1928—1930. Prokur. Sądu Apelac. w Warszawie 1930. Min. sprawiedliw. od 15. 5. 1936. Warszawa, Nowogrodzka 46.

GRABOWSKI WŁADYSŁAW. Bankow. * 9. 1. 1892 w Pojanomiculi (Rumunia). S. Józefa i Michaliny z Mielników. Oż. 23. 6. 1917 z Olgą Bremmer. Uk. gimn. w Czerniowcach, stud. prawo na tamt. uniw., uk. w Wiedniu, stud. w Wyższ. Szk. Handl. tamże (do 1913). Za czas. akad. czł. Ogniska, T. S. L., org. Druż. Bartosz. po wsiach na Bukowinie. 1. 8. 1914—1918 sł. w w. austr., nast. w w. p. W 1919 deleg. na Syberię jako szef intend. Nast. szef. intend. mar. woj. Od 1. 2. 1922 kpt. rez. B. kier. wydz. pers. B. G. K; od 1930 dyr. oddz. B. G. K. w Gdyni. R-ca Izby P.-H.; czł. Inst. Rybackiego; czł. rady Polsk. Zjedn. Rybaków Morsk.; org. instyt. arbitr. dla handlu bawełną; prez. Tow. Szk. Śr.; przew. kom. finans. Pom. Zimowej; skarb. Tow. Budow. Bazyliki Morskiej; prez. Tow. Pom. Polonii Zagr. Ogł. art. z dziedz. bankow. w prasie polsk., angielsk. i ameryk. Odzn. K. Z. zł. Gdynia, Zygmunta Augusta 13-a.

GRABOWSKI WŁADYSŁAW. Art. dram. * 1. 6. 1884 w Warszawie. Uk. gimn. filol. Wyst. od 6. 3. 1905 w teatr.: łódzk., krakowsk., Polsk. i miejsk. w Warszawie. Role amantów charakteryst., nast. charakteryst., m. in.: Chudogęba (Wieczór 3 Króli), Baron (Jutro niedziela), Król Filip (Król włóczęgów), Mącki, senj. (Żołnierz król. Madagaskaru), Komiwojażer (Walka motyli), Napoleon III (Marieta). Warszawa, Senatorska 22.

GRABOWSKI ZDZISŁAW. Bankowiec. * 4. 4. 1874 w Dobromilu. S. Władysława i Adeli z Hauserów. Uk. gimn. w Jarosławiu, nast. akad. handl. w Wiedniu (1898). Prac. w K. K. O. w Przemyślu, Lwowie, Jarosławiu, gdzie od 1919 dyr. Od 1905 prac. w zw. niepodl., nast. w Druż. Bartosz. Wielolet. prez. Sokoła; czł. T. S. L. Przez 2 l. wiceburmistrz i 5 l. radny. Czł. zarz. druk. spółdz. i gimn. handl. Ogł. art. gospod. Jarosław, 3 maja 4.

GRABOWSKI ZYGMUNT. Art.-mal. * 9. 1892 w Radomiu. S. Stanisława i Marii z Lasockich. Oż. 9. 2. 1928 z Walerią Buczyńską. Uk. gimn. w Lublinie i Ak. Szt. Pięk. w Warszawie (ucz. prof. St. Lenca). 1915—1917 sł. w 1 p. p. Leg., 1918—1923 w w. p. Por. rez. Wyk. m. in.: Portr. Marszałka Piłsudskiego (na Zamku, 1927); Bitwa pod Kostiuchnówką (G. I. S. Z., 1929); portr. płka A. Koca, gen. R. Góreckiego (w B. G. K.). Otrz. 4 nagr. na wyst. w I. P. S. i med. sr. Tow. Zach. Szt. Pięk. w Warszawie. Na Olimpiadzie 1936 zakup. obr. do Muzeum Nar. w Berlinie. Warszawa, Dobra 2.

GRABOWSKI-GOETZENDORF TADEUSZ, patrz : GOETZENDORF-GRABOWSKI.

GRABSKI STANISŁAW. Dr fil. Polityk. * 5. 4. 1871 w Borowie, pow. łowicki. S. Feliksa i Stanisławy z Mittelstaedtów. Oż. w 1916 z Zofią Smolik. Uk. V gimn. państw. w Warszawie, wydz. prawny uniw. tamże, wydz. fil. uniw. w Berlinie (d-rat w Bernie szwajc. 1894), Szk. Nauk Polit. w Paryżu. 1901—1905 doc. Uniw. Jagiel. (wydz. fil.). Od 1905 prof. ekonomii Ak. Roln. w Dublanach, jednocz. ref. spraw agrarn. w Galic. Wydz. Kraj. Od 1910 prof. ekonomii i polit. na wydz. prawn. Uniw. J. Kaz. 1888—1889 prac. w kierown. tjn. kółek samokształc. w Warszawie, jednocz. w Zw. Socj. Polsk. W 1890 red. w Berlinie socjalist. Gaz. Robotn. W 1891 uczestn. zjazdu org. P. P. S. Propag. wprowadz. postul. niepodl. Polski do progr. socjalist. W 1895 wystąp. z P. P. S. Czł. zarz. gł. Kółek Roln. Od 1906 czł. komit. centr. Ligi Narod. Od 1907 wicepr. Str. Demokr.-Narod. w Galicji. Podcz. w. świat. czł. prezyd. Rady Zjednoczenia Międzypart. w Moskwie, czł. Nacz. Polsk. Komit. Wojsk. w Rosji, czł. Komit. Narod. w Paryżu. Pos. do I i II sejmu R. P. z ram. Zw. Lud.-Narod. Prez. kom. spr. zagr. w Sejmie Ustawod. Czł. polsk. deleg. pok. w Mińsku i w Rydze. 1923—1924 i 1925—1926 min. W. R. i O. P. 1924—1925 deleg. rządu dla zawarcia konkord. ze Stol. Apost. Wicepr. rady nacz. Zw. Polsk. Ziemi Czerwieńsk. Czł. Rady Gosp. Młp. Wsch. Czł.-koresp. Polsk. Ak. Um., czł. cz. Tow. Nauk. we Lwowie. Dr praw h. c. Uniw. J. Kaz. Ogł. m. in.: Karl Marx als Sozialtheoretiker (1899), Zur Erkentnisselehre der Volkswirtschaftlichen Erscheinungen (1900), Istota wartości (1904), Zarys idei społeczno-gospodarczych w Polsce (2 t., 1904, 1905), Rewolucja (1921), Bieżąca chwila historyczna Polski (1922), Ekonomia społeczna (10 cz., 1927—1931), Rzym czy Moskwa (1928), Państwo narodowe (1929), Trzeba szukać drogi wyjścia (1935), Ku lepszej Polsce (1937), liczne prace i art. w czasop. i dzien. Odzn.: K. W., pap. Piusa IX 1, Kor. Rum. 3, Gw. Rum. Lwów, Wólka Panieńska 47a, tel. 2-48-20.

GRABSKI WŁADYSŁAW. Ekonomista. Polityk. * 7. 7. 1874 w Borowie, pow. łowicki. S. Feliksa i Stanisławy z Mittelstaedtów. Oż. 1900 z Katarzyną Lewandowską. Stud. w Szk. Nauk Polit. w Paryżu (1894), hist. w Sorbonie (1895), agronomię w Halle. Poseł do I, II i III Dumy Państw. ros. 1905 — 1912. Wiceprezes Centr Tow. Roln. 1913, prez. C. K. Obywat. 1914—1915. Dyr. Biura Pracy Społ. Więziony przez Niemców 6 mies. w 1918. Min. roln. 26. 10. — 4. 11. 1918. Poseł na Sejm Ustawod. ze zw.

Lud.-Narod. 1919—1922 Org. i prez. Gł. Urząd. Likw. Min. skarbu 13. 12. 1919 — 25. 11. 1920. Prezes Rady Min. 23. 6. — 24. 7. 1920; 13. 1. — 1. 7. 1923 i 19. 12. 1923 — 14. 11. 1925. Del. Polski na konf. w Spa w 1920 i kom. nadzw. do spraw repatr. 1921. Dyr. Polsko-Ameryk. Kom. Pomocy Dzieciom 1922. Prof. ekon. polit. w S. G. G. W. Przepr. reformę walut., wprowadził złotego i utworzył Bank Polski(1924). Rektor S. G. G. W. (1925). Czł. Tow. Nauk. Warsz. i Tow. Ekon. Polsk. Ogł.: Historia Tow. Rolniczego (1904); Materiały w sprawie włościańskiej (1907); Cele i zadania polityki agrarnej w Polsce; Bilans Król. Polsk. w finansach Rosji; Społeczne gospodarstwo agrarne w Polsce; O własnych siłach (1926); Dwa lata pracy u podstaw państwowości naszej (1927); Wychowanie gospodarcze społeczeństwa (1929); Kultura wsi polskiej i nauczanie powszechne (1929); Idea Polski (1935);. Odzn.: O. B. (12. 4. 1924), pap. Piusa IX 1; wł. ŚŚ. M. i Ł. 1; Kor. Rum. 1; hol. O. N. 1; czechosł. L. B. 1; est. K. Woln. 1. Warszawa, Mianowskiego 14.

GRABSKI Z GRABU EDWARD. Ziemianin. Dział. społ. * 8. 7. 1883 w Kruszy Podlotowej, pow. Mogilno. S. Mariana i Heleny z Broniszów. Ożen. 21. 2. 1911 z Janiną Prądzyńską. Uk. gimn. realne w Bydgoszczy i studium roln. w Lipsku. Brał udział w tworzeniu 17 p. uł. wlkp. Od 1935 prez. Stow. b. żołnierzy 17 p. uł. Od 1919 współzał. i prez. Zw. b. Powst. i Woj. w Gnieźnie; od 17 lat wicepatr. a nast. prez. honor. kółek roln. na pow. wrzesińeński. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. Z. zł., M. za W. Bieganowo, p. Sokolniki, pow. Września, tel. 55.

GRACZYKOWSKI TOMASZ. Dr wszechnauk lek. * 16. 2. 1886 w Kołaczkowie, woj. poznańskie. S. Józefa i Marianny z Lisewskich. Ożen. 29. 12. 1919 z Janiną Niedbalską. Uk. gimn. w Gnieźnie, stud. med. w Berlinie, Monachium, Wrocławiu (dypl. w 1914). Od 1902 czł.-zał. Tow. T. Zana w Gnieźnie, nast. prez.; od 1906 dział. w tjn. org. szk., czł. zarz. Br. Pom., zał. Sokoła i czł. „Zet". W 1911 wyd. Brzasku i Młodzieży. W 1913—14 czł. Tow. Nauk. Polsk. 1914—1918 sł. w w. niem., na fr. ros. i franc. W 1918 ucz. walk o Inowrocław, nast. sł. w w. p. do 1923. Mjr-lek. rez. Współorg. i przez 9 l. prez. Stow. Op. nad Dzieckiem i Matką w Poznaniu, czł. Rady Miejsk. w Inowrocł., w 1926 org. Zw. Strzel., w 1930—31 nacz. lek. Kasy Chorych, prez. B. B. W. R. Od 1935 lek. miejski w Chorzowie. Prez. P. C. K., prez. Tow. Walki z Gruźl., prez. Komit. Wykonaw. Półkol. Wakac. w Chorzowie i in. Ogł. art. z dziedz. ubezp. społ. Odzn.: K. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Chorzów, Piastowska 17.

GRACZYŃSKI JÓZEF. Art.-malarz. * 19. 3. 1866 w Czempinie. S. Antoniego i Pauliny z Trojanowskich. Uk. szk. średn. i studia mal. w Poznaniu. Czł. Stow. Art., Tow. Szt. Piękn., Związ. Art. Mal. pejzaże, portrety olejno i akw., wyst. w Zachęcie w Warszawie (1931), w Berlinie, Bydgoszczy, przed wojną w Paryżu. Obraz, „Na pastwisku" zakup. przez Muzeum Wlkp. Poznań-Sołacz, Klin 5 m. 5.

GRADO EUGENIUSZ. Bankowiec. * 27 11. 1885 w Warszawie. Ożen. w 4. 1909 ze Stanisławą Perkowską. Uk. gimn. w Warszawie w 1903, nast. stud. na wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. Uczest. manifest. rewol. w 1905. Sł. w Leg. Pol. Przed wojną prac. w kasach im. Stefczyka w Małopolsce, a po wojnie sekr. gen. Banku Tow. Spółdz. Dyr. oddz. Państw. Banku Rolnego w Krakowie. W l. 1916—1918 wicepr. koła pom. dla legionistów w Łodzi; prez. Zw. Przyj. Pol. Ak. Zw. Młodz. Demokrat. Odzn. M. N. Kraków, pl. Kaz. Wielk. 3, tel. 1-48-57.

GRAJEK MICHAŁ. Górnik. Dział. społ. Polityk. * 12. 8. 1882 w Gnieźnie. Po uk. szk. lud., prakt. w kopaln. oraz uk. 2-l. szk. górn. Od 1911 sekr. wydz. rady Zjedn. Zawod. Pol. Ok. 22 l. zamieszk. w Mülheim (Nadrenia), gdzie był cz. w życiu polit.-społ.-zawod. Zał. szeregu tow. kult.- oświat. B. prez. Sokoła, Zw. Polaków, tow. Polsko-Katol., czł. hon. tych tow. Za tę działalność karany przez wł. pruskie. Podcz. w. świat. sł. w woj. niem. Nast. prac. w Zabrzu (Śląsk Opolski). Od 1920 prez. Zw. Górn. Org. polit. strajków górn. Udz. w 1, 2, i 3 powst. śl. oraz w pracy plebisc. W czasie 3 powst., czł. najw. wł. powst. W 1921 del. rządu polsk. do Genewy, jako ekspert spraw robotn. B. czł. Rady Lud. i 1 rady wojew. Od 1923 przewodn. Górn. Z. Z. P. na Śl. Od 1922 poseł z pow. katowickiego i pierwszy wicemarsz.

Sejmu Śl. Od 1936 senator R. P. po raz drugi. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. Z. zł., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Katowice, Wandy 7.

GRALIŃSKI ZYGMUNT. Dr praw. i nauk polit. Adwokat. * 1897 w Łęczycy. Uk. studia prawn. w Paryżu. Urz. M. S. Z. od 1922, po czym poseł na sejm z ramienia P. S. L. Wyzwolenie od 1928, doc. prawa międzynar. publ. W. W. P. od 1928, w adwokaturze od 1929. Ogł. Le règlement pacifique obligatoire des différends internationaux suivant le pacte de la Société des Nations (1925), Możliwości pokojowej rewizji granic według art. 19 paktu Ligi Narodów (1927). Warszawa, Wilcza 23, tel. 8-59-51.

GRANDKOWSKI ALEKSANDER. Przemysłowiec i kupiec zbożowy. * 17. 7. 1881 w Poznaniu. Uk. szk. śr. w Poznaniu. Od 1898 urz. i prokurent w młynach „Hermanka" S. A. w Poznaniu, od 1921 czł. zarz. pow. firmy. Od 1921 prez. Młynów Handl. w Poznaniu, prez. zw. młynarskich w Polsce, czł. rady Zw. Eksport. Zboża w Poznaniu, czł. rady Pol. Biura Eksp. Zboża w Gdańsku, prez. Giełdy Zboż. Towar. w Poznaniu, od 1930 radca Izby Przem.-Handl. w Poznaniu. Poznań.

GRANOWSKI-GUZICKI JERZY ROMAN. Śpiewak operowy i operetk. Aktor. * 22. 12. 1902 w Józefatowie (woj. łódzkie). S. Andrzeja i Marii z Kępów. Ożż. 1. 9. 1931 z Joanną Łączek. Uk. gimn. w Łasku oraz Konserwat. Muzycz. w Warszawie. Za czasów szkoln. nal. do harc., następnie współprac. z P. P. S. Śl. w 1 p. szwol. Wyst. od 1930 w „Placówce żywego słowa" oraz w teatrze wojsk. na Pradze, nast. w teatr. miejskich w Bydgoszczy. W 1934—35 w operze poznańskiej, m. in. w Madame Butterfly, Halce i Flisie oraz w operetkach: Sztygar, Palestrant, Druciarz, Krysia leśniczanka, Bal w Savoy'u, Kwiat Hawai, Prymas cyganów, Szczęśliwej podróży, Wesoła wdówka. Od 1936 w operze Warsz. Warszawa, Marszałkowska 95, m. 8, tel. 8-76-75.

GRASBERG HENRYK. Przemysłowiec młyn. * 2. 9. 1884. S. Isera i Ity z Szapirów. Ożż. 1. 2. 1920 z Bronisławą Cwi. Uk. szkoł. handlową. 1905 do 1906 więz. polit. W 1920—21 odbud. młyn Solecki. 1926 przebud. młyn par. przy Prostej 28 w Warszawie. Wicepr. giełdy zboż. w Warszawie, sądu tejże giełdy, Zw. Młyn. Polsk., Wsp. Reprez. Zw. Młyn. w Polsce, Zw. Export. w Poznaniu, radca Izby Przem.-Handl. w Warszawie. Ogł. szereg art. fach. Odzn. zł. K. Z. Warszawa, Hoża 66, tel. 9-45-01.

GRASELA ANDRZEJ. Pedagog. * 13. 11. 1880 w Rozłokach, w Małopolsce. S. Jana i Katarzyny z Garlarzów. Ożż. 25. 5. 1907 z Janiną Wierońską. Uk. gimn. w Jaśle i wydział fil. Uniw. Jag. w Krakowie. W 1918 do 1919 nal. do P. O. W. w Stryju; w 1919 osadzon. przez Ukraińców w obozie koncentracyjn. Czł. zał. i przewodn. P. B. K. w Sanoku, przewodn. Koła Prz. Harc. i przew. Tow. Pop. Budowy Szkół Powsz.; przewodn. koła L. O. P. P., czł. wydz. P. Cz. K. i sekr. grupy „Zrąb". Sanok, Sobieskiego 5.

GRAŻYŃSKI MICHAŁ. Dr fil. * 12. 5. 1890 w Gdowie, woj. krakowskie. S. Michała i Marii z Zastawnych. Uk. Uniw. Jagiel. W okr. stud. prac. w org. niepodl. W 1914 naucz. w Stanisławowie. W czasie wojny ofic. W l. 1920—21 zast. kom. plebiscyt. na Spiszu i Orawie. Org. na Śląsku P. O. W., czynny w 3 powst., jako szef szt. gr. „Wschód" (pseud. Borelowski). Kpt. rez. W okr. 1921—24 asyst. na wydz. prawa Uniw. Jagiel.; nast. dyr. dep. w Min. Ref. Roln. W 8. 1926 mian. wojew. śląskim. Wspiera akcję kult.-społ. na Śląsku, współdz. osobiście w org. Muzeum, Biblioteki, Inst. Śląsk. i Zakł. Techn. Wicepr. F. P. Z. O. O. Przewodniczący Zw. Harc. Polsk. Ogł. szereg art. z dziedz. społ. i gospod. odn. się do Śląska w Przegl. Numizmat., Przeglądzie Współcz. oraz: Fragmenty wspomnień w 10-lecie 3 powstania, Dokąd zdążamy?, Gawędy harcerskie. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 3 i 2, K. W., K. Z. zł., Kor. Włoch 3, Kor. Jugosł. 2. Katowice, Województwo.

GREINERT BRONISŁAW. Ks. * 17. 10. 1869 w Omiecinach, pow. ostrzeszowski. S. Augustyna i Katarzyny z Lejów. Uk. gimn. państw. w Ostrowie, studia teolog. i filoz. odb. w arcyb. semin. duch. w Poznaniu i w Gnieźnie, gdzie otrzym. święc. w 1895. Wikary w Pobiedziskach a w Bydgoszczy przy kośc. Farnym; nast. wdm. par. w Korytach (pow. Pleszew), w Dembowie (pow. Wyrzysk) i proboszcz w Gębicach. Od 1902 nal. do komit. wyborcz. na pow. Mogilno i przewodn. podkom. w Gębicach. Jako uczeń gimn. nal. do Tow. T. Zana. Dyr. Banku Lud. 1906—1923 i czł. Rady Szk. Ogł. szereg art. w Poradniku dla spółek oraz Podr. dla czł. zarz. w spółkach (1911). Od 1. 7. 1930 kanonik grem. przy bazylice gnieźn. i radca Kurii Arcyb. Gniezno, Tumska 8.

GRENIEWSKA z REYNELÓW NATALIA ALICJA (SZAMOTA ALICJA). Literatka. Dział. społ. * 18. 11. 1883 w Warszawie. C. Adama i Anny z Walfiszów. Zaśl. 28. 9. 1902 Jerzego H. Greniewskiego. Uk. szk. śr., kursy handl. i stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. Czynna w pracy oświat. Wybr. do Sejmu. Współprac. w Polsk. Biul. Krzyżu, stow. „Nasz Dom", Obyw. Kom. Pom. Społ., Zw. Pracy Obywat. Kobiet. Ogł. m. in.: Orły, W płomieniu życia, Popielisko, Czerwony śnieg, poza tym nowele. Warszawa, Marszałkowska 72, tel. 8-82-47.

GRIFFEL HENRYK. Inż. bud. * 2. 2. 1895 w Krakowie. S. Maurycego i Karoliny z Grifflów. Ożen. 28. 12. 1930 z Zofią Steinberg. Uk. wydz. inż. polit. we Lwowie. 1914—18 sł. w woj. austr. W 1916 w niewoli ros., w 1918 w niew. włosk., nast. sł. w w. p. trzykrot. ranny. Por. rez. Zaprzys. rzeczoznawca sąd., ref. w urz. woj. śl. Czł. Polsk. Towarz. Politechn. we Lwowie, czł. Pol. Związ. Inż. Budowl., człon. Izby Inż. we Lwowie, czł. „Associat. Internationale des Ponts et Charpentes" w Zurychu. Wynalazca tzw. „Stali Griffel" do konstr. żelbet. Ogł. szereg artyk. gł. z dziedz. zastosow. w budown. stali w Czasop. Techn., Cemencie, Przeglądz. Bud., Beton u. Eisen. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Katowice, Kościuszki 47, tel. 3-12-55.

GROBELSKI MICHAŁ. Dr med. * 31. 8. 1889. S. Antoniego i Antoniny z Wieczorków. Uk. gimn. w Inowrocławiu, stud. lek. na uniw. we Wrocławiu, Monachium, Lipsku, Wiedniu, Strassburgu i Gryfii W cz. szk. prez. Tow. T. Zana. Jako stud czł. Grup Narodow. 1914—1918 lek. w wojsku. niem. Ucz. powst. wlkp., nast. w w. p. do 1922. Uczestn. III powst. g.-śl. Mjr-lek. rez. Od 1930 dyr. i lek. nacz. Pozn. Zakład. Ortoped. im. B. S. Gąsiorowskiego. Czł. zarz. Zw. Lek. w Poznaniu, wicepr. Polsk. Tow. Ortoped., czł. red. Chirurgii Narządów (od 1928), czł. red. Polsk. Przegl. Chirurg., czł. Tow. Ortoped.: Międzyn., Franc. i Niem. Poznań, Gąsiorowskich 7.

GROBICKI JERZY. Płk dypl. w st. sp. * 4. 1. 1891 w Warszawie. Za udz. w str. szkoln. pozbaw. praw matur., uk. tzw. Ritter-Akademie w Lignicy n. Śl. 1906—1907 sł. w Leg. Cudz. w Algierze. W 1908 w serbsk. ochotn. oddz. partyzanck. w walk. z Turkami w Macedonii. W 1909 zł. egz. matur. w Krakowie, nast. uk. Ak. Wojsk. w Wiener Neustadt, po czym of. zawod. w. austr. W 1917 uk. woj. kurs. Szt. Gen. W 1918 w Polsk. Sile Zbrojn., nast. w w. p. Szef szt. kilku grup op. i IV bryg. kaw., zast. dcy oddz. partyz. rtm. Dąbrowskiego, attaché wojsk. w Rumunii; od 1920 dca p. uł.; w 1925 uk. kurs doszk. w Wyż. Szk. Woj.; nast. wykł. takt. kaw. tamże. Od 1929 płk. Od 1932 w st. sp. Ogł.: Bitwa konna pod Jarosławicami (1930) oraz przeszło 20 prac źródł. z hist. kaw. w Przegl. Hist.-Wojsk., Przegl. Kaw. i in. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., łot. 3 Gw. 3.

GROCHOLSKI hr. ADAM REMIGIUSZ. Mjr dypl. w st. sp. * 22. 8. 1888 w Strzyżawce k. Winnicy. Syn Tadeusza i Zofii z hr. Zamoyskich. Ożen. 11. 10. 1925 z Barbarą ks. Czetwertyńską. Uk. wydz. prawny Liceum Cesarsk. w Petersburgu (ob. Leningrad) i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Od 1914 w w. ros., w 1917 prez. zj. org. wojsk. Polaków na Kaukazie. Nast. w P. O. W. w Kijowie i Winnicy, po czym w w. p. Podcz. powst. g.-śl. szef. oddz. oper. 1926 adiut. Marszałka Piłsudskiego. Czł.-zał. Tow. Wiedzy Wojsk. i Aeroklubu R. P. Ogł. art. w Wiadom. Wojsk. i w Przegl. Kaw. Prac. na polu rzeźb., mal. i poezji. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Mazowiecka 10, tel. 6-08-33.

GROCHOLSKI hr. LUDGARD. Prawn. Herald. Public. * 5. 12. 1884 w Odessie. S. Ludgarda i Marii z Rohozińskich. Uk.

szk. śr. w Odessie i wydz. prawny uniw. tamże, stud. uzup. na wydz. fil. uniw. w Krakowie i Lwowie. Podcz. w. świat. prez. komit. wyk. Polsk. Tow. Op. n. Zabytk. Przeszł. na Rusi (Ukrainie). Współdz. z Naczpolem i P. O. W. w Kijowie. Zał., red. i wyd. czasop. Muzeum Polski w Kijowie. W 1918 uczestn. obr. Lwowa, nast. kmdt nacz. Milicji Obywat. i del. M. S. Z. do Młp. Wsch. W 1920 ochotn. w. p. W 1922 zorg. Inst. Herald. w Krakowie; od 1929 sekr. gen. Kolegium Herald. w Warszawie; od 1930 zał. i red. Herolda. Ogł. art. polit., hist. i herald. w Kłosach Ukraińskich, Przewodn. Bibliograf., Miesięczniku Herald., Tygodn. Ilustr., Tygodn. Odeskim, Czasie i in. Współprac. i czł. Papieskiej Akad. Tyberyńskiej, Kolegium Herald. w Rzymie, Unione Cavaleresca, tow. herald. Adler w Wiedniu, Conseil des Heraldistes de France, Szwedzk. Tow. Geneal. i in. Odzn.: K. W., Gr. Św. 3. Warszawa, Obrońców 31, tel. 10-10-05.

GROCHOLSKI hr. ZDZISŁAW. Ziemian. Prawn. Przemysł. * 7. 2 1881 w Pietniczanach, na Podolu. S. Stanisława i Wandy z hr. Zamoyskich. Oż. 11. 8. 1910 z Marią hr. Sołtan. Uk. gimn. w Odessie i wydz. prawny uniw. tamże. Prez. rady Banku Zaliczkowo - Oszczędn. w Winnicy. Współpr. z kołem polsk. w Dumie Państw. i Radzie Państwa w Petersburgu (ob. Leningrad). W czasie w. świat. prez. komit. wojenno-przemysł. w Winnicy. Czł. zarz. Polsk. Macierzy Szk. na Podolu. Prez. polsk. zj. kres. w Kijowie (1917). Prez. komit. do walki z anarch. tamże. 1917—18 prac. w szt. III Korp. Wsch. Deleg. do Rady Regenc. Od 1919 prez. Koła Polaków Z. Rusk. w Warszawie. Współzał. Polsk. Zakł. Amunic. Pocisk; 1919—1927 prez. zarz. tychże. Współzał. zakł. chem. Nitrat oraz Polsk.-Franc. Zakł. Samochod. i Lotn., czł. ich rad. Współzał. Polsk.-Norw. Tow. Handl. i Przemysł. w Gdyni. Zał. zakład. chłodn. w Opatówku. Prez. (1925—1932) Zw. Obr. Mienia Polsk. Poszkod. Przez Woj. i Rewol. Prez. Koleg. Herald. w Warszawie. Maj. Poniatów, p. Legionowo; Warszawa, Ś-to Krzyska 30, tel. 5-89-17.

GROCHOWIAK FRANCISZEK. Dr medyc. * 24. 6. 1889 w Dąbrowicy, pow. Tarnobrzeg. S. Jana i Marii z Walmasów. Uk. gimn. w Dębicy 1911 i uniw. w Krakowie 1918. 1912—1914 w Druż. Strzel. w Krakowie, 1914—1918 w woj. austr., 1918—1919 w w. p. Lek. szpit. powsz. w Tarnobrzegu, lek. pow. w Radziechowie, N. Targu, Pilźnie, Jaśle (od 1930). Prez. P. C. K., sekr. Zw. Przeciwgruźl., wykł. na kursach T. S. L., prez. Tow. Pop. Handlu i Przem. Odzn.: K. Z. sr., M. za W. Jasło, Starostwo.

GROCHOWICZ STANISŁAW. Inż.-architekt. * 9. 9. 1858 w Obornikach. S. Andrzeja i Marii z Brylskich. Oż. 8. 5. 1911 z Henryką Czyżewską. Uk. gimn. we Wrocławiu, polit. w Brunszwiku. Czł. Koła Architektów. Budow. gł. w Rosji, w Polsce m. in.: Hotel Bristol w Warszawie (jako pom. bud. Wł. Marconiego), pałac M. Szelechowa w al. Ujazd. róg al. Róż w Warszawie, pałac Kowalskich w Brwinowie, przebud. pałac Zamoyskich w Różance. 1 nagr. za proj. konk. bud. Druk. Państw. w Warszawie. Warszawa, Mokotowska 45, tel. 8-30-04.

GROCHOWSKI JERZY JÓZEF. Dr nauk leśn. Inż.-leśnik. * 6. 11. 1899 w Ostrowach, pow. kutnowski. S. Stanisława i Heleny z Próchnickich. Uk. gimn. fil. w Kamieńcu Pod. z med. zł. w 1918; dypl. inż. leśnika uzysk. w S. G. G. W. (1923), dypl. dra nauk leśnych z odzn. tamże (1931). Prac. ośw. wśród pol. mł. szkoln. w Kam. Podolsk. 1916—1917. Doc. dendrometrii na wydz. leśnym S. G. G. W., wykł. biometrię leśną tamże. 1918—1920 sł. ochotn. w w. p. Odb. kamp. w Małop. Wsch. Ppor. rez. art. Prez. Stow. Asyst. S. G. G. W. 1933—34. Uczestn. międzyn. kongr. leśnych zakł. badaw. w Stockholmie (1929), jako delegat wydz. leśn. S. G. G. W. i w XIV zj. lekarzy i przyrodn. polskich w Poznaniu (1933). Ogł.: Über die Forschungsmethode des Einflusses der Durchforstungen und Lichtungen auf die Entwickelung und den Zuwachs der Bäume und Waldbestände (w Sprawozd. z międzynar. kongr. leśn. zakł. bad. w Stockholmie); Metoda badań wpływu trzebieży i prześwietleń na rozwój i przyrost drzew i drzewostanów (Warszawa 1930); Nowe metody pomiaru wysokości drzew i drzewostanów; La détermination de la forme de la tige des arbres et son role en matière d'expérimentation forestière et de dendrométrie (w Sprawozd. z kongr. międzynarod. Niemcy 1932); Wykładnik kształtu strzały. Jego rola w dendrometrii i w doświadczálnictwie leśnym (Poznań 1933); Z metodyki badań dendrometrycznych (Warszawa 1933); W sprawie wykładnika kształtu strzały (Lwów 1934), Zagadnienie dokładności wzorów dendrometrycznych (prace 1. polskiego nauk. zjazdu leśniczego, 1935); współpr. w czasop. nauk. i zawod. Warszawa, Nowy Świat 33, tel. 6-53-55.

GROCHOWSKI TADEUSZ. Pomolog. * 14. 10. 1891 w Krakowie. S. Józefa i Władysławy z Walewskich. Uk. szk. pomolog. w Szwajcarii i Klosterneuburg. Od 1910 w Druż. Sokolich, od 1913 w Druż. Strzel. w Zaleszczykach. Od 1914 sł. w w. austr. na froncie, ranny. Instr. szk. inwal. woj. w Krakowie. Czł. kom. obr. Spiszu i Orawy, ucz. akcji plebiscyt., nast. komisarz plebisc. w Piwnicznej. 1918—1920. 1920—1922 instr. w wydz. pras. D. O. G. Kraków. W l. 1922—1923 współzał. i dyr. szk. ogr. w Wilnie. Od 1924 insp. Tow. Roln. we Lwowie. 1926 do 1932 dyr. zakł. doświad. Tow. Roln. w Rudkach pod Samborem. Od 1932 insp. ogr. miejsk. w Przemyślu. Czł. zarz. okr. Z. S., Tow. Przyj. Harc., kl. sport. „Czuwaj" i Tow. Rozw. Ziem Wsch. w Przemyślu. Red. „Przegl. Ogr." we Lwowie, autor art. dot. ogrodn. w tymże „Przegl." i w in. czasop., wyd. Bibliografię ogrodniczą (1931) i Bibliografię pszczelniczą. Odzn. K. Z. sr. Przemyśl, Mikołaja Reya 6, tel. 12-66.

GRODECKI ROMAN. Dr fil. Historyk. * 1889 w Rzeszowie. Uk. wydz. fil. Uniw. Jag. Adiunkt. arch. m. Krakowa 1909 do 1912 i 1918 do 1921, od 1920 doc., od 1922 prof. hist. gosp. Uniw. Jag. Czł.-koresp. Pol. Ak. Um. Ogł.: Książęca włość trzebnicka na tle organizacji majątków książęcych w Polsce w XII w. (1913), Przywilej menniczy biskupstwa poznańskiego z roku 1232 (1921), Polityka mennicza książąt polskich w okresie piastowskim (1921), Mistrz Wincenty Kadłubek, biskup krakowski (1923), Obrzaz — przyczynek do średniowiecznej polityki menniczej (1923), Zbigniew, książę polski (1927), Początki immunitetu w Polsce (1930), Dzieje zwierzchności menniczej w Polsce średniowiecznej (1930). Red. Wiad. Numizmatyczno-Archeol. 1922 do 1925. Kraków, Łokietka 1.

GRODNICKI JÓZEF. Art. dram. * 19. 3. 1889 w Koninie. S. Zygmunta i Heleny z Kałętkiewiczów. Oż. 16. 2. 1915 z Julią Bruner. Uk. gimn. w Łowiczu, stud. górn. w Dąbrowie Górn. W 1905 wyd. za udz. w strajku szkol. Od 1906 występuje w teatrze w Sosnowcu, w 1920 och. w. p., org. czołówki teatr. Czł. Z. A. S. P. Wyst. w Teatrze Letnim w Warszawie; prow. teatry: w Kaliszu, Lublinie. Dyr. teatru miejsk. w Grodnie. Role m. in.: Jagon w Otellu, Chłopicki w Warszawiance, Boruta w Zaczarow. kole, Mandaryn-Wu (rola tyt.), Pan poseł (rola tyt.), Pahlen w Carze Pawle I, Brodiaga w Sybirze Zapolskiej. Grodno, Bogusławskiego 9.

GRODYŃSKI TADEUSZ. Dr nauk ekon. * 1888. Uk. Uniw. Jagiel. Dyr. dep. finansow. Min. Skarbu 1919—1926, dyr. dep. budżet. 1926—1927, podsekr. st. 1927—31, kier. Min. Skarbu 8. 3. — 13. 4. 1929. Podsekr. st. w Min. Skarbu, prof. S. G. H. Odzn. O. P. 4 i 2 (1928). Warszawa, Mokotowska 14.

GRODZICKI KAZIMIERZ. Wiceprezydent m. Wilna. * 24. 2. 1896 w Stanisławowie. S. Jana i Franciszki z Łopatyńskich. Oż. w 1901 z Kazimierą Kaufer. Uk. gimn. w Stanisławowie oraz Akad. Handl. we Lwowie. Przed wojną był skautem, nast. należ. do Drużyn Strzeleckich, od 1914 sł. w Leg. Pol. do kryzysu przysięg., nast. czł. P. O. W. Podczas wojny polsko-bolszewickiej sł. w w. p. Prezes Zw. Strzel., czł. Zarz. Spółdz. Roln.-Handl., Kasy Stefczyka, czł. org. społ. Odzn.: K. N., K. W. 4. Wilno, Wiwulskiego 4, tel. 608.

GRODZIECKI BOLESŁAW. Ekonomista. * 8. 8. 1875 w Kaliszu. S. Hipolita i Władysławy z Gołembowskich. Uk. Ak. Handl. w Lipsku. W okr. 1900—05 prok. i szef biura sprzed. tow. B. Hantke. W 1906—08 wicedyr. warsz. oddz. wszechros. kart. met. „Prodamet". 1908—1912 dyr. handl. i adm. zakł. metal. „Boecker i S-ka", w Libawie. Od 1912 do rewol. ros. dyr. kart. gwoździ i drutu „Prowołoka" w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1919 org. akcję eksport. Z polecenia rządu oprac. z przedst. rządu tymcz. Petlury proj. umowy handl. z Ukrainą. Org., prezes, dyr. sp. akc. „Polblok" do handlu z Ukrainą. 12. 1.—1. 5. 1921 min. aprowiz. Od 1923 prac. w przem. żel. na G. Śl. Do 1930 dyr. handl. w Górnośl. Zjed. Hut „Królewska" i „Laura". Od 1930 dyr. gen. Synd. Pol. Hut Żelazn. W Libawie i Petersburgu współpr. z org. polsk. Nal. do T-wa Pom. Of. Wojny, współdział. w uzysk. od rządu ros. praw swobodn. pob. na ter. Rosji dla Polaków obyw. austr. i niem. Współprac. w org. kas pomocy dla Polaków w Rosji. Czł. Stow. Hutn. Pol., Zw. Ekonom. i Statyst. Pol., Zw. Techn. i licznych org. społ. Konsul hon. Finlandii na okr. woj. śl., kiel. i krak. Katowice, Gen. Zajączka 23.

GRODZKI STANISŁAW EDWARD. Płk dypl. * 19. 10. 1895 w Grodnie. S. Kazimierza i Heleny z Hermanowiczów. Uk. szk. realną w Pińsku. Szk. Nauk. Polit. w Warszawie, szk. wojsk. w St. Cyr. i Wyż.

Szk. Woj. w Warszawie. 1914—17 w w. ros., 1917—18 w polsk. misji wojsk. w Paryżu oraz w St. Zj. A. P. i Kanadzie. Od 1918 w w. p. Na fr. dca baonu i p. p. Po wojnie m. in. attaché wojsk. w Belgradzie, późn. dca p. p. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. Ś. S. 3, jugosł. B. O. 5, 4 i 3, Kor. Rum. 3, fr. L. H. 5, fr. K. Woj., fr. M. W. W., czechosł. K. W., tun. N. Ift. 2, gr. Zbaw., Med. Wojsk. U. S. A., M. I.

GROLICKI (GROLICH) STANISŁAW ANTONI. Art. dramat. * 2. 2. 1892 w Krakowie. S. Stanisława i Julii z Tarczyńskich. Uk. szk. śr. w Wadowicach, nast. Ak. Handl. w Wiedniu. Od 1914 sł. w Leg. Pol. Aktor charakt., prac. na scenach w Krakowie, Łodzi, Wilnie, Poznaniu, ost. w teatrach T. K. K. T. w Warszawie. Odzn. K. N. Warszawa, Krzywe Koło 18.

GROMADZKI ALEKSANDER patrz: **ALEKSY.**

GROMADZKI ANDRZEJ. Ks. * 1. 12. 1898 w Pawłowie, pow. Radziechów. S. Antoniego i Anastazji z Wasilewskich. Uk. gimn. w Kamionce Strumił. i wydz. teol. Uniw. Jana Kaz. Święc. kapł. w 1923. Sł. w w. austr., nast. w niew. ukraińsk. do 1919, po czym w w. p. Kpl. rez. Wik. w Śniatynie (1924); katech. szk. powsz. w Podhajcach (1926); wik. i katech. gimn. w Dolinie (1930). Od 1930 w Akcji Kat. Sekr. Archidiec. Inst. A. K. we Lwowie. Sekr. okr. Zw. Stow. Młodz. Polsk. Ogł. art. z dziedz. społ. w prasie codz. Red. mies. Głos Akcji Katol. Archidiec. Lwowsk. Lwów, Fredry 3.

GROMADZKI HENRYK. Dr med. * 28. 7. 1886 w Chodczu, woj. warszawskie. S. Jana i Izabeli z Romanowskich. Uk. Akad. Szt. Piękn. w Paryżu, uniw. w Halle n. S., d-rat med. w 1913, prakt. w klin. berlińsk. St. asyst. klin. położn.-ginekol. Uniw. Warsz. 1. 11. 1920, adiunkt tamże 1. 2. 1924—31. 5. 1928, doc. ginekol. i położn. 4. 11. 1927. Dyr. szkoły położn. Warszawa, al. Jerozolimska 103, tel. 2-79-51.

GROMNICKI JAN. Prawnik. * 15. 1. 1872 w Wachnówce, gub. kijowskiej. S. Piotra i Eweliny z Kotowiczów. Uk. gimn. w Odessie, nast. Liceum Aleksandrowskie w Petersburgu. 1916—18 org. P. O. W. w Odessie. Od 1919 ochotn. dyw. gen. L. Żeligowskiego. Nast. ref. aprowiz. w Baranowiczach, Płoskirowie. W 1920 sł. ochotn. w 14 p. ul. Od 1921 ref. aprow. w Krzemieńcu, nast. Kowlu i Kamieniu Koszyrskim. Od 1921 sędzia pokoju w Międzyrzeczu; nast. sędzia gr. w Równem i Bodzętynie, pow. kieleckiego. Od 1936 w st. sp. Notariusz w Słomnikach. W 1936 wiceprez. Strzelca; prez. Koła Przyj. Harc.; czł. org. społ. Odzn.: K. W., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Słomniki, Piłsudskiego 16, m. 1.

GRONIOWSKI STANISŁAW ANTONI. Mgr praw. Archiwista. * 12. 3. 1895 w Warszawie. S. Adama i Eugenii Reginy z Brodzkich. Ożenił 27. 4. 1930 z Wandą Kopczyńską, Ukoń. szk. handl. zgrom. kupców w Łodzi i wydz. praw. uniw. warsz. W szk. śr. czł. O. M. N., nast. „Konfed. Polskiej" i „Zarzewia". Czł. kom. kier. strajkiem przeciwko okupantom i org. I zjazdu ogólnopolsk. młodz. akad. 1918 do 1920 ochotn. w. p. W l. 1925—26 nal. do N. P. R. Prac. w Arch. Gł. Akt Dawn. w Warszawie. Ogł. szereg art. z zakresu archiwoznawstwa. Red. pam. Bohdana hr. Hutten-Czapskiego (1935). Współpr. Polsk. Słown. Biogr. Odzn. K. W. Warszawa, Krzyckiego 9, m. 1, tel. 9-41-12.

GRONKIEWICZ KAZIMIERZ. Adw. * 27. 2. 1872 w Niedarczowie Dolnym, pow. iłżecki. S. Romana i Julii z Plewińskich. Ożenił 2. 1910 z Marią Zakrzewską. Uk. gim. w Kielcach oraz wydział prawn. uniw. w Warszawie. Prez. Centr. Zw. Wł. Nieruchom.; wiceprezes Tow. Kol. Letn. im. St. Markiewicza; czł. kom. nadz. Tow. Kr. m. Warszawy. Ogł. prace lit. i public. w Głosie, Prawdzie, Ateneum, Sfinksie i Bluszczu. Warszawa, Bracka 10, tel. 9-51-83.

GRONKOWSKI WITOLD BERNARD. Ks. Dr Św. Teol. Licenc. nauk bibl. * 20. 8. 1900 w Trzemesznie, woj. poznańskiego. S. Augustyna i Jadwigi z Górskich. Do gimn. klas. ucz. w Trzemesznie i Gnieźnie, uk. semin. duch. w Poznaniu, wydz. teol. kat. uniw. w Strassburgu, wydz. lingwi-

styczny (orientalistyka staroż.) Papieskiego Inst. Biblijnego w Rzymie oraz Franc. Prakt. Szk. Archeol. i Biblijną św. Szczepana w Jerozolimie. Podczas wojny św. sł. w w. niem., nast. brał udział w powst. wlkp. i sł. w w. p. Był w niew. bolszew. Duszpasterz wychodźstwa polsk. we Francji, kapelan „Domu Polskiego" w Jerozolimie. Prof. pisma św. Arcyb. Semin. Duch. w Poznaniu. Ogł. art. nauk. oraz popular. z dziedziny biblistyki i palestynologii oraz: Le Messianisme d'Ézéchiel (Paryż 1930), De circuitu ambituque urbis Jerusalem secundum textus topographicos, qui in Nehemiae libro inveniuntur (Lwów 1934). Poznań, pl. Działowy 3, m. 4.

GRONOWSKI TADEUSZ LUCJAN. Art.-grafik. * 5. 10. 1894. S. Leopolda i Tekli z Kozłowskich. Oż. 5. 5. 1929 z Madeleine Planchon. Uk. gimn. E. Konopczyńskiego w Warszawie, 4 l. stud. archit. na polit. tamże. W 1918 sł. ochot. na fr. Wyk. liczne prace z dziedz. grafiki reklam., gł. afisze, szereg exlibrisów, proj. wnętrza sklepów w Warszawie, Lwowie i Poznaniu. Liczne prace graf. dla firm paryskich. Kier. art. zakł. graf. E. i dr K. Koziańskich w Warszawie. Komp. dek. teatr. Odzn. Grand Prix na wyst. dekor. w Paryżu, med. zł. na P.W.K. w Poznaniu. Warszawa, Nowy Świat 49, tel. 2-49-11.

GROS EUGENIUSZ. Art.-mal. * 21. 3. 1878 we Lwowie. S. Karola i Ludmiły z Nawrockich. Uk. szk. śr. we Lwowie, stud. na wydz. inż. Polit. Lwowskiej, nast. malarstwo w Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. Uczył w gimn., szk. przemysł. w Toruniu i Krakowie i na kursach dla nauczyc. szk. powsz. i śr. 1920—36 czł. tow. Przyj. Szt. Pięk. i Konfrat. Artystów w Toruniu. Urz. 34 wystawy obrazów i rzeźb, grafiki oraz szt. lud. w Toruniu. Ogł. artyk. z dziedz. sztuki. Konserwator zabytków Torunia. Wyk. proj. graf., afisze wystaw obrazów, proj. urządz. działu m. Torunia i Pomorza na wyst. turyst. w Poznaniu. Prace mal. wyst. w Krakowie, Lwowie, Toruniu. Martwa nat. pt. „Jabłka" zakup. do galerii m. Bydgoszczy. Odzn.: K. Z. sr., M. 3 maja 1925. Toruń, Bydgoska 8 m. 7.

GROSMAN KAZIMIERZ. Publicysta. * 15. 4. 1882 w Częstochowie. S. Jana i Eweliny z Cohnów. Oż. 1°: 5. 11. 1911 z Ireną Zofią Kraushar, 2°: 10. 1. 1932 z Wacławą Ansilewską. Stud. na wydz. matemat.-przyrodn. uniw. warsz. oraz faculté des lettres w Sorbonie. W 1904, za udział w rozruchach stud., uwięz. i wydal. z uniwers. warsz. W czasie studiów we Francji nal. do P. P. S. Wygł. odczyty na tematy aktualne w Częstochowie i fabrykach okol. W 1909 sekr. gen. Ogólnokraj. Wystawy Przem. i Roln. w Częstochowie; w 1915 czł. Kom. Obywat. m. st. Warszawy.

W 1920 sł. w Str. Obyw. m. st. Warszawy. Od 1903 druk. art. na tematy bieżące i ogólne w czasop. Ludzkość, Nowa Gazeta, Ogniwo, Prawda, Ateneum, Kultura, Sfinks, Myśl Niepodległa, Widnokrąg i in. Z większych prac: Szkice greckie, Z psychologii partyj politycznych, Elementy ideologii socjalizmu międzynarodowego, O rządy światem, O cnotach antycznych, O „Moralności i Religii" H. Bergsona, Stud. o pracy Hoene Wrońskiego „List do Papieży", Studium o Czechowie, Religijność, Typy ustrojów politycznych Hellady. Warszawa, pl. Napoleona 3, tel. 5-02-32.

GROSS DANIEL. Dr praw. Adwokat. * 28. 8. 1866 w Krakowie. Uk. Uniw. Jag. W 1895 czł. P. P. S. B. wiceburmistrz. Prez. powiat. Kasy Chorych. Czł. rady powiat. Dyr. K. K. O. Senator R. P. Ogł. art. w Robotniku i Naprzodzie, m. in. Przejście z kryzysu do koniunktury. Biała, Selingera 91.

GROSS EDMUND. Dr med. * 12. 9. 1887 w Brzeźnicy, woj. krakowskie. Syn Bernarda i Lucyny z Rauchów. Uk. gimn. w Wadowicach, wydz. lek. Uniw. Jagiel. w 1913, prakt. w klinice dra Rosnera i prof. Kadera. Od 1910 w Zw. Strzel. W 1914 wst. do Leg. Pol. 6. 7. 1916 dostał się do niewoli ros. pod Polską Górą. Uczest. ods. Lwowa i Przemyśla. Nast. of.-lek. w. p. Lek. nacz. Ubezp. Społ. w Zakopanem. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł. Zakopane, Zamoyskiego, tel. 15-50.

GROSTERN STEFAN. Dziennik. * 30. 8. 1887. S. Wiktora i Amelii ze Starkmanów. Oż. w 7. 1926 z Anielą Apatow. Wydal. z gimn. w Warszawie za udz. w str. szk., uk. gimn. w Narwie (1906), nast. wydz. hist.-fil. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Czł. partii „Proletariat" (1904—06) i czł. central. młodz. szk. śr., czł. Zw. Młodz. Postęp. w Petersburgu, czł. Pol. Zrzesz. Niepodl. i Pol. Kom. Demokrat. w Rosji. Zawód dziennik. rozp. w 1906, prow. sprawozd. z Dumy Państw. ros. w „Nowej Gazecie", nast. sekr. red. i red. nacz. „Dziennika Petersburskiego", „Nowego Kuriera", później sekr. red. „Kuriera Polskiego", red. nacz. „Epoki", red. działu og. P. A. T. Ogł.

szereg art. i prac. publicyst. Odzn.: O. P.4, Gw. Rum. 3, węg. K. Z. 3, o. bułg. Warszawa, Pierackiego 14, tel. 6-86-58.

GROT ZDZISŁAW HENRYK MARIAN. Dr fil. * 30. 12. 1903 w Gozdaninie (pow. Mogilno). S. Feliksa i Marii z Kobylskich. Uk. gimn. w Poznaniu (1923), nast. wydz. humanist. (historia) Uniw. Poznańskiego. Jako harcerz brał udział w powstaniu wielkopolsk. (1918), ochotn. w wojnie z Rosją (1920). Nauczyciel gimn. w Grodzisku Wielkopolsk. i Ostrzeszowie 1928 do 1932, nast. kier. bibliotecki starostwa krajowego w Poznaniu. Przewodn. komisji propagand. Zw. Wet. Powstań Narod. w Poznaniu. Ogł. Znaczenie narodowe teatru polskiego w Poznaniu (1930), Powstańcy kaliscy w poezji niemieckiej (1931), Krakowski teatr hr. Skarbka i Koźmiana w Poznaniu (1932), Namiestnik Radziwiłł a teatr polski (1932), Praca Karola Marcinkowskiego nad teatrem poznańskim (1933), Ks. Aleksy Prusinowski (1935), Literatura o powstaniu wlkp. (1935) oraz szereg art. w pismach codz., feliet., rec. książk. i teatr. Współprac. Polsk. Słownika Biograf. Wygł. odcz. radiowe. Poznań, Wały Jagiełły 18.

GROT-BĘCZKOWSKA (KOŃCZYCOWA) z RAWICZ-JASIŃSKICH ALDONA. Art.-dram. * 12. 1898 w Wilnie. C. Edwarda i Pauliny z Ligęza-Niewiarowskich. Zaśl. w 1923 Alfreda Grot-Bęczkowskiego (Tadeusza Kończyca). Uk. szk. handl., szk. dramat., wyższe kursy J. Miłkowskiego, konserw. muz., stud. na uniw. w Poznaniu. Czynna w walce o szkołę polską. Czł. Org. Młodzieży Narod., ob. senioratu M. N. i Zw. Pol. Młodz. Demokrat. Kreacje sceniczne: w Warszawiance Wyspiańskiego (Jewdocha), Wyzwoleniu, Legionie (Matka Makryna), Nocy Listopadowej (Nike i Demeter); w Królewskim jedynaku Rydla (królowa Bona); w Liliach Morstina (Pani); w Erosie i Psyche Żuławskiego (Psyche); w Ojcu Strindberga (Laura); w Tańcu śmierci (żona); w Złych i dobrych żonach A. Nowaczyńskiego (babcia); w Sułkowskim Żeromskiego (Agnieszka); w Ponad śnieg (Rudomska); w Złotej czaszce Słowackiego, w Balladynie i in. Warszawa, Długa 21.

GROT-BĘCZKOWSKI ALFRED ANASTAZY TADEUSZ (KOŃCZYC TADEUSZ). Literat. * w 1886. S. Tadeusza i Wandy z Uberschaer-Ubersavy (powieściopisarki i dramatopisarki). Ożenił 1923 z Aldoną Jasińską. Uk. gimn., nast. wyższe studia roln., po czym odbył 3-l. prakt. w kraju i za gr. Podczas wojny prez. Kom. Obyw. Sekretarz red. i współprac. Kuriera Warszawskiego. Ogł. Otchłań (nagr. na konk. Kuriera Codz.), Podróż do Turcji, O Polsko, Polsko (1918), Satyry i liryki, Ognisko, Cienie samotnych dróg, Sielanki, Na bursztynowym wybrzeżu. Warszawa, Długa 21.

GROTOWSKI MARIAN. Dr fil. Fizyk. * 8. 9. 1882 w Rawie, woj. warszawskie. Uk. ces. uniw. warsz., d-rat we Fryburgu Szwajc. 1909. Prof. fizyki T. K. N. w Warszawie 1911, wykł. fizykę teoret. na uniw. warsz. 1. 10. 1916 do 31. 3. 1917. Warszawa, Śniadeckich 12, tel. 8-15-58.

GROTT TEODOR. Art.-mal. * 9. 11. 1884 w Częstochowie. S. Jana i Wiktorii. Ożenił 2. 2. 1910 z Wandą Kamieniecką. Uk. szk. śr. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie, studia uzup. w Paryżu, Rzymie i Londynie. W 1913 czł. Zw. Strzeleck., Czł. dyr. Tow. Szt. Pięk. w Krakowie, prez. zrzesz. artyst. plast. grupy „Dziesięciu" tamże, czł. Tow. „Zachęty" w Warszawie, prez. Zw. Zaw. Art.-Plastyk. w Krakowie. Autor szeregu prac, zakup. do zbiorów w Warszawie, Krakowie, Lwowie, Pradze i Watykanie. Nagr. m. in. przez Tow. „Zachęty" za obraz „Trzy siostry" przez Tow. Szt. Pięk. w Krakowie za obraz „Lato". Kraków, Starowiślna 10.

GROTTOWA z KAMIENIECKICH WANDA. Wł. wytwórni kilimów. * 30. 12. 1886. C. Adama i Walerii. Uk. gimn. i stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. Wyst. kilimy w kraju i za gr., m. in. na wyst. propagand. w Niemczech, na wystawie relig. w Padwie. Dekor. kilimami pałac Prezydenta R. P. w Wiśle. Nagr. med. Tow. Zachęty Szt. Pięk. w Warszawie. Kraków, Starowiślna 10.

GRUBER EDWARD. Adw. Gen. bryg. w st. sp. * 16. 8. 1875 w Brodach. S. Antoniego i Józefy. Oż. 12. 5. 1900 ze Stefanią Kalkus. Uk. gimn. we Lwowie (1894) i wydz. prawa uniw. tamże (1899). Prac. w sądown., ost. pprok. Sądu Apelac. we

Lwowie. Podcz. wojny świat. w sądown. wojsk. austr. Od 1919 w w. p. Szef wydz. w Dep. Wojsk.-Prawn. M. S. Wojsk.; nast. pprok. i prok. Najw. Sądu Wojsk., po czym szef Dep. Sprawiedl. M. S. Wojsk. Gen. bryg. od 1923. Od 1926 w st. sp. Wykł prawo międzynarod. w Wyż. Szk. Woj. Ogł. Zbiór orzeczeń i uchwał Najw. Sądu Wojsk. (szer. tomów) oraz art. w Szańcu. Odzn.: O. P. 3, K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4. Warszawa, Bracka 8 m. 5, tel. 9-17-98.

GRUBER HENRYK. Dr praw. * 13. 2. 1892. W 1909—1919 czyn. w org. niepodl. i Zw. Strz. 1914—18 odbył kampanię front. Leg. Pol. Ucz. w rozbr. Niemców w Warszawie. Nast. szef. wydz. ubezp. w Min. Spr. Wewn. W 1920 odbył kamp. w szer. 1 dyw. Leg. Po wojnie org. i dyr. Państw. Urz. Kontr. Ubezp. Bierze udz. w szer. rokowań międzynar. m. in. przew. podkom. w rok. górnośl. z Niemcami, oprac. odpow. dział. konw. genewskiej, w 1922, jako przewodn. podkom. brał udz. w deleg. polsk. do rokowań handl. i waloryz. z Niemcami. W 1924, jako czł. kom., oprac. rozp. o przerachow. zobowiązań (lex Zoll). W 1925 pełnom. rządu polsk. do rok. z Włochami o przerach. zobow. i pełnomoc. w arbitr. górnośl. w spr. tzw. praw nabytych. W 1935 odbył podróż po St. Zjedn. A. P. Prez. P. K. O., Pol. Inst. Współpr. z Za gr., Centr. Kom. Oszczędn. R. P., czł. Państw. Rady Ubezp. oraz Stałego Kom. Międzyn. Instyt. Oszczęd. w Mediolanie. Stoi na czele rad nadz. banku Polska Kasa Opieki i pol. biura podr. „Orbis". Ogł.: Fire insurance in Poland (1919), Ubezpieczenia robotników na Górnym Śląsku (1922), Ubezpieczenia na życie w świetle waloryzacji (1924), Dostęp do morza (1924), Rozwój polityki ubezpieczeniowej na tle stosunków międzynar. i państwowych (1924), Ubezpieczenia kredytów eksportowych (1926), Economic effects of the depreciation in money value on life insurance business (1927), Na marginesie polityki ubezpieczeniowej w Polsce (1928), Przesłanki org. pracy (1929), Stan kwestii mieszkaniowej w Polsce (1929), Arbitraż górnośląski w sprawie niemieckich towarzystw ubezpieczeniowych (1930), Warunki rozwoju obrotu czekowego (1930), Polska na tle kapitalizacji światowej (1931), Polska a finanse światowe (1933), Kryzys a złoto (1933). Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W., K. Z. zł., Kor. Włoch 2. Warszawa, Wawelska 24.

GRUBIŃSKI WACŁAW JERZY ALOJZY Liter. * 25. 1. 1883 w Warszawie. S. Henryka i Marii Gabrieli z Meurier. Uk. szk. realną w Warszawie, stud. w Niemczech, Włoszech i we Francji. Prez. Zw. Aut. Dram. (1931); w Kur. Warsz. prow. dział Tak i nie. Ogł. m. in.: Pijani (szt. scen.); Bunt (1909, wyst. w Teatrze Rozmaitości w Warszawie); Kochankowie (1915); Dyogenes z Synopy i Aleksander Wielki albo sławienie próżniactwa; Niewinna grzesznica; Piękna Helena; Lenin (1920); Lampa Aladyna (szt. scen. 1925); Księżniczka żydowska (1925); W moim konfesjonale; Lwy i św. Grojosnaw; Pocałunek; Na rubieży; Zacisze; Uczta Baltazara; Moc kamienna; Niewierna; Zabawa; Człowiek z klarnetem. Warszawa, Karpińskiego 6, tel. 12-58-67.

GRUNDZACH IGNACY. Dr med. * 10.6. 1861 w Warszawie. S. Maurycego i Justyny. Oż. 26. 10. 1890 z Emilią Zysman. Uk. uniw. warszawski w 1885. B. prezes W. Towarz. Gastrolog. i czł. zarz. Pol. Tow. Higien. Ogł. szereg prac z dziedz. gastrologii. Warszawa, Marszałkowska 66, telefon nr. 9-94-32.

GRUS KAZIMIERZ. Ilustrat. Karykat. * 23. 8. 1886 w Murzynku, pow. inowrocławski. Ilustrował m. in.: książkę Wesoły zwierzyniec, zam. ilustr. i karykat. w ABC, Musze, Szczutku (lwowsk.) Satyrykonie (petersbursk.), Słowie Polsk., Rzeczypospolitej, Kur. Pozn., Naokoło Świata, Na Szer. Świecie, Ilustr. Polsk. Poznań, Dolna Wilda 8 m. 9.

GRUSOWA-BEREZOWSKA MARIA, patrz: BEREZOWSKA-GRUSOWA.

GRUSZCZYŃSKI JAN. Inżyn.-chemik. * 2. 6. 1888 w Radomiu. S. Wiktora i Leokadii z Wróblewskich. Oż. 30. 8. 1910 z Ireną Płużańską. Uk. szkołę handl. w Radomiu, stud. w ak. handl. w Antwerpii, uk. uniw. w Genewie. Za czasów. szk. za udział w wyst. antyrusyfikacyjnych dwukrotnie releg. ze szkół państw. W okr. 1. 6. 1905 do 29. 4. 1906 prac. w org. boj. P. P. S.; więz. dwukr.: 30. 4. do 15. 12. 1906 i 1. 7. do 15. 7.

1908. W okr. (11) 1913 — (7) 1914 nal. do Zw. Strzel., nast. w P. O. W. Od (11) 1918 do 1922 (26/1) sł. w w. p. Por. rez. Prac. zawod. w dziale amunicji i mater. wybuch. Kier. techn. wytwórni pirotechn. Odzn.: K. N. z miecz., M. za W. Warszawa, Mokotowska 46, tel. 9-41-04.

GRUSZCZYŃSKI STANISŁAW. Art. śpiew. * 1891 w Wilnie. Od 1914 tenor Opery warsz. Partie główne m. in.: w Lohengrinie, Walkiriach, Halce, Aidzie, Otellu, Manru, Hagith. Występ. na scenach kraj. i zagr. Warszawa, Nowy Świat nr 47.

GRUSZECKA-NITSCHOWA ANIELA, **patrz: NITSCHOWA-GRUSZECKA.**

GRUŻEWSKI ALEKSANDER ZENON MARIAN. Dr fil. Ubezpieczeniowiec. * 21. 4. 1895 w Warszawie. S. Aleksandra i Julii z Łopuskich. Oż. 3. 8. 1928 z Haliną Milicer. Uk. Uniw. J. Piłsudskiego. Od 1915 czł. P. O. W., w 1916 kmdt obw. makowskiego. Od 1918—1921 och. w. p. Wykł. w Szk. Gł. Handl. i dyr. techn. Państw. Zakł. Emeryt. Ogł.: Statystykę zapobiegawczą nieszczęśliwych wypadków (1928), O średniej harmonicznej (1929), O pochodnych funkcji użyteczności krańcowej (wsp. z J. Wiśniewskim, 1928). Red. Rocznika Ubezp. Społ. za r. 1928. Odzn. fr. L. H. 5. Warszawa, Natolińska 8 m. 15.

GRUŻEWSKI-LUBICZ BOLESŁAW. Dr praw. Hist. prawa. * 9. 10. 1883 we Lwowie. S. Eugeniusza i Jadwigi z Gostyńskich. Oż. 15. 9. 1921 z Eudoksją Pijunichin. Uk. wydział praw. i histor. Uniw. J. Kazimierza we Lwowie (1901 do 1909). W czasie wojny świat. służył w wojsku austr. w st. ppor. Od 2. 11. 1914 do 1. 11. 1921 był w niewoli ros. na Syberii. Sekr. b. Galic. Wydz. Kraj. we Lwowie. Zca prof. hist. dawnego prawa polskiego na wydz. prawnym uniw. lubelsk. (1924—1932). Nacz. wydz. ogólnego urz. wojew. lubelsk. Prez. kom. egzamin. i kom. dyscypl. dla urzędników admin. og. Współzałoż. i pierwszy prez. lubelsk. okr. Zw. Sybiraków; czł. zarz. wojew. Fed. P. Z. O. O.; czł. zarz. Zw. Of. Rez. R. P. okr. lubelsk.; współzał. i czł. zarz. lubelsk. oddz. Polsk. Tow. Hist. (1927—1935); prez. rady nadz. spółdz. kasy poż.-oszcz. urzędn. państw. „Samopomoc" w Lublinie. Ogł.m. in.: Sądownictwo królewskie za rządów Zygmunta Starego (1906); Sąd asesorski czy wiecowy (1906); Książnice prowincjonalne w Galicji (1906); Odpowiedź prof. Kutrzebie w spr. sądownictwa królewskiego (1907); Ordynacja sądów grodzkich i ziemskich w Galicji 1778 r. (1909); Z powodu nowego wydania Historii ustroju Polski prof. Kutrzeby (1909); Rola dziejowa Bolesława Chrobrego, a zagadnienia polityki bieżącej (1925); O naprawę Rzeczypospolitej, uwagi na marginesie reformy administracji (1926); Hołd czterdziestoletniej pracy i zasłudze prof. Oswalda Balzera (1926); Napad na prezydenta trybunału (r. 1765) (1927); Duch reformy (konstytucja 3 maja 1791) (1928); nadto szereg rec. i spraw. z prac. nauk. w różnych czasop. fach., hist., prawniczych i ekonom. Odzn. O. P. 4. Lublin, Lubomelska 1. tel. 17-88.

GRÜNBERG NAUM. Dr med. * 27. 12. 1884 w Rosji. S. Eleazara i Raisy z Cakin. Oż. 1920 z Teofilą Wróblewską. Ukończył gimn. w Rosji (1904) i wydz. lek. uniw. w Odessie. Asystent kliniki tamże. 1914—1918 sł. w w. ros. Od 1918 dyr. Szpitala Powiatowego w Stołpcach. Prez. Tow. Lek. w Nowogródku. Ogł. szereg prac. w jęz. polsk. i ros. Odzn. K. Z. sr. 2. Stołpce, Szpital Pow.

GRYWICZÓWNA (STANKIEWICZ) IRENA KAZIMIERA. Artystka operetki i rewii. * 9. 8. 1911 w Warszawie. C. Aleksandra i Marii z Kozerów. Uk. szk. śr. w Warszawie, nast. odbyła studia muz.-wokalne. Na scenie od 1929 (u Jastrzębca); Morskie Oko (1930); Operetka 8-30 (1933), Wyst. w Krakowie, Lwowie, Wilnie, Łodzi, Katowicach. Udział w audycjach radiowych. Nagr. na płytach szereg utworów wokalnych. Wyst. w filmach polskich: „Jaśnie pan szofer", „Manewry miłosne", „Pan Twardowski". Warszawa, Mokotowska 31 m. 3, tel. nr 9-13-05.

GRYWIŃSKA-ADWENTOWICZ IRENA. Art. dram. * 28. 10. 1895 w Kaliszu. Zam. za K. Adwentowiczem. Uk. gimn. w Kaliszu. Stud. scen. pod. kier. T. Rolanda. Wyst. od 1923 w Wilnie, Łodzi (teatr miejski) i w Warszawie (w teatr. im. Fredry i W. Bogusławskiego, ost. w Kameralnym). Ważn. role: Maryla w Dziadach, Diana w Fantazym, Helena w Zazdrości (Arcybaszewa), Helena w Śnie nocy letniej, Her-

mina w Opowieści zimowej, Dziewica w Nieboskiej komedii, Angelica w Codziennie o 5, Światłość w Błękitnym ptaku. Warszawa, Mazowiecka 10, tel. 6-54-55.

GRZEBIENIOWSKA-ŻYTOMIRSKA XENIA, patrz: ŻYTOMIRSKA-GRZEBIENIOWSKA.

GRZECZNAROWSKI JÓZEF. Dział. społ. i zawod. Polityk. * 11. 3. 1884 w Końskich. S. Tytusa i Łucji z Olbortowskich. Oż. 15. 8. 1927 z Janiną Stokowską. Uk. szk. śr. kolej. w Warszawie. Od 1904 czł. P. P. S., po rozłamie we fr. rew. W 1905 wyj. do Szwajcarii. Powr. do kraju, prac. w Kielcach i Częstochowie. Ranny w czasie zamachu, przedost. się do Krakowa, a po przejściu bojowego kursu instr. org. zamachy teroryst. w Kielcach, Lublinie i Siedlcach. Areszt. przez władze w 1908 i skazany na katorgę. Zwoln. po wybuch. rewol. 1917. Prac. społ. Uczest. w ruchu zawod. Prez. Radomia 1927, poseł do Sejmu R. P. z ramienia P. P. S. 1928—30 i 1930—35. Prez. Rady Zw. Zaw., czł. rady nacz. P. P. S., przew. O. K. R. P. P. S. Ogł. art. w prasie codz. Odzn. K. N. z miecz. Radom, Kozienicka 29.

GRZEGORCZYK MARIAN. Dziennikarz. Publicysta. * 1. 4. 1887 w Winnikach, w Małopolsce Wsch. S. Antoniego i Pauliny z Kalinowiczów. Oż. 12. 7. 1927 z Józefą Longiną Iwińską. Uk. gimnazj. w Krakowie i wydz. prawny Uniw. Jana Kaz. w 1910. Sł. w Leg. Pol., w bitwie pod Mołotkowem dostał się do niewoli ros. Prac. nad org. form. wojsk. pol. wespół z Radą Międzypart. w Kijowie i Moskwie. Udz. w obr. Lwowa. Wicepr. Synd. Dziennikarzy Warsz. Ogł. szereg art. publicyst. społ.-gospod., oraz rec. muz. i teatr. na łamach Rzeczypospolitej, Warszawianki, A. B. C., Wieczoru Warsz., Kuriera Warsz., Anteny, Gońca Warsz. Oddzielnie: Danina (1922), Ochrona lokatorów (1924), La presse polonaise (1934). Odzn.: Kor. Rum. 3, Gw. Rum. 4. Warszawa, Koszykowa 11, tel. 9-07-27.

GRZEGORCZYK PIOTR. Krytyk lit. Bibliograf. * 17. 11. 1894 w Grybowie. S. Adama i Wiktorii z Kucharskich. Oż. z drem med. Zofią Zdziarską. Uk. wydz. humanist. uniw. warsz. W Leg. Pol. sł. od 1915, w w. p. od 1918. Kpt. rez. Czł. Synd. Dziennik. Warsz. Od 1926 sekr. red., od 1933 red. Ruchu Literack. Współpr. pism narod. i Rocznika Literackiego. Ogł. m. in.: Bibliografia literatury pol. (za 1928—31); Bibliografia prac Br. Gubrynowicza (1932); J. Conrad w Polsce (1933); Danteana polskie (1935); Bibliografia Ruchu Literack. (1936); Bibliogr. mniejszości narod. w Polsce (za 1929—35); Literatura polska za granicą (za 1928 do 1935); 10-lecie prasy pol. (1929); Uwagi o prasie niemieckiej w Polsce (1933); Diariusz kultury pol. (za 1935). Warszawa, Kromera 4 m. 18.

GRZEGORZEK JÓZEF. * 5. 3. 1885 w Dolnych Marklowicach, pow. Rybnik. S. Franciszka i Johanny z Zieleźnych. Oż. 26. 12. 1919 z Paulą Kuless. Uk. gim. human. W 1902 czł. tajn. zw. niepodl. Eleusis. W 1913 wyj. do Paryża, gdzie prac. w przem. metal. W 1914, na zlec. Rady Nar. w Poznaniu, sekr. dzielnic. dla Górn. Śl. Sł. w w. niem. na fron. zach. Gł. org. 1-go powst. śl. Czł. P. O. W., współprac. polskiej komisji plebiscyt.

Po 3. powst. śląsk. sekr. gen. Nacz. Rady Lud. na Śląsku. Prac. w przemyśle. Ogł.: Pierwsze powstanie śląskie 1919 r. Odzn.: K. N. z miecz., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Katowice, ks. Damrota 8, tel. nr 3-26-33.

GRZELAK WŁADYSŁAW. Ks. Dr Św. Teolog. * 3. 6. 1886 w Westrzy w Wlkp. S. Wojciecha i Marii z Kaczmarkowskich. Uk. państw. gimn. w Ostrowie. Studia uniw. w Monachium i Münster. Czł. cz. kom. teolog. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. Ogł. szereg art. sprawozd. i rec. w Mies. Kościelnym, w Przegl. Teolog. we Lwowie i w Theologische Revue w Münster. Kraków, Józefitów 4.

GRZESIK FRANCISZEK. Dr praw. * 10. 1. 1891. S. Jakuba i Rozalii z Kłosów. Oż. 3. 6. 1920 z Olgą Zarębską. Uk. gimn. w Rzeszowie (1911), nast. Uniw. J. Kaz. (1921). W gimn. czł. zw. Promienistych; 1911—14 czł. Zw. Strzel. i Zw. Walki Czyn. we Lwowie. 1914—18 of. art. austr. 1918—1929 sł. w w. p. Mjr. Od 1929 star. pow. w Chodorowie, nast. w Sarnach, od 1934 w Wadowicach. Przew. Kom. W. F. i P. W., Feder. P. Z. O. O., L. O. P. P. Ogł. Badania protokólarne żandarmerii; Podłoże ideowe żandarmerii polskiej. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Wadowice, Starostwo, tel. 113.

GRZMOT-SKOTNICKI STANISŁAW. patrz: SKOTNICKI-GRZMOT.

GRZYBOWSKI JÓZEF MARIAN. Dr med. * 8. 10. 1897 w Petersburgu. Syn Piotra i Zofii z Hercyk-Połubińskich. Oż. 30. 12. 1934 z Antoniną Reutt. Uk.

gimn. w Petersburgu, nast. stud. w Wojsk. Ak. Lek. w Petersburgu (1915—1918) oraz na wydz. lek. Uniw. J. Kaz. (d-rat 1922). Sł. w w. ros., nast. w dyw. gen. L. Żeligowskiego, od 1919 (1) do demobil. w w. p. Czł. tow. nauk. w kraju i za gr. Doc. U. J. P. od 5. 6. 1930. Ogł. liczne prace z dziedz. anatomii i anatomii porówn. Warszawa, Nowogrodzka 43, m. 13, tel. 9-41-94.

GRZYBOWSKI MARIAN PIOTR. Dr med. * 2. 7. 1895 w Czardżuju, w Bucharze. S. Piotra i Zofii z Hercyk-Połubińskich. Oż. 25. 11. 1925 z Marią Smolińską. Uk. Wojsk. Akad. Lek. w Petersburgu 1917. Sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wsch. i Wehrmachcie. Od 10. 11. 1918 do 5. 1922 w w. p. Prof. Uniw. J. Piłsudskiego od 1925. Ogł. 43 prace z zakresu dermatologii i syfilodologii w jęz. pol., franc. i niem. Autor podr. Choroby skóry. Warszawa, Koszykowa 82 a, tel. 8-94-67.

GRZYBOWSKI WACŁAW. Dr filoz. Dyplomata. * 4. 4. 1887 w pow. uszyckim na Podolu. Uk. szk. śr. w Kijowie i tamże I kurs prawa, nast. przeniósł się do Krakowa, gdzie uk. wydz. filoz. Uniw. Jag., nast. stud. w Wiedniu, Florencji i Oxfordzie. W 1912 wrócił na Podole i prac. w org. społ. i kult. W 1920 dyr. depart. gosp. w Zarz. Cyw. Ziem Wsch. W 1920 sł. ochotn. 10. 1920 przydz. do pol. del. pokoj. do rok. w Rydze. Prac. nauk. i społ. W 1925 gen. sekr. Partii Pracy. W 1926 szef gab. Prez. Rady Min. Nast. czł. rady nadz. P. A. T. Od 31. 8. 1927 poseł w Pradze, 2. 11. 1935 podsekr. st. w Prez. Rady Min. Amb. w Moskwie. Odzn.: O. P. 3; M. 10-l. O. N.; fr. L. H. 3; czechosł. L. B. 1; jugosł. Ś. Sawy. Warszawa, Kryniczna 32.

GRZYBOWSKI WACŁAW. Wicedyrekt. Ubezp. Społ. * 12. 2. 1896 w Soczewce, pow. gostyński. S. Stanisława i Teodory z Cichockich. Oż. 21. 1. 1921 z Zofią Śreniawa - Węglęńską. Uk. gimn. we Włocławku (1912), nast. inst. ekon.-handlow. w Krakowie (1916). Od 1914 czł. P. O. W. w Radomiu. Od 1915—17 w 6 p. p. Leg. na fr. wołyńskim; 1918 do 1923 sł. och. w w. p. Po uk. wyż. kursu ofic. P. P., oficer Kdy Gł. P. P. w okr. warszawskim i kieleckim. Od 1925—1930 w urz. długów państw. M. Skarbu, 1930—35 prow. Kasę Ch. w pow. kozienickim, nast. w oddz. K. Ch. w Jaśle, od 1936 wicedyr. Ubezp. Społ. w Tarnowie. Zał. Fed. Polsk. Zw. Obr. Ojcz. w Piotrkowie (prez. w 1927—28); prez. P. C. K. w Państw. Wytw. Prochu w Pionkach; prow. akcję oszczędn. w pow. kozienickim; szef propag. L. O. P. P.; wicepr. L. M. i K. w Jaśle, przew. sekcji maryn. wojen.; wicepr. oddz. Zw. Leg. w Państw. Wytw. Prochu w Pionkach. Odzn.: K. N., M. za W. Tarnów, Słowackiego 4.

GRZYMAŁA-RASZEWSKI KAZIMIERZ patrz: RASZEWSKI-GRZYMAŁA.

GRZYMAŁA-SIEDLECKI ADAM FRANCISZEK, patrz: SIEDLECKI-GRZYMAŁA.

GRZYWIŃSKI JAN. Publicysta. * 1878 w Żdżarach, pod Tarnowem. Stud. na uniw. w Krakowie. Of. Leg. Pol. Kier. budowy Drogi Legionów przez przełęcz Pantyr w Karpatach Wsch. Zainicj. i przeprow. sprow. zwłok gen. Józefa Bema z Aleppo do Tarnowa. Pisuje z zakresu astrofizyki, przyrody i prehistorii. Twórca i red. Kalend. I. K. C. Kraków, Wielopole 1, I. K. C.

GRZYWO-DĄBROWSKI WIKTOR. Dr med. * 14. 8. 1885 w Zadońsku, w Rosji. Uk. wydz. lek. Uniw. Jag. (d-rat 1911) i wydz. lek. uniw. w Kazaniu w 1912. Podr. nauk. do Australii, Rumunii, Bułgarii, Francji i Jugosławii. Zast. prof. med. sąd. Uniw. J. P. 1920, prof. nadzw. tego przedm. 1. 10. 1921, prof. zwycz. 1. 11. 1929, dziek. 1932—33. Ogł. uniw. podr. med. sąd. (1924). Warszawa, Wilcza 20, tel. 8-67-17.

GUCEWICZ FELIKS. Art.-rzeźbiarz. * 25. 5. 1874 w Warszawie. S. Dominika i Lorentyny z Koźlickich. Oż. w 1897 z Bronisławą Surnikowską. Uk. szk. realną i szk. rzeźb. W. Gersona, stud. za gran., u Pyrowicza i w Ak. Szt. Pięknn. w Warszawie. Prof. szkoły artystycznej w Bydgoszczy. Prace: figury na gmachu gimn. kr. Jadwigi; figury na kościele Zbawiciela, na domach Łapińskiego, przy ul. Senatorskiej w Warszawie; figury na gmachu P. K. O. w Łodzi; w kościele św. Antoniego w Bydgoszczy; dekor. w gmachu poselstwa R. P. w Ankarze. Warszawa, pl. Opolski 10, tel. 2-18-15.

GUCWA FRANCISZEK. Dr fil. Pedagog. * 24. 8. 1892 w Krakowie. S. Antoniego i Katarzyny z Wardyłów. Oż. 10. 4. 1920 z Jadwigą Filip. Uk. VI gimn. w Krakowie i wydz. fil. Uniw. Jagiellońskiego. W 1920 sł. w w. p. Od 1926 dyr. państw. semin. nauczyc. w Lublinie i czł. rady szkolnej miejsk. tamże. W 1930przewodn.kom. nauczan. powsz., od 1932 czł. prezydium koła polonistów w Lublinie, czł. lubelskiego Tow. Przyjaciół Nauk (od 1927). Ogł. m. in.: Wpływ Wergiliusza na Woronicza (1916), Przyroda w sielankach Woronicza (1925), O języku Staszica (1926), szereg rozpraw liter. i nauk. oraz pow. dla młodz. Lublin, Narutowicza 25, m. 8.

GULIŃSKI STANISŁAW. Starosta. * 18. 3. 1894 w Warszawie. S. Józefa i Jadwigi z Lewickich. Oż. 5. 1. 1929 z Ireną Smyjewską. Uk. szk. handlow. w Lipsku, nast. stud. w W. S. H. w Warszawie. Od 1914 w Leg. Pol., odbył kamp. karpacką i wołyńską. W 1917 odkomend. do P. O. W., areszt. za dział. polit., kmdt okr. kalisk. i piotrkowsk. do rozbr. okupantów (11. 11. 1918). Nast. w w. p. do końca wojny. Od 1927 star. pow. i grodz. w Radomiu. Prac. w L. O. P. P., P. W., L. M. i K., Zw. Łowieckim. B. czł. zarz. gł. P. O. W. w Warszawie. Ogł. brosz. „Józef. Piłsudski" oraz szereg art. publicyst. w tyg. i pismach codz. Wygł. szereg odczytów na tem. społ. i polit. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. zł. Siedlce, 3 maja 18, tel. 45.

GUMOWSKI MARIAN. Dr fil. Numizmatyk. * 30. 9. 1881 w Krościenku, w Małopolsce. S. Franciszka i Józefiny ze Stehrów. Oż. 1909 z Elizą Barańską. Uk. wydz. filoz. Uniwers. Jagiellońsk. Prac. w zbiorach A. hr. Potockiego (1899 do 1916) i w Muzeum Narod. w Krakowie (1900—19), doc. numizmatyki od 1912 i hist. staroż. Uniw. Jagiel. od 1919, dyr. Muz. Wlkp. w Poznaniu od 1919. Prow. wykł. zlec. hist. staroż. na Uniw. Pozn. od 1923. Czł. Pozn. Tow. Przyj. Nauk, czł. Państw. Rady Sztuki od 1922 i czł. Kom. Rewindyk. do odbioru dzieł sztuki z Rosji 1924—25. Ogł.: Medale Jagiellonów (1906); Pieczęcie królów polskich (1910—1920); Moneta złota w Polsce średniowiecznej (1912); Medale Stefana Batorego (1913); Podr. Numizmatyki Polskiej (1914); Monety polskie (1924); Medale Zygmunta III (1924); Medale polskie(1925); Pieczęcie i herby miast wielkop. (1932); Herby miast litewskich (1935); Herby miast wojew. warszawsk. (1936—1937). Red. „Wiad. Numizmat.-Archeologicz." 1908—1919. Dębowiec pod Trzemesznem.

GUMPLOWICZ WŁADYSŁAW (KRAWOWSKI WŁADYSŁAW). Dr medycyny i filozofii. * 14. 2. 1869 w Krakowie. S. Ludwika i Franciszki z Goldmanów. Oż. z Cecylią Golde. Stud. na uniw. w Grazu i w Wiedniu. Od 1923 doc., a od 1925 prof. Wolnej Wszechn. Polsk. Antropogeograf. Ogł. m. in.: Kolonizacja wysp Fidżi (Warszawa 1930), Australia i Oceania (Kraków 1927), Dzieje założenia St. Zjed. (Kraków 1910), Geografia Gospodarcza (Warszawa 1927), Pustynie i stepy jako środowisko zoogeograficzne (Przegl. Geogr. 1927), Montesquieu jako antropogeograf (tamże 1927). Warszawa, Litewska 4, m. 11, tel. 9-99-64.

GURANOWSKI MIECZYSŁAW. Literat. * 1882 w Warszawie. Uk. tamże gimn. V. Ogł. szereg powieści i nowel: Za kulisami, Modelka, Prowincja, Bój o słońce, Padyszach, Madonna z Mantury, Ofiara krwi, Siratli, Droga do raju, Kobiety biblij. Szt. teatr.: Tomko-rozbójnik, Paź, Imieniny aktorki. Red. pismo „Goniec". W 1916 objął wraz zks. prał. H. Skimborowiczem zarząd druk. d. okr. nauk. warsz. Dyrektor druk. państwowej w Warszawie. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Zakopiańska 11, tel. 10-02-22.

GUROWSKI MICHAŁ JAN. Bankowiec. *. 29 11. 1885 w Samborze. S. Józefa i Józefy z Schenków. Oż. 6. 8. 1929 z Marią Poraj-Królikowską. Uk. gimn. w Samborze 1907, Ak. Handl. w Wiedniu oraz stud. na wydz. prawn. uniw. wied. i lwowsk. Od 1902 prac. w koł. samokszt., nast. nal. do Druż. Bartoszowych 1907—09. Od 1914—1918 sł. w w. austr., nast. pracuje w P. O. W. w Winnicy; 1919—1920 sł. w. p. Dyr. K. K. O. we Lwowie. Skarbnik Ochr. Chrześc., prez. Zw. Wł. Realności, czł. rady nadz. Tow. Kred. Miejsk. Ogł. art. publicyst. w pismach codz. Lwów, Halicka 21.

GUSTOWSKI LESZEK JÓZEF. Public. * 22. 7. 1904 w Opalenicy Wlkp. S. Artura i Heleny z Surmów. Oż. 24. 7. 1935 z Heleną Andrzejczak. Stud. na wydz. prawno-ekonom. Uniw. Poznańsk., stud. spec. na uniw. w Berlinie. 1917—1923 prac. w harc. Ppor. rez. Red. nacz. i wyd. 10 czasop. kupiecko-przemysł. Czł. zarz. gł. L. M. i K., 1932—1934 prez. oddz. w Poznaniu; czł. zarz. stow. kupieck. Ogł. m. in.: Polski przemysł naftowy (1925), Kartki z podróży po Afryce franc. (1929), Gdańsk—Gdynia (1931), Einige Streiflichter rund um Danzig u. Gdynia, Od Warszawy do Sahary (1932), Pod banderą polską po słońce Afryki (1933), Garść myśli morskich (1934), art. w prasie polskiej i zagran. Poznań, Olchowa 4, tel. 64-88.

GUTKOWSKI MIECZYSŁAW. Ekonomista. * 9. 7. 1893 we wsi Wrona, woj. warsz. Uk. gimn. w Rosji, nast. wydz. prawa uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Asyst. kat. skarb. uniw. w Petersburgu; asyst. Bebutowsk. Inst. Gosp. Wiejsk. tamże; wykł. na Wyższych Kursach Handl. tamże; wykł. w Szk. Nauk Polit. w Warszawie; zast. prof. od 1921-22, prof. nadzw. od 1924, ost. prof. zwycz. skarb. i prawa skarb. Uniw. St. Bat. Prac. w szeregu org. akad. i nauk. Ogł.: Ustrój municypalny i finanse miast Król. Polskiego (Warszawa 1919); Zarys prawod. z dziedz. gosp. państw. (Wilno 1925); Zarys ustaw. z dziedz. skarbowości i gospodar. państw. w 1925 na tle sytuacji gospod. skarb. Polski (Wilno 1926); Zarys gospodarki finansowej m. Wilna (1929). Wilno, Wielka 24.

GUTOWSKI BOLESŁAW. Dr med. * 21. 4. 1888 w Rzewniu, woj. białostockie. Uk. wydz. lek. Uniw. J. P., d-rat w 1922, stud. w Anglii, Belgii, Francji, Niemczech i Danii. Asyst. zakł. fiz. Uniw. J. P. 1. 4. 1922, st. asyst. tamże 1. 1. 1924, doc. fizjol. 21. 1. 1927, zast. prof. fizj. zwierz. wydz. wet. Uniw. J. P. 1. 10. 1930, prof. nadzw. tego przedm. 1. 3. 1932, dziek. wydz. wet. 1933—34. Warszawa.

GUTOWSKI MIKOŁAJ. Inż.-technolog. * 27. 5. 1891 w Jekaterynosławiu (Ukraina). S. Antoniego i Antoniny z Szemiothów. Oż. 13. 10. 1924 z Marią Muchin. Uk. gimn. klasycz. w Jekaterynosławiu (1908), nast. Instyt. Technolog. w Petersburgu (ob. Leningrad). Po przyj. do Polski w 1919 kier. biura techn., nast. inż. naczelny Państw. F-ki Karab.; 1923—1924 dyrekt. f-ki maszyn W. Paschalski; od 1924 r. zast. dyr. ruchu, nast. dyr. ruchu s. a. Bud. Parow. Od 1935 od chwili przej. f-ki przez Zakł. Ostrow. dyr. wytw. parow. Zakł. Ostrow. W-pr. oddz. „Czyste" Zw. Strzel. Ogł. szereg art. w prasie techn. i codz., oraz pracę: Kalkulacja wstępna w warsztacie mechanicznym. Warszawa, Kolejowa 57.

GUTSCHE JERZY. Mgr praw. Publicysta. * 28. 8. 1893. S. Eugeniusza i Michaliny z Radwanów. Oż. w 1925 z Marią Panieńską (art.-mal.). Uk. gimn. i wydz. prawa uniw. w Poznaniu (1925). Podczas nauki w szk. śr. i za czasów ak. czynny w pracy ideowej i oświat., nal. do Brat. Pom. i stow. mł. „Odrodzenie". 1918—1921 sł. ochotn. w w. p. Był na fr. Por. rez. Prof. W. K. S. S. (od 1931) i wykł. W. S. Handl. w Poznaniu (od 1929). Czł. Synd. Dziennikarzy od 1925. Sekr. red. i zast. nacz. red. „Gazety Powszechnej", Tęczy" i „Dziennika Poznańskiego". Ogł.: Na drogę akademickiego życia (1927), Czym być możemy? (1931), Narodziny gazety (1932) oraz liczne art. w „Ruchu Prawn. Ekonom. i Socjolog.", „Prasie", „Przewodn. Społ." i in. Wygł. wykłady i felietony z rozgłośni poznańskiej Polsk. Radia. Poznań, Kochanowskiego 8, m. 6.

GUTT JAN. Dr med. * 1. 5. 1886 w Poroninie. S. Pawła i Wiktorii z Chowańców. Oż. w 1920 z Izabelą Stygar. Uk. gimn. w Krakowie; d-rat w Bazylei; nostryf. w Warszawie. Asyst. w Bazylei, Genui i Paryżu. Od 1908 czł. Sokoła. Z w. austr. zbiegł za granicę. Czł. Zw. Strz. w Szwajcarii. 15. 3. 1918 wst. do armii pol. we Francji; współorg. 1 dyw., nast. 2 dyw., z którą w 1919 wrócił do Polski. Udz. w wojnie ukr. (Hrubieszów—Sokal—Brody), w obr. Lwowa 1920. Od 1922 kpt. rez. B. kier. sanat. wł. w Szwajcarii, ob. w Stanisławowie. Czł. org. b. wojsk. Ogł. szereg broszur z dziedz. patologii i akuszerii. Stanisławów, Kamińskiego 17, tel. 334.

GUTT ROMUALD. Architekt. * 8. 2. 1888. Oż. z Henryką Kurnatowską. Uk. szk. techn. w Winterthur w Szwajcarii 1908. Wyk. m. in.: nast. prace: proj. dworu na wyst. międzynar. w Rzymie — 1910 (1 nagr.), dwór w Krakowie — 1912 (1 nagr.), dwór w Niegowiciu, w Mało-

polsce, 1913 (2 nagr.), krzyż 1914 (nagr.), proj. szk. lud. 1914 (nagr.), proj. chaty dwuizbowej 1915 (1 i 2 nagr. wspólnie z R. Świerczyńskim), chata jednoizb. 1915 (nagr. i zaszczyt. wyróżn.), cmentarz wojen. 1915 (1 nagr.), pomnik legionisty 1915 (nagr.); wyróżn. wspólnie z Fr. Krzywda-Polkowskim na konk. wielkiego Kalisza (1916); 1 nagr. wspólnie z Fr. K.-Polkowskim na konk. regulacji Powiśla (1916); 2 nagr. wspólnie z Fr. K.-Polkowskim za proj. remizy strażackiej (1916), 2 nagr. za proj. kapliczki pod Ostrołęką (1917); Państw. Szk. Zawod. Żeńsk. w Warszawie, Szk. Pielęgniarek w Warszawie, Szkoła Nauk Polit. w Warszawie, pływalnia w Ciechocinku (wspólnie z A. Szniolisem); gmach Z. U. P. U. w Warszawie (wspólnie z J. Jankowskim); pływalnia w Radomiu (wspólnie z A. Szniolisem). Warszawa, Wrońskiego 5, tel. 9-05-75.

GUTTRY ALEKSANDER. Dr praw. Literat. * 25. 1. 1887 w Piotrkowicach. S. Leona i Celiny z Nałęcz-Moszczeńskich. Ożen. z Ireną de Powa. Uk. gimn. Marii Magdaleny w Poznaniu oraz uniw. w Monachium i Heidelbergu. W l. 1915 do 1919 red. i wyd. „Polnische Bibliothek" w Monachium. Wicedyr. Tow. Szerzenia Szt. Pol. wśród Obcych, sekr. gen. Pol. Unii Intelekt. oraz red. nacz. „Le Théatre en Pologne". Ogł.: Die Polen und der Weltkrieg (1915); Galizien, Land und Leute (1916); Der letzte König von Polen und seine Zeit (wstęp do niem. wydania pam. Stanisława Augusta)(1917); Unbekannte Literatur, Charakteristiken polnischer Diete (1931); Polens geistiger Antlitz (1931); Chopin, Gesammelte Briefe (1929); Książka polska za granicą (1933); przekł. dzieł: St. Wyspiańskiego, W. Łozińskiego, H. Sienkiewicza, E. Orzeszkowej, St. Żeromskiego, Wł. St. Reymonta, K. Tetmajera, J. Weyssenhoffa, St. Przybyszewskiego, K. H. Rostworowskiego, Z. Nałkowskiej, J. Kaden-Bandrowskiego, F. Goetla, art. i studia z zakr. lit. i teatru w polskiej i obcej prasie codz. oraz w czasop. Odzn. O. P. 5. Warszawa, Tamka 45 b, tel. 2-44-54.

GUZICKI-GRANOWSKI JERZY ROMAN, patrz: GRANOWSKI-GUZICKI.

GUZIK KAZIMIERZ STANISŁAW (pseud. leg. LIS). Bankowiec. * 9. 2. 1897 w Korabnikach, pow. Kraków. S. Jana i Katarzyny z Liszkowiczów. Ożen. 28. 10. 1922 ze Stefanią Rybińską. Uk. gimn. w Wiedniu, nast. Akad. Handl. w Krakowie (1919). Za czasów szk. czł. Zw. Strzel. i Skautingu. 6. 8. 1914 do 1917 sł. w Leg. Pol.; ranny. Po uk. stud. prac. w spółdzielcz. Od 1923 w Banku Polskim w Lublinie, Warszawie, Wejherowie, Tomaszowie Maz., od 1928 dyr. oddz. w Siedlcach. Przew. i zał. F.O.M.; czł. zarz. L.M. i K.; prez. Klubu Miejsk.; czł. zarz. Tow. Przyj. Akad.; prez. Tow. Przyj. Harc.; przew. kom. rew. P. C. K.; Pom. Zim.; czł. Klubu Sport. Odzn.: K. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Siedlce, Piłsudskiego 70, tel. 282.

GÜNTHER-SCHWARTZBURG WŁADYSŁAW. Dr fil. Dyplomata. * 10. 4. 1885. Od 15. 12. 1918 w M. S. Z. 24. 5. 1919 — 1. 7. 1920 sekr. pos. w Pradze, nast. w M. S. Z. do 23. 5. 1924. Sekr. pos. w Ankarze 23. 5. 24 — 31. 7. 26. 1. 8. 26 do 16. 8. 26 w M. S. Z.; nast. do 31. 12. 27 r-ca pos. przy Kwirynale. Od 1. 1. 29 do 16. 6. 31 nacz. wydz. w dep. polit.-ekon. M. S. Z. Od 16. 6. 31 pos. nadzw. i min. pełn. w Belgradzie. Od 1. 4. 1936 pos. nadzw. i min. pełnom. w Atenach. Odzn.: O. P. 4; M. 10-l. O. N.; jugosł. Św. Sawy 2 i 1; węg. K. Z. 2; hiszp. Karola III 2; gr. Feniksa 2; portug. Chryst. 2; Kor. Wł. 2; wł. ŚŚ. Maur. i Łaz.; chil. Al Merito 3; czechosł. B. L. 3.. Ateny, Poselstwo R. P.

GWIAZDOMORSKI JAN MARIAN. Dr praw. * 4. 2. 1899 w Krakowie. S. Jana i Marii z Ciechanowskich. Ożen. 10. 4. 1923 z Anną Niemczewską. Uk. gimn. w Krakowie w 1917, nast. wydz. prawa Uniw. Jagiel., stud. w Berlinie i Paryżu (drat 13. 5. 1922). Od 3. 11. 1918 do końca wojny ochot. w. p. Por. rez. Czł. rady miejsk. w Krakowie 1931 do 34 i czł. Tow. Prawn. Krak. Ogł. m. in.: Przejęcie długu (1927), Skuteczność orzeczeń sądów duchownych b. Król. Kongres. w sprawach małż. wobec prawa państwowego (1932), Trudności kodyfik. osobowego prawa małż. w Polsce (1935), Umowa przedwstępna w kodeksie polskim (1935) oraz art. i rec. w czasop. polskich i zagr. Kraków, Siemiradzkiego 5, tel. 1-58-03.

GWIAZDOSKI TADEUSZ. Dyplomata. * 21. 9. 1889 w Warszawie. Syn

Wiktora i Amelii ze Starkmanów. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie oraz Szkołę Nauk Polit. w Paryżu (1914). Br. udział w org. młodz., wyst. czyn. w czasie strajku szkol. 1905. Po uk. studiów pośw. się służb. dyplomat. na plac. w Bukareszcie i Genewie. Wicedyr. depart. politycz. M. S. Z. Prac. w org. kult. polit. Odzn.: O. P. 4 i 3, M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, Kor. Rum. 3, węg. Zasł. 2. Warszawa, al. 3 maja 7, m. 29, tel. 9-14-62.

GWIŻDŻ FELIKS. Poeta. Literat. Dziennikarz. Polityk. * w 1885 w Odrowążu. Stud. w Krakowie. B. prez. Druż. Podhal. Sł. w Leg. Kier. prac. plebiscyt. na Spiszu i Orawie. Zał. i prez. zarz. gł. Zw. Podhalan., zał. i pierwszy red. Gazety Podhalańskiej. 1928—1935 poseł na Sejm. Red. Gospodarza Polskiego. Senator R. P. 1935—40. Ogł. Podcięty dąb; Kosba; Obrazy na szkle; Dobrzy ludzie; Gody. Warszawa, Chopina 1.

GZOWSKI KAZIMIERZ ALEKSANDER. Sportowiec. * 8. 10. 1901. Por. kaw. Uprawia sport jeźdź. od 1921 p. kier. ppłka K. Rómmla. Zdobył nagrody w kraju: I — 45, II — 23, III — 24, dalszych 36, za gr.: I — 2, II — 5, III — 1, dalszych 6 oraz med. olimp. w Amsterdamie w 1928. Odzn. K. Z. sr.

GZOWSKI-JUNOSZA ALEKSANDER. Prawnik. Dziennikarz, Literat. Podróżnik. * 21. 4. 1888 w Mohylowszczyźnie. Prac. w tyg. lit. Prosto z Mostu. Przebywał 30 lat za gr. Zwiedził Daleki Wschód, Chiny, Bucharę. Ogł. Listy z Ordęgowa w ABC oraz m. in.: Półksiężyc i gwiazda czerwona (Warszawa 1922); Przez tajgi i stepy (Poznań 1925); Pod słońce Azji (Warszawa 1927); Hrabina z Polesia (Warszawa 1928), oraz 11 sztuk teatr., wyst. na scenach rosyjskich. Sobolew, pow. garwoliński.

H

HABDANK-ANKIEWICZOWA MARIA ANTONINA, patrz: **ANKIEWICZOWA-HABDANK.**

HABSBURG-LOTARYŃSKI arcyks. KAROL OLBRACHT. Ziemian. Przemysł. Płk rez. * 18. 12. 1888 w m. Pola, S. Karola Stefana i Marii Teresy z arcyks. Habsburg-Lotaryńskich Ożen. 8. 11. 1920 z Alicją Elżbietą z hr. de Ankarcrona hr. Badeni. Uk. szk. realną, Wojsk. Akad. Techniczną i Szk. Woj. w Wiedniu. Of. zaw. w. austr. 14. 8. 1910 do 1. 11. 1918. Nast. ochotn. w. p., dca 15 bryg. art. pomorskiej, dca tw. Grudziądz, dca art. grupy gen. Latinika. Po wojnie wyst. z wojska. Odzn.: K. W., M. za W., Zł. Runa, belg. Leop. 1, bułg. Cyr. i Met., bułg. Wal. 2, tur. Osm. 1, tur. Półks., tur. Med. Wal. zł., tun. N. Ift. 1 i w. in. Żywiec, Zamek.

HACZELA PEREGRYN. Ks. Dr Św. Teol. i fil. * 1885 w Odrzykoniu pod Krosnem. Uk. gimn. i Collegium Maximum w Krakowie. Asyst. gen. zakonu oo. franciszkanów w Rzymie. Prof. teol. w Kolegium Międzyn. oo. franciszkanów tamże. B. wizyt. zgrom. zakonnych. Rzym, Piazza S-ti Apostoli 51.

HACZYŃSKI FELIKS TADEUSZ (HAKI-BEJ). Dziennikarz. * 21. 1. 1890 w Radzyniu, na Podlasiu. Stud. na uniw. w Chicago oraz w szkole Nauk Polit. w Paryżu. W 1920—1924 red. Dziennika Chicagoskiego. W 1924 red. Nowego Świata w New-Yorku. W 1926 red. Wyzwolenia. Od 1927 prac. w wydz. pras. M. S. Z. W 1931—1932 attaché prasowy Kons. Gen. R. P. w Mińsku. Od 1932 sekr. red., red. polit. P. A. T., nast. koresp. P. A. T. w Moskwie. Współprac. Kur. Pol.

HADYNA JAN. Pedagog. Dziennikarz. Wydawca. * 7. 9. 1899 w Zamarskach k/Cieszyna. S. Jana i Ewy z Brodów. Uk. gimn. pol. w Cieszynie, stud. fil. na Uniw. Jagielloń. i w W. S. H. w Warszawie. 1917 do 18 sł. w w. austr., w 1918 do 21 w w. p. (udział w walk. z Czechami, Ukraińcami). Prac. w T. O. W. na Śląsku, Spiszu i Orawie. Ucz. w szk. średn. Prac. w A. T. Wsch. w Warszawie, później w Bielsku. Wyd. dzieła z zakr. teozofii, filozofii ezoterycznej, parapsychologii, mistyki, medycyny hermet. i okultyzmu. Red. mies. „Lotos". Odzn. K. N. Kraków, Grodzka 58.

HAEBERLE FRANCISZEK MAKSYMILIAN. Przemysłowiec. * 1. 8. 1888 w Żyrardowie. S. Jana i Amelii z Bekerów. Ożen. 30. 12. 1911 z Katarzyną Querfurth. Ukończ. gimn. real. i kursy handl. w Warszawie. Specj. się za granicą w ceramice. W czasie w. świat. sł. w w. ros. W 1917 czł. samoobr. pol., pom. oddz. I Korp. Wsch. w przemarszu z Jelni i Smoleńska do Bobrujska. W 1926 zał. w Grodzisku Maz. pierwsz. w Polsce fabrykę tarcz szlifierskich, pilników i kamieni szlif. Prez. str. ogn. w Grodz. Maz., czł. org. społ. Grodzisk Mazowiecki, ul. P. O. W. 22.

HAFFTKA ALEKSANDER. Dziennikarz. * 24. 3. 1892 w Częstochowie. Syn Tobiasza i Salomei z Gradonów. Ożen. 23. 3. 1928 z Olą Jonisz. Uk. I gimn.

polskie w Częstochowie, stud. nauki konsul.-handlow. na wydz. prawn. uniw. w Leodium, absolw. wydz. prawa i nauk polit. uniw. w Warszawie. Ucz. walk. o szkołę polską w b. zab. ros. w l. 1906 do 1909. Zał. kursów dla analfabetów w Częstoch.; współorg. 2 gimn. społ. w Częst. w l. 1917–18. Ochotn. w. p. 1919. 1919–22 ref. spraw narod. w Zarz. Cyw. Ziem Wsch. Zca nacz. wydz. narod. w dep. polit. Litwy Środk. Deleg. I Kom. Rządz. Litwy Śr. na ter. międzyn. Ref. do specj. poruczeń w kanc. cyw. gen. L. Żeligowskiego na Litwie Środkowej. Radca Min. Spraw Wewn.; kier. ref. żyd. w wydz. narodow. 1927—1937. Czł. zarz. gł. Zw. Żydów Uczest. Walk o Niepodl. Polski. B. współred. Przegl. Wileńsk., Kuriera Wileńsk., Naszego Kraju, Epoki, Wiener Morgenzeitung; red. i wyd. w 1924 Głosu Powszechnego; współpr. czasop. Sprawy Narodowośc. Ogł. szereg monogr. z dziedz. zagadnień narodowośc. w szczególn. żydowsk., m. in.: Kongresy mniejszości narod. w Genewie w l. 1927—30; Agraryzacja Żydów w Rosji sow.; Żydzi w Grodzieńszczyźnie w czasie wielkiej wojny; Zagadnienie autonomii kulturalno-personalnej mniejszości narod.; w jęz. niem., pod pseud. dr Fritz Marburg, Der Antisemitismus in der deutschen Republik (Wien 1931). Odzn. w Genewie przez międzyn. org. pokoju. Warszawa, Hoża 23, m. 10, tel. 9-67-30.

de HAGEN LEON. Przemysłowiec. * 15. 3. 1877 w Verviers, w Belgii. S. Juliusza i Marii z Hauzeur. Ożen. 9. 9. 1909 z Nelly Byrom. Uk. szk. handl. w Verviers. Od 20. 10. 1895 pracował w Tow. Akc. Przem. Włók. w Częstochowie, od 1905 dyr. nacz. Prez. Tow Przem. okr. Częstochowa, wicepr. Zw. Przem. Włókien. R. P., czł. Rady Centr. Zw. Przemysł. Polsk. Odzn.: fr. L. H. 5, belg. Leop. 5. Częstochowa, 1 maja 19, tel. 22-95.

HAHN WIKTOR. Dr fil. Hist. liter. Bibliograf. * 9. 9. 1871 w Wiedniu. Syn Feliksa i Kazimiery z Lorenzów. Ożen. 4. 11. 1897 z Zofią Brylińską. Uk. gimn. we Lwowie 1889, nast. wydz. filozof. uniw. tamże 1893, dalsze studia w Berlinie i Wiedniu 1901—02. Współorg. Tow. Pop. Nauki Polsk. we Lwowie; czynny przez szereg lat w Tow. Lit. im. A. Mickiewicza i Tow. Filolol. tamże; zorg. kom. obchodu setniej roczn. ur. J. Słowackiego, inicj. licznych obchodów ku czci Słowackiego w całej Polsce i za gr. (1909). Prac. nad wyd. ksiąg pamiątk. J. Słowackiego (1909), Z. Krasińskiego (1912), P. Skargi (1913). W 1912—21 red. Pam. Lit. Współpr. z Tow. Przyj. Nauk w Lublinie. Tow. Naukowym Uniw. Katol. w Lublinie, czł. kom. hist. lit. polsk. i filol. Pol. Ak. Um. Od 1918 prof. nadzw. uniw. we Lwowie, a od 1921 prof. zwycz. uniw. w Lublinie. Ogł. szereg prac z zakr. filol. klas., bibliogr. polsk., histor. teatru polsk, dramatu, historii lit. polsk., m. in.: Bibliografia filol. klas. i lit. human. w Polsce 1891—1910 (Lwów 1894), to samo po łacinie 1911—1925 (Lwów 1929), Bibliografia o Słowackim za r. 1909 (Lwów 1916), Bibliografia Słowackiego (zupełna) (Lwów 1924), Bibliografia bibliografii polskiej (Lwów 1921), Literat. dramat. w Polsce XVII w. (Lwów 1906), Rozwój poezji dramatycznej w Polsce (Kraków 1918), Kilka słów o genezie Mindowego (Lwów 1894), Maria Stuart (Warszawa 1894), Studium nad genezą Lilli Wenedy (Lwów 1894), Samuel Zborowski J. Słowackiego (Lwów 1905), Szkice literackie o J. Słowackim (Brody 1909 i Poznań 1922), Rok Słowackiego (Lwów 1911), Dzieła J. Słowackiego tomy 5—9 (Lwów 1909), S. Szymonowicz jako filolog (Lwów 1897), Szymonowicza zapomniane utwory łacińskie (Kołomyja 1899), Stanisław Staszic (Lublin 1926), Bibliografia o Staszicu (Lublin 1928), Ibsen w Polsce (Lublin 1929), Józef Jeżowski jako filolog (Wilno 1929), Lublin w twórczości J. I. Kraszewskiego (Lublin 1923), ponadto kilkadziesiąt art. i notatek, jako też przeszło 500 rec. i spraw. w czasop. i dzien. Lwów. Dwernickiego 9.

HAIMAN MIECZYSŁAW. Dziennikarz. Literat. * 1888 w Złoczowie. Ucz. do gimn. we Lwowie. 1908—1913 sł. w marynarce austr., nast. osiadł na stałe w St. Zjedn. A. P. W 1917 wst. do red. Kuriera Codz. w Bostonie. Prac. w red. dzien.: Polska w Ameryce i Telegram w Buffalo, od 1927 w Dzienniku Zjednoczenia. Od 1935 kustosz muzeum biblioteki Zjednoczenia. W l. 1917—1921 ogł. szereg wierszy i nowel oraz kilka prac dot. hist. Polaków w Ameryce, m. in.: Historia udziału Polaków w amerykańskiej wojnie domowej (Chicago 1928); Z przeszłości polskiej w Ameryce (Buffalo 1927); Polacy wśród pionierów Ameryki, (Chicago 1930); Poland and the American Revolutionary War (Chicago 1932). 984—986 Milwaukee Av. Chicago (Ill.). U. S. A.

HAJKOWICZ MAKSYMILIAN KONRAD. Płk. * 3. 3. 1889 w Święcianach. S. Jana i Joanny z Tworkowskich. Uk. szk. handl. w Wilnie i szk. wojsk. w Moskwie. Od 1912 of. zaw. sap. w. ros. W w. świat. kontuz. Od 11. 1917 w III Korp. Wsch., od 12. 1918 w w. p., m. in. szef sekcji inż. i sap. Dep. II M. S. Wojsk., dca grupy fortyf. na przedm. Warszawy, szef inż. i sap. wojsk Litwy Środkowej. Po wojnie zca szefa inż. D. O. K. I, zca dcy 3 p. sap., szef wydz. org. w Dep. Inż. i Sap. M. S. Wojsk., kmdt Centrum Wyszk. Sap. Odzn.: K. W., K. Z. sr. i zł., K. Z. W. L. Śr., M. za W., M 10-l. O. N.

HAKI-BEJ patrz: **HACZYŃSKI FELIKS TADEUSZ.**

HALAMA - DEMBIŃSKA LEOKADIA (LODA). Art. balet. * 20. 7. 1911 w Czerwińsku, pow. płocki. C. Stanisława i Marianny z Cegielskich. Uk. szk. balet. Niżyńskiej w Moskwie i Taglioni w Charkowie. Wyst. w Warszawie w teatr.: Karuzela, Morskie Oko, Perskie Oko, 8 m. 15, w bal. oper. i operetk. w Teatrze Wielk. tamże, w Londynie, Paryżu. Warszawa, Ursynowska 16.

HALAMA-PARNELLOWA JÓZEFA (ZIZI). Art. balet. * 17. 1. 1905 w Czerwińsku pow. płocki. C. Stanisława i Marianny z Cegielskich. Zam. z Feliksem Parnellem. Uk. szk. balet. Niżyńskiej w Moskwie i Taglioni w Charkowie. Wyst. w Odessie, Charkowie, Warszawie (w teatr.: Morskie Oko, Perskie Oko i in.) i zagr.

HALECKI - CHALECKI OSKAR. Dr fil. Historyk. Heraldyk. * 26. 5. 1891 w Wiedniu. S. Oskara i Leopoldyny z Dellimaniczów. Ożenił z Heleną Sulima-Szarłowską. Uk. Uniw. Jag. (drat 1913), stud. specj. w Wiedniu. Doc. hist. Polski Uniw. Jag. 10. 12. 1915, wykł. hist. Europy wsch. na Uniw. J. P. 1. 10. 1918, prof. zwycz. tego przedmiotu 1. 4. 1919, dziekan 1920—21 i 1930—31. Czł.-kor. Pol. Ak. Um., czł Tow. Nauk. Warsz., czł. Międzyn. Ak. Dypl. w Paryżu, dr h. c. uniw. w Lyonie. Red. nacz. Miesięcznika Herald. Sekr. gen. kom. współpr. intelekt. Ligi Nar. Ogł. m. in.: Sejm obozowy szlachty lit. 1569; Przyłączenie Podlasia, Wołynia i Kijowszczyzny do Korony w 1569; Dzieje unii jagiellońskiej; Ostatnie lata Świdrygiełły.

HALFAR RUDOLF. Pedagog. * 12. 2. 1884 w Polskiej Lutynii (Czechosłowacja). S. Franciszka i Joanny z Babiszów. Ożenił 10. 2. 1933 z Wandą Wolf. Uk. semin. naucz. w Krakowie, W. K. N. w Cieszynie. W 1903 nal. do org. młodz. polsk. Prac. na polu spółdzielcz. (kasy kredyt.). W 1914 w w. austr. B. ref. gospod. w Radzie Nar. w Cieszynie. Udz. w plebiscycie na ter. zagł. Zaaresztowany przez Czechów i skazany na śmierć, zbiegł do Polski. Prac. w Amer. Komit. Dożyw. Kier. szkół powsz. Dyr. szk. wydz., wiceburmistrz Cieszyna. W 1929 poseł na Sejm. Czł. Nar.-Chrz. Zjedn. Pracy, Zw. Śl. Katolików, Mac. Szk., Zw. Spół. Roln., T-wa Przyj. Harc. Nacz. red. „Szkoły Śląskiej". Ogł. art. z dziedz. spółdzielcz. i pedagog. Odzn. K. N. Cieszyn, pl. Wolności 12.

HALICKA BLANKA, patrz: **ZBOROWSKA HELENA.**

HALICZ-BLOMBERG MICHAŁ LEOPOLD. patrz: **BLOMBERG-HALICZ.**

HALKA - LEDÓCHOWSKI ZYGMUNT ANTONI JÓZEF WACŁAW, patrz: **LEDÓCHOWSKI-HALKA.**

HALL ALEKSANDER. Dr wszechnauk lek. * 3. 10. 1884 w Warszawie. S. Jerzego i Anieli. Ożenił 21. 12. 1919 z Heleną Machnicką. Uk. wydział lek. Uniw. Jagiel. (1911) W l. 1915 do 1918 sł. w ros. Czer. Krzyżu, nast. w l. 1919 do 21 mjr w. p. Lek. nacz. Ubezp. Społ. w Częstochowie. B. prez. B.B. W. R. w Ostrowcu, czł. zarz. P. C. K. w Częstochowie, czł. zarz. Tow. Przeciwgruźl. i Tow. Lek. Ogł. art. w Wiad. Kas Chorych. Częstochowa, Wolności 26.

HALLER KONSTANTY. Inż. Płk w st. sp. * 2. 6. 1874 w Pułtusku. S. Włodzimierza i Marii z Pukszstów. Ożenił 10. 8. 1902 z Heleną Jałozo. Uk. korpus kadetów w Pskowie, szk. ofic. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1893), Mikoł. Akad. Inżynier. tamże (1902). Sł. w w. ros. W w. p. od 1. 1. 1921. Szef sekcji org. w Dep. Budown. M. S. Wojsk., pom. szefa Dep. 5 Inż. i Sap. M. S. Wojsk., pierwszy komend. zorg. przez siebie Ofic. Szk. Inż. Prow. kurs fortyfik. Od 4. 1927 w st. sp. Nast. inż.-kontr. spółdz. mieszk. „Domy Spółdzielcze", 1928 do 1934 przewodn. zarz. tej spółdz. Ogł.: Poradnik budowniczego (1924); 1922—26 red. mies. wojsk. Saper i Inż. Wojsk. W 1927 czł. komit. red. Przegl. Wojsk.-

Techn. Odzn.: O. P. 4, jugosł. Ś.S. 3, fr. Palm. Ak., fr. Gw. Cz. 4. Warszawa, Szustra 62, tel. 8-31-88.

HALLER STANISŁAW. Gen. dyw. w st. sp. * 26. 4. 1872 w maj. Polanka-Haller (Młp.). Uk. szk. realną w Bielsku, 1892—1893 odb. jednor. sł. ochotn. w w. austr., mian. ppor. rez. art. W 1901 uk. Szk. Woj. w Wiedniu. Of. szt. gen. w. austr. M. in. szef szt. tw. Kraków 1912—1915. Na fr. zast. szefa szt. korp., nast. dca pułku. Od 11. 1918 w w. p. Zast. kmdta m. Krakowa, szef szt. D.O.G. Kraków, zast. szefa Szt. Gen.; p. o. szefa Szt. Gen., dow. 13 dyw. piech., gr. oper., 6 armii. Czł. Rady Woj. Gen. bryg. od 1920, po wojnie weryfik. jako gen. dyw. Insp. armii we Lwowie, nast. szef. Szt. Gen. Od 1926 w st. sp. Ogł.: Naród a armia, Wypadki warszawskie 12.—15. V. 1926. Odzn.: V. M. 5 i 2, O. P. 3 i 2, K. W. 2, fr. L. H. 2, Gw. Rum. 1, ang. Mich. i Jerz. 3, belg. Kor. 1, czechosł. L. B. 2, Kor. Wł. 1, jugosł. Ś.S. 1, est. K. W. 3 i 1. Polanka pod Skawiną.

HALLER DE HALLENBURG JÓZEF. Gen. broni w st. sp. * 13. 8. 1873 w Jurczycach, pow. krakowski. S. Henryka i Olgi z Treterów. Ożenił w 1906 z Aleksandrą Sala. Ucz. do gimn. niem. we Lwowie, nast. szk. real. w Koszycach, w 1892 uk. szk. realną w Hranicach, w r. 1895 Wojsk. Akad. Techn. w Wiedniu. 1895—1910 sł. w w. austr. (kpt. 1909), nast. wyst. i osiadł na roli w Wysocku pod Brodami. Prac. nad przysp. wojsk. sokolstwa. W 1914,

z pol. Nacz. Kom. Nar. sform. Leg. Wsch.; po rozw., dca baonu, nast. 3 p. p. Leg. Ranny w bitwie pod Rafajłową. Od 1916 dca II bryg. Leg. Po pok. brzesk. w 1918 na czele bryg. przeszedł przez fr. pod Rarańczą i poł. się z II Korp. Wsch. na Ukrainie, nad kt. obj. dtwo. Po bitwie kaniowskiej P. O. W., w poroz. z Kołem Międzypart., pow. mu dtwo nad wszystk. polsk. oddz. wojsk. poza ter. okup. austro-niemieck. Zorg. szer. placówek w Kijowie i Mosk. Nast. dca A.P. we Francji, na czele kt. w 1919 powr. do kraju. Gen. br. W 1920 obj. Pomorze. Nast. insp. gen. Armii Ochotn., czł. Rady Obrony Państwa i przewodn. Obyw. Kom. Obr. Państwa. W 1921 przewodn. Najwyższ. Kom. Opin., nast. insp. armii i czł. Ścisłej Rady Wojennej. 1922—5. 10. 1923 poseł na Sejm. Odzn.: O. B., V. M. 5, K. W. 4, fr. L. H. 2, fr. K. Woj., Kor. Wł. 2. Warszawa, Hoża 22, tel. 8-83-41 i Poznań.

HALSKA WINCENTY (pseud. KOSTEK). * 2. 10. 1885 w Klwowie, pow. opoczyński. S. Franciszka i Małgorzaty z Szczepaniaków. Ożenił 2⁰: z Henryką Hubertyną Mélon. Uk. wyższą szk. przem.-handl. Od 1900—1904 prac. w P. P. S.; od połowy 1904 do 1907 nal. do Org. Bojowej. Jako inwalida wyj. za gr. Od 9. 1907 prac. społ. w duchu niepodl. w kołach stud. i robotn. w Leodium. Po wojnie prac. społ. wśród wych. polsk. w Belgii. Fabrykant broni. Wynal. maszynę uniwers. do obróbki metali, opatent. w Belgii, Francji i Niemczech. Odzn.: K. N. z mieczami; K. Z. sr.; Krz. Hon. b. kombat. Belg.; Med. sr. „de la Reconnaissance" inwalid. belg. Leodium (Liège), Rue des Vignes 3 (Belgia).

HALSKI CZESŁAW. Mgr praw. S. Ludwika i Anieli ze Sternaków. Uk. Uniw. Jana Kaz.; szk. dram. we Lwowie. Speaker rozgł. lwowsk. P. R. Ogł. wiersze: Szukam siebie (1936) oraz szer. piosenek. Lwów, Kordeckiego 19 m. 2.

HAŁACIŃSKI ANDRZEJ TADEUSZ. Ppłk w st. sp. * 10. 11. 1891 w Skawinie. S. Eustachego i Feliksy z Rogozińskich. Ożenił 27. 2. 1919 z Zofią Świerczewską. Uk. gimn. i Akad. Handl. w Krakowie (1913). 1908—1909 w Zw. Walki Cz., 1911—1914 w Drużyn. Sokolich w Krakowie. 1914—1917 w I bryg. Leg. W 1917 wciel. do w. austr., wysł. do Tyrolu, zbiegł do Warszawy, gdzie wst. do P. O. W., w kt. prac. na ter. okup. austr. Uczestn. rozbr.

Austriaków, następnie dowódca baonu zapasow. w Radomiu, po czym kmdt Mil. Lud. okr. radomsk. Of. inform. D. O. Gen. Warszawa, nast. na fr. W 1921 na plac. zagr. w Berlinie. 1928—1929 kmdt P. W. przy 23 dyw. piech. 1929—1931 star. w Brzesku, 1931—1933 w Okocimiu, od 1934 notar. w Łucku. Prez. Zw. Of. Rez., czł. zarz. Zw. Leg., prez. zarz. pow. Zw. Strzel. Ogł.: wiersze, now., art. w czasop. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 5, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N. Łuck, Jagiellońska 22, tel. 1-54.

HAŁKO STANISŁAW. Ks. Dr filozof. * 24. 12. 1885 w Miżanach, pow. Oszmiana. S. Franciszka i Zofii z Ziemackich. Uk. gimn., semin. duch. w Wilnie (1908), oraz stud. na wydz. teol. uniw. w Innsbruku i na wydz. fil. uniw. fryburskie-

go (d-rat w 1913). W 1916 aresztow. przez władze okup. i zesł. do Niemiec, gdzie przebywał do 1919. W 1919 poseł na Sejm Ustawod. Współorg. szkoln. państw. na kresach wsch., m. in. założ. gimn. im. Zygmunta Augusta w Białymstoku. Ogł. Kim był Jordaens, O Bieniowskim, Ryksa, królowa polska, żona Mieczysł. II; oraz liczne art. w prasie codz. Odzn. K. Z. zł. Białystok, Kościelna 9.

HAMERLOK JÓZEF. Przemysłowiec. * 20. 2. 1890 w Rudołtowicach, pow. Pszczyna. S. Pawła i Franciszki z Kozików. Ożenił się 4. 12. 1924 z Karen Lersey. Uk. szkołę handl. 1911 do 14 prezes śląsk. młodz. niepodległ.; red. Gazet. Lud. w Katowicach; w 1913 więz. za obr. polskości na Śląsku. W 1920 kom. plebis. na pow. lubliniecki; udz. w 3-ch powst.; skaz. przez niemiec. sąd doraźny na śmierć; prez. Rad. Lud. na pow. Pszczyna. Od 1926 prac. nad spolszcz. i zorg. rzemiosła na Śląsku. I wicepr. zarz. gł. Zw. Pol. Sam. Rzemieśln. i Przemysł. Woj. Śl. Wicepr. Śl. Inst. Rzem.-Przem. Ogł. art. gosp. i polit. w prasie śląskiej. Odzn.: K. N., K. W. Katowice, Kościuszki 16, tel. 3-34-87.

HAMERSKI ADAM LUCJAN. Dział. rzemieśln. * 13. 12. 1895 w Jaśle. S. Juliana i Wandy z Błotnickich. Uk. gimn. (1914) i Ak. Handl. w Krakowie (1918). W 1920 ochotn. w. p. Dyr. Izby Rzemieśln. we Lwowie. Prac. w sekcji rzemieśln. rady nacz. B. B. W. R. Udz. w org. wyst. i targów (m. in. wojew. wyst. roln. i region. w Tarnopolu 1931). Wygł. odczyty przez radio. Ogł. art. w prasie codz. Lwów, Zielona 35, tel. 2-35-03.

HAN AUGUST PIOTR. Dr praw. * 1. 11. 1890 w Dębicy, pow. ropczycki. S. Mariana i Marii. Uk. wydz. praw. Uniw. Jagiel. Przed w. świat. w Strzelcu. 6. 8. 1914—1917 w 5 p.p. Leg., 2-kr. ranny i kontuz. Ppor. rez. Wicedyr. P. K. P. Kraków, nast. Lwów. Odzn.: K. N., O. P. 5. Lwów, Dyrekcja P. K. P.

HANAS FRANCISZEK. Pedagog. Działemigr. * 2. 12. 1889 w Tałwłosiowie (Małopolska). W 1911 wyj. do Brazylii. W l. 1912—1914 kier. szk. śr. im. M. Kopernika w Maréchal Mallet, nast. nauczyc. w Guarana w Rio Grande do Sul. Red. Tyg. Związk., prac. bankowy, koresp. miejsc. pism polskich. Opr. podr. szk. dla kolonistów: Rachunki dla szkół polskich w Brazylii (1922—23, trzy części). W 1925 wr. do kraju. Gniewkowo pod Inowrocławiem.

HANASZ BOLESŁAW. Dr med. * 30. 7. 1890 w Strzelnie Wlkp. S. Wojciecha i Franciszki ze Śmiełowskich. Ożenił się 20. 8. 1924 z Heleną Ławicką. Stud. med. na uniw.: w Kilonii, Strassburgu, Monachium (dypl. lek.), d-rat w Marburgu w 1917. Studia spec. z med. morskiej i chor. tropikal. w Inst. Tropik. w Amsterdamie i Royal Naval School Greenwich, w Anglii. Od 1903 w gimn. w Poznaniu i Śremie nal. do Tow. im. Tomasza Zana; prac. w tajnych org. akad. Podczas wojny świat. lek. w w. bawarsk. na fr. franc. i belg. W 1918 cz. w powstaniu wlkp. Nast. do 1921 kpt.-lek. w. p. B. kier. zakł. anatomo-patolog. w Poznaniu. Czł. T-wa Przyj. Nauk, T-wa Intern., Zw. Lek. w Poznaniu. Ogł. m. in.: O chorobie Recklinghausena (Bruksela 1917, po niemiecku), Ciśnienie krwi i sposoby jego mierzenia (1923). Poznań, Pocztowa 31 a, tel. 35-59.

HANAUSEK KAROL STEFAN. Bankowiec. * 25. 12. 1884 w Czechosłowacji. S. Wacława i Teresy z Rakoszanów. Ożenił się 4. 10. 1913 z Zofią Janota. Uk. gimn. i Ak. Handl. w Krakowie. Odb. prakt. w Banku Galic. dla Handlu i Przemysłu w Krakowie (1909 do 1911), pracuje w Banku Kraj. nast. w B. G. K., kier. oddz. B. G. K. w Tarnowie. W 1920 sł. w mil. obywat. we Lwowie. Od 1922 przewodn. kom. rew. Zw. Strzel., przew. Tow. Przyj. Zw. Strzel., przewodn. kom. rew. P. B. K., zast. prez. P. Zw. Zach., przewodn. kom. rew. tymcz. zarz. miasta, przewodn. kom. finans. B. B. W. R. Wygł. referaty gospod. i finans. w B. B. W. R. Odzn. M. 10-l. O. N. Tarnów. Krakowska 19, tel. 530.

HANDELSMAN MARCELI. Dr fil. Historyk. * 8. 7. 1882 w Warszawie. S. dra med. Juliana i Eleonory z Kaizersteinów. Ożenił

z Jadw. Kernbaum. Uk. un. warsz. (kand. praw 1904). Stud. na uniw. w Berlinie, Zurychu (drat 1908), stud. spec. w Paryżu. Wykł. w T. K. N. w Warszawie 1906, 1912, wykł. hist. powsz. na uniw. warsz. 15. 11. 1915, prof. zwycz. tego przedm. 1. 4. 1919, dziekan 1927—28, 1928—29, 1931—32, 1932—33, 1933—34. Prof. W. S. Woj. Czł. Pol. Ak. Um. i Tow. Nauk. Warsz., czł.-kor. Ak. Nauk Moral. i Pol. w Paryżu, czł. Król. Czesk. Tow. Nauk. w Pradze. Red. Przegl. Hist. i Przegl. Polit. Ogł. m. in.: Rozwój narodowości nowoczesnej, Francja i Polska 1795—1815, Historyka (2 wyd.), Metodologia, Rezydenci Napoleońscy w Warszawie 1807—1813, Żywot chłopa polskiego na pocz. w. XIX, Zjednoczenie Włoch, Cztery konstytucje polskie. Odzn.: O. P. 3, fr. L. H. 4 i 3. Warszawa, Łowicka 52, tel. 4-32-50.

HANDELSMAN-TARGOWSKI BOLESŁAW. Inżynier-arch. * 10. 10. 1885 w Warszawie. S. dra med. Juliana i Eleonory z Kaizersteinów. Oż. z Zofią Kuczborską. Uk. wydz. architekt. polit. w Karlsruhe(1911). Od 1905 nal. do Fr. rew. P. P. S.; uczestnik manif. na Grzybowie; dział. z ram. P. P. S. wśród robotn. w Mannheimie. 1918 do 1921 sł. w w. p., ostatnio zast. szefa działu bud. kwat. Wojsk. Proj. i wyk. szereg budowli, m. in.: domy ofic. przy ul. Śląskiej w Krakowie (konkurs); dom podofic. na Porubanku w Wilnie; dom podof. w Modlinie; klinika uniw. dla dzieci w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej; dom tow. reasek. „Warta" w Warszawie, proj. Domu Aktora w Warszawie. Warszawa, Lwowska 6, tel. 8-11-83.

HANDZEL JAN. Prawnik. * 1. 10. 1884 w Małych Koszczycach (Śl. Ciesz.). S. Franciszka i Weroniki z Radeckich. Oż. 29. 6. 1924 z Jadwigą Karpińską. Uk. gimn. w Cieszynie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1908). Za czasów szk. czł. P. M. Szk., stow. ak. „Znicz" w Krakowie, Sokoła. 1914—1919 w w. austr. Podczas plebisc. na Śl. Ciesz. kier. biura praw. Od 1921 sędzia S. Apel. w Poznaniu; od 1922 S. A. w Katowicach, od 1932 wicepr. tegoż sądu. Czł. zarz. Tow. Przyj. Teatru Polsk.; czł. Koła Przyj. Strzelca, Śl. Tow. Prawn. Ogł. Uwagi do „Orzecznictwa sądów polskich". Odzn.: O. P. 3; M. N. Katowice, Wita Stwosza 4.

HANDZELEWICZ JÓZEF. Architekt Ceramik. * 20. 3. 1880 pod Warszawą. S. Maksymiliana i Doroty z Obiełów. Oż. 2. 8. 1914 z Marią Kucharską. Uk. gimn. w Warszawie, nast. politechn. w Darmstacie, gdzie był jednym z org. życia stud. i kursów dla robotn. Polaków. W 1920 ochotn. w. p. Od 1911 prakt. pryw. w Warszawie. W 1916 kier. wydz. bud. Kom. Ratunk. w Lublinie. Od 1918 kier. odbud. kraju przy Min. Spr. Wewn., gdzie prac. do inw. bolsz. Po wojnie prakt. pryw., m. in. wzniósł gmachy centrali P. K. O. przy ul. Świętokrzyskiej i Jasnej w Warszawie i Łodzi, gimn. im. Królowej Jadwigi w Warszawie. Od 1928 kier. Pomorsk. Zakł. Ceram. w Grudziądzu, prac. nad ulepszeniem prod. lekkiej ceramiki budowl. Opatent. szereg wynal., m. in. strop z pustaków ceram. pod nazwą „Pomorze". Na konk. architekt. zdobył I nagr. za projekt cerkwi w Tarnopolu, sokolni w Zakopanem, siedziby Tow. Kred. w Radomiu oraz II nagr. za ratusz we Lwowie i med. sr. za projekt osady fabr. w Wilnie. Ogł. art. w czasop. o budown. i ceramice budowl. Grudziądz, Pierackiego 68.

HANKA-KULESZA STEFAN, patrz: KULESZA-HANKA.

HANNYTKIEWICZ ADAM. Art.-mal. * 24. 12. 1887 w Krakowie. S. Edwarda i Wiktorii z Bukowskich. Oż. 24. 7. 1912 z Haliną Huberówną. Uk. szk. śr. i Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. Naucz. gimn. 1909—26. Prowadzi wł. szk. szt. piękn. 1926—1931. Człon.-zał. gr. art. „Plastyka". Wyst. w kraju i za gr., za pośredn. Tow. Popierania Sztuki Polsk. wśród Obcych, m. in. w Paryżu, Helsinkach, Stokholmie, Pradze, Wiedniu, Kopenhadze, Brukseli, Hadze i Amsterdamie. Otrz. 3 med. sr. i 1 brąz. Ogł. rec. z wystaw sztuki w Gazecie Zach. i Dzienniku Pozn. (1925—26). Poznań, Dąbrowskiego 25-a.

HAŃCZA (TOSIK) WŁADYSŁAW. Artysta dram. * 18. 5. 1905 w Łodzi. Syn Władysława i Karoliny z Chanieckich. Uk. gimn. humanist. im. ks. Ign. Skorupki w Łodzi (1924), wydz. humanist. uniwers. w Poznaniu (abs. 1929) oraz szk. dram. Stanisławy Wysockiej i Nuny Młodziejowskiej tamże. Na uniwers. nal.

do org. stud. m. in. 1926—27 prez. koła polonistów. Odtw. ról. charakt. oraz o podkładzie groteskowym, m. in.: Król Klaudiusz w ,,Hamlecie", Wernyhora w ,,Weselu", Król w ,,Cydzie", Kaifasz w ,,Judaszu", Nieśmiałowski w ,,Klubie kawalerów", Bagatelka w ,,Domu Otwartym", prof. Ambrosius w ,,Studentce" Vicky Baum. Poznań, al. Wielkopolska 33.

HARALD JERZY. Muzyk. Kompozytor. * 12. 11. 1910 w Poznaniu. S. Lucjana i Marii ze Słubickich. Uk. gimn. i szk. muz. w Poznaniu. Zał. i org. t-wa balet.-muz. w Chorzowie; org. i kier. śląsk. kwart. męsk. ,,Silesia". Od 1931 prac. na Śląsku nad zebraniem motywów reg. pieśni lud., oprac. je na kwartet męski z tow. fort. B. kier. ,,koncertu niespodzianek" w Polsk. Radio. Czł. Associated Copyright Limited w Londynie. Kompozycje: Miłość demona (bajka muz. do scenariusza P. Stacha), Góralu, czy ci nie żal? (dram. muz., oparty wył. na motywach Podhala); Królewna (bajka dla dzieci z ilustr. muz., tekst P. Stacha); Symfonia światów (fort.); Orzeł biały nad światem (fantazja pol.); etiudy, fantazje fortep., komedie muz. Chorzów I, Lwowska 5.

HARASCHIN-WYRWICZ LEON. Art. dramat. * 11. 5. 1885 w Krakowie. S. Józefa i Julii z Pilarskich. Oż. 11. 1. 1914 z Wiktorią Więckowską. Uk. szk. śr. w Krakowie. W 1920 ochotn. w. p. W 1905 wst. do teatru. Odtwórca typów polskich na estradzie. Monologista i humorysta. Autor wygł. przez siebie monologów i recytacyj. Kraków, Św. Filipa 23, tel. 1-14-94.

HARASSEK STEFAN. Dr fil. * 29. 9. 1890 w Krakowie. S. Henryka i Stefanii z Mydlarskich. Oż. 5. 7. 1928 z Zofią Ujwary. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. filoz. uniw. tamże i w Wiedniu. Od 1915 naucz. gimn., od 1917 współpr. Kom. Hist.-Fil. Pol. Ak. Um. Od 1926 doc. hist. fil. pol. Uniw. Jagiel. B. czł. i sekr. T-wa Filoz. Ogł.: Kant w Polsce przed rokiem 1830 (1916); Józef Gołuchowski, zarys życia i filozofii (1924); Piotr Duhem i Max Scheler o cechach narodowych nauki i filozofii (1932); Prolegomena do filozofii narodowej Trentowskiego (1933); Pozmysł i założenia epistemologiczne ,,filozofii narodowej" Trentowskiego (1935); Trentowski o filozofii narodów europejskich (1936); Ze studiów nad zagadnieniem wzniosłości w filozofii Kanta (1936). Kraków, Dominikańska 1.

HARHAT-ZAŁUSKI KAZIMIERZ MIECZYSŁAW. Dr praw. * 10. 1. 1896 w Komańczy, w Małopolsce. S. Piotra i Konstancji ze Swobodów. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. prawny Uniw. Jagiel. i Szk. Nauk Polit. w Krakowie. Od 1912 czł. Zw. Strzel. w Krakowie. 8. 8. 1914 wyr. z Oleandrów z oddz. strzel. Na fr. w Leg. Pol. do 1915. W 1915—17 sł. w w. austr.; ranny dwukr., w niewoli ros. do 1918. W 1918 jeden z org. Legionu Irkuckiego, pełnom. Rady Polit. Dalek.-Wsch. na okr. mandżurski. W 1919 of. łączn. w Misji Polit.-Wojsk. Daleko.-Wsch. W r. 1920 udz. w walkach pod Warszawą, w ofensywie na Chorzele. Od 1923 wicedyr. Izby Przem.-Handl. w Krakowie, czł. Tow. Ekonom. w Krakowie, czł. okr. Zw. Rezerw., prac. w org. sportowo-turyst. m. in. P. T. T. i P. Z. N. Ogł. art. w prasie codz. i fach. z dziedz. społ.-polit., wygł. prel. radiow. w rozgł. krak. i katowickiej. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Kraków, pl. Szczepański 5, tel. 1-71-10.

HARLENDER JAN. Prawnik. * 3. 12. 1887 w Jarosławiu. S. Franciszka i Anny z Giletów. Oż. 25. 7. 1915 z Walerią Irla. Uk. gimn. w Jarosławiu i wydz. praw. Uniw. J. Kaz. Czł. Pol. Dr. Strz. Do 1918 sł. w w. austr., nast. w w. p. Od 1921 por. rez. K. S. Sekr. zarz. miejsk. w Jarosławiu. Org. muzeum miejsk., czł. Tow. Miłośn. Star. Jarosławia. Współpr. czasop. Ogł. Szkice z przeszłości Jarosławia. Odzn. M. N. Jarosław, na Blichu 7.

HARTGLAS MAKSYMILIAN APOLINARY. Adw. * 7. 4. 1883 w Białej Podl. S. Kelmana i Aleksandry Debory z Rozencwajgów. Oż. 2. 7. 1909 z Chawą Ewą Rosenman. Uk. gimn. w Białej Podl. i wydz. prawny uniwers. warsz. w 1904 ze st. kand. praw. W czasie wojny świat. sł. w w. ros. W 1920 ochotn. w. p. Ławnik magistr. m. Siedlec, wicepr. rady miejskiej tamże (1917—1918), poseł na Sejm 1919 do 1930, prez. koła żyd. w sejmie i senacie 1926—1927, czł. Rady Adwok., w Warszawie od 1934, czł. Centr. Kom. Org. Sjonist. w Polsce od wielu lat. Ogł.: Terytorium a naród, Kryzys Bundu, Wozrożdiency i ich teoria, Zasady naszego programu politycznego i liczne art. w pismach polsk., żyd. i ros. Warszawa, Marszałkowska 81, tel. 9-69-41.

HASIŃSKI MAKSYMILIAN WŁADYSŁAW. Dr fil. * 11. 10. 1888 w Pępowie, pow. Gostyń Wlkp. S. Władysława i Kazimiery z Dymkowskich. Oż. 18. 5. 1932

ze Stefanią Gromadzką. Uk. gimn. w Śremie, stud. na uniw. w Jenie, Genewie i Wrocławiu. 1917—1918 w w. niem. na fr. zach. Brał udz. w plebisc. i w 3 powstaniu śl. Radca śl. urz. woj. i kier. oddz. ośw. pozaszk. wydz. ośw. publ. 1921—1926 kier. wydz. kult.-oświat. Zw. Obr. Kres. Zach. w Poznaniu, 1930—1932 w P. B. K., czł. zarz. podokr. Zw. Strzel. Ogł. art. w prasie codz. oraz z zakr. pracy spół.-oświat., w Oświacie Pozaszkol., Strażnicy Zach. i Zaraniu Śląskim. Odzn. O. P. 5. Katowice, Francuska 20, tel. nr 3-05-02.

HAUKE-NOWAK ALEKSANDER. Wojewoda łódzki. * 24. 2. 1896 w Warszawie. S. Leona i Anieli z Rudnickich. Oż. z Krystyną Pawłowicz. Uk. Szk. Realn. M. Rychłowskiego w Warszawie, wydz. hist. Uniw. J. P. (absolut.), Wyższą Szk. Woj. w Warszawie. Od 1911 prac. w skaut. w Warszawie oraz w „Zarzewiu". Od 1913 w Polsk. Druż. Strzel. 6. 7. 1914—1917 sł. w I br. Leg. Pol. 1917—1918 w P. O. W. w Wilnie, Ostrowie i Kielcach. 1918—1931 w w. p. Mjr dypl. rez. Prezes oddz. łódzk. Zw. Harc. Polsk., okr. łódzk. P. C. K., kmdt oddz. łódzk. koła 1 p. p. Leg., prezes T-wa Przyj. Młodz. Akad. w woj. łódzk. Ogł.: Z pamiętników strzelca (Warszawa 1917); Ze wspomnień skauta-legionisty (Warszawa 1935); szkice i notatki w różnych pismach. Odzn.: V. M. 5; K. N., O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. Św. Sawy 2. Łódź, Ogrodowa 15.

HAUPT EDWARD RYSZARD. Art.-rzeźbiarz. * 23. 7. 1893 w Skarboszewie, pow. Września. S. Alberta i Wiktorii z Leszczyńskich. Uk. szk. szt. piękn. w Berlinie (1913). 1914—18 sł. w w. niemiec. na fron. franc. Ucz. powst. wlkp. Kompozycje: Życie, Szatan, Salome, Wojna, Prawo ziemi, Kobieta w futrze, Judyta, Adoracja, Orka, Macierzyństwo, Madonna dla Belgii; pomnik J. Kasprowicza w Inowrocławiu (1931); portr.: Marsz. Piłsudskiego, kr. Belgii Leopolda III, gen. Wł. Sikorskiego, gen. Z. Zielińskiego, Edw. Ligockiego, E. Zegadłowicza; płaskorzeźby: marsz. Piłsudskiego, kr. Batorego, kr. Jadwigi (wyróżn. na wyst. w Pradze Czeskiej, w Belgii i Holandii); szereg pomnik. dla wojska. Wyróżn. przez prasę polską, belg., franc., czeską. Odzn.: K. N., M. za W. Poznań, Pierackiego 19.

HAUPTMAN JAN. Dziennikarz sportowy. * 27. 11. 1908 w Warszawie. Uk. gimn. im. M. Reya w Warszawie. Czł. kl. sp. „Warszawianka" i polskiej YMCA. Wiceprez. Międzynar. Zw. Dziennikarzy Sport. od 1932. Inicjat. i org. spotkań sport. polsko-belgijskich w piłce nożnej, lekkiej atletyce i boksie. Współprac. Ilustr. Kur. Codz. Zamieszkuje w Belgii.

de HAUSER EDMUND. Gen. dyw. w st. sp. * 23. 12. 1868 w Bóbrce (Młp.). S. Teodora i Józefy z Pieńczakowskich. Oż. 30. 8. 1918 z Anną Klinger. Uk. Wyż. Szk. Woj. w Wiedniu. Sł. w w. austr. W w. p. od 1919. Szef Dep. Pers. M. S. Wojsk., dca obozu warow. w Toruniu, dca 26 dyw. piech., zca dcy O. K. II, zca dcy O. K. VII. Gen. dyw. od r. 1924. Czynny w Sokole. Zw. Harc. Polsk., P. W., Zw. Powstańców i innych. Ogł.: Ogólne zasady awans. ofic. zawod. (Bellona 1934). Odzn.: V. M. 5, K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Poznań, Drużbackiej 8.

HAUSNER ARTUR WALENTY. Inż. Polityk. * we Lwowie. Uk. polit. w Zurychu. W gimn. a nast. na polit. prac. w partii socjalist. i obok Hudeca i Diamanda należ. do najcz. organiz. part. we Lwowie. W czasie wojny czł. N. K. N.; deleg. przez koła niepodl. do St. Zj. A. P. wraz z Młynarskim i prof. Raciborskim, agit. tam za akcją zbrojną przeciw Rosji i zorg. 200 komit. Obr. Narod., W 1915 powr. do kraju i wstąp. do Leg., w których sł. do likwid., prow. dział propag. w Poznańskiem. Uczest. walk o Lwów i Przemyśl, wciąg. do walki masy robotnicze, głównie kolejarzy. W 1919 poseł do Sejmu Ustawod., 1922 wybr. ponow. Radny m. Lwowa. Ogł. art. publicyst. w czasop. partyjn. oraz brosz. o rozbud. miast i o znaczeniu przemysłu budowl.

HAUSWALD EDWIN. Inż.-mechanik. * 3. 9. 1868 we Lwowie. S. Ottona i Karoliny z Langów. Uk. gimn. i wydz. bud. maszyn Polit. Lwowskiej (1891), stud. uzup. z działu konstr. maszyn i elektrot. w Berlinie i Zurychu. Nast. prac. przy bud. kolei elektr. we Lwowie, w zakł. Siemens i Halske w Wiedniu oraz w fabr. akumulat. Pollaka we Frankfurcie n/M. Od 1903 prof. części maszyn i kotłów polit. we Lwowie, w 1904 zainaug. pierwsze w Europie wykł. zasad org. i zarządu przedsiębiorstw przemysł. Prez.

Tow. Politechn. 1912—16, wicepr. Pol. Tow. Ekonom. od 1928, czł.-zał. Ak. Nauk Techn. w Warszawie, czł. Inst. Nauk Org. w Warszawie, rektor polit. w l. 1912—13 i dwukr. dziekan wydz. Ogł. m. in.: Elektrische Bahnen mit Akkumulatorenbetrieb (1898), Organizacja i zarząd przedsiębiorstw (1904), Przestrzenne diagramy momentów w wałach korbowych (1918), Teoria dział. połączeń nitowanych (1926), Naukowa org. syst. Taylora (1926), Akord czasowy i systemy premiowe (1926), Przemysł (1926), Kinetyka kosztów produkcji (1929) oraz liczne art. w Czasop. Techn., Przegl. Techn., Przegl. Org. i Przegl. Ekonom. Odzn.: O. P. 3; K. Z. zł. Lwów, Politechnika.

HAWLING FRANCISZEK ANDRZEJ. Inż.-elektryk. * 1. 4. 1896 we Lwowie. S. Michała i Agnieszki z Cińciów. Ożen. 26. 12. 1926 z Izabelą Wolańską. Uk. wydz. elektrotechn. Polit. Lwowsk. Nal. do tajn. kółek samokształc., Druż. Harc. i Druż. Strzel. Sł. w Legion. Wsch. Ucz. obr. Lwowa, nast. w walk. na kres. wsch. i w kam. łotewsk. Of. rez. Zaprzys. biegły Izby Przem.-Handl., insp. gen. Dyr. kopalń Wspólnoty Int. Czł.: Stow. Inż. i Techn. woj. śląsk., Stow. Elektr. Polsk., org. b. wojsk., czł. kom. red. Przyrody i Techniki. Odzn.: K. W., M. za W. Siemianowice, Katowicka 16, tel. 2-33-51.

HAWRYŁKIEWICZ JAN. Art. - malarz. Dekor. * 11. 7. 1902 w Wilnie. S. Jana i Antoniny z Pawłowiczów. Ożen. 26. 12. 1933 z Wandą Bobulec. Uk. gimn. w Tambowie (Rosja), wydz. szt. piękn. Uniw. Stef. Bat. pod kier. prof. L. Ślendzińskiego i F. Ruszczyca, stud. u prof. W. Drabika w Warszawie oraz w Paryżu (1931 i 1937, jako stypend. Min. W. R. i O. P.). Prac. jako dekor. teatr. w Wilnie, Warszawie i Grodnie. Od 1933 dekor. teatru miejsk. w Bydgoszczy. Wyst. w Zachęcie warsz. (6-kr.), w Wilnie i Bydgoszczy (zaszcz. wyróżn. za obraz „Zima"). Udz. w 2 wyst. dekor. (1929) i w wystawie parysk. Proj. szer. dekor. do szt., m. in.: Zburzenie Jerozolimy; Fantazy; Balladyna. Proj. wyst. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy. Wyk. szer. rys. ołówk. i sangwiną. Bydgoszcz, 3 maja 20 m. 7.

HĄCIA KAZIMIERZ. * 19. 11. 1877. Stud. prawo i ekonom. Brał udział w org. Min. Przem. i Handlu, od 16. 1. do 12. 8. 1919 minister. Dyr. inst. bank. w Poznaniu. Odzn. O. P. 3.

HEBDA JÓZEF. Sportowiec. * 17. 10. 1906 we Lwowie. Uk. szk. handl. Urz. f-my „Polmin". W 1928 i 1929 zdobył nagr. w marszu Sulejówek—Belweder, I m. w skoku wzwyż (164), III m. w biegu na 400 m (58,3). Wielokr. brał udział w rozgr. ten. o puhar Davisa. Mistrz tenis. Polski 1932, 1933 i 1935. W 1931, 32, 33, 34, 35 zdobył mistrz.: Lwowa, Warszawy, Poznania, Katowic, Rabki, Krynicy, Zakopanego, Iwonicza, Meranu, Cannes, Truskawca, Hamburga, Wiednia, Jarosławia, Zoppot. Udział w wielu meczach międzyn. Zwycięzca Mencla (Czechosłowacja), Mac Grahama (Australia), Borotry (Francja), Pallady, Henkla, Kukuljevitcha (Jugosł.).

HEFTLER NATAN. Dr med. * 19. 3. 1866 we Lwowie. S. Salomona i Jeti z Kuglów. Oż. 30. 6. 1895 z Klarą Kugel. Uk. gimn. w Tarnopolu, studia med. na uniw. w Krakowie, dypl. w Wiedniu (1895). W l. 1918—1919 lekarz wojskowy. Lek. miejski, sądowy, kolej. szkoln. w Ustrzykach Dolnych. Czł. tow. kult.-oświat. i społ. na terenie pow. leskiego, wydział. L. O. P. P., instr. kursu przeciwgazow. Ogłosił kilkanaście nowel w gaz. polic. Na Posterunku (Warszawa) i kilka dram. wyst. przez sceny amat. Ustrzyki Dolne, 345.

HEILPERN ADAM. Dr fil. Pedagog. * 6. 4. 1880 w Pieniakach obok Brodów. S. Salomona i Otylii. Ożen. w 1917 z Rozalią Zięba. Uk. gimn. we Lwowie, nast. wydz. fil. Uniw. J. Kaz. (1902), specj. w język. słowiańsk. na uniw. w Wiedniu (d-rat 1904). Jako ucz. czł. tow. „Promień". Och. w. p. 1920, wyd. Gaz. Żołn., prow. akcję propagand. i werbunk. Od 1905 naucz. gimn. w Jaśle, od 1906 w Przemyślu i Tarnopolu, gdzie od 1930 dyr. II gimn. Zał. koła T. S. L. w Skałacie (w zarz. od 20. 1). Prow. sekcję oświat. w Zw. Strzel. Prac. w Podolsk. Tow. Przyj. Nauk. Współred. Książki przodownika pracy społ. Współpr. wielu czasop. nauk. Ogł. art. z dziedz. językozn. i literat. Tarnopol, Konarskiego 2.

HEIMAN - JARECKI ALEKSANDER. * 11. 9. 1886 w Łodzi. S. Edwarda i Heleny z Szyfferów. Oż. 9. 7. 1933 z Bro-

nisławą Kojałłowicz. Uk. łódzką szk. handlową oraz Manchester School of Technology. W 1920 sł. w w. p. Prezes sp. akc. wyr. bawełn. „Wola" w Warszawie od 1933. Prezes Zw. Włókien. Państwa Polsk. Od 1934 senator R. P. Ogł. liczne art. w Biul. Tow. Polski Gosp. i w Polityce Gospod. Łódź, Piotrkowska 125.

HEITZMAN MARIAN. Dr fil. * 20. 10. 1899 w Brodach. S. Henryka i Kazimiery z Szaynów. Uk. gimn. Nowodworskiego (św. Anny) w Krakowie (1917), nast. wydz. fil. Uniw. Jag. (1924), stud. w Sorbonie (do 1926) oraz na uniw. w Londynie, Rzymie, Florencji. W 1920 ochot. w. p. Bibliot. Muzeum ks. ks. Czartoryskich w Krakowie 1925—28, asyst. Uniw. Jag. i wykł. Wyższ. Stud. Handl. w Krakowie od 1928, wykł. Uniw. Jag. od 1929, doc. hist. fil. od 1930, prof. 1932—34. Współpr. kom. hist.-fil. Pol. Ak. Um. Ogł.: Jana Wyclifa traktat „de Universalibus" i jego wpływ na uniw. praski i krakowski (1926); Mikołaj Hill (1928); Istota renesansu (1930); Nauka i uczony a społeczeństwo na tle hist. (Warszawa 1931); Jan Locke: Myśli o wychowaniu (przekł., wstęp i obj. 1931) oraz szereg prac w Kwart. Filoz., Cooperation Intellectuelle, Giorn. Crit. della Fil. Ital. Od 1936 współred. Kwart. Filoz. Kraków, Piłsudskiego 4, tel. 1-74-33.

HELJASZ ZYGMUNT. Sportowiec. * 1908 w Poznaniu. Mistrz Polski w rzucie kulą od 1928; kilkakr. mistrz w rzucie dyskiem, Na Igrz. Olimp. w 1932 zajął w rzucie kulą 7 miejsce. Posiada rek. Polski w rzucie kulą (16 m 05), który był rekordem świat. w rzucie dyskiem jednorącz (28 m 75), w rzucie dyskiem oburącz (46 m 26). Reprezent. Polskę 22 r. odnosząc 14 zwyc.

HELLER JÓZEF. Dr wszechnauk lek. * 3. 1. 1896 we Lwowie. S. Samuela i Gustawy. Uk. wydz. med. Uniw. Jana Kaz. (1922). Od 1911 w Druż. Harc., 1912—1914 w Druż. Strzel., od 1914 w I bryg. Leg. na fr., po kryz. przys. w w. austr. na fr. włosk. Od 1918 w w. p., pocz. w sł. liniow., nast. podlek. Uczestn. III powst. g.-śl. Kpt.-lek. rez. Od 1922 st. asyst. Uniw. Jana Kaz. Wicepr. oddz. i czł. zarz. okr. Zw. Leg., czł. kom. rew. Z. S., 1933—1935 wicepr. Z. S.; prez. obw. lwowsk. Zw. Lek. Ogł.: Fizjologia porównawcza i 26 in. prac. Odzn.: K. N., K. W. Lwów, Pomorska 1.

HELLER HENRYK. Kompozytor. Pedagog. * 15. 4. 1876 w Szumsku, woj. wołyńskie. S. Abrahama i Elizy z Rosenów. Uk. stud. muz. w Warszawie u prof. M. Rosena 1889 — 1891 u prof. Lotto 1892 do 1894 (nauka gry skrzypc.) i u porf. Bensmana 1895 do 1897 (nauka teorii). Ogł.: Nauka flażoletów skrzypcowych. Pojedyncze, podwójne, potrójne i poczwórne flażolety (1926-27), Flażolety skrzypcowe do akustyki muzycznej (1929), Szkoła na skrzypce (1933), Teoria muzyki dla skrzypków (1934); art. i rec. w fach. czasop. muz.; komp. „Suita"; oprac. i opalc. koncertów i in.

estrad. utw. skrzypc. Warszawa, Królewska 49, tel. 2-64-09.

HELLER WŁADYSŁAW STEFAN. Inż. * 2. 9. 1890 w Krakowie. S. Ludwika i Aleksandry z Hławskich. Uk. szk. śr. w Chyrowie i polit. w Dreźnie. Przez czas wojny prac. w przem. wojennym. Dyr. techn. S. A. Polskie Radio. Prac. w dziedz. radiotechn. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Koszykowa 8, m. 4. tel. 8-65-35.

HELLWIG BRONISŁAW. Agronom. * 4. 8. 1889 w Bełchatowie, pod Piotrkowem. Prac. w dziedzinie roln. doświadczaln. i roln. kraj. gorących. W 1919 kier. zakł. doświadcz. w Kisielnicy i Elżbiecinie pod Łomżą. W l. 1929—1930 podr. dla studiów roln. kraj. gorących. Prac. w Inst. Roln. Kolonialnego w Nogent-sur-Marne pod Paryżem oraz w Inst. Agr. st. São Paulo w Campinas. Doradca b. Urz. Emigr., ref. doświadczaln. i nauki roln. w Min. Rol. i Ref. Roln. Wicepr. sekcji badań terenowych L. M. i K., czł. Nauk. Inst. Emigr. i Kolonialn., wykład. Studium Nauk Migrac. i Kolonialnych. Ogł. m. in.: Wrażenia rolnicze spod zwrotnika (Gaz. Rol. 1930, nr 1); Wrażenia rolnicze z Parany (tamże 1930, nr 24); Kawa — uprawa krzewu kawowego (Warszawa 1930); Rolnictwo krajów podzwrotn., podr. dla kolonistów wsp. z Jerzym Jachowskim (Warszawa 1932).

HELSZTYŃSKI STANISŁAW. Dr fil. Literat. Poeta. * 13. 4. 1891 w Kosowie n. Obrą, pow. gostyński. S. Tomasza i Zuzanny z Klupsiów. Ożenił 11. 4. 1925 z Aleksandrą Janiną Polską. Uk. szkołę śr. ks. ks. Misjonarzy w Krakowie, tamże stud. teologię i nauki bibl.; stud. neofilol. na uniw. w Monasterze, Monachium, Poznaniu i Warszawie, gdzie uz. drat za rozprawę: Polskie przykłady Miltona i Pope'a. W 1917 do 1918 sł. w wojsku niem. na fr. zach. W 1919—1920 w w. p. Por. rez. Asyst. Uniw. J. Piłsudskiego (od 1929), nauczyciel gimn. oraz prof.

Inst. Bad. Handl. i Orient. Współprac. pism lit., zbieracz starej rzeźby lud. w rejonie Wielkopolski. Utw. muzeum pryw. snycerstwa wiejsk. w Kosowie n. Obrą. Ogł. 8 tomów poezyj z cyklu Nad Wartą, Notecią i Obrą, z których najważn. Mnich opactwa lubińskiego; przygot. do druku 3 t. Listów i pism publicyst. Przybyszewskiego (1936); wydał szereg dzieł Szekspira, Byrona i 64 poetów współcz. Anglii w antologii Liryka angielska XX wieku. Z tłum. bibl. ogł.: Pieśń nad pieśniami, Księga Ozeasza i Proroctwo Amosa. Odzn. M. za W. Warszawa, Grottgera 19, tel. 4-05-48.

HEŁCZYŃSKI BRONISŁAW. Dr praw. * 22. 10. 1890 w Bortatyczach, pow. zamojskiego. S. Aleksandra i Bronisławy z Zakrzewskich. Ożenił się 11. 4. 1920 z Natalią Kulczycką. Uk. gimn. w Krakowie w 1909 oraz wydz. prawny Uniw. Jagiel. W 1903 ucz. prac. tajnych kółek samokszt. w Warszawie oraz w strajku szk. (1905). Czł. Tow. „Zet", org. młodzieżowej „Zarzewie" i Druż. Strzel. W okresie 1910—11, w zw. z dział. niepodl. więz. w ciągu 9 mies. 8. 8. 1914—1916 sł. w 5 p. p. Leg. Pol. W 1915 ranny pod Konarami. 1916—17 w. P. O. W. W 1920 (7—12) sł. ochotn. w w. p. Po wojnie prac. w Prez. Rady Min., nast. szef Kanc. Cyw. Prezydenta Rzpl., ost. pierwszy prez. Najw. Tryb. Admin. prof. tyt. prawa handlowego Uniw. Jagiel. Wiceprezes Świat. Zw. Polaków z Za gr., prez. zarz. Fund. Szkoln. Polsk. Za gr., prez. Tow. Pom. Dzieciom i Młodz. Pol. w Niemczech, prez. Stow. Uczestn. Ruchu Niepodległ. „Zarzewie", czł. zarz. koła b. żołn. 5 p. p. Leg., prez. Polsk. Stow. Prawa Morsk. Ogłosił szereg prac z dziedz. prawa, m. in.: Komentarz do rozporządzeń Prezydenta R. P. z dn. 14. 5. 1924 o przerachowaniu zobowiązań prywatnoprawnych (wsp. z prof. Fr. Zollem (1924, i 1925), Ubezpieczenia na cudzy rachunek (1927), Komercjalizacja przedsiębiorstw państwowych (1929), Kupiec i czynności handlowe w świetle polskiego prawa międzynarodowego prywatnego (1935). Odzn.: O. P. 4 i 1, K. N., K. W., K. Z. zł., Kor. Rum. 1, jugosł. Św. Sawy 1, fr. L. H. 3, est. Kaitselit 2. Warszawa, Marszałkowska 153, tel. 6-61-11.

HEŁM-PIRGO ADAM. Inż.-arch. * 1892 we Lwowie. Uk. wydz. arch. Polit. Lwowskiej. Dyr. Urz. Budowl. w Zakopanem od 1926. Prace budowl.: hotel Riviera polska w Gdyni (1921); dom zdrowia pracown. Banku Polskiego (1926), willa Strzelista (1928), sanatorium tow. Odrodzenie (1931) w Zakopanem; oprac. plan regulac. Zakopanego wraz z arch. K. Stryjeńskim. Ogł. Sprawa Tatr, rozwój Podhala i Zakopanego (1930), art. o stylu zakop. Zakopane, bulw. Słowackiego, „Strzelista".

HEŁMSKI LUDWIK. Dr praw., * 3. 8. 1883 w Lubli (Młp.). S. Błażeja i Agnieszki z Matyków. Ożenił się 29. 12. 1916 z Heleną Kras. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. Podczas wojny świat. sł. w w. austr., nast. w w. p. Of. rez. kaw. B. pierwszy polski prezydent Gniezna; b. nacz. wydz. pracy i opieki społ. woj. śląsk. w ciągu 13 l. Wicedyr. Zakł. Ubezp. Społ. Ogł. art. w czasop. z zakr. zagadn. społeczn. Katowice, Reymonta 2, tel. 3-33-03.

HEMAR (HESZELES) MARIAN. Literat. * 6. 4. 1901 we Lwowie. S. Ignacego i Berty z Lemów. Uk. gimn. 7 we Lwowie, odb. stud. na wydz. med. i fil. Uniw. Jana Kaz., stud. muz. i scen. W 1919 do 1920 sł. ochotn. w w. p. Autor sztuk: Dwaj panowie B. (Teatr Polski w Warszawie), Firma; oprac. i przerob. szereg sztuk zagr. m. in.: Piękną Helenę. Kier. lit. Qui Pro Quo, Bandy, Cyrulika Warszawskiego. W sezonie teatr. 1933—34 kier. teatr. NowaKomedia w Warszawie. Autor kilkuset piosenek i melodyj. Ogł. tom wierszy satyr. i lir. pt. Koń trojański (1936). Współpr. red. Wiad. Lit. Warszawa, Fredry 2, tel. 6-82-28.

HEMPEL JOACHIM. Inż. górn. * 16. 5. 1858 w Warszawie. Ożenił się w 1889 z Anną Bądzyńską. Uk. szk. techn. na Śląsku i Akad. Górn. w Leoben (1895). Po uk. studiów inż. w kopaln., nast. dyr. Po wojnie komis. na okr. kiel. podczas wyb. do Sejmu Ustawodawcz., czł. wydz. pow. i czł. sejm. W 1919 starosta w Kielcach. Senator R. P. Czł. licznych inst. społ. w Kielcach, m. in. kurat. szpit. dla dzieci w Kielcach i Szk. Roln. w Podzamczu. Odzn.: K. Z., węg. Med. Zasł. Warszawa, Sienkiewicza 4, Wolica p. Chęciny.

HEMPEL STANISŁAW. Dr nauk techn. * 6. 11. 1892 w Tucznej, pod Białą Podlaską. S. Józefa i Jadwigi z Drabińskich. Ożenił się 24. 10. 1921 z Jadwigą Przybylską. Uk. wyższą szk. real. w Parnawie oraz wydz. dróg i mostów Polit. Warsz. W 1920 ochotn. w. p. Ogł.: Ugięcie łuku trójprzegubowego (1931), Nowy sposób mierzenia przesunięć w specjalnych wypadkach (1932), Racjonalne formy łuków w zastosowaniu do mostów (Lwów 1932),

Drewniane konstrukc. inżynierskie (1933), Konstrukcje szkieletowe żelazne (1933), Oszczędność w najprostszych i najczęściej stosowanych konstrukcjach żelaznych (1933), Wykresy do wymiarowania przekroi żelbetowych prostokątnych ściskanych mimośrodowo (1934), Użycie starych szyn w budownictwie (1934), Statyka (1934), O palach utwierdzonych w gruncie (1935), oraz szereg prac w czasop.: Cement, Biulet. koła Inż. Dr. i Most., Przegl. Techn., Dom, Osiedle i Mieszk., Arch. i Bud., Przegl. Budowl. Odzn.: K. Z. sr. Warszawa, Belwederska 48, tel. 8-84-29.

HEMPEL STANISŁAW. Dyplomata. * 9. 3. 1891. W służbie dypl. od 24. 5. 1919. 22. 4. 1921 — 1. 5. 23 radca w dep. polit.-ekon. M. S. Z. 18. 7. 24 — 15. 12. 24 chargé d'affaires w Pradze. Od 1. 5. 25 chargé d'aff. pos. w Teheranie, od 11. 10. 28 pos. nadzw. i min. pełn. tamże, od 22. 12. 32 pos. nadzw. i min. pełn. przy rządzie król. Iraku z siedz. w Teheranie. Odzn.: K. N., K. W. 2., M. 10-l. O. N., jugosł. Św. Sawy 2, Kor. Rum. 3, perski „Medal Pahlevi".

HENNEBERG KAROL. Inż.-technolog. * 30. 7. 1866 w Szpikowie, na Podolu. S. Ludwika Konrada i Adeli Marianny z Biernackich. Oż. 6. 2. 1893 z Marią Kagadiejew. Ukoń. szk. realną w Odessie, nast. Inst. Technol. w Petersburgu. Odbył szereg podróży za gr., stud. cukrownictwo, papiernictwo, ceramikę mat. bud. 1895 do 1917 dyr. zarz. cukrowni w Szpikowie, na Podolu i w Sitkówce, w Kijowszczyźnie; czł. kom. rew. cukr. Stara Sieniawa na Podolu, współakcj. i czł. zarz. cukr. Lutowka p. Charkowem. Podcz. rew. prac. w Kooper. Ziemstw Zach. w Kijowie. 1922—1925 kier. techn. f-ki „B-cia Henneberg" w Warszawie. Od 1926 dyr. Urz. Probier. tamże. Od 1925 prac. w Inst. Nauk. Org. Stud. nauk. org. w Czechosłow. W 1928 przepr. badanie org. Miejskich Zakł. Zaopatr. m. Warszawy. Od 1933 czł. nadzw. Inst. Nauk. Org. i Kierown. Warszawa, Miedziana 5 m. 8, tel. 2-64-51.

HENNEBERG WILHELM KAROL. Inż.-arch. * 2. 3. 1891 w Warszawie. S. Wilhelma Edwarda i Walerii z Rutkowskich. Oż. 9.9.1919 z Wandą Marią Korczak Jeśman-Synkowską. Uk. wydz. archit. Polit. Warsz., stud. inż. ląd. w Wiedniu i w Grazu. Sztukę i ekonomię na uniw. w Warszawie. W 1906 ucz. walki o szk. polską. 1911—14 udz. w Filarecji, Zw. Strzel. (w Grazu). 1916—18 w P. O. W. 1918—21 sł. w w. p. Ppor. rez. B. st. asyst. katedry budown. monum. na polit. w Warszawie. B. kier. ref. budowl. w Kier. Zaop. Aeronautyki (1929—34); radca wydz. sztuki Min. W. R. i O. P. Prac. w komis. S. A. P., prezes T-wa Polsko-Węgiersk., czł. org. b. wojsk. Ucz. wielu konkursów, m. in.: w Paryżu 1923, uz. I i II nagr. za plany bud. publ. i mieszk. Konserwator zabytków. Odzn.: K. N., K. W. 2, M. za W., węg. K. Zasł. 3, fr. Gw. Czarnej Beninu. Warszawa, Chłodna 22 m. 1, tel. 6-96-09.

de HENNING MICHAELIS EUGENIUSZ, patrz: MICHAELIS de HENNING.

HENRYCH ADAM. Inż.-arch. * 30. 11. 1869 w Warcie, pow. sieradzki. S. Ludwika i Felicji z Tymienieckich. Oż. 15. 10. 1895 z Wandą Karską. Uk. gimn. w Kaliszu, wyż. szk. rzem. w Łodzi (1988), nast. Inst. Inż. Cyw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1894) z dypl. I st. i med. sr. W latach 1894 do 1918 arch. miejski w Eupatorii (Krym) gdzie był m. in.: prez. Tow. Pomocy Ofiarom Wojny, org. i prez. Domu Polsk., prez. Polsk. Tow. Dobrocz., prez. komit. bud. kośc. katolick., przew. grupy emigr. w przejeździe do Polski. W 1919 wst. do w. p. Od 1925 płk w st. sp. Wyk. ok. 2 000 budowli i świątyń różnych wyznań w Rosji. Otrz. 7 nagr. konkurs. Warszawa, Kopernika nr 12 m. 16, tel. 2-12-66.

HENSEL GUSTAW. Inż.-mech. * 15. 3. 1878 w Moskwie. S. Gustawa i Heleny z Czajczyńskich. Oż. 21. 11. 1901 z Anną Delie. Uk. Ces. Szk. Techn. w Moskwie (1901). 1917—1919 doc. w Moskiewskim Inst. Handl. (wydz. techn.), jednocz. prac. jako konstr. maszyn elektr. Tow. Mosk. Zakł. Elektrot. 1919—1921 prof. elektrot. i urz. elektr. w moskiewskim Inst. Miern. Deleg. urz. wojsk. Polaków mosk. gł. wojsk. skł. inżyn. do Zw. Wojsk. Pol. garnizonu m. Moskwy (1917), nast. czł. komit. op. nad zakł. i jeńcami wojen. w Moskwie (1919—1920). Po powr. do kraju radca stały urz. patent. R. P. (1922—1929), kier. wydz. elektr. w Państw. Szk. Bud. Maszyn i Elektrotechn. im. H. Wawelberga i S. Rotwanda (1922—1929), nacz. wydz., nast. wizyt. szk. techn.-przemysł.

w Min. W. R. i O. P. (od 1929) i wykł. Encyklop. Elektrot. (wykł. zlecone) w Polit. Warsz. (od 1933). Ogł. szereg podr. i prac z dziedz. elektrot. w języku pol. i ros., oraz artykuły z dziedziny filozofii, m. in.: Próba filozoficznego ugruntowania światopoglądu (dwutyg. „Zet", nr 1 i 2 1934). Warszawa, Mokotowska 6, tel. 8-35-06.

HERBACZEWSKI BOLESŁAW SZCZĘSNY. Literat. Publicysta. * 19. 6. 1875 w Łankieliszkach, w Suwalskiem. S. Kajetana i Marii Magdaleny z Linków. Oż. 28. 5. 1916 z Ireną Prawdzic - Stróżewską. Uk. gimn. klas. w Mariampolu i metropolit. rz.kat. sem. duch., stud. hist., lit. i filozof. u prof. P. Chmielowskiego, A. Mahrburga, M. Masoniusa, T. Korzona, Wł. Smoleńskiego, w Wolnej Wszechn. Pol. w Warszawie. Przed w. świat. czł. tjn. kół oświat. i niepodl. Współprac. tajn. pism. miejsc. i zakord. Więziony kilkakr. W 1918 kom. rządu polsk. na pow. sejneński, nast. mian. star. tamże. W 1920 dyr. depart. adm. zarz. cyw. ziem Wołynia i Podola. Od 1924 insp. dyr. Fund. Bezrob. przy Min. P. i O. S., Org. i I prez. Zw. Zawod. prac. Fund. Bezrob. Ogł.: Ostatni kosz, sztuka odzn. I nagr. na konk. lwowskim (1907), Młoda Litwa, nowele (1907), Don Juan Moderne, komedia nagr. na konk. łódzkim (1908), Wiesław K. Brodzińskiego, nowe opracowanie z przedmową i koment. (1909), Błędny rycerz, opowieść (1910), Melodeklamacja do muzyki Fr. Chopina, seria I (1911), Słowo pożegnalne nad grobem autora Parakleta-Ziemica ks. A. W. Szandlerowskiego (1911), Zadumy, księga dusz cichych, poezje (1911), Jako bogowie, opowieść liryczna (1912), Słowa — 366 myśli i parafraz o Polsce, o Bogu i człowieku, o życiu i miłości (1915) oraz szereg utw. liter. i prace publicyst. w czasopism. Wygł. liczne odczyty, m. in. Proroctwa Mickiewicza o odrodzeniu Polski (Filharm. Warsz. 1917). Red. Młodej Polski 1905—1906. Warszawa, Lwowska 11.

HERBURT-PAWŁOWSKA ALDONA. Art. dram. * na Uralu (Rosja) C. Czesława i Marii z Uziembłów. Uk. gimn. w Wilnie, nast. wyższe kursy lit.-fil. im. A. Baranieckiego w Krakowie i szk. aplikac. (artyst.) w Warszawie. Za czasów szk. nal. do P. P. S. (Fr. Rew.). B. czł. Zw. Równoupr. Kobiet w Krakowie i Wilnie. Czł. rzecz. Z. A. S. P., czł. org. społ. i dobrocz. Na scenie od 1912 (debiut w Teatrze Małym Zalewskiego). W 1919 w Teatrze Polskim, w 1920 w T. Letnim nast. w Teatrze Ćwiklińskiej i Fertnera w Warszawie; od 1930 w teatrach miejskich w Wilnie. Występ. w rolach naiwnocharakteryst., amantek, komiczno-charakteryst. Warszawa, Wspólna 26 m. 15, tel. 8-35-70.

HERNES TADEUSZ ZYGMUNT. Liter. Dziennik. * 8. 8. 1906 w Borzykowie, pow. wrzesiński. S. Karola i Stanisławy z Budzyńskich. Uk. gimn. w Poznaniu, stud. na wydz. bud. masz. politechn. w Gdańsku oraz prawo i polonist. na Uniw. Poznańsk. Ppor. rez. Zał. i prez. klubu liter.-art. „Stratosfera" w Poznaniu. Ogł. feliet. (od 1927) w Kur. Poznańsk., Ilustr. Polsk., Orędowniku, Wiciach Wlkp., Gaz. Polsk.; wygł. feliet. w Polsk. Radio. Poznań, Wysoka 4, tel. 33-07.

HERSE BOGUSŁAW WŁADYSŁAW. Kupiec. * 13. 9. 1872. S. Bogusława i Filipiny z Kottków. Oż. 4. 1. 1899 z Emilią Henryką Limprecht. Uk. École des Hautes Études Commerciales w Paryżu. Wspóln., nast. prez. zarz. f. Bogusław Herse. Sędzia handl., czł. rady B. P., prez. Stow. Kupców Polsk.; prez. rady nadz. Zrzesz. Kup. Polsk., wicepr. Centr. Zw. Pol. Przem. Górn. Handlu i Fin., wicepr. Izby Przem.-Handlow. w Warszawie, wicepr. Międzynar. Izby Handl. w Paryżu, prez. Izby Handlow. Polsko-Franc. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 5 i 4. Warszawa, Marszałkowska 150.

HERSE WANDA. Dyr. zarz. tow. akc. „Urania". * 8. 6. 1885 w Warszawie. C. Adama Szczepana Jana i Joanny z Temlerów. Uk. szk. handl. w Paryżu. W 1905 prac. dorywczo w P. P. S. w Warszawie, nast. w org. szkolnictwa tamże. Zał. i prez. Klubu Wioślarek w Warszawie, prezeska Warsz. Stow. Spoż. W czasie wojny pol. bolszew. kier. lotnego oddz. sanit. wiośl. (pociąg sanit. Lida-Kowel). Komp.: figurę królowej Jadwigi na wystawę kobiet w Pradze Czeskiej (1912), oprawy książek wyst. w Zachęcie w 1916, kostiumy teatralne Salomei Kruszelnickiej, Federowiczowej, Jadwigi Mrozowskiej. Warszawa, pl. Dąbrowskiego 9, tel. 5-85-60.

HERSTAL STANISŁAW. Mgr praw. Art.-mal. Grafik. * 2. 8. 1908 w Krakowie. S. Stefana i Stefanii z Rzędow-

skich. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel., Ak. Szt. Piękn. z egz. naucz. w Krakowie. A. S. P. w Paryżu. Podczas studiów uniw. czyn. w org. akad. Z. A. M. Z. i in. w Krakowie, nast. repr. Z. A. P. A. P. oraz Głosu Plastyków w Paryżu. Sekr. Zw. Zaw. Pol. Art. Pl. w Krakowie. Ogł. art. w Tygodn. Artyst., Przegl. Teatr. i Film., Nowym Dzienniku, Głosie Plastyków. Od 1930 wyst. portr., martwą nat., graf. użytk. i architekt. wnętrz. w krakow. „Domu Artystów"; w Paryżu: „Les moins de trente ans", Salon de Tuileries" (kilkakr.), „Peinture à la détrempe", „Salon d'été", „Carmine". Kraków, Sławkowska 12, m. 5, tel. 1-58-59.

HERSZAFT ADAM. Art.-mal. i grafik. * 20. 4. 1886 w Warszawie. Stud. w Ak. Szt. Piękn. w Paryżu, nast. w Niemczech i we Włoszech. Uprawia malarstwo portretowe i komp. figuralne („Lato"). Wyk. szereg akwafort, m. in. portret ks. Józefa Poniatowskiego, kościół o. o. bernardynów w Warszawie, portret Prezydenta Rzeczypospolit. Ign. Mościckiego, „Lato" z obrazu tej nazwy. Warszawa, Hipoteczna 3, tel. 2-56-77.

HERTZ AMELIA. Dr fil. Literatka. * 15. 10. 1878 w Warszawie. C. Maksymiliana i Pauliny z Landów. Uk. wydz. filoz. uniw. w Berlinie, Szkołę Archeolog. Louvre'u w Paryżu (1913). Doc. Wolnej Wszechn. Pol., naucz. szk. śred. Ogł. m. in. dram.: Wielki król, Zburzenie Tyru, W zdroju, Siostra (wyst. w Łodzi w 1912.); nowele: Spotkanie (nagr. na konk. Sfinksa 1917), Maria i Anna, Książki i Janowa (wyróżn. na konk. Naokoło świata 1926). Warszawa, Bagatela 15, tel. 8-42-42.

HERTZ JAN ADOLF. Literat. * 9. 2. 1878 w Piotrkowie. S. Zenona Feliksa i Ewy. Oż. 21. 8. 1906 z Marią Glass. Podkom. str. obyw. w Warszawie 1915. Ławnik tryb. Sądów Obywat. tamże. Ochotn. w. p. w r. 1920. B. nacz. wydziału P. K. O., wiceprez. Tow. Liter. i Dziennik. Pol., czł. zarz. Zw. Autorów Dramat. Polaków, czł. Komit. Kasy Literack. Ogł. jednoaktówki — A teraz co; Związek dusz; Dzień przebaczenia; Przebudzenie; komedje — U źródła cnót; Podróż poślubna pana dyrektora; sztuki — Na sprzedaż; Młody las; Książę Józef Poniatowski; Bez tarczy; Pod falami; krotochwile — Przyłapany; Epokowy wynalazek; poezja i proza — Z teki wrażeń; Pieśń wieczorna; krytyki lit. i teatr. w Przegl. Tygodn., Niwie Polskiej, którą przez pewien czas redagował wraz z Wojciechem Szukiewiczem, mies. Kultura (Zenona Pietkiewicza), Gazecie Poniedziałkowej, Prawdzie, utwory belestryst. w Świecie, Kurierze Pol., Kur. Poran., Kur. Warsz., Polsce Zbroj. Warszawa, Sienkiewicza 12, tel. 6-31-15.

HERTZ WŁADYSŁAW. Ubezpieczeniowiec. * 7. 3. 1896 w Łodzi. S. Józefa i Marii z Pleyserów. Oż. 25. 11. 1928 z Marią Goszczyńską. Uk. szk. przemysł. w Łodzi i Wyższ. Szkołę Handl. w Warszawie. Od 1916 prac. w P. O. W., w 1920 sł. ochotn. w w. p. B. prezes Zrzesz. Tow. Ubezp. od Ognia w Polsce, prezes Zrzesz. Ubezp. Gradowych, dyr. T-wa Ubezp. „Polonia" i T-wa Wzaj. Ubezp. „Snop", prez. Koła L. O. P. P. Ogł. art. w sprawach ubezp. w czasop. fach. i ogóln. Odzn. L. O. P. P. Warszawa, Kujawska 3, tel. 4-33-32.

HERTZOWA-GLASS MARIA, patrz: GLASS-HERTZOWA.

von HERTZ-SAMOPĘD WŁODZIMIERZ. Dr med. * 5. 7. 1872 w Schlossbergu, w Kurlandii (Łotwa). S. Roberta Karola i Pauliny z Baumgartów. Oż. 23. 1. 1901 z Natalią Staszewską. Uk. gimn. w Rydze, wydz. lek. uniw. w Dorpacie (ob. Tartu), stud. na uniw. w Warszawie i Berlinie. Za czas. akad. sen. korp. Polonia. Za czasów ros. konsultant korp. kadetów i Inst. Maryjsk. Podczas wojny ros.-japońskiej ord. szpit. w Niżnim Nowgorodzie, podczas wojny pol.-ros. ord. Szpit. Ujazdowsk. Ogł. w czasop. lek. niem.: O wyroślach adenoidalnych u dzieci, w czasop. lek. pol.: O narkozie chloroformem i eterem. O tracheotomii przy suchotach krtani, O ciałach obcych w nosie, O cierpieniach zatok nosowych. Warszawa, Koszykowa 24, tel. 8-90-63.

HESZELES, patrz: HEMAR.

HEYDEL ADAM ZDZISŁAW. Dr praw. Ekonomista. Socjolog. * 6. 12. 1893 w Gardzienicach (Radomskie). S. Zdzisława i Marii ze Skarbek-Borowskich. Oż. 7. 2. 1920 z Anną Czarnota-Bojarską. Uk. Uniw. Jagiel. W czas. akad. nal. do Org. Młodz. Narod. Podczas w. świat. w C. Kom. Obyw. i T-wie Pom. Of. Wojny w Moskwie i Kijowie. Ucz. obr. Lwowa. W l. 1930—31 prezes Klubu Narod. w Krakowie. Ogł. Podstawowe zagadnienia ekonomii (1925), Filozofia społeczna Forda (1927), Kapitalizm i socjalizm wobec etyki (1927), Gustaw Cassel (1928), Pogląd na rozwój teoretycznej ekonomii (1929), Gospod. gran. liberaliz. i etatyzmu

(1929), Dążności etatystyczne w Polsce (1929), Refleksje o wystawie poznańskiej (1929), Zur Problematik d. Begriffes d. Produktivität (1929), Teoria koniunktury (1929), Czy można opodatkowaniem obniżyć punkt Cournot'a (1930), Czy i jak wprowadzić liberalizm ekonomiczny (r. 1931), Liberalizm wobec polityki i sprawy społecznej (1931), Cel komercjalizacji przedsiębiorstw państwowych (1931), Kryzys, interwencja i etatyzm (1931), Len czy bawełna? (1931), Stosunek państwa do przedsiębiorstwa prywatnego (1932), Jacek Malczewski (1933), Pojęcie produktywności (1934), Nieciągłość funkcyj w ekonomii (1934), Co to jest inflacja i deflacja (1934), Teoria dochodu społecznego (1935), Economic activity and Interest (1935), Myśli o kulturze (1936). Kraków, Basztowa 1, tel. 1-89-09.

HICKIEWICZ ADAM. Dr. med. * 3. 6. 1894 we Lwowie. S. Kajetana i Olgi z Kulczyckich. Uk. gimn. we Lwowie, nast. Uniw. J. Kaz. (1923). 1914 do 21. 5. 1915 sł. w I br. Leg. Pol. (udz. w walk. p. Limanową, Marcinkowicami, nad Nidą, ofens. pod Gorlicami, w bitwie p. Konarami). Nast. niewola ros. w Turkiestanie do 1918, poczem do 1929 sł. w w. p. Kpt.-lek. w st. sp. Nacz. lek. Ubezp. Społ. Czł. zarz. Koła I p. p. Leg., czł. zarz. Tow. Lek. R. P. Odzn.: K. N., K. Z. sr. Stanisławów, Józefa 6.

HIGIER HENRYK. Dr med. * 1. 1. 1866 w Warszawie. S. Jakóba i Zofii z Lubelfelsów. Uk. wydz. med. uniw. w Dorpacie cum eximia laude, ze zł. med. za rozpr. konkurs. Wicepr. Warsz. Tow. Neurolog., Tow. Psychiatr., Zrzesz. Lekarzy R. P., czł. prezyd. Wszechp. Tow. Neurolog.; przew. tow. Pom. Lek. dla Ubogich; czł. stały War. Tow. Lek. i czł. hon. Japońskiego Tow. Lek. w Tokio. Współpr. wiedeńsk. encykl. lek. „Bibliothek Medizinischer Wissenschaften"; wieloletni sprawozd. polsk. piśm. lek. do niemiec. „Zentralblattów" J. Springera; współpr. czasop. lek. Warszawy, Krakowa, Lwowa, Poznania i Łodzi. Ogł. szereg prac i monogr. z dziedz. med. wewn., chorób nerw. i umysł., historii medyc., hig. szkolnej, med. społ. i eugeniki, m. in.: Experimentelle Prüfung der psychophysische Methoden (Dorpat 1890, praca doktorska); Wundts Philosophische Studien (Leipzig 1891); Über unilaterale Halluzinationen (Wien 1896); Z higieny ciała i ducha oraz metod. nauczania i wychowania (Warszawa 1900); Nowotwory mózgu i rdzenia (Warszawa 1910); Vegetativ Neurology (New York 1919); Bieg i rozwój myśli zasadniczych w medycynie wewnętrznej ostatniej doby (Warszawa 1925); Niemoc płciowa i bezpłodność u mężczyzn i kobiet ze stanowiska neurologa (Warszawa 1928); W sprawie patologii układu nerwowego i psychopatologii wśród Żydów (Warszawa, 1933); Migrena i stany pokrewne (Warszawa 1934); Psychiczne stany afektywne oraz ich leczenie w poezji, filozofii i medycynie Grecji starożytnej (1933); Wybitni lekarze żydowscy w średniowieczu i w czasach Odrodzenia (Poznań 1927—28 i 1933). Warszawa, Królewska 29, tel. 6-33-50.

HIGIER STANISŁAW ROMUALD. Dr med. Publicysta. * 2. 4. 1894 w Warszawie. S. Henryka i Heleny z Rothbergów. Uk. gimn. Kreczmara w Warszawie, wydz. lek. uniw. w Genewie oraz wydz. lek. uniw. w Warszawie (1924). Przed w. świat. jeden z zał. Zw. Młodz. Postęp., czł. Zw. Młodz. Post.-Niepodl., współzał. „Promienia" w Warszawie, nast. „Filarecji" warsz. 1914—1918 w P. P. S. 1915—1918 w P. O. W. 1916—1917 w C. K. N. 1918—1921 w w. p. Współzał. Unii Narod.-Państw., Polsk. Org. Woln. 1929—37 czł. zarz. Zw. Filaretów. Czł. zarz. Pol. Tow. Medyc. Społ. Ogł.: Układ roślinny (1929), Ogólne podstawy freudyzmu w świetle krytyki (1929), Les fonctions sexuelles mâles et leurs troubles (Paryż 1932) (przeł. na języki włoski i hiszp. 1935), Wytrysk przedwczesny (1933), Istota i postęp medycyny współcz. (1933), Niemoc płciowa i bezpłodność u mężczyzn (Warszawa, 1933 wyd. I, 1934 — wyd. II); szereg art. z medyc. prakt., zwłaszcza z neurologii i interny w czasop. lek.; red. Encyklop. wiedzy seksualn. Poza tym szereg art. public. (częściowo pod pseud. Stanisław Łag i Łagodny) w czasop. młodz. akad., w Czynie, Widnokręgu, Przebojem, Drodze, Wiedzy i Życiu, oraz z zakresu sztuki i krytyki art. w „Pro Arte", Wiad. Lit., Kinie i Teatrze, Polsce Zbr., Mies. Sztuki i in. Odzn. K. N. Warszawa, Marszałkowska 18, tel. 9-27-74.

HILAROWICZ HENRYK. Dr wszechnauk lek. * 1890 w Warszawie. Uk. wydz. lek. Uniw. J. Kaz. Asyst. od 1921 i adiunkt. klin. chirurg.. od 1927; doc. chir. Uniw. Jana Kaz. od 1926. Ogł.: Z badań nad chyżością opadania krwinek oraz nad zachowaniem się odczynu urochromog. w gruźlicy chirurgicznej (1922), Badania doświadczalne nad wpływem zespolenia żołądkowo-jelitowego na

gojenie się ubytk. ściany żołądka (1924), Przyczynek doświadczalny do teorii powstawania pooperacyjnego wrzodu jelita czczego na tle nitek jedwabnych (1924), O istocie chemicznej i wartości klinicznej niektórych serologicznych odczynów rozpoznawczych przy raku (1926). Lwów, Zyblikiewicza 38.

HILAROWICZ TADEUSZ. Dr praw. * 20. 12. 1887 w Warszawie. S. Józefa i Rozalii z Głębockich. Ożen. 1923 z Jadwigą Bogucką. Prof. prawa administr. Wolnej Wszech. Pol. w Warszawie i Łodzi, doc. Uniw. Jagiel., prof. Uniw. Lubelsk. W 1925 podr. po Jugosławii i wykł. na uniw. w Beogradzie, Zagrzebiu i Lublanie. W 1926 wykł. na uniw. w Bukareszcie. Prezes zarz. Domu Polsk. nad Adriatykiem. Od 1931 czł. akad. Stanisława w Nancy, od 1932 rektor Kolegium Międzyn. Prow. wykł. akad, w Gdyni. Ogł.: Zasada swobodnego oceniania w prawie administrac. (1917), Środki prawne w polskim postępowaniu administracyjno-politycznym (1923), Najwyższy trybunał administracyjny (1925), Zarys polskiego prawa sanit. (1926), Zarys nauki administracji (1930). Czł. hon. Inst. Rum. Odzn.: O. P., jugosł. Ś. S. 3. Warszawa, Łowicka 51 m 43.

HILCHEN FELIKS STANISŁAW. Dr nauk polit. * 20. 9. 1886. S. Teodora i Józefy z Wężyk-Rudzkich. Ożen. 16. 9. 1911 z Zofią Kotwicką. Uk. uniw. we Fryburgu (Szwajc.). Prof. Szk. Nauk Polit. w Warszawie i Gł. Szk. Handl. Dyr. Inst. Wydawn. Biblioteka Polska. B. przew. del. polsk. Rady Portu w Gdańsku, b. dyr. Dep. Morsk. M. P. i H. Nal. do tajn. org. szkoln., czł. centr. warsz. komit. strajk. 1904—05. Ogł.: Die Zersplitterung der Bauernwirtschaften im Königreich Polen (1913); Polska polityka portowa w Gdańsku i zadania polskiej delegacji Rady Portu (1923); Problem morski (w wydawn. Pięć lat na fr. gospod., 1923); Sprawa gdańska i polska gospod. nar. (odb. z Ekonomisty, t. IV, 1933); Wpływ organizacji handlu zagranicznego na bilans płatniczy; Transport morski a międzynarodowe porozumienie w żegludze (1934); Porty morskie (1936); art. w czasop. spec. Odzn : O. P. 3 i zagr. Warszawa, Poselska 11, tel. 10-14-89.

HILCZER FRANCISZEK. Pedagog. * 14. 11. 1888 w Młynie, pow. konińskiego. S. Romana i Walerii z Połatyńskich. Ożen. 18. 7. 1917 z Heleną Dopieralską. Uk. sem. naucz. w Ursynowie 1913, Państw. Inst. Naucz. w Warszawie 1924, stud. hist. na Uniw. J. P. Od 1905 czł. Zw. Nar. Rob. w Łodzi, kier. org. okr. Czł. P. O. W. 1. 1. 1916—11. 11. 1918. Zgł. się ochotn. do w. p. w 1918 i 1920 (7), zwoln. wskutek niezd. do nosz. broni. Od 1920 naucz. w Zduńskiej Woli i Zgierzu, czł. zarz. N. P. R. lewicy i czł. rady nadz. spółdz. „Zgoda". Od 1927 dyr. sem. naucz. w Krzemieńcu, hon. prez. zarz. Spółdz. Spoż., prez. oddz. pow. Z. N. P., czł. zarz. gr. B. B. W. R., czł. zarz. Zjedn. Org. Społ., czł. kom. ośw. sejmiku krzemienieck. Od 1927 dyr. gimn. państw. im. St. Małachowskiego w Płocku, czł. B. B. W. R., przew. sekcji szk. Z. N. P., przew. okr. Maz. Pol. Tow. Krajozn. Ogł. art. z zakresu szkoln., m. in.: Stosunek dziecka polskiego do wojny. Czł. red. Życia Krzemienieckiego. Odzn.: M. N., M. 10-l. O. N. Płock, Małachowskiego 1.

HILDT WŁADYSŁAW WITOLD. Dr fil. Chemik. * 13. 10. 1881 w Warszawie. S. Karola i Anny z Wernikόw. Uk. gimn. w Warszawie (1901) oraz wydz. fil. Uniw. Jagiell. (1909). Prac. w org. młodz. szk. śr. i uniw., uczestn. strajku szk. w 1901 i 1905. Opatentow. w 1912 odbarwianie ekstraktów garbarskich, zaś w 1924— metodę syntet. fabrykacji garbników z odpadków poch. przy rafin. nafty. Czł. Polskiego Tow. Chem., Zw. Chemików Garb. w Polsce, czł. International Society of Leather Trader Chemists. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Flory 5.

HINDES MATEUSZ. Kandydat praw. Dziennikarz. Bankowiec. * 23. 6. 1894 w Jerozolimie. S. Teofila i Rozalii z Gesundheitów. Ożen. w 1930 z Fanny Babad. Uk. 2. gimn. w Warszawie, nast. stud. prawo na uniw. w Warszawie, Heidelbergu i Wrocławiu, stud. na wydz. matem. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1910 więz. przez władze ros. za demonstracje przeciw polityce rusyfik. W czasie wojny świat. sł. w w. ros. Prac. jako koresp. polit.-ekonom. Russkich Wiedomosti oraz kilku pism zagr., przew. ameryk. W 1925 odb. podróż lądem wzdłuż Afryki z Capetown do Kairu. Od 1926 dyr. oddz. warsz. Łódzk. Banku Depoz. W 1927 wybr. do warsz. rady miejskiej,

której został sekr. Należy do wielkiego komitetu wyk. Świat. Org. Sjonist. Warszawa, Marszałkowska 21, tel.8-68-93.

HINZE ROMAN. Dr med. * 3. 11. 1880 we Lwowie. S. Alfreda i Augusty z Sopuchów. Ożen. 6. 1914 z Heleną Ottman. Uk. gimn. w Stryju (1898), nast. uniw. we Lwowie (1904). Prakt. jako chirurg kolejno w Wiedniu, Paryżu, Heidelbergu, nast. asyst. chirurg. we Lwowie do 1912, dyr. szpit. w Zaleszczykach, od 1914 dyr. szpit. powsz. w Rzeszowie. Podczas w. świat. sł. w w. austr., nast. w w. p. Od 1920 kpt.-lek. rez. Ponownie dyr. szpit. powsz. w Rzeszowie. Prez. Zw. Walki z Gruźlicą; prez. Zw. Lek. w Rzeszowie; deleg. do Izby Lek. i czł. szeregu stow. społ. Rzeszów, Zygmuntowska 3, tel. 8.

HIRSCHAUEROWA Z RZECZYCKICH JANINA. Literatka. Dziennikarka. * 8. 3. 1892 w Janiszówce na Ukrainie. C. Edwarda i Marii z Palczyńskich. Uk. pensję Czarnockiej w Lublinie i kursy pedagog. Marciszewskiej w Warszawie. W l. 1913—14 prow. tajne nauczanie, nast. prac. na polu społ. i kult.-oświat. Red. Kur. Poznańsk. Ogł.: około 300 art., około 100 nowel, m. in.: Walerka, Zmartwychwstał, Niewidome, Miłość; powieść — Przez labirynty; tom poezyj — Bogu, ludziom i sobie; broszura nauk.: Okultyzm a objawienie; prace filozof.-religijne — Modlitwa Pańska, Z księgi cierpiących, Rozmyślania. Warszawa, Wileńska 59, m. 62, tel. 10-26-96.

HIRSZFELD LUDWIK. Dr med. Serolog. * 5. 8. 1884 w Warszawie. Uk. wydz. lek. uniw. w Berlinie, drat 1907, stud. spec. w Heidelbergu i Zurychu. Doc. higieny i nauki o odporności na un. w Zurychu 1914, przen. habilit. do Warszawy w 1925, prof. tytul. 1. 5. 1931. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Ogł. prace z zakr. bakteriologii i serologii. Warszawa, Obrońców 27, tel. 10-29-80.

HISZTIN MIECZYSŁAW. Dr medyc. * 16. 11. 1900 w N. Sączu. S. Jana i Antoniny z Müllerów. Uk. wydz. med. Uniw. Jagiel., Państw. Szk. Higieny w Warszawie, kurs gazowy i kurs wych. fiz. Od 1912 prac. w harc., w 1914 w komendzie Strzelca w Oleandrach, nast. w wojsk. szpitalu chirurg w Krakowie. W l. 1918—1921 sł. w w. p. Ppor.-lek. rez. W 1922—24 prac. w wydz. indywidualizacji żołnierza w Warszawie. W 1924 do 1929 asyst. zakł. anat. patolog. Uniw. Jagiel. Lekarz powiat. Wicepr. P. C. Krzyża, Tow. Przyj. Akad. W 1922—29 prezes chóru akad. w Krakowie, propag. pieśń polską w kraju i za gr. Wicepr. Stow. Asyst. Uniw. Jagiel. Prac. w kol. letn. młodz. szk. śr. w Krakowie. Nowy Targ, Piłsudskiego 49, tel. 76.

HLEB-KOSZAŃSKA HELENA. Dr fil. * 13. 7. 1903 w Borysówce, gub. kurskiej (Rosja). C. Jana i Anieli z Kulikowskich. Uk. gimn. w Wilnie, wydz. humanist. U. S. B., studia muz. Bibliotek. nauk. w Bibliotece U. S. B. Czł. Tow. Lit. im. A. Mickiewicza, czł. Zw. Bibl. Polskich, czł. Tow. Przyj. Bibl. Wileńsk. Ogł.: Źródła sądów w rozpr. M. Grabowskiego o nowej literaturze franc. (Wilno 1929), Letters literary and political on Poland — Krystyna Lacha Szyrmy (Wilno 1932), Konstrukcje katalogu przedmiotowego (Wilno 1932), Analiza obcych podręczników bibliotekarskich oraz art. w prasie codz. i nauk.; wygł. odczyty i audycje radiowe z dziedz. literatury. Odzn. M. 3 maja 1925. Wilno, Wileńska 48 m. 4.

HLOND AUGUSTYN. Ks. Kardynał. Dr Św. Teol. Prymas Polski. * 5. 7. 1881 w Brzechowicach na Śląsku. Stud. w uniw. Gregoriańskim w Rzymie. Św. w Krakowie 23. 9. 1905. Nal. do zgr. ks. ks. salezjanów. Od 7. 11. 1922 adm. apostol. na Śląsku. Biskup śląski 14. 12. 1925, konsekr. 3. 1. 1926, przen. na stolicę gnieźnieńską i poznańsk.26.6.1926, objął rządy 2. 10. 1926, intronіz. 10.10 1926. Kardynał. 20. 6. 1927. Członek kongreg.: kościoła wschodn., soborów, obrzędów, seminariów i uniwersytetów. Odzn.: O. B. (1932), jugosł. O. B. I (1936). Poznań, pałac biskupi.

HŁASKO MARIAN. Dr fil. * 15. 8. 1889 w Kupieli na Wołyniu. S. Józefa Cezarego i Jadwigi z Dmochowskich. Uk. gimn. w Żytomierzu, nast. wydz. fil. Uniw. Jagiel., gdzie habilit. w 1921. Za czasów szk. i akad. nal. do org. młodz. W 1920 och. w. p. Prof. chemii nieorg. Uniw. St. Batorego w Wilnie. Czł. Polsk. Tow. Chem., Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, współpr. z Pol. Ak. Um. Ogł. m. in. Badania współczes. nad oznaczen. ciężarów atomowych (1912); Nowa metoda ilościowego oznaczenia selenu (1913); O rozpuszczalności jodu w wodnych roz-

tworach jodowodoru i o dysocjacji elektrolitycznej kwasu trójwodorowego, wsp. z M. Kadenacówną (1926); Sur la conductibilité électrique des acides chlorhydriques, bromhydrique et jodhydrique (1928), ze współudz. D. Ważewskiego; O przewodnictwie elektrolitycznym kwasu azotowego i nadchlorowego i o ruchliwości jonu wodorowego (1932), wsp. z W. Klimowskim; O ciężarze atomowym litu (1934), wsp. z J. Kuszpecińską; O przewodnictwie elektrolitycznym w wodzie wodorotlenków srebra, talu, magnezu i metali ziem alkalicznych (1935), wsp. z A. Salitówną. Odzn. M. N. Wilno, Nowogródzka 22, tel. 5-76. Zakład Chemii Nieorg.

HNIŁKO ANTONI. Mjr w. st. sp. * 3. 6. 1885 w Krzeszowicach k. Krakowa. Syn Antoniego i Józefy ze Zdanowskich. Oż. 3. 4. 1929 z Ludmiłą Augustynek. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. Przed wojną świat. prac. w Uniw. Lud. w Krakowie. Od 8. 1914 Leg. Polsk. Od 1918 w w. p., m. in. kier. wydz. wydawn. W. I. N.-W., pom. dyr. Muzeum Wojska, kustosz Archiw. Wojsk. Czł. zarz. okr. Zw. Leg. w Krakowie. Ogł.: Włosi w Polsce. Cz. I, Tytus Liviusz Boratyni (1922), Wojna polsko-moskiewska pod Cudnowem w 1660 r. (1922), Wyprawa cudnowska (1931), szer. art. w prasie wojsk. i w Wiad. Archeol.-Numizmat. Odzn.: K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. Med. Hon. 1. Kraków, Szlak 37.

HNYDZIŃSKI STEFAN WŁODZIMIERZ. Artysta dramatyczny. * 29. 7. 1901 w Jarosławiu. Ucz. do szk. handl. w Prerowie, nast. Przemyślu. Stud. scen. u Roberta Böhlkego we Lwowie. W 1919 sł. w w. p. Wyst. od 1. 8. 1918 w Przemyślu, nast. w Krynicy, w Teatrze Polskim w Poznaniu oraz teatr. T. K. K. T. w Warszawie, w szt.: Wyzwolenie, Sułkowski, Zaczarowane koło (Jasiek), Horsztyński (Sługa), Orlę (Sierżant), Balladyna, Oj mężczyźni, mężczyźni (Stefan), Ludwik XI, Rewizor, Dzika kaczka, Teść, Tajfun, Ciotka Karola i in. Warszawa, Senatorska 6 m. 59.

HOBORSKI MAKSYMILIAN MARIAN. Płk w st. sp. * 12. 5. 1880 w Tarnowie. S. Antoniego i Marii z Mildorpów. Oż. 12. 7. 1910 z Olgą Łyszak. Uk. gimn. w Tarnowie i Korp. Kadetów w Łobzowie; 1910—11 instr. Strzelca w Kołomyi. Prac. w Zw. Młodz. Polsk. w Krakowie, Stanisławowie, Kołomyi. Sł. w w. austr., od 1918 w w. p. Podcz. wojny dca 59 i 60 p. p. Po wojnie kmdt. P. K. U. i inspekt. pobor. D. O. K. IV, nast. V. Od 1929 w st. sp. Prez. Zw. Of. Rez., kmdt pow. Zw. Rez. i Fed. P. Z. O. O. Od 1929 radny miejski i asesor. Wicepr. Zw. Właśc. Realn. Odzn.: K. W., M. za W. Tarnów, Marszałka Focha 12.

HODAŁA KAROL. Ppłk dypl. * 8. 10. 1894 w Sokołowie (Młp. Wsch.). S. Andrzeja i Zofii. Oż. 22. 4. 1921 z Zofią Długosz. Uk. szk. śr. i Wyż. Szk. Woj. Przed wojną świat. prac. w Zw. Strzel. Od 1914 w I bryg. Leg. (6 baon), po kryz. przys. wciel. do w. austr. Od 1. 11. 1918 w w. p. Po wojnie zajm. szer. wyższ. stan. w sł. sztab. i liniow. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

HOENL LUDMIŁA APOLONIA. Pedagog. * 9. 1890 w Radymnie, pow. Jarosław. C. Gustawa i Elżbiety z Koeplów. Uk. inst. nauczyc. oraz wyższe liceum naucz. w Przemyślu. Nauczyc. pol. szk. śr. w Wiedniu. Od 1910 prac. kultur.-oświat. i pedagog. w Przemyślu, po wojnie prac. na polu pedagog. i kult.-oświat. w kol. pol. w Wiedniu. Czł. zarz. szeregu zw. pol.; prac. w Harc. Polskim w Wiedniu. Odzn. K. Z. sr. Wiedeń, Schottentor 10.

HOESICK FERDYNAND. Liter. Kryt. lit. * 16. 10. 1867 w Warszawie. S. Ferdynanda, księgarza-nakładcy i Marii z Granzowów. Oż. 12. 4. 1902 z Zofią Janiną Lewental. Ogł. m. in.: Życie Słowackiego, Anhelli i trzy poematy; O Słowackim, Krasińskim i Mickiewiczu; Chopin, życie i twórczość; Siła fatalna poezji J. Słowackiego; Miłość w życiu Zygmunta Krasińskiego; Julian Klaczko; J. Klaczki pisma polskie; Stanisław Tarnowski; Chopiniana; Sienkiewicz jako felietonista; Sienkiewicz i Wyspiański; Tatry i Zakopane; Warszawa (1920). Poem.: Nemezis. Wraż. z podr. Red. i wyd. Kur. Warsz. od 1924. Nowy Świat 41, tel. 6-60-83.

HOFFMAN JAN. Art.-muz. * 11. 6. 1906 w Krakowie. S. Juliusza i Reginy z Kleinów. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie (1924), konserwat. Tow. Muz. tamże (1926); 2-letni kurs uzup. u E. Petriego (1928—30), nast. teorię i fortepian u Petriego i Leichtentritta w Berlinie (1930 do 1931). B. asyst. Petriego. W l. 1928 do 1934 prof. kursu wyższ. i najw., a nast. od 1931 prof. kursu koncert. w szkole p. Kasparek we Lwowie. Od 10. 1931 do 6. 1933 prof. konserwat. Tow. Muz. w Krakowie. Prow. kl. fortep. pryw. w Krakowie i kursy dla nauczyc. muzyki w Bielsku i Lwowie. Od 1928 prow. zesp. kamer.-wokal. i kamer.-dęte oraz chóry. Akomp. koncert. w biurze koncert. Bujańskiego, Bolońskiego i w sali Saskiej w Krakowie. Inicjat. i zał. Stow. Mło-

dych Muzyk. w Krakowie. Czł. Stow. Polsk. Muz. i Pedag. w Krakowie. Wyst. w radio jako solista, kameralista i akompaniator. Kraków, Retoryka 20, tel. 176-81.

HOFFMAN JÓZEF KAZIMIERZ. (DWORSKY MICHEL). Muz. Komp. * 20. 1. 1876 w Krakowie. Pocz. ucz. się u ojca, potem stud. kontrapunkt u Urbana (Berlin), fortep. u M. Moszkowskiego i u A. Rubinsteina (Drezno) oraz u E. d'Alberta. Od 1924 kier. kl. fortep. w The Curtiss Institute of Music w Filadelfii, a od 1927 dyr. tegoż. Koncert. w Europie i Ameryce. Utw. muz., ogł. przez wyd. berlińsk., londyńsk., duńsk. i ameryk.: 5 sonat; 2 konc. fortepian. z orkiestrą; symf. The Haunted Castell (wyk. w Filadelfii 1919); suita orkiestralna; Mignonettes; 4 Old Dutch Songs; Trois impression; Valse Caprice; Chromaticon (dial. na fortep. i ork., wyk. w Cincinnati 1916); mn. utw. fortep. Praca teor.: Piano playing with piano questions, answers (1898, 1900, 1909, 1920). Odzn. O. P. 4. Filadelfia (Philadelphia U. S. A), The Curtiss Institute of Music.

HOFMAN MIECZYSŁAW JAN. Bankow. * 10.6.1881 w Brąszewicach k. Sieradza. S. Bronisława Wojciecha i Marii z Królikowskich. Oż. z Jadwigą Głowacką. Uk. szk. realną w Kaliszu i Wyższ. Kursy Handlowe przy Minist. Przem. i Handlu w Petersburgu (ob. Leningrad) 1917—1929 czł. zarz. i dyr Banku Spółek Zarob. Od 1930 dyr. Banku Handlow. w Warsz. S. A. Skarbn. Funduszu Pracy m. st. Warszawy. Warszawa, Mokotowska 48.

HOFMAN WLASTIMIL. Art.-mal. * 27. 4. 1881 w Karlinie (Czechy). S. Ferdynanda i Teofili z Muzyków. Oż. 29. 4. 1920 z Adą Goller. Ucz. gimn. im. Sobieskiego w Krakowie, nast. stud. mal. w Krakowie (szk. J. Stanisławskiego i J. Malczewskiego, Ak. Szt. Piękn.) i Paryżu (1899—1901). Czł. wiedeńskiej Secesji (1904—1919). Czł. Société Nationale des Beaux Arts w Paryżu oraz Tow. Art. Pol. „Sztuka" w Krakowie. W czasie wojny świat. sł. w w. austr. Obrazy: W marzeniach (1902), Spowiedź (1905), Diabły (1906), Pogrzeb ptaszka (1906), Madonna (1911), Żłóbek (1917), Artysta i jego muza (tryptyk 1918), Modlitwa wieśniaka (1924), Kolędnicy (1920), Jaskółki (1930), Śmieciarze (1929), Dzika kaczka (1929), Mateusz ewangelista (1935) Dyskobol (1935), Z gwiazdą betleemską (1936), Macierzyństwo (1936), szereg kompoz. figur. i aktów, pejzaże: Widok na Wawel (1936), Ulica Spadzista (1936), portrety: żony, Goldsteina (kust. Muzeum Narod. w Krakowie 1919), K. H. Rostworowskiego (1936). Prace jego znajdują się w muzeach kraj. (Warszawa, Poznań, Kraków, Lwów, Bydgoszcz i in.) i zagr. (Praga Czeska, Wiedeń). Kraków, Spadzista 16, tel. 181-10.

HOFMAN WŁADYSŁAW. Lek. wet. Płk w st. sp. * 14. 11. 1876 w Orszy na Białorusi. S. Jana Leona i Wiktorii z Kuczyńskich. W 1923 oż. z Aleksandrą Rudzenko. Uk. gimn. w Smoleńsku, nast. Inst. Weter. w Dorpacie (ob. Tartu) z dypl. cum eximia laude w 1904. 1904—1906 asyst. tamże. Od 1917 lek.-wet. w. ros. Od 1917 w I Korp. Wsch., nast. w dyw. gen. L. Żeligowskiego i w. p. Uk. kurs. wet. w École d'Application de Cavalerie w Saumur (1921—1922). Ost. nacz. lek. wet. Centr. Wyszk. Kaw. Od 1932 w st. sp. Ogł. podr. Hippologia. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N., M. I. Warszawa, Puławska 41 m. 5, tel. 4-10-80.

HOFMOKL-OSTROWSKI ZYGMUNT. Dr praw. Adw. Public. Liter. * 6. 12. 1873 w Wiedniu. S. Franciszka. Uk. gimn. (1891) i wydz. prawa uniw. we Lwowie (d-rat 1. 4. 1896). Nast. prac. w sądow. (m. in. sędzia w Krakowie), od 1909 adw. w Wiedniu. 1914—1918 sł. w w. austr. na fr. czarnog., serb. i ros. Nast. w w. p. Mjr rez. Ogł. m. in.: Papiery lok. a giełda (1897); Ideenskizze zur Begriffsbestimmung der Ökonomik als Sonderdisciplin (1901); De Economicae Elementis (1902); O społ.-polit. tendencji opodatkow. (1903); Der falsche Dr. Carl Friedmann (1910); Z teki obrońcy (1922); Contessa Mizzi; Muchy; Jędze; Moje obrony warszawskie (3 cz.); Mordercy — czary w Wieliszewie; Oskarżam!; Ciernie; Strzały w sądzie; Wykonać; Ja też byłem kandydatem; Sprawa min. Czechowicza; Proces Mariawitów; W Modzelinie — rzeczy ponure; Tragedia braci Bilażewskich; Jak Frania zapisała milion. Red. i wyd. dwutyg. polit. Prawda (1918) i czasop. Forum (1926). Warszawa, N. Świat 23-25, tel. 244-28.

HOLECKI-DUNIN JULIUSZ SELIM. Przemysłowiec. * 7. 1. 1894. S. Tadeu-

sza i Heleny z Politańskich. Oż. 18. 12. 1918 z Jadwigą Lasocką. Czł. Państw. Rady Komunik. ,prezes zarz. pol. żegl. rzecz. ,,Vistula", czł. rady pol. sp. naft...Premier" S. A., czł. rady Pol. Zw. Raf. Olejów Skal. S. A., prez. zarz. żegl. Juliusz Dunin Holecki i Ska, Odzn.: V. M. 5, K. W. Warszawa, Bracka 16, tel. 5-81-20.

HOLENDERSKI STANISŁAW JÓZEF. Przemysł. * 24. 12. 1869 w Zawierciu. S. Markusa i Cecylii z Mendelsohnów. Oż. w 1918 z Joanną Idzikowską. Uk. gimn. w Częstochowie (1884), prakt. roln. za granicą. Prez. rady nadz. fabryk cementu Wysoka; czł. zarz. cemen. Wołyń. w Zdołbunowie. Czł. rady szk. powiat.; czł. Urz. Rozjemcz. Rady Pow.; czł. Wojew. Fund. Pracy; radca Izby Handl.-Przem. w Sosnowcu; czł. Sądu Pracy oraz Sądu Rozjem. Powiat. Zał. iprezes hon. Zw. Ochotn. Prac. w W. F. i P. W. Wybud. w Zawierciu gimn., szk. przemysł. i szk. powsz.; b. prez. bud. szkół powsz. w powiecie. Czł. zarz. diec. Stow. Młodz. Katol. Zał. i wicepr. str. ochotn. w Zawierciu. Czł. hon. Zw. Inwalid. W. P. (ofiarodawca domu dla inwalid.) Odzn. K. Z. zł. Zawiercie, 3 maja 23, tel. 2.

HOLEWIŃSKI JÓZEF. Inż.-architekt. * 1. 8. 1878 w Warszawie. S. Władysława i Anieli z Wosińskich. Uk. gimn. V w Warszawie w 1897, stud. na wydz. matem. un. w Warszawie, uk. z odzn. polit. w Warszawie w 1903. 1915-1922 wykł. statykę budowli na wydz. architektury Politech. Warsz. Był czł. rady Stow. Techników w Warszawie. Rewident szacunk. techn. w Tow. Kredyt. m. Warszawy oraz przysięgły biegły sądowy Ogł.: Miasto przyszłości (1909), Przyszły rozwój Warszawy (1911), O budowie i urządzeniu szkół (1918), Jak zbudować szkołę ludową (1919), Budownictwo wiejskie (1919), Budynek szkolny (1921), Jak zbudować chatę (1921), Dom ludowy (1921), Poradnik techniczny dla samorządów miejskich (1928) oraz brosz. i art. Wg jego proj. wykon. m. in.: szkołę handl. w Lublinie, hotel ,,Polonia" w Warszawie, szk. w Pustelniku, budynki Szpitala Przem. Pańsk. w Warszawie, Dom Tow. Budowy Gmachów w Kaliszu. Otrz. szereg nagr. i odzn. na konk. architekt. Warszawa, Nowogrodzka 48, tel. 9-99-33.

HOLTORFF DE HOLTORP JÓZEF. Bankowiec. * 14. 9. 1882 w Warszawie. S. Antoniego i Marii z Kiefferów. Ożen. 7. 9. 1924 z Anną Kiełbasińską. Uk. szk. realną w Warszawie i wyż. szk. handl. w Hamburgu. Czł. Straży Obywat. w 1915, opiekun dzielnicowy w wydz. pomocy ludności w 1917-1918, czł. Pol. Kom. Sanit. w 1919, czł. Obywat. Kom. Obr. Państwa w 1920. Dyr. Banku Handl. w Warszawie. Warszawa, Leszno 13, tel. 11-96-04.

DE HOLTORP STEFAN BRONISŁAW. Inż.-mechan. i aeronauta. Przemysłowiec. * 27. 5. 1892 w Warszawie. S. Henryka Adolfa i Marii z Ogończyk-Goleńskich Oż. 28. 2. 1916 z Marią Teresą Géroudeaux. Uk. Instyt. Elektrot. i Mech. Stosow. politechn. w Nancy, Instyt. Aerodynam. uniw. w Nancy i Wyższą Szk. Nauk Społ. w Paryżu (wydz. ekonom.). Czł. Zw. Filaretów, współdz. ze Zw. Strz. w Nancy. Ochotn. Armii Polsk. we Francji. Adiutant w szt. gen. de Castellaz. W czasie konf. pokojow. w Wersalu przydz. do Komit. Narod. Polsk. w Paryżu. Ppor. rez. B. konsult. Dep. Przem. Woj. M. S. Wojsk. do spraw samochod. Dyr. zarz. s-ki przemysł. Huta Weneda. Prez. Stow. Polsko-Franc. w Warszawie, dyr. Izby Handl. Polsko-Franc., zał. i długol. wicepr. zarz. gł. Stow. Weteranów Armii Pol. we Francji, czł. 1. zarz. gł. Federacji P. Z. O. O., czł. zarz. gł. Stow. Hallerczyków, sekr. gen. wydz. wyk. Zjednoczenia Pol. Stow. R. P., czł. zarz. Stow. Przyj. Pragi. Red. ,,Błękitnego Weterana". Warszawa, Tamka 45-A, tel. 6-58-50.

HOMOLACS KAROL. Art.-mal. * 25. 1. 1874 w Balicach pod Krakowem. S. Stanisława i Karoliny z Gostkowskich. Oż. 19. 5. 1911 z Wandą Bystry-Badeni. Uk. gimn. w Krakowie, polit. we Lwowie, stud. mal. w Paryżu, Monachium, Wiedniu i na Węgrzech (szk. pleneru). Prof. Państw. Szk. Sztuk Zdobn. i Przemysłu Artyst. Czł. zał. T-wa Warsztaty Kra-

kowskie, czł. T-wa Polska Sztuka Stos. Ogł.: Podr. do ćwiczeń zdobn. (1924); Styl i moda (1925); Zagadnienie metody w szkołach (1925), L'ornamentation suivant la methode de Ch. Homolacs (1925); Podr. do introligat. zdobnictwa stemplowego (1927, współpr. z Z. Birtusówną); Studium formy, barwy i światła (dydaktyka obrazowania natury) (1929); Przewodnik po zbiorach Muzeum Przemysłu im. dra Baranieckiego w Krakowie (1930, współpr. z J. Bojarską); Budowa ornamentu (dydaktyka zdobnictwa) (1930); Zasady ćwiczeń rysunk. w szkole ogólnokszt. (1930); Zasady kształtowania formy w sztuce plast. (1933); Zasada harmonii w sztuce i w życiu (1936); art. z zakr. plastyki i społeczne w Czasie, dwutyg. Zet, Rzeczach Pięknych i w in.; książki dla dzieci: Bajka o Koszturku, Azie i Burku (1911); Kusy (nowa szopka krak. 1924); Wigilia Wojtusia. Szereg obrazów (pejzaże), wyst. w kraju i za gran. Kraków, Piłsudskiego 16.

HOPPE JAN WŁADYSŁAW. Działacz społ. * 27. 12. 1902 w Skierniewicach. S. Franciszka i Antoniny z Mikuczewskich. Uk. szk. śr., stud. prawo. W 1920 ochotn. w. p., Prac. w Zw. Harc. Pol., wicepr. warsz. rady okręg. Zw. Zawod. Prac. Umysł., sekr. Centr. Org. Zw. Zaw. Prac. Umysł., prez. Zw. Prac. Z. U. P. U., sekr. rady nacz. Straży Przedn., kier. ref. społ. sekr. gen. B. B. W. R. Poseł na Sejm. Ogł.: Myśl społeczna (dla młodych), Wspomnienia o Adamie Skwarczyńskim, Samorząd Pracy oraz szereg publik. na temat zw. zawod. w Drodze. Stały współpr. tyg. Jutro Pracy. W 1935, w zw. z wybor., ogł. broszurę: Wybory 1935 r. Współred. prac zbior., dok. pod kier. śp. Adama Skwarczyńskiego: Atlas organizacyj społ. i 10 wieczorów Pod znakiem odpowiedzialności i pracy. Warszawa, Narbutta 5-a, tel. 4-39-35.

HOPPEN JERZY. Art.-mal. Grafik. * 23. 3. 1891 w Kownie. S. Józefa i Eufrozyny z Michałowskich.

Uk. państw. gimn. ros. w Kownie i wydz. sztuk piękn. Uniw. Stef. Bator. Nal. do niepodległ. org. szk. „Wyzwolenie" w Kownie. Uczest. w walkach 5 Dyw. Syber., nast. sł. w w. p. Od 1921 ppor. rez. Prac. w org. artyst. i społ. w Wilnie, czł. Tow. Art. Plast. tamże. Od 1927 czł. koresp. Tow. Przyj. Nauk. Czł. Pol. Zw. Graf. Ogł. szereg prac z zakr. grafiki, m. in.: 3 teki z widokami Wilna, z dziedz. mal. wyk. m. in.: Św. Rodzina (wyst. w Zachęcie), Portret ojca (wyst. tamże, reprod. w wyd. Polska, jej dzieje i kultura). Prace jego znajd. się w Muzeum Narod. w Pradze, w Kupferstichkabinett w Berlinie oraz niemal we wszystkich gabinetach rycin polskich. Brał udział w ruchomej wystawie propag. sztuki polsk., org. w większych miastach Rzeszy Niemieckiej, oraz w wyst. międzynar. grafiki w Chicago. Wykonał szereg ilustracyj, dyplomów, ex-libris. Zajm. się malarstwem dekorac. prow. odnośne prace w kościołach i gmachach wileńskich. Odzn. K. Z. zł. i dużym med. sr. P. W. K. Wilno, Kasztanowa 4 m. 10.

HORBOWSKA-WAWRZKOWICZ KAZIMIERA. Art.-śpiew. * 30. 12. 1894 w Dolecku. C. Władysława i Rozalii z Jaworskich. Zaśl. 11. 10. 1928 Mariana Wawrzkowicza. Uk. pensję Łabusiewicz. w Warszawie, stud. muz. Miklaszewskiego w Moskwie oraz szk. śpiewu Mazetti'ego. Primadonna operetki warsz. (w b. teatrze „Nowości"), Ważn. kreacje w operetk.: Miłość cygańska, Rozwódka, Manewry jesienne, Major ułanów, Wróg kobiet, Ewa, Wesoła wdówka, Gri-Gri, Król skrzypków, Gwiazda Kaukazu, Targ na dziewczęta, Jej adiutant, Piękność z New-Yorku, Paganini. Współpr. P. B. K. Czł. rzecz. koła op. nad żołn. I p. szwol. J. Piłsudskiego. Konc. na cele społeczne. Warszawa, Kapucyńska 5 m. 49, tel. 2-99-92.

HORDLICZKA JAN KAZIMIERZ KAROL. Podróżnik. * 1. 12. 1890 w Hucie Garwolińskiej. S. Kazimierza Ignacego i Eugenii z Hordliczków. Ożen. 28. 10. 1922 z Janiną bar. Taube. Stud. na polit. w Zurychu. Zwiedził całą Europę zach. a podczas wojny świat. Rosję Europ. Sł. w w. ros., nast. w angielskim. Kpt. mar. rez. Odb. podróże meliorac. na półn. Kanady oraz podr. do innych krajów Ameryki. O podróżach swych wygł. odczyty, oraz ogł. art. w prasie. Odzn.: ang. K. Wojsk., M. General Service, fr. K. Wojen., Med. Int. Warszawa, Dobra 65.

HORECKA IRENA BRONISŁAWA. Art. dram. * 4. 11. 1902 w Warszawie. C. Zygmunta i Emilii z Reynelów. Uk. gimn. L. Rudzkiej w Warszawie. Czł. Z. A. S. P. i czł. Zw. Pracy Obyw. Kob. Występ. na cele społ. Grała w szeregu sztuk. przeważnie Szekspira, w Balladynie, w Mazepie (Judyta), poza tym role dramat. w sztuk. współcz. Warszawa, Polna 46, tel. 9-96-65.

HORNO-POPŁAWSKI STANISŁAW patrz: **POPŁAWSKI-HORNO.**

HOROSZKIEWICZ-WOYNICZ ROMAN. Pisarz i publicysta. * 27. 1. 1892 w Salówce pod Jagielnicą, pow. czortkowskiego. Syn Tadeusza i Heleny z Dobek-Zarębów. Oż. z Heleną Zdybkiewicz. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie. Absolw. wydz. filozof. Uniw. Jagiel. W 6. 8. 1914 wyruszył w pole z 1 komp. kadr. Legionów. Sł. w I brygadzie 1914—1917. Wcielony do w. austr. 1917—1918. Trzykr. ranny. W 1918 wst. do w. p. W 3 powst. śląsk. dow. grupą. Od 1922 kap. rez. Po wojnie, w l. 1922—1923, asyst. gab. archeol. Muzeum im. Dzieduszyckich we Lwowie, a nast. na Polesiu, zał. Muzeum Poleskie w Pińsku oraz red. i wyd. „Ziemię Pińską". W Tarnopolu red. „Głos Polski". W l. 1933—1934 tamże kmdt podokr. Zw. Strzel. Ogł.: Pińsk i jego okolice (1926), Tradycje ziemi pińskiej, Powiat stoliński (1930), Fragmenty wspomnień (1929), W pierwszym pułku (1935). W III powstaniu śląskim (1936), Szlachta zaściankowa na ziemiach wschodnich (1936), Spis rodów szlachty zaściankowej ziemi Pińskiej (1937), Współpr. Polski Zbrojn., Wiarusa, Żołn. Polsk. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr., Wawrz. Akad. sr. Warszawa, Boernerowo, Warszawska 38.

HOROWICZ ARTUR. Art.-mal. * 1. 5. 1898 w Warszawie. S. Eliasza i Cecylii z Kraeuterkrafftów. Ucz. do Szk. Mech.-Techn. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, uk. Ak. Szt. Pięk. w Berlinie (1922). Od 1916 w P. O. W., nast. w Polsk. Sile Zbr. i w w. p. Uk. Szk. Pchor. Piech., nast. Szk. Obserw. Lotn. Obserw. 1 esk. lotn. na fr. lit.-biał. Był w niew. sow. Zdemob. w 1921. Por. rez. Uprawia ilustr. i grafikę użytk. Wyk. szer. okładek, m. in. do „Biblioteki Groszowej". Od 1928 stały ilustr. wydawn. period. i nieperiod. Wojsk. Inst. Nauk.-Oświat., Otrz. szer. nagr. konkurs. Odzn. M. za W. Warszawa, Wspólna 75, tel. 8-81-75.

HOROWITZ HERMAN. Dr fil. Matematyk. Ubezpieczeniowiec. * 5. 2. 1891. w Borysławiu (pow. Drohobycz). Syn Zygmunta i Fanny z Lichtensteinów. Oż. 21. 8. 1914 z Reginą Gartenberg. Uk. gimn. w Drohobyczu, wydz. bud. maszyn Polit. Lwowskiej (I egz. państw.) oraz wydz. filozof. uniw. we Lwowie i Wiedniu. B. kier. dep. ubezp. społ. w Min. Op. Społ., dyr. Powsz. Zakł. Ubezp. Wzaj., Czł. Rady Nauk. Inst. Spraw Społ., Rady Ubezp. Społ. przy Min. Op. Społ., kom. rewiz. Polsk. Instyt. Aktuariuszy, kom. ekspertów ubezp. społ. przy Międzynarod. Biurze Pracy. Ogł. w wyd. urzęd. i czasop. fach. prace o obciążeniu produkcji na rzecz ubezp. społ., o międzyn. ochr. emigrantów w ubezp. społ., art. z dziedz. matemat. ubezp. społ. Z ram. Rządu kier. rokowan. i paraf. umowę z Niemcami o wzajemn. w ubezp. społ. Przedstawiciel Polski i czł. kom. arbitr. przy Lidze Nar. w sporze z Niemcami o rezerwy ubezp. społ. na Górnym Śląsku. Odzn. O. P. 4 i 3. Warszawa, Poznańska 11, tel. 8-37-02.

HORZYCA WILAM. Kryt. liter. Teatrol. * 1889. Kryt. nacz. Skamandra i Pro Arte. Red. Drogi. Ogł. m. in. Dzieje Konrada (1930). Kier. Teatru Wielkiego we Lwowie do r. 1937.

HOSER PIOTR FERDYNAND. Dr ogrodn. h. c. * 22. 8. 1857 w Warszawie. S. Piotra i Emilii z Böhme'ów. Oż. 31. 12. 1889 z Antoniną Popiel. Uk. gimn. i wyższy kurs inst. pomol. w Proszkowie na Śl. W czasie wojny świat. czł. komendy Straży Obyw. Wł. wielkich przeds. ogrodniczych. Prow. wykłady fachowe w b. szk. ogr. przy Ogr. Pomolog. w Warszawie, na kursach ogr.-pszczeln., nast. w b. wyższ. szkole ogr. przy Wolnej Wszech. Pol., wreszcie w Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. w Warszawie, gdzie uz. d-rat hon. Prez. Tow. Ogrodn. Warsz. i wicepr. Zw. Pol. Zrzeszeń Ogr. Ogł. przez szereg lat w periodykach fachowych i w Roczniku Nauk Ogrodn. prace z dziedziny ogrodn. m. in.: O mieszańcu wegetatywnym lilaka. Odzn.: O. P. 4, med. Min. Roln. i Dóbr Państw. „Za pracę i zasługi", czechosł. B. L., fr. Mérite Agricole, belg. Association agricole, poza tym szereg odznaczeń zawodowych. Pruszków, Żbików.

HOSZOWSKI-SAS JÓZEF. Płk dyplom. * 10. 2. 1889 w Dolinie, woj. stanisławowskie. S. Jana Kantego i Karoliny z Mielników.

Oż. 11. 11. 1917 z Emilią Jelita-Małecką. Uk. szk. śr. w Brzeżanach. Szk. Nauk Polit. w Warszawie i Wyż. Szk. Woj. tamże (1924). Przed w. świat. prac. w Zarzewiu. 1911—1914 kmdt Druż. Strzel. w Samborze. Od 1914 w 2 p. p. Leg., nast. w 4 p. p. Leg. do kryz. przys. W 1918 w Polsk. Sile Zbr., nast. w w. p. Podcz. wypr. kijowsk. w szt. Nacz. Wodza. Po wojnie zajm. szer. wyższ. stan. w sł. sztab. i liniow., ost. dca p. p. Prez., wicepr., czł. zarz. i czł. liczn. org. b. wojsk., W. F. i P. W. oraz społ. Ogł. art. w Mocarstwowcu Polskim. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 3, M. za W., M. 10-I. O. N.

HOYER HENRYK FERDYNAND. Dr med. * 13. 7. 1864 w Warszawie. S. Henryka i Ludwiki z Wernerów. Oż. 29. 9. 1903 z Marią Kamieńską. Uk. gimn. w Bydgoszczy (1878—1886), stud. na uniw. we Wrocławiu, Strassburgu i Berlinie (uk. 1892). 1892—1904 asyst. na uniw. w Würzburgu i Strassburgu. 1894—1934 prof. anat. porówn. Uniw. Jagiel., Dr hon. wydz. roln. Uniw. Jagiel. po zemeryt. prof. honor. wydz. lek.; od 1902 czł. Pol. Ak. Um., od 1934 wicepr. tejże. 1914—16 ord. w szpit. dla jeńców wojen. Ogł. kilkadziesiąt prac z różnych działów histologii i anat. porówn., m. in. o budowie śledziony i podziale jąder wymoczków, o szczątkach zwierząt znalezionych w Staruni i innych cz. Polski, przew. z uwzgl. specj. układu limfat. zwierząt — zebranych nast. w monogr.: O układzie naczyń limfatycznych kręgowców w świetle anatomii porównaw. (Kraków 1934); ponadto udział w Podręczniku histologii, Poradniku dla samouków, Encyklopedii techniki mikroskop. i rocznych sprawozd. niem. W 1927 wyd. Podr. anatomii porówn. zwierząt domowych. Pod jego kier. wyd. blisko 100 prac uczn. Odzn. O. P. 3. Kraków, Wyspiańskiego 10, tel. 1-49-14.

HOZAKOWSKI BRONISŁAW. Kupiec. * 17. 5. 1887 w Włocławku. S. Bolesława i Marii z Mikoszewskich. Oż. w 1922 z Eugenią Bortnowską. Uk. gimn. w Toruniu, studia praktyczne w Szczecinie, Gdańsku i Francji. Za czas. gimn. czł. tajn. stow. kult.-ośw. Od 1918 w P. O. W. w Gąbinie, ucz. rozbr. Niem. Od 1921 radny m. Tarnowa, 1922—28 radca m. Torunia. Od 1922 franc. kons. hon. Od 1923 radca Izby Przem.-Handl. Czł. Tow. Op. nad Wisłą, od 1934 prez. tegoż. Sędzia handl. przy S. Okr. Prez. Stow. Pol.-Franc. Prow. wybory do Senatu na Pomorzu. Ogł. art. z dziedz. gosp. w prasie handl. Odzn. franc. Palm. Akad. i Ośw. Publ. Toruń, Mostowa 28.

HOZAKOWSKI WŁADYSŁAW. Ks. Dr. Św. Teol. * 9. 1. 1869 w Poznaniu. Uk. sem. duch. w Poznaniu i uniw. w Münster (d-rat 1896). Prof. semin. duch. w Poznaniu 1896, doc. dziejów biblistyki histor. N. Testamentu Uniw. J. P. 1924.

HÓZMAN-MIRZA SULKIEWICZ LEON patrz: SULKIEWICZ HÓZMAN-MIRZA

HÖNL FRYDERYK. Płk w st. sp. * 6. 7. 1886 w Radymnie, pow. Jarosław. S. Gustawa i Elżbiety z Koeplów. Uk. wojsk. szk. realną w Koszycach, nast. Korp. Kad. w Łobzowie p. Krakowem, wyższe kursy wojsk. w Paryżu i Metzu. Od 1904 sł. w w. austr. 1914—18 na fr. ros. i włosk. Od 1918 w w. p. Wykł. szk. podch. art. w Poznaniu do 1923. Instr., nast. kier. szk. strzel. artyl. w Toruniu. Od 1926 dca 3 d. a. k. Od 1929 w st. sp. Dyr. zakł. EOL w Łaziskach Górnych, nast. zakł. Elektro. Katowice, Kościelna 2.

HRYNCEWICZ-TALKO JULIAN, patrz: TALKO-HRYNCEWICZ.

HRYNIEWICKI ANTONI. Marynarz. * 16. 1. 1878 w Łupowie, woj. lubelskie. S. Aleksandra i Józefy z Podgajnych. Uk. szk. morską w Astrachaniu w 1900. Nast. kpt. statku państw. w Astrachaniu. W 1920 ochotn. w. p., był w niewoli ros. w Moskwie do 1921. Od 1928 nacz. Morsk. Urz. Ryback. Utw. Tow. Samopom. Rybaków Morskich; współorg. prawie wszystkich org. i zw. rybackich. Kier. Morsk. Instyt. Ryback. Ogł.: Rybołówstwo morskie na polskim Bałtyku (Bydgoszcz 1925), szereg brosz., art. i sprawozd. o ryboł. morskim w czasop. fach. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N. Gdynia, Waszyngtona 11, tel. 14-20.

HRYNIEWICZ FRANCISZEK. Dziennikarz. * 14. 12. 1883 w Wilnie. S. Antoniego i Adeli z Osieckich. Oż. w 1909 z Janiną Kuncewicz. Uk. gimn. klas. IV w Krakowie, nast. wydz. filozof. Uniw. Jagiel., stud. uzup. w Wiedniu. Za czasów gimn. czł. i org. Zw. „Orła Białego", jako akadem. czł. org. niepodl.-narod. „Młoda Polska". W 1906 czł. red. Kuriera Lit., nast. Gońca i ponow. Kuriera Lit. aż do wyb. wojny. Za czasów okup. niemiec. komis. milicji obywat. w Wilnie.

Prac. oświat. w pow. lidzkim z ram. Kom. Polsk. do 1919. B. prez. komit. porządku i bezp. publ. w Ejszyszkach, pow. lidzkiego. W 1919 czł. Rady Narod. (z wyboru) w Wilnie, nast. red. nacz. Ziemi Wileńskiej, organu Straży Kresowej. Wyd. tyg. „Kresy", nast. dyr. wileńsk. ag. pras. Litwy Środk. Szef biura pras. Sejmu wileńsk. Wicepr. Zw. Prac. Prasy Polskiej w Wilnie. W 1923—25 red. nacz. Informatora dla Handlu i Przemysłu w Poznaniu. Nast. czł. red. Dzien. Wileńsk. Prez. stałej kom. wyd. pism wileńskich, wicepr. tow. Popierania Sztuki Scenicznej w Wilnie; b. czł. zarz. oddz. wileńsk. Zw. Dziennik. Polsk. Kier. oddz. IKC w Wilnie. Ogł. wiele art. publ., kronik, aktualii i recenzyj teatr. Wilno, Orzeszkowej 3 m. 14, tel. 4-66.

HRYNIEWICZ MARIAN. Prawnik. * 23 9. 1885 w Rosji. S. Jana i Aleksandry z Miklaszewskich. Ożenił 26. 8. 1925 z Janiną Smoleńską. Uk. gimn. w 1905 i wydz. praw. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1912 r. Podczas stud. w Rosji człon. P. P. S. W 1918 sekr. Sądu Najw. w Warszawie, w 1919 komis. wywyborczy w Bielsku, nast. podprok. przy S. Okr. w Suwałkach, od 1923 sędz. S. O. tamże, od 1930 wiceprezes S. O. w Grodnie. Prez. grodz. koła Zrzesz. Sędz. i Prok. i czł. zarz. gł. tegoż. w Warszawie, czł. Tow. Pr. w Grodnie. Ogł. art. w Głosie Sądown. Grodno, 3 Maja 24.

HRYNIEWIECKI BOLESŁAW LEON. Dr botaniki. * 20. 2. 1875 w Międzyrzecu Podlaskim. S. Bolesława i Emilii z Ptaszkowskich. Ożenił 12. 5. 1906 z Janiną Wandą Koźniewską. Uk. gimn. w Lubl. (1893) stud. na uniw. w W-wie, uk. chemię i przyrodę na uniw. w Dorpacie (1895—1900), stud. uzup. w Jenie, Lipsku, Grazu i Genewie. Za pracę w kółkach uczn. w Lublinie w 1894 areszt. i zesłany do gub. tulskiej. W Dorpacie dział. w koł. niepodl. młodz. W Odessie prez. Domu Polsk., I prez. Tow. Pom. Of. Wojny, nast. kier. wydz. szkol., stwarzając szkolnictwo polskie w tym mieście, prez. rady Macierzy Polsk. oraz Harc. Polsk. W 1918 prez. Rady Org. Polsk. Odessy, współdz. z dyw. gen. L. Żeligowskiego. 1904—1914 doc., nast. prof. zwycz. i dyr. ogrodu botanicz. w Odessie. Odbył 3 podróże naukowe na Kaukaz w celu badania flory. Prof. zw. system. i geogr. roślin Uniw. J. P., i dyr. Ogr. Botan. w Warszawie. 1925—6 dziekan wydz. fil., 1926—7 rektor, 1927—8 prorektor. Jeden z zał. i I prez. Pol. Tow. Botan., nast. wicepr. i czł. Państw. Rady Ochr. Przyrody i prezes Ligi Ochron. Przyrody w Polsce. Ogł. prace z dziedz. systemat., geogr., fizjologii, anat. roślin i hist. botan., m. in.: Sprawozdanie z podróży botanicznej na Kaukaz. Studia nad reotropizmem korzeni, Studia nad budową anatomiczną szparek u roślin, Zarys flory Litwy; Zielnik i muzeum botaniczne-popularne; Nasze lasy; Jak żyją rośliny; Moja pierwsza wycieczka krajoznawcza oraz art. w sprawach org. nauki i ochr. przyrody. Czł. Pol. Ak. Um., Tow. Nauk. Warsz., Tow. Bot. w Helsinkach, Pradze Cz., Genewie. Odzn.: K. N., O. P. 3, fr. L. H. 4, jugosł. Ś. S. 3, est. Kajtselit 3. Warszawa, al. Ujazdowska 6-8, tel. 8-05-96.

HUBER MAKSYMILIAN TYTUS. Dr nauk techn. * 4. 1. 1872 w Krościenku n. Dunajcem. S. Maksymiliana i Marii z Rzesińskich. Ożenił 11. 9. 1923 z Janiną Dzieślewską. Uk. gimn. we Lwowie (1889) Stud. na Pol. Lwowskiej i uniw. berlińskim, drat w 1904 we Lwowie. 1897 do 1898 pr. w Kraj. Biurze Mel. we Lwowie i asyst. katedry matem. Polit. Lwowsk. 1899 — 1905 wykł. mechaniki i matem. w Wyż. Szk. Przem. i na Wyższ. Kursach im. A. Baraniecckiego w Krakowie oraz w Kraj. Szkole Ceglarskiej w Podgórzu. W 1908 prof. zwycz. mechaniki techn. w Polit. Lwowskiej. Rektor na 1914—15, nie urzęd. wskutek wyb. wojny. Jako of. w. austr. dostał się do niewoli ros., gdzie przeb. do 1918. W 1917 do 18 wykł. fizykę w gimn. polsk. w Kazaniu i był przewodn. Zw. Prac. Pol. Sekcji Kazańskiej Rady Wygnańczej. W 1918—19 udział w obr. Lwowa. Od 1920 czł.-zał. Akad. Nauk Techn., czł. cz. Tow. Nauk. we Lwowie. 1921—22 rekt. Polit. Lwowskiej, w 1924, 1926 i 1930 brał udział w międzyn. kongr. mechaniki stos. w Delft, Zurychu i Stokholmie. W 1927 czł. koresp., a w 1934 czł. Pol. Ak. Um. Od 1928 prof. mechaniki Polit. Warsz. i prez. Ak. Nauk Techn. (do 1930). W 1929 wygł. cykl wykł. w polit. zurychskiej na

temat prac wł. z teorii i zast. technicz. płyt „ortotropowych". W 1930 wybr. do st. Komit. Międzyn. Kongr. Mech. Stos., jako przedst. Polski. Od 1931 czł. cz. Warsz. Tow. Nauk. Ogł. m. in.: Zur Theorie der Berührung fester elastischer Körper (Lipsk 1904), Teoria płyt prostokątnie różnokierunkowych wraz z technicznymi zastosowaniami do płyt betonowych, krat belkowych itp. (Lwów 1921), Kryteria stałości równowagi i ich stosunek do statyki układów sprężystych (Lwów 1926), Probleme der Statik technisch wichtiger orthotroper Platten (Warszawa 1929), poza tym kilka podręczn., szereg prac. w czasopis techn., sprawozd. i prac. Warsz. Tow. Politechn., sprawozd. kwart. Inst. Bad. Techn. Lotn., Przegl. Techn., Wiad. Techn.-Art., art. i rec. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Koszykowa 75, tel. 8-07-92.

HUBERT WITOLD JAN. Inż. Kpt. mar. w st. sp. * 24. 6. 1889 w Warszawie. Syn Bolesława i Marii z Domańskich. Oż. 11. 4. 1931 z Marią Zbijewską. Uk. polit. w Petersburgu (ob. Leningrad). Do 1918 sł. w mar. woj. ros., a do 1928 w polskiej. 1912—1917 odbywał podróże na Bliski i Daleki Wschód. 1928—1931 prac. w departamencie morskim Min. Przem. i Handlu, nast. dyr. fabr. wyrobów metal. Ogł. m. in.: Bitwa pod Oliwą (Warszawa 1929), Międzynarodowe sygnały morskie (Warszawa 1930), Stan polskich przedsiębiorstw żeglugowych (Warszawa 1932), Historia wojen morskich (Warszawa r. 1935) oraz szereg prac z dziedz. spraw morsk. w czasop.: Przegl. Morski, Przegl. Hist.-Wojsk., Bellona, Przegl. Wojsk., Broń i Barwa, Morze, Szaniec i in. oraz w prasie codz. Odzn. czechosł. B. L. 5. Warszawa, 6 Sierpnia 32, m. 8.

HUBICKI STEFAN BOLESŁAW. Dr med. Gen. bryg. w st. sp. * 18. 3. 1877 w Pilicy Kieleck. Uk. gimn. w Warszawie (1898) i wydz. lek. uniw. tamże (1904). Podcz. stud. zał. Spójni 1905 do 1906 czł. Proletariatu, za co areszt Red. pierw. polskie pismo postęp.-ludowe Życie Gromadzkie, za co areszt. i więz. 1911 do 1912. 1914—1917 lek. w. ros. Od 1917 sł. w I Polsk. Korp. Czł. Polsk. Ligi Woj. Walki Czyn., Zw. Broni i P. O. W. Z ram. tej ost. wysł. do Moskwy, nast. do Paryża, gdzie w Komit. Narod. był czł. Kom. Wojsk. i kier. biura op. nad żołn. W 1919 powr do kraju z A. G. H. i był szef. san. tw. Grodno,

2 i 1 dyw. piech. Leg., gr. oper. gen. Śmigłego, 3 armii, fr. środk. i 2 armii. Po wojnie szef. wydz. org. Dep. San. M. S. Wojsk, kmdt Of. Szk. San. i Centr. Wyszk. San. Gen. bryg. od 1928. Od 1929 podsekr. st. w Min. Pracy i Op. Społ., 4. 12. 1930—13. 5. 1934 min. tegoż resortu. Ob. kom. Zakł. Ubezp. Społ. Ogł. m. in.: Przeszłość zamku Ujazdowskiego (1927), Szkolnictwo w wojsk. sł. zdrowia Włoch i Czechosłowacji (1928), Ideologia w budowie służby zdrowia w w. p. (1929). Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 2, K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

HUGON Z LIPIŃSKICH JADWIGA. Poetka. Literatka. * 29. 7. 1884 w Warszawie. C. Józefa i Stefanii z Leów. Zaśl. 6. 11. 1920 Michała Hugon, kpt. w. franc. Uk. szk. śred. tajnego naucz. Z. Morawskiej i K. Strzemińskiej. 1914 do 1915 prac. w Pol. Komit. Pom. Sanit. Ogł. zbiory poezyj lirycznych, m. in.: Źródło, Pierścień, Kwiaty maku, Staś Żóraw. Czł. red. mies. Sfinks i Echo Lit. Czł. Tow. Lit. i Dziennik. Warszawa, al. Ujazdowska 19, tel. 8-06-98.

HUKAN KAROL. Art.-rzeźbiarz. * 17. 3. 1888 w Mikulińcach, woj. stanisławowskie. S. Justyna i Florentyny z Dolińskich. Uk. szk. przem. artyst. w Kołomyi (1906) i Ak. Szt. Pięk. w Krakowie (1912). Wyk. m. in.: kompoz. ołtarzowe w kośc. oo. jezuitów na Wesołej w Krakowie (1920 do 32), grupy: „Rolnictwo i Przemysł" na gmachu Banku Polskiego tamże (1924), „Hołd aniołów" na Jasnej Górze w Częstochowie (1925), Grobowiec Falterów na cm. Rakowickim w Krakowie (1927), rzeźby na bramach front. kośc. Mariack. w Krakowie (1929—30), tablicę Stanisława Wyspiańskiego na pl. Mariackim tamże (1932), i Piotra Borowego na Orawie (1932), popiersie gen. Zygm. Zielińskiego (1935), „Chrystusa na krzyżu" dla kośc. św. Aleksandra w Warszawie, szereg szkiców, proj. grup i pomników oraz podobizn wybitnych osób współcz. Kraków, Karmelicka 57.

HULEWICZ BOHDAN JÓZEF FLORIAN. Płk dypl. * 20. 6. 1888 w Kościankach k. Września. S. Leona i Heleny z Kaczkowskich. Oż. 2. 1. 1915 z Jadwigą Karwat. Ukończył gimn. w Neuhaldensleben, stud. filoz. śc. na uniw. w Monachium i Kielu, uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. W Monachium nal. do org. młodz. narod. Zet i współzorg. tamt. Druż. Strzel. Podcz. w. świat. sł. w w. niem., 2-kr. ranny. W 1917 pełn. sł. w Gen. Gub. Warszawa, współprac. z P. O. W., przenies. do Kielu. Od 11. 1918 w Poznaniu, czynny w przygot. powst. wlkp. Nast. szef oddz. org. w Dtwie Gł. w Poznaniu, szef. szt. gr. płk. Konarzew-

skiego, 3 dyw. strzel. wlkp., 17 dyw. piech., nast. prac. w ścisł. szt. Nacz. Dow. Po wojnie m. in.: w Biurze Śc. R. Woj., attaché wojsk. w Madrycie i Waszyngtonie, dca p. p., kmdt Of. Szk. Piech., szef Biura Pers. M. S. Wojsk. Ogł. Powstanie wlkp. (1919). Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, Gw. Rum. 3.

HULEWICZ WACŁAW ANDRZEJ NIKODEM. Rolnik. * 15. 9. 1891 w Kościankach, pow. wrzesińskiego. S. Leona i Heleny z Kaczkowskich. Ożenił 8. 4. 1919 z Julią Piwnicką. Do szk. śr. ucz. w Trzemesznie i Brzegu Śląskim, stud. agronom. we Wrocławiu. W czasie wojny świat. sł. w w. prusk.; ucz. powst. wlkp. w Poznaniu, obr. Lwowa i wojny polsko-bolszew. Kpt. rez. Wicepr. Pomor. Tow. Roln., zał. i prez. Zw. Rewiz. Spółdz. Roln. w Toruniu, prez. Koła Porad Sąsiedzkich pow. toruńskiego, Ogł. prace z zakr. roln. i spółdz. oraz art. polit. Odzn.: O. P. 5, K. W. Papowo Toruńskie, tel. Turzno 12.

HULEWICZ WITOLD. Liter. Public. * 26. 11. 1895 w Kościankach, pow. Września, woj. poznańskie. S. Leona i Heleny z Kaczkowskich. Stud. na wydz. human. uniw. w Poznaniu i w Wilnie; stud. muz. Jako ucz. gim. niem., prac. konspirac. w harc. i kółk. samokszt. 1914 do 1918 sł. w w. niem.; ucz. powst. wlkp. 1918 do 1921 w w. p. Kpt. rez. Współorg. Zw. Zawod. Lit. Polsk. w Poznaniu; zał. i sekr. Zw. Zaw. Lit. Polsk. w Wilnie (1924—35), nast. prez. Kier. wil. ruchu lit.-art. (m. in. „Środy literackie"). Współzał. Rady Wileńsk. Zrzeszeń Artyst., której był wicepr. i prez. Wicepr. Zw. Zaw. Lit. Polsk. w Warszawie. Współpr. nast. współred. czasop. Zdrój w Poznaniu (1917—1921). Kier. lit. mies. Wiedza Techniczna tamże (1919—20), red. Tyg. Wileńsk. (1925—26), kier. lit. teatru Reduta w Wilnie (1925—27). Ob. kier. lit. Pol. Radia. Ogł. poezje: Płomień w garści (Poznań), Sonety instrumentalne (Warszawa), Lament królewski (Warszawa), Miasto pod chmurami (Wilno); proza: Przybłęda Boży, powieść (Poznań); Polski Faust, studium (Warszawa); St. Moniuszko, życ. dla młodz. (Lwów); Gniazdo Żelaznego Wilka, ks. dla młodz. o Wilnie (Lwów); Ludwik v. Beethoven, życ. dla młodz.; szereg przekł. m. in.: nowel, wierszy, pow., monogr. Reinera Marii Rilkego;

Max Brod — Tycho de Brahe (pow.); J. W. Goethe — Sentencje w rymach i prozie; Tomasz Mann — Królewska Wysokość (pow.); P. Valéry — Dusza i taniec; H. Kleist — Pentezylea (trag. wierszem). Autor słuchow. radiowego Pogrzeb Kiejstuta. Odzn.: O. P. 5; K. Z. zł.; M. N., Wawrz. Ak. sr., M. za W. Warszawa, Glogera 3, m. 5.

HULKA-LASKOWSKI PAWEŁ. Liter. Filoz. Religiol. * 25. 6. 1881 w Żyrardowie. S. Józefa i Elżbiety z Howorków. Stud. filoz. na uniw. w Heidelbergu (1903—1908). Ogł. m. in.: Porucznik Regier (pow., 1927); Od Królestwa Bożego do monarchii uniwersalnej (1928); Matka Jezusa, matki bogów i królowe niebios (1928); Mój Żyrardów (pamiętn., 1934); Śląsk Zaolzański słowem i obrazem (1937); liczne brosz., artyk. Przekł. z niem., franc., czesk. i ros. m. in.: Merežkowskiego — Napoleon, Kretschmera — Ludzie genialni, Boehna — Rokoko, Čapka — tryl.: Hordubal, Meteor, Życie zwyczajne, Martina Roger du Garda — Les Thibaults. Wygł. odczyty na kursach dokszt. oraz dla analfabetów. Współprac. Wiad. Lit., Rządu i Wojska, Drogi, Gaz. Polskiej, Tyg. Ilustr., Nowej Książki. Żyrardów, Szkolna 10.

HUMNICKI WINCENTY. Dr chemii. * 14. 9. 1875 w Busku (woj. kieleckie). S. Adolfa i Małgorzaty z Sulimierskich. Uk. gimn. w Kielcach, nast. wydz. przyrodn. uniw. w Warszawie ze st. kandyd. nauk przyr., nast. stud. w Heidelbergu, d-rat we Fryburgu Szwajc. 1898. Po powr. do kraju prac. w Krakowie nad urządz. zakł. badania środk. żywn. oraz prowadził ćwiczen. z techn. chem. w Wyż. Szk. Przemysł. W 1899 wyj. do Inst. Medyc. Dośw. w Petersburgu (ob. Leningrad), gdzie prac. badawczo z dziedz. chemii i biologii w laborat. prof. M. Nenckiego. Od 1900 chemik w centr. laborat. komit. techn. Min. Skarbu w Petersburgu. W 1902 objął wykł. chemii i towarozn. w warsz. Szkole Handl. Zgromadz. Kupców. W 1918 prow. z prof. St. Niemczyckim kurs dla insp. farmaceut. Od 1919 kier. Państw. Zakł. Hydrolog. Min. Zdrowia Publ. Od 1922 wykł. chemię w Akad. Stomatolog. W 1923 prow. ćwicz. z chemii analit. na wydz. farmaceut. Uniw. J. Piłsudskiego. Od 1935 docent. chemii farmaceut. Uniw. J. P. Ogł. 20 prac nauk. w jęz. polsk., ros., niem. i franc., m. in.: Początki chemii (War-

szawa, wyd. 2, 1921), Krótki kurs towaroznawstwa (Warszawa, wyd. 3, 1932), przekł. kilku podr. ang. i niem., art. we Wszechświecie, Gazecie Lek., Wiad. Farmaceut. Czł. kilku tow. nauk. i czł. hon. Stow. Wychow. Szkół Handl. Warszawa, Prosta 12.

HUNDTOWA ANNA. Dr wszechnauk lek. * 20. 6. 1898 w Bojanowie, woj. poznańskie. Uk. gimn. w Poznaniu (1918) i wydz. lek. Uniw. Poznańskiego (1924). Prac. w tajn. org. harc. i w org. ,,Zet". Podczas wojny siostra Cz. K. Przez 3 lata czł. zarz. kół. młodz. Czerw. Krz. w Poznaniu; w 1928 czł. zarz. Zw. Pracy Obywat. Kobiet w Poznaniu, od 1934 przew. zrzesz. wojew. Z. P. O. K. Odzn.: M. N., K. Z. sr. Poznań, Wierzbięcice 2 m. 5.

HUPKA JAN. Dr. Dział. emigracyjny. Publicysta. * w 1866 w Niwiskach, pow. Kolbuszowa. Poseł i czł. galic. wydz. kraj. Zaj. się sprawami emigrac. W l. 1906 do 1914 prezes Pol. Tow. Emigr. Zwiedził Syrię, Palestynę, Indie, Alger, Tunis. Ogł. m. in.: Z zimowej wycieczki (Kraków 1904), Polacy w Turcji (Pol. Przegląd Emigr. 1910, nr 12), Z wędrówek po Indiach (Kraków 1914), Z Syrii i Palestyny (Kraków 1928) oraz liczne art. w prasie, gł. w Czasie. Niwiska, pow. Kolbuszowa.

HUPERT WITOLD. Płk w st. sp. * 24. 10. 1871 w Złoczowie. S. Franciszka i Jadwigi ze Smolków. Oż. 1923 z Martyną Lindtner (†). Uk. gimn., stud. na wydz. prawn. uniw. we Lwowie, uk. Ak. Wojsk. w Wiedniu. 1894—1910 of. zaw. kaw. austr., nast. w st. sp., po czym prac. w banku we Lwowie. W czasie wojny świat. w w. austr. Od 1918 w w. p. Uczestn. obr. Lwowa, walk na Śląsku, fr. wsch. i pod Warszawą. Dca p. p. Po wojnie prac. w wójsk. Kontr. Gen. i wykł. hist. woj. na kursach of. Od 1924 w st. sp. Ogł. m. in.: Historia wojenna Polski przedrozbiorowej (1919), Historia wojenna Polski porozbior. (1921), Podstawowe pojęcia historii wojennej (1921), Wojny XX wieku w wyborze (2 t., 1923), Operacje wojny światowej w wyborze (1925), Zajęcie Małopolski Wschodniej i Wołynia w 1919 r. (1928), Walki o Lwów (1923). Warszawa-Żoliborz, Mierosławskiego 7, tel. 12-78-72.

HUSARSKI WACŁAW TEOFIL. Art.-plast. Literat. * 20. 11. 1883 w Warszawie. S. Stanisława i Wiktorii z Rosenblumów. Uk. szk. śr. W. Górskiego w Warszawie i klasę dop. państw. szk. real. w Łowiczu, nast. stud. w akad. Juliena w Paryżu, pod kier. prof. Jean Paul Lauransa. Brał udz. w prac. uczn. kółek samokształc. 1920—1921 ochotn. w. p. Od 1912 współpr. w Warszaw. Tow. Op. nad Zabyt. Przeszł. W 1916—19 prow. wykł. hist. lit. na uniw. lud. w 1919—24 państw. konserwator zabytków. Od 1924 prac. w red. Tygodn. Ilustr. Od 1931 docent Wolnej Wszechn. Pol. w Warszawie. Od 1935 czł. Pen Clubu. Prace: Żywot i męczeństwo św. Stanisława — proj. ołt. do kośc. paraf. w Brześciu Kuj. wyk. wsp. z prof. Z. Kamińskim (1912); Matka Boska Bolesna i Serce Jezusowe, tryptyk do kośc. paraf. w Brześciu Kuj. (1917); św. Franciszek (1917); Chrystus uśmierzający burzę (1927); talerze dekoracyjne, m. in. cykle: ,,Wesele łowickie, ,,Piosenki ludowe", ,,4 pory roku". Za prace graf. ośmiokr. nagr. i kilkakr. odzn. na konk., w tym 5 pierwszych nagród, m. in.: w 1917 seria znaczk. pocz. z nap. ,,Królestwo Polskie", w 1921 seria znaczk. pocz. ,,Konstytucyjnych", w 1922 za obraz ,,Matka Boska Chełmińska", mal. jako projekt do litogr. Ogł.: Sen o wiosennym świtaniu (poemat, 1918); 150 lat malarstwa polskiego (1918); Jan Joachim Daniel Jauch (1919); Nowe życie Dantego (przekład, 1921); Kościół w Lubieszowie (1922); Malarstwo nowoczesne (1924); Inscenizacja w średniowiecznym teatrze religijnym (1924); Tryptyk z Szańca (1924); Velasquez Ribera — Murillo (1925); Francisco Goya y Lucientes (1925); Louis David (1925); Karykatura w Polsce (1926); Stanisław Noakowski (1928); Józef Pankiewicz (1929); Józef Brandt (1929); Wojciech Weiss (1929); Władysław Skoczylas (1929); Iluzja jedności stylistycznej (1930); Między wiosną i latem Claudela (przekład, 1930); Emil Jana J. Rousseau (przekład, 1930); Le style romantique (1930); Rzeźba polska od w. XVIII (1933); Attyki polskie, ich pochodzenie i oddziaływanie (1934); Kościół farny w Kazimierzu Dolnym (1934); Juliusz Kossak (1934); Ceramika ludowa w Polsce (1934); Władysław Skoczylas (1934); Polskie malarstwo nowoczesne (1935); Attyka polska i jej wpływ na kraje sąsiednie (1935). Odzn.: Kor. Włoch 3, med. zł. na wyst. sztuki relig. w Padwie 1930—31. Warszawa, Stare Miasto 9, tel. 5-29-32.

HUSZCZA ADAM JULIAN. Dr med. Płk lek. w st. sp. * 6. 1. 1875 w Niemiryczach, na Podolu ros. Syn Andrzeja i Seweryny z Turkułłów. Oż. 21. 1. 1901 z Haliną Zwolińską. Uk. gimn. w Żytomierzu (1893) i Wojsk. Ak. Lek. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1898). W w. p. 1. 11. 1919—1. 7. 1934. Org. i kier. Centr. Bad. Lotniczo-Lek. Wicepr. Zw. Lek. Państwa Polsk. (1934), sekr. Nacz. Izby Lek. i sekr. gen. Zw. Lek. Państwa Polsk. Ogł.: Choroby kesonowe (1915), w jęz. ros.; Dur brzuszny (1924); Odczyny biologiczne krwi na zmianę ciśnienia atmosferycznego (1932). Zapo-

czątk. i red. Polski Przegl. Med. Lotn. Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., hiszp. K. Wojsk. Warszawa, al Szucha 2-4, tel. 9-68-33.

HUTTEN-CZAPSKA MARIA DOROTA LEOPOLDYNA. Dr filoz. * 6. 2. 1894 w Pradze Czeskiej. C. Jana i Józefy z Thun-Hohensteinów. Uk. wydz. filoz. (polonistyka i hist. kult.) Uniw. Jagiel. Ogł.: Polemika religijna pierwszego okresu Reformacji w Polsce (Kraków 1928), La vie de Mickiewicz (Paryż 1931) oraz tłum. A. de Saint-Exupéry — Nocny lot (1934), F. Mauriaca: Życie Jezusa (1936), T. Czarnowina — Zbiegowie z G. P. U., poza tym art. publicyst. i krytyki lit. Warszawa, Mianowskiego 15, tel. 8-52-07.

HUTTEN-CZAPSKI hr. BOGDAN FRANCISZEK SERWACY. Ziemianin. * 13. 5. 1851 we Wsi Smoguleckiej. S. Napoleona i Eleonory z hr. Mielżyńskich. Uk. Lycée Bonaparte w Paryżu, nast. stud. na uniw. w Wiedniu, Berlinie i Heidelbergu. Dr hon. med. i nauk techn. Przed wojną czł. dziedz. pruskiej izby panów; prez. najw. kontr. długów państwa prusk.; burgr. zamku poznańskiego. Podczas wojny kom. niem. przy Tymcz. Radzie Stanu w Warszawie; kur. Uniw. i Polit. Warsz. w czasie okup. niem. Po wojnie czł. rady wojew. i powiat. oraz org. roln. Prez. Zw. Pol. Kawal. Malt. Twórca fund. nauk. im. Bogdana Hutten-Czapskiego. Ogł. pam.: Sześćdziesiąt lat życia politycznego i towarzyskiego (Warszawa 1935); Sechszig Jahre Politik und Gesellschaft (Berlin 1935). Odzn.: O. P. 1; pap. Św. Grz. Wielk. 1; Kor. Włoch 1; k. baliwa wielkiego hon. i dev. O. Suw. Malt. Smogulec, pow. Wągrowiec.

HUTTEN-CZAPSKI EMERYK. Ziemianin. * 1897. W 1919 prac. w misji Hoovera w Polsce. W 1920 del. do Polsk. Rady Ziemi Mińsk. i P. C. K. w zarz. teren. przyfront. i etap. przy dtwie 4 armii. Od 12. 1920 star. pow. stołpeck. B. poseł na Sejm z listy B. B. W. R. w kom.: budżet., oświat., roln. i emigr. Prez. O. T. i K. R. w Słonimie, prez. rady opiek. państw. Semin. Naucz. tamże, radca Wileńsk. Izby Roln., prez. Rady Nacz. Polsk. Tow. Leśn., czł. zarz. gł. Tow. Ośw. Zawod. Synkowicze, pow. Słonim.

HÜBNER ZYGMUNT. Prawnik. * 2. 1. 1879 w Opocznie. S. Józefa i Marii z Filipowskich. Uk. wydz. pr. uniw. w Odessie. W 1916 wiceprez. m. Radomia; w 1917 prok. Sądu Okr. tamże, nast. w Warszawie, po czym w Sąd. Apel. Min. spr. wewn. 21. 3. — 17. 11. 1924. Utworzył K. O. P. Od 1927 w notariacie. Od 1934 prez. Rady Notar. w Warszawie. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Wawelska 14, tel. 9-90-64.

I

IDŹKOWSKI ANTONI WŁADYSŁAW. Pedagog. * 5. 6. 1884 w Ostrowiu Wlkp. S. Wincentego i Anny z Dymolskich. Oż. 26. 7. 1910 z Jadwigą Rądlewską. Uk. gimn. w Ostrowiu Wlkp., stud. na uniw. i w Handelshochschule w Lipsku, gdzie uz. dypl. Pracę nauczyc. rozp. w 1909. 1919—1920 insp. krajow. w Min. W. Rel. i Ośw. Publ. Od 1920 dyr. gimn. miejsk. Zgr. Kupc. w Łodzi. Kilkakr. prez. koła łódzkiego Tow. Nauczyc. Szk. Śr. i Wyż. Od 1924 czł. zarz. komit. wojew. L. O. P. P., ob. sekr. zarz. Odzn. zł. Odzn. Hon. L. O. P. P. Łódź, Prez. Narutowicza 68, tel. 1-15-31.

IGNASZEWSKI JANUSZ STEFAN. Ekonomista. * 29. 8. 1898 w Lublinie. S. Wieńczysława i Anieli ze Skibniewskich. Uk. gimn. w Lublinie (1916), kurs. abit. Neue Wiener Handels Akademie (1917), uzysk. absolut. w W. S. H. w Warszawie (1920) i dypl. w Hochschule für Welthandel w Wiedniu, stud. na wydz. praw. uniw. w Wiedniu. W Wiedniu czł. „Ogniska". 1918—1920 ochotn. w. p., uczestn. wyprawy na Spisz. W 1922 urz. dep. do spraw Śląska w Min. P. i H. Od 31. 3. 1922 ref. polit.-handl. przy Nacz. Radzie Lud., nast. na tym stan. w urz. woj. śl. Czł. kom. gran., czł. kom. kolejowo-celnej w Opolu, czł. gł. kom. wojew. bad. cen .Od 1. 10. 1923 sekr. Zw. Banków w woj. śl. 26. 9. 1924—1. 1. 1925 red. działu gospod. „Polonii", od 1. 6. 1926 kier. wydz. w Synd. Pol. Hut Żel., od 1930 czł. kom. red. mies. „Hutnik". Ogł.: Znaczenie Rygi dla eksportu polskiego (1923), Spółki akc. na Górnym Śląsku (1923), O potrzebie utworzenia zorg. rynku pieniężnego na Górnym Śląsku (1924), Co będzie z naszym pieniądzem (wespół z Cz. Pacześniowskim, 1926), Wahania dopływu zamówień na żelazo (1930), Organizacja handlu żelazem w Polsce (1930), Problem racjonalizacji a polskie hutnictwo żelazne (1930), Żelazny przemysł hutniczy na ziemiach polskich do 1914 (1932), Światowe hutnictwo żelaza w obliczu katastrofy (1932), Analiza zbytu wytworów walcownianych na rynku wewnętrznym za rok 1933 (1933), Rozwój kartelizacji w europejskim hutnictwie żelaza (1934), Polski i międzynarodowy rynek żelaza na progu roku 1935 (1935), Czechosłowacja jako producent stali (1935), Polityka cen żelaza w pierwszym dziesięcioleciu działalności Synd. Pol. Hut Żel. (1935). Katowice, Stalmacha 16 m. 5.

ILLASZEWICZ JAN MIKOŁAJ. Prawnik. * 27. 7. 1873 w Skirlanach, pow. święciański. S. Marcina i Jadwigi z Czerwińskich. Oż. 19. 3. 1911 z Irmą Brażnikowską. Uk. gimn. II w Wilnie (1894) oraz wydz. matem.-przyrodn. i wydział prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Za czasów szkol. i akademick. jeden z zał., a nast. czł. Partii Socjal.-Demokrat. W 1919 do 1920, za działaln. polit., więz. przez bolszewików w Petersburgu. Prac. w Rosji jako adw., nast. jako radca prawny magistr. petersbursk. W 1926 mian. sędzią pok. w Święcianach, w 1928 sędzią Sądu Okr. w Wilnie, w 1930 — Sądu Apel. w Wilnie, a od 1931 prezes oddz. Prokuratorii Gen. R. P. tamże. Prez. rady nadz. Kasy im. Stefczyka, prez. Zrzesz. Komit. Rodzic. Szk. Powsz. Czł. Tow. Prawn. im. Daniłowicza. Odzn. O. P. 3. Wilno, Mickiewicza 62 m. 6, tel. 13-00.

IŁŁAKOWICZÓWNA KAZIMIERA. Poetka. * 6. 5. 1892 w Wilnie. Stud. na Uniw. Jagiel. i w Oxfordzie. Od 15. 1. 1919 prac. w M. S. Z. R-ca min. Ogł. m. in.: Ika-

rowe loty, Wici, Trzy struny, Kolędy polskiej biedy, Bajeczna historia La-Fi—Czaniu, Śmierć Feniksa, Obrazy imion wróżebne, Połów, Słowik litewski, przekł. Fr. Schillera: Don Carlos. Wygł. prelekcje w Genewie, Pradze, Kopenhadze. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5. Warszawa, al. Szucha 2-4, tel. 9-05-60.

IMIELA EMANUEL (DYM KAROL). Filolog. Literat. * 10. 3. 1888 w Lipinach, pow. Świętochłowice. S. Józefa i Teresy z Cieślików. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie, nast. wydz. fil. uniw. w Krakowie i Poznaniu. Od 1912 czł. Zw. Strzel. w Krakowie. W niewoli ros. org. P. O. W. na ter. gub. tambowskiej, w Smoleńsku, w Saratowie. Uczestn. powst. g.-śl. i akcji plebisc. Org. kół śpiew. Ref. wydz. ośw. publ. urz. wojew. śl. Ogł.: Bajki i satyry górnośląskie (1922), Klechdy śląskie, Zaklęta królewna, Stara wieża (dramat mist.), Tajemnica Twardonia, Bajki i satyry oraz szereg publik. i wierszy w prasie. Odzn.: K. N., K. Z. sr., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., Katowice, Andrzeja 25 m. 5.

INATOWICZ-ŁUBIAŃSKI ADOLF. Inż. arch. * 4. 1. 1892. S. Witolda i Jadwigi Uk. wydz. architekt. polit. w Rydze. W 1920 ochotn. w. p. Czł. Zw. Przyj. Wielkiej Warszawy; czł. rzecz. Tow. Zach. Szt. Piękn. Pracuje w zakr. architektury, urbanistyki, malarstwa. Proj. m. in.: domy w Warszawie przy al. Ujazdowskiej 9, grupę domów przy ul. Św. Teresy, al. Szucha 2-4, ul. Puławskiej wprost Ursynowskiej. Warszawa, al. Jerozolimska 16, tel. 2-84-22.

INGLOT JAN. Pedagog. * 7. 3. 1890 w Albigowej, pow. łańcucki. S. Tomasza i Katarzyny z Pelców. Uk. sem. naucz. w Rzeszowie i wyższy kurs nauczyc. we Lwowie. Przed w. świat. nal. do Druż. Bartoszow. W 1920 sł. w w. p. W l. 1924—28 kier. szk. w Soninie; od 1929 insp. szkolny w Czortkowie. Czynny działacz kółek roln. od 1910, prez. zarz. pow. Zw. Strzel. w Czortkowie od 1930, przew. pow. koła T. S. L., czł. rady wydz. pow. i rady miejsk. w Czortkowie, b. prezes B. B. W. R., czł. Kom. Porozumiew. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Czortków, Mickiewicza 59, tel. 138.

INOZIEMCOW MIKOŁAJ, patrz: ALEKSANDER.

IRANEK-OSMECKI KAZIMIERZ. Mjr dypl. * 1897 w Pstrągowej (Młp.). Od 12. 1916 w 1 p. p. Leg. Polsk. Po kryz. przys. wciel. do w. austr., na fr. włosk. Od 11. 1917 w P. O. W. W 11. 1918 wst. do w. p. Uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1931). Wykł. tamże. Ogł. m. in.: Wyprawa na Poryck i Torczyn. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

IRZYKOWSKI KAROL FRANCISZEK. Literat. Dziennikarz. * 21. 1. 1873 w Błaszkowie, pow. Pilzno. S. Czesława i Julii z Ławrowskich. Ożenił się 17. 4. 1910 z Marią Gnoińską. Uk. gimn. we Lwowie, nast. stud. germanistykę i historię na Uniw. J. Kazimierza. 1894—95 naucz. gimn. w Brzeżanach, po czym praca publicyst. w Przegl. Lwowsk. (1897—1904). 1908—1918 prac. w Biurze Korespond. w Krakowie i w Nowej Reformie. 1918—1933 prac. w biurze Sejmu R. P., 1925—1933 prow. dział krytyk teatr. w Robotniku. Od 1933 czł. Pol. Ak. Lit. Ogł.: powieść Pałuba (1903), brosz. Lemiesz i szpada (1908), zbiór szkiców Czyn i słowo (1911), komed. wyst. w 1906 Dobrodziej złodziei, studium Fryderyk Hebbel jako poeta konieczności (1908), nowele Z pod ciemnej gwiazdy (1922), zagadn. estet. kina Dziesiąta muza (1924), Prolegomena do charakterologii (1925), Walka o treść (1929), Beniaminek (1933), Słoń wśród porcelany (1934) oraz liczne studia w czasop. lit. Warszawa, Trybunalska 8, tel. 8-47-84.

IWANICKI KAROL. Inż.-arch. * 6. 9. 1870 w Tahańczy, pow. kaniowski. Syn Ludwika i Ludwiki z Makarowiczów. Ożenił się 21. 8. 1906 z Marią Anną Sawicką. Uk. w 1889 szk. real. w Kijowie, a w 1894 wydz. archit. Polit. Lwowsk. 1894—1919 prac. pryw. w Kijowie; przewodn. Stow. Architekt. Polaków tamże. Od 1919 architekt. nowobuduj. się kolei żel. w Warszawie, nast. arch. miejskiego w Lublinie. 1920—1923 naczeln. wydz. archit.-budowl. Dyr. Rob. Publ. Wojew. Lubelskiego, jednocz. wykł. na kursach dla nauczyc. szkół powsz. Dzieje polsk. kult. estet. 1923—1925 dyr. rob. publ. wojew. lubelsk. Od 1925 nacz. wydz. budowl.-architekt. Dyr. Rob. Publ. Wojew. Warszawsk.; jednocz. prow. państw. biuro konstr., wyk. szereg proj. budowl. dla innych ministerstw i form. wojsk. (K. O. P.). Ob. w st. sp. Czł. zwycz., czł. zarz. i przewodn. wielu tow. kult. Inicj. utw. oddz. budowl. Muzeum Przemysłu i Techniki. Zaproj. i wyk. m. in.: kośc. św. Józefa w Kijowie, kościoły, klaszt. i zakł. wychow. oo. dominikanów na Służewcu, ss. zmartwychwstanek na Żoliborzu, oo. zmartwychwstańców przy

ul. Chełmskiej, oo. kapucynów w Lublinie, oddział ros. Banku Państwa w Równem; zakład nauk.-wychow. im. W. Kalinki na Żoliborzu; szereg pałaców, dworów i rezydencyj wiejskich na Ukrainie i Podolu; proj. i kier. bud. pierwszego poselstwa R. P. w Angorze; przebud. konsulat gen. R. P. w Berlinie, konsulat R. P. w Królewcu i Dynaburgu; wybr. i zaopiniował do zakupu gmachy pod poselstwa i konsulaty R. P. w Wiedniu, Hadze, Bukareszcie i Lille. Ogł. m. in.: Budownictwo wiejskie (1916), Katedra w Kamieńcu (1930); Kościoły i kaplice w Kijowie (1931); Figura Chrystusa Frasobliwego (1933) oraz szereg art. z dziedz. budown., hist. sztuki i działów pokr. Odzn. O. P. 4 (1929). Warszawa, Sucha 8, tel. 8-99-83.

IWANOWSKI BRONISŁAW. Impresario. * 14. 3. 1886 w Warszawie. Syn Józefa i Julii z Polakiewiczów. Stud. na wyższ. kursach nauk. w 1913—14. Współpr. w mies. Echo Lit.-Artyst. oraz tyg. Teatr i Sport. Sekr. gen. Z. A. S. P. W 1920 sekr. Centr. Kom. Propag. Artyst. Jeden z org. grupy Skamandra w Warszawie i Katarynki Krakowskiej. Od 1922 urządza imprezy artyst. w Filharmonii, Teatrze Polskim, Hotelu Europejskim w Warszawie (rewie mody, festyny, zabawy ogrodowe). Wydawał czasop. Nowa Sztuka i Almanach Nowej Sztuki. Ogł. wiersze: Uczta, Serce gramofonu. Warszawa, Wspólna 10, tel. 9-51-39.

IWANOWSKI JERZY. Inż.-technolog. * 10. 2. 1878 w Lebiodce, pow. lidzkiego. S. Leonarda i Jadwigi z Reichelów. Uk. Inst. Technolog. w Petersburgu (ob. Leningrad). Prac. w British Westinghouse Electric Co w Moskwie. 1915—1917 dyr. Tow. Siemens-Schuckert w Chinach, Japonii, Stanach Zjedn. i Moskwie. W 1918 minister przem. i handlu, w 1919 min. pracy i op. społ., nast. szef del. do rządu gen. Denikina na południu Rosji. 1920 do 1921 ppłk w. p. W 1922 dyr. dep. spraw zagr. Litwy Środk., nast. dyr. Stow. Mechan. Pol. z Ameryki. Sen. R. P. Odzn.: O. P. 2, K. W.

IWANOWSKI STEFAN TADEUSZ. Płk dypl. * 12. 12. 1890 w Orszy, gub. mohylewskiej. S. Edwarda i Natalii z v. Ueberschaerów. Ożen. 19. 6. 1920 z Ludwiką Gajewską. Uk. gimn. realne w Grodzisku, stud. na wydz. inż. ląd. politechn. we Lwowie, uk. Wyż. Szk. Woj. (1924). W 1905 czł. kom. strajk. gimn. V w Warszawie. 1909—1914 wicepr. Bratn. Pom. Słuch. Politechn. Lwowsk. oraz prez. domu zdr. „Pom. Bratnia" w Zakopanem. Czł. Zw. Strzel. Od 1914 w II bryg. Leg. Polsk. Uczestn. rozbr. Niemców w 11. 1918. W w. p. szef oddz. pers., nast. org. Szt. Gen., po czym zast. szefa szt. A. P. we Francji, szef sztabu fr. galic.-woł., kwaterm. fr. pomorsk. W 1920 dca 14 p. p. i szef szt. grupy oper. Po wojnie m. in.: szef szt. D. O. K., dca p. p., dca piech. dyw., zca dcy O. K. Wykł. „Obrona państwa, jako problem ekonom.-społ." w Wyż. Szk. Nauk Społ. i Polit. w Łodzi (1924—1926). Prez. okr. lubelsk. L. M. i K. i Zw. Harc. Polsk., prez. hon. Ligi Morsk. w St. Zjedn. A. P., czł. wielu tow. i org. Ogł. art. z zakr. obr. państwa oraz cykl wykł. w Wyż. Szk. N. S. i P. w Łodzi. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, M. l.

IWANOWSKI WACŁAW. Dr med. * 2. 7. 1895 w Kowieńszczyźnie. S. Szymona i Anieli z Jawoyszów. Uk. wydz. med. uniw. w Charkowie (dypl. nostr. w 1921 we Lwowie). Od 1918 sł. w w. p. Lek. zdroj. w Ciechocinku. Czł. zarz. Z. S. i Zw. Rez. Ogł. m. in.: Źródła i baseny solankowe w Ciechocinku; Popularyzacja leczenia w zdrojow., szer. art. fach. Odzn. K. Z. sr. Ciechocinek.

IWANOWSKI WACŁAW. Inż.-technol. Dr nauk techn. * 7. 6. 1880 w Lebiodce, pow. lidzkiego. S. Leonarda i Jadwigi z Reichelów. Ożen.: 1⁰ w 1905 z Sabiną Jaczynowską, 2⁰ w 1920 z Lidią Fedorowicz. Uk. V gimn. w Warszawie, Inst. Technolog. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1904), stud. uzup. za gr., d-rat na polit. w Monachium. Za czasów akadem. nal. do Zw. Młodz. Postęp. w Petersburgu, w 1904—05 czł. P. P. S. w Płocku, w latach nast. współpr. z niepodl. ruchem białoruskim w gr. „Naszej Niwy". W 1913 kier. działu przemysł.-handl. Wileńsk. Tow. Roln., w 1915 ewak. do Rosji, prac. w tow. do chwili pow. w 1916 przez Min. Roln. na stan. pełnom. do spraw zaopatrz. fabryk narz. roln. w paliwo i surowce. W 1919 areszt. w Mińsku i wywiez. w 1920 do Smoleńska, skąd po zwoln. prac. polit. na terenie Białorusi, nast. dyr. dep. aprow. Kom. Rządz. Litwy Środk. W 1921 powr. do pedagogiki. W 1924 prof. nadzw. technol. fermentacji i produkt. spoż. na Polit. Warsz. Czł. kom. budowy gmachów technol. Polit. Warsz., przewodn. sekcji chemicznej, przewodn. kom. budowl. i kier. sekcji finans., kurator Akad. Koła Wilnian i Ak. Koła Nowogrodzian. Ogł. m. in.: Czysta kultura drożdży w gorzelnictwie (Warszawa 1907), Niekotoryja dannyja dla izsle-

dowańja obmiena wieszczestw w winokurennom proizwodstwie i racjonalnoj ocienki kartofelnoj bardy (1908), Inspytańje owoszczných i płodowych suszíłok pri Umanskom Ucziliszcze Sadowodstwa i Ziemledielja (1914), Zasady suszarnictwa (1924), Stan i widoki rozwoju przetworów owocowych i warzywnych (1925), Drożdże piekarniane Rzplitej Polskiej (1929—1930), Gospodarka podkładowa na kolejach holenderskich (1929), Wyniki użycia należycie zestawionych mieszanek napędowych (1929), Wyniki badań z zakresu piekarstwa (1930), Współczesny stan techniki mleczarskiej w Danii (1931), Trójchlorofenole i ich zastosowanie w technice (1931), poza tym liczne art. Posiada szereg patent., m. in. na sposób utrwalania impregnatu w drewnie. Warszawa, Koszykowa 75, tel. 8-78-85.

IWASZKIEWICZ JANUSZ. Historyk. * 16. 2. 1879 w Holczycach, pow. słuckiego, gub. mińskiej. S. Leonarda i Marii z Bułhaków. Ucz. do gimn. w Słucku i Smoleńsku, nast. stud. prawo w Warszawie i filozofię we Lwowie. Od 1906 nauczyc. gimn. oraz na kursach nauk. Po wojnie kustosz Archiwum Akt Dawnych w Warszawie. W 1924 habilit. na Uniw. Poznańskim. Prof. hist. nowoż. Uniw. S. B. Czł. szeregu org. nauk. społ. i dobrocz. w Wilnie, Warszawie, Poznaniu. Ogł. przeszło 20 większych prac nauk. z dziedz. historii, arch. Ogł. m. in.: Litwa w r. 1812 (1912); Rejestracja i indemnizacja strat wojennych na Litwie po roku 1812; Wielka prowokacja. Rzekomy rząd narodowy 1865 r. (Warszawa 1928); Ofiarność ziemian na cele oświatowo-kulturalne 1800—1929 (Warszawa 1929); Wykaz dóbr ziemskich skonfiskowanych przez rządy zaborcze w latach 1773—1867 (Warszawa 1929) oraz szereg rozpraw i krytyk. Wilno, Zygmuntowska 18 m. 6.

IWASZKIEWICZ KAROLINA. Inżyn.-ogrodn. Dr nauk ogrodn. * 24. 2. 1902 w Wilnie. C. Antoniego i Antoniny. Uk. S. G. G. W. Wykł. matemat. i statyst. matemat. Ogł.: Counting Virulent Bacteria and Particles of Virus (1931 współpr.), Opłacalność obszaru, nakładu gospod. i kapitału inwest. w krowach w drobnych gospod. wiejskich (1932), Porównanie działania nawozów potasowych (1932, współprac.), Uogóln. metody korelacji cząstkowej na przypadek, gdy eliminowana zmienna jest niemierzalna (1932), Zastos. prawa Poissona do rach. cząsteczek virusu (1934), Dwuletnie dośw. polowe nad działaniem różnych nawozów potasowych (1933 wsp. z prof. M. Górskim), Sprawozd. tymcz. z badań Inst. Spraw Społ. nad chorobowością techn. robotników w niektórych przemysłach (cz. I i II, 1934—35 wsp. z dr. J. Neymanem), Statistical Problems in Agricultural Experimentation (współpr. z J. Neymanem i St. Kołodziejczykiem). Warszawa, Narbutta 18.

IWASZKIEWICZ LEON JAROSŁAW. Kand. praw. Literat. * 20. 2. 1894 w Kalniku (Kijowszczyzna). Oż. 12. 9. 1922 z Anną Heleną Lilpop. Uk. wydz. praw. uniw. w Kijowie.

Sekr. marsz. Sejmu (1922—25); kier. ref. propag. sztuki w Wydz. Pras. M. S. Zagr. (od 1927); sekr. poselstwa w Kopenhadze (1. 10. 1932). Nal. do grupy lit. Skamandra. Ogł.: Oktostychy (1919); Dionizje (1922); Zenobia Palmura; Legendy i Demeter (1921); Hilary syn buchaltera; Księżyc wschodzi (1925); Księga dnia i księga nocy (1928); Zmowa mężczyzn (1929); Ucieczka do Bagdadu; Kasydy; Siedem bogatych miast nieśmiertelnego Kościeja; Kochankowie z Werony, szt. scen. (1930); Lato w Nohant, szt. scen. (1936). Otrz. nagr. im. S. Reynela 24. 3. 1937. Stawisko, p. Brwinów.

IWICKI WITOLD. Ks. Dr prawa kan. * 23. 5. 1894. S. Bronisława i Celiny z Białłozorów. Uk. gimn. w Pskowie, nast. semin. duch. i Ak. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) oraz uniw. gregoriański w Rzymie. Przed. w. świat. org. szkoln. pol. w Słucku i Mozyrzu. W 1917—1918 org. w Petersburgu robotn. Polaków, współpr. z P. O. W. oraz org. szkoln. pol. Więz. przez władze sow., osk. o współpracę z wywiad. polsk., skaz. na śmierć. W 1921 w drodze wym. powr. do Polski. Zorg. paraf. niehniewicką (w Nowogródzkiem). Rektor semin. duch. w Pińsku, nast. jego wikariusz gen. Radca diec. pińskiej. Prałat kapit. katedr. w Pińsku. Proboszcz i dziekan w Brześciu n. Bugiem. Przez 5 l. radny m. Pińska. Po raz 3 radny m. Brześcia. Prac. w Tow. Dobrocz. w Pińsku, w Tow. „Caritas" w Brześciu. W 1917—18 współpr., nast. red. pisma „Praca" w Petersburgu. Brześć n. B., Unii Lub. 36, tel. 98.

IZBICKI-MAKLAKIEWICZ FRANCISZEK. Art.-muz. Kompoz. * w 1895. Prace: Preludium organowe, 19 pieśni solowych, 3 duety, tercet i kwintet z organami do tekstów religijnych, Ave Maria — fuga podw. na chór mieszany z orkiestrą, Msza na chór mieszany z organami, Offertorium na 7 głosowy chór mieszany a capella; groteska na 8 głos. chór mieszany pt. „Konik polny i mrówka"; z ka-

meralnych: Wariacje na kwartet smyczkowy, Kwartet smyczkowy i „Sen kotka" na flet, altówkę, waltornię i harfę; z orkiestrowych: Andante na małą orkiestrę dętą. Uk.: „Ballada dziecinna" na chóry, głosy solowe i wielką orkiestrę do słów K. Makuszyńskiego, ilustracja muz. do sztuki „Podanie o Piaście". Prac. nad uwerturą koncert. i dramat. muz. „Wanda" podług C. Norwida.

IZYCKI MATEUSZ. Mjr dypl. pil. * 22. 2. 1898. Odb. stage w afryk. lotn. franc. W 1931 otrz. I nagr. za najl. osiągn. wys. na międzynar. konk. awion. w Zagrzebiu. Loty swe nad Afr. płnc. opis. w szer. feliet. w I.K.C. 1932, m. in.: Czerwone miasto w skwarze —Marakesz; Gdy w obliczu śmierci człowiek pije krew z własnych żył; Lot nad krajem wrogów; Miasta jak z bajki: Rabat i Casablanca. Odzn.: V. M. 5, K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N.

IZYCKI-HERMAN ALEKSANDER. Inż. komun. * 23. 7. 1887 w Wilnie. S. Jana i Marii z Kiełłczewskich. Ożenił w 1917 z Heleną Augustowską. Uk. gimn. w Jekaterynburgu, nast. Inst. Inż. Komunik. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1912). W 1918 org. Zw. kolejarzy — Polaków na Syberii. 1919—21 sł. w 5 Dyw. Syb. 1921—22 w niewoli bolszew. (więz. w Omsku). Nacz. sł. drog. D. O. K. P. w Katowicach. 1926—27 org. bank spółdz. „Praca" w Łowiczu; org. Part. Pracy; okr. kom. wyb. podczas wyb. do Sejmu w 1927. 1930—33 prez. i czł. gł. zarz. K. P. W.; wicepr. zarz. gł. Zw. Inż. Kolej. w Warszawie; prez. koła Zw. Inż. Kolej.; I wicepr. i czł. gł. kom. rew. Nacz. Org. Inż. K. P. w Katowicach. Odzn. M. N. Katowice, Sądowa 4, tel. 301-25.

IZYCKI-HERMAN BRONISŁAW ANTONI. Dział. społ. * 31. 7. 1865 w Słobodzie w Mińszczyznie. S. Tadeusza i Kamilli z Rytwiańskich. Ożenił: 1° 10. 2. 1900 z Idalią Hutorowicz, 2° 7. 1. 1934 z Haliną Hłasko. Uk. szk. śr. w Słucku i odbył praktykę roln. W czasach szk. nal. do pol. organ. uczn., w okr. wojny świat. czł. Rady Narod. W 1919—1920 ochot. 5 p. uł. zasławskich. Pracuje w region. zrzesz. gosp. i społ. Prez. zarz. Tow. Kred. w Wilnie, radny m Wilna. z przerw. od 1913, prezes konsyst. Ew.-Ref. w Wilnie, prez. Zw. Polaków z Kresów Białoruskich, czł. wielu innych org. społ. Ogł. szereg art. omaw. aktualne zagadn. społ. Odzn. O. P. 4. Wilno, Pocztowa 4, m. 4, tel. 10-76.

IŻYKIEWICZ-JEMIELEWSKA MARIA. Pedag. * 19. 10. 1899 w Warszawie. C. Józefa Iżykiewicza i Aleksandry z Celińskich. Zaśl. 8. 10. 1930 Tytusa Jemielewskiego. Uk. gimn. w Kijowie, stud. na Woln. Wszechn. Polskiej. Przed wojną członk. harc. w Kijowie, następnie kurierka P. O. W. na trasie Kijów-Warszawa. Podczas wojny pol.-sow. instr. oświat. na fr. 1920—1924 pracow. w Tow. im. J. Piłsudskiego. Nast. nauczyc. gimn. żeńsk. w Puławach. Praca w Zw. Mł. Wiejsk. Przewodn. Zw. Strzel. w Bojanowie. Przewodn. P. W. K. w Bydgoszczy. Ogł.: Służba Ojczyźnie i art. w spr. mł. wiejsk. Odzn.: K. N. z miecz., K. W. Bydgoszcz, Liceum Roln.

J

JABŁCZYŃSKI KAZIMIERZ STANISŁAW. Dr fil. chemik. * 25. 3. 1869 w Warszawie. Uk. polit. w Zurychu, uniw. w Heidelbergu, Fryburgu Szw. (d-rat 1908), studia specj. w Bazylei. Wykł. chemię w uniw. I. P. 15. 11. 1915, prof. nadzw. chemii nieorg. 1. 4. 1919, prof. zwycz. 1925. Współred. Chemika Polskiego 1901—1906. Ogł. liczne prace z dziedz. chemii nieorg., fizycznej i analitycznej.

JABŁONOWSKI WŁADYSŁAW. Literat. Publicysta. Polityk. * 22. 9. 1865 w Żabokrzyczu na Podolu. S. Juliana i Marii z ks. Woronieckich. Oż. 10. 1897 z Heleną Ośniałowską. Uk. gimn. w Białej Cerkwi, uniw. w Genewie jako licenc. nauk społ., nast. stud. w Paryżu i Lipsku filozofię i literaturę. W 1893 współpr. Głosu, Atenæum, Tyg. Ilustr. Od 1904 red. Biblioteki Dzieł Wyborowych. Należał do zał. Stron. Narod. Demokrat. W 1904 uwięz. w X pawilonie cytad. warsz. 1908—1912 poseł do III Dumy Państw. ros. Podczas wojny nal. do Koła Międzypart. W 1918 czł. Tymcz. Rady Stanu. W 1919 poseł na sejm Ustawod. 1922—1935 senator R. P. Czł. Tow. Nauk Warsz. Ogł. m. in.: W zatoce śmierci (nowele, 1899); Dusza poety, rzecz o J. Słowackim (1900); Chwila obecna, dążności i prądy współczesne (1900); Wśród obcych, szkice i studia lit. (1905); Rozprawy i wrażenia lit. (1908, wyd. II 1913); Dookoła Sfinksa, studia z psychologii narodu rosyjskiego (1910); Dwie kultury, studia hist. i lit. (1913); Z ojczyzny Danta, szkice lit. i hist. (1922); Dwaj wielcy patrioci włoscy (Mazzini i Garibaldi); Amica Italia (rzecz o faszyzmie); Mowy Mussoliniego oraz szereg art. Odzn. wł. ŚŚ. M. i Ł. 3. Warszawa, Hoża 20, m. 3.

JABŁOŃSKI, patrz: **JAWOROWSKI RAJMUND.**

JABŁOŃSKI ALEKSANDER. Dr fil. Fizyk. * 14. 2. 1898 w Woskresenówce, w Rosji. Uk. uniw. J. P., d-rat 1930, studia spec. w Berlinie. Mł. asyst. zakł. fiz. dośw. uniw. I. P. 1. 11. 1925, st. asyst. 1. 11. 1930, prow. wykł. zlec. na wydz. farmac. 1933—34, doc. fizyki doświad. 1935. Warszawa, Korzeniowskiego 9, tel. 8-36-80.

JABŁOŃSKI HENRYK WIKTOR. Inż.-mech. * 11. 12. 1885 w Warszawie. S. Wiktora i Adeli z Soborów. Oż. 14. 2. 1915 z Zofią Ząbkowską. Do strajku szk. w 1905 ucz. do gimn. real. w Sosnowcu; maturę uz. w Tarnowie, uk. Wyższą Szk. Techn. (wydz. bud. maszyn.) w Grazu, 1912. Jako ucz. kolport. literat. nieleg., czł. tajn. org. samokszt., jeden z org. strajku szk. w Sosnowcu; w Grazu prez. stow. akad. „Ognisko". Podczas wojny sekr. i kier. biura pom. dla niezamożnej lud. polsk. W 1916—18 prac. w kop. rudy żel. W 1918 ochotn. w p. Od 1925 na Śląsku przepr. spolszczenie działu maszyn. na ter. kopalń. zjednocz. Dyr. maszyn. gen. dyr. kop. „Wspólnoty Interesów". Prez. Klubu Pływackiego w Siemianowicach; czł. Stow. Inżyn. i Techn. Woj. Śląsk.; czł. Stow. Elektr. w Warszawie. Siemianowice, Ks. Stobika 11.

JABŁOŃSKI WITOLD. Dr. Sinolog. * 10. 1. 1901 w Pniewie w Łomżyńskiem. 1924 do 1930 stud. w Paryżu, w École des Langues Orient. Viv., w Sorbonie w École des Hautes Études Chinoises. W 1930 wyj. do Chin. 1931—32 wykład. na uniw. Tsinghua w Pekinie. W 1933 lektor jęz. chińsk. na uniw. Jagiel. W 1934 st. asyst. w Inst. Orient. uniw. J. Piłsudskiego, wykł. w Szkole Wschodoznawczej Inst. Wschod. W 1935 habilit. z sinologii na uniw. J. Piłsudskiego. Ogł. m. in.: Le sentiment personnel et le conformisme dans le Liki (Pekin 1932); Kilka uwag o org. nauki w Chinach (Nauka Polska, t. XVII, Warszawa 1933); Chiński drzeworyt ludowy (Grafika, 1933); Polska transkrypcja pisma chińskiego (Rocznik Orient. X, Lwów 1924); Les siao-hai-eul-yu de Pekin (Prace Kom. Orient. Pol. Ak. Um., 1935). Warszawa, Kazimierzowska 85.

JABŁOŃSKI WŁADYSŁAW. Inż.-architekt. * 2. 10. 1872 w Warszawie. Syn Ignacego i Józefy z Gruberskich. Oż. 26. 1. 1905 z Zofią Hordliczkówną. Uk. szk. techn. w Warszawie (1890), studia w Petersburgu (ob. Leningrad) i na polit. w Wiedniu, gdzie uz. dypl. inż.-archit. Wicepr. koła archit., czł.-sekret. rady Stow. Techn. w Warszawie. Nacz. budownictwa, wiceprez. i prezydent m. st. Warszawy. Wykł. na wyższych kursach dla urzędn. adm. przy uniw., w szkole im. H. Wawelberga i St. Rotwanda, kursach nauk. Ogł.: O materiałach budowlanych oraz szereg art. z dziedz. swego zawodu. Proj. wiele budowli, otrz. nagr. na konk. archit. m. in. za proj. dworku w stylu swojskim, szkoły w Łodzi. Odzn.: O. P. 3; fr. L. H. 4; ord. włosk. i rum. Warszawa, Nowogrodzka 16, tel. 9-99-00.

JABŁOWSKI KAZIMIERZ. Handlowiec. * 28. 3. 1897. S. Ignacego i Marii. Uk. S. G. H. w Warszawie. W okr. 1916 do 1918 w P. O. W., w l. 1918—20 sł. w w. p. Ppor. rez. Był kier. wydz. Pol. Radia, czł.-koresp. Izby Przem.-Handl. w Warszawie, współred. Tyg. Handl., czł. zarz. Inst. Ośw. Pracown. i czł. zarz. sekcji rzeczozn. propag. Polsk. Zw. Reklam. Ogł.: Domy towarowe i ich organizacja, Organizacja pracy biurowej, Powodzenie w interesach, List sprzedażowy, Jak zdobywać pracę i stanowisko. Warszawa, Lwowska 11, tel. 8-43-91.

JACHIMECKI ZDZISŁAW JAN. Dr fil. Muzykolog. Kompozytor. * 7. 7. 1882 we Lwowie. S. Wojciecha i Bronisławy z Kraśniewiczów. Oż. 7. 9. 1908 z Zofią Godzicką. Uk. gimn. i kons. we Lwowie, uniw. w Wiedniu. Prof. muzykol. uniwers. Jagiel. Czł. P. Ak. Um. Prac. na polu nauki i sztuki oraz prop. kult. i szt. polsk. zagr., wykł. hist. muz. polsk. na uniwers.: w Rzymie, Florencji, Bolonii i Padwie. Wygł. przemów. w język. obcych w Pol. Radio. Ogł. m. in.: Wpływy włoskie w muzyce polskiej; Rozwój kultury muzycznej w Polsce (1913—14); Historia muzyki polskiej w zarysie (1920); Hist. Muz. Polsk. (w dz. zbior. „Polska jej dzieje i kult.); Studia o tabulaturze organowej z klaszt. Św. Ducha w Krakowie z r. 1548; O cyklu motetów na rok kośc. Marcina Leopolity z r. 1580; O hymnie Rokoszan z r. 1606; O najst. zabytkach polsk. muz. relig.; O pieśni Bogurodzica; O pieśni studentów krak. z XV w.; O muzyce na dw. kr. Wł. Jagiełły 1424—1430; O dwóch operach napoleńskich, Ogińskiego i Elsnera; O symfonii średn. komp. polsk. Mikołaja z Radomia; O tańcach polskich; osobne monografie pośw. Moniuszce, Chopinowi oraz Karolowi Szymanowskiemu; przycz. i szkice nauk. oraz popularyzat. na tematy z hist. muz. Opr. dział muz. polsk. w Dictionary of modern music and musicians Eaglefield-Hulla (1924). Pisał w Enciclopedia Italiana i w Handbuch der Musikgeschichte oraz w czasop. zagr. W zakr. muzyki ogóln. ogł. monogr. o Mozarcie, Hugonie Wolfie, Haydnie, Wagnerze oraz art. dot. twór. różn. komp. obc. i zagadn. muzyczno-hist., dużą ilość rec. i sprawozd. muz.-estet., teatr. Autor pieśni oraz fantazji symfon. Odzn.: Kor. Wł. 3 (1926); czechosł. L. B. 3 (1933). Kraków, Grodzka 47, tel. 26-42.

JACHIMOWICZ JAN. Dr med. Dr fil. * 24. 3. 1902 na Podolu. S. Adriana i Łucji z Czarnieckich. Uk. wydz. lek. filozof. i przyrodn. Uniw. J. P. Po uk. studiów specj. się w klinikach Paryża, Berlina, Londynu i Nowego Jorku. Ord. na oddz. wewn. szpitali warsz. Czł. szeregu tow. lek. w kraju i zagr., czł. Rotary Clubu. Ogł. prace z zakr. med. i nauk przyrodn. Warszawa, al. Szucha 4, tel. 8-38-15.

JACHIMOWSKI TADEUSZ JULIAN. Ks. Mgr Św. Teol. Dr fil. Dziek. w. p. * 17. 2. 1892 w Kazimierzy Małej (w. kiel.) Uk. szk. śr. w Pińczowie, semin. duch. w Kielcach, wyświęc. w 1914; dypl. mgr Św. Teol. uz. w Ak. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad), d-rat fil. (lit.) na Uniw. Warsz. (1923). B. prez. stow. akad. „Polonia". Od 1917 sł. w polsk. dyw. strzel., nast. w I Korp. Wsch., ost. dziek. 1 dyw. strz. Po demob. korp. pref. gimn. w Miechowie. Od 1918 w w. p.: kpl. garn. Miechów, dziek. O. G. Kielce, od 1919 regens konsyst. polow., nast. kancl. Polow. Kurii Biskup. Od 1926 oficjał sądu bp. Polow. Kan. hon. kapit. kieleck. Tjn. szamb. J. Świątobl. Wicerekt. kośc. akad. św. Anny. Red. kwart. pośw. spr. katol. duszpast. wojsk. w Polsce (od 1931). Czł. kom. do bad. dziej. filoz. w Polsce Polsk. Ak. Um. Ogł. szer. prac z dziedz. duszpast., hist. filoz. i liter., m. in.: modlitewn. dla żołn.: Żołnierz Chrystusowy, Dziesięciolecie kat. duszpast. wojsk. Polski Odr. (1928). Odzn.: O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Krakowskie Przedmieście 66, tel. 6-11-72.

JACKOWSKI ALEKSANDER. Adw. * 5. 2. 1869 w Warszawie. S. Aleksandra

i Antoniny z Sztumpfów. Oż. w 1902 z Marią Horodyską. Uk. V gimn. w Warszawie i studia na wydz. prawnym Uniw. Warsz. (1889—93). Uczestn. I obch. 3. 5. 1891, prac. w zakonsp. kołach samokszt., wykł. prawo polit. W 1905 nal. do org. uświad. społ. Radca praw. kół. roln. i plac. ekonom., wykł. ekonom. na kursach dokszt. Smolikowskiej i kursach dla piwowarów oraz na Wyższ. Kurs. Handl. (późn. W. S. M., ob. S. G. H.). Współpr. Gazety Warsz., Gazety Polskiej, Złotego Sztandaru, czł. komit. prawn. Pol. Mac. Szk. i org. komit. przejęcia gimn. gen. P. Chrzanowskiego w 1906. W 1915 czł. sekcji prawno-polit. Nar. Kom. Pol. W czasie wojny prac. w Pol. Kom. Obyw. w Kijowie. W 1917 powr. do kraju. W r. 1919 powoł. przez Min. Sprawiedl. na czł. kom. prawa handl. i proc. cyw. oraz czł. red. Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Czł. Rady Adwok., czł. Tow. Prawa Międzynar., rektor W. S. H. 1931—32, senator R. P. Ogł.: Unormowanie czasu pracy w fabrykach i zakładach w Król. Polskim (1902), O spółkach z ogr. odpowiedzialnością, krytyka proj. Ustawy o spółdzielniach (1920), O akcjach pracy i o akcjach dla pracowników, Rejestr handlowy we Francji (1921); ponadto art. w Gazecie Sądowej, której był czł. kom. redakc. Warszawa, Żórawia 16, tel. 8-28-03.

JACKOWSKI KAZIMIERZ. Inż.-mech. * 4. 3. 1886 w Warszawie. S. Aleksandra i Emilii z Trembińskich. Oż. 20. 8. 1916 z Janiną Żółkiewską. Uk. szk. E. Rontalera w W-wie i wydz. mech. Polit. Lwowsk. (1910), stud. elektrotechn. na polit. w Monachium, spec. się w zakł. Siemensa w Wiedniu, nast. w elektrowni warszawsk. Od 1915 sł. w w. ros., nast. w w. p., szef radiotelegr. w Nacz. Dtwie, zast. kier. Centr. Zakł. Wojsk Łączn., dca baonu radiotelegr., inspektor przem. wojen., szef łączn. D. O. K. w 1923—29 współorg. i kier. Państw. Kurs. Radiotechn. w Warszawie. Od 1929 mjr dypl. w st. spocz., prac. w pryw. przem. elektrotechn. Od 1932 org. Polskie Muzeum Przem. i Techniki, pocz. wicepr. zarządu, nast. dyr. Ogł. szereg broszur propagandow. z zakresu org. muzeum. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Piusa XI 37, tel. 8-26-54.

JACKOWSKI STANISŁAW. Art.-rzeźb. * 1887 w Warszawie. S. Aleksandra i Emilii z Trembińskich. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel., nast. Ak. Szt. Pięknw Krakowie. Prez. Zw. Art. Pol. „Rzeźba" w Warszawie. Rzeźby: portret kobiecy i inne w zbiorach w kraju i za gran. Pomniki: Kościuszki w Liskowie, Modlinie i Włodawie, Niepodległości w Grudziądzu (1930), Jana Kilińskiego w Warszawie na pl. Krasińskich. Posągi: Tancerka w parku Paderewskiego w Warszawie, Dziecko z krokodylem na pl. Dąbrowskiego w Warszawie, Żniwiarka w parku Wilsona w Poznaniu. Warszawa, Wilcza 35.

JACKOWSKI TADEUSZ. Dr fil. Dyplomata. * 28. 3. 1889 w Pomorzanowicach. S. Tadeusza i Pauliny z Chłapowskich. Oż. 1923 z Anną Schildenfeld-Schiller. Od 15. 8. 1919 na sł. M. S. Z. Pocz. w centr. nast. do 12. 10. 1926 w poselstwie w Berlinie, radca pos., chargé d'affaires. W 1927 prow. rokowania gospod. z Niemcami. 13. 6. 1926—31. 1. 1929 dyr. Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z. Od 1. 2. 1929 pos. nadzw. i min. pełnom. w Brukseli i Luksemburgu. Odzn.: O. P. 3; M. 10-l. O. N.; Kor. Rum. 1; węg. K. Z. 1; jugosł. Św. Sawy 2 i 1; Korony Belg. 1; luks. Wieńca Dębowego 1; norw. Św. Olafa 2 i 3; chińsk. Złotego Kłosa 2; Gw. Rum. 2; szw. Wazów 3; holend. Or. Nassau 3; fr. L. H. 3; duńsk. Dannebroga 3; afg. Elmer. Wronczyn, p. Pobiedziska, woj. poznańskie; Warszawa, Jasna 24.

JACKOWSKI-NOSTITZ HENRYK FRANCISZEK KSAWERY, patrz: **NOSTITZ-JACKOWSKI.**

JACOBSON-JEDLINA WOJCIECH. Dr med. * 14. 4. 1885 w Starogardzie. S. Gorgoniusza i Pauliny z Königów. Oż. 1930 z Emilią Bojarską. Uk. gimn. w Starogardzie, stud. med. w Monachium i Wrocławiu (1910). Za cz. szk. czł. Tow. T. Zana; za cz. akad. — Br. Pom., Zw. Pol. Mł. Ak. Od 1914 of. lek. w. niem. na fr. franc. i ros., kontuzjowany. Ucz. powst. Wlkp., dca odc. Gniezno; kier. akcją w bitwie pod Inowrocławiem. Udz. w wojnie pol.-bolszew. Mjr w. p. Prez. Zw. Powst. Wlkp. w Toruniu; wicepr. Okr. Zw. Powst. Ogł.: Z armią v. Klucka na Paryż (Toruń 1934, pamiętniki); Z ludem wielkop. przeciw zaborcom; pracę nauk. Złośliwa regener. guzów w chorobie Recklinghausena, art. w prasie codz. Odzn.: V. M. 5; K. N.; K. W. 2; K. Z. zł.; M. za W. Toruń, Warszawska 20.

JACUŃSKI JULIAN. Inż. * 16. 9. 1891 w Warszawie. S. Antoniego i Stanisławy

z Gajewskich. Oż. 9. 10. 1915 z Marią Libicką. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, polit. w Karlsruhe. W latach 1916—18 prac. w P. O. W. Prow. prace badawcze z dziedziny silników lotniczych w Instytucie Techn. Lotnictwa. Odzn. K. Z. sr. Warszawa. Okrężna 24, tel. 9-28-36.

JACYNICZ KONSTANTY LEON. Kmdr-por. w st. sp. * 28. 6. 1889 w Rawszkach (Kowieńszczyzna). S. Kazimierza i Konstancji z Bogdanowiczów. Oż. ze Stefanią Krzemieniewską. Uk. gimn. w Mitawie i szk. morską w Petersburgu (ob. Leningrad). 1918—19 dca I baonu morsk.; w 1920 dca pułku morsk. na fr., w 1921 dca dyonu torped. 1922—29 szef wydz. wojsk. Kom. Gen. R. P. w Gdańsku. Dyr. biura port. L. Gdynia—Ameryka. Prez. koła maryn. Zw. Rez. w Gdyni. Odzn.: V. M. 5, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. Gdynia, Św. Jańska 44, tel. 12-90.

JACYNIK KAZIMIERZ. Gen. bryg. w st. sp. * 8. 2. 1878 w Maciejowie, na Wołyniu. Uk. gimn. w Zamościu i szk. ofic. w Odessie (1901). Sł. w woj. ros. W 1905—1906 udz. w eksp. ros. na Kretę. Podcz. w. świat. był w niew. niem. Od 1918 w dyw. gen. L. Żeligowskiego, nast. w. p., dca 30 p. p., nast. 20 bryg. piech. Po wojnie dca p. p., dyw. piech. i z-ca dcy O. K. Od 1928 gen. bryg. Od 28. 2. 1930 w st. sp. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, Gw. Rum. 3. Warszawa, Myślewicka 11.

JACZEWSKI TADEUSZ ANTONI FRANCISZEK. Zoolog. Podróżnik. * 1. 2. 1899 w Petersburgu (ob. Leningrad). Czł. Zw. Pionierów Kolon., kier. Państw. Muz. Zoolog. w Warszawie. W latach 1921—1924 uczest. w polskiej wyprawie zoolog. do Brazylii pod kier. Tad. Chrostowskiego. W 1929 odbył wraz z Tad. Wolskim nauk.-bad. eksped. zoolog. do Meksyku środk., przywożąc 10.000 okazów fauny meksyk. oraz 92 próbki denne i planktonowe. Ogł. przeszło 30 prac nauk. m. in.: The polish zoological expedition to Brazil in the years 1921—1924; Itinerary and Brig report (Warszawa, 1925); Wykorzystanie dla celów nauk. pracy instrukt. szk. w naszych środowiskach emigrac. (Morze, 1927); Report on a zoological trip to Mexico in summer 1929. Spraw. Państw. Muz. Zool. z 1929 (Warszawa, 1931); Polska ekspansja naukowa w dziedzinie badań zoologicznych (Morze, 1932). Warszawa, Państw. Muz. Zoolog., Krak. Przedm. 26/28.

JAGIELSKI BOLESŁAW. Dr praw. Adw. * 2. 11. 1887 w Poznaniu. S. Bolesława i Stefanii z Wiśniewskich. Oż. 27. 8. 1919 z Heleną Brojerską. Stud. na uniw. w Heidelbergu, Halle i Lipsku (drat w Heidelbergu). Od 1919 kpt. korp. sąd. w. p. Konsul holenderski w Poznaniu. Sekret. wydz. Izby Adwok. w Poznaniu 1920—1930. I prezes sądu dysc. tej Izby. Odzn. N. M. P. de la Mercede 3 (1933). Poznań, Fr. Ratajczaka 37, tel. 23-15.

JAGIELSKI JÓZEF ALEKSANDER BOLESŁAW. Dr med. * 19. 12. 1886. Syn Bolesława i Stefanii z Wiśniewskich. Studia na uniw. w Heidelbergu, Berlinie i w Halle. 1919—1920 sł. w w. p. Kpt.-lek. rez. Kier. prac. rentg. szpit. miejsk. w Poznaniu. Prez. Zw. Lek. obw. poznańsk. B. skarbn. Polsk. Czerw. Krzyża, ob. czł. kom. okr. Przew. Kom. Ubog. od 1923. Wyd. Nowin Lek. Poznań, pl. Wolności 10, tel. 50-20.

JAGMIN JANUSZ ALEKSANDER. Dr nauk rolnicz. * 3. 5. 1896 w Krawkianach na Litwie. S. Edwarda i Zofii z Jagminów. Oż. 11. 8. 1923 z Krystyną Underowicz. Uk. śr. szk. roln. w Kownie i wydz. roln.-leśny uniw. w Poznaniu (1923), dalsze studia w Danii, Francji, Belgii i Włoszech. W 1913—14 prac. w polskich zw. kult. oświat. i polit. W 1918 uczest. samoobrony Wilna. W 1919—1920 ochotn. dyw. lit.-białor. na froncie. 1921—1922 demonstrator przy katedrze mech. roln. S. G. G. W. w Warszawie, 1922—1923 mł. asyst., 1924—1929 st. asyst. zakł. uprawy roli i roślin Uniw. Poznańsk. 1929—1930 st. asyst. zakł. upr. roli i roślin Uniw. S. Batorego, 1930—31 adiunkt, od 1931 zast. prof. Kier. Lniarsk. Centr. Stacji Doświadcz. Czł. zarz. Tow. Lniarskiego w Wilnie, czł. zarz. Wil. Izby Roln., prez. zarz. koła wileńsk. Tow. Ośw. Zawod., czł. Tow. Przyr. im. M. Kopernika. Kurator koła roln. stud. U. S. B. i red. Przegl. Lniarskiego. Czł. kom. współpr. w doświadczalnictwie. Ogł. liczne art. z dziedz.

roln. i lniarstwa, uprawy łąk, doświadcz. roln. Odzn. O. P. 4. Wilno, Zakretowa 17 m. 5, tel. 5-46.

JAGMIN STANISŁAW. Rzeźbiarz. Ceramik. * 1875 w Ossie (pow. opoczyński). S. Kalixta i Fanny z Aulok-Mielęckich. Ożː 1-o z Irmą Boex, 2-o z Kazimierą Lubeńską. Stud. rzeźb. i ceram. w Krakowie (ucz. K. Laszczki), Paryżu i Sèvres. Zał. fabrykę ceram. w Nieborowie pod Łowiczem (1905—1907). Prof. i kier. wydz. ceramiki Państw. Szk. Sztuk Zdobn. w Poznaniu (1920). Ogł. artyk. z zakr. ceramiki. Prace: grupa „Spętany" w zbiorach Tow. Zach. Szt. Piękn. w Warszawie, rzeźba „Pieniądz" (1903), kolekcja waz w Muzeum Narod. w Warszawie; posąg w parku Wilsona, tablica pamiątkowa I. J. Paderewskiego na Bazarze w Poznaniu. Odzn. K. Z. zł. Poznań, Wenecjańska 6.

JAGODZIŃSKI ANTONI. Kupiec. * 29. 5. 1897 w Rawie Mazowiec. S. Hieronima i Emilii z Mutów. Ożen. 6. 9. 1922 z Florentyną z Lińków. Uk. szk. śr. w Łodzi i kursy handl. tamże. Wł. przeds. węglow. i mat. bud. w Tomaszowie, 1919 do 1921 och. w. p., na fr. (2-kr. ranny). Prez. Stow. Rzem. Chrz. od 1928; prez. Stow. Kupców Pol.; wicepr. Stow. Wł. Nieruch. Chrz., czł. zarz. Zw. Strzel., zarz. L. M. i K., b. wicepr. B. B. W. R. Czł. kom. pod. dochod. i obrot. Izby Skarb. w Łodzi, ekspert urz. skarb w Tomaszowie. Ogł. art. z dziedz. gosp. w prasie codz. Odzn. M. za W. Tomaszów, Pierackiego 47, tel. 192.

JAGODZIŃSKI STANISŁAW STEFAN. Urz. adm. morsk. * 14. 5. 1901 w Borku, pow. Częstochowa. S. Mariana i Józefy z Jasieńskich. Ożː 29. 8. 1931 z Aleksandrą Speichert. Uk. gimn. w Łodzi i wydz. ekonom. uniw. w Poznaniu (1928). Od 1913 prac. w harc. W 1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Od 1929 prac. w Urz. Morsk. w Gdyni, R-ca i zast. nacz. wydz. handl. tegoż urz., sekr. Rady Port., z-ca przewodn. Kom. Kwalif. dla robotn. port. Czł. zarz. Zw. Of. Rez., czł. zarz. Tow. Pol.-Estońsk. Odzn. M. za W. Gdynia, Centralna 2, tel. 14-21.

JAHNKE ZDZISŁAW IGNACY MIROSŁAW. Art.-skrzypek. * 9. 2. 1895 w Poznaniu. S. Edwina i Anny z Radkiewiczów. Ożː 17. 8. 1929 z Ireną Raczkowską. Uk. gimn. w Berlinie, odbył studia muz. u prof. Piecznikowa, kompozytorskie u dra P. Ertela, nast. w konserwat. w Genewie i w ak. muz. w Berlinie u prof. H. Marteau. Podczas wojny świat. sł. w w. niem. Od 1920 prof. klasy skrzyp. a od 1930 dyr. państw. konserwat. muz. w Poznaniu. W 1927 zał. i org. miejsk. konserwat. muz. w Bydgoszczy. Ogł.: 3 etiudy Wieniawskiego, oprac. z tow. fortep., realizację basu canzony M. Mielczewskiego. Dawał liczne koncerty w całej Polsce oraz w Berlinie, Wiedniu, Paryżu i in. 1920—1923 prymariusz I kwartetu polsk. w Poznaniu, który propag. muz. kameralną w Poznaniu, Warszawie, Lwowie, Krakowie, Lublinie, Gdańsku. Poznań, Fr. Ratajczaka 40, m. 11.

JAHNKE Z RACZKOWSKICH 1 V. SIEMIĄTKOWSKA IRENA BARBARA. Pianistka. * 22. 1. 1895 w Poznaniu. C. Feliksa i Walentyny z Dobrowolskich. Uk. szk. śr. w Poznaniu. Absolw. konserw. tamże. Dalsze studia muz. pod kier. J. Skrzydlewskiego i Z. Lisieckiego. Dyr. miejsk. konserw. muz. w Bydgoszczy. Bydgoszcz, Gdańska 71, m. 5.

JAHODA ROBERT. Art.-introligator. * 1. 6. 1862 w Bochni. S. Karola i Anny z Soczków. Ożː 1⁰ 1888 z Emilią Żółtowską, 2⁰ 1903 z Jadwigą Glatman. Uk. szk. real. w Krakowie. W 1887 zał. tamże zakład art.-introligat., w którym prac. z udziałem Wł. Tetmajera, Fabiańskiego i in. Wyst. we Florencji, Wiedniu, Paryżu, Pradze, Poznaniu. Czynny w pracach Cechu Introlig. w Krakowie oraz w Kom. Rzemiosła Krak. przy Kole Mieszcz. Odzn. K. Z. zł. Kraków, Gołębia 4, tel. 1-14-24.

JAHOŁKOWSKI WŁADYSŁAW ANTONI. Bankowiec. Dział. społ. * 17. 1. 1877 w Brześciu n. Bugiem. S. Bolesława i Konstancji z Okinczyców. Ożː w 1932 z Anną Pruską. Uk. szk. śr. w Brześciu n. Bugiem i kursy buchal. w Jekaterynosławiu. Emeryt. I prokur. Banku Pol. Prez. Zw. Strzel., przew. kom. rew. okr. L. O. P. P., skarbnik Okr. Zw. Str. Poż., okr. L.M. i K., Rodz. Urzędn., czł. kom. rew. Tow. Pop. Bud. Szkół Powsz., przew. kom. rew. Ochot. Str. Poż., czł. zarz. Tow. Muz., przew. kom. rew. okr. Pol. B. K., czł. kom. org. bud. pomn. Marsz. J. Piłsudskiego. Instr.

II kat. O. P. L. G. Odzn. M. 10-l. O. N. Brześć n. Bugiem, Sienkiewicza 13, tel. 22.

JAKIMOWICZ KONSTANTY SYLWIN. Inż.-arch. * 17. 2. 1879 w Warszawie. S. Konstantego i Katarzyny z Rejmentów. Uk. gimn. i szk. rys. w Warszawie, stud. na politechn. tamże do str. szk., uz. dypl. inż.-arch. w Karlsruhe i dypl. inż. cyw. w Petersburgu (ob. Leningrad), uk. kursy wyższ. adm. Prac. przy bud. dr. żel. Herby-Kielce (1909-1911), nast. prof. budown. w szk. mech.-techn. H. Wawelberga i St. Rotwanda, w szk. techn. Wł. Piotrowskiego, w uniw. lud. i na Woln. Wszechnicy Polsk. w Warszawie, bud. okr. i kier. insp. bud. magistr. m. st. Warszawy (1916—1918), nacz. wydz. bud. i odb. Min. Spr. Wewn. (1918), szef sekcji, potem dyr. Depart. M. Rob. Publ. (1918—26), arch. Banku Gosp. Kraj. (1926—28), arch. archidiec. warsz. B. kier. grupy org. „Zet", czł. Nar. Zw. Rob. i Ligi Narod., prez. Zjedn. Stud. Politechn. Warsz. Red. pisma: gimn. Ruch, akad. Znicz, tjn. narod. robotn. Pochodnia i Kiliński. Czł. Rady Stow. Techn. i Prez. Koła Archit. w Warszawie, czł. Rady Stow. Arch. R. P. i wicepr. oddz. warsz., czł. wydz. konserw. Tow. Op. nad Zab. Przeszł. Prace architekt.: muzeum przem. lud. w Częstochowie; gm. B. G. K. w Gdyni; kośc. w Warszawie: Przytulisko przy ul. Wilczej, N. M. P. Zwycięskiej na Kamionku, Św. Teresy na Tamce; ok. 10 kość. na prow.; krypta H. Sienkiewicza w kat. warsz.; grob. Wł. St. Reymonta i K. Gruszczyńskiej na Powązkach; szk. w Warsz.: powsz. miejska przy ul. Otwockiej, ss. felicjanek przy ul. Syreny, im. ks. bp. St. Galla na Kamionku, gosp. domow. na Sewerynowie; domy: ks. emer. przy ul. Ratuszowej, prof. Uniw. J. Piłs. na Nowym Zjeździe 5; budowle pryw. w Warszawie i na prow. Wyst. prace w Warszawie, Częstochowie, Lwowie, Paryżu, Budapeszcie, Padwie i Rzymie; kilka nagr. i wyróżn. Wygł. odcz., ogł. art. w czasop. fach., m. in. w Przegl. Techn., Architekcie, Archit. i Budown. Szamb. J. Świątobl. Odzn.: O. P. 3, M. N., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 2. Warszawa, Langiewicza 27, tel. 8-32-55.

JAKLICZ JÓZEF. Płk. dypl. * 17. 9. 1894 w Krakowie. Mat. tamże w 1913. Stud. na Uniw. Jagiel. Uk. Szkołę Sztabu Gen. w Warszawie (1920) i Wyż. Szk. Woj. w Paryżu. Prac. w Druż. Sokol. Od 8. 1914 w 3 p. p. Leg. Polsk. W 1917 w Polsk. Korp. Posiłk. W 1918 w Polsk. Sile Zbrojn. Nast. w w. p., m. in. dca baonu pod Lwowem, szef szt. 9 i 15 dyw. piech., szef szt. grupy oper. gen. Romera i dca 25 p. p. Po wojnie, m. in.: szef. wydz. szkoln. wojsk. w O. III Szt. Gł., asyst. i wykł. w Wyż. Szk. Woj., I of. szt. Insp. Armii, dca piech. dyw. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L.H.5.

JAKOWICKI WŁADYSŁAW MARIAN. Dr wszechnauk lek. * 19. 9. 1885 w Witebsku. Uk. gimn. klas. w Witebsku (1903), studia uniw. w Moskwie (1903 do 1905) i we Lwowie (1905—1910), gdzie uz. d-rat; w 1911 w Kijowie, uz. dypl. lek. z odzn. Od 1914 sł. w I bryg. Leg. Pol. nast. do 1920 w w. p. Ppłk rez. 1920—1924 adiunkt kliniki położn.-ginek. Uniw. Warsz., w 1923 habilit. tamże. Prof. nadzw. położnictwa i ginekol. Uniw. St. Batorego. Czł. zarz. i zast. nacz. Izby Lekarskiej Warsz.-Białost.; w 1924—25 współred. „Ginekologii Polskiej", czł. cz. Tow. Lek. Lwowsk, Warszaw. i Wileńsk.; od 1929 prez. Wileńsk. Tow. Ginekol. 1908—1927 ogł. szereg prac fachowych. Odzn.: V. M. 5, K. W. 2. Wilno, Zygmuntowska 20.

JAKOWSKI KAZIMIERZ. Inż. Ppłk. w st. sp. * 13. 1. 1887 w Warszawie. Mat. w Humaniu. Dypl. inż. Szk. Centraln. w Paryżu, nostryf. w Akad. Górn. w Krakowie. Podcz. w. świat. sł. w w. ros. Od 4. 1919 w w. p., m. in. ofic. do zlec. w Depart. III M. S. Wojsk. i asyst. w Szk. Szt. Gen. Po wojnie szef wydz. broni Dep. Uzbr. M. S. Wojsk. Wykł. na kurs. of. uzbr. i w szk. cyw. Red. Przegl. Art. Zał. Wiad. Techn. Art. Ogł. m. in. Wytrzymałość luf działowych oraz szer. art. fach. W st. sp. od 1931. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, fr. Palm. Ak., finl. B. R. 3, jugosł. O. B. 4, łot. 3 Gw. 3. Poznań, Chełmońskiego 8/6.

JAKUBOWSKA Z ŁAKIŃSKICH JANINA. Pedagog. Dział. społ. * 23. 10. 1893 w Miłosławiu, pow. Września. C. Jana i Teresy z Xiężopolskich. Uk. gimn. Ludwiki w Poznaniu. Prac. w tajnym nauczaniu dzieci szkół powsz. Nal. do T-wa T. Zana. W 1912 utw. w Poznaniu I żeńską druż. harc. im. Em. Plater. W 1913 naw. kontakt z ruchem niepodl. w Krak., i w 11. 1913 zał. przy druż. harc. tajną żeńską org. oświat. Kier. druż. i org. do 1917, tworząc filie w większych ośr. Wlkp. Czł. Grup Narodowych, późn. Młodej Polski. Podczas powst. wlkp. czynna przy aprow. powst., w 1920 prac. w okr. wlkp. Pol. Czerw. Krzyża. Czynna w przygot. do plebiscytu na Śląsku. Po oswob. Wlkp. naucz. w gimn. im. Dąbrówki. W 1920—29 opiekunka społ. 18

komisji wydz. ubogich magistratu Poznania. 1920—1924 przewodn. zarz. opiek. się 3 inst. opieki nad matką i niemowl. Współtw. w Poznaniu, na Jeżycach, Przytuliska dla Niemowląt i Matek, i Przytul. dla Niemowląt. 1927—28 prac. w „Pochodni", org. pracę kult.-oświat. wśród robotnic. W 1927 utw. w Wlkp. Demokrat. Kom. Wyborczy Kobiet Polskich. W 1928 zakł. w Poznaniu Zw. Pracy Obyw. Kobiet Pol. Odzn.: K. N., O. P. 5. Poznań, Matejki 59, tel. 70-52.

JAKUBOWSKI BOLESŁAW. Inż.-elektr. * 18. 4. 1885 w Karsie, na Kaukazie. S. Jana i Marii z Posemkiewiczów. Oż. 16. 4. 1921 z Haliną Zaleską. Uk. gimn. klas. w Tyflisie i Inst. Elektrotechn. w Petersburgu. Podczas w. świat. sł. w w. ros. Naczelnik wydz. teletechn. Min. Poczt i Telegr. Członek Stow. Teletechn. Polskich. Ogł. art. w „Przegl. Techn." i podr.: Akumulatory ołowiowe i żelazo-nikl. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Filtrowa 71 a, tel. 9-41-95.

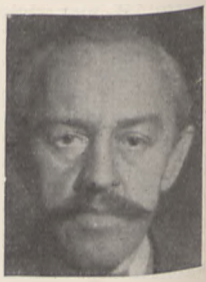
JAKUBOWSKI EUGENIUSZ. Kupiec. * 3. 10. 1880 w Warszawie. S. Marcelego i Marii z Bielów. Oż. (6) 1922 z Julią Rejdych. Ucz. do szk. realnej w Krakowie i na pryw. kursy matur. Prez. krak. kongr. kupieckiej, wicepr. Izby Przem-Handl., radny m. Krakowa, wicepr. Ligi Propag. Wytw. Kraj., czł. kom. dyskont. Banku Polsk. B. G. K., K. K. O., czł. kurat. szkół. handl. w Krakowie. Ogł. szereg art. z dziedziny handlu. Kraków, Wygoda 3 m, 3, tel. 1-29-65.

JAKUBOWSKI JÓZEF. Handlowiec. * w 1899 w Warszawie. Stud. 2 l. na Polit. Warsz. Uk. Wyższą Szk. Handl. w Warszawie. Od 1913 czł. org. harc., komend. druż. instrukt., czł. nacz. Zw. Harc. Pol., w 1922 uczest. międzyn. kongr. harc. w Paryżu. W 1918 czynny w org. ochotn. oddziałów wojsk., kom. mobil. Zw. Harc. w Warszawie, nast. sł. w w. p. Współpr. w org. akad. Od 1924 sekr., nast. wicedyr. i dyr. Stow. Kupców Polskich. Od 1928 dyr. Rady Nacz. Zrzeszeń Kupiectwa Polsk. oraz red. „Tyg. Handl.". Od 1932 dyr. Izby Przemysł.-Handl. w Warszawie oraz kier. agend Zw. Izb Przemysł.-Handl. R. P. Inicjator i czł. kom. dorad. do spraw handlu przy Min. Przem. i Handlu. Czł. władz Pol. Kom. Narod. Międzyn. Izby Handl. Współzał. i wicepr. Tow. Ośw. Zawod. Czł. międzyn. kom. pop. eksp. Czł. władz Tow. Handlu Kompensac. Odzn. O. P. 4.

JAKUBOWSKI MARIAN ANTONI. Ubezpieczeniowiec społ. * 19. 1. 1898 w Końskich, woj. kieleckie. S. Stanisława i Zofii z Szewczyków. Oż. 20. 11. 1920 z Heleną Lebiedzińską. Uk. gimn. w Końskich. Od 5. 1915 do kryz. przys. sł. w o p. p. Leg. Pol. 6. 1917 — 3. 11. 1918 kmdt P. O. W. w Kunowie i instr. w Końskich. 1918—1920 sł. w w. p. Po wojnie prac. w państw. fabr. olejów min. w Gdańsku, 1927—1930 kier. oddz. Polminu w Siedlcach, 15. 12. 1930—15. 8. 1931 komis. rew. kas chorych na woj. poznańskie i pomorskie. 16. 8.—31. 12. 1931 kier. kasy chorych w Toruniu, nast. do 31. 12. 1933 wicedyr. tamże. Od 1. 1. 1934 dyr. Ubezp. Społ. w Piotrkowie Tryb. W 1935 wicepr. B. B. W. R. w Piotrkowie; 1934—35 prez. koła Legion. Młodych (seniorów); od 1. 3. 1934 prez. Tow. Przeciwgruźl. Ogł. art. społ. w prasie codz., wygł. odcz. z dziedz. ub. społ. w org. Odzn.: K. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Piotrków Tryb., Pasaż Rudowskiego 7.

JAKUBOWSKI STANISŁAW. Artysta-mal. * 14. 4. 1885 w Kosowie, pow. Kołomyja. S. Antoniego i Wiktorii z Hładkich. Oż. 20. 11. 1912 z Eugenią Moszoro. Uk. gimn., krajową szkołę przemysłową w Stanisławowie— (dział rzeźby) i Ak. Szt. Piękn. w Krakowie pod kierown. Axentowicza, Dębickiego i Wyczółkowskiego (malarstwo). Emeryt. prof. gimn. Ogł.: Bogowie słowian, Architektura staroslowiańska, Kraina słowiańskich baśni. Twórca obrazów: Światowit, Uroczystość prasłowiańska, Król Krak, Św. Jerzy, Król wężów; grafika: teka krakowska (akwaforty), teka bajek słowiańskich (drzeworyty), teka słowiańska (miedzioryty); emalie: bajki, kwiaty, Madonny. Odzn. nagr. Pol. Ak. Um. w Krakowie. (14. 6. 1931). Kraków, Podchorążych 11.

JAKUBOWSKI TADEUSZ KAZIMIERZ. Dr praw. Ppłk rez. * 12. 8. 1891 w Kołomyi. S. Wiktora i Bronisławy z Lityńskich. Oż. 25. 11. 1916 z Józefą Łucką. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. i Akad. Handl. w Krakowie. Od 1910 czł. Zw. W. Cz. i Zw. Strzel. Od 1914 w Leg. Polsk., m. in. jako dca III baonu 6 p. p. Po kryz. przys. w P. O. W. Od 11. 1918 w w. p. W 1930 przeszedł do Min. Skarbu, ost. Dyr. Urz. Długów Państwa. Czł. zarz. wojew. Zw. Leg., b. prez. zarz. wojew. Fed. P. Z. O. O., kmdt oddz. warsz. Koła b. żołn. 6 p. p. Leg. Ogł. m. in.: Pięć lat na froncie gospodar-

czym, Monopol Loteryjny. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Ks. Felińskiego 36, telefon 12-54-20.

JAKUBSKI ANTONI WŁADYSŁAW. Dr. fil. Przyrodnik. * 28. 3. 1885 we Lwowie. S. Władysława i Pauliny z Hickiewiczów. Ożenił 8. 8. 1913 z Wandą Białkowską. Uk. gimn. we Lwowie, nast. wydz. fil. (nauki przyrodn. ze szczególnym uwzględn. anatomii porówn. i zoologii oraz botaniki) Uniw. Jana Kaz. (1908), stud. 2 lata med. W 1906 nal. do org. bojow. P. P. S., nast. do Zw. Strz.; w czasie w. św. sł. w 6 p. p. Leg. Pol., uczestn. obr. Lwowa, nast. szef szt. grup płk. Kulińskiego, gen. Babiańskiego, gen. Zygadłowicza oraz. p. o. kwaterm. 5. i 3. armii. Od 1921 ppłk. dypl. rez. Prof. zwycz. Uniw. Poznańsk. Czł. kom. fizjograf. i geograf. Pol. Ak. Um.; czł. Genetic Association U. S. Soc. Linnéenne de Lyon, Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, Tow. Nauk. we Lwowie; czł. Państw. Rady Nauk. Przy Min. W. R. i O. P. 1925—1930 org. i prez. okr. Zw. Strzel. w Poznaniu, 1927—1928 wicepr. zarz. gł. Zw. Strzel., 1926—1935 prez. okr. Zw. Leg. 1907/08 odbył wyprawę do Afryki Wsch., szedł samotnie na szczyt Kilimandżaro. Ogł. 68 prac m. in.: W krainach słońca (1914), Z tajników życia (1923), Bibliogr. fauny polskiej po rok 1880 (1927-28), Czerwiec polski (1934), Obrona Lwowa w świetle krytyki (1933), Fauna wrotków, Histologia systemu nerwowego bezkręgowych, Biologia Bałtyku, tereny rybackie. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, jugosł. Św. Sawy 3. Poznań, Libelta 13, tel. 58-90.

JAŁOWY JÓZEF. Ks. Dr Św. Teol. * 27. 12. 1885 w Skurowej, pow. jasielski. S. Jana i Marii z Nawracajów. Uk. gimn. w Jaśle 1905, sem. duch. w Przemyślu, wydz. teol. Uniw. J. Kazim. (drat w 1916), studia uzup. na wydz. teol. i fil. uniw. wiedeńsk. W czasach gimn. należał do narod. org. stud. 1915—1918 kapel. w. austr., nast. do 1921 — w. p. Po uk. studiów katecheta w Morcinkach, Rudniku n. Sanem, Jaśle. Od 1924 w gimn. w Rzeszowie. Rektor kośc. Chrystusa Króla., wybud. jego staraniem. Org. koronacji statui Matki Boskiej w Przeczycy, opiekun Tow. Sług Św. Zyty, moderator Sodal. Mariańskiej, czł. kom. Pom. Zimow. Ogł. m. in.: Brevis historia Gloriosissimae Genitricis Mariae Przeczycensis (Resoviae 1923), Cudowna Matka Boska Przeczycka (1925), Krótkie nabożeństwo do Błogosławionego Władysława z Gielniowa, patrona Warszawy (1925), Dzieje par. Przeczyckiej (1925), Św. Franciszek z Assyżu (1926), Nowenna do Św. Zyty (1927), Moja podróż do Ameryki (feliet. 1928—29), X. Arcybiskup Cieplak (Chicago 1928), Historia Kościoła Katolickiego — Miejsce Piastowe (1931), X. Karol Fischer sufr. przemyski (1932). Był. red. „Ziemi Rzeszowskiej". Rzeszów, Krakowska 22.

JAMKA RUDOLF JAN. Dr fil. Archeolog. * 17. 4. 1906 w Krakowie. S. Pawła i Rozalii ze Struzików. Uk. wydział filoz. Uniw. Jagiel., stud. muzealne i przedhist. we Wrocławiu, Zgorzelcu, Lignicy, Wschowie, Raciborzu i Bytomiu, ponadto w muzeach kraj. nad zagadn. zw. z okr. rzymsk. na ziemiach polskich. B. czł. Zw. Harc., ost. instr. druż. krak.; b. czł. akad. koła T. S. L. w Krakowie. Asystent zakł. archeolog. przedhist. Uniw. Jagiell. B. prez. koła prehist. stud. Uniw. Jagiell.; czł. zarz. T-wa Prehist. w Krakowie. Od 1928 prow. samodz. prace wykopalisk., m. in.: w Błoniu, pow. sandom. (1928—1930), Złotej pow. sandom. (1928—30), Sandomierzu (1928—29), Kopkach, pow. Nisko (1929), Woli Duchackiej, pow. krakowsk. (1930), Poznaniu (1931), Piekarach (1932), Ciosnach pow. łódzki (1932), Kurzy, pow. kaliski, Mogile koło Krakowa. Ogł. szereg prac nauk. w czasop.: Przegl. Archeol., Wiad. Numizm.-Archeol., Z Otchłani. Odbył szereg nauk. wycieczek badawcz. po woj.: krakowskim, kieleckim, śląskim, lwowskim, lubelskim, łódzkim i poznańskim. Kraków, św. Wawrzyńca 5.

JAMONTT BRONISŁAW. Dr filozof. Art.-mal. * 5. 8. 1886 w Dokudowie k. Lidy. S. Kazimierza i Marii ze Świackiewiczów. Ukończ. gimn. klas. w Wilnie (1907), odbył studia prawne; stud. malarstwo w Ak. Szt. Pięk. w Krakowie, nast. w Ak. Sztuk Pięk. w Petersburgu, w Paryżu, w Belgii i we Włoszech, drat w 1934 na Uniw. S. B. St. asys. przy katedrze na wydz. sztuk pięk.

tamże. Zał. w 1920 i czł. wileńsk. Tow. Art.-Plast. Wyst. prace w Wilnie, Warszawie, Krakowie, Poznaniu (G. W. K.), Lwowie oraz w Brukseli, Amsterdamie, Hadze, Paryżu, Kopenhadze, Gdańsku, Bukareszcie, Moskwie, Tallinie, Rydze, Berlinie, Dreznie, Monachium i Kolonii — w ramach wystaw urz. przez Tow. Szerz. Szt. Polsk. wśród Obcych. Senat Uniw. S. B. przyznał mu 2 razy nagr. (pieniężn.) z fund. im. Marsz. Piłsudskiego za obrazy: Kościół franciszkanów w Wilnie (1933) i Cerkiew w Drohobyczu (1934). Brał udział w międzyn. wyst. Instytutu Carnegie (1931 i 1934). W 1934 specjalna wyst. w Zachęcie warsz. Med. zł. wielki otrzymał w 1924 na wyst. w Wilnie za obraz „Pejzaż z kaskadą". W 1928, w doroczn. salonie Zachęty warsz., otrz. zaszczytne wyróżn. Ważniejsze prace: Pejzaż z kapliczką (1925); Wiatr (pejzaż 1927); Pałac Sprawiedl. w Paryżu (1928); Zaułek w ghetto w Wilnie (1930 — Muzeum Sztuki Now. w Wilnie); Stare wierzby (1930); Dęby (1931 — w zbior. państw. w Warszawie, kam. Baryczków); W puszczy (1934 — w zbior. Fund. Kult. Narod. przy Prez. Rady Min.); Rzeka (1928 — zakup. dla Muzeum Śl. w Katowicach); Pejzaż olejny (1934 — w pałacu arcybisk. w Wilnie); Cerkiew św. Mikołaja we Lwowie (zakup. do zbiorów Zachęty warsz.) oraz kilkaset obrazów, przeważnie malow. techn. temperową, przedst. architekturę zabytków miast oraz kompoz. pejzaż. Odzn. K. Z. zł. Wilno, Mickiewicza 22, tel. 62.

JANAS TADEUSZ. Dr wszechn. lek. Mjr lek. * 23. 6. 1892 w Smogulcu, pow. wągrowiecki. S. Walentego i Anny z Jastrzębskich. Oż. 31. 1. 1921 z Emilią Vogelgesang. Uk. gimn. w Wągrowcu (1904), stud. med. na uniw. w Lipsku, Wrocławiu, Lwowie i Poznaniu (d-rat w 1925). W gimn. nal. do tjn. org. narod., podcz. stud. uniw. czł. koła polsk. „Unitas". 1915—1918 sł. w w. niem. Uczestn. powst. wlkp. Od 1925 lek. pułk. w form. lotn. Ogł. art. z dziedz. medyc. lotn. i lotn. sanit. w Lek. Wojsk. i Nowin. Lek. Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

JANCZEWSKI STANISŁAW. Adwokat. * 14. 10. 1887 w Warszawie. S. Wiktora i Bronisławy z Jankowskich. Oż. 8. 7. 1915 z Teresą Stiche. Ucz. do II gimn. w Warszawie, skąd w 1905 wyd. za strajk szkolny, uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, nast. wydz. prawny uniw. w Kijowie. W czasie wojny świat. nacz. biura Rady Zjazdów Polskich Org. Pom. Of. Wojny w Petersburgu (ob. Leningrad). Prowadził działalność w org. chrześć. społ. W ciągu kilku lat prez. Polsk. Str. Chrześc. Demokr. Wicedyr. biura dyscypl. przy prezydencie m. st. Warszawy. Radca cywilny Kurii Metropolitalnej Warsz. Wielokr. czł. Rady Adwok. w Warszawie i Nacz. Rady Adwok. Dziekan Rady Adwok. w Warszawie od 1935. Ogł. m. in.: Ochrona prawa mniejszości w spółkach akcyjnych, Spółka jawna w nowym kodeksie handlowym, oraz liczne art. z dziedz. społ. Odzn. pap. Św. Grzeg. Wielk. Warszawa, Żórawia 9, tel. 9-15-29.

JANCZEWSKI-GLINKA STEFAN MIKOŁAJ, patrz: GLINKA-JANCZEWSKI.

JANICKI JULIUSZ. Prawnik. * 27. 2. 1871 na Ukrainie. S. Dionizego i Leonii z Zawisławskich. Oż. 8. 2. 1901 z Marią Połocką. Uk. gimn. w Żytomierzu i wydz. prawny uniw. moskiewskiego. 1896—1899 prac. w kontr. państwa w Petersburgu (ob. Leningrad), Woroneżu i Moskwie, nast. aplik. adw. i od 1904 adw. przys. w Żytomierzu. 1920—1921 prac. w Okr. Urz. Walki z Lichwą w Warszawie; 1. 1.—31. 7. 1921 w Urz. Lasów Państwowych. Od 12. 8. 1921 prow. kanc. adw. w Łucku. Od 1924 sędzia S. O. w Równem, w 1926 przew. wydz. odwoł. cywiln. i sędzia rejestr; od 1927 w S. O. w Wilnie, od 1928 wicepr., od 1930 przew. wydz. cyw., wydz. hipot., kom. egzam. dla not. i komornik, sądu dyscypl. Izby Notarialnej. B. długoletni radny m. Żytomierza, czł. Zrzesz. Sędziów i Prokur., czł. Region. Kom. Prawn.-Agrarnej w Wilnie (1930—31), czł. Tow. Prawn. im. Daniłowicza. Odzn. O. P. Wilno.

JANICKI KONSTANTY. Dr fil. Zoolog. * 16. 11. 1876 w Moskwie. Uk. uniw. w Lipsku, stud. we Fryburgu Bad., Bazylei (d-rat 1906). Asyst. kat. zoolog. uniw. bazylejsk. 1911, doc. zool. tamże 1912, prof. zwycz. zool. systemat. i morf. Uniw. J. P. 1. 6. 1919. Czł. Pol. Ak. Um. i Tow. Nauk. w Warszawie. Ogł. szereg prac z dziedziny parazytologii i pierwotniaków.

JANICKI STANISŁAW. Inż.-rolnik. Przemysłowiec. * 22. 10. 1872 w Warszawie. S. dr med. Ludwika i Melanii z Norblinów. Studia roln. na polit. w Rydze, nast. w Bonn. Dyr. depart. gosp. społ. Tymcz. Rady Stanu. Wicemin. rolnictwa. Kier. Min. Roln. i Dóbr Kor.

27. 2.—4. 4. 1918 i 4.—14. 11. 1918. Min. Rolnictwa 16. 1.—30. 9. 1919 i 7. 1. 1924—14. 11. 1925. Kier. min. Ref. Roln. 3. 7.—22. 7. 1924. Dyr. twa akc. Norblin, B-cia Buch i T. Werner. Red. nacz. monogr. „Stosunki rolnicze Królestwa Kongresowego" (1918). Odzn.: O. P. 2, duńsk. Dannebroga 1, czechosł. L. B. 1, Warszawa, Krak. Przedm. 67.

JANICKI STANISŁAW. Ks. Dr. Dział. emigr. * 26. 4. 1894 w Buku Wlkp. Stud. w Poznaniu i Gnieźnie, w Monasterze (Westfalia), w Rzymie i w Warszawie. W 1920 współdz. w akcji plebiscyt. na Warmii i G. Śląsku. W 1927 wyj. do St. Zjedn. Do 1929 prof. semin. polsk. w Orchard Lake, Mich. Od 1929 ref. spraw op. moralnej i społ. nad wychodztwem w kanc. przybocznej Prymasa Polski w Poznaniu. Od 1931 docent nauki o wychodztwie w pozn. sem. duch. Pracuje w stow. Opieka Polska nad Rodakami na Obczyźnie. Od 1935 wiceprezes zarz. gł. współpr. ze Światowym Związkiem Polaków z Zagranicy. Org. pielgrzymek narod. na katolickie kongresy międzyn. w Europie i za Oceanem. Ogł. szereg rozpraw i art. z dziedz. spraw emigrac. m. in.: Czynnik religijny w życiu wychodztwa jako podstawa ideowa pracy (1932); Polacy na obczyźnie (1934); Polacy w Jugosławii (1935); Polski kośc. i dom św. Stanisława w Rzymie (Rzym 1926); Pamiątki polskie w Rzymie (Potulice, 1933). Poznań, Kwiatowa 3 m. 4, tel. 36-54.

JANICKI STANISŁAW. Prawn. * 6. 5. 1899 w Żninie. S. Józefa i Stanisławy z Wentkowskich. Uk. gimn. i wydz. prawny uniw. w Poznaniu. Za cz. szk. czł. Tow. T. Żana. 1916—1918 w tjn. harc., współprac. z P. O. W. Uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. do końca wojny. Uczestn. III powst. (pseud. „Spyra") i prac plebiscyt. na G. Śl. Notar. w Bydgoszczy. Prez. L. M. i K., prez. Yacht-klubu w Bydgoszczy, czł. zarz. Tow. Op. nad Więźn. Ogł. art. prawn. w pism. fach. i prasie codz. Odzn.: M. N., K. na Śl. Wst. W. i Z. Bydgoszcz, Hermana Frankego 1.

JANIEWICZ HENRYK. Dziennikarz. Podróżnik. * 4. 1. 1897 w Warszawie. Uk. W. S. H. tamże., stud. w Moskwie i w Paryżu. Zwiedził Rosję Europ., Europę Zach., Skandynawię, Algier, Maroko. W 1928 wyj. do Ameryki w propag. misji filmowej; zwiedzał Stany Zj., bad. warunki wychodźstwa. Prezes okr. Buffalo L. M. i K. W 1931 zwiedził Kanadę, w 1935 Wyspy Hawajskie. Newark N. J. „Pasco" Chestnut and Adams Str.

JANIK MICHAŁ (pseud.: KORDIAN, DR JUDYM, ST. TYRTEUSZ, LEONARD). Dr. Pedagog. Historyk. Krytyk literacki. * 1874 w Ulanowie, woj. lubelskie. Stud. na Uniw. Jagiel. W l. 1896—1923 naucz. gimn. 1923—1930 insp. szkół powsz. m. Krakowa. 1915—1917 red. „Gazety Polskiej" w Dąbrowie Górn. Ogł. m. in.: Geneza twórczości Konrada Ujejskiego (1898); Juliusz Słowacki, próba syntezy (1909, II wyd. 1927); Z dziejów wymowy w XVII i XVIII w. (1911); Hugo Kołłątaj, monografia (1913); Mikołaja Reja żywot i dzieła (1923); Dzieje Polaków na Syberii (Kraków 1928); Towiańczycy na Syberii (Kraków 1930). Z wycieczki do Ameryki; Trzy odczyty; Najnowsza poezja polska; Mikołaj Rej z Nagłowic, Ostatnia przestroga dla Polski; Dzieje szkolnictwa polskiego; Literatura polsko-syberyjska. Oprac. wyd.: Lilli Wenedy Słowackiego, poez. Lenartowicza i Ujejskiego. Kraków, Topolowa 20.

JANIKOWSKI KAZIMIERZ MARCIN WŁADYSŁAW. Dziennikarz. Publicysta. * 1. 3. 1875 w Warszawie. S. Władysława i Natalii z Lipieńskich. Oż. 1. 7. 1909 z Wandą Dzierżanowską. Od 1897 czł. Tow. Ośw. Nar., Ligi Narodow., Uniw. Lud., czł. zarz. Zw. Unarod. Szkół, sekr. zarz. Pol. Mac. Szkol. Po wojnie prez. Zw. Zrzeszeń Właśc. Nieruch. Miejsk. w Polsce, czł. Tow. Lit. i Dziennik. od pocz. istn. Radny m. Warszawy. Ogł.

szereg prac publicyst. w czasop.: „Kiliński", „Polak", „Polska", „Teka", „Przegląd Wielkopolski". 1907—08 red. „Ziemi Lubelskiej", 1908—15 sekr. red. „Gońca Wiecz. i Poran." w Warszawie, w 1916 red. „Gazety Narodowej" w Poznaniu, nast. Gońca j. w., ostatnio tyg. „Miasto Polskie". Warszawa, Orla 10, m. 5, tel. 11-19-62.

JANIKOWSKI LEOPOLD. Podróżnik. * w 1855 w Dąbrówce, pow. warszawskiego. Uk. gimn. w Kaliszu. Dłuższy czas prac. w warsz. obserw. astronom., w dziale meteorologii. W 1882 uczestn. polsk. wyprawy nauk. do Afryki, zorg. przez Stefana Rogozińskiego, zwiedził Maderę, Wyspy Kanaryjskie, Liberię, wyspę Fernando-Po. Cztery lata spędził w Kamerunie. 1887—1890 podr. do Afryki płd.-zach. w celu zbad. plemienia ludoż. Fanvel M'pangue. Przywiezione stamtąd zbiory, w il. około 1300 okazów, zł. w zał. przez siebie Wystawie Etnograf., (w 1902 przek. na wł. Muzeum Przemysłu i Roln. w Warszawie). 1900—1932

wicedyr., p. o. dyr. nast. dyr. adm. tegoż, Muzeum. Sprawozd. z podróży zamieszcz. w biulet. Tow. Geograf. parysk., którego jest czł. Przesyłał korespond. do pism kraj., głównie do Kur. Warsz. Wygł. szereg odczytów. Ogł. m. in.: Fernando-Po (Paryż, 1886); Wspomnienia z eksp. Szolca-Rogozińskiego do Kamerunu w r. 1882; Zajęcie Kamerunu przez Niemców (Morze, 1931); W dżunglach Afryki, wspomnienia z polskiej wyprawy afrykańskiej w l. 1882—1890 (Warszawa 1936). Warszawa, Muz. Przem. i Roln., Krak. Przedm. 66.

JANIKOWSKI STANISŁAW LEOPOLD. Dyplomata. * 17. 2. 1891 w Piotrkowie. S. Leopolda i Zofii z Krajcewiczów. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Udział w strajku szk. 1905, nast. nal. do Org. Młodz. Narod. po czym do Druż. Strzel. i Sokoła w Krakowie. 1914—15 w Wolnej Szkole Wojsk. w Warszawie, od 1915 w P. O. W., równ. sek. i czł. prez. Kom. Skonfeder. Stron. Niepodl., nast. Centr. Kom. Narod. oraz czł. Rady Narod. w 1916. W sł. dyplomat. od 15. 11. 1918. Radca amb. przy Watykanie od 1. 3. 1927. Ogł. szereg art. w prasie codz. i period. oraz kilka broszur. Odzn.: K. N., O. P. 4, Kor. Rum. 2, jugosł. Św. Sawy 2, czechosł. B. Lwa 3, austr. K. Z. Rzym, Piazza della Pilotta 3.

JANISZEWSKA-LOBMANOWA ZOFIA JANINA. Dział. społ. * 12. 3. 1889 w Słonimiu. C. Borysa i Pauliny z Kronenbergów. Uk. gimn. w Warszawie w 1905, studia na uniw. w Paryżu i Leodium w 1914 i Państw. Inst. Pedagog. w 1922. W 1905 ucz. strajku szkoln., nast. czł. „Proletariatu", Filarecji i P. P. S. Na pocz. w. świat. współdz. w mobiliz. Zw. Strzel. w Belgii. W kraju czł. P. O.W. W zw. z działaln. niepodl. areszt. i uwięz. B. przew. Ligi Kobiet w Kaliszu, org. akcji opieki nad uwięz. w Szczypiornie i Hawelbergu, sanitar. w szpitalu w Kaliszu 1918 i na fr. 1920. Od 1922 prac. w Zw. Naucz. Polsk. w Warszawie, od 1925 w Rodz. Wojsk. (od 1934 przewodn.), od 1930 w Zw. Pracy Obyw. Kobiet, wiceprzew. kobiec. p. w. Ogł. szereg art. treści społ. Odzn.: K. N., K. Z. zł., Grodno, Hoovera 9.

JANISZEWSKI TOMASZ WIKTOR. Dr wszechnauk lek. * 21. 5. 1867 w Warszawie. S. Tomasza i Marii z Rostafińskich. Ożenił z Anielą Tomek. Stud w Warszawie, Bernie, Zurychu, Freiburgu, Wiedniu, Krakowie, Moskwie. Lekarz klimatyczny i gminny w Zakopanem 1896 do 1908; nacz. lekarz miejski w Krakowie 1909—25; doc. higieny społ. Uniw. Jagiel. od 1915; min. zdrowia publ 16. 1. do 9. 12. 1919; prof. higieny Uniw. J. P. od 1930. Zał. Pol. Tow. Przeciwgruźl., poradni przeciwgruźl. we Lwowie (1908) i Krakowie. Zorg. miejski urz. zdrowia (1910) oraz pierwszą poradnię dla osesków i matek ciężarnych w Krakowie, akcję dożyw. dzieci. Ogł. m. in.: Miejskie ogrody dzielnicowe (1914); Zwalczanie tyfusu plamistego i masowe oczyszczanie ludności (1919); Do czego dążyć powinien ruch ludowy (1923); Społeczna walka z gruźlicą za granicą i w Polsce (1927); Zarys higieny szkolnej dla lekarzy, nauczycieli i studentów (1930) oraz art. w Medycynie, w Nowinach Lek., Przegl. Polit., Münch. Med. Woch. Warszawa, Brzozowa 12, m. 5, tel. 5-18-16 i Brok n. Bugiem.

JANISZEWSKI-OSTOJA EUGENIUSZ. Inż.-chem. * 5. 7. 1893 w Migajewie, pod Odessą. S. Piotra i Heleny z Millcantów. Ożenił 1922 z Eugenią Hiż. Uk. wydz. chem. Politechn. Lwowsk. Podcz. w. świat. sł. w w. ros., nast. w A. P. we Francji i w w. p. do 1921. Of. rez. Dyr. nacz. zakł. chem. Pionier S. A. w Warszawie. Ogł. szer. prac nauk. i dokon. wynalazków, zrealiz. w przem. kraj. i zagr. Warszawa, Marszałkowska 62 m. 21.

JANK FRANCISZEK. Ks. Dr. Św. Teol. * 27. 9. 1897 w Hucie Łączyńskiej, pow. Kartuzy. S. Leona i Gertrudy z Butowskich. Uk. gimn. w Świeciu, sem. duch. w Pelplinie, wydz. teol. Uniw. J. Kaz. w 1925. Za czasów niem. należał do Tow. Tomasza Zana. Od 17. 6. 1923 prof. w Lubawie, nast. prof. gimn. w Chojnicach, od 1. 4. 1933 prob. par. Najśw. Marii Panny w Toruniu, Prałat. domowy Jego Świątobl. i wicedziekan toruński. Prez. Pomorsk. Tow. Op. nad Dziećmi, czł. zarz. okr. P. C. K. i L. O. P. P., czł. zarz. Zw. Zachodn. Odzn. K. Z. zł. Toruń, Panny Marii 2, tel. 18-27.

JANKOWSKA HALINA. Dr med. * 7. 10. 1893 w Rosołowcach na Wołyniu. C. Janusza i Zofii z Bielawskich. Uk. pensję J. Sikorskiej w Warszawie i Żeński Inst. Med. w Petersburgu, (ob. Leningrad) 1918. Dypl. nostryfik. na Uniw. Warsz. w 1920. Adiunkt kliniki pediatr. Uniw. Stef. Batorego i kier. opieki nad psychicznie obciąż. w Wileńszczyźnie, nast. ord. szpit. św. Jana Bożego w Warszawie. Czł. stow. lek. społ. i nauk. Ogł. m. in.: Przypadek psychozy urojeniowej w przebiegu parkinsonizmu pośpiączkowego; Przypadek ugłośnienia myśli; Badania sprawności czynnościowej wątroby w padaczce; Przyczynek doświadczalny do nauki o ejdetyźmie i jego związku z konstytucją fizyczną; Poziom inteligencji dzieci szkół powszechnych miasta Wilna; Z zagadnień biologii wzruszeń, Przyczynek do

zagadnienia osobowości. Contribution à l'étude biologique des émotions, Przyczynek do zagadnienia dziedziczności w dystonji torsyjnej; Opieka rodzinna nad psychicznie chorymi w Wileńszczyźnie; O depersonalizacji w omamach. Warszawa, Bonifraterska 12, tel. 11-08-04.

JANKOWSKI JÓZEF. Liter. Poeta. Filoz. * 1865 w Wiszniewie, w Siedleckiem. S. Aleksandra i Heleny. Oż. 1901 z Michaliną Łappa. Stud. na uniw. w Warszawie, w warsz. szk. dram. i w École des Hautes Études w Paryżu. Ogł. m. in.: Stacatto; Siostra Łucja; Strachy; Żyje!; Rytmy i rymy; Skoczek; Poezje; Kesa; Pan idzie; Rozmowa z Nikodemem (1923); Mina; Chrystus na wojnie; Foch; Eliasz; Maria z Magdali; Dwuwiersze; Rzecz o Samuelu Zborowskim; Magia piękności; Koniec świata; Idea rosyjska Sołowiewa; Napoleon o Chrystusie; Miłość artysty (1927); Historie niezwykłe (1928); Ślepy margrabia; przekłady: Filozofii absolutnej Hoene-Wrońskiego; poezyj z sanskrytu. Red. Kuriera Świątecznego (1900—1905), Romansów i powieści, Przyjaciela dzieci. Prez. Inst. Mesjaniczn. im. Hoene-Wrońskiego od 1920. Warszawa, Polna 32, tel. 8-83-30.

JANKOWSKI TADEUSZ. Mgr fil. * 24. 4. 1905 w Olicie, na Litwie. S. Piotra i Natalii z Małachowskich. Oż. 7. 7. 1936 z Ireną Dowal. Uk. gimn. w Grodnie (1925) i wydz. hum. Uniw. St. Bat. (1930), stud. na Uniw. Jana Kaz. i pedag. w Krakowie. Kier. miejskiej biblioteki publ. w Grodnie. Czł. Polsk. Tow. Hist. Ogł.: Śmierć Stefana Batorego w Grodnie (1930) oraz szereg art. nauk. i public. Grodno, Napoleona 13.

JANKOWSKI WACŁAW MICHAŁ. Adw. Działacz. społecz. * 17. 9. 1886 w Ostrowie Wlkp. S. Jana i Klementyny z Kwietniewskich. Oż. 17. 4. 1917 z Kazimierą Ożegowską. Uk. gimn. w Ostrowie, nast. prawo w Berlinie i Kilonii (1910). Od 1905 do 1907 prez. Tow. T. Zana; 1907—09 w Berlinie czł. zarz. T. T. Z. i czł. „Zet". 1919 do 1920 mjr korp. sąd. i przew. wojsk. sądu okr. w Poznaniu. B. czł. magistratu; czł. wydz. powiat.; czł. sejmiku powiat.; przez 5 l. czł. sejm. wojew.; hon. prez. bractwa w Krakowie; hon. czł. Zw. Podof. Rez.; długol. wicepr. Zw. Ofic. Rez.; prez. okr. Tow. Powst. i Wojaków; czł. hon. kom. rodzic.; prez. paraf. Akcji Kat.; prez. i czł. zarz. szeregu in. org. społ. Ogł. art. na tem. katolickie w prasie. Odzn. Św. Sylw. Pap. 3. Ostrów Wlkp., Sądowa 1.

JANKOWSKI WŁADYSŁAW JANUSZ. Inż.-foln. * 8. 1883 w Rosołowcach, na Wołyniu. S. Janusza i Zofii z Bielawskich Oż. w 1. 1912 z Anną Niwińską. Uk. I gimn. w Żytomierzu, nast. studium roln. wydz. przyrodn. uniw. w Kijowie. Za czasów szk. i akad. czł. tajn. org. polsk. W 1917—1918 współdz. w org. III Korp. Wschodn. Nacz. wydz. ubezp. plonów od gradobicia w Powsz. Zakł. Ubezp. Wzaj., przew. kom. do spraw szac. szkód w zrzesz. tow. ubezp. od gradobicia, wykł. ubezp. rolnych w Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. B. prez. Zw. Prac. Powsz. Zakł. Ubezp. Wzaj., czł. hon. zarz. tegoż Zw. Ogł.: Przewodnik likwidatora gradowego, Szacowanie szkód gradowych oraz szereg art. fach. w czasop. kraj. i zagr. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Żoliborz, Bytomska 6. tel. 11-44-32.

JANOSZANKA MICHALINA KAMILA MARIA. Art.-mal. Literatka. * 29. 9. 1889 w Rzeszowie (Małopolska). C. Michała i Heleny z Nałęcz-Kaniewskich. Uk. wyższe kursy im. dra A. Baranieckiego w Krakowie, kursy rys. prof. J. Siedleckiego, kursy mal. prof. L. Wyczółkowskiego, prof. J. Stanisławskiego, rekt. J. Malczewskiego, prof. L. Stroynowskiego oraz stud. w ak. wiedeńsk. Prac. w T. S. L., przewodn. sekcji odcz., w Tow. św. Wincentego à Paulo: u braci albertynów; w Zw. Młodz. Przemysł. i Rękodzieln.; Wykł. w Uniw. Powsz.; wygł. odcz. w Zw. Rez., Zw. Strzel., Sodal. Mariańsk. Hon. „brat" Tow. Kurkowego w Krakowie. Wyk.: obrazy ołtarzowe, m. in. św. Józefa w kośc. oo. bernardynów, św. Teresy od Dz. J. w kośc. św. Anny i św. Jana Bosco na Dębinkach w Krakowie; portrety: X. Zimmermana (w Uniw. St. B. i Uniw. Jag.) X. Metropolity A. Sapiehy, J. Malczewskiego; obraz „Królowa Jadwiga" (w Muzeum Narod. w Budapeszcie). Wynal. specjalny rodzaj malarstwa na szkle (Lajkonik w Belwederze w Warsz. i Madonna w Rzymie). Wyst. w Krakowie, Warszawie, Poznaniu i Lwowie. Ogł. m. in.: Słońce Assyżu, Nowele, Święto życia, W odwieczne światy, Nowele franciszkańskie, Ze serca, Ojczyzna, Brat Albert, Błękitny gazda, Św. Jacek Odrowąż, Św. Stanisław Kostka, Błogosławiona Bronisława, Listy do turonia, Szept głazów, Wielki tercjarz (wspomn. o J. Malczewskim). Kraków, Batorego 22 m. 3.

JANOTA-BZOWSKI JÓZEF ANTONI DONAT, patrz: BZOWSKI-JANOTA.

JANOWSKI ALEKSANDER LUDWIK. Podróżnik. Geograf. Krajoznawca. * 20. 10. 1866 w Warszawie. S. Jana i Ludwiki z Krollów. Uk. szk. techn. D. Ż. W. W. w Warszawie oraz uniw. Columbia w Nowym Jorku. Odbył szereg podróży nauk.,

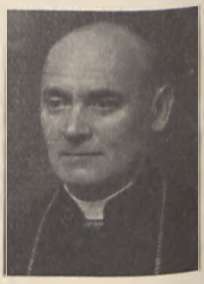
m. in. w 1913 do St. Zj. A. P. i na Syberię w celu zbad. stos. na emigr. polsk., w drodze powr. zwiedził Hawaje, Japonię, Koreę. W 1925, z ram. Urz. Emigrac., udał się do Ameryki Płd., gdzie zwiedził ośrodki emigr. polsk. w Brazylii i Argentyn. W l. ostatn. podr. po Rumunii, krajach Bliskiego Wschodu, Tunisie i Algierze. Czołowy pionier krajoznawstwa, w 1906 jeden z współorg. Pol. Tow. Krajozn. oraz czł. zarz. Tow. Opieki Kultur. nad Polakami Za Gr. Wykł. geografię w szk. śr.; do 1928 nacz. wydz. ośw. pozaszk. w Min. W. R. i O. P. Ogł. szereg art. z dziedz. krajozn. oraz kilka tomików „Wycieczek po kraju". Odzn.: O. P. 3, M. N. Warszawa, Wspólna 16, tel. nr 9-28-05.

JANOWSKI BRONISŁAW. Przemysłowiec. * 22. 12. 1897 w Mysłowicach. S. Stanisława i Anny z Cichych. Ożenił się 28. 4. 1924 z Izabellą Hirszberg. Uk. gimn. matem.-przyrodn. w Chorzowie, nast. odbył stud. ekonom.-prawne na uniw. we Wrocławiu i Poznaniu. Dyr. zarz. firmy „Smołobit", „Żużel", „Polski Eufalt" i „Zamułka" S. A. Czł. P. O. W. na Śląsku. Ucz. wszystkich 3 powst. Ppor. rez. w. p. Prez. zw. Ak. Górnośl. we Wrocławiu i Poznaniu. Czł. Kl. Powst. Śl.; prez. Śl. Okr. Zw. Hokeja na lodzie; wicepr. Polsk. Zw. Hokeja na lodzie; wicepr. K. S. Pogoń i prez. sekcji hokej. tegoż klubu. Odzn.: K. W., K. Z., M. za W., M. 10-l. O. N. Katowice, Krakowska 8, tel. 3-36-14.

JANOWSKI JAROSŁAW. Dziennikarz Literat. * 2. 4. 1903 w Stawiszczach. S. Włodzimierza i Kazim. z Mazarakich. Uk. Uniw. Jag. (romanistyka i polonistyka) i École des Hautes Études Sociales w Paryżu (wielki dypl.). W 1920 ochotn. w. p. Ogł. artyk., rec. literackie, filmowe, teatralne, sport. oraz wiersze i nowele w prasie krak. i warsz. (1923—1926); w 1926 prow. ref. teatr. Gaz. Lit. w Krakowie; współpr. w dziedz. liter. i filmu Dnia Polskiego, Głosu Prawdy, Polsce Zbrojnej, Dzienniku Poznańsk. i in. (1928 do 1929); kier. działu sportów motor. Przegl. Sport. i ogł. reportaże w Prasie Polskiej (1930—1931); czł. red. Tygod. Ilustr. i red. Naokoło Świata; w 1934 współpr. w Czasie, nast. org. i prow. dział kult.-lit. tego pisma. W 1935 współpr. z Pol. Ag. Publicyst. Współpr. Il. Kur. Codz., Nowej Książki i Kultury. Ogł.: Siejba tęcz (poezje, Kraków 1923), Rewizja na Parnasie (studium kryt., Kraków 1926), Dzień jak noc (nowele, Warszawa 1935). Warszawa, Piusa XI 5.

JANOWSKI MIECZYSŁAW. Ks. Prałat. Licencj. obojga praw. * 26. 12. 1875 w Piotrkowie Tryb. S. Adama i Elżbiety z Wycińskich. Uk. gimn. w Częstochowie, semin. duchow. we Włocławku, studia prawn. w Rzymie (1897). Święc. kapł. w 1898 we Włocławku. Pref. gimnaz. ks. J. Gralewskiego w Starej Wsi, nast. prow. wł. gimnaz. w Piotrkowie. Od 1925 proboszcz par. N. M. P. w Kaliszu. Patron Stow. Rzemieśln.; prez. rady nadz. spółdz.; współpr. w org. kultur. i społ. Podczas wojny red. pismo w Piotrkowie; w Warszawie, wyd. tyg. popul.-nauk. (1920). Red. „Ziarna" w Kaliszu. Ogł. art. społ. w prasie codz. Kalisz, Konstytucji 2.

JANOWSKI STANISŁAW. Art.-mal. * 9. 10. 1866 w Krakowie. S. Władysława i Malwiny z Borzęckich. Ożenił się 30. 10. 1901 z Gabryelą Piotrowską-Zapolską, literatką. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie. Mal. stud. w Krakowie 1884—87, nast. w Ak. Szt. Piękn. w Monachium (1887 do 1890). 1896—1901 brał udz. w prac. „Sokoła" w Krakowie. Sł. w Leg. Pol., nast. w W. P. Ppor. rez. Wyk. panoramę „Tatry" (wraz z L. Bollerem, 1896), pejz., „Zima" (1886), portrety. Ilustr: Rozdziobią nas kruki, wrony Żeromsk., Tamten i Modlitwa Pańska Zapolskiej oraz umieszczał ilustr. w Świecie, Tyg. Ilustr. i Kłosach. Wystawiał w kraju i zagr. (Berlin, Londyn, Monachium, Wirtembergia). Odzn.: K. N., K. W. Kraków, Dunajewskiego 1.

JANOWSKI (PLESS) STANISŁAW. Art. dram. * 9. 10. 1887 w Granicy. S. Józefa i Anny z Kołdowskich. Ożenił się 17. 9. 1917 z Janiną Zalewską. Uk. gimn. w Częstochowie oraz odbył stud. dram. Ucz. strajku szk. 1905. W 1920 ochotn. w. p. w oddz. II Szt. Gen. do demobilizacji. 1910 do 1915 wyst. w Rosji; 1916 do 1919 w teatrze na Pradze; w 1920 w t. Polskim; 1921 do 1923 w t. im. W. Bogusławskiego; od 1923 w t. Rozmaitości, w t. Narodowym w Warszawie,

nast. do 1928 w teatrach Szyfmana; w Łodzi, do 1930 w Katowicach, 1931—1932 w Poznaniu, 1932—1933 w teatrach miejskich w Wilnie, od 1933 kier. teatru „Rewia" tamże. Ważniejsze role: Cześnik w „Zemście", Wojewoda w „Mazepie", Wistowski w „Grubych rybach", Horodniczy w „Rewizorze", Tobiasz w „Wieczorze 3 króli", Radost w „Ślubach panieńskich", Czepiec w „Weselu", Shylock w „Kupcu weneckim", Major w „Damach i huzarach", Lefebvre w „Madame Sans Gêne". Wilno, Ostrobramska nr 5, tel. 64.

JANTZEN KAZIMIERZ HENRYK. Dr fil. Astronom. * 19. 11. 1885 w Warszawie. S. Edwarda i Jadwigi z Zielińskich. Uk. szkołę handl. w Warszawie, matura w Carskim Siole, nast. stud. na wydz. fil. Uniw. Jag. oraz uniw. w Getyndze, Monachium, gdzie uz. d-rat, habilit. w Wilnie. W gimn. czynny w polsk. org. samokszt. oraz w tzw. Kole Centr., nal. do konsp. org. „IKS". W czasie studiów w Krakowie prac. w uniw. lud. im. A. Mickiewicza, nast. w Niemczech w polsk. org. stud. W czasie wojny świat. zesłany do Wiatki, współpr. przy nies. pomocy jeńcom Polakom. Nast. prac. w Polskim Kom. Pom. Ofiar. Wojny w Moskwie oraz wykładał w polsk. szk. śr. tamże. Od 1919 instr. nauk. gł. wojsk. st. meteorolog. w Warszawie. Ucz. kampanii 1920 jako szereg. art. Prow. wykłady dla ofic. lotn., Inst. Gaz. i art. oraz wykł. w ofic. szk. geodetów przy Wojsk. Inst. Geograf. Przed wojną świat. prac. w obserwat. w Poczdamie, po wojnie w Warszawie i w Wilnie. Od 1923 prof. nadzwycz. astronomii Uniw. St. B. Współpr. z P. I. M., Gł. Wojsk. Stacją Meteor. oraz Międzyn. Służbą Meteor. i Aerolog. Ogł. m. in.: Über die Statistik der Kometenbahnelemente (Monachium 1912), Über den Spektroskopischen Doppeltstern 63 Tauri, Über die Abhändigkeit des Apexkoordinaten vom Spektraltypus der Sterne (Wilno 1923), Säkulare Störungen des Planeten (1924) Hidalgo durch Jupiter (Wilno 1924), O przebiegu rocznym temperatur ziemnych w Wilnie (Wilno 1924), Perturbacje wiekowe planety Hidalgo (Wilno 1925), Dziesięciolecie obserwacyj meteorologicznych w Wilnie (Wilno 1928); poza tym prace w Astronom. Nachrichten, Pracach Tow. Przyj. Nauk w Moskwie, Biul. Obserw. Astronom. w Wilnie i art. w Wektorze, Wiedzy i Życiu, Mathesis Polsk. Wilno, Jasińskiego 6 m. 2, tel. 16-88.

JANUSZAJTIS-ŻEGOTA MARIAN JÓZEF. Inż.-roln. Gen. dyw. w st. sp. * 3. 4. 1889 w Mirowie, woj. łódzkie. Uk. gimn. w Częstochowie i Akad. Roln. w Dublanach. (1914). Założ. org. Armia Polska na ter. zab. austr. i kmdt tej org. w Dublanach. Od 1912 kmdt. nacz. Polsk. Druż. Strzel. W 8. 1914 dow. w wypr. kieleck. I baonem 1 p. p. Leg. Odwoł. przez N. K. N. do Leg. Wsch., był szef. Biura Techn. N. K. N.; współorg. 2 p. p. Leg., z kt. wyr. na fr. w 10. 1914. 1915—1916 dca 2 p. p. Leg. Ranny. Uk. niem. kurs. wyższ. dców w Sedanie. Po kryz. przys. szef szt. Polsk. Siły Zbrojn. Od 1918 wicedyr. Kom. Wojsk. Tymcz. Rady Stanu. Od 1918 dca grupy Łapy. W 1920 dca 12 dyw. piech. Ranny. W 1922 gen. bryg., w 1924 gen. dyw. 1924—1926 wojew. nowogródzki. Od 3. 11. 1929 w st. sp. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4. Szyły, poczta Kaznaczówka, koło Zbaraża.

JANUSZEWSKA-MOSZYŃSKA HANNA. Literatka. * 20. 4. 1905 w Warszawie. C. Wiesława i Henryki z Hussów. Uk. gimn. w Warszawie oraz stud. na wydz. humanist. Uniw. J. Piłsudskiego. Ogł. poezje: Dom na wyspie (1930), Exodus oraz bajki dla dzieci: Jawor, jawor, Z góry na Mazury, O kocie co faję kurzył, Ele mele dudki. Warszawa, Parkowa 27, tel. 8-27-06.

JANUSZEWSKI ANTONI BRONISŁAW. Licencj. nauk handl. * 13. 6. 1887 w Częstochowie. S. Franciszka i Bronisławy z Lipków. Uk. gimn w Częstochowie i Akad. Handl. w Leodium (1909). W czasach szk. czł. kółek samokszt. W 1909 prow. przeds. księgarskie na G. Śląsku. W l. 1914—26 radny Częstochowy; pierwszy wiceprez. z wyboru przy władz. polsk. Dyr. Banku Lud. w Częstochowie. B. kom. Urz. Emigrac., prez. Rady Opiek. w Częstochowie, prez. Tow. Dobrocz., prez. okr. Sokoła. Ogł. art. z zakr. gosp. samorząd. Częstochowa, Najśw. Marii Panny 62.

JANUSZEWSKI WACŁAW WIKTOR. Inż. * 4. 1. 1880 w Uniejowie. S. Lucjana i Marii z Kochanowskich. Uk. gimn. w Łodzi, polit. we Lwowie, stud. spec. w Sorbonie. Sympat. P. P. S., deport. do Rosji. Po wyb. wojny, w Sosnowcu i Będzinie kier. akcją pomocy dla Legionów. W 1916 insp. Ubezp. Wzaj., równ. prac. w P. O. W. Czł. Rady Narod., czł. C. K. N., i czł. wydz. pow. w Piotrkowie, gdzie org. P. S. L. „Wyzwolenie". W 11. 1918 podsekr. st. w M. S. Wew., org. komisariaty lud., nast. komis. nadzw. do spraw szczeg., a 16. 12. 1918 do 1. 8. 1919 szef sekcji dla spraw ogólnej adm. i gen. insp. urz. powiat. W 1919 czł. komit wyk. do walki z durem plamistym. W 1920

wst. do W. P., walczył pod Mińsk. Maz., nast. szef przemysłu wojen. w M. S. Wojsk. Od 1922 senator R. P. z „Wyzwolenia". Prac. nad org. przem. woj. jako czł. Rady Przem. Wojenn. i Nadzw. Komis. Oszczędn. Współtwórca i czł. zarz. L. O. P. P., prez. Inst. Aerodynam. Ogł. szereg art. m. in. w „Ekonomiście". Odzn. K. W. Warszawa, Czarnieckiego, 76, tel. 12-53-27.

JANUSZKIEWICZ ALEKSANDER. Dr med. * 17. 2. 1872 w Zarudyńcach, na Podolu. S. Mariana i Walentyny z Regulskich. Ożenił się 1. 5. 1900 z Joanną Peszyńską. Uk. gimn. w Niemirowie i wydz. lek. uniw. w Kijowie (1899), nast. stud. na uniw. w Berlinie i odbył podr. w celach nauk. do Austrii, Niemiec i Belgii. 1920—1921 prac. w szpitalu wojsk. Ujazd. w Warszawie. Nast. prof. diagnostyki i terapii ogólnej, patologii szczeg. i terapii chor. wewn., med. wewn. U. S. B. 1921—22 i 1922—23 dziekan wydz. lek., 1930—31 i 1931—32 rektor U. S. B. Prez. Lek.-Tow. Nauk, czł. hon. Tow. Lek. Wil., Nowogrodzk. i Częstochowsk., czł. Tow. Balneologicznego w Krakowie, czł. zwycz. Międzynar. Tow. Walki z Gruźlicą, wiceprez. kom. wileńsk. P. C. K., przew. wileńsk. koła intern. polskich. Ogł. przeszło 20 prac, m. in.: K kazuistikie ostroj lejkemii (1903), Ein Fall von akuter Leukämie (1903), O wpływie alkoholu na funkcje nerek (1909), Pharyngitis Keratosa punctata (1908), Ob alkogolnom diurezie (rozprawa doktorska, 1910), Leukopenia jako wczesny i stały objaw duru brzusznego (1911), Z powodu zatruć chlebem zanieczyszczonym węglanem barowym (1921), Podstawowe metody badania w diagnostyce (1922), Swoiste i nieswoiste sprawy szczytów płucnych (1926), Narząd pokarmowy a gruźlica — Gruźlica i jej zwalczanie (1927), Mocznik jako środek przeciwobrzękowy (1927), Niemiarowość jako objaw i przedmiot leczenia (1929), Nadciśnienie tętnicze (1929), Dusznica bolesna a zawał mięśnia sercowego (1933), Objawy pierwotnej niedrożności żyły śledzionowej (1933). Odzn.: O. P. 3, jugosł. Św. Sawy 2. Wilno, Uniwersytecka 5, m. 5, tel. 27.

JAPOŁŁ-ASANKA MICHAŁ, patrz: ASANKA-JAPOŁŁ.

JARACZ STEFAN. Art. dram. * 24. 12. 1883 w Tarnowie. Uk. tamże gimnaz. Stud. na wydz. filozof. Uniw. Jagiel. Na scenę wst. 1905. Stworzył szereg wybitnych kreacyj, między in. w: Panu Brotonneau, Szczęściu Frania, Głupim Jakubie, Artystach, Rejenta w Zemście za mur graniczny, Turoniu, Rodzinie, Judaszu K. Tetmajera, Madame Sans Gêne, Kupcu weneckim, Chorym z urojenia. 1. 7. 1935 obchodził 30-lecie pracy scenicznej widowiskiem zbiorowym pt. Trzy wieki w dworze polskim. Odzn. K.Z.zł. Warszawa, Czerwonego Krzyża 21, tel. 5-30-33.

JARECKI-HEIMAN ALEKSANDER, patrz: HEIMAN-JARECKI.

JAREMA JÓZEF. Art.-mal. Teatrolog. * 4. 10. 1900 w Samborze. S. Józefa i Stefanii z Śmigielskich. Uk. gimn. w Jaśle, Akad. Szt. Piękn. w Krakowie i kurs prof. J. Pankiewicza w Paryżu. Studia uzupełn. we Włoszech, Holandii, Belgii, Francji i Austrii. W czasie plebiscytu spisko-orawsk. uwięziony. Ucz. obrony Lwowa. Och. w kampanii 1920. Czł. Zw. Plastyków (kier. sekcji teatr.). Kier. teatru „Cricot" w Krakowie (teatr eksperyment.) Wyst. w tym teatrze m. in.: Serce panny Agnieszki, Św. Mikołaj na 66 piętrze, Drzewo świadomości, Element żeński. Ogł. artykuły z dziedziny sztuki i teatru w „Głosie Plastyków". Z prac malarsk. wyk. m. in. plafon na Wawelu. Wyst. w Paryżu (1928), w Warszawie (1931), Krakowie (1931). Kraków, Wawel 8.

JARKOWSKI STANISŁAW TEOFIL. Dziennik. * 5. 11. 1882 w Warszawie. S. Teofila i Klementyny ze Strupeźnickich. Ożenił się 28. 9. 1923 z Izabelą Bernardą z Rakowskich Dzierżanowską. Uk. gimn. filol. w Warszawie, stud. na wydz. prawnym uniw. tamże, w Wyż. Szk. Handl. w Lipsku oraz na wydz. fil. (cameralia) uniw. tamże. Prac. w kółk. gimn. i org. stud. w Warszawie i w zrzesz. polsk. (stud. i oświat.) w Lipsku. W 1920 ochotn. w. p. W 1919 urz. wydz. pras. M. S. Wewn. 1919—1924 szef biura pras. Zw. Ziemian. Wicedyr. i prof. Wyż. Szk. Dziennik. w Warszawie. Zał. i dyr. Inform. Pras. Polsk. (I. P. P.). Kier. bibl. Inst. Społ. (Szk. Nauk. Polit.). Zał. i red. wyd. Biblioteka Prasowa Polska.

Prac. w Komit. Ob. m. st. Warszawy, w Radzie Gł. Opiek., w Kole Lipszczan (stow. b. wych.-Polak. wyż. ucz. lipsk.), w Tow. Lit. i Dziennik. Polsk. Czł.-zał. Szkoły Nauk Polit., czł. zarz. Instyt. Społ., czł. dożyw. Tow. Wyż. Szk. Dziennik. Czł.-kor. Inst. Prasoznawcz. w Berlinie. Ogł. art. i koresp. w Kur. Warsz., Kur. Poznańsk., Poln. Post (Wiedeń), Czł. red. Kur. Polsk. i Kur. Por. Red. Przegl. Ziemiańsk., przegl. tygodn. Informacja Powsz. Stud. i przycz. z dziedz. pras. ogł. w Tyg. Illustr., Świecie, Przegl. Narod., Sfinksie, Zeitungswissenschaft, Przegl. Graf. Wydawn. i Papiern. Osobno: Literatura dot. prasy polsk. (1911), Czasopiśmien. polskie w Saksonii (1911); Prasa warszawska w latach 1914—1919; Czasopiśmien. roln. polskie czasu wojny 1914—1919; Czasopiśmien. bibliograf. polskie a rejestracja polsk. produkcji wydawn. (1918); Bibliografia ważn. prac dot. prasy polsk. (1922, przy udz. Kaz. Daszkiewicza); Najstarsze pokol. prasowe polskie w r. 1929; Najn. literat. o prasie polsk. (1930); Zbiory prasy w Polsce (1932); Prasa prasy (1934); La presse de Pologne 1661—1926 (1926, to samo w jęz. franc. i tureck.); Die polnische Presse in Vergangenheit und Gegenwart (zesz. spec. czasop. Zeitungswissenschaft w 1937). Odzn.: Kor. Rum. 4 i 3, fr. Mér. Agric. 5. Warszawa, Pankiewicza 4 m. 7, tel. 9-87-97.

JARNUSZKIEWICZ CZESŁAW. Gen. brygady * 27. 3. 1888 w Kochaniu, woj. warsz. Jako ucz. szk. handl. w Warszawie wst. do P. P. S. Areszt. w 1906 i skaz. na 4 lata katorgi. W 1910 zbiegł z Syberii do Krakowa, gdzie stud. w Akad. Szt. Piękn. Nal. do Zw. W. Cz. i Zw. Strzel., gdzie uz. st. ofic. Od 8. 1914 w Leg. Polsk. Po kryz. przys. intern. w Beniaminowie. Nast. w Polsk. Sile Zbrojn. W w. p. dca baonu 2 p. p. Leg., baonu 8 p. p. Leg., nast. w 66 p. p. Po wojnie dca p. p., piech. dyw., z-ca dcy O. K., dca O. K. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

JARNUTOWSKI JÓZEF. Art.-mal. Dekorator. * 17. 3. 1898 w Warszawie. Syn Andrzeja i Józefy z Borowskich. Uk. szk. śr. i Szk. Zdob. pod kier. prof. W. Drabika. Od 1915 sł. w w. ros., w 1916 przeszedł do form. polsk., ucz. walk I. Korp. Wsch. z bolsz. i zdob. Bobrujska. W 1920 ochotn. w. p. na fr. Od 1919 dekor. teatrów warsz., asyst. prof. Kozłowskiego, nast. prof. Drabika, od 1934 r. w Teatrze w Katowicach. Czł. Z. A. S. P. Katowice, Teatr Polski. Warszawa, Krzywe Koło 12, m. 25.

JARNUTOWSKI STEFAN. Ekonomista. * 12. 5. 1888 w Krakowie. S. Józefa i Marji z Boidołów. Oż. 3. 9. 1921 z Ludwiką Jasieńczyk-Jabłońską. Uk. gimn. Ak. Handl. w Krakowie i wydz. praw. uniwers. Jana Kaz. Czł. druż. pol. Sokoła we Lwowie. W 1914 sł. w Legionie Wsch. Uczest. obr. Lwowa (1918). W r. 1919 czł. misji wojskow. w Bukareszcie. W 1920 sł. och. w 204 p. a. p. Wiceprez. Zw. K. K. O. woj. śląskiego, radca Izby Przem.-Handl., del. Min. Skarbu do spraw finans.-roln. Dyr. oddz. B. Gosp. Kraj. w Katowicach. Czł. Koła Ekonomistów w Katowicach i prez. okr. śl. P. B. K. Ogł. szereg art. gospod. w prasie Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł., M. za W. Katowice, Skośna 2, tel. 3-09-92.

JAROCKI STANISŁAW. Art.-malarz. * w Warszawie 1879. S. Łukasza i Wandy z Mościckich. Uk. szk. śr. w Warszawie, stud. mal. pod kier. W. Gersona, nast. uzysk. styp. konk. im. Kopernika w Towarz. Zach. Sztuk Piękn. w Warszawie, uczęszcz. do krak. Akad. Szt. Piękn. pod kier. J. Matejki, którą uk. z medalem w 1894, poczym stypend. Paryskiej Szk. Szt. Piękn. pod kier. Rafaela Collin, którą uk. z pochwałą hon., dalsze studia w Monachium i Rzymie. Zał. Sokoła w Monachium. Org. zakonspir. kółek samokształc., dyskusyj i odczytowych (1899), które prow. w przeciągu lat 18. Od 1911 należał do harc. i stał na jego czele w okr. wileńsk. Brał udział w org. samoobr. Wilna w 1919 (więziony przez bolsz.). W 1920 sł. ochotn. w w. p. Nacz. Sokoła w Wilnie. Obrazy: Promień słońca, U wejścia do katakumb, Cisza, Marzyciel, Z okolic Oszmiany, Ostatnie śniegi, Oświata, Przed egzaminami. Specjaln. pejzaże w słońcu; wyk. szereg portr. pastel. Wyst. od 1897 w Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Rzymie, Moskwie, Wilnie i Zakopanem. Wydał przew. po okolicach Wilna, ogł. szereg

art. z dziedz. krajozn. oraz wspomn. z czasów wojen. Autor szeregu audycyj radiowych. Wilno, zaułek Montwiłłowski 11,

JAROCKI WŁADYSŁAW. Inż.-archit. Art.-mal. * 6. 6. 1879 w Podhajczykach, pow. Zborów. S. Włodzimierza i Franciszki z Rogowskich. Oż. 16. 7. 1920 z Anną Kasprowicz. Uk. gimn. we Lwowie, wydz. architekt. Polit. Lwowskiej (1902). Akad. Szt. Piękn. w Krakowie (1904); stud. w ak. Julien'a w Paryżu. Prof. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, 5-kr. dziekan, 1934/35 prorektor. Czł. tow. „Sztuka", Societé Nat. des Beaux Arts w Paryżu, tow. „Secession" w Wiedniu; długol. prez. Tow. Przyj. Szt. Pięk. w Krakowie; b. czł. rady miejsk. tamże; czł. hon. tow. graf. w Paryżu. Komis. rząd. wystaw szt. pol. w Wenecji (1920 i 1924), Pradze (1927), Wiedniu (1928), Budapeszcie (1928), Kopenhadze (1931), Moskwie (1933), Rydze (1934), Tallinie (1934); czł. jury międzyn. wyst. sztuki w Pittsburgu (St. Zjedn.). Udział w szer. wystaw europ. i ameryk., m. in.: w galer. narod. w Rzymie, Petit Palais w Paryżu, muz. narod. w Pradze czesk., w Budapeszcie, w Hadze, Wiedniu, w muzeum szt. zach. w Moskwie. Otrzym. med. zł. od rządu węgiersk. i med. sr. od rządu austr. Obrazy w muzeach w Krakowie, w Zbior. Państw. w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Bydgoszczy. Red. nacz. mies. „Sztuki Piękne". Odzn.: O.P.4, duńsk. Dannebr.3, węg. K. Z. 3, est. Orła 3; Kor. Belg. 3. Kraków, Pędzichów 4.

JAROCKI-RAWICZ STANISŁAW. Art. mal. Dekorator. * 11. 11. 1887 we Lwowie. S. Teofila i Sabiny z Ostrowskich. Oż. 12. 9. 1911 ze Stefanią Niemczanowską. Ucz. do gim. we Lwowie, stud. mal. we Lwowie i Wiedniu. Nal. do stow. młodz. „BiałyOrzeł" we Lwowie. Prow. dział dekorac. teatr. w Odessie, Charkowie, Lwowie, Poznaniu, Łodzi i Warszawie (ost. teatrów T. T. K. T., Narodowego, Letniego i Nowego). Dekor. szereg kośc. w Charkowie, w Małopolsce i w Poznaniu. Wyk. kompoz. teatr. do Fausta, Kordiana, Marii Stuart, Ludwika XI, Legendy Bałtyku, Aidy, Opowieści Hofmanna, Ruy Blasa, Nieboskiej Komedii, Pierwszego występu Jenny. Puszczykówek k. Poznania, Warszawa, Kozia 1.

JARON BRONISŁAW. Dr fil. * 15. 2. 1905 w Głogowie. Młp. S. Jana i Antoniny z Krydów. Uk. gimn. w Rzeszowie i wydz. filoz. Uniw. Jagiel. St. asystent ogr. botan. Uniw. Jag. Od 1934 współpr. kom. fizjogr. P. A. Um. Czł. Pol. T-wa Botaniczn. w Warszawie. Ogł.: Analiza pyłkowa interglacjału z Żydowszczyzny k. Grodna, (1933); Pleistoceńskie jezioro pod Jasłem (1935, wsp. z prof. Szaferem), Osada bagienna w Biskupinie, torfowisko z kulturą łużycką (1936). Kraków, Kopernika 27, tel. 1-36-04.

JAROSŁAWSKI LEOPOLD JÓZEF. Inż.-arch. Mjr * 15. 9. 1891 w N. Sączu. S. Jana i Ludwiki z Lewickich. Oż. w 1924 z Jadwigą Blauth. Uk. wydz. archit. Polit. Lwowsk. 1921. Za czas. szk. w Druż. Strzel., Br. Pom. stud. polit. i w Zw. Stud. Archit. Od 1914 sł. w w. austr. na fr. serbsk., był w niew. we Włoszech i Francji, gdzie współred. pismo „Jeniec Polak", nast. sł. w arm. gen. Hallera. i w w. p. Szef budow. O. K. Czł. Komit. Bud. Domu Żołn. i Domu Społecz. w Toruniu (według jego proj. domy te zost. wybud.). Czł. rady Zrzesz. Kult. i Artyst. Ziemi Pomorsk.; majster (prez.) Konfrat. Artyst. w Toruniu. Uz. szer. nagr. na konk. budowl. Odzn.: K. Z. sr.; M. za W.; M. 10-l. O. N.

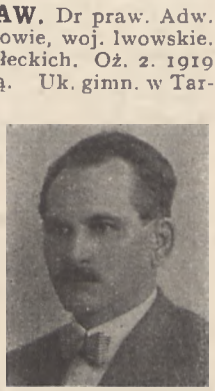
JAROSŁAWSKI MIECZYSŁAW. Dr med. i fil. Literat. * 1. 1. 1887. S. Wiktora i Franciszki z Pogonowskich. Oż. z Marią Leśniewską. Stud. med. i fil. na uniw. w Heidelbergu, Monachium, Paryżu. Org. i kier. kompl. gimn. po strajku szk. w Łomży. Czł. P. P. S. Podczas w. świat. lek. ros. Cz. Krz. Zorg. na Krymie Zw. Wojsk. Pol. oraz szpit. dla żołn. Pol. i Dom Pol. 1918 do 1922 w w. p. Nast. prac. w szpit. Przem. Pańsk. w Warszawie. Ogł.: Loch (szkice), Skazaniec (dramat), Bal masek (dram., wyst. we Lwowie); Gleba uczuć (powieść), Historia trzech miłości (szkice powieśc.); powieści: Step, Esterka, Oblubienica morza, W złotej klatce, Szmaragdowy pierścień, Członkowie E. B. V., Policjant 03721, Mistrz Marx, Zew krwi, Nowi ludzie, Jim, Między Eufratem a Tygrysem, Klub wtajemniczonych, Tajemniczy chemik, Szwabski niewolnik, Walczące widma, Zew Morza, Ludzie bez ról, Szpital; ponad 100 nowel oraz 500 art. nauk., liter., podróżn. i feliet. Przekłady z ang.: Od Krzyża Południa do Gwiazdy Polarnej (A. F. Tschiffely), Indie, kraj czarnej pagody (J. Thomas); 923 metry w głąb oceanu (W. Beebe); Przez dżungle Afryki (Jackson); Zrywam z nauką (B. Shaw); Mistycy i czarownicy Tybetu (A. David Neel). Podróż. po Europie, Afryce, Azji. Jar, p. Reda, pow. morski.

JAROSZ ALEKSANDER RUDOLF. Inż.-leśn. * 17. 5. 1903 w Drohobyczu. Syn Rajmunda i Emmy z Schoenbeck de Zoellner. Uk. gimn. w Drohobyczu i wydz. inż. leśn. Politechn. Lwowsk. Czł. Harc. (1913—1917), nast. P. O. W. (1918). W 1920 och. w. p. Por. rezerwy. Dyr. zakładu zdrojowego w Truskawcu. Odznaczony: K. N., M. za W. Truskawiec-Zdrój.

JAROSZ JAN. Dr fil. Geolog. Pedagog. * 1877 w Kalwarii Zebrzydowskiej. Uk. Uniw. Jag. Naucz., nast. dyr. szkół śr. w Małopolsce i na Śląsku Cieszyńskim (1902—18); wizytator szkół śr. Min. W. R. i O. P. (1918—21); kurator okr. szkoln. łódzkiego (1921—25); od 1925 doc., od 1926 prof. paleontologii Ak. Górn. w Krakowie. Ogł. m. in.: Rola barw i woni kwiatów w ich zapylaniu (1906); Stratygrafia wapienia węglowego w okręgu krakowskim (1909); Fauna wapienia węglowego w okręgu krakowskim (1909, 1913, 1914, 1917 i 1928); Studien über das Krakauer Devon (1918); Zadania dydaktyczne dyrektora gimnazjum (1921); Obecny stan badań nad stratygrafią dewonu i dolnego karbonu w okręgu krakowskim (1926). Kraków, Zyblikiewicza 5.

JAROSZ MIECZYSŁAW. Dr praw. Adw. * 4. 1. 1886 w Rozwadowie, woj. lwowskie. S. Karola i Marii z Małeckich. Oż. 2. 1919 z Janiną Mierzejewską. Uk. gimn. w Tarnowie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. 1901 do 1905 czł. kółek Promienistych w Tarnowie; 1903 do 1905 kier. konspir. ruchu niepodległ. młodzieży gimn. tamże; 1905—1906 współprac. Naprzodu w Krakowie; 1906—1911 prac. na Śl. Ciesz.; red. Górnika, Robotnika, prowadzi akcję na rzecz szkół polsk., org. polit. i zawod. śląską ludn. robotn.; czł. centr. władz. P. P. S.-D. Od 6. 8. 1914 w 1 p. p. Leg., nast. 6. p. p. Leg. Od 1917 wiceprok. w Łowiczu, nast. w Warszawie. W 1919 czł. kom. plebiscyt. w Cieszynie. 6. 1920—2. 1921 ochotn. w. p. Z polec. Nacz. Dow. stał na czele kom. bad. okruc. bolszew. na ziem. polsk. Mjr K. S.; rez. Ogł.: Śląsk Cieszyński (monogr. 1909), Wojew. śląskie (w jęz. polskim i niem. 1919). Odzn.: K. N., K. W. 3. Warszawa, Żórawia 6, tel. 9-42-18.

JAROSZ ROMAN CZESŁAW. Dr praw. * 11. 7. 1901 w Rozwadowie. S. Rajmunda i Emmy z Schoenbeck de Zoellner. Oż. 11. 2. 1929 z Jadwigą Dunin-Markiewicz. Uk. Ak. Hand. we Lwowie i wydz. praw Uniw. Jana Kaz. 1911 do 17 nal. do druż. harc., 1918 do 19 do P. O. W., w 1920 ochotn. w. p. na fr. wsch. Ppor. rez. Dyr. naczelny zakł. zdroj. w Truskawcu. Czł. zarz. Z. O. R. w Borysławiu, prez. oddz Zw. Strzel. w Truskawcu, radca Izby Przem.-Handl. we Lwowie. Ogł. art. z zakr. rozw. przem. uzdrow. w Polsce. Odzn.: K. N., K. Z. sr., M. za W. Truskawiec-Zdrój.

JAROSZ STEFAN. Dr fil. Podróżnik. Publicysta. * 14. 10. 1903 w Rozwadowie. S. Karola i Julii z Chciuków. Uk. gimn. w Nowym Sączu, stud. na wydz. leśnym Uniw. Poznańsk., uz. d-rat fil. (geografia i socjol.) na Uniw. Jagiel. W czas. szk. prac. w harcerstwie. W 1920 ochotn. w. p. Odbył 2 podr. po Ameryce Płnc.: 1. (1927—1929) w Góry Skaliste, Sierra w Kalifornii, zdobył Mt. Rainier nad Pacyfikiem, jako pierwszy Europejczyk był na najw. szczycie Am. Płnc. Mac Kinley na Alasce, zw. Alaskę i dotarł nad cieśn. Behringa i na wyspy Aleuckie; 2. (1935 do 1936) lodowce Mt. Robson w Brytyjskiej Kolumbii, wyspa Kościuszki (na Oceanie Spokoj. (u brzeg. Alaski), gdzie spędził 2 mies. z ram. Inst. Geogr. Uniw. Jagiel. Zwiedził wszystkie osiedla polskie w Am. Płnc., Kanadzie i Alasce, zorg. Zw. Podhalan w Ameryce. 1925 do 1936 wygł. 3.000 wykładów w 150 miejsc. Am. Płnc. o Polsce i w 320 miejsc. Polski o swych podr. po Ameryce. Ogł.: Badania geogr.-leśne w Gorcach (wyd. Pol. Ak. Um.), szereg art. w prasie o wypr. na Alaskę i wyspę Kościuszki oraz propag. o ochr. przyrody w Polsce. N. Sącz, Kraszewskiego 27, Kraków, Syrokomli 17 m. 7.

JAROSZ TEOFIL. Przemysł. kinematograf. * 21. 5. 1875 w Warszawie. S. Mateusza i Anny z Jabłońskich. Oż. 11. 2. 1903 z Józefą Antoniak. Uk. gimn. w Warszawie. Przed wojną świat. czynny w P. P. S. w Warszawie i w walce o język polski w szkole. Podczas wojny sł. w w.

ros. Prez. Zw. Wł. Teatrów Świetlnych w Warszawie 1925, skarb. tegoż Zw. 1930 oraz czł. prezydium do 1932. Współpr. „Kina dla Wszystkich" i „Kalendarza Filmowego". Proj. i aparaty projekc. jego konstr. nagr. m. in.: med. sr. na Powsz. Wyst. Fotogr. w Warszawie (1924), med. zł. na Wyst. Foto-Kinematograf. w Warszawie (1927), med. br. na P. W. K. (1929). Warszawa, Hoża 37 m. 24, tel. 9-16-85.

JAROSZYŃSKI MAURYCY ZDZISŁAW. Dr praw. * 2. 5. 1890 w Piasecznej, pow. sandomierskiego. S. Wacława i Marii z Hoeschlów. Oż. 13. 8. 1935 z Marią Grandowską. Uk. gimn. w Tarnowie, nast. wydz. prawa Uniw. J. Kaz. Czł. „Zarzewia" oraz Druż. Strzel. Prez. Zw. Rewiz. Samorządu Teryt. Prof. Wol. Wszech. Polsk. i S. G. H. Ogł. liczne prace książk. i publicyst. w czasop. fach. z dziedz. admin. publ. i samorząd. Odzn.: O. P. 2, K. Z. zł., M. N. Warszawa, Puławska 39, tel. 4-38-70.

JARRA EUGENIUSZ. Prawnik. * 19. 12. 1881 w Warszawie. S. Ludwika. Oż. 1927 z Zofią Leszczyńską. Uk. Uniw. Warsz., nast. stud. w Bonn i Odessie. Dr fil. uniw. lwowsk. 1918. Wykł. enc. i fil. prawa na Uniw. J. P. 1915; zast. prof. enc. i fil. prawa 1. 10. 1919, prof. nadzw. tego przedm. 1. 10. 1920, prof. zwycz. 1. 11. 1923; dziekan 1923—24, 1924—25, 1925—26, 1926—27, 1927—28 i 1928—29 Wykł. prawo cyw. w S. G. H. w Warszawie. Ogł. m. in.: Idea państwa u Platona i jej dzieje (1918); Ogólna teoria prawa (1920); Historia filozofii prawa (1923). Dr praw h. c. uniw. w Lille. Odzn. fr. L. H. 4. Warszawa, Smolna 21. tel. 5-19-35

JARYSZ JÓZEF. Budown. * 9. 2. 1906 w Ryżynie, pow. Międzychód. S. Stefana i Marii z Kudełków. Oż. z Marią Heleną Kubiak. Uk. Państw. Szk. Bud. w Poznaniu (1926). W 1929 budown. miejski w Międzychodzie, w 1930 eksp. techn. Wlkp. Izby Roln. w Poznaniu, nast. kier. bud. w zarz. miejsk. Poznania do 1936. Wolnoprakt. Wyk. proj.: kośc. w Morasku, rat. w Międzychodzie, pałacu w Posadowie, szeregu domów mieszk. i willi w Poznaniu i na prow. Poznań, pl. Asnyka 3, telefon 57-21.

JASINOWSKI BOGUMIŁ. Kand. praw. Dr filoz. * 26. 3. 1883 w Warszawie. S. Izydora i Heleny z Weintraubów. Uk. IV gimn. i wydz. prawny uniw. w Warszawie, nast. w Charkowie (dypl. 1 st.), oraz stud. na wydz. filoz. uniw. w Berlinie, Monachium i Zurichu. Docent Uniw. Lubelsk. 1918; prof. W. W. P. Doc. Uniw. J. P. 17. 6. 1930, prof. Uniw. S. B. od 1931. Czł.: Tow. Prawn. w Warszawie (od 1917), Tow. Nauk Warsz. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Tow. Fil. w Wilnie. Uczest. zjazd. międzyn. za gr. i w kraju. Ogł.: Historia neoplatonizmu (1918); Parlamentaryzm, Duma Państwowa i reprezentacja polska, O pracach socjologiczn. E. Abramowskiego, Teoria doboru naturalnego i teoria poznania, O prawie mniejszości i prawach jednostki wobec państwa, Istota prawa przyrodzonego, Die analytische Urteillehre Leibnitzens in ihrem Verhältnis zu seiner Metaphysik (1913), O istocie neoplatonizmu i jego stanowisku w dziejach filozofii, Konflikt rozumu i wiary (1922), Jedność myśli twórczej w filozofii Leibnitza, Sur l'esprit de la philosophie italienne et son rôle dans l'histoire de la philosophie moderne, Wschodnie chrześcijaństwo a Rosja na tle pierwiastków cywilizacyjnych Wschodu i Zachodu. Wilno, Dąbrowskiego 7, m. 2.

JASIŃSKI MIECZYSŁAW. Dr med. * 30. 4. 1884 w Derażni, na Podolu. Syn Augusta i Sabiny. Oż. 9. 11. 1929 z Celiną Orłowską. Uk. gimn. w Kamieńcu i wydz. lek. uniw. w Kijowie. Czł. „Filarecji" tamże. Prez. Łuckiego Tow. Lek., prez. obw. łuckiego Zw. Lek. Państwa Polsk. Ogł. m. in.: De l'influence des ferments proteolytiques sur les albumines contenues dans l'humeur aqueuse (1925), Une nouvelle méthode operatoire du keratocone (1926), Porównawcze badanie metodą elektrometryczną stężenia jonów wodorowych we krwi i w płynie komory przedniej oczu chorych jaskrowych i u osobników zdrowych (1927), Refraktometryczne badanie płynu komory przedniej w przypadkach schorzeń oczu i w stanie prawidłowym (1928), Przeszczepienia twardówki w przypadkach jej gorbiaka (1929), Etude comparative de la pression osmotique de l'humeur aqueuse et du serum chez les personnes normales et chez les glaucomateux (1930), Znaczenie tkanki łącz-

nej ze stanowiska fizyczno-chemicznego (1933), Wpływ ciśnienia śródocznego na właściwości fizyczno-chemiczne twardówki (1933), Wpływ chorób wątroby na narząd wzroku (1936) oraz liczne prace drobn. Łuck, Bankowa 6, tel. 4-52.

JASIŃSKI WACŁAW. Dr wszechnauk lek. * 11. 8. 1881 w Godziszowie woj. lubelskie. Uk. gimn. w Warszawie (1899), nast. wydz. lek. Uniw. Warsz. (stop. lek. w 1904 cum eximia laude); w 1922, we Lwowie, d-rat wszechnauk lek. 1911—1921 nauczyc. anatomii, higieny i fizjologii w szk. śr. i semin. nauczyc. 1919—1921 lek. wojsk. Od 1921 asyst. kliniki Uniw. Jana Kaz. Ob. prof. zwycz. pediatrii Uniw. S. B. B. dziekan i prodziekan wydz. lek. B. bibliotek. w łódzkim Tow. Lek., b. sekr. w lubelskim Tow. Lek., czł. hon. obu tych tow. od 1924; czł. Tow. Lek. lwowsk. i wileńsk.; czł. kom. red. Pam. Wil., Tow. Lek., czł. Zw. Lek. Pol., Tow. Med., Społ. Stow. Lek. Pol. i Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Tow. Pol. Pediatr. (prez. oddz. wileńsk.) Ogł. przeszło 50 prac nauk. oraz art. z dziedz. walki z gruźlicą, higieny szkoln. i in. Wygł. szereg odczytów i ref. Wilno, Wielka 24, m. 19.

JASIŃSKI WALERY. Ppłk dypl. * 25. 9. 1890 w Borodziance k. Kijowa. Uk. wojsk. szk. piech. w Odessie i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1922). Od 1914 of. zaw. w. ros. Ranny. W 1915 przeszedł do Leg. Puławsk. W 1916—17 w dyw. strzel. polsk., m. in. dca baonu, nast. w Akad. Szt. Gen. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1918 z-ca szefa szt., nast. szef szt. samoobr. Litwy i Białorusi. W w. p. od 1. 1919, m. in. kier. ref. w Dep. Nauk. Szkoln. (O. III Szt. Gen.). Od 1923 wykł., nast. kmdt Szk. Br. Chem. Prac. nauk. i społ. Ogł. m. in.: Taktyczne użycie broni chemicznej. Odzn.: K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

JASIŃSKI WITOLD. Licencj. nauk handl. * 1. 12. 1889 w Moskwie. S. Jakuba i Emilii z Wańkowiczów. Ożen. 27. 11 1922 z Celiną Jeżewską. Uk. Aleksandr. Szkołę Handl. w Moskwie, wydz. techn. Mosk. Inst. Handl. i Ak. Handl. w Antwerpii. W czasie wojny czł. Obyw. Komit. Pom. Of. Wojny w Rosji. W 1918 uczestn. obr. Lwowa; nast. ranny pod Gródkiem Jagiellońsk. W 1919 przydziel. do Misji Hoovera, nast. wyjeżdżał z pol. Min. Aprow. do Szwecji. W 1920 ponownie ochotn. w. p. Org., dyr. i czł. zarz. sp. akc. ,,Polbal"; dyr. i czł. zarz. Warsz. Tow. Transp. Żegl.; dyr. tow. okr. ,,American Scantic Line" w Gdyni. Czł. zarz. Zw. Maklerów, radca Izby Przem. Handl., czł. zarz. Izby Polsko-Rumuńsk. Odzn. M. za W. Gdynia, 3 maja 27, m. 5.

JASIŃSKI ZBIGNIEW. Adw. * 2. 1. 1888 w Warszawie. S. Edmunda i Pauliny z Niewiarowskich. Ożen. 26. 2. 1914 z Marią Kurowską. Uk. szk. realną w Wilnie i wydz. praw. uniw. w Dorpacie. Należ. do polskich kółek samokszt., nast. do org. ,,Zet", był czł. korporac. ,,Polonia" oraz ,,Sokoła". Od 1912 nal. do Ligi Narodow. Podczas okup. niem. naucz. w gimn. wileńskich. Czł. P. O. W. Przez 5 lat wicedziekan Rady Adwok.; oraz prez. oddz. wileńsk. Zw. Adw. Polskich; czł. Wil. Tow. Prawn. im. Duniłowicza; od 1928 prez. okr. wileńsk. ,,Sokoła". W okr. 1920—21 współred. wyd. wileńskiego ,,Rzeczypospolitej". Wilno Orzeszkowej 3, m. 3, tel. 10-28.

JASIŃSKI-SAS ZYGMUNT. Inż.-bud. * 2. 5. 1860 we Lwowie. S. Aleksandra i Marii ze Ślaskich. Ożen. 19. 1. 1884 z Marią Rylską. Stud. na polit. we Lwowie, dypl. inż. uz. na polit. wiedeńskiej w 1883, autoryz. na cyw. inż.-bud. w 1889. Pracę rozp. w 1883 przy bud. kolei galic. na linii Zagórz—Grybów, Lwów—Bełżec, Lwów—Janów—Jaworów, Tarnopol—Halicz, Stanisławów—Woronienka, jako inż. sekcyjny i kier. bud., nast. przy konserw. i ekspl. kolei. Dyr. kolei we Lwowie i w Krakowie, nast. szef. dep. w Min. Kolei w Wiedniu. W 1918 deleg. rządu polsk. dla likwid. spr. kolej. i rozr. z Austrią w Wiedniu. W 1919 del. Min. Komunik. i nacz. wydz. dla Galicji i Śl. Ciesz. w Krakowie. W 1920 szef sekcji eksploat. Min. Kolei. Min. Kolei 14. 12. 1920—13. 9. 1921. Od 1922 prez. Kom. Eksploat. Państw. Rady Kol. W 1900—1910 prez. Galic. Izby Inż. we Lwowie. Czł. hon. Galic. i Wied. Izby Inż. Ogł. wspom. z wojny świat. i lat 1918—1922. Odzn.: O. P. 2, M. 10-l. O. N. Warszawa, Mokotowska 46, m. 12.

JASIONOWSKI KAZIMIERZ. Bankow. Spółdzielca. * 11. 2. 1880 w Mołodawie (Besarabia). S. Władysława i Rozalii z Drabaniczów. Uk. szk. śr. 1919—1920 kmdt. etapu emigr. na gran. sow.-rumuńsk. Dyr.

K. K. O. pow. Baranowicze. Przewodn. rady nadz. spółek spoż., czł. rady okr. spółdz., czł. pow. Urz. Rozjemcz., zast. przew. rady nadz. spółdz. roln.-handl., przew. rady nadz. kasy spółdz. Baranowicze, Ułańska 99.

JASNOCH KAZIMIERZ. Art.-malarz. * 4. 3. 1886 w Czersku, pow. chojnicki. S. Teodora i Marii z Sas-Karczyńskich. Oż. 22. 6. 1923 z Haliną Lange-Wnukowską. Uk. Ak. Szt. Piękn. w Berlinie (Hochschule für die bildenden Künste) i Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, nast. stud. w Paryżu; zwiedził Włochy i Afrykę Płnc. w czasie wojny świat. w w. niemieck. nast. w P. O. W. w Wielkopolsce, org. wojska łączn. w powst. wlkp., w wojnie 1920 szef łączn. 15 dyw. wlkp., w III powst. śląskim szef łączn. Kom. Nacz. Kpt. rez. B. prezes P. O. W. 1931—32 wicepr. Koła Poznań Zw. Of. Rez., czł. zarz. Zw. Rez., prezes grupy poznańsk. Zw. Powst. Śl.; czł. zarz. Zrzeszenia Zw. Artyst. i Kulturalnych w Poznaniu. Maluje akwarelą, olejno, temperą i pastelą portrety i sceny rodzajowe. Wyk. m. in.: cykl obrazów rodz. z Kaszub; portrety: Marszałka J. Piłsudskiego dla star. kraj. w Poznaniu, I. Paderewskiego dla Uniw. Poznańsk. Brał udział w wyst. zbior. akwarel z Tunisu i Afryki Płnc. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr. i zł., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Poznań, Piekary 5, m. 7, tel. 38-18.

JASNORZEWSKA-PAWLIKOWSKA Z KOSSAKÓW MARIA JANINA. Literatka. Poetka. * 23. 12. 1899 w Krakowie. C. Wojciecha i Marii z Kisielnickich. Zaśl.: 1-o Wł. Bzowskiego, 2-o Jana Gwalb. Pawlikowskiego, 3-o Jerzego Jasnorzewskiego. Ogł.: Różowa magia, Pocałunki, Wachlarz, Cisza leśna, Paryż, Profil białej damy, Dancing (1922-1930); Szofer Archibald (komedia); Zalotnicy niebiescy, Pszenica egipska, Kochanek Sybilli (sztuka scen.). Odzn. K. Z. zł. Kraków, pl. Kossaka 4, tel. 1-15-40; Warszawa, Hotel Bristol.

JASTRZĘBIEC-JĘDRZEJEWSKI WŁADYSŁAW, patrz: JĘDRZEJEWSKI-JASTRZĘBIEC.

JASTRZĘBOWSKI WACŁAW JAN MARIAN. Ekonomista. * 16. 6. 1900 w Radomiu. S. Szczęsnego i Marii z Czarnieckich. Do szk. śr. ucz. w Radomiu i Warszawie; uk. Państw. Szk. Morsk. i W. S. H. w Warszawie. W 1920 sł. w w. p. Od 1925 urz. Min. Przem. i Handl., ostatn. nacz. wydz., nast. w Państw. Inst. Eksport. do 1936. Od 1936 dyr. Biura Ekonom. w zarz. m. st. Warszawy. Ogł. art. publicyst.-gospod. w prasie codz. Odzn.: O. P. 5, M. za W. Warszawa, al. 3 Maja 7.

JASTRZĘBOWSKI WOJCIECH. Art.-mal. Grafik. Zdobnik. * 23. 2. 1885 w Warszawie. Stud. w krak. Akad. Szt. Piękn., na kursie prof. J. Mehoffera, nast. 2 lata w Paryżu. Po powr. do Krakowa zał. i kier. stow. „Warsztaty Krakowskie", Służył w I bryg. Leg. P., kpt. rez. Od 1923 prof. architektury wnętrz i kompozycji brył i płaszczyzn warsz. Ak. Szt. Piękn. 1928—1930 dyr. Depart. Sztuki w Min. W. R. i O. P. Senator od 1935. Autor prac odzn. I nagr. (Grand Prix) na wyst. sztuki dekorac. w Paryżu. Proj. ozn. I bryg. L. P., ozn. I komp. kadr., ozn. czł. Pol. Akad. Lit., Wawrzyn Ak., liczne med. pamiątk., dyplomy, pomniki, wnętrza itd., m. in.: nagrobek gen. bryg. Wł. Jaxy-Rożena na cm. wojsk. w Warszawie, wzory monet 1, 2, 5, 10, 20 i 50 groszowych, okładki do historyj pułkowych, patent oficerski, sgrafitta w zamku Wawelskim, kaplica w Szkole Podch. w Warszawie, witraże w kościele w Radłowie. Współtw. tow. art. „Ład". W 1935 otrz. nagr. plast. Min. W. R. i O. P. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P., K. W. Warszawa, Prezydencka 10, tel. 9-43-50.

JASTRZĘBSKI JAN LUCJAN. Inż. Płk w st. sp. * 23. 10. 1883 w Szakach, w Suwalszczyźnie. Uk. korp. kad., of. szk. inż. i Wojsk. Akad. Inż. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1905 of. zaw. w. ros. W wojnie świat. m. in. fortyfik. Grodno. W w. p. od 6. 1919, m. in. st. ref. w Insp. Inż. i Sap., kier. ref. i szef wydz. Dep. II M. S. Wojsk. Po wojnie m. in. wykł., dyr. nauk. i kmdt Of. Szk. Inż., nast. szef. wydz. fort. Dep. Inż. i Sap. M. S. Wojsk. Ogł. szer. art. w prasie fach. W 1931 w st. sp. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Koszykowa 30 m. 14.

JASTRZĘBSKI MICHAŁ JÓZEF. Ks. pastor ew. ref. * 29. 9. 1859 w Izabelinie, pow. wołkowyskiego. S. ks. past. Stanisława i Zofii z Chudzyńskich. Oż. 15. 4. 1893 z Felicją Aleksandrą Kmita. Uk. gimn. w Słucku (gub. mińskiej) i wydz. teolog. uniw. w Dorpacie. Superintendent gener. i wiceprez. konsyst. ew.-ref. w Wilnie. W 1900 czł. Zw. Wyzwol. Ojczyzny. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Pol. Mac. Szkolnej (od 1900), Wil. Tow. Dobrocz. i in. org. społ. Ogł. liczne art. treści relig. od 1898 m. in. w Zwiastunie Ewang. Wilno, Zawalna 11, m. 5.

JASTRZĘBSKI TADEUSZ STANISŁAW FLORIAN. Inż. wojsk. Gen. bryg. w st. sp. * 28. 10. 1877 w Hubczy, na Wołyniu. S. Józefa Szczepana i Marii z Bohdanowiczów. Oż. 10. 8. 1906 z Zofią Kosacką. Uk. korp. kad. w Moskwie, of. szk. art. i akad. art. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1897 of. zaw. w. ros. Podcz. w. świat. dca dyonu i bryg. art. c., nast. inspekt. art. okr. petersbursk. Ranny. W 1917 zorgan. Zw. Wojsk. Pol. w Carskim Siole. W I Korp. Wsch. dca 2 bryg. art. pol., nast. kmdt szk. podch. art. w Bobrujsku. W w. p. m. in.: dca i insp. art. D. O. Gen. Łódź, w 1920 dca 10 bryg. art. pol., nast. dca art. gr. gen. Zygadłowicza i art. 7 armii. Po wojnie kmdt C. W. Art., szef art. i uzbr. D. O. K., dca dyw. piech., zast. dcy O. K., I zast. gen. insp. art. 1924—25 uk. kurs w Centr. Wyż. Stud. Wojsk. Nast. szef Dep. Art. i Uzbr. M. S. Wojsk. Od 1922 gen. bryg., od 1927 w st. sp. Odzn.: V. M. 5, K. W., M. za W., M. 10-l. O N., fr. L. H. 5. M. I. Warszawa, pl. Inwalidów 8, m. 12, tel. 12-69-66.

JASTRZĘBSKI WINCENTY. Ekonom. * 1885 w Przystani (Łomżyńskie). Od 1904 prac. w P. P. S., w 1906 wysiedl. z Król. Polsk. do gub. centr. Rosji. Więz. w Pskowie i w Schlisselburgu. Czł. Centr. Kom. P. P. S. na Rosję. W 1919 powr. do kraju i wst. do Min. Pracy i Op. Społ. Wicem. Skarbu 9—14. 12. 1922. Od 1. 9. 1926 urz. do szczególn. zleceń prez. Rady Min. Od 1927 wiceprzewodn. Kom. Ankiet., sekr. Komitetu Ekonom. Ministrów, szef biura ekonom. Prezyd. Rady Min. Od 28. 6. 1934 podsekr. st. w Min. Op. Społ. i kierown. op. społ. Odzn.: O. P. 3 (1929), K. N., K. Z. zł. (1931).

JASZCZOŁT WŁADYSŁAW. * 11. 11. 1883 w Brześciu n. Bugiem. Uk. progimn. tamże, nast. gimn. w Siedlcach. 1902 ucz. wyst. młodz. o wykład religii w jęz. polsk. Prac. w org. uczn. Wydal. z Uniw. Warsz. w związku ze strajkiem szk. 1905, stud. na Uniw. Jagiel., uk. wydz. prawny uniw. w Moskwie (1911). Nast. w adwok. wileńsk., jednocz. prac. w Wil. Banku Ziem. Na pocz. wojny świat. czł. zarz. Tow. Nies. Pom. Jeńcom Słowianom i Tow. Pomocy Of. Wojny. Podczas okup. niem. prac. polit. i oświat. na ter. Wileńszczyzny; z ram. Komit. Polsk. w Wilnie utrzym. kontakt z Kownem i Suwałkami. W 1917 podprok. Sądu Okręg. w Siedlcach. Współdz. w powołaniu do życia Tow. Obr. Kresów Wsch. W 1918 przeszedł do prokuratury okręg. w Warszawie. W 1920 ochotn. w. p. Od 1922 nacz. wydz. bezp. Min. Spraw Wewn., od 1924 dyr. depart. W 7. 1926 wojew. łódzki, w 1933 wileński. 1935—1936 min. op. społ. Warszawa, Narbutta 17, m. 10.

JASZCZOŁT-SULIMA JERZY FRANCISZEK. Art. dram. i operetk. * 17. 8. 1903 w Piasecznie p. Warszawą. S. dr med. Antoniego i Reginy z Dobrskich. Oż. 5. 6. 1926 z Heleną Jaworską. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie (1921), nast. inst. Reduty tamże (pod kier. Osterwy). W 1915 sł. w bat. Warsz. P. O. W.; nast. w P. O. W. w Warszawie, kolport. pismo P. O. W. Rząd i Wojsko. Uczest. rozbr. Niemców w Warszawie i akcji plebisc. na Warmii. 1919 do 1921 ochotn. w. p. Czł. org. b. wojsk. Na scenie od 1922: w teatrze im. W. Bogusławskiego w Warszawie; w Reducie tamże, nast. w Grodnie, Wilnie, Lublinie (pod dyr. Wysockiej), Grudziądzu, po czym Teatrze Nowości, operetce L. Messal, Morskim Oku, Hollywood, Wielkiej Rewii w Warszawie, ost. w Dobrym Wieczorze (kier. artyst. i reż), Teatrze Nowym w Poznaniu. Role ważn.: Pan Młody w Weselu; w Ptaku Szaniawskiego, w Ks. Czardaszce, Żupan w hr. Maricy. Grał w szeregu polsk. filmów dźwięk. Występ. w Pol. Radio (wok.). B. adm. teatru „Semafor" we Lwowie. W 1925 współred. grodz. Wiad. Teatr. Odzn.: K. N., M. 10-l. O. N. Warszawa, Żelazna 31 m. 13, tel. 5-24-31.

JATELNICKI BOLESŁAW MIKOŁAJ. Gen. bryg. * 15. 1. 1890 w Subitówce, na Wołyniu. Uk. korp. kad. i of. szk. piech. w Kijowie, kursy dla wyż. dców we Francji (1923) i w Warszawie (1930). Od 1910 of. zaw. w. ros. W w. świat. ranny. Od 8. 1917 w I Korp. Wsch., gdzie zorg. szk. ofic., nast. dca Legii Podchor. Od 8. 1918 w Polsk. Sile Zbrojn. Od 1. 1919 dca grupy i 8 p. p. Leg. na fr. ciesz. i ukr. Od 5. 1919 kmdt Wlkp. Szk. Podchor. Piech. (nast. Szk. Podchor. w Bydgoszczy). Od 1927 dca piech. dyw., nast. pomocn. dcy O. K. Gen. bryg. od 1932. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

JAWORNICKI ANTONI ALEKSANDER. Architekt. * 20. 12. 1886 w Warszawie. S. Adama i Ludwiki z Mac Rottów. Oż. 1912 z Leokadią Radziszewską.

Ucz. do V gimn.; nast. do gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warsz. Architekt. uk. w paryskiej École Spéciale d'Architecture w 1912. Bud. m. st. Warszawy. Wyk. m. in.: plan regulacji m. st. Warszawy, gm. Powsz. Zakł. Ubezp. Wzaj., proj. pl. św. Floriana na Pradze, gm. Y. M. C. A. we Frascati, gm. Banku Cukrown., przebud. wewn. hotelu Bristol (restauracja, coctail bar, pokoje), przebud. wewn. hotelu Europejskiego (hall, kawiarnia, cukiernia Lourse'a (1915) restauracja, bar, pokoje), domy robotn. na Żoliborzu, cokół pomnika lotników na pl. Unii Lubelskiej, wewn. urz. wagonu salonowego Prezydenta Rzeczypospolitej, al. Wojska Polskiego na Żoliborzu, al. Żwirki i Wigury, przebicie ul. Marszałkowskiej do pl. Żelaznej Bramy i ul. Żabiej, rozplan. miasta — ogrodu Czerniaków, Podkowy Leśnej, kąpieliska na Helu. Projekty konkurs.: pl. Józefa Piłsudskiego (I i II nagr.), przebud. ratusza, regul. część. pl. Teatralnego, rozpl. Frascati (1920) (I nagr.), gmachu Warsz. Tow. Dobrocz. (1913), gmachu Min. W. R. i O. P., Dworca Gł. w Warszawie, pl. „Na Rozdrożu" w Warszawie. Warszawa, Górnośląska 20, tel. 9-18-03.

JAWOROWSKI MIECZYSŁAW. Dr med. * 11. 9. 1879 w Skale nad Zbruczem. S. Marcelego i Jadwigi z Woycikiewiczów. Ożenił 29. 2. 1908 z Marią Krempówną. Uk. gimn. w Krakowie 1898, wydz. lek. Un. Jag. (d-rat) w 1904. W l. 1914 do 1918 lek. w. austr., nast. mjr-lek. w. p. do 1922. Dyr. szpit. w Jaśle. Ogł. prace z dziedziny anatomii i med. Odzn. M. za W. Tarnów, Narutowicza 10.

JAWOROWSKI RAJMUND (pseud.: WŁODZIMIERZ, PIOTR, ANTONI, ŚWIĘTOPEŁEK, JABŁOŃSKI, WIŚNIEWSKI, GRALEWSKI, ABENROT-CZERWIŃSKI STEFAN). Polit. * 31. 8. 1885 w Birzule, w Chersońszczyźnie. Uk. gimn. w Kijowie i wydz. chem. we Lwowie. Od 1901 czł. P. P. S. w Kijowie, nast. w org. stud. „Nieprzejednanych" we Lwowie. W 1905—1906 wyr. bomby używ. w zamachach. Uk. szk. boj. w Kaliszu, w Łodzi. Ranny podczas zamachu na pociąg w 1906. Wykł. w szk. bojowej w Krakowie. Od 1906 prac. w wydz. agitac. w Częstochowie i Zagł. Dąbr. Areszt. i zesł. na Syberię, uciekł do Krakowa. W 1912 kier. robotą part. w całym zab. ros. Deleg. P. P. S. do Kom. Skonfed. Str. Niepodl. Ukończ. kurs Zw. Strzel. i zł. egz. ofic. Sł. w I komp. kadr. Leg. Pol., nast. dca oddz. wywiad. I bryg. W 1915 org. Wydz. Narod. i P. O. W. w Lublinie. Od 1916 prac. nieleg. w Warszawie, areszt. przez Niemców. W 1918 uczestn. rozb. Niemców. W 1919 wicepr. rady miejsk. w Warszawie. W 1920 ochotn. w. p. Uczestn. pertrakt. pokoj. z Ros. sow., rzeczozn. pol. del. pokoj. w Rydze. 1922—1927 i 1928—1930 poseł na Sejm, jednocz. radny rady miejsk. w Warszawie. 1926—31 prez. tejże rady. Odzn.: V. M. 5, K. N.

JAWORSKI FLORIAN. Mgr praw. * 27. 4. 1883 w Gorlicach. S. Zygmunta i Ludwiki z Chrząstowskich. Ożenił 29. 4. 1909 z Jadwigą Niewiarowską. Uk. gim. w Jaśle, prawo w Wiedniu i Krakowie. Za czasów szk. i akad. nal. do „Sokoła", T-wa Szk. Lud., org. nast. prezes kom. op. nad wychodźcami na pow. Żabno; radny Żabna; czł. rady powiat. w Dąbrowie; czł. rady pow. Bochni; prez. kom. powiat. kult.-oświat. Ref. gen. budżet. pow. bocheńsk. Od wielu lat kurator fund. rodz. Szołajskich w Krakowie. Od 1908 sędzia w Żabnie, nast. sędzia Sądu Okr. w Krakowie do 1934. Notariusz w Bochni. Oprac. proj. noweli do ustaw o upadł. roln. i ustawy układowej (projekt noweli). Odzn. M. 10-l. O. N. Bochnia, Kazimierza W.

JAWORSKI IWO LEOPOLD. Dr praw. * 12. 11. 1898 w Krakowie. S. Władysława Leopolda i Anny z Wszeteczków. Uk. gimn. w Krakowie w 1916 oraz wydz. prawny Uniw. Jagiel. (d-rat w 1921), stud. uzupełn. w Paryżu w 1924—25. 11. 1918 do 11. 1920 ochotn. w. p., ucz. obrony Lwowa i Wilna. Prof. hist. prawa zach.-europ. na U. S. B. Od 1934 radny Wilna. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Polsk. Tow. Hist., Inst. Naukowo-Badaw. Europy Wsch. Ogł.: Zarys dziejów m. Wilna (Wilno 1929), Studia nad ustrojem miast na prawie niemieckim w W. Ks. Lit. w dobie Jagiel. (Wilno 1931), Feudalizm litewski a zach.-europejski (Lwów 1935). Wykaz prac ogł. przed 1929 w Księdze Pam. 350-l. U. S. B. Wilno, Portowa nr 5-18, tel. 5-98.

JAWORSKI JAN. Dr fil. Orientalista. * 31. 10. 1903 w Sannikach. Stud. na Uniw. Warsz., nast. w Paryżu, gdzie uk. w 1927 wydz. chiński i japoński w École Nationale des Langues Orientales Vivantes. Stud.

dodat. w Collège de France i w depart. manuskrypt. wsch. Muz. Brytyjsk. w Londynie. W l. 1928—29 przebywał w Japonii, stud. Buddyzm. W 1930 otrz. dyplom z filologii buddyjskiej w École des Hautes Études Or. w Paryżu. Pracuje w M. S. Z. Doc. sinologii Uniw. J. P. 9. 6. 1931, zast. prof. 1. 1. — 1. 4. 1934. W 1935 wyjeżdżał ponownie do Japonii. Ogł. m. in.: La section de la nourriture dans la Vinaya des Mahisasaka (Rocz. Orientalist., 1930). La section de l'ordination dans la Vinaya des Mûlasârvâstivâdin (Sprawozd. z posiedzeń Tow. Nauk. Warsz. 1931 i odbitka). Warszawa, Lwowska 2.

JAWORSKI KAZIMIERZ ANDRZEJ. Literat. Pedagog. * 28. 11. 1897 w Siedliszczach, pow. chełmski. S. Edwarda i Marii ze Smoleńskich. Oż. w 1926 z Antoniną Monczakowską. Uk. gimn. w Sumach na Ukrainie (1916), stud. med. na uniw. w Charkowie, wydz. nauk human. uniw. w Lublinie, egz. na Uniw. Warsz. (1923). Był czł. Zw. Akad. Młodz. Polsk. na Ukrainie, nast. Zw. Młodz. Socjalist. W 1920 sł. ochotn. w w. p. Naucz. semin. naucz. męsk. w Lublinie oraz gimn. w Chełmie. Red. mies. liter. „Kamena". Ogł.: Czerwonej i białej kochance (1924), Księżycowy mustang (1925), Na granitowym maszcie (1928), Wieńcierze (1932), W połowie drogi (1927), przekłady: wybór poezji Sergiusza Jesienina, Ogród słowiczy Aleksandra Błoka (1934); Spowiedź huligana Sergiusza Jesienina. Bella Donna Mikołaja Gronckiego, prócz tego wiersze, nowele, przekł. poezji franc., włoskiej, ros., ukr. i słowack. w czasop. Odzn.: K. Z. sr., Wawrz. Ak. Chełm, Reformacka 43.

JAWORSKI KAZIMIERZ MARIAN. Pedagog. Publicysta. * 2. 2. 1884 w Gródku Jagiellońskim. S. Krzysztofa i Marii Szturma. Uk. gimn. klas. we Lwowie i Uniw. Jana Kaz. z dypl. nauczyciel. Naucz. gimn. we Lwowie do 1919, a nast. w Poznaniu do 1935. Prac. w tow. oświat. oraz org. nauczyc. we Lwowie i Poznaniu. Współprac. Kuriera Lwowsk. (1914—19), Dziennika Poznańsk. (1925—29). Od 1935 nacz. red. Nowego Kuriera w Poznaniu. Ogł. m. in.: Koncepcje Skargi (Lwów 1913), Ideał Królowej. Z motywów skargowskich (Lwów 1913), Zmartwychwstanie Polski w świetle dokumentów (wsp. z K. Błaszczyńskim, Poznań, 1928) oraz szereg rozpraw i studiów z dziedzin. lit. i filoz. w Pam. Literack., Drodze, Życiu Liter. i in. Poznań, Prusa 17 m. 4.

JAWORSKI-SAS TADEUSZ WACŁAW. Dr fil. i ekon., Publicysta. Literat. Ppłk w st. sp. * 28. 9. 1874 w Gryżynie p. Kościan, woj. poznańskie. S. Władysława i Pelagii z Gerlachów. Oż. 10. 1. 1906 z Janiną Leitgeber. Uk. gimn. hum. w Lesznie Wlkp., nast. uniw. we Friedebergu n. M. Ref. adm. w Biurze Prezyd. Rady Min. (1918), szef sekc. statyst. M. S. Wojsk.; del. M. S. Wojsk. do Gł. Rady Statyst.; ref. statyst. przy szefie adm. armii (1918—1927). Przed w. w zab. prusk. prac. w Centr. Komit. Wyb. na Rzeszę Niem. (dział. polit., oświat. i publisyst.); czł. „Sokoła", prac. w „Dzienniku Poznańsk." 1914—18 w Rosji dział. org. wyd. i red. w Orenburgu, Moskwie i Mińsku Lit. (Echo Polskie, Bibliot. Wychodźstwa Polsk., Dziennik Miński, ref. ośw. sztabu I Korp. Wsch.) Wicepr. „Sokoła" w Poznaniu, zał. Pol. Kursów Nauk. i Kółka Lit., współzał. „Straży" i kier. jej biura, prez. Zw. Wielkopolan w Moskwie, współzał. Bractwa Strzelców Kurk. w Warszawie. Ogł.: Dzieje Grzechu Żeromskiego, Trylogia Wyspiańskiego, Rys. Hist.-ekonom. m. Warszawy, Tadeusz Kościuszko, Bractwo Strzelców Kurkowych w Warszawie oraz szereg koresp. i art. polit., społ. i liter. w czasop. Współpr. Kuriera Warsz., Tyg. Ilustrow., Red. Ziarna. Red. wyd. Polskie Morze (1921). Utw. scen.: Zaklęta królewna, Szopka orenburska. Red. tyg. Wieś Polska, Prawo Rolnika, Głos Ludu. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Marszałkowska 79 m. 20, tel. 8-88-59.

JAXA-BĄKOWSKI STANISŁAW JÓZEF JAKUB, patrz: BĄKOWSKI-JAXA.

JEDLICKI MARIAN ZYGMUNT. Dr praw. * 30. 4. 1899 w Kielcach. Uk. gimn. III w Krakowie (1917), wydział prawny Uniw. Jagiel. oraz Szk. Nauk Polit. w Krakowie (1923), nast. stud. w École des Hautes Études i École des Chartes w Paryżu (1924—1927). Habilitował się na Uniw. Jagiellońsk. w 1928. Z-ca prof. Uniw. Poznańsk. na katedrze hist. prawa na zach. Europy. 1911—14 prac. w org. harc., 1918—1920 ochot. w wojnie polsko-ukr. i polsko-bolszew.; koresp. wojen. biura pras. Nacz. Dow. Czł. kom. hist. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu; Polsk. Tow. Hist., Tow. Miłośn.

Hist. w Poznaniu; Société d'Histoire du Droit; Société d'Histoire de France; Société d'Histoire Moderne; Société d'Histoire de l'Eglise w Paryżu. Ogł.: Monumenta Germanica Historica (1927); Podniesienie na tarczy u dawnych Germanów (1928); Z życia politycz. współcz. Holandii (1930); La création du premier archeveché polonais à Gniezno (1934); Les rapports entre la Pologne et l'empire germanique au point de vue de l'histoire des institutions politiques w „La Pologne au VII congrès des Sc. Hist." (1933), Die Anfänge des polnischen Staates (1935), oraz szereg rec. w czasop. zagr. Poznań, Słowackiego 29, tel. 72-87.

JEDLINA-JACOBSON WOJCIECH, patrz: JACOBSON-JEDLINA.

JEDLIŃSKI WŁADYSŁAW. Inż.-leśn. * 1886 w Negostinie (Bukowina). Uk. Hochschule für Bodenkultur w Wiedniu. Urz. dyr. lasów w Czerniowcach (1906—15); dyr. lasów gubernatorstwa wojsk. w Kielcach i Lublinie (1915—18); del. Min. Roln. i D. P. (1918—19); prof. urz. lasu Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. w W-ie od 1919; przew. i inicjator Kom. Pol. Terminol. Leśnej; czł. Kom. Dośw. Leśnego Min. Roln. i D. P. od 1925. Ważniejsze prace: Modrzew Polski (1918, wyd. II. 1922); Wzory do oszacowania oraz nowe metody pomiaru drzewostanów (1921, wyd. II, 1922); O granicach naturalnego zasięgu buka, jodły, świerka i innych drzew na wyżynach Małopolskiej i Lubelskiej oraz o ich znaczen. dla gospod. leśn. (1922); O organizacji i ochronie rezerwatów leśnych (1925); Asocjacje roślinne, typy drzewostanów i granice zasięgów jako przyrodnicze podstawy do urządzania lasu (1928); Studia wstępne do tablic zasobności i przyrostu drzewostanów sosnowych w Polsce (1931); szereg prac w czasop. Las Polski, Sylwan. Warszawa, Wspólna 79, tel. 8-42-94.

JEKA AUGUSTYN. Ubezpieczeniow. społ. * 27. 2. 1895 w Swarzewie. S. Andrzeja i Marianny z Pomiecińskich. Oż. w 1922 z Wiktorią z Paszków. Uk. szk. śr. w Wejherowie. 1915—18 sł. w w. niem. na fr. wsch. i zach. Nast. czł. P. O. W. Po wkrocz. w. p. kier. biura rent wojsk. w Wejherowie. Kier. Ubezp. Społ. w Gdyni. Od 1922 prez. pow. morsk. Zw. Powst. i Wojaków O. K. VIII. Prez. koła L. O. P. P. Czł. zarz. O. Z. P. Odzn.: K. Z., M. za W., M. 10-l. O. N. Wejherowo, Pucka 11.

JELEŃ JAN TADEUSZ. Pedagog. * 15. 7. 1902 w Grabiach p. Krakowem. S. Wojciecha i Marii z Szewczyków. Oż. 27. 12. 1930 z Janiną Wolańską. Uk. semin. nauczyciel. w Krakowie (1924) i wyż. kurs naucz. (1930—31). Prac. w zw. młodz. niep. W 1919 ochotn. w. p. B. sekr. Zw. Powst. Śląsk. w Bucczaczu; szef oddz. P. W. przy Zw. powst. śląsk. w Buczaczu, sekr. Zw. Strzeleck. od 1931; sekr. okr. N. Ch. Z.P. Mysłowice—Szopienice i ref. okr. N. Ch. Z. P. na ter. 8 kół; del. ze szkoły i czł. zarz., b. wiceprez. Zw. Naucz. Polsk.; org. i sekr. koła N. Ch. Z. P. w Brzezinie. Czł. kom. szk. dla spraw mniejszość.; kier. ośrodka oświat. z ram. Inspektoratu. Nauczyciel szk. powsz. w Mysłowicach. Mysłowice, Polna 5 m. 7.

JELEŃ JERZY JÓZEF. Publicysta. Handlowiec. * 12. 12. 1898 w Zalesiu na Śląsku. S. Jana i Katarzyny z Marszałków. Stud. med. i dentyst. we Wrocławiu i prawo w Krakowie. Dyrekt. wytw. „Vox" w Katowicach. Dyr. wypożyczalni filmów „Jelfilm" tamże. 1914—1918 w woj. niem. Nast. służ. w w. p., uczestn. 3 powstań górnośl. 1922—1927 sekr. P. P. S. na G. Śl. i prez. Zw. Strzel. B. wyd. Tyg. Handl. w Katowicach. Publicysta w dziale gospod. Prasy Polskiej. Katowice, 3 maja 36-a, tel. 318-20.

JELEŃSKA MARIA. * 16. 2. 1853 w maj. Tuczy, pod Nowogródkiem. C. Kazimierza i Teresy z Borzęckich. Zaśl. w 1875 Mieczysława Jeleńskiego. Prac. na polu oświat. i społ., org. szkoły polskie, w 1906 semin. dla nauczycielek Polek oraz zakon, maj. za zadanie dział. oświat. Prezeska Stowarzysz. Kobiet oraz Akcji Katol. Odzn.: O. P.; pap. Pro Ecclesia et Pontifice. Wilno, Mickiewicza 19a, tel. 12-54.

JELEŃSKI KONSTANTY. Dyplomata. * 4. 9. 1888. Oż. z Teresą Skarzyńską. Stud. w Szkole Nauk Polit. w Paryżu. Na sł. M. S. Z. od 24. 5. 1919 (pos. przy Kwirynale). Od 1. 5. 1923—31. 5. 1926 w poselstwie w Madrycie; nast. do 1. 10. 1927 w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z.; Od 1. 10. do 1. 3. 1929 radca pos. w Bukareszcie, później do 1. 3. 1932 w Wiedniu. Od

1. 3. 1932—30. 4. 1933 w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z. Od 1. 5. 1933 kons. gen. w Królewcu. Od 1. 3. 1935 radca Dep. Pol.-Ekon. M. S. Z. Odzn.: O. P. 5; M. 10-l. O. N.; hiszp. Izabelli Kat. 2; Kor. Rum. 2; Kor. Włoch 3; jugosł. Św. Sawy 3; finl. B. R. 3; austr. K. Z. 3, fr. L. H. 4. Warszawa, Wilcza 2.

JELLIN ALEKSANDER. Literat scen. * 6. 2. 1904. S. Norberta i Eweliny ze Zdrojów. Uk. szk. Zgr. Kupc. w Warszawie oraz Wyższą Szk. Dziennikarską w Warszawie. W 1919 ucz. rozbroj. Niemców przez Pogot. Młodz. Szk. W 1920 ochotn. w p. Współorg. teatrów żołn. i amat. prowinc. W 1933—4 sekret. Obyw. Kom. Obr. Muz. Polsk. (O. K. O. M. P.), projektodaw. i współorgan. Inst. Artyst. (IPAR) przy ZAIKS'ie. W 1928—30 ref. teatr. w red. Żołnierza Polsk. Współpr. w Kurierze Por. (1928), w Polsce Zbr. (1929), w IKC (1930). W 1935 ogł. Poradnik Teatralny. Od 1924 czł. Zw. Aut. i Komp. Scen., pisuje do teatrzyków lit.-artyst.; Qui-Pro-Quo, Banda, Morskie Oko, Rex oraz do Polskiego Radia. Autor przeszło 100 sketchów, piosenek oraz krótkich utworów scen., wystaw. na scenach warsz. i prowinc., w Radio lub nagranych na płytach. Warszawa, Sienna 30, tel. 6-25-96.

JEŁOWICKI JERZY. Inż.-roln. Art. malarz. * 10. 8. 1899 w Rożniatówce na Podolu. S. Wacława i Marii z Mogilnickich. Uk. Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. (1925), Ak. Sztuk Piękn. w Warszawie. Sł. ochotn. w 1919—1920 w 1 p. uł. krechowieckich. Ppor. rez. Wyst. obrazy batalist. w Instyt. Prop. Sztuki, w salonach w Warszawie oraz na wystawie w Brukseli. Odzn.: K. W., M. za W. Warszawa, Mokotowska 41, tel. 8-33-04.

JEMIELEWSKA-IŻYKIEWICZ MARIA patrz: **IŻYKIEWICZ-JEMIELEWSKA.**

JEMIELEWSKI TYTUS. Inż.-roln. Pedag. * 1. 11. 1884 w Sławucie. S. Tytusa i Anny z Moszczyńskich. Ożenił się: 1° 1908 z Wisławą Rabek. († 1913), 2° w 1916 z Jadwigą Raabe (†), 3° w 1930 z Marią Iżykiewicz. Uk. szk. śr. Pankiewicza w Warszawie, stud. na kurs. roln. E. Ronthalera tamże oraz na wydz. filoz. i rolnic. Uniw. Jagiel. Czł. Centralizacji w bojk. szk. ros., nast. czł. org. Promień i Spójnia w Krakowie. Czł. Zw. Strzel. Admin. roln. w Balicach 15. 10. 1911 do 1. 7. 1912, kierownik stacji rolniczej Ogrodzona do 1. 10. 1914, nast. służył w 1. p. uł. Leg. Polskich. W 1915 ref. wiejski Dep. Wojsk. N. K. N., nast. prow. nieleg. pracę niepodl. wśród ludu, red. Sprawę Chłopską, Głos Piotrkowski. Deleg. C. K. N. w Warszawie. Prac. w P. O. W. 15. 10. 1918—1. 1. 1920 asyst. Puławsk. Inst. Nauk. i kier. uniw. lud., nast. prow. działaln. oświat.-propag. w wojsku. 1922—1928 pos. do Sejmu R. P. z Wyzwolenia, po rozł. w Stron. Chł. 1926—32 dyr sejmik. fermy roln. w Milejowie. Od 1928 poświęc. się pracy pedagog. Od 1932 naucz. śr. szk. roln. w Bojanowie; od 1924 dyr. Państw. Liceum Roln. w Bydgoszczy. R-ca Wlkp. Izby Roln. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. zł. Bydgoszcz, Liceum Rolnicze.

JENIKE KAROL. Inż.-bud. * 21. 3. 1872 w Warszawie. S. Karola i Amelii z Lepków. Ożenił się 23. 7. 1903 z Janiną Geisler. Uk. szk. średn. w Warszawie, wydz. mech. inst. techn. w Mittweidzie i wydz. inż. bud. politechn. w Charlottenburgu. 1898—1899 prac. w Berlinie. Nast. zał. przedsięb. p. f. Bracia Jenike w Warszawie. M. in. oprac. żel. konstr. dach. dla politechn. w Warszawie. W 1915 zorg. pocztę przy Kom. Obyw. m. st. Warszawy. Nast. ławn. magistr. oraz kier. wydz. gospod. i wydz. dostaw nakazan. W 1919 wiceprezyd. m. st. Warszawy; kier. wydz.: gospod., ochr. pracy, tramw. miejsk., lomb. miejsk. i ubezp. od ognia oraz wydz. kontr. ogóln. W 1920 czł. Str. Obyw. (kier. sekcji antysabotaż.). Prow. z bratem Julianem fabr. dźwigów. Ogł. szer. art. w Przegl. Techn. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, al. Jerozolimskie 20, tel. 2-20-00.

JENOVAL KAZIMIERZ. Art. dram. * 17. 2. 1904 w Modlinie. S. Jana i Małgorzaty z Nehayów. Uk. szk. śr., Szk. Nauk Polit. i Państw. Szk. Dramat. w Warszawie. W 1919 ochotn. w p. Ppor. mar. rez. 1922 do 1926 czł. milicji P. P. S. w Warszawie, nast. czł. Frakcji Rew. Wyst. od 1925, prac. w teatrach miejskich w Warszawie do 1929, we Lwowie do 1931, w Lublinie do 1933. W 1934

do 1935 prac. w teatrze ,,8-30" w Warszawie i w teatrze wojew. w Stanisławowie. Role w sztukach: Dziady, Kordian, Sprawa Jakubowskiego oraz w filmach: Księżna Łowicka, Romans panny Opolskiej, Córka gen. Pankratowa, Rapsodia Bałtyku. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Nowy Świat 23/25.

JENSZ HENRYK KAROL. Inż.-technolog. * 21. 2. 1884 w Lublinie. S. Józefa i Karoliny z Petzników. Oż. 28. 8. 1911 z Wandą Berda. Uk. szk. realną w Saratowie (1905) oraz wydz. mechan. Inst. Techn. w Petersburgu (1915). Nal. do P. P. S. i brał udział w strajku 1905. W 1915-21 prac. przy robotach iryg. w Turkiestanie. Po powr. do kraju prac. na kolei, nast. kier. oddz. wodnego urz. wojew. wileńsk., poczym zał. wł. biuro melior. Od 1931 nacz. wydz. techn. zarz. m. Wilna i dyr. wodociągów i kanal. w Wilnie. Wykł. w szk. dokszt. Stow. Techn. Polskich oraz w szk. techn. im. Marszałka Piłsudskiego. Radny miejski w 1927—31 i prezes kom. techn. wym. rady, czł. rady wodnej wojew. wil., czł. rady wojew. Funduszu Pracy, prez. rady okr. spółdz. ,,Społem", zał. i prez. Tow. Kursów Techn. w Wilnie, wicepr. rady nadz. Banku Chrześc. na Antokolu, prez. rady grodzkiej B. B. W. R. w Wilnie; w 1934 wiceprez. tymcz. m. Wilna. Ogł., szereg prac m. in.: Wodociągi i kanalizacja m. Wilna. Oprac. proj.: bud. wodociągów i kanaliz. w Wilnie, wodociągów w Druskienikach, budowy hydroelektrowni w Wilnie oraz wykorzyst. sił wodnych Wileńszczyzny. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Wilno, Holendernia 17, tel. 180.

JERZYKIEWICZ WALENTY. Przemysłowiec. * 10. 2. 1885 w Gnieźnie. S. Józefa i Marii z Pannertów. Oż. 21. 10.1913 z Heleną Pawłowską. Uk. gimn. w Gnieźnie. Właść. zjedn. fabryk farb ,,Baron i Fligier" w Katowicach. Wydal. z gimn. za nal. do tajn. koła samopom. Sekr. Polsk. Tow. Kupców i Młodzieży Kupieckiej w Berlinie (1904). W Gnieźnie i w Berlinie prac. w Sokole i Tow. Śpiew. W r. 1911 praca społecz.-narod. na Śląsku. Prez. rady lud. w Janowie podczas plebisc. Pierwszy Polak nacz. gm. w pow. katowickim (1920). Prez. Stow. Wójtów i Nacz. Gmin, przygot. przej. adm. od Niemców. Współorg. powst. Śl. Prac. nad zorg. i spolszcz. kupiectwa na Śląsku. Prez.: Zw. Stow. Kupieck., komit. plebisc. w Janówce, Izby Przem.-Handl. w Katowicach. Czł. hon. Tow. Śpiew. Zał. kl. sport. ,,Polonia" w Janowie. Czł. zarz. Zw. Drogerzystów R. G. Ogł. art. o wartościach farb w pismach fach. Odzn. K. Z. sr. Katowice, Kłodnicka 83, tel. 2-50-13.

JESIONOWSKI ROMAN. Kier. działu ogólno-pers. w wydz. szpitaln. zarz. miejsk. w Warszawie. * 1898 w woj. warsz. Uk. szk. śr. i Szk. Nauk Polit. w Warszawie. W czasie wojny świat. sł. w 1 p. uł. Leg., intern. w Szczypiornie, po zwoln. prac. w org. niepodl. w Warszawie. Od 11. 11. 1918 w w. p., kpt. W 1930 uz. urlop. z wojska i del. z ram. M. S. Z. i L. M. i K. do Angoli celem założenia pierwszej polsk. plantacji kawy. Od 1934 na ob. stan. Czł. zarz. oddz. miejsk. Zw. Leg., wicepr. oddz. miejsk. Zw. Przyj. Strzelca. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr. Warszawa, Targowa 15, m. 25.

JEUSZSOHN, patrz : JUSTMAN MOSZE.

JEZIERSKI TADEUSZ WACŁAW. Inż. chem. * 21. 6. 1891 w Warszawie. S. Aleksandra i Marii z Petinich. Oż. 20. 8. 1933 z Marią Tańską. Uk. szk. E. Rontalera w Warszawie, studia na polit. kijowskiej i warsz. (uk. w 1922). W 1918 do 20 sł. ochot. w w. p. Współzał. Zw. Inż.-Chem. R. P., prac. w O. L. P. Asyst. Polit. Warsz. Wykł. na Kursach Techn. w Wyższ. Szk. Bud. Maszyn i Elektr. Wolnej Wszechn. Pol. Adiunkt i prow. technikę laborator. w Polit. Warsz. Pracuje naukowo w dziedzinie chemii org.; wyniki badań ogł. w Roczn. Chemii. Sprawozd. T-wa Nauk. Warsz., Przemyśle Chem. Poza tym ogł. szereg art. popul.-nauk.; opr. dział chemii i technol. chem. w encykl. ,,Ultima Thule"; podr. Chemia techniczna, Materiał zw. chem. w ,,Techniku" (wyd. II). Posiada patent z S. Bąkowskim i B. Karpińskim (sposób otrzymywania czteroetylku ołowiu). Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Filtrowa 30, tel. 8-41-75

JEZIOROWSKI KONRAD. Działacz i pisarz emigracyjny. * 16. 2. 1876 w Częstochowie. Od 1894 w P. P. S., w 1899 mąż zaufania J. Piłsudskiego w P. P. S. na Zagłębie Dąbr. W 1900 zesłany na Syberię do Akatuja (obsz. zabajkalski), skąd uciekł w 1905. W 1908 przybył do Parany. B. nauczyciel w Costeirze i w Ma-

rechal Mallet, red. „Świtu" w Ponta Grossa. Org. i objazdowy instr. oświat. przy Centr. Zw. Pol. w Brazylii. Ogł. podr. szk. dla szkół polskich w Brazylii. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 4. Marechal Mallet, Parana, Brazil.

JEZIORSKI JÓZEF JAN. Podinspektor pol. woj. śląsk. * 13. 2. 1893 w Wielkich Strzelcach (Śląsk Opolski). S. Józefa i Emilii z Dittebrandtów. Ożenił 5. 12. 1921 z Małgorzatą Bendyg. Uk. gimn. i 2 sem. Ak. Górn. Z-ca kmdta gł. pol. woj. śląsk. Prac. public. na Śląsku z ram. P. O. W., dział. plebiscyt. Ucz. powst. śl. w 1919—22. Prez. Zw. Of. Rez. okr. śląsk., sekr. kl. powst., prez. Tow. Przyj. Młodz. Powst., prez. Polic. Kl. Sport. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł., M. N., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N. Katowice, Słowackiego 22, tel. 3-22-69.

JEŻ MATEUSZ. Ksiądz. Pedagog. * 17. 9. 1862 w Mielcu. S. Jana i Marianny z Kolasińskich. Uk. gimn. i stud. teolog. na Uniw. Jagiel. Wikariusz w diec. krak., nast. prefekt. Prof. semin. duchow. w Janowie n. Bugiem, przez 4 l. rektor Domu XX Emerytów. Ogł.: Nauka wiary katol. cz. I i II, 3 rocz. egzort do młodzieży szkół śr., Czynnik nadprzyrodzony w pracy szkolnej katechety (1928). Czynnik apologet. w nauce religii (1929), Bogu utajonemu (1923), Godzina adoracji Najświęt. Sakramentu (1926), Nie zostawiajmy Go samego (1929), Przed Najśw. Sakramentem, Ku czci Chrystusa Króla (1929), U stóp Najśw. Sakramentu (1933), W 1900 rocznicę Najśw. Sakramentu (1934), Nieznajonemu Bogu (1935), Stosunek kapłana do Najśw. Sakramentu (1935), Chwała Ci Mario (1930), Ku chwale Boga Rodzicy Niepok. Pocz. (1935), W religii katol. prawda i siła (1923), Do nowej Polski (1933), Bądźmy misjonarzami (1930), Chwała Najśw. Sercu Jezusowemu (1935), Wiersze Misyjne (1926), Boże Narodzenie w pieśni (1933), Męka i śmierć P. Jezusa (1932), Niebo i pieśni (1934), Tajemnice żydowskie (1898), Szereg rozmyślań dla kapłanów (1908), Czy ludzie będą mieli raj na ziemi? (1900), Dlaczego żydzi przyjmują wiarę kat.? (tłum. z angielskiego, 1934). Szambelan papieski, kanonik hon. katedry podlaskiej. Kraków, Św. Marka 10, tel. 1-57-71.

JEŻ PIOTR. Dr fil. Pedagog. * 9. 10. 1900 w Słupi, pow. Kępno. S. Karola i Petroneli z Fluderów. Ożenił 18. 10. 1924 z Kazimierą Paszkowską. Uk. gimn. i wydz. fil. Uniw. Pozn. Od 1915 czł. Tow. T. Żana w Ostrowiu Wlkp. W 1919 ochot. w oddz. pozn. pod Lwowem, nast. odbył kamp. ukraińską i bolszewicką. Naucz. w Gdańsku. Dział. społ. na terenie ośw. pozaszkol. i przysp. wojsk., prez. Zw. Polaków w Gdańsku, 1934-5 kier. wybor. do samorządu i do sejmu gdańsk. 1934-5 b. nacz. red. Straży Gdańskiej. Ogł. art. w Straży Gdańskiej, Gazecie Morskiej. Froncie Zachodnim. Odzn. K. Z. zł. Gdańsk, Am Leegetor 13.

JEŻEWSKI BOHDAN. Propagandz. Kpt. w st. sp. * 16. 2. 1900 w Warszawie. Uk. gimn. realne, szk. ofic. i kurs nauk. org. pracy, stud. w Szk. Nauk Polit. Prac. w Moskwie, Paryżu, Wiedniu i Pradze Czeskiej nad org. i metod. propag. B. kier. działu reklam i wydz. propag. turyst. P. A. T. Zał. i dyr Zw. Prop. Tur. m. st. Warszawy do 1936. Szef prop. Polsk. Zakł. Philipsa S.A. do 9. 1937. Czł. Rotary-Clubu, Polsk. Zw. Rekl., Sekcji Rzeczozn. Propag. Odzn.: V. M. 5, K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., pap. M. Jubil., M. I. Warszawa, Asfaltowa 11 m. 9, tel. 4-34-52.

JEŻOWA KAZIMIERA. Dr fil. * w Dakowach Mokrych w Wlkp. C. Leona i Marii z Wentzlów. Uk. szk. śr. i wydz. fil. Uniw. Pozn. Czynna podczas plebiscyt. na G. Śląsku jako red. Głosu Polek. Czł. Komit. Ośw. Gminy Polsk. w Gdańsku. 1934 i 1935 kier. wydz. pracy kobiet w Zw. Polaków tamże. Ogł.: Geografia ruin w Polsce, Die Bevölkerung und Wirtschaftsverhältnisse im westlichen Polen, Politische Propaganda in der deutschen Geographie, Przyczynek do historii szlachty kaszubskiej i liczne art. w komunikatach Inst. Bałt. Odzn. K. Z. zł. Gdańsk, Am Leegetor 13.

JĘDRKIEWICZ EDWIN ALFRED WIKTOR. Pedagog. Literat. * 16. 4. 1889. S. Wiktora i Amelii z Jędrkiewiczów. Ożenił 2. 7. 1914 ze Stefanią Brylińską. Uk. gimn. i wydz. fil. Uniw. J. Kaz. W l. 1908—13 czł. „Zet". Prac. w ref. pras. A. Och. Naucz. gim. Kier. ref. teatraln. Zw. Pol. w Gdańsku i reżys. liczn. przedstaw. amat. Ogłos. zbiory nowel: Świątki i centaury (1921), Jędrek i szczęście (1928), Sąd (1934), dramaty: Saul król (1923), Maska tragiczna (1926), Swaróg (1930), Czerwony Młyn (niedruk., wystaw. w 1921 w teatrze we Lwowie), liryki: Pieśn o ogniu i wodzie; Droga z Martynowic (powieść nagr. na konk. l. K. C. 1937); Apulejusza Madaureńczyka Metamorfozy albo Złoty Osieł (1924, przekł). Gdańsk, Poggenpfuhl 22/23.

JĘDRZEJCZYK LEOPOLD. Ks. * 17. 11. 1875 w Czerwienczycach, pow. raciborski. S. Ryszarda i Marianny z Tomeckich. Ucz. do gimn. w Raciborzu i Wrocławiu (św. Macieja), nast. na uniw. we Wrocławiu, alumnat tamże. Od czasów szk. prac. kult.-oświat. Za czasów uniw. prez. kółka polsk. Czł. Tow. Ak. Górnośl. we Wrocławiu. W 1903 prow. agitację wyborczą polsk. i przeprow. kand. polsk. w Brynicy. Człon. Komitetu Polsk. Wybor. na Śląsku. Od 1907 zajmuje się wychow. dzieci w duchu pol. Zał. Pol. Zw. Młodz. Męsk. i Żeńsk. Prac. w chórach. W czasie wojny zał. Tow. Roln.; przew. Rady Narod. W czasie plebisc. prac. agitac. Werb. młodz. do powst. Areszt. przez Niemców. Proboszcz w Choszczycach; od 1924 w Lubomii. Zał. Tow. Ośw. św. Jacka. Ogł. art., wiersze, kompoz., pieśni kośc. i relig.; red. czasopismo wraz z ks. Skibą. Odzn. K. Z. zł. Lubomia, probostwo.

JĘDRZEJEWICZ JANUSZ. Pedagog. Polityk. * 21. 6. 1885. Oż. z Cezarią z Baudouin de Courtenay Ehrenkreuzową. Stud. na Uniw. Jag. i w szk. Nauk Polit. w Paryżu. Prac. w polsk. szkoln. pryw. Prac. w P. O. W. Sł. w Leg. Pol. Mjr i p. p. Leg. Szef wydz. ośw. i kult. Sztabu Gen. Dyr. gimn. i semin. naucz. w Warszawie. Wizytator szkół w Min. W. R. i O. P. Publicysta i współred. szeregu czasopism. 1928—1935 poseł na Sejm. Senator R. P. 1935—1940. Min. Wyz. Rel. i Ośw. Publ. 12. 8. 1931 — 22. 2. 1934. Prez. Rady Min. 10. 5. 1933 — 13. 5. 1934 Odzn. O. P. 1. Warszawa, Czarnieckiego 47, tel. 11-25-01.

JĘDRZEJEWICZ WACŁAW. Dyplomata. * 21. 1. 1893 w Spiczyńcach na Ukrainie. Ppłk dypl. rez. Stud. rolnictwo na Uniw. Jagiel. oraz w S. G. G. W. Uk. Szk. Szt. Gen. w Warszawie. W 1914 brał udział w org. P. O.W. na tyłach w. ros. Służył w Leg. Pol. i w. p. Ekspert do spraw wojsk. w czasie rokowań pokoj. w Rydze. 1925—1928 attaché wojsk. w Tokio, nast. chargé d'aff.; dyr. Dep. Konsul. M. S. Z. Min. W. R. i O. P. 22. 2. 1934—1935. Czł. rady gł. L. M. i K. Odzn.: V. M. 5; O. P. 4; K. N.; K. W. 4; M. za W.; M. 10-l. O. N.; fr. L. H. 5; Kor. Rum. 1; Gw. Rum. 4; belg. Leop. 5; finl. R. B. 4 i 2; szw. Miecza 4; est. K. Woln. 3; łot. 3 Gw. 2; jugosł. Ś. S. 1; jap. Wsch. Sł. 4; jap. Św. Sk. 3. Warszawa, Hoffmanowej 9.

JĘDRZEJEWICZOWA-EHRENKREUTZ BAUDOIN de COURTENAY CEZARIA, patrz: **BAUDOIN de COURTENAY.**

JĘDRZEJEWSKA-PRZERADZKA JADWIGA, patrz: **PRZERADZKA-JĘDRZEJEWSKA.**

JĘDRZEJEWSKI ALEKSANDER. Art.-mal. * 1. 9. 1903 w Żytomierzu. S. Piotra i Haliny z Piwockich. Oż. 26. 3. 1930 z Jadwigą Przeradzką. Uk. gimn. w Łucku, szk. prof. K. Krzyżanowskiego i stud. w Ak. Szt. Piękn. w Warszawie pod kierunk. prof. T. Pruszkowskiego (1928). Wykonał szer. pejz. i obr. rodzajow., m. in.: Cykliści (wyst. na Olimpiadzie w Berlinie), Paryż (w Muz. śląsk.), Maki, Plantacje róż, Uliczka w Trypolisie, Zakątek, Różowe miasteczko, Konstantynopol, Krowy astralne, Neapol, Marsylia, Łódź, Ostróg, Pejzaże z Łucka i Wołynia. Łuck, Lubarska 8.

JĘDRZEJEWSKI ALFONS. Ks. Dr. * 25. 11. 1865 w Kowalu na Kujawach. S. Jana i Apolonii z Bojakowskich. Uk. sem. naucz. w Łęczycy, sem. duch. we Włocławku i ak. duch. w Rzymie. W l. 1892—1914 przebyw. na Jasnej Górze, przełoż. Koła Bernardynów; wikariusz par. św. Katarzyny w Petersburgu (ob. Leningrad). Wyd. tyg. Czytanie Niedzielne i prefekt w gimn. Po powr. do kraju kapelan w. p. 1920—23, po czym uzup. studia w Rzymie, skąd powr. w 1934 i osiadł na Jasnej Górze. Ogł. m. in.: Chwała Marii w pieśni polskiej, Jasna Góra. Odzn.: ryc. ord. Matki Boskiej Betleemskiej. Częstochowa, Jasna Góra.

JĘDRZEJOWSKA JADWIGA. Tenisistka. 7-kr. mistrzyni Polski (1929—1935), w tym 3-kr. w konk. międzyn., 3-kr. mistrz. Austrii. W 1933 mistrz. Londynu w hali, w 1932 i 1935 mistrz. Walii, w 1932 Irlandii. W turnieju w Monte Carlo 2 m. (1936), w tymże r. 1 m. w Mentonie (w singlu i dublu); w 1936 mistrz. Cannes a w 1932 mistrz. Cannes w singl. i mixtcie z Tłoczyńskim. Klas. na 7 m. tabl. tenisistek w r. 1936. Wicemistrzyni Wimbledonu (1937), mistrz. wsch. St. Zjedn. w Ryc (8. 1937).

JĘDRZEJEWSKI-JASTRZĘBIEC WŁADYSŁAW. Gen. dyw. w st. sp. * 5. 3. 1863 w Nowinach, gub. witebskiej. Oż. z Kata-

rzyną Ambrożewicz. Uk. szk. junkierską w Warszawie (1881). Ofic. zawod. w. ros. Podcz. w. świat. dca p. p., nast. dyw. piech. Kilkakr. ranny. W w. p. od 11. 1918. W 1919 dca 5 dyw. piech. (lwowsk.), w 1920 dca 1 armii. Po wojnie dca O. K. Lublin, nast. O. K. Lwów. Od 5. 1920 gen. dyw., od 1. 6. 1924 w st. sp. Obyw. hon. Złoczowa, Zbaraża, Tarnopola. Otrz. szablę hon. od 5 dyw. piech. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3, rum. Mich. Wal. 3, Kor. Rum. 1. Lwów, Czereśniowa 1.

JĘTKIEWICZ LUCJAN MARIAN. Inż.-technolog. * 2. 1. 1870 w Godziszowie, w Lubelskiem. S. Mikołaja i Lucyny z Taborowskich. Ożenił 16. 6. 1903 z Zofią Rappaport. Uk. gimn. w Wilnie, nast. polit. w Rydze. Prow. akcję oświat. wśród warstw robotn. na uniw. lud. w Łodzi. W l. 1915 do 1916 uwięz. przez władze niemieckie, 1½ r. w obozie koncentr. W 1920 czł. Straż. Obywat. w Warszawie. Prof. Szkoły Nauk Polit. w Warszawie i wykł. Politechn. Warsz., sekr. komisji techn.-ekonom. Zw. Miast Polskich. Czł. zarz. Polsk. Macierzy Szk. w Łodzi, skarbnik Tow. Op. nad Dziećmi, zarz. składom Kom. Pom. Lek. w Warszawie. Ogł. broszurę: Odbudowa kraju oraz szereg art. w prasie techn. i samorząd. Warszawa, Smolna 18, tel. 6-80-65.

JĘTKIEWICZOWA Z RAPPAPORTÓW ZOFIA ANNA MARIA. Pedagog. * 11. 3. 1879 w Petersburgu. C. Feliksa i Justyny z Bauerertzów. Zaślub. 16. 6. 1903 Lucjana Jętkiewicza. Uk. śr. zakł. nauk. I. Smolikowskiej w Warszawie, zł. egz. nauczyc. przy gimn. męskim, uk. szk. pracy dom. gen. Zamoyskiej w Kuźnicach, poczym stud. na Uniwers. Jagiel. Uk. polonistykę na Uniwer. Warsz. i państw. Instytut Pedagog. Posiada dypl. nauczyc. języka i lit. polsk. Od 1894 prac. w tajnych kompl. oświat. i „uniw. latającym" w Warszawie. Od 1904 w uniw. lud. P. M. S. w Łodzi. Prowadziła szkoły dla dzieci polsk. przy Tow. Dobr. w Rydze (1908—1914); b. wiceprzewodn. gniazda Tow. Op. nad Dziećmi w Łodzi; czł. przyj. harc. i opiek. druż. żeńskiej. Wygł. odcz., prac. w Czerw. Krzyżu. Org. przedszk. dla wychodźców z ram. C. K. O. 1915 do 1920 w Moskwie org. kursy ochron. Centr. Kom. Ob.; opiek. internatów. W 1920 czł. „Służby Narod.", kier. działu przesył. żołn. paczek na front. Z ram. Narod. Org. Kobiet prac. podczas plebisc. śląsk. Długoletnia czł. zarz. Tow. Nauczyc. Szkół Średn. i Wyższ., czł. kom. rozj. tegoż tow.; czł. zarz. Narod. Org. Kobiet. Rady Narod. Polek. 1928—1932 radna m. st. Warszawy., prac. w kom. oświat, i kom. op. społ. Odzn. M. N. Warszawa, Smolna 18, tel. 6-80-65.

JODKO WITOLD. Prawnik. Mgr. nauk matemat. i przyrodn. Adw. Muzyk. * 3. 3. 1884 w Słucku w Mińszczyźnie. S. Romualda i Heleny z van Dycków. Ożenił 6. 7. 1923 z Ludmiłą Babiczew. Uk. gimn. w Słucku, nast. wydział prawny i wydz. matemat.-przyrodn. uniw. w Moskwie. Prac. w szeregu org. niepodległ. W latach 1921 do 1923 radca prawny wydz. konsul. poselstwa R. P. w Moskwie. W l. 1925 do 1931 nacz. biura okręg. komisji ziemskiej w Białymstoku i Wilnie. Org. pomoc dla repatriantów polskich. Czynny w życiu kult. ziem płnc.-wsch., przycz. się do zał. filharmonii w Białymstoku, czł. zarz. filharmonii w Wilnie. Był kuratorem synodu ewang.-reform. w Wilnie. Czł. izby adwok. wileńsk. Ogł.: O znaczeniu porównawczym antropolog., fiz. i socjolog. przyczyn przestępczości (Moskwa 1909), poza tym: Cytra, hist. i opis. instr. (Moskwa 1913), 11 zesz. Biblioteki Cytrzysty (Moskwa 1917), szereg art. i komp. z dziedziny muzyki, rec. muz. i teatr. (Rytm, Excelsior), Autor licznych audycyj radiowych z dziedz. prawa i sztuki. Wirtuoz gry na cytrze, brał udział w prod. muz. Odzn. M. 10-l. O. N. Wilno, Zawalna 10/11, tel. 344.

JODKO-NARKIEWICZ KONSTANTY, **patrz: NARKIEWICZ-JODKO.**

JODKOWSKI JÓZEF. Historyk. Konserwat. dzieł szt. * 20. 12. 1890 w Grodnie. S. Józefa i Józefy z Zaniewskich. Uk. gimn. Podominik. w Grodnie, jednocz. uczęszczał na wykł. u E. Orzeszkowej. Uk. szk. sztuk pięk. w Moskwie oraz Inst. Archeolog. z odzn. (w 1913); mian. rzeczywist. czł. tego inst. W 1905—6 udz. w ruchu niep., wyd. ulotki i czasop. szk., odezwy P.P.S. W 1920 ochotn. w p. W 1913—14 labor. w Inst. Archeolog. i Muzeum Rumiancewa w Moskwie.

Przeprow. inwentaryz. pam. polskich w Rosji. W 1919 kier. biura w Grodnie z ram. b. Zarz. Cyw. Z. Wsch., od 1922 konserw. na woj. białostockie; org. i kier. muzeum na Król. Zamku Starym w Grodnie. Ogł. m. in.: Armaty polskie w muzeum artyleryjskim w Petersburgu (Pam. pol. na obcz. Warszawa 1908), Pieczęcie wileńskie w Muzeum Rumiancewskim w Moskwie (Rocz. T. P. N. w Wilnie, Wilno 1909), Zamok w Mirie (Trudy kom. po sochr. drewn. pam. imp. mosk. archeol. obszcz., Moskwa 1915), Cerkwi prisposoblennyja k oboronie w Litwie i Litowskoj Rusi (j. w.), Grodno (Wilno 1923), Pieczęcie miejskie grodzieńskie z XVI w. (Grodno 1924), Taniec śmierci, obraz alegor. z XVII w. w muzeum grodzieńskim (Grodno 1924), Opat Jonasz i Atanazy Antonowicz — malarze grodzieńscy za Zygmunta I (Grodno 1929), Huta szklana w Grodnie za Zygmunta III (Grodno 1929), Cechy grodzieńskie w wiekach dawnych (Grodno 1926), Królewski Zamek Stary i Muzeum w Grodnie (Przeszłość i zabytki, Bydgoszcz 1929), Pamiątki po E. Orzeszkowej w Grodnie (1929), Białystok w pierwszej połowie XVI w. (Grodno 1931), Nazwy placów i ulic grodzieńskich (Grodno 1932), U grobu Jana i Cecylii (Grodno 1933), Grodno wczesnośredniowieczne w świetle prac wykopaliskowych na Król. Zamku Starym w Grodnie, dok. w 1932 i 1933 (Warszawa 1934), Grodno i okolice (Grodno 1934), Świątynia warowna na Kołoży w Grodnie (Grodno 1936) oraz szereg prac w Światowidzie, Dz. Wil., Echu Grodz., N. Życiu, Ziemi, Wiad. Numizm.-Archeolog. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W. Grodno, Król. Zamek Stary (Muzeum Państw.).

JONSCHER KAROL. Dr med. * 25. 5. 1889 w Łodzi. S. Karola i Marii z Weilów. Ożenił 27. 8. 1921 z Janiną Gettlich. Uk. wydz. med. uniw. we Wrocławiu. W czasie wojny kpt.-lek. na fr. lit.-białorusk. Prof. Uniw. Poznańskiego. Red. nacz. Nowin Lek. w Poznaniu. Prezes oddz. pozn. Polsk. Tow. Eugenicz. Ogł.: Z hematologii dziecięcej (Warszawa 1915), Dur brzuszny u dzieci (Poznań 1921), Z epidemiologii odry i szkarlatyny. Odzn. jugosł. Św. Sawy 3. Poznań, św. Marcin 48, tel. 20-28.

JÓZEFOWICZ EDWARD. Mgr filoz. Dr chemii. * 2. 7. 1900 w Żytomierzu na Wołyniu. S. Ludwika i Julii z Wiercińskich. Ożenił 27. 12. 1930 z Ireną Świerczewską. Uk. V gimn. w Petersburgu (1918) i Uniw. Warsz. (1925), stud. u prof. Bjerrum w Kopenhadze (1930), jako stypendysta Fund. Kult. Narod. Dr chemii Polit. Warsz. (1931). W 1918—1920 och. w. p. Mł. asyst. 1923, st. asyst. 1925—1933 doc. Polit. Warsz. Wicepr., nast. prezes Zrzesz. Asyst. Polit. Warsz. (1925 do 1928); czł. prezydium Zw. Stow. Asyst. Wyższych Uczelni R. P. (1926—29); sekr. Pol. Tow. Chem. (1934—35). Ogł. szereg art. nauk. z zakr. chemii fiz., w szczególności kinetyki chem. Warszawa, Filtrowa 69.

JÓZEFOWICZ MICHAŁ. Artysta-muz. * 26. 12. 1860 w Dowgirdowie (Kowieńszczyzna). Ożenił 15. 6. 1895 z Marią Piłsudską. Uk. w Petersburgu szk. realna i odbył stud. muz. gry fortep. — pod kier. prof. van Arka i Wolfa, teorii — prof. Niekrasowa. W 1919 prac. w Zarz. Państ. Wileńszczyzn., nast. w Banku Tow. Spółdzielcz. Od 1926 wykł. w Konserwat. Muz. w Wilnie. Czł. hon. Zw. Muzyków, czł. tow. śpiewacz. „Echo" i czł. Tow. Filharm. Ogł. szereg krytyk i rec. muz. Autor sonaty na fortepian i skrzypce, nagr. na konk. im. Konstantego Lubomirskiego. Wygł. odczyty w rozgł. wileńskiej, której jest współpr. od założenia. Wilno, Św. Jakubska 6 m. 1.

JÓZEWSKI HENRYK JAN. Wojew. wołyński. * 6. 8. 1892 w Kijowie. S. Walerego i Józefy ze Święckich. Ożenił 9. 12. 1919 z Julią Bolewską. Ukończył wydz. matemat. uniw. w Kijowie. Prez. stow. młodz. post.-niepodl. „Filarecja" tamże, org., nast. kmdt K. N. III P. O. W. Odzn.: V. M. 5, K. N. zmiecz., O. P. 3, K. Z. zł., Łuck, Województwo.

JUENGST WŁADYSŁAW. Wiceprezyd. Inowrocławia. * 13. 5. 1891 w Inowrocławiu. S. Bronisława i Józefy z Wieczorkiewiczów. Ożenił 18. 2. 1925 z Wandą Degler. Uk. szk. śr. w Inowrocławiu, zdał egz. I kateg. w dziale służby Min. S. Wewn. W czas. zaborcz. prez. męsk. t-wa samop. nauk. W 1914 współzałoż. Zw. Patr. Młodz. Kształc. na Niemcy z siedz. w Poznaniu. Kier. wielu organ. społ. Ogł.: Historia niepodległości Ku-

jaw Zachodn. (1917—21); Wpływ administracji państw. na społeczeństwo; O policji państw.; O administracji państw.; szereg artyk. z dziedz. admin. samorz., lotnictwa, kult. Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Inowrocław, Toruńska 21, tel. 274.

JULICZ WACŁAW. Reżyser. * 28. 9. 1889 w Warszawie. S. Edwarda i Kazimiery z Zapałkiewiczów. Uk. gimn., ak. handl. w Wiedniu i szk. aplik. teatrów rząd. warsz. W 1920 kier. teatru polowego. Reżyser od 18 lat. Kier. lit. teatrów operetk. i rewiowych. Autor licznych przeróbek, utworów scen., skeczy, piosenek, rewii oraz operetki: w języku polskim „Figiel księżyca" i niemieckim: „Der goldene Stern" (Złota Gwiazda), granej na scenach zagr. W ciągu 3 lat prac. na scenach austr., niemieckich i czeskich. Komp. muzykę do licznych piosenek. Prac. w filmie. Czł. Z. A. I. K. S. i Z. A. S. P. Warszawa, Koszykowa 44, tel. 8-87-88.

JULSKI MARCELI JAN. Kompozytor. * 10. 8. 1894 w Petersburgu. S. Marcelego i Antoniny z Karskich. Ożenił się 1. 8. 1920 z Hanną Magnuską. Uk. szk. realną w Petersburgu w 1912, nast. stud. na wydz. mech. Inst. Technol., odbył stud. muz. pod kier. prof. Czernowa w Petersburgu i prof. Rytla w Warszawie. 1918—1922 sł. w w. p. och. Ogł. szer. muz. utw. rewiowych, granych na scenkach warsz., wzgl. utrwalonych na płytach gramofon. Warszawa, Łazienkowska 8, m. 7.

JUNDZIŁŁ ZYGMUNT. Adwokat. * 28. 7. 1886 w Wilnie. S. Hipolita i Marii z Toplickich. Ożenił się 18. 9. 1907 z Marią Naimską. Uk. I gimn. w Wilnie i wydz. prawa uniw. w Warszawie. Zast. prof. prawa cywil. Uniw. Stefana Batorego. W 1915 czł. Kom. Ob. Wil-Kowieńsk., w 1915—1918 czł. Komit. Polsk. W 1925 dziekan Rady Adw., w 1927 i 1932—35 czł. Nacz. Rady Adwokackiej, nast. czł. rady prawniczej, czł. Komisji Kodyfik. 1928—1933 czł. rady miejskiej m. Wilna. 1930—1935 senator R. P. Prez. fund. nauk. im. hr. Umiastowskich. Ogł. art. prawnicze i społ. w Roczniku Prawnicz. Wileńskim i w Słowie. Wilno, Portowa 26, tel. 11-40.

JUNG WŁADYSŁAW JAN. Gen. dyw. w st. sp. * 23. 6. 1870 w Gorlicach p. Krakowem. Uk. szk. realną (1888) i wydz. art. Wojsk. Akad. Techn. (1891). Of. zawod. w. austr. Podcz. w. świat. dow. ost. bryg. art. W 1918 z niew. włosk. zgł. się do A. P. we Francji. W 1919 dca 1 p. a. l. i I bryg. art. 1 dyw. piech. we Francji i w kraju; nast. 13 dyw. piech., po czym insp. art. 2 armii i dca 15 dyw. piech. Po wojnie dca tejże dyw. piech., dca O. K. IV, nast. O. K. II. Uk. kurs. inf. dla wyższ. dców we Fr. Od 1924 gen. dyw. Od 1928 w st. sp. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3. Kraków, Łobzowska 4.

JUNOD EUGENIUSZ BOGDAN, patrz: BODO EUGENIUSZ.

JUNOSZA-DĄBROWSKI WIKTOR, patrz: DĄBROWSKI-JUNOSZA.

JUNOSZA-GZOWSKI ALEKSANDER, patrz: GZOWSKI-JUNOSZA.

JUNOSZA-SZANIAWSKI STEFAN, patrz: SZANIAWSKI-JUNOSZA.

JUR-GORZECHOWSKI JAN TOMASZ, patrz: GORZECHOWSKI-JUR.

JURGIELEWICZOWA Z BUJWIDÓW HELENA. Lek. wet. * 7. 6. 1898 w Krakowie. C. Odona i Kazimiery z Klimontowiczów. Zaśl. 21. 6. 1920 Kazimierza Jurgielewicza. Uk. gimnazj. we Lwowie (1915) i Uniwers. J. Kaz. (1923). 1914 do 1916 sł. sanit. w szpit. Legionów w Krakowie. Od 1917 prac. w „Filarecji", a następn. w P. O. W. jako kmdtka oddz. żeńsk. we Lwowie. Uczest. obr. Lwowa (ranna), nast. sierż. piechoty i ppor. kaw. na fr. Przewodn.: zarz. gł. klubu sport. Rodz. Wojsk. (od 1929), koła Rodz. Urzędn. Kom. Rządu, Koła Rodz. Rez. N. 12; wicepr. ref. stoł. Rodz. Urzędn. w Warszawie. Ogł. w II tomie Wiernej służby: Z Obrony Lwowa — wspomnienia oraz P. O. W. oddz. lwowski, poza tym art. w prasie, pracę: O uodpornianiu psów przeciwko wściekliźnie. Współpr. w red. Kalendarza Rolniczego. Odzn.: K. N. z miecz., K. W. 4. Warszawa, Mokotowska 14, tel. 8-08-72.

JURKIEWICZ STANISŁAW. Dr praw. * 10. 3. 1884 we Lwowie. S. Franciszka i Antoniny z Borcckich. Ożenił się 3. 8. 1919 z Janiną Podgórską. Uk. gimn. w Przemyślu i wydz. prawa Uniw. J. Kaz. Sł. w w. austr. W 1920 ochotn. sł. w w. p. Min. pracy i op. społ. 15. 5. 1926—13. 4. 1929. Notariusz przy wydz. hipot. Sądu Okręg. w Warszawie i del.

Rządu do Rady Ad. Międzynarod. Biura Pracy w Genewie. Prez. Pol. Tow. Ref. Mieszk., Prez. kurat. Fund. Domów Akad. im. G. Narutowicza, wicepr. Izby Notarialnej Warsz., czł. rady nadz. Tow. Osiedli Robotn., czł. rady zarz. Inst. Spraw Społ. Odzn.: O. P. 3, fr. L. H. 4. Warszawa, Kielecka 33-a, tel. 4-37-72.

JURKOWSKI ADAM JAN. Mgr farm. Dr fil. * 23. 12. 1885 w Bolesławie, koło Tarnowa. S. Antoniego i Antoniny z Błaszkiewiczów. Ożen. 18. 2. 1927 z Marią Białecką. Przed w. świat. nal. do Zw. Strzel., po wybuchu wojny, wespół z Z. Radwańską, zorg. i kier. pierwszą apteką leg. w Oleandrach krakowsk. Od 1915 sł. w w. austr., nast. do 10. 1920 w w. p. Por.-apt. rez. Habilit. na uniw. w Poznaniu. Zast. prof. na katedrze farmacji stos. tamże. Czł. zarz. Tow. Farmaceut. „Unitas", czł. Tow. Przyrodn. im. Kopernika, czł. kom. mat.-przyr. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, człon. Polsk. Powszechn. Tow. Farmaceut. Ogł. m. in.: Studia nad metodami ilościowego oznaczania alkaloidów (Poznań 1921), Studia metodą spodogramową Molischa nad surowcami leczniczymi pochodzenia roślinnego (Rocz. Farm. 1924—25), Przyczynek do znajomości budowy anatomicznej liści lulka czarnego i chemicznej natury jego utworów krystalicznych (Poznań 1925); Badania przetworów galenowych na drodze mikrosublimacji (wsp. z Sinieckim, 1928, to samo w jęz. franc.), O niektórych przetworach galenowych V farmakopei szwajcarskiej. Poza tym szereg mn. publik. z zakr. nauk farmaceut. Poznań, Marsz. Focha 64.

JUSTMAN (pseud. JEUSZSOHN) MOSZE. Dziennikarz. Literat. * 15. 6. 1887 w Warszawie. S. Izraela i Mindli z Gajstmanów. Ożen. 23. 4. 1912 z Heleną Degenszajn. Uk. sem. relig. Nacz. red. dz. żyd. Hajnta. Czł. C. K. Sjonist.; czł. wielu inst. filantrop. i społ. Ogł.: powieści In Rebins Hojf (Dwór rabina), Apikorsim (Heretycy); antologia literatury talmudycznej w 6 t. Fon unser alten ojzar (Z naszej skarbnicy). Warszawa, Twarda 16, tel. 5-88-94.

JUSZCZYK JAKUB. Artysta-rzeźbiarz. * 24. 7. 1894 w Żegocinie, pow. Bochnia. S. Jana i Katarzyny z Bobowskich. Sł. w Leg. Pol. Por. rez. Twórca pomników: Dzieci wrzesińskie we Wrześni, wykutego w dębie; Leszka Białego pod Gąsawą, Szopena w Marcinkowie Dolnym; Jeszcze Polska nie zginęła w Białymstoku (dtwo garn.); gen. Dwernickiego w Suwałkach (2 p. uł.); Powstańcom i wojakom, dzieciom poznańskim w Lubaczowie; Chwały artylerii polskiej, w 4 d. a. k.; Marszałka Piłsudskiego w Zamościu (3 p. a. l. Leg.); Krzyku bojowego, znajd. się w Muzeum Nar. w Krakowie; rzeźby z dębów z puszczy białowieskiej: Wyzwolenie, ofiar. Marsz. Piłsudskiemu przez 11 p. uł.; rzeźby: Komendant, ofiarow. Marsz. Piłsudskiemu przez oddz. Zw. Leg. Pol. w Zamościu i w. in. prac. Laureat Pol. Ak. Umiejętn. Odzn. K. N. Zamość.

JUSZKIEWICZ HENRYK. Literat. Prawnik. * 31. 7. 1883 w Warszawie. S. Henryka i Emilii z Chełmońskich. Oż.: 1⁰ w 1912 z Natalią hr. Dzieduszycką, 2⁰ w 1927 z Mają Wężyk-Rudzką. St. na wydz. prawn. Uniw. Warsz. i w Ecole de Droit w Paryżu, dypl. na uniw. w Odessie. Studia spec. lit. i estet. w Sorbonie, stud. społ. w Genewie i Londynie (1908 do 1909). Czynny w ruchu niepodl., areszt. w 1906 jako red. pisma Młodość. W l. 1909—10 prac. w zarz. oświat. Zw. Młodz. i prow. w szk. pryw. w Warszawie tajne wykł. hist., w l. 1911—1914 red. czasop. Sztuka wespół z K. Szymanowskim i St. W. Reymontem. W 1917 uk. kurs wyższ. adm. na Uniw. Warsz.; był pprok. S. O. w Lublinie, nast. radca min. i nacz. wydz. w Min. Skar. W 1921 organiz. polsk. linii okręt., nast. dyr. nacz. i czł. rady Tow. Reklamy Międzyn., wicedyr. ag. telegraf. Prez. Tow. Kultury i Sztuki w Warszawie, od 1935 ref. oświat. i kult. Inst. Nauk. Rzemieśln. im. Marsz. J. Piłsudskiego. Ogł. m. in.: Tworzymy Polskę (poezje), Erotyki i wiersze różne (z przedm. K. Tetmajera), W sprawie sztuki, Rok 1905. Warszawa, Lipowa 4 a.

JUSZKIEWICZOWA MARIA. Literatka. * 31. 12. 1894 w Woroneżu (Rosja). C. Wacława i Marii z Psurułakisów. Zaśl.: 1⁰ rtm. Lion-Lew, 2⁰ por. Wł. Juszkiewicza. Uk. gimn. we Władywostoku, stud. jęz. ang. przy Inst. Wschodn. tam-

że. Prac. w zarz. Tow. Pol.-Japońsk. Czł. zarz. Tow. Pol.-Chińsk. Czł. Tow. Lit. i Dziennik., „Zaiksu", Tow. Art. Ogł.: Krabek i małpka, Tombo małpka i ja, Duży Tomek, Tori-San, Szewczyk Juncze, Święto księżyca, Kasia Leniuszek, Jak Bolek został harcerzem, W nowej rodzinie. Współpr. pism dla dzieci: Moje Pisemko, Płomyk i Płomyczek, Czyn Młodzieży, Przeglądu Wiecz., Rzeczpospolitej, Gazety Warsz., Tyg. Ilustr., Kobiety Współcz. W l. 1931—1932 wygł. w Warszawie kilka odczytów o kobiecie japońskiej oraz wychowaniu dzieci i młodzieży. Warszawa, Alberta I 6, tel. 3-08-75.

JUŚCIŃSKI MELCHIOR LUCJAN. Ks. * 6. I. 1877 w Hrubieszowie. S. Jana i Marceli z Frymanów. Uk. seminar. w Lublinie. Dziekan i prob. w Hrubieszowie. Zał. gimn. w r. 1918 i długol. prez. rady szk. w Hrubieszowie, czł. sejmiku i wydz. powiat., czł. rady miejsk., wicepr. Towarzystwa Szkół Zawodowych. Odzn. K. Z. zł. Hrubieszów, plebania.

JUZWA LEOPOLD. * 11. 11. 1889 w Jaśliskach, pow. Sanok. S. Szymona i Antoniny z Wyżykowskich. Oż. 15. 4. 1923 z Eweliną Suską. Uk. gimn. w Kołomyi, stud. prawo na Uniw. Jana Kaz. Nal. do zw. samokszt. młod. narod. i druż. pol. Sokoła we Lwowie. Prac. w namiestnictwie galic., nast. w starostwach: w Samborze i Strzyżowie. 1923 do 1935 prac. w urz. wojew. śl. 1928 do 1934 komis. prez. Izby Rzem. w Katowicach. 1929 do 1936 prez. rady nadz. Pożyczk. Kasy Rzem. w Katowicach, 1933 prez. Inst. Rzemieśl.-Przem. w Katowicach. Od 1935 czł. zarz. i z-ca dyr. Zakł Ubezp. na Wyp. Inwalidztwa w Chorzowie. Od 1936 prez. Inst. Porady Zawod. w Katowicach. Ogł. art. w prasie codz. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Kopernika 3, tel. 3-21-48.

K

KACZKOWSKI JAN. Dr praw. * 3. 12. 1890 w Kutach p. Kosowem. S. Franciszka i Antoniny z Gentnerów. Uk. gimn. państw. w Kołomyi, nast. wydz. prawa uniw. we Lwowie. 1908—14 czł. Druż. Bartosz. i „Zarzewia". 1914—18 w w. austr. na fr. ros., nast. w w. p. Od 1921 kpt. rez. Star. w Kosowie, Żydaczowie, Zbarażu, Brodach i od 1937 w Czortkowie. B. prez. L.O.P.P. w Brodach; czł. zarz. T. S. L., Z. S. Przew. kurat. bud. domów lud. Odzn. K. Z. sr. i zł. Czortków, Starostwo.

KACZKOWSKI JÓZEF. Prawnik. Ekonomista. * 31. 1. 1876 w Moniatyczach, woj. lubelskie. S. Gustawa i Marii z Jaworskich. Uk. Un. Warsz. Ogł. m. in.: Donacje w Królestwie, Konfiskaty na ziemiach polskich, Zasady prawa akcyjnego, Komentarz do prawa o spółkach akc. oraz artyk. w czasop. ekonom. i prawn. Warszawa, Zielna 35, tel. 6-38-17.

KACZMARCZYK ALOIZY. Wicewojew. stanisławowski. * 31. 5. 1896 w Paczołtowicach, woj. krakowskie. S. Józefa i Balbiny z Banasiewiczów. Oż. 13. 1. 1922 z Olimpią Siennaszko. Uk. gimn. V w Krakowie, nast. Akad. Handl. tamże, stud. na wydz. prawa Uniw. S. B. Jako ucz. czł. Druż. Strzel. w Krakowie. Od 1914 sł. w I bryg. Leg. Pol., nast. w w. p. Od 10. 2. 1922 kpt. rez. Prac. w Banku Polskim w Wilnie. Od 1928 nacz. wydz. społ.-polit. urz. woj. tamże. Star. w Białymstoku, Wołkowysku i Suwałkach. Od 10. 12. 1934 na ob. stan. Wicepr. F. P. Z. O. O. w Wilnie; prez. okr. Zw. Leg. w Wilnie i Zw. Strzel. Prez. L. O. P. P. w Stanisławowie; prac. w zw. b. wojskowych. Odzn.: V. M. 5; K. N.; K. W.; K. Z. zł. Stanisławów, Grunwaldzka 1, tel. 1.

KACZMARCZYK JÓZEF. Ks. Dr Św. Teologii. Art.-mal. Muzyk. * 1. 9. 1871 w Nowym Targu. S. Franciszka i Katarzyny ze Studentowiczów. Uk. wydz. teol. Uniw. Jag., nast. studia teol., biblijne i artyst. w Monachium, Insbrucku, Rzymie i Wrocławiu. B. prof. śpiewu w konserwat. Prof. stud. bibl. N. Test. u. J.; kier. semin.; dziekan wydz. w 1918—19, 1920—21, 1927—28, 1930—31. Org. robotn.-chrześc. na ter. Krakowa; prez. Domu Katol. Akad. Ogł. m. in.: Ireneusz z Lugdunu a nasze ewangelie (1900); Bóstwo Chrystusa istotą ewangelii (1910); Ewangelie — studium krytyczne; jak dawne są nasze ewangelie; Vos estis sal terrae; Męka Jezusa Chrystusa; Charakter Jezusa Chrystusa; Kościół a postęp; szereg artyk. nauk. i kazań. Mal. obrazy o treści relig. w kościołach, m. in.: Chrystus (na Wawelu); Św. Piotr i Paweł (w Bolechowicach); Madonna (we Włocławku); Serce P. Jezusa (w Koźminie); Św. Józef (w Niegowicach); Św. Stanisław Kostka (w Chicago); Św. Jan Kanty (w Winnipeg); oraz portrety. Wyst. od 1896. Kraków, św. Tomasza 26.

KACZMARCZYK KAZIMIERZ. Dr fil. * 2. 2. 1878 w Wiśniczu Starym. S. Jakuba i Marii z Liszków. Oż. 27. 8. 1910 z Władysławą Nikolay. Uk. gimn. klas. w Podgórzu oraz wydz. fil. (historia) Uniw. Jagiel. W 1896 wydal. z gimn. w Bochni za należ. do org. tajn. „Przebudzeni". W czasach akad. przewodn. kom. kontrol. Tow. Wzaj. Pom. uczniów Uniw. Jagiel., współpr. w stow. oświat. W 1918 przeszedł z w. austr. do w. p. jako kpt. 1901—1918 asyst., adiunkt i archiwariusz Arch. Akt Dawn. m. Krakowa; 1919 archiw. Archiwum Skarb. w Warszawie; 1920 wicedyr., 1925 dyr. Archiwum Państw. w Poznaniu; 1922 z-ca kier., 1929—1931 kier. komis. do spraw likwid. niem. w Poznaniu. Sekr. Tow. Mił. Hist. i Zab. Krakowa (1914—1920), II sekr. Kraj. Grona Konserwat. w Krakowie (1913—1920), czł. zarz. Tow. Mił. m. Poznania (od 1923), przewodn. komisji nauk. (1926—1934), Tow. do Bad. Hist. Powst. Wlkp. 1918-19; czł. kom. archiw. m. Łodzi (1926—34). Współred. Kroniki m. Poznania (1923—1926), Rocznika Łódzkiego (1928—1933), Roczn. Hist. (od 1925); red. wyd. kom. hist. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu od 1921. Ekspert do rokowań archiw. w Berlinie (1925).

1930—1932 czł. deleg. do rokowań archiw. z Austrią; od 1933 del. archiw. do wyk. układu archiw. polsko-austr.; od 1928 czł. kom. odbiorczo-zdawczej do wymiany akt z Niemcami. Czł. koresp. Pol. Ak. Um. (1929); czł. zarz. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu; prez. Tow. Mił. Hist. w Poznaniu. Ogł. m. i.: Proces o czarostwo w r. 1688 i 1689 (1901), Podania ludowe w Wiśniczu (1904), Ciężary ludności wiejskiej i miejskiej na prawie niemieckim w Polsce XIII i XIV w. (1910), Libri juris civilis cracoviensis 1392—1505 (1913), Księgi przyjęć do prawa miejsk. w Krakowie 1392—1506 (1913), Das historische Archiv der Stadt Krakau (1914), Katalog archiwum Opactwa Cystersów w Mogile (wspólnie z ks. G. Kowalskim, 1919), Działalność niem. zarz. archiw. w Warszawie w latach 1915—1918 (1923), W kwestii sądu komisarskiego sześciu miast w Poznaniu (1923), Malarze poznańscy w XV w. i ich cech (1924), Przegląd literatury pośw. dziejom Wielkopolski (1925), Acta consularia posnaniensia (1454—1501, 1925, 1931), Akta radzieckie poznańskie 1434—1470 i 1471 do 1501 (1925, 1931), Nasze archiwa w latach 1901—1925 (1926), Literatura archiwalna odrodzonej Polski (1928), Włosi w Poznaniu na przełomie XV—XVI w. Polski (1928), Lokacja Starej Łodzi na prawie niemieckim w r. 1387 (1928), Potrzeby naszych archiwów (1929), Archiwum oo. paulinów na Jasnej Górze w Częstochowie (1930), Liber scabinorum Thoruniensium 1363—1428 (1934). Odzn. O. P. 4. Poznań, Śniadeckich 13 m. 8.

KACZMAREK CZESŁAW MIECZYSŁAW. Ks. Dr nauk ck., polit. i społ. * 16. 4. 1895 w Lisewie, pow. sierpecki. S. Józefa i Bronisławy z Rogieńskich. Uk. sem. naucz. w Wymyślinie, liceum w Płocku, sem. duch. tamże 1922, uniw. w Lille 1926. Wyśw. w 1922. W 1920 ochotn. w. p. Od 1926 prob. kol. polskiej w Bruay les Mines, we Francji, gdzie wybud. par. i zał. ochr. dla dzieci. Po powr. do kraju sekr. Zw. Młodz. Polsk. na diec. płocką do 1931, nast. dyr. diec. Inst. Akcji Kat. Współpr. w Macierzy Szk., Tow. Nauk., Tow. Opieki nad Emigr. Ogł.: L'émigration polonaise en France, Podstawy i organiz. akcji kat. (Warszawa 1930), Walka o duszę dziecka polskiego (Płock 1937) oraz art. z różnych dziedzin w prasie codz. i period. Płock, Mostowa 1.

KACZOR-BATOWSKI STANISŁAW, patrz: **BATOWSKI-KACZOR.**

KACZOROWSKI HENRYK. Ks. Dr Św. Teol. * 10. 12. 1888 w Bierzwiennie Długiej, pow. kolski. S. Andrzeja i Julii z Wapińskich. Uk. gimn. w Kaliszu, lic. i semin. duch. we Włocławku w 1913, Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) i wydz. teol. Uniw. Lubelsk. w 1922. Wyświęc. w 1914. Ucz. strajku szk. 1905. W 1920 ochotn. w. p. Od 1923 prof. semin., od 1928 rektor semin. we Włocławku. Kanonik katedr. Czł. Tow. Eugen. w Warszawie, moderator Sodal. Ziemiańsk. 1925—1928 red. mies. Ateneum Kapłańskie. Ogł. przyczynki i art. nauk. z dziedz. teol. i pedagogiki w Aten. Kapł. Włocławek, Sem. Duch.

KACZYŃSKI KAZIMIERZ. Dr med. * 1. 1. 1882 w Warszawie. S. Emila i Florentyny z Helenkiewiczów. Ożenił 25. 11. 1909 z Marią Miączyńską. Uk. gimn. fil. w Warszawie, stud. na wydz. lek. uniw. w Warszawie, Krakowie, Odessie, uk. w Dorpacie 1907. Jako student prac. w tajn. org. akad. w Warszawie. Ucz. strajku szk. 1905. Sympatyk P. P. S., areszt. i więz. w 1909. W 1920 prac. w szpit. wojsk. Dyr. Szpit. Św. Ducha w Warszawie. Od 7. 4. 1926 doc. uniw. J. P. Od 1908 ogł. szereg prac klinicznych przeważnie z dziedz. chirurgii. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Elektoralna 12, tel. 6-69-63.

KACZYŃSKI ZYGMUNT. Ks. * 15. 10. 1894 w Warszawie. S. Franciszka i Józefy z Kopów. Uk. gimn. i sem. duch. w Warszawie, stud. w Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad). Podczas w. świat. czł. Pol. Kom. Pom. Of. Wojny w Petersburgu. W 1919 poseł na Sejm Ustawodawczy, w 1922 wybr. ponownie. Dyr. Katol. Ag. Pras. Ogł. prace publicyst. jako red. Pracownika Polskiego (1919-20), współred. Nowego Życia od 1922 i red. Rzeczypospolitej. Odzn. k. pap. Pro Ecclesia et Pontifice (1922). Warszawa, Kanonia 16, tel. 2-15-15.

KADECZ JAN GUSTAW. Inż.-elektr. * 22. 2. 1889 w Warszawie. S. Karola i Joanny z Schoenjahnów. Ożenił 9. 7. 1931 z Mieczysławą Zieniewicz. Ucz. do państ. szk. real. w Warszawie, wydal. za udział w str. szk. w 1905, uk. szk. handl. w Mińsku z med. zł. (1908) i wydz. elektromech. polit. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1916). Prac. w zarz. stow. stud. Polaków w Petersburgu (1908—1916). 1916—1919 sł. w marynarce ros. 1920—1921 ochotn. w. p. 1922—1926 org. i wykład. radiotechn. na państw. (uprzednio Y. M. C. A.) kursach radiotechn. przy szk. im. H. Wa-

welberga i S. Rotwanda. Od 1923 prof. i kier. prac. elektrotechn. tej szkoły. Ogł. art. popul. o podst. prawach nauki i elektryczności w zastosowaniu do radiotechniki w tyg. „Ra-dio" (1927—1929) oraz opr. dział „Zasada i budowa odbiornika detektorowego" w pracy zbior. pt. Poradnik dla radioamatorów, wyd. Agencji Wschodn. (1927). Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Kujawska 3 m. 25.

KADEN ADAM. Dr fil. Literat. * 24. 8. 1888 we Lwowie. S. Kazimierza i Walerii z Mayzlów. Ożenił w 1935 z Emilią Siedlecką. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. 1914—1915 sł. w I bryg. Leg. Pol. na fr. ros. Ogł. szereg sztuk teatr., powieści i poezji, m. in.: Prosty nakaz rozsądku (powieść), Dobry uczynek (sztuka). Sen (sztuka). Rabka, N. Świat 107.

KADEN CZESŁAW JAN. Art. dram. * 27. 1. 1885 w Krakowie. S. Gustawa Adolfa i Róży z Hubertów. Ożenił 27. 1. 1918 z Elżbietą Witt. Po uk. gimn., stud. med. w Krakowie, uk. Wyż. Szk. Handl. w Lipsku. Jako of. austr. dostał się do niewoli ros. w 1915. W 6. 1918 wst. do tworzących się oddz. polskich w Rosji wsch., późn. 5 Dywizji Syb. W 1920 w niewoli bolszew., zbiegł, pow. do Polski, gdzie sł. w w. p. Por. rez. Był 1/2 r. w Ameryce, gdzie propag. P. W. K. Wyst. w sztukach: Kres wędrówki (por. Osborne), Papa kawaler, Wiecz. 3 króli (Błazen), Pan Geldhab, Głupi Jakób, Pan Jowialski (Szambelan) i w. in. Odzn.: K. N., K. W., M. 10-l. O. N., fr. K. Woj., M. I. Poznań, Skarbowa 3 m. 4.

KADEN KAZIMIERZ. Dr med. * 27. 12. 1898. S. Kazimierza i Walerii z Mayzlów. Uk. gim. w Krakowie i wydz. lek. Un. Jag. Przew. kom. zdrojow. w Polsce i dyr. zakł. zdroj. w Rabce. Prac. w inst. samorz., zdrojow., Izbie Przem.-Handl. czł. zarz. Zw. Strzel. i Zw. Rez. w Rabce, prez. oddz. P. C. K., wicepr. zarz. Zw. Uzdr. Polsk. Ogł. art. public. z dziedz. gosp. zdroj. Odzn. O. P. 5. Rabka.

KADEN-BANDROWSKI JULIUSZ KAZIMIERZ. Literat. * 24. 2. 1885 w Rzeszowie. S. Juliusza i Heleny z Kadenów. Stud. w konserwat. król. w Brukseli i na uniw. Czynny w pracy niepodl. jako czł. Filarecji, Zw. Walki Czynnej, nast. sł. w I bryg. Leg. Pol., w P. O. W. i w. p. Sekr. gen. Pol. Ak. Lit. i dyr. teatrów T. K. K. T. Dwukr. prez. Zw. Zaw. Literatów Polskich, radny m. st. Warszawy i wicepr. Pen-Clubu. Ogł. m. in.: Niezguła, Zawody, Proch, Zbytki, Piłsudczycy, Iskry. Bitwa pod Konarami, Mogiły, Spotkanie, Łuk, Wyprawa wileńska, Płk Lis-Kula, Wianki, Wiosna 1920 r., Rubikon, Generał Barcz, Wakacje moich dzieci, Przymierze serc, Miasto mojej matki, W cieniu zapomnianej olszyny, Europa zbiera siano, Nad brzegiem wielkiej rzeki, Rzymianie wschodu, Na progu, Lenora, Tadeusz, Mateusz Bigda, Grunt, Hasło, Spiżarnia, Stefan Żeromski, Trzy wyprawy, Pióro, miłość i kobieta, Za stołem i na rynku, Budujmy szkoły, i Pod Belwederem. Odzn.: O. P. 3, K. N., K. W., K. Z. zł., jugosł. Ś. S. 3, belg. Leopolda 2. Warszawa, Boduena 3, tel. 5-08-20.

KADER BRONISŁAW EDWARD ANDRZEJ. Dr med. * 6. 5. 1863 w Wilnie. S. Andrzeja i Anny z Lipińskich. Ożenił z Karoliną Joanną Tender. Uk. uniw. w Dorpacie. Asyst. kliniki chirurg. uniw. w Wrocławiu (1891—97); doc. chir. uniw. w Wrocławiu (od 1897); prof. chir. Uniw. Jag. od 1899. Podczas wojny świat. sł. w w. austr. Ogł. m. in.: Wyjaśnienie przyczyn miejscowego wzdęcia jelit przy niektórych formach niedrożności jelit; Nowy sposób zakładania przetoki żołądkowej w celu odżywiania chorych nie mogących przełykać pokarmów drogą normalną; Nowy sposób utworzenia sztucznego otworu między żołądkiem a jelitem górnym cięciem, przy niedrożności wypustu żołądka; Nowe poglądy na sprawę zapalenia zakaźnego mięśni; Wyjaśnienia przyczyn powstawania tzw. krzywej szyi mięśniowej; Nowy sposób operacyjnego otwierania czaszki w celu udostępnienia mózgu dla zabiegów operacyjnych; Zur Frage des lokalen Meteorismus; Eine neue Methode zur Technik der Gastronomie, zur Belebung der Herzmassage appendicitis. Kraków, Basztowa 4.

KAGAN JAKUB. Muzyk. Kompozytor * 7. 2. 1896 w Nowogródku. S. Morducha i Sary z Kantorów. Uk. szkołę muz. Od 1919 do 1921 sł. w w. p. Ogł. dr. nast. utwory muz.: Na Górny Śląsk (marsz), Skarga miłości (walc), Wspomnienia Bobrujska (marsz), Mary (foxtrot), Cowboy (foxtrot), Afra (fox), Luna (fox), Daisy (foxtrot), Lady Harrison (foxtrot), Derwisz (fox), Tow-To (fox), Wspomnienie (boston), Patrz z uśmiechem na świat (fox) itd. Warszawa, al. Jerozolimska 7, tel. 9-36-20.

KAHAN LAZAR. Dziennikarz. Publicysta. Literat. * w 12. 1885 w Goldingen, na Łotwie. S. Szymona z Mitawy (z Jel-

gawy). Oż. 25. 6. 1910 z Esterą Rudą Jakobowicz. 1908—1915 współred. Lodzer Tageblatt. 1915—1917 red. i wyd. dzien. Warszawer Tageblatt, 1915—1923 Lodzer Folksblat. Red. nacz. dzien. Unzer Express jeden z zał. Żyd. Str. Lud. (1916) 1923—1926 radny gminy żyd. w Łodzi, od 1932 radny gm. żyd. w Warszawie. Ogł.: przekład Ziemi obiecanej Reymonta na język żydowski (1913), almanach lit. Wschód (red. i wyd. 1918). Pionierzy żydowscy przemysłu tekstylnego w Polsce (monografia, 1925), Kapitan Dreyfuss (monogr. w Unzer Express 1935), szereg art., feliet. listów z podr., pow., broszur polit. Warszawa, Nowolipki 32 m. 13, tel. 12-21-64.

KAIM WAWRZYNIEC. Art.-rzeźbiarz. * 17. 7. 1896 w Bochni. S. Piotra i Agaty z Kalarusów. Uk. gimn. w Bochni, Państw. Szk. Przem. Art. w Zakopanem, 2 sem. Ak. Szt. Pięk. w Warszawie. Od 1917 sł. w w. austr., nast. do 1921 w w. p. na fr. wsch. Rzeźbi w kamieniu, drzewie i marmurze. Wyk. m. in. popiersia: Paderewskiego (1929), Staszica (1931) dla szk. powsz. w Chodzieży oraz szereg portr. wybitn. osob. Wyst. w Tow. Przyj. Szt. Pięk. w Poznaniu. Odzn. K. W. Poznań, Poznańska 50.

KAJETANOWICZ DYONIZY. Ks. Infułat. * 8. 4. 1878 w Tyszkowcach, pow. Horodenka. S. Kajetana i Marii z Zajączkowskich. Uk. teol. na uniw. we Lwowie. Wyśw. w 1903 tamże. Prepozyt Kapit. Orm. i prob. katedry orm. we Lwowie. Prac. charytatyw. i społ.-oświat. Ogł: Jasełka, gdy się Chrystus rodzi, 1922, Na historycznym szlaku, (monogr. par. śniatyńskiej 1919), Odnowa i rekonstr. katedry ormiańskiej we Lwowie, Przew. po katedrze. Lwów, Ormiańska 13, tel. 2-44-39.

KAJETANOWICZ OTTON. Przemysłowiec. Handlowiec. * 14. 11. 1886 w Zagórzu (Mlp.). S. Jakuba i Melanii z Loefflerów. Oż. 31. 1. 1922 z Janiną Rohozińską. Uk. gimn. Sobieskiego w Krakowie oraz Akad. Handl. w Wiedniu. 1914—18 sł. w w. austr. na fr. ros., włoskim i rum., 3-kr. ranny. 1918—1921 sł. w w. p. Por. rez. Nast. do 1926 prac. w przeds. wł. Od 1926 w przem. śl. Dyr. adm.-handl. Rudzkiego Gwar. Węgl. Czł. zarz. Gw. Węgl. i radca Izby Przemysł.-Handl. w Katowicach. Prez. Rodz. Rez., L. M. i K., chóru „Słowiczek" Straży Przedn. Ruda Śląska, Mickiewicza 2, tel. 5-21-54.

KAKOWSKI ALEKSANDER. Ks. Dr praw i Św. Teol. Prymas-arcbp-metropolita warsz. * 5. 2. 1862. S. Franciszka i Pauliny z Ossowskich. Kszt. się w Pułtusku i w Warszawie, gdzie uk. semin. duch. Nast. stud. w Ak. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) i na Uniwersyt. Gregoriańskim w Rzymie. Wyświęc. 30. 5. 1886 w Warszawie. W t. r. wik. par. św. Andrzeja w Warszawie. W roku nast. prof. sem. duch. w Warszawie, wykł. prawo kanon., teologię paster., homilet. oraz liter. polską. W 1898 regens semin. i rektor kośc. p. w. św. Józefa Oblub. oraz kanonik hon., w 1901 kanonik gremialny Kapit. Warsz. 7. 5. 1913 arcbp. metrop. warsz. sakrę otrz. 22. 6. 1913 t. r. w kościele św. Katarzyny w Petersburgu. 14. 9. 1913 objął archidiecezję. Podczas wojny świat. czł. Tymczasowej Rady St. i Rady Regenc. Król. Polskiego. 28. 10. 1919 konsekr. na arcbpa tyt. Lepanto ówcz. nuncjusza apost. Achillesa Ratti (ob. papieża Piusa XI). Kreowany 15. 12. 1919 przez papieża Benedykta XV kard.-prezbiterem tytułu św. Augustyna. Czł. kongreg.: Sakramentów, propag. wiary, seminariów i uniw. oraz adm. tzw. Reverenda Fabricae di S. Pietro. Ogł. szereg art. z zakr. prawodawstwa kośc. w Polsce, m. i. pracę O powadze rytuału piotrkowskiego ze stanowiska prawno-historycznego. Preliminaria kodeksu Piusa X (1912), Vade-mecum pro nuntiis apostolicis in Polonia (1912). Współpr. w Podr. Encykl. Kośc. Odzn.: O. B. (1925), O. P. I (1922). Warszawa, Miodowa 17.

KALABIŃSKI STANISŁAW. Płk * 13. 11. 1890 w Sosnowcu. S. Michała i Tekli ze Szkaców. Oż. w 1922. Uk. szk. śr. w Będzinie, stud. w W. S. H. w Warszawie. Za działaln. niepodl. areszt. i wysiedl. z Król. Polsk. Od 1912 czł. Polsk. Druż. Strzel., gdzie uk. kurs instr. i ofic. Od 8. 1914

w I bryg. Leg. Polsk., 2-kr. ranny. Po kryz. przys. intern. w Beniaminowie. Od 4. 1918 w Polsk. Sile Zbr., dca komp. w szk. podof. W w. p. kmdt tej szk. Na fr. dca baonu 3 p. p. Leg. i 24 p. p. Po wojnie m. in. dca bryg. K. O. P. Prac. społ. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., pap. Lat. zł.

KALANDYK STANISŁAW. Fizyk. * 24 11. 1885 w Kamieńcu Pod. S. Józefa i Józefy z Piątkowskich. Uk. gimn. w Kamieńcu Pod. z med. zł. i wydz. fiz.-matemat. uniw. w Kijowie; stud. w Lipsku, Cambridge i Manchester. Prof. zwycz. fizyki uniw. w Poznaniu. Ogł. prace nad absorbcją światła w barwnikach i nad zjawiskiem fotoletr. w izolatorach, cykl prac o jonizacji par i gazów w wysokich temperaturach, prace nad przewodnictwem elektr. płomieni, cykl prac o zjawisku termionowym w halogenach, serię publikacyj pośw. zjaw. elektr. i optycznym, zachodzącym przy eksplozjach materiałów wybuch. oraz podr. fizyki dla medyków i biologów. Poznań, Fredry 10, tel. 11-59.

KALBARCZYK JANUSZ. Sportowiec. * 13. 6. 1910 w Warszawie. Oż. w 12. 1937 z Jadwigą Nowacką. Stud. politechn. Sport uprawia od 1928, w którym zdobył mistrz. szkół w jeździe szybkiej na łyżwach. W 1929 mistrz Polski. Najlepszy polski łyżw. wyścig. Mistrz wysokich Tatr; dwukr. mistrz. narodów słow.; na mistrz. świata i Europy zajm. zawsze dobre miejsca. Na igrz. Olimp. (1936) w biegu na 5 km 12 miejsc., a w biegu na 10 km 9, mając wynik lepszy od dotychcz. rekordu olimp. Posiada wszystkie rek. polskie w jeździe szybkiej; 500 m w 46 sek., 1000 m w 1 min. 34,4 sek., 1500 m w 2 min. 27,1 sek., 3000 m w 5 min. 16,2 sek., 5000 m w 8 min. 46 sek., 10 000 m w 17 min. 54 sek. Ogółem rekordy polskie popr. 33 razy. Czł. A. Z. S., nast. Warszawianki.

KALETA ERNEST. Dr nauk polit. Przemysłowiec. * 7. 1. 1906 w Chorzowie. S. Karola i Marii z Cypionków. Uk. gimn. w Chorzowie, stud. matem. na uniw. w Warszawie, nauki handl. i ekon. w Wiedniu, Zurichu i Bernie. Prac. na polu bezp. pracy w górnictwie. Dyr. i właśc. wytw. aparat. tlen. p. f. „Chron". Czł. Inst. Przeciwgaz. Śląsk. i Gdyńskiego. Ogł.: Przemysł Polski i podstawy jego rozwoju, O aparatach przeciwgazowych względnie o ratownictwie ze specjalnym uwzgl. ratown. w górnictwie. Wprowadz. szereg ulepszeń do przeciwgaz. maski tlenow. Katowice Sienkiewicza 22, tel. 3-37-63.

KALETKA HENRYK ADAM. Archiwista. Historyk. * 22. 12. 1887 w Wielichowie. S. Marcina i Antoniny z Gryglewiczów. Stud. na wydz. filoz. uniw.: w Strasburgu, Berlinie i Roztoce. Kustosz Archiwum Państw. Czł. Kom. Hist. T-wa Przyj. Nauk w Poznaniu. Ogł. m. in.: Zagadnienie zasadnicze przy porządkowaniu aktów niemieckich. Poznań a Henryk Walezjusz, Z przeszłości miasta Wielichowa 1429—1929 (Śrem 1929). Odzn. K. Z. zł. Poznań, Góra Przemysława 1.

KALINIEWICZ STANISŁAW. Dr med. * 11. 2. 1893 w Gródku Jagiel. S. Mieczysława i Kazimiery z Bogusławskich. Uk. gimn. w Rzeszowie i wydz. lek. Uniw. J. Kaz. Od 1914 sł. w w. austr., nast. w w. p. Od 1921 kpt.-lek. rez. 1. 7. 1923 do 31. 3. 1925 asyst. oddz. chir. szpit. miejsk. w Poznaniu; 1. 10. 1925 — 1. 2. 1929 ord. oddz. chir. szpit. miejsk. w Kaliszu; 15. 8. 1929 — 15. 4. 1930 dyr. szpit. powiat. w Nadwórnej. Ob. dyr. szpitala w Kołomyi od 15. 4. 1930. Przewodn. Zw. Lekarzy R. P. obw. Kołomyja, del. Izby Lek. Ogł. szereg prac, m. in.: O raku u 16-letniego chłopca. O gruczołach przysercowych. O aparacie Harterta. O aparacie Atrombit. O wskazaniach operacyj ostrego zapalenia wyrostka ślepej kiszki. O postępowaniu w przypadkach nagłego zatrzymania się moczu. O zabiegach krwawiących we wrzodzie żołądka. O wyleczeniu pęknięcia dwunastnicy. O przetaczaniu transfuzji krwi. Odzn. M. 10-l. O. N. Kołomyja, Marsz. Piłsudskiego 49, tel. 16.

KALINOWSKI EDWARD KSAWERY. Mjr dypl. w st. sp. * 3. 12. 1891 w Warszawie. S. Józefa i Antoniny z Więcławskich. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie, nast. stud. na wydz. przyr. Sorbony, uk. szkołę ofic. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1915) i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1923). Ucz. strajku szk. 1905; czł. org. szk. P. P. S. W 1914 sł. w Leg. Puławskim, nast. w Bryg. i Dyw. Strzel. Polsk. oraz w I Korp. Wsch. do rozbroj. Ucz. rozbr. Niemców w Warszawie, nast. sł. w w. p. W 1920 ciężko ranny. Od 1926 w st. sp. Do 1932 sekr. konsulatu w Nicei. Od 1933 komis. Kas Chorych; do 1935 dyr. Ub. Społ. w Zakopanem, nast. w Siedlcach. Prez. Zw. P. O. W., czł. zarz. Zw. Rez., przew. miejsk. komit. pomocy dzieciom i młodz. Ogł. podręcznik dla obsługi kb. masz. w 1917. Odzn.: K. W., M. 10-l. O. N. Siedlce, Kolejowa 16.

KALINOWSKI KAZIMIERZ. Inż.-arch. * 26. 1. 1893 w Warszawie. Uk. szk. śr. tamże w 1912. Stud. archit. na politechn. w Rydze (1912—1915), nast. w Warsza-

wic (1916—1922) z przerwą wojskową 1918—1920. 1922—1935 prakt. w bud. wiejsk. 1921—1929 prac. w Zw. Kółek Roln. jako instruktor bud. wiejsk., 1929 do 1935 w Min. Roln. i Ref. Roln., prow. prace na wsi w zw. z przebud. ustr. roln. 1928—1935 archit. m. Piaseczna (woj. warszawskie). Od 8. 1935 insp. budowl. zarz. miejsk. Warszawy. Wyk. szereg proj. i prac budowl. Udz. w konk. archit. W 1927 uz. I nagr. na konk. Warsz. Tow. Higien. na typ domu mieszk. dwurodzinnego; w 1928 II nagr. i realiz. proj. bud. zagr. wzorowej na konk. sejmiku w Rawie Mazow. Ogł.: Porad. budowl. dla rolników (Warszawa 1929); Najważn. wiad. o budynkach wiejskich w pracy zbior. pod red. Wł. Sawickiego pt. Encyklop. porad. gospodarza wiejsk. (Warszawa 1929);. Proj. architekt. i budowa domu lud. w pracy zbior. pod red. W. Sosińskiego pt. Dom Ludowy, cz. I (Warszawa 1927); Jak naprawiać i utrzymywać budynek (Warszawa 1934); Wykł. pt. Zasady budownictwa wiejskiego (1931); szereg art. w czasop.: Przew. Ubezpiecz.; Porad. Gospod. Wiejsk.; Rolnik i Zagroda; Polska Oświata Pozaszkolna; Rolnictwo; Dom, Osiedle, Mieszkanie; Cement. Sekr. Koła Architektów w Warszawie (1923 do 1933); przew. sekcji bud. wiejsk. Stow. Archit. R. P. Warszawa, Raszyńska 58, tel. 8-08-73.

KALINOWSKI STANISŁAW. Fizyk. * 21. 3. st. st. 1873 w Łebedynie (Ukraina) S. Franciszka i Aleksandry z Głowackich. Oż. w 1899 z Marią Anielą Olecką. Uk. gimn. w Kijowie z med. zł. (1890), następnie wydz. matemat. uniw. tamże (1896). 1896 r. do 1897 asystent przy katedrze fizyki uniwersytetu kijowsk. i obserwat. meteorol. tegoż uniw. Od 1899 w Warszawie, prac. na polu pedag. w polsk. szk. pryw. Zorg. przy Muzeum Przem. i Roln. w Warszawie gabinet fiz. dla uczącej się młodz. polsk. W 1902 wyk. w prac. Roentgena w Monachium pracę konk. nagr. przez wydz. fil. tamt. uniw. Org. pierwszego wolnego wydz. matemat.-przyrodn. przy M. P. i R. w 1906. Dyr. oddz. odczytów przy tymże Muzeum. Prow. syst. bad. magnetyzmu ziemskiego na ziemiach polskich. Inicjator pierwszego polsk. obserwat. magnet. zbud. w 1914 w Świdrze p. Warszawą. 1915 do 1918 w Kijowie. Prac. w szk. polsk.; zał. i redak. Przeglądu Nauk. i Pedagog. Po wybuchu rewolucji kier. wydz. oświaty, Polsk. Komit. Wykonaw. na Rusi, po utw. rządu ukraińsk. kier. dep. oświaty w Min. Spr. Polskich. W 1918 kier. prac. fiz. Min. Przem. i Roln. w Warszawie, nast. na Inst. Fiz. Uruch. obserwat. magnet. w Świdrze, włącz. do sieci międzynarod. Wykł. Wolnej Wszechn. Polskiej (rektorem w ciągu 5 lat). W 1919 radny m. st. Warszawy i czł. deleg. szkolnej rady. W 1920 czł. Rady Obrony Stolicy. W 1921 objął katedrę fizyki na Polit. Warsz. 1922—1927 senator i przewodn. kom. oświat. Senatu. 1928—1930 poseł na Sejm i przewodn. kom. oświat. Sejmu. Również prow. prace nad zdjęc. magnet. całej Polski, uk. w 1930. W l. gimn. czł. tajnej polsk. korpor. uczn. w Kijowie, w l. stud. czł. polsk. korp. stud. Czł. P. P. S. na ter. Kijowa. W okr. strajku szkoln. inicjator i org. Polsk. Zw. Nauczyc.; zał. i pierwszy red. czasop. Nowe Tory. W 1911 zał. i redag. czasop. mat.-fiz. Wektor. Jeden z org., nast. prez. Polsk. Tow. Fiz.; org., nast. prez. (czynny, później honor.) Zw. Zawod. Nauczyc. Pol., czł. Król. Tow. Astron. w Londynie, Franc. Tow. Astron., Franc. Tow. Fiz., Pol. Tow. Chem., Tow. Przyr. im. M. Kopernika, Warsz. Tow. Polit., Warsz. Tow. Geofizyków, Międzyn. Kom. Magnetyzmu Ziemsk. i Elektr. Ziemsk. Ogł. 27 prac nauk. w jęz. polsk., franc., niem. i angielskim, m. in.: O działaniu następczym przy podwójnym załamaniu światła w cieczach elektrycznie odkształconych i przy magnetycznym skręcaniu płaszczyzny polaryzacji w cieczach, Levé magnétique de la Pologne, Résultats des observations magnétiques à Świder dans le cours des années 1921—1929, Résultats des observations magnétiques à Świder (1930—1933), oraz art. w Terrestrial Magnetism i Transactions of the Meetings of the International Geodetic and Geophysical Union; przeszło 30 prac dydakt.; 2 monogr.; podr. Fizyka i Nauka fizyki; popularne: Magnetyzm ziemski i Elektryczność ziemska (przy współautorstwie córki Zofii); przekł.: Rachunek różniczkowy i całkowy ,,Lowe'a (łącznie z W. Wojtowiczem) i Dzieje świecy Faraday'a'' (łącznie z żoną Marią). Czł. hon. Wolnej Wszechn. Pol. oraz Muzeum Przem. i Roln. Odzn.: K. N., O. P. 4. Warszawa, Górnośląska 26, m. 3.

KALINOWSKI WŁADYSŁAW. Muzyk. Pedagog. * 8. 10. 1880 w Wilnie. S. Adama Józefa i Weroniki z Nawrockich. Oż. w 1905 z Jadwigą Jakóbowską. Uk. szk. śr. w Wilnie i wyższą szk. muz. w Ratysbonie. W okr. 1897—1906 pośw. się pracy oświat. wśród ludu i org. chórów kośc. oraz świeckich. Dyr. Zw. Chórów w Wilnie i od 10 lat dyr. chóru ,,Echo'' tamże. Organista bazyliki wileńskiej. Ogł. szereg art. z zakr. muzyki, występ. w licznych

koncertach organ. i chóralnych oraz w Pol. Radio. Odzn. K. Z. zł. Wilno Oranżeryjny 3, m. 1.

KALINÓWNA-RATNER DORA. Aktorka. * 15. 12. 1905. C. Hermana i Marii. Uk. gimn. fil. i Państw. Szk. Dram. Występ. w teatrach warsz. (m. in. w Cyruliku Warsz.) i w Wiedniu, m. in.: w Murzynie Warszawskim A. Słonimskiego. Odtwórcz. ról charakt. Warszawa, Hoża 1, tel. 8-86-56.

KALIŃSKI EMIL. Inżynier-elektryk. * 17. 10. 1890 w Łodzi. Ożen. z Janiną Ratyńską. Uk. gimn. w Lublinie (1909). Stud. na polit. we Lwowie, nast. w Wiedniu (absol. 1914). Dypl. inż.-elektr. we Lwowie (1922). Od 8. 1914 sł. w Leg. Pol. Z-ca szefa łączn. w Komendzie Leg. Po kryz. przysięg. prac. zawodowo w Łodzi (1917—1918). W kamp. 1919—1920 szef łączn. fr. lit.-białor., nast. w Nacz. Dowództwie. Nast. zajm. szereg wyższych stan. wojsk. Ppłk 1. 7. 1923. Od 15. 4. 1933 minister poczt i telegr. Ogł. prace w czasop. wojsk., m. in.: Ogólne pojęcia łączności (1927). Odzn.: O. P. 4; K. W. Warszawa, Plac Napoleona 8.

KALKUS WŁADYSŁAW JAN. Płk-pil. * 8. 6. 1892 we Lwowie. S. Pawła i Joanny. Mat. we Lwowie, stud. na wydz. prawn. uniw. tamże. Nal. do „Zarzewia". Od 1913 w w. austr. W w. świat. 2-kr. ranny. W w. p. od 11. 1918. Udz. w obronie Lwowa. Nast. pil. i dca eskadry na fr. ros. Po wojnie dca dyonu, pułku i grupy lotn. Wicepr. L. O. P. P., prez. Aerokl. Krakowsk. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum.

KAMIENIECKI WITOLD. Dr fil. * 9. 3. 1883 w Warszawie. S. Feliksa i Marii z Raczyńskich. Ożen. 13. 5. 1911 z Jadwigą Stempkowską. Uk. wydz. fil. Uniw. Jag., stud. na uniw. w Wiedniu, habilit. na Uniw. Jana Kaz. Czł. kom. kasy im. J. Mianowskiego, Tow. Nauk. w Warszawie, kom. hist. Pol. Ak. Um., Inst. Badań Spraw Narod., prez. Zw. Budowy Państwa. Poseł do Sejmu Ustawod. Nal. do P. S. L. „Piast". Senator R. P. Deleg. R. P. na konf. w Rydze. Od 1. 1. 1938 dyr. Bibl. Ord. Kras. Ogł.: Rozwój własności na Litwie przed 1 Statutem, Geneza państwa litewskiego, Idea jagiellońska, Polska nad Bałtykiem, Ograniczenia wyznaniowe w prawodawstwie litewskim. Odzn. łot. 3 Gw. 1. Warszawa, Czerwonego Krzyża 25, tel. 6-85-64.

KAMIEŃSKA Z HARDERÓW LINDA. Śpiewaczka estradowa. * 11. 10. 1888 w Królewcu. C. Ottona i Magdaleny z Mebesiusów. Zaślub. 3. 10. 1912 Łucjana Kamieńskiego. Uk. liceum i semin. nauczyc. w Królewcu, nast. stud. muz. w konserwator. królewieckim oraz śpiew (1917 do 1918) u prof. Teresy Schnabel-Behr w Berlinie. Specj.: oratoria i pieśni klasyczne. Od 1933 nauczyc. śpiewu; mistrzyni techn. poznańsk. chóru archikatedr. Koncert. w Niemczech, Czechosłowacji, Jugosławii, Polsce. Pierwsza wykonawczyni pieśni Ł. Kamieńskiego i Z. T. Kasserna. Poznań, Słowackiego 29 tel. 13-49.

KAMIEŃSKI ALFRED WŁADYSŁAW WINCENTY. Dr praw. Adwokat. * 25. 6. 1887 w Pilznie. S. Władysława i Jadwigi z Kuku'ów. Ożen. 7. 7. 1921 z Ireną Żaba. Uk. gimn. w Wadowicach 1905 i wydział prawa w Krakowie 1910. Od 1905 w Sokole, 1911 do 1914 czł. rady harc. w Wadowicach. Od 1917 w w. austr. na fr. włoskim, nast. w w. p. Ost. prok. sądu wojsk. O. K. Od 1925 mjr rezerw. Prez. Zw. Of. Rez., wiceburmistrz Wadowic, wicepr. F. P. Z. O. O., wicepr. lok. Zw. Rez., czł. zarz. okr. Zw. Of. Rez., czł. sądu dyscypl. Izby Adw. w Krakowie. Ogł. w czasop. prawn., m. in.: O skardze apelacyjnej wzajemnej według nowego postępowania (Przegl. Sąd. Krak.) Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Wadowice, Słowackiego 2, tel. 41.

KAMIEŃSKI ANTONI. Inżyn. * 13. 6. 1878 w Łodzi. S. Michała i Jadwigi z Jelców. Ożen. 30. 11. 1918 ze Stanisławą Gajewską. Uk. gimn. w Radomiu. Stud. na Uniw. i Politech. Warsz. Inż. dyplom. w Leoben. Założ. stow. akad. „Zjednoczenie", za co w 1899 wydal. z Polit. warsz. z zakaz. wyższych stud. w państwie ros. Czł. Centr. K. Nar. Przed w.

świat. prac. w hutach na G. Śl., Śl. Ciesz. i Morawach. Dyr. huty Stąporków. Od 1918 star. pow. koneckiego, w 1919 wojew. w Łodzi. 10. 3.—14. 12. 1922 min. spr. wewn., Nast. prez. Modrzejowskich Zakł. Górn.-Hutn. Sędzia handl. w S. Okr. w Warszawie. Czł. wielu org. społ. Odzn.: K. Z. zł., Kor. Rum. 1, Warszawa, Krucza 14, tel. 8-83-92.

KAMIEŃSKI BOGDAN EDWARD STANISŁAW. Dr fil. Chemik. * 14. 3. 1897 w Oświęcimiu. S. Władysława i Jadwigi z Kuhnów. Ożen. 26. 8. 1924 z Julią Natanson. Uk. Uniw. Jagiel. stud. na uniw. w Londynie. 1915-18 sł. w w. austr. na fr. włoskim. Ppor. rez. B. prof. Politechn. Lwowsk., ob. prof. Uniw. Jagiel. Wicepr. oddz. krak. Tow. Chem. i red. Kroniki Chem. Ogł. m. in.: Ueber eine neue Methode der potentiometrischen Massanalyse (1928), Kilka uwag o tzw. flotacji (1931), O zależności składu mieszanin azeotropowych od temperatury wrzenia (1931), wespół z asyst. K. Karczewskim Wpływ jonów potasu, amonu i wodoru na przebieg Galettiego (1931), O flotacji (1932). Wsp. z J. Inglotem i E. Kamieńskim: Studia z dziedziny analizy spektralnej (1933), Potencjały adsorpcji jonów i dipoli (1934), Teoretyczne i doświadczalne studia nad metodą otrzymywania wody ciężkiej (1934). Wespół z M. Myronowiczem: Szybkie oznaczanie cynku w rudach (1934), wespół z W. Gosławskim: On the Influence of Hydrogen Ions on the Dielectic Potential of the Stereoisomerides Quinine and Quinidine (1935) i in. Kraków, Krowoderska 37, tel. 1-02-64.

KAMIEŃSKI JAN WIKTOR. Ks. * 16. 8. 1881 w Grabowie, woj. lubelskie. S. Wacława i Marii z Ołtuszewskich. Uk. szk. śr. i sem. duch. w Lublinie, kursy katechet. w Warszawie, społ. w Poznaniu i w Krakowie. Wyświęc. 1906. Za cz. gimn. prac. w kółk. samokszt. 1906—1910 pref. I-szej szk. pol. w Białej. Prez. Mac. Szk., zał. Tow. Wpisów Szkoln. 1911 do 1923 pom. proboszcza w Knychówku. Prac. w licznych org. społ., roln. kult.-oświat. i spółdz. Więz. przez wł. niem. W 1923—29 dziekan w Łukowie. Czł. zarz. P. C. K., org. schr. dla chłopców, prez. Tow. Przyj. Armii, org. pracy społ. Od 1929 dyr. diec. Inst. Akcji Kat. Szamb. Jego Św. i kanonik Kapit. Siedleckiej (Podlask.). Red. Katolick. Mies. Podlask. Ogł. art. i ref. w prasie relig. Siedlce, Floriańska 1.

KAMIEŃSKI MICHAŁ. Art.-rzeźbiarz i mal. * 13. 8. 1893 w Mohylowszczyźnie. S. Aleksandra i Michaliny z Burdzickich. Uk. korpus kad. w Połocku i szk. wojsk. w Petersburgu. Od 1914 sł. w w. rosyj. Od 21. 11. 1917 r. w I Korp. Wschodn. do demobiliz. Po przybyciu do Warszawy, podczas okupacji niem., wst. do P. O. W. Uczestn. rozbr. Niemców. Następ. sł. w w. p. Od 1924 mjr. Od 1929 w st. sp. Studiował rzeźbę i malarstwo w Petersburgu u prof. Ak. Sztuk Pięk. Ginzburga i Beklemiszewa, później u Piusa Welońskiego. Z dzieł malarskich. wyk. m. in. portrety Marsz. Piłsudskiego i Marsz. Focha (ofiar. Wyższ. Szk. Wojen.); gen. Dowbór-Muśnickiego (of. Stow. Dowborczyków); gen. Wł. Sikorskiego. Z rzeźb: Babcia, Rolnicy (of. marsz. J. Piłsudskiemu); popiersie płk. Faury (of. Wyższ. Szk. Woj.); pomnik Napoleona (of. Wyż. Szk. Woj.); pomnik Dowborczyka na wybrzeżu Kościuszkowskim w Warszawie; proj. pomnika Kościuszki, wyróżniony na konk. w Zachęcie warsz., rzeźba-miniatura „Żołnierz Polski"; pomnik Żwirki w Dęblinie; duży pomnik Żwirki i Wigury, rzeźba - min. Żwirki i Wigury. (w brązie) dla Aeroklubu R. P. (1935); rzeźba „Ogrodnik"; Paderewski; rzeźba-portret „Uśmiech Marszałka", Marszałek Piłsudski z buławą oraz cały szereg innych. Warszawa, Flory 1, m. 8.

KAMIEŃSKI MICHAŁ. Astronom. Geodeta. * 24. 11. 1879 w Rosji. S. Michała i Ireny z Bojakowów. Ożen. 15. 7. 1909 z Marią Jaxa-Dębicką. Uk. gimn. w Pskowie oraz uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) z dypl. I st. w 1903. 1920—1922 służył w wydz. hydrogr. ces. mar. japońsk. w Tokio. Zał. i pierwszy dyr. obs. morsk. we Władywostoku. Od 14. 2. 1930 prof. zwycz. astronomii Uniw. J. P. Ogł. przeszło 70 prac nauk. z różnych działów astronomii, głównie z mechaniki niebios, magnetyzmu ziemskiego, hydrografii, hydro-meteorologii oraz z geodezji wyższej. Czł. hon. Królewsk. Tow. Astr.

w Anglii, czł. Polsk. Ak. Um., czł. Tow. Polsko-Jap. od 1923. Warszawa, al. Ujazdowskie 6, m. 8, tel. 8-77-70.

KAMIEŃSKI-DOŁĘGA ŁUCJAN. Dr fil. Muzykolog. * 7. 1. 1885 w Gnieźnie. S. Maksymiliana i Anieli z Giersbergów. Ożenił 3. 10. 1912 z Lindą Harder. Uk. gimn. we Wrocławiu, tamże stud. muz. pod kier. Maxa Filke, w okr. 1903—10 stud. muzykologię na wydziale fil. uniwersyt. w Berlinie u H. Kretzschmara i J. Wolfa, oraz kompozycję w Państw. Ak. Muz., tamże u M. Brucha. W 1910 uz. d-rat. Prof. muzykol. i dyr. zakł. muzykol. uniwers. w Poznaniu; zorg. w 1930 pierwsze w kraju archiwum fonograf., zawierające około 3000 fonogramów pieśni i muzyki ludu polsk. Ogł.: Die Oratorien von Johann Adolf Hasse (Lipsk 1912), Zum tempo rubato (j. w. 1918), Jan Stobeusz z Grudziądza (Poznań 1928), Monografia pieśni zmówinowej z Kaszub Płd. (Warszawa 1934), Pieśni ludu pomorskiego, cz. I, Pieśni z Kaszub Płd. (Toruń 1935). poza tym liczne art. w czasop. i dziennikach polsk. i niem. Kompozytor: Arbeitslieder, 60 pieśni do słów wł. (Berlin 1907), Sonata na skrzypce i fortepian (Warszawa 1921), Fantazja kolędowa na fp. (tamże). Polskie pieśni ludowe (tamże). Kaszubście Nuti (tamże 1935); niewydana Symfonia Wielkanocna (ork., chór i sopran solo); wystaw. w Poznaniu w 1929 operę komiczną „Damy i Huzary", poza tym skompon. kilkaset pieśni solowych, utworów chórowych, fortepianowych i in. Poznań, Słowackiego 29, tel. 13-49.

KAMIEŃSKI-KORWIN JAN. Inżynier. * 22. 4. 1898 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Stanisława i Jadwigi z Popławskich. Uk. Inst. Polit. w Petersburgu (ob. Leningrad) i szkołę morską. Od 1919—21 w polskiej mar. woj. Kierown. budowy pierwszych polsk. okrętów woj. (4 monitory), za co otrz. podzięk. w Rozkazie Dz. Min. Spr. Wojsk. Nast. prac. w mar. handl. Dyr. linii żegl. „Sarmacja". Dostarczył pierwsze stat. dla polsk. marynarki handl., zorg. polsk. rybołówstwo dalekomorskie. Ogł. art. z dziedz. morsk. w czasop.: Żeglarz Polski, Rzeczpospolita, Przegląd Techn., Gazeta Handl. i in. Warszawa, Ordynacka 5, tel. 2-38-06.

KAMIŃSKA-LATOSZYŃSKA MARIA. Art.-śpiew. * w Płocku. C. Józefa (kompozytora i skrzypka) i Apolonii z Pawelskich. W 1903 zaśl. Stanisława Latoszyńskiego. Uk. konserwat. w Warszawie oraz stud. śpiew. w Mediolanie. Primadonna opery oraz prof. śpiewu. Wyst. w koncert. na cele narod., społ. i dobrocz. Czł. komit. org. bud. pomn. Chopina i na ten cel dawała koncerty. Kreacje: Halka, Żydówka, Madame Butterfly i w. in. Jedna z zał. opery popul. w Warszawie. Warszawa, Sienna 19.

KAMIŃSKA-TRZCIŃSKA ZOFIA. Art.-rzeźb. * 1890. Stud. rzeźb. w Warszawie i Wiedniu. Wyk. m. in.: Pogankę-fontannę w Łazienkach warsz.; 6 płaskorzeźb w Sejmie; pop. króla Łokietka w Muzeum Narod. w Warszawie; pomn. Kościuszki w Poznaniu; wzór monet złotych 10 i 20 zł; sarkof. Stefana Czarnieckiego w Czarncy; posąg Bolesława Chrobrego w pawil. polsk. na wystawie powsz. w Paryżu 1937. Warszawa, Myśliwiecka 10.

KAMIŃSKI FELIKS STANISŁAW. Płk. * 17. 4. 1888. Stud. na wydz. med. Uniw. Jagiel., uk. wydz. fil. tamże. Od 1912 w Zw. Strzel. Od 8. 1914 w Leg. Polsk. Od 1917 w P. O. W. Od 1918 w w. p. na fr. Po wojnie m. in. z-ca dcy p. art. 1926—1932 zast. szefa Gab. Min. Spraw Wojsk. Nast. dca p. a. p. i grupy art. Prez. Tow. Przyj. miasta — ogrodu Czerniaków. Przeprow. akcję melior. płd. części stolicy. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 6, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L.H.4.

KAMIŃSKI JAN. Dr praw. Mjr K. S. * 17. 7. 1892 w Kołomyi. Nal. do Zw. Strzel. Od 1914 w I bryg. Leg. Polsk. Po kryz. przys. w Pol. Korp. Posił. Nast. prac. w P. O. W. na ter. Mlp. Wsch. W w. p. od 9. 1919. Ogł. m. in.: Historia sądownictwa w dawnej Polsce oraz szer. art. w Wojsk. Przegl. Prawn. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

KAMIŃSKI JÓZEF. Muzyk. * 17. 11. 1903 w Odessie. S. Abrahama i Estery Racheli z Halpernów. Ożenił w 1931 z Marią Wierzbicką. Uk. szk. śr. M. Kryńskiego w Warszawie. Studia muz. pocz. w Warszawie, jako 5-l. dziecko, u prof. H. Hellera; nast. stud. w ak. berlińsk. i konserwat. wiedeńsk. Wyst. publ. od 1915 (kompoz. i skrzypce) u prof.

Kocha, Gàla i Barmasa. W 1928 zał. „Kwartet warszawski" (gr. 1-e skrzypce), który w 1934 otrz. nagr. przech. na konk. im. Marsz. J. Piłsudskiego. Od 1935 koncertmistrz orkiestry symf. Polsk. Radia w Warszawie. Występ. w kraju i za granicą. Warszawa, Królewska 31, m. 47, tel. 5-17-57.

KAMIŃSKI ZBIGNIEW ANTONI. Ksiądz. Dr praw. * 25. 3 1900 w Skierniewicach. S. Stanisława i Marii z Thomasów. Uk. gimn. W. Wróblewskiego w Warszawie, nast. semin. duch. tamże i wydz. prawa uniw. gregoriańsk. w Rzymie. Czł. Straży Obywat. w Warszawie. W czasie wojny polsko-bolszew. ochotn. w. p. Pref. gimn. państw. w Warszawie. Asystent stow. Iuventus Christiana; asyst. Zjedn. Pol. Inż. Katolik. Współpr. Mies. Katechetycznego. Warszawa, Nowogrodzka 48, m. 8.

KAMIŃSKI ZYGMUNT. Artysta.-mal. Rysownik. Grafik. * 22. 11. 1888 w Warszawie. S. Rajmunda Stanisława i Felicji z Telszewskich. Ucz. do V gimn. rząd. w Warszawie; po strajku szk. w 1905 — do gimn. pol. gen. P. Chrzanowskiego. Studia mal. w warsz. Szk. Szt. Pięk., nast. w ak. krak., w 1911—12 w Paryżu, po czym w Rzymie. W 1915 prac. przy org. wydz. architekt. polit. w Warszawie, nast. doc. nauki rys. odręczn. na tymże wydz. W 1920 ochotn. w. p. Od 1921 prof. nadzw. tegoż przedm., a od 1. 4. 1936 prof. zwycz. W 1925—26, 26—27 deleg. rady wydz. do senatu akad. W 1929—30, 30—31 i 36—37 dziek. wydz. Od 1934 wicepr. komit. gł. Inst. Prop. Sztuki. W 1934—35 i 35—36 kier. prac. rys. Ak. Szt. Piękn. w Warszawie. Prace: cykl rys. z natury architekt. Kazimierza n. Wisłą; cykl ilustr. do utw. St. Żeromskiego: Wisła i Opowieść o Udałym Walgierzu; autolitogr.: kościół p. p. Sakramentek na Nowym Mieście w Warszawie, Widok Forum w Rzymie (1923); dek. plafonu i widowni w Teatrze Narod. w Warszawie; proj. i wyk. dekor. w technice „sgraffitto" w domu nr 10 przy Myśliwieckiej w Warszawie; komp. dekor. w auli szk. tramwajów miejsk. na Woli; oprac. kartonów dla Banku Polskiego na wzór bankn. 10 i 50 zł (w obiegu) (1925); graf. inicj. i ozdoby książk. do luksus. wyd. „Chłopów" Wł. St. Reymonta; proj. i wyk. polichr. zdobn. elewacji domu nr 16 na rynku St. Miasta w Warszawie; wzór orła ustawowego i in. Brał udz. w wyst. kraj. i zagr., konk.; na wyst. międzyn. sztuki dekorac. w Paryżu 1925 medal sr. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Myśliwiecka 10.

KAMIŃSKI ZYGMUNT MARIAN. Pedagog. * 2. 1. 1902 w Stanisławowie. S. Leopolda i Adeli z Kahlów. Uk. gimn. państw. w Stanisławowie, nast. wydz. humanist. Uniw. Lubelsk. Prof. Śląsk. Techn. Zw. Nauk.; kier. gab. hist.-geogr. B. człon. harc.; czł. P.O.W. w Stanisławowie (1918-19); nast. ochotn. w. p. Czł. N. H. Z. P., Pol. Zw. Zach. — czł. zarz. lok. i okr. L. M. i K., op. koła szkoln. L. M. i K.; czł. zarz. Zw. Peowiaków; czł. zarz. Stow. Naucz. Szk. Zaw. Okr. Śląsk. Ogł. z dziedz. liter. i społ. Odzn.: M. N., M. 10-l. O. N. Katowice, Rybnicka 5/3.

KAMSKI-MILAN MAKSYMILIAN. Płk dypl. * 10. 10. 1895 w Trzebieńczycach. S. Jana i Marii z Kolców. Uk. gimn., stud. na wydz. roln. i prawn. Uniw. Jagiel., uk. Wyż. Szkołę Woj. (1925). Nal. do „Zarzewia", Harcerstwa i Druż. Strzel. Od 1914 w Leg. Polsk., ost. w 6 p. p. Leg. Pokryz. przys. wciel. do w. austr. Od 9. 1917 kmdt okr. P. O. W. w Nowym Sączu, następnie w K. N. III na Ukrainie. W 1918 na Kubaniu, instr. Legii Ofic., nast. ofic. oper. szt. dyw. gen. L. Żeligowskiego, od 1919 dca baonu 13 p. strzel. (nast. 28 p. p.). W 1920 szef sekcji M. S. Wojsk., nast. szef wydz. w Oddz. V Szt. Gen. Po wojnie m. in. szef. szt. D. O. K., dca p. p., kmdt Szk. Podch. i Ofic. Szk. Piech., dca piech. dyw., pomocn. dcy O. K. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

KANAREK JAKUB MIECZYSŁAW. Dr praw. Adwokat. * 22. 7. 1899 w woj. krakowskim. S. Eliasza i Anny. Uk. wydz. prawny Uniw. Jag. i Szk. Nauk Politycz. w Krakowie. 1917—18 sł. w w. austr., nast. w Armii gen. Hallera, poczym w w. p., w r. 1920 ranny. W 1921 r. zwoln. jako inwal. Prezes Zw. Żydów Ucz. Walk o Niepodl. Polski. Od 1930 do 1932 sędzia grodzki w Katowicach. Pro-

wadzi na Śląsku wzorowe gosp. rolne i hod. bydła. Katowice, Różana 8, tel. 3-22-51.

KANCLER STANISŁAW LUCJAN (pseud. P. O. W. JANOSKI). Bankowiec. * 28. 1. 1898 w Piotrkowie Tryb. S. Lucjana i Eweliny z Kowańskich. Uk. szk. śr. i kursy buch. Od 1909 w harc., od 1916 w P. O. W., Od 1919—1921 w w. p. na fr. czesk. niem. i nast. bolszew. Dyr. zarz. K. K. O. pow. Radomsko. Od 1921 czł. Zw. Strzel., w okresie 1925—28 kmdt. pow. Z. S., prez. zarz. pow. Z. S., czł. kom, rew. Zw. Peowiaków, czł. zarz. P. C. K., czł. kom. rew. Ubezp. Społ. w Piotrkowie. Odzn.: K. Z. sr., M. za W. Radomsko.

KANDZIORA KAROL. Dypl. zegarm. i rytown. * w Drewnie (pow. Żnin, woj. poznańskie). S. Franciszka i Joanny z Mizerskich. Oż. 26. 7. 1919 z Anielą Chrzanowskią. 1901 do 1908 prac. w Sokole na Pomorzu. 1914—17 w grupach dywers. przeciwniemieckich. Od 1918 czł. P. O. W. Czł. rady grodz. B. B. W. R., prezes koła pow. Zw. Peowiaków w Poznaniu, wicedel. Zw. Peowiaków na wojew. poznańskie. Przew. kom. egz. dla mistrzów w zaw. rytowniczym. Ogł. monografię Romana Wilkanowicza (1934) oraz art. z dziedz. zawod. Uzyskał na konk. stow. art. w Poznaniu I nagr. za iluminowanie poezyj R. Wilkanowicza pt. Z krwawych lat. Poznań, Św. Marcina 66, m. 7, tel. 21-38.

KANIOWSKI TADEUSZ LEON. Pedagog. * 7. 9. 1881 w Gręboszowie, wojew. krakowskiego. S. Stanisława i Olimpii ze Strusiów. Oż. 3. 7. 1909 z Michaliną Vrtel. Stud. na wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. Przed wojną czł. T. S. L. i Sokoła. W 1914 wiceskarbn. Pow. Kom. Nar. w Jarosławiu, org. protest przeciw pokojowi brzesk. tamże. Senator R. P. 1922—27, prezes: koła T. S. L., P. B. K., Koła Przyj. Harc.; przew.: sekcji W. F. i P. W. i sekcji propag. obwod. kom. L. O. P. P.; czł. zarz. L. M. i K. Dyr. gimn. im. Wł. Jagiełły w Drohobyczu. Ogł. art. społ. i lit. w pismach codz. i period. oraz wyd. z koment. Ustawę o stos. służb. nauczyc. z r. 1926. Drohobycz, Sienkiewicza 36, tel. 71-88.

KANTOR ROMAN JÓZEF. Sportowiec. * 15. 3. 1912 w Łodzi. Uk. liceum w Paryżu. Jubiler. W 1929 3 m. w zawod. szermierczych szkolno-uniw. w Paryżu, 6 m. w mistrz. Francji. W 1930 czł. druż. zwycięsk. Paryż-Bruksela. W 1935 na nieofic. mistrz. Polski 2 m. w szpadzie. Mistrz Warszawy w 1935 i 1936. Wicem. Śląska 1936. Udz. w druż. zwycięsk. w meczu Polska—Niemcy i w meczu Polska—Węgry.

KAŃSKI GUSTAW. Kpt. żegl. wielk. Kmdr-ppor. w st. sp. * 19.7./1.8.1882 w Szybennej, pow. Starokonstantynów, S. Adama i Anny z Lewandowskich. Oż. z Zofią Bielawską. Uk. szk. realną w Winnicy i Szk. Morską w Odessie. Sł. w ros. Flocie Ochotn. do 1918; w 1916 dow. transport. przewoż. amunicję. W 4. 1918 wst. do A. P. we Francji; nast. oddany do dyspoz. Kom. Nar. Polsk. w Paryżu, skąd przen. do Dep. Spraw Morsk. M. S. Wojsk., prow. ref. szk. mar. handl. Od 1920 insp. Szk. Morsk. w Toruniu. Od 1. 1. 1922 w st. sp. Od 1. 1. 1933 kpt. portu w Gdyni. Od 1928 deleg. Min. P. i H. do izby morsk. przy sądzie grodzk. w Gdyni, od 1931 czł. Kom. Terminolog. Polsk. Ak. Um. Ogł. podr. morskie: Streszczony kurs praktyki morskiej (1922), Opisowy kurs locji (1927). Gdynia, Polska 2, tel. 26-50.

KAPUSTA EUGENIUSZ. Ks. Mgr Św. Teologii. * 4. 9. 1891 w Brodach pow. Iłża. S. Jana i Franciszki z Sokołów. Uk. gimn. i semin. duch. w Sandomierzu, i Ak. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad). Pref. gimn. państw. w Ostrowcu. Sł. jako kapelan w I Korp. Wsch. i w. p. Proboszcz (ppłk) rez. Czł. miejsk. kom. W. F. i P. W., kmdt hufca harc. w Ostrowcu, czł. zarz. Koła Przyj. Harcerzy. Odzn.: K. W., M. N., K. Z. sr. Ostrowiec, Kościelna 26.

KAPUŚCIŃSKI JÓZEF. Pedagog. * 28. 2. 1889 w Martynowie Nowym. S. Mateusza i Anny z Lehoniuków. Oż. w 1920 z Anną Eitmayer. Uk. Ak. Handl. w 1910. Instr. Druż. Sokolich od 1912, w 1915 sł. w Leg. Pol., nast. naucz. szk. handl. w Tarnowie, po czym w Brodach, ost. dyr. szk. handl. w Jarosławiu. Czł. zarz.

L., M. i K., dyr. druk. spółdz., radny miasta i czł. komisji gospod. Ogł. podr. do pisania na maszynie z nowym układ. klawiatury, dostos. do jęz. polsk. (3 wydania) oraz art. w prasie z zakr. spraw gospod. i org. szkoln. Prac. nad udosk. i wprow. uproszczeń do istn. syst. stenografii. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. 10-l. O. N. Jarosław, 3 maja 1.

KAPUŚCIŃSKI STANISŁAW LEOPOLD. Dr med. * 14. 11. 1890 w Warszawie. S. Anzelma i Marii z Kołakowskich. Oż. 2. 8. 1925 z Marią Pietraszewską (inż.-roln.). Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, nast. stud. med. na Uniw. Jagiellońskim (1909—1914), dypl. lekarski w Dorpacie (1915), drat na Uniwers. Warsz. (1928) W l. 1913 i 1914 czł. org. strzel. (Wolny Strzelec) w Krakowie. W 6. 1915 aresztt. przez władze ros. i wywieziony do Petersburga (ob. Leningrad). 1. 3. 1919—1. 4. 1922 służ. w w. p. Doc. Uniw. J. Piłsudskiego; ord. szpit. św. Łazarza w Warszawie. Zał. i czł. zarz. Klubu Lek. Pol.; wiceprz. Izby Lek. Warsz-Białost.; czł. zarz. Nacz. Izby Lek.; czł. sekcji walki z chor. wener. Nacz. Rady Zdrowia; prez. oddz. warsz. Polsk. Tow. Dermatolog.; red. nacz. Przeglądu Dermatolog.; czł. zarz. gł. Polsk. Tow. Dermatolog.; czł.-koresp. jugosłowiańsk. i czechosłow. tow. dermatolog.; czł. międzyn. kom. reformy mianownictwa i klasyfikacji chorób skóry (wybrany na międzynarod. zjeździe dermat. w Budapeszcie 1935). Ogł. kilkanaście prac nauk. z dziedz. dermatologii w czasop. fach. kraj. i zagr., ponadto wygł. odczyty i rozpr. na posiedz. tow. i zjazdów nauk. kraj. i międzyn. Odzn. M. N. Warszawa, Ks. Skorupki 10, tel. 9-25-70.

KAPUŚCIŃSKI WŁADYSŁAW. Dr fil. Fizyk. * 22. 5. 1898 w Tyszowicach, woj. lubelskie. Uk. uniw. J. P., drat 1926, studia specj. w Utrechcie i Berlinie. Mł. asyst. zakł. fizjol. dośw. 1. 4. 1924—31. 12. 1927, adiunkt tamże 1. 10. 1932, doc. fiz. dośw. 28. 6. 1932, prow. wykł. zlec.

KARA STANISŁAW. Dyplomata. * 2. 9. 1893. Abs. filozof. Uniw. J. Kaz. Uk. W. Szk. Woj. (1924). Od 1911 w Druż. Strzel., sł. w II bryg. Leg. Pol., nast. w w. p. Attaché wojsk w Rydze i Tallinie 1927—31. Mjr dypl. rez. R-ca min. w Dep. Konsul. M. S. Z. (1. 6. 1931—1. 2. 1932). Od 1. 2. 1932 w kons. gen. w Lille, od 1. 9. 32 kier. konsul. gen. tamże, od 1. 7. 1935 kons. gen. i r-ca emigr. w Paryżu. Ogł. m. in.: Przewodnik żołnierza (1919), Balistyka (1918), Komendy i rozkazy (1919, 1920), Wyszkolenie pojedynczego strzelca i drużyny (1924); Zbiór ćwiczeń bojowych, Podr. hist. wojsk. powsz. Grecja i Macedonia (1928), Historia wojskowości Grecji starożytnej (1928). Odzn.: V. M. 5; K. N.; O. P. 4; K. W.; M. za W.; M. 10-l. O. N.; łot. 3 Gw. 3; est. Orła 3; Gw. Rum. 4. Paryż, Konsulat Gen. R. P.

KARAFFA-KORBUT GABRIEL MARIAN. Kand. nauk. filolog. * 25. 3. 1862 w Petersburgu. S. Józefa i Amelii z Hulanickich. Oż. w 1906 z Marią Juchnowicz. Uk. gimn. w Petersburgu i uniw. w Dorpacie (1886—90). Prof. Wolnej Wszechnicy Polskiej (1910—34). Kierow. gabinetu filologicznego Tow. Nauk. Warszawsk. Czł. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Literatura Polska od początków do wojny światowej, 4 tomy (Warszawa 1929—31; wyd. II powiększ.); Wstęp do literatury polskiej — zarys metodyki badania literat. (Warszawa 1924); Wyrazy niemieckie w języku polskim pod wzgl. językowym i cywilizacyjnym (Warszawa 1935 wyd. wznow.); Szkice i drobiazgi hist.-liter. (Warszawa 1935). Warszawa, Nowy Świat 72.

KARAFFA-KORBUTT WŁADYSŁAW MICHAŁ. Inż. * 12. 10. 1880 w m. Kopał w Azji Śr. S. Wincentego i Wiktorii z Kuszelewskich. Uk. szkołę śr. w Taszkiencie (1900), wydz. fiz.-matem. uniw. w Kazaniu (1906), wydz. elektro-chem. polit. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1910), studia uzup. w Paryżu. W 1914 złożył egz. na stopień adiunkta elektrochemii. Prac. w Zakł. Obuchowskich w Petersburgu i w instytut. wojsk. tamże w dziale chemii nieorg. W 1922—23 kier. działu w Inst. Gazowym w Warszawie. Od 1923 prof. nadzw. chemii farmaceutyczn. U. S. B. Czł. Polsk. Tow. Chem. Ogł. m. in.: Siły elektrobodźcze a równowaga chemiczna (1910), Ozon i jego zastosowanie (1911), W sprawie działania ozonu na roztwory koloidalne (1911), Działanie katalityczne koloidów na ozon (1912), Ozon i jego zastosowanie w przemyśle i higienie (j.w.), Synteza najgłówniejszych drogich kamieni (1913), Termodynamika w zastosowaniu do de-

zynfekcji (1919), Absorbcja tlenku węgla (1919), Podręcznik chemii nieorganicznej (1922), Radioczynność wody pod wpływem radioczynnych rud (j.w.), Wpływ bromku potasu i innych soli bromu na otrzymywanie soli Bertolleta sposobem chemicznym (1922), Chemia farmaceutyczna (1929), Wpływ sterylizacji na stężenie jonów wodorowych w roztworach do wstrzykiwań (1934). Wilno, Wielka 24, m. 6.

KARAFFA-KRAEUTERKRAFT ZYGMUNT. Inż.-elektr. * 15. 4. 1892 w Warszawie. S. Jakuba i Stanisławy z Korrmanów. Ożenił 17. 3. 1932 z Ludwiką Petrykiewicz. Uk. gimn. w Warszawie, uniw. w Nancy i École Supérieure d'Électricité w Paryżu. B. czł. Filarecji i Zw. Strz. Od 1914 sł. w Leg., nast. w P. O. W., od 1918 w w. p. Zajmował szereg wyższych stanow. w wojsk. techn. Ppłk. w st. sp. Sekr. Gen. Pol. Radia. Czł. zarz. Koła 6-taków, czł. Rady gł. Nacz. Org. Inż., prez. spółek Zrzesz. Inż., czł. Zw. Elektryków Polsk., czł. stow. „Filarecja". Ogł. artyk. w Polsce Zbrojnej, Kurierze Por. oraz w czasop. fach. Odzn.: K. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 3. Warszawa, Rozbrat 32, tel. 9-15-97.

KARASIŃSKA-ŁUKASIEWICZOWA HELENA. Kompozytorka. * 28. 12. 1897 w Warszawie. C. Adama i Cecylii z Kipmanów. Uk. szk. śr., szk. muz. prof. L. Ursteina i kursy muz. prof. Kossowskiego w Moskwie. Czł. Zw. Pracy Obywat. Kobiet. Autorka pieśni i utw. tanecznych, m. in.: Kołysz mnie kołysz, Tak się kończy miłość, Dolly, Twój cień, Smutne jest życie, Ta pieśń jest moją i in. Warszawa, Natolińska 10, tel. 8-19-72.

KARAŚ EDMUND. Dziennikarz sport. * 30. 9. 1904 w Bredeney-Essen. S. Pawła i Franciszki z Eliaszów. Ucz. obr. Lwowa oraz I i III powst. śl., w 1920 ochotn. w. p. Urz. P. K. O. w Katowicach. Red. działu sport. dzien. Polonia, Siedem Groszy, Kurier Wiecz. Koresp. tyg. sport.: Fusball, Kicker, Der Leichtatleth. Zał. K. S. Ruch i org. sportu lekko-atlet. na Śląsku od 1923. Katowice, Powstańców 2.

KARAŚ WACŁAW. Muzyk. Kompozytor. * 10. 6. 1887 w Sedlo (Czechy). S. Jana i Rozalii z Kiljanów. Ożenił 3. 2. 1913 z Bronisławą Bacher. Uk. szk. śr. w Strakonicach, studia muz. w konserw. wiedeńskim (1904—1906). 1904—1918 sł. jako kapelmistrz w w. austr. nast. w w. p. i p. p. do 1926. Od 1926 kapelmistrz Konserwat. Tow. Muz. w Krakowie, Zw. Młodz. Rękodz. i Przemysł. tamże, orkiestrze miejsk., gimn. krakowskich, fabr. „Solvay". Zorg. ork. 6 p. a. l. Ogł. 25 utw. na ork. dętą m.in.: Wiązanka pieśni i tańców góralskich, Polska suita ludowa, Na polu chwały, Polonia Restituta (marsz), Krakowskie dzieci, Marsz uroczysty, Apollo—marsz, Polonez uroczysty, Biały orzeł (marsz), Tenner, niewydane: 4 uwertury, poemat symf., szer. wiąz. pieśni polsk., 2 rewie, 6 walców, 8 pieśni kośc., szereg oprac. instrument. m. i.: fantazja z opery Halka, muz. do operetki Dziewczynka z dancingu. Kraków, Starowiślna 31.

KARBOWSKA-KOERNER MARIA-TERESA, patrz: KOERNER-KARBOWSKA.

KARBOWSKI JÓZEF. Artysta dramat. * 25. 10. 1888 w Krakowie. S. Wawrzyńca i Wiktorii z Ziembów. Uk. gimn. filolog. i szk. dramat. M. Przybyłowicza w Krakowie. Reżyser, dyr. teatrów miejsk. w Bydgoszczy i w Katowicach. Jeden z kier. Reduty w 1926—29. Reżyser gł. i zast. dyr. teatru miejsk. im. J. Słowackiego w Krakowie. Ogł. w Gazecie Bydg. art., aktualia, tł. sztuki z niem. i węg. Role gł.: Jan Kazimierz, Judasz, Franciszek Mor (Zbójcy), Fiedia (Żywy trup) itd. Kraków, św. Jana 2, m. 15, tel. 1-76-82.

KARBOWSKI JÓZEF. Rzeźbiarz. Działacz społ. * 18. 3. 1868 w Piotrkowie Tryb. S. Stanisława i Ludwiki ze Szczepańskich. Od 1893 czł. i org. kół oświat. W 1902 współorg. rzemieśl. stow. wzaj. pom. i kasy kredytowej. W 1905 współorg. Nar. Zw. Robotn. i org. Kilińskiego. B. czł. Tow. Ośw. Narod. Współprac. z komit. strajków szk.; ucz. man. nar.; czł. Zw. Walki Cz. Współprac. ze Zw. Strz. i Leg. Czł. Komit. Tymczasow. Skonfed. Str. Niepodl. B. czł. zarz. i sekr. Kom. Demokrat.; Inicjator i kier. I biura miejsk. pośr. pracy w Piotrkowie. W 1915 wcielił bojówkę Nar. Zw. Rob. do P. O. W. 3-kr. radny Piotrkowa. Areszt. 1918 przez żand. austr. za zorg. strajku chełmskiego.

B. czł. zarz. pow. Zw. Strzel., w. f. p. w., B. B. W. R. oraz komit. obchodów narod. Czł. zarz. i skarb. pow. obw. L. O. P. P.; b. prez. Koła Peowiaków. Autor szeregu art. i wierszy o treści patriot. Odzn.: K. N., K. Z. sr. Piotrków Tryb., Cmentarna nr 4.

KARCZ JAN. Płk dypl. * 16. 10. 1892 w Modlnicy, woj. krakowskie. Uk. szk. śr. w Krakowie oraz wydz. bud. dróg i most. Politechn. Lwowsk. i Wyż. Szk. Woj. (1928). 1914—18 sł. w w. aust. Uczestn. obr. Lwowa. Nast. w w. p., dca szwadr. techn., z-ca dcy i p. o. dcy 1 p. szwol. Po wojnie m. in. dca szwadr. zapas., ref. w Dep. Kaw. M. S. Wojsk., dca p. szwoleżer., szef. Dep. Kawal. M. S. Wojsk. Płk od 1931. Współautor Zarysu hist. wojen. 1 p. szwol. J. P. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 4.

KARCZEWSKA WANDA. Liter. * 5. 12. 1914 w Wieliczce. Uk. gimn. w Kaliszu (1931), stud. filol. klas. na uniw. w Warszawie, uk. Wyż. Szk. Dziennik. tamże (1935). Zajm. się spraw. morsk. i kolonialn. Odb. kilka rejsów zagr., pełn. sł. żegl. na jacht. pełnomorsk. Ogł. report. żegl. w Kur. Por. i wyd. L. M. i K. W 1933 uz. I m. w turnieju poetyckim poznańsk. Promethidionu, w 1937 I nagr. za art. pt. Przyszłość młodzieży w koloniach na konk. pras. L. M. i K., ost. nagr. lit. im. J. Szareckiego za pow. pt. Ludzie spod żagli.

KARDASZEWICZ KAZIMIERZ. Lek. Gen. bryg. w st. sp. * 15. 3. 1855 w Ostrogu. Uk. gimn. w Żytomierzu, wydz. lek. uniw. w Moskwie w 1879 oraz specj. 2-l. kurs w Wojsk. Ak. Lek. w Petersburgu w 1886. Od 1879 sł. zawod. jako lek. w w. ros., w 1918 w oddz. pol. w Odessie i I Korp. Wsch., nast. w Pol. Sile Zbr. i w w. p. W st. sp. od 1924. Ogł. kilka prac z hist. i bibliogr. medycyny w prasie spec. oraz oddz.: Kilka wspomnień z przeszłości (Poznań 1929), Wykaz druków w XV, XVI i XVII w., znajd. się w Bibl. Publ. m. st. Warszawy (nr 35 wydawnictw tejże Biblioteki, Warszawa 1930). Odzn.: K. W., M. N.

KARELUS KAZIMIERZ. Dr med. * 14. 11. 1893 w Krakowie. S. Jana i Marii z Szafrańskich. Oż. 25. 10. 1925 z Różą Walerią Berger. Uk. Uniw. Jagiel. W cz. szk. nal. do Zarzewia i Znicza. W 1914 w Strzelcu, nast. 2. p. uł. w Leg. Pol. na froncie. Uruch. oddz. okulist. w szpit. krak. Wygł. szereg odczytów z dziedz. okulist. na zjazdach lekarzy w Warszawie, Krakowie, Lwowie, Poznaniu. Ogł. szereg prac z tejże dziedz. w czasop. lek. kraj. i zagr. Odzn. K. N. Kraków, Basztowa 1, tel. 1-27-44.

KARKOSZKA JAN. * 15. 8. 1889 w N. Bytomiu. S. Tomasza i Katarzyny z Żaków. Uk. szk. śr. Od 1915 ucz. prac. niepodl. Pol. Kół Młodz. Od 1917 sł. w w. niem. na fr. ros. i franc., ranny 2 kr., inwalida. Nast. czynny w Bytomiu w org. tjn. Od 1919 prac. w policji miejsk. w Mikołowie, jednocz. w P. O. W. brał udz. w II i III powst. śl. i w akcji plebiscyt., 1922 do 1933 kmdt policji miejskiej. W 1919 współzał., nast. prez. zarz. i rady Pol. Zw. Inwal. G.-Śl. 1928—1935 poseł na Sejm R. P. Nacz. gm. Piotrowice Śl. Prez. okr. śl. Zw. Inw. W. P., czł. zarz. gł. Zw. Inw. W. P. 1929—1935, wicepr. Fed. P. Zw. Obr. Ojcz. 1930—1935, wiceprez. zw. b. Kombatantów CIAMAC 1930—1932, ob. prez. honor. Kilkakr. ref. polit. na zjazd. międzyn. Fidacu i Ciamac. Red. nacz. „Inwalidy" 1925 do 1935. Ogł. szer. art. z dziedz. zaopatrz. inwalidzkiego. W sejmie refer. handl. i spraw opieki społ. Odzn.: K. Z. zł., M. za W., fr. L. H. 5. Piotrowice Śl., Matejki 5, tel. 2-51-84.

KARLIŃSKA-HUMMEL STANISŁAWA. Artystka dramat. * w Warszawie. Uk. Instytut Francuski w Moskwie i szkołę dramat. (pod kier. Osterwy w Reducie) Występ. w teatrach miejsk. w Warszawie, m. in.: w Klubie kawalerów Bałuckiego, nast. przez szereg lat w rewii Morskie Oko. Warszawa, Moniuszki 2-a, telefon 2-40-88.

KARŁOWSKI KAZIMIERZ. Ks. Dr Św. Teol. * 3. 3. 1895 w Poznaniu. S. Kazimierza i Izabelli ze Studniarskich. Uk. arcyb. semin. duch. w Poznaniu i Gnie-

źnie, nast. wydz. teolog. uniw. wrocławskiego. Prof. prawa kanonicz. w arcyb. semin. duch. w Poznaniu od 1924; oficjał metrop. sądu duch. tamże; kanonik hon. metrop. kapit. pozn. Ogł. m. in.: Wybór arcybiskupów gnieźnieńskich i poznańskich według bulli de salute animarum i konkordatu polskiego z 1925 r. (Lwów 1930), Uwagi o projekcie prawa małżeńskiego Komisji Kodyfikacyjnej (Poznań 1932); Rozgraniczenie rozporządzeń biskupich według Benedykta XV (Lwów 1935). Poznań, Wieżowa 1, tel. 12-70.

KARŁOWSKI STANISŁAW FRANCISZEK JÓZEF. Ekonomista. Bankowiec. Ziemianin. * 5. 8. 1879. S. Leona i Józefy z Grzymała-Budziszewskich. Oż. 3. 8. 1910 z Różą z ks. Łodzia-Ponińskich († 1920). Uk. gimn. w Poznaniu, ak. handl. w Berlinie i Antwerpii oraz ekonomię polit. w Brukseli. Po 6-l. praktyce w bankach zagr., prac. od 1906 w B-ku Kraj. dla Król. Galicji we Lwowie, nast. dyr. oddziału t. banku w Krakowie, po czym dyr. Banku Przemysłowego we Lwowie. Od 1917 dyr. nacz. Banku Handlowego w Warszawie. Inicjat. i pierwszy prezes w 1918 Zw. Banków w Polsce. Współdz. przy tworzeniu B-ku Cukrown., wicepr. rady tego b-ku. W 1924 pełnom. R. P. do pertrakt. o traktat handl. z Rzeszą Niemiecką. 1925—1930 czł. rady Banku Polskiego. 1930—1935 wicepr. Rady Nacz. Org. Ziemiańsk. w Warszawie. W 1930 senator R. P. z woj. poznańsk., czł. kom. budżet. Senatu, ref. budżetu przedsięb. państw. i monopoli. Prowadzi hodowlę koni i bydła oraz gospodarkę o wysokiej kulturze ziemi. Ogł. prace z dziedziny ekonomii i prod. roln. Szelejewo, pow. Gostyń, tel. Gostyń 40.

KARNY ALFONS. Art.-rzeźb. * 10.11. 1901 w Białymstoku. Uk. Ak. Szt. Piękw Warszawie (1929) i uzyskał pierwsze na wydz. stypendium, które pozwoliło mu odbyć dłuższe studia zagr., po czym osiedlił się na stałe w Warszawie, gdzie pośw. się głównie rzeźbie portret. W 1929 zdobył I nagr. m. st. Warszawy w Salonie Zach., w 1932 odzn. I nagr. na konk. sport., w 1935 Pol. Ak. Um. w Krakowie przyznała mu nagr. za pracę artyst., otrz. I nagr. ze rzeźbę-portr. marszałka J. Piłsudskiego. Wielokr. nagr. na wyst. w I. P. S. i in. 31. 10. 1935 otrz. nagr. artyst. m. st. Warszawy. Asyst. rzeźby na wydz. rzeźby w Ak. Szt. Piękw Warszawie. Wyst. w kraju i zagr. (Niemcy, Belgia, Włochy, Paryż, Sofia, Ateny). Odzn. belg. Leop. II 4. Warszawa, Wspólna 67.

KARPINIEC RUDOLF. Prawnik. * 5. 10. 1886 w Siemianówce, pow. lwowski. S. Atanazego i Ludwiki z Lutzów. Oż. 9. 2. 1918 z Walerią Stankiewicz. Uk. gimn. w Jaśle. Stud. prawn. i nauk polit. na Uniw. Jana Kaz. Praktyk. w sąd. w Dukli, Jaśle, Gorlicach, N. Sączu, Jabłonkowie, Cieszynie, Katowicach. Od 1914 sędzią w Dukli. Czł. kom. egz. dla urzędn. Prez. S. Okr. w Cieszynie. Przew. Kom. Op. Sp. na Śląsku, Kl. Polsk. w Cieszynie, czł. org. społ. Odzn. K. Z. zł. Cieszyn, Ks. Świeżego 12.

KARPIŃSKA ALEKSANDRA KAZIMIERA. Dr fil. Prehistoryk. Archeolog. *24. 8. 1892 w Lesznie Wlkp. C. Juliana i Konstancji z Piwońskich. Uk. liceum w Poznaniu i wydz. fil. Uniw. Poznańsk. (1925). Czł.: Institut international d'anthropologie et d'archeologie w Paryżu, Schlesische Altertumsverein we Wrocławiu, kom. antropol. i archeol. Pol. Ak. Um. Tow. Antropologiczn. w Poznaniu. Ogł. m. in.: Reparacje prehistoryczne w Polsce (1922), Wiadomości o wykopaliskach w pow. jarocińskim (1925), Nowe wykopaliska przedhistoryczne w Wlkp. (1926), Riviera mieszkaniem jaskiniowca (1927), Co każdy wiedzieć powinien z naszej archeologii przeddziejowej (1927), Nowe nabytki działu przedhist. Muzeum Wlkp. w Poznaniu w l. 1923 — 25 (1928), Objets en bronze découverts dans les tombes du cimetière lusacien de Lask et essai de chronologie de ce cimetiere d'après les bronzes (1931), Poznań-Sołacz jako osada wczesnohist. (1935). Odzn. M. N. Poznań, Niegolewskich 19, tel. 13-15.

KARPIŃSKI ALFONS. Art.-mal. * 19.2. 1875 w Rozwadowie. S. Alfonsa i Heleny Barbary z Pyszów. Oż. 30. 11. 1918

z Władysławą Chmielarczyk. Uk. gimn., Szk. Szt. Pięknych w Krakowie i Akad. Szt. Piękn. w Wiedniu (1903). Wyk. m. in.: Rok 1846 (I nagr. Ak. Sztuk Piękn. w Wiedniu), Anioł Pański (1902), Za późno, Pokusy, Pogrzeb żołnierza (1903), poza tym portrety, nagr. na P. W. K., oraz na wyst. w Krakowie i w Warszawie (w I. P. S.). Kraków, Floriańska 19, tel. 188-02.

KARPIŃSKI HENRYK TEODOR. Inż.-chem. * 30. 6. 1873 w Warszawie. Syn Wincentego i Wandy z Kamelskich. Oż. 7. 9. 1897 z Haliną Stanisławą Bartkiewicz. Ucz. do gimn. 2 w Warszawie, matura w Rydze (1892), uk. politech. tamże. Prac. w garbarstwie (1898—1909), nast. przem. włókienniczym, 1905—11 dyr. zarządzaj. Schloesserowskiej przędzalni i tkalni w Ozorkowie. Od 1911 pracuje w przemyśle papiern. jako dyr. Mirkowskiej Fabryki Papieru w Jeziornie, Fabryk Papieru i Celulozy Pabianickiego Tow. Rob. Saenger, od 1932 prez. zarz. „Centro-papieru". Wygł. liczne odczyty w Muzeum Przem. i Roln. oraz w org. chemików i stow. techn. w Warszawie. i Moskwie. Ogł. artyk. z dziedz. garbarstwa, włókiennictwa i papiernictwa. Od 1924 wykł. papiernictwo w Polit. Warsz. Warszawa, Kredytowa 9, tel. 2-41-31 i Podkowa Leśna.

KARPIŃSKI STANISŁAW. Ekonomista. Bankowiec. * 23. 10. 1870 w Raduczu, woj. warszawskie. S. Feliksa i Marii z Grabowskich. Uk. szk. realn. we Włocławku, szk. handl. w Warszawie i studia ekonom. na uniw. lipskim. W 1910 zorg. wsp. z dr. Antonim Rządem Bank Tow. Spółdz. w Warszawie; w 1914 czł. Centr. Komit. Obywat., ławnik magistr. m. Warszawy 1916—17, dyr. nacz. P. K. K. P. 1918—19, min. skarbu w gab. I. J. Paderewskiego 4. 4.—31. 7. 1919, prez. Zw. Banków w Polsce i prez. rady giełdy pieniężn. 1920—22. Senator z woj. łódzk., zrezygn., obejm. w 1924 prez. Banku Polskiego w Warszawie. Ogł. m. in.: Z przeżyć i wrażeń wieśniaka, Zasady działalności banków (1899), Historia rozwoju wielkich banków niemieckich tłum. pracy Riessera (1907), O bankowości w Polsce (1913), Wykłady o bankowości (1916), Projekt ustawy Banku Polskiego (1918), Pamiętnik dziesięciolecia. Odzn. O. P. 2. Warszawa, Grójecka 40, tel. 9-46-66.

KARPIŃSKI STANISŁAW. Mjr-pilot. * 17. 12. 1891 w Piotrkowie Tryb. W 1931, na samolocie Lublin R-X, wyk. lot dookoła Polski, nast. lot dookoła Europy. W 1932 lot ponad Europą, Azją i Afryką. W 1935 wystart. na samolocie Lublin R-XIII-D-r. do lotu do Australii, przerw. na Półw. Malajskim. Ogł. m. in.: Na polskim płatowcu i z polskim silnikiem (I. K. C. 1932, nr 154); Powietrzni dżentelmeni Anglii; Wspomnienia z lotu dookoła Europy (tamże 1932, nr 146); Lot nad Rosją i Afganistanem (tamże 1932, nr 316). Osobno: Polskie skrzydła w moich lotach długodystansowych (Warszawa 1935).

KARPIŃSKI ŚWIATOPEŁK. Poeta. Literat. * 27. 3. 1909. S. Franciszka i Henryki z Brochockich. Uk. szk. śr. w Łodzi, stud. w Szk. Nauk. Polit. w Warszawie. Ogł. poezje w czasop. oraz w 2 tomach: Ludzie wśród ludzi i Mieszczański poemat (1935). Kredą na parkanie (1937). Wyst.szereg szopek politycznych, druk. liczne satyry i humoreski w Wiad. Lit., Cyruliku Warsz., Kurierze Por. Pisał dla Pol. Radio. Stypendysta Pol. Ak. Literat. Warszawa, Koszykowa 70, tel. 8-48-85.

KARPIŃSKI ZYGMUNT. Dr ekonomii. * 24. 3. 1892. S. Antoniego, prezesa Sądu Okręg. w Gnieźnie i Wandy z Święcickich. Uk. gimn. w Gnieźnie, nast. Akad. Handl. w Berlinie, stud. na uniw. w Strasburgu. Monachium i Frankfurcie n. Menem. Czynny w powst. wlkp. B. dyr. Polsk. Kraj. Kasy Pożyczk., od 1924 dyr. B-ku Polsk. Ogł.: Zarys polityki bankowej (1927), Waluta złota i pozłacana oraz szereg artyk. w Przegl. Gospod. i Polsce Gospod. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Sucha 24.

KARPOWICZ ANTONI. Dr nauk fiz. Licenc. nauk fiz.-chem. * 1. 6. 1889 w Kijowie. S. Karola i Marii z Kwiatkowskich.

Ożenił w 1910 z Jadwigą Skawińską. Uk. gimn. w Białej Cerkwi i uniw. w Genewie (1914). Przewodn. wydz. ośw. Centr. Kom. Wyk. na Rusi. W 1920 ochotn. w. p. Wykł. na Polit. Warsz. oraz w gimn. Prezes Zrzesz. Asyst. Polit. Warsz. i wiceprez. Zw. Zrzeszeń Asyst. R. P. Ogł. prace nauk.-popularyzat. z zakr. fizyki oraz wygł. odcz. Warszawa, Oboźna 9.

KARSZNIEWICZ JERZY IRENEUSZ. Art.-mal. * 31. 12. 1878 w Tarnowie (Młp.). S. Tytusa i Aleksandry z Titzów. Ożenił 16. 11. 1926 z Eugenią Borkowską. Stud. w Ak. Szt. Pięk. w Krakowie (1889—95) pod kier. prof. Cynka, J. Malczewskiego, J. Stanisławskiego i J. Mehoffera, nast. w Paryżu (1900—02) w École des Beaux Arts u Gèrome'a. Czł. Tow. Szt. Piękn. w Krakowie. Prace: Wiosna, Portret matki, Dzieci na łące, Orka, Jarmark na Ukrainie, portret Adama Siedleckiego, portret żony, Wiejska brama, Zaczytana, Na balkonie, portret dra Drozdowskiego, portret dra Federowicza, Klasztor Zwierzyniecki z Wawelem, Ulica Kanonicza, Kapliczka przy ul. Kopernika i in. (w muzeach i zbiorach pryw). Wyst. w kraju i zagr. od 1902. Kraków, Szlak 57.

KARSZO-SIEDLEWSKI TADEUSZ ALEKSANDER. Przemysł. * 17. 7. 1893 w Warszawie. S. Władysława i Anieli z Grodzińskich. Uk. gimn. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1911) oraz VI gimn. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1912) z med., nast. Handelshochschule Berlin (1914). Od chwili wybuchu wojny świat. prow. wydział zapomóg skarb. kuratorium op. nad rodzinami rezerw. W 1915 wyj. do Rosji, gdzie wst. do Dnieprowskich Zakł. Metalurg. w Kamienskoje (Société Dnieprovienne du Midi de la Russie) i w 2. 1916 mian. nacz. sekr. i na tym stan. pozost. do końca 1918. Po powrocie do kraju, prow. f-mę K. R. Vetter w Lublinie. W 5. 1919 ochotn. 1. d. a. k., uczestn., we wszystkich walkach tego do końca wojny. Zdemobil. w st. podch. w 6. 1921. 12. 7. 1921 wst. do biura Zarz. Sp. Akc. Wielkich Pieców i Zakł. Ostrowieckich; od 1. 1924 dyr. zarz. Czł. zarz. i dyr. cukrowni Brześć Kujawski S. A. (od 12. 1928), cukr. Garbów Sp. Akc., cukr. Zakrzówek S. A., cukr. Choceń S. A. (od 9. 3. 1933), prezes. zarz. cukr. i raf. Lublin S. A., prezes Centr. Zakupu Złomu Pol. Hut Żel. (od 27. 2. 1934), wiceprez. zarz. „Sepewe" Eksport Przemysłu Obr., Sp. z o. o., wicepr. Rady Zw. Eksport. Pol. Hut Żel. ,wicepr. zarz. cukr. Milejów S. A. (od 6. 10. 1934), czł. zarz. Centrali Handl. Pol. Hut Żel., wicepr. czł. zarz. biura sprzedaży zjedn. odlew. „Ruropol", Sp. z o. o., czł. zarz. zakł. chem. Rędziny S. A., prez. sekcji słodowniczej Zw. Właśc. Browarów. Czł. rad nadz. wielu org. przemysł. Radcą Izby Przem.-Handl. w Warszawie (od 30. 10. 1934). Powołany przez min. skarbu na zast. czł. kom. odwoł. Giełdy Pieniężnej w Warszawie. Prezes koła Zw. Rezerw. R. P. w Ostrowcu, prez. Zw. Strzel. (koło na Czystem), wicepr. Zw. Strzel. w Ostrowcu, prezes Warsz. Klubu Jazdy Konnej, wicepr. Koła Przyj. Śródmieścia m. st. Warszawy, II wicepr. Zw. Stow. Wielkiej Warszawy, czł. komitetu „Osiedle". Odzn.: V. M. 5, K. W. 2, K. Z. zł., Kor. Belg. 4. Warszawa, al. Ujazdowska 17.

KARWACKI LEON PAWEŁ. Dr med. * 9. 4. 1871 we Włodawie. S. Józefa i Antoniny z Kostenewskich. Ożenił z Marią Rudzką. Uk. 1895 Uniw. Warsz., stud. na Uniw. Jag. i w Paryżu. 1918—1928 sł. w w. p. płklek. Prof. Uniw. J. P. od 1924. Prof. W. W. P. Członek T. N. Warsz. Ogł. m. in.: Serodiagnostyka spraw zakaźnych (1904); Szczepienie ochronne i serodiagnostyka cholery (1906); Badania nad morfologią i biologią krętków Obermeiera (1908); Sputodiagnostyka (1910); Zakażenie obiegu krwi przez prątki Kocha w gruźlicy doświadczalnej (1916); Rumienie (1923); Zakażenia entorokokowe (1927); Etiologia i profilaktyka grypy (1927); Prątek gruźlicy jako postać rozwojowa grzybka (1930); O postaciach rozwojowych zarodka gruźlicy (1933). Odzn.: O. P. 4; K. Z. zł.; Kor. Włoch. 3; fr. L. H. Koszykowa 45, tel. 8-24-72.

KARWACKI WACŁAW. Roln. * 26. 11. 1895 w Czarnowcu, pow. pińczowski. Syn Zygmunta i Ludwiki z Zakrzewskich. Ożenił w 1920 z Marią Świda. Stud. roln. na Uniw. Jagiel. Ochotn. w. p. w 1920. Prez. Centr. Zw. Org. Roln. b. podsekr. st. w Min. Roln. i Ref. Roln. Prez. okr. Tow. Roln. pow. pińczowsk. Paśmiechy, p. Kazimierza Wielka.

KARWAN ALEKSANDER, patrz: KLESZCZYŃSKI ZDZISŁAW.

KARWAT BRONISŁAW. Spółdzielca. * 3. 9. 1893 w Skrzynnie, woj. kieleckie. S. Aleksego i Anny z Gorejskich. Uk.

sem., naucz. w Ursynowie w 1913, stud. w S. N. P. w Warszawie. Czł. rady nadz. spółdz. „Społem" w Warszawie, czł. rady nadz. banku „Społem", tamże czł. rady miejsk. Białegostoku, org. spółdz. spożywców „Ludzkość". Kier. chrześć. okr. stow. spółdz. „Zjednoczenie" w Białymstoku. Ogł. szereg art. fachowych w prasie codz. i spółdz. Białystok, Rynek Kościuszki 4, tel. 302.

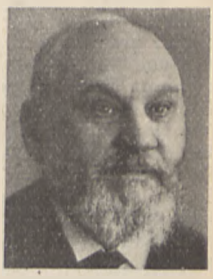
KARWOWSKA MARYLA. Art. operowa. * w Warszawie. C. Juliana i Marii z Wilczków. Uk. szk. śr. oraz szkołę śpiewu prof. W. Brzezińskiego. Prymadonna opery i operetki. Wyst. w operach: Mozarta, Moniuszki, Rossiniego, Verdiego, Leoncavallo'a, Czajkowskiego, i w operetkach: Straussa, Lehara, Kalmana, Falla, Abrahama. Warszawa, al. 3 maja 7, tel. 9-72-72.

KARWOWSKI HUGON. Dr med. * 28. 12. 1894 w Secyminie, pow. sochaczewski. Uk. gimn. w Warszawie, wydz. med. uniw. w Kazaniu; d-rat w Warszawie. Zał. i prez. Zw. Wojsk. Pol. w m. Izmaile (b. fr. rumuński); b. lek. nacz. dyonu art. II Korp. Wsch.; b. lek. nacz. samodz. oddz. murmańskiego, nast. sł. w w. p. Mjr-lek. w st. sp. Prez. Zw. Lek.; wicepr. Zw. Lek. Ubezp. tamże; prez. Koła Zakup. Zw. Of. Rez.; czł. zarz. tow. gimn. „Sokół" w Zakopanem. Ogł. m. in.: Jamy płucne nieme; Stosunek obrazu rentgenologicznego do obrazu klinicznego w gruźlicy płuc; Jamy płucne niegruźlicze; Rentgenodiagnostyka w gruźlicy krtani. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, K. Z. zł. Zakopane, Kościuszki, tel. 14-59.

KASIŃSKI KAROL TOMASZ. Inżyn. miern. * 28. 10. 1885 w Kutnie. S. Ludwika i Franciszki z Gustawskich. Ożenił 23. 2. 1930 z Janiną Janulewicz. Uk. gimn. realne w Łowiczu. Inst. Miernicz y w Moskwie, stud. prawo na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Podsekr. stanu w st. sp. Dyr. Państw. Banku Roln. W 1905—1909 prac. w Zw. Pol. Młodz. Socjal. w Moskwie i w P. P. S., poza tym w Domu Polskim w Moskwie i Stow. Techn. Polsk. w Petersburgu. Od 1918 czł. Stow. Techn. w Warszawie. Ogł.: Działalność Min. Ref. Roln. i Urz. Ziemsk. w okr. 1918—1928, Komasacja gruntów wiejskich (1929) oraz art. z dziedz. agrarnej w mies.: Rolnictwo, Polska Gospodarcza i w Gazecie Polsk. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Warszawa, al. 3 maja 2, tel. 2-59-04.

KASPERLIK ANTONI. Muzyk. * 1. 11. 1876 w Zebrzydowicach. S. Franciszka i Marii z Kopelów. Uk. gimn. w Czechosł., studia muz. w Wiedniu i Dreźnie. Podczas wojny świat. sł. w w. austr. Podczas plebisc. kom. w Bytomiu. B. dyr. Inst. Muz. w Bytomiu, od 1922 dyr. Inst. Muz. w Mysłowicach. Czynny w org. muz.; dyr. orkiestry Z. O. K. Z. Koncert. w Bytomiu, Wrocławiu, Witkowicach. Ogł. szereg kompoz. Mysłowice, N.-Kościelna 1.

KASPROWICZ BOLESŁAW MICHAŁ. Przemysłowiec. * 29. 9. 1859 w Czempinie. S. Dyonizego i Salomei z Kuczyńskich. Ożenił 10. 8. 1893 z Ewą Rudlicką. prez. Rady Robotn. i Żołn., prez. Rady Ludowej, prez. Straży Lud., prez. Sokoła, prez. Tow. Przem., prez. Tow. Kupców, czł. Nacz. Rady Lud., czł. Rady Zw. Tow. Kupieck., inic. i współzał. Targów Poznańskich. Prezes honor. Izby Przem.-Handl. w Bydgoszczy. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., czechosł. B. L. 3. Gniezno, Chrobrego 3, tel. 85 i 86.

KASPROWICZ BOLESŁAW PIOTR. Dr nauk. ekon.-polit. * 2. 12. 1895 w Gnieźnie. S. Bolesława Michała i Ewy z Rudlickich. Ożenił w 1923 z Izabelą Antoniną Poepinghausen. Uk. gimn. w Bydgoszczy. Ekonom. stud. na uniw. w Berlinie i Monachium, nast. w wyż. szk. handl. w Berlinie oraz na wydz. prawno-ekon. uniw. w Poznaniu (d-rat w 1923). Zał. i wicepr. bydgosk. Towarz. T. Zana. (1911—12); czł. tajnej grupy narod. w Berlinie; czł. zarz. Tow. Nauk. Polaków tamże. Ucz. powst. wlkp.; nast. sł. w w. p. do końca wojny., nast. sł. w lotn. Po uk. stud. prac. w Izbie Przem.-Handl. w Bydgoszczy i red. Wiad. Gosp. Izby P.-H. Od 1926 prok. gen. Pol. Zjedn. Spiryt. i Tow. Handl. z Francją w Warszawie. Czł. kom. oprac. nową taryfę celną. Konsul król. Rumunii na woj. pom.; sędzia hon.; radny Gdyni. Prez.

sekcji morsk. Pol. Zrz. Dziennik. i Public.; czł. zarz. Zakł. Wodoc.; czł. rady nadz. stoczni gdyńsk.; czł. rady nadz. Targów Gdyńskich i przew. sekcji eksp.-morsk. tychże. Czł. zarz. Izby Handl. Polsko-Rum.; czł. zarz. Tow. Pol.-Szwedzk.; przew. kom. rew. K. K. O. w Gdyni; z-ca czł. Państw. Rady Komunikac. Ogł.: Przemysł spirytusowy w byłej dzielnicy pruskiej w okresie etatyzmu (1923); Kierunki polskiego handlu zagr. w l. 1929—35 oraz szereg. prac. publicyst., art. w wyd. period. i prasie codz., kraj. i zagr. Odzn. K. Z. sr. Gdynia, Św. Jańska 44, tel. 24-08.

KASPRZYCKI TADEUSZ ZBIGNIEW. Gen. dyw. * 16. 1. 1891 w Warszawie. Ucz. do gimn. w Kielcach i Chełmie, uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1909), stud. nauki ścisłe w Sorbonie, nauki społ. i prawo międzyn. na uniwers. w Genewie, ukończ. z odzn. Szk. Nauk Polityczn. w Paryżu (1921) i Wyż. Szk. Wojen. tamże (1921). Od 1910 czł. Zw. W. Cz. i Zw. Strzel., uk. szk. ofic., org. i kmdt oddz. w Paryżu i Genewie. 2—8. 8. 1914 dca I komp. kadr. Leg. Polsk., nast. ofic. oper. szt. I bryg. Od 1915 org. i kmdt nacz. P. O. W. w Warszawie, nast. w Lublinie. Szef sekcji w Kom. Wojsk. Tymcz. R. St. W w. p. m. in. szef Oddz. III Szt. Gen., dca dyw. piech., z-ca I wicemin. spraw wojsk., deleg. rządu R. P. do kom. przygotow. konfer. rozbroj., szef deleg. wojsk. polsk. do kom. doradcz. L. Nar., I wicemin. spraw wojsk., od 12. 8. 1935 kier. M. S. Wojsk., nast. minist. Gen. dyw. od 1935. Ogł.: Kartki z dziennika oficera sztabu I brygady (1934). Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, 4, 3 i 2, Kor. Rum. 3, Gw. Rum. 3, łot. 3 Gw. 3, czechosł. L. B. 3, Kor. Jugosł. 1.

KASZNICA STANISŁAW. Dr praw. * 23. 2. 1874 w Warszawie. Uk. wydz. prawa Uniw. Jana Kaz. B. urz. Namiestnictwa i Wydz. Kraj. we Lwowie; b. prof. Szk. Roln. w Dublanach; 1913—14 poseł na sejm galic.; w 1919—20 szef dep. w M. S. Wewn.; od 1920 prof. nauki adm. i prawa adm. Uniw. Poznańsk. 1922—27 senator; czł. kom. adm. i regul. Ogł. m. in.: Przegląd polskiego prawa administrac. (1921); Władze administracji ogólnej po reorganizacji, dokonanej w r. 1928. Poznań, Grottgera 2.

KASZTELOWICZ STANISŁAW. Dr fil. Pedagog. * 15. 9. 1900 w Szebnie-Jasło. S. Józefa i Marii. Oż. 12. 2. 1927 z Zofią Jasińską. Uk. gimn. w Jaśle, Wydz. Filoz. Uniw. Jag. 1918—19 i 1920 och. w. p. B. sekr. Brat. Pom. w Krakowie; instr. „Orląt" w Strzelcu; przew. wydz. pedag. Z. N. P., przew. kom. miejsk. N. Ch. Z. P. wykł. w P. Z. Z.; prof. gimn. w Mysłowicach. Czł. gr. art.-lit. „Helion" w Krakowie. Ogł. Wallenrodyzm Przedwiośnia Stef. Żeromskiego (1926); Tragicy doby bezkształtu (1933); art. w wyd. Inst. Śląsk Mysłowice, Miarki 7.

KASZUBSKI TADEUSZ. Inż.-architekt. * 1. 11. 1903 w Warszawie. S. Juliana i Jadwigi. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. archit. Polit. Warsz. Czł. S. A. R. P. oraz Pol. Tow. Art. Wyk. wspólnie z inż. arch. Stefanem Putowskim prace konk.: domy mieszk. B. G. K. (2 prace nagr.); dom Harcerstwa (I nagr.); gmach P. K. O. w Poznaniu (zakup.); hotel, kasyno i pływalnia w Juracie (2 nagr.); domy „Pocisku" (2 prace zakup.); domy robotn. T. O. R. (dwie pierwsze nagr.); gmach Muzeum Ziemi Pomorskiej im. J. Piłsudskiego (2 nagr.); dom Insp. Pow. Zakł. Ubezp. Wzajemn. (2 nagr.). Warszawa, Żulińskiego 3, m. 7, tel. 9-69-83.

KASZYCKI STANISŁAW MARIAN. Literat. Publicysta. * 2. 10. 1904 w Krakowie. S. Franciszka i Marii z Dikmaierów. Oż. 28. 4. 1931 z Anielą Mikulską. Uk. gimn. państw. w Krakowie, nast. wydział fil. Uniw. J. W 1920 sł. ochotn. w w. p., ciężko ranny pod Nowem Miastem. Czł. Zw. Zawod. Lit. Polsk. w Krakowie. Wygł. kilkadziesiąt odczyt. o Polsce współcz. w Czechosłowacji (1933—4), wskutek czego areszt. i więz. przez 2 tyg. Ogł. m. in.: Niedziela radości (wiersze); Harnaś niebieski (fragm. powieść w I. K. C.), szereg art. dot. Śląska Zaolzańsk. w I. K. C., Polsce Zach., Gaz. Polsk., Polsce Zbr., Polacy za gr. oraz szereg report. z dziedz. liter., polit. i społ. Autor kilku słuchowisk radiowych. Wygł. odcz. w Polskim i Czechosłow. Radio. Odzn.: K. Z. sr., M. za W. Kraków, Żuławskiego 3.

KAŚKOWSKI BOLESŁAW. Ks. * 19. 12. 1884 w Łobżenicy, pow. wyrzyski. S. Franciszka i Seweryny Franciszki ze Springerów. Uk. gimn. w Wągrowcu,

semin. duch. w Poznaniu i Gnieźnie. Proboszcz par. św. Mikołaja w Inowrocławiu i św. Antoniego w Szymborzu. W cz. szk. czł. Tow. T. Żana, prezes rady gł. Stow. Młodz. Polsk. w Poznaniu. Walczył z Grenzschutzem o przejęcie m. Zdunów do R. P. Wicepr. L. M. i K., Tow. Unitas. Red. Mies. Paraf. w Inowrocławiu. Kanonik hon. koleg. kruszwickiej. Odzn.: M. N., M. 10-l. O. N. Inowrocław, Św. Mikołaja 1, tel. 255.

KAULBERSZ JERZY. Dr fil. Dr wszechnauk lek. * 1891 w Kaliszu. Uk. fil. we Fryburgu, medyc. na Uniw. Jagiel. St. asyst. od 1922, doc. fizjolog. oraz kier. zakł. fizjol. Uniw. Jagiel. od 1930. Ogł. m. in.: Biologia i morfologia narządów zmysłowych ośliczki ślepej (1914); Parę spostrzeżeń fizjologicznych z wycieczki na szczyt Mont Blanc (1925); Krzepnięcie krwi po wysiłkach fizycznych (1930); Stężenie jonów wodorowych we krwi, moczu i sokach trawiennych przy zmianach w układzie nerwowo wegetatywnym (1930), Fizjologia pracy (1931). Kraków, Grzegórzecka 16.

KAUTZKI KAROL BENEDYKT. Pedagog. Polityk. * 21. 3. 1881 w Nowym Zagórzu, pow. Sanok. S. Karola i Petroneli z Obarów. Uk. gimn. w Nowym Sączu, n. stud. na Uniw. Jagiel. i Uniw. J. Kaz. Czł. tajn. kółek uczn. w gimn. w Nowym Sączu (1899—1900). Druż. harc. w 1913—14 w Brzozowie, jednocześnie pracow. w Zw. Strzel. Prac. w T. S. L. B., czł. P. S. L., poseł na Sejm 1928-30 z ram. B. B. W. R. Wyd. tyg. lud. Lud Polski (Tarnów 1922—24) i Chłop Polski (Kraków 1927—29). Tarnów, Matejki 19.

KAWAŁKOWSKI ALEKSANDER. Historyk wojsk. * 8.8.1899 w Warszawie. Uk. Wyższą Szk. Woj. tamże (1927). Od 1915 w P. O. W., od 1918 w w. p. Wykł. hist. wojsk. w Of. Szk. Inż. 1927—1932 kier. ref. w Wojsk. Biurze Hist. Kpt. dypl. rez. Nacz. wydz. polityki oświat. M. W. R. i O. P., nast. attaché Amb. R. P. w Paryżu, od 1937 kons. gen. R. P. w Lille. Ogł. od 1925 kilkaset art. w Polsce Zbr., Kur. Por., Gaz. Pol. na tem. hist.-wojsk. i polit. z dziejów wojny polsko-ukr. i polsko-sowieck., poza tym skrypt hist. wojen (1928), Od rozbiorów do zjednoczenia (Warszawa 1928), Z dziejów odbudowy państwa (Warszawa 1933); współred. t. I. Źródeł do dziejów walk o Lwów i wojew. południ.-wschod. p. t. Obr. Lwowa (Lwów 1933). Odzn.: K. W., M. N., K. Z. sr. M. za W., M. 10-l. O. N.

KAWCZYŃSKI JÓZEF. Mgr nauk polit. * 5. 4. 1892 w Pińczynie, pow. Starogard. S. Teodora i Wiktorii z Trawickich. Oż. 25. 2. 1929 z Franciszką Kozłowską. Uk. gimn. w Krakowie, stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel., na polit. w Gdańsku, uk. wydz. prawno-ekon. Uniw. Poznańsk. (1926). 1914—18 sł. w w. niem. na fr. wsch. W plebisc. warmińsk. kier. kursów plebisc. W 1919—20 red. Gaz. Polsk. Kier. Rady Pomorsk. na pow. wejherowski i pucki. Prac. w przeds. żeglugi w kraju i za gr. Wicedyr. Izby Przem.-Handl., kier. wydz. portow. Izby Eksport. Rady Port. B. prezes B. B. W. R. w Gdyni; b. czł. Państw. Rady Kol., radny Gdyni do 1936. Czł. Sądu Dyscypl. pow. morsk. i urz. wojew. Ogł. art. i rozpr. z dziedz. spraw morsk. w prasie fach i codz. Odzn. O. P. 5. Gdynia, Podlaska 4, tel. 16-28.

KAWECKI HENRYK. Prawnik. * 12. 5. 1886 w Warszawie. Stud. na wydz. prawa uniw. w Dorpacie. Po opuszczeniu Warszawy przez Rosjan prac. przez pewien czas w Str. Ob., nast. wstąpił do P. O. W., gdzie pełn. sł. w komendzie nacz. do chwili rozbr. okup. W 11. 1918 wst. do w. p. sł. pocz. w adiutanturze gen., nast. w szt. ścis. Wodza Nacz. W 1921 przeszedł do państw. sł. cyw. Szef sł. bezp. Litwy Śr., szef policji polit. w Wilnie, od 12. 1922, po zabójstwie śp. prez. Narutowicza, szef pol. polit. na całe państwo. Nast. zast. nacz. wydz. bezp. w Min. Spraw Wewn., od 1927 nacz. wydz., przepr. reorg. zasadn. sł. bezp. Od 1930 komisarz rządu na m. stoł. Warszawę, dyr. Dep. Org. w Min. Spraw Wewn., dyr. Gab. Min. i Biura Pers. oraz dyr. Dep. Polit. Od 1935 podsekr. st. w Min. Spraw Wewn. Odzn.: O. P. 5, 4 i 3, K. N., K. Z. zł. Senator R. P. 1937 z nominacji P. R. Warszawa, Tucholska 14.

KAWECKI TADEUSZ ROMAN. Dr med. Mjr-lek. * 1. 1. 1891 we Lwowie. S. Piotra i Marii z Hołodów. Oż. 19. 7. 1923 z Elżbietą Płaskowicką. Uk. gimn. VI we Lwowie i wydz. med. Uniw. Jana Kaz. 1912—14 czł. Polow. Druż. Sokol. 1. 7. 1914—21. 3. 1915, sł. w w. austr., nast. w niew. ros. W 1917 prez. Zw. Pol. Jeńców Wojen. w Witebsku i sekr. gimn. polsk. tamże. W w. p. lek.-płk, nast. st. ordyn. oddz. bakteriol. Ogł. m. in.: O wpływie emanacji radowej na właściwości ropne surowic wysokoaglutynacyj-

nych (wsp. ze St. Sterlingiem-Okuniewskim), Działanie emanacji radowej na bakterie oraz szer. art. z dziedz. bakteriol. w Lek. Wojsk., Chir. Polsk. i in. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N.

KAWECKI-GOZDAWA ROMAN. Gen. bryg w st. sp. Art.-mal. * 9. 8. 1868 w Nowym Sączu. S. Edwarda i Róży z bar. Brunickich. Uk. wydz. prawn. Uniw. Jagiel., stud. mal. w kraju i Francji. Dca 2 p. uł. Leg. 9. 1917—2. 1918. Dca 3 p. uł. 11. 1918—3. 1919. Insp. kaw. w Nacz. Dow., nast. w Insp. Armii. 40 jego obr. znajd. się w Muzeum Wojsk.; obr.: Filozof i kobieta zakup. do Ameryki; mal. wiele portr. wybitn. wojsk. Odzn. fr. L. H. 4. Warszawa, Marszałkowska 46.

KAWIŃSKA-KRAJEWSKA STANISŁAWA. Art. dram. * 6. 5. 1890 w Warszawie. C. Aleksandra i Katarzyny z Daszkiewiczów. Uk. pensję A. Hoene-Przesmyckiej w Warszawie, nast. pryw. stud. artyst. u M. Przybyłko - Potockiej. Wyst. od 1907 w Radomiu, nast. w Poznaniu i Łodzi. 1915 do 1920 prac. w teatrze utw. przez komitet obywat., pod dyr. inż. T. Eitnera w Warszawie, na Pradze. W 1920 zaang. przez teatr objazd. Y. M. C. A., wyst. w Biedrusku, Poznaniu i Bydgoszczy. Od 1921 w Warszawie, występ. w teatrach: Polskim (1921—32), Narodowym, Letnim i Nowym (1933), w Zrzeszeniu i teatrach T. K. K. T. (1935). Odtwórcz. ról charakteryst. i dramat. m. in. w sztukach: Nadzieja Heiermansa, Tamten G. Zapolskiej (w roli Wielhorskiej), Murzyn warszawski A. Słonimskiego (w roli żony), Świerszcz za kominem Dickensa (w roli Tilly). Warszawa, Ceglana 7.

KAWIŃSKI JAN. Dr med. Płk-lek. * 26. 1. 1889 w Wyśmierzycach, w Radomskiem. S. Piotra i Marii z Rudzkich. Oż. 27. 9. 1921 z Marią Robaszkiewicz. Uk. progimn. w Sandomierzu (1904), gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1908), wydz. lek. Uniw. Jana Kazim. (1914) i Wyż. Szk. Woj. (hosp.) (1922). Uczestn. strajku szk. 1905. Czł. Zw. W. Cz., nast. Zw. Strzel. 1913—1914 kmdt oddz. kobiecego Zw. Strzel. we Lwowie. Od 1914 w baonie uzup. Leg. Polsk., nast. w 1 p. uł. Leg. (sł. liniowa). Ranny. W 1917 przeszedł do sł. zdr. Po kryz. przys. prac. w P. O. W. na ter. okup. austr. W 1918 lek. 1 p. szwol., nast. szef sanit. 1 bryg. jazdy, późn. 8 bryg. jazdy. Po wojnie w Dep. Zdrowia M. S. Wojsk., ost. z-ca szefa. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., odzn. hon. P. C. K.

KAWIŃSKI RUDOLF. Płk dypl. * 1. 9. 1887 w Krakowie. Uk. wojsk. szk. real. w Hranicach, of. szk. piech. w Wiener Neustadt i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1923). Od 1908 of. zaw. w. austr.. Od 11. 1918 w w. p. Ranny pod Lwowem. Nast. sł. m. in.: w szt. kwaterm. fr. galic., bryg. i dyw. górsk. Po wojnie m. in. dca p. p., szef szt. D. O. K., 1 of. szt. insp. armii, dca piech. dyw. Odzn.: V. M. 5, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

KAZEK WAWRZYNIEC. Ubezpieczeniowiec społ. * 8. 8. 1881 w Zimnej Wodzie, pow. Lwów. S. Walentego i Anny z Szostaków. Oż. w 1910 z Karoliną Kwaśniak. Uk. Szk. Przemysł. Czł. P. P. S. 1901—1928. 1911—12 sekr. P. P. S. w Bielsku i Białej (woj. Śląsk.), współorg. Zw. Strzel. 1914—1917 sł. w w. austr. W 1918 kier. bud. fabryki maszyn. Czł. rady robotn.-żołn. w Krakowie. 1919 do 1924 sekr. okr. Rob. Zw. Zaw. Zagł. Dąbrowsk. Od 1924 komis. kas chorych w woj. stanisławowsk., tarnopolsk, krak., lwowsk., łódzk., i warsz. Dyr. Ubezp. Społ. w Chełmie. Ogł. art. w Robotniku. Odzn. M. 10-l. O. N. Chełm, Sienkiewicza 14, tel. 14.

KAZIMIEROWICZ TOMASZ. Działacz społ. * 27. 12. 1895 w Chęśnie, pow. łowickiego. S. Franciszka i Marii z Grzelaków. Samouk. Uk. kurs ref. ośw.-kult. i kurs bibliotekarzy. W 1916 czł. konsp. Rady Lud. w Łowiczu, sekr. Str. Lud., nast. w P. O. W. do 1918. Ucz. rozbroj. Niemców. W 1920 org. Str. Obywat. w pow. łow. Kier. Domu Lud. w Łowiczu. Czł. zarząd. Okr. Tow. Rolnicz., prez. zarz. spółdz. roln.-handl. „Rolnik", prez. Rady Nadz. okr. mlecz. spółdz. red. wyd. Życie Gromadzkie w Łowiczu i koresp. pism roln. Odzn.: M. N., K. Z. sr. Łowicz, Dom Ludowy.

KAZURO STANISŁAW. Muzyk. Kompoz. Pedag. *2.8.1882 w Teklinapolu (Wileńszczyzna). S. Wincentego i Kazimiery z Wasilewskich. Oż. w 1932 z Margeritą Trombini. Uk. Konserw. Warszaw. i Król. Akad. Św. Cecylii w Rzymie. W 1920 of. 5 p. p. Leg. Był nauczyc. lud., kplm. Filharm. Warsz. i dyryg. kapeli sztandarowej 1 pułku strzelców konnych. Od 1922 dyrygent. w katedrze warsz. Prof. rzecz. państw. Konserwat. Muzycz. w Warszawie. Przewodniczący stworz. przez siebie wydz. kształc. naucz. muz. i śpiewu szk. śr. ogólnokształc. Wskrzesiciel ruchu lud. w muz. polsk., od 1922 prow. „Polską Kapelę Ludową". Ogł. dzieła symf., orat. i opery, m. in.: Smutna ziemia, Młodość, Wiosna, Słońce, Lot, Bajka, Powrót, prace literackie, pieśni chóralne i in. Laur. nagr. muz. st. m. Warszawy 1937. Odzn. K. Z. zł. Warszawa Okólnik 1 (Konserwatorium), tel. 5-34-04.

KAZURO - TROMBINI MARGERITA, patrz: TROMBINI KAZURO.

KELLER TADEUSZ. Dr wszechnauk lek. * 8. 10. 1893 w Zatorze (Małopolska). S. dr Rajmunda i Amalii z Wyrobów. Uk. III gimn. im. Sobieskiego w Krakowie (1911), nast. stud. med. na Uniw. Jagiel. (1911—21), stud. klin. w Paryżu (1926—27). 1915—18 sł. front. w w. austr. na fr. ros. i rum. Ucz. odsieczy Lwowa. Doc. położn. i ginekol. oraz st. asyst. kliniki ginekol.-położn. U. J. St. ord. oddz. gin.-położn. wojsk. szpit. okr. w Krakowie. B. prez. Krak. Tow. Ginekol.; czł.-koresp. Tow. Ginekol. w Paryżu. Ogł. szereg prac z dziedz. ginekol. w czasop.: Ginek. Pol., Now. Lek., Bull. Sec. d'Obst., Gyn. et Obst., Wien. Med. Wochenschr., Progrès médic., La Gynécol. Kraków, św. Tomasza 22, tel. 1-18-00.

KELLES-KRAUS bar. JAN KONRAD ELIGARD. Dr nauk techn. Inż. bud. maszyn. * 24. 9. 1882 w Rakowiczach, woj. wileńskie. S. Michała i Weroniki z Makarewiczów. Oż. 20. 12. 1920 z dr med. Marią z Kowalczyków Krivanyi-Krivan. Uk. gimn. w Kijowie, stud. na uniw. i politechn. tamże, uk. Polit. Lwowska. W 1920 ochotn. w. p. B. sekr. gen. Stałej Deleg. Zw. i Zrzeszeń Techn. Prof. Akad. Górn. w Krakowie, rektor 1924—26, dziekan 1927—30. Prezes Zrzeszenia Prof. i Doc. Szkół Ak. w Krakowie. Prezes stałej Deleg. Prof. w 1935. Prezes stow. „Rodzina Sieroca". B. radny m. Krakowa, czł. kom. rew. rady m. Krakowa. Ogłosił m. in.: Kartoflarki; Postępy w budowie maszyn rolniczych; Techniczne badanie pługa parowego; Dynamika sit; Odbudowa folwarków w Galicji; O maszynie do karczowania pn. „Australia"; Jak przebudować Państwo Polskie pod wzgl. administr.; Organizacja władz naczelnych; Projekt usystematyzowania stopni wykształcenia w zawodach technicznych; Racjonalizacja funduszu drogowego; Zagadnienie współpracy w komunikacji i transporcie. Kraków, Karmelicka 29, tel. 1-35-30.

KELLES-KRAUZ STANISŁAW MACIEJ. Dr med. * 24. 2. 1883 w Radomiu. S. Michała i Matyldy z Daniewskich. Oż. 1. 10. 1904 z Marią, Heleną Nynkowską. Uk. gimn. w Radomiu, następn. wydz. med. Uniw. Jagiel., d-rat w 1909. Od 1902 czł. kół uczn. w Radomiu; od 1905 w Krakowie — pomoc techn. P. P. S.; prac. w Naprzodzie; sekr. uniw. ludow. im. A. Mickiewicza. Ucz. rozbr. okup. w Radomiu. 1919—22 sł. w w. p. Mjr lek. rez. Przew. rady miejsk. w Radomiu. Senator R. P. z ram. P. P. S. 1928—30. Ogł. książki popul. dla robotn. pod pseud. Kazimierczak: Walka o zdrowie, O pochodzeniu człowieka; szereg art. w dawnym Głosie, Prawdzie, Krytyce. Radom, Piłsudskiego 9, tel. 20-11.

KELLES-KRAUZOWA Z NYNKOWSKICH MARIA HELENA. Działacz. samorządowa i społ. * 11. 6. 1882 w Radomiu. C. Antoniego i Eleonory z Wójcickich. Zaśl. 1. 10. 1904 Stanisława Kelles-Krauza. Uk. wyższe kursy handl. dla kobiet J. Siemiradzkiej w Warszawie; stud. przyrodę na Uniw. Jag. Przew. Ligi Kobiet w Radomiu (1915—19). Od 1919 prac. w samorządzie; przewod. w pierwszych dwóch kaden. rady miejsk., w dwóch nast. ławnik mag. i kier. wydz. Czł. Fr. Rew. P. P. S. od 16 r. życia, czł. zarz. szeregu org. społ., spec. op. nad dziećmi. Ogł. art. z dziedz. samorz. i oświaty powsz. w prasie codz. i fach. Radom, Piłsudskiego 9, tel. 20-11.

KEMPISTY STEFAN JAN. Dr fil. Matematyk. * 1892 w Zamościu. Uk. szk. handl. w Lublinie, św. dojrz. w Woroneżu (Rosja), nast. stud. na wydz. matemat.-przyrodn. uniw. paryskiego. 1917—1919 wykł. mat. w gimn. warsz. i na kursach pedagog. J. Miłkowskiego. W 1919 uz. drat fil. na Uniw. Jagiel. W 1919—20 st. asyst. przy katedrze matemat. na wydz. elektrotechn. i bud. maszyn Polit. Warsz. Od 1. 12. 1920 zast. prof. matemat. na wydz. mat.-przyr. U. S. B. W 1924 uz. veniam legendi na Uniw. Warsz. Od dn. 1. 10. 1925 prof. nadzw. matemat. na tymże wydz. W 1927 do 1928 prodziekan wydz. Czł. Tow. im. M. Kopernika, Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Ogł. m. in.: Sur l'approximation des fonctions de première classe (1920); O trzech klasyf. funkcji przedst. analit. (1922); O aproksymatywnej ciągłości funkcji pochodnych (1922); Sur les limites approximatives (1925); O funkcjach pochodn. ogran. (1925) — oraz szereg prac w czasop.: Wektor, Wiad. Matemat., Fundamenta Mathematicae i in. Wilno, Zamkowa 24, m. 5.

KENTZER BRONISŁAW. Kupiec. * 10. 1. 1880 w Pruszczu, pow. Tuchola. Syn Michała i Apolonii z Mielżyńskich. Podczas w. świat. sł. w w. niem. Ucz. powst. wlkp., czł. Rady Lud. Współzał. Tow. Kupców na pow. nadnotecki; wicepr. Izby Przem.-Handl. w Gdyni; prez. rady nadz. Banku Bydgoskiego; radca giełdy zboż. w Bydgoszczy. Współzałoż. S-ki Akc. Polsk. Handlu Kol. „Hakol" w Gdyni. Bydgoszcz, Gdańska 42, tel. 13-15 i 33-41.

KERNER MICHAŁ. Dr fil. Matematyk. * 21. 5. 1902 w Warszawie. S. Dawida i Marii z Minkinów. Uk. Szk. Zgrom. Kupców w Warszawie (1920), nast. wydz. filoz. Uniw. Warsz. (1926), pos., dyplom nauczyc. szk. śr. uz. (1929). W 1920 ochotn. w. p. 1926—1933 nauczyc. gimn. pryw. w Warszawie. W 1929—30 asyst. zakł. mechaniki teoret. Uniw. J. Piłsudskiego. Od 1934 matematyk ubezpieczeniowy. Współred. słownika wyrazów techn. Akad. Nauk Techn. oraz kursu gimnazjalnego Powsz. Uniw. Koresp. Ogł. szereg prac nauk. z zakr. rachunku wariac., teorii przestrzeni abstrakc., mechaniki teoret. w jęz. polsk., niem. i franc., oraz prace o charakt. dydaktyczn. Warszawa, Pańska 20, tel. 2-12-16.

KERSTEN ADAM, patrz: BACZYŃSKI STANISŁAW.

KESLER MAKSYMILIAN JÓZEF. Dr praw. * 6. 1. 1895 we Lwowie. S. Marka i Karoliny z Landsbergerów. Oż. 20. 5. 1920 z Haliną Zofią Finster. Uk. gimn. II we Lwowie w 1914, wydział prawny uniw. i Ak. Eksport. w Wiedniu w 1918 (drat we Lwowie 1920). Ucz. obr. Lwowa. 1920 — 25 dyr. oddz. krak. Banku Akc. Hipot., w 1926 dyr. Akc. Banku Związk. we Lwowie, 1927 — 30 insp. Min. Skarbu w Warszawie; od 1930 dyr. oddz. Banku Handl. w Krakowie, del. Min. Przem. i Handlu do wojew. kom. oddłuż.-oszcz. samorządu, radca giełdy pieniężnej, czł. zarz. sp. akc.: Semperit i dr Wanderer. Prez. okr. wojew. L. O. P. P., czł. Aeroklubu Krak., b. radny m. Krakowa, b. wicepr. Zw. Banków, asesor wojew. urz. rozjem. do spraw finans.-rolnych. Ogł. w l. 1929—33 art. gospod. w I. K. C., Czasie i Gazecie Handl. Odzn. O. P. Kraków, Basztowa 1, tel. nr 1-38-84.

KESSELRING RUDOLF. Ks. pastor ewang. Dr fil. i teol. * 16. 7. 1884 w Nowym-Chrusnie, w Małopolsce. S. Henryka i Katarzyny z Rückemannów. Oż. 29. 9. 1908 z Heleną Thomke. Ucz. do szk. śr. i odb. stud. uniw. w Wiedniu, Lipsku i Halle. Podczas wojny świat. kapelan w. austr., nast. w. p. Prof. i dziekan wydz. teol. ewang. Uniw. J. Piłsudskiego. Ogł.: Dzieje zbor. ewang. w Małopolsce, Historia gminy ewang. lwowskiej, Stan. hr. Starzyński — rys hist., Sprawozd. ambasadora sir Carew o Polsce z 1598, Quo vadis, ecclesia evang. Ulryk Zwingliusz, Bracia polscy, Sören Kirckegaard. Odzn.: O. P. 4, wojsk. k. duch. Piis Meritis. Warszawa, Nowy Zjazd 5, m. 10, tel. 5-17-43.

KEUPRULIAN Z WÓJCIKÓW BRONISŁAWA. Dr fil. Muzykol. * 6. 4. 1890 we Lwowie. C. Józefa i Marii z Krystyniackich. Zaśl. w 1929 Garabeda Keupruliana. Uk. Uniw. Jana Kaz. St. asyst. Inst. Muzykol. tegoż uniw. 1919—1925. Czł. przybr. Tow. Nauk. Lwowsk. Ogł. m. in.: Johann Fischer von Augsburg (1646—1721) als Suitenkomponist (1922); Szkice muzykologiczne (1923); O polifonii Chopina (1929); O literaturze Chopinow-

skiej w Polsce odrodzonej (1929); Un disciple de Jean Baptiste Lully: Johann Fischer (1929); Melodyka Chopina (1930). Chopin: studia, krytyki, szkice (1933); Polska muzyka ludowa (1932); Muzyka ormiańska (1932); Muzyka turecka (1933); Elemente des Volksliedes in Chopins Melodik (1933). Warszawa, Narbutta 53 m. 6, tel. 4-38-02.

KĘCKI FELIKS. Muzykolog. * 19. 2. 1894 w Warszawie. S. Kazimierza i Faustyny z Frasunkiewiczów. Uk. gimn. w Warszawie, szkołę muz. przy Warsz. Tow. Muz. (1914—1917), konserwat. warsz. (1917—1920). Stud. kompoz. u prof. R. Statkowskiego, historię muz. u dr H. Opieńskiego. W 1920 ochotn. w. p. Prof. Wyższej Szkoły Muz. im. Fr. Chopina w Warszawie. Czł. Warsz. Tow. Muz. Ogł. art. muzykolog. w Muzyce Polskiej i prasie codz. oraz: Podręczny słownik encykl. muzyczny (1931), Mieczysław Karłowicz — szkic monogr. (1934), Katalog utworów muz. Karłowicza i Moniuszki w języku angielskim (1935). Warszawa, Koszykowa 49, m. 8, tel. 8-99-80.

KĘDZIERSKI ANATOL. Gen. bryg. w st. sp. * 22. 7. 1880 w Żytomierzu. Uk. korp. kad. w Moskwie i of. szk. art. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1899 of. zaw. w. ros. Udz. w w. ros.-jap. i w. świat., w kt. ranny. Od 8. 1917 dca dyonu, nast. 3 bryg. art. I Korp. Wsch. Od 12. 1918 inspekt. art. D-wa Gł. Sił Zbr. b. Zab. Prusk. Od 9. 1919 dca 15 bryg. art. W 7. 1920 dost. się do niew. sow., z kt. zbiegł. w 9. t. r. Po wojnie m. in. szef art. i uzbr. O. K. i dca dyw. piech. Od 1931 w st. sp. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Poznań, Śląska 19.

KĘDZIERSKI CZESŁAW. Literat *26. 5. 1881 w Poznaniu. S. Andrzeja i Weroniki ze Szmytów. Uk. szk. śr. w Poznaniu i Szk. Nauk. Polit. we Lwowie. Nal. do org. tjn. „Ogniwo" w Poznaniu, nast. do stow. „Zet" we Lwowie. Uczest. prac „Obrony Narodowej" i „Ligi Narodowej". Prac. w org. oświat Str. Narod. Sekr. Zw. Sokolstwa w Rzeszy Niem. (1908—1916), sekr. Tow. Dzien. i Lit. w Poznaniu (1909—1918), sekr. Tow. Czyt. Lud. (1920—1932). Nacz. wydz. lit., teatru i muz. w Dep. Kult. i Szt. Minist. b. Dzieln. Pruskiej. Zorg. Akad. Muz. w Poznaniu (1920), przekszt. na Państw. Konserwat. Muz. Ogł.: Konstytucja 3 maja, Grunwald, Kościuszko, Kiliński, Kraszewski, życie i dzieła; H. Sienkiewicz, życie i dzieła; Słowacki, życie i dzieła; Krasiński, życie i dzieła; Srebrna księga Sokoła poznańskiego, Historia Teatru Polskiego w Poznaniu 1875—1925, Kuźnia myśli polskiej, Bajki polskie Wujka Czesia, Czarnoksiężnik Twardowski i in. opowiadania, Mysia Wieża i in. opow., 19 książeczek dla dzieci i przekł. z lit. obcej., m. in. Knuta Hamsuna: Pan, Wiktoria, Marzyciele, Włóczęgi, August Powsinoga, A życie toczy się dalej; C. Vatano: Słowiczek japoński; Nearna: Gejsza. Poznań, Skarbowa 11, tel. 11-97.

KĘDZIERSKI STANISŁAW. Inż. Miern. przys. * 1897 w Turku, woj. łódzkie. S. Władysława i Jadwigi z Mieszkowskich. Uk. śr. szk. handl. w Kaliszu (1914) i Polit. Lwowską z odznacz. II. 1918 — II. 1920 ochotn. w. p. ucz. obr. Lwowa i woj. bolszew. Czł. Stow. Inż. w Poznaniu, Stow. Miern. Przys. R. P., Pol. Tow. Politechn. we Lwowie, Zw. Of. Rez. Ogł.: Wykonane komasacje w woj. lwowsk., Parcelacje w woj. pomorskim, Wykonane pomiary miast. w woj. śląskiem. Odzn. M. za W. Katowice, Kościuszki 56, tel. 3-58-29.

KĘDZIOR ANDRZEJ. Inż. kultury. * 7. 11. 1851 w Toporowie, pow. mielecki, woj. krakowskie. S. Filipa i Katarzyny z Wójcików. Uk. gimn. w Tarnowie, wydz. inż. polit. w Wiedniu, stypend. austr. min. roln. i wydz. kraj. we Lwowie, uzup. studia w Ak. Roln. oraz na wydz. filoz. i praw. uniw. w Wiedniu, Od 1879 prac. w Kraj. Biurze Meliorac. we Lwowie, 1892 do 1915 dyr. tegoż biura. W 1908 poseł na sejm kraj. z pow. mieleck., w 1911 poseł do parlamentu austr., gdzie czynny w kom. budż. i wodnej. W 1918 czł. Pol. Kom. Likwid., w kt. objął referat rob. publ. W 1919 poseł na Sejm Ustawodawczy, z pow. mieleckiego i sąsiednich, czł. kom. skarb.-budż. W 1922 senator z woj. lwowskiego. 13. 12. 1919 — 9. 6. 1920 minister rob. publ. 1922—1928 przewodn. Tymcz. Wydz. Samorząd. we Lwowie. Jako min. rob. publ. przygot. proj. ustaw: meliorac. i wodnej, uchw. w l. 1920—22. Zainicj. w 1919 proj. ustawy o monopolu tyton. Ogł. liczne art. w Lwowsk. Czasop. Techn., oraz: Roboty wodne i meliorac. w południ. Małopolsce, wyk. z inicj. sejmu i wydz. kraj. (4 cz., 1928—1932). Dr hon. nauk techn. Polit. Lwowsk. Dr hon. hydrotechniki Polit. Warsz. Odzn. O. P. 2. Kraków, Św. Filipa 6.

KĘDZIOR JAN. Bankowiec. Dział. społ. * 24. 11. 1880 w Grzawie, pow. Pszczyna. S. Franciszka i Weroniki z Golusów. Ożen. 6. 5. 1913 z Marią Majewską. Uk. szk. powsz., nast., z powodu zatargów z wł. szk. niem., uczył się dalej pryw. Pis. art. do pism polskich. W 1901 współpr. red ,,Pracy" i jej mąż zauf.; org. w pow. pszczyńskim akcję wyborczą do parlamentu niem. 1901 do 1903 sł. w w. niem., nast. prac. na roli. Zał. u siebie bibl. Tow. Czytelni Lud., org. młodzież. W 1905 wst. do org. ,,Straż" w Poznaniu, z ramienia tejże org. placówki na G. Śląsku. Współzał., czł. i sekr. org. polit. ,,Polski Komitet Wyborczy". Wprow. pierwszego polskiego posła do sejmu pruskiego. W 1907 zał. Polski Bank Ludowy w Pszczynie. W 1918 współzał. T-wa Oświatowego im. Św. Jacka w Opolu. Org. Polskie Rady Lud., współpr. z P. O. W. W I powst. śląsk. areszt. przez Grenzschutz i wywiez. do Raciborza. W 1919 org. pol. kom. plebiscyt., kier. akcji plebisc. na pow. pszczyński. Od 1922 będąc dyr. Banku Lud. wybr. posłem i wicemarsz. sejmu śl. przez 3 kad. Od 1924 dyr. wydz. pow. dyr. pow. K. K. O. w Katowicach. Od 7. 1932 dyr. zarz. miejsk. K. K. O. w Katowicach. Od 1933 senator R. P. Od 1926 prac. w Pow. Zw. Pożarn.; od 1933 prez. Rady Zw. Straży Poż. Odzn.: O. P. 3, K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Katowice, Marsz. Piłsudskiego 47.

KĘPIŃSKI TADEUSZ ANTONI. Mgr praw. Adw. * 5. 7. 1898 w Strykowie. S. Bolesława i Scholastyki z Szołowskich. Ożen. 19. 8. 1928 z Wandą Poris. Uk. gimn. w Piotrkowie, nast. wydz. prawny uniw. w Warszawie. Za czasów szk. nal. do Harc. Wicepr. akad. koła piotrkow. przez 2 lata; prez. korp. ,,Karpatia" w Warszawie. Od 1916 czł. P.O.W. w Piotrkow. 1918 do 1920 ochot. w p., sł. na fr. bol., ucz. bitwy pod Zasławiem. W 1925 prac. w Min. Ref. Roln. Od 1926 adwokat w Piotrkowie. Obrońca konsystorski. Prez. Akcji Katol. Czł. zarz. Sokoła. Piotrków, Słowackiego 20, tel. 13-01.

KĘPIŃSKI WŁADYSŁAW STEFAN WALENTY. Mgr praw. Ziemian. * 2. 2. 1877 w Finlandii. S. Ludwika Bronisława i Marii z Naruszewiczów. Ożen. 8. 9. 1912 z Marią Żelską. Uk. gimn. w Petersburgu (ob. Leningrad(1898) i wydz. prawa uniw. tamże (1904). Od 1912 prac. w Zw. Strzel., nast. prez. tegoż w Wiedniu. Sł. w w. p. Zał. i prez. towarz. roln., kółka roln., r-ca Izby Roln. w Krakowie, czł. rady tow. ,,Żywiec". Ogł. m. in.: Komasacja jako podstawa naprawy ustroju rolnego. Odzn. O. P. 4. Moszczanica, tel. 27.

KĘTRZYŃSKI DE WINKLER STANISŁAW. Dr filoz. Heraldyk. * 10. 9. 1870 we Lwowie. Uk. Uniw. Jagiel. (d-rat 1900), stud. spec. w Rzymie, Paryżu, Niemczech. Doc. hist. Polski Uniw. Jag. 1913, wykł. archiwistykę na Uniw. Warsz. 1. 10. 1918, doc. tymcz. tego przedmiotu 1. 4. 1919, prof. nadzw. z tyt. prof. zwycz. archiwistyki i bibliotekozn. wraz z naukami pomocnicz. hist. 1. 4. 1920 — 31. 10. 1922, prof. zwycz. hist. Polski wiek. śr. wraz z naukami pomocn. hist. 1. 11. 1934. Bibliotekarz ord. hr Krasińskich 1904—1910 Czł.-kor. Pol. Ak. Um., Tow. Nauk. Warsz, Pol. Tow. Herald. Poseł R. P. w Moskwie 1925, w Hadze 1927. Ogł. m. in.: Gall-Anonim i jego kronika, Kazimierz Odnowiciel, O paliuszu bisk. pol. w XI, Wyd. Królestwo wielkopolskie (1909). Odzn.: O. P. 3, hol. Or. N. Warszawa, Mazowiecka 16, tel. 2-90-12.

KICIŃSKA Z MIRSKICH MARIA. Art. dramat. * 30. 5. 1888 w Warszawie. Zaśl. 17. 7. 1913 Mieczysława Kicińskiego. Uk. gimn. St. Łapińskiej. Debiut. w Teatrze Rozmaitości w Warszawie w sztuce Zuławskiego Eros i Psyche (1909). 1916 do 1917 prow. teatr polski w Moskwie. Po powr. do kraju wyst. na scenach stoł. do 1931. Role: w szt. St. Wyspiańskiego — Sędziowie (Jewdocha), Klątwa (Młoda), Wesele (Panna Młoda i Marysia), Wyzwolenie (Wróżka), Bolesław Śmiały (Krasawica), L. Rydla—Zaczarowane Koło (Młynarka), Królewski jedynak (Aurora); J. Słowackiego — Ksiądz Marek (Judyta), Mazepa (Amelia), Lilla Weneda (Gwinona i Róża); E. Zegadłowicza — Lampka oliwna; Staffa — Południca, Maria Stuart (Elżbieta); Sieroszewskiego — Bolszewicy (Sonia); Nowaczyńskiego — Cyganeria warszawska (Miriamka), O żonach złych i dobrych (hr. Firlej) i w w. in. Wyj. na

wyst. gośc. i urządz. kilkakr. tournées po całej Polsce. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Wspólna 36, tel. nr 9-53-44.

KICIŃSKI JAN. Ks. Dr Św. Teol. * 22. 1. 1891 w Siekowie, pow. kościański. S. Andrzeja i Zofii z Buchowskich. Uk. gimn. w Poznaniu w 1912, nast. stud. filozofię i teologię w semin. duch. w Poznaniu i Gnieźnie. Święc. w 1916. Nast. studia uzup. w uniw. fryburskim i Jagiel. D-rat w r. 1927. Prof. semin. duch. w Poznaniu. Od 1930 r. red. miesięczn. kaznodziejskiego „Nowa Biblioteka Kaznodziejska". Współautor pracy: Homiletyka duszpasterska. Poznań, Ostrów Tumski 9, tel. 38-77.

KIEDRZYŃSKI STEFAN. Literat. * 1886. S. Bolesława i Amelii z Dolnych. Oż. 1917 z Marią Łukowicz. Ucz. do szk. realn. w Warszawie. Ogł. szt. scen.: Bajka wierszem (gr. w teatrze marionet. w Warsz. 1902—03); Gniazdko (jednoakt.); Chimera (1907); Karzełki (1908) Wolna kobieta; Dzisiejsi (1910, I nagr. na konk. dram. Teatru Rozmait. w Warszawie); Gra serc (1912); Warszawka i krakusik (1914); Pocałunek wojny (1920); Oczy księżniczki Fatmy (1921); Czysty interes; Zabawa w miłość; Nie rzucaj mnie, Madame; Cudowne medium; Najszczęśliwszy z ludzi; Nie trzeba się niczemu dziwić; Powrót do grzechu; Ten stary wariat; Życie jest skomplikowane; Wino, kobieta i dancing; Romans florencki; Ten i tamten; Miłość bez grosza. Pow. i utw. lit.: Śladem kobiety; Dolina pragnień; Żona i nie żona; Marnotrawcy miłości; Dym ofiarny; Słodycz grzechu; Trujący kwiat; Krzyk w nocy; Pożar; Uśmiech szatana; Rozmowy z pajacem; Włoska krew; Życie nad stan; Dzień upragniony; Serce na ulicy; Wiosna wśród kamienic; Słońce za chmurą; Twarze bez masek; W sidłach złudzenia, Miss Coctail. Brwinów p. Warszawą.

KIELANOWSKI - POBÓG LEOPOLD. Dr fil. Teatrolog. Reżyser. Art. dram. * 18. 2. 1907 we Lwowie. S. Bolesława i Marii. Uk. wydz. humanist. Uniw. Jana Kaz. B. lektor wymowy Uniw. J. K. Org. kursy oświat. i kult. we Lwowie i Katowicach przy P. W. Pierwszy inscen. sztuki Mikołaj Kopernik Morstina oraz kreator roli tyt. w Toruniu, Gdańsku, Krakowie, potem w Budapeszcie, Sofii, Bukareszcie i Belgradzie. Inscen. „Dziadów", „Wyzwolenia". Ogł. art. teatrolog. w Gaz. Lwowsk. i in. Katowice, Teatr Polski.

KIELISZCZYK, patrz: KIERCZYŃSKI RYSZARD.

KIELSKI ALEKSANDER. Dr praw i nauk polit. Adw. * 20. 1. 1891. S. Izydora i Józefy z Raabów. Oż. 15. 1. 1919 z Anną Ludmerer. Uk. gimn. im. J. Długosza we Lwowie (matura z odzn.), nast. uk. wydz. prawa na Uniw. Jana Kaz., stud. filoz. tamże, nauki społ. na uniw. w Wiedniu. Przed wojną nal. do org. młodz. postęp.-niepodl. „Życie" we Lwowie, do Zw. Walki Czynnej, Zw. Strzel. oraz do P. P. S. (od 1910) 1919—1918 sł. w w. austr., 1918—1919 ochotn. w. p. Wykł. Wolnej Wszechn. Pol., b. wykład. prawa i ekonomii w Wyższej Szk. Woj. (Int.) Ogł. m. in.: Najbliższa przyszłość naszej waluty (Lwów 1920); Idea wolności i granice jej urzeczywistnienia w życiu społecznym (Warszawa 1922); Indeterminizm i determinizm a kwestia odpowiedzialności (ref. wygłosz. na I Polskim Zjeździe Filoz., streszcz. w księdze pam. I. Pol. Zj. Filozof.); Odpowiedź na ankietę czasop. Europejska Unia Gospodarcza na temat: Jakie zagadn. Międzyn. Konf. Gospod. są najw. i dlaczego (Haga 1927); O istocie i granicach demokracji (Warszawa 1930); Kodeks postęp. cyw. w pyt. i odpow. (wsp. z adw. Wł. Krzysztofem Hechtem Warszawa, 1933) oraz szereg prac. i art. w czasop. Odbudowa Kraju, Przedświt, Gaz. Wieczorna, Zeitschrift für öffentliches Recht, Pracown. Bank., Przemysł. i Handl. Górnośl., Przegl. Prawa i Adm., Kwart. Filoz., Odbudowa Gosp., Racjonalista i in. Warszawa, Żórawia 1, tel. 9-61-51.

KIEŁBIŃSKI ADAM KAROL. Dr praw. Płk K. S. * 24. 12. 1886 w Kawsku k. Stryja. Syn Jana i Jarosławy z Kalińskich. Oż. w 1919. Stud. prawo na uniw. w Krakowie, Wiedniu i Lwowie. W 8. 1914 wst. do Leg. Wsch., nast. sł. w 2 p. p. Leg. Polsk., po czym w II Korp. Wsch., gdzie był prokurat. i doradcą prawnym dcy

korp. Od 1918 w sądown. w. p. Prac. na polu liter. i muzyczn. Ogł. szer. art. fach. w prasie prawn. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

KIEPURA JAN WIKTOR. Art.-śpiew. * 16. 5. 1902 w Sosnowcu. S. Franciszka i Marii z Neumanów. Oż. w 1937 z Martą Eggerth. Uk. gimn., absolw. wydz. prawa i nauk polit. Uniw. Warsz. Czł. P. O. W. w 1918, nast. sł. w w. p., uczestn. I i II powst. g.-śląsk. Wyst. m. in.: w oper.: Faust, Mignon, Manon, Rigoletto, Turandot, Traviata. Grał i śpiew. m. in. w film.: Neapol śpiewające miasto, Kocham wszystkie kobiety, Dla ciebie śpiewam, W blasku słońca. Czł. zarz. Z. A. S. P. od 26. 6. 1936. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., fr. L. H. 5, szw. Gw..Pol. Krynica, Hotel Patria.

KIEPURA WŁADYSŁAW (LADIS). Art.-śpiew. * 20. 3. 1904 w Sosnowcu. S. Franciszka i Marii z Neumanów. Uk. gimn., stud. fil. na Uniw. J. P. Śpiew stud. w Mediolanie. Czł. Harc. Ochotn. w. p., ranny w 1919 Czynny w prac. plebisc. na G. Śl. Występ. za gr., ostatnio w Niemczech. Wystaw. ,,Halkę" w Hamburgu, śpiewając na premierze po polsku (1935). Krynica, Hotel Patria.

KIERCZYŃSKI RYSZARD (KIELISZCZYK). Art. dram. * 13. 3. 1902 w Warszawie. S. Tomasza i Bronisławy z Rudnickich. Oż. 20. 2. 1930 z Zofią Barwińską, art. dram. Uk. wydz. nauk polit. i społ. Woln. Wszechn. Polsk. w Warszawie. 1916—1918 prac. w P. O. W. 1919—1920 ochotn. w. p. Role w szt.: Turandot (Kalaf), Don Juan (Don Luis), Rozkoszna dziewczyna (Paweł), Studentka (Reiner), Gra serc (hr. Trembly Matour), Domino (Cremone), Achilleis (Patrokles). Poznań, Teatr Polski.

KIERKOWSKI KAZIMIERZ. Mjr .* 3. 3. 1893 w Pawłowicach. Od 1911 podr. po Włoszech i Rosji oraz po Afryce. Sł. w I bryg. Leg. Polsk, nast. w w. p. Ogł. m. in.: Przewodnik po Włoszech (1925); Z 6 p. Leg. do więzienia w Przemyślu (1927); Nieco dokumentów do sprawy przysięgi i rozbicia Legionów (1928); Z austriackiego więzienia do pruskiego obozu intern. (1928). Odzn.: K. N., O. P. 5, K. W., K. Z., M. za W., M. 10-l. O. N.

KIERNIK WŁADYSŁAW. Dr praw. Adw. Polityk. * 27. 7. 1879. S. Franciszka i Henryki. Oż. 1902 z Marią Maiss. Uk. Uniw. Jagiel. Prakt. jako adwokat w Bochni. Dział. społ., zakł. bibl. i czyt. na terenie pow. bochnieńskiego od 1902. W 1914 zorg. powiat. kom. narod. i był kom. leg. na pow. bochnieński. Poseł z ,,Piasta" do Sejmu Ustawod., prac. w kom. konstytuc., administr. i prawn. Czł. del. pokoj. do Mińska Litewsk. w 8. 1920. Podp. prelim. pokoj. w Rydze. Prezes Gł. Urz. Ziemsk. 8. 1921—4. 1922. Min. spraw wewn. 20. 5.—14. 12. 1923. Min. rol. 20. 11. 1925—5. 5. 1926 i 10 do 15. 5. 1926. Wicepr. P. S. L. ,,Piast". Od 1927 adwokat w Warszawie. Red. nacz. tyg. ,,Piast". Obywatel hon. Makowa Podh., Niepołomic, Uścia Solnego. Odzn. Kor. Rum. 1. Warszawa.

KIERNIKOWA MARIA EDWINA. Pedagog. * 31. 11. 1882 w Cieszanowie (Małopolska). C. Gustawa Edwarda Radwańskiego i Edwiny ze Skwirczyńskich. Zaśl. 24. 8. 1909 Eugeniusza Kiernika. Uk. gimn. w Krakowie, stud. na wydz. filolog. Un. Jagiel., uz. dyplom naucz. przyrodozn. w szk. śred. Dyr. gimn. im. N. Żmichowskiej w Warszawie. Prac. w kole pań przy Druż. Strzel., żeńsk. oddz. strzel., oddz. sanit., Lidze Kobiet. Czł. zarz. zrzesz. stoł. i zarz. gł. Obyw. Pr. Kobiet (ref. wychow. polit.-obyw.), czł. zarz. Org. Przysp. Kobiet do Obr. Kraju, wiceprzew. Klubu Kob. Postęp. oraz wiceprzew. koła warsz. i przew. grupy warsz. Stow. Dyrekt. Szk. Śred. Państw., czł. ,,Zrębu". Posiada odzn. komend. honor. P. W. Warszawa, Koszykowa 25, tel. 9-20-21.

KIERSNOWSKI TADEUSZ. Mgr praw. Adw. * 22. 10. 1896 w Czemerówce, w Nowogródczyźnie. S. Ryszarda i Heleny z Czarnockich. Oż. 7. 9. 1924 z Anną Rymsza. Uk. szkołę handl. w Mińsku Lit., nast. wydział ekonom. Inst. Handlow. w Moskwie, w 1923 uzyskał st. magistra na wydz. prawnym Uniw Stef. Bat. W 1915—1916 nal. w Moskwie do Org. Młodz. Narod. i tajnej org. wojsk., prow. przez Rudolfa Dreszera. W 1916 sł. w w. ros., w 1917 przeszedł do I Korp. Wsch., ucz. marszu 3 dyw. gen. W. Iwasz-

kiewicza w 2. 1918 z Jelni do Bobrujska. W 1918 powrócił do kraju. W 1919 prac. w ekspozyt. werb. dyw. lit.-białorusk. w Warszawie. W 1920 ochotn. w. p. W l. 1919—23 czterokr. prez. Rady Młodz. Akadem. (nacz. repr. akadem.). Czł. Rady Adwok., czł. rady miejsk. Wilna, prac. w szer. inst. dobrocz. i społ., m. in. wicepr. miejsc. Mac. Szk. Odzn.: V. M. 5, K. Z. W. L. Śr. Wilno, Zawalna 7, m. 2, tel. 17-49.

KIESZKOWSKI BOHDAN. Dr filoz. * 24. 12. 1904 w Dębinie, na Ukrainie. Uk. Uniw. J. P. (drat 1930), studia spec. w Kolonii, Rzymie i. St. asyst. sem. fil. Uniw. J. P. 1. 10. 1934, doc. fil. Uniw. J. P. 1935. Warszawa, Koszykowa 15, tel. 7-20-11.

KIESZKOWSKI ZYGMUNT MIKOŁAJ. Wicekonsul St. Zjedn. Brazylii w Warszawie. * 4. 9. 1881 w Krakowie. S. Czesława i Jadwigi z Pietsch von Rittersschildów. Oż. 10. 5. 1910 z Anną Podhorską-Okołów. Uk. szk. śr. w Krakowie i szk. handl. w Wiedniu. 1915—1918 sekr. wydz. zapomog. i wydz. jeńców Kom. Pom. Of. Wojny w Moskwie. 1919—1920 sekr. w Biurze Prac Kongres. M. S. Z. W 1920 ochotn. w. p. Czł. zarz. Zw. Pol. Kaw. Malt., Polsk. Zw. Herald., Izby Handl. Pol.-Braz., zarz. Komit. Propag. Czynu Polsk. Ogł. prace z zakr. emigracji, handlu i przemysłu w czasop. polsk. i ameryk. Odzn.: M. za W., Krzyż. Honor. i Dewoc. Malt. Warszawa, Zgoda 4, tel. 6-95-99.

KIESZNIEWSKI KAZIMIERZ. Inż. Płk. * 26. 2. 1886 w Skierniewicach. Uk. wydz. bud. masz. Politechn. Lwowsk. Od 1914 w 1 p. p., nast. w 1 p. art. Leg. Polsk. Po kryz. przys. intern. w Beniaminowie. Od 11. 1918 w w. p., m. in. szef sekcji i wydz. amun. w Dep. Uzbr. M. S. Wojsk., szef tegoż dep. i inspekt. amun. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

KIEWNARSKA ELŻBIETA. Dziennikarka. Dział. społ. * 19. 11. 1871 w Wilnie. C. Bronisława i Kazimierza z Kamieńskich. Uk. gimn. w Rydze. W ciągu lat 7 przew. Zw. Kobiet Polskich i czł. zarz. Tow. Pom. Of. Wojny w Moskwie, opiek. przyt. dla inwalidów. B. wiceprz. Zw. Kobiet Kresowych „Pogoń". Zał. i długol. wiceprez. Zw. Pań Domu. Współprac. Kur. Warsz. Ogł. ok. 40 książek i broszur z zakr. gospodarstwa kobiecego. Odzn. pap. Pro Ecclesia in Russia. Warszawa, Warecka 10, tel. 2-70-29.

KILIŃSKI WŁADYSŁAW. Płk dypl. * 24. 5. 1887 w Krakowie. S. Stanisława i Karoliny z Brosigów. Uk. gimnazjum w Krakowie, wydz. filoz. Uniw. Jagiel., Wyż. Szk. Woj. Do 1914 naucz. gimn., nast. sł. w 1 p. art. Leg. Polsk. W w. p. m. in. kmdt Korp. Kad. nr 2; nacz. wydz. i p. o. dyr. dep. Min. W. R. i O. P., dyr. P. U. W. F. i P. W.; szef. gab. min. spr. wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., est. Kotk. 2.

KILTYNOWICZOWA-GISTEDT ELNA, patrz: **GISTEDT-KILTYNOWICZOWA.**

KINIORSKI MARIAN. Ziemianin. Polityk. * w 1868 w Pokrzywnicy. S. Kazimierza i Joanny z Kosseckich. Uk. gimn. w Radomiu, Akad. Roln. w Dublanach i Szk. Nauk Polit. w Paryżu. Po powr. do kraju prac. na roli oraz w sekcji roln. Tow. Pop. Handlu i Przem.; od 1904 radca dyr. gł. Tow. Kr. Ziemsk. w Warszawie, od 1905 czynny czł. Demokr. Nar. Wybr. do 1 i 3 Dumy Państw. ros. Zał. Okr. Tow. Roln. w Kutnie i współorg. C.T.R., którego był wicepr. w 1907. Podcz. wojny sekr. Koła Międzypart. W 1918 prez. C. T. R. i czł. Tymcz. Rady St. W 1922 senator R. P. z listy państw. Czł. rad nadz. i Banku Ziemiańsk., tow. „Snop", Zw. Ziemian. Del. Rządu na kongres roln. w 1923, przew. wycieczki parlam. do Francji w 1927. Ogł.: Galicja i jej reprezentanci w ustroju konstytucyjnym Austro-Węgier, Mniejsza i większa własność wobec parcelacji, Ziemia i wola, Zasada wywłaszczenia w programie agrarnym, Państwo i rolnictwo, Listy z dworu wiejskiego (pseud. Rusticus). Red. Ekonomisty 1901—1903. Odzn. fr. L. H. 3. Warszawa, Mazowiecka 4; Suchodębie p. Ostrowy, woj. warszawskie.

KIPA EMIL. Dr fil. Historyk. * 17. 3. 1886 we Lwowie. Uk. Uniw. Jana Kazim. W 1914—15 współred. Kuriera Lwowsk., w 1918 uczest. obrony Lwowa. Od 1. 1. 1919 ref., nast. radca wydz. hist.-nauk. M. S. Z.; wykł. hist. dyplomacji w Szk. Nauk. Polit. i W. S. H. w Warszawie. 16. 11. 1931—1937 konsul gen. R. P. w Hamburgu. Czł. kom. hist. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Fryderyk Gentz a Polska 1794—1831 (Warszawa 1911), Ks. Hugo Kołłątaj (Lwów 1912); Misja dra Szokalskiego do Niemiec w 1848 (Warszawa 1913); W przededniu wojny 1909 (Lwów 1914); Berka Joselewicza projekt legionu żydowskiego dla Austrii 1796 (1914); Zbiór odezw i rozp. z czasów okupacji Lwowa 1914—15 (Lwów 1916); Pra-

wosławie w Galicji w 1914—15 (Lwów 1916); Lwów (Warszawa 1919); Stosunki dyplomat. austriacko-hiszp. 1808—1809 (Lwów 1925); Wspomnienia z przeszłości Radziszewskiego (Warszawa 1930); Wspomnienia K. Wolickiego z poselstwa do Francji i Stambułu 1831 (1931). Odzn.: O. P. 5, M. N., M. 10-l. O. N. Warszawa, Mickiewicza 18, tel. 12-53-61.

KIRKIŁŁO - STACEWICZ WINCENTY. Przemysłowiec. * 14. 4. 1887 na Wileńszczyźnie. S. Stanisława i Kamili z Nohiszków. Ożenił w 1920 z Julią Wojszwiłło. Uk. gimn. w Dzisnie, odbył studia handl.-przemysł. w Wilnie. Za czasów szk. czł. zakonsp. kółek samokształc. W 1918 do 1920 sł. w w. p. W 1925 zał. fabrykę wyrob. cukiern. w Wilnie. Brał udział w wyst. w Paryżu i Florencji (1927), uzysk. Grand Prix. W 1930 na II Targach Półn. w Wilnie otrz. wielki med. zł. Czł. org. zawod., społ. i dobrocz. Wilno, Sołtańska 36, tel. 6-15.

KIRKOR STANISŁAW. Dr praw. * 17. 5. 1898 w Krakowie. S. Dymitra i Zofii z Grobskich. Ożenił z Ireną Żaboklicką. Uk. gimn. realne w Orłowej, na Śl. Ciesz., i wydz. prawa Uniw. Jagiel. Prac. narod. na Śl. Cieszyńskim, sekr. eksp. Rady Narodowej w zagł. węgl., uczest. powst. górn.-śl. Wicepr. Bratn. Pom. Uniw. Warsz. i Ak. Kom. Plebiscyt. W 1920 ochotn. w. p. 1923—1932 nacz. wydz. kredytu publ. w M. Sk. Dyr. finans. zarz. miejsk. m. st. Warszawy. Ogł. szereg prac publicyst. z dziedz. gospod. i finans. Odzn.: fr. L. H. 4, Kor. Wł. 3, czechosł. L. B. 4. Warszawa, Madalińskiego 101, tel. 8-70-38.

KIRKOR-BĄKOWSKI LEON STANISŁAW, patrz: BĄKOWSKI-KIRKOR.

KIRSTEIN PAWEŁ. Ks. Dr Św. Teol. * 29. 12. 1883 w Zaskoczy, pow. Wąbrzeźno. S. Józefa i Anastazji z Kruszyńskich. Uk. gimn. w Chełmnie, sem. duch. w Pelplinie (1909) i wydz. teol. uniw. we Fryburgu (1918). Od 1909 wikary w Gdańsku, od 1911 katech. semin. naucz. w Kościerzynie, 1914—18 kpl. w. niem. na fr. wsch., od 1920 katech. i pref. konw. w Chojnicach, 1928—30 proboszcz. kośc. św. Marii w Toruniu, od 1930 dyr. Collegium Marianum w Pelplinie, nadto 1931—36 prof. sem. duch tamże. Sędzia sądu duch., egzaminat. synod. asyst. kośc. katol. stow. kobiet na diec. chełmińską. Kanon. i tjn. szamb. J. Świątobl. Ogł. 2 t. kazań niedz.: Arquae obsecra in crepa, art. z dziedz. misjol. i pedag. w prasie spec. Pelplin, Kanonicka 1.

KIRTIKLIS STEFAN SEWER. Wojew. białostocki. * 8. 1. 1890 w Kolnie, woj. białostockie. Szk. śr. uk. w Łomży. Studia wyższe na wydz. ekon. uniw. w Brukseli. W 1914 wst. do Legionów, nast. kmdt okr. P. O. W. w Łomży. W 1918 wst. do w. p. W 1927 mjr żand., przesz. do adm. państw. Nacz. wydz. bezp. w Wilnie; wicewoj. i wojew. wileński, nast. wojew. pomorski, od 16. 7. 1931 na ob. stan. Odzn.: V. M. 5; K. W. 4. Białystok, Województwo.

KISIEL FRANCISZEK. Ks. * 19. 1. 1894 w Ostrowie. S. Michała i Pauliny z Krupów. Uk. gimn. państw. w Przemyślu (1913), semin. duch. tamże (1919). 1908—10 czł. koła Promienistych. 1914 do 1916 sł. w I bryg. Leg. Polsk. Ranny pod Łowczówkiem. W 1916 zwoln. Św. kapł. w 1919. Od 1920 kapelan w. p. Adm. parafii wojsk. rz. kat. w Rzeszowie. Prez. Koła Prz. Harc.; czł. zarz. Koła Przyj. Zw. Strzel., P. B. K.; zał. i dyr. chóru Tow. Śpiew. Gregoriańsk.; czł. in. org. społ. Ogł. kazania. Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Rzeszów, Podzamcze 6.

KISIELEWSKI JÓZEF. Publicysta. * 26. 2. 1905. S. Tadeusza i Stanisławy ze Studzińskich. Ożenił 28. 10. 1928 z Marią Lisiecką. Uk. wydz. fil. Uniw. Poznańsk. Red. „Tęczy"; współprac. Kuriera Poznańsk. Ogł. Światła w mroku (1930) oraz monogr. Tow. Czytelń Lud. Poznań, Podolska 9, tel. 12-73.

KISIELEWSKI ZYGMUNT. Literat. * 27. 3. 1882 w Rzeszowie. S. Augusta i Józefy z Szałajków. Uk. gimn. w Krakowie, studiow. na Uniw. Jana Kazim. i na uniw. w Zurychu. W gimn. nal. do org. „Wolni Bracia", nast. do P. P. S.

w Galicji. Jedn. red. Promienia. Wyjeżdżał za kordon, w zw. z czym areszt. w Warszawie 1906. W 1912 zał. „Związek Chłopski" w Warszawie. W 1914—17 sł. w Leg. Pol., nast w P. O. W., w 1914 zał. i red. Wici w Piotrkowie, Do Broni w Łodzi. Prac. wśród robotn. Zagłębia. W 1925 wyst. z P. P. S. i pośw. się pracy org. w Zw. Zaw. Lit. Polsk. i Pen-Clubie. Ogł.: Świty (1911), Wędrowiec (1912), Żołnierka (1913), Krwawe drogi (1916), Juliusz Syreń, Paskareczka, Siostra Maria, Błąd, Poranek, Dr Paweł, Czyn nie łza, Dni listopadowe, Margrabia (dramat). W l. 1918—25 kier. działu lit. „Robotnika", od 1928 współprac. wydz. liter. Polskiego Radia. Odzn.: K. N., Wawrz. Akad. sr. Warszawa, Smolna 21.

KISZKIEL JAN. Dr med. weter. * 25. 1. 1865 w Budziewiznie, pow. sejneński. Uk. szk. śr. w Mariampolu, nast. Inst. Weter. w Warszawie. W latach późn. uz. d-rat med. weter. W czasie studiów czynny org. stud. oraz czł. P. P. S. W 1920 ochotn. w p. 1888 do 1898 prac. w Rosji. Od 1898 insp. weteryn. b. gub. piotrkowskiej, gdzie prac. społ. jako: prezes Tow. Higien., org. spółdz. Społem, rady rodzic. szkół polskich, czł. org. roln., współpr. Echa Piotrkowskiego. Od 1921 insp. urz. weter. przy wydz. zdrowia magistratu m. Warszawy. Prezes Polsk. Tow. Lekarzy Wet. Od 1923 nacz. wydz. w Depart.-Wet. Min. Roln. W 1934 w st. sp. 1921—35 prow. wykł. zlec. na uniw. w Warszawie z dziedziny adm. weter., prawod. weter., weter. sąd. Ogł.: Mleko z punktu widzenia higieny, Oczyszczanie ścieków rzeźniczych, Stan sanitarny rzeźni w Polsce. Odzn.: O. P. 4, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Śniadeckich 22 m. 17. tel. 9-26-06.

KITSCHMAN ANNA MARIA (ANDA). Art.-muz. i śpiew. Kompozyt. Dziennik. * w Wiedniu. C. Adolfa i Elżbiety z Jakubowskich. Uk. liceum akad. muzycz. i szk. kapelmistrz. w Wiedniu. W 1920 kier. teatru żoł., prac. w propagandzie i sł. w M. O. A. O. (Lwów). Napisała szereg drob. utw. muz. (pieśni, piosenki, recytacje), tłum. opery, operetki i sztuki scen. Współpr. w dziennik. i czasop. Warszawa, Sienna 13, tel. 6-31-60.

KLARNER CZESŁAW ROMUALD. Inż.-technolog. * 7. 2. 1872 w Płońsku. S. Emiliana i Konstancji z Osmólskich. Ożenił 14. 9. 1907 z Florentyną Jaworowską. Uk. w 1891 gimn. IV w Warszawie, w 1896 Inst. Technolog. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1918—1920 dyr. dep., 1. 1924 do 15. 5. 1925 wicemin. skarbu. 16. 5. 1925 — 14. 11. 1925 min. przem. i handlu. 8. 6. 1926—30. 9. 1926 min. skarbu. Od 10. 1928 prez. Zw. Izb Przem.-Handl. R. P. i Izby Przem.-Handl. w Warszawie. Prez. zarz. Zakł. Starachowickich. Prez. zarz. Polsk. Kopalń Skarb. „Skarboferme". Prez. rady adm. Mościc i Chorzowa. Od 1906 prac. w Pol. Mac. Szk. W 1906 zakł. Ursynów, którego czł. zarz. jest do dziś. W 1915 zał. Stow. Techn. Polsk. w Moskwie. 1. 12. 1931 — 1. 3. 1933 prez. Komit. Pomocy Bezrob. Od 1932 prez. Przegl. Techn. Wielokr. czł. zarz. 1933 do 1934 prez. Stow. Techn. 1. 3. 1933 do 1. 10. 1934 prez. Fund. Pracy. Od 1934 prez. Komit. Bud. Muzeum Przem. i Tech. W 1934 wicepr. Ogólno-polsk. Komit. Pomocy dla Powodzian. Od 1935 prez. T-wa Wojsk.-Techn. Ogł.: Rola Polski w obrocie międzynarodowym; Monopol Solny; U podstaw bezrobocia; Zagadnienie mieszkaniowe w niep. Polsce (1928); O popieraniu budowy tanich mieszkań w Polsce i za gran. (1929); Przemysł i handel w pierwszym dziesięciol. niep. Polski (1929); Polit. mieszkan. w Polsce i za gran. (1930); Zadania i wytycz. państwowej polityki gospodarczej; Rola inicjatywy prywatnej w rozbudowie Gdyni (1930); Śląsk i Pomorze jako symbole naszej niepodległ. (1932). Odzn.: O. P. 2, czechosł. L. B. Warszawa, Francuska 37.

KLAUSAL ALFRED MIECZYSŁAW. Rtm. w st. sp. * 28. 11. 1893 we Lwowie. S. Jana i Janiny. Uk. gimn. realne we Lwowie, stud. na wydz. prawn. Uniw. Jagiel. 1913 do 15 czł. Zw. Strzeleck., od 1915 sł. w Leg. Pol., nast. w P. O. W., ucz. obr. Lwowa, po czym w w. p. do 1934. Nacz. wydz. ogól. i z-ca dyr. Izby Skarbow. w Brześciu n. Bugiem. Prez. okręg. Zw. Prac. Skarbow. tamże. Ogł.: Praca hist. o 3 powstaniu, Pamiętniki z obrony Lwowa. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Brześć n. Bugiem, Sława-Zwierzyńskiego 20, tel. 436.

KLAWE ZBIGNIEW. Inż.-arch. * 3. 2. 1880 w Porzeczu (Podole). S. Leona i Heleny z Kwiatkowskich. Oż. z Haliną Rudnicką. Uk. szk. real. w Winnicy, polit. w Karlsruhe oraz polit. w Rydze. Od 8. 1914 w w. ros., 1917—1918 w oddz. polskich w Odessie; od 1920 w w. p.; 1924—1927 szef inż. Korp. Ochr. Pogr.; nast. kier. odbudowy Modlina. Ppłk w st. sp. 1918—1920 prac. w polskich org. oświat. i harc. w Płoskirowie, na Podolu. Nagr. za prace architekt.: Biblioteka Publ. w Kijowie; gimn. męskie w Siewsku, gub. orłowskiej; pałac Popowa w Kijowie. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Warszawa, Św. Krzyska 15, tel. 6-47-44.

KLAWITTER STANISŁAW. Ks. (w zak. o. o. kapuc. Efrem). Art.-mal. i rzeźbiarz. * 6. 4. 1894 w Kcyni. S. Franciszka i Katarzyny z Kamińskich. Uk. gimn. w Dębicy, nast. studia teolog. w Lowanium (Belgia). Malarstwa i rzeźby uczył się pod kier. oo. benedyktynów w szkole bajrońskiej. Wyk. m. in.: pomnik kard. Mercier. 8 akwarel, przedst. „Pieśń o bracie Słońcu", rzeźbę „Św. Franciszek", portret ks. kard. prym. Hlonda; ilustr. „Fioretti"; w 1935 ozd. katedrę w Gnieźnie kilkunastu płaskorzeźbami, przedst. sceny z życia św. Wojciecha; dla kościoła oo. kapucynów we Lwowie wyk. obraz przedst. św. Franciszka z Asyżu. Collegio S. Lorenzo da Brindisi dei Minori Cappucini, Assisi, via S. Francesco 23.

KLEBANOWSKI SYLWESTER ANTONI. Pedagog. * 28. 12. 1880 w Brześciu n. Bugiem. S. Ludwika i Natalii ze Skórczyńskich. Oż. 19. 9. 1903 z Zofią Boczyńską. Uk. gimn. państw. w Radomiu, stud. na wydz. przyrodn. Uniw. Warsz. i na Polit. Warsz. Za czasów zabor. prac. w liczn. org. oświat. z ram. P. P. S. Ministr. wizyt. szkół. Ogł. art. z dziedz. org. szkoln. w Oświacie i Wychowaniu, brosz. z tejże dziedz., podr. szkolne. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Żórawia 10, tel. nr 9-32-11.

KLECZKE KAROL. Mjr. * 1. 1. 1896 w Warszawie. S. Karola i Antoniny z Mioduszewskich. Oż. w 1927 z Jadwigą Wierzbicką. Uk. gimn. polskie w Warszawie, stud. w Akad. Górn. w Leoben, uk. Szk. Podchor. Piech. w Warszawie (1919) i Wyż. Szk. Inż. w Wersalu (1920). Od 6. 1915 w 3 p. p. Leg, nast. w II Korp. Wsch. Pod Kaniowem dost. się do niew. niem. W w. p. od 11. 1918. Pełn. sł. m. in. w Dep. Inż. i Sap. M. S. Wojsk., w Ofic. Szk. Inż. (wykł.), w baonie most. w Szt. Gł. Ogł. m. in.: Fortyfikacja polowa (wsp. z kpt. Biesiekierskim i ppłk. Rewieńskim), Okopywanie się, szer. art. fach. w czasop. wojsk.; tłum. dziel obc.; red. Przegl. Wojsk. Techn. Odzn.: K. N., K. W. 4, K. Z. sr., M. za W., M 10.-l. O. N., M. I.

KLEEBERG FRANCISZEK. Gen. bryg. * 1. 2. 1888 w Tarnopolu. Uk. wojsk. szk. real. w Hranicach (mat. w Wiedniu 1905) i Wojsk. Ak. Techn. w Mödling. Od 1908 of. zawod. w. austr. Od 1915 przydz. do sł. sztab. w Leg. Polsk., nast. kmdt kursu wyszk. art. Polsk. Siły Zbrojn., w 1918 powr. do sł. w szt. austr. W w. p. od 1919, szef. szt. dtwa Wschód 1 armii, gr. oper. gen. Raszewskiego, D. O. G. nast. D. O. K. Poznań. Po wojnie uk. kurs inf. dla wyż dców w Warszawie i stud. spec. we Francji. Dca dyw. piech., nast. O. K. Gen. bryg. od 1928. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M 10-l. O. N., fr. L. H. 5, lot. Lacpl. 3, jugosł. O. B. 3.

KLEEBERG JULIUSZ. Gen. bryg. * 30. 3. 1890 w Trembowli. Uk. wojsk. szk. realną w St. Pölten (1907). Akad. Wojsk. w Wiener Neustadt i Wyż. Szk. Woj. w Paryżu (1923). Od 1910 of. zawod. w. austr. Od 1915 przydz. do sł. sztab. w Leg. Polsk. W 1917 uk. kurs. Szt. Gen., nast. w insp. wyszk. Polsk. Siły Zbrojn. W w. p. 1918—1919, attaché wojsk. pos. polsk. na Ukrainie, szef. szt. 1 dyw. Leg., szef. szt. Insp. Jazdy i wykł. takt. kaw. w Szk. Szt. Gen., szef sekcji w Polsk. Misji Zakup. w Paryżu, z-ca szefa szt. 5 armii, Po wojnie m. in. dyr. nauk. w Centr. Wyszk. Kaw., attaché wojsk. i morski w Paryżu, dca p. s. k., nast. samodz. bryg. kaw. Ogł. m. in. Genera bitwy pod Gorlicami (1930). Odzn.: K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5 i in.

KLEIN FRANCISZEK. Dr filoz. Hist. sztuki. * 4. 7. 1882 w Krakowie. S. Wiktora i Teresy z Fitzków. Uk. Uniw. Jag. stud. uzup. na uniw. w Berlinie, Monachium i Paryżu. Doc. hist. sztuki w Ak. Szt. Pięk. w Krakowie, wykł. od 1927. Ogł. m. in.: Planty krakowskie; Stary Kraków; Barokowe kościoły Krakowa; Gdańsk wrota Korony Polskiej; Pałac pod Krzysztofory w Krakowie; Monachium, wystawa sztuki mahometańskiej; Kościół św. Piotra w Krakowie; Barokowe kościoły Warszawy; poza tym art. w czasop. i dzien. Kraków, św. Gertrudy 6, tel. 1-04-05.

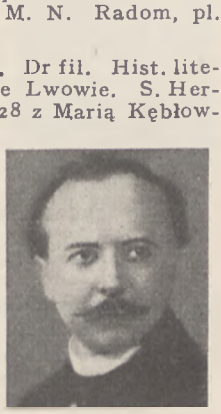
KLEIN STANISŁAW. Dr med. * 1863 w Warszawie. Uk. uniw. tamże. Ordynat. szpit. na Czystem od 1898 i kliniki terapeut. Uniw. Warsz. od 1890; doc. chorób wewn. Uniw. J. P. od 1923. Ogł.: Die Myelogonie (1914) i inne prace z dziedz. patologii, w szczeg. z hematologii. Współred. Folia Haematolofica od 1904. Warszawa, Nowogrodzka 46.

KLEINADEL MICHAŁ EDWARD. Dziennikarz. Publicysta. * 17. 8. 1889 w Warszawie. S. Henryka i Florentyny z Rajchmanów. Uk. szk. śr. E. Konopczyńskiego w Warszawie, wydz. prawa uniw. w Petersburgu (1912), konserw. muz. (klasa fortepian) w Petersburgu (1913) i Szk. Nauk. Polit. w Paryżu (1915). Ucz. strajku szk. w 1905. Za czasów okupacji niem. czł. zarządu Zjedn. Stron. Dem. Zakł. i wyd. wspól. ze śp. B. Straszewiczem Nową Gazetę, późn. Gazetę Polską, pierwszy w Warszawie dziennik niepodl. o ideologii J. Piłsudskiego. W 11. 1918 org. i prow. z B. Straszewiczem biuro pras. przy kanc. cyw. Nacz. Państwa. Prac. jako public. i krytyk muz. Ogł. prace publicyst. w Nowej Gaz. (1915 do 1916), Gaz. Polsk. (1916—1918), Świecie (1928—1933) oraz w prasie zagr., głównie franc. Warszawa, Mazowiecka 7, tel. nr 2-34-55.

KLEINBERGER FELIKS. Kolejowiec. * 5. 10. 1882 w Krakowie. S. Ignacego i Anny z Drobnerów. Ożenił ze Stanisławą Brabiec. Uk. szk. śr. w Krakowie, stud. na polit. we Lwowie i na wydz. filoz. Uniw. Jagiel. Od 1904 czł. org. młodz. niepodl., od 1914 współdz. w akcji legionow., w 1917 prow. akcję niepodl. na kolejach. W 1918 org. strajk kolej. Ucz. rozbr. austr. w Krakowie, nast. org. milicji kolej. tamże. Ref. spr. pers. D. O. K. P. Radom. B. czł. zarz. Pol. Zw. Kolej, b. czł. zarz. okr. Zw. Umysł. Prac. Kolej. w Radomiu, przew. komisji F. O. M., czł. zarz. L. O. P. P. Ogł. art. w czasop. zawod. z dziedz. ruchu kolej. Odzn. M. N. Radom, pl. 3 maja 6.

KLEINER JULIUSZ. Dr fil. Hist. literat. * 24. 4. 1886 we Lwowie. S. Hermana i Zofii. Ożenił 1928 z Marią Kębłowską. Uk. Uniw. J. K. (drat 1908), studia spec. w Berlinie i w Paryżu. Doc. hist. lit. polsk. Uniw. J. K. 1912, zast. prof. tego przedm. tamże 1915-16, wykł. hist. lit. polsk. na Uniw. J. P. I. 10. 1916—31. 3. 1919. Ogł. m. in.: Zygmunt Krasiński—dzieje myśli (1912); Studia o Słowackim; Układ i tekst dzieł J. Słowackiego; Pojęcie idei u Berkeleya (1911); Mesjanizm narodowy w systemie Krasińskiego; Horsztyński—rozbiór i rekonstrukcja; Juliusz Słowacki, dzieje twórczości; Literatura polska (1930); Zarys dziejów literatury polskiej (1932); Liczne krytyki, recenzje, szkice lit. Lwów, Supińskiego 11a.

KLEMAR-ARENWALDT KLEMENS. Dziennikarz. Literat. * 6. 1. 1894 w Warszawie. S. Mieczysława i Salomei z Lubelskich. Ożenił 19. 11. 1929 z Marią Korżel. Uk. VI gimn. w Petersburgu (ob. Leningrad) i uniw. w Królewcu. Od 1919 do 1922 sł. w w. p. Org. i skarbnik P. C. K. w Gdańsku w 1922. Inicjator i wydawca oraz red. nacz. Polsk. Przemysłu Restauracyjnego. współred. Restauratora i Hotelarza Polskiego. Red. nacz. Echa Artystycznego. Ogł. nowele: Taniec życia i śmierci oraz słowa do piosenek: Colombina, Ina, Całuj mnie senorito, Jeszcze będziesz chciał, Mam już dosyć twej miłości, Ty i wiosna, Rozkołysana colombina. Warszawa, Mokotowska 8, tel. 5-03-55.

KLEMENSIEWICZ ZENON. Dr fil. Filolog. * 2. 9. 1891 w Tarnowie. S. Ignacego i Kamili z Rożanowiczów. Ożenił 29. 11. 1919 z Marią Kozłowską. Uk. gimn. w Nowym Sączu, wydz. filoz. Uniw. Jagiel. (1914), i stud. zagr. 1914—1918, sł. w szt. w w. austr. na fr. ros. i włoskim, 1918 do 1921 w w. p. Kpt. rez. Naucz. gimn. w Krakowie od 1913, prow. wykł. zlec. dydaktyki jęz. polsk. od 1923, doc. jęz. polsk. i dydakt. jęz. polsk. Uniw. Jagiel. od 1930, współpr. kom. język. Pol. Ak. Um. od 1927. 1922—1932 sekr., wicepr. i prez. okr. zarz. T. N. S. W. w Krakowie. oraz czł. zarz. gł. Od szer. lat sekr. Tow. Mił. Jęz. Polsk. Ogł. m. in.: Szczątki niezłożonej odmiany przymiotników w staropolszczyźnie (1927); Liczebnik główny w polszczyźnie lit.; Historia formy i składni (1930); Odmiana i składnia liczebnika „21" (1932); Składnia opisowa współcz. polszczyzny kult. (1936); 10 prac z zakresu dydaktyki; 4 podręczniki; komunik. w sprawozd. Pol. Ak. Um., rec. i sprawozd. w Języku Polskim, Muzeum, Przegl. Pedagog., Ruchu Pedag. Kraków, Szopena 19, tel. 1-54-63.

KLENCZAR TOMASZ. Miern. górniczy. * 11. 6. 1886 w Woli, pow. pszczyński. S. Tomasza i Marianny z Podbiolików. Ożenił 25. 9. 1911 z Gertrudą Laby. Uk. gimn. w Bytomiu, nast. Inst. Miern.

Akad. Górn. w Berlinie (1912). Uczest. akcji plebisc. na G. Śl. Del. Polski w komis. delimitac. i granicznej. Czł. komit. parytet. na powiat zabrski ze str. Polski, deleg. do Paryża w sprawie przyłącz. tego pow. do Polski. Współorg. Wyż. Urz. Górn. w Katowicach, r-ca tegoż Urz., ref. miern. i bezpiecz. powierzchni. Wykł. w Ak. Górn. w Krakowie. Czł. Stow. Inż. i Techn. Woj. Śl., czł. hon. klubu sport. „Dąb", czł. T. S. L. i in. org. społ. Ogł. szereg prac i art. w czasop. z dziedz. miern.-górn. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Katowice, Dębowa 6.

KLESKI ARTUR FRYDERYK. Mgr praw. * 31. 3. 1885 w Czerniowcach. Syn Fryderyka i Olgi z Kleskich. Ożenił. 13. 7. 1922 z Marią Frenkel. Uk. gimn. w Czerniowcach, stud. na wydz. prawn. uniw. w Czerniowcach i w Wiedniu (uk. 1908), uk. Wyższ. Szkołę Handl. w Wiedniu (w tymże r.). Ucz. obr. Lwowa. 1909 wst. do sądu w Czerniowcach; od 1912 sędzia gr., nast. wicesekr. min. komun. w Wiedniu. Od 1920 sędzia okr. we Lwowie, nast. sędzia okr. w Bydgoszczy. W 1922 współpr. kom. plebiscyt. na Śląsku; odebrał od Niemców sąd gr. w Chorzowie. Od 1932 wicepr. i przewodn. wydz. zamiejsc. sądu okr. tamże. Prez. obw. L. M. i K., długoletni prez. śląsk. oddz. Zrzesz. Sędz. i Prokur. R.P., wicepr. P. B. K. koło Chorzów; prez. Tow. Przyj. Op. nad Dziećmi i Młodz. w Niemczech; czł. w. in. org. społ. Odzn. K. Z. zł. Chorzów, Katowicka 24.

KLESZCZYŃSKI EDWARD. Rolnik. * 6. 9. 1892. Uk. ak. handl. i wyższ. szk. roln. w Wiedniu. Śl. w Leg. Pol., nast. w w. p. Mjr kaw. rez. Czł. org. spółdz.-roln. Radny gm. i wydz. powiat. w Miechowie. Poseł na Sejm 1928—1935. Senator 1935—1940. Prez. Izby Roln. w Krakowie. Radziemice, pow. miechowski.

KLESZCZYŃSKI ZDZISŁAW (KARWAN ALEKSANDER, SĘK). Literat. Poeta. * 1889 w Warszawie. Uk. gimn. w Wilnie i wydz. prawa uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Ogł. Pogrzeb lalki (poezje, 1913); Zdrada (nowele, 1916); Poezje (1917); Lekcja miłości (komed., 1918); Żywot Kolombiny (poemat, 1922); Zwycięzca (dram., 1923); Podróż poślubna (1920); Wojenne przygody Staśka Ślązaka (pow., 1924); Białe noce (pow., 1925); Romans na wsi (pow., wyd. 2, 1929); Nerwy (nowele, 1930); Tyran (pow., 1931); Za barierą Pirenejów (wrażenia z podróży); Zamach (wsp. z W. Sieroszewskim); przekłady Jerome K. Jerome, Savoir'a, Molnara, Verneuil'a. Red. nacz. Radia od 1925. Współpr. Kuriera Warsz. Warszawa, Redakcja Kuriera Warsz., Krak. Przedm. 40.

KLICH EDWARD. Dr filoz. Filolog. * 2. 2. 1878 w Skałacie, woj. tarnopolskim. S. Karola i Domiceli z Hubczakiewiczów. Ożenił. w 6. 1903 z Heleną Majewicz. Uk. gimn. w Krakowie, nast. wydz. fil. Uniwers. Jagiel. Prof. zwycz. wydz. fil. uniw. w Poznaniu. Od 1909 czł. komisji jęz. Polsk. Ak. Um. Od 1924 czł. komisji filolog. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. Ogł. m. in.: Teksty białoruskie z pow. nowogródzk. (Kraków 1903), Materiały etnograficzne z płd.-zach. części powiatu limanowskiego. Teksty gwarowe; Narzecze wsi Borki Nizińskie (Kraków 1919), Polska terminologia chrześcijańska (Poznań 1927), Fonetyka cygańszczyzny rabczańskiej. (Kraków 1927), Wpływy języka polskiego na dialekty cyganów polskich (Warszawa 1927), Cygańszczyzna w „Chacie za wsią" Kraszewskiego (Warszawa 1931), Przyczynki gramatyczne i recenzje w Języku Polsk. (1914-22, 1929, 1934, 1935), recenzje w Slavia Occidentalis (1925, 1926, 1929) i w Pracach Filologicznych (1927), art. sprawozd.-kryt. z zakr. językoznawstwa polskiego w Kur. Pozn. (1926—35), Stefan Ramułt — Gwara ślemieńska. Słownik (wstęp i przygot. do druku, Poznań 1930). Przekłady: z niem. F. Hebbela „Rubin" (1928), z serbo-chorw. Przeklęty Duka Szetkowic, fragm. z epiki lud. (Poznań 1928). Poznań, Focha 64, m. 7.

KLIMCZAK BRONISŁAW LEON. Inż. dypl. * 8. 6. 1884 w Taniawie, pow. Dolina. S. Jana i Pauliny z Bablów. Ożenił. 31. 12. 1927 z Eugenią Dąbrowa-Karaś. Uk. Wyższ. Szkołę Handlową Salamona w Berlinie, Wyższą Szk. Techniczn. w Charlottenburgu, Polit. Lwowską. B. wykład. w Wyższej Szk. Int. w Warsza-

wie, Dyr. gaz. miejskiej w Bydgoszczy. Zaprzys. rzeczozn. w dziedz. gazown., mater. opał., szac. fabryk chem. na obwód S. A. w Poznaniu i na okręg Izby Przem.-Handl. w Gdyni. Dor. techn. w spr. gazown. urz. wojew. pomorsk. i poznańsk. Czł. Zw. Strzel., Koła Seniorów Leg. Młod., Koła Przyj. Harc., Zw. Polsk. Zrzesz. Techn. i tow. zagr. Wygł. szereg odcz. i ref. z dziedziny gazown. m. in.: Odprowadzanie spalin z aparatów gazowych, Gazownictwo w Polsce, Stan i możliwości rozwoju gazownictwa w Polsce. Bydgoszcz, Jagiellońska 48.

KLIMCZYK WŁADYSŁAW. Ks. * 24. 8. 1893 w Sobiesękach k. Ojcowa. Kształcił się w Oświęcimiu oraz w Jugosławii, wyśw. w Turynie 1922. Pref. w Przemyślu, administr. zakł. salezj. w Krakowie. W 1929 udał się w celach misyjn. do Indyj. Koresp. pism kraj. Ogł.: Polacy misjonarze w połudn. Indiach (Kur. Pozn. 1931, nr 392); Przygody polskiego misjonarza (Kur. Pozn. 1932, nr 3). Jalarpet, P. C. Madras Presidency, Asia — India.

KLIMOWSKI STANISŁAW. Art.-mal. * 16. 2. 1891 w Krakowie. S. Franciszka i Marii ze Szwarzów. Uk. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, stud. pod kier. T. Axentowicza, J. Malczewskiego i K. Laszczki. Od 1914 należał do Strzelca, w 1915 wc. do w. austr., sł. na fr. ros., nast. malarz. przy sztabie. W 1918 prac. w Urz. Opieki nad Grob. Poległ., Zw. Art.-Plastyk. w Krakowie, Związ. Podhal. Art.-Plast., org. społ. Autor portretów, m. in.: prof. Borzęckiego, woj. Grażyńskiego, Rymera, marsz. Grzesika, rodziny sen. Pawelca, hr. Mycielskiej, hr. Mielżyńskiej, hr. Konarskiego, obrazów: Praca strzelców przy budowie mostu, Św. Rodzina, Pożegnanie legionisty, Zabawa w szachy (w Muzeum Śląskim). Uzysk. 3 med. sr. i 2 med. brąz. w Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. Zakopane, Grunwaldzka, willa Cieszynianka, tel. 13-99.

KLING KAZIMIERZ JAN. Dr fil. Chemik. * 29. 8. 1884 w Przemyślu. S. Stefana i Jadwigi z Sękowskich. Oż. 24. 4. 1918 z Marią Siemaszko. Uk. gimn. w Przemyślu 1902, nast. wydz. fil. uniw. lwowsk., gdzie w 1908 uz. d-rat na podst. pracy: O aldehydzie para-tolylo-octowym i jego pochodnych. W 1913 otrz. veniam legendi z chemii ogólnej w charakterze doc. habilit. na podst. pracy: O rozkładzie i syntezie fosgenu pod wpływem cichych wyładowań elektrycznych. Stud. uzup. w Zurychu. Prof. Ak. Roln. w Dublanach; prof. Akad. Górn. w Krakowie; prof. chemii organ. Uniw. Jana Kazim. 1916—1924 wsp. z prof. Ign. Mościckim należał do zarz. spółki „Metan", ob. Chemicznego Instytutu Badawczego w Warszawie. Od 1916 red. czasop. Przemysł Chemiczny. Czł. wydz. czynnego Chem. Inst. Bad. Prof. zwycz. Polit. Warsz. W 1932 wiceprzewodn. Pol. Tow. Chem. Od 1934 czł. cz. Tow. Nauk. Lwowsk. W 1935 czł.-koresp. Ak. Nauk Techn. w Warszawie. Od 1935 dyr. Chem. Inst. Bad. Autor prac fach. z dziedz. chemii org. i technol. chem. m. in.: O budowie i syntezie kauczuku (Lwów 1913); O przeróbce emulsji ropnej (Lwów 1918); O przemyśle wosku ziemnego (Lwów 1919); Badanie chemiczne gazów ziemnych (Lwów 1918—1927). Warszawa, Chemiczny Instytut Badawczy.

KLINGER WITOLD WINCENTY SZYMON. Mgr filozofii. * 28. 10. 1875 w Warowcach, na Podolu. S. Pawła i Józefy z Kietlińskich. Oż. 20. 1. 1915 z Raisą Bakalińską. Uk gimn. klas. w Niemirowie z med. zł. (1895). Stud. na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) i Krakowie, uk. wydz. hist.-filoz. uniw. w Kijowie (1904), nast. wysł. przez min. oświaty do Monachium, gdzie prac. w semin. prof. O. Crusiusa i K. Krumbachera; odb. wycieczki nauk. do Włoch. Od 1908 doc. uniw. kijowsk., od 1909 kijowskich wyższ. kursów dla kobiet. W 1913 otrz. katedrę filoz. klas. w uniw. kijowsk., co wywołało napaści prasy ros., a nast. uniew. nomin. Od 1914 objął katedrę fil. klas. w Inst. Hist.-Filol. im. ks. Bezborodko w Niężynie, zachow. doc. uniw. kijowsk. 1917—1920 prof. uniw. kijowsk, uniw. wykł. w Pol. Kolegium Uniw. i w gimn. polsk. Przewodn. kom. zbierania i wyd. materi. etnolog. Ukr. Ak. Nauk. Od 1920 prof. zw. Uniw. Poznańsk. Czł. czyn. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Ambrozja i Styks, a woda żywa i martwa. Studium mitolog. porówn. (Kraków 1906), Jajko w zabobonie ludowym u nas i w starożytności (Kraków 1909), Stanisław Brzozowski jako człowiek (Kraków 1912), Do wpływów Mickiewicza na Lermontowa (Kijów 1918), Bolszewizm w przepowiedni i w rzeczywistości (Poznań 1921), Do legendy o pochodzeniu kobiety (1922) oraz szereg

prac i art. w czasop.: Ateneum, Wisła, Nowy Przegl. Lit. i Szt., Philologus i in. Poznań, Marsz. Focha 64.

KLINGSLAND ZYGMUNT STANISŁAW. Public. Kryt. * 1883 w Warszawie. Stud. w Akad. Nauk Społ. we Frankfurcie n. Menem oraz hist. szt. w Paryżu. Pełn. sł. dypl.-konsul. w Konstantynopolu (1919—1922), nast. sekr. pos. R. P. w Moskwie (1922). Ogł. m. in.: Piłsudski (1929) oraz stud. kryt. w pism. Koresp. pism. polsk. w Paryżu. Paryż, 26 rue Lacretelle.

KLISIECKI ANDRZEJ JAN. Dr wszechnauk lek. * 14. 10. 1895 w Krośnie. S. Tomasza i Julii z Szaynów. Uk. gimn. w Drohobyczu, stud. na wydz. lek. U. J. i U. J. K. (uk. 1921) oraz chemię na Politechn. Lwowsk. i fiziol. w Londynie. 1914—1918 sł. w w. austr., nast. ochotn. w. p. Of. rez. Asyst. zakł. fizjol. 1922—1929, doc. fizjol. Uniw. Jana Kaz. od 1928, prof. i kier. zakł. fizjol. Akad. Med. Weteryn. we Lwowie od 1929. Czł. Tow. Nauk. Lwowsk., Tow. im. Kopernika, wicepr. oddz. lwowsk. Tow. Fizjol., czł. Tow. Biol. we Lwowie i in. Ogł. m. in.: Teoretyczne zbadanie kanuili fotohemotachometru Cybulskiego (1925); Über einen regelmässigen Unterschied in der Zusammensetzung des männlichen und weiblichen Menschenblutes (1926); Szybkość krążenia w tętniącym układzie krwionośnym oraz wpływ sprężystości jego ścian na ruch krwi (1928), Ruch krwi w łuku aorty (1935). Z zagadnień dynamiki ruchu krwi (1929). Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Lwów, Kochanowskiego 67.

KLOCHOWICZ KAZIMIERZ. Mjr dypl. * w 1896 w Warszawie. Uk. szk. śr. i Wyż. Szk. Woj. (1927) tamże. Od 1914 w P. O. W., od 1915 w I bryg. Leg., intern. w Szczypiornie, od 1918 w Polsk. Sile Zbr., nast. w w. p. Ogł.: Historyczny rozwój ręcznej broni palnej (2 wyd., 1921—1927), Pistolety (2 t., 1922 i 1925), Nasi wielcy wodzowie XVI i XVII w. w świetle napoleońskiego geniuszu (1927), Metodyka nauczania o broni (wsp. z kpt. T. Felsztynem i ppor. J. Szymanowskim). Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N

KLOTT DE HEIDENFELD MARIAN. Gł. insp. pracy. * 1. 11. 1892 w Nawłoku, woj. wileńskiego. S. Mieczysława i Marii z Wróblewskich. Oż. 4. 6. 1921 z Zofią Mirecką. Uk. gimn. filolog. w Wilnie (1911), nast. stud. na wydz. fizyko-matemat. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). W okr. studiów uniw. czł. ,,Filarecji; w 1912 jeden z org. Zw. Walki Czynnej wśród młodz. akad. w Petersburgu. W 1914 prez. komit. centr. połącz. org. Filarecja i Wyzwolenie. 1915—1918 w P. O. W. Więz. przez kilka mies., zwoln. bez prawa wydal. się z Warszawy. 1915—1916 prac. w uniw. lud.; 1916—1918 pełnom. Rady Gł. Opiek. na 9kr. płnc.-zach. Od 1918 w Min. P. i O. S.; w 1919 kier. wydz rolnego i jednocz. okr. inspekt. pracy do szczeg. zleceń przy Gł. Insp. Pracy, nast. nacz. wydz. Od 1920 gł. insp. pracy, równocz. od 1921 szef. sekcji ochr. pracy, ob. kier. Depart. Pracy M. O. S. Odzn.: O. P. 3, K. N. Warszawa, Towiańskiego 9, tel. 11-40-15.

KLUCK MAKSYMILIAN. Mgr nauk ekon. i polit. Dziennik. * 29. 11. 1906 w Poznaniu. S. Jana i Rozalii z Kajdaszów. Uk. wydz. ekonom.-polit. uniw. w Poznaniu. Red. Śląsk. Kuriera Por. w Chorzowie. Prac. w Zjedn. Zawod. Polskiem, czł. korp. akad. Surma w Poznaniu, A. K. S'u w Chorzowie. Chorzów, Hajducka 15, tel. 4-15-58.

KLUKOWSKI - NAKONIECZNIKOW BRONISŁAW FRANCISZEK, patrz: NAKONIECZNIKOW-KLUKOWSKI.

KŁODNICKI JERZY MARIAN JAN. Dypl. handl. * 28. 4. 1909 w Krakowie. S. Stanisława i Janiny ze Spiessów. Uk. gimn. mat.-przyr. we Lwowie, stud. w Wyższ. Szk. Handl. tamże, uk. W. Szk. Handl. w Poznaniu. Sekr. gen. Huty Batory. Sekr. oddz. Tow. Przyj. Młodz. Powst. w Hajdukach; filister korpor. akad. ,,Swentowit" we Lwowie; b. prez. koła międzykorp.; b. prok. Bratn. Pom.; b. czł. zarz. Stow. W. S. H. Z. we Lwowie; prez. klubu tenis. ,,Białoamarantowy" w Chorzowie. B. zał. i red. nacz. mies. ,,Orlęta". Od 1935 red. ,,Życia Techn.", oddz. w Katowicach. Ogł. art. tamże oraz szereg nowel i wierszy. Katowice, pl. Miarki 7, m. 6, tel. 3-08-46.

KŁODZIŃSKI ABDON JAN KANTY. Dr fil. Dr praw. Hist. * 25. 10. 1881 w Kętach, woj. krakowskie. S. Zygmunta i Magdaleny z Zajączków. Uk. wydz. prawny i wydz. fil. Uniw. Jagiel. Prof. hist. ustr. i prawa polsk. tegoż uniw. Ogł. m. in.: O archiwum skarbca koronnego na zamku krakowskim (1923). Czł. kom. hist. Polsk. Ak. Um. Kraków, Karmelicka 3.

KŁOS JÓZEF. Ks. * 1. 3. 1870 w Lubaszu, pow. czarnkowski. S. Wojciecha i Albertyny z Neckerów. Uk. gimn. Marii Magdaleny w Poznaniu, ucz. do sem. duch. w Poznaniu, uk. sem. duch. w Gnieźnie. Współzał. i red. Przewodnika Katol. Prepozyt-infułat kapituły metropolit. w Poznaniu. Zał. i długoletni kier. Tow. Terminatorów i Stow. Służby Zdr.

skiej. Ogł. szereg art. w Przewodniku Katol. i w. in. czasop. oraz: Kazania katechizmowe (3 t.), Magnificat, Mowy żałobne, Dwie ofiary — kazania pasyjne, Pamięci arcybiskupa Stablewskiego (kazania wygł. w katedrze poznańsk. 8. 7. 1935), Pan Jezus przed sądami ludzkimi — kazania pasyjne, Na drugiej półkuli (2 t.), Wyprawa na Bożą Rolę (2 t.), Protonatarj. apost. Odzn. O. P. 3. Poznań, Ostrów Tumski 18, tel. 38-51.

KŁOŚ CZESŁAW. Dr inż. * 13. 7. 1881 w Sośnicy, pow. krotoszyński. S. Walentego i Antoniny z Ruszkiewiczów. Oż. 2. 2. 1912 z Klarą Michałowską. Uk. polit. w Charlottenburgu. Prac. wśród robotników polskich w Westfalii na polu oświat. i w Sokole, w którym był z-cą nacz. na obszar Rzeszy. Ogł. m. in.: Materiały do projektowania parabolicznych łuków, Podręcznik żelbetnictwa, Budowa terenów sportowych, Fundamenty pod turbogeneratory oraz liczne art. w prasie fach. Warszawa, Nowogrodzka 26, tel. 9-06-90.

KNAST BOLESŁAW STEFAN. Kupiec. * 2. 8. 1879 w Środzie. S. Walentego i Antoniny z Heydrychów. Oż. 1906 z Wandą Urbanowicz. Uk. gimn. w Poznaniu. 1908—13 prez. Tow. Przemysł. w Golubiu, sekr. Tow. Lud. Podcz. w. świat. sł. w w. niem. na fr. serbsk. i maced. Nast. sekr. kom. szkoln. przy Radzie Lud. w Pelplinie, org. Str. Obyw., prez. tow. Jedność. Prez. Tow. Samodz. Kupców, czł. rady gł. Zw. Kupców na Pomorzu, prez. sekcji bławatn., założ. i prez. rady nadz. Domu Zakupu Bławatn., od 1921 założ. i czł. zarz. f-my Bazar Chrześc. we Włocławku, org. i czł. zarz. Banku Lud., org. Spółdz. Budowl., prez. Rady Miejsk., czł. hon. Zw. Powst. i Wojak. Ogł. art. treści społ. i gospod. w prasie codz. i tyg. handl. Pelplin, Marszałka Piłsudskiego 2.

KNASTER STANISŁAW. Dr fil. Matematyk. * 22. 5. 1893 w Warszawie. Uk. Sorbonę i École de Médecine w Paryżu oraz Uniw. J. P. (d-rat 1922). Doc. matematyki Uniw. J. P. 1924, adiunkt semin. matem. od 1935. Warszawa, Narbutta 9, tel. 8-63-99.

KNEBLEWSKI WACŁAW. Ks. Licencj. prawa kan. i nauk społ. Dziennik. Publicysta. * 10. 9. 1887 w Lipiczu, pow. konińskiego. Stud. na uniw. w Lublinie i Waszyngtonie. Red. nacz. Kuriera Nar. w N. Jorku; dyr. biura kongresu wychodztwa w Chicago i Detroit, kilkakr. del. Uniw. Lubel. do St. Zjedn. Brał udział w kongr. międzyn. „Pax Romana" i eucharyst. Org. i prez. Ligi Stow. Pol.-Jugosł. W 1931 del. nadzw. M. S. Z. na teren trzęsienia ziemi w Jugosławii. Dwukr. kapelan okr. „Kościuszko". Red. nacz. Słowa Kujawsk. (1925), red. Roczn. Polsko-Jugosł., współpr. Kur. Warsz., I. K. C., Kur. Pozn., Tyg. Ilustr., Przew. Kat. Ogł. m. in.: Religijne oblicze Jugosławii (Włocławek 1933); U źródeł św. rzeki (Warszawa 1934); Akcja katolicka w Slowenii (Włocławek 1934). Odzn. Kor. Jugosł. 3. Nieszawa.

KNIAŻYKOWSKI-BAZYLEWICZ EUGENIUSZ, patrz: BAZYLEWICZ-KNIAŻYKOWSKI.

KNOLL ROMAN. Prawnik. Dyplomata * 27. 10. 1888 w Kijowie. S. Lucjana i Marii ze Statkowskich. Oż. 3. 4. 1935 z Anną Bagniewską. Uk. wydz prawny uniw. w Kijowie. Prac. w org. niepodl. w Kijowie. W 1920 ochotn. w. p. Poseł R. P. w Moskwie 1922—1923, w Ankarze 1924—1925, w Rzymie 1927—1928, w Berlinie 1928—1929. Minist. pełnomoc. w st. sp. Prez. Zw. Pryw. Zakł. Ubezp. Odzn.: O. P. 2, fr. L. H. 2, jugosł. Ś. S. 1, kor. Wł. 1. Warszawa, Prokuratorska 3, tel. 9-81-18.

KNOLL-KOWNACKI EDMUND STANISŁAW. Gen. bryg. * 24. 7. 1891 w Pomiechowie. S. Kazimierza i Marii z bar. Eynattenów. Oż. 27. 12. 1916 z Janiną Chramiec. Uk. wyż. szkołę roln. w Moskwie, Ecole Sup. de Guerre w Paryżu i Centr. Wyższ. Stud. Wojsk. w Warszawie. Należ. do Zarzewia i Druż. Strzel. Od 6. 8. 1914 w Leg. Polsk. Intern. w Beniaminowie. Od 12. 10. 1918 w W. Polsk. Uczestn. w odsieczy Lwowa i Przemyśla,

nast. m. in. dca 1 p. a. p. Leg., Szk. Podch. Art., I bryg. piech. Leg., dca dyw. piech., dca O. K. Prez. okr. Zw. Leg., przewodn. Koła 1 p. art. Leg., prez. okr. L. O. P. P., prez. Wołyńsk. Kl. Jeździeck. Ogł. podręczn. art. oraz szer. art. w prasie wojsk. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 6, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 2, fr. L. H. 3.

KOBENDZA ROMAN. Dr fil. Botanik. Pedagog. * 14. 2. 1886 w Niechcicach, pow. piotrkowskiego. S. Tomasza i Józefy ze Światłowiczów. Oż. 15. 2. 1926 z Jadwigą Kaczorowską. Wykszt. śr. rozp. w Piotrkowie, przerw. strajk. szk. 1905, dok. w Warszawie. Uk. wydz. fil. Uniw. J. Piłsudskiego (1926). W 1918 uczest. obr. Lwowa, w 1920 ochotn. w. p. B.

naucz. we Włocławku i Warszawie. Prac. na polu oświat. we Włocławku (1910 do 1917), zorg. nauczyc. szkół początk. w oddz. przy Stow. Naucz. Polsk. w Warszawie. Zał. we Włocławku (1915) uniw. powsz. i bibl. szk. W 1917, z ram. magistr. Włocławka org. kursy przygot. dla nauczyc. szkół początk. Prac. w Tow. Krajozn. we Włocławku. Adiunkt ogrodu bot. Uniw. Warsz., wykł. dendrologię w S. G. G. W., współpr. kom. fizjograf. i geograf. Pol. Ak. Um. Ogł.: Roślinność puszczy Kampinoskiej, Krajobrazy roślinne Polski (1927), La végetation des ébulis des monts de S-te Croix (1929), Stosunki fitosocjologiczne puszczy Kampinoskiej (1930), O kilku nowych gatunkach dla flory polskiej (1930), Krótki przewodnik drzewoznawczy po parku im. Paderewskiego (1930), Las wawerski ze stanowiska fitosocjologii (1933), Godny ochrony las w Lipkach pod Warszawą (1934), Roślinność okolic Kazimierza Dolnego (1935) i in. Warszawa, al. Ujazdowska 6/8.

KOBIERSKI JAN. Ks. Licencj. Św. Teologii. * 30. 1. 1899 w Mniszkach n. Gopłem. S. Władysława i Ewy z Mańkowskich. Uk. gimn. w Warszawie, lic. we Włocławku, semin. duch. we Włocławku (1922) i wydz. teol. Uniw. Lubelsk. (1935). Dyr. zakł. diec. (druk. i księg. powsz.). B. współprac. Słowa Kujawskiego, b. red. tyg. Życie Polskie. Red. Tyg. Polsk. i Biulet. Księży Chorystów „Pax tecum". B. prof. gimn. Od szeregu lat prac. w harc. Czł. szeregu org. społ. Ogł.: Stosunek kościoła do państwa wg. św. Atanazego oraz szereg art. i rozpraw w prasie kośc. i świeckiej z dziedz. szk., harc. i społ. Włocławek, Brzeska 4.

KOBRYNER EDWARD. Handlowiec. * 2. 4. 1880 w Warszawie. S. Ignacego i Pauliny z Baumritterów. Uk. szk. handl. Zgr. Kupc. m. Warszawy. 1898—1904 org. kółka nauki lit. polsk. w bezpł. czyt. W 1905 ucz. rewol. ros. W 1920 czł. Str. Obyw. w Warszawie. Wicepr. zarz. centr. Zw. Kupców w Warszawie, sędzia handl. II wydz. S. Okręg. w Warszawie, radca Izby Przem.-Handl., czł. Kom. Rewizyjn. Ubezp. Społ., dwukr. czł. zarz. Kasy Chorych, dwukr. czł. Państw. Rady Ubezpiecz. Społ. Prac. w kom. przy Izbie Skarbowej, w sądzie arbitrów przy Izbie Przem.-Handl. Warszawa. Alberta I. 8, tel. 6-89-91.

KOBRZYŃSKI JÓZEF. Dział. emigr. * 5. 2. 1903 w Jaśle. Z ram. M. W. K. i O. P. był 2 lata w Brazylii, w Rio Grande do Sul. Prof. liceum pol. Agua Branca w Porto Alegre, jeden z zał. Echa Polskiego. Del. na I zjazd Polaków z zagr. w Warszawie. Wrócił do kraju w 1929. Kier. Zw. Obr. Kres. Zach. w Krakowie. Ogł.: Stan i sprawy wychodztwa w st. Rio Grande do Sul w Brazylii (Pam. I-go zjazdu Polaków z zagranicy, Warszawa 1930).

KOBYLIŃSKI CHWALISŁAW. Dr med. * 9. 8. 1890 w Zajęcznikach, pow. bielski. S. Władysława i Marii ze Stępkowskich. Ożenił 19. 10. 1918 z Janiną Pawlikowską. Uk. uniw. w Moskwie (1916) i Uniw. Jagiel. (1919). Podcz. wojny świat. lek. VI oddz. czoł. Polsk. Komit. Pom. Sanit. 1917—1918 lek. nacz. polsk. p. uł. Deleg. na zjazd Wojsk. Polak. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1917. Prez. Zw. Wojsk. Polsk. w Szui, gub. włodzimierska (Rosja). 1918 do 1922 lek. nacz. 1 p. uł. krechow. Czł. zarz. okr. warsz. P. C. K. 1924—1928. Czł. kom. „Osiedla". Wykł. na kurs. sanit. P. C. K. Lek. ubogich zarz. miejsk. Odzn.: K. N., K. Z. sr., M. za W. Warszawa, Śliska 56 m. 2, tel. 2-73-42.

KOBYLIŃSKI STANISŁAW MARIAN MICHAŁ. Prawnik. * 27. 9. 1878 w Kijewie, pow. Chełmno. S. Franciszka i Zofii z Kalksteinów. Ożenił z Małgorzatą Meyer. Uk. gimn. w Chełmnie, nast. wydz. praw. uniw. w Berlinie i Kilonii. 1901 do 1907 ref. w Hannowerze, poczym otw. kanc. adw. w Zabrzu. nast. kanc. notar. w Katowicach. W czasie studiów prezes T-wa Nauk. Polaków w Berlinie. W Zabrzu prezes Sokoła. W czasie plebiscytu prez. Rady Ludowej na pow. i m. Zabrze. Kier. biura przy kom. sojuszn. w Katowicach, doradca powiat. przy kom. plebisc. na pow. Zabrze, kom. gran. z ramienia R. P. do wyt. granicy polsko-niem. Prezes konwentu seniorów korp. „Silesia". Za czas. niem. bezinteresownie bronił prześlad. Polaków (m. in. w procesie polit. Tila i tow. 1908). Ogł. w prasie codz. art. polit. Odzn.: O. P. 4, K. Z. sr. Katowice, Piłsudskiego 3.

KOBYLIŃSKI ZYGMUNT. Agronom. * 4. 1. 1895 w Skierniewicach. S. Wiktora i Wandy z Bilnickich. Ożenił 13. 2. 1926 z Wandą Gasińską. Uk. gimn. filolog. i S. G. G. W. 1913—1914 nal. do Zw.

Strzel. 1916—1918 w P. O. W. w Warszawie i Skierniewicach, 1918—1920 w w. p. Por. rez. Kier. Centr. Kom. do Spraw Młodz. Wiejsk. Prow. wykł. w semin. naucz. z zakr. ośw. na wsi. Red. Przysposobienia Rolniczego. Pow. instr. roln. w Skierniewicach. Kier. działu oświaty roln. Ogł. brosz.: Przysposobienie rolnicze oraz szereg art. z dziedz. pracy oświat. na wsi. Warszawa, Wspólna 63, tel. 9-49-68.

KOBYŁECKI WACŁAW. Bankowiec. * 19. 11. 1894. S. Ignacego i Teodory z Lipowskich. Uk. gimn., stud. na wydz. prawnym uniw. 1914—1918 sł. w Leg. Pol. Dyr. K. K. O. w Częstochowie. B. prez. Zw. Leg., b. prez. Fed. P. Z. O. O., radny m. Częstochowy, czł. rady nacz. Zw. Miast Polskich. Poseł na Sejm. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Częstochowa, Panny Marii 24.

KOC ADAM (pseud.: WITOLD, KRAJEWSKI, WARMIŃSKI ADAM). Polityk. * 31. 8. 1891 w Suwałkach. Nauki pob. w gimn. w Suwałkach od 1901, nast. w szkole handl., którą uk. w 1908, matura filolog. w Podgórzu (1912), po czym wst. na Uniw. Jagiel. (polonist.). Od 12. 1909 nal. do Zw. Walki Czynnej, później do Zw. Strzel. Kmdt Zw. Strzel. w Warszawie przed wojną świat. Kmdt okr. Warsz. P.O.W. 20.8. 1914 — 25. 5. 1915.

W 1915 drogą przez Finlandię — Szwecję, przedostał się do Legionów. Pracował org. w Lubelszczyźnie. Ranny 18. 9. 1916. Intern. w Beniaminowie 1917—1918. Nast. kmdt P. O. W. nr 1. Kier. akcji dywers. na terenie okup. niemieckiej. Uk. Szk. Szt. Gen. (1919). Szef sekcji propag. w Nacz. Dtwie. Sekr. I-ej kapit. o. w. V. M. i jeden z pierwszych 10 kaw. tego ord. Org. i dca 201 p.p., nast. dyw. ochotn. (1920). Płk Szt. Gen. 1. 8. 1924 szef Wydz. Wyzn. Niekat. M. S. Wojsk.; szef szt. D. O. K. we Lwowie (1926). Poseł do Sejmu 1928. Przewodn. grupy posłów i senat. Małopolski Wsch., wicepr. klubu sejm. B. B. W. R. Red. nacz. Głosu Prawdy od 12. 1. 1929. Zał. i red. nacz. Gazety Polskiej 30. 9. 1929. Podsekr. st. w Min. Skarbu od 16. 12. 1930. Kom. Skarbu i czł. rady Banku Polskiego od 1. 1. 1932. Prezes Banku Polskiego od 2. 1936. Szef Obozu Zjedn. Narod 1937. Czł. Kapituły Krzyża i Med. Niepodl. Ogł.: P. O. W. jako ognisko ruchu niepodległośc. podczas wojny światowej. Wycinek z pamiętnika. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4 i 2, K. W. 4, K. Z. W. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O.N., fr. L.H. 4, czechosł. L. B. 3. Warszawa, al. Szucha 16.

KOC LEON WACŁAW. Płk dypl. * 23. 9. 1892 w Suwałkach. Uk. szk. śr. tamże (1910), stud. liter. i hist. szt. na wydz. fil. uniw. w Krakowie i Lwowie. Czł. Zw. W. Cz. i Zw. Strzel. Od 1914 w P. O. W., dca komp. szk., szk. podofic., jednocz. w oddziale lotn. do 1915. Od 1915 w 5 p.p. Leg. Intern. w Szczypiornie i Łomży, opiekun internow. Od 1918 w P. O. W. okr. Warszawa-miasto, nast. łączn. K. N. I w Lublinie, brał udział w prac. org.-wojsk. Rządu Lubelskiego. W w. p. dca komp., baonu, p. p. Uk. Woj. Szk. Szt. Gen. Zajm. szer. wyższ. stan. w sł. sztab. Szef W. I. N.-O. Płk od 1934. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

KOCHAJ JAN MICHAŁ. Dr med. * 29. 9. 1896 w Targanicy, pow. Wadowice. S. Stanisława i Heleny z Janeczków. Oż. w 1921 z Bronisławą Górecką. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. lek. Uniw. J. Kaz. (1926). 1914 do 18 sł. w Leg. Pol., nast. w w. p. Od 1921 ppor. rez., zweryfik. jako kpt.-lek. rez. Od 1926 asyst. oddz. chirurg. państw. szpit. we Lwowie, od 1934 dyr. szpit. powsz. w Stanisławowie. Czł. Zarz. Izby Lek. we Lwowie, prez. oddz. Zw. Lek. Rzpl. Polsk., wicepr. oddz. Zw. Leg. w Stanisławowie. Lek. nacz. podokr. Zw. Strzel. Ogł.: kilka rozpraw z dziedz. lek. Odzn. K. N. Stanisławów, Jachowicza 3, tel. 742.

KOCHANOWICZ JAN. Reżyser i aktor. * 23. 6. 1879 w Włocławku. S. Michała i Emilii z Lesińskich. Uk. szk. realną. W 1920 prac. w Centr. Kom. Propag. w Warszawie. Ogł.: Wstęp do nauki o teatrze; współautor książki: Zarys nauki żywego słowa. Główniejsze role: „Jago", „Każdy", „Chrystus", „Adwokat" (w szt. Adwokat i róże), „Koriolan". Sosnowiec, Swobodna 1.

KOCHANOWSKI ANTONI MIECZYSŁAW. Kapelmistrz. * 12. 1. 1887 w Nowogródku. S. Maksymiliana i Sabiny. Ożen. 12. 12. 1923 z Jadwigą Bogusławską. Uk. szk. muz. w Kijowie. 1917—1918 sł. w I Korp. Wsch., nast. w w. p. Autor: Hymnu morskiego na chór i orkiestrę oraz instrum. liczn. pieśni lud. Odzn. K. Z. sr., Wilno, Teatr Lutnia, Mickiewicza 6, tel. 224

KOCHANOWSKI GUSTAW. Leśn. dypl. * 1. 3. 1887 w Wierzbowczyku, pow. Brody. S. Franciszka i Emilii z Jellinków. Uk. gimn. w Tarnopolu, nast. wyż. szk. leśną we Lwowie. Przed w. świat. czł. Sokoła, nast. Zw. Strzel. Od 1914 sł. w Leg. Pol., nast. w w. p. Por. rez. 1925—1934 instr. samorząd. i lasów gm. w pow. Rawa Ruska; od 1934 burmistrz Brodów. Od 1927 komend. 19 obw. Z. S. a od 1934 prez. Pow. Zarz. Z. S. Brody. Przew. Kom. Porozumiew. w Brodach oraz koła Tow. Przyj. Harc. Ogł.: Wspomnienia ze służby w IV baonie I brygady Leg. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Brody, Korzeniowskiego 8.

KOCHANOWSKI STANISŁAW. Prawnik. * 10. 11. 1894 w Dobranowicach, pow. miechowski. S. Franciszka i Jadwigi z Colonna-Walewskich. Ożen. 11. 6. 1921 z Marią Kochanowską. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie i wydz. prawn. Uniw. Jagiel. 1914—1917 w Leg. Pol.; w 1920 och. w w. p.; Dyr. zarz. Komun. Kasy Oszcz. pow. krakowsk.; radca Izby Przem.-Handl. i Rol: czł. zarz. Izby Roln., Zw. Polsk. Kas. Oszcz. we Lwowie; czł. rady nadz. Ziemstwa Parc. we Lwowie, prez. kom. rew. Rady m. Krakowa. Ogł. szereg. art. w Czasie i prasie zawod. Odzn. O. P. 5. Kraków, Pijarska 1, tel. 1-72-21.

KOCHANOWSKI-KORWIN JAN KAROL. Dr fil. Historyk. * 30. 1. 1869 w Rożenku, z. radomskiej. S. Jana i Eufemii z Poraj-Koźmińskich. Ożen. 26. 10. 1895 z Marią Pilawa-Kamieniecką († 9. 5. 1913). Stud. na wydz. filozof. (sekcja histor.) uniw. w Krakowie i Wrocławiu. Czł. kom. red. Wielk. Encykl. Powsz. Ilustr., kom. Kasy im. Mianowskiego. Czł.-zał. Wyż. Kursów Nauk. w Warszawie (później Wolnej Wszechn. Pol.). Czł.-zał., przewodn. wydziału II i prez. Tow. Nauk. w Warsz. Czł.-koresp., nast. czł. czyn. Pol. Ak. Um. Red. nacz. „Książki" oraz „Przeglądu Historycznego". Dr h. c. uniw. król. w Padwie. Prof. hon. Uniw. J. Piłsudskiego; czł. Międzyn. Inst. Socjol. w Paryżu. Czł. hon. Polsk. Tow. Hist., Kom. Archiw. Łódzkiej i Kółka Hist. Uniw. Jagiel. Poseł do III Sejmu Rzplitej Polskiej. Ogł. m. in.: Kazimierz Wielki (1899), Witold W. Ks. Litewski (1900), Dzieje Akademii Zamoyskiej (1900), Szkice i drobiazgi historyczne (s. I—1904, s. II—1908), Echa prawieku (1910, przekł. niem. i franc.), Nad Renem i nad Wisłą (1913), Trzy odczyty o Polsce (1917), Postęp ludzkości (1917), Polska w świetle psychiki własnej i obcej (1920, wyd. II 1925), Wśród zagadnień naszej doby (1934). Wyd.: Księgi sądowe brzesko-kujawskie (1904), Kodeks dyplomat. mazow. (t. I, 1919). B. kanclerz ord. O. P. Odzn.: O. P. 1, hiszp. Zasł. Cyw. 1, fr. L. H. 3. Warszawa, Koszykowa 67.

KOCHAŃSKI WACŁAW ROMUALD. Dr fil. Kand. nauk przyrodn. * 2. 5. 1878 w Kamieńcu Podolskim. S. Stanisława i Joanny z Olędzkich. Ożen. 24. 10. 1911 z Olgą Butkiewicz. Uk. gimn. klas., wydział nauk przyr. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) oraz Meisterschule skrzypc. w Pradze. Org. tajn. bibl. polskiej w Kamieńcu Podolskim. Profesor państw. konserwat. w Warszawie. Koncert. w Niemczech, Austrii, Rosji, Ameryce Północ. Ogł. szereg transkrypcyj skrzypc. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O.-N., szw. Waz. 4. Warszawa, Okólnik 1, tel. 5-91-09.

KOCZALSKI RAUL. Muzyk. Kompozytor. * 3. 1. 1885 w Warszawie. S.

Aleksandra i Laury z Szymanowskich. Uczył się gry fortep. u J. Gadomskiego, w Rosji u A. Rubinsteina, nast. we Lwowie u L. Marka oraz przez 4 l. u K. Mikulego. Stud. harmonię, kontrapunkt, komp. instrument. u H. Jareckiego. Dalsze stud. muz. w Paryżu, poza tym ucz. do Sorbony. Koncert. od lat najmłodszych (7 l.) w kraju i za gr. Ogł. szereg komp. muz., m. in.: Legenda o Bolesławie Chrobrym; 3-akt. opera Rymond; dram. muz. Mazepa, Ekspiacja; 24 preludia; 2 suity; muz. do komedii Musseta: Jacqueline; poemat muz. Zaklęcie; balet: Renata; ballady; sonaty; tria. W 100 rocz. ur. Chopina ogł. książkę o jego twórczości, Objeżdża miasta Europy z koncertami i odczytami. Poznań.

KOCZOROWSKI STANISŁAW PIOTR. Literat. * 26. 6. 1888 w Warszawie. S. Stanisława Edmunda i Zofii z Wecewiczów. Oż. z Julią Łypacewicz. Stud. na uniw. we Lwowie i Krakowie. Uk. uniw. w Paryżu (diplôme d'études universitaires). Bibliotekarz 1920—30 i kustosz Bibl. Polsk. w Paryżu (1927—31). Ogł.: Bibliografia Dantesca in Polonia, Dante w Polsce (1921); „Coup d'oeil sur l'histoire de la bibliographie en Pologne (wyd. II, 1925); Louise Labé, étude littéraire (1925); Joachim Lelewel (1786—1861) historien polonais (1927); Adam Mickiewicz, poésies, choix des plus anciennes traductions faites par les écrivains français contemporains du poète (1929); Adam Mickiewicz et la pensée française (1830—1923) (1929).; Wspomnienia o Władysławie Mickiewiczu (1930). Warszawa, Chocimska 6, tel. 4-15-60.

KOCZY LEON BOGUSŁAW. Historyk. * 25. 3. 1900 w Strumieniu. S. Franciszka i Zuzanny z Kojzarów. Uk. Uniw. Poznański. W 1918 sł. w w. austr., 1918—1912 w w. p. Ppor. rez. Docent i st. asyst. sem. hist. Uniw. Pozn. Ogł. szereg prac nauk. w czasop. i wyd. nauk., m. in.: Dzieje miasta Wieruszowa (1930); Handel Poznania do połowy w. XVI (1930); Polska a Skandynawia za pierwszych Piastów (1931); Akta polskie w arch. państw. w Kopenhadze (1931); Związki małżeńskie Piastów ze Skandynawami. Poznań, Wały Wazów 23.

KOENIG HUGON. Inżyn. miern. * 17. 12. 1882 w St. Poelten (Austria). S. Hugona i Elżbiety z Schindlerów. Oż. 29. 6. 1935 z Walerią Haremza. Uk. gimn. filolog. w Lublianie (Jugosławia), polit. w Grazu (Styria). Egz. państw. z geodezji z odzn. (1913). Od 1902 sł. w w. austr. W 1913—14 prac. w sekcji geod. Wojsk. Inst. Geogr. w Wiedniu (triangul.). W 1915—17 w niewoli ros. W 1918 prac. w Serbii przy pomiarach z ram. Wojsk. Instyt. Geogr. w Wiedniu. 1919—1928 kierow. ref. trygonometr. w Wojsk. Inst. Geogr. w Warszawie. Ppłk w st. sp. Mierniczy przys. Ogł. Diagram do odnalezienianie przyjac. radiostacji (wyd. 1920); Tablice do przeliczenia współrzędnych z elipsoida Walbek na Bessel (1927—29); Tablice do obliczenia krzywizny ziemi i wysokości stanowiska przy triangulacji (Przegląd Mierniczy 1928); Tablice i diagram do przeliczenia współrzędnych geograf. na prostokątne. Odzn.: M. za W., 10-l. O. N. Poznań, Niegolewskich 5, tel. 74-56.

KOERNER MOJŻESZ. Inż. * 28. 10. 1877 w Warszawie. S. Markusa i Rebeki z Włodawerów. Stud. na polit. w Charlottenburgu i w Warszawie. 1919—1927 radny m. st. Warszawy, 1927—1934 czł. magistr. Prezes zarz. wodoc. i kanaliz. oraz prez. zarz. wydz. przemysł. m. st. Warszawy. 1919—1934 czł. zarząd Zw. Miast Polskich. 1922—1927 oraz 1928 1930 senator R. P. Inicjator i współtw. Żyd. Domu Akad. w Warszawie; przewodniczący kom. techn. budowy miejsk. domu opieki dla opuszczonych dzieci żyd., przew. kom. techn. bud. gmachu gł. bibl. judaist., wicepr. Tow. Przyj. Uniwers. w Jerozolimie; wicepr. Stow. Pom. Stud. Żydom „Auxilium Academicum Judaicum". Warszawa, Ogrodowa 3, tel. nr 2-80-21.

KOERNER-KARBOWSKA MARIA TERESA. Dziennikarka. Literatka. * 9. 12. 1899 w Warszawie. C. Józefa i Hanny z Lichtenbaumów. 24. 9. 1931 zaśl. Mieczysława Karbowskiego. Stud. prawo i polonist. na Uniwers. Warsz. Dypl. na uniw. w Paryżu (literat. i hist.). Sekr. i ref. w M. S. Zagr. 1919—24, po czym prac. w dziennik. Koresp. pism zagr. w Polsce. Ogł. szereg przekł. na jęz. franc. m. in. liryk Mickiewicza (1929), Lauru olimpijskiego K. Wierzyńskiego (Paryż 1930), dramatów H. Nałkowskiej, Szaniawskiego. Współpr. w wyd. propag. Pologne Littéraire i Le Théatre en Pologne. Warszawa, Hoża 49, tel. 9-33-56.

KOISZEWSKI MIKOŁAJ ANTONI. Płk w st. sp. * 14. 11. 1885 w Warszawie. S.

Mikołaja i Jadwigi z Kraszewskich. Ożenił 4. 11. 1911 z Niną Jazykow. Uk. korp. kad. w Połtawie w r. 1906, Mikołajewską Szk. Kawal. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1914) i Ofic. Szk. Kawal. tamże. Od 1906 of. zawod. w. ros. Udział w w. świat. Od 1917 w 3 p. uł. I Korp. Wschodn. W wojnie polsko-sow. dca 12 p. uł., po wojnie dca bryg. kaw. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, fr. M. W. W., M. I. Warszawa, Służewska 7.

KOKOSZYŃSKA - LUTMANOWA MARIA. Dr filoz. * 6. 12. 1905 w Bóbrce pod Lwowem. C. Stanisława i Eugenii z Sidorów. Zaśl. dr Romana Lutmana. Uk. gimn. we Lwowie, nast. Uniw. J. Kaz. B. asyst. przy katedrze fil. tegoż uniw. Czł. zarz. Pol. Tow. Fil. we Lwowie. Ogł.: Nauka supozycji terminów według Piotra Hiszpana; Logika wiedzy; Studium krytyczne z fragmentów filozoficznych. Filozofia nauki w kole wiedeńskim oraz szereg art. w czasopism. nauk. Katowice, Żwirki i Wigury 15, tel. 3-43-58.

KOLANKOWSKI LUDWIK. Historyk. * 21. 6. 1882 w Nadwórnej. S. Karola i Marii z Jabłońskich. Stud. we Lwowie i Berlinie. Urz. Bibl. Jagiel. 1907. Doc. hist. Europy wsch. U. Jagiel. 1913. Szef wydz. wsch. M. S. Zagr. 1918, dyr. Dep. Lit.-Białorus. 1919, nast. kom. gen. Ziem. Wsch. Org. Uniw. Stefana Batorego, od 1929 prof. tyt. tegoż uniw., od tegoż roku dyr. Bibl. Ord. Zamoyskiej w Warszawie. Czł. Pol. Ak. Um. od 15. 6. 1934, Tow. Nauk Warsz. Ogł. m. in.: Elekcja Zygmunta Augusta (1905); Kościół a cerkiew w Galicji Wsch. (1907); Die Bewerbung des Markgrafen Johann Albrecht von Brandenburg um den Bischofssitz von Płock (1909); Polityka ostatnich Jagiellonów (1910); Zygmunt August, w. książę Litwy (1912); Unia Horodelska (1913); Dzieje chanatu krymskich Girejów w XV i XVI w. (1917); Gdańsk a Rzeczpospolita Polska (1918); O litewską koronę (1924); Reforma włóczna (1926); Hołd pruski (1925); Posłowie sejmów Zygmunta Augusta (1927); Dzieje W. Księstwa Litewskiego za Jagiellonów (1930); Z archiwum królewieckiego (1931); Dzieje polityczne Polski Jagiellońskiej (1932); Sylweta Jagiellonów (1934), Polska Jagiellonów (1936). Odzn. O. P. 3. Warszawa, Żabia 4, Kredytowa 8, tel. 5-16-54; Lwów, Zyblinie-wicza 26.

KOLANKOWSKI MIKOŁAJ. Płk * 3. 12. 1884 w Smoleńsku. Uk. szk. real. tamże, Pawłowską Szk. Wojsk. w Petersburgu (ob. Leningrad) i sz. ofic. wojsk. kolej. w Aschabadzie. Of. zawod. w. ros. W wojnie świat. dca komp. sap. i ponton. Od 1. 1918 z-ca dcy 2 p. inż. II Korp. Wsch. Pod Kaniowem dost. się do niew. niem., z kt. zbiegł. Od 6. 1918 w Polsk. Sile Zbrojn. W w. p. org. i dca 1 baonu wojsk. kol., nast. dca 10 baonu wojsk. kol., po czym szef. kolejn. pol. 2 armii. W 1921 dca 1 p. wojsk. kol. Uk. kurs fortyf. przy Of. Szk. Inż. Nast. szef. sap. D. O. K. i dca bryg. sap. Odzn.: K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

KOLARZ ANTONI. Bankowiec roln. * 10. 4. 1883 w Wiśniczu Małym, pow. Bochnia. Ożenił 26. 11. 1912 z Heleną Turek. Uk. wydz. prawa i adm. Uniw. Jag. oraz jednor. kurs dla abit. Ak. Handl. w Krakowie. 1899—1910 prac. w tajn. zw. młodz., w 1905 r. areszt. i więz. przez wł. ros. w Piotrkowie. Czł. T. S. L. w Krakowie (1904 do 25); czł. Sokoła (1906—7); czł. Tow. Wzaj. Pom. Uczni Uniw. Jagiel. (1907 do 19); czł. Państw. Rady Spółdz., czł. wydz. w Zjedn. Zw. Spółdz. Roln. w Warszawie; czł. zarz. Zw. Rewiz. Spółdz. Roln. w Toruniu (1925—30); czł. Rady Pomorsk. Izby Roln. w Toruniu; prez. rady Patronatu Spółdz. Roln. we Lwowie (1931—34); czł. rady Zw. Spółdz. Roln. i Zarobk.-Gosp. we Lwowie; czł. rady Lwowskiej Izby Rol. Org. oddz. Centr. Kasy Spółek Roln. w Krakowie (1919), Wilnie (1924 25) i Toruniu (1925) Dyr. Centr. Kasy Spółek Roln. Lwów, Dwernickiego 34, tel. 2-12-85.

KOLBE MAKSYMILIAN. Ks. Franciszkanin. Dr Św. Teol. i fil. * 1894 w Pabianicach, woj. łódzkie. Uk. gimn. i uniw. w Rzymie. Zał. Niepokalanowa. Insp. wyd. franciszk. w Polsce. Zał. plac. mis. w Nagasaki i red. japońskiego mies. katolick. Mugenzai no Sono. Mugenzai no Sono, Nagasaki, Hougochi, Nippon.

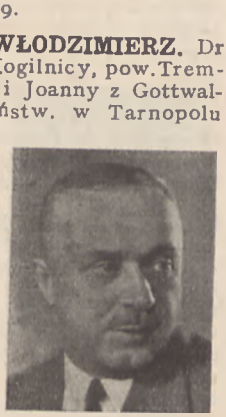
KOLBUSZEWSKI KAZIMIERZ. Dr fil. Hist. lit. * 27. 1. 1884 w Przemyślu. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie, stud. na wydz. filoz. Uniw. Jagiel. uk. wydz. filoz Uniw. Jana Kaz., stud. uzup. w Berlinie, Dreźnie, Wrocławiu, Lipsku, Zurychu i Paryżu. W 1906 zł. egz. naucz., nast. do 1922 naucz. gimn. w Stryju.

i Lwowie. W 1921 habilit. na doc. lit. pol., we Lwowie. Od 1922 prof. nadzw. Uniw. Stef. Batorego, a w 1929 prof. zwycz., w 1922—23 prodziekan, a w 1923—1926 dziekan wydz. hum. tegoż uniw. Czł. kom. liter. Pol. Ak. Um., czł. Tow. Nauk we Lwowie i czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Ogł. 27 większych prac z dziedziny hist. lit. i hist., m. in.: Krasińskiego twórczość w stosunku do literatury niemieckiej (1912); Napoleonizm Krasińskiego (1912); Postyllografia polska XVI i XVII w. (1921); Ruchy husyckie w Polsce i wpływ na piśmiennictwo (1921); Z dziejów krytyki literackiej w czasopismach emigracyjnych (1924); Poezja barska (1928); Poglądy polityczne Starowolskiego (1928). Czasy barskie w poezji J. Słowackiego; Ludwika Śniadecka w rzeczywistości i poezji J. Słowackiego, szereg art., rozpraw, krytyk liter. w prasie nauk. i codz. Wilno, wydz. humanist. Uniw. Stefana Batorego, Zamkowa 11.

KOLBUSZEWSKI STANISŁAW. Dr fil. Hist. lit. * w 1901 w Przemyślu. Naucz gimn w Poznaniu 1923—28; doc. hist. lit. polsk. Uniw. Poznańsk. od 1930. Ogł.: Wizja Wyspiańskiego (1924); Filozoficzne podłoże pedagogii Hoene-Wrońskiego (1927); Pieśni o Aldony losach (1927); Stanisław Wyspiański a romantyzm polski (1928); Ziemski Mesjasz narodów (1930); Polski teatr romantyczny, prolegomena do estetyki (1931). Poznań, Grunwaldzka 33.

KOLENDO STANISŁAW. Inż.-arch. * 22. 7. 1909 w Suwałkach. S. Stanisława i Marii z Krippendorfów. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. arch. Polit. Warsz. Ppor. rez. kaw. St. asyst. Polit. Warsz. Nagr. za proj. meczetu w Warszawie (I nagr.) i za proj. schroniska Min. Komunik. (II i III nagr.). Warszawa, Różana 49, tel. 3-31-29.

KOLLER JERZY WŁODZIMIERZ. Dr fil. * 5. 11. 1882 w Mogilnicy, pow. Trembowla. S. Bolesławy i Joanny z Gottwaldów. Uk. gimn. państw. w Tarnopolu oraz stud. hist. lit. polsk. i niem., filol. klas., hist. sztuki i filoz. ścisłą na Uniw. J. Kaz. oraz za gr. D-rat uz. na Uniw. J. K. 1911 na podst. pracy: Uczucia religijne J. Słowackiego. 1902—1906 stypend. Zakł. Nar. im. Ossolińskich w Lwowie, 1906—1908 zastępca nauczyc. w VI gimn. państw. we Lwowie. 1911 do 1920 asyst. nast. skryptor lit. Zakł. Nar. im. Ossolińskich we Lwowie, gdzie pracował jako samodzielny kier. Archiwum XX Sapiehów oraz Muzeum XX Lubomirskich. Od 1920 prac. w Muzeum Wlkp. jako kustosz, nast. jako wicedyr. 1912 do 1914 sekr. red. Kroniki Powszechn. we Lwowie, Ogł. wiele prac lit. z dziedziny beletrystyki, krytyki lit., teatr., sztuk plast. i muzeologii w Gazecie Porannej (1908, Lwów); Pamiętniku Lit. (1911, Lwów); Poradniku Teatrów i Chórów Włość. (1911, Lwów); Kronice Powsz. (1912—14, Lwów); Gazecie Lwowskiej 1912); Książce (1914, Warszawa i Lwów); Gazecie Narod. (1914—15 Lwów); Dzienniku Pozn. (1920); Świecie (Warszawa); Polsce (1921—22, Warszawa); Przegl. Muzealnym (1920, Poznań); Wiankach; Prasie (1925, Poznań); Roczn. Muzeum Wlkp. w Poznaniu (1923); Tęczy (1928 do 35, Poznań). Od 1920 słały współpr. Dzien. Poznańsk., gdzie prowadzi dział krytyki lit. i teatr. (Wieczory teatralne). Osobno: Jacek Malczewski 1854—1925, próba charakterystyki, Jan Matejko w Muzeum Wielkopolskim w Poznaniu; Problemy teatru współczesnego a narodowy teatr polski; Serwis cesarski w Muzeum Wielkopolskim, Przybyszewski i Pawlikowski (w dziele zbior. pt. Stanisław Przybyszewski. Księga pam. 26.9. 1931), Kwiaty Leona Wyczółkowskiego, Zbiory Leona Wyczółkowskiego w Muzeum Wielkopolskim w Poznaniu (w dziele zbiorowym pt. Leon Wyczółkowski, Księga pam., wyd. w 80 roczn. urodzin). Odzn. M. 10-l. O. N. Poznań, Słowackiego 10.

KOLLIS WŁADYSŁAW ALBIN. Inż. hydrotech. Inż.-agron. * 27. 11. 1897 w Wilnie. S. Antoniego Leona i Marii z Rymkiewiczów. Uk. gimn. w Krasnojarsku, wydz. melior. rolnych Akad. Pietrowsko-Razumowskiej w Moskwie i wydz inż. wodnej Polit. Warsz. 1915—1920 prac. w pol. org. stud. w Moskwie. Jeden z org. powr. do kraju grupy Polaków-prof. wyższ. ucz. Moskwy. W 1924 prac. w Min. Robót Publ. Od 1935 red. Gospodarki Wodnej. Ucz. 3 konf. hydrolog. państw bałtyckich w Tallinie, Warszawie i Helsinkach. Ogł. szereg większych prac i artyk. w Przegl. Techn., Czasop. Techn., Gospod. Wodnej. Prac. Meteor. i Hydrogr. Pam. I Polsk. Zjazdu Hydrotechn., Biul. Tow. Geofizyków oraz art. popularne w Przyrodzie i Technice, Młodym Zawodowcu i dod. liter.-nauk. I. K. C. Warszawa, Złota 38, m. 23.

KOŁACZKOWSKI JERZY. Art. - muz. Kompoz. * 23. 9. 1907 w Złoczowie. Syn Eugeniusza i Klementyny z Roderów. Uk. gimn. w Złoczowie (1925) i konserwat. P. T. M. we Lwowie. Ppor. rez. Kier. koła muz. Zw. Strzel. w Złoczowie, org. chóru „Echo" tamże. Ref. muz. rozgł. P. R.

we Lwowie. Dyr. art. chór. Lutnia-Macierz i Echo-Macierz tamże. Autor kompoz. chór. Lwów, Zegrzyńska 3.

KOŁACZKOWKI STEFAN BRUNON. Dr fil. Krytyk lit. * 29. 6. 1887 w Ujarzyńcach na Podolu. S. Tadeusza i Stanisławy z Moraczewskich. Oż.: 1-o 18. 10. 1908 z Marią Madalińską, 2-o 23. 6. 1921 z Zuzanną Madalińską. Uk. szk. realną w Warszawie, stud. na uniw. w Lipsku, Monachium, Berlinie, Freiburgu w Bryzgowii i w Krakowie. Prof. Uniw. Jagiel. od 1933. Ogł.: O estetyce Kremera (praca doktorska 1916); Stanisław Wyspiański, rzecz o tragediach i tragizmie (1922); Twórczość Jana Kasprowicza (1924); Joseph Conrad-Korzeniowski (1925); Socjologia mafii (1927); O Stanisławie Noakowskim (1928); Dodatek do hist. literatury W. Feldmana (1930); Ryszard Wagner jako teoretyk i twórca dramatu (1931); Dwa studia (Fredro i Norwid (1934). Red. Marchołta. Kraków, Sobieskiego 19.

KOŁŁĄTAJ-SRZEDNICKI JAN. Dr med. Gen. bryg. * 29. 8. 1883 w Penzie (Rosja). S. Wojciecha i Eweliny z Kołłątajów. Uk. gimn. w Penzie i wydz. lek. uniw. w Moskwie. Czł. org. niepodl. akad. i robotn. W r. 1905 wydal. z uniw. Od r. 1911 prac. w szpit. Dz. Jezus w Warszawie, nast. asyst. w sanat. dr Dłuskiego w Zakopanem. Od 1914 w sł. sanit. Leg. Polsk., ost. szef sanit. III Bryg. Po kryz. przys. intern. w Szczypiornie, nast. w Havelbergu, Rastatt i Werl. W 1918 org. oddz. san. w Krakowie i szef san. grupy gen. B. Roji pod Przemyślem i Lwowem. Nast. w Dep. San. M. S. Wojsk. Zorg. opiekę nad weter. powst. 1863. Szef. sanit. O. K. I, po czym kmdt. Centr. Wyszk. Sanit. Gen. bryg. od 1930. Prez. Tow. Pop. Bud. Szkół Powsz.; czł. rady Nacz. Izby Lek. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

KOŁŁONTAY ERYK. Przemysłowiec. * 19. 5. 1895 w Katowicach. S. Józefa i Marty z Bratyków. Studiow. bankowość, nast. chemię. Uczest. powstania górn.-śl.. Czł. szeregu regionaln. org. społ. Uruchomił na Śląsku w okr. powojen. fabr. mydła, szkła wodn., gliceryny, margaryny, raf. olejów i ekstrakcję nasion oleistych. Katowice-Brynów, Brynowska 2, tel. 3-49-56.

KOŁODZIEJ TADEUSZ ANTONI. Mgr nauk ekonom.-polit. * 3. 2. 1902 w Barcinie (Wlkp.). S. dr med. Antoniego i Marii z Buszkiewiczów. Uk. wydz. prawa Uniw. Poznańsk., nast. Inst. Wyż. Stud. Międzyn. przy wydz. prawa uniw. parysk. Ucz. powst. wlkp. i III powst. g.-śl. Ochotn. w. p. w 1920. Wicedyr. Izby Przem.-Handl. w Poznaniu. Red. Poradn. Przedsięb. Wicepr. Zw. Ekonomistów; sekr. Stow. Pol. Dziennik. i Public. Gosp.; czł. kom. rew. L. M. i K. Ogł.: Produkcja i handel wełną w Polsce na tle koniunktur światowych (Poznań 1931). Poznań, Działyńskich 6, m. 8, tel. 68-12.

KOŁODZIEJCZYK JANUARY. Dr fil. Botanik. * 10. 7. 1889 w Warszawie. Syn Walentego i Stanisławy z Główczyńskich. Uk. gimn. w Warszawie, matura w Moskwie, studia na wydz. fil. Uniw. Jagiel. (drat w 1919). Uczest. strajku szk. 1905, czł. zarz. „Znicza". Po uk. studiów asyst. Uniw. Jagiel. oraz współprac. komisji fizjograf. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Ogród botaniczny Uniw. Warsz. (1918), U źródeł polskiej nomenklatury botanicznej (1932), Nauki przyrodnicze w działalności Komisji Eduk. Narod. (1936), Podr. botaniki, art. dot. ochr. przyr., hist. nauk przyrodn. Współpr. w Encykl. Ultima Thule. Warszawa, Szczygla 6, tel. 2-98-09.

KOŁODZIEJCZYK STANISŁAW MARIAN. Matematyk. Pedagog. * 3. 9. 1907 w Cieszynie. S. Adama i Anny z Kaluschów. Stud. na Uniw. Jagiel. (1925—1928) i na Uniw. J. Piłsudskiego (1928—1930). Ppor. rez. kaw. Prow. ćwicz. zlec. z zakr. matemat. w S. G. G. W., wykł. w Państw. Szkole Drogowej i Państw. Szkole Budown. w Warszawie. Współpr. z Polskim Tow. Matemat., Tow. Ekonomistów i Statyst. Pol., Międzyn. Tow. Ekonometr. Ogł.: O wiarogodności pewnych hipotez (Warszawa 1929), Sprawdzanie hipotezy o stałości prawdopodobieństw (1930), O ekstremizm paraboli regresji (1933), O błędzie drugiego rodzaju w zagadnieniu studenta (1933), O pewnej klasie hipotez statyst. związ. z metodą najmn. kwadratów (1934), O pewnej ważnej klasie hipotez statystycznych. Warszawa, Rakowiecka 8, S. G. G. W., Zakład Statystyki.

KOŁODZIEJSKI HENRYK. Dr fil. * 13. 7. 1884 w Warszawie. S. Pawła i Marii z Filipowskich. Oż. 29. 7. 1907 z Emilią Antecką. Uk. IV gimn. nast. wydz. fil. Uniw. Jagiel. (drat 1912) w Warszawie. Brał udział w pracach kółek uczn. i (1902) T. M. W. O. 1899—1900 red. tajnego Ruchu. Brał udział w ruchu rewoluc. 1905—06 Areszt., zbiegł z cytadeli warsz., po 6 mies. więz. Intern. w Wiedniu na pocz. wojny świat. jako ros. of. rez., powr. do Warszawy po

zajęciu jej przez Niemców. Prac. w Bibl. Publ., nast. w Biurze Pracy Społ. W 1920 ochotn. w. p. Od 1920 kustosz bibl. i arch. Sejmu i Senatu. Współzał. i czł. zarz. od 15 lat Inst. Gospod. Społ.; czł. rady nauk. Inst. Spraw Społ. oraz Nauk. Instyt. Spółdz. Ogł.: Wnioski z kryzysu, Automatyzm czy planowa gospodarka, oraz artyk. gospod. w Robotniku, Robotniczym Przegl. Gosp., Społem, Tygodniku. Odzn.: O. P. 3; K. W.; K. Z. zł. Warszawa, Polna 40, m. 26, tel. 8-45-45.

KOŁOMYJSKI JULIAN. Dr fil. Publicysta. * 7. 1. 1888 w Osowcu, pow. Łomża. S. Adolfa i Kazimiery z Obryckich. Ożenił się 21. 11. 1925 z Zofią Mianowską. Uk. wydz. filoz. uniw. w Lowanium, stud. prawne w Wiedniu i Warszawie. W 1931 czł. Drużyn Strzel. W 1920 ochotn. w. p. Czł. Tow. Ekonomist. i Statyst. Polsk. Red. Tygodnika Handl., w 1928—30, red. nacz. Rzeczypospolitej. W 1931 dyr. zarz. Roczn. Polsk. Przem. i Handlu. Ogł.: Le régime corporatif d'après Durkheim; Praca chałupnicza w przemyśle bieliźnianym w Warszawie; Przemysł konfekcyjny w Polsce. Warszawa, Klarysewska 17-19, tel. 8-21-73.

KOŁONIECKI ROMAN. Poeta * w 1905 w Warszawie. Uk. gimn. I Zw. Nauczyc., nast. wydz. praw. Uniw. J. Piłsudskiego. Ogł. w 1927 tomik wierszy: Wschody i Zachody, w 1930 Kosodrzewina, w 1932 Kryształ młodości, w 1934 Solo fletowe, w 1935 Ballada o Piłsudskim, poza tym szkic. publicyst.-kryt. pt. Społeczne zadania literatury. Tłumacz.: wybór dzieł Valery'ego, Orféusz Jana Cocteau, grany w Teatrze Nowym w Warszawie, Persefona i Edyp Side'a. Sekr. mies. Droga. W 1936 otrz. nagr. lit. m. st. Warszawy.

KOŁORZ ALOJZY. Mgr fil. Pedagog. * 19. 10. 1891 w m. Dolnym Datyniu na Śl. Cieszyńsk. S. Andrzeja i Marii z Pellarów. Ożenił się 16. 7. 1923 z Marią Pellar. Uk. sem. naucz. w Cieszynie, wyższy kurs Inst. Pedagog. w Katowicach i wydział fil. Un. Jagiel. 1912 do 1914 naucz. na Śl. Od 1915 sł. w w. austr., w 1916 dostał się do niew. ros., z której zbiegł w 1918. Ucz. rozbr. okupant., nast. sł. w w. p. Ucz. walk na fr. czeskim do rozejmu, w 1920 szef. łączn. dyw. ochot. W czasie plebisc. na Śl. areszt. przez Czechów. Po wojnie prac. jako naucz. w Łodzi do 1927, nast. w Mysłowicach, ob. kier. szk. Czł. zarz. Zw. Of. Rez., prez. Zw. Nauczyc. w Mysłowicach i prez. Tow. Polaków Ewangel. Ogł. brosz. Ja też chcę należeć do Polski. Odzn.: M. N., M. za W. Mysłowice, Powstańców 12.

KOMARNICKI TYTUS. Dr praw. Dyplomata. * 15. 1. 1896. 1918—1920 sł. w w. p. Por. rez. 20. 11. 1920 — 1. 2. 1924 w M. S. Z., początk. jako sekr., później ref.; nast. do 1. 12. 1924 sekr. pos. w Belgradzie. 1. 12. 1924 — 1. 1. 1928 r-ca Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z.; 1. 1. 1928 — 1. 1. 1929 sekr. pos. w Berlinie, nast. do 31. 5. 1930 w Watykanie. 1. 8. 1930 — 31. 7. 1931 r-ca pos. w Hadze; od 1.8.1931 w Dep. Polit.-Ekon, kier. biura prac przygot. do międzyn. konf. rozbr. Od 22. 11. 1934 deleg. R. P. i min. pełnom. w Genewie. Odzn.: K. N.; O. P. 5; K. W.; K. Z. zł.; M. za W.; M. 10-l. O. N.; pap. Ś. Sylw. 2; jugosł. Św. Sawy 3 i 4; fr. L. H. 5. Genewa, Poselstwo R. P.

KOMARNICKI WACŁAW. Dr praw. * 29. 7. 1891 w Warszawie. S. Tytusa i Józefy z Suszyckich. Ożenił się 7. 4. 1934 z Haliną Filipczyńską. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie w 1909 i wydz. prawny uniw. w Dorpacie. Studia uzup. w Paryżu, Lwowie i Rzymie. W 1920 ochotn. w. p. Prow. rokowan. rozejm. w Baranowiczach. Ppor. rez. Od 1920 prof. zwycz. prawa państwowego i międzynar. Uniw. S. B., oraz wykł. w Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Od 1927 przez 2 kad. czł. rady miejskiej w Wilnie; Poseł do Sejmu R. P. 1928—1930 i 1930 do 1935. Czł. Wil. Tow. Prawn., Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Tow. Prawnicz. w Warszawie, Société de Législation Comparée w Paryżu, Comité Internat. d'Histoire Constitutionnelle, czł. Polsk. Kom. Inst. Nauk Polit., Rum. Inst. Administr., red. nacz. Rocz. Prawn. Wil. Ogł. m. in.: Powstawanie państw ze stanowiska nauki o państwie i prawa międzynarodowego (1916), O prawach i zobowiąz. nowopowst. państwa (1918), Droit constitutionnel et administratif (Pologne) (Paryż 1918/19), Polskie prawo polityczne (geneza i system) (1922), Ordynacje wyborcze do sejmu i senatu z dn. 28. 7. 1922 w świetle uwag prawniczych (1922), Zarys ustroju państwowego R. P. (1923), Idea państwa w naszym ustroju konstytucyjnym (1924), Przewodnia idea konstytucji marcowej (1924), Geneza terytorium państwowego Polski ze stanowiska prawa narodów (1925), Upadek i wskrzeszenie państwa polskiego w literaturze niemieckiej (1928),

O praworządność i zdrowy ustrój państwowy (1928), Ustrój Państwa Polskiego (1932), W obronie kultury narodowej i wolności nauki (1933), Ustrój państwowy R. P. (wyd. 2, 1934), La définition de l'agresseur (1935). Odzn.: M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 3. Wilno, Ś-to Michalska 10, m. 5, tel. 17-72.

KOMORNICKA JANINA HONORATA PLACYDA. Pedagog. * 11. 10. 1881 w Kaliszu. C. Adama i Laury z Bartschów. Nauczyc. dypl. szkół śr. Prac. w tajnym szkolnictwie przed 1905. Od 1919 do 1926 udział w pracach Straży Kresowej. Org. pracę kult.-oświat. w Koninie, Ostrowi Maz., Białymstoku, woj. białostockim, Lublinie oraz woj. lubelskim. P. o. nacz. wydziału Kuratorium O. Szk. Lubel. Czł. Ligi Kobiet, Zw. Pracy Ob. Kobiet, Samopom. Społ. Ogł. szereg art. społ. i oświatow. Odzn.: K. N., O. P. 5. Lublin, Niecała 12.

KOMORNICKI-SAS STEFAN. Dr fil. Hist. sztuki. * 29. 11. 1887 w Zawadce k. Kałusza. S. Stanisława i Heleny ze Słoneckich. Uk. gimn. klas. we Lwowie, nast. stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. i w Berlinie; d-rat w Krakowie i habilit. tamże. Odbył szereg podróży nauk. po całej Europie. 1914—1918 sł. w Leg. Pol. Doc. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Konserwator Muzeum XX. Czartoryskich w Krakowie. Współprac. kom. hist. sztuki Pol. Ak. Um.; czł. Państw. Rady Muzealnej; wicepr. Zw. Polsk. Hist. Sztuki; czł. hon. (b. prez.) Klubu Wysokogórsk. Pol. Tow. Tatrz.; czł.-zał. A. Z. S. Kraków. Ogł.: Dwór w Jakubowicach (Kraków, 1908); Zabytkowe oprawy średniowieczne (Kraków, 1925); Muzeum XX. Czartoryskich w Krakowie (Kraków 1929); Dwory murowane w Małopolsce z czasów odrodz. (Kraków 1930); Kultura artyst. w Polsce z czasów Odrodz. (1931); Pontyfikał Erazma Ciołka (Kraków 1926); Les manuscrits orientaux du Musée Czartoryski (Paris, 1935); Essai d'une iconographie du roi Batory (wyd. Pol. Ak. Um. Kraków 1935); szereg rozpraw, art., rec. z dziedz. hist. sztuki w Sprawozd. kom. hist. szt. Pol. Ak. Um., Przegl. Hist. Szt., Rocz. Krak. i in. Kraków 11, Tyniecka 7, tel. 122-70.

KOMOROWSKI BRONISŁAW. Ks. * w 1889 w Barłożnie, pow. Starogard. S. Jana i Katarzyny z Gańczów. Uk. gimn. w Chełmnie, semin. duch. w Pelplinie 1914; wyśw. w tymże r. Za cz. szk. czł. kółek Filomatów; po wyśw. wikariusz pod Gdańskiem, nast. w Gdańsku przy kośc. św. Mikołaja (1915 do 1924), ob. proboszcz par. polsk. św. Stanisława tamże. Prac. w P. B. K. jako wicepr.; czł. Rady Lud.; wicepr. Gminy Polsk.; prac. nad stworz. samodz. duszpast. polsk. w Gdańsku. W 1933 radny m. Gdańska, w 1935 poseł do Sejmu Gdańsk. Wicepr. oddz. O. Z. N. Gdańsk, Heeresanger 11-b.

KOMOROWSKI hr. MICHAŁ FRANCISZEK LEON MIKOŁAJ STANISŁAW. Ziemianin. * 8. 3. 1875 w Poniemuniu (Kowieńszczyzna). S. Leona Wilhelma i Krystyny ze Zbijewskich. Oż. 7. 9. 1904 z Marią Zaborowską. Ucz. do szk. śr. w Rydze i Warszawie, uk. wydz. roln. Uniw. Jagiel., stud. na wydz. fil. uniw. we Fryburgu szwajc. W maj. rodz. Siedliska (woj. kieleckie) prow. wzor. warszt. roln. W czasie okup. zorg. Zw. Gorzeln., kt. nast. otrz. eksploat. Monopolu Spirytus., był prez. jego zarz. i gł. kier. Org. i prez. Zrzesz. Właśc. Lasów. Org. i prezes Sp. Akc. Przem. i Handlu Drzewn. Udz. w Banku Zjedn. Ziem Polsk., czł. rady zarz. t-wa „Elibor", czł. Rady Gorzelni Roln. w Polsce, czł. rady nadz. Zw. Ziemian, czł. zarz. gł. Kom. Sadów Obywat., prez. Tow. Zach. do Hodowli Koni. Odzn. O. P. 4, Warszawa, Krak. Przedm. 30.

KON JAKUB. Przemysłowiec. Działacz pożarn. * 3. 7. 1869 w Częstochowie. S. Wilhelma i Róży z Litauerów. Oż. 24. 6. 1905 z Józefą Rachalewską. Uk. progimn. w Częstochowie i Szk. Szt. Piękn. w Krakowie w 1896, stud. uzup. w szk. szt. piękn. w Norymberdze i Fürth. Wł. zakł. graficzno-papiern. w Częstochowie. Poza tym prac. na polu pożarnictwa od 1890. Pierwszy prez. Zw. Str. Poż. woj. kiel., czł. zarz. gł. Zw. Str. Poż., czł. kom. muzealnej Zw. W 1914 prez. Stow. Prac. Handl. i Przemysł. w Częstochowie, Ogł. szereg art. z zakr. pożarn. Odzn.: O. P. 5., K. Z. sr. i in. Częstochowa, Focha 18, tel. 22-04.

KON LEON. Sportowiec. * 5. 9. 1888 w Warszawie. Uk. gimn. i ofic. szk. kaw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Rtm. Od 1908 pośw. się ujeżdż. koni i przygot. ich do sportu. Jeden z zał. P. Z. J. i Tow. M. i K. Z. K. w Polsce. Prac. nad org. sportu jeźdz. oraz przy org. zaw. konnych. Jako del. P. Z. J. współpr. z Międzyn. Zw. Jeźdz. Przygot. jeźdźców polsk. do trzech olimpiad. Współpr. przy tworz. polsk. regulam. nauki jazdy konnej i ujeżdż. koni.

KON MAKS. Przemysłowiec. * 20. 4. 1896 w Łodzi. S. Oskara i Marii z Rubinów. Ożenił się 18. 6. 1929 z Felicją Szorr. Uk. studia handl. w Szwajcarii, stud. humanist. na Uniw. S. B. Ucz. rozbr. okupant., nast. ochotn. w. p. Po powr. z wojska prokurent, nast. dyrektor Widzewskiej Manufaktury Sp. Akc. w Łodzi. Org. X. oddział straży ogniowej, odzn. za zasługi na polu pożarnictwa. Zorg. w Łodzi Tow. Polsko-Szwedzkie oraz Polsko-Estońskie. Wicekonsul hon. Szwecji w Łodzi. Sędzia rozjemca giełdy pieniężnej tamże. Kurator tow. dobrocz. „Uzdrowisko". Ogł. artykuły gł. treści gospod. w Codzien. Gaz. Handl. Odzn. K. W. Łódź, Rokicińska 32, tel. 1-95-91.

KONAR ALEKSANDER ALFRED. Literat. * 26. 2. 1862 w Warszawie. S. Józefa i Stanisławy z Bauerertzów. Uk. szk. handl. L. Kronenberga w Warszawie. Ogłosił 20 t. powieści, nowel i sztuk teatr. m. in.: Siostry Malinowskie, Jesień, Oazy, Panny, Ojcowie, my i dzieci, 1 000 aforyzmów, W syrenim grodzie, szereg art. w Gaz. Polsk. i Świecie. Warszawa, Żórawia 18, m. 11.

KONARSKI FELIKS STANISŁAW (REF-REN). Autor i kompozyt. scen. Aktor operetk. i rew. * 9. 1. 1907 w Kijowie. S. Feliksa i Wiktorii z Poleckich. Uk. szk. śr. w Warszawie i wydz. praw. uniw. tamże. Org. teatrów amat. Stow. Mł. Pol. w Warszawie. Autor sztuki dram. pt.: 3 miłości, szeregu utw. scen. z repert. poważn. kabaret. lit., komp. licznych utw. muz. Kier. art. i liter. teatr. rew. Odtwórca gł. ról w operetkach z repertuaru współcz. Odbył tournée po Polsce. Ogł. m. in. charakt. numer recytac. pt. Chemik o tendencji pacyfist. (tłum. na ukraiński). Warszawa, Chocimska 27, m. 36.

KONARSKI KAZIMIERZ. Dr fil. Historyk. * 27. 5. 1886 w Jeleniowie, pow. opatowskiego. S. Szymona i Joanny z Kosseckich. Ożenił się 26. 7. 1919 z Wandą Jasieńską. Uk. Uniw. Jagiel. W 1917 sł. w Leg. Pol., w 1920 w w. p., 1915—1916 wykł. na Uniw. Warsz. 1917—1921 sekr. gen. Minist. W. R. i O. P. Od 1921 dyr. Arch. Akt Dawn. w Warszawie. Ogł. monogr. hist.: Pałac Brühlowski w Warszawie (1914), Polska przed odsieczą Wiedeńską r. 1683 (1914), O uczniu-żołnierzu (1922), Dzieje szkolnictwa w b. Król. Kongres. (1923), Nasza szkoła — Księga Pam. Warsz. Szk. Realnej (1932) oraz książki dla dzieci i młodzieży, m. in.: Opowieści słoneczne (1927), Musi być (1929), Tajemnica zegara królewskiego (1933), Przyjaciele (1934), poza tym liczne drobne utwory Odzn.: O. P. 4, M. N., M. 10-1. O. N. Warszawa, Łowicka 30, tel. 4-14-70.

KONARSKI SZYMON. Inż.-roln. Bankowiec. * 26. 4. 1894 w Bidzinach, woj. kieleckie. S. Aleksandra i Oktawii ze Świdów. Ożenił się 5. 6. 1930 z Marią Karsch. Uk. szk. śr. w Warszawie 1912, nast. wstąpił na studium roln. Uniw. Jagiel. Z chwilą wybuchu wojny wst. do Leg., odbył kamp. karpacką, 1. 8. 1915 r. zwoln. jako niezd. do sł. Nast. ukończ. Akad. Handl. w Krakowie i Szkołę Gł. Gosp. Wiej. B. prez. Zw. Ziem. na pow. stopnicki, prez. wojew. Zw. Ziem. w Kielcach, równ. kier. kieleck. oddz. Banku Ziemiańsk. w Warszawie oraz nadz. oddz. tegoż banku w Jędrzejowie. 1924—1933 czł. rady nadz. Zw. Ziem. w Warszawie. W 1925 kom. oszczędn. dla spraw samorz. na wojew. kieleckie. Od 1930 dyr. oddz. Zjedn. Banku Ziemiańsk. w Łomży. 1931—1933 prez. diecezj. Inst. Akcji Katol. w Łomży. 1933—1934 dyr. Polesk. Izby Roln. w Brześciu n. B. Czł. rady miejsk., nast. ławnik. magistratu tamże. Od 1. 3. 1935 insp. bank. Min. Skarbu. Od 1931 czł. zarz. gł. i czł. cz. Pol. Tow. Herald. w Warszawie. Ogł.: Zakładanie małych sadów (Warszawa 1934), Wytyczne do projektu oddłużenia (Brześć n. Bugiem 1934), Szlachta kalwińska w Polsce (1936), szereg art. w prasie codz. i fach. z dziedz. rolnej, finan-

sowo-rolnej oraz heraldyki i genealogii. Odzn.: K. N., K.W., K. Z. zł., Kaw. Malt. Warszawa, Bugaj 3, m. 21, tel. 6-44-51.

KONATKOWSKA GERTRUDA. Muzyk. * 23. 6. 1895 w Berlinie. C. Stanisława i Marii z Walczuchów. Uk. szk. śr. w Berlinie i Państw. Ak. Muz. tamże z dyplom. wirtuoza. Do 1920 r. w Berlinie, przewodn. Mł. Polek, kier. stow. kultural. i szkółki dla dzieci polsk. Od 1920 prof. państw. konserwat. w Poznaniu. Wyst. z koncert. w Niemczech, Czechosłowacji i Polsce oraz prow. chóry w Berlinie. Poznań, Poznańska 58, m. 7.

KONDRACKI MICHAŁ. Muz. Kompoz. * 4. 10. 1902 w Połtawie, na Ukranie. S. Michała i Marii z Piskorskich. Oż. 22. 4. 1929 z Suzanne Cecile Ossent. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie 1921 Stud. na wydz. praw. Uniw. Warsz. Uk. konserwat. muz. w Warszawie 1926. W 1920 ochotn. w. p. Wicepr. Stow. Mł. Muzyków Polaków w Paryżu, prac. w zarz. Tow. Wyd. Muzyki Polsk. w Warsz. Ogł. m. in.: Mała symfonia góralska na 16 instrum., operę Popieliny, wyst. w Teatrze Wielkim w Warsz. Prace lit., m. in.: Muz. Huculszczyzny. Warszawa, Widok 5, tel. 2-32-07.

KONECZNA ZE ŚWIDERSKICH HALINA. Dr fil. Filolog. * 25. 7. 1899 w Strugienicach, woj. warszawskie. Uk. Uniw. J. P. (d-rat 1927), stud. specj. w Wiedniu, Hamburgu i Paryżu. St. asyst. sem. jęz. polsk. Uniw. J. P. 1. 11. 1927—29, st. asyst. inst. fonet., od 1930, prow. zlec. ćwicz. i lekt. jęz. polsk. dla cudzoziemców, doc. fonetyki ogólnej 13. 3. 1934.

KONECZNY FELIKS. Dr fil. Histor. * 1. 11. 1862 w Krakowie. Uk. gimn. w Krakowie oraz wydz. filoz. Uniw. Jagiel. W 1890 uczest. eksped. watyk. 1890—97 adiunkt Ak. Um. 1897—1920 skryptor i kustosz. Bibl. Jagiel. 1919—1920 zast. prof. Uniw. Stef. Batorego, w 1920 habilit.; od 1922 prof. zwycz. hist. tegoż uniw. Czł. org. nauk. i społ., kraj. i zagr. Ogł. szereg źródłowych prac hist., poza tym podr. hist., m. in.: Dzieje Śląska (1896), Dzieje narodu polskiego (1905), Geografia historyczna (1905), Tadeusz Kościuszko (1917), Polityka Zakonu w latach 1389—1390, Dzieje Rosji. Kraków, Salwator, Gontyna.

KONIOR FRANCISZEK. Muz. Kompoz. * 29. 5. 1878 w Rudniku n. Sanem. Syn Ignacego i Marii z Płachtów. Oż. 23. 11. 1901 z Krystyną Stopa. Uk. sem. naucz. w Rzeszowie w 1903, stud. muz. w konserwat. w Krakowie, Lwowie, Berlinie, pod kier. Wł. Żeleńskiego, Sołtysa, St. Niewiadomskiego, skrzypce u M. Wolfstala, fort. u W. Kurza, kompoz. u Rüfera i Klattego. Egz. państw. ze śpiewu, skrzypiec, fortep. zł. w 1899 i 1900 w Pradze, z organu w 1906 we Lwowie. Prof. muz. w semin. państw. męskim w Zaleszczykach, Krośnie i Krakowie od 1900. Od chw. założ. Pol. Zw. Muz.-Pedagog. w Krakowie, czł. wydz., nast. wicepr. wydz., czł. honor. od 1935. Ogł.: Śpiewnik chórów lud. (32 pieśni), Rok kościelny w pieśniach (131 utw.), Wybór pieśni kośc. na trzy głosy (75 utw.), Naród sobie (zbiór muz. do wodewil. dla teatr. amat.), 48 szt. scen., 391 numerów muz. krótszych i dłuż., ok. 90 pieśni solow., m. in. kantata pt. Zemsta, opracliczne pieśni na chóry. Kraków, Sobieskiego 24.

KONIOR KONRAD IGNACY. Dr fil. Geol. Muz. Kompoz. * 14. 7. 1905 w Zaleszczykach. S. Franciszka i Krystyny ze Stopów. Uk. szk. śr. w Krakowie 1922, i wydz. filoz. Uniw. Jag., studia muz. pod kier. ojca. Asyst. zakł. geolog. Uniw. Jag. Współpr. kom. fizjograf. Pol. Ak. Um., sekr. oddz. krak. Pol. Tow. Przyr. im. Kopernika, czł. Pol. Tow. Geolog., czł. Polsk. Zw. Muz.-Pedagog. Ogł.: Dotychczas. wyniki badań brzegu karpackiego w okolicy Kóz i Kęt (1928), Z badań geolog. w Karpatach środk. między Gorlicami a Sanokiem (1933), Z badań nad czwartorzędem przedgórza karpackiego między Tarnowem a Dębicą (1936), i in. w jęz. polskim i niemieckim, oraz ok. 60 kompoz. fortepian., pieśni i szer. utw. symfon., m. in.: Missa Solemnis S-dur (na chór, orkiestrę i organy), 3 uwertury koncert., Fantazja góralska, Elegia, poematy symf.: Burza, Nad Czarnym Stawem Gąsienicowym, Z rozmyślań, Stanisław Kmita. Kraków, Sobieskiego 24.

KONKIEWICZ ROMAN. Dr med. Dział. społ. * 6. 12. 1887 w Strzelnie (Wielkopolska). S. Antoniego i Korduli z Langów. Za czas. gimn. czł. Tow. T. Zana, na uniw., czł. Grup Narodow. W 1918 sł. w w. niem. Prezes Rady Lud. w Strzelnie i czł. wydz. rady Robot.-Żoln. na powiaty inowrocławski i strzeliński. Kier. wydz. org.-agitacyjnego w Polskim Komisariacie Plebisc. na G. Śląsku, ucz.

II powst. g.-śl., szef biura prezyd. władzy nacz. w III powst. g.-śl. Czł. egzekutywy Zw. Naprawy Rzplitej; prez. poznańsk. zarz. wojew. Zjedn. Pracy Wsi i Miast; czł. rady wojew. B. B. W. R. i prez. sekcji org. społ.; prez. zarz. wojew. Polsk. Zw. Zachodn. (Zw. Obr. Kresów Zach.); czł. zarz. gł. Były prez. okręg. Zw. Lek. Państwa Polsk. i czł. zarz. gł. Prezes Izby Lek. Poznańsko-Pomorsk. Czł. hon. Zw. Lekarzy Państwa Polsk. B. red. współprac. Nowin Lek., współprac. pozn. Przegl. Por. Odzn.: K. N., O. P. 5. Poznań, Wierzbięcice 37-a, tel. 79-59.

KONOBA MARIAN JAN. Ks. Dr Św. Teol. * 21. 7. 1905 w Kamienicy. Syn Teodora i Marii z Lesieckich. Uk. gimn. w Krakowie, stud. fil. w Kol. O. O. Franciszkanów tamże i teol. w Collegio Intern. Ord. Carm. w Rzymie. W 1919—20 czł. gw. obywat. w Krakowie. Po uk. stud. regens teolog. Kolegium O. O. Karmelitów w Krakowie, prof. teol. moraln. i prawa kanoniczn; przeor klasztoru i prokurator prow. Ogł. szereg prac nauk. Kraków, Karmelicka 19, tel. 1-38-68.

KONOPACKA-MATUSZEWSKA HALINA. Sport. * 11. 11. 1900 w Rawie Maz. C. Jakuba i Marii. W 1928 zaśl. min. I. Matuszewskiego. Sport uprawia od 1924, jako czł. warsz. A.Z.S. W 1926 ust. rekord świat. w rzucie dyskiem, który wielokr. poprawiała; zajęła 1-sze m. na igrz. kobiec. w Göteborgu w 1926, na Igrz. Olimp. w Amsterdamie w 1928 i na mistrz. świata w Pradze w 1930; w meczach międzypaństw. zajęła 10 r. 1-sze m. Upraw. oprócz dysku szereg in. konk. lekkoatl.; zdobyła ogółem 25 tyt. mistrzyni Polski; Pos. obok rek. świat. w rzucie dyskiem (39 m 63 cm), również rek. polskie w rzucie kulą, w skoku wzwyż w trójboju i w pięcioboju. Czł. zarz. Międzyn. Feder. Sportów Kobiecych i prez. oddz. warsz. Tow. Krzew. Kult. Fiz. Kobiet. W 1927 i 28 otrz. Wielką Honor. Nagr. Sport. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Filtrowa 69, tel. 7-12-17.

KONOPACKI MIECZYSŁAW FERDYNAND. Dr med. * 16. 4. 1880 w Wieluniu, woj. łódzkie. S. Bronisława i Antoniny ze Zdrojewskich. Oż. 23. 9. 1907 z Bronisławą Jakimowicz. Uk. gimn. w Kaliszu, nast. wydz. mat.-przyr. Uniw. Warsz. w 1903, stud. na U. Jag., d-rat med. na U. Jana Kaz. w 1909, studia spec. w Trieście, Insbrucku, Villefranche. Czł. Zw. Strzel., nast. sł. w Leg. Pol. i w w. p. Ppłk-lek. rez. Mł. asyst. zakł. anat. i embriolog. Uniw. Jag. 1905, st. asyst. zakł. histol. i embriol. Uniw. Jana Kaz. 1. 11. 1907, doc. histol. i ebriol. 1914, wykł. histol. w Uniw. Warsz. 1. 10. 1916, prof. nadzw. histol. i embriol. 1. 4. 1919, prof. zwycz. tego przedm. 1921; dziek. 1927—28. Czł. Pol. Tow. Biolog. wicepr. Tow. przyrod. im. M. Kopernika. Czł. Pol. Ak. Um. Czł. Tow. Nauk Warsz. Ogł. m. in.: Untersuchungen über die Entwirkungen verdünnten Seewassers auf verschiedene Entwicklungsstadien der Echinaideen (1918); La micromorphologie du métabolisme dans les périodes initiales du développement de la grenouille (1926); Histophysiologie du développement de Loligo vulgaris (1933). Odzn.: K. N., K. W., M. za W. Warszawa, Lwowska 6, tel. 8-87-68.

KONOPCZYŃSKI WŁADYSŁAW. Kand. praw. Historyk. * 26. 11. 1880 w Warszawie. S. Ignacego i Ludwiki z Obrąpalskich. Oż. 1911 z Jadwigą Lutostańską. Uk. szk. W. Górskiego w Warszawie. Stud. na uniw. w Warszawie i Uniw. Jana Kaz. Habilit. w Krakowie; W czas. szk. nal. do Kółka Filaretów, w czas. uniw. do tajn. bratn. pom. stud. Uniw. Warsz. W 1920 ochotn. w. p. Od 1913 prof. hist. Uniw. Jag. w Krakowie. Czł.-koresp. P. Ak. Um., czł. szwedzk. Ak. Liter., Hist. i Archeol.; Warsz. Tow. Nauk.; Tow. Nauk w Toruniu; Tow. Nauk. w Lund (Szwecja); szw. Król. Tow. dla Wyd. Źr. do Dziejów Skandyn. Org. Tow. Hist. w Krakowie (wsp. z F. Papéem). Wykł. w tjn. uniw. poznańsk. Zał. Zw. Inteligencji Polsk. W 1922 poseł na sejm; czł. kom. oświat., konstyt., prawn., administr., regulamin. Ogł.: Polska w dobie wojny siedmioletniej; Mrok i świt; Geneza i ustanowienie Rady Nieustającej; Liberum Veto; Od Sobieskiego do Kościuszki; Umarli mówią; Polska a Szwecja 1648—1775; Kazimierz Pułaski (1931); Konfederacja barska (1936); Polska a Turcja 1683—1792 (1936); szereg. artyk. publicyst. w Gaz. Warsz., Głosie Nar., Kurierze Warsz. Red. gł. Polsk. Słown. Biograf. Odzn. szw. Gw. Pol. 4. Kraków, Słowackiego 15, tel. 1-27-37.

KONOPIŃSKI TADEUSZ. Dr agron. * 21. 10. 1894 w Wonieściu, pow. kościański. S. Bronisława i Marii z Politowiczów. Oż. 20. 10. 1920 ze Stefanią Jasiecką. Uk. uniw. w Poznaniu. Prof. Ak. Med. Weter. we Lwowie; nacz. wydz. prod. zwierzęcej Wlkp. Izby Roln. w Poznaniu; kier. wlkp. zw. hodowl., b. dyr. działu roln. na P. W. K. w Poznaniu; b. dyr. działu roln. pawilonu polsk. na

międzyn. wyst. w Leodium; b. dyr. Wlkp. Izby Roln. w Poznaniu. Ogł. 74 prace nauk. z zakr. hodowli zwierząt domowych, w jęz. polskim, niem. i franc., m. in.: Znaczenie zwierząt gospodarskich dla Wielkopolski (Poznań 1920); Współczesny stan wiedzy o czynnikach, wpływających na ilość i jakość mleka (Poznań 1922); Hodowla bydła w Szwecji (Poznań 1923); Études zoométriques sur le bétail de la race pie-noire en Grande Pologne (Paris 1924); Liczbowy stosunek bydła zarodowego do ogólnej ilości bydła w Polsce i za granicą; Studia zootechn. nad bydłem w Polsce (Poznań 1927); Rolnictwo na P. W. K. w 1929 w Poznaniu (Poznań 1930); Hodowla bydła. Pochodzenie, rasy, pokrój, dobór, wychow, żywienie użytkowanie i organizacja, czyli biologiczne i ekonomiczne podstawy hodowli bydła (Poznań 1931); Rośliny pastewne, ich uprawy i wartość odżywcza (współpraca) (Poznań 1935). Odzn.: O. P. 4; belg. Leopolda I 3. Poznań, Matejki 68, tel. 64-55.

KONOPKA JAN LEON. Inż.-agron. * 19. 12. 1889. S. Jana i Anny z Bobrowskich. Oż. 30. 4. 1919 z Marią Iżycką. Uk. szk. realną w Krakowie (1907), kurs. abitur. Ak. Handl. (1908) i wydz. roln. Uniw. Jag. (1913). Sł. w w. austr. 1914—18, nast. w w. p. do 1921. Por. kaw. rez. Prez. O. T. R. w Dąbrowie 1921—30, prez. wojew. Zw. Ziemian w Krakowie 1930—36, radca Izby Roln. w Krakowie 1935, wicepr. rady nadz. Tow. Kred. Ziemsk. we Lwowie 1936. Ogł. liczne art. w gazetach rolnicz. Olesno.

KONOPKA KAZIMIERZ. Ks. T. J. Pedagog. * 10. 1. 1879 w Tarnowie. S. Leonarda i Anny z Kleinów. Uk. studia filozoficzne i teologiczne w Zak. OO. Jezuitów oraz studia hist. i geogr. na Uniw. Jag., zł. egz. naucz. z historii i geogr. Wst. do zakonu 10. 1. 1894, święc. kapł. otrz. 8. 4. 1906. Przed wojną prac. wśród robotnik. sezonow. w Niemczech. Sł. w Leg. Pol. W 1930 przeb. w Rodezji płd., prof. Gimn. OO. Jezuitów w Chyrowie. Ogł.: Jak urządzać biblioteki (1912), Spis pieczęci jezuitów polskich (1910), Pieczęcie jezuitów polskich (1912), Polska misja w Rodezji (Katowice 1931), rozpr. hist. i geograf. w Przegl. Powsz. i Głosie Katol. oraz koresp. z Rodezji w l. 1931—33 w Misjach Katolickich, Głosie Kaniowczyków i Żeligowczyków, Głosie Narod. I. K. C. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W. 3, M. I. Chyrów, Zakł. Wychow. OO. Jezuitów.

KONOPKA STANISŁAW JÓZEF. Dr med. Bibliograf. * 24. 5. 1896 w Pilźnie. S. Karola i Izydory z Tyszyńskich. Uk. gimn. I w Rzeszowie oraz wydz. lek. Uniw. Jana Kazimierza. 1914—1915 sł. w Leg. Pol., nast. w wojsku austr. Od 3. 11. 1918 w w. p. Mjr-lek. Od 1925 kier. bibl. i muzeum lek. Centr. Wyszk. Sanit. Red. Lekarza Wojsk. Ogł.: Józef Piłsudski, bibliogr. (Warszawa 1925 i 1934), Bibliogr. polska za rok 1926, Polska bibliografia lek. za 1925—26, Polska bibliogr. lek. za 1926—27, Bibliogr. gruźlicy za 1926, 1927, 1928, Gazy bojowe-próba bibliogr. (1930), Medycyna i medycy w starych anegdotach i fraszkach (1933), Rocznik Lek. Rzpl. Pol. za rok 1933—34, O org. naszych bibliotek lek., Józef Piłsudski, doktor med. honoris causa, Rocznik Lek. na r. 1936, Józef Piłsudski wśród książek. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Warszawa, Rozbrat 34, m. 30, tel. 9-30-74.

KONOPKA-ZMIGRYDER ZDZISŁAW, patrz: ZMIGRYDER-KONOPKA.

KONOPNICKI ADAM WIKTOR. Inżyn.-chemik. Dr nauk techn. * 10. 9. 1901 w Krakowie. S. Wiktora i Wandy z Wojcieszków. Oż. 5. 1. 1936 z Heleną Pachel. Uk. gimn. i polit. w Lwowie. Och. w obr. Lwowa i wojnie polsko-bolszewick. Ogł. w 1927 pracę o nowej metodzie otrzymywan. kwasu akrydynowego i pewnych jego pochodnych, poza tym liczne art. nauk. z zakresu chemii. Bielsko, Londzina 5.

KONOPNICKI JAN. Dr med. * 10. 5. 1887 w Warszawie. S. Władysława i Apolonii z Michniewiczów. Uk. gimn. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1907), nast. wydz. med. uniw. czesk. w Pradze (1915). Ucz. strajku szkoln. 1905. Od 15. 5. 1935 wicedyr. wydz. op. społ. i zdr. publ. w z. m. st. Warszawy. 1909—10 w Zw. Walki Czyn. w Krakowie. 1910—14 prez. koła medyków Zw. Strzel. tamże. Od 1914—1917 lek. I bryg. Leg. Pol. 1917—18 intern. w Beniaminowie. 1918 do 1921 sł. w w. p. Mjr.-lek. rez. 1924—35 del. do zarz. Zrzesz. Lek. Ub. Społ. w Warszawie; od 1926 czł. rz. Warsz. Tow. Lek.; w 1928 współzał. i pierwszy sekr. Klubu Lek. Polsk. w Warszawie; od 1929 lek. Rodz. Wojsk.; od 1930 Rodz. Lek.; od 1929 czł. rady Izby Lek. Warsz.-Białost., ob. czł. zarz. Ogł. Insulina w praktyce (1925); Przypadek zgorzeli stopy w chorobie Raynauda leczony

acetylekoliną; Diabète grave, compliquée de coma et de tuberculose pulmonaire traité avec succès par l'insuline et le pneumothorax artificiel; O leczeniu cukrzycy insuliną. Odzn.: K. N., K. W. 2. Warszawa, Sienna 33, m. 2, tel. 5-09-52.

KONTECKI PIOTR. Ks. Mgr. Św. Teol. * 31. 1. 1889 w Wólce k. Mławy. S. Stanisława i Bronisławy z Leppertów. Uk. szk. śr. w Warszawie, sem. duch. w Płocku, Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad). Ucz. strajku szkoln. i kolport. „bibułę" z Małopolski 1905—06. W czasie w. świat. kapel. w. ros., po rewol. czł. zarz. Zw. Wojsk. Polak. 12 armii. W 1918 w niew. niem. Nast. prof. Wyższ. Sem. Duch. w Płocku. 1933—1937 kapel. wojsk. Kanonik rzeczyw. kapituły płockiej. Wicepr. P. B. K., kapel. Zw. Strz., nacz. kapel. chor. płock. Z. H. P., prez. koła L. O. P. P. Ogł. szereg art. w prasie kośc. z zakresu hist. kościoła. Płock, Seminarium Duchowne.

KOŃCZYC TADEUSZ, patrz: **GROTBECZKOWSKI ALFRED ANASTAZY TADEUSZ.**

KOŃCZYCOWA, patrz: **GROT-BĘCZKOWSKA Z RAWICZ-JASIŃSKICH ALDONA.**

KOPCIŃSKI STEFAN. Dr med. * 3. 3. 1878 w Stradlicach, woj. kieleckie. Syn Feliksa i Kazimiery ze Skunarskich. Uk. gimn. w Kielcach i wydz. lek. uniwers. w Warszawie. W 1919 przew. wydz. ośw. i kult. magistr. Łodzi; w 1922 senator z listy P. P. S., czł. kom. ośw. i admin. Naucz. szk. średn., prac. w Komit. Pom. Ofiarom Wojny; W 1910 prac. w „Kulturze". Od 1923 kier. pracami T. U. R. Czł. Zarz. Zw. Miast. Polsk. Ogł.: Badania umysłowochorych metodą Bernsteina oraz art. z dziedz. oświat. i kult.

KOPCZEWSKI WŁADYSŁAW. Pedag. * 3. 6. 1888 w Moskwie. S. Stanisława i Elżbiety z Filipowiczów. Ożenił: 1° z Zofią Kuczińską (1908), 2° 10. 12. 1923 z dr Anną Pawłowską. Uk. gimn. w Warszawie oraz wydz. fil. Uniw. Jagiel. 1904—1907 org. i prow. kółka oświat. i samokształc. w Warszawie. Sekret. pierwsz. Związ. Art. Scen. Polsk. w Krakowie (1911—12). 1918—1923 p. o. wicedyr. Państw. Instyt. Pedagog. w Warszawie. Od 1917 czł. prez. zarz. Tow. Nauczyc. Szk. Śr. i Wyż. (dawniej Stow. Naucz. Polsk.). Czł. prez. zarz. oddz. warsz. Zw. Harc. Polsk. Ogł. O szkołę polską (1920); Pamiętnik I ogólno-polskiego zjazdu polonistów 1925; Red. Świata Teatralnego (1911-1912); Przeglądu Pedagogicznego (1919—21), Kal. Iskier (od 1923 do chw. ob.). Odzn. jugosł. Św. Sawy 2. Warszawa, Filtrowa 75, tel. 8-93-92.

KOPCZYŃSKI BRONISŁAW PIOTR. Art.-mal. * 30. 4. 1882 w Warszawie. S. Bronisława i Józefy z Jasińskich. Ożenił: 1° w 1908 z Lucyną Kozłowską, 2° 11. 1. 1930 z Jadwigą Jeske. Uk. szk. śr., nast. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. W 1920 ochotnik w. p. Prace oparte na motywach starej architektury polskiej i włoskiej. Wyst. wielokr. w. w Zachęcie Warsz. Komp. fig.: Wręczenie medalu ojcu pijarowi Onufremu Kopczyńskiemu za pierwszą gram. jęz. polsk. (1916 — w Warsz. Tow. Nauk.). Otrz. kilka med. za prace konk. oraz na salon. dor., I nagr. m. st. Warszawy, nagr. Prezesa Rady Min., med. sr., dyplom hon. Warszawa, Genewska 38, tel. 10-22-15.

KOPCZYŃSKI FELIKS. Kpt.-geogr. * 13. 8. 1895 w Drzewcach, pow. konińskiego. Czł. zarz. okr. warsz. L. M. i K. i Zw. Pionier. Koloni., sekcji geogr. Tow. Wiedzy Wojsk., sekr. kom. badań emigr. przy Pol. Tow. Geogr. Autor mapy eksploratorów pol., wyst. w dziale L. M. i K. na Międzynar. Wyst. w Antwerpii (1930). W l. 1932—1934 admin. kolonią Agua Branca w Stanie Espirito Santo w Brazylii. Od 1927 należy do kom. red. Wiad. Sł. Geograf., do 1932 red. działu geogr. w Encykl. Wojsk. Ogł. m. in.: Liberia (Warszawa 1936), przekł. podr. triangul. I-go rzędu Hodgsona (wsp. z kpt. A. Zarychtą, Warszawa 1930) oraz szereg prac w Wiad. Sł. Geogr.

KOPEĆ EUGENIUSZ ZYGMUNT. Nacz. wydz. wojsk. w urz. wojew. w Tarnopolu. * 17. 11. 1885 w Gorlicach, woj. krakowskie. S. Adolfa i Emilii z Bielikowiczów. Ożenił 29. 9. 1921 z Heleną Mikulską-Gibalską. Uk. gimn. klas. w Nowym Sączu, następnie Ak. Handl. w Wiedniu, stud. na wydz. prawa Uniw. J. Kaz. Jako ucz. org. koła samokszt. w Nowym Sączu. 1912—13 czł. Strzel. w Krakowie. Założ. druż. strzel. w Nowym Sączu. W 1914

wst. do 3 p. p. Leg., odbył kamp. karpacką, bukowińską, besarabską i wołyńską. 1½ r. w niew. ros. Czł. P. O. W. w Lublinie. Nast. służ. w w. p., ppor. 3 p. p. Leg. Kpt. rez. Od 1931 w sł. cyw. Czł. zarz. i prez. Zw. Strz. i Zw. Leg. Org. i prez. L. M. i K. i L. O. P. P. w Tarno-

polu. Odzn.: K. N., K. W. 4, K. Z. sr. i zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Tarnopol, Kościuszki 4.

KOPEĆ STEFAN. Dr fil. Biolog. * 22. 1. 1888 w Warszawie. S. Stanisława i Ksawery z Lilpopów. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, nast. stud. na Uniw. Jagiel., gdzie uk. w 1912 wydz. filoz., a w 1918 wydz. przyrod. Od 1918 doc. zoologii Uniw. Jagiel., nast. do 1932 kier. działu morfologii doświadcz. Państw. Instytutu Nauk Gosp. Wiejsk. w Puławach, od 1932 prof. biolog. Uniw. J. Piłsudskiego. Czł.-koresp. Pol. Ak. Um., czł. zw. Tow. Nauk. Warsz. Ogł. prace z zakr. mechaniki rozwoju, płciowości, wzrostu, dziedziczności i długości życia zwierząt. Warszawa, Mokotowska 39, m. 12, tel. 8-90-93.

KOPEĆ TADEUSZ. Mgr praw. Publicysta. * 31. 5. 1905 w Warszawie. Syn Stanisława i Joanny z Trzcińskich. Uk. gimn. W. Giżyckiego w Warszawie, wydz. pr. ekon. Uniw. Pozn. W cz. stud. sekr. wojew. Zjedn. Pracy Wsi i Miast. Sekr. gen. Nar.-Chrz. Zj. Pracy. Poseł na Sejm R. P. i sekr. Sejmu. Ogł. art. w prasie codz. Poznania, Katowic i Warszawy. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Rybnicka 14, tel. 3-02-83.

KOPERA FELIKS. Hist. szt. * 12. 5. 1871 w Krakowie. S. Jana i Marii z Tokarskich. Uk. gimn. i wydz. filoz. Uniw. Jagiel., stud. w Bazylei i Berlinie, w Inst. Szt. Piękn. we Florencji i w Rzymie; studia muzeal. i bibl. w Petersburgu (ob. Leningrad); podróż po główn. ognisk. szt. w Europie. Od 1901 dyr. Muzeum Nar. w Krakowie; prof. hist. szt. i kult. Eur. wsch. Uniw. Jagiel., od 1910 czł. Zw. Muzeów w Polsce, czł. Państw. Rady Muzealn. Ogł.: Spis druków epoki Jagiel. w zbiorze Emeryka hr. Hutten-Czapskiego (Kraków 1900); Spis rycin przedst. portrety przew. polsk. osobist. w zbiorze E. hr. Hutten-Czapskiego (Kraków 1901); O emigracji Niemców do Polski z Weissenburga i Landau w XV i XVI w. na podst. bad. dokon. na miejscu (Kraków 1903); Tekst. do wydawn. „Pomniki Krakowa" Maksymiliana i Stanisława Cerchów (Kraków-Warszawa 1904); Dzieje skarbca kor. czyli insygniów i klejnotów kor. polskich (Kraków 1904); Notatki do historii szt. i kult. w Polsce (Kraków 1909); Wielki ołtarz w kościele N. P. Marii Wita Stwosza (Kraków 1912); Kościoły drewniane w Galicji Zachodniej (wspólnie z L. Lepszym, Kraków 1913 do 1916); Giovanni Cini z Sieny (wsp. z St. Cerchą, Kraków 1916); Muzeum Narodowe w Krakowie, 2 t. (Kraków, 1923); Iluminowane rękopisy księgozb. oo. dominikanów i oo. karmelitów w Krakowie (wsp. z L. Lepszym, Kraków 1927); Dzieje malarstwa w Polsce, 3 t. (Kraków 1925—1929); Rzeźby z epoki średniowiecza i Odrodzenia w Muzeum Nar. w Krakowie (wsp. z J. Kwiatkowskim, Kraków 1931); Obrazy polsk. pochodz. w Muz. Nar. w Krakowie, w. XIV—XVI (Kraków 1929); Historia sztuki w Polsce od czasów najdawn. do w. XVIII (wyd. Trzaski, Everta i Michalskiego); szereg prac w Przegl. Polski, Sprawozd. kom. hist. szt. Pol. Ak. Um., Bibl. Krak., Roczniku Krak.; Art. do: Thieme-Becker Allgem. Lexikon der Bild. Künstler (Leipzig, od 1908) oraz do: Enciclop. Italiana. Wspomn. z mojego życia (wsp. z M. Janikiem, Kraków 1935—1936). Odzn. O. P. 4. Kraków, Wyspiańskiego 12, tel. 1-25-07 lub Muzeum Narodowe, Sukiennice.

KOPOCZ PAWEŁ. Adw. * 9. 6. 1898 w Starej Wsi, pow. Pszczyna. S. Pawła i Karoliny z Rochrichów. Uk. gimn. w Bytomiu oraz wydz. prawa i ekon. uniw. we Wrocławiu i Poznaniu w 1923. Za cz. ak. czł. Tow. T. Zana w Poznaniu. 1917 do 1918 sł. w w. niem. (fr. ros. i franc.), ranny pod Epehy, nad Sommą. W 1919 czł. tjn. Zw. Stud. Pol. we Wrocławiu i Silesii. Org. 1-go powst. śl. Ucz. trzech powst. górnośl., sekr. kom. plebiscyt. na pow. strzelecki. Sędzia grodzki w Katowicach, od 1927 r. adwokat. Poseł na 2 sejm śląski, poseł na sejm R. P. 1930-35, radny m. Katowic, czł. Rady Adw. w Katowicach. Katowice, Piłsudskiego 3, tel. 3-32-16.

KOPPENS ROMUALD ANDRZEJ. Ks. T. J. Pedagog. * 28. 1. 1865 w Tarnowie. S. Wilhelma i Katarzyny. Uk. gimn. w N. Sączu i Tarnopolu, wydz. filoz. Uniw. Jagiel. z dypl. nauczyc. (z jęz. pol. i filol. klas). Do zakonu wst. w 1882, święc. kapł. w 1896. Prac. przez 43 l. w Gimn. o. o. jezuitów w Bąkowicach. Od 1898 współpr. kom. język. Pol. Ak. Um. Ogł.: Dwa lata w życiu Stanisława Orzechowskiego 1548—1549 (Kraków 1893); Ze studiów nad znaczeniem czasopisma „Monitor" w drugiej połowie XVIII w. (Przemyśl 1894—95); Ojcze nasz Augusta hr. Cieszkowskiego, szkic krytyczno-literacki (Kraków 1896); Ojcze nasz Cieszkowskiego, tom II (wyd. pośm.) (Kraków 1900); Okres rzymski w twórczości Adama Mickiewicza (Przemyśl

1906); Anecdota Sarbieviana. Zawartość rękopisu nr 1446 Bibl. Czartoryskich w Krakowie (Przemyśl 1900); Dom rekolekcyjny we Lwowie: jego narodowe i religijne znaczenie (Lwów 1908); Wpływ transfiguracji Juliusza Słowackiego w 1842—3 na nową koncepcję bohaterstwa w „Ks. Marku" i „Śnie srebrnym Salomei" (Kraków 1910); Pismo Święte a Skarga (Kraków 1913); Henryk Sienkiewicz (1846 — 1916) odczyt miany wobec wojsk. przedstawicieli państw centr. ze szpitala w zakładzie i młodzieży z konwiktu w Chyrowie w 1916 (Przemyśl 1924); W 150 rocznicę śmierci Konarskiego i powstania Komisji Edukacji Narodowej (Przemyśl 1923); Wiele mn. prac. i art. w Sprawozd. Kom. Język. Pol. Ak. Um., Przegl. Powsz., Pam. Lit. (Lwów), Kwart. Chyrowskim, Poradniku Językowym (Kraków), Oesterreichisches Literaturblatt (Wiedeń), Ateneum Kapłańskim (Włocławek), Głosie Narodu (Kraków). Chyrów (Mlp.), Zakład Wychowawczy OO. Jezuitów.

KORBUT - KARAFFA GABRIEL MARIAN, patrz: **KARAFFA-KORBUT.**

KORBUTT-KARAFFA WŁADYSŁAW MICHAŁ, patrz: **KARAFFA-KORBUTT.**

KORCZAK-DĄBKOWSKI PRZEMYSŁAW ROMAN, patrz: **DĄBKOWSKI-KORCZAK.**

KORCZAKOWSKA JADWIGA. Literatka. * 6. 2. 1906 w Słupi. C. Władysława i Witalii z Kwiecińskich. Zaśl. 1928 dr. Jana Korczakowskiego. Uk. gimn. w Warszawie, nast. stud. rytmikę, rysunki, śpiew, uk. szk. dram. J. Hryniewieckiej. W 1930 do 1934 prac. na polu kult.-ośw. i prow. teatr. na kresach; od 1935 czł. Konfrat. Art. w Toruniu, cz. w życiu art. Pomorza, współpr. z rozgłośnią pomorską Pol. Radia. Ogł.: Za białą ścianą, Krzyk dziecka, Start, Ofiara Ani, Jędrusiowe bajki, Miki z Ameryki; zbiór poezyj: Krokusy; nagr. na konk. lit. Andrusy, Chiński dwór; poza tym liczne art. w „Bluszczu", z którym stale współpr. i w prasie codziennej. Toruń.

KORDOWSKI ANTONI. Prawnik. * 5. 6. 1891 w Warszawie, gdzie ukończ. studia prawn. Od 1912 prac. w Zw. Walki Czyn., nast. w P. O. W. W 8. 1915 wyruszył z bat. warsz. P. O. W. do I bryg. Leg. i sł. do czasu kryzysu przysięg. Po ucieczce ze Szczypiorny kmdt obw. puławskiego P. O. W. W 1920 ochotn. w. p. Por. rez. Nal. do Wyzwolenia. Od 1922 poseł do Sejmu. 1928—1931 wicedyr. P. K. O. w Warszawie i Katowicach. Nast. kier. sądu grodzk. w Radzyminie, sędzia Sądu Okr. w Warszawie. Odzn.: K. N., K. W. Babice p. Warszawą, tel. 12-12-99.

KORDUBA MIRON. Dr fil. Historyk. * 2. 3. 1876 w Ostrowie, woj. tarnopolskie. Stud. na Uniw. J. Kaz. i uniw. w Wiedniu (d-rat w 1898). Prof. nadzw. kontr. hist. Ukrainy Un. J. P. I. 1. 1929, prof. nadzw. tego przedm. 1. 3. 1934. Czł. Tow. Nauk. im. T. Szewczenki we Lwowie, Ukr. Inst. Socjol. w Pradze i Inst. Bad. Spraw Narodowośc. w Warszawie.

KORDYLEWSKI KAZIMIERZ. Astronom. * 11. 10. 1903 w Poznaniu. Adiunkt obserw. krak., brał udział z prof. Banachiewiczem w wypr. do Laponii celem obserw. całk. zaćm. słońca w 1927. Ogł.: Polska wyprawa do Laponii Szwedzkiej Kraków, Kopernika 27, m. 4.

KORECKI KAZIMIERZ PIOTR (GREK). Art. dram. Reżyser. * 24. 5. 1889 w Częstochowie. S. Stanisława i Jadwigi ze Sławińskich. Ożenił 19. 8. 1920 z Jadwigą Czechowską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1912). Od 10. 1914 sł. w II bryg. Leg., zwoln. z pow. chor. (1915). W 1920 kier. sek. propag. Szt. Gen. Prow. teatry żoln. Kier. teatr. plebiscyt. na Śląsku. W 1910 wst. do teatru im. J. Słowackiego w Krakowie. 1912—14 w teatrze poznańsk. 1915—1920 w teatrze miejsk. powsz. w Krakowie, akt. i reżys. 1922—23 dyr. teatru „Komedia" w Warszawie, nast. w Teatrze Nowym tamże do 1927. 1927—32 reżys. gł. w Bydgoszczy; w 1932 w Teatrze Polskim w Poznaniu, w 1935 dyr. Teatru Nowego tamże. Od 1936 reżys. teatru miejsk. w Bydgoszczy. Org. filii Z. A. S. P. w Krakowie, współorg. Z. A. S. P. na Pomorzu. Od 1923 czł. Nacz. Rady Artyst. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Bydgoszcz, pl. Wolności 11-c.

KOREWO FRANCISZEK. Płk w st.sp. * 21. 9. 1885 w Zujkajmiach (Kowieńszczyzna). Uk. szk. junkierską w Wilnie. Od 1908 of. zawod. w. ros. Od 12. 1917 z-ca dcy 14 p. strz., nast. dca 16 p. strz. II Korp. Wsch. Pod Kaniowem dost. się do niew. niem. W w. p. od 10. 1918, m. in. kmdt okr. wojsk. Łowicz, dca 30 p. p., dca grupy w Małop. Wsch., dca 49 i 65 p. p. oraz 32 bryg. piech. Po wojnie m. in. dca p. p., piech. dyw., bryg. K. O. P., insp. pob. O. K. Odzn.: V. M. 5, K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Grodno, Zielona 4.

KOREWO MARIAN. Ppłk dypl. * 15. 8. 1892 w Żytomierzu. S. Stanisława i Michaliny z Michałowskich. Uk. gimnaz. w Wilnie i Wyższą Szkołę Woj. Służył w wojsku ros. W 1917 prez. Zw. Wojsk. Polak. w Chocimie. Dca p. a. c. Ogł. szereg prac fachowych. Redakt. Przeglądu Artyleryjskiego. Odzn.: K. W. 2, M. N., M. za W., M. 10-l. O. N.

KORNACEWICZ WITOLD. Inż.-górn. * 14. 7. 1892 w Tiumeniu (g. tobolska, Rosja). S. Józefa i Jadwigi z Rybińskich. Ożen. z Jadwigą Borkowską. Uk. gimn. realne w Tiumeniu (1909), nast. wydz. górn. Inst. Technol. w Tomsku (1917). Przys. miern. górn. Nacz. wydz. miern. Gen. Dyr. Kopalń. Od 1924 prow. wykł. zlec. miernictwa górn. na Polit. Warsz. Prez. Stow. Mierń. Górn.; wicepr. oddz. śl. Stow. Miern. Przys.; czł. zarz. gł. Stow. Inż. Górn. i Hutn.; skarb. Z. S. pow. Katowice. Ogł. pracę z miern. górn. w Techn. Kalend. Górn. na r. 1936 (także w odbitce). Odzn. K. Z. sr. Siemianowice Śl., Wilsona 2.

KORNGOLD LUCJAN. Inż.-arch. * 1. 7. 1897 w Warszawie. S. Jakuba i Felicji z Lubelskich. Uk. wydz. archit. polit. w Warszawie. W 1918 ochotn. w w. p. Wyk. proj. szeregu domów mieszk., wnętrz i wil. Ogł. art. w pism. krajow. i zagr. Otrz. dypl. hon. za prace architekt. „V. Triennale di Milano" w 1933. Warszawa, Natolińska 8, tel. 8-42-35.

KORNKE RUDOLF. Kupiec. * 28. 9. 1884 w Zagirzu, pow. Będziński. Jeden z gł. dział. P. O. W. na G. Śląsku. Ucz. trzech powst. g.-śl. na kier. stanow. 6 lat poseł do Sejmu Śląsk. Prac. w szer. org. społ. Prez. zarz. gł. Zw. Powst. Śl. Senator R. P. 1935—1940. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4, K. W. Chorzów, Sobieskiego 20, tel. 4-15-05.

KOROL PAWEŁ. Dr med. Dział. społ. * 4. 7. 1890 w Białej Podl. S. Józefa i Marii z Wińskich. Ożen. 8. 7. 1912 z Zofią Pietrow(†16. 1. 1927). Uk. gimn. w Siedlcach (1908), nast. wydz. lek. Uniw. Warsz. (1913). Podczas wojny świat. sł. w w. ros. Por. rez. W 1928 poseł na Sejm z listy Ros. Zjedn. Lud. B. radny m. Brześcia; prez. tow. dobrocz.; prez. koła Tow. Bud. Szkół Powsz.; wicepr. koła L. O. P. P.; wicepr. Stow. Właśc. Nieruchom.; skarbn. Zw. Zawod. Lek. Brześć n. Bugiem, Zygmuntowska 24, tel. 39.

KOROLEWICZ BOLESŁAW PIOTR. Dr wszechnauk lek. * 11. 9. 1874 w Krakowie. S. Wincentego i Zofii ze Smiałowskich. Uk. gimn. w Krakowie w 1896 i wydz. lek. Uniw. Jagiel. Przed wojną w Sokole konnym w Krakowie, od 1915 w Legionach, nast. w Polsk. Korp. Posiłk. 15. 2. 1918 — 27. 5. 1918 więz. w obozie koncentr. w Talabor Falva i Huszt. Od 1. 11. 1918 w w. p., od 30. 3. 1930 płk w st. sp. 1904—1916 asyst. kliniki chorób wewn. Uniw. Jagiel. Prez. Tow. Przyj. Zw. Strzel., czł. zarz. kom. powiat. Z. S. (1. 4. 1930 — 1. 1. 1934); przew. kom. rew. oraz od 5. 1933 prez. zarz. okr. Zw. Rez. w Krakowie; od 1933 czł. krak. rady miejskiej. Ogłosił wsp. z prof. W. Jaworskim, m. in.: O krwotokach utajonych przewodu pokarmowego (1906), O powietrzu w pokoju a na werandzie (1909) i Opsominy Wrighta. Ich badanie, technika i znaczenie kliniczne w schorzeniach gruźliczych (1909). Odzn.: K. N., O. P. 4., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Kraków, Biskupia 4, tel. 1-25-78.

KOROLEWICZ-WAYDOWA JANINA. Art.-śpiew. * 3. 1. 1880 w Warszawie. C. Piotra i Eweliny z Taraszkiewiczów. Zaśl. 19. 6. 1902 dr Władysława Waydę. Uk. konserwat. we Lwowie z med. zł. Podczas wojny prac. w szpitalnictwie, w Lidze Kobiet, w więziennictwie legion. i jako pielęgniarka w w. p. Dwukr. angażow. do opery warsz. (1917 do 18 i 1934 do 1936). Wyk. partie operowe w zakr. koloratur., liryczn. i dramat. B. dyr. opery warsz. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. 2. Warszawa, Krak. Przedmieście 26-28.

KOROLKIEWICZ JÓZEF. Art.-mal. * 27. 4. 1902 w Godziszewach, w Płockiem. S. Olgierda i Wlastimili z Wycpalków. Uk. gimn. im. Jana Zamoyskiego w Warszawie oraz Ak. Szt. Pięk. tamże. W 1920 ochotn. w. p. Mal. sceny rodzaj. i portrety, m. in. do galerii pryw. w Wilanowie. W 1932 na konk. przedolimpijskim Inst. Prop. Szt. odzn. 2 nagr. za obr. Bokserzy. Udział w wyst. kraj. i zagr. Warszawa, Dąbrowiecka 10.

KOROTYŃSKI BRUNO WINCENTY. Dziennikarz. * 20. 1. 1873 w Warszawie. S. Wincentego i Stanisławy z Jakubowiczów. Oż. 30. 10. 1909 z Władysławą Kowalczyk. Czł. red. Kuriera Warsz. Czł. kom. okr. warsz. Pol. Czerw. Krzyża. Ogł. broszury, art. do czasop. z dziedziny ludoznawstwa. Warszawa, Mokotowska 17 m. 10, tel. 8-79-03.

KOROWICZ MAREK STANISŁAW. Dr praw. * 11. 3. 1903 w Krakowie. S. Joachima i Gizeli z Mellerów. Oż. 19. 4. 1927 z Janiną Bigo. Uk. gimn., wydz. prawny Uniw. Jagiel. Szk. Nauk Polit. w Krakowie, stud. uzupełniające na uniwers. w Dijon (Francja). W 1918 w P. O. W. W 1920 ochotn. w p. Jeden z organ. sekcji tatern. A. Z. S. w Krakowie, czł. klubu narciarzy i czł. wydz. wykonawczego Tow. Tatrz. w Katowicach, kier. sekcji wysokogórskiej tegoż oddz. Ogł.: Traktat polski o arbitrażu i koncyliacji (Kraków 1930), Spór o wykonanie konwencji genewskiej (Poznań 1931), La Silésie polonaise (wsp. z dr Kostką, Katowice 1931), Sytuacja prawna obywatela polskiego w Gdańsku w świetle „Opinii Stałego Tryb. Spraw Międzynar." z dn. 4. 2. 1932 (Poznań 1932), Z polityki niem. na G. Śląsku (Katowice 1932), Górny Śląsk jako polsko-niemiecki problem polit. (Katowice (1933), Z literatury polit. o G. Śląsku (Katowice 1934), Rozwój stos. narodow. na polskim G. Śląsku (Katowice 1935), Les décrets-lois dantzikois devant la cour permanente de justice internationale (Paris 1936) oraz liczne art. w prasie codz. Odzn.: K. Z. sr., M. za W. Katowice, Wojewódzka 23, m. 12.

KORSAK WŁADYSŁAW. Podsekr. st. * 23. 12. 1890 w Sławucie, na Wołyniu. Oż. z Haliną Gołębiowską. Uk. gimn. realne w Równem, stud. w Inst. Leśnym i na politechn. w Kijowie. Czł. Filarecji i Zw. W. Cz. W 1913 uwięz. i zesł. w głąb Rosji. Powr. do Kijowa w 1917, był radnym miejskim i czł. Centr. Rady Ukr. Od 15. 1. 1919 star. w Radzyminie; od 30. 11. 1921 nacz. wydz. samorząd. w Urz. Wojew. Warsz.; od 1926 wicewojew. warsz.; od 9. 1926 wojew. stanisławowski; 10. 1926—2. 1930 wojew. kielecki; od 18. 2. 1930 dyr. depart. samorząd. w M. S. Wewn.; od 1. 12. 1930 podsekr. st. w M. S. Wewn. Czł. rady zjazd. samorząd. ziemsk., prez. zarz. i prez. rady zrzesz. spółdz. samorząd. powiat., czł. rady zarz. Polsk. Banku Komun., czł. rady nadz. B. G. K. Odzn.: O. P. 4 (1925) i 3 (1928), K. N.

KORSAK WŁODZIMIERZ. Myśliwy. Podróżnik. * 1. 8. 1886 w Anińsku w Witebszczyźnie. Łowczy Dyr. Las. Państw. w Wilnie. 1916—17 odb. podr. eksplor. i przyrodn.-myśliwskie do Buchary, Afganistanu, Turkiestanu, Persji i Kaukazu. Ogł. m. in.: Ku indyjskiej rubieży (Poznań 1922); Na tropie przyrody (Poznań 1922); Rok myśliwego (Poznań 1922); Pieśń puszczy (Warszawa 1924;) Łoś. Monografia (Kraków 1934). Wilno, Podgórna 8, m. 2.

KORSKI ADAM PIOTR. Ubezpieczeniow. społ. * 6. 12. 1883 w Jaworniku Polskim. S. Antoniego i Bronisławy ze Szczepanów. Oż. 28. 1. 1911 z Józefą Mołczanowską. Uk. gimn., stud. na wydz. prawn. Uniw. Jana Kazim. Od 1906 prac. w inst. ubezp. w Galicji. Od 1. 8. 1920 kier. wydz. kas chorych w Min. Pracy i Op. Społ., nast. org. i dyr. Gł. Urz. Ubezp. do 1929. 1. 1. 1930 kierow. działu ubezp. prac. umysł. w Min. Op. Społ. Od 1931 dyr. Zakładu Ubezp. od Wyp. we Lwowie; od 1. 1. 1934 dyr. Powsz. Zakł. Ubezp. Od 1. 1. 1935 nacz. dyr. Zakł. Ubezp. Społ. Czł. zarz. Inst. Spraw Społ. w Warszawie, czł. zarz. L. M. i K. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N. Warszawa, Jerozolimska 4, tel. 2-11-70.

KORSZYŃSKI FRANCISZEK. Ks. Dr Św. Teol. * 19. 1. 1893 w Ręcznie, pow. Piotrków. S. Antoniego i Kazimiery z Nowickich. Uk. gimn. w Piotrkowie, liceum i semin. duch. we Włocławku, wydz. teol. uniw. we Fryburgu Szwajc. w 1919, oraz Inst. Katol. w Paryżu w 1924. Wyświęc. w 1915 we Włocławku. Po powr. zza gr. dyr. liceum, nast. prof. i ojc. duch. semin. we Włocławku. Patron Stow. Opieki nad Rodziną we Włocławku, czł. zarz. Kat. Tow. Op. nad Dziewcz., czł. org. społ. Ogł.: Kazania i mowy, przeróbkę t. 3 dzieła bkpa. S. Pelczara pt.: Rozmyślanie o życiu kapłańskim, szer. art. z dziedz. homilet. w pismach kośc. B. red. Ateneum Kapł. (1929) Włocławek, Semin. Duch.

KORWIN-GĄSIOROWSKI ZYGMUNT JAROSŁAW, patrz: **GĄSIOROWSKI-KORWIN.**

KORWIN-GOSIEWSKI JERZY STANISŁAW, patrz: GOSIEWSKI-KORWIN.

KORWIN-KAMIEŃSKI JAN, patrz: KAMIEŃSKI-KORWIN.

KORWIN-KOCHANOWSKI JAN KAROL, patrz: KOCHANOWSKI-KORWIN.

KORWIN-KOSSAKOWSKI hr. MICHAŁ STANISŁAW, patrz: KOSSAKOWSKI-KORWIN.

KORYBUT-DASZKIEWICZ JULIUSZ, patrz: DASZKIEWICZ-KORYBUT.

KORYBUT-WORONIECKI HENRYK JEREMI WINCENTY, patrz: WORONIECKI-KORYBUT.

KORYCKI JÓZEF. Płk * 1885 w Studziance, na Podlasiu. Uk. gimn. w Białej Podl. (1907), stud. na uniw. w Warszawie, uk. of. szk. piech. w Moskwie, zł. egz. w Konstantynowskiej Szk. Art. w Petersburgu (ob. Leningrad). Of. zawod. w. ros. W 1913 przeszedł do rez. (dalsze stud. na uniw. w Warszawie). Udz. w w. świat. Od 11. 1917 dca baterii w I Korp. Wsch. W w. p. od 11. 1918, m. in. w Dep. V M. S. Wojsk. W 1920 dca 12 d. a. c. Po wojnie uk. kurs wyższ. dców art., po czym był m. in. dcą szk. mł. of. art., dcą p. a. l., szef. art. O. K. i dcą grupy art. Odzn.; K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

KORYTOWSKI ADAM. Płk dypl. * 27. 7. 1886 w Przemyślanach (Młp.). Uk. wojsk. szk. real. w Hranicach, Akad. Wojsk. w Wiener Neustadt i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1925). Od 1908 of. zawod. w. austr. W w. świat. m. in. dca szwadr. i w szt. armii. W w. p. od 11. 1918, m. in. szef szt. 10 dyw. piech., szef oddz. op. i wyw. szt. armii rez. Po wojnie pełn. sł. m. in.: w Szt. Gł., w Dep. II M. S. Wojsk., w G. I. S. Z., był dcą p. uł. i bryg. kaw. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, M. za W., M. 10-l. O. N.

KORYTOWSKI KAROL WALERIAN FRANCISZEK. Kmdr-por. * 28. 1. 1892 w Krakowie. Uk. szk. śr. tamże (1911). Od 9. 1911 sł. zawod. w mar. austr.; uk. szk. aspir. (1913) i szk. kad. morsk. (1914). 1916—1918 st. of. na torped. i of. manewr. na pancern. Współudz. w zorg. w porcie Pola oddz. polsk. W 1919 w A. P. we Francji. Czł. misji franc.-polsk. w Gdańsku. Więz. przez wł. niem. W 5. 1919 przydz. do Dep. Spr. Morskich M. S. Wojsk. W 1920 szef. szt. odc. Zegrze, nast. przen. do floty. Dca kanonierki „Komendant Piłsudski", kmdt szk. spec. morsk., szef szt. Dtwa Floty, kmdt Szk. Podch. Mar. Woj., szef szt. Kier. Mar. Woj. Kmdr-por. od 1930. Ogł. szer. prac spec. w Morzu i Przegl. Morsk. pod pseud. K. Mora. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, szw. Waz. 3, tun. N. Ift. 3.

KORYTOWSKI TADEUSZ. Ks. T. J. * 5. 6. 1882 w Warszawie. S. Konstantego i Natalii z Drzewińskich. Uk. 3-l. kurs filoz. i 4-l. kurs. teolog. u oo. jezuitów, stud. 5 l. lit. polską i franc. na Uniw. Jagiel. Do zakonu wst. w 1899, święc. kapł. otrz. w 1911 w Krakowie. Wygł. kazania i rekol. dla różnych stanów w różn. miejscow. Polski. Współpr. Przegl. Powsz. jako krytyk lit., poeta i hymnolog. Ogł.: Miecio Chwalibóg (1918), Sonety z Tatr (1920), Celniejsze hymny kościelne w nowym przekładzie (1922), przekład Eneidy (1924), Hymny kościelne (1932), Misterium Narodzenia Pańskiego (1934), mn. prace w Przegl. Powsz., Placówce, Słowie Narodu, pismach codz. Lublin, al. Racławickie 15, tel. 29-70.

KORZENIEWSKI KAZIMIERZ. Dr med. * 9. 11. 1894 w Żninie. S. Antoniego i Pelagii z Sielickich. Ożenił 15. 2. 1926 z Joanną Makowską. Uk. gimn. klas. w Świeciu 1914, stud. na wydz. lekarskim uniw. we Wrocławiu, uk. uniwersyt. w Poznaniu. Nal. do Tow. T. Zana, org. i kmdt. tjn. druż. harc. oraz drużyny strzel. (1912—1914). W czasie wyborów do parl. Rzeszy 1912 czynny na ter. Świecia w akcji przeciwniem. W lecie 1914 odbył kurs przeszk. w Pol. Druż. Strzel. w Małopolsce. W czasie studiów we Wrocławiu czł. org. „Zet", z ram. jej komisarz dla szkół śr. Współzał. i prez. tjn. org. „Filomacja" we Wrocławiu. Podcz. w. świat. sł. w w. niem. 25. 11. 1918 wst. w Poznaniu do P. O. W. Ucz. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. do końca wojny. Do 1933 st. ord., nast. dyr. sanatorium w Chodzieży. Czł. rady Izby Lek. Pozn.-Pomorsk., czł. zarz. Zw. Lekarzy, czł. Zw. Peowiaków, prez. oddziału pow. Zw. Straży Poż., wicepr. kom. wyk. zjazdu dział. niepodl. Pomorza. Ogł. szereg art. na temat zagadn. młodzież. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Grudziądz, Sienkiewicza 12, tel. 13-11.

KORZEŃ NATAN. Art.-mal. * 17. 4. 1895 w Płocku. S. Szlamy i Racheli z Szczawińskich. Uk. Szk. Sztuk Piękn. w Warszawie. 1920—1921 sł. w w. p. W 1930 wyst. w sal. Garlińskiego w Warszawie, 2 obr. zakup. do zb. państw. Na wyst. w Kazimierzu Dolnym (1933) zakup. do zb. państw. 1 obr. (kompoz. figuralna). Warszawa, Bielańska 23, m. 5-a.

KORZON TADEUSZ TEOFIL. Dr med. Muzeolog. * 6. 2. 1872. S. Tadeusza (hist.) i Jadwigi z Kulwieciów. Oż. 13. 6. 1897 z Jadwigą Busz. Uk. IV gimn. w Warszawie (1890), nast. stud. na wydz. lek. uniw. w Dorpacie, uk. wydz. lek. uniw. w Warszawie z dypl. „Cum eximia laude" (1897). Prac. w szpit. Dz. Jezus w Warszawie, na b. dr. Żel. Warsz.-Wied., w szpit. Pol. Cz. Krzyża w Warszawie. Od 1921 lek. kontrakt. w wojsk. Szpit. Ujazd. Tamże. prac. w kom. do walki z durem plam. tzw. „Cekadur". W 1922 przyj. do wojska w st. mjr. Od 1925 w st. sp. w st. ppłk. Od 1924 pom. dyr. Muzeum Wojska. Ogł. szereg prac z dziedz. medyc. i higieny w Gaz. Lek., Gaz. Świąt. i in.: Przewodnik popularny po Muzeum Wojska (1925), Przewodnik po wystawie powstania styczniowego (1933) oraz prace z dziedz. muzeolog. w mies. Broń i Barwa; Podoficer i in. Odzn.: K. Z. zł.; M. za W.; M. 10-l. O. N.; odzn. zł. P. C. K. Warszawa, Żabia 4, tel. 6-47-80.

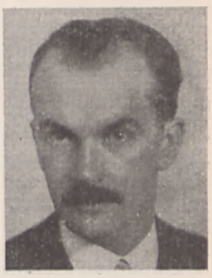

KORZÓN NAPOLEON BRONISŁAW. Inż. komunik. * 29. 1. 1885 w Homlu, gub. mohylowskiej. S. Stanisława i Ernestyny z Pleskich. Oż. 7. 2. 1910 z Lidią Sachnowską. Uk. gimn. klas. w Homlu (z med. zł.) i Inst. Inż. Komunik. w Petersburgu (ob. Leningrad). W czasie wojny pol.-sow. dyr. wydz. ruchu i zast prez. Dyr. K. P. w Wilnie, późn. (1920—26) dyr. wydz. ruchu Dyr. K. P. w Gdańsku. Dyr. zarz. przeds. żegl., maklersk. i spedyc. „Polskarob" w Gdyni., Polsko-Skand. Tow. Transp. tamże oraz przeds. transp. Polnisch-Skandinavische Transport-Handelsgesellschaft m. b. H. w Gdańsku. Czł. rady portu w Gdyni, czł. Państw. Rady Komunik., rady nadz. B-ku Zach., prez. Rady Interesant. Portu, hon. prez. Izby Przem.-Handl., prez. Zw. Przedst. Konc. Węgl., czł. rady Polsk. Komit. Narod. Międzynarod. Izby Handl. Konsul gen. Szwecji. Ogł.: Nomogramy do obliczania wodociągów (1911); Nomogramy do obliczania kanałów irygacyjnych (1913); Nomogramy do oblicz. konstrukcji żelbetonowych (1913); O tamach cylindrycznych (1914); Projekty irygacji ziemi semireczeńskiej w Turkiestanie; szer. książek i broszur o nauk. org. pracy w kolejn., art. w czasop. techn. dot. kolejn., r-ku fracht. morsk. i eksp. węgl. (1927—1937). Odzn.: O. P. 4, szw. Waz. 4, szw. Gw. Pol. 4. Gdynia, Korzeniowskiego 8-10, tel. 29-71.

KOSA ADAM, patrz: MORBITZER ADAM STANISŁAW.

KOSCHMIDER ERWIN RAJMUND. Dr filoz. Filolog. * 31. 8. 1895 w Lignicy. S. Jana i Elżbiety z Gürichów. Oż. 16. 7. 1924 z Anną Marią Roth. Uk. gimn. hum. w Lignicy, wydz. filoz. uniw. we Wrocławiu; odbył studia uzup. w Krakowie i wszystkich bibl. uniwers. w Polsce. 1914 do 1920 sł. w w. niem., ranny dwukr. Za czasów uniw. lektor języka polsk. w Inst. Europy Wsch. we Wrocławiu. Od 1923 prac. w bibl. uniw. we Wrocławiu. W tymże r. zł. egz. na naucz. szkół wyższ. W 1924 zł. egz. państw. na bibl. w Berlinie, mian. asyst. bibliot. W 1926 habilit. na doc. filol. słow., mian. lektor. jęz. polsk. na uniw. we Wrocławiu. Od 1930 prof. filologii słow. na Uniw. St. Bat. i kier. zakł. filol. słow. tegoż Uniw. W 1932—34 dyr. Bibl. Państw. im. Wróblewskich w Wilnie. Czł. kom. językowej Pol. Ak. Um., Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Polsk. Tow. Językoznaw., Inst. Badań Europy Wsch., red. nacz. pisma „Baltico slavica"; czł. Zw. Bibl. Polskich; kurator Białorusk. Zw. Akad. Uniw. S. Batorego; kurator akad. koła przyj. białorusoznawstwa; kurator koła etnologów uniw. w Wilnie. Prez. A. Z. S. Wilno, Moniuszki 19, m. 4, tel. 21-09.

KOSELNIK-KOŹLIK BOLESŁAW. Mgr nauk ekon.-polit. * 3. 6. 1896 w Suchedniowie. S. Józefa i Teofili z Palisów. Oż. 26. 12. 1935 z Zofią Marią Poray-Madeyską. Uk. szk. handlową w Kielcach i wydz. prawno-ekon. Uniw. Poznańskiego (1925). Za czasów szk. czł. druż. harc. w Kielcach, nast. czł. P. O. W. w Kieleck. i Radomsk. (1917—18). 1918—21 ochotn. w p. Ucz. III powst. g.-śl. Ranny. Por. rez. Prakt. w Izbie Skarb. w Poznaniu. Wykł. w Inst. Handlu Morsk. w Gdyni (1929—31). Od 1929 w Urz. Morsk. w Gdyni. R-ca i kier. oddz. ekonom. tegoż urz. B. czł. zarz. P. O. W.; czł. Morsk. Kolegium Ekonom. w Gdyni; czł. Zrzesz. Public. Gosp. w Gdyni. Ogł. art. treści ekonom.-morsk. w prasie fach. Odzn.: K. W., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Gdynia, Mostowa 1 m. 10.

KOSIANOWSKI WŁADYSŁAW. Kpt. żegl. wielk. Kmdr-ppor. w st. sp. * 21. 7. 1895 w Moskwie. S. Antoniego i Marii z Ma-

lewskich. Oż. w 1925 z Antoniną Marią Mizgalską. Uk. gimn. realne i szk. ofic. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1912—13 sł. w ros. Fl. Och.

Od 1914 w w. ros. na fr. galic., nast. w niew. (obóz w Csot). W 1918 uczestn. rozbr. Niemców, nast. w w. p. na fr. ukr., ranny. Po wojnie uk. szk. ofic. mar. woj., dca okr. rzeczn., nast. morsk., 1930—33 zast. szefa wydz. wojsk. i kier ref. morsk. Komis. Gen. R. P. w Gdańsku, nast. dca grupy torped. Od 1934 komis. rząd. przy ryboł. dalekomorsk.; zorg. regul. wyszk. rybak. Od 1936 dyr. Państw. Szk. Morsk. w Gdyni. Czł. rady gł. L. M. i K. Ogł.: Armia morska jako gwarantka bezp Polski (1930), Admirał von Tirpitz (1933), szer. art. z dziedz. morsk. i polit. Współautor pracy pt. Polska na morzu. Odzn.: V. M. 5, K. W. 2, K. Z, M. za W., M. 10-l. O. N. Gdynia, Hetmańska 31.

KOSIBA ALEKSANDER. Dr. Geograf. Glacjolog, badacz stref polarnych. * 18. 1. 1901 w Libuszy, pow. Gorlice. Stud. na Uniw. J. Kazimierza. Współpr. Inst. Kartogr. dra E. Romera. W 1934 czł. eksp. Król.-Duńsk. Inst. Geodetycznego na Grendlandię. Odzn. K. Z. sr.

KOSIBOWICZ EDWARD. Ks. T. J. Dr Św. Teol. Dr fil. * 13. 12. 1895. S. Franciszka i Agnieszki z Moczulskich. W zakonie od 1909, święc. kapł. w 1923. Kapelan rez. w. p. Prac. oświat.-relig. wśród emigr. polsk. we Francji i Belgii, przez 6 l. spraw. opiekę duch. w klinice chorób nerw. i psych. Un. Jagiel. 1929—36 red. nacz. mies. Sodalis Marianus oraz Wiara i Życie. 1934—36 prof. antropolog. na fakult. filoz. oo. jezuitów. Od 1. 9. 1936 red. nacz. Przegl. Powsz. i dyr. wydawn. ks. ks. jezuitów w Warszawie. Ogł.: Problem ludów pigmejskich (1927); Walka z duchowieństwem, czy walka z kościołem, Państwo a szkoła, Zaraza niemoralności, liczne art. w mies.: Wiara i Życie, Sodalis Marianus, Przegl. Powsz., a także w zagr. Warszawa, Rakowiecka 61, tel. 8-57-87.

KOSIERADZKI WŁADYSŁAW. Dr praw. * 30. 1. 1905 w Miechowie. S. Konrada i Antoniny z Ankiewiczów. Uk. wydz. prawny Uniw. J. Piłsudskiego. W 1934 przewodn. Kom. Prawn. Międzyminist. dla skodyf. ustawod. oddłuż. roln. W 1935 doc. prawa cywiln. Uniw. J. P. Radca prawny Zw. Polskich Instytucyj Ziemsk. Kred. Długoterm. i Tow. Kred. Ziemsk. w Warszawie. Ogłosił: Przewłaszczenie w świetle prawa rolnego (1932), Zobowiązania w walutach zagr. (1935). Odzn. O. P. 4. Warszawa, Służewska 4, tel. 9-90-66.

KOSIŃSKI ANDRZEJ. Dr med. Dział społ. * 11. 2. 1890 w Turanówce, gub. czernihowskiej (Ukraina). S. Andrzeja i Leokadii z Mierzwińskich. Uk. gimn. w Kursku (1910), wydział med. uniw. w Kijowie (1919). W 1905 ranny w walkach rewolucyjn. Na uniw. tzw. starosta kursu, nast. prez. rady starostów wydz. lek.; kier. strejkami młodzież. akad. Parokr. areszt. Podczas w. świat. sł. w w. ros. 1920—1924 sł. w w. p. Of. lek. rez. Nast.

dyr. szpit. sejmik. w Zelwie. Org. i wicepr. Koła Roln.; wicepr. dozoru szkoln. Od 1926 lek. samorz. i szk., i Kasy Chorych w Łapach. Wiceprzew. Dozoru Szk. i opiek. szk. powsz. Założ. Koła Roln. Od 1931 inspek. lek. w urz. wojew. lubelsk. Czł. zarz. okr. lubelsk. P. C. K., czł. zarz. Tow. Przeciwgruźl. Wykł. higieny w szk. zawod. Od. 1935 nacz. wydz. pracy, opieki i zdrowia w urz. wojew. w Stanisławowie. Prez. Tow. Przeciwgruźl., org. podokr. P. C. K., przew. sekcji hig. oddz. Tow. Przyj. Huculszczyzny. Stanisławów, Gołuchowskiego 20.

KOSIŃSKI IGNACY. Dr. Agronom. * 28. 7. 1874 w Jaśle. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. chem. Wyższ. Szk. Techn.-Przemysł. tamże w 1894, Ak. Roln. w Dublanach, stud. przyrodn.-roln. w Jenie i Lipsku (d-rat w 1901). Po powr. do kraju asyst. kat. chemii roln. i fizjol. roślin na Studium Roln. Uniw. Jagiel. Org. Tow. Popier. Pol. Nauki Roln. Podr. nauk. do Szwecji, Holandii, Findlandii, Norwegii i Rosji. Od 1904 kier. stacji dośw. w Chojnowie, pow. ciechanowskiego. W 1907 org. sieć zakł. cukrown.-roln., jednocz. prez. wydz. dośw. nauk. C. T. R. W 1913 inicj. Centr. Stacji Dośw. Roln. w Puławach (w 1917 Inst. Nauk Gosp. Wiejsk.). W 1919 zorg. Zw. Roln. Zakł. Dośw., od 1929 kier. wydz. roln. w Puławach. Koresp. P. I. M. od 1922, czł. koresp. Pol. Ak. Um. (kom. meteor. roln., od 1904), czł. zwycz. Warsz. Tow. Nauk od 1929. Ogł. m. in.: Doświadczenia z alinitem (1897), Doświadczenia z bejcowaniem pszenic (1906); Szklistość zbóż, jej istota i dziedziczność (1907), Stosunki nawozowe na ziemiach polskich (1920),

Wpływ czasu siewu na plon buraków cukrown. (1926), Wartość użytkowa saletry wapniowej pod buraki cukrowe 1929, Wartości użytkowe nawozów azotowych pod buraki cukrowe (1929). Odzn. O. P. 3.

KOSIŃSKI WACŁAW. Ks. Dr fil. * 21. 9. 1882 w Dzienkach, pow. sandomierski. S. Józefa i Janiny z Ducinów. Uk. gimn. i sem. duch. w Sandomierzu oraz wydz. fil. uniw. we Fryburgu (1909 do 1912). Wyśw. w 1905. Od 1923 wykł. w sem. duch. w Sandomierzu. Od 1929 prob. w Skaryszynie. Od 1931 prob. par. św. Jana w Radomiu. Dziekan radomski i kanonik kapit. sandomiersk. Przew. F. O. M., Pom. Zimowej, czł. org. społ. i dobrocz. Ogł.: Jacek Mijakowski (1916), Technika głoszenia kazań, podr. dla sem. duch. (1924), Dydaktyka, podr. (1922), Zwyczaje towarzyskie w dawnej Polsce (1921). Współred. Przegl. Homiletyczn. w Kielcach. Radom, Grodzka 10, tel. 22-71.

KOSIOR WACŁAW JUSTYN. Ks. * 26. 9. 1882 w Lubartowie. S. Jana i Anastazji z Dereckich. Uk. gimn. w Chełmie 1900 i semin. duch. w Lublinie 1905. Prob. i dziekan chełmski, kanonik hon. kapit. zamojskiej. Org. i prez. kółek roln., zorg. pierwsze pol. szk. w Janowskiem, w Zamojszczyźnie. W Chełmie prez. Mac. Szk., przez 12 lat prez. rady szk. powiat. Wyd. Chełmsk. Przegl. Katol. Odzn. K. Z. zł. Chełm, Lubelska, plebania.

KOSKO STANISŁAW. Kpt. żegl. wielk. * 13. 11. 1898 w Wojciechowicach, pow. Ostrołęka. Oż. 1935 z dr med. Jadwigą Tietz. Do 1920 sł. w P. O. W. na Ukrainie. Ppor. mar. woj. rez. 1924—1926 of. nawig. nast. szk. Lwów. Współzał. Zw. Pionier. Kolonial. 1926—1934 radca Dep. Morsk. Min. Przem. i Handlu. W 1921—1935 odbył szereg podróży morskich do portów mórz Śródziemnego, Czarnego, do St. Zjedn., Kanady. 1934—1935 pływa na „Darze Pomorza". Ogł. szereg prac dot. żeglugi morsk. i mar. handl. w Przem. i Handlu, Polsce Gosp., Morzu, Encykl. Wojsk. i in. Odzn.: K. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Gdynia, Szkoła Morska.

KOSKOWSKI BOLESŁAW. Dr nauk ekonom. Publicysta. * 20. 5. 1870 w Tyszowcach, woj. lubelskie. S. Henryka i Pelagii z Jasieńskich. Oż. w 1904 ze Stefanią Gogolewską. Do szk. śr. ucz. w Zamościu, Chełmie i Lublinie, stud. wyższe na Uniw. Warsz. i wrocławsk., d-rat na uniw. w Brukseli. Jako stud. nal. do Ligi Narod. Po uk. studiów prac. w Przeglądzie Tygodn., Głosie, Gaz. Polsk., Bibl. Warsz. 1904—05 koresp. Kuriera Warsz. w Berlinie, nast. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1911 red. polit. Kur. Warsz. Podczas wojny czł. zarz. Koła Międzypart. 1916—17 radny m. Warszawy. 1922—27 senator R. P. Ogł. m. in.: Odrodzenie Śląska, Gmina wiejska, Wychodztwo zarobkowe włościan w Królestwie Polskiem, Finlandia, O reformie gruntowej, Chwila bieżąca w Królestwie, Niebezpieczeństwo niemieckie, Polityka gminna, Jak wychować demokrację, Ostatni rozbiór Turcji, La question agraire en Royaume de Pologne. Warszawa, al. Jerozolimska 55.

KOSKOWSKI BRONISŁAW. Mgr farm. * 12. 9. 1863 w Łaszczowie, w. lubelskie. Ukończ. gimn. w Lublinie, wydz. farmaceut. uniw. w Warszawie, stud. uzup. we Lwowie pod kier. prof. prof. Sobierańskiego, Niemiłowicza i Niementowskiego i w Moskwie. Po uk. uniw. prow. apt. w Łaszczowie, w Lubelskiem. W 1896 objął we Lwowie red. „Czasop. Aptek." i dyr. Szkoły Farmaceut., którą prow. do 1907. Zał. i prow. fabrykę chem. „Tlen" tamże. W 1908 objął laborat. farmaceut. firmy Fr. Karpiński w Warszawie. W 1917 doc., wykład. propedeutyki farmacji na uniw. w Warszawie, 6. 7. 1920 prof. nadzw. Od 1922 prof. farmacji stos. i kier. zakł. farm. stos., 1926—1929 dziekan, nast. przenies. w st. sp. Jeden z org. i czł. hon. Fed. Farmaceutów Słow., czł.-koresp. akad. w Nancy i Tow. Farmac. w Paryżu, czł. kom. hist. med. i nauk matem.-przyrodn. Ak. Umiej. w Krakowie, prez. hon. Polsk. Powsz. Tow. Farmaceut., czł. hon.: Tow. Hig. w Warszawie, Tow. Farmaceut. w Pradze czeskiej, Polsk. Komit. Zielarskiego, Akad. Tow. Farmaceutów „Lechia" w Wilnie. W 1935 obch. 50-lecie pracy zawod, w zw. z czym wyszedł w druku opis. jego dział. Wygł. odcz. Ogł. m. in.: Warunki higieniczne w małych osadach i sposób żywienia się ich mieszkańców, głównie żydów; Podręcznik analizy chemicznej wody do picia (1909); Erodium cicutarium, Receptura (1916); Podr. do oceny dobroci leków; Przepisy o rewizjach aptek i składów mat. aptecznych; Nauka o przyrządzaniu leków i ich postaciach (1927); Analiza kapilarna; Propedeutyka; Zarys hist. leków. Warszawa, Elektoralna 35, tel. 5-94-42.

KOSMOWSKA IRENA. Pedagog. Dział. społ. * 20. 12. 1880 w Warszawie. C. Wiktoryna i Ireny z Kozłowskich. Uk. gimn. w 1905, stud. we Lwowie hist. i lit. Po powr. do Warszawy naucz. w gimn. E. Ronthalera; od 1908 czł. kom. red. Zarania, czł. Tow. Kółek Roln. im. Staszica. W czasie wojny ucz. org. P. O. W.,

areszt. przez władze ros. i deport. do Moskwy, po zwoln. wyjech. do Petersburga (ob. Leningrad), gdzie prac. w Pol. Kom. Pom. Of. Wojny i org. kursy dla naucz. lud. Po powr. do kraju poświęc. się pracy społ., m. in. odbud. szkoły gosp. dla dziewcząt w Krasieninie. W 1919 i 1922 posłanka do Sejmu, prac. w kom. spraw. zagr. i w spr. mniejsz. Warszawa, Nowogrodzka 42.

KOSS ADAM. Inż.-technolog. Chemik. * 16. 12. 1877 w Warszawie. S. Kacpra i Konstancji. Stud. w Polit. Warsz., nast. kijowsk. Adiunkt technol. chem. 1912. Studia spec. w Karlsruhe, prac. w zagłęb. naft. Rumunii, Małopolski i Kaukazu. Asyst. polit. w Nowoczerkasku (Rosja) 1911, zast. prof. tamże 1913, doc. technol. zw. org. 1914, prof. zw. technol. śr. lek. Uniw. J. P. 1. 8. 1922. Dziekan 1931—32, 1932—33 i 1933—34. Ogł. art. dot. technologii nafty. Warszawa, Nowy Zjazd 5.

KOSSAK WOJCIECH HORACY. Art.-mal. * 31. 12. 1856 w Paryżu. S. Juliusza i Zofii z Gałczyńskich. Oż. 16. 7. 1884 u Marią Kisielnicką. Kszt. się pod kier. ojca. W 16 r. życia udał się do Monachium, gdzie stud. w ak. pod kierown. Strehubera, Wagnera i Lindenschmidta, nast. przeniósł się do Paryża, gdzie prac. w szkole Leona Bonnata. Sł. w w. austr. jako rtm. i w w. p. jako mjr kaw. Prof. warsz. Szk. Szt. Pięknych.

Wyk. m. in.: Bój o Olszynkę Grochowską (1887), Wspomnienie lat dziecinnych z r. 1863 (1891), panorama Racławic (wspólnie z J. Styką 1890), panorama Berezyny (wspólnie z J. Fałatem i Rozwadowskim, Stanisławskim, Piotrowskim, M. Wywiórskim i Pułaskim, 1895), panorama Piramid (wspólnie z M. Wywiórskim), szereg komp. z dziejów wojen polskich, przeważnie epoki napoleońskiej i powstania listopad., portrety: marszałka J. Piłsudskiego, marszałka kraj. M. Zyblikiewicza, Romanowej Potockiej, ces. Wilhelma II, marsz. Focha, gen. M. Weyganda, gen. J. Pershinga oraz szeregu wybit. osób z arystokr. polskiej. Wielkie kompoz. do Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie. Kircholm, Obr. Woli. Liczne dzieła znajdują się w pałacach Berlina, Wiednia, Budapesztu. Będąc przez pewien czas malarzem nadw. ces. Wilhelma II, namal. szereg płócien z dziejów walk Prus z Napoleonem m. in.: Bój o sztandar (1901), Odwrót Blüchera po bitwie pod Montmirail w 1814 (1902). Wobec kursu antypolskiego ces. Wilhelma II wrócił do kraju i stw. cykl kartonów pt. Duch pruski. Ogł. Wspomnienia (1913). Otrz. nagr. Pol. Ak. Um. za Olszynkę (1888), m. brąz. Ak. w Monachium (1874), w. m. zł. w Wiedniu (1885 i 1909), m. zł. w Berlinie (1891), dypl. hon. w Paryżu (1890), w. m. zł. w Monachium (1910), w. m. zł. w Berlinie (1897). Odzn.: O. P. 3, fr. L. H. 5, fr. Palm. Ośw. Publ. Kraków, pl. Jul. Kossaka 4; Warszawa, Hotel Bristol.

KOSSAK - SZCZUCKA - SZATKOWSKA ZOFIA. Liter. * 1890 C. Tadeusza. Ogł. m. in.: Pożoga (1922), Beatum sceleris (1924), Kłopoty Kacperka (1924), Z miłości (1926), Wielcy i mali (1927), Złota wolność (1928 i 1929, przeł. na szwedzki 1931), Szaleńcy Boży (1929), Legnickie pole (1930, przeł. na niemiecki 1931), Nieznany kraj (1932), Dzień dzisiejszy (1931), Pątniczym szlakiem (1933), Krzyżowcy, Król trędowaty (1937). Warszawa, Ludna 3 m. 11; Górki Wielkie, p. Skoczów.

KOSSAKOWSKI TADEUSZ. Płk * 27. 1. 1888 w Kiszyniowie. Uk. szk. real. w Chersoniu i wydz. bud. masz. Politechn. Lwowsk. Od 1909 czł. Zw. W. Cz., nast. Zw. Strzel. Podcz. w. świat. sł. w w. ros. Od 12. 1917 w komp. telegr. I Korp. Wsch. Od 11. 1918 w w. p., początk. w 1 p. telegr., nast. dca komp. sap. 2 dyw. piech. Leg. Po wojnie m. in. dca 2 baonu sap., baonu maszyn. sap. i 2 p. sap. Uk. kursy spec. w kraju i we Francji. Nast. z-ca szefa Dep. Inż. M. S. Wojsk., szef Dep. Zaop. Inż. i dca broni panc. Płk. od 1928. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

KOSSAKOWSKI - KORWIN hr. MICHAŁ STANISŁAW. Bankowiec. * 26. 11. 1883 w Warszawie. S. Stanisława i Michaliny z Lubicz-Zaleskich. Oż. z Elżbietą Bisping. Uk. gimn. w Warszawie, stud. roln. na polit. w Rydze i prawo na uniw. we Fryburgu Szwajc. Od 1906 hon. sędz. pokoju pow. wiłkomirskiego oraz czynny w org. dobrocz. W 1915 dca czoł. oddz. C. K. Nast. prac. w Centr.

Komit. Obywat. i Polsk. Komit. Pom. Sanit. w Kijowie i Mińsku Lit. W Mińsku czł. Rady Pol. Z. Mińsk., zarz. szk. im. E. Plater, zarz. Mił. Sceny Polsk., tow. Lit. i Dziennik. Polsk.; org. tow. Przyj. Żołn. Polsk., Tow. Wiedzy Wojsk., obchodu kościuszkowskiego. Po wkrocz. do Mińska Niemców org. z ram. Min. Spraw Wewn. repatriację uchodźc. W 1918 org. zjazdy ziemian w Wilnie. W 12. 1918 uczest. samoobr. Wilna, nast. na czele Komit. Obr. Kresów Wsch.; del. Polskiej Rady Narod. na Litwie i czł. zjedn. Del. Rad Narod. Polsk. na Litwie i Białorusi. W 1919 przedstawic. komis. gen. ziem wsch., jego zast. i kier. ekspoz. w Warszawie; deleg. do rokowań z przedst. Rosji sow. w spr. wym. jeńców, więźniów polit. i zakład.; W 1920 deleg. Min. Spraw Zagr. do Rygi. Ochotn. w. p. Nast. del. Min. Spraw Zagr. przy gen. L. Żeligowskim, nacz. biura spraw Litwy Śr. w Min. Spr. Zagr., nacz. wydz. wsch. Ekspert spraw wsch. i zast. deleg. polsk. na konf. w Genui i Hadze. Po opuszcz. sł. państw. dyr. i wicepr. Banku Zach., prez. rady Zjedn. Banku Ziem. w Warszawie. Od 1935 dyr. oddz. krak. Banku Polsk. Odzn.: O. P. 3, K. N., K. W. Kraków, pl. Matejki 1.

KOSSOWSKI ALEKSANDER. Hist. * 30. 1. 1886 w Sabłukowie, gub. niżegorodzka (Rosja). S. Józefata i Heleny z Jankowskich. Ożenił się 18. 10. 1923 z Anną Wasilenko. B. doc. pryw. (historii słowian) uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), nast. prof. (dziejów nowożyt.) uniw. w Permie (Rosja). Od 1926 zast. prof. (dziejów nowożytn.) Katol. Uniw. Lubelsk. od 1928 nadto archiw. arch. państw. w Lublinie. Czł. oddz. lubelsk. Polsk. Tow. Hist., Tow. Przyj. Nauk w Lublinie, Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu; czł.-koresp. Tow. Naukowego Kat. Uniw. Lubelsk. Ogł. m. in.: Hozjusz i Orzechowski w ostatnim roku soboru trydenckiego (1928); Zarys dziejów protestantyzmu na Wołyniu w XVI i XVII w., Protestantyzm w Lublinie i w Lubelskiem w XVI i XVII w. (1933) oraz szereg prac i art. w Przegl. Powszechn., Archeionie, Roczn. Wołyńsk. i in. Lublin, al. Racławickie 14.

KOSSOWSKI JERZY. Płk-pil. w st. sp. * 12. 8. 1892 w Grodnie. Uk. korp. kad. w Moskwie i Michajłowską Szk. Art. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1913 of. zawod. w. ros., od 1916 pil. Po rewol. przedost. się do Am. Płnc., nast. wst. do A. P. we Francji, z kt. przybył do Polski. Od 5. 1919 z-ca dcy 39 esk. lotn., dca 5 dyonu lotn., szef. lotn. 3 i 4 armii. Po wojnie m. in. dca dyonu i pułku myśliwsk. Od 1929 w st. sp. Udział w wielu zawod. międzyn. Znany pil.-akrob. Prac. jako pil.-oblatyw. w P. Z. L. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, Kor. Rum. 3.

KOSSOWSKI JERZY ALFRED TOMASZ Literat. Dziennikarz. * 18. 7. 1889 we Lwowie. S. Zygmunta i Stefanii z Tenbellich. Ożenił się 18. 12. 1915 z Julią Krzyżanowską. Uk. gimn., stud. prawo i hist. sztuki. Od 1914 w wojsku austr. na fr. ros. i włoskim. W 1918 przeszedł w st. kpt. do w. p. i brał udz. w wojnie bolszew. Kier. biura pras. zarz. m. st. Warszawy. Czł. zarz. Tow. Lit. i Dzien., wicepr. Zw. Art. i Kompoz. Ogł. powieści: Kłamca, Ceglany dom, Biały folwark, Śmierć w słońcu, Cyrk, Szyb nr 4, Rodzina Smuszków; nowele: Zielona kadra, Powroty i in. Laureat konk. dram. P. A. L. 2 nagr. za dram. Bogoburcy. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Marszałkowska 81, tel. nr 9-04-09.

KOSTANECKI ANTONI. Dr fil. Ekonomista. * 9. 1. 1866 w Myczakowie, woj. łódzkie. S. Jana i Michaliny z Dąbrowskich. Uk. uniw. w Berlinie (d-rat 1889). Prof. zwycz. ekonom. skarb. uniw. we Fryburgu Szwajc. 1. 10. 1901, prof. zwycz. ekonom. społ. Polit. Lwowsk. 1. 3. 1910; prof. zwycz. ekonom. Uniw. Jag. 1. 10. 1916; wykł. ekonom. społ. na Uniw. Warsz. 1915; rektor 1917—18 i 1918—19; prof. zwycz. ekonom. polit. 1. 4. 1919; prorektor 1919—20; od 31. 8. 1935 w st. spocz., prof. h. c. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Prezes Tow. Ekonomistów i Statyst. Polskich. Ogł. m. in.: Der öffentliche Kredit im Mittelalter (1889); Der wirtschaftliche Wert vom Standpunkt der geschichtlichen Forschung (1900); Das Aktienindossament (1900); Arbeit und Armut (1909); Der Lagerschein (1902); Dantes Philosophie des Eigenthums (1912); Problem ekonomii (1930). Warszawa, Mokotowska 53, tel. 8-47-73.

KOSTEK-BIERNACKI WACŁAW, patrz: BIERNACKI-KOSTEK.

KOSTRZEWSKI JÓZEF KAROL. Dr med. Bakteriolog. * 22. 1. 1883 w Krakowie. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. w 1908, stud. uzup. w Danii i Wiedniu, w zakł. serologicznych prof. Matze. W czasie wojny świat. lek. wojsk. austr.; w 1918 ochotn. zgł. się do

sł. w w. p. Prof. tyt. chorób zakaźn. na Uniw. Jagiel., ord. oddz. chorób zakaźn. szpit. św. Łazarza w Krakowie. Czł. Tow. Lek. w Krakowie. Ogł. m. in.: Własności hemolityczne surowicy ludzkiej badane współcześnie na dwu do czterech rodzai krwinek (1912); Badania nad własnościami surowicy krwi osób uodpornionych przeciw wodowstrętowi (1918); O durze plamistym (1919); Krew chorych na czerwonkę pod względem bakteriologicznym (1921); O czerwonce (1923); Krew chorych na nosaciznę pod względem bakteriologicznym (1924); O durze brzusznym i jego zarazach (1930); Z badań nad białkiem surowicy krwi (1931); Reforma studiów lekarskich w Polsce (1934); O chorych na żółtaczkę zakaźną (1936). Kraków, Zygmunta Augusta 3 m. 5, tel. 1-64-25.

KOSTRZEWSKI JÓZEF WŁADYSŁAW. Dr filozofii. Prehistoryk. * 25. 2. 1885 w Węglewie, woj. poznańskie. S. Stanisława i Elżbiety z Brońkańskich. Oż. 31. 10. 1911 z Jadwigą Wróblewską. Uk. w 1907 gimn. w Poznaniu. 1907—1909 stud. na wydz. lek. uniw. we Wrocławiu, 1909—1914 odb. stud. prehistor. w Krakowie, Londynie i Berlinie. 20. 7. 1914 uz. d-rat na uniw. w Berlinie, 19. 2. 1918 habilit. na doc. prehistorii we Lwowie. Od 1. 4. 1914 kier. działu przedhist. Muzeum Wlkp. w Poznaniu, z chwilą powst. Uniw. Pozn., którego był jednym z 3 org., objął katedrę prehistorii. Zał. Tow. Muzealne w Poznaniu, istn. do 1922 i wydał 5 roczn. Zapisków muzealnych. W 1920 zorg. Polsk. Tow. Prehistor. i wydał 16 rocznik. Przeglądu Archeologicznego. Był przedstaw. Polski w Komitecie Kongresów Archeologów Bałtyckich, w kom. Stałym Kongresów Międzyn. Nauk Prehist. i Protohist. Czł. zarz. Institut International d'Anthropologie w Paryżu, czł. cz. Polsk. Ak. Um., czł.-koresp. Royal Anthropological Institute w Londynie, Inst. Słowiańskiego w Pradze (Slovansky Ustaw) i Fińskiego Tow. Archeolog. w Helsinkach. Ogł. sto kilkadziesiąt prac z zakresu archeologii i prehistorii, m. in.: Wielkopolska w czasach przedhistorycznych (Poznań 1914 i 1923), Album zabytków przedhistorycznych W. Ks. Poznańskiego (Poznań 1914-15), Die ostgermanische Kultur der Spätlatenezeit (2 t., Würzburg—Lipsk 1918-19), Groby grzebalne z początku epoki brązowej w Wielkopolsce (2 cz., Poznań 1916), Przyczynki do poznania kultury grobów skrzynkowych wczesnej epoki żelaznej (Poznań 1920 i 1923), Z badań nad osadnictwem wczesnej i środkowej epoki brązowej na ziemiach polskich (Poznań 1924), Młodsza epoka kamienna w Polsce (Warszawa 1925), Przyczynki do pradziejów Pomorza szczecińskiego (Poznań 1927), Kurhany i kręgi kamienne w Odrach, w pow. chojnickim (Poznań 1928), Osada starszej ceramiki wstęgowej w Chełmży, w pow. toruńskim (Poznań 1928), Nouvelles fouilles et decouvertes en Poméranie Polonaise (Paryż 1930), Pradzieje ziem polskich (Warszawa 1930), Obsidian implements found in Poland (Londyn 1930), Początki kultury ludzkiej (Warszawa 1931), Über die jüngste einzeitliche Besiedlung der polnischen Ostseeküste (Ryga 1931), Le role de la Vistule dans la prehistoire de la Pologne (Warszawa 1933), Zagadnienie tzw. kultury gockiej na ziemiach polskich (Poznań 1933), Quelques observations sur le Tardenoisien en Pologne (Paryż 1933), Wyniki badań prehistorycznych na Górnym Śląsku (Kraków 1925), Kultura grobów jamowych i zagadnienie Burgundów (Poznań 1935). Odzn. łot. 3 Gw. 3. Poznań 15, Strzeszynek.

KOSTRZEWSKI STEFAN. Sport. * 1902. Stud. archit. Urzędn. Min. Przem. i Handlu. Upr. sport od 1922. Nal. do Ł. K. S. nast. do A. Z. S. Warszawa. Zdobył 16 mistrz. Polski w biegach średniodyst. i przez płotki. Reprez. Polskę w zawod. międzypaństw. 1923 r., odn. 15 zwyc. Uczest. Igrz. Olimp. w 1924 i 1928. Posiadał rek. Polski w biegu na 800 m (1 min. 55 sek.) oraz w biegu na 400 m przez płotki (54 min. 2 sek.).

KOSZAŃSKA-HLEB HELENA, patrz: HLEB-KOSZAŃSKA.

KOSTRZEWSKI-SPUNDA STANISŁAW ANTONI KAROL, patrz: SPUNDA-KOSTRZEWSKI.

KOŚCIAŁKOWSKI STANISŁAW. Dr fil. Hist. * 24. 10. 1881 w Grodnie. S. Józefa i Ludwiki z Eysymontów. Uk. gimn. w Grodnie w 1900, nast. stud. na uniw. w Warszawie i Krakowie, d-rat w 1905. W 1906—15 nauczyc. jęz. polsk. w szk. wileńsk. Za okup. niem. czynny w org. szkoln. polsk. jako naucz. i kier. szkół Stow. Nauczyc. Polsk. W 1921 mian. prof. nadzw. hist. Polski na Uniw. Stef. Bat. Sekr. i wicepr. zarz. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie (od 1907), czł. szeregu inst. nauk. polsk. i zagr. Ogł. m. in.: Pieśń z pow. sokólskiego, Neron i pożar Rzymu (1906); Doniesienie o stanie ekonomii szawelskiej (1907); Uwagi nad biografią Bałtramaitisa (1908); Kilka szczegółów o korpusie kadetów w Nieświeżu (1919); Pamiętnik Jakuba Gieysztora (1913), 2 t.; Ze studiów nad dziejami ekonomii królewskiej na Litwie (1911—14); Aleksander Zdanowicz (1915—17); Z dziejów komisji skarbowej litewsk.

(1924); Z dziejów ofiarności na rzecz nauki i naucz. na Litwie (1925); Literatura polemiczna sądowa XVIII w. (1928); poza tym art. i rec. w pismach: Za wiarę i Ojczyznę, Książka, Kurier Lit., Ateneum Wileńskie oraz współpr. w Encykl. Ilustr. Wilno, Zawalna 2, m. 1.

KOŚCIAŁKOWSKI - ZYNDRAM MARIAN. Polityk. * 16. 3. 1892 w Ponedelu w Kowieńszczyźnie. Uk. szk. śr. w Petersburgu (ob. Leningrad), stud. w Inst. Psycho - Neurolog.

tamże, nast. na wydz. roln. polit. w Rydze oraz w Szk. Gł. Gosp. Wiejs. w Warszawie, biorąc jednocześnie udział w pracy niepodległ. W 1911 współzał. Zw. Walki Cz. w stolicy Rosji; w 1912 mian. kmdt. okr. nadbałt. tej org. W 8. 1914 wyj. do Warszawy z zamiarem przedostania się do Legionów. Otrzymał jednak rozkaz pozostania na terenie Król. Kongr., gdzie org. P. O. W. i pod pseud. Jerzego Orwida wst. do „oddziału lotnego wojska polskiego", którego w kilka miesięcy później zostaje kmdt., wchodząc w skład komendy nacz. P. O. W. Za dział. bojową na stan. kmdta oddz. lotn. w 2. 1915 mian. ppor. I brygady Legionów. W 8. 1915 objął wraz ze śp. por. T. Żulińskim komendę prawego brzegu Wisły celem zbr. obr. ludn. przed cof. się Rosj. Po zajęciu Warszawy przez Niemców, dca plut. batalionu warsz. I bryg. L. P., wyr. na fr. wołyński. Odkomend. rozk. Komendanta J. Piłsudskiego do Warszawy dla org. P. O. W. już przeciwko Niemcom. 10. i 11. 11. 1918, zast. komend. nacz. i kmdt oddz. boj. P. O. W., kier. rozbr. wojsk. niem. na terenie okup. Po odz. niepodl., przydz. do Szt. Gen., kier. pracami P. O. W. na ziem. litewsko-białoruskich. W 4. 1919 szef wydz. w szt. ścisłym Wodza Nacz. W 1920, w czasie ofens. bolsz. na Wilno, org. oddziały samoobr. wileńsk. i walczył na czele gr. swego imienia. Odw. rozk. N. D. objął kom. gi. Zw. Obr. Ojczyzny (Z. O. O.) w celu wywołania powst. zbrojn. na ziemiach zajętych przez wojska bolsz. W 8. 1920 rozp. przygot. do drugiej wypr. wileńsk. Na czele ochotn. oddz. kres. walczył współ. z 1 dyw. ochotn. pod Grodnem, a nast. objął dow. samodz. gr. op. W 1922 wybrany do Sejmu z Wileńszczyzny z listy „Wyzwolenia", którego został wicepr. Po opuszczeniu szeregów „Wyzwolenia" zał. z K. Bartlem sejmowy Klub Pracy, ref. budżet wojskowy i państwa. W drugim Sejmie, r. 1928, prez. Klubu Pracy, wicepr. B. B. W. R. i prez. Komisji Wojsk. Radny m. st. Warszawy i prez. Klubu Pracy Gosp., prac. w radzie aż do objęcia w 7. 1930 stan. wojew. białostockiego. 1. 1. 1932, będąc mjr w st. niecz., mian. ppłk. rez. Od 2. 3. 1934 tymcz. prez. m. st. Warszawy. Poseł na Sejm. Pow. 28. 6. 1934 na stan. min. spraw wewn. 13. 10. 1935—15. 5. 1936 prez. Rady Ministrów. Min. op. społ. od 15. 5. 1936. Odzn.: V. M. 5; K. N. z miecz.; O. P. 3; K. W. 4; K. Z. zł.; K. Z. W. Litwy Środk.; M. za W.; M. 10-l. O. N.; fr. L. H. 4; belg. Leop. 11. 1.; est. Orła 1; węg. K. Z. 1. Warszawa, Długa 38-40.

KOT ALOJZY. Dział. związk. zawod. * 28. 5. 1881 w Bytomiu. S. Jana i Berty z Mejnertów. Oż. w 1905 z Gertrudą Sobota. Uk. szk. w Bytomiu. Od 1900 prac. w Sokole, w samop. robotn. Procesy i kary władz. niem. Udz. w powst. g.-śl. i w plebiscyt. W 1920 czł. rady miejsk. Bytomia. Del. do Śl. Kom. Międzys. Eksp. spr. śl. w L. N., czł. Międz. Biura Pracy. 2-krotny pos. na Sejm R. P., wicemarsz. sejmu śl., Kier. Zw. Zaw. Górnik. Zj. Zawod. Polsk. Zw. Górników w Katowicach, przew. zesp. pracy wszystk. zw. zawod. Odzn.: O. P., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Katowice, Andrzeja 25, tel. 3-16-77.

KOT STANISŁAW. Hist. * 22. 10. 1885 w Rudzie. S. Marcina. Oż. 1911 z Idą Proksch. Uk. wydz. fil. Uniw. Jana Kaz., stud. uzup. we Francji, Niemczech i Szwecji. Przed wojną nal. do org. młodz. niepodległ., nast. prac. w wydz. propag. Leg. Pol. 1920 do 1933 prof. Uniw. Jag., dyr. wydawn. Biblioteka Narodowa. Ogł. około 60 prac nauk, m. in.: Andrzej Frycz z Modrzewa o wychowaniu i szkole, Wpływ starożytności klasycznej na teorie polityczne A. Frycza-Modrzewskiego, Szkolnictwo parafialne w Małopolsce w XVI — XVIII w., Historia wychowania, Z dziejów kultury humanistycznej w Polsce (1920), Polacy w Bazylei (1921), Hugo Grotius a Polska (1926), Osłabienie władzy monarszej w Polsce 1587—1607 (1929). Szkoła Lewartowska, Andrzej Frycz-Modrzewski, Maricius Szymon z Pilzna, korespondencja z lat 1551—1555 (1924). Źródła do historii wychowania (1929—30), Adieu à la Pologne (1930), Ideologia polityczna i społeczna Braci Polskich zwanych Arianami (1932), Zaniedbania polskie wobec kulturalnej przeszłości Śląska, Podstawy historyczne współczesnych org. szkół akademickich (1933). Kraków, Straszewskiego 7, tel. 1-41-30.

KOTARBIŃSKI MIECZYSŁAW. Art.-mal. Graf. * 3. 1. 1890. S. Miłosza i Ewy z Koskowskich. Oż. 5. 5. 1922 z Julią Wołodźko. Stud. w krakowsk. Akad. Szt. Piękn. (1905—11) u prof. F. Ruszczyca, L. Wyczółkowskiego, J. Mehoffera, nast. w Paryżu i Włoszech. Uczestn. strajku szk. 1905. Ochotn. w. p. w 1920. Zast. prof. na wydz. sztuki Uniw. Stef. Bat. (1921—23); prof. Szk. Szt. Piękn. w Warszawie (od 1923); nast. prof. nadzw. Akad. Sztuk Piękn. tamże. Wyk. m. in. proj. monety jednozłot., odzn. ord. O. B., O. P. oraz K. N., buławy dla marsz. Polski J. Piłsudskiego i F. Focha, portr. żony oraz Wiktorowej Leśniewskiej. Otrz. liczne nagr. za prace z zakr. szt. zdobn. na konk. i wyst. kraj. i zagr. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 5. Warszawa, Akademicka 3 m. 36, tel. 8-24-32.

KOTARBIŃSKI TADEUSZ. Dr filoz. * 31. 3. 1886 w Warszawie. S. Miłosza i Ewy z Koskowskich. Uk. Uniw. Jag., d-rat Uniw. Jana Kaz. 1912. Wykł. zast. logikę na Uniw. J. P. 1. 4. 1918, prof. nadzw. filoz. 1. 4. 1919, prof. zwycz. 1. 4. 1929, dziekan 1929—30, Czł. Tow. Nauk. Warsz. Współpr. Przeglądu Filozof. Ogł. m. in.: Szkice praktyczne, zagadnienia filozofii czynu (1913), Utylitaryzm w etyce Milla i Spencera. Warszawa, Brzozowa 12.

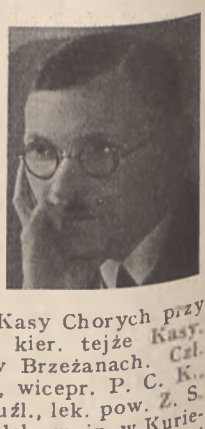
KOTOWICZ STANISŁAW AUGUST. Techn. Dział. społ. * 22. 2. 1896 w Górach, pow. pińczowski. S. Andrzeja i Zofii z Mikułowskich. Oż. w 1919 z Zofią Holizer. Ucz. do gimn. w Kielcach, uk. szk. techn. w Dąbrowie Górn. 1914—1917 służ. w 3, 2 i 6 p. p. Leg., intern. w Szczypiornie, nast. kmdt P. O. W. w Działoszycach i Wiślicy. 1918—1921 sł. w P. P. Wicedyr techn. i kier. ruchu fabr. „Olkusz". W 1926 org. i kmdt. w ciągu 7 l. Zw. Strzel. w pow. olkuskim; w 1930 zał. i prez. Zw. Podof. Rez.; prez. pow. zarz. Zw. Rez. w ciągu 3 l.; prez. L. O. P. P.; prez. L. M. i K.; prez. Zw. Leg.; czł. zarz. Z. H. P., P. C. K., O. Z. N. Radny m. Olkusza, czł. wydz. pow., czł. komit. W. F. i P. W. Odzn.: K. N., K. Z. sr., M. za W., Olkusz, Fabryczna 8, tel. 42.

KOTSCHY JÓZEF, patrz: ORWID JÓZEF.

KOTT JAN. Mgr praw. Literat. * 27. 10. 1914 w Warszawie. S. Maurycego i Kazimiery z Wertensteinów. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawa Uniw. J. P. Zał. i pierwszy prez. kl. artyst. „S". Ogł. m. in.: poezje „S" (z R. Matuszewskim i W. Pietrzakiem), Podwójny świat (Warszawa 1936); Drogi awangardy poetyckiej w Polsce, Tragedia nadrealizmu; szkice liter., rec., wiersze w Przegl. Współcz. Pionie, Wiad. Lit., Okolicy Poetów. Wygł. utwory przez radio. Warszawa, Senatorska 6, m. 24, tel. 6-73-17.

KOTWICZ WŁADYSŁAW. Orientalista. * 20. 3. 1872 w Ossowie k. Lidy. Uk. gimn. w Wilnie, stud. języki Dalekiego Wschodu na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1900 pryw. doc. tegoż uniw., wykł. filol. mongolską i mandżurską, nast. prof. jęz. mandżursko-tunguskich. 1896—1918 kier. sekcji wschod. kanc. Min. Skarbu w Petersburgu. Od 1923 prof. zwycz. nauk orientalist. Uniw. J. Kaz. Od tegoż roku prezes Pol. Tow. Orient., od 1926 red. Rocznika Orientalist.; czł.-koresp. Pol. Akad. Um., od 1927 czł. czynny, od 1932 wyd. serii monografii, Collectanea Orientalia. Ogł. m. in.: Zagadki i przysłowia kałmuckie (Petersburg 1905); Zarys gramatyki żywego języka kałmuckiego (1915 i 1929); Literatura mandżurska (Petersburg 1920). Rosyjskie dokumenty archiw. dotyczące stosunków z Ojatami w XVII i XVIII w. (1921), szereg prac w Sprawozd. Pol. Ak. Um., Roczn. Orient., Coll. Orient. i in. Lwów, Uniwersytet.

KOWALCZEWSKI STANISŁAW. Dr wszechnauk lek. * 4. 6. 1905 w Zgierzu. S. Albina i Jadwigi z Modlińskich. Oż. w 1934 z Genowefą Ławrynowicz. Uk. gimn. w Wilnie, wydział lek. Uniwers. Stef. Bat., kurs lekarz. powiat. w 1934, kurs. obr. gazow., kurs przeciwgruźl. W czas. szk. w Harcerstwie; w 1920 ochotn. w. p. Prac. podczas plebiscytu na G. Śląsku. 1923 do 1932 prac. w zarządzie Koła Medyków Un. S. B., od 1928 w zarz. Akad. Kasy Chorych przy Br. Pom. 1929—34 kier. tejże Kasy. Od 1934 lek. pow. w Brzeżanach. Czł. kom. W. F. i P. W., wicepr. P. C. K., prez. Tow. Przeciwgruźl., lek. pow. Z. S. Wygł. odcz. Ogł. prace lek., m. in. w Kurierze Wileńskim oraz książkę; Zapadalność wśród młodz. akadem. w r. 1933. Brzeżany, Słowackiego 2, m. 6.

KOWALCZYK JAN JAKUB. Dziennikarz. Public. Liter. * 25. 7. 1872 w Krzyżowicach na Śląsku. S. Franciszka i Jadwigi z Gamon-Juraszków. Oż. 16. 2. 1924 z Haliną Szyperską. Uk. gimn. w Pszczynie, stud. prawo i literat. słow. na uniw. we Wrocławiu. Od 1894 czł. „Zet", Tow. Akad. Górnośl., Ligi Narod., Zw. Stow. Stud. Rzeszy Niem. i „Zjednoczenia". Od 1895 czł. „Sokoła". Trzy razy więz. przez wł. niem. Założ. oraz

kier. adm. i redakt. dzien. „Górnoślązak" w 1902, 1906—1914 w Ameryce red.: „Dziennika Polskiego" w Detroit, Dziennika dla Wszystkich, Buffalo-New York, Kuriera Polskiego w Milwaukee. W czasie wojny koresp. pism polsk. w Kopenhadze, nast. koresp. Centr. Kom. Obyw. w Warszawie i Petersburgu (ob. Leningrad). Red. Polski w Danii. Po wojnie wyj. do Ameryki, gdzie zebrał przeszło 150 000 dol. na pleb. śl. Po powr. do kraju prac. w Pol. Komis. Plebisc. na Śląsku. Nast. w Nacz. Radzie Lud. Śląskiej, był kom. Izby Handl. w Katowicach, konsulem R. P. we Wrocławiu. 1922—27 senator R. P. W 1923 zorg. wystawę w Katowicach. Ogł.: Prussian Poland (1917), Pategsa czyli Polskie Akc. Tow. Gosp. i Asek. (1918), O stały Cud nad Wisłą, Parcelacje na Śląsku, O przejęciu ciężkiego przemysłu przez naród, Zbójnik opiekun (Katowice 1929), Miłość i czyn (Katowice 1929), Siewcy, Odrodzenie G. Śląska (Katowice 1932), U wrót przewrotu (Katowice 1934). Katowice, Damrota 8.

KOWALEWSKI-DOŁĘGA JERZY. Kand. praw. Adw. Dziennik. * 25. 9. 1882 w Daniłowie (Rosja płnc.). S. Floriana i Amelii z Garbowskich. Oż. 6. 3. 1918 z Jadwigą Albrecht.

Uk. gimn. w Jarosławiu (Rosja 1910), liceum prawne im. Demidowa tamże (1915). 1915—1917 sł. w w. ros. Podcz. rewol. kier. biura emigr. Pol. Tow. Pomocy Ofiar. Wojny w Jekaterynosławiu. W 1920 ochotn. w p. Pprokur. w Kaliszu (do 1924), nast. pprok. do spraw polit. S. O. w Warszawie (do 1926). Od 1926 adwokat w Kaliszu. Prezes rady miejsk. Kalisza (1928—34); prez. rady Międzykomun. Zw. Szpit., czł. wydz. tegoż zw. i szeregu org. społ. Współpr. pism ameryk., m. in. Dziennika Chicagoskiego oraz pism kraj. codz. i period. Red. Gońca Kaliskiego. Ogł. m. in.: Socjalizm a młoda Polska (Kalisz 1927), Podręcznik prawa administracyjn. Kalisz, Piłsudskiego 15, tel. 2-79.

KOWALIŃSKI JÓZEF. Ks. Dr Św. Teol. * 6. 3. 1892 w Warszawie. S. Wincentego i Marii z Grissów. Uk. szk. handl., wydz. teol. Uniw. Warsz., stud. na Uniw. Gregoriańskim w Rzymie. Prof. seminarium duch. w Warszawie. Pref. gimn. im. J. Zamoyskiego tamże. Zast. kapelana Pol. Czerw. Krzyża, asyst. kościelny Kół Wiedzy Relig., doradca Zjedn. Pol. Lekarzy Katol. Ogł. art. w Kur. Warsz., Wiad. Archidiec., Mies. Katechet. oraz pracę O wychowaniu duchownym wg dzieła kard. Bourne'a. Odzn. k. pap. Bene Mer. Warszawa, Marszałkowska 37, tel. 8-38-37.

KOWALSKI ANTONI WŁADYSŁAW. Inż.-archit. * 20. 5. 1890 w Płocku. S. Stanisława i Marii z Lubińskich. Uk. gimn. w Płocku, wydz. arch. Polit. Lwowsk. 1920, wydz. filoz. Uniw. J. Kaz. (absolut.) i studia muz. w Budapeszcie u Hubay'a. Ucz. strajku szkoln. 1905, 1909 do 1910 czł. „Zarzewia" we Lwowie, prez. Kół Nar. Zw. Stud. we Lwowie, prez. Zw. Asyst. Polit. Lwowsk. i org. Ogóln. Zrzesz. Asyst. Szk. Wyższ. R. P.

1914—1918 naucz. matemat. w gimn. w Płocku, 1918—1919 ochotn. w obr. Lwowa. 1919—22 st. asyst. Polit. Lwowsk. 1922—1926 arch. pow. w Płocku, od 1926 rzeczozn. budowl. miejski i pow. W 1921 prac. w klubie węg.-polsk. w Budapeszcie. B. prez. i czł. zarz. Tow. Muz. w Płocku, prez. Tow. Techn. tamże., prez. rady nadz. Tow. Kred. m. Płocka, czł. zarz. Kl. Art. i Teatru Miejsk. Ogł. artyk. z dziedz. archit. w prasie codz. Wyk. szer. gmachów i szkół publ. w pow. płockim i in., szer. domów mieszk., dworów. Płock, Dobrzyńska 19.

KOWALSKI BOLESŁAW MARCELI. Dr med. * 26. 9. 1885 w Ostrowiu Wlkp. S. Klemensa i Marii z Cichiewiczów. Oż. 4. 1. 1914 z Franciszką Bernhöft. Podczas wojny świat. lek. w wojsku niem. Dyr. uniw. kliniki ginekolog. położn. w Poznaniu, dyr. woj. klin. dla kobiet i szk. położn., Prof. Uniw. Pozn., czł. licznych tow. ginekolog.-lek., polsk.-słowiańsk. i in. tow. nauk. i tow. o celach społ. Wyd. druk. liczne prace z dziedz. ginekolog. i położn. Poznań, Jackowskiego 42, tel. 64-10 i 69-59.

KOWALSKI FRANCISZEK MARIAN. Dr med. wet. * 8. 9. 1890 we Lwowie. S. Wojciecha i Karoliny z Leszczyńskich. Oż. 1. 8. 1922 z Anną Kaczorowską. Uk. gimn. we Lwowie, Ak. Med. Weter. tamże. W czł. szk. nal. do Zarzewia. Sł. w w. austr. do końca wojny świat., od 1918 w w. p. Czł. org. kult.-ośw. wśród włościan okol. Lwowa. Czł. Sokoła tamże, prez. Zw. Of. Rez. we Wrześni, czł. L. O. P. P., P. B. K., L. M. i K., Komit. Pom. Dzieciom i Młodz. Polsk. w Niemczech. Ogł. szereg art. z dziedz. med.

wet. w Wiad. Weter. w Warszawie i Przeglądzie Weteryn. we Lwowie. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Września, Legii Wrzesińskiej.

KOWALSKI KAZIMIERZ JÓZEF. Ks. Dr fil. * 2. 3. 1896 w Gnieźnie. S. Leona i Pelagii z Cellerów. Uk. gimn. w Gnieźnie, semin. duch. w Poznaniu, nast. stud. filoz. na uniw. w Strasburgu, Lowanium, Rzymie, Monachium. B. of. art. niem., Ucz. powst. wlkp. i kamp. przeciw bolszewikom. Kpt. rez. Doc. Uniw. Jagiel., rektor arcyb. sem. duch. w Poznaniu. Asyst. kośc. Kat. Stow. Mężów; del. episkop. do kom. prop. mis. intel. przy Pap. Dziele Rozkrzewienia Wiary; asyst. kośc. kom. unijnej Pax Romana; dyr. Studia Gnesnensia i Annales Missiologicae. Ogł.: Istota i zadanie filozofii (Poznań 1929); Filozofia A. Cieszkowskiego w świetle zasad filozofii św. Tomasza z Akwinu (Poznań 1929); Podstawy filozofii (Gniezno 1930); Zagadnienie piękna (Lwów 1932); Święty Tomasz a czasy obecne (Poznań 1935); Nauki rekol. o Akcji Katolickiej (Poznań 1934); Kazania pasyjne (Poznań 1929). Odzn.: K. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Poznań, Wieżowa 1, m. 4, tel. 12-70.

KOWALSKI LEON. Art.-mal. Grafik. * 11. 4. 1870 w Kijowie. S. Mariana i Domiceli z Szutkowskich. Oż. 23. 5. 1905 z Marią Heleną Kublicką-Piottuch. Uk. szk. śr. w Kijowie, Szk. Szt. Pięk. w Krakowie, stypend., stud. w Monachium Paryżu i Włoszech. Zał. w 1911 i pierw. prez. Zw. Art.-Plast. w Krakowie. 1912—1915 prof. mal. i rzeźby w szk. Muraszki w Kijowie. Zał. tamże przy współudz. K. Krzyżanowskiego, Stankiewiczówny i Drabika pol. szk. szt. pięk. Czyn. udz. w prac. Kom. Pom. Of. Wojny. Od 1920 ponow. prez. Zw. Art.-Plast. w Krakowie. Pierwszy prez. Tow. Art.-Graf. w Krakowie (od 1930). Wyk. portr., m. in.: Jana Wiktora (odzn. med. br. w Zach. w Warsz., zakup. przez Muz. Narod.), prof. Uniw. Jagiel. Waltera, marsz. J. Piłsudskiego, prez. Ign. Mościckiego, b. rekt. Ak. Górn. w Krakowie, dr inż. J. Studniarskiego, inż. St. Skoczylasa; inż. H. Korwin-Krukowskiego, A. Hoborskiego, prof. F. Papée, prez. m. Krakowa Beliny-Prażmowskiego; Kwiaty i Gdańsk (Zbiory Państw. w Warszawie; grafika w Muz. Nar. w Krakowie, muz. państw. w Pradze, w muz. poety Karaska w Pradze, muz. poznańsk.; liczne portrety, komp., pejzaże wyst. w kraju i za gr. od 30 lat i zakup. do różn. zbiorów). Ogł. art. public., nowele i listy z podróży z zakr. sztuki w prasie kraj. oraz książkę: Pędzlem i piórem (Kraków 1935). Współprac. mies. Les amis de la Pologne, wyd. w Paryżu. Kraków, Czapskich 1 m. 9, tel. 1-89-64.

KOWALSKI TADEUSZ. Dr fil. Filolog. * 21. 6. 1889 w Châteauroux, dep. Indre (Francja). S. Teofila i Kazimiery z Kuszpecińskich. Oż. 11. 7. 1911 z Zofią Medwecką. Uk. gimn. Św. Anny w Krakowie, wydz. fil. uniw. w Wiedniu, dalsze studia na uniw. w Strasburgu i Kilonii. Czł. Pol. Ak. Um. Prof. filol. orient. Uniw. Jagiel. Czł.: Orientalni Ustaw w Pradze cz., Société Finno-Ougrienne w Helsinki. Ak. Arabskiej w Damaszku, Tow. Ludozn. w Stambule, Tow. nauk. im. Körösi w Budapeszcie. W l. 1923—24 podr. do Turcji; w 1927 udział w pol. eksp. badawczej L. Sawickiego do Azji Mn. Ogł.: Der Diwan des Kais ibn al Hatim (Lipsk 1914); Zagadki ludowe tureckie (Kraków 1919); Ze studiów nad formą poezji ludów tureckich (Kraków 1921); Arabowie, Turcy w świetle źródeł (Kraków 1923); Turcja powojenna (Lwów 1925); Teksty karaimskie w narzeczu trockim (Kraków 1929); Les Turcs et la langue turque de la Bulgarie du Nord-Est (Kraków 1933); Na szlakach Islamu (Kraków 1935); Zur semantischen Funktion des Pluralsuffixes in der Türksprache (Kraków 1936) oraz drobn. prac. w czasop. kraj. i zagr. Kraków, Łokietka 1, tel. 1-39-03.

KOWALSKI TADEUSZ. Muzyk. * 16. 10. 1904 w Płocku. S. Stanisława i Marii z Lubińskich. Uk. gimn. w Płocku, wydz. hum. uniw. J. P., Państw. Konserwat. Muz. w Warszawie 1930, nast. studiow. przez 2 l. jako styp. Fund. Kult. Narod. w Paryżu pod kier. prof. Eisenberga. Prof. konser. muz. w Toruniu, szk. muz. Inst. Ociemniałych, solista Radio-Club France - Amérique. Wyst. jako solista w szeregu koncert. w Polskim Radio, w Filharmonii Warsz. i w konc. religijn. w kaplicy zamkowej Prezydenta R. P. Warszawa, Zielna 3 m. 11, tel. 6-38-88.

KOWALSKI-WIERUSZ CZESŁAW TEOFIL. Art.-malarz. * 12. 5. 1882 w Mo-

nachium. S. Alfreda Jana Maksymiliana i Jadwigi z Szymanowskich. Oż.: 1⁰ 1914 z Haliną Wańkowicz, 2⁰ w 1927 z Hanną Serafińską. Ukoń. gimn. w Kaliszu w 1901, szk. rysunk. w Warszawie i szk. malarstwa Holochy'ego w Monachium, gdzie nast. stud. na wydz. arch. polit. oraz w ak. szt. pięk. Studia uzupełn. odbył pod kier. ojca Alfreda W.-Kowalskiego oraz w Paryżu u prof. Jean Paul Laurens i prof. Henri Martin, uz. dypl. naucz. rys. i malarstwa. Za czasów szk. w Kaliszu czł. tajn. kółek samokszt., w okr. okup. niemieckiej czł. Zw. Patriotów, Zw. Niezawisłości Narod., współzał. Zw. Intel. Prac. w Warszawie w 1916. W 1920 ochotn. w. p. Zał. kom. kult.-art. i kier. wydz. kultury i szt. rządu Litwy Śr.; zał. tow. koszykarsk. „Kosz" w Wilnie w 1922, czł. Tow. Pop. Przem. Ludow., czł. Wil. Tow. Art.-Plast., czł. Tow. Mił. Wilna, zał. Inst. Rzemieśl. w Wilnie (1933), czł.: Tow. Niezal. Art. Sztuk Plast.; Zrębu; Klubu Włóczęgów; Tow. Przyj. Straży Przedniej; Zw. Strzel.; Zw. Demokr. w Wilnie; Tow. Ośw. Światło. Udział w wyst. kraj. i zagr. od 1912 w Mińsku, Warszawie, Monachium, Poznaniu, Wilnie oraz w wyst. okrężnych. Specj.: portret. i krajobraz. komp. Autor m. in.: portretów płk W. Sławka i min. M. Zyndram-Kościałkowskiego w Sejmie R. P. Odzn. K. W. Wilno, J. Jasińskiego 6 m. 9.

KOWARZYK HUGON WENDELIN SZCZEPAN. Dr med. * 10. 12. 1906 w Jaworznie. S. Hugona i Rozyny z Spacków. Oż. 16. 11. 1935 z Zofią Wołk. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie (1924), nast. wydz. lek. Uniw. Jag. (1930). Asyst. zakł. patologii og. i eksp. Uniw. Jagiel. Czł. Pol. Tow. Nauk. im. Kopernika i Stow. „Krąg". Współpr. Nowin Lek. Ogł. szereg prac nauk w czasop.: Wszechśw., Nowiny Lek., Acta Biol. Esperiment., Z. Immunforsch., Biol. Ztrblatt, Bull. Acad. Polon., Klin. Wschr. i in. Kraków, Smoleńsk 35.

KOWERSKI JAN EUSTACHY. Inż. roln. * 28. 9. 1882 w Józwowie, w Lubel. S. Jana Stefana i Jadwigi z Pobóg-Malinowskich. Oż. 14. 7. 1908 r. z Jadwigą Fudakowską. Ukoń. gimn. w Warszawie oraz studium roln. Uniw. Jag. (1906). W 1912 wicepr. Lubelskiego Tow. Roln. i człon. komitetu C. T. R. W 1915 zał. w Krasnymstawie Tow. Drobn. Wzaj. Kred. W okr. 1915—18 r. czł. Gł. Kom. Rat. w Lublinie, nast. na czele akcji inwent. strat wojen. w okup. austr. oraz jeden z zał. samop. ziemiańsk. w Lublinie. Od 1918 prac. w Zw. Ziemian i C. T. R. w Warszawie. W 1920 ochotnik w. p. Pow. do Kom. Obr. Państwa jako sekr. gen. Po wojnie czł. kom. kwalifik. sądów obywat., czł. rady nacz. zw. ziem., czł. rady giełdy zbożowej w Warszawie, czł. Komitetu dyskont. Banku Polsk. do 1924. Plenipotent XX. A. Czartoryskich. Ogł. szereg art. z zakresu rol. i administr. (pocz. od 1912). Warszawa, Krak. Przedmieście 7, tel. 6-68-86.

KOWNACKI PIOTR. Mgr praw. Public. * 6. 4. 1895 w Tomsku (Syberia). S. Piotra i Anastazji z Auerbachów. Oż. 20. 4. 1921 z Zofią Chełchowską. Uk. gimn. realne w Warszawie (1913), Inst. Handl. w Kijowie oraz wydział prawny Uniw. S. Bat. (1929). Od 1917 w I Korp. Wsch. nast. w II Korp. Wsch. 1919 — 1920 ochotn. w. p. Od 1920 prac. w Dzien. Wileńsk. i Głosie Wileńsk. Czł. zarz. Zw. Dowborczyków, Syndykatu Dziennik. Wil. Ogł. szereg art. w Dzien. Wileńsk., Gazecie Warsz., Kurierze Pozn., Słowie Pomorsk., A. B. C. Odzn. K. W. 3. Wilno, Kasztanowa 4, m. 11, tel. 8-92.

KOWNACKI WŁODZIMIERZ. Płk * 27. 1. 1890 w Czabance, gub. chersońska. S. Władysława i Wandy z Jaxa-Małachowskich. Uk. korp. kad. w Moskwie i of. szk. kawal. w Petersburgu (ob. Leningrad). Of. zawod. w. ros. Po rewol. zorg. szwadr. polski, kt. 6. 12. 1917 przyprow. do III Korp. Wschodn. Nast. dca 6. p. uł. w dyw. gen. L. Żeligowskiego. W w. p. z-ca dcy 12 p. uł., nast. dca p. s. k. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

KOWNACKI-KNOLL EDMUND STANISŁAW, patrz: **KNOLL-KOWNACKI.**

KOZAK JAN JÓZEF. Dr fil. Chemik. * 22. 7. 1880 w Przemyślu. S. Józefa

i Joanny z Matuszewskich. Oż. z Jadwigą Dąbrowską (†). Uk. gimn. w Jaśle (1898), wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1902) oraz studia z zakr. chemii na Polit. Lwow. Prof. i kier. zakł. chemii ogól. na wydz. roln. Uniw. Jagiel. Czł. kom. kontr. Polsk. Tow. Chem., koła seniorów Ak. Zw. Strzel. Ogł.: Nitrometan i chloropikryna jako rozpuszczalniki (z L. Brunerem, 1902); O najnowszych badaniach nad wpływem światła na niektóre związki organiczne (1903); O trójfenylometylu (1903); Ueber einige Derivate tertiärer Ortho und Parabutyltoluole (1906); Historia syst. period. pierwiastków chem. (1907); Ueber die Wirkung des Kaliumhydroxyds auf das Acetyl-ps-Isatin-Dioxim (1909); Zur Kenntnis der Photokatalyse. I. Die Lichtreaktion in Gemischen: Uransalz Oxalsäure (1911 z L. Brunerem); Fotokinetyka bromowania, cz. 2 — Przebieg reakcji bromowania dwuchlorku acetylenu pod wpł. światła oraz cz. 3 — O widmowym rozdziale prędkości bromowania toluolu (1921); Kwestia torfowa a poprawa współcz. sytuacji gospod. w Polsce (1932); z F. Pazdórem: Photokinetik der Bromsubstitutionsreaktion. 4. Der Verlauf der Bromierung des Naphtalins unter dem Einfluss des Lichtes (1934), 5. Der Verlauf der Bromierung von Naphtalinalkylderivaten unter dem Einfluss des Lichtes (1934). Odzn. M. 10-l. O. N. Kraków, Łokietka 1, tel. 1-39-03.

KOZERSKI ADOLF. Dr med. * 29. 10. 1864 w Warszawie. S. Emeryka Leonarda i Wandy z Garszyńskich. Oż. w 1891 r. z Zofią Placydą Garszyńską. Uk. gimn. II w Warszawie w 1882 i wst. na wydz. lek. Uniw. Warsz., w 1883 releg. za manifest. przeciw kuratorowi Apuchtinowi, przeniósł się na Uniwers. Jagiel., aresztowany w 1884 i uwięz. w cytadeli warsz., przerwał studia, które uk. nast. w Wiedniu z dypl. w 1889; d-rat w 1890 na uniwers. w Dorpacie. Studia klin. w Wiedniu, Paryżu i Wrocławiu. Czł. Warsz. Tow. Lek., czł. Niemieckiego Tow. Dermatolog. Warsz. Tow. Derm. Podczas okup. niem. i później w okr. 1. 10. 1915 do 6. 2. 1920 przewodn. Kom. Pomocy Koleż., zast. kom. Str. Obywat. w Warszawie i wicepr. sekcji lek. W 1920 del. Stow. Lek. Pol., współpr. z kom. zdrowia publ. Sejmu Ustawod. w sprawach red. org. ustaw lek. Przewodn. sądu Nacz. Izby Lek., prac. nad uł. regul. tego sądu. Ogł. art. w tygodn. „Medycyna", którego był czł. komitetu redakc. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr. Warszawa, Wojciecha Górskiego 4, tel. 6-28-70.

KOZICKA-DUNIN MARIA. Literatka. * 1885. Ogł. m. in.: Burza od wschodu (1925 i 1929); Przeorane szlaki (1928); Rok 1917; Dziedzice myśli (1930); Ania z lechickich pól. Dziecięctwo (1931), Młodość (1932), Miłość Ani (1934). Warszawa Żolibórz, al. Wojska Polskiego 29, tel. 12-67-34.

KOZICKI STANISŁAW. Gen. bryg. * 7. 5. 1893 we Lwowie. Uk. szk. realną tamże i stud. na politechn. do 1914. Od 1912 czł. Drużyn Polow. Sokoła, uk. szk. podofic. i of.; od 1914 czł. Polsk. Druż. Strzel. Od pocz. wojny sł. w oddz. J. Piłsudskiego, potem w 1 p. p. Leg. Po krys. przys. wciel. do w. austr. Uczestn. obr. Lwowa, nast. dca komp., baonu 5 p. p. Leg., po czym dca 6 p. p. Leg. Po wojnie dca piech. dyw. Ogł. m. in.: Bój pod Lidą (1930). Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., łot. Lcpl. 3.

KOZICKI STANISŁAW. Dr fil. Public. * 4. 4. 1876 w Łempicach, pow. pułtuski. S. Edwarda i Zofii z Dembińskich. Oż. 1907 z Marią Czajkowską. Uk gimn. W. Górskiego w Warszawie, Wyższą Szkołę Roln. w Berlinie, d-rat na uniw. w Halle n. Saalą. Red. Gaz. Warsz. (1910—1914), czł. Komit. Narod. w Paryżu (1917—1918), sekr. deleg. polsk. na konfer. pokoj. 1919. Red. Kur. Poznańsk. (1921—1922), poseł na Sejm (1922—1925), poseł R. P. w Rzymie (1926). Od 1927 senat. R. P. (dwie kad.). Czł. Ligi Narod., współprac. Polaka i Przegl. Wszechpolsk., red. Przegl. Narod. (1924). Ogł. m. in.: Syndykaty rolnicze we Francji (1909); Sprawa włościańska w Polsce porozbiorowej (pod pseud. Stanisław Lubicz, 1909); Sprawa granic Polski na konf. pokoj. w Paryżu w 1919 (1921); Na Sycylię (1928); szer. in. drobn. oraz art. w dziennik. i czasop. Odzn.: Kor. wł. 1, Kor. Rum. 1. Warszawa, Karpińskiego 16, tel. 12-62-70.

KOZIKOWSKI EDWARD. Poeta. Liter. * 13. 11. 1891 w Warszawie. S. Leopolda i Kamili z Krokoszyńskich. Uk. szk. śr., nast. stud. fil. Brał udz. w org. tajnych kół samokszt. Więziony w 1912. W 1920 ochotn. w. p. Od 1920 czł. zarz. Zw. Zawod. Lit. Polsk. Ogł.: Henryk Sienkiewicz (1916); Płomyk świecy (poezje, 1921); Tęsknota ramy okiennej (poezje, 1922); Antologia poezji murzyńskiej (współpr. z E. Zegadłowiczem, 1923); Koniec Hortensji Europy (1925); Wymarsz świerszczów (poezje 1925); W towarzystwie wierzby (1929); Pięciokłos (wiersze zebrane, 1937). Warszawa, Puławska 12, tel. 4-18-98.

KOZŁOWSKA ANIELA. Dr. Botanik. * 16. 1. 1898 w Przybysławicach. Adiunkt geogr. roślin S. G. G. W., doc. geogr. roślin Uniw. Jagiel. W 1922—1923 prac. w inst. botan. Bronx Park i w National Museum of Natural History (New York). W 1928 brała udział w wyprawie naukowo-bad. do Marokko i w góry Atlasu, w 1929 w Alpy Szwajc., w 1930 w międzynar. kongr. i wycieczkach badawczych do Rumunii i Siedmiogrodu. W 1933 podróż. do Laponii. Ogł. szereg prac w Rozpr. Pol. Ak. Um., Acta Soc. Bot. Pol., Pism. Pol. Ak. Um. i in. Warszawa, Miedzeszyńska 106.

KOZŁOWSKI ADAM JULIUSZ ZYGMUNT. Dr praw. * 23. 12. 1899 w Bochni. S. Edwarda i Kamili z Korneckich. Oż. 5. 7. 1924 z Marią Stypal. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1921). 1917—1918 sł. w w. austr., na fr. włosk., 1918—1920 w w. p. Por. rez. Egz. sędz.zł. w 5. 1924. Od 9. 1924 pprok. S. O. w Ostrowie Wlkp., następn. pprok. i wiceprok. S. O. w Krakowie (do 1932); 1933—1935 prokur. S. O. w Kielcach, od 1935 w Gdyni. Prez. oddz. P. C. K. Ogł. art. prawne w czasop. fach. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Gdynia, pl. Konstytucji 5 m. 2.

KOZŁOWSKI ANDRZEJ. Mgr. praw. Przemysł. * 23. 10. 1901 w Warszawie. S. Jana i Jadwigi ze Spiessów. Oż. 28. 4. 1927 z Aleksandrą Augustynowicz. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawno-ekonom. Uniw. Poznańsk. W 1920 och. w. p. Ppor. rez. Dyr. zakł. przemysł. L. Spiess i Syn w Warszawie. Warszawa, Lekarska 5, tel. 9-20-42.

KOZŁOWSKI EUGENIUSZ KACPER. Dział. społ. * 6. 1. 1890 w Krośnie. S. Jana i Janiny z Garbackich. Oż. 7. 7. 1927 z Janiną Pietkiewicz. Uk. gimn. w Samborze. Od r. 1912 czł. Zw. Strzel. w Borysławiu. Od 1. 1914 instr. Zw. Strzel. w Krośnie. Od 21. 8. 1914 r. w I bryg. Leg. Pol. Kontuzj. pod Krzywopłotami i ciężko ranny w 1915 pod Kuklą Kamieniuchą. W 1918 wst. do Pol. Siły Zbr., nast. w w. p. W 6. 1919 mjr. W 1922 przesz. do rez. Inwal. Wicepr. zarz. wojew. P. Z. O. O., wicepr. zarz. okręg. Zw. Leg., wicepr. okr. P. P. W., radny m. Wilna, wicepr. kom. rew. rady m. Wilna, czł. rady nacz. zarz. gł. Zw. Leg. w Warszawie i czł. kom. ew. zarz. główn. F. P. Z. O. O. w Warszawie. Ogł. art. w prasie na temat rozszerzenia uprawnień dla inwalidów w. p. Odzn.: K. N., K. W. 3. Wilno, Kasztanowa 2, m. 25, tel. 17-05.

KOZŁOWSKI LEON. Dr. Prehistor. Polit. * W 1892 w Rembieszycach. Czł. Zw. Młodz. Postęp. Czł. Zw. Walki Cz. Sł. w 1 p. uł. w Leg. Pol. Prac. w P. O. W. Prof. prehist. Uniw. Jana Kaz. od 1921. Poseł na Sejm 1929—1935. 4. 12. 1930 do 20. 3. 1932 min. ref. roln.; 1932—1933 podsekr. stanu w Min. Skarbu; 15. 5. 1934—28. 3. 1935 prez. Rady Min. Senator R. P. 1935—1940. Ogł. m. in.: Groby megalityczne (1921); Starsza epoka kamienna w Polsce (1922); Epoka kamienna na wydmach wsch. części wsch. Wyż. Małopolskiej (1923); Młodsza epoka kamienna w Polsce (1924); Die Steinzeit im Donaugebiet der Kleinpolnischen Höhe, Die ältere Steinzeit in Polen. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W., port. Chrystusa 1, węg. K. Z. 1. Warszawa, al. Szucha 16, m. 8.

KOZŁOWSKI LEON. Ks. Mgr Św. Teol. i fil. * 14. 7. 1887 w Silnie, pow. chojnickiego. S. Bernarda i Anny z Rungów. Uk. gimn. w Międzyrzeczu, studia teol. i fil. w sem. duch. w Pelplinie, wydz. ekonom. i sztuk piękn. Politechn. Gdańsk. Za czasów szk. nal. do org. „Filomatów" w Toruniu. Wyśw. 9. 3. 1913; był wikarym w Boluminku, Gdańsku, w Radowiskach i Złotowie. W 1914 szer. w. niem., od 5. 1917 do końca wojny kapel. Dusz pasterz w obozach koncentr. w Serbii i Macedonii, prow. pertrakt. w sprawie wymiany jeńców w Genewie jako repr. Czerw. Krzyża. W czasie powst. wlkp. org. oddz. wojsk. polskie na Pomorzu, od 1. 1. 1919 sekr. pow. Rady Lud. w Złotowie, kier. akcją werbunk. i przepr.

ochotn. przez granicę. Od 1922 w Toruniu, rektor kościoła św. Jana, nast. w 1923 prob. kość. Najśw. Marii Panny; od 1928 prob. par. św. Jakuba, dziekan toruński i kanonik kapit. katedr. w Pelplinie. Prez. Tow. Młodz. Polsk., prez. „Lutni", czł. zarz. Banku Lud., zał. Zjedn. Zw. Polsk. Robotn., wicepr. Komit. b. Dział. Niep., przew. kom. weryfik. komit. wyk. K. N., wicepr. Okr. Tow. Pom. Polonii Zagr., czł. rady okr. P. C. K., czł. zarz. L. O. P. P. i L. M. i K., czł. Tow. Nauk., czł. Rady Zrzesz. Kult. Oświat. Ogł. liczne art. w prasie. Odzn. O. P. 5. Toruń, Rynek Nowomiejski 6.

KOZŁOWSKI LUDWIK ANTONI. Handl. * 8. 9. 1892 w Warszawie. S. Ludwika Franciszka i Leonii z Szańkowskich. Oż. 1. 6. 1932 z Zofią Zaleską. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1910) i ak. handl. w St. Gallen (1914). Nal. do Zw. Strzel. w St. Gallen. Podcz. w. świat. pełnom. Polsk. Kom. Pom. Sanit. przy w. ros. W 1920 ochotn. w. p. Czł. zarz. sp. akc. Ludwik Spiess i Syn, czł. zarz. sp. akc. Steinhagen i Saenger, r-ca izby handlowo-przemysł. Odzn. M. N. Warszawa, Mochnackiego 29, tel. 8-09-01.

KOZŁOWSKI ROMAN. Dr. fil. Geolog. Podróżnik. * 1. 2. 1889 w Zazamczu, woj. warszawskie. W 1910 uk. wydz. mat.-przyrod. Sorbony. W 1913 prof. geologii w Szkole Górn. w Oruro (Boliwia). 1915—1920 org. i dyr. Szk. Inż. Górn. tamże. 1919—1921 prow. badania geolog. w Andach Boliwii. Od 1. 10. 1924 prof. geologii i paleontologii Wol. Wsz. Pol., od 1. 6. 1927 prof. paleontologii Uniw. J. P. Czł. T. Nauk Warsz., czł. T. N. we Lwowie; czł.-hon. Soc. Geologica del Peru., czł.-hon. Paleontol. Soc. of America. Ogł.: Les Brachiopodes du Carbonifere sup. de Bolivie (Paris 1914); Faune dévonienne de Bolivie (Paris 1923); Boliwia jej możliwości kolonizacyjne (Kwart. Nauk. Inst. Emigr. 1930); wspól. z S. Jaskólskim — Złoża srebrowo-cynowe Oruro w Boliwii (Arch. Miner. Tow. Nauk. Warsz. 1932); wspól. z K. Smulikowskim — Skały magmowe Andów boliwijskich (tamże 1935). Warszawa, Brzozowa 12, m. 25.

KOZŁOWSKI STANISŁAW. Ziemianin. * 30. 3. 1878 w Ochrymowcach, pow. Zbaraż. S. Aleksandra i Zofii z Batów. Uk. szk. śr. w Krakowie i Politechn. Lwowską. Prez. O. T. R. od 1927, czł. zarz. pow. Z. S., Sokoła, czł. zarz. pow. ochotn. str. poż. i prez. miejsc. ochotn. str. poż., czł. wydz. i rady powiat., b. wójt gm. jednost. w Ochrynowcach. Odzn. przez Min. Przem. i Handlu za org. wyst. region. oraz pap. Pro Eccl. et Pont. Ochrymowce, pow. Zbaraż.

KOZŁOWSKI STANISŁAW WŁADYSŁAW. Dr med. Ppłk-lek. * 9. 11. 1886 w Wólce Kłuckiej, pow. kielecki. S. Franciszka i Karoliny z Oparów. Oż. 29. 9. 1921 z Marią Gens. Uk. gimn. w Kielcach, stud. uniw. w Warszawie, Moskwie, Kijowie (uk. 1914), egz. państw. w Moskwie (1918), nostryfik. w Warszawie (1921). Czł. kółek samokszt., prac. w tajnym naucz. Od 1914 sł. w w. ros. Od 5. 4. 1919 w w. p. Ogł.: Gruźlica płuc w obrazie rentgen. (ref. wygł. na pos. sek. Sanit. Tow. W. W.); Spostrzeżenia nad opadnięciem jelit i wpływ tegoż na ich czynność ruchową (ref. wygł. w poznańsk. Tow. Przyj. Nauk.) oraz szereg prac. w Nowin. Lek. Odzn.: K. W., M. N., M. 10-l. O. N.

KOZŁOWSKI WŁADYSŁAW. Public. * 2. 8. 1882 w Piotrkowie Trybun. S. Franciszka i Natalii ze Strumiłłów. Oż. 3. 6. 1906 z Idą Władysławą Schild. Uk. szk. śr. Długolet. prez. Zarz. Centr. Stow. Urz. Skarb. R. P. oraz wicepr. Stow. Urzęd. Państ. Red. mies. Czasop. Skarbowe, współpr. tyg. Rzemiosło. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Marszałkowska 58, tel. 8-90-92.

KOZŁOWSKI-JASTRZĘBIEC CZESŁAW. Literat. * 31. 12. 1894 w Krzemieńcu. S. Michała Kazimierza i Zofii z Zelenayów. Oż. 8. 9. 1926 z Zofią Hulanicką. Uk. gimn. fil. w Kijowie. Czł. Pen-Clubu. Ogł. Petaloj (1912), Gałązka z za płotu (1926), Absolut a względność (1933), Filozofia pedagogii (1932), Błękitna brama (1934), Przyczynek do systematyki języka (1936), Sur la création propre de Dieu (1936), przekł. E. A. Poe — Kruk, Milczenie, Byrona — Beppo, Baudelaire — Moje serce obnażone i Kwiaty grzechu, V. de L'Isle Adam — Ewa przyszłości. Odzn. jugosł. Ś. S 3. Włochy k. Warszawy, Sejmowa 15.

KOZŁOWSKI-SAS TADEUSZ EDMUND JAN. Inż.-arch. * 26. 12. 1898 w Złoczowie. S. Mieczysława i Józefy. Uk. szk. realną; mat. uzysk. we Lwowie (1916), nast. stud. archit. na tamt. polit. (1920—26) oraz za gr. Od 1916 sł. w w. austr.

fr. ros. i rum., 1918—1921 w w. p., ucz. obr. Lwowa, kamp. łotewsk. ranny. Por. rez. Od 1931 prof. Śląsk. Techn. Zakł. Nauk. Czł. Zw. Inż. Arch. na Śląsku; czł. Stow. Naucz. Szk. Zawod., Zw. Obr. Ziem. Zach. Prace: projekt urz. skarb. w Katowicach (14 pięter), „Lwi Gród" w Krynicy, urzędy celne w Szarleju i Wiktorze; komis. pol. w Pawłowie, Piekarach i Pszczynie; Inst. Badań Żywn. i Hig. w Katowicach i in. Odzn.: K. W., M. za W. Katowice, W. Stwosza 9, tel. 3-40-79.

KOZOLUBSKI JULIUSZ MARCIN. Mgr inż. Mjr dypl. * 3. 6. 1897 w Wiener Neustadt. S. Marcina i Franciszki z Jasińskich. Ożen. 26. 10. 1920 ze Stanisławą Smoleń. Uk. gimn. w Drohobyczu (1915), Szk. Wojsk. w Saint-Cyr (1919—20), Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1921—23), wydz. humanist. Uniw. J. Piłsudsk. (1933). W 8. 1914 wst. do Leg. Wsch. Od 15. 10. 1915 sł. w w. austr. na fr. ros. i włosk. Od 1. 11. 1918 w w. p. W 1920 pełn. sł. w Kwaterze Gł. Wodza Nacz. Po wojnie m. in. w Oddz. III Szt. Gł. i Wojsk. Inst. Nauk.-Wyd. Ogł. m. in.: Propaganda wojenna w świetle doświadcz. w. świat. (1928), Dywizja ułanów w osłonie 1831 (1928), Tablice rys. z dziedz takt. (1929), Piechota w obronie Warszawy (1931), Przełom pod Caporetto (1933, tłum. na jęz. ros. i bułg.). Współprac. prasy wojsk. Red. Wiarusa. Odzn.: K. W. 2, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., węg. K. Z. 3.

KOZUBSKI WŁODZIMIERZ. Dr praw. Adw. * 10. 8. 1880 w Bochni. Uk. Uniw. Jagiel. 1903; studia spec. w Wiedniu. Doc. prawa rzymskiego Uniw. Jag. 1922, habilit. na Uniw. J. P. 15. 6. 1934, zast. prof. prawa rzymskiego od 1. 9. 1935. Warszawa, W. Górskiego 6, tel. 2-82-46.

KOZUBSKI ZYGMUNT. Ks. Dr Św. Teol. * 31. 12. 1886 w Sieprawiu, woj. krakowskie. Uk. Uniw. Jana Kaz. i uniw. w Insbrucku (d-rat 1911). Zast. prof. teol. moraln. Uniw. J. P. 27. 10. 1924, prof. nadzw. tego przedm. 1925; dziekan 1926—27 i 1930—31. Warszawa, N. Zjazd 5, tel. 5-35-40.

KOŹLIK-KOSELNIK BOLESŁAW, patrz: KOSELNIK-KOŹLIK.

KOŹLIKOWSKI STEFAN. Przemysł. * 2. 9. 1894 w Płonnem, woj. warszawskie. S. Jana i Weroniki z Pajewskich. Uk. gimn. w Toruniu i wydz. prawno-ekonom. uniw. w Poznaniu. 1914—1918 sł. w w. niem. na fr. ros. i franc., 1919—1920 ochotn. w. p. Od 1921 prac. w przem. cukrown. Od 1930 dyr. i czł. zarz. Zw. Zach. Pol. Przem. Cukrown. Dyr. i czł. zarz. spółki „Cukroport" w Gdyni. Od 1935 radca Izby Przem.-Handl. w Poznaniu. Ogł.: Wiadom. statyst. b. dzielnicy pruskiej (Poznań 1920), Przemysł cukrowniczy zachodniej Polski (Poznań 1921), i art. w prasie gospodcz. Poznań, pl. Wolności 18, tel. 39-53.

KOŹMIŃSKI-PORAJ KAROL. Literat. * 21. 5. 1888 w Różenku, pow. opoczyńskiego. S. Jana i Stefanii z Mianowskich. Wyd. za cz. udział w walce o szkołę polską z V gimn. rząd. w Warszawie, uk. szk. śr. w Piotrkowie Tryb., po czym stud. sztuki piękne oraz hist. cywilizacji i sztuki w Ak. Sztuk Pięk. w Krakowie i w Król. Ak. Sztuki w Monachium. Służył w 1 p. uł. Leg. Pol. Ranny pod Trojanówką na Wołyniu. 7. 7. 1916 dostał się do niewoli ros. Po wybuchu rewolucji org. w gub. woroneskiej Zw. Wojsk. Polaków, nast. uk. Szk. Podch. w Ostrowie Maz., odbył kamp. na Łotwie, Ukrainie, nad Wisłą i nad Niemnem. Po wojnie sł. w Gab. Min. Spraw Wojsk. W 1927 sekr. Marszałka Piłsudskiego, jako prezesa Rady Ministrów, po czym powr. do Gab. Min. Spraw Wojsk. Od 1932 kier. samodz. ref. pras. M. S. Wojsk. W 1933—34 red. nacz. „Polski Zbrojnej", po czym ponownie szef. biura pras. M. S. Wojsk. Ogł.: Z ułanami Beliny 1914—1916 (1928), W niewoli i w Wehrmachcie 1916—1918 (1930); powieści: Rotmistrz Andrzej i Queretaro; studia hist.: Waszyngton (1932), Józef Sułkowski (1935), Kamienie na szaniec (1937), Poezja Legionów (1937) i in. Prac. jako public. przew. w Polsce Zbrojn. od szer. lat preleg. Polsk. Radia. Pis. równ. pod pseud. Macieja Gruszczyńskiego (Gen. dyw. Edward Rydz-Śmigły, 1936). Odzn.: K. N., K. W. 4, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., M. 3 M., fr. Palm. Akad., Gw. Rum. 5, jugosł. Św. Sawy 5, est. K. Czerw. 3, łot. M. za W., M. I. Warszawa, Morszyńska 37.

KOŹMIŃSKI - PORAJ STANISŁAW. Dziennikarz. * 29. 3. 1882 w Rożenku, pow. opoczyński. S. Jana i Stefanii z Mianowskich. Ożen. 13. 11. 1921 z Magdaleną Allix. Uk. szk. real. w Warszawie, nast. stud. na Uniw. Jagiel. W 1915 wst. do 1 pułku uł. Leg. Pol., nast. w latach 1918—26 sł. w w. p. Kpt. w st. sp. Od 1906 pracow. w z. dziennik. z przerwą w okr. wojny; od 1922 współprac. red. Polski Zbr.; 1926—27 red. nacz.; 1928-29 sekr. red. Głosu Prawdy i Gazety Pol. Od 1930 zast. kier. wydz. odczyt. Pol.

Radia. Ogł. szereg broszur i prac. Odzn.: K. N., K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, al. Ujazdowska 22, tel. 9-02-95.

KOŹMIŃSKI-PORAJ XAWERY JAN. Art.-mal. * 19. 2. 1892 w Rożenku, pow. opoczyński. S. Jana i Stefanii z Mianowskich. Uk. Warsz. Szk. Szt. Piękn., dalsze studia w akad. Colarossi i Grande Chaumière w Paryżu. W 1905 ucz. strajku szkoln. 1915—18 ochotn. 1 p. uł. Krech., nast. sł. w lotnictwie. Sekr. zarz. Koła Krechowiaków. Ogł. kilka nowel, koresp. i art. w czasop. Pseud.: Jean de Poray, Lelek, Zygmunt Szron. Ilustr. ok. 70 książek, w czym: Pan Tadeusz, Klub Pickwicka (po franc.). Odzn. M. I. Warszawa, Marszałkowska 1, tel. 8-83-21.

KOŻUCHOWSKI JÓZEF. Prawn. Ekonom. Statyst. * w 1886. Uk. szk. śr. w Warszawie, nast. stud. fil. i hist. na uniw. we Lwowie, ekonomię w Monachium, po wojnie uz. dypl. na wydz. prawnym uniw. w Warszawie. Od 1919 kier. potem nacz. wydz. statyst. strat wojen. w Gł. Urz. Likwid. W 1920 del. do kom. szac. gł. oraz czł. kom. do spraw rozrach. ros. W 1926 dyr. Depart. Org. w Min. Przem. i Handlu, w 1930 podsekr. st. Czł. Gł. Rady Statyst. z ram. Gł. Urz. Likwid., czł. rady Inst. Bad. Kon. Gospod. i Cen, przedst. Min. Przem. i Handlu w międzyminist. kom. dla zagadnień turystyki w Polsce przy Min. Skarbu, czł. del. polskiej w Miesz. Kom. Rozrach. z ram. Min. Spraw Zagr., czł. kom. bad. obrotu towar. z zagr. z ramienia Min. Roln. Nast. dyr. Banku Gosp. Kraj. i kier. Dep. Konsorcjalno-Przemysł. 12. 11. 1935 mian. wicepr. Banku Gosp. Kraj. W 1933 pow. na sędziego sądu kartelowego; czł. Centr. Komit. Oszczędn. R. P. Czł. kurat. Inst. Bałtyckiego, czł. Tow. Prawa Morsk., czł. kom. bud. Muzeum Przem. i Techniki, przewodn. rady Ligi M. i K., przewodn. zarz. Tow. Rozwoju Ziem Wsch. Ogł.: Trzy zagadnienia w ruchu niepodległościowym, Uwagi o Polsce współczesnej, Upadek gabinetu Wł. Grabskiego, Wojna w życiu gospodarczym Polski, Kapitał zagraniczny w przemyśle Polski oraz szereg artyk. z dziedz. ekonom. i społ. Odzn.: O. P. 3, K. N., K. Z. zł. Warszawa, Marszałkowska 153.

KRACH WILHELM. Dr fil. Przyrodn. Pedagog. * 23. 1. 1907 w Nisku, w Małopolsce. S. Józefa i Pauliny z Andresów. Uk. gimn. w Nisku w 1925 i wydz. matem. przyr. uniw. w Poznaniu w 1929. Od 1930 asyst. Zakł. Paleontol. Uniw. Jagiel., a od 1936 naucz. gimn. w Krakowie. Ogł.: Przyczynki do znajomości fauny iłów krakowskich (1929), Niektóre małże i ślimaki kredowe z Kazimierza n. Wisłą i z okolicy (1931), Materiały do fauny chrząszczy wodnych jeziora Kierskiego i wód przyległych (1932), Zmienność gatunku Pectunculus Pilosus (Kraków 1933), Przyczynek do znajomości miocenu Wołynia (1933), Przegrzebki (Pectinidae) Jury brunatnej okolic Krakowa (1934), Materiały do znajomości miocenu Wołynia (1936), Miocen okolic Książa Wielkiego (Kraków 1936). Kraków, Szlak 18.

KRAEUTERKRAFT-KARAFFA ZYGMUNT, patrz: KARAFFA-KRAEUTERKRAFT.

KRAHELSKI ANTONI. Inż.-technolog. * 9. 5. 1892 w Petersburgu. S. Mieczysława i Antoniny z Korczyców. Ożenił 22. 5. 1920 z Haliną Śleszyńską. Uk. Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad). Czł. fr. rewol. P. P. S. Od 1. 3. 1915 sł. w lotn. oddz. wojsk. w Warszawie, w zw. z czym areszt. przez Rosian 8. 6. 1915 i więz. do 22. 5. 1917, nast. prac. w P. O. W. w Rosji do 15. 11. 1918. Po powr. do kraju ochotn. w. p. Inspekt. Min. Op. Społ. Dyr Państw. Monop. Spiryt. Del. zarz. Wspólnego Int. Górn. Hutn. (od 10. 1936). Ogł. art. w wyd. zbior. Na froncie gospod. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 4, łot. 3 Gw. 2, jugosł. Ś.S. 2. Katowice, Zamkowa 17, tel. 3-31-98; Warszawa, Jasna 1, tel. 3-16-12.

KRAJEWSKA-KAWIŃSKA STANISŁAWA, patrz: KAWIŃSKA-KRAJEWSKA.

KRAJEWSKI, patrz: KOC ADAM.

KRAJEWSKI LUDWIK. Pedagog. * 24. 8. 1889 w Jasienicy, pow. Brzozów. S. Ludwika Jana i Franciszki z Migaczewskich. Ożenił 12. 7. 1921 z Marią ze Smagałów. Uk. wydz. filoz. Uniw. J. P. Ucz. obr. Lwowa 1918. 1918 do 1921 w w. p. Prof. gimn. Prez. Zw. Of. Rez., prez. Legii W. P., wicepr. Fed. P. Z. O. O., ref. powiat. wychow. ob. Z. S., czł. zarz. powiatow. Komit. W. F. i P. W., czł. zarz. Z. O. Z. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Jasło, 3 maja 21.

KRAJEWSKI RADOSŁAW WINCENTY ANDRZEJ. Publicysta. Literat. * 4. 2.

1887 w Woli Dębskiej, pow. mławskiego. S. Józefa i Józefy z Piechowskich. Uk. gimn. w Płocku, ak. roln. w Taborze (Czechosłowacja), stud. w Krakowie. Był ref. rybactwa w M. R. i R. R. Czł.-zał. i prez. Słowiańsk. Tow. Sztuki i Kultury i Słow. Tow. Lit., czł. Pen-Clubu, czł. Zw. Zaw. Lit. inicjat. i org. pierw. Wszechpol. Zjazdu Lit. w Warszawie. Ogł. m. in.: Budowanie Cudna (1914), Za jaźnią wielkiej Lechii (1915), Lechia i centaur (1918), Poezje słoneczne (1921); Turniej poetów (1923), Światosłowie. Ku morzu (1924), Księga tygodnia bandery (Bałtyk 1927), Żegluga — The navigation (1927), Flota narodowa (1928), Flota polska (1931). Red. czasop.: Morze, Nowiny, Film, Bałtyk, Fale, Żegluga, Flota Polska, Życie, Wnętrze. Warszawa, Kredytowa 9, tel. 6-16-30.

KRAKOWIECKI ANATOL EUGENIUSZ. Dziennikarz. Literat. * 11. 5. 1901 w Podgórzu. S. Jana i Marii ze Ślaskich. Oż. 3. 2. 1930 z Zofią Mietelską. Uk. prawo na Uniw. Jagiel. Prac. w P. O. W., w 1918 ranny pod Niżankowicami, ucz. kamp. wileńsk., w 1920 na froncie wołyńskim. Red. I. K. C. Ogł. szereg prac lit., m. in.: Spójrz na świat zezem (1929); Lament światów (1933), komedyj, przeróbek z angielskiego: Mąż 300 000 (gr. w Krakowie i Lwowie w 1935), Sezamie otwórz się, Kapitan Brok (1936). Kraków, Wenecja 4-b, tel. 1-22-42.

KRAKOWSKI BRONISŁAW. Działacz społ. * 1884 w Warszawie. Uk. gimn. w Warszawie oraz wyższ. studia techn. Inicjat. i zał. licznych tow. opieki nad dziećmi i młodzieżą oraz org. specj. kursów dla dział. społ. Org. państw. op. społ. w b. Min. Zdrowia Publ. i w min. Opieki Społ. W 1918 kier. wydz. op. nad matką i dzieckiem, nast. kier. Depart. Opieki nad Dziećmi i Młodzieżą. Od 1926 nacz. wydz. op. nad młodz. i dorosłymi, od 1934 nacz. wydz. normatywnego i zast. dyr. Dep. Op. Społ. Czł. hon. Wil. Tow. Przeciwgruźl., Sanat. im. rekt. Brudzińskiego w Busku, fund. Zakł. Opiek.-Wychow. w Liskowie. Red. czasop.: Opieka nad Dzieckiem i nad Matką, Zagadnienia Opieki nad Macierzyństwem, Dziećmi i Młodzieżą. Odzn.: K. N., O. P. 4. Warszawa, Parkowa 39, tel. 8-83-24.

KRAMSZTYK JERZY. Ekonomista. * 4. 8. 1888 w Warszawie. S. dr med. Juliana i Heleny z Fajansów. Uk. Wyższą Szk. Handl. w Berlinie. 1919 do 1922 w Min. P. i H. Sekr. polsk. kom. do spraw G. Śl. przy L. N. w 1922. Od 3. 1931 dyr. spółki „Robur" w Katowicach. Ogł.: Związek gospod. Górnego Śląska z Polską a Niemcami (1921), Rozdział węgla w Europie (1921). Odzn. O. P. 4. Katowice, Rybnicka 1, tel. 3-21-72.

KRASICKI hr. AUGUST KONSTANTY KSAWERY EDMUND ANTONI JAN STANISŁAW IGNACY. Ziemianin. * 19. 4. 1873 w Bachórzcu pow. przemyskiego. S. Ignacego i Elżbiety z Zamoyskich. Oż. 10. 9. 1903 z Izabelą Wodzicką. Uk. uniw. we Fryburgu i wydz. leśny Saskiej Akad. Leśnej w Tharandt. Czł. wydz. r. powiat. w Lesku 1. 1. 1898. W 1914 wst. do Leg. Pol. Czł. Depart. Wojsk. N. K. N. W 1920 adiutant d-cy armii. Rtm. rez. B. prez. Pol. Tow. Leśnicz., b. marszałek powiatu. Ogł.: Dziennik z kampanii ros. 1914—16. Odzn. K. Z. zł. Lesko, woj. lwowskie.

KRASICKI-FREUND MIKOŁAJ, patrz: FREUND-KRASICKI.

KRASIŃSKI hr. EDWARD. Literat. * 28. 5. 1870. S. Józefa i Heleny ze Stadnickich. B. prez. Tow. Opieki nad Zab. Przeszł., czł.-koresp. Tow. Nauk. Warsz., współzał. i prez. zarz. Teatru Polsk., fund. nowej siedziby bibl. i muzeum ord. hr. Krasińskich. Ogł.: Obrazki łowieckie, Gawędy o przedwojennej Warszawie, Trzy przemówienia, O Radziejowicach i ich gościach niektórych. Odzn.: O. P. 3, fr. L. H. 4, kmdr Malt. Warszawa, Okólnik 9.

KRASSOWSKI JAN. Dr fil. Astronom. * 9. 9. 1883 w Smogorzewie, woj. kieleckie. Uk. Uniw. Jagiel. (d-rat 1910), studia specj. w Pułkowie, Nicei i Paryżu. Asyst. obserw. Polit. Lwowsk. 1912—14, wykł. astronomię opisową na Uniw. Warsz. 15. 11. 1915, doc. tymcz. tego przedm. 1. 4. 1919—31. 3. 1921, prof. U. J. P.

KRASZEWSKI WITOLD JÓZEF EUGENIUSZ. Inż.-chemik. * 25. 8. 1874 w Łomży. S. Konstantego i Felicji ze Żmijewskich. Oż. 18. 1. 1902 z Emmą Holz. Uk. gimn. w Dorpacie, uniw. w Zurychu, nast. wydz. chem. polit.

w Karlsruhe. Prof. technologii chem. Uniw. Stef. Batorego. W 1920 sł. ochot. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Tow. Przyr. im. M. Kopernika oddz. w Wilnie, Société de Chimie Industrielle w Paryżu oraz org. społ. i dobrocz. Wilno, Nowogródzka 22, m. 2 oraz Zakł. Chemii Technicznej, Słowackiego 15.

KRAUS ROMAN JÓZEF. Ogrodn. dypl. * 17. 2. 1890 w Tarnowie. S. Franciszka i Katarzyny z Łyczków. Oż. 21. 1. 1920 z Joanną Gołębiowską. Uk. gimn. w Tarnowie w 1910, nast. stud. w wyższ. szk. ogrodn. w Oisgrub, na Morawach, prakt. w Czechosłowacji i Niemczech. W 1920 ochotn. w. p. Po wojnie inspektorem Małop. Tow. Roln. na okr. Siedlce-Stara Wieś, org. i kier. Niższ. Szkoły Roln., od 1924 dyr. Średn. Szk. Ogrodn. w Wilnie, wykł. na studium roln. U. S. B. oraz w Inst. Nauk Handl. i Gosp. tamże. Do 1924 prow. akcję kult.-oświat. wśród młodz. wiejsk. w Małopolsce i na Podlasiu, od 1924 w Wilnie, w ogniskach kolej. Radca Izby Roln. w Wilnie, czł. komit. Op. nad Wsią Wileńską, prez, wiceprez. i czł. zarz. Tow. Ogrodn. w Wilnie, czł. zarz. powiat. Zw. Strzel., czł. zarz. Nauk. Tow. Botanicz., czł. zarz. Zw. Rez., wicepr. zarz. Koła Dyr. Szkół Średn. Wilno, Sołtańska 50, tel. 10-74.

KRAUSHAR TADEUSZ. Kandyd. praw. Adw. * 9. 1876 w Warszawie. S. Aleksandra i Jadwigi z Bersonów. Oż. 2. 1923 z Klementyną Rossignol. Uk. II gimn. filol. w Warszawie, wydz. praw. Uniw. Warsz., stud. na wydz. filozof. uniw. berlińsk. W 1920 sł. w Straży Obyw. Długoletni radca prawny Kur. Warsz. oraz w. in. inst. 1914—30 sekret., nast. wicepr. Pol. Tow. Pom. Of. Wojny do połącz. z Obyw. Kom. Op. Społ., w którym czł. komisji rewiz. Wicepr. Tow. Przyj. Spisza i Orawy, wicepr. Kom. Poż. Narod., od 1929 prez. Tow. Przyj. Saskiej Kępy, Kamionka i Gocławia. Wykł. w Wyższej Szk. Dziennik. w Poznaniu. Ogł. liczne art. z dziedz. ekonom. i prawnej w Kur. Warsz., Gazecie Sąd. i Palestrze. Warszawa, Marsz. Focha 4, tel. 5-30-00.

KRAUS-KELLES bar. JAN KONRAD ELIGARD, patrz: KELLES-KRAUS.

KRAUSS ALFRED. Dr wszechnauk lek. * 25. 2. 1902 we Lwowie. S. Karola i Stefanii z Drzemalików. Oż. 1925 z Lubą Wojłocznik. Uk. gimn. we Lwowie 1918, wydz. lek. Un. Jana Kaz. w 1924. 1918—20 ochotn. w p., ucz. obr. Lwowa. Po uk. stud. asyst. kliniki chirurg. we Lwowie, nast. z-ca dyr. szpit. we Włodzimierzu, dyr. szpitala w Wilejce 1927 do 1935 i w Baranowiczach 1936, ost. dyr. szpit. w Jędrzejowie. Za czasów akad. czł. P. C. K. w Wilejce, działacz B. B. W. R., czł. wszystkich org. społ. Jędrzejowa. Ogł. m. in.: O odczynie Bathela, O dorannym stosowaniu szczepionek, O rzadkim wypadku skrętu poprzecznicy. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Jędrzejów, 3 maja 14.

KRAUZ-KELLES STANISŁAW MACIEJ, patrz: KELLES-KRAUZ.

KRAUZOWA-KELLES Z NYNKOWSKICH MARIA HELENA, patrz: KELLES-KRAUZOWA.

KRAWOWSKI WŁADYSŁAW, patrz: GUMPLOWICZ WŁADYSŁAW.

KRECZMAR JAN BRONISŁAW. Art. dram. * 6. 5. 1908 w Warszawie. S. Jana i Marii z Kawieckich. Uk. gimn. M. Kreczmara w Warszawie i oddz. dram. konserw. muz. w Warszawie, stud. humanist. na Uniw. J. P. Wyst. kolejno w: Wilnie, Poznaniu i Warszawie. Ob. w teatr. T. K. K. T. Ważn. role: Romeo (Poznań), Dolski (Wielki człowiek do małych interesów (Poznań), Franek (Umety, Poznań), Oberon (Sen nocy letniej, Warszawa), Vincencjo (Miarka za miarkę, w Warszawie), Gustaw (Śluby panieńskie, w Poznaniu i Lwowie). Warszawa, Śliska 6, m. 42, tel. 6-98-96.

KREISS HENRYK. Płk * 11. 6. 1890 we Lwowie. Uk. wojsk. szk. real. i Wojsk. Akad. Techn. Of. zawod. w. austr. Dca grupy art. „Zamek" w obr. Lwowa, nast. w szt. grupy oper. gen. Jędrzejewskiego, od 8. 1919 dca dyonu 5 p. a. p., ranny. Po wojnie m. in. z-ca dcy p. a. l. i p. a. g., dca d. a. k., dca p. a. l., kmdt C. W. Art., dca grupy art. Odzn.: V. M. 5, K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

KRESTJANOW ALEKSANDER. Adw. * 27. 4. 1882 w Kownie. S. Mikołaja i Zofii z Czyżykowowów. Oż. 30. 8. 1913 z Natalią Poroszyn. Uk. gimn. w Kownie (1901), nast. wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Radny m. Wilna od 1934. Prez. Tow. Ros. w Wilnie od 1929. Kier. gimn. i szkoły powsz. ros. w Wilnie. Jeden z org. tygodn. wieczorów lit.-art. ros., współkier. sekcji religijno-filozof., kier. kółka poetów, koła badań Rosji współcz. Kier. kuchni lud., przyt. dla dzieci oraz czł. szeregu tow. dobr. i społ. Udział w zjazdach, wygł. odcz. i ref. B. czł. okr. Rady Adwok. wileńsk., przez 1 kad. czł. Nacz. Rady Adwok. w Wilnie, b. prez. adwok. kasy samopom. okręg. wileńsk., czł. adwok. sądu dyscypl. w Wilnie. Wilno, Mickiewicza 35, m. 10.

KREUTZINGER JÓZEF. Płk w st. sp. * 2. 3. 1877 w Poniecu, woj. poznańskie. Uk. szk. real. Od 1895 sł. zawod. w art. niem. Od 1902 w sł. topogr., prac. w Szt. Gen. w Berlinie. W wojnie świat. kier. oddz. pomiarów wojen. na fr. franc. i ros. Od 1918 instr., nast. kier. szk. miern. Polsk. Siły Zbrojn. Nast. w w. p., m. in.: kier. of. kursów miern., kier. robót polow. i szef sekcji topogr. Wojsk. Inst. Geogr. Od 1921 wykl. terenozn. i topogr. w Wyż. Szk. Woj. Od 1926 p. o., nast. szef Wojsk. Inst. Geogr. Od 1932 w st. sp. Ogł. m. in.: Topografia, pomiar i zdjęcie kraju, kartografia, wojskowe znaczenie terenu (1928). Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Nowogrodzka 46 m. 20.

KRIDL MANFRED. Dr fil. Hist. literat. * 11. 10. 1882 we Lwowie. S. Edwarda Oż. 13. 7. 1922 z Haliną Wincentą Meylert. Uk. uniw. J. Kaz. (d-rat 1909), studia spec. we Fryburgu Szw. i Paryżu. Doc. hist. liter. Uniw. J. P. 6. 7. 1921, prof. lit. polsk. Uniw. St. Bat. 1933. Czł. nadzw. Tow. Warsz. Ogł. m. in.: Mickiewicz i Lamennais (1909); A. Mickiewicz w świetle nieznanych pism (1910); Dziennik Malinowskiego; Listy J. Słowackiego (1915); Powieści poetyckie J. Słowackiego. Antagonizm wieszczów (1925); Literatura polska XIX w. (6 t., od 1925); Krytyka i krytycy (1928). Wilno, Zakretowa 17, tel. 2-05.

KROGULECKI JÓZEF BOLESŁAW. Mgr farm. * 9. 3. 1885 w Bolkowie, w Kaliskiem. Oż. z Julią Woch. Uk. szk. śr. w Warszawie oraz wydz. farmac. uniw. tamże. W 1918 ochotn. w. p. Por. rez. Zał. pierwszą w Polsce fabrykę prepar. arseno-benz. Współzał. i wicepr. Zw. Polsk. Przem. Farmaceut. Warszawa, Idzikowskiego 39, tel. 4-11-05.

KROGULSKI WŁADYSŁAW. Mjr dypl. * 21. 2. 1894 w Książnicach k. Bochni. Syn Ludwika i Józefy z Falkowskich. Oż. 1925 z Janiną Oleksińską. Uk. gimn., stud. na wydz. med. Uniw. Jagiel., uk. Wyż. Szk. Woj. (1923). Od 1910 nal. do „Zarzewia", od 1912 do Zw. Strzel. Od 8. 1914 w 2 i 3 p. p. Leg. Polsk. Po Rarańczy intern. w Szeklencze. Od 10. 1918 w w. p., m. in. w Szt. Gł., wykł. Wyż. Szk. Woj., dyr. nauk. Szk. Podchor. w Bydgoszczy, dca baonu, z-ca dcy p. p. Czł. zarz. Koła „Trzeciaków". Ogł. art. w prasie wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum., Gw. Rum. jugosł. O. B.

KROK-PASZKOWSKI HENRYK, patrz: PASZKOWSKI-KROK.

KROKIEWICZ ADAM. Dr fil. Filolog klas. * 11. 2. 1890 w Krakowie. Stud. w Wiedniu i na Uniw. Jagiel. (d-rat 1918). Zast. prof. fil. klas. Kat. Uniw. Lubelsk. 15. 11. 1920—1. 7. 1921, doc. fil. klas. Uniw. Jagiel. 1922, prof. nadzw. fil. klas. Uniw. J. P. 1. 10. 1923, prof. zwycz. 1. 1. 1931. Czł. Tow. Nauk. Warsz. i czł.-kor. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Tytusa Lukrecjusza Karuza — O rzeczywistości ksiąg sześć (1923); O tak zw. indukcji epikurejskiej (1923); Moment satyryczny w komediach Terencjusza i geneza satyry rzymskiej (1925). Warszawa, Brzozowa 10.

KROTOWSKI JAN. Dr med. * 28. 8. 1895 w Starym Gostyniu. S. dra Kazimierza i Tekli z Sobkowskich. Oż. 5. 1. 1926 z dr Marią Wilhelmi. Uk. szk. śr. w Nowym Targu (1913), nast. stud. na wydz. lek. Uniw. Jagiel. i Poznańsk. (uk. 1924). Od 1914 sł. w w. austr. 1918—1921 w w. p. Por.-lek. rez. W 1931 habilit. z chirurgii na wydz. lek. Uniw. Poznańsk. Doc. chir., asyst. kliniki chirurg. tegoż uniw. Czł. Tow. Chir. Polsk., Tow. Chir. i Ortopedów Polski Zach. i Międzyn. Tow. Chirurg. Ogł.: Leczenie gruźlicy sanochryzną w Danii (1925); W sprawie chirurg. leczenia wola z niedoczynnością tarczycy (1927); Guzy zapalne sieci (1928); Leczenie złotem gruźlicy kości i stawów (1929); Badanie sprawności wątroby i znaczenie jego w chirurgii (1930); Examen du metabolisme des hydrater de carbone et ser valeur dans les affections chirurgicales du pancréas (1931); Rozpoznanie i leczenie ostrego schorzenia trzustki w oświetleniu nowych badań (1932); Die Leiberfunktionsprüfung bei chirurgischen Erkränkungen der Gallenwege und der Leber (1933); Encephalopathische Komplikation der

Basedowschen Krankheit (1934). Odzn.: K. W. Poznań, Ogrodowa 18, tel. 59-58.

KRÓL KAZIMIERZ JAN. Pedag. Hist. literat. * 13. 12. 1853 w Częstochowie. S. Franciszka i Władysławy z Biegańskich. Oż. z Zofią Mrozowską († 1920). Nauki pobierał w gimn. w Częstochowie i Piotrkowie Tryb. oraz na wydz. histor.-fil. Uniw. Warsz. Od 1876, z przerwą w 1877-8, naucz. w pr. szk śr., 1880-1886 w rząd. szk. realnej w Wársz., 1885-1892 w semin. duch. Od 1893 wskutek sprawy oświat.-polit. nie wykł. w szk. publ.; uczył w szk. niel. i domach pryw. W 1905 odz. prawa nauczyc. i prac. do 1914—15 w szkoln. pryw. (głównie gimn. gen. P. Chrzanowskiego). W 1915—16 podinspekt. sekcji szk. element. b. wydz. ośw., 1919—1921 nacz. wydz. w Dep. Nauk. Szkolnym M. S. Wojsk., przemian. na oddz. III Szt. Gen. Współprac. i od 1908 współred. Słownika języka polskiego J. Karłowicza, A. Kryńskiego i Wł. Niedźwiedzkiego (1900—1927). 1898 do 1905 stał na czele red. Przegl. Pedagog. 1900—1910 czł. red. Encykl. Wychow. Od 1895 udział w pracy koła oświatowo-wydawn. M. Brzezińskiego i jego Księgarni Polskiej (od 1920 wł. Pol. Macierzy Szkoln.), 1915—1931 kier. jej działu wydawn. Wyd. Słownik naukowy rosyjsko-polski dla uczniów i uczenic (1884); z Janem Nitowskim oprac. podr. Hist. lit. polskiej (1898); z A. Krasnowolskim opr. dla wyd. Toussaint-Langenscheidta w Berlinie metodę języka polsk. dla Niemców (1914). Opracował w wyd. książk.: Cyd (1904), Frytjof (1905), Eneida (1906), Pieśń o Rolandzie, Koronacja Ludwika (1909), Parsywal. Książki naukowe: Krzyżacy w Polsce (1908), Tatarzy a Polska (1919), Jan Paweł Woronicz (1919), Gruzja (1924), Z dziejów ofiarności na cele naukowe (1927), Wskazówki językowe do tekstu wydawnictw urzędowych (1928), Nauka Polska (wyd. Kasy Mianowskiego), Szkoła Jadwigi Sikorskiej w Warszawie (w monogr. zbior.). Szereg przekł. z jęz. niem., franc., ang., chińsk., art. nauk. i publicyst. w różnych czasop. og. i specj. Autor kilku pieśni z muzyką F. Nowowiejskiego. Czł. honor. Tow. Nauczyc. Szk. Śr. i Wyż.; czł. hon. Kasy Lit. w Warszawie. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Klonowa 5.

KRÓL MICHAŁ. Dr praw. * 2. 10. 1900 na Litwie Kowieńskiej. S. Benedykta i Zofii z Hryniewieckich. Uk. gimn. w Rydze, nast. wydz. prawny Uniw. S. B. (1926); studia uzupełn. z zakres. prawa międzynarodowego we Frankfurcie, Genewie, Paryżu i Hadze; 1919 do 1920 ochotn. w. p. Docent prawa międzynar. U. S. B.; pełnom. Banku Gosp. Kraj. oddz. w Wilnie. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie; współorg. Pol. Inst. Prawa Publ.; red. odpw. Wileńsk. Roczn. Prawn. Ogł. m. in.: Odpowiedzialność państw w prawie międzynarodowym (Wilno 1929); Represje i wyższe konieczności w prawie międzynarodowym (Wilno 1930); Stabilizac. koniunktury gospod. a polityka bankowa (Wilno 1930); Zmiany i przekształcenia zwyczajowe konstytucji (Wilno 1931); Wykładnie traktatów międzyn. (Wilno 1933); Pieniądz i kredyt w Z. S. S. R. (Wilno 1934); Prawo międzynarod. w orzecznictwie sądów krajowych (Wilno 1935); Próby kodyfikacji zasad międzyn. odpowiedzialn. państw. (Wilno 1936) — oraz szereg art. w prasie codz. i nauk. z dziedz. prawa międzyn. i polit. Wygł. szereg odczytów i ref. radiow. Uczestn. w zjazdach prawników i ekonomistów. Wilno, Kościuszki 18—a.

KRÓLIKIEWICZ ADAM. Sport. * 9. 12. 1894 we Lwowie. Sł. w Leg. Pol., nast. w w. p. Major kaw. Brał udz. w zawod. konn. grupy olimpijskiej w 1920. W 1924 udz. w VIII Olimpiadzie w Paryżu, gdzie uzysk. med. brąz. (3-e m.). 1923—1933 ucz. zawod. kon. w Nicei, Rzymie, Londynie, Neapolu, Mediolanie, Fontainebleau, Aldershot, New-Yorku, Brukseli, Poznaniu, wielokr. w Warszawie. W 1931 mistrz Polski w skokach przez przeszk., w 1932 mistrz. Polski w szampionacie koni. Ogółem udz. w 32 zawod. międzyn., i 1 olimpiadzie. Pierwszych nagr. międzynar. 24 — ogółem 140 nagr. Ustanowił nierejestr. rekord w skoku na wysokość (210) w Mediolanie w 1926. Ogł.: Od Nicei do Nowego Yorku. Sukcesy jeźdźców polskich na międzynar. konk. hipicznych 1923—1926 (Warszawa 1927), Jeździec i koń w terenie i w skoku (Warszawa 1936), art. w Jeźdźcu i Hodowcy, Przegl. Kawaleryjskim, Polsce Zbr. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. sr. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, Gw. Rum. 5, Kor. Wł. 5.

KRÓLIKOWSKI STEFAN BOLESŁAW FELIKS. Inż.-roln. * 30. 5. 1895 w Grodźcu (woj. kieleckie). S. Stefana i Bolesławy ze Schmidtów. Oż. 31. 1. 1920 z Haliną Chrzanowską. Uk. Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. W 1920 ochotn. w. p. B. dyr. depart. Min. Roln. i Ref. Roln. Dyr. P. Z. P. Zb. — oddział w Poznaniu.

Del. rządu R. P. do międzynar. Inst. Roln. w Rzymie oraz na międzyn. kongr. roln.; czł. Centralnego Komitetu dla Spraw Młodzież. Wiejsk.; b. red. działu roln. Polski Gospod.; b. czł. Gł. Rady Statyst. i Rady Traktat.; b. czł. rady nadz. Państw. Banku Rolnego; b. czł. rady administr. P. F. Z. A. w Chorzowie i Mościcach. Ogł.: Pszenica (monografia gospod.), Agriculture en Pologne oraz szereg art. w Rolnictwie, Gazecie Gospod., Przemyśle i Handlu, Gaz. Roln. Odzn.: O. P. 3, fr. L. H. 3, czechosł. L. B. 3, fr. Mérite Agricole. Warszawa, Marszałkowska 76, tel. 9-66-90.

KRÓLIKOWSKI STEFAN FRANCISZEK. Ekonomista. * 30. 10. 1894. S. Stefana i Aurelii z Choynckich. Ożen. 4. 12. 1924 z Kazimierą Tabaczyńską. Uk. Wyższ. Szk. Handl. w Warszawie w 1917. 1911 do 1915 czł. grupy „Zarzewie". Dyr. Dep. Cel. Min. Skarbu. Prof. S. G. H. i S. N. P. Prac. społ. w I., M. i K., L. O. P. P. oraz w org. sport. mł. głuchon. Ogł. szereg prac ekonomicznych w czasopism. gosp. z zakr. spraw celnych i umów handlowych. Odzn. O. P. 5 i 4, fr. L. H. 4, łot. 3 Gw. 3. Warszawa, Uniwersytecka 6, tel. 9-59-53.

KRUCZKOWSKI LEON. Literat. * 28. 6. 1900 w Krakowie. S. Łukasza i Ludwiki z Boguszów. Ożenił 28. 6. 1925 z Jadwigą Janowską. Uk. wydz. chem. Wyższ. Szk. Przemysł. w Krakowie. 16. 3. 1920 do 14. 5. 1923 sł. w w. p. Ppor. rez. Czł. zarz. oddz. krak. Zw. Zawod. Lit., czł. zarz. gł. Zw. Zaw. Lit. Pol. w Warszawie. Ogł.: Młoty nad światem (1928), Kordian i cham (3 wyd.), Pawie pióra (1935), Człowiek i powszedniość (1936); utw. teatr.: Kordian i cham oraz Bohater naszych czasów. Kraków, Fałata 14 c.

KRUDOWSKI FRANCISZEK. Artysta-mal. * 1. 5. 1860 w Krakowie. S. Franciszka i Rozyny z Horodyńskich. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie, nast. stud. mal. w Akad. Szt. Piękn. w Wiedniu (1875—1880) i w Rzymie (przez 2 lata stypend.). Prace malarskie: Św. Cecylia jako patronka muzyki, Powrót z Golgoty (1880) (nagrodz. „Prix de Rome", nabyty przez rodz. Trepków, legowany dla zamku Wawelskiego), Noli me tangere i Św. Tomasz (1887 i 1888), obrazy w kość. oo. zmartwychwst. w Rzymie, Matka Boska i cykl świętych polskich, Skradzenie ognia przez Prometeusza (1883), Madonna, Chrystus między uczonymi (1881), Złożenie Chrystusa do grobu (1881—1883), Chrystus pocieszyciel (1893), Chrystus w Ogrójcu, Madonna z Dzieciątkiem Jezus (1895), Safo (1896), szkice z hist. oo. zmartwychwstańców dla ks. Grabowskiego (red. kolegium duch. w Rzymie) oraz szer. główek o motywach relig. Otrzymał szereg nagród pien.; med. zł. za kompoz. i med. zł. na wyst. we Lwowie za prace z zakr. relig. Wyst. w kraju i za gr. Kraków, Sobieskiego 3.

KRUPIŃSKI WIKTOR ADAM. Muzyk. Kompoz. * 24. 12. 1884. S. Karola i Józefy. Uk. konserwat. w Warszawie. Uczeń Z. Noskowskiego i Ant. Sygietyńskiego. Autor szeregu pieśni, piosenek oraz ilustr. muz., m. in.: Zielona łąka (do słów E. Słońskiego), Barkarolla, Nie płacz dziewczyno, Już idzie maj, Ojcze Nasz, Zdrowaś Maria, muzyka do Chmur Arystofanesa; operet.: Zwariowane podwórko, Kiedyż to się skończy, Madame tristesse, Za parawanem, Aeroplan, Kastaniety (do słów J. Relidzyńskiego), Laleczka, Wróbelki, Wciąż na jej oczach ręce mam, Po kieliszku, Daremnie prosisz, Tęsknota. Warszawa, Długa 8 a, tel. 11-93-93.

KRUSZEWSKI JAN. Gen. bryg. * 18. 6. 1888 w Aleksandrowie, pow. ciechanowski. Uk. gimn. w Płocku (1907), stud. medyc. na uniw. w Krakowie do 1911, nast. w Genewie do 1914. 1911 do 1914 czł. Związku Strzel. w Genewie. Od 1914 w 1 p. p. Leg. Polsk. 1917—1918 intern. w Beniaminowie, następ. w Polsk. Sile Zbrojn. i w w. p. W 1920 d-ca 1 p. p. Leg. Uk. kursy dla wyższ. dowódców w kraju i zagran. Po wojnie m. in. dca piech. dyw., dyw. piech., K. O. P. Gen. bryg. od 1921. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, łot. Lcpl. 3, łot. M. za W.

KRUSZKA WACŁAW. Ks. Pisarz i działacz emigracyjny. * 1868 w Słabomierzu,

woj. poznańskie. Wykł. polonistykę w szk. śr. w Milwaukee. W 1903 del. wychodztwa do Rzymu w sprawie biskupstwa polskiego. Ogł. m. in.: Historia polska w Ameryce, początek wzrost i rozwój dziejowy osad polskich w Północnej Ameryce (Milwaukee 1905—1908, 13 t.); Neapol, Wezuwiusz i Pompeja, wrażenia z podróży (1898); Anarchizm. (1923), W. Becher str. Milwaukee Wis. U. S. A.

KRUSZYŃSKI JÓZEF. Ks. Dr Św. Teol. * 18. 3. 1877 w Poraju, pow. piotrkowskiego. S. Franciszka i Konstancji z Domańskich. Uk. gimn. w Piotrkowie, nast. semin. duch. we Włocławku i Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1903). Święc. kapł. w 1903. Bad. nauk. w British Museum w Londynie i w uniw. św. Józefa w Beyruth. Odbył szereg podróży nauk. po Wschodzie (Syria, Palestyna, Egipt); w 1911 śladami św. Pawła — Bałkany i Azja Mn. Prałat domowy Jego Św.; protonot. apostolski; kan. katedry włocł. Prof. semin. pisma św. we Włocławku 1904-23, nast. Katol. Uniw. Lubelsk. 1925—33 rektor tegoż uniw. Red. Słowa Kujawskiego we Włocławku (1920—23). Czł. Tow. Orientalistycz. we Lwowie. Ogł.: Wykład Ewang. pg. św. Marka (1906); Wstęp ogólny do pisma św. (Włocławek 1915); Wstęp szerszy do Nowego Testamentu (Włocławek 1917); Żydzi a świat chrześcijański (1924); Porównanie historij religii (Poznań 1925); Pismo święte — Stary Testament (Poznań 1926—7); Proroctwa Jeremiasza; Lamentacje; Księga Barucha (Lublin 1935); Księga psalmów (przekł. z hebr., Lublin 1936); Pięcioksiąg Mojżeszowy (przekł. z hebr., Lublin 1937) oraz szereg drobn. prac. i art. Lublin, Uniwersytet.

KRUSZYŃSKI TADEUSZ. Ks. Dr Św. Teol. Hist. szt. * 1. 3. 1884 w Dublanach. S. Stanisława i Eugenii ze Szczerbickich. Uk. gimn. w Krakowie (1893), nast. wydz. teol. Uniw. Jagiel. w 1897, uniw. „Sapienza" w Rzymie (1912—13), studia uzup. na uniw. w Charkowie (1915—18). Kpl. Druż. Sokolich w Wieliczce 1912—14. W 1918—1921 sł. w w. p. St. kpl. (mjr) rez. Od 1910 wykład. w gimn., od 1919 na Uniw. Jagiel. Konserwator Książ. Kurii Metropolit. w Krakowie, kust. i zarz. Muz. Metropolit., czł. kom. hist. szt. Pol. Ak. Um., czł. woj. rady konserwatorsk. Ogł. m. in.: Stary Gdańsk i historia jego sztuki (1912), Dzieje sztuki starochrześc. (1914), Wewnętrzne urządzenie bazylik (1914, w 6 zesz.), Sztuka i przemysł. art. w Gdańsku (1927), Złoty okres sztuki sycylijskiej, Ornamentyka medali i monet polskich z okresu Odrodzenia i Baroku, Średniowieczne francuskie rzeźby z kości słoniowej, Francuska skrzynka z kości słoniowej z p. poł. XIV w. w skarbcu katedry wawelskiej i podobne zabytki w Krakowie (1937). Stały współpr. Czasu, I. K. C., Polski Zbr. Odzn.: K. Z. zł., węg. K. Z. 3, Kor. Włoch 3, łot. 3 Gw. 3, pap. Pro Eccl. et Pontifice, med. sr. Dante Alighieri. Kraków, Piłsudskiego 32.

KRYCHOWSKI TADEUSZ. Prawnik. * 6. 10. 1892 w pow. puławskim. S. Karola i Wandy ze Stebelskich. Uk. szk. śr. w Orenburgu oraz wydz. prawny uniw. w Moskwie. W Rosji prac. w polskich org. społ. Po odzyskan. niepodl. Polski wstąpił do sądownictwa, przech. kolej. wszystkie stopnie prokuratorskie do prok. Sądu Najw. włączn. W 1931 mian. kier. nadzoru prokurat. przy Min. Sprawiedliwości, nast. był dyr. Depart. Karn. tego Min., skąd przeszedł do Min. Spraw Wewn. na stan. podsekr. stanu. Od 1935 ponownie jako dyr. Depart. Karn. Min. Sprawiedl. Odzn.: O. P. 4 i 3, M. N., M. 10-l. O. N. Warszawa, Min. Sprawiedl.

KRYCZYŃSKI NAJMAN-MIRZA LEON. Prawnik. * 25. 9. 1887 w Wilnie. S. Konstantego i Marii z Achmatowiczów. Stud. na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Ppor. rez. B. sędzia Sądu Okr. w Wilnie, wicepr. Sądu Okr. w Gdyni. Czł. Pol. Tow. Orient. Kilkakr. del. Tatarów polskich na Krym. W 1929 zał. i kustosz Muzeum Tatarsk. w Wilnie, od 1931 kustosz Tatarsk. Arch. Narod. w Wilnie. Od 1932 zał. i red. Rocznika Tatarskiego. Ogł. m. in.: Mater. bibliogr. do hist. Tatarów Polski, Litwy, Białorusi i Ukrainy (ros., Petersburg 1917); Szkice polityki ros. na kresach (ros., 2 t., Baku 1919—1920); Generał Sulkiewicz (1931); O rzemieślnikach tatarskich w Polsce (1931); Tatarzy litewscy w wojsku polskim w powstaniu 1831 (Rocz. Tatar. 1932); Czarny Michał (Aleks. Sulkiewicz, 1867—1916), wierny żołnierz Marszałka Piłsudskiego (Wilno 1932); Pod słońcem Marokka (Wilno 1934); Bibliogr. do hist. Tatarów Polskich (Zamość 1935). Tatarzy polscy a wschód muzułmański (1935). Odzn.:

K. Z. zł., M. 10-l. O. N., Wawrz. Akad. zł., marok. Ouissam Alaoite. Gdynia, Świętojańska 44 m. 33.

KRYCZYŃSKI NAJMAN-MIRZA OLGIERD. Prawnik. * 22. 10. 1884 w Wilnie. W 1908 uk. wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1917 red. na Podolu Wolny Głos. W 1918 org. sądownictwo na Krymie, jako współpr. gen. Sulkiewicza. 1919—1920 wicemin. w rządzie rzpl. Azerbejdżańskiej. Od 1928 prezes Rady Centr. Zw. Kult.-Oświat. Tatarów R. P. Od 1932 prok. Sądu Najw. Od 1933 prezes gm. muzułm. m. st. Warszawy. Od 1903 podróż. po Europie i Wschodzie. W 1925 czł. Pol. Del. na Międzyn. Kongr. Geogr. w Kairze. Ogł.: Ruch nacjonalistyczny a Tatarzy Litewscy (Wilno 1932). Odzn. egip. o. Nilu 4. Warszawa, Koszykowa 5 m. 25.

KRYGOWSKI ZDZISŁAW JAN ANTONI. Dr fil. Matemat. * 22. 12. 1872 we Lwowie. S. Antoniego i Henryki z Maciulskich. Ożen. 31. 8. 1913 z Rozalią New. Uk. gim. w 1890, drat fil. uz. na Uniw. Jagiel. w 1895, w tymże r. zł. egz. nauczyc., stud. na uniw. w Berlinie i Paryżu. 1898 do 1908 wykł. w szkołach średnich. Doc. Polit. Lwowsk. 1901 do 1908. W 1908 objął katedrę matemat. tejże politechniki, na której pozost. do 1919, będąc dziekan. i rektor. w r. ak. 1917—18. W 1919 przeszedł do Uniw. Poznańsk., gdzie w l. 1920—21 i 1933—35 był prorektorem. W l. 1919—20 prez. Tow. Polsko-Franc. w Poznaniu. Kurator koła matem.-fiz. stud. Uniw. Pozn., kur. tow. akad. „Liga", prez. Polsk. Tow. Matemat. i prez. Tow. Matem. Polskich w Poznaniu. Ogł. szereg prac w Pracach Matem.-Fizyczn. i Wiad. Matemat. w Warszawie oraz w Comptes Rendus de l'Académie des Sciences de Paris i w Bulletin de la Société Mathématique de France. Odzn.: O. P. 3. fr. Palm. Ośw. Publ. (1924). Poznań, Marszałka Focha 54.

KRYNKOWSKI WACŁAW TEODOR. Inż. bud. * 11. 6. 1887 w Żmerynce, na Podolu. S. Edwarda i Zofii z Pożarskich. Ożen. 24. 8. 1910 z Felicją Wiśniewską. Uk. gimn. klas. i wydz. inż.-bud. polit. w Kijowie. Inspektor budowl. m. st. Warszawy. Czł. Stow. Techn. Autor szeregu proj. bud. użyt. publ. i prywat. Przepr. restaurację b. pałacu Paca przy ul. Miodowej w Warszawie. Warszawa, Filtrowa 56 m. 9, tel. 8-61-04.

KRYŃSKI LEON PAWEŁ WAWRZYNIEC. Dr med. * 20 2. 1866 w Warszawie. S. Kaliksta i Józefy z Czerniawskich. Uk. VI gimn. filolog. w Warszawie, nast. wydz. lek. uniw. tamże (1889) i wydział lek. Uniwersyt. Jagiel. (1891). Prof. Uniw. Jagiel. (1896) i Uniw. Warszawsk. (1915). 1920 do 21 ochotn. w. p. ppłk-lek. Czł. wielu tow. nauk. w kr. i za gr.; czł.-zał. (1907) i długoletni wicepr. Tow. Nauk. Warsz.; prez. Tow. Chir. Pol.; szef sanit. Polsk. Tow. Czerw. Krz. Ogł. 110 prac nauk. z dziedz. chirurgii i patol. w jęz.: polsk., franc., ros. i niem. Odzn.: fr. L. H. 5 i 4, jugosł. Ś. S. 3. Warszawa, Smolna 15, tel. 5-85-55.

KRZEMIENIEWSKI-EWERT HILARY patrz: EWERT-KRZEMIENIEWSKI.

KRZEMIEŃ ADAM JÓZEF. Art.-rzeźb. * 16. 3. 1902 we Lwowie. S. Ludwika i Walerii z Rossowskich. Ożen. 27. 12. 1927 z Marią Łańcucką. Uk. gimn. w Brześciu n. Bugiem. Wydz. sztuk pięk. Uniw. S. B., stud. w szkole górn. w Borysławiu. Kmdt hufca harc., który walczył o Borysław w 1918. Od 1919 ochotn. w. p. Z ram. Min. Kom. zorg. Zw. Prop. Turyst. w Wilnie. Dyr. tego Zw. i kier. pol. biura podróży „Orbis". B. asyst. wydz. sztuk pięk. Uniw. S. B. Wyk. m. in. popiersia marsz. J. Piłsudskiego, zakup. przez P. K. O. w Warszawie i przez kurat. okr. szk. wileńsk. oraz rzeźbę: Hoene-Wroński, ofiar. Inst. Mesjanist. w Warszawie. Wilno, Mickiewicza 15 m. 15.

KRZEMIEŃSKI JAKUB MARIAN. Dr praw. Gen. bryg. rez. * 16. 6. 1882 w Czerlanach, pow. Gródek Jagiel. Po uk. gimn. we Lwowie w 1900 i wydz. praw. na Uniw. Jana Kaz. pośw. się zawod. adwok. (egz. 1911). 1. 9. 1914 wst. do Leg. Pol. W 8. 1917 zwoln. w st. por.-aud. w zw. z kryz. przysięg. Powoł. do w. austr. Od 11. 8. do 1. 9. 1917 sł. w sądzie kmdy obw. w Piotrkowie, po czym od 9. 1917 do 2.

1918 w Pol. Korp. Posiłk., po rozwiąz. tegoż intern. w Przemyślu. W w. p. od 11. 1918 kolejno: Kier. sądu pol. i ref. prawny dow. w. p. na Gal. Wsch., szef sekcji sąd.-prawn. Nacz. Dow., zast. szefa dep. VI. wojsk. prawn. M. S. Wojsk. i nacz. prok. wojsk., później oddz. VI szt. M. S. Wojsk. i doradca prawn. w spr. wojsk. Nacz. Państwa i Wodza Nacz., oraz Min. Spraw Wojsk., szef wydz. prawn. w Szef. Admin. Armii, sędzia Najw. Sądu Wojsk., wiceprezes Najw. Sądu Wojsk., prezes Najw. Sądu Wojsk., przenies. w st. niecz. Od 10. 1930 prez. Najw. Izby Kontr. Państwa. Odzn.: O. P. 3 i 1, K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4. Warszawa, al. Wojska Polskiego 10, tel. 11-87-67.

KRZEPKOWSKI MIECZYSŁAW JULIAN. Dziennikarz. Literat * 16. 2. 1900 w Kamiennej (pow. konecki). S. Mateusza i Emilii z Morawskich. Uk. gimn. w Radomiu, studl. na Uniw. Warsz. med. i prawo (1920—23) i w Wyż. Szk. Dziennik. (1914). Jako uczeń gimn. w Radomiu nal. do org. niepodl., ucz. rozbr. Austriaków; w 1920 ochotn. w. p. Red. Dzień Dobry. B. red. Płomyka i Ostatn. Wiadom. Ogł. szereg książek dla dzieci. Odzn. M. N. Warszawa, Sienna 29. Tel. 5-06-65.

KRZESIŃSKI ANDRZEJ. Ks. Dr fil. * 20. 11. 1884 w Niepołomicach, woj. krakowskie. Studia w Lipsku, Berlinie, Rzymie, Paryżu i Londynie. Doc. fil. chrz. Uniw. Jagiel. od 1924. Wykł. Uniw. J. P. 1. 1. 1925—31. 12. 1927, zast. prof. 1. 1. —30. 9. 1928. Odbywał podróże naukowe do krajów europejskich, St. Zjedn., Japonii, Chin, Indyj. Ogł. m. in. Rzeczywistość, poznanie i prawda w dziejach filozofii (Kraków 1923); Jak należy rozumieć filozofię fikcyj Vaitingera (Kraków 1924); W obronie świata transcendentalnego (Poznań 1927); Niezwykłe dzieje Teresy Neumann z Konnersreuth (Warszawa 1927); Pozytywizm i modernizm a polskie duchowieństwo (Warszawa 1928); Une nouvelle philosophie de l'immanence (Paris 1931); Kultura nowoczesna i jej tragizm (Warszawa-Kraków 1934); Współczesna niewiara (Poznań 1935). Kraków, Uniwersytet.

KRZESZKIEWICZ STANISŁAW. Ks. Licenc. fil. * 11. 10. 1868 we Wronkach. S. Pawła i Seweryny z Wiśniewskich. Uk. gimn. w Krotoszynie, stud. teolog. i fil. na uniw. gregoriańskim w Rzymie oraz w Bonn, Poznaniu i Gnieźnie. Wicedyr. i wykł. w sem. duch. w Gnieźnie, W 1922 kanonik metropolit. w Gnieźnie, w 1930 infułat, w r. 1933 dziekan kurii metropolit. w Gnieźnie. Od 1914 tjn. szamb. Jego Świątobl. Ogł. szereg art. w prasie katol. oraz większe prace: Działalność społ. św. Franciszka z Assyżu (1912), Ojciec św. Pius X i jego następca Benedykt XV (1914); Szlakiem Boskiej Komedii (1921); Metodyka nauki religii. Wykł. z dziedz. dantejskiej w Poznaniu, Gnieźnie, Inowrocławiu, Bydgoszczy i Paryżu. Gniezno, Poznańska 5.

KRZEWIŃSKI-MASZYŃSKI JULIAN PIOTR, patrz: MASZYŃSKI-KRZEWIŃSKI.

KRZEWSKI-LILIENFELD KAROL. Literat. * 22. 2. 1893 w Lublinie. Uk. gimn., stud. hist. lit. pol. na wydz. filoz. Uniw. Jagiel. W czasie stud. prac. w Zw. Strzel. Od 1914 z ram. Zw. Strzel. prac. w Lublinie i Warszawie, w 10. 1914 wst. do P. O. W., a w 1915 wraz z baonem warsz. do 1 p. p. L. P. W 1916 odkomend. do P. O. W. 1918—1933 sł. w w. p. Mjr. dypl. w st. sp. Od 1933 przewodn. gł. rady progr. Pol. Radia. Ogł. m. in: Kapral Szczapa oraz art. i krytyki literackie, art. wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. W. L. Śr., jugosł. O. B. 5, Kor. Rum. 4. Warszawa, Czerwonego Krzyża 23-25.

KRZYMIŃSKI JÓZEF. Dr med. Działacz społ. * 1. 3. 1858 w Kalejach, pow. Śrem. S. Ignacego i Józefy ze Stojanowskich. Ożenił się 8. 2. 1887 z Anną Kempińską. Uk. gimn. w Lesznie. Stud. med. w Gryfii i Berlinie, uk. tamże w 1885. Emer. prezyd. Inowrocławia. B. poseł do parlam. niem. Zał. Sokoła na ter. Niemiec. Czł. Tow. Tom. Zana. Przew. pow. rady lud. w Inowrocławiu Czł. Tow. Przemysł. Przewodn. rady nadz. Banku Sp. Zarobk. w Poznaniu. Prac. w org. społ.-filantr. Odzn. O. P. 4. Inowrocław, Poznańska 23, tel. 394.

KRZYSZKOWSKI JAN. Art.-mal. Pedagog. * 8. 12. 1893 w Krakowie. S. Jana i Marii z Gączarskich. Oż. w 1921 z Marią Krzyszkowską. Uk. gimn. w Wadowicach (1913), nast. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie (1920). Prof. gimn. w Myślenicach. W 1912—13 czł. harc., prac. niepodl. Od 16. 8. 1914 sł. w Leg. Pol. do bitwy kaniowskiej, nast. w niewoli niem. Po zwoln. sł. w w. p. do 1919, poczym wykład. w III gimnaz. w Krakowie. Od r. 1926 naucz. gimn. w Myślenicach. Wyk. pejzaże i portrety (wyst. w Krakowie i Lwowie). Wicepr. Zw. Leg., czł. szeregu org. społ. Odzn.: K. N., M. 10-l. O. N. Myślenice, Sobieskiego 5.

KRZYSZKOWSKI JÓZEF. Ks. T. J. * 19. 3. 1889 w Lipnicy Dolnej (woj. krakowskie). S. Jana i Marii ze Stochelów. Uk. gimn., nast. stud. fil. i teolog. na wydz fil. U. J. W zakonie od 29. 11. 1904, św. kapł. otrz. 4. 11. 1917. Red. mies. Misje Katol. (od 1919). Ogł. Przez pola misyjne, Polska misja w Rodezji, Akcja misyjna w krajach misyjnych, Współczesne misje Towarzystwa Jezusowego, Tajemniczy znak, oraz szereg artyk. w Misjach Katol., Gazecie Kościelnej, Przegl. Powsz., Głosie, Polsk. Słown. Biograf. Warszawa 12, Rakowiecka 61, tel. 8-57-87.

KRZYWICKA IRENA. Literatka * 28. 5. 1903. C. Stanisława i Felicji. Uk. gimn. A. Wereckiej w Warszawie i wydz. fil. Uniw. Warsz. Ogł. pow.: Pierwsza krew, Walka z miłością, Zwycięska samotność; eseye: Sekret kobiety, Co odpowiadać dorosłym na drażliwe pytania, Sąd idzie; now. i artyk. w czasop.; rec. teatr. w Expr. Por., Skamandrze, Wiad. Lit. i Epoce. Warszawa, Fredry 10, tel. 3-45-33.

KRZYWICKI LUDWIK. Ekonomista. Antropolog. Etnolog. Etnograf. Socjolog. * 21. 8. 1859 w Płocku. S. Tadeusza Konstantego i Zofii Kanoll. Stud. na wydz. fizyko-matem. Uniw. Warsz. (uk. 1886 z dypl. I st.), nast. w Lipsku, Zurychu i Paryżu. 1889—1906 prof. tjn. wyższ. kurs. w Warszawie; od 1907 Wolnej Wszech. Pol. Współorg. Gł. Urz. Statyst. i zast. dyr. w l. 1918—1921. Od 1921 prof. hist. ustr. społ. na Uniw. Warsz. i prof. socjologii w W. S. H. w Warszawie. Od 1928 czł.-koresp. Pol. Ak. Um., Czł. T. Nauk. Warsz. Ogł. m. in.: Kurpie (Bibl. Warsz. 1892); Ludy, zarys antropologii etnicznej (Warszawa 1893); Za Atlantykiem (Warszawa 1895); Kurs systematyczny antropologii (1897—1902); Rasy psychiczne (1902), Kwestia rolna (1903); Żmudź starożytna (1906); Ustroje społeczno-gospodarcze w okresie dzikości i barbarzyństwa (1914); Studia socjologiczne (1924); Takiemi będą drogi nasze (wyd. II, 1928); Służba społeczna (1928). Bibliogr. prac jego ogł. w 1924. Warszawa, Langiewicza 25, tel. 8-50-30.

KRZYWIEC BENEDYKT ANDRZEJ (OSTOJA ANDRZEJ). Mgr praw. * 29. 4. 1901 w Berlinie. Uk. wydz. prawny Uniw. St. Batorego. W 1918 jeden z zał. Harc. pol. w Mandżurii. Drużynowy druż. harc. w Charbinie i Władywostoku. W 1921 uczest. 3-go powst. górnośl. Czł. zarz. gł. L. M. K., bada sprawy morskie i propag. mar. handl. Ogł. m. in.: Jak należy traktować w Polsce sprawę marynarki wojennej (Wilno 1929); Sprawa obrony morskiej w Polsce w przeszłości i obecnie (Warszawa 1931); Rola marynarki wojennej niemieckiej w zdobyczach kolonialnych (Przegl. Morsk. 1933); Podstawy polityki wojenno-morskiej państwa polskiego (Warszawa 1934). Odzn.: K. N., K. Z. sr. Warszawa, Chocimska 35, m. 37.

KRZYWOSZEWSKI STEFAN. Literat. Dziennikarz. * w 1866 w Snochowicach, woj. kieleckie. S. Władysława i Stefanii. Oż. z Izabelą Baroffio-Bruni. Uk. wyż. szk. handl. im. L. Kronenberga w Warszawie, wyż. inst. handl. w Antwerpii. Stud. liter.-dziennik. w Paryżu, Berlinie i Wiedniu (10 lat). Zał. i red. nacz. „Świata" (od 1906), red. Kur. Polsk. (1915—20), prez. Zw. Autorów Dramat. Polsk. (od 1919) i czł. zarz. Zw. Polsk. Wyd. Dzien. i Czasop. (od 1929). Dyr. teatrów warszawskich. Ogł. m. in.: Zmierzch; Piękna ogrodnicza; Pani Jula (pow. 1902); Rusałka (nowele, 1904); sztuki teatr.: Małe dusze (1903); Edukacja Bronki (1906); Kolombina (1919); Historia z nieprawdziwego zdarzenia (1923); Przywódca, Aktorki, Diabeł i karczmarka; Walka (1927); Panienka z dancingu (1929); Noc sylwestrowa (1931). Odzn.: fr. L. H., Kor. Rum., jugosł. S. S. Warszawa, Smolna 25, tel. 6-68-75.

KRZYŻANOWSKA MICHALINA. Art.-mal. * 1. 9. 1889 w Warszawie. C. Franciszka i Marii z Andrzeykowiczów. Uk.

warsz. Szk. Szt. Pięk. (1911), nast. stud. w Paryżu (1912). Pejzaże jej z Wołynia i Nowogródka znaj. się w zbiorach państw. oraz w Tow. Zach. Sztuk Pięknych w Warszawie. Z in. prac: Wisła, Port w Oksywiu, Jeziora pomorskie. Odzn. K. Z. zł. (1934). Warszawa, Koszykowa 24, tel. 8-75-64.

KRZYŻANOWSKI ADAM. Dr praw. Ekonomista *19. 1. 1873. S. Stanisława i Marii z von Heugel. Oż. z Zofią Beringer. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. Studia uzupełn. w Berlinie i Lipsku. Prac. w prok. skarbu w Krakowie. Sekr. Tow. Roln. Prof. kursów A. Baranieckiego. Prof. Ak. Handl. Poseł na Sejm 1928—31. Delegat R. P. do New-Yorku, celem zawarcia pożyczki stabilizacyjnej. Prezes T-wa Ekonomicznego. Czł. Pol. Ak. Um. Prezes kom. podatk. przy Min. Skarbu. Prof. zwycz. ekon. polit. i skarb. Uniw. Jagiel., w 1933 i 1935 prorektor. Ogł.: Studia agrarne (1900); Socjalizm a prawo natury (1911); Tow. i Stow. Rolnicze (1911); Pieniądz (1911); Zasady ekonomii (1919 — 1920); Założenie ekonomiki (Kraków 1920); Nauka o pieniądzu i kredycie (1920); Drożyzna (1920), Nauka skarbowości (Poznań 1923); Pauperyzacja Polski współczesnej (1926); Polityka i gospodarka (1931); Moralność współczesna (Kraków 1935); Dolar i złoty (Kraków 1936). Kraków, Łobzowska 14, m. 3.

KRZYŻANOWSKI BRONISŁAW. Adw. * 21. 11. 1876 w Abelach, pow. jezioroski na Litwie. S. Kajetana i Michaliny z Konopackich. Oż. 12. 1. 1905 z Marią Wojtkiewicz. Uk. gimn. w Wilnie, wydz. prawny uniw. w Moskwie i Krakowie. Za czasów szk. i akad. czł. Koła Polsk. w Moskwie i P. P. S. Podczas okup. niem. prac. w komit. obyw. w Wilnie, przez który był wysł. do Berlina celem poroz. z fund. Rockefellera. Deleg. do Paryża celem porozum. z Komit. Narod. w sprawie niedopuszczenia wyjścia wojsk okup. przed przyjściem wojsk polskich; poseł i wicemarsz. sejmu wileńskiego; do 1928 kilkakr. zasiadał w Sejmie i Senacie R. P. z ram. „Piasta". Kilkakr. czł. rady adwok. w Wilnie; powt. dziekan tejże rady. Czł. Wil. Tow. Prawn. im. Daniłowicza i czł. Zw. Adwok. Polskich. Czł. Kl. Pracy (1925). Ogł. liczne art. w prasie codz. wil. i Kur. Por. (Warsz.) z dziedz. prawn.-społ. Wygł. odczyty z dziedz. prawn.-gosp. Odzn. K. Z. W. L. Środk. Wilno, J. Jasińskiego 6, m. 3, tel. 5-55.

KRZYŻANOWSKI JULIAN, Dr filozofii. * 4. 7. 1892 w Stojańcach, woj. lwowskie. Uk. Uniw. Jagiel. (drat 1921). Zast. prof. hist. jęz. polsk. i lit. polsk. Kat. Uniw. Lubelsk. 1. 10. 1925—30. 6. 1926, doc. hist. lit. polsk. w Kings College, Londyn, 1927—1930, prof. zwycz. lit. słowiańsk. uniw. w Rydze 1. 6. 1930, prof. nadzw. hist. lit. polsk. Uniw. J. P. 1. 8. 1934. Czł.-kor. Polsk. Ak. Um., czł. Tow. Nauk. Warsz.

KRZYŻANOWSKI KAZIMIERZ. Przemysł. * 15. 7. 1877 we Lwowie. S. Kazimierza i Franciszki ze Smutnych. Oż. w 1910 z Michaliną Warchałowską. Uk. gimn. oo. bernard. we Lwowie, Wyższ. Szk. Tkack. w Zurichu. Dyr. i właśc. f. „Wilamowice". Zajm. kier. stanowisko w przem. tkackim w Rumunii, Siedmiogrodzie i Krakowie. W 1914 sł. w w. niem. Prez. oddz. Wilamowice Zw. Strz. Wicepr. Zw. Fabrykantów. Ogł.: Technologia wiązań tkanin, wiele art. z dz. tkactwa. Bielsko, Żeromskiego 2.

KRZYŻANOWSKI KAZIMIERZ. Inż.-arch. * 23. 12. 1886 w Mitawie. S. Kaspra i Stefanii z Korybut-Daszkiewiczow. Oż. 4. 10. 1922 z Zofią Skowrońską. Uk. gimn. w Pernawie, w Estonii, Technische Hochschule w Karlsruhe, wydz. arch. polit. ryskiej. Filister Arkonii. Kier. przeds. budowl. w Gdyni. Prez. Zw. Fabryk. i Przemysł. w Gdyni, radca Izby Przem.-Handl. Zbud.: Zakład Ubezp. Społ. w Gdyni, gmach Żeglugi Państwowej tamże, gmach firmy „Paged", 11 bud. firmy „Polskarób", magaz. firmy „Cukroport", Warsz. Tow. Transport., firmy „Warta", szpit. Sióstr Miłosierdzia i parowozownię. Gdynia, Korzeniowskiego 12a, tel. 18-55.

KRZYŻANOWSKI WITOLD ZENON. Dr praw. Ekonom. * 13. 12 1897 w Krakowie. S. Stanisława i Wandy z Korytowskich. Oż. 14. 4. 1928 z Alicją Wentkowską. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie, nast. odbył studia handl. oraz uk. Uniw. Jagiel. (drat 1922). Stud. również w Yale University U. S. A. Sł. w Armii Pol. we Fr., nast. 1919—1920 w w. p. Od 1928 doc. ekonomii, ob. prof. Kat. Uniw. Lubelsk., dziek. wydz. prawn. 1933—35. Habilit. na Uniw. J. P. 1935. Radca Izby Przem.-Handl. w Lublinie (od 1929); radny m. Lublina (od 1934); przew. sekcji społ. Tow. Nauk. Kat. Uniw. Lubelsk. Ogł. m. in.: Naczelna Izba Gospodarcza (1922); Lokalizacja przemysłu (1927); Organizacja zakładów Forda 1927); Polityka ekonomiczna faszyzmu (1933) oraz szereg in. rozpraw i artyk. Odzn. o. jugosł. Ś. Sawy. Lublin, Chopina 8, tel. 12-99.

KSIĄŻEK JÓZEF JAN. Public. * 23.2. 1900. S. Pawła i Tekli z Chudobów. Stud. prawo na Uniw. J. K. 1917 wst. do Leg. Pol., nast. w P. O. W. Udział w odsieczy Przemyśla i obr. Lwowa. Zwol. w 1920. Do 1930 r. prac. oświat. w org. robotn. Sekr. Synd. Dziennik. Śl. i Zagł. Dąbr. Red. nacz. Ag. Śląsk. Ogł. art. w Dzien. Ludowym (Lwów), Gazecie Robotn. (Katowice), Kur. Por. (Warszawa) i in. Katowice, Zamkowa 7-a, tel. 3-46-48.

KSIĄŻKIEWICZ MARIAN. Dr fil. Geol. * 22. 1. 1906 w Krakowie. S. Jana i Heleny z Popielów. Uk. gimn. V w Krakowie, nast. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Docent, adiunkt Uniw. Jagiel. Sekr. Polsk. Tow. Geolog.; współprac. Komis. Fizjogr. Pol. Ak. Um.; czł. Kom. Rew. Polsk. Tow. Tatrzańsk. Ogł. szereg prac z dziedz. geol. w jęz. polsk. i obc. Kraków, św. Anny 6.

KUBALA WŁADYSŁAW FRANCISZEK. Ppłk int. dypl. * 26. 1. 1891 w Podłężu. S. Franciszka i Salomei z Baczyńskich. Ożen. 30. 1. 1921 ze Stefanią Weiss. Uk. gimn., Akad. Handl. w Krakowie i kurs intend. w Wyż. Szk. Woj. 1909—10 kmdt oddz. ćwicz. „Zarzewia" w Sanoku. Od 1912 czł. Zw. Strzel. w Krakowie. Dca plut. i komp. Podcz. w. świat. sł. w w. austr. Dost. się do niew. ros. z załogą Przemyśla. Od 1918 w w. p., m. in. w D. O. K. I, Dep. Intend. M. S. Wojsk., z-ca deleg. M. S. Wojsk. w Ministerstwie Roln., kier. Kom. Nadz. Techn. w Warszawie. Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

KUBICKI BENEDYKT. Art.-mal. * 21. 3. 1874 w Święcianach. S. Napoleona i Emilii z Glogierów. Ożen. w 1901 z Marią Pikiel. Uk. Ak. Sztuk Piękn. w Petersburgu (ob. Leningrad), stud. w Monachium, Paryżu, we Włoszech, Belgii i Holandii. 1901—1919 nauczyciel Wyższej Szk. Handl. w Taganrogu. Od 1919 prof. malarstwa (portret) na Uniw. St. Batorego. Czł. Stow. Art.-Plast. w Wilnie oraz szeregu in. org. Wyst. w Moskwie, Petersburgu, Monachium, Budapeszcie i w Polsce (Zachęta Warsz.). Wyk. m. in. portrety: hr. Kossakowskiej (1897); art. dram. Mieńszykowej; art. dram. Ławrowa; zbior. rodz. senat. S. Iwanowa; zbior. rodz. Solskich; rodziców; autoportret (1902); matki; pułkownikostwa Drossich; żony; zbior. rodz. Owczynów; E. Garszyna; (1912); rektora M. Siedleckiego (1921); prorektora J. Ziemackiego (1926); K. Dauna (1928); córki H. Daunowej (1929); prof. S. Władyczki, autoportret (1934). Odzn. na wyst., m. in. w Zach. warsz., oraz M. N. Wilno, Zygmuntowska 20 m. 1.

KUBINA TEODOR. Ks. Bp. Dr fil. i Św. Teol. * 16. 4. 1880 w Świętochłowicach na Śląsku. Gimn. uk. na Śląsku, stud. teolog. i fil. w Rzymie. Wyśw. 27. 10. 1906 tamże. Dr h. c. Uniw. Jagiel. Prac. kult.-narod. wśród Polaków na Śląsku i w Niemczech (Berlin). Prob. kośc. Mariackiego w Katowicach. Od 1926 bp ordynar. diec. częstochowsk. Zwiedzał i prac. w kol. polsk. za granicą (St. Zj. Am. Płnc., Brazylia, Francja, Holandia, Jugosławia, Ziemia św.). Wydał kilka dzieł nauk., społecznych, duszpasterskich. Odzn. O. P. 3. Częstochowa, Najśw. Marii Panny 54.

KUBISZ PAWEŁ. Literat. Poeta. Ogł. m. in.: Kajdany i róże (1927) oraz zbiór ballad, pis. gwarą śląsko-ciesz. pt.: Prednówek. Założ. Zw. Liter.-Artyst. w Czechosłowacji. Końskie (Śl. czeski).

KUBIT ANZELM. Ks. Dr Św. Teol. * 1893 w Krosnie. Uk. gimn. i uniw. w Rzymie. Prof. teol. w seminarium oo. franciszkanów w Krakowie. Prowincjał prowincji franciszkańskiej w Polsce. Wyd. szereg czasop. m. in.: Mały Dziennik i Rycerz Niepokalanej. Kraków, pl. W. W. Świętych 5, tel. 1-55-49.

KUCHAR WACŁAW. Sport. Przemysł. * 16. 6. 1897 w Łańcucie. S. Ludwika i Ludwiki z Drzewieckich. Ożen. z Ireną Georgan. Uk. szk. realn. we Lwowie (1915), stud. na politechn. tamże. Uczestn. obr. Lwowa. 2. 11. 1918—1924 sł. w w. p. Por. rez. 1912 do 1934 grał w druż. piłki nożnej L. K. S. Pogoń, 6-kr. z Węgrami, 8-kr. z Szwecją, 2 kr. z Jugosławią, z Rumunią, Polska-Rennes, 2-kr. Ameryką, 2-kr. z Finlandią, 5-kr. z Czechosłowacją, 2-kr. z Turcją, z Norwegią i Konstyntynopolem oraz 4 razy o mistrz. Polski. W 1920 rek. Polski w biegu 800 m, w 1922 rek. pol. w skoku wzwyż, w 1923 rek. pol. w biegu 1 500, 5 000 m i biegu 400 m z przeszk., poza tym udział w 10-bojach: A. Z. S-u (rek. pol. 1923), o mistrz. Polski (1923, 1924), w zaw. o mistrz. Europy w hokeju na lodzie 4-kr. W 1935 wicepr. Lw. Okr. Zw. Hokeja na Lodzie, w 1936 kpt. sportowy Lw. Okr. Zw. P. N. Od 1935 czł. kolegium sędziów piłk. Pos. kilkanaście pucharów, ok. 70 dyplom. i ok. 160 żet. sport. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. N. Lwów, Kętrzyńskiego 25, tel. 2-30-23.

KUCHARSKI KAZIMIERZ. Sportowiec. * w 1909. Z zawodu mierniczy. Uprawia sport w Białymstoku od 1930. Od 1933 mistrz Polski w biegu na 800 i na 1 500 m. Start. w barwach Polski

9 r., odn. 8 zwyc. Uz. szereg sukc. międzynarod., bijąc najlepszych biegaczy europejsk. i ameryk. Posiada rekordy: polski na 800 m (1 min. 51,6 sek., najlepszy wynik europ.) i na 1 000 m (2 min. 29 sek.).

KUCHARSKI TEOFIL KAZIMIERZ. Dr med. Płk-lek. * 6. 2. 1889 w Jaszczwi, woj. lwowskiego. S. Józefa i Józefy z Braunów. Oż. 12. 9. 1913 z Bogusławą Nowak. Uk. gimn. klas. w Jaśle i wydz. lek. Uniw. Jagiel. Czł. Zw. Strzel. w Nowym Sączu. 1914—1917 sł. w Leg. Polsk., po kryz. przys. wciel. do w. austr. Od 1918 w w. p. Kmdt i kier. oddz. chor. wewn. wojsk. szpit. okręg. Doc. med. wewn. Uniw. Poznańsk. Ogł. 31 prac z dziedz. med. wewn., m. in.: Badania nad działaniem wyciągu z tylnej części przysadki mózgowej na ustrój ludzki; Badania nad symptomatologią, etiologią i patogenezą tzw. zatruć mięsnych, nad przemianą wodną i węglowodanową u chorych na żółtaczkę nieżytową, nad patogenezą żółtaczki hemolitycznej. Odzn.: V.M.5, K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., odzn. hon. P. C. K. 2.

KUCHARZEWSKI JAN. Dr praw. Hist. Polit. * 27. 5. 1876 w Wysokiem Maz. S. inż. Stefana i Anny z Raczkowskich. Oż. z Marią Żakowską. Uk. gimn. w Łomży w 1894 z med. zł., nast. wydz. prawny Uniw. Warsz. Stud. ekonom. polit. i socjolog. na uniw. w Berlinie. Jako student prac. narodowo i społ., nal. do T-wa Ośw. Lud., zarz. Bratn. Pomocy, sądu uniw. oraz „Zetu". Od 1901 prac. w Prokurat. Król. Polsk. W tym czasie wydał: Początki prawa małżeńskiego (1901) oraz wykł. prawo i ekonomię w szk. śr. męsk. i żeńsk. nast. zw. kompletach pryw. oraz na Wyż. Kurs. Handl., Wyż. Kurs. Nauk. i in. Od 1905 czynny w życiu polit. zwłaszcza w okr. wyborów do Dumy Państw. ros. W 1906 opuścił Prokuratorię i został adw. przys., pośw. się poza tym pracy nauk. i publicyst. W kwart. Ekonomista ogł.: Socjalizm prawniczy (1906), nast. w tyg. Myśl Polska 17 art. pt. Narodowość a państwo (1907), w mies. Przegląd Nar. (1908) Sprawa polska w parlamencie frankfurckim oraz Maurycy Mochnacki (1909). Po zjeździe wszechsłow. w 1909, w Pradze wyst. z obozu narod. i Ligi Narod. i usunął się chwilowo z widowni polit. Od 1911 czł. T-wa Nauk. Warsz. Na zam. Pol. Ak. Um. nap. dla Encyklopedii Polsk. studium pt. Czasopiśmiennictwo polskie wieku XIX. W r. 1912 koncentr. str. polsk. wysunęła jego kand. na posła do Dumy Państw. ros., lecz nie uz. większości. Wydał w 1914 tom I pracy pt.: Epoka paskiewiczowska. Losy oświaty. W czasie w. św. w Szwajcarii, współprac. z Gazette de Lausanne. W r. 1915 ogł. w niej art. pt. La Pologne et la Guerre. Nast. ogł. broszurę pt. W imię jedności. Zał. stow. p. n. La Pologne et la Guerre, propag. postulaty zjedn. i niepodl. narodu polskiego, wydając szereg broszur oraz 4 t. pisma pt. L'Aigle Blanc. Org. liczne obchody narod. z przemówieniami w języku franc. W czasie pobytu w Szwajcarii wydał szereg prac w języku francuskim: Reflexions sur le problème polonais (7 wydań), Les Polonais en Suisse au XIX siècle, L'Europe et la problème russo-polonais i Une leçon du passé (Le Royaume constitutionnel de Pologne 1815—1830) oraz w języku polskim: Powstanie listopadowe, szereg art. w Gazette de Lausanne i Revue Politique Internationale. W 6. 1917 wrócił do Warszawy i w pocz. 12. powoł. zost. przez Radę Reg. na stan. szefa pierwsz. gabin. ministrów. W czasie pertr. pokoj. między Rosją, a państwami centr. ogł. w pismach polskich 1918 deklarację stwierdzającą, że granice przyszłej Polski nie mogą być ustalone bez zgody narodu polskiego. Po zawarciu pokoju w Brześciu zgł. protest i wraz z całym gab. podał się do dym. Z polec. Rady Reg. wyj. w 5. 1918 do Wiednia, aby tam zapobiec realizacji punktu ukł. brzeskiego, wyodrębn. z Kongresówki i Galicji ziemie polskie, uznane w tym układzie za część fikcyjnej Ukrainy. Po dym. gab. J. Steczkowskiego w 10. 1918 Rada Reg. ponownie powierzyła mu utw. gabinetu. Ogł. wraz z Radą Reg. dekl. niepodl. Państwa Polsk., po czym zrzekł się misji tw. rządu. W 1920 wyj. do Szwajcarii, aby tam w prasie podjąć akcję publicyst. na rzecz Polski, ogł. serię art. pod ogólnym tyt.: La Pologne et l'Europe w Gazette de Lausanne oraz studium: L'Evolution de la Nouvelle Pologne w Revue de Genève. W 1921 zamieśc. w dod. spec. do Gazette de Lausanne obszerną pracę pt. Le Dilemme de la Haute Silésie, wyd. nast. po franc., ang. i polsku. Wiosną 1921 wrócił do Warszawy i w Tyg. Polskim ogł. swe spostrzeżenia nad stan. Polski na terenie międzyn., które następnie wydał pt. Polska wobec świata. W 1923 wydaje c. d. Od białego caratu do czerwonego. Czł. kom. przy Prez. Rad. Min.: oszczędnościowej i archiwalnej oraz rady nauk. Min. Spr. Zagr. Od 1925 czł. stały sądu rozj. w Hadze, a od 1926 czł. Pol. Ak. Um. Odzn. O. P. 2. Warszawa, Piusa XI 8, tel. 9-16-90.

KUCHARZEWSKI FELIKS. Inż. * w 1849 w Warszawie. Uk. gimn. w Warszawie. w 1865, 2 kursy wydz. matem. Szk. Gł. w 1867 oraz Szk. Dróg i Mostów w Paryżu w 1872. Prac. w zarz. b. Drogi Żel. Warsz.-Wied. 1873—74, nast. przy bud. kolei nadwiśl. 1874—76. Czł. Tow. Nauk

Ścisłych w Paryżu od 1871, długol. sekr., wicepr. i prez. Kasy im. Mianowskiego, czł. Kom. Kanal. w okr. 1881—1915, do 1913 czł. Del. Wodoc. i Kanal., od 1907 czł. Tow. Nauk. Warsz. i czł.-koresp. Tow. Nauk w Poznaniu, czł. Ak. Nauk. Techn., prof. h. c. Polit. Warsz. (1919), od 1925 dr h. c. nauk techn. polit. we Lwowie. Red. Przegl. Techn. (1878—84). Ogł. m. in.: O astronomii w Polsce (1872), Wykład hydrauliki wraz z teorią machin wodnych, wsp. z Wł. Klugerem (1873), Z dziejów techniki (Leonard Vinci, Jerzy Stephenson, św. Benezet, Stephenson i Eiffel). Sławni garncarze, Filip de Girard (1900), Piśmiennictwo techniczne polskie, 3 t. (1911, 1921, 1922), Hydraulika, kurs szk. polit. dla inż. i mechaników (1918), Mechanika w swym rozwoju hist. (1924), ponadto liczne art. w jęz. polsk. i obcych. Warszawa, Zielna 35.

KUCZERA ALEKSANDER. Prawnik. * 30. 1. 1881 w Letni, pow. drohobycki. S. Jana i Rozalii. Oż. z Ireną Frankiewicz. Uk. gimn. w Drohobyczu i wydz. prawny Uniw. Jana Kazim. 1910 do 1914 prez. T.S.L. i Sokoła w St. Samborze, 1912 do 1914 wykł. terenoznawstwo. Z chwilą wybuchu wojny sędzia wojsk. w. austr. W 1919 ref. wydział. prawnego D. O. G. Lwów, nast. sędzia w sądown. cywiln. 1934 do 1936 sędzia S. A. we Lwowie; od 15. 11. 1936 wicepr. S. O. w Samborze. Czł. liczn. org. społ. Ogł.: Wśród Bojków, Samborszczyzna (2 t.), art. w I. K. C. i pismach sportow. Odzn. M. N. Sambor.

KUDERA JAN. Ks. * 18. 6. 1872 w Mysłowicach. S. Wincentego i Antoniny z Miedniaków. Uk. gimn. w Bytomiu (maturę otrz. w Kłocku) i wydz. teolog. na uniw. we Wrocławiu. Święc. w 1901 tamże. Od 1897 nal. do akad. koła Ślązaków Polak. Dziekan w Mysłowicach. Pis. art. do prasy w Niemczech i na Śląsku. Ogł.: Dziennikarstwo polskie na Śląsku, Pieśni nabożne na G. Śląsku, O księdzu Lubeckim, O ks. Stabiku, O Józefie Lompie, O ks. Bonczku, O Juliuszu Ligoniu, Obrazy Ślązaków wspomnienia godnych, sztuki teatraln., Historia parafii mysłowickiej, Księża pochodzący z parafii mysłowickiej, razem 50 prac. Brzezinka, parafia.

KUDLICKI STANISŁAW. Ekonomista. * 30. 3. 1900 w Grabowie, pow. Ostrzeszów. S. Zygmunta i Aliny z Czechanowskich. Oż. z Janiną Krzywicką. Ukończ. gimn. klas. w Śremie (1918), nast. wydz. ekon. Uniw. Poznań. (1924). Był czł. tajn. druż. harc. i tow. T. Zana (1913—18). Ucz. powst. wlkp., w akcji plebiscyt. oraz III powst. śląsk. Dyr. gł. zarz. przymusow. dóbr i zakł. przem. ks. von Pless. 1934—1936 dyr. nacz. Pol. Zw. Zach. (b. Zw. Obr. Kr. Zach.). Odzn. K. Z. zł. Katowice, Młyńska 5, m. 5, tel. 3-22-81.

KUDLIŃSKI TADEUSZ STANISŁAW ALEKSANDER. Dr praw. Liter. * 10. 11. 1898 w Krakowie. S. Ignacego i Kazimiery z Wdówków. Oż. 1. 12. 1923 z Barbarą Miziewicz. Uk. gimn. w Krakowie w 1917 i wydz. prawno-adm. Uniw. Jag. (1923). Prac. w harc. 1912—16, nast. sł. w w. austr. na fr. ros. i włoskim (1916—18), ranny. Ucz. rozbr. Austr. w Krakowie, nast. sł. w w. p. do 1922. Por. rez. Czł. Zw. Zaw. Lit. Polsk. w Krakowie, b. radca miejski, czł. kom. teatr. z ram. prez. m. Krakowa. Ogł.: Pierwsza miłość panny Elo, Smak świata (pow. biograf., 1931), Wygnańcy Ewy (1932), Wuj Rafał i spółka (1936), Nowa realizacja Hamleta, Rumieńce wolności (nagr. na konk. I. K. C.). Współprac. czas. Zet, red. Gazety Lit. 1931—34. Kraków, Słoneczna 15, tel. 1-45-27.

KUGLIN WILHELM JAN. Drukarz. * 16. 6. 1892 w Boguminie (Śl. Cz.). S. Macieja i Magdaleny z Bogaczów. Oż. 13. 10. 1916 z Anielą Paprzycką. Uk. gimn. Św. Jacka w Krakowie. Nast. sł. w w. p. 1914—19 jeniec cyw. w głębi Rosji. Od 1920 prac. na polu ośw. wśród druk. poznańsk. Prez. Tow. Graficzn., początk. sekret., nast. prezes Korp. Zakł. Graficz., zał. i czł. Zarz. Tow. Bibliofilów, radca Izby Przemysł.-Handl. w Poznaniu, wykł. Wyż. Szk. Handl. tamże. Ogł.: m. in. prace: Jak powstaje książka (Bibl. Szk. Powsz.), Nauka składacza, oraz art. z dziedziny hist. estetyki i techniki graf. w Dzien. Pozn., Kur. Pozn. i Przegl. Graf. Poznań, Mielżyńskiego 24, tel. 23-65.

KUHN JAN STEFAN. Przemysł. * 8. 6. 1893 w Krakowie. S. Jana i Zofii z Schu-

bertów. Oż. 1. 12. 1923 z Marią Chomicz. Uk. gimn. w Chyrowie w 1911, ak. handl. w Krakowie, stud. na Uniw. Jagiel. 1914—1917 sł. w Leg. Pol. W 1920 och. w. p. Ppor. rez. Wł. f-my przemysł.-handl. B-cia Bilewscy w Krakowie. Wicepr. Izby Przem.-Handl., czł. zarz. miejskiego, radca Krak. Kongr. Kupieck., prez. zarz. Zw. Turyst., czł. kuratorium Szkoły Ekonom.-Handl., czł. zarz. okr. Zw. Legionistów, prez. Koła 2 p. Uł. Ogł. szereg art. z dziedziny ekonomicznej w Kupcu Polskim, Gazecie Handlowej. Odzn.: K. N., K. W. Kraków, Siemiradzkiego 5, tel. 1-26-58.

KUJAWSKA Z RAJDÓW MARIA. Dr wszechnauk lek. Dział. społ. * 4. 7. 1893 w Raciborzu. C. Wilhelma i Berty z Jędryszeków. Zaśl. 16. 8. 1921 dr Kazimierza Kujawskiego. Uk. liceum w Raciborzu; stud. med. we Wrocławiu, Monachium, Krakowie, w Warszawie uk. 1920. Za czasów akad. czł. Grupy Narod. Udz. w III powst. g.-śl. i w akc. plebisc. Wiceprzewodn. gł. zarz. Tow. Polek; dwukr. posł. na sejm śl. z okr. Świętochłowice, czł. zarz. N. Ch. Z. P.; czł. zarz. szeregu org. Katowice, Wita Stwosza 5, tel. 3-04-67.

KUJAWSKI KAZIMIERZ. Dr med. * 20. 2. 1895 w Śremie. S. Aleksandra i Leokadii z Neymanów. Oż. 16. 8. 1921 z Marią Rajde. Uk. gimn. w Śremie, stud. na wydz. lek. uniw. we Wrocławiu, Monachium i Warszawie, gdzie ukończ. w 1919. Czł. Tow. T. Zana, w czas. ak. czł. Grupy Narod. i Zet. Uczest. pow. wlkp. W 1919 — 1920 of.-lek. w. p. Szef. sanit. grupy płnc. w III powst g.-śl. Od 1932 lek. pow. w Katowicach. Czł. zarz. Zw. Gospod. Lek. Polaków, czł. zarz. Tow. Lek. Polaków, b. czł. zarz. Zw. Obr. Kres. Zach., czł. zarz. N. Ch. Z. P., czł. zarz. Gł. Zw. Powst.

w Katowicach. Prac. w P. C. K. Ogł. art. dot. pracy niepodl. w Powstańcu Śląskim. Odzn.: K. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Katowice, Wita Stwosza 5, tel. 3-04-67.

KUJAWSKI KAZIMIERZ. Przyrodn. Pedagog. * 21. 6. 1874 w Warszawie. S. Rafała i Wandy z Mayzlów. Oż. z Zofią Witwicką. Uk. gimn. w Kielcach, wydz. przyr. Uniw. Warsz., stud. w Danii i Niemczech. Kier. kurs. stac. dośw. Zgrom. Piwowarów Warsz. Wykł. na wyższ. kursach handl. J. Siemiradzkiej. Dyr. Szkoły Mazow. w Warszawie. Radny m. Warszawy i poseł do Sejmu R. P. Czł. zarz. gł. Pol. Macierzy Szkol., b. prez. kom. gł. kół. młodzieży P. C. K. Ogłosił liczne art. pedagog.-społ. oraz kilka prac nauk. z dziedz. piwowarstwa i towarozn. Warszawa, Jerozolimska 22, m. 8, tel. 6-87-09.

KUKIEL MARIAN WŁODZIMIERZ. Dr fil. Hist. wojsk. Gen. bryg. w st. sp. * 15. 5. 1885 w Dąbrowie, woj. krakowskie. S. Adolfa i Heleny ze Sroczyńskich. Oż. 1908 ze Stanisławą Beres. Uk. gimn. w Tarnowie 1903 i wydz. fil. Uniw. J. Kaz. 1909. W 1908 jeden z zał. Zw. Walki Czyn. Od 1914 sł. w Leg. Pol., nast. w w. p. Zajm. szereg wyższ. stan. wojsk., ost. szef Wojsk. Biura Hist. W 5. 1926 dca grupy wojsk. rząd. Od 1926 w dysp. Min. Spr. Wojsk. i w st. niecz. Od 1930 w st. sp. Kustosz Bibl. X.X. Czartoryskich w Krakowie. Ogł. liczne prace z zakr. wojskowości polskiej i taktyki piech., monografie, podr. i art. w: Bellonie, Kwart. Hist., Przegl. Współcz. Z większych prac.: Powstanie kościuszkowskie, Dzieje oręża polskiego w dobie napoleońskiej, (1 i 2 wyd. Poznań 1912), Dzieje wojska polskiego w dobie napoleońskiej (1918—1919), Zarys historii wojskowości w Polsce (3 wyd. 1921—1929), Bój pod Wołczyskami (1923), Wojny napoleońskie (1927), Dzieje polityczne Polski 1795—1815, Manewr smoleński 1812 (1927), Maciejowice (1929), Dzieje polityczne Europy 1795—1815 (1935), Rok 1812 (1937) i in. Od 1914 red. wyd. Boje Polskie (ilustr. epiz., obrazy, portr. hist. z dziej. naszych wojen narodowych, t. I—XII, 1914—1926). Czł. Pol. Ak. Um. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. W. 4, fr. l.. H. 5, fr. Palm. Ośw. Publ., Kor. Belg. z, jugosł. O. B. 3. Kraków, Pijarska 5.

KUKULSKI JAN LUDWIK. Inżynier-arch. * 18. 6. 1901 w Warszawie. S. Mi-

łosława i Bronisławy z Kurmanów. Oż. z. 12. 1922 z Janiną Rytel. Uk. gimn. filol. im. M. Reya w Warszawie, nast. wydz. architekt. Polit. Warsz. Prac. w P. O. W. 1915—17. W 1920 ochotn. w. p. Konk. proj. archit.: kośc. garniz.-paraf. w Baranowiczach (I nagr.); Bank Rolny w Poznaniu (I nagr.); dom rekolekcyjny w Laskach (I nagr.); bazylika morska w Gdyni (I nagr.); placu Marsz. J. Piłsudskiego (regulacja śródmieścia Warszawy) (I nagr.); gm. Min. Spraw. Zagr. (II nagr.); gm. Najw. Izby Kontroli Państwa (II nagr.); gm. F. Kwat. Wojsk. w Warszawie na Krak. Przedm. (II nagr.); gm. P. K. O. w Poznaniu (IV nagr.); gm. sądów grodzk. w Gdyni (IV nagr.); gm. Zw. Nauczyc. Szkół Powszech. w Warszawie (praca zakup.); świątynia Opatrzności w Warszawie (zakup.). Wykonał szereg prac budowl., m. in.: domy mieszk. F. Kw. Wojsk. w Mołodecznie, Postawach, Brześciu n. B., Baranowiczach, Siedlcach, kasyno podof. w Mołodecznie, szpital robotn. Państw. Zakł. Uzbroj. w Radomiu, domy mieszk. w Warszawie. Warszawa, Mokotowska 65, tel. 8-32-77.

KUKULSKI ZBIGNIEW KAZIMIERZ WŁADYSŁAW. Dr med. * 1. 3. 1908 w Jaśle. S. Franciszka i Bronisławy z Delongów. Oż. 12. 1. 1936 z Marią Nytko. Uk. gimn. w Jaśle, wydz. med. Uniw. Jag. Lekarz K. Chorych w Katowicach, lek. zaufania P. K. O. lekarz nacz. Zw. Strzel. na pow. katowicki. Czł. zarz. Zw. Gosp. Lek. Polaków na Śl. Prac. w teatrach amat. w Jaśle, Gorlicach i Krośnie. Ogł. art. w Głosie Narodu, Polsce Zach., w prasie lek., rozpr. O pauperyzacji medycyny, monogr. pt. Józef Jakubowski — prof. protomedyk z czasów Rzplt. Krak., wyd. Tow. Mił. Med. w Krakowie. Materiały do dzieł oświaty w Polsce — wyd. Tow. Przyj. Nauk w Lublinie. Współpr. z Zygmuntem Kukulskim. Katowice, Mariacka 7.

KUKULSKI ZYGMUNT BOLESŁAW. Dr fil. Pedagog * 2. 5. 1890 w Jaśle. Syn Franciszka i Bronisławy z Dylągów. Oż. 8. 9. 1926 z Zofią Jaroszyńską. Uk. gimn. klasyczne w Jaśle, nast. wydz. fil. Uniw. Jagiel. 1914—1918 sł. w w. austr. na fr. ros., nast. w w. p. Por. rez. Doc. pedagogiki Uniw. Jana Kaz., prof. zwycz. Kat. Uniw. Lubelsk., dyr. pryw. gimnaz. męsk. im. Stef. Batorego w Lublinie.

Org. i pierwszy prez. Koła Pedag. Uniw. Jagiel. w 1912—13; prez. Kółka Slawistów U. J. i wicepr. Koła Wydawn. U. J. w 1913-14. Prez. komit. 150-l. zgonu St. Konarskiego i Kom. Edukac. Nar. (1922), komit. obch. 100-ej roczn. zgonu St. Staszica (1924), Tow. Przyj. Nauk. w Lublinie (od zał. w r. 1927), komit. budowy pomnika J. Kochanowskiego w Lublinie (1929), wicepr. lubelsk. Zw. Pracy Kult. (1935). Ogł. m. in.: Postulaty nowoczesnego wychowania (1922); Wybór zawodu w świetle uzdolnienia i wydatności pracy (1922); Główne momenty myśli i badań pedagogicznych (1923); Pierwiastkowe przepisy pedagogiczne Komisji Edukacji Narodowej z lat 1773—1776 (1923); Obrady zgromadzeń akademickich Wydziału Małopolskiego w Lublinie w r. 1790 (1923); Pisma pedag. Stanisława Staszica (1926); Lata szkolne Staszica (1926); Szkoły lubelskie. Doba Komisji Eduk. 1773—1794 (1926); Jan Henryk Pestalozzi (1927); Udział Staszica w pracach Izby Edukacyjnej (1807—1812), (1927); Elementarz dla szkół parafialnych narodowych w roku 1785 (1930); Źródła do dziejów wychowania i szkolnictwa w Polsce z doby Izby Edukacyjnej Publicznej 1807—1812 (Lublin 1931) oraz szereg prac i art. w czasop.: Wychow. w Domu i Szk., Poranki Lit., Bibl. Warsz., Którzy idziemy, Ruch Pedag., Minerwa Polska, Red. księgi zbiorowej: Stanisław Staszic (1926—1928). Odzn.: K. Z. zł., M. za Woj., M. 10-l. O.N. Lublin, Niecała 8, tel. 12-11.

KULCZYCKI FAUSTYN. Art.-muzyk. * 15. 2. 1894 w Zwiahlu. S. Jana i Agnieszki z Borowskich. Oż. 13. 2. 1917 z Walerią Litwinowicz-Raczkowską. Uk. gimn. handl. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1912 r., konserwat. w Warszawie, studia uzup. muz. w Petersburgu. 1915—1918 sł. w w. ros., nast. w niem. niew. Od 1919 kplm. wojsk., od 1926 kpt. doradca muz. D. O. K. Lublin. 1924-29 dyr. Tow. Filharmon. w Lublinie,

1929—1933 prof. konserw. w Katowicach i nast. dyr. art. Tow. Muz. w Katowicach. Org. chóru Echo w Katowicach i Wojsk. Szk. Muz., czł. Tow. Muz. w Warszawie, Tow. Wyd. Muzyki Polsk., Tow. Mił. Dawnej Muz. Polsk., czł. zarz. Przyj. Teatru w Katowicach, czł. Tow. Jugosłow. Autor: Kwartetu i trio na instrumenty, podr. Solfedż oraz liczn. pieśni na śpiew z fortep. Stały rec. Expresu Lub., współprac. Orkiestry, Muz. Polsk., Przegl.

Piech. Odzn.; K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Katowice, Dąbrowskiego 16, tel. 3-02-50.

KULCZYCKI JÓZEF. Dr med. wet. * 30. 1. 1888 w Krakowie. Uk. Wyższ. Szk. Weter. w Wiedniu (drat w Akad. Weter. we Lwowie 1927). Doc. chir. weter. Uniw. J. Piłs. od 5. 2. 1934.

KULCZYŃSKI STANISŁAW LEON. Dr filoz. Botanik. * 9. 5. 1895 w Krakowie. Uk. szk. śr. w Krakowie, nast. wydz. fil. Uniw. Jagiel. (drat w 1919). 1919—1924 asyst., a nast. adiunkt ogr. botan. Uniw. Jagiel., w 1924 habilit. tamże, w tymże r. mian. prof. nadzw, a w 1930 prof. zwycz. systematyki roślin i morfologii uniw. J.K. Czł. czynny wydz. mat.-przyr. Pol. Ak. Um., czł. wielu tow. nauk. polsk. i zagr. Ogł.: Rozm. geogr. lnów na ziemiach Polski (Warszawa 1918); Studia syst. geogr. nad goździkami (Kraków 1919); Uber Myrmekophilie einiger polnischer Centaurea-Arten (Kraków 1920); Kilka słów o nat. eloiosomów (Lwów 1922); Flora polska (Kraków 1921—27); Die Pflanzenassoziazionen des Tatragebirges (Kraków 1923-4); Rośliny polskie, wsp. z W. Szaferem i B. Pawłowskim (Lwów 1924); Die Pflanzen der Pieninen (Kraków 1925); Flora kopalniana z Cimkowicz w Nowogródzkiem; Stratygrafia torfowisk Polesia (Brześć 1930); Atlas flory polskiej (Kraków 1929—32); Die Ergebnisse der Moorforschungen in Polesie (Grooningen 1932); Altdiluviale Dryasfloren aus der Gegend von Przemyśl. (Warszawa 1932). Lwów, Supińskiego 11.

KULESZA MARIAN STEFAN. Art.-mal. Pedag. * 11. 11. 1878 w Suwałkach. S. Karola i Anny z Bortnowskich. Oż. w 1907 z Aurelią Bortnowską. Uk. gimn. II w Warszawie w 1899, nast. Akad. Szt. Piękn. w Petersburgu (ob. Leningrad); studia uzup. od 1912 w Sofii, Paryżu, Florencji, Neapolu, Belgii. Za czasów akad. w Petersburgu pracował w stow. polsk. „Ognisko" i tow „Zachęta"; b. deleg. do zarz. gł. ogólnopol. „Kuchni Stud." (Br. Pom.); prac. na polu kult.-oświat. Naucz. gimn. Prez. wileńsk. tow. art. „Niezależnych"; czł. Rady Zrzeszeń Artyst.; kier. kursów rys. Wil. Tow. Plastyków; czł. wil. „Klubu Włóczęgów" oraz szeregu org. artyst., społ. i dobroczynn. Ogł. artyk. z dziedz. sztuki

w „Kur. Wil." i org. „Klubu Włóczęgów". Wyst. w Zachęcie warsz., na P. W. K. (1929), we Lwowie, Krakowie i Wilnie. W 1935 urz. wyst. jubil. 25-lecia pracy w Zachęcie. W 1924 odzn. med. sr. na wyst. Rzemiosł i Sztuki w Wilnie; na konk. w Zachęcie 1929 wyróżn. zaszcz. za wnętrze kościoła (pod Zakopanem), na konkursie Salonu w 1932 otrzym. 3 nagr. za „Wnętrze salonu". W 1920 obraz pt. Stara porcelana (martwa natura) zakup. przez Zachętę. Wilno. W. Pohulanka 37, m. 15.

KULESZA WITOLD. Dr fil. Przyrodn. * 13. 12. 1891 w Jersey City (St. Zj. A. P.). S. Władysława i Reginy z Ordonów. Oż. 28. 10. 1931 z Janiną Stachnik. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. W okr. 1913—14 nal. do Strzelca. Od r. 1914 sł. w Leg. Pol., nast. w 1920 w w. p. Ppor. rez., Czł. konw. sen. Legionu Młodych, prof. uniw. w Poznaniu. Czł. kom. fizjogr. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Co postępowy rybak o ochronie przyrody wiedzieć powinien (1922); Klucz do oznaczania drzew i krzewów dzikich i hodowanych (Warszawa 1926); Roślinność Pomorza (wraz z prof. Steckim — Warszawa 1928); Maliny-Rubus, Flora polska t. IV (1930); Zarys stosunków fitogeograficznych i fitosocjologicznych nad polskim morzem (1934), nadto 48 mn. prac w Rozpr. Pol. Ak. Um., Ochr. Przyr., Kosm., Sylw. Odzn.: O. P. 4, M. N. Poznań, Spokojna 1.

KULESZA-HANKA STEFAN. Pułkownik. * 30. 8. 1892 w Holenderni k. Włodawy. S. Józefa i Leokadii z Pytkowskich. Oż. w 1932 z Marią z Piętków. Ucz. do gimn. w Płocku i Szk. Mech.-Techn. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, stud. na politechn. w Gandawie. Nal. do „Filarecji", nast. do Zw. W. Cz. i Zw. Strzel. Na wojnę świat. wyszedł w składzie pierwszego patrolu Beliny, nast. sł. w 1 p. uł. Leg. Polsk. Po kryz. przys. intern. w Beniaminowie. W w. p. od 11. 1918 dca szwadr. w 7 p. uł., nast. dca 201 p. szwol. Ranny Po wojnie m. in. dca p. szwol. i bryg. kaw. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

KULESZO ADAM. Ks. Mgr Św. Teolog. * 10. 6. 1881 w Helenowie, pow. oszmiańskiego. S. Wincentego i Stanisławy z Mordasewiczów. Uk. gimn. i semin. duch.

w Wilnie oraz Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1911 zał. i współpr. gazety 2 Grosze i mies. relig. Gwiazda Zaranna. Za czasów pobytu Niemców w Wilnie prez. Twa Pom. Ofiarom Wojny i kierown. Kom. Oświat. W 1922 poseł na sejm wileński i poseł na Sejm Ustawod. Radny m. Wilna pierwsz. wyboru przez 7 l. Proboszcz par. Św. Ducha w Wilnie. Ogł. szereg prac własnych i tłum. z dziedz. relig. m. in.: przeł. Szkoła Cierpienia; Więcej radości (Kepplera); Cześć Marii; Pomocnica parafialna; Historia cudownego obrazu Matki Boskiej Ostrobramskiej. Odzn. K. Z. zł. Wilno, Dominikańska 4, m. 5.

KULIKOWSKI JÓZEF. Dr nauk ekonom. i polit. * 30. 1. 1898 w Knyszynie, pow. białostocki. S. Michała i Józefy ze Świetlickich. Oż. 1923 z Janiną Karwat. Uk. gimn. w Orle (Rosja) i wydz. prawno-ekon. uniw. w Poznaniu (1922, drat 1924). 1918—1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. 1923—1924 asyst. przy kat. ekon. Un. Poznańsk., Warsz. Od 1924 prac. w Min. Skarbu, od 1927 kier. wydz. polit. kredyt. i del. do państw. inst. finans. W 1928 dyr. Tow. Handlu z Rosją „Polros" i oddz. warsz. sp. „Sowpoltorg". 1928-1931 dyr. „Sowpoltorgu" w Moskwie. W 1932 org. i przewodn. do 1935 Polsk. Tow. Handlu Kompensacyjn. Dyr. Izby Przem.-Handl. w Gdyni. Czł. zarz. Inst. Bałt. i Morsk. Inst. Ryback. Ogł.: Wpływ inflacji na przemysł polski (1922); Kredyt w Polsce w dobie inflacji (1923); Bankowość polska i problem jej sanacji (1925); Rozbudowa miast i jej finansowanie (1927); szer. art. z dziedz. gosp. w prasie codz. i fach. Gdynia, Św. Jańska 66.

KULIŃSKI MIECZYSŁAW. Gen. dyw. w st. sp. * 22. 10. 1878 w Wicyniu, pow. Złoczów. Uk. wojsk. szk. real., Akad. Wojsk. w Wiener Neustadt (1891), Szk. Wojenną w Wiedniu (1897). Of. zawod. w austr. Podcz. w. świat. m. in. dca baonu i p. p. W w. p. od 1918, dca okr. wojsk. w Tarnowie, nast. dca sam. bryg. piech. w gr. oper. „Bug". 1 zast. szefa Szt. Gen. Po wojnie dca O. K. Od 1922 gen. dyw. Od 1926 w st. sp. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. W. 3, fr. L. H. 4, Kor. Rum. 1. Warszawa, Śmiała 44, tel. 12-57-09.

KULISIEWICZ TADEUSZ. Art.-malarz. Grafik. * w Kaliszu. Stud. w Szk. Szt. Piękn. w Warszawie u prof. W. Skoczylasa, nast. asyst. M. Kotarbińskiego. Wyk. teki graf.: Szlembark, Placówka, Moja wieś. Ryt i inne oraz akwarele. Wyst. w sal. Garlińskiego w Warszawie. Otrz. nagr. plast. m. Łodzi (1937).

KULLESCHÜTZ FRYDERYK. Literat. * 11. 12. 1907 w Baworowie, woj. tarnopolskie; w 1927 uk. gimn., odbył trzyl. sł. w mar. woj. jako podch. Studiował w S. G. H. Red. „Szkwał", późn. „Młodego Polaka za granicą". W 1934—35 odbył podróż naokoło świata na „Darze Pomorza". Ogł.: Rejs dokoła świata (Warszawa 1936, nagr. lit. im. Jerzego Szareckiego na rok 1936); Rozterka (nowela, Szkwał 1936); Narodziny armatora (Morze 1936) i in.

KULPIŃSKI STANISŁAW LUDWIK. Bankowiec. * 27. 4. 1881 w Nosówce, pow. Rzeszów. S. Antoniego i Matyldy z Hessów. Oż. w 1911 z Eleonorą Szwestkow. Uk. gimnaz. w Rzeszowie, stud. na Uniw. Jagiel. i w Ak. Handl. we Lwowie. Od 1907 w Sokole we Lwowie, od 1909 — w Brzeżanach. Współorgan. skautingu w 1911, od 1912 czyn. czł. druż. pol. Sokoła. 1914—1918 sł. w w. austr. W 1920 roku ochotn. w. p. Od 1920 dyr. K. K. O. w Brzeżanach. Prez. Koła przyj. Harc., b. prez. Okr. Sokoła, wicepr. obw. L. O. P. P. i P. B. K., czł. zarz. L. M. i K., intendent kom. pow. W. F. i P. W., czł. zarz. T. S. L. i Szk. Handl., czł. zarz. Sokoła, skarbn. kurat. bud. domu lud., radny miejski, przew. sekc. gosp.-fin. B.B.W.R., czł. zarz. Tow. Rozw. Ziem Wsch., czł. zarz. Zw. K.K.O. Lwów, wicepr. Podol. Tow. Turyst. i Krajozn. oddz. w Brzeżanach. Odzn. K. Z. zł. Brzeżany, Gaertlera 6, tel. 99.

KULSKI JULIAN. Wiceprezydent m. st. Warszawy. * 5. 12. 1892 w Warszawie. S. Juliana i Antoniny z Ostrowskich. Oż. 14. 2. 1920 z Eugenią Solecką. Uk. Szk. N. Polit. w Paryżu. Przed 1914 czł. Strzelca. Od 31. 8. 1914 w Leg. Pol. Ranny pod Kostiuchnówką. Intern. w Beniaminowie. Od 11. 1918 do końca 1921 w. p. Kpt. rez. Wicepr. okr. stoł. L. O. P. P., prez. okr. stoł. Twa Pom. Polonii Zagr. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. W. 3. Warszawa, al. 3 Maja 2.

KULSKI WŁADYSŁAW. Dr praw. * 27.7. 1903 w Warszawie. Uk. wydz. prawny Uniw. Warsz. (1925), drat na uniw. w Paryżu (1927). Od 4. 1928 w M. S. Z. Od 1932 czł. deleg. polsk. na konf. rozbrojen. w Genewie. Od 1933 sekr. deleg. R. P. przy L. Nar., od 1934 r-ca tejże deleg. Od 1936 nacz. wydziału prawn. M. S. Z. Ogł. prace z dziedz. prawa międzyn. Odzn. O. P. 5. Warszawa, Uniwersytecka 1, telefon 7-14-63.

KULWIEĆ KAZIMIERZ JAKUB. Mgr zoologii. Pedagog. * 1. 5. 1871 w Trubiszkach, pow. kalwaryjski (ob. Litwa Kowieńska). S. Wincentego i Leonii z Pawłowskich. Ożen. w 1896 z Julią Stankiewicz. Uk. gimn. w Suwałkach (1892), wydz. przyrodn. Uniw. Warsz. (1896), stud. fizjolog. zwierząt morskich; deleg. do Francji i na wyspę Helgoland; ost. egz. na uniw. odesskim. B. asyst. Uniw. Warsz. Od 1898 naucz. w szk. pryw. w Warszawie, od 1907 dyr. szk. handl. żeńsk. w Warszawie. 1915—18 dyr. gimn. polsk. w Moskwie. Nast. zał. gimn. męskie w Warszawie, którego b. dyr. do 1928. Prez. Tow. Krajozn. do wojny; red. Wielkiej Encykl. Ilustr. W 1910 zał. pismo krajozn.: Ziemia, które prow. z przerw. do 1920. Zał. stację ochr. roślin przy Tow. Ogrodn.; prez. Tow. Ogrodn. w Warszawie. Kier. pracą krajozn. na Pomorzu, jako okr. prez. zarz. Tow. Krajozn. Zał. Zw. Słowiański, którego b. prez. Czł. Państw. Rady Ochr. Przyrody. Prez. Ligi Ochr. Przyr. Wyd. Pamiętnik Fizjogr. Ogł.: Chrząszcze polskie (podr. dla roln. i ogrodników); Geografia Polski w granicach naturalnych i historia; Zagadnienie życia w świetle darwinizmu (przekł. z niem.); Organizm jako społeczeństwo komórek; liczne prace w pismach: Wszechświat, Przyroda, Prawda. Toruń, Rybaki 27-29.

KULWIEĆ MIKOŁAJ. Płk. * 7. 4. 1890 w Orzelach, na Litwie. S. Józefa i Eleonory z Gineyków. Ożen. w 1925. Uk. szk. real. w Poniewieżu. Stud. na wydz. mech. politechn. w Rydze, uk. szk. art. w Fontainebleau. Nal. do „Welecji". 1912—1913 i od 1914 do rew. sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wsch. W w. p. od 1919, początk. w art., a od 1929 w sł. uzbr. Prac. nauk. w dziedz. uzbr. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

KUŁAK MIKOŁAJ. Art.-rzeźb. * 19. 3. 1904 w Wielkich Wsiegodziczach (Rosja). S. Aleksandra i Eleonory ze Strawińskich. Uk. Państw. Szk. Szt. Zdobn. w Poznaniu w 1929, Król. Ak. Szt. Pięk. w Rzymie w 1934, i szk. medalierską przy mennicy w Rzymie. Wyk. szereg rzeźb w kamieniu i drzewie, znajd. się w posiad. Fund. Kultury Narod., w zb. Belwederu. Specjal. się w wyk. płaskorzeźb, plakiet, medali. Poznań, Piekary 24.

KUŁAKOWSKI SERGIUSZ. Hist. literat. * 16. 7. 1892 w Wilnie. S. Juliana i Lubowi. Uk. gimn. (1911) w Kijowie, stud. na wydz. filolog. słow. uniw. tamże, nast. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1911 do 1915), kt. uk. w 1916 z dypl. I st. W l. 1923 do 1924 stud. na uniw. w Lipsku i Sorbonie w Paryżu. Po asystenturze na uniw. kijow. i zdaniu egzaminu magistersk., doc. uniw. moskiew. Od 1926 wykładow. i docent jęz. i lit. ros. Uniw. J. Piłsudskiego, politechniki i W. Wsz. Pol. w Warszawie. Należy do wielu org. nauk. polsk. i zagr. Prac. na polu kultur. zbl. Polski, Łotwy, Estonii i Finlandii. W ciągu ost. 10 lat wygł. w Warszawie szereg odczytów o literat. ros. i o kulturze i literaturze narodów bałt. Ogł. około 200 art. oraz prac nauk. m. in.: Trois lais de Marie de France (Leipzig 1923); Legenda o obrazie M. P. Rzymskiej w literaturze staroruskiej. (Warszawa 1926); Sowremiennyje polskije poety (Berlin 1929); Jan Kochanowski (Berlin 1930): Pierwsza książka do nauki języka ros. dla Polaka (Warszawa 1934); Język ros., kurs. powsz. uniw. koresp. (Warszawa 1934—35); Język ros., kurs wyższy powsz. uniw. koresp. (Warszawa 1935—36). Współpr. wyd. zbior. Wielka Lit. Powsz. (Trzaska-Evert-Michalski). Uczest. I kongresu slawistów w Pradze w 1929, zjazdu ku czci J. Kochanowskiego w Krakowie (1930), kongresu archeologów bałtyckich w Rydze (1930), II kongres slawistów w Warszawie (1934), na których wygłaszał ref. i przemów. Warszawa, 6-go Sierpnia 20, m. 3, tel. 8-10-54.

KUMANIECKI KAZIMIERZ FELIKS. Dr fil. Filolog. * 18. 5. 1905 w Krakowie. S. Kazimierza i Marii z Osików. Ożen. 16. 7. 1932 z Heleną Becker. Uk. gimn. w Krakowie (1923), wydz. filoz. Uniw. Jagiel. (1926), stud. na uniw. w Berlinie w 1926 do 1927. Naucz. gimn. od 1928, doc. filologii klas. od 1930, współpr. komisji filolog. Pol. Ak. Um. od 1931. Ogł.: Poda-

nie o Wandzie w świetle źródeł starożytnych (1926), Quo ordine Vergilii eclogae conscriptae sint (1926), Quo temporis ordine Vergilius singulos Aeneidos libros elaboraverit (1926), Zu Prokops Anecdota (1927), De satyro peripatetico (1929), Eine unbekannte Monodie auf den Einsturz der Hagia Sophia (1930), De Aesopi vita supplenda (1933), De elocutionis Eschyleae naturae (1935). Kraków, Długa 27, m. 12.

KUMANIECKI KAZIMIERZ WŁADYSŁAW. Dr praw. * 26. 6. 1880 w Radziechowie, woj. tarnopolskiego. S. Jana i Pauliny z Grimów. Oż. 20. 8. 1904. Uk. Uniw. Jagiel., stud. w Monachium. Mjr posp. rusz. Prof. zwycz. Uniw. Jagiel. Min. W. R. i Ośw. Publ. 21. 8.—14. 12. 1922. Radny miasta Krakowa, prez. rady nadz. Tow. Szk. Lud. Dr h. c. uniw. im. A. Komenskiego w Bratislawie. Ogł. m. in.: Prawdopodobieństwo w statystyce (1910), Akt. administracyjny (1913), Statystyka Polski (1915, wraz z prof. A. Krzyżanowskim), Ustrój państwow. władz administrac. (1920), Zbiór najśw. dokumentów do powst. Państwa Polskiego (1920), Zarys ustroju władz samorząd (1921), Strategia wielkiej wojny 1914—1918 (1921), Odbudowa państwowości polskiej, najśw. dokumenty 1912 do 1924 (1924). Odzn.: O. P. 3, fr. L. H. 3. Kraków, Pędzichów 12, tel. 1-71-41.

KUNA HENRYK. Art.-rzeźb. * 16. 11. 1883 w Warszawie. S. Adama i Leonii z Bywalskich. Oż. 12. 10. 1915 z Ewą Stefanią Krauze. Uk. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. W 1920 ochotn. w p. Prof. wydz. sztuki Uniw. St. Bat. W ciągu kilku lat prez. tow. art. pol. „Rytm", następnie czł. komit. Inst. Prop. Sztuki. Wyst.: w 1909, jako czł. Salonu Jesien. w Paryżu, gdzie zakup. pracę w marm. pt. Tors kobiecy, w 1923. na wyst. polsk. w Wenecji (zak. rzeźbę w marm. pt. Głowa kobieca do Galleria Moderna), w 1925, na wyst. międzynarod. w Paryżu, gdzie Polska miała pawilon, za rzeźbę pt. „Rytm" otrzymał „Grand Prix", na wyst. sztuki relig. w Padwie rzeźba w brązie pt. „Krucyfiks" odzn. został m. sr., w 1927, na wyst. włas. w Paryżu, pracę pt. „Tors" w marmurze, zakup. do Galerii Luxemburskiej, a rząd franc. odzn. go L. H. Poza tym liczne rzeźby odzn. pierw. nagrodami i zakup. do zbiorów państw. W 1921 otrzymał pierwszą nagr. za proj. pomn. A. Mickiewicza w Wilnie. Wyk. portr. w brązie: prof. T. Zielińskiego, Romualda Witkowskiego, Kazimierza Wierzyńskiego, gen. Kordiana-Zamorskiego, prof. Wojciecha Jastrzębowskiego, Aleks. Zelwerowicza, marsz. E. Śmigłego-Rydza i komp. „Trzy Marie". Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 5. Warszawa, Czackiego 16, tel. 2-45-90.

KUNC BOGUSŁAW. Ppłk * 1. 10. 1889 w Suwałkach. S. Piotra i Lucyny ze Żmijewskich. Oż. 1932 z Jadwigą Szelążek. Uk. polską szk. śr. w Suwałkach, stud. na wydz. roln. Uniw. Jagiel. Od 1909 czł. Zw. W. Cz., od 1912 Zw. Strz. Od 1914 w I bryg. Leg. Polsk., nast. w w. p. M. in. dca baonu piech., dca baonu i bryg. K. O. P., kmdt korp. kad., ob. kmdt Jun. Hufc. Pracy. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. Z. sr. i zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

KUNCEWICZOWA ZE SZCZEPAŃSKICH MARIA ZOFIA. Literatka * 30. 10. 1899 w Samarze (Rosja). C. Józefa i Adeli z Dziubińskich. Zaśl. 14. 5. 1921 Karola Jerzego Kuncewicza. Do szk. śr. uczęszcz. w Warszawie, Płocku i Włocławku, stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel., nast. Warsz. oraz śpiew w kl. oper. konserwat. warsz. Czł. zarz. Pen-Clubu. Ogłos. m. in.: Przymierze z dzieckiem; Twarz mężczyzny; Dwa księżyce; Dyliżans warszawski; Cudzoziemka; Dni powszednie państwa Kowalskich (pow. radiowa); Miłość panieńska. (szt. scen.). Laur. nagr. lit. m. st. Warszawy 1937. Odzn.: K. Z. zł., M. N. Warszawa, pl. 3 Krzyży 8 m. 13.

KUNICKI RYSZARD PAWEŁ. Dr med. Dział. społ. Polit. * 15. 4. 1873 w Tyflisie, na Kaukazie. S. Czesława i Heleny z Popejków. Uk. gimn. 3 w Warszawie, stud. na wydz. med. uniw. w Warszawie, uk. wydz. med. Uniw. Jagiel. (1899). Kurs chorób zawod. uk. w Düsseldorffie. Za czasów akad. w Warszawie czł. P. P. S. Po uk. uniw. prow. dział. społ. i polit. na Śląsku Ciesz. aż do wybuchu wojny; poseł do parl. austr. z ram. P. P. S. Od 1914 do kryz. przys. sł. w Leg. Pol. W 1918 czł. Rady Narod. w Cieszynie i przewodn. Gł. Kom. Plebiscyt. na Śląsku Ciesz. Poseł do Sejmu Ustawod. ze Śl. Ciesz.

Komisarz rząd. dla spraw robotn. w Zagł. Dąbr. Przewodn. Zw. Kas Chorych w Krakowie i lek. nacz. od 1922, lustrator leczn. Zakł. Ubezp. Chorob., lek. nacz. w Łodzi, od 1935 lek. Ubezp. Społ. w Krakowie. Przewodn. Zw. Strzel. 1924—1925 przew. koła L. O. P. P. Ub. Społ. w Krakowie, b. czł. Państw. Nacz. Rady Zdr. Ogł. art. fachowe, popul. i agitac.-propag. w Naprzodzie, Robotniku Śląskim. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, Kraków, Sobieskiego 22, m. 1.

KUPCZYŃSKI TADEUSZ PIOTR. Dr fil. Pedag. * 28. 10. 1885 w Radziechowicach. S. Tomasza i Michaliny ze Szremplów. Ożen. 22. 8. 1918 z Wandą Pętkowską. Uk. gimn. w Piotrkowie i Uniw. Jagiel. Czł. org. „Pet" w Piotrkowie i „Zet" w Krakowie, Druż. Strzel., „Zarzewia", akad. T. S. L. w Krakowie. Podczas wojny świat. sł. w Leg. Pol., w 1920 ochotn. w. p. Nacz. wydz. ośw. publ. urz. wojew. śląsk. Prac. w zarządzie stow. uczest. walki o szk. polską; radzie Fund. Szkoln. Polsk. Zagr.; w zarz. Tow. Pom. Młodz. Akad.; Inst. śląskim; Tow. Hist.; w Pol. Zw. Narc. Ogł.: Kraków w powst. kościuszkowskim (Kraków, 1912), Żołnierze kościuszkowscy (1918) oraz prace i art. w czasop. Odzn.: O. P. 3, K. N. Katowice, Reymonta 10, tel. nr 3-43-91.

KURATOWSKI KAZIMIERZ. Dr fil. Matemat. * 2. 2. 1896 w Warszawie. Syn Marka, adw. przys. Uk. uniw. w Glasgow. Drat fil. w Uniw. J. P. 1921. Doc. matemat. Uniw. J. Piłs. 1921, prow. wykł. zlec. od 1. 10. 1922, zast. prof. matem. od 1. 10. 1923, prow. wykł. zlec. od 1. 5. 1926, prof. nadzw. matemat. Polit. Lwowsk. 1. 6. 1927—30. 9. 1933 dziekan wydz. ogóln. tamże 1929/30 i 1931/32, prof. zwycz. matemat. Uniw. J. Piłs. od 1. 6. 1934. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Warszawa, Polna 72, tel. 8-70-84.

KURATOWSKI ROMAN. Dr praw. Adw. * 13. 5. 1890 w Warszawie. S. Marka. Za udz. w strajku szk. wydal. z V gimn. rząd. w Warszawie, uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego tamże (1908) i wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1912); 1912—1915 asyst. tegoż uniw.; drat na uniw. w Paryżu (1922). W 1915 podkom., nast. komis. i sekr. wydz. prawn. Str. Obywat. w Warszawie. W 1920 ofic. sąd. przy szt. 6 dyw. piech., w 1921 podprok. wojsk. D. O. Gen. w Warszawie. 1922—1923 wykł. prawo cyw. na Uniw. Stef. Bat. Od 1924 sekr. gen. i czł. rady oddz. polsk. International Law Association. Sekr. kongr. Intern. Law Associat. w Warszawie (1928). Czł. polsk. kom. narod. Międzyn. Izby Handl., czł. kom. arbitr. i komit. upadłośc. Międzyn. Izby Handl.; czł.-koresp. Tow. Ustawod. Porówn. (Paryż); czł.-koresp. Hiszp. Akad. Ustawod.; wicepr. sekcji cyw. Tow. Prawn. w Warszawie. Ogł.: O zawisłości prawa zastawu; O zdolności kobiet zamężnych w Małopolsce; O zdolności prawnej mężatek według kodeksu cywilnego polskiego; Le régime légal matrimonial du Code Civil Polonais; La nouvelle législation polonaise sur la repression de la concurrence déloyale; Arbitration in international Commercial Law; Sądownictwo polubowne; szer. in. prac i art. prawn. Stały współprac. Orzecznictwa Sądów Polskich; Journal de droit international (Paryż) i The Arbitration Journal (New York). Odzn.: Wawrz. Ak sr., Kor. Rum. 3. Warszawa, Trębacka 10, tel. 6-16-51.

KURCYUSZ TADEUSZ. Inż.-mech. Płk dypl. w st. sp. * 15. 10. 1881 w Warszawie. S. Ludwika i Michaliny z Fiszerów. Ożen. 15. 4 1927 z Zofią Ziegler. Uk. szk. real. w Warszawie, stud. na politechn. tamże, uk. wydz. techn. uniwersyt. w Leodium i Wyższą Szk. Woj. w Warszawie (1922). Nal. do org. „Zet". Przed w. świat. inż.-konstr. w Warszawie i w Rydze. Od 1914 sł. w w. ros. Od 10. 1917 w szt. I Korp. Wsch. Nast. urzędn. cyw. w Kom. Wojsk.

Tymcz. R. St., po czym w w. p., m. in. szef. szt. 13 dyw. piech. Po wojnie m. in. szef Oddz. IV Szt. Gł., czł. rady nadz. Państw. Wytwórni Uzbr., Państw. Rady Kol., Komit. Przebud. Węzła Kol. w Warsz. Reprezent. Polskę na zjazd. szt. gen. „Małej Entente'y" i Polski w Pradze i Bukareszcie. Dca p. a. l. W 1931 w st. sp. Czł. zarz. gł. Zw. Of. w St. Sp.; Zw. Hallerczyków itd. Ogł. szer. prac fach. w czasop. wojsk. Odzn.: K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. O. B. 3, K. Rum. 3, czechosł. L. B. 4, fr. L. H. 5, M. I. Warszawa, Mierosławskiego 1, tel. 12-67-30.

KUREK JALU. Literat. * 27. 2. 1904 w Krakowie. S. Piotra i Rozalii. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie, stud. literaturę na uniwers. w Neapolu (1924 do 25) i romanistykę na Uniw. Jagiel. Ppor. rez. art. Red. Ilustr. Kuriera Codz. Czł. Zw. Zaw. Lit. Polsk. Ogł.: Upały, poezje (1925); Kim był Andrzej Panik (1926 i 1931, 2 wyd.); S. O. S., powieść

(1927); Manifest Rzeczypospolitej (1929) Śpiewy o Rzeczypospolitej, poezje (1930 i 1932); Mount Everest (1933, odzn. nagrodą na konk. przedolimp.); Usta na pomoc, powieść (1933); Mohigangas, poezje (1934); Grypa szaleje w naprawie (1935, Nagr. Młodych); Woda wyżej (1935). Kraków, Felicjanek 16.

KURKOWSKA-SPYCHAJOWA JANINA. Sport. * 8. 2. 1901, w Starosielcach. Wykszt. śr. Urzędn. Czł. Kl. Sport. Rodziny Wojsk. w Warszawie. W strzel. z łuku pos. 24 rekordy Polski i 6 rekord. świat. B. kier. sekcji łuczn. kl. sport. Rodz. Wojsk., 1930—1933 sekr. okr. Warsz. Polsk. Zw. Broni Małokal., czł. od 1931 i wicepr. Pol. Zw. Łuczników, czł. kom. dyscypl. Pol. Zw. Strzel. Sport. od 1933, czł. sekcji strzel.-łuczn. Koła Warsz. Prac. P. K. O., czł. i prezes od 1936 okr. warsz. Pol. Zw. Łuczników. Warszawa.

KURNAKOWICZ JAN. Art. dram. * 21. 1. 1901 w Wilnie. S. Kazimierza. Uk. państw. szk. dram. w Petersburgu (ob. Leningrad). Wyst. od 1. 2. 1921, pocz. w Pawłowsku p. Petersburgiem. Ważn. role: Doktor, Upiór (Dziady); Upiór (Wesele); Clown Jackson (Ten, którego biją po twarzy); Elektrotechnik (Papierowy kochanek); Ogrodnik (Papa); Kierownik (Dudek); Gyldenstern (Hamlet); Mason (Kres wędrówki). Warszawa, Wilcza 40.

KURNATOWSKI-ŁODZIA ERYK. Inż. agr. * 5. 10. 1882 w Brudzewie (Kaliskie). S. Edmunda i Wandy z Zielińskich. Oż. w 1918 z Izabelą hr. Zamoyską. Uk. gimn. w Belgii i tamże Inst. Roln. w Gembloux (Belg.). Zał. w Belgii bibl. polską i Stow. Bratn. Pom., był prez. korp. stud. Od 1907 prac. na roli w pow. pułtuskim, biorąc udz. w spółdz. ruchu roln., b. czł. C. T. R. i Zw. Ziemian. W czasie wojny świat. sł. w w. ros. W 1919 objął zarząd dóbr Jadów i Łochów., rozw. w pow. radzymińsk. dział. spółdz. i oświat. Org. str. ogn., szk. śr. w Jadowie, prez. Zw. Ziemian pow. radzymińsk., del. C. T. R. na kongr. roln. w Paryżu w 1923. W 1922 senator R. P., w 1927 del. na kongr. ekonom. w Rio de Janeiro. Hodowca koni pełnej krwi. Wł. stajni wyścigowej. Ogł. szereg art. ekonom. w prasie stoł. oraz pracę dokt.: La situation économique de l'agriculture belge. Łochów; Warszawa, Smolna 9.

KURYATTO CZESŁAW. Art.-malarz. * 27. 7. 1902 w Kurczycach, pow. zwiahelskiego (Ukraina). S. Aleksandra i Rozalii z Dobrowolskich. Oż. 11. 6. 1932 z Leonią Dziewicką. Uk. gim. w Zwiahlu i Szkołę Szt. Piękn. w Warszawie w 1926 Czł. Tow. Zach. do Szt. Piękn. w Warszawie, czł. Zw. Art. Plastyk. Od 1924 wyst. w Polsce i w Szwajcarii(Genewa); uz. med. sr. w salonie 1931-32 w Zachęcie w Warszawie oraz nagr. na konk. za pracę „Portret męski". Pracę: Kobieta w czarnym szalu zakup. Tow. Zachęty, zaś pracę portret Marszałka — śląski urz. wojew. Katowice, Kościuszki 51, m. 5.

KURYŁŁO ADAM. Dr nauk techn. Inż.-budown. * 1889 w Potoczku, woj. lubelskie. S. Stanisława. Prof. statyki budowli i żelbetnictwa Politechn. Lwowsk. od 1923. Prace techn. m. in.: konstr. żelbet. w zw. z odnow. zamku na Wawelu; Wieża ciśnień w Ciechocinku; katedra w Katowicach; kościół paraf. w Szarleju. Ogł. m. in. Żelbetnictwo. Lwów, Herburtów 3-b, tel. 88-25.

KURYŁO-OSTOJA EDWARD. Baletm. * 1. 10. 1883 w Warszawie. Uk. szk. balet. przy operze warsz., stud. w szk. dram. przy Warsz. Tow. Muz. Od 1904 sol. bal. opery warsz. 1906—1911 podr. po Europie zach., St. Zjedn. A. P., Kanadzie, Meksyku i Kubie, gdzie stud. szt. tan. i tańce nar. 1911—1912 maître de ballet i I sol. „The Empire" w Londynie; 1913—1914 dyr. i reż. bal. teatr. rząd. w Warszawie; 1915—1919 prow. wł. szk. w Los Angeles i N.-Yorku; 1919—1920 wyst. w Australii, N. Zelandii, na Jawie, w Birmanii, na Ceylonie, w Indiach. 1920—1922 prow. wł. szk. w Paryżu i Londynie, nast. wyst. w Chinach i Japonii (1924). 1925—1926 dyr. szk. bal. w operze warsz. Ogł.: Taniec ludowy, dworski i towarzyski; Podręcznik do nauki baletu; Podr. do nauki polsk. tańców narod., szer. art. w prasie kraj. i zagr. Koresp. Variety (New-York), The Dancing Master (Chicago) i in. Czł. hon. Académie des Maitres de Danse de Paris, Union Intern. des Choréogr.; The Imperial Soc. of Teachers of Dancing i w. in. Czł. jury na konk. tańca w Warszawie, N.-Yorku, Wiedniu i Paryżu. Otrz. dypl. zasł. na wyst. w Kalifornii, dypl. zasł. z med. Féd. Int. de Danse, med. zasł. sr. Renaissance Française.

KURYŁOWICZ ADAM. Dział. zw. zawod. Polit. * 20. 12. 1890 w Ulanowie p. Nisko. Uk. wyższ. szk. przemysł. Prac. w kolejn. Prez. Zw. Prac. Kolei R. P., red. Kolejarza-

Związkowca. Pos. na Sejm 1922 z ram. P. P. S. Czł. kom. komunik. i budżet.

KURYŁOWICZ JERZY. Filolog. Orientalista. * 26. 8. 1895 w Stanisławowie. Uk. Uniw. Jana Kazimierza. Od 1928 prof. językoznawstwa indoeuropejsk. na tymże uniw. Ogł. prace z dziedziny językoznawstwa romańskiego, indo-irańskiego, greckiego, hetyckiego, semickiego, m. in.: Traces de la place du ton en gothique (Paryż 1925); Le problème des intonations balto-slaves (Roczn. Slawistyczny X, Kraków 1931); Études indo-europeennes (Kraków 1935). Lwów, Orzeszkowej 11.

KURZYŃSKI IGNACY. Bankowiec. * 30. 7. 1899 w Golubiu, pow. Wąbrzeźno. S. Bronisława i Joanny z Wrzesińskich. Ożen. 12. 1. 1922 z Marią Krystyną Frost. Uk. gimn. w Chełmnie i stud. hdl. na Polit. Gdańsk. Za czasów szkoln. czł. Zw. Filomatów i Filaretów w Chełmnie; w l. 1917-18 sł. w w. niem. na fr. ros. Po uk. wojny prok. oddz. Banku Zw. Spółek Zarobk. w Gdańsku. Radny m. Gdańska, wicepr. Zw. Polaków, wicepr. Polsk. Zrzesz. Pracy, czł. zarz. P. M. S. Ogł. art. z dziedziny gospod. i społ.-prawnej w prasie handl. Odzn. K. Z. sr. Gdańsk, Kassubischermarkt 17/20, tel. 2-67-35.

KUSOCIŃSKI JANUSZ TADEUSZ. Sport. * 15. 1. 1907 w Warszawie. S. Klemensa i Zofii ze Śniechowskich. Uk. średn. państw. szk. ogrodn. w Warszawie. Urzędn. państ. Sł. w wojsku 1928—1930. Rekord. szybkobiegacz, zwycięzca na olimpiadzie w Los Angeles. Publ. i sport. Czł. kl. sp. „Warszawianka". Ogł. pamiętniki pt.: Od palanta do Olimpiady. Odzn. K. Z. sr. i zł. Warszawa, Złota 65, tel. 5-41-11.

KUSTOWSKI STANISŁAW. Art. dram. * 1. 10. 1894 w Krakowie. S. Zygmunta i Wiktorii z Kozłowskich. Uk. szk. przem. i szk. dramat. K. Gabryelskiego w Krakowie. Stud. u L. Bończy-Stępińskiego. Występ. w teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie 1918—1928, nast. we Lwowie w teatrze Wielkim w 1928, od 1929 w Warszawie: w Teatrze Polskim 1929—1931, nast. u Jaracza, w Teatrze Artystów oraz w teatrach T. K. K. T. Sekr. gen. Z. A. S. P. od 1932. Ważn. role: Nick (Maria Stuart — Słowackiego), Kaznodzieja (Miłosierdzie — H. Rostworowskiego), Pustak (Fircyk w zalotach), Papkin, Dyndalski (Zemsta za mur graniczny), ogółem przeszło 50 ról. Warszawa, Widok 1, m. 2.

KUSTROŃ JÓZEF RUDOLF. Płk * 10. 10. 1892 w Stryju. Uk. gimn. w N. Sączu (1910), stud. na wydz. prawn. Uniw. Jagiel. i w Ak. Handl. Czł. Polsk. Druż. Strz., org. Armia Polska, nast. Zw. Strzel. Od 8. 1914 w 2 p.p., nast. w 4 p. p. Leg. Polsk. Po kryz. przys. wciel. do w. austr. W. w. p. od 11. 1919, m. in. kier. wydz. sekcji ośw. i kult. Oddz. III Szt. M. S. Wojsk. W 1920 w sł. transport. 1 armii, nast. przedstawic. Centr. Kom. Ewak. w Kaliszu i Brześciu n. B. Po wojnie powr. na dawne stan. w M. S. Wojsk., nast. w wydz. og. org. Dep. Int. Od 1922 zca dcy p. p., dca p. p., dca piech. dyw. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. O. B. 3.

KUTRZEBA STANISŁAW MARIAN. Dr prawn. * 15. 11. 1876. S. Jana i Walerii z Pawlików. Ożen. 12. 7. 1912 z Janiną Domaszewską. Uk. gimn. Św. Anny w Krakowie, Uniw. Jagiel. i École des Hautes Études w Paryżu. Od 1908 prof. dawnego prawa polsk. Uniw. Jagiel. w 1913—14 i 1920—21 dziekan wydz. prawn., 1932—33 rektor. Czł. czyn. i sekr. gen. od 1927 Pol. Ak. Um., czł. Czeskiej Ak. Nauk i Umiej., czł. Węg. Ak. Nauk, czł. czyn. Warsz. Tow. Nauk., czł. Tow. Nauk. we Lwowie. Dr h. c. Uniw. Stef. Bat. Ogł. m. in.: Historia rodziny Wierzynków (1899), Finanse Krakowa w wiekach średn. (1900), Sądy ziemskie i grodzkie w wiekach śr. (3 cz., 1901/02), Handel Krakowa w wiekach śr. (1902), Dejiny prawa polskeho (1903), Urzędy koronne i nadworne w Polsce do 1504 (1903), Historia ustroju Polski w zarysie (4 tomy, 1905—20), Mężobójstwo w prawie polskim XIV i XV wieku (1907), Unia Polski z Litwą (1915), Skład sejmu polskiego 1493—1793 (1916), Przeciwieństwa i źródła polskiej i rosyjskiej kultury (1916), Charakterystyka państwowości polskiej (1916), Swoistość polskiej kultury, jej stosunek do zachodu (1918), Sprawa żydowska w Polsce (1918), Wisła w historii gospodarczej Polski (1918), Kongres, traktat i Polska (1919), Dawne polskie prawo sądowe (1920 i 1927), Polska Odrodzona (1921, 1922, 1928, 1935), Sejmy walne dawnej R. P. (1923), Polskie prawo polityczne wg trak-

tatów (1923), Gdańsk—Górny Śląsk (1923), Political and economic progress in Poland (1923), Historia źródeł dawnego prawa polskiego (1925), Stosunki polsko-niemieckie (1925), Polska Współczesna (1926, 1929), Trud i wartość państwa polskiego (1926), Det ateruppstandna Polen (Stockholm 1926), Dantzig et la Pologne dans le passé et le présent (1927), Slavic Law (Encyklopaedia of the Social Sciences, Nowy York 1932), Le principes de l'autorité et de liberté dans l'histoire des États de l'Europe dépuis l'époque du moyen âge jusqu'a l'époque contemporaine (1933), La question polonaise pendant la guerre mondiale (1934), Red. nacz. Polsk. Słown. Biograf. Odzn. O. P. 2. Kraków, Pierackiego 15, telefon 1-38-58.

KUTRZEBA TADEUSZ. Gen. bryg. * 15. 4. 1886 w Krakowie. Uk. wojsk. szk. real. w Wiedniu (1903), Wojsk. Akad. Techn. (1906) i wyż. kurs inż. w Szk. Wojennej w Wiedniu (1913). Of. zawod. w. austr. Podczas w. świat. zajm. szer. wyższ. stan. w sł. sztab. Od 1918 w w. p., szef sekcji planów i zast. szefa oddz. I Nacz. Dow., szef szt. 1 dyw. piech. Leg. i gr. oper. gen. Rydza-Śmigłego, szef szt. 3 armii, szef. szt. dtwa fr. płd.-wsch. i fr. środk., szef szt. 2 armii. W 1921 wykł. w Szk. Szt. Gen., nast. szef sekcji planów B. Śc. Rady Woj., szef oddz. III a. B. Śc. Rady Woj., szef Biura Śc. Rady Woj., II zast. szefa Szt. Gen., kmdt Wyż. Szk. Woj. Gen. bryg. od 1927. Ogł. m. in.: Bitwa nad Niemnem, wrzesień—październik 1920, oraz szer. art. w prasie wojsk. i cyw. Współred. Almanachu Ofic. na r. 1923—24. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. W. 3, K. Z. zł., K. Z. W. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, 4 i 3, Kor. Rum. 2 i 1, Gw. Rum. 3, Kor. Belg. 3, jugosł. Ś. S. 3, czechosł. L. B. 3, est. K. Woln. 2, łot. Lcpl. 3, finl. R. B. 2.

KUTYŁOWSKI ROMAN. Agronom Dział. emigr. * 24. 1. 1895 w Petersburgu (ob. Leningrad). Stud. agronomię na Uniw. Jagiel. oraz w S. G. G. W. W 1919 do 1921 radca Min. Aprowizacji i kier. wydz. zbożowego. W 1921—1924 wicedyr. i dyr. Polsko-Ameryk. Kom. Pomocy Dz. i prezes Kom. Opieki nad Dziećmi i Młodzieżą. 1924—1930 wicedyr. Urzędu Emigrac. W 1930 czł. zarz. linia Gdynia-Ameryka, od 1932 dyr. tej org. w St. Zjed. i Kanadzie. Ogł. m. in.: Emigracja z Polski (Przemysł i Handel, 1928); Polityka emigracyjna Kanady (Kwart. Inst. Nauk. Emigr. i Kol. 1926, t. I, s. 37—47). Warszawa, Płowce 6, tel 10-10-37.

KUZNOWICZ MIECZYSŁAW JÓZEF. Ks. T. J. * 15. 1. 1874 w Licheniu, pow. koniński. S. Wincentego i Józefy. Uk. gimn. oo. jezuitów w Chyrowie. W 1893 wst. do T. J. Wyśw. 15. 4. 1906. W 1906 prow. zrzesz. „Opieka św. Stanisława Kostki nad młodzieżą terminatorską". Prez. Zw. Młodz. Przemysł. i Rękodzieln. w Krakowie, którego jest założ. W czasie wojny prac. w dziedz. op. nad uchodźc. w Choceniu. Twórca Katol. Zw. Uczniów Rękodzieln. Twórca Tow. Eucharyst., Ligi Przeciw Paleniu Tytoniu i Koła Abstynentów. Inicjator budowy gmachu dla młodz. w Krakowie przy ul. Skarbowej 2; twórca kolonii letn. dla młodz. w Jastarni. Ogł. m. in.: Kwestia ludowa a rękodzielnictwo; Palenie tytoniu a młodzież; Znaczenie pierwiastka religijnego w akcji robotniczej; Społeczna dział. kółek abstynenckich wśród młodzieży; O własny stan średni; W sprawie patronarzy i samorządu młodz. rękodzieln. i robotn.; Kwestia terminatorów w naszym kraju; Obrazki z życia zaniedbanej młodzieży; Wpływ Eucharystii na polską młodzież rękodzielniczą i robotniczą; W sprawie org. katolickich czeladników; Do gimnazjum, czy do przemysłu; Zasady i sposoby pracy w zw. młodz.; Jak org. i prow. stow. młodzieży; Wytyczne drogi pracy nad młodzieżą rękodz. i przemysł.; Wychowanie polskiej młodzieży dla polskiego przemysłu; Metody pracy społ.; Wśród młodocianych katol. rękodzielników i robotników zagr.; Zasady kulturalnych form towarzyskich; Org. młodz. przemysł. i rękodzieln. a kościół i społeczeństwo; szereg artyk. w pismach kraj. i zagr. Odzn. O. P. 4. Kraków, Skarbowa 2, tel. 1-25-98.

KÜHN ALFONS WALENTY. Inżyn. elektr. * 14. 2. 1879 w Przejmach (pow. przasnyski). S. Edmunda i Zofii z Erlickich. Oż. 8. 12. 1922 z Julią Sommer. Uk. państw. szk. real. w Warszawie oraz polit. w Darmsztacie. Nal. do szk. org. niepodl., był czł. i prezes. tajn. stow. studenc. w Darmsztacie; czł. i prez. sekc. darmszt. zw. zagr. socjal. polsk. (pseud. „Sierakowski"); czł. P. P. S. w Polsce (pseud. „Wiesław"); czł. Stronn. Demokrat.; czł. radyk. narod. W 1915 komis. Str. Obywat. W 1920 komis. transp. Rady Obr. Stol. Wykładowca Szk. Gł. Handl., zarz. sąd., nast. dyr. elektr. warsz., min. komunik. 27. 6. 1928—26. 5. 1931, min. rob. publ. 1932, b. poseł do Sejmu. Prezes: rady gł. L. O. P. P., zarz. gł. P. C. K., Zw. Polsk. Zrzesz. Techn., Stow. Elektr. Polsk., Zw. Przedsięb. Komunik. Ogł. m. in.: O indukcyj-

nych miernikach elektr., Przemysł elektrotechniczny i elektryfikacja Polski, W sprawie elektryfikacji Polski, Elektrownie publ. i oświetlenie ulic, Rola przedsiębiorstw w samorządzie Warszawy. Odzn.: O. P. 3, K. N., Kor. Włosk. 1, Kor. Belg. 1, łot. 3 Gw. 1, fr. L. H. 2. Warszawa, Filtrowa 27, tel. 8-64-44.

KÜNSTLER STANISŁAW. Dr praw. Płk dypl. * 22. 5. 1892 w Józefowie, woj. krakowskie. S. Jana i Elżbiety Wendeker. Oż. w 1929 z Ewą Alicją Wolfsdorf. Uk. wydz. prawno-polit. Uniw. J. Kaz. (d-rat 1922) i Wyż. Szk. Woj. Od 1912 nal. do Druż. Strzel. Od 8. 1914 w art. Leg. Polsk. Po kryz. przys. w w. austr., nast. w P. O. W. Od 11. 1918 w w. p., m. in. szef. szt. 5 dyw. piech., z-ca dcy i dca p. art. Zajm. szer. wyższ. stan. w sł. sztab. Członek zarz. Zw. Polsk. Związk. Sport. Ogłosił szer. art. treści wojsk., prawn. i ekonom. w prasie wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, Kor. Rum. 3, łot. 3 Gw., belg. Leop. 4.

KWACISZEWSKI JÓZEF. Płk * 11. 1. 1890 w Białobrzegach k. Radomia. S. Wojciecha i Agnieszki z Wojtowiczów. Oż. w 1920. Uk. szk. śr. Czł. Zw. Strzel. Od 8. 1914 w 3 p. p. Leg. Polsk., nast. w II Korp. Wsch. Od 6. 1918 w Polsk. Sile Zbrojn. Od 11. 1918 w w. p., m. in. dca komp. i baonu na fr. Po wojnie kmdt szk. k. m., dca p. p., dca piech. dyw. Ogł. kilka podręczn. z zakr. nauki o broni oraz art. w prasie wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

KWAŚNIEWSKA - TRYTKO MARIA. Sportsmenka. * 1912 w Łodzi. Zaśl. 7. 7. 1937 Krzysztofa Jana Trytko. Zajmuje się sportem od 1929 w Łódzkim Klubie Sport., uprawiając lekką atl. i gry sport. W obu tych działach reprezent. Polskę. Ust. rek. w rzucie oszczepem (41 m 38 cm) w trójboju (206 pkt.) i pięcioboju (283 pkt.). Medal brąz. w rzucie oszczepem na Olimpiadzie 1936 w Berlinie.

KWAŚNIEWSKI LUCJAN WŁADYSŁAW. Pedag. * 26. 10. 1894 w Chełmie. S. Józefa i Marii z Krzesińskich. Oż. 1917 z Władysławą Sałwacką. Uk. szk. śr. i zaw. kurs. naucz. Przed w. świat. czł. Zw. Walki Cz., w l. 1914-17 prac. w P. O. W. W 1918 zgł. się do w. p., nieprz. ze wzgl. na złe zdrowie, powr. do pracy zawod. W 1920 zgł. się ponownie. Ranny pod Pułtuskiem 17. 8. 1920; zwoln. jako 50% inwalida. Od 1935 burmistrz Radomska. Skarbn. str. ogn., radca Izby Przem.-Handl. w Łodzi, przew. sekcji adm. pow. W. F. i P. W. Ogł. art. w prasie; autor. pamiętn. z wojny r. 1920 Odzn.: K. N., K. W., M. za W. Radomsko, Limanowskiego 35, tel. 99.

KWAŚNIEWSKI MIKOŁAJ. Lekarz. * 24. 11. 1871. Przed wojną prac. w org. niepodl. Sł. w Leg. Pol. Intern. w Beniaminowie. Nast. w w. p. do 1926. Płk-lek. w st. sp. Od 1926 w adm. państw. Star. w Stolinie. Wojew. tarnopolski, krakowski i poznański. Senator R. P. 1935—40. Wicemarszałek Senatu. Odzn.: V. M. 5, O. P. 1, K. N., K. W. 4. Warszawa, Hotel Sejmowy; Kraków, Olszyny 14.

KWAŚNIEWSKI STANISŁAW FELIKS. Gen. bryg. * 14. 11. 1886 w Krakowie. Uk. gimn. w Krakowie. Od 1907 sł. w w. austr. W 1917 instr. Polsk. Siły Zbrojn. Usun. na żąd. władz niem. za działalność niepodl. Nast. na fr. włosk. Ranny. W w. p. m. in. szef szt. grupy oper. płk. Kulińskiego (ranny), p. o. szef. oddz. nauk. Szt. Gen., szef sekcji org. i zast. szefa, nast. szef oddz. IV Szt. Gen., szef oddz. IV Szt. M. S. Wojsk., dca piech. dyw., dca dyw. piech., p. o. II zast. szefa adm. armii, I zast. szefa Szt. Gen., gen. do prac przy Gen. Insp. Sił Zbrojn. Gen. bryg. od 1932. Od 1931 czł. zarz. gł. L. M. i K. Ogł.: Wspomnienia legionowe byłego oficera austriackiego (1925). Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 3, K. Z. zł. 2, M. N., M. za W. M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4 i 3, jugosł. S. S. 2, Kor. Rum. 2.

KWIATKOWSKI ADAM. Kandydat praw. * 29. 11. 1876 w Płocku. S. Stanisława i Kamili z Koszałków. Uk. wydz. prawny Uniw. Warsz. Prac. społ. w org. uchodźców z Polski w Rżewie gub. twerskiej (Rosja). Dyr. Depart. Adm. Min. Sprawiedl. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Warszawa, Filtrowa 30 a, m. 11, tel. 7-12-38.

KWIATKOWSKI ANTONI WINCENTY. Ks. Prałat. Mgr. Św. Teol. Szamb. tjn. J. Świątobl. * w 1890 w Skopiszkach, na Litwie. Uk. studia Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1914). 1914—1917 pracował w org. polsk. w Moskwie, m. in. w Pol. Tow. Pomocy Ofiar. Wojny; jeden z zał. Wyższ. Kurs. Uzup.

dla nauczycieli-Polaków, gdzie wykład. hist. kult. i cywiliz. ludzkości. Po rewolucji prac. nad skup. wojsk. Polaków. Współorg. międzypart. zjaz. polsk. w Moskwie. W 1918 zorg. w Charkowie Pol. Zw. Robotniczy, którego został prez. Był red. tyg. Przyszłość. Podczas trzeciego najścia bolszewików na Ukrainę areszt. i więz. 1920—1921, pocz. w Charkowie, nast. w Moskwie (w więz. butyrskim). Na skutek interw. Polsk. Zw. Robotn. w 1921 powr. do kraju w drodze wymiany. Nast. czł. i pełnom. deleg. R. P. w mieszanych kom. specj. i reewak. dla wykon. traktatu ryskiego i wysł. do Sowietów, skąd dzięki jego staraniom udało się wydostać wiele cennych zab. szt. polsk. Po powrocie do Polski pośw. się komunologii (1925—1930). Inicj. zał. Inst. Nauk. Bad. Komunizmu w Warszawie, którego jest kier. Odbył liczne podróże celem zdobycia materiałów nauk. po Bałkanach, Małej Azji i Afryce. Ogł. liczne prace z dziedz. polityki i socjol. doby obecnej. Odzn. k. pap. Pro Ecclesia in Russia. Warszawa, Oboźna 7, m. 20.

KWIATKOWSKI EUGENIUSZ. Inżynier. * 12. 12. 1888 w Krakowie. Stud. na polit. we Lwowie i Monachium (uk. 1912). Nal. do Zarzewia. Służył w Leg. Pol. W 1918 uczest. rozbr. Niemców w Łukowie, nast. sł. w w. p. do 1920. Of. rez. 1920—1922 doc. Polit. Warsz., 1926 do 1926 dyr. w fabr. zw. azot. w Chorzowie. 8. 6. 1926—4. 12. 1930 min. Przemysłu i Handlu. Poł. wielkie zasł. w dziele rozw. polsk. floty handl., budowy portu w Gdyni oraz przy budowie państw. fabr. zw. azot. w Mościcach. Od 13. 10. 1935 min. skarbu i wicepremier. Poseł na Sejm 1928 i 1930. Ogł. m. in.: Dysproporcje (2 wyd.); Zagadnienie przemysłu chemicznego na tle wielkiej wojny (1923); Postęp gospodarczy Polski (1928); Prawo zwyciestwa (1929). Odzn.: O. P. 1; M. N.; fr. L. H. 2; norw. Ś. Ol. 1; Kor. Rum. 1; szw. Gw. Pol. 1 (z łańc.); łot. 3 Gw.; duńsk. Dan. 1; jugosł. Ś. S. 1; Kor. Belg. 1; gr. Feniksa 1; czechosł. L. B. 1; węg. K. Z. 1. Warszawa, Rymarska 3.

KWIATKOWSKI FRANCISZEK. Ks. T. J. Dr. fil. i Św. Teologii * 13. 9. 1888 w Starym Sączu. S. Antoniego i Marii z Księżyków. Stud. filoz. na fakult. filoz. oo. jezuitów w N. Sączu, teolog. na fakult. teol. w inst. oo. jezuitów pod Hastings, w Anglii. 1910—13 prof. gimn. chyrowskiego; 1919—25 prof. filozofii ścisłej w semin. arcbp. w Poznaniu. Od 1925 prof. filoz. i hist. filoz. na wydz. filoz. oo. jez. w N. Sączu, nast. w Krakowie. Prow. Sodal. Mariańsk. intelig. męsk. i żeńsk., od 1930 kier. Zw. Sodal. Mar. pań wiejskich w Polsce, urządz. rekol. dla kapłanów i intelig. wojsk. Ogł. m. in.: przekł. Hist. filoz. w zar. dr dr Stöckla i Weingärtnera z dod. przerobionej i uzup. hist. filoz. prof. Straszewskiego (Kraków, wyd. I — 1926, II — 1928, III — 1930), szereg art. filozof. i teol., wiele brosz. i art. w sprawach aktualn., kazań i przemówień, gł. w Nowej bibliotece kaznodziejskiej (Poznań) oraz w Kazaniach i szkicach xx. jezuitów (Kraków). Współpr. Przeglądu Powsz., Ateneum Kapł., mies. Sodalis Marianus i Posłańca Serca Jezusowego. Kraków, Kopernika 26, tel. nr 1-04-38.

KWIATKOWSKI JAN. Prawnik. Handlowiec. * 25. 5. 1871 w Krakowie. S. Jana i Heleny z Nitschów. Oż. 11. 1. 1898 z Nazarą Nowakowską. Uk. gimn. Św. Jacka w Krakowie, wydz. prawny Uniw. Jagiel., stud. handl. w Wiedniu. Prac. na st. kier. oraz jako człon. zarz. Izby Przemysł. - Handl., Kongr. Kupieckiej, Pow. Szk. Hotelar., Młp. Stow. Hurtow. Węgl., Krak. Zrzesz. Hurt. Węgl.; kurat. Szk. Ekon.-Handl. i Wyższ. Studium Handl. oraz w in. Ogł. art. fach. w czasop. handl., wygł. odczyty i ref. Kraków, Zwierzyniecka 19, tel. 1-12-03.

KWIATKOWSKI JÓZEF ANTONI. Hist. szt. * 10. 1. 1883 w Krakowie. S. Jana i Franciszki z Biadowskich. Uk. gimnazj. św. Anny w Krakowie i wydz. filoz. Uniw. Jagiel., stud. uzup. w inst. nauk. w Polsce i zagran. Kustosz Muzeum Narod. w Krakowie i naucz. Szkoły Sztuk Zdobn. Ogł. artyk. z zakr. hist. sztuki w prasie fachowej i codziennej. Kraków, Sławkowska 19, m. 5.

KWIATKOWSKI KAZIMIERZ. Art.-mal. * 20. 10. 1893 w Białymstoku. Syn Apolinarego i Wiktorii z Poznerów. Stu-

diował w Inst. Inż. Cyw. w Petersburgu, nast. na wydz. archit. i sztuk piękn. Uniw. Stef. Batorego, który uk. w 1933. Sł. w w. p. Ppor. rez. B. dyr. szkoły rzemieśln. i przemysł.-art. w Wilnie. Współpr. z Tow. Art.-Plast. Interes. się szczeg. malarstwem figuralnym. Wyk. m. in.: polichromię kościoła w Rykontach, część. zrekonstr. 14 malowideł fig. z 17 w., ołtarz i polichr. kościoła w Bieniakoniach, 2 obrazy relig.: św. Jerzy i św. Wawrzyniec, sala im. marsz. J. Piłsudskiego na wydz. szt. pięk. U. S. B., św. Jan Boży w kościele oo. bonifratrów w Wilnie, polichr. kaplicy oo. karmelitów bosych przy Ostrej Bramie, obraz Serca Jezusowego w kościele ss. wizytek., obraz Cud nad Wisłą w kośc. oo. trynitarzy w Wilnie, Przemienienie Pańskie w Kalwarii Wil., polichr. ewang. kościoła garniz. w Warszawie z obrazem w absydzie wyk. na tynku „Wniebowzięcie Chrystusa", 2 portrety marszałka J. Piłsudskiego w 5 p. p. Leg. w Wilnie i w kuratorium okr. szkolnego, Zygmunt August, Przekupień z Tunisu, Portret damy z lusterkiem — w zbiorach Zachęty warsz. Liczne portrety w bibl. uniwersyteckiej w Wilnie. Wilno, Mickiewicza 19, m. 31; Warszawa, Wawelska 32.

KWIATKOWSKI MIECZYSŁAW ANTONI. Dziennikarz. * 13. 8. 1890 w Warszawie. S. Edwarda i Zofii z Żebrowskich. Ożenił 21. 9. 1915 z Marią Krauzowicz. Uk. 8 kl. gimn. E. Świecimskiego w Warszawie. Ochotn. w. p. w 1920. Kier. i właśc. Warsz. Ag. Dziennik. Długoletni czł. Tow. Literatów i Dziennik. Polskich; czł. Synd. Dziennik. Warsz.; czł. komisji dochodów niest. Tow. Doraźn. Pom. Lek. w Warszawie. Odzn. M. za W. Warszawa, Złota 55, tel. 5-95-58.

KWIATKOWSKI REMIGIUSZ. Literat. * 3. 6. 1884 w Warszawie. S. Stanisława i Scholastyki ze Zdanowiczów. Ożenił 2. 2. 1912 z Janiną Rosicką. Uk. VI gimn. filol. w Warszawie, stud. hist.-filol. na uniw. tamże, stud. orient. w Inst. Jęz. Wsch. w Moskwie, stud. archeol. w Inst. Archeol. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1898 czł. tjn. org. młodz. gimn. „X", od 1902 tjn. org. młodz. akad. „Z". W 1903 więz. na „Pawiaku" warsz. W 1905 czł. Komit. Walki o Szk. Polską, releg. z uniw. w Warszawie. Założ. i red czasop. Zarzewie. Więz. w cytadeli warsz. Udz. w naucz. tjn. Współzał. pierwsz. polsk. szk. śr. w Warszawie (Gimn. Zrzesz. Naucz.). W 1908 skaz. na 3 mies. więz. i wydal. z granic b. Król. Polsk. Założ. i wykł. kurs. jęz., hist. i liter. polsk. przy Domu Polsk. w Moskwie, zał. i red. tyg. Głos Polski tamże. W 1914 zał. Polsk. Tow. Pomocy dla Ofiar Wojny w Petersburgu, red. i wyd. tyg. Sztandar oraz pisma dla dzieci i młodz. Mały Sztandar, założ. i wykł. liter. polsk. Wyższ. Kurs. Polsk. tamże. Chor. rez. w. ros., w 1914 zmobil. i przydz. do dtwa wojsk. samochod. w Petersburgu. Po rewol. z-ca dcy Konfederacji Polaków Wojskowych w Rosji. Uczestn. rozbr. Niemców w Warszawie, nast. org. i kier. wydz. pras. późn. Biura Prasy i Propag. M. S. Wojsk. Uczestn. powst. i akcji plebiscyt na G. Śl. Po wojnie szef Biura Wyznań Niekatol. M. S. Wojsk. W 1921 inicjat. i org., nast. red. Polski Zbrojn. Czł. zał. i czł. zarz. hczn. org. społ.-wojsk. Ppłk od 1924. W st. sp. od 1927. Ogł. m. in: Złote myśli Mikołaja z Nagłowic Reja (1905); Cykl literatur wschodn. (1906—1907); Liryki (1908); Jahwe (poem. dram., odzn. na konk. Kur. Warsz., 1909); Baśń o prawdzie (poem. dram., odzn. na konk. w Poznaniu, 1912); Poezja i przyroda w Japonii (1913); Polska idzie (poezje i poem. jasełk., 1915); liczne przekł. poezyj wschodn., gł. japońsk. i chińsk., oraz kilka zbior. aforyzm. wschodn. Odzn.: O. P. 5, K. W. 2, K. Z. zł., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. 3-go M., Gw. Rum. 4, jugosł. O. B. 4, czechosł. L. B. 4, fr. Palm. Ośw. Publ., M. I. Warszawa, Piusa XI 21, tel. 9-05-67.

KWIATKOWSKI STEFAN. Dr med. * 18. 10. 1897 we Lwowie. S. Emila i Janiny z Kisielewskich. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. lek. Uniw. Jana Kaz. 1912—14 czł. oddz. wojsk. skautów, nast. Druż. Strzel. we Lwowie. Od 4. 8. 1914 w Leg. Wsch., od 9. 1914 w 3. p. p. Leg., nast. w komp. zapas. 1 p. p. Leg. Po kryz. przys. wciel. do w. austr. na fr. włosk. Uczestn. obr. Lwowa (ranny), nast. w w. p. do 1921. Kpt.-lek. rez. Adiunkt klin. chor. skórn. i wener. Uniw. Jana Kaz. Ogł. prace z dziedz. swej spec. Odzn.: K. N., K. W. 2. Lwów, Fredry.

KWIATKOWSKI WINCENTY. Ks. * 1. 1. 1892 w Skopiszkach, na Litwie. Uk. sem. w Petersburgu (ob. Leningrad), nast. Gregorianum; dr fil. 1914, dr Św. Teol. 1918, licenc. prawa kan. 1919. Inst. Teol. Uniw. w Rzymie. Zast. prof. apologet. habilit. J. P. 1. 10. 1920—31. 12. 1930, tamże z tego przedm. 1922, prof. nadzw. od 1. 1. 1931, dziek. 1933/34. Warszawa, Nowy Zjazd 5, tel. 6-83-22.

KWIECIŃSKA ALINA MARIA. Literatka. * 12. 9. 1904 w Warszawie. Córka Władysława i Witalii z Budzyńskich. Uk. gimn. im. Cecylii hr. Plater-Zyberk w Warszawie, kursy han. T. Raczkowskiej tamże w 1922, stud. humanist. na Woln. Wszechn. Polsk. Od 1926 ogł. wiele prac w: Młodzieży P. C. K. (obecny Czyn), Moim Pisemku, Płomyku i Płomyczku, Świat-Iskrach, Dziś i Jutro, Małym

ku, Orlętach, Wiarusku, Słonku i in.; wiersze dla dorosłych (w Kur. Warsz., Tęczy, Rodz. Polsk., Prakt. Pani, Słowie (Pomorsk.)oraz pios. żołn. (Żołn. Polski, Wiarus). Utw. jej zradiofoniz., wyst. w teatrze dla dzieci Jaskółka. Wyd. książkowe: Serce Hanki, O Janku, Rozbójniki i p. Domicela, Co się zdarzyło w kuchni króla Ćwieczka, Dzieciaki, Nowe przygody, Jak to mali podróżnicy wędrowali po stolicy, Kolega z sutereny, W czasie burzy. Poza tym szereg utworów scenicznych w zbiorkach. Czł. Tow. Literatów i Dziennikarzy, stała współpr. Kur. Warsz. Warszawa, Mokotowska 40, m. 8, tel. 8-17-90.

KWIECIŃSKI JANUSZ. Spółdzielca. * w 1875 w Kaliszu. S. Wincentego i Bronisławy z Kawskich. Uk. gimn., stud. na uniw. w Warszawie w l. 1894—1898, w 1910 dypl. Od 1898 sekr. komisji spółdz. i współprac. Przeglądu Spółdz. W 1918 pow. przez Min. Skarbu celem przygot. proj. polsk. ust. o spółdzieln. Z chwilą wejścia w życie wspomnianej ustawy mianow. prez. Państw. Rady Spółdz. (do 1934). Od 1916 prof. Szkoły Nauk Polit. w Warszawie oraz Instytutu Studiów Handl. i Orientalist. Ogł. szereg broszur z zakresu org. ruchu spółdz. w Polsce i współpr. z czasop. trakt. zagadn. ekonomiczne, zwł. spółdz. Warszawa, Moniuszki 3, m. 22.

KWIECIŃSKI JULIAN. Inżyn. górn. Miern. * 20. 6. 1901 w Brogowej, woj. kieleckie. S. Romana i Marii z Kochanowskich. Oż. 28. 4. 1928 z Jadwigą Nudzeńską. Ukończył gimn. we Włocławku, wydz. górn. Ak. Górn. w Krakowie i Państw. Szk. Miern. (jako ekst.) w Warszawie. W r. 1920 ochotn. w. p. 1924—1928 asyst. 1928-1932 st. asyst., od 1932 adiunkt kat. geodezji i miern. górn. Ak. Górnicz. w Krakowie oraz kier. oddz. miern. dyr. kopalni w Katowicach. Czł. kom. egz. dla miern. górn. przy Wyż. Urz. Górn. w Katowicach, Krakowie i Lwowie. 1932—1935 prof. Państw. Szk. Górn. w Wieliczce i Katowicach. Biegły Izby Przem.-Handl. dla spr. górn., szczeg. dla miern. i szkód górn., w Katowicach. Czł. Zw. Inż. Górn.-Hutn., Zw. Miern. Przys. w Katowicach, b. prez. Zw. Asyst. Ak. Górn. w Krakowie, czł. Pol. Zw. Zach. w Katowicach, czł. Z. Z. Z. oraz org. społ. Katowice, Powstańców 45, m. 4, tel. 3-52-62.

KWIECIŃSKI TADEUSZ. Artysta-muz. Kompoz. * 18. 4. 1903 w Warszawie. S. Floriana i Marii z Małasiewiczów. Oż. 19. 4. 1928 z Kazimierą Olszewską. Ucz. do szk. handl. w Kijowie; stud. muz. w Warszawie pod kier. prof. Rytla. W 1920 ochotn. w.p. Czł. Z. A. I. K. S., Zw. Muzyków. Autor utw. muz., m. in.: Fantazja tyrolska (solo na klarnet), Komedia muzyczna, Hotel matrymonialny, Dlaczego pani jest taka niegrzeczna, Kącik, Kobieta szuka miłości i in. Otrz. I nagr. na konk. utw. muz. w Ciechocinku za kujawiaki i oberek. Warszawa, Sienna 61, m. 51.

KWIETNIEWSKI KAZIMIERZ. Dr fil. Przyrodnik. Zoolog. Oceanograf. * 3. 4. 1873 w Warszawie. Stud. w Zurychu, Monachium i Jenie. 1897—1900 asyst. inst. zoolog. uniw. w Messynie, nast. w Padwie i Pizie. W 1902 habilit. na uniw. w Padwie, w 1905 dyr. inst. zoolog. tegoż uniw. W 1912 przew. bad. oceanograf. Morza Adriatyckiego. Od 1907 prof. zool. i anat. porówn. na Uniw. J. Kaz. Ogł. m. in.: Revision der Actinien welche von Herrn Prof. Studer auf der Reise der Corvette „Gazelle" um die Erde gesammelt wurden (Jena 1896); Actiniaria von Ternate (Frankfurt 1897); Contribuzioni alla conoscienza anatomo-zoologica degli Pteropodi gymnozomi del Mare Mediterraneo (Roma 1903); Ricerche intorno alla struttura istologica dell integumento dei Selachii (Padova 1905); O dzieleniu się podłużnym ukwiału Actinia Cari, Bull. (Kraków 1916); szereg prac w Zool. Jahr., Zool. Anz. i in. Lwów, Uniwersytet J. K. i Dwernickiego 11.

KWILECKI hr. FRANCISZEK MARIA WŁADYSŁAW. Rolnik. Artyst.-rzeźbiarz. * 4. 10. 1875 w Dobrojewie, woj. poznańskie. S. Stefana i Barbary z Mań-

kowskich. Oż.: 1-o 19. 8. 1901 z Jadwigą ks. Lubomirską († 11. 1. 1930), 2-o 9. 10. 1934 z Katarzyną Bończa-Tomaszewską. Ukończ. gimn. real. w Poznaniu, szk. rolniczą w Berlinie, Acad. Julienra w Paryżu. Prac. w licznych komitetach polsk. w Szwajcarii z Henrykiem Sienkiewiczem, A. Osuchowskim i Sz. Askenazym. Jako rolnik poświęcił się hodowli koni oriental. dla celów wojskowych, za którą, poza wieloma medalami, otrz. na P. W. K. w Poznaniu w 1929 wielką nagr. Prowadzi pola doświadczalne zbóż i traw selekcyjnych dla Akadem. Roln. w Poznaniu. Od 1900 utrzymywał zakład gospodyń wiejskich dla córek włościańskich oraz nal. do org. pow. gospod. rolnych. Jeden z zał. Twa Przyj. Sztuk Piękn. w Poznaniu. Wyk. liczne prace rzeźbiarskie, m. in.: popiersie Marcelego Krajewskiego (Muzeum Wlkp.) płaskorzeźba Wł. Ostrowskiego, marsz. sejmu 1830 (w kośc. św. Barbary w Krakowie), portret Jana Gawrońskiego, posła R. P. w Wiedniu, pop. M. Wywiórskiego. Wyst. w kraju i zagr. uz. nagr. Ogł. broszury z dziedziny ekonom.-polit.: Czcze hasło (Poznań 1915); Polens Unabhängigkeit — Europas Gleichgewicht (Fryburg 1915); Po skarby zachodu (1920); Kto żywi Polskę. Szamb. J. Świątobl. Odzn.: pap. Ś. Grz. W. 3; kaw. Malt. Warszawa, Ordynacka 5, m. 11, tel. 6-87-15; Dobrojewo Szamotulskie (woj. poznańskie), tel. Szamotuły 75.

KWOLEK JAN. Ks. Dr prawa kan. * 13. 12. 1885 w Kraczkowej, pow. Łańcut. S. Sebastiana i Katarzyny z Peszków. Uk. gimn. w Rzeszowie, sem. duch. w Przemyślu i wydz. prawa uniw. gregoriańsk. w Rzymie. 1904-16 prac. w stowarz. akad. we Lwowie, od 1915 w T. S. L. i w Tow. Przyj. Nauk. w Przemyślu. Katecheta gimnaz. 1915-18, prof. teol. w sem. duch. w Przemyślu, org. i kier. arch. diecez. przy Kurii Bisk. Kanonik kapituły rzymsko-kat. w Przemyślu. Współorg. Zw. Zakł. Teolog. w Polsce. Ogł. m. in.: Archiwa diec. przemyskiej obrz. łacińskiego (1927), Ekstrakty metrykalne (1928), Naukowa organiz. archiwów kośc. (1930), doroczne sprawozd. arch. przemysk. od 1928 i art. w pismach. Przemyśl, Katedralna 5.

L-Ł

LACHERT BOHDAN KAZIMIERZ. Inż.-arch. * 13. 6. 1900 w Moskwie. S. Wacława i Wandy z Lipskich. Ożen. 9. 9. 1923 z Ireną Nowakowską. Uk. szk. C. K. O. w Moskwie, nast. wydz. architekt. Polit. Warsz. W 1918 ochotn. w. p. Prow. wykł. zlec. na Polit. Warsz. Czł. org. zawod. architekt.; czł. grupy ,,Praesens", wchodz. w skład C. I. R. P. A. C. (międzynarod. kongr. architekt.). Wyk. szereg proj. architekt. łącznie z inż.-arch. J. Szanajcą, m. in.: gm. Ligi Narodów w Genewie; kościoła Opatrzności w Warszawie; Min. Poczt i Telegr., Min. Op. Społ.; domów mieszk. dla Fund. Kwat. Wojsk., Fund. Emeryt. B. G. K. i Zakł. Ubezp. Społ.; domu akad. ,,Zjednoczenia"; sanat. w Ustroniu; domu wypocz. ,,Tobita" w Skolimowie; placu Marsz. Piłsudskiego, pola Mokot., placu przed pomnikiem Marsz. Piłsudskiego na Rozdrożu w Warszawie. Otrz. ok. 40 nagr. konk. Warszawa, Katowicka 9, tel. 10-25-33.

LACHMAN WACŁAW ALEKSANDER. Art.-muz. Kompoz. * 12. 1882 w Płocku. S. Mirosława i Anny z Konwickich. Uk. gimn. w Płocku i Inst. Muz. w Warszawie. Uczestn. walki o szk. polską w zaborze ros., prac. na polu propagand.-oświat. w czasie plebiscytu na G. Śląsku. Dyr. tow. śpiew. Harfa, dyrygent i kier. chórów, m. in.: Zjedn. Zw. Śpiewaczych. Org. wyst. w kraju oraz w Holandii, na Węgrzech, we Francji, na Łotwie i w Estonii. Autor. prac: mszy Gaude Polonia, Do Melpomeny (chór męski z orkiestrą lub fortep.), W górach (chór męski z fortep. i solo tenor), Sztandary polskie na Kremlu (chór miesz. lub męski), Chóry szkolne (cykl pieśni), Z naszych stron (pieśni na chór męski), Dwie dole, Siew wiosenny, Idziemy do ciebie, matko ziemio nasza, Elegia ku czci Wodza Narodu (na chór) i in. Odzn.: K. Z. zł., Kor. Rum. 4. Warszawa, Sosnowa 9, tel. 2-08-79.

LACZYSŁAW ALEKSANDER. Dziennikarz. * 2. 2. 1885 w Pabianicach. S. Samuela i Władysławy z Mikulskich. Ożen. w 5. 1914 z Marią Czuprykowską. Uk. szk. handl. w Pabianicach, stud. na wydziale filoz. Uniw. Jagiel. i uniw. w Zurichu. W lat. szkol. org. kółka samokszt. i bibl. oraz przechow. ,,bibułę" kraj. i zagran. W Pabianicach org. bojówkę robot. W 1905 zbiegł do Galicji, a stamtąd wyj. do Zurichu. W 1908 powr. do kraju, areszt. i więz. w Łodzi. Po zwoln. wyj. do Zurichu, nast. do St. Zjedn., gdzie prac. w dziennik. polsk. oraz w przeds. przemysł. i bank., nast. od 1911 w f. ,,International Harvester Co" oddz. w Moskwie, a od 1915 w Zakł. Sormowskich, gdzie zorg. ,,Dom Polski", którego był prez. W 1924 powr. do kraju i prac. w Polsce Zbr., ob. dyr. adm. W międzycz. przez 2 l. org. i dyr. handl. spółdz. Zdobycz Robotnicza. Warszawa, Chełmżyńska 27.

LALEWICZ MARIAN. Arch. * 21. 11. 1876 w Wyłkowyszkach g. suwalskiej. S. Stanisława i Walerii. Ożen. z Marią Radlińską. Ucz. do gimn. w Suwałkach. Uk. Akad. Sztuk Pięk. w Petersburgu (ob. Leningrad). Wykł. rys. od 1903 i proj. architekt. w Inst. Inż. Dróg Komunik. tamże od 1908; prof. proj. architekt. w Żeńsk. Inst. Polit. tamże od 1906; prof. hist. szt. Akad. Szt. Pięk., Inst. Archeol. i Szk. Zdobn. im. bar. Stieglitza w Petersburgu od 1916; wykł. Szk. Sztuk Pięk. w Warszawie od 1918 i prof. hist. sztuki staroż. i hist. archit. Polit. Warsz. od 1920. Ogł. prace z dziedz. architekt. i budown. Wyk. budowle:

gm. Banku Syber., muz. Min. Handlu i Przem. w Petersburgu; gm. P. K. O. przy ul. Bugaj, Państw. Bank Rolny przy ul. Nowogrodzkiej, Państw. Inst. Geolog. oraz przebud. pałacu Staszica — w Warszawie; gm. oddz. Banku Polsk. w Kaliszu, Sosnowcu, Siedlcach i Tomaszowie; gm. uniw. w Lublinie; gm. Banku: Zw. Spółek Zarobk. w Łodzi; domy czynszowe; pałacyki, wille; pawilony wystawowe; domy przemysłowe, m. in. firmy Ericsson. Otrz. 38 nagr. na konk. Warszawa, Górnośląska 41, tel. 9-47-56.

LAM STANISŁAW. Dr fil. Liter. Dziennikarz. * 2. 4. 1891 w Tarnopolu. S. Władysława i Kazimiery z Asłanowiczów. Uk. wydz. fil. Uniw. J. Kaz. i studia pod kier. prof. Vondraka na uniw. w Wiedniu. 1910—12 współred. Kroniki Powsz. we Lwowie, 1913—14 współprac. Gaz. Lwowskiej i Gaz. Narod., 1918 współprac. Czasu, 1919—20 współred. Dzienn. Powszechn. w Warszawie, 1921—25 współred. Tyg. Ilustr., 1924 zał. i red. mies. Naokoło Świata, 1924—25 red. Bibl. Dzieł Wyborowych; 1923—26 red. Bibl. Laureatów Nobla, 1924—1929 red. Ilustr. Encykl. Powsz., 1929—36 red. Leksyk. Warszawy, Encykl. Powsz. w 2 t., Encykl. Powsz. dla wszystk., Encykl. 20 w., 1929—32 red. Polskę jej dzieje i kulturę, 1929—33 red. W. literat. powsz. w 6 t., 1931—37 red. W. hist. powsz. w 9 t., 1931—37 red. Geogr. powsz. w 16 t., 1936—37 red. W. nowy słownik wyr. obc. i in. Ogł.: Stanisław Wyspiański (1909), J. Weyssenhoff o laurach Wyspiańskiego (1910), J. Ign. Kraszewski (1912), Ks. Józef Poniatowski, dzieje i pieśń (1913), Poezja polska 1863 (1913), Mieczysław Romanowski (1913), Polska literatura współczesna w oświetleniu A. Potockiego (1913), Oskar Kolberg (1914), Czytelnictwo współczesne w Polsce (1914), Pieśń nowych Legionów (1915), O ideologię przyszłej literatury polskiej (1916), Organizacja pracy literackiej (1917), T. Lenartowicz w świetle nieznanych pism i korespondencji (1918), O bibliografię polską (1920), Współczesni pisarze polscy (1922), Książka wytworna (1922), Polska literatura współczesna (1923), Literatura Polski Odrodzonej — w 6 wyd. liter. W. Feldmana (1923), Stroje pań polskich w. 15—18 (1923), Le livre polonais au 15 et 16 s. (1923), Henryk Sienkiewicz (1924). Odzn. Kor. Rum. 4. Warszawa, Widok 20.

LAMPE WIKTOR. Dr fil. Chem. * 10. 3. 1875 w Warszawie. Oż. 20. 1. 1916 z Wandą Stokowską. Stud. w Karlsruhe. Uk. uniw. w Bernie szwajc. (1902). 1903—1911 asyst. tamże, nast. doc. chemii org. w Krakowie do 1919; 2. 7. 1919 prof. zwycz. chemii org. uniw. w Warszawie. W 1923—4 dziekan. wydz. fil. Od 1927 czł. zwycz. Tow. Nauk. Warsz. W 1932 prez. Polsk. Tow. Chem., w 1936 wicepr. tegoż. Ogł. szereg prac nauk. z zakresu badań nad wyjaśnieniem budowy żółtych barwników naturaln. z grupy flawonu oraz flawonolu, nad związkami roślinnymi, syntezą karkuminy, nad metystycyną i jej syntetycznym odtworzeniem. Warszawa, Humańska 11, tel. 4-27-13.

LANDAU JAN. Dr med. Dział społ. * 1. 1. 1871 w Krakowie. S. Hirsza i Jetli z Wasserbergów. Oż. 16. 6. 1903 z Emmą Samuely. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. med. Uniw. Jagiel. (1894). Sł. w w. p. Dyr. Szpit. Żyd. w Krakowie. Czł. rady zarz. Izby Lek. tamże, wicepr. okr. krak. Zw. Lek. P. P., czł. zarz. gł. Zw. Lek. P. P., prez. tow. „Nadzieja", Tow. Op. nad Sierot. Żyd., tow. „Toz". Odzn. O. P. 5. Kraków, św. Gertrudy 9, tel. 1-14-33.

LANDAU JÓZEF. Dr fil. Inż. dypl. * 29. 4. 1877 w Łodzi. S. Salomona i Heleny z Korngoldów. Oż. 1908 z Haliną Przeworską. Uk. polit. w Charlottenburgu, uniw. w Berlinie, Sorbonę, Collège de France. Dyr. zarz. Twa Zakł. Chem. „Strem" w Warszawie, czł. zarz. banków, tow. przemysł. i ubezp. Wicepr. Zw. Przem. Chem. R. P. w Warszawie, czł. rady Centr. Zw. Przemysłu Polsk. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., belg. Leop. II 3. Warszawa, Zgoda 12, tel. 6-36-52.

LANDAU RAFAŁ. Dr praw. Adwokat. Dział. społ. * 13. 6. 1869 w Krakowie. S. Hirsza i Jetti z Wasserbergów. Oż. 28. 2. 1899 z Rachelą Parnas. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. Czynny w prac. Kom. Pom. Of. Wojny. Prez. Gminy Wyzn. Żyd. w Krakowie. Stow. Izrael. Postęp., Stow. Starców, Bursy dla Sierot Rękodz., Stow. Ochron Dzieci Żyd. Odzn. O. P. 4. Kraków, św. Gertrudy 9, tel. 1-03-34.

LANDE JERZY. Prawnik. * 13. 11. 1886 w Dorpacie. S. Michała i Michaliny z Zakrzewskich. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. praw. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1910) z dypl. I. st. W 1920 ochotn. w. p. Od 1910 adw. w Warszawie, 1917—1921 sekr. gen. Dep. Sprawiedl., nast. radca Min. Sprawiedl., 1921—1926 zast. prof. Uniw. St. Bat., w 1925 habilit. w Uniw. Jagiel., 1926—1929 prof. nadzw. Uniw. St. Bat. Od 1929 prof. nadzw., od 1934 prof. zwycz. teorii i filoz. prawa Uniw. Jagiel. Ogł.: Norma a zjawisko prawne (Kraków 1925), Sprawa teorii prawa (Lwów 1933), O tak zwanej socjologii nauki (Kraków 1935), oraz art. w czasop. prawn. i filozof. Odzn. O. P. 4. Kraków, al. Słowackiego 15, tel. 1-26-17.

LANDOWSKA WANDA ALEKSANDRA. Pianistka. * 5. 7. 1884 w Warszawie. Stud. muz. w Warszawie, Berlinie i Paryżu. Prof. Akad. Muzycz. w Berlinie (6 lat); zał. i dyr. „École de Musique Ancienne" w Saint-Leu-La Forêt pod Paryżem od 1927. Ogł.: Musique ancienne; L'interpretation; Chopin; Bach; stud. muz. w czasopismach. Saint-Leu-La Forêt pod Paryżem.

LANDSBERG HENRYK. Przemysłowiec. Działacz społ. * 26. 8. 1899 w Tomaszowie Maz. S. Feliksa i Jadwigi z Landauów. Uk. szk. śr. w Moskwie, stud. handl. w Warszawie i wyższ. szk. włókien. w Akwizgranie (1922—23). 1918—1920 ochotn. w p. Dyr. sp. akc. H. Landsberg w Tomaszowie Maz. Czł. zarz. Pow. Z. S., prez. koła L. O. P. P., prez. Tow. Gimn. Sport., czł. miejsk. kom. W. F. i P. W., prez. obw. Kom. Nies. Pom. Najbiedn. i Fund. Pracy prez. oddz. tomasz. Zw. Żydów Ucz. Walk o Niep. Polski, radny m. Tomaszowa, człon. Rady K. K. O. Odzn. M. za W. Tomaszów Maz., Miła 36.

LANDSBERG MARCELI. Dr med. * 28. 3. 1890. S. Aleksandra i Eleonory z Landsbergów. Ożenił z Marią Sachs. Uk. uniw. we Fryburgu Bad. Ucz. prac niepodl. 1907 do 1908. St. asyst. Uniw. J. P. Ord. szpit. na Czystem w Warszawie. Czł. Warsz. Tow. Lek. i Tow. Med. Społ. Ogł. ok. 30 prac i art. z dziedz. medyc. doświadcz. i klinicznej i z zakr. chemii lek. Odzn. M. N. Warszawa, Królewska 31, tel. nr 2-72-32.

LANDSBERG WŁADYSŁAW. Kand. praw. Przemysł. * 24. 9. 1888 w Tomaszowie, S. Aleksandra i Eleonory z Landsbergów. Ożenił 1934 ze Stefanią Eckardt. Uk. gimn. w Piotrkowie, Wyższ. Szk. Handl. w Lipsku (1907), wydz. prawny uniw. w Moskwie (1911), szkołę tkacką w Akwizgranie (1912). 1914—1918 wicedyrektor Kom. Obyw. w Tomaszowie, areszt. przez Niemców. Od 1912 prow. fabr. sukna w Tomaszowie. Czł. zarz. oddz. Zw. Strzel., przez 6 lat wicepr. rady miejsk. w Tomaszowie, czł. zarz. Zw. Włókien., rzeczozn. Inst. Wełnozn. w Warszawie, radca Izby Przem.-Handl. w Łodzi, czł. kom. odwoł. przy Izbie Skarb. tamże, wicepr. Rady Op. Szk. Ogł. art. z dziedz. przemysł.-roln. w Polsce Zbrojn. Tomaszów, 11 Listopada 48, tel. 48.

LANGE JÓZEF. Sport. * 1901 w Warszawie. Upr. sport kolarski. Mistrz szosowy w 1922. 4-ty w biegu na 50 km na Igrz. Olimp. w Paryżu (1924). Zwycięzca mistrza świata Williamsa na tym dyst., później bezkonk. w Polsce jeździec za motorami.

LANGE JULIAN BOLESŁAW. Inżynier. * 9. 1. 1873 w Chełmnie (Pomorze). S. Ignacego i Jadwigi ze Skrzyneckich. Ożenił w 1903 z Teodorą Prałat. Uk. gimn. w Chełmnie oraz kurs „Reform Technikum". Prac. w f-ce elektr. A. E. G., w f-ce turbin „Turbinenfabrik"; 1908—10 kier. oddz. mech. w f-ce parowozów A. Borsig. Od 1910 kier. f-ki H. Cegielski i „Thermoelektromotor" w Poznaniu. 1892 do 1895 sł. w niem. mar. woj., karany za stos. z P. P. S. Od 1896 czł. Sokoła w Berlinie; zał. liczne oddz. tej org. w kraju i na obcz. Podcz. przewr. 1918 nacz. kmdt Straży Lud. na b. zabór pruski, nast. insp. obr. kraj. W czasie inw. bolszew. kmdt gł. Str. Obyw. na woj. poznańsk. i pomorsk., jednocz. (od 1920) dyr. więz. centr. we Wronkach. Ucz. powst. górnośl. pod pseud. Leon Bräulich. Kmdt gł. Zw. Powst. i Woj. b. zab. prusk., kmdt nacz. tegoż zw. O. K. VII; prez. Zw. Tow. Marynarzy R. P.; wicepr. Fed. Zw. Obr. Ojcz., czł. zarz. Zw. Rez. i b. Wojsk. O. K. VII. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4. Poznań, Prusa 1.

LANGER ANTONI. Ludoznawca. Public. Polityk. * 15. 9. 1888 w Pakosławiu, pow. iłżeckiego. S. Gustawa i Rozalii z Królikowskich. Uk. gimn. w Warszawie (1907), stud. na wydz. lek., nast. fil. tamt. uniw. Prac. w lwowskiej Zorzy, Życiu, Sterze i Myśli Niepodległej A. Niemojewskiego; nast. w Inst. Solvaya w Brukseli, oraz w Bibl. Król. tamże, kustosz sekcji ludozn. polsk. Po powrocie do kraju prow. badania ludoznawcze. Czł. Tow. Nauk Warsz., prac. w sekcji historyczno-archeolog. Były sekr. Centr. Kom. Obyw. Poseł do sejmu ustawod. z ram. Wyzwolenia. Org. wydz. ośw.-kult. Zw. Strz. Ogł. m. in.: Ewolucja uczuć patriotycznych, O Spiszu i Orawie. Warszawa, Polna 76, tel. 8-89-30.

LANGNER WŁADYSŁAW ALEKSANDER. Gen. bryg. * 18. 6. 1896 w Jaworowie, woj. lwowskie. Uk. gimn. w N. Targu. Nal. do Druż. Strzel., gdzie uk. szk. podof. Od 1914 w I bryg. Leg. Polsk. Po kryz. przys. wciel. do w. austr. W w. p. od 1919, m. in. dca baonu 5 p. p. Leg., dca baonu 1 p. p. Leg., Po wojnie m. in. dca p. p., piech. dyw. i dyw. piech. 1927—28 przewodn. kom. red. przepis. służb, nast. szef. Biura Og.-Adm. M. S. Wojsk., zast. II wicem. spr. wojsk., dca O. K. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., czechosł. L. B. 3, jugosł. Ś. S. 2, Kor. Wł. 3.

LANGROD ADOLF ANDRZEJ. Dr nauk techn. Inż. * 15. 1. 1876. Uk. szk. śred. w Krak., nast. polit. w Wiedniu. Rzeczoznawca w sprawach kolej. i czł. Rady

Techn. przy Min. Komun. Ogł.: Zasady ruchu parowozowego (wyd. Min. Kom., 1928) oraz szereg art. w Czasop. Techn., Przegl. Techn., Inż. Kolej., Przegl. Mech., Glasers Annalen für Gewerbe u. Bauwesen, Zeitschrift des Ver. Oesterr. Ing. u. Arch., Die Lokomotive, Organ für die Fortschritte des Eisenbahnwesen, Niederschriften des Vereines Deutscher Eisenbahnverwaltungen, Przegląd Mech., Dinglers Polytechn. Journal, Zeitschrift für das gesammte Turbinenwesen i in. Odzn. o. Kor. Wł. 4. Warszawa, Królewska 23, tel. 6-10-42.

LANGROD RUDOLF. Dr praw. Adw. Public. gosp. Skarbow. * 15. 10. 1874. S. Maurycego i Anny. Oż. 14. 5. 1907 z Marią Sachs. Uk. gimn. im. Sobieskiego i Uniw. Jagiel. W 1918 zał. i wyd. czasop. gospod. Polski Lloyd w Wiedniu i w Warszawie, współzał. czasop. Przemysł i Handel, red. nacz. „Review of Polish Law and Economics" do 1931, red. czasopis. Sprawy Podatkowe. Czł. zarz. Tow. Przyjaciół Belwederu, czł. Tow. Ochr. Prawa Autorskiego, czł. zarz. Tow. Ochrony Prawa Przemysł. Ogł.: Zasady międzynarodowego prawa prywatnego (1902), Opłaty skarbowe (1904), Nichtstempelmässige Gebühren und Taxen (1904), II i III nowela do austr. kod. cyw. (1915), Prawo cyw. i administr. na terenie okupacji austr. (1916), Polskie prawo bankowe w świetle prawa cywilnego i handlowego (1925), Aus dem polnischen Steuerrecht (1926), Polnisches Stempelrecht (1926), Podwójne opodatkow. w Polsce i Gdańsku (1931), The double Taxation of Income in Poland (1929), Das polnische Steuerstrafrecht (1930), Uwagi o proj. ord. podatk. (1931), Ustawod. podatkowe a prawo prywatne (1931), Fikcje skarbowe — fikcje fiskalne (1935). Warszawa, Hoża 37, tel. 9-60-25.

LANGROD WITOLD LUCJAN. Dr praw. Polit. emigr. * 25. 10. 1899 we Lwowie. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. i wydz. dziennik. Wyż. Szk. Nauk Społ. w Paryżu. Prof. Wyż. Szk. Dziennik. w Warszawie. 1925—1932 prac. w Urz. Emigr. przy Min. Pracy i Op. Społ. 1932—1935 nacz. wydz. pol. emigr. w M. S. Z., od 1935 prow. sprawy emigr.-koloniz. w Międzyn. Biurze Pracy. Ogł. m. in.: Emigracja jugosłowiańska (Warszawa 1932) oraz szereg prac z dziedz. emigr. w Kwart. Nauk. Inst. Emigr., Przegl. Współcz., Wiedzy i życiu, Archiv. für Wanderungswesen i in. Genève, 33, Avenue Jean Trembley.

LANIEWSKI LUDWIK. Dr praw. * 26. 1. 1892 w Krakowie. S. Stanisława i Rozalii z Franków. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. prawny Uniw. Jana Kaz. (1914). 1913 do 1914 wiceprezes Zw. Młodz. Niepodl. „Kuźnica" we Lwowie, czł. kom. red. Zarzewia, przew. sądu akad. do spraw zw. z bojkotem szk., czł. Druż. Strzel. 1914 do 1918 sł. w w. austr., od 1918 w P. O. W., a od 1919 wicestarosta w Kutnie. 1923 do 29 nacz. wydz. adm. w Urz. Woj. Polesk., ost. nacz. wydz. og. w Urz. Woj. Tarnopolskim. Przew. Patronatu, Domu Lud. i Tow. Pop. Szk. Zaw. w Tarnopolu. Ogł. m. in.: Polskie prawo karno-administracyjne, Polskie prawo przemysłowe, Kościół katolicki w ustawod. polskim, art. z zakr. prawa i zagadn. polit.-społ. Odzn.: K. Z. zł., M. N. Tarnopol, Kościuszki 4 a.

LANKOSZ ANDRZEJ. Handl. * 18. 10. 1903 we Lwowie. S. Kazimierza i Ireny z Prochasków. Uk. gimn. w Wiedniu i Ak. Handl. tamże. Prac. w przedsięb. handl. w Gdańsku, Havrze i Paryżu, Londynie oraz Nowym Jorku. Od 1925 kier. fmy Pierwsze Kęckie Fabryki Sukna Zajączek i Lankosz w Krakowie. Czł. rady Krakowsk. Kongr. Kupieck., czł. Krak. Izby Przem.-Handl., sędzia handl. S. O. w Krakowie, b. sekr. sekcji gospod. komit. wojew. B. B. W. R. Kraków, Rynek Gł. 45, tel. 1-15-70.

LASKIEWICZ ALFRED STEFAN JÓZEF. Dr med. * 26. 12. 1888 w Niżankowicach, p. Przemyślem. Uk. wydz. lek. un. we Lwowie (1913). W 1918—1919 och. w. p. Prac. w klinice chirurg. prof. Rydygiera, w klinice laryngol. prof. Chiarego i Urbantschitscha w Wiedniu, nast. mł. asyst. w klinice prof. Chiarego, od 1919 st. asyst. klin. oto-laryng. Uniw. Jagiel. od 1922 asyst. klin. oto-laryng. Uniw. Poznańsk., prow. poliklin. oraz wykł. i ćwicz. z oto-laryng., w 1927 doc. laryngol. i otologii Uniw. Pozn., w 1930 prof. i dyr. kliniki oto-laryng. tegoż uniw. Czł. hon. Soc. Italiana di otorino-laryngol., Soc. Oto-neuro-oftalmologia Italiana, Soc. Oto-rino-laryngol. Espanola de Madrid., czł.-koresp. tow. oto-laringolog.: franc., belg. i niem. i Soc. Oto-rino-laryngolog. Latina. Czł. kom. red. Polsk. Przegl. Oto-laryngolog., Oto-laryngolog. Slawica (Praga). Prez. sekcji pozn.-pomorsk. Pol. Tow. Oto-laryngol. Ogł. w prasie spec. ponad 60 prac w jęz.: polsk., franc. i włoskim. Poznań, Uniwersytet.

LASKOWSKI HELIODOR JAN. Inż. art. morsk. Kmdr-ppor. * 21. 6. 1898 w Nieszawie. Uk. gimn. w Czernihowie. Of. Szk. Mar. Woj. w Toruniu (1922), Ecole de

Officiers Cannoniers w Tulonie, Ecole d'Application du Tir à la Mer (1924), Ecole d'Application d'Artillerie Navale w Paryżu (1930). Od 1916 sł. w mar. woj. ros. W 1918 w III Korp. Wsch. Więz. przez bolszew. Od 11. 1918 we flotylli wiślanej, nast. w mar. woj. Ogł. szer. art., prac i podręczn. z zakr. swej spec., m. in.: Artyleria morska (1934), Materiały wybuchowe i balistyka wewnętrzna. Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

LASKOWSKI KAZIMIERZ. Sportowiec. * 7. 11. 1899 w Troicku na Syberii. Uk. szk. śr. Odbył stud. w. f. we Włoszech i Francji w 1924, 1925 i 1929. Ofic. w. p. Upr. szermierkę i boks od 1916. W 1917 I m. w szabli w Warszawskim Kole Sportowym, w 1921, w zawodach Gdańsk — Polska, I m. w boksie. W 1923—26 mistrz Polski w szabli wojsk., w 1927 we wszystkich 3 broniach; w 1929 i 1931 mistrz Polski w szpadzie; w 1930 mistrz Polski i wicemistrz. Europy w szabli. W 1930 wicemistrz Tatr. Uczest. olimpiady w Amsterdamie i zaw. międzynarod. w Budapeszcie. Mistrz Europy w szabli na zaw. w Leodium. Sekr. Pol. Zw. Bokserskiego. Ogł. m. in.: Boks, Samoobrona. Od 1921 instrukt. C. I. W. F. Warszawa.

LASKOWSKI-HULKA PAWEŁ, patrz: HULKA-LASKOWSKI.

LASKOWSKI-KORAB OTTON. Mjr. Hist. wojsk. * 23. 3. 1892 w Paduni, gub. tobolskiej, na Syberii. Oż. 26. 12. 1917 z Marią Seewald. Uz. maturę w Troicku (1910), stud. na polit. w Petersburgu (ob. Leningrad). W czasie wojny świat. sł. w w. ros. na fr. niem. Po rewol. brał udział w org. Zw. Wojsk. Polaków w Petersburgu, nast. org. i dca 1 samodz. komp. polsk. Nacz. Polsk. Kom. Wojsk. Po powr. do Polski odbył kamp. mińską, po czym przydz. do Wojsk. Inst. Nauk.-Wyd., skąd w 1927 przeszedł do Wojsk. Biura Hist., gdzie prow. ref. wojen dawnych. Red. nacz. Encykl. Wojsk., red. Przegl. Hist.-Wojsk., współprac. czasop. wojsk i cyw. Czł. Kom. Hist. Pol. Ak. Um., czł. zarz. Pol. Tow. Hist. i Warsz. Tow. Mił. Hist. Ogł.: Historia wojskowości polskiej (1925), Grunwald (1926), Młodość wojskowa Jana Sobieskiego (1929 i 1933). Wyprawa wiedeńska 1683 (1933, po francusku), Jan III Sobieski (1933), Badania dawnej polskiej historii wojskowej, Polska historia wojskowa w wypisach źródłowych (wsp. z ppłk. dr Br. Pawłowskim), Kampania włoska 1859 (wsp. z dr St. Płoskim), Wojna Batorego z Moskwą, Odrębność staropolskiej sztuki wojennej (1935). Przekł.: gen. Camon — Geneza niemieckiego planu wojny 1914 r., Załamanie się niemieckiego planu wojny; Marsz. Foch — O prowadzeniu wojny, Pamiętniki 1917—1918. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, fr. Palm. Akad., szw. Miecza 4.

LASKOWSKI-LUDYGA JAN JÓZEF GABRIEL, patrz: LUDYGA-LASKOWSKI.

LASOCKI KAZIMIERZ. Art.-mal. * 1. 3. 1871 w Gąbinie. S. Józefa i Pauliny z Wójcickich. Oż. 2. 6. 1903 z Zofią Żera († 12. 4. 1935). Uk. ak. szt. pięk. w Monachium (prof. Herterich i Stuck) i w Rzymie. Podczas wojny świat. sł. w w. ros. Współzał. i wykł. uniw. ludow. w Kamieńcu Pod. B. nacz. obrony obywat. tamże. Wyk. m. in.: Pierwszy ogień, Mojżesz (tryptyk), Nudna nauka, Rewolucjonista, Bańki mydlane, Z życia studenckiego oraz szereg obrazów z życia wsi, gł. zwierząt domowych (krowy, psy), rys. aktorów w rolach, album Przepióreczki Żeromskiego (12 typów osób występ. w sztuce, z portr. autora). Ogł. m. in.: krytyki teatralne (Kurier Teatr. 1901) oraz legendy i podania ludowe (mies. Wisła p. red. E. Majewskiego, 1906—07). Odzn. med. zł., sr. i br. na P. W. K., nagr. pieniężn. Warszawa, Kapucyńska 15—17, m. 24.

LASZCZKA KONSTANTY. Art.-rzeźb. * 8. 9. 1865 w Makowcu, pow. Radzymin. Uk. gimn., Szk. Szt. Pięk. w Warszawie, (uczeń J. Kryńskiego, L. Pyrowicza). École Nationale spéciale des Beaux Arts w Paryżu (uczeń Falguière'a), stud. w Holandii, Belgii, Włoszech, Bawarii. Og 1899 prof. rzeźby Ak. Szt. Pięk. w Krakowie, twórca kursu ceramiki, w 1911 rektor, długol. prezes państw. kom. egz., ob. prez. hon. Czł. wied. Bundu, wied. Secesji, Societé des Beaux Arts, tow. artyst. polskich „Sztuka", wielu zagran. tow. artyst. Wyk. m. in. rzeźby: Opuszczony, Wiara, Smutek, (1898); Wierzę, Nieskończoność, Marynka, Wojciech Topór (1900); Chłopka, Mangha (F. Jasieński), Wierzbięta, Potępiona, Koźlak (1903) Zima, tablica jubil. Uniw. Jagiellońskiego, szereg popiersi (m. in. Guyskiego, Sulimy), medalów i studiów. Udz. w przeszło 100 wystaw. w Paryżu, Londynie, Rzymie, Wenecji, Florencji, Wiedniu, Monachium, St. Louis, Gandawie, Pradze. Posiada szereg odzn. i nagród. Ogł. szereg broszur i artyk. szt., ceramiki art., konserw. zabytków. Odzn.: O. P. 3, M. 10-l. O. N. Kraków, Podzamcze 26.

LASZENKO ALEKSANDER. Art.-mal. Oriental. Myśliwy. Podróżn. * 4. 6. 1883 w Annówce na Ukrainie Zadnieprzańskiej. Uk. korpus kadetów w Połtawie (1900), B. płk w. ros. Stud. w Ak. Szt. Pięk. w Petersburgu (ob. Leningrad), 1896—1900 w prac. art.-mal. Wołkowa, 1904—05 w Kairze i Luxorze pod kier. prof. orient. Newfedta. W 1906 podróż myśl.-artyst. w głąb Afryki. 1911—1912 stud. w Egipcie i Algierze. W 1922 tow. Howardowi Carterowi przy odkr. grobowca Tut-ankh-Amona. Wyk. m. in.: Porosie, Praca egipska, Cisza, Biały szlak, Sierpień w Luxorze, Świątynia Setosa I, Dolina umarłych, Paciorki pustyni, Milczenie, Oddech pustyni, Tragiczna nędza, Góra kuszenia, Ucieczka, Kielich goryczy. Wyst. w Warszawie, Poznaniu, Łodzi, Toruniu, Paryżu, Berlinie, Brukseli, Kairze, Luxorze, Petersburgu, Charkowie, Londynie. Włocławek, Bulwary 22, m. 5.

LATINIK FRANCISZEK KSAWERY. Gen. dyw. w st. sp. * 17. 7. 1864 w Tarnowie. Uk. szk. kad. w Łobzowie (1882) i Szk. Wojenną w Wiedniu (1891). Of. zawod. w. austr. Podcz. w. świat. dca p. p. i bryg. piech. Ranny. W 1918 dow. okr. wojsk. Zamość, gdzie po przewr. objął dtwo nad oddz. polsk. Nast. dca okr. wojsk. Cieszyn, w okr. walk z Czechami, dca 6 i 7 dyw. piech., dca fr. śląsk., przedst. rządu polsk. w kom. gran. polsk.-czesk. w Opawie i międzysojusz. kom. plebiscyt. w Cieszynie, w 1920 dca 1 armii i gub. Warszawy, d-ca grupy płd. 6 armii, kier. kursu inform. dla wyższ. dców, dca O. K. Gen. dyw. od 1922. Od 1925 w st. sp. Ogł.: Żołnierz Polski pod Gorlicami 1915 — Działalność 100 p. ziemi cieszyńskiej (1923); Bój pod Warszawą — Rola wojskowego gubernatora i 1 armii w bitwie pod Warszawą w 1920 (1931). Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 1, fr. L. H. 4. Kraków, Pędzichów 4.

LATOSZEWSKI ZYGMUNT. Dr filoz. Muzykol. Kplm. * 26. 4. 1902 w Poznaniu. Uk. gimn. św. Marii Magdaleny (1921), Państw. Konserwat. Muz. tamże i wydz. filoz. Uniw. Poznańsk. (d-rat w r. 1933 na podst. dysertacji: Pierwsze opery Macieja Kamieńskiego). Od r. 1923 jako krytyk muz. Kur. Poznańskiego i korespond. czasop. fach. Zał. (1926) i red. mies. Muzyka Kośc. 5. 5. 1929 debiut. jako kplm. symf. na konc. Filharm. Poznańsk., nast. kplm. opery poznańsk. Nauczyciel teorii muz. Miejsk. Konserwat. Muz. w Bydgoszczy i Państw. Konserwat. Muz. w Poznaniu; w tym ost. prow. też kl. orkiestr. i chór. Od 1931 stały kplm. ork. symf. Poznania, od 1933 dyr. opery poznańsk. Poznań, Hotel Polonia, Grunwaldzka, tel. 64-34.

LATOSZYŃSKA-KAMIŃSKA MARIA. patrz: KAMIŃSKA-LATOSZYŃSKA.

LAUBER JAN ZYGMUNT ARTUR. Dr wszechn. lek. * 25. 7. 1876 w Hottingen k. Zurychu. S. inż. Emila i Olgi z bar. von Fölckersahm. Uk. gimn. VI w Warszawie (1895), stud. lek. w Marburgu i Wiedniu (d-rat w 1901), w 1908 stud. bakteriol. we Fryburgu, w 1909 habilit. z okulist. na uniw. wiedeńsk. 1908—10 kier. klin. prof. Schnabela; 1910—1913 kier. klin. prof. Dinnera. W czasie wojny świat. prac. w szpit. wojsk. 1918—1931 ord. i prymariusz oddz. okulist. szpit. wied. Od 1931 prof. zwycz. okulist. Uniw. Jagiel., nast. prof. okulist. Uniw. J. Piłsudskiego. Czł. zwycz. wydz. lek. Pol. Ak. Um.; czł. licznych tow. nauk. lek. kraj. i zagr. Ogł. ok. 100 prac. nauk. z dziedz. okulist. i medyc. ogólnej w jęz. polsk., niem., ang., hiszp. Warszawa, al. Róż 8, m. 5.

LAUBITZ ANTONI. Ks. Bp. * 7. 6. 1861 w Pakości. S. Konstantego i Nepomuceny z Drwęskich. Uk. gimn. w Poznaniu, uniw. w Würzburgu i semin. duch. w Gnieźnie. Biskup-sufr. gnieźn., wikariusz gen., prepozyt. kapituły gnieźn., asyst. Tronu Papiesk. Hrabia rzymski. Prac. w spółdz. Prez. Banku Lud. w Inowrocławiu. Odzn. O. P. 3. Gniezno, Poznańska 30, tel. 4-59.

LAUDAŃSKI ZDZISŁAW. Dr fil. Pedag. Dział. społ. * 8. 7. 1888 w Bochni. S. Michała i Leontyny z Grudzińskich. Oż. 20. 7. 1921 z Marią Dutkiewicz. Uk. gimn. w Krakowie (1907), stud. prawo w Krakowie i Lipsku. Od 1914 w Zw. Strzel., nast. w 2 p. p. Leg. Pol., na fr. karp. 1915—1919 naucz. gimn. w Myślenicach, 1919—1920 w Rogoźnie. 1920-21 ucz. prac. plebisc. oraz II i III powst. g.-śl. 1922—1934 dyr. gimn. państw. w Mysłowicach, od 1934 w Nisku. Prac. społ. w Sokole, Z. O. K. Z., Nar.-Chrz. Zjedn. Prac., Zw. Strzel., T. S. L.; wicepr. oddz. Zw. Leg., prez. oddz. O. Z. N. Prac. w spółdzielcz. Wyd. dzieła J. Słowackiego i Z. Krasińskiego w Mikołowie. Ogł. liczne artyk. w czasop. Odzn.: M. N., M. 10-l. O. N. Nisko, Paderewskiego 46, tel. 12.

LAUTERBACH ALFRED JAN. Dr fil. Hist. szt. * 24. 6. 1885 w Warszawie. Uk. szk. śr. tamże, stud. w Lipsku, Ber-

nie i Bonn. W 1920 ochotn. w. p. Dyr. Państw. Zbior. Szt. do 1937. Czł. Tow. Op. n. Zab. Przeszł. w Warszawie, Tow. Nauk. Warsz., Polsk. Ak. Um., Zw. Zaw. Lit. Pol., Zw. Muzeów w Polsce, Inst. Międzynar. Współpr. Intelekt. (Office Internat. des Musées), Inst. Propag. Sztuki. Ogł. m. in.: „Die Renaissance in Krakau" (Monachium 1911), Warschau (Lipsk 1918), Styl Stanisława Augusta (Warszawa 1928), Warszawa (Warszawa 1924), Pierścień sztuki (Warszawa 1929); art. w mies. artyst. i lit. polsk., niem. i franc. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Piusa XI 11-b, tel. 8-84-46.

LAWICZ WILHELM ANDRZEJ. Płk dypl. * 9. 11. 1893 w Krakowie. Uk. gimn. tamże, stud. na wydz. prawa Uniw. Jagiel. Uk. Szk. Szt. Gen. w Warszawie (1922). Od 1912 był czł. Polsk. Druż. Strzel., gdzie uk. szk. podof. i szk. podchor. Od 8. 1914 w 2 p. p. Leg. Polsk., 2-kr. ranny, nast. w II Korp. Wsch., po czym w dyw. gen. L. Żeligowskiego na Kubaniu, skąd przybył w misji do kraju. Wysł. do A. P. we Francji, gdzie zost. dcą baonu, późn. 44 p. strzel. kr., z kt. powr. do Polski. W 1920 dca tego pułku. Po wojnie m. in. szef. szt. dyw. piech., z-ca szefa szt. D. O. K., dca p. p., szef. wydz. wojsk. Min. Komun., dca piech dyw., pomocn. dcy O. K. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. M. W. W., M. 1.

LAWIŃSKI LUDWIK. Artysta dram. i rew. Reżys. * 19. 6. 1887 we Lwowie. S. dr Emila i Anny z Lewinów. Oż. 16. 1. 1916 z Anielą Handzlik. Uk. gimn. we Lwowie, stud. na wydz. praw. tamże oraz w ak. handl. w Wiedniu. Stud. dram. odbył pod kier. R. Żelazowskiego. Podczas wojny prac. w teatr. żołn. Na scenie od 1910. Debiut. w Grubych rybach we Lwowie. Wyst. w Warszawie (Qui Pro Quo, Perskie Oko, Banda, Teatr 13 Rzędów), Lwowie (teatr art.-lit. Ul), Krakowie (Nowości), Łodzi i in. Kier. teatru Bagatela w Krakowie. Wykonawca utw. Tuwima i Hemara oraz repert. własn. Czł. Z. A. S. P. (przez 2 l. czł. zarz. gł.) oraz wielu org. społ. i dobr. Ogł. szereg artyk. z dziedz. teatrologii w czasop. spec. oraz szereg monolog. własn. ukł. Warszawa, Bagatela 14, m. 2, tel. 9-70-17.

LE BRUN HENRYK. Dr med. * 2. 2. 1891. S. Wacława i Marii z Lalewiczów. Oż. 2. 4. 1916 z Anną Kudelską. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie 1909, nast. Uniw. Jana Kazimierza. 1911—1913 czł. Zw. Strzel. we Lwowie. 1915—1918 sł. w w. ros. 1920—1921 w w. p. 1918—1919 lek. powiat. w Płocku, w 1920 nacz. wydz. chorób zakaźn. w Min. Zdr. Publ. Wicepr. zarz. gł. Zw. Lek. Państw. Polsk. (1929—1932); prez. zarz. Banku Lek. (1931—1937); prez. zarz. Tow. Ubezp. na Wyp. Chor. (1934—37); prez. zarz. Zakł. Leczn. Czarniecka Góra (1935—1937); Czł. zarz. i dyr. gosp. Zrzesz. Samorz. Terytor. (1924—1937). Ogł.: Polskie ustawodawstwo sanitarne w stosunku do samorządu (1925), Poradnik dla szpitali (wsp. z dr Łazarewiczem i dr Orzechowskim, 1934). Warszawa, al. Jerozolimska 28, tel. 2-90-39.

LECHICKA JADWIGA. Dr fil. * 16. 10. 1896 w Krukienicach. C. Andrzeja i Franciszki z Kuderewiczów. Uk. wydz. fil. Uniw. J. Kaz. i zł. egz. naucz. z zakr. hist. i geogr. Prac. w Zw. Strzel. i harc. w Samborze w okr. 1912—1914; uczest. obrony Lwowa w 1918 i 1920. 1919—1925 asyst. przy katedrze hist. nowoż. Uniw. J. Kaz. Od 1930 wizytatorka okr. szk. śr. w Łodzi i Warszawie. Czł. zarz. egzek. akad. dla powst. g.-śl., czł. org. „Wszystko dla Frontu", przewodn. Stow. Kobiet z Wyższym Wykszt. we Lwowie (1926—1930), czł. rady nacz. Straży Przedniej, czł. Rady Nauk. Wych. Fiz. Ogł.: Odgłosy strajku szkolnego na terenie Galicji; Pisma polit. z czasów przedost. bezkrólewia; Nieznany traktat ustrojowy z czasów saskich; Opozycja litewska w latach 1725—1736 oraz wsp. z. P. Uklejską: Szkoła w życiu codz. Odzn. M. N. Warszawa, Rakowiecka 39, tel. 4-38-72.

LECHNO-WASIUTYŃSKA IRENA, patrz: WASIUTYŃSKA-LECHNO.

LECHOŃ JAN (pseud. SERAFINOWICZA LESZKA JÓZEFA). Poeta. Liter. * 13. 3. 1899 w Warszawie. Stud. na uniw. tamże. Urz. Ambas. R. P. w Paryżu od 1. 5. 1931. Ogł. m. in. Królewsko-polski kabaret (1917—1918), Karmajnas (poem. 1919), Karmazynowy poem. (1920), Rzeczpospolita Babińska (1921), Srebrne i czarne (1924 i 1928), Przeł.: L. Andrejewa — Ten, którego biją po twarzy. Red. Cyrulika Warszawsk. Współpracownik Skamandra i Pamiętn. Warszawsk. Paryż, Ambasada R. P., 57 rue St. Dominique.

LECHOWSKI JERZY. Kons. gen. R. P. * 12. 9. 1891. 24. 11. 1918 — 4. 10. 1919 kons. R. P. w Pradze, nast. do 26. 3. 1920 w poselstwie R. P. tamże. 27. 3. 1920 — 1. 2. 1921 w ag. kons. w Boguminie. 1. 2. do 18. 5. 1921 w kons. w Mor. Ostrawie. 1. 11. 1922 — 20. 5. 1923 w M. S. Z., nast.

do 1. 1. 1927 wicekons. w Essen. 1. 1. 1927 do 1. 7. 1928 kier. ag. kons. w Szczecinie, 1. 7. 1928 — 1. 6. 1931 kons. tamże, nast. do 1. 1. 1936 kons. gen. w Strassburgu. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N.

LEDNICKI WACŁAW. Dr fil. Historyk. liter. * 28. 4. 1891 w Moskwie. S. Aleksandra i Marii z Odlanickich-Poczobutów. Uk. uniw. w Moskwie z dypl. I st. Od 1912 do 14 prezes oddz. moskiewsk. Stow. Polsk. Młodz. Postępów i Niepodl. W 1918—19 i 1920 ochotnik w. p., udz. w bitwach podPrzemyślem, Lwowem, Gródkiem Jagiellońskim. 1919—22 ref. depart. polityczno-dyplomat. M. S. Z. Doc. Uniw. Stef. Bat., prof. zwycz. Uniw. Jagiel., prof. agrègé uniw. w Brukseli, czł.-koresp. School of Slavonic Studies of the Univ. of London; prez. zarz. Pol. T-wa dla Badań Europy Wsch. i Blis. Wsch. Czł. kom. red. Przegl. Współcz. Ogł. m. in.: Emil Verhaeren (Moskwa 1915); Byron (1917); III Międzynarodówka (moskiewska) a parlamentaryzm i propaganda (Warszawa 1921); Ostatnie układy republiki sowieckiej; Alfred de Vigny — próba charakterystyki poetyckiej postaci (Warszawa 1922); W obronie cara i prawosławia (Kraków 1923); Alfred de Vigny — Z historii pesymizmu religijnego, monografia (Warszawa 1923); Aleksander Puszkin — Eugeniusz Onegin (Wstęp i opracow. W. Lednickiego, przekład L. Belmonta (Kraków 1925); Beletrystyka bolszewicka (1925); Byron et le grands maîtres du romantisme français (Paris—Varsovie, 1925—26); Iwan Groźny — apologeta absolutyzmu (1926); Existe-t-il un patrimoine commun d'études slaves? (Paris 1926); Jules Słowacki (1809-1849) (Revue de l'Université de Bruxelles); Pouchkine et la Pologne (Paris 1928); Lew Tołstoj (1928); Poland the slavophil idea (London 1928-9); Na błędnych drogach rucystyki w Polsce (1931); Droga do Rosji (1932); Albert I (1934). Odzn. K. W. Kraków, al. Słowackiego 8.

LEDÓCHOWSKI hr. WŁODZIMIERZ DIONIZY. Ks. Dr fil. * 7. 10. 1866 w Loosdorf. S. Antoniego Augusta i Józefiny z hr. Salis Zizers. Nauki śr. w Theresianum (1877—1884), stud. prawo w Krakowie (1885), teol. tamże (1886—1893), fil. na Uniw. Gregoriańskim w Rzymie. Red. nacz. Przegl. Powsz. 1897—1898. Prowincjał T. J. w Polsce 1902—1906. Asystent gen. T. J. na Niemcy 14. 9. 1906. Generał T. J. od 1915. Rzym (Roma) 113, Borgo San Spirito 5.

LEDÓCHOWSKI-HALKA hr. ZYGMUNT ANTONI JÓZEF WACŁAW. Ks. Prał. * 21. 2. 1860 w Salzburgu. S. Antoniego Franciszka i Izabelli z Zeszner von Spitzenberg. Stud. w Pradze i Insbrucku. Prac. w dziedz. opieki nad młodz. Stworz. przez siebie dom opiek. oddał w 1937 pod kier. org. Legio Angelica. Od 1905 kanonik ołomuniecki. Od 1932 w Pradze. Praga Czeska, Podbaba, Dolni Sarka 80.

LEFELD JERZY ALBERT. Art.-muz. Kompoz. * 17. 1. 1898 w Warszawie. S. Karola i Heleny ze Szneidrów. Oż. 25. 6. 1927 ze Stefanią Siwecką. Uk. konserwat. muzycz. w Warszawie. 1919 do 1920 sł. w. p. Prof. konserwator. warsz. Autor 2 symfonii, sekstet, smyczkow. i pieśni. Ogł. sekstet i 4 pieśni. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Tamka 37, tel. 6-42-09.

LEGIEŻYŃSKI BRONISŁAW RAFAEL. Mgr praw. * 4. 2. 1888 we Lwowie. S. Bronisława Rafaela i Katarzyny ze Spularów. Oż. 10. 7. 1928 z Janiną Kornella. Uk. gimn. we Lwowie, wydz. pr. i nauk polit. Uniw. J. Kaz. Prac. w adm. państw. i samorz. Starosta. Od 1922 w Prez. R. M., urzędn. kapit. o. O. B. i O. P. Od 1927 w st. sp. St. prokurent Rybnick. Gwarectwa Węgl. Odzn.: O. P. 5, św. Grz. W., czechosł. L. B., Gw. Rum. 4. Katowice, Rybnicka 7, tel. 3-04-44.

LEJA FRANCISZEK. Dr fil. Matemat. * 27. 1. 1885 w Grodzisku Górnym, pow. Łańcut. S. Jana i Elżbiety. Oż. w 1924 z Janiną Mizerską. Uk. gimn. w Jarosławiu (1904), wydz. fil. Uniw. J. Kaz., st. d. w Paryżu (1912—13). Czł. Drużyn Bartosz. W 1914 wst. do Leg. Pol. Prac. oświat. na ter. T. S. L. Doc. Uniw. Jagiel. 1923, habilit. na Uniw. J. P. 1924, prof. nadzw. Polit. Warsz. 1924. Czł. Tow. Nauk. Warsz. 1931. Ogł. ok. 50 prac nauk. z zakr. matematyki w czasop. kraj. i zagr. oraz podr. dla szkół wyższ.: Geometria analityczna i początki geometrii różniczkowej (1934). Warszawa, Koszykowa 75.

LEJTES JÓZEF. Absolw. fil. Reżys. film. * 22. 11. 1901 w Warszawie S. Mowszy i Miry. Uk. gimn. w Warszawie, stud. filoz. i chemię w Wiedniu i na Uniw. Jagiel.

W 1920 ochotn. w. p. Czł. zarz. Polsk. Zw. Produc. Film. Ogł.: Analiza systemu wychowawczego Wundta. Zrealiz. filmy: Huragan, Z dnia na dzień, Dzikie pola, (odzn. na wyst. paryskiej w 1931), Młody Las (nagr. na festivalu sowieckim w Moskwie w 1935), Dzień wielkiej przygody (odzn. wlk. pucharem sr. na festivalu międzynar. w Wenecji w 1935), Róża, Barbara Radziwiłłówna. Warszawa XII, Krasickiego 27.

LEJWA ARTUR. Inż.-chem. * 4. 2. 1895 w Kielcach. Oż. 28. 11. 1924 z Anną Zylberberg. Uk. uniwers. w Tuluzie (1925). Od. 1935 kier. oddz. kontr.organoprepar. Państw. Zakł. Hig. w Warszawie. Ogł. m. in.: O witaminie „C" w szpinaku (1928), The male hormone (1929), The male hormone (1930), Une nouvelle conception de l'anémie (1931), Zagadnienie niedokrewności w świetle nowych badań (1931), Über die Darstellung vom Keimdrüsen — Reifungs — Hormon aus Schwangern-Harn in kristallisierter Form (1932), Wpływ witaminy „A" na kształtowanie się pochwy wytrzebionej szczurzycy. Warszawa, Alberta I 4, tel. 2-98-24.

LELESZ EDMUND. Inż.-dypl. Chem. * 1888 w Zeńboku, woj. warszawskie. Uk. uniw. w Nancy. 1916—1920 ekspert-biochemik w Laborat. Centr. w Paryżu. W 1926 habilit. na wydz. lek. uniw. w Poznaniu. 1928—1930 kier. działu biochem. Państw. Inst. Hig. w Warszawie. Od 1930 prof. fizjolog. i nauki żywienia Uniw. St. Bat. Ogł. m. in.: Toxicité du mercure dans le traitement de maladies et intoxication mercurielle (1914); Dissemination des corps reproducteurs des cryptogames parasites (1915); Witaminy w przemianie materii (1923); Badania nad wpływami niedoboru pokarmowego u ludzi i zwierząt (1924); Variations comparatives de la glycémie arterielle et de la teneur du foie en glycogène sous un règime déséquilibré par manque de facteur hydrosoluble B. (1924); Avitaminose B. glycémie et reserves glycogeniques (1925); Hyperglikemia doświadczalna (1927); Czynniki dopełniające (witaminy) (1926); Znaczenie egzohormonów grupy B w metabolizmie glucydów (1932); Żywienie w świetle nowoczesnych badań naukowych (1932); Z badań nad awitaminozą E (1933); Płodność a witamina B (1934); Z badań nad kompleksem witamin B (1934); Z nowych zagadnień witaministyki (1935); Kamica doświadczalna (1935—1936). Wilno, Zakretowa 1, tel. 22-89.

LELIWA MARIA, patrz: MORSTIN-GÓRSKA MARIA.

LELIWA-DOBRZAŃSKI KAROL JAN, patrz: DOBRZAŃSKI-LELIWA.

LELIWA - OSOSTOWICZ ZBIGNIEW, patrz: OSOSTOWICZ-LELIWA.

LEMPKE LEON. Kolejow. Dział. społ. * 27. 6. 1884. S. Władysława i Aleksandry z Buczkowskich. Uk. szk. handl. i kursy administr. Wol. Wszechn. Polsk. B. czł. P. P. S. i P. P. Postęp. Uczest. walki o język polski na kolejach. Przewoz. zbiegów polit. i lit. propagand. przez granicę. Zał. i długoletni prezes Zw. Urzęd. Kolej. Ogł.: Jak prowadzić zebrania, O idei ruchu spółdzielni budowlano-mieszkaniowych. Współprac.: Łącznika, i Spólnoty Pracy, Nowin Polityczn. Senator R. P. 1928, 1930. Czł. kom. skarb.-budżet. i ref. budżetu M. P. i T. Warszawa, Marszałkowska 47, tel. 8-82-12.

LENART BONAWENTURA. Artysta-introlig. Grafik. * 1881 w Oświęcimiu. Odb. stud. przemysł.-artyst. w Zurychu i Londynie. Kier. introlig. kursów majstersk. przy Muzeum Przemysł. w Krakowie 1908—1914, kier. prac. doświadcz. liternictwa, druku i oprawy książki Uniw. St. Bat. 1919—1929; konserwator Biblioteki Narod. od 1929. Ogł.: Konserwacja książki zabytkowej i jej oprawy (1926), Rzecz o konserwacji książki (1926), Liternictwo (Grafika Polska 1928), Piękna książka, jako zespół czynników materialnych: papieru, czcionek, ilustracyj światłoczułych, druku i oprawy (1928), Dzisiejsza „oprawa" i dobra oprawa (1928) i in. Wyk. oprawy i teki oraz model uproszcz. oprawy książki. Warszawa, Rakowiecka nr 6.

LENARTOWICZ JAN TADEUSZ. Dr med. * 25. 1. 1877 w Warszawie. S. Romualda i Amalii z Lukasów. Oż. 19. 3. 1911 z Magdaleną Lipińską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. (d-rat 1902), stud. uzup. w Wiedniu i Paryżu. 1902—1905 demonstr. przy kat. dermat. Uniw. Jagiel., 1905—1910 kier. oddz. chorób skórnych i wener. w szpit. powsz. w Przemyślu, 1910—1919 prymariusz kraj. szpit. powsz. we Lwowie. W 1920 uz. na Uniw. Jana Kaz. veniam legendi z zakr. dermatolog. i syfilidolog., w 1921 powoł. na katedrę dermatologii w Uniw. Jagiel., w 1924 prof. zwycz., w 1925 powoł. na ka-

tedrę dermatolog. i chor. wen. w Uniw. J. Kaz. w char. prof. zwycz. Dyr. klin. dermatol. tegoż uniw. 1931/32 dziek. wydz. Czł.-kor. Polsk. Ak. Um., czł. przybr. Tow. Nauk. we Lwowie, czł. hon. Tow. Dermatol. Czechosł. i Jugosł., czł.-kor. Tow. Dermatol. Franc. i Węg. Ogł. 58 prac i rozpr. nauk., w tym podręczn. chor. skóry oraz wyniki badań nad kiłą doświadcz. Lwów, Akademicka 21, tel. 2-38-28.

LENARTOWICZ STEFAN. Public. emigr. * 21. 9. 1894 w Warszawie. Od 1923 kier. wydz. Zw. Obr. Kresów Zach. Od 1924 sekr. gen. kom. org. I. Zj. Pol. z Zagr. Od 1934 dyr. biura Św. Zw. Pol. z Zagr. oraz sekr. gen. Fund. Szkoln. Pol. Zagr. i Tow. Pom. Polonii Zagr. Ogł. m. in.: Zagadnienie polskości w Niemczech i niemieckie tendencje ekspansywne na terenie międzyn. (Pamiętn. II. Walnego Zj. Del. Zw. Obr. Kresów Zach., Poznań 1927); Szkolnictwo polskie w Niemczech (Warszawa 1928); Zagadnienie polskości w Gdańsku (Poznań 1928); Mniejszości polskie w Europie (Brzask 1930, Nr 2/3); Wśród rodaków na zachodzie Europy (Warszawa 1931); U braci Polaków w Ameryce (Warszawa 1933). Warszawa, al. Ujazdowskie 37, m. 7.

LENCEWICZ STANISŁAW. Dr es sciences. Geograf. * 19. 4. 1889 w Warszawie. Ożenił 1919 z Marią Jankowską. Od 1915 asyst. uniw. w Neuchâtel, od 1919 doc., od 1922 prof. geogr. Uniw. Warsz. Wykł. hydrografii w Polit. Warsz. Podróż. po wszystkich krajach Europy, oraz Palestynie i Egipcie. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Ogł. m. in.: Przyczynek do znajomości utworów dyluwialnych okolic Miechowa (1911); La transhumance dans le val de Réchy (Bul. Soc. Neuchâtel. Geogr. 1916); Profile geologiczne przez Apenin Toskański (Spraw. Tow. Nauk. Warsz. 1917); Morfologia doliny Réchy w Alpach Penińskich (1918); Kurs geografii Polski (1922); Uwagi o formach wydmowych oazy Kharga (Kosmos 1925); Dyluwium i morfologia środkowego Powiśla (1927); Szkic geograficzny wyspy Majorki (Przegl. Geogr. 1928); Jeziora Gostyńskie (1929). Odzn.: K. N., O. P. 4, jugosł. Ś. S. Warszawa, Brzozowa 12, tel. 5-10-52.

LENCZOWSKI KAROL (O. KOSMA). Ks. * 18. 1. 1881 w Maniowach, pow. Nowy Targ. S. Józefa i Julianny z Błaszczyńskich. Ucz. do gimn. św. Anny w Krakowie, stud. teolog. w Zak. O. O. Kapucynów (wst. 18. 8. 1898), wyświęc. 9. 7. 1905. Pierwszy kapelan I. brygady Leg. Pol. od 8. 1914. Odzn. K. N. Lwów-Zamarstynów, Klasztor O. O. Kapucynów.

LENDZION ANTONI. Dział. społ. * 10. 7. 1888 w Sampławie, pow. Lubawa, S. Józefa i Marii z Laskowskich. Ożenił 18. 8. 1913 z Bertą Wiegland. Uk. szk. powsz. Od 1911 prez. Z. Z. P. w Gdańsku. 1914 do 15. 1. 1919 sł. w w. niem., ranny. Po rewol. nal. do Polsk. Rady Żołniersk. Wicepr. Nacz. Org. Gminy Polskiej i poseł na sejm gdański od 1927. Zał. i czł. zarz. Zw. b. Żołnierzy Polaków, czł. „Lutni" i „Sokoła" od 1906. Gdańsk, Am Holzram 18, tel. 2-54-88.

LEPECKI BOHDAN TEOFIL. Public. emigr. * 14. 1. 1901 w Kluczkowicach, pow. puławskiego. S. Leopolda i Bronisławy z Depnerów. Ożenił 3. 11. 1928 z Ireną Kuncewicz. Uk. szk. śr., stud. na wydz. społ.-polit. Wolnej Wszechn. Polsk. Od 1918 do 1920 ochotn. w. p. Po wojnie prac. w dziennik. B. delegat Min. Komunikacji przy biurze podróży „Orbis". Ob. wicekons. w Kurytybie. Czł. Polskiego Tow. Emigrac., Zw. Pionierów Kolon., Zw. Public. i Dziennik. Filmowych, Zw. Pisarzy i Public. Emigrac. Ogł. m. in.: W miastach i puszczach Ameryki Południowej, Henryk Sienkiewicz i emigracja, Polacy za granicą, Czarni Brazylianie, Stany Zjednoczone a imigracja, Kolonizacja niemiecka w Rosji, Z zagadnień urbanistycznych, Podróż prezesa Rady Org. Polaków z Zagranicy do Ameryki Południ. Kurytyba (Brazylia),. Konsulat R. P.

LEPECKI MIECZYSŁAW BOHDAN. Liter. Podróżn. * 16. 11. 1897. S. Leopolda i Bronisławy z Depnerów. Uk. szk. śr. Sł. w Leg. Pol., intern. w Szczypiornie i Łomży. Ucz. wojny polsko-sow., ranny trzykr. W 1. 1922 wyst. z wojska i udał się do Brazylii, gdzie org. Zw. Polsk. Tow. Sport. „Junak". Pierwszy komendt gł. tej org. Sekr. zw. tow. „Kultura", red. Świtu, zał. i red. Sportowca Polskiego w Brazylii. W 1926 przydz. do g. b. Marsz. J. Piłsudskiego. Od końca 1930 służ. bezpośr. przy osobie Marszałka. Od 1935 w st. mjr. przeszedł do państw. sł. cyw. Dyr. gabinetu Prez. Rady Min. Wicepr. Tow. Emigrac., czł. Inst. Nauk.

do Bad. Spraw Emigr., czł. zw. Pionierów Kolon., czł. rady gł. i zarz. gł. L. M. i K. W 1933 przewodn. komit. org. polskiej eksped. bad. w Andy pod kier. dr Jodko-Narkiewicza. Ogł.: Drogą korsarzy i zdobywców, Sybir bez przekłamstw, Józef Piłsudski na Syberii, Od Sybiru do Belwederu, Gran Chaco i spór o nie między Paragwajem i Boliwią, Sowiecki Kaukaz, W krainie jaguarów, U stóp tajemniczego Maghrebu, W sercu czerwonego lądu, 35 tys. km przez lądy i morza, Na Amazonce i w Peru, Pod tchnieniem Sirocca, Zazdrosna dżungla, W selwasach Paragwaju, Zew Ojczyzny, Matto Grosso, Na podbój Amazonki, Z Marszałkiem Piłsudskim na Maderze i w. in. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 5, K. W., K. Z. zł., Warszawa, Prezydium Rady Ministrów.

LEPSZY LEONARD. Inż. górn. Hist. szt. * 6. 11. 1856 w Krościenku n. Dunajcem. S. Jana i Anieli ze Skirlińskich. Ożenił z Zofią Muczkowską. Uk. Akad. Górn. w Leoben. Prac. w żupach solnych w Bochni od 1880. Czł.-koresp. od 1897, czł. rzecz. Polsk Ak. Um. od 1908. Konserwat. zab. Małopolski płd. Ogł. m. in.: Cech złotniczy w Krakowie, jego organizacja i dzieje (1898); Lud wesołków w dawnej Polsce (1899); Kultura jagiellońska w świetle wystawy zabytków (1900); Historia malarstwa krakowskiego (1904), Pomnik Filipa Kallimacha Buonacorsi i jego osobisty stosunek do sztuki Stwosza(1926); Dürer w Polsce; Studia nad obrazami krakowskimi; Złotnictwo polskie (1931). Kraków, Bracka 13, tel. 1-42-01.

LEROCH-ORLOT RUDOLF IGNACY. Mjr K. K. * 24. 12. 1893 we Lwowie. Syn Marcina i Amelii z Krzyżaków. Ożenił 1923 z Bronisławą Skrzywan. Uk. gimn. w Krakowie, uz. absolut. prawa na Uniw. Jagiel., stud. na wydz. fil. tamże, uk. Akad. Handl. w Krakowie. Od 1911 w Polsk. Druż. Strzel. Od 8. 1914 w 1 p. p. Leg. Polsk., ranny. Po kryz. przys. intern. Nast. P. O. W. Od 11. 1918 w 5 p. p. Leg. i w 68 p. p. Po wojnie m. in. dca baonu celn., dca dyonu art. l. Od 1930 w Korp. Kontr. M. S.Wojsk. Ogł. Hist. 10 kan. p. a. p. Odzn.: K. N., K. W. 4, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. O. B.

LESISZ JERZY FRANCISZEK. Dr med Ppłk-lek. * 29. 11. 1890 w Piotrkowie. Syn Józefa i Antoniny z Woźniakowskich. Ożenił 1920 z Heleną Sapieha. Uk. wydz. lek. uniw. w Moskwie i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. W czasie wojny świat. sł. w w. ros. Od 1917 w I Korp. Wsch., nast. w Polsk. Sile Zbrojn. i w. p. Prac. na polu nauk. M. in. dok. wynalazku z dziedz. transp. rannych. Ogł. kilka prac spec. Odzn.: M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

LESKA-ARND HALINA. Artyst.-śpiew. * w 8. 1895 w Warszawie. C. Maksymiliana i Berty z Beilerów. Wyst. w operach: Carmen, Aida, Kawaler srebrnej róży, Gioconda, Jaś i Małgosia i w. in. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Topolowa 9, tel. 8-48-60.

LESMAN (pseud. lit. BRZECHWA) JAN WIKTOR. Poeta. Adw. * 15. 8. 1898. S. Aleksandra i Michaliny. Uk. Uniw. Warsz. 1918—1921 sł. w w. p., brał udział w kamp. lwowsk. i kijowsk. Ogł. poezje: Oblicza zmyślone (1926), Talizmany (1929), Trzeci krąg (1932), Piołun i obłok (1935) oraz prace prawnicze: Droit de suite, Droit d'auteur dans l'U. R. S. S., Il diritto di autore in Polonia. Odzn. M. za W. Warszawa, Żórawia 35, tel. 9-55-34.

LESSER bar. Z TEICHMANÓW HELENA TEKLA. Dział. społ. * 21. 9. 1864 w Krakowie. C. prof. dra Ludwika Karola i Anny z Loebensteinów. Zaśl. 23. 6. 1883 inż. Bronisława Lucjana bar. Lessera († 6. 8. 1922). Uk. semin. nauczyc. w Krakowie. Prac. w P. Cz. Krz. (przewodnicz. wydziału sióstr), P. B. Krz., Tow. Przyj. Inwalidów. Odzn.: O. P. 4 (2. V. 1923), M. za W., M. 10-l. O. N., odzn. hon. P. Cz. Krz., austr. med. Cz. Krz. Warszawa, Koszykowa 11-B, tel. 8-70-29.

LESSIŃSKI MIECZYSŁAW. Ppłk-lek. wet. * 6. 6. 1886 w Ostrowie Wlkp. Syn Stanisława i Marii z Kwietniewskich. Ożenił 3. 2. 1920 z Aleksandrą Kaczorowską. Uk. gimn. w Ostrowie i Akad. Weter. w Berlinie. 7. 8. 1914—16. 12. 1918 sł. w w. niem. na fr. franc. i ros. Uczestn. powst. wlkp. Inspekt. tabor. i koni w Dtwie Gł. Sił Zbrojn. Zab. Prusk. Nast. w w. p. Szef Weter. O.K. Prow. wykł. z dziedz. remontu koni na Uniw. Poznańsk. Ogł. szer. prac i art. z dziedz. hodowl. koni remont. Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

LESZCZYŃSKA Z RAPACKICH HONORATA. Art. dram. Reżys. * w 1864 w Czerniowcach. C. Wincentego i Józefy z Hoffmanów. Zaśl. w 1883 Bolesława Leszczyńskiego. Uk. Inst. Maryjski w Warszawie, nast. odbyła studia dram. pod kier. Bolesława Leszczyńskiego. Prof. szk. dram. w Warszawie. Debiut. w 1880. Wyst. w teatrach w Warszawie i Krakowie za dyr. Pawlikow-

skiego. Główne role w sztukach: Śluby panieńskie, Wielki człowiek do małych interesów, Chory z urojenia, Balladyna, Poskromienie złośnicy, Madame Sans Gêne i w. in. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Traugutta 3, tel. 5-83-94.

LESZCZYŃSKA-PANCEWICZ LEOKADIA KLARA, patrz: PANCEWICZ-LESZCZYŃSKA.

LESZCZYŃSKI JAROSŁAW MIKOŁAJ. Muzyk. Kompozytor. * 14. 1. 1889 we Lwowie. S. Józefa i Eleonory z Dobrowolskich. Uk. gimn. klas. i konserw. muz. we Lwowie. Kapelm. i dyr. ork. symf. w Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Wilnie, Katowicach. Naucz. muz. w szk. śr. i lic. muz. we Lwowie, Inst. Muz. w Katowicach. Dyr. tow. śpiew., m. in.: Echa, Lutni. Red. czasop. muz., autor utwor. symf., kamer., chór., pieśni. Katowice, Św. Jacka 4.

LESZCZYŃSKI JERZY. Artysta dram. * 6. 2. 1884 w Warszawie. S. Bolesława i Honoraty z Rapackich. Uk. szk. śr. w Krakowie. Debiut. w teatrze łódzkim w 1904. Prac. w teatrze Miejskim w Krakowie pod kier. J. Kotarbińskiego i L. Solskiego. Od 1912 w Teatrze Polskim w Warszawie. Ob. w Teatrze Narod. Kreował role gł. w licznych sztukach wielk. repertuaru. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. 3-go M., fr. L. H. 5. Warszawa, Smolna 34, tel. 5-87-81.

LESZCZYŃSKI ZYGMUNT. Ziemianin. Dział. społ. * 30. 9. 1868 w Słupi Nadbrzeżnej, pow. Opatów. S. Władysława i Augusty z Podhorodyńskich. Oż. 1. 5. 1897 z Julią Jankowską. Uk. wyższe studia agronom. w Rydze. Czł. ros. Rady Państwa. 1912—1914. Podczas okup. czł. Rady Stanu z wyb. Wicemarsz. Senatu 1930—1935. Senator R. P. 1935 do 1940. Prez. rady warsz. Zw. Ziemian, czł. rady powiat. w Opatowie. Radca Tow. Kr. Ziemsk., czł. rady gm. w Wojciechowicach. Ogł. liczne art. w prasie roln. Odzn. O. P. 4. Maj. Kaliszany, p. Opatów Kielecki, tel. Opatów 14.

LEŚMIAN BOLESŁAW. Poeta. Liter. * 12. 1. 1878. S. Józefa i Emmy z Sunderlandów. Oż. 1907 z Zofią Wiesławą Chylińską. Uk. wydz. prawny uniw. kijowsk. Czł. Polsk. Ak. Lit. Ogł. poezje: Sąd rozstajny, Łąka, Napój cienisty; prozą: Przygody Sindbada-żeglarza, Klechdy sezamowe, Odzn. O. P. 4., Wawrz. Ak. zł. Warszawa, Marszałkowska 17, telefon 8-74-84.

LEŚNIEWSKI CZESŁAW PIOTR. Dr fil. Hist. kult. * 23. 9. 1888 w Zielonej pod Dąbrową Górn. S. Antoniego i Róży z Wawrzynków. Oż. 27. 6. 1922 z Alicją Krakowiak. Wydal. w 1905 ze szk. realn. w Sosnowcu za udz. w strajku szk., uk. gimn. hum. w Krakowie, stud. na Faculté des Lettres w Sorbonie, uk. Uniw. Warsz. (drat w 1925). St. asyst. na wydz. humanist. Uniw. J. Piłsudskiego. Doc. hist. kult. (prądów umysł.) w dobie nowożyt. od 23. 3. 1932. Ogł. m. in.: Stanisław Staszic — jego życie i ideol. w dobie Polski niepodl. 1755—1795 (1926); Około zgonu Stanisława Staszica, testament, krótki rys życia z nieznanego rękopisu (1929); Dziennik podróży Stanisł. Staszica 1789 do 1805 (1931), oraz szereg art. w czasop. nauk. Warszawa, Brzozowa 12, m. 3, tel. 6-42-68.

LEŚNIEWSKI LEON. Dział. Zw. Zaw. * 29. 3. 1883 w Rembichowie, pow. Krotoszyn. S. Stanisława i Franciszki z Mikołajczaków. Oż. 16. 4. 1907 z Anną Zalewską. Ukończ. szk. powsz. w Konarach (Wlkp.). Od 1900 górn. w Westfalii, prac. społ. wśród emigr. polsk. Zorg. tow. św. Franciszka w Wanne (1905), koła śpiew.: „Wanda" w Holsterhausen (1906), „Biała Róża" (1907) w Wanne (prez. do 1910), „Skarga" w 1911 w Eickel (prez. do 1913). Od 1909 w radzie nadz. Z. Z. P., 1913—1919 prez. miejsc. Z. Z. P. Za przemów. na wiec. w Recklinghausen (1912) i w Dattel (1919) aresztowany. Od 17. 10. 1916 do końca wojny sł. w w. niem. na fr. wsch. W 1919 wyj. na G. Śląsk i Pomorze w celach agit., aresztowany w Kępnie. Od 1919 prez. Zw. Rob. Roln. i Leśn., w 1924 poseł do Sejmu R. P. Brał udz. w kongr. międzyn. w Londynie 1920, Rzymie 1927, Wiedniu 1928, kilkakr. del. na posiedz. Międzyn. Biura Pracy w Genewie. Ogł. art. w Wiarusie Polskim w Bochum, w Prawdzie i Przebudzeniu w Poznaniu, w Głosie Robotnika i Obronie

Ludu w Toruniu oraz w Śl. Kur. Por. w Katowicach. Odzn. K. Z. zł. Poznań, Półwiejska 20, tel. 36-79.

LEŚNIEWSKI STANISŁAW. Dr fil. Matemat. * 28. 3. 1886 w Sierpuchowie, w Rosji. S. Izydora. Oż. z Zofią Prewysz-Kwinto. Stud. na uniw. w Lipsku, Zurychu, Heidelbergu, Monachium, Lwowie (d-rat w 1912). Prof. nadzw. filoz. matem. Uniw. Warsz. od 1. 10. 1919. Ogł. m. in.: Grundzüge eines neuen Systems der Grundlagen der Mathematik, Über die Grundlagen der Ontologie. Współprac. Fundamenta Mathematicae. Warszawa, Brzozowa 12.

LEŚNIEWSKI WIKTOR ADAM. Prawnik. Ekonom. roln. * 23. 12. 1886 w Warszawie. S. Teofila i Emilii z Vacquerelów. Oż. 4. 10. 1913 z Zofią Jankowską. Ucz. do gimn. V w Warszawie, wydal. za udz. w strajku szk. 1905, uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego tamże, nast. zł. jako ekstern. państw. egz. matur. w Pernawie (ob. Estonia). 1907 do 1912 stud. na wydz. praw. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1. 4. 1917 do 1. 4. 1933 w sł. państw. polsk., jako ref., st. ref., radca min., nacz. wydz. prezydial., dyr. Depart. Og., podsekr. st. w Min. Roln. W gab. prof. K. Bartla 29. 12. 1929 — 18. 1. 1930 kier. Min. Roln. Jako podsekr. st. (14. 5. 1928 — 1. 4. 1933) czynny w pracach org. min., w pracach nad ustawod. roln. (ust. zasadn. o izbach rolniczych, org. samorz. gosp., roln.), w pracach polit.-gospod. (walka o ochr. celną rolnictwa i o zniesienie ceł wywozowych). Od 1. 4. 1933 w st. sp. Dyr. Izb Zw. i Org. Roln. Rzeczyp. Pol.; prezes komisji artykułów zwierzęcych w Min. Przem. i Handlu, wiceprez. rady nadz. Banku Zw. Sp. Zarobk. w Poznaniu, czł. rady nadz. Państw. Banku Rolnego, czł. kurat. fund. „Zakłady Kórnickie", (poprz. wicepr. kurat.), prezes kom. parku narod. w Pieninach. Odzn: O. P. 4 i 3, M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 1, hiszp. Izab. Kat. 3, czechosł. L. B. 3. Warszawa, Marszałkowska 77, tel. 8-39-23.

LEŚNIOWSKI ANTONI. Dr med. * 28. 1. 1867 w Lebiedziowie, woj. lubelskie. Uk. wydz. lek. Uniw. Warsz. w 1890, studia spec. w Berlinie. Prof. zwycz. chir. Uniw. Warsz. 1. 6. 1919, dziek. 1930 do 1931. Prezes Tow. Lek. Warsz. 1914; red. Przegl. Chirurg. i Ginekol. 1909 do 1918. Prezes Tow. Chir. polsk. 1923 do 1924. Ogł. prace z dziedz. urolog. i chirurgii kiszek, oraz Podr. chirurgii ogólnej (1923). Warszawa, Nowogrodzka 59, tel. 9-83-12.

LEŚNIOWSKI STANISŁAW. Agronom. * 8. 11. 1871 w Górze Kalwarii, woj. warsz. S. dra Józefa. Ucz. do szk. Pankiewicza, uk. państw. szk. realn. w Warszawie (1894), Inst. Gosp. Wiejsk. w Puławach z dypl. agr. I st. i odzn. (1898), wysł. nast. przez Inst. na uniw. wrocławski wyspecj. się w hodowli nasion i doświadczaln. roln. Prac. w min. roln. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1900 kier. roln. stacji doświadcz. w Kutnie. Prac. w Kutnowskiem, Łowickiem i na Kujawach, nast. nad podn. kult. roln. drobn. gospod. Od 1904 kier. stacji dośw. w Sobieszynie, w Siedleckim, gdzie zał. szereg kółek roln., mleczarń spółdz., stow. poż.-oszcz. i okr. Sobieszyńskie Tow. Roln., kt. był pierwsz. prez. W 1907 czynny w org. i pracach Centr. Tow. Roln. w Warszawie. Od 1910 red. Gazety Roln., przewodn. wydz. kółek roln. Centr. Tow. Roln. i sekr. kom. C. T. R., kier. biur Tow. Od 8. 1914 jeden z inicjat. i czł. Centr. Kom. Obyw. oraz kier. komit. prowicjon. W 1915 i 1916 z-a przewodn. kom. obyw. w Petersburgu, wizyt. kolonij wygn. w Rosji, org. i prow. pogad. i odczyty roln. dla wygnańców i żołn. Pol. 1918—1924 szef sekcji, nast. dyr. depart. w Min. Roln. Od 1924 dyr. Muzeum Przemysłu i Roln. w Warszawie. Od 1918 prez. Zw. Rolników z Wyższym Wykszt., od 1932 Zw. Urz. Gosp. R. P. Od 1924 czł. Zarz. Warsz. T-wa Dobr., nast. wiceprez. tegoż zarz. Od 1933 prez. rady Warsz. Tow. Dobr. Ogł. szereg prac z dziedziny roln. i doświad. roln. Warszawa, Kopernika 16, tel. 5-10-80.

LEWAK ADAM. Dr. fil. Hist. * 3. 9. 1891 w Pieniakach, pow. brodzki. Stud. na Uniw. Jana Kaz. i Uniw. Jagiel. Od 1913 bibliot. Muzeum Narod. Pol. w Rapperswilu. W 1924 podróż. na Sycylię i do Tunisu, w 1931 do Konstantynopola i Azji Mn. W 1927 przewiózł zbiory rapperswilskie do Warszawy. Ogł. m. in.: Od zw. węglarskich do Młodej Polski (Warszawa 1921); G. Mazzini und der polnische Freiheitskamf 1863-4 (Zurich 1927); Katalog rękopisów Biblioteki Rapperswilskiej (Warszawa 1929); Przemiany ideowe Wielkiej Emigracji 1831—1846 (Pam. Zj. Hist. 1930); Czasy Wielkiej Emigracji (Polska jej dzieje i kultura, Warszawa 1930); Muzeum A. Mickiewicza w Paryżu (Kraków 1931); Polska korespondencja J. Garibaldiego (Kraków 1932); Generał La Fayette o Polsce (Warszawa 1934); Dzieje emigr. polskiej w Turcji (Warszawa 1935). Warszawa, Uniwersytecka 1, tel. 8-92-30.

LEWAKOWSKI JERZY WIKTOR. Ppłk. * 23. 3. 1891 we Lwowie. Uk. gimn. tamże, stud. archit. na politechn. tamt. Współtw. Skautingu we Lwowie oraz czł. jego władz nacz. Czł. Sokoła tamże; instrukt. terenozn. w szk. ofic. i podofic. Współred. Polsk. Przegl. Wojsk. 1914—1918 sł. w w. austr. na fr. ros., serbsk., rum. i włosk. Nast. dca poc. panc. „Śmiały" w wypr. przemysk. i ods. Lwowa. Czynny przy reorg. b. austr. wojsk. szk. real. w Łobzowie w korp. kad., w kt. był wykł. i instrukt. Kier. sekcji regul. i wyszk. Dep. Broni Gł. M. S. Wojsk. W 1920 ref. oper. w dtwie 1 armii. Po wojnie w oddz. III Szt. Gen., nast. kier. ref. w P. U. W. F. i P. W., kier. działu oraz samodz. ref. w W. I. G., nast. z-ca szefa W. I. G. Ogł. m. in.: Karabin Mannlicher (1913); Klucz znaków przyjętych przez mapy ros. (1914/16); Terenoznawstwo i kartografia wojsk. (1916); Nasze nowe regul. w wych. wojsk. (1923). Odzn.: M. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

LEWANDOWSKI JAN. Kupiec. * 1886. Uk. szk. handl. w Warszawie. Czynny w prac. niepodległ. od 1905. W 1907 więz. w cytadeli warsz. za nal. do Narod. Zw. Robot. Od 1909 nal. we Lwowie do Sokoła (późn. druż. pol. i oddz. kon.), pierwsz. patrolu instrukt. harc. „Kuźnicy" i „Zarzewia. Od 8. 1914 w 1 p. uł. Leg. Pol. W 1915 ranny w bitwie pod Stobychwą. W 1917 intern. w Beniaminowie, w 9. 1918 zwoln. Nast. kier. spółdz. roln.-handl. w Jędrzejowie i kmdt. milicji obywat. pow. jędrzejowskiego. Ucz. rozbr. okupant., nast. sł. w w. p. Od 1922 ppłk. rez. kawal. w Kielcach. Czł. zarz. L. M. i K., czł. zarz. koła b. żołn. 1 pułku uł. Leg. Pol., czł. tymcz. rady miej. m. st. Warszawy. Od 1935 senator R. P. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 5, K. Z. zł. Warszawa, Śmiała 63.

LEWANDOWSKI JAN. Prawn. * 24. 6. 1883 w Wyszkowie n. Bugiem. S. Antoniego Karola i Pauliny z Jaworskich. Oż. 6. 6. 1911 z Marią Eugenią Moczulską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. praw. uniw. w Kijowie. W 1905 czynny w strej. szk.; 1906 areszt. i osadzony w więz. mokotowsk. w Warszawie za żąd. wprow. jęz. polsk. do szkół, sądów i urz. gm. w pow. pułtuskim. W 1927 wicepr. r. pow. B. B. W. R. w Mławie, czł. rady m. Mławy, czł. sejm. powiat. sędzia Sądu Okr. w Łomży. Prez. Cz. K., wicepr. obw. L. O. P. P., czł. in. org. społ. Odzn. O. P. 3. Łomża, Sienkiewicza 10, m. 6.

LEWENFISZ HENRYK. Dr med. * 31. 5. 1891 w Łodzi. S. Hermana i Doroty z Ruziewiczów. Oż. 4. 5. 1924 z Teofilą Marianko. Uk. gimn. w Warszawie oraz wydz. lekarski uniw. w Montpellier (Francja) i w Warszawie. Od 11. 1918 sł. w w. p. na fr. ukr. i bolsz. Od 1921 prac. w szpit. św. Ducha w Warszawie. Doc. Uniw. J. Piłsudskiego. Ogł. szereg prac nauk. z dziedz. laryngologii, m. in.: O dokł. bad. ostrości słuchu, Badanie krwi w twardzieli, Ciała obce w drogach oddechowych i przełyku, Bronchoskopia w asfiksji, Przyczynek do leczenia naczyniaków krtani. Warszawa, Żórawia 22, tel. 9-86-31.

LEWENSTAM LUDOMIŁ LUDWIK. Publicysta. Literat. * 17. 12. 1887 w Aleksandrowie Kuj. Uk. szk. śr. w Warszawie. Stud. na uniw. w Lozannie i Nancy, uk. Szk. Nauk Polit. w Paryżu (1913). Czynny w org. i przeprow. strajku szk. (1905). Współprac. Kur. Polsk., Kur. Warsz., Gaz. Polsk., Świata, Tyg. Ilustr. i in. Do 1934 red. nacz. Dnia Polskiego. Czł. red. Polski Zbrojn. Ogł. m. in.: Kartki z podróży; Pod polską banderą; Litografie warszawskie (1931); art. z dziedz. teatru i szt. oraz public. Używa pseud.: Lamda, Lud. L., L. de F., Louis de Fimon. Odzn.: K. Z. zł., jugosł. Ś. S. 3, Gw. Rum. 4. Warszawa, Chmielna 55, tel. 6-19-80.

LEWENSTEIN BRONISŁAW WIEŃCZYSŁAW. Art.-muz. Pedagog. * w 1886 w Warszawie. S. Stefana i Reginy. Oż. w 1915 z Zofią Pramienko. Uk. gimn. w Kijowie, stud. na wydz. matemat. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), uk. konserwat. muz. (kl. prof. Auera) tamże w 1911 z med. zł. Stud. w Paryżu pod kier. Lucien Papet'a. Od 9 r. życia koncertował w Rosji, nast. w Paryżu. W czasie wojny prof. w Ces. Ros. Tow. Muz. w Żytomierzu, nast. w Baku, od 1916 prof. konserwat. w Charkowie (wyż. kl. skrzypc. oraz kl. ensemble'u fortep. i smyczk.). Wyst. w koncc. kameraln. W 1922 powr. do Polski, od 1926 prof. konserwat. łódzk., ob. prof. konserwat. warsz. Warszawa, Nowy Świat 62, m. 34.

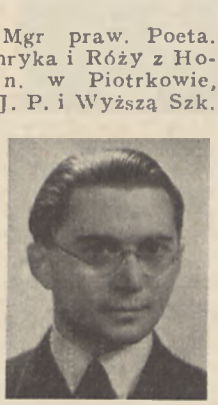
LEWICKI STANISŁAW JÓZEF. Krajoznawca. * 15. 4. 1894 w Oświęcimiu. S. Józefy i Anny z Moserów. Uk. gimn. im. A. Mickiewicza w Krakowie, wydz. prawny Uniw. Jagiel. oraz W. S. H. w Warszawie (1923). 1914—1918 sł. w Leg. Polsk. 1918—20 w w. p. Nast. kier. biura Polsk. Tow. Krajoznaw. Szef wydz. turyst. Orbisu. Ogł. m. in.: Polska współczesna (1925). Odzn.: K. N., K. W., M. za W. Warszawa, Wspólna 16, m. 4, tel. 9-28-05.

LEWICKI STANISŁAW LUDWIK. Dziennik. Liter. Poeta. * 27. 7. 1910 w Czerniowcach. S. Mariana Ignacego i Marii Jadwigi z Uhrynowskich. Do szk. śr. ucz. pocz. w Czerniowcach, następ. w Rudzie Śl., stud. polonist. na Uniw. Jagiel. Od czasów gimn. druk. wiersze, nowele i feliet. w pismach lit. i satyr., współpr. w prasie codz. w kraju i za gr. W 1932 prac. w red. Nowego Czasu w Katowicach, od 1934 w Prasie Polsk. w Warszawie. Red. Polonii, 7 Groszy, Kur. Wiecz. Ogł. nowele wyd. w książce pt. „Przez życie na przełaj" oraz kilka tomików liryk., tłum. Geraldy'ego i Grillpartzera; autor kilku sztuk teatr. z życia młodz. szk. i obrazów folkloryst. Katowice, Marsz. Piłsudskiego 58, m. 18.

LEWICKI STANISŁAW MARIAN. Pedag. * 1. 11. 1883 w Szczucinie, pow. Dąbrowa. S. Franciszka i Józefy z Paszyńskich. Ożen. 25. 2. 1909 z Marią Barzykowską. Uk. gimn. państw. we Lwowie, nast. wydz. fil. Uniw. Jana Kaz., zł. egz. nauczyc. szk. śr. 1904—1907 nal. do org. wojsk. „Odrodzenie" we Lwowie; 1907—1912 czł. Zw. Walki Czyn.; 1912 do 1914 czł. Zw. Strzel.; 1914—1917 sł. w 1 p. p. Leg.; do 1918 czł. P. O. W. Kurator okręg. szkol. lubelsk. B. czł. Państw. Rady Op. Społ.; czł. T. S. L., lub. wojew. Zw. Pracy Kultur. oraz Zw. Harc. Polsk. Ogł. szereg. artyk. w prasie codz. i period. Odzn.: K. N., O. P. 4, Lublin, 3 maja 6, tel. 26-65.

LEWIN LEOPOLD. Mgr praw. Poeta. * 28. 7. 1910. S. Henryka i Róży z Horowiczów. Uk. gimn. w Piotrkowie, wydz. prawny Uniw. J. P. i Wyższą Szk. Dziennik. w Warszawie. Odbył aplikację i zł. egz. sędz. Ref. wydz. narodowość. Min. Spr. Wewn. Ogł. poezje: Wyrąb lasu (1931), Kora pisana (1933), Sen zimowy (1934), Z liryki niemieckiej (przekłady, 1936), druk. utw. poet. i przekł. młodej poezji niemieckiej w Drodze i Tyg. Ilustr. Warszawa, Elektoralna 5, tel. 6-37-21.

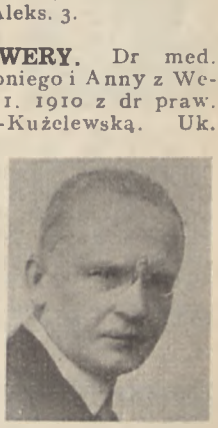

LEWIŃSKI JAN PIOTR. Dr fil. Geol. * 19. 10. 1876 w Lublinie. Stud. na Uniw. Warsz. (1899) oraz w Paryżu, Monachium, Lwowie. 1901—1915 org. i kier. prac. geolog. przy Muzeum Przem. i Roln. w Warszawie. Jeden z zał. Tow. Nauk. Warsz., kilkakr. przewodn. wydz. matem.-przyrodn. tegoż Tow. 1905 do 1915 wykł. geolog. w Tow. Kursów Nauk. 1915—1919 na Uniw. Warsz.; od 1920 prof. tegoż uniw. Czł. Societé Géologique de France, Geolog. Vereinigung. Ogł. m. in.: Utwory jurajskie tzw. Pasma Sulejowskiego (Rozpr. Pol. Ak. Um. 1908), Z morfologii i geologii stepów czarnomorskich (Warszawa 1916); Zasady mineralogii i geologii (wyd. II, 1925); Dyluwium Polski i Danii (Rocznik Pol. Tow. Geolog. 1930). Warszawa, Czackiego 19, m. 16.

LEWIŃSKI-BROCHWICZ ZBIGNIEW. Płk dypl. Archit. * 16. 12. 1877 w Kielcach. S. Marcelego i Aleksandry z Szymkiewiczów. Uk. gimn. w Warszawie, wydz. archit. Ak. Sztuk Pięk. w Petersburgu (ob. Leningrad) i Szk. Szt. Gen. w Warszawie. Powołany jako chor. rez. na w. ros.-jap. wyemigrował do Lwowa. Nal. do Drużyn Sokol., nast. do Zw. Strzel. 1914—17 sł. w Leg. Pol. Asyst. Polit. Warsz. Nast. w w. p. W 1920 dca 12 p. uł. Ranny. Po wojnie m. in. dca p. uł., szef. wydz. og. Dep. Kaw. M. S. Wojsk., nast. szef tegoż dep. Płk od 1. 1. 1927. Ogł. art. w czasop. wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, bułg. Św. Aleks. 3.

LEWKOWICZ KSAWERY. Dr med. * 2. 12. 1869. S. Antoniego i Anny z Welezińskich. Ożen. 26. 11. 1910 z dr praw. Stanisławą Radwan-Kużelewską. Uk. gimn. w Krakowie, stud. med. na Uniw. Jag., w Wiedniu i Paryżu (w klinice dziec. i Inst. Pasteura). 1903—7 lek. zawod. Obr. Kraj. w Krakowie. W 1914 kpt.-lek. w w. austr. Od 11. 1918 ppłk-lek. w. p. Prof. Uniw. Jag., dyr. klin. dziec. Czł. Pol. Ak.. Um., Tow. Lek., Izby Lek., Tow. Miłośn. Hist. Med., Tow. Przeciwgruźl. i in. Ogł. m. in.:

Pasorzyty zimnicze, ich stos. do ciałek i hodowli ciałka krwi czerwonego (1897), Zur Biologie der Malaria parasiten (1900), O leczeniu płonicy surowicą przeciwpazurkowcową (1912), Le traitement spécifique de la méningite épidémique (1924), Zagadnienie zachowawczego leczenia ropniaków opłucnych (1931).

LGOCKI JAN WŁODZIMIERZ. Ubezpieczen. społ. * 2. 1. 1889 w Kaliszu. S. Stanisława i Marii ze Stachurskich. Oż. 11. 7. 1921 z Janiną Tyblewską. Uk. Szk. Handl. Kupiectwa Łódzkiego, kurs abiturien. Ak. Handl. w Wiedniu, stud. w Ak. Handl. w Lipsku. Od 1903 czł. Zw. Młodz. Postęp., jeden z org. strajku szk. w Kaliszu i Łodzi. 1905 do 1909 przewodn. zarz. gł. wspomn. zw. i czł. P. P. S., prow. kółka oświat. wśród robotników. 1909—1910 czł. zarz. gł. Akad. Zw. Młodz. Postęp., zorg. Filarecję w Wiedniu, nast. Lipsku. 1916—1918 czł. zarz. Stron. Niezaw. Narod. 1912—1928 prac. w pryw. tow. ubezp. 1. 9. 1928 — 3. 9. 1929 w Powsz. Zakł. Ubezp. Wzaj. Nast. dyr. Z. U. P. U. w Poznaniu (3. 9. 1929 do 10. 4. 1932), równocześnie komis. okr. Zw. Kas Chorych tamże (1931—1932). 11. 4. 1932 — 15. 11. 1934 zast. dyr., nast. dyr. depart. op. społ. w Min. O. S. (wybitny udział w przebud. ubezp. społ. w Polsce). Od 15. 11. 1934 dyr. nacz. Izby Ubezp. Społ. Od 1. 1. 1935 dyr. nacz. Z. U. S. w Warszawie. B. prez. zarz. Polminu, wicepr. i czł. zarz. sp. akc. Przemysł Metalowy „Granat", czł. rady zarz. T. E. S. P., likwidator Polsk. Banku Handl. i czł. rady nadz. z ram. wierzyc. Od 1912 pocz. w Łodzi nast. w Warszawie wykł. przedmioty handlowe m. in. księgowość ubezpiecz. w W. S. H. w Warszawie i koresp. handl. w S. N. P. tamże oraz w W. S. H. w Poznaniu (1930—1932). Czł. zarz. Zw. Handlowców w Łodzi (1911 do 1914) i w Zw. Handlowców w Warszawie (1914—1921), inicjat. i wicepr. Rady Polskich Stow. Pracown., przewodn. z zjazdów ogólno-krajowych. Ogł. art. i wygł. odcz. z dziedz. ubezp. społ. i biurowości oraz wyd. Podr. listów handl. (2 wyd.). Warszawa, Marszałkowska 38, m. 3, tel. 9-95-05.

LIBICKI KONRAD. Dyplom. Public. * 23. 9. 1891 w Warszawie. S. Stanisława i Olimpii z Hinterhoffów. Oż. 15. 9. 1918 z Natalią Borszewską. Absol. wydz. filoz. uniw., uk. Szk. Nauk Polit. i Wyższą Szk. Woj. Nal. do tjn. org. szkoln. „Pet" i akad. „Zet", nast. do Strzelca. Sł. w I bryg. Leg. Pol., P. O. W., nast. w p. do 1927, ost. mjr dypl., attaché wojsk. w Helsinkach. 1927—1929 nacz. wydz. pers. M. S. Zagr., 1929—1933 poseł R. P. w Tallinie. Od 1933 dyr. nacz. P. A. T. Od 25. 11. 1935 prezes sp. akc. Polskie Radio. Red. Mies. Młodz. Polsk. (Kraków 1910 do 1912); Unii (Radom 1917); Polski Zbrojnej (1922). Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., K. W. 3, fr. L. H. 3, est. K. Woln. 1, finl. R. B. 3, łot. 3 Gw. 2. Warszawa, Czarnieckiego 88, tel. 12-09-40.

LIBKIND-LUBODZIECKI STANISŁAW, **patrz: LUBODZIECKI-LIBKIND.**

LICHTAROWICZ LUDWIK. Płk dypl. * 16. 9. 1890 w Bobrujsku. S. Kajetana i Malwiny z Kalinowskich. Oż. 26. 9. 1929 z Zofią Fiedorowicz. Mat. uz. w Bobrujsku, stud. prawo na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), uk. Ak. Szt. Gen. tamże i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie, stud. w Szk. Nauk Polit. tamże. Uczestn. strajku szk. 1905 w Mińsku Lit., prac. nieleg. w org. młodz. szk., nast. w Polsk. Lidze Woj. Walki Czyn. Sł. w Polsk. Bryg. Strzel., nast. Polsk. Dyw. Strzel., po czym szef szt. w. p. na Syberii, gr. oper. gen. Wroczyńskiego, gr. oper. Zegrze, dyw. lit.-biało r., z-ca szefa szt. wojsk Litwy Środk. Po wojnie m. in. szef szt. O. K., dca p. p. z-ca kmdta D. C. W. Rembertów, szef Dep. Uzup. M. S. Wojsk. Czynny w prac. stow. region. Wygł. szer. odcz. o Lidze Nar. i ukł. stos. polsko-gdańsk. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., K. Z. W. L. Śr., M. za W. i M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, fr. M. W. W., M. I.

LIEBERMAN HERMAN. Dr praw. Polityk. * 3. 1. 1870 w Drohobyczu. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. W Drohobyczu i Stryju org. kółka samokształc. o zabarw. socj. W Paryżu naw. kontakt z wyb. emigr. socjalist. z Król. Polsk. Aresz. przez władze franc. z inspir. polic. ros. Po uk. stud. aplik. w Rzeszowie. Od 1907 do 1918 poseł socjal.-demokr. z Przemyśla do parl. austr. Sł. w Leg. Pol. do (5) 1917, uz. st. ppor. Gł. obr. w procesie w Marmarosz-Sziget. Ucz. walk o Małopolskę Wsch. Poseł do Sejmu Ustawod., w 1922 wybr. ponow., prac. w kom. prawn., konstytuc. i wojsk. Repr. Polskę w licznych kongres. zagr. Ogł. art. public. i drobn. rozpr. treści org.-wojsk.

LIEBHART STANISŁAW. Dr med. * 6. 3. 1898 w Kołomyi. S. Gustawa i Zofii z Szybalskich. Uk. wydz. lek. Uniw. Jana Kaz. Uczestn. obr. Lwowa, nast. sł. w w. p. do 1921. Por.-lek. rez. St. asyst. klin. położn.-ginekol. Uniw. Jana Kaz. Czł. tow. nauk., społ. i charyt., wicepr. Tow. Ginekolog. Ogł. m. in.: Rola jajników w organizmie kobiety; O konstytucji kobiety; Klinika żeńskich hormonów płciow.; Leczenie niepłodności w świetle najnowszych badań; Wpływ hormonów płciowych na ciśnienie krwi; Wpływ hormonu rujowego na poziom cukru we krwi; O tzw. miesiączkowaniu zastępczym i uzupełniającym; Follikulina, insulina a przemiana węglowodanów; Wewnętrzne wydzielanie, a narząd rodny kobiety; Trombopenia, a krwawienia maciczne; Tarczyca a narząd rodny; Problem leczenia upławów, a stężenie jonów wodorowych pochwy; Histerosalpingografia w ginekologii; Zarys ginekologii (dla stud. i lek.); kilka prac w jęz. niem. wsp. z prof. Leszczyńskim i dr Meiselsem. Lwów, Dwernickiego 11, tel. 2-70-36.

LIEDTKE ANTONI AUGUSTYN. Ks. Dr Św. Teol. * 20. 9. 1904 w Chwaszczynie, pow. morski. S. Józefa i Elżbiety z Frejbergów. Uk. gimn. w Wejherowie, sem. duch. w Pelplinie 1927 (święc. w 1929), stud. na wydz. teol. Uniw. J. P. (d-rat 1930) oraz na wydz. fil. uniw. w Królewcu i Wiedniu. Wikary w Pieniążkowie, od 1931 kpl. biskupi oraz doc. sem. duchown. w Pelplinie, od 1932 prof. Dyr. bibl. diec. i archiwum diec. Czł. kom. miesz. do spraw sztuki na diec. chełmińską, czł. wojew. komit. konserwat. Ogł.: O Księciu Opolskim Kropidle (1932), O Biblii Gutenberga (1936), O zakładzie Matki Boskiej w Kościerzynie, O zamku pokrzyżackim w Wierzbowie (1937), liczne krytyki i art. w pism. Pelplin, Sem. Duch.

LIGOCKI (SZASZOR Z ELGOTHY) EDWARD. Liter. Public. * 5. 3. 1887 w Tuczy, pow. berdyczowskiego. S. Edwarda i Marii z Korwin-Piotrowskich. Oż. 19. 3. 1913 z Olimpią Gozdawa-Giżycką. Stud. na Uniw. Jagiel., w Lozannie, we Fryburgu, i na Faculté des Lettres w Paryżu. W 1914 wst. do Strzelca w Paryżu. 1916 do 1918 attaché Misji Polsk. w Bernie Szwajc. Nast. sekr. pos. tamże, mjr tyt. A. O., szef biura pras. sztabu A. O., zast. attaché wojsk. W 1925 del. na kongres FIDAC'u w Rzymie. Prez. Zw. Literat. Polsk. w Poznaniu, czł. Académie du Var w Tulonie, czł. hon. Felibrige'u prowansalskiego im. Mistrala. Ogł.: Przeznaczenie, Laguna Morta, Thalassa, Sambra i Moza, Płonące Reims, Lew św. Marka, O Don Kiszocie błękitnym, Zły kamień, Pustkowie, Derwisz tańczący, Noc na Palatynie, Powrót Beatryczy, Gdyby pod Radzyminem, Prawo szpady i krwi, Żwid złego ducha, Rasputin i Rossomacha, U stóp góry piekielnej, Miasto bez bram, Prawnuczka Fausta; Poematy: Złota chorągiew, (Pana Tadeusza cz. II, 1830—1836); 5 seryj poezji: Nowa legenda (1920), monogr. o J. Hallerze, brosz. Marsz. Foch; szt. teatr. Nemezis. W jęz. franc.: Le Regne de Sang, La Pologne et la Provence a travers les âges (w tłum. na jęz. czeski, chorw., niem., węg.). Odzn: K. W., K. na Śl., Wst Wal.. i Zasł., M. za W. Paris I, 4 rue St. Hyacinthe.

LIGOŃ JAN. Dział. społ. Public. * 7. 2. 1890 w Chropaczowie (Śląsk). S. Jana Juliusza i Reginy z Podstawów. Oż.: 1° w 1913 z Jadwigą Arent, 2° w 1934 z Jadwigą Schuty. Uk. szk. powsz. w Bytomiu (1904). Prakt. w Banku Lud. w Katowicach. Prac. w przedsięb. prywatn. Od 1935 kier. oddz. K. K. O. pow. pszczyńsk. Od 1907 prac. społ.-oświat. w Sokole, tow. śpiew. „Jedność", Towarz. Młodzieży Kupieck., Tow. Polek. W 1912 utw. org. „Iskra" dla samokształc. młodz. śląsk. w liter. polsk. 1915—1918 sł. w w. niem. na fr. wsch. i zach. Od 1. 1919 w P. O. W. W 1919 prez. rady miejsk. w Mikołowie. Prez. komitetu plebiscytowego tamże; doradca powiat. kom. międzysojuszniczej w Pszczynie. Uczestn. powst. g.-śl. Sędzia grodzki hon. do 1923. Czł. wydz. powiat. w Pszczynie. Ogł. art. z dziedz. organ. i społ. w pism. codz., m. in. w Gaz. Poznańsk. Odzn. K. Z. sr. Mikołów, ks. Szafranka 1.

LILIENFELD-KRZEWSKI KAROL, patrz: KRZEWSKI-LILIENFELD.

LILIENTHAL MIECZYSŁAW. Dr praw. Ekonom. Ubezpieczen. * 21. 5. 1896 w Krakowie. S. Adolfa i Bronisławy z Jurowiczów. Oż. 1922 z Zofią Dorotą Sterling. Stud. na Uniw. Jagiel. i Uniw. St.

Bat. 1918—1920 ochotn. w. p. Dyr. Zarz. Pol. Tow. Ubezp. „Patria". Ogł.: Ubezpieczenia eksportowe; Zagadnienia polityki światowej; art. w spr. ekonom. i ubezpiecz. Warszawa, Grójecka 43, tel. 9-64-64.

LILPOP FRANCISZEK BOGUSŁAW. Inż. arch. * 30. 10. 1870 w Warszawie. S. Edwarda i Marii Karoliny z Wernerów. Ożen. 21. 4. 1900 z Haliną Zenobią Wieniawską († 19. 7. 1925). Ukończ. politechn. w Rydze. Prow. wykłady zlec. budown. przemysł. na Polit. Warsz., od 1924. Prac. wsp. z arch. Karolem Jankowskim. Wyk. m. in.: budowle: dom Zakł. Gazowych, Dom Towar. B-ci Jabłkowskich, dom administrac. Sp. Akc. L. Spiess i Syn, dom Spółdz. Rolniczej im. Stefczyka, Inst. Aerodynamiczny w Warszawie, fabr. Ursus w Czechowicach, pałace w Rakiszkach, Satyjowie, Falencicach, Zaborowie, kościół w Małkini; wille; domy mieszk. m. in. przy al. Róż. 10 w Warszawie. Warszawa, al. Róż 10.

LIMANOWSKI MIECZYSŁAW BOLESŁAW WINCENTY. Dr. Geogr. Teatrol. * 6. 1. 1876 we Lwowie. S Bolesława i Wincentyny z Szarskich. Uk. gimn. realne we Lwowie, nast. wydz. inż. polit. we Lwowie, stud. geolog. w Lozannie (d-rat), stud. uzup. we Francji, Rosji (Krym), Rumunii, Niemczech i Belgii, prace badawcze w Tatrach, Karpatach i na Sycylii. Prof. zwycz. geogr. Uniw. St. Bat. Z ram. Biura Meliorac. Polesia zajm. się zagadn. biolog. tego obszaru. Od czasów szk. zajm. się teatrolog., org. teatry amat. Insc. Krakusa (C. Norwida) w Krakowie w 1913; Cyda w 1915 w Warszawie. W okresie 1915—1918 intern. w Moskwie, współpr. z teatrem Stanisławskiego. Po powrocie do kraju współorg. „Reduty". Czł. hon. Z. A. S. P. W 1920 prac. w wydz. kult. i ośw. o. II. Szt. Gen. Czł. org. nauk. i kult. kraj. i zagr. m. in. Tow. Przyj. Nauk. Ogł. m. in.: W sprawie prac J. Nowaka o budowie Alp (1908), Czy eocen w Tatrach transgreduje na miejscu, czy został przywleczony z dala (Lwów 1910), Grosse Kalabrische Decke (1913); Święty Mikołaj opiekun dróg handlowych przy końcu wieków średnich w W. Ks. Litewskim (1927), Zlodowacenie L. 4 na ziemiach wschodnich w związku z hydrografią (1927), Najstarsze Wilno (1930), Kilka uwag o zlodowaceniu obszarów po północnej stronie zachodniego Polesia (1932), Nord-est de la Pologne, bassin du Niemen et de la Dźwina (1934), Les cinq villes de la Pologne. Poza tym mniejsze prace propag.-społ. w Gaz. Polsk. i Słowie na temat kult. polsk. Odzn.: O. P. 4, Gw. Rum. Wilno, Uniwersytecka 2, m. 2.

LINDENBAUM ADOLF. Dr fil. Matemat. * 12. 6. 1904 w Warszawie. Uk. Uniw. J. P. (d-rat 1928). Doc. matem. tegoż uniw. 3. 7. 1934, adiunkt sem. filoz. wydz. mat.-przyr. 3. 7. 1935. Prow. wykł. zlec. od 1. 2. 1935.

LINDENBERG LUDWIK. Dziennikarz. * 22. 6. 1894 w Warszawie. S. Daniela i Marii Rozalii. Ożen. 23. 10. 1919 z Marią Antoniną Weiss. Uk. gimn. we Lwowie (1912), nast. wydz. prawa uniw. w Warszawie (1921). Czł. „Zarzewia" i Druż. Strzel. we Lwowie i Podhajcach. Od 1914 sł. w 6 p. p. Leg., od 1919 w w. p. Ucz. kamp. 1920. Współpr. red. Kur. Por. Red. czasop. ekon. „Kompensacja i Clearing". Odzn.: K. W., M. N., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Senatorska 36, tel. 6-16-94.

LINDORF-WĘGRZYNOWA ZOFIA. Art. dram. * w Lublinie. C. Karola i Anny z Bończa-Waśniewskich. Uk. gimn. im. Marii Konopnickiej i szk. dramat. w Warszawie. Zaśl. w 1934 Józefa Węgrzyna. Ważn. kreacje scen.: Infantka w Cydzie (Corneille'a), Helena w Fortepianie (Szaniawskiego), Księżniczka Eboli w Don Carlosie (Schillera), Rachela w Weselu (Wyspiańskiego), Abigail w Szklance wody (Scribe'a), Katarzyna w Nadziei (Bernsteina), lady Windermere w Wachlarzu lady Windermere (Wilde'a), Raina Petkow w Żołnierzu i bohaterze (Shawa), poza tym w wielu komed. polsk. i tłum. z jęz. obc. Warszawa, Uniwersytecka 1.

LINKE FRANCISZEK. Bankow. * 21. 12. 1903 w Nowem, pow. Świecie. S. Pawła i Łucji z Całbeckich. Uk. gimn. w Nowem, odb. prakt. agronom. Od 1921 prac. w bankow., początk. w Wejherowie. Od 1922 kier. filii Banku Kaszubskiego w Gdyni. Od 1924 kier. oddziału gdyńsk. Ziemskiego B-ku Kredyt. we Lwowie. W 1926 zorg. Miejską Kasę Oszcz. (ob. K.K.O.), kt. jest dyr. Współorg. i prez. Korpor. Kupieck.; org. i prez. Stał. Targ. Gdyńsk.; prez. Gł. Kasy Miejsk.; prez. hon. Katol. Stow. Rzemieśln. i Robotn. Wyd. księgę pam. 10-lecie K. K. O. w Gdyni, ogł. szer. art. z dziedz. gospod. w prasie codz. Odzn. K. Z. sr. Gdynia, Abrahama 12.

LIPCZYŃSKI STANISŁAW WIKTORYN. Grawer. * 12. 11. 1864 w Warszawie. S. Wiktora i Marii z Kałuskich. Oż. 6. 6. 1926 z Jadwigą Juszczyk. Uk. szk. rzem. oraz kursy dokszt. i kursy rys. przy Muz. Rzem. i Szk. Stos. Zast. kmdta 1 okr. str. obyw. m. Warszawy w 1920. Czł. kurat. Inst. Nauk. Rzem., st. Cechu Jubilerów, Złotn. i Grawerów w Warszawie, czł. Tymcz. Rady St. 1917—18 b. radny m. Warszawy. Odzn.: O. P. 5, K.Z. sr., kpap. Pro Eccl. et Pont. Warszawa, Marszałkowska 149, m. 12, tel. 2-04-84.

LIPIŃSKA - MOSDORFOWA JANINA. Art.-śpiew. * 22. 6. 1888 w Niskowiczach, pow. słucki (Mińszczyzna). C. Lucjana i Natalii z Karpińskich. Zaśl. 4. 8. 1908 inż. Kazimierza Mosdorfa. Ucz. na pensję L. Rudzkiej w Warszawie, uk. gimn. w Rydze z med. zł., wyż. kursy pedag. L. Rudzkiej w Warszawie, odb. 2-i. prak. pedagog. na pensji, stud. śpiew w Warszawie, u prof. Brzezińskiego, Ziółkowskiego, Śledzińskiego, Elszyka i in., w Odessie, u prof. Bernardi i Teodoridi oraz w Mediolanie, u prof. Cortesi i Grani. Prac. społ. w szk. wiejsk., szpit., spółdziel., Pol. Mac. Szk. Ref. kult. i szt. Z. P. O. K. Wyst. 1920—1922 w Poznaniu, 1923—1924 w Wilnie i w operze objazd., w oper.: Carmen (r. tyt.), Aida (Amneris), Trubadur (Azucena), Bal Maskowy (Ulryka), E. Onegin (Niania Filipowna), Straszny dwór (Stryjenka Cześnikowa), Cyrulik Sew. (Berta), Faust (Marta), Rigolletto (Magdalena), Madame Butterfly (Suzuki) i w. in. Warszawa, Piusa XI. 38, m. 6, tel. 9-00-22.

LIPIŃSKI EDWARD. Ekonom. * 18. 10. 1888 w Nowym Mieście n. Pilicą. S. Jana i Teodory z Klimkiewiczów. Uk. Wyż. Szk. Handl. w Lipsku, stud. na uniw. w Zurychu. Prof. Szkoły Gł. Handl. dyr. Inst. Bad. Koniukt. Gospod. i Cen prez. Tow. Ekon. i Stat. Polsk., czł. Międzyn. Inst. Statyst. i Międzyn.; Tow. Ekonometr. czł. rady Ligi Obrony Praw Człowieka i Obywatela. Red. mies. Statystyka pracy (1922—1924). Ogł. m. in.: (pełny spis prac w Ruchu Prawn., Socj. i Ekonom. 1933—1934); Inspekcja pracy (1916), La question du travail en Pologne (1921), Teorie monomiczne Erazma Majewskiego (1920), Indeks cen hurtowych (1922), poza tym art. w Ekonomiscie i Drodze. Odzn. O. P. 5. Warszawa, Olimpijska 39, tel. 4-05-37.

LIPIŃSKI WACŁAW. Dr praw. Mjr. Hist. wojsk. * 28. 9. 1896 w Łodzi. Uk. wydz. prawa (d-rat), wydz. fil. (absol.) i Szk. Nauk Polit. (dypl.) w Krakowie. Od 1912 czł. „Zarzewia" i Skautingu. Od 15. 10. 1914 w IV baonie, późn. w 5 p. p. Leg. Po kryz. przys. stud. w Krakowie, równocz. sekr. Ligi Niezaw. Polsk., czł. zarz. „Kuźnicy", czł. Kom. Gł. P. O. W. Uczestn. walk o Lwów, ranny, nast. w 5 p. p. Leg. Od 10. 1919 ref. prasy i prop. w oddz. II dtwa fr. lit.-białor. Po wojnie m. in. kmdt okr. krak. Zw. Strzel., ref. oświat. D. O. K. Kraków, kier. kursów metod. oświat. i polon. dla ofic., wykł. hist. w of. szk. adm. w Krakowie. Od 1927 kier. samodz. ref. form. polsk. z wojny świat. w Wojsk. Biurze Hist. Współprac. w Kult. Polsk. (artyk. i rozpr. polit.-hist.), Naprzodzie, Gaz. Polsk., Naszym Kraju, Rządzie i Wojsku, Narodzie i Głosie Prawdy (pseud. Gwido). Ogł.: Wojskowe formacje polskie w wojnie światowej (1928); Źródła do historii najnowszej wojskowości polskiej (1928); Archiwa formacyj polskich z wojny światowej (1928); Bajończycy i Armia Polska we Francji (1929); Na przedpolu historii (1930); Historia Zw. Strzeleckiego (1930); Pułkownik Lis-Kula (wsp. z ppłk. Demelem, 1932); Walka zbrojna o niepodległość Polski; Z dziejów dawnych i najnowszych (1934); Wojna Polska (1934); Album Leg. Polsk. (1934); Szlakiem I brygady; Od Wilna po Dynaburg; Wielki Marszałek; Wśród lwowskich orląt; szer. rozpr. hist. i art. w Przegl. Hist., Niepodległości, Kwart. Hist., Pionie, Polsce Zbrojn. i Gazecie Polsk. Współprac. przy wyd. p. red. gen. J. Stachiewicza: Za kratami więzień i drutami obozów (1928—29), Polska Org. Wojsk., La Participation de la nation polonaise à la guerre mondiale (1933). Czł. zarz., nast. sekr. gen. i dyr. Inst. J. Piłsudskiego pośw. Bad. Najn. Hist. Polsk., W 1937 habilit. na Uniw. J. Kaz. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 5, K. W. 5, M. za W., M. 10-l. O. N.

LIPIŃSKI WŁODZIMIERZ. Dr wszechnauk lek. * 24. 8. 1887 na Wołyniu. Syn Kazimierza i Klary z Rokickich. Oż. w 1912 z Anną Stasiulewską. Uk. gimn. w Łucku (1909) i uniw. w Kijowie (1916). 1907—

1909 prez. korpor. uczn. 1916—1918 sł. w w. ros. W 1920 w w. p. 1921— 1936 kontrakt. lek. wojsk. Kier. państw. przych. skórno - wener. Od r. 1935 prez. okr. wołyńsk. Zw. Lek., wicepr. Izby Lek. Lub., deleg. do Nacz. Izby Lek. Zał. i prez. od 1935 oddz. łuckiego Polsk. Tow. Eugen. Odzn. M. za W. Łuck, Sienkiewicza 35, tel. 33.

LIPKOWSKA MAGDALENA. Pianistka. * 23. 7. 1904 w Honorówce, na Podolu. Uk. konserwat. muz. w Poznaniu. W 1933 udała się na tournée konc. i odczyt. do St. Zjedn. B. prez. Stowarz. Młodych Muzyków w Krakowie. Kraków, Basztowa 14, m. 15.

LIPSKA Z GAŁKÓW HELENA. Bibliograf. * 27. 9. 1892 w Krakowie. C. Leona i Anny z Wiatrowskich. Zaśl. 22. 1. 1921 dr Jacka Lipskiego. Uz. absolut. na wydz. filozof. Uniw. Jagiel. W 1914 czł. Druż. Strzel. w Krakowie; 1917 — 1918 sekc. oddz. żeńsk. P. O. W. w Krakowie. Asyst. Bibl. Jagiellońskiej; bibliotek. Tow. Mił. Książki w Krakowie, współpr. sekcji bibliot. T. S. L. Sekr. oddz. Krak. Unii Polsk. Zw. Obr. Ojcz., wiceprzewodn. Org. Przysp. Wojsk. Kobiet do Obr. Kraju, czł. Klubu Niezależ. Kobiet; zast. radnej m. Krakowa. Ogł. szereg prac. bibliograf. w: Silva Rerum, Roczn. Krak., Przegl. Bibliograf., Przegl. Bibliot., Przegl. Hist. Szt., Księdze pamiątk. Druk. Narod. w Krakowie 1895—1935, Głosie Narod., I. K. C. i in. Wygł. odczyty w kole hist. bibliot. polsk., w radio, w org. P. W. K. i org. kobiecych w Krakowie. Odzn.: K. N., K. W., M. 10-l. O. N. Kraków, Stolarska 13, m. 4.

LIPSKI JAN MODEST. Mgr. praw. Ubezpieczen. * 1879 w Suwałkach. S. Michała Wacława i Anny z Obrębskich. Uk. gimn. w Łodzi. Podczas stud. na wydz. praw. Uniw. Warsz. wydal. za udział w strajku szkol. 1905, uk. uniw. Noworosyjski w Odessie. Czł. „Spójni" nast. bojówki P. P. S. 1914—1915 czł. P. O. W. Po uk. stud. prac. w Warsz. Tow. Ubezp. od Ognia, od 1916 w inst. Wzaj. Ubezp. Bud. od Ognia. Od 1924 del. tej inst. do rady Zw Straży Poż. Woj. Warsz., czł. tej rady i del. do rady głów. Zw. Straży Poż. Od 10. 1928 dyr. ubezp. ziemiopł. od gradob. i żyw. inwent. oraz czł. zarz. centr. Powsz. Zakł. Ubezp. Wzajemn. B. wicepr. oraz szef. sekcji propag. i kult.-ośw. I. obw. Warszawa-Śródm. B. B. W. R. Warszawa, Nowogrodzka 1.

LIPSKI JÓZEF. Licenc. prawa. Dyplom. * 5. 6. 1894 we Włocławiu. S. Wojciecha i Zofii. Uk. uniw. w Lozannie. 6. 6. 1919 do 1. 1. 1922 sekr. pos. w Londynie, nast. do 1. 1. 1925 w Paryżu. 1. 1. 1925—15. 3. 1925 sekr. pos. w Berlinie, nast. do 2. 7. 1933 w M.S.Z. zast. nacz., kier. nast. nacz. wydz. zach. Od 3. 7. 1933 pos. nadzw. i min. pełnom. w Berlinie, od 1. 11. 1934 ambas. tamże. Odzn.: O. P. 3, M. 10-l. O. N., Kor. Belg. 2, fr. L. H. 3, norw. Św. Olafa 3, duńsk. Dannebroga 3. Berlin, Ambasada R. P.

LIPSKI STANISŁAW. Muz. Kompoz. * 9. 4. 1880 w Warszawie. S. Zygmunta i Anny z Maysnerów. Ożenił 28. 6. 1925 z Ewą Schweber. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie i konserw. w 1900, stud. w Berlinie 1900—02 pod kier. prof. E. Jedliczki i H. Leichtentritta, w Wiedniu u prof. T. Leszetyckiego, P. Lucenki, R. Fuchsa i Malwiny Brée. Prof. gry fortep. w konserw. Tow. Muz. w Krakowie 1910—1931. 1926—28 wykł. w Śl. Szk. Muz. w Katowicach, 1933—36 w Szk. Muz. im. Moniuszki w Krakowie. Czł. hon. Pol. Zw. Muz. Pedagog. w Krakowie. Komp. m. in.: Dzień dobry, Poranek letni (1920), Nosił ci mnie konik gniady (1921), Lato, Zwiastowanie (1922), O przyjdź jesienią, Wierzba płacząca, Jaśminy, Idylla, American girl, Po zachodzie, Z kwiatami (1924), Dzieweczko grecka, Maj, A ty się pieśni nieś (1926), Przez złoty las, Pokłon, Dziś (1931), 5 pieśni ludowych górnośląskich (1934), Czuwaj Polsko (1935), Marsz żałobny ku czci Marszałka Piłsudskiego (1936). Kraków, Straszewskiego 25.

LISICKI ZYGMUNT. Inż.-agr. Pianista. * 26. 2. 1891 w Sieniawie, pod Kijowem. S. Tadeusza i Józefy z Kicińskich. Ożenił 23. 4. 1935 z Jadwigą Marią Winter. Uk. gimn. św. Katarzyny w Kijowie, wydz. agronom. politechn. i państw. konserwat. muzyczne tamże. Koncert. w Kijowie, Ekaterynosławiu, Odessie. Od 1920 prof. wyższ. kl. gry fortep. Państw. Konserw. Muz. w Poznaniu,

Jedn. prof. wyższej kl. gry fortepianowej w Miejsk. Konserw. Muz. w Bydgoszczy. Koncert. w Polsce, w Rzymie, Pradze, Paryżu, Berlinie, Dortmundzie, Brukselli, Luxemburgu, Amsterdamie. Poznań, Poznańska 43, m. 7, tel. 78-06.

LISIECKI JULIAN. Archit. * 28. 1. 1881 w Aleksandrowie Kujawskim. S. Mateusza i Praksedy z Kościelskich. Oż. 12. 11. 1904 z Jadwigą Tuszkówną. Uk. gimn. Górskiego w Warszawie i polit. w Karlsruhe. W 1920 ochotn. w. p. Insp. Dep. Bud. M. S. Wojsk. Czł. Koła Archit., Stow. Archit. R. P., czł. zarz. Tow. Op. n. Zab. Przeszł. Wyk. m. in.: Odbud. gm. twierdzy w Brześciu n. B., bud. kolonii urzędn. tamże, bud. kośc. w Brześciu, Hallerowie, Zatorach, kapl. przedpogrzeb. w szpit. w Skierniewicach. Proj. szpital okr. im. Marsz. Piłsudskiego w Warszawie oraz szereg domów i willi w Warszawie i na prow. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Walecznych 16, tel. 10-25-36.

LISIEWICZ ADAM. Dr praw. Dyplom. * 26. 9. 1889. 15. 12. 1918—20. 4. 1920 ref. w M. S. Z., nast. do 1. 9. 1920 wicekons. i kier. wicekonsul. w Warnie; 1. 9. 1920—1. 2. 1921 ref. M. S. Z. i nast. do 1. 9. 1923 w kons. w Brukseli; 1. 9. 1923—1. 2. 1926 kier. wydz. kons., posel. R. P. w Kopenhadze, od 20. 12. 1923 tyt. konsul; nast. do 1. 12. 1926 w konsul. w Essen; 1. 12. 26—31. 5. 28 radca emigr. w ambas. w Paryżu; 31. 5. 1928—1. 6. 1931 p. o. szefa kanc. cyw. Prez. R. P.; od 1. 6. 31 kons. gen. w Monachium, od 8. 6. 31 tyt. pos. nadzw. i min. pełnom. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. 10-l. O. N., bułg. Nar. Zasł. 1, węg. K. Z., hiszp. Kar. III 2, finl. B. R. 2, fr. L. H. 4. Monachium, Konsulat Generalny R. P.

LISOWSKI FRANCISZEK. Ks. Bp. Dr filoz. schol. i Św. Teol. * 1. 10. 1876 w Cieszanowie. Uk. Uniw. Jana Kaz. i Uniw. Gregor. w Rzymie. Prof. Uniw. J. Kaz. Bp. tyt. od 20. 7. 1928, konsekr. 7. 10. 1928, sufr. lwowski, 27. 1. 1933, objął zarz. diec. tarnowsk. 20. 5. 1933. Ogł.: Epikleta, Przeistoczenie, Charakter sakramentalny, O rozwoju dogmatów. Odzn. O. P. 3. Tarnów, Mościckiego 9.

LISOWSKI LUDWIK. Art.-mal. * 24. 8. 1907 w Krakowie. S. Ludwika i Zofii z Pawlików. Uk. Szk. Szt. Zdobn. i Przem. Artyst. w Krakowie w 1929 i jako stypend. M. W. R. i O. P. — Ak. Szt. Pięk. tamże w 1936. Czł. Tow. Art. Polsk. „Sztuka" i czł.-zał. Zw. Art. „Pegaz" w Krakowie. Wyk. m. in. portr.: ks. bpa Wł. Bandurskiego do auli U. S. B. (1933), dyr. Seiferta (1934), ojca (1936), kilkanaście portr. i kompoz. mn. (wyst. w Pałacu Sztuki w Krakowie), kompoz. „Cyganka" (zakup. przez M. W. R. i O. P. dla Prez. Rady Min.), portr. ks. bpa St. Adamskiego, ks. bpa Teofila Bromboszcza oraz kilka kompoz. dla kurii biskup. śląsk. w Katowicach, kompoz. Męka Pańska dla kościoła w Wawrze p. Warszawą. Kraków, pl. Matejki 13, Akad. Szt. Pięk.

LISOWSKI STANISŁAW. Bibliotekarz. * 13. 1. 1880 w Wilnie. S. Stanisława i Matyldy z Biesiekierskich. Uk. szk. śr. w Wilnie, wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) oraz stud. fil słow. i językozn. u prof. St. Ptaszyckiego, Szachmatowa i Baudouin de Courtenay. Do 1916 prac. w dziale polsk. bibl. Ak. Nauk w Petersburgu. Od 1922 archiw. w arch. państw. w Lublinie. W okr. 1923—1927 dwukr. powr. do prac rewindyk.; deleg. polsk. w mieszanej Komisji Spec. w Petersburgu w charakt. rzeczozn. do odb. druków, przyzn. Polsce na podst. trakt. rysk. Od 1928 kustosz. bibl. Uniw. Stef. Bat. Ogł. m. in.: Uniwersyteckie bibl. publiczne w Wilnie w 1. 1919—29 (Wilno 1931); Uniwersyteckie bibl. publiczne za czasów rosyjskich (Wilno 1932); Starodruki uniwersyteckich bibliotek publicznych. Odzn. M. N.

LISOWSKI ZYGMUNT. Dr praw. * 13. 11. 1880 w Krakowie. S. Władysława i Michaliny z Czeczot-Nowosieleckich. Uk. Uniw. Jagiel., stud. w Paryżu i Lipsku. Prof. uniw. w Poznaniu. Sekr. gen. Pozn. Tow. Przyj. Nauk. Ogł. prace w zakr. prawa rzymsk. i cyw. Poznań, Libelta 14, tel. 58-93.

LISSOWSKI MIECZYSŁAW SZCZEPAN. Urzędn. adm. państw. * 21. 11. 1891 we Lwowie. S. Marii Aurelii z Łączkowskich-Zygmuntowskich. Oż. 22. 8. 1917 z Olgą Wiese. Stud. prawo na uniw. we Lwowie, uk. Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Od 1909 czł. harc.; od 1911 Druż. Strzel. we Lwowie; od 1914 sł. w Leg. Pol., nast. w P. O. W. W r. 1918 więz. we Włocławku przez Niemc. 1918-1921 w w. p. Ranny 3 kr. Por. rez. B. star. tarnowski.

Od 1936 inspekt. dewiz. w Min. Skarbu. Ogł. art. z dziedz. bezpiecz. publ. i polic. w Gaz. Adm. i Pol. Państw. i Na Posterunku. Odzn.: K. N.; O. P. 4; K. W. 3; K. Z. sr. i zł.; M. za W.; M. 10-l. O. N.; Kor. Rum. 4; est. Orła 4. Warszawa, Min. Skarbu.

LITAUER JAN JAKUB. Adw. * 18. 2. 1871 w Warszawie. S. Arnolda i Felicji z Bersonów. Oż. 19. 3. 1896 z Amelią Anielą Orgelbrand. Uk. wydz. prawny uniw. w Warszawie (1891). Prof. Woln. Wszechn. Polsk., czł. Kom. Kodyfik. (przewodn. podkomisyj), b. sędzia Sądu Najw., przewodn. kom. red. Polsk. Proc. Cyw. Zał. Polsk. Tow. Prawn. (1907), współorg. sądown. polsk., współred. kodeksów proces. i ust. o prawie autorsk. Ogł. m. in.: O zadośćuczynieniu za krzywdy moralne ze stanowiska prawa cywilnego (1913); Memoriał J. W. Bandtke'go o prawie hipotecznym z r. 1818 (1915); O znaczeniu i skutkach hipoteki sądowej (1917); Materiały do rewizji kodeksu cywilnego (1918); Pogląd na istotę i rozwój procesu cywilnego (1921); Z dziejów stosunku Rosji do Polski — Zamach na prawo cyw. Król. Polsk. (1922); Ciężar dowodu jako zagadnienie przyszłego procesu cywiln. (1923); Kasacja czy rewizja w przyszłym polskim procesie cyw. (1924); Prawo zakrajowości dyplomat. w przyszł. polsk. proc. cyw. (1925); Głosowanie sędziów w przyszł. polsk. proc. cyw. (1926); Ochrona autorów ze względu na przynależn. państwową autora i miejsce ukazania się utworów: art. 5 ustawy polskiej o prawie autorskim (1927); Prawo cywilne obowiązujące na obszarze b. Król. Kongr. (ost. wyd. 1929—1931); Przyznanie strony w przyszłym polsk. procesie cywilnym (1929); Forma i typy orzeczeń sądowych (1931); Dowód ze świadków w kodeksie postęp. cywiln. (1932); Na marginesie ustroju naszej kodyfikacji (1935); Dowód z dokumentów w polskiej procedurze cywilnej (1936); Dowód z opinii biegłych według kodeksu postępowania cywilnego (1937). Odzn. O. P. 2. Warszawa, Natolińska 6, tel. 8-35-18.

LITTERER GUSTAW. Dr nauk przyrodn. * 30. 7. 1877 w Warsz. S. Henryka i Emilii z Herbstów. Oż. 20. 8. 1919 z Michaliną Szelawską. Uk. VI gimn. w Warszawie i wydz. przyrodn. uniw. we Fryburgu szwajc. Prezes zarz. sp. akc. Fr. Puls w Warszawie; prezes zarz. Zw. Przem. Perfum. w Polsce; czł. zarz. Zw. Przem. Chem. w Polsce. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Daniłowiczowska 12, tel. nr 5-06-31.

LITWIN JAN. Ks. Dr Św. Teol. * 13.12. 1886 w Podlesiu, pow. Mielec. S. Antoniego i Katarzyny z Dziekanów. Uk. gimn. w Tarnowie oraz wydz. teol. Uniw. Jagiel. w 1910. 1914—1916 opiek. dzieci legionist. w Zakopanem. 1920—21 kpl. w. p. Od 1922 wykł. szkół średn., prof. Państw. Pedagog. w Krakowie, regens intern. tegoż Pedagog. Org. prac Pol. B. Krz. i dyr. tegoż 1921—28. Ogł. szereg artykułów w miesięczn. i dziennik. kraj. Odzn.: M. N., M. za W. Kraków, Karmelicka 41, tel. 1-87-67.

LITWINOWICZ ALEKSANDER. Inż. Gen. bryg. * 27. 2. 1879 w Petersburgu (ob. Leningrad). Uk. gimn. tamże (1897), nast. wydz. bud. masz. politechn. we Lwowie (1904). Zajm. szer. stan. kierown. w Bratn. Pom. Po uk. stud. prac. zaw. we Lwowie i Krakowie. Od 1910 czł. Zw. Strzel. we Lwowie (zast. prez.), pod pseud. Władysł. Uk. kurs. podof. i ofic. Był w I komp. kadr. Leg. Polsk., nast. intend. oddz. J. Piłsudskiego, 1 p. p. i I bryg. Leg., z-ca szefa int. w Kom. Leg. Po kryz. przys. prac. zawod. w Krakowie i prow. prace wywiad. z ram. P. O. W. Uczestn. obr. Lwowa, szef int. dtwa „Wschód", z-ca szefa, nast. szef Dep. Int. M. S. Wojsk., szef Dep. Przem. Woj. M. S. Wojsk., dca O. K., II wicemin. spraw wojsk. i szef adm. armii. Gen. bryg. od 1923. Ogł. Pierwsze tygodnie polskiej intendentury wojennej (1924). Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, jugosł. Ś. S. 3, Kor. Rum. 3.

LITYŃSKI ALFRED. Dr fil. Hydrobiolog. * 3. 9. 1880 w Besarabii. S. Mikołaja i Marii z Lipnickich. Oż. w 1904 z Heleną Berne. Stud. na wydz. matem.-przyrodn. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) i Dorpacie (ob. Tartu) i na wydz. fil. Uniwers. Jagiel. Czł. P. P. S. Więz. w 1902. 6. 8. 1914—1915 sł. w 1 p. p. Leg. Polsk. Kier. Stacji Hydrobiolog. na jez. Wigry k. Suwałk. Od 1920 doc. Uniw. Warsz. Ogł. m. in.: Zmarzłe stawy w Tatrach (1913); Wioślarki litewskie (1915); Jeziora tatrzańskie (1917); Jezioro Wigry, jako zbiorowisko fauny planktonowej (1922); Sieja i siclawa w jez. suwalskich i augustowskich (1923); Studia limnologiczne na Wigrach (1926). Red. Archiwum Hydrobiologii i Rybactwa od 1926. Wigry k. Suwałk.

LOBMAN RAFAŁ. Adw. Dział. społ. * w 4. 1889 w Warszawie. S. Izraela i Bronisławy z Wegmajstrów. Oż. 3. 2. 1934

z Zofią Janiną Janiszewską. Uk. gim. (1908) i uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1912.

1904-1907 prac. w P. P. S. 1919-1929 sędzia śl. w Grodnie, od 1929 adw. 1928-1934 wicepr. B. B., 1927-1935 wicepr. Ochotn. Str. Ogn., 1933-35 ławnik magistratu. Wiceprez. L.O.P.P., prez. Zw. Strzel., przewodn. Rady Szk. Ogł. art. treści społ. w prasie codz. oraz przekł. dzieł nauk. z jęz. ros. Odzn.: O. P., K. Z. sr. Grodno, Hoovera 9.

LOBMANOWA-JANISZEWSKA ZOFIA, JANINA, patrz: **JANISZEWSKA-LOBMANOWA.**

LOHN WŁADYSŁAW. Ks. Dr Św. Teol. * 5. 4. 1889 w Gorzkowie, pow. Bochnia. S. Jana i Józefy z Bajdów. Uk. gimn. w Chyrowie, fakult. filoz. i teolog. w Krakowie, wyższe stud. metodol. w Rzymie, na uniw. gregoriańsk. 1920—21 prac. wśród emigr. polsk. we Francji. Od 1935 prowinc. oo. jezuitów w Małopolsce. Ogł.: Chrystus nauczający (Kraków 1927); De Verbo Incarnato (Romae 1930), De SS. Trinitate (Romae 1931), Doctrina Nestorii de Mysterio Incarnationis (Lwów 1933). Doctrina Graecorum et Russorum de Processione Spiritus Sancti (Romae (1934). Kraków, Mały Rynek 8, telefon 1-15-10.

LOPPE ZYGFRYD OSKAR. Ks. past. ewang.-augsb. Kand. teol. * 18. 8. 1883 w Warszawie. S. Gustawa i Otylii z Lerchów. Ożenił 4.4.1915 z Luizą Rinck. Uk. gimn. III w Warszawie,

nast. wydz. teolog. i filoz. na uniw. w Dorpacie. Czł. Pol. Br. Pom. w Dorpacie; czł. zarz. Koła Teologów Pol. tamże. W 1918 współzał. i czł. Rady Obywat. z. suwalskiej. Ławnik Sądu Okr. w Suwałkach. Org. skarbowości polskiej w Suwalszczyźnie. Kapel. w. p. Czynny podcz. wybor. do Sejmu Ustawod. w Suwalszczyźnie i plebisc. w pow. gran. z Litwą. Zwalczał komunizm drogą kazań i odcz. Pref. szkół powsz. i śr. W 1936 obch. 25-l. pracy duszpast. Czł. szeregu org. społ. i dobrocz.; kier. domu starców i sierot. Współpr. Głosu Ewangelick. w Warszawie. Wygł. odczyty w Tow. Nauk. im. J. Łaskiego, Tow. Badań Reform. w Polsce. Odzn. K. Z. zł. Wilno, Niemiecka 9, m. 1, tel. 20-52.

LOREK JAN KANTY. Ks. Bp * 20. 10. 1886 w Błażejowicach, pow. gliwicki, na Śląsku. S. Jana i Albiny z Korków. Stud. gimn. i teolog. uk.

w inst. teolog. ks. ks. misjonarzy w Krakowie. Wyśw. 2. 7. 1911, nast. prac 19 l. w zakł. im. ks. Siemaszki dla biednych i osieroc. chłopców. Czynny w prac. plebisc. na G. Śl. 1930 do 1936 superior Zgr. ks. ks. Misjon. w Warszawie i prob. par. św. Krzyża tamże. Od 4. 5. 1936 bp tyt. Modra (w Bitynii) i admin. apost. diec. sandomiersk. Odzn. O. P. 4. Sandomierz.

LORENTOWICZ JAN. Literat. Krytyk. Teatrolog * w 1868 w Pabianicach. S. Ludwika i Konstancji z Majewskich. Ucz. do szk. śr. w Piotrkowie, w Częstochowie i Płocku, stud.

wyższe w Paryżu, gdzie przeb. 1890—1903. Czł. gminy Narod.-Soc. tamże, z kt. ram. redakt. czasop. Pobudka (1891 — 1893). W 1892, na zjeździe parysk., wybr. na czł. pierwsz. central. P.P.S. Pisyw. szereg lat w czasop. franc. (Mercure de France, la Revue d'Art Dramatique, Critique indépendante, i in.) o polsk. lit. i teatrze. Od 1903 sekr. red. Kur. Codz. nast. red. lit. Nowej Gaz. (1906—1908), Red. bibliotekę lit.-art. Muzy (1912—1916); współpr. Biblioteki Warsz., Przegl. Tygodn., Głosu, Ateneum, Sfinksa, Krytyki, Tyg. Ilustr., Świata, Wielk. Encykl. Pow. Ilustr., Krokwi, Myśli Polsk., Expressu Por., Nowej Książki, Kuriera Por., Echa Społ. i in. Współzał. Tow. Lit. i Dziennik. (1909), wicepr. nast. prez. tegoż (1916—1918), czł. hon. od 1934. Dyr. Warsz. Szk. Dramat. (1916 do 1922). Współzał. Pol. Klubu Lit. (Pen-Clubu) i prez. tegoż (1924—1926). Dyr. Teatru Narodowego. Ogł. m. in.: Szkoła batignolska w Paryżu (pod pseud. M. Chropieńskiego, 1896); Wyższa Szk. Polska w Paryżu (1896); Młoda Polska 3 t. (1908, 1909, 1916); Nowa Francja literacka (1911); Polska pieśń niepodległa (zarys lit. 1916); Organizacja warsz. tea-

trów miejsk. (1917); Ladislas Reymont (prix Nobel (1925); Juliusz Słowacki śród Francuzów (1927); 20 lat teatru, 5 t. (1929—1935); Współczesna literatura polska od 1863 do ostatnich czasów (1933); Zarys dziejów teatru w Polsce (1933); La Pologne en France, essai d'une bibliographie, 2 t. (1935); Spojrzenie wstecz (szkice biograficzne, 1935); Mieczysława Ćwiklińska (monografia 1936); Wyd. kryt.: Jana Kochanowskiego dzieła polskie, 3 t. (1914—1915); Śpiewnik polski Zbiór pieśni narodowych (1917); A. Fredro: Śluby panieńskie (tekst uzupełniony podług manuskryptu z r. 1833 (1928); Wybór poezyj K. Tetmajera (1936). Antologie: Ziemia polska w pieśni (1914); Polska pieśń miłosna (wyd. I 1913, II 1921). Przeł. na jęz. pol. kilkanaście dzieł nauk. i lit. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Żórawia 24 a.

LORENTZ STANISŁAW. Dr fil. Hist. szt. Konserw. Krajoznaw. * 28. 4. 1899 w Radomiu. S. Karola Ludwika i Marii z Schoenów Ож. w 1927 z Ireną Nasfeter. Uk. gimn. filol. W. Górskiego w Warszawie i wydz. fil. uniw. tamże (1924). Podczas w. pol.-sow. sł. w w. p. Ppor. rez. 1922—1926 asyst. zakł. hist. szt. Uniw. Warsz.; 1927 do 1928 ref. spraw muzeal. w Min. W. R. i O. P.; 1929—1935 konserwator wojew. wileńsk. i nowogródz.; od 1935 wicedyr., od 1936 dyr. Muzeum Narod. w Warszawie. Prez. oddz. warsz Polsk. Zw. Hist. Szt.; prez. kom. muzealnej i czł. rady gł. Pol. Tow. Krajozn.; czł. wydz. hist. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Ogł. prace z zakr. op. nad zabytk. w Ochr. Zabytk., Ziemi i in.; z zakresu krajozn. — przewodn. po Wilnie, wojew. wileńsk. i Słonimszczyźnie; z zakr. turyst. — art. w wyd. spec. Odzn.: K. Z. zł., Wawrz. Akad. sr., fr. L. H. 5. Warszawa, Barska 5 m. 5, tel. 7-05-06.

LORET ADAM. Leśn. dypl. * 1. 12. 1884 w Jaśle, woj. krakowskie. S. Sydona i Eugenii z Górnikiewiczów. Ож. z Haliną Siewierską. Uk. wyższą szk. leśną we Lwowie, stud. w akad. leśn. w Tharandt (Saksonia), prakt. w las. państw. sask. i austr. Przed wojną świat. pełnomocn. dóbr hr. Branickich. Od 1920 nacz. zarz. okr. dóbr państw., nast. dyr. lasów państw. 1926—1928 deleg. nadzw. Min. Roln. do spr. org. adm. lasów państw. Od 1928 kier. admin. lasów państw., od 1931 dyr. nacz. lasów państw. Odzn. O. P. 4 i 3. Warszawa, Reja 5 m. 13.

LOSSOW JÓZEF ANTONI. Roln. Przemysł. * 13. 4. 1874 w Gryżynie, pow. Kościan. S. Aleksandra i Joanny z Lossowów. Ож. 21. 6. 1904 z Heleną hr. Szembek. Uk. szk. śr. w Poznaniu, stud. agr. w Halle. Org. 15 p. uł. pozn., nast. przewodn. kom. remont. w Poznaniu do 3. 1921. Mjr rez. Wł. maj. Gryżyna, pow. Kościan. Prez. Pozn. S-ki Okowicianej i Zach.-Polsk. Zjedn. Spiryt.; czł. rady nadz. fmy Lubań — Wronki i Akwawit w Poznaniu oraz Polsk. Zrzesz. Wódcz. w Warszawie. Odzn. O. P. Poznań, Wały Zygm. Starego 6, tel. 35-42.

LOTARYŃSKI-HABSBURG arcyks. KAROL OLBRACHT, patrz: HABSBURG-LOTARYŃSKI.

LOTH AUGUST. Ks. past. ew.-augsb. Kand. teol. * 12. 6. 1869 w Warszawie. S. Augusta i Amelii z Korczkich. Ож. 30. 11. 1899 z Wandą Gerlach. Uk. VI gimn. w Warszawie i wydz. teol. uniw. w Dorpacie (ob. Tartu). Pastor I Zboru Ew.-Augsb. w Warszawie i r-ca konsyst. Od 1915—1917 czł. zarz. Polsk. Komit. Pom. Of. Wojny w Saratowie (Rosja). Od 1918 czł. rady szkoln. pow. warsz. i czł. komit. Inst. Hig. Dziec. im. bar. Lenvala w Warszawie. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Królewska 19, tel. 5-84-15.

LOTH EDWARD. Dr med. Dr fil. * 3. 8. 1884 w Warszawie. S. Edwarda Karola i Anny z Hoserów. Ож. 15. 10. 1909 z Jadwigą Niemirycz. Uk. gimn. w Baku, stud. na uniw. w Zurychu, Bonn, Getyndze, Heidelbergu i Lwowie. Nal. do org. „Zet". Od 1914 sł. w 3 p. p. Leg., nast. do 1924 w w. p. płk-lek., od 1. 1. 1921 prof. anatom. Uniw. J. Piłsudskiego. Czł. Pol. Ak. Um.; czł. Finlandzk. Ak. Nauk; sekr. gen. Warsz. Tow. Nauk. (1928—1935); zał. i sekr. gen. Pol. Tow. Anatom.-Zoolog.; czł. C. I. R. P. (Comité Intern. des Recherches sur les Parties Moelles); przewodn. kom. bud. kolon. ak. im. G. Narutowicza w Warszawie. Ogł. 88 prac nauk., m. in.: Die Antropologie der Negerweichteile (1911); Badania antropologiczne nad mięśniami murzynów; Anatomia człowieka (1922); Anthropologie des Parties Molles (1931), odzn. przez Międzyn. Inst. Antropolog. „Prix Broca" 1920

i „Prix Hollandais" w 1935. Odzn.: V. M. 5. K.N.; K.W. 4; węg. Kor. Św. Szcz. 3. Warszawa, Pankiewicza 4, tel. 9-89-65.

LOTH JERZY. Dr fil. Licenc. nauk konsul., kolonial. i komerc. * 4. 8. 1880 w Warszawie. S. Edwarda Karola i Anny z Hoserów. Oż. 14. 10. 1911 z Wandą Gessner. Uk. Uniw. Jagiel. Wykł. geogr. ekonom. i polit. w Szk. Nauk Polit. w Warszawie od 1915, w Wyższ. Szk. Handl. tamże od 1917 i geogr. opisową na Uniw. J. P. od 1926. Doc. geogr. ekonom. szczegół. i geogr. polit. Szk. Gł. Handl. Odbył podróże nauk. po Afryce (Kair-Kapstadt), Ameryce Środk., Europie. Ogł. m. in.: Mapa i opis rzeki Wanks (Rio Coco Nicaragua) i jej dopływów Bacay i Waspuk (1913); Przyczynek do etnologii i etnogr. szczepów Misquito i Sumo, z uwagami o języku Misquito (1916); Wykład geografii ekonomicznej ziem Polski w granicach przedrozbiorowych, wyd. II (1921); Polen — Transitland (1922); Zarys geogr. politycznej (1925); Zarys dziejów rozwoju horyzontu geograf. na tle historii odkryć (1928); Afganistan (1929) i in. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Flory 3, m. 10, tel. 8-88-14.

LUBECKI KAZIMIERZ ADAM. Dr praw. Dr fil. Liter. Public. Pedag. * 10. 2. 1880 w Lublinie. S. Edmunda Michała i Pauliny z Topór-Polesiaków. Oż. 1° 16. 7. 1921 z Marią Heleną Kościesza-Klimowicz; 2° 2. 2. 1936 z Adelą Józefą Wiktorią Prawdzic-Burzyńską. Uk. gimn. państw. im. Sobieskiego w Krakowie, wydz. praw. Uniw. Jagiel. Stud. na wydz. fil. tegoż uniw. oraz uniw. w Paryżu, Monachium i Wiedniu, w College de France, Wyż. Szk. Art. przy Luwrze, Wyż. Szk. Psychol. dr Berillona i na kursie oriental. Muzeum Guimeta. Prez. Czyt. Akad. w Krakowie (1901—1904). Sekr. gen. op. nad jeńc. wojen. Polakami przy N. K. N. (1914—1918), kier. kursów Cz. K. w Krakowie (1914—1918), czynny w akcji w plebiscyt. na G. Śl. B. st. ref. Min. Robót Publ., dyr. gimn. w Koźminie, Łasku, Ciechanowie, naucz. gimn. państw. w Mławie. Od 1916 zaprzys. stały tłum. sąd. kilku jęz. Ogł. m. in.: O istocie sztuki; Pomysły filozoficzne w mitologii słowiańskiej; Gotyk; Powinności wobec piękna; O muzyce i śpiewie. Przyjaźń polsko-węgierska; Opal wspomnień (nagr. konk.); Legenda gór (dram.). Poezje (3 t.); Twardowski (widow. narod.). Oprac. scen. film. Red. nacz.: Podwawelanina, Oświaty Ludowej, Straży Polskiej, Obrońcy Zwierząt, Gazety Mławskiej; współpr. Biesiady Lit., Chimery, Diabła, Echa, Krytyki Ludzkości, Niwy Polsk., Świata. Tyg. Ilustr. Współprac. z kompoz.: Decem, Bursą, Walewskim (słowa do muz.). Szamb. rzecz. J. Świątobliwości Piusa X (od 1906), Benedykta XV i Piusa XI; czł. i doż. del. na Polskę Najw. Ak. Arkad. w Rzymie (od 1913); czł. hon. i doż. del. na Polskę Ak. Mastino della Scala w Weronie; czł. Ak. Niepok. Poczęcia w Rzymie, Narod. Inst. Szwajc. w Genewie, Ak. Hist. Powsz. w Paryżu, Inst. Herald. w Paryżu, r-ca Inst. Herald. w Warszawie. Odzn. o. rel. Lwa i Czarn. Krz. 3. Mława, Przechodnia 2.

LUBELSKI JÓZEF. Ks. Dr Św. Teol. * 28. 3. 1884 w Śmignie (pow. Tarnów). S. Jana i Salomei z Kocołów. Uk. gimn. w Tarnowie, semin. teolog. tamże (1906), uniw. w Insbrucku, stud. w Monachium. Kanonik katedr.; prałat dom.; tjn. szamb. Ojca Św. Prac. w Druż. Strzel. (1914). Kpl. lotny na fr. i del. Cz. Krz. w Małopolsce Wsch. Przez 12 l. kier. zakład. wychow. św. Józefa w Tarnowie. Kier. Katol. Stow. Młodz. Żeńsk. Red. Ludu Katolick. (1913—19). Radny miejski od 1918. Poseł na Sejm Ustawod. Poseł na Sejm 1935—1940. Prow. w Ameryce odcz. inform. o życiu polsk. dla Polonii ameryk. Prezes K. K. O. Wizytator nauki rel. w diec. tarnowsk. Ogł.: Chrystus i grzesznicy, Casus conscientiae, Historia kościoła katolickiego, Dogmat katolicki, Etyka katolicka, Nacjonalizm w świetle etyki katolickiej. Tarnów, Katedralna 6, tel. 5-01.

LUBELSKI MIECZYSŁAW JAN IRENEUSZ. Art.-rzeźb. * 30. 12. 1886 w Warszawie. S. Henryka i Franciszki z Solcbergów. Oż. 15. 10. 1915 z Hildegardą Franck. Uczęsz. do gimn. w Pułtusku do strajku szkoln. w 1905, uk. Szkołę Sztuk Piękn. w Warszawie, nast. Hochschule für Bildende Künste w Berlinie, gdzie prac. pod kier. prof. G. Janenscha, Breuera, Hertera i Hugo Lederera. W 1920 ochotn. w p. Czł. Zw. Artystów Rzeźbiarzy. Wyk. m. in.: Rzeźby w gm. uniw. lud. w Dalkach pod Gnieznem, w kośc. w Puszczykowie, w gm. Targów Poznańsk., w kaplicy w Górczynie, na gm. kolei elektrycznej w Poznaniu, w presbiter. kośc. Marii Panny w Warszawie, w M. S. Wojsk., w Teatrze Narodowym w Warszawie, nad portalem

Inst. Higieny tamże, w gm. Min. Sprawiedliwości, pomn.: K. Marcinkowskiego w Poznaniu, mjr Prusinowskiego tamże, T. Kościuszki w Łodzi, Niepodległości w Pabianicach, Saperów w Warszawie, Władysława Jagiełły w Tuszynie, Dr L. Zamenhofa w Warszawie, medal ,,Poległym cześć" (1925). Warszawa, Jakubowska 16, tel. 10-24-10.

LUBICZ-GRUŻEWSKI BOLESŁAW, patrz: **GRUŻEWSKI-LUBICZ.**

LUBICZ-MISZEWSKI ANTONI, patrz: **MISZEWSKI-LUBICZ.**

LUBICZ-NIEZABITOWSKI EDWARD, patrz: **NIEZABITOWSKI LUBICZ.**

LUBICZ-NIEZABITOWSKI TADEUSZ, LUDWIK, patrz: **NIEZABITOWSKI-LUBICZ.**

LUBICZ-NYCZ LESZEK, patrz: **NYCZ-LUBICZ.**

LUBICZ-ZALESKI ZYGMUNT WACŁAW MICHAŁ, patrz: **ZALESKI-LUBICZ.**

LUBIENIECKI JAN HENRYK. Dr. med. *. 8. 3. 1877 w Czernihowie (Ukraina). S. Kajetana Aleksandra i Zofii z Grothusów. Oż. 11. 6. 1913 z Eleonorą Rugielewicz. Uk. gimn. klas. w Orenburgu (1896), nast. wydz. lekarski uniw. w Kazaniu (1903). W 1912 doc. tamże, nast. dyr. kliniki terapeutyczn. w Saratowie (Rosji). Od 1921 prof. zwycz. farmakologii, od 1923 prof. zwycz. diagnost. i ter. ogóln. chorób wewn. uniw. poznańsk. Dyr. I. kliniki chor. wewn. tegoż uniw. Czł.-koresp. Pol. Ak. Nauk. Lek. (1922), czł.-koresp. wydz. lek. Pol. Ak. Um. (1930). Ogł. 40 prac nauk., ogł. z dziedz. fizjolog., farmakolog. i patolog. serca. Poznań, Libelta 13.

LUBLINER STANISŁAW LEOPOLD. Lek. * 11. 11. 1863 w Warszawie. S. Dawida i Justyny z Dicksteinów. Oż. 28. 10. 1888 z Eugenią Cohn. Uk. wydz. lek. Uniw. Warsz. Konsultant hon. szpit. na Czystem, ord. tegoż szpit. i asyst. szpit. św. Rocha. Prez. Tow. Mił. Śródborowa, prez. honor. Tow. Miłosierdzie, b. prez. i czł. hon. Pol. Tow. Otolaryngol., czł.-koresp. tow. nauk. w kraj. i franc. Ogł.: m. in.: O cierpieniach dróg łzowych, zależnych od chorób jam nosowych, Dwa przypadki promienicy krtani, O krwotokach usznych, O leczeniu chirurg. gruźlicy krtani, Alkohol i gruźlica oraz szereg prac w czasop. lek. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Zgoda 9, tel. 6-35-08.

LUBLINER STEFAN. Dziennik. Public. * 1. 10. 1890. S. Stanisława Leopolda i Eugenii z Cohnów. Stud. matemat. i prawo. Od 1910 czł. Unii Stow. Młodz. Niepodl.-Postęp. ,,Filarecja" w Lozannie i ,,Życie" w Genewie; od 1912 czł. zarz. gł. Unii, 1914—18 prac. w ,,Filarecji" i P. O. W. w Warszawie. Dyr. Warsz. Inform. Pras. Czł. Syndykatu Dziennik. Warsz., czł. Inst. Badań Narodowość. czł. zarz. gł. Zw. Żydów Uczestn. Walk o Niepodl., czł. Zw. Peowiaków, czł. Zw. Filaretów; skarb. komit. kraj. dla org. świat. kongr. esperant. w Warszawie w 1937; czł. zarz, Stow. b. Studentów Uniw. Genewsk. Ogł. szereg prac publicyst. Współred. Przeboju i red. Rozwagi. Odzn.: K. N., O. P. 5. Warszawa, Chmielna 26, m. 8, tel. 2-78-55 i 2-78-08.

LUBLINEROWA Z COHNÓW EUGENIA. Pedag. Dział. społ. * 25. 12. 1869 w Warszawie. C. Jakuba i Pauliny z Hellpernów. Zaśl. 28. 10. 1888 Stanisława Leopolda Lublinera. Uk. gimn. w 1887 i kursy nauk., tzw. uniwers. latający, w 1892. Kier. Inst. Pedag. dla Małozdoln., kier. przyt. pedag. dla chor. bezdomn. w Siedlcach, kierown. szk. powsz. Lektor nauki o dzieciach wolnej Wszechn. Polsk. Czł. zarz. wielu org. społ. Ogł. m. in.: Szkoła dla dzieci niedorozwiniętych: jej zadania, środki i rezultaty, Cechy charakterystyczne normalnego rozwoju dziecka, Metoda czytania i pisania, Dziecko-włóczęga, liczne art. w czasop. pedagog. Warszawa, Zgoda 9, tel. 6-35-08.

LUBODZIECKI-LIBKIND STANISŁAW. Kand. praw. Płk K. S. w st. sp. * 24. 1. 1879 w Warszawie. S. Władysława i Stefanii z Szancerów. Oż. 1902 z Marią Leykam. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawn. uniw. tamże. Nal. do org. młodz. niepodległ. Podcz. w. świat. sł. w w. ros. Czynny w prac. polsk. org. wojskow. na Syberii wsch. i w Japonii. Od 7. 1920 w sądown. wojsk. Ost. sędzia Najwyż. Sądu Wojsk. Od 1931 w st. sp. Prokur. Sądu Najwyż. Ogł. szer. utw. liter. i prac fach. Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jap. Med. C. K., M. I. Warszawa, Mickiewicza 20, tel. 12-50-66.

LUBOMIRSKI ks. ZDZISŁAW. Dr praw. Dział. społ. Polit. * 4. 4. 1865 w Niżnim Nowgorodzie (Rosja). S. Jana Tadeusza i Marii z hr. Zamoyskich. Ożen. 6. 9. 1893 z Marią hr. Branicką († 12. 7. 1934). Ucz. do gimn. zakł. jezuitów w Karlsburgu p. Wiedniem, uk. gimn. św. Anny w Krakowie; stud. prawo na Uniw. Jagiel. oraz na uniw. w Grazu (d-rat). 1904—07 wicepr. Warsz. Tow. Dobrocz. W 1907, po roz. Pol. Mac. Szk. współtw. Tow. Wpisów Szk. Przez kilka lat prow. Tow. Pracy Społ. W 1908 udz. w ruchu neosłowiańsk., przewodn. wycieczce na wyst. do Pragi Czesk., nast. na czele kom. obywat. m. Warszawy dla przyjęcia gości czeskich. W 1909 czł. rady nadz. Tow. Kred. m. Warszawy. Podczas wojny świat. prez. Kom. Obyw. m. Warszawy. 5. 1916—10. 1917 prezyd. m. Warszawy. Nast. czł. Rady Regenc. Król. Polsk. Wicepr. zarz. gł. Pol. Org. Zach. Pracy Państw. Senator. Warszawa, Wiejska 10, Frascati.

LUDKIEWICZ SEWERYN. Przyrodnik. Ekonom. * 1882 w Poniewieżu, na Litwie. Stud. na Politechn. Lwowsk. i na Uniw. Jagiel. 1909—1912 nauczyc. gimn. pryw. na Żmudzi. 1912—1915 współred. Tygodn. Roln. w Wilnie. Podcz. wojny świat. prac. w polsk. org. op. nad uchodźc. i jeńc. w Mińsku Lit. i w Petersburgu (ob. Leningrad). Po zawarciu pokoju brzesk. kierow. sprawami Polsk. Tow. Powr. na Litwę i Białoruś w Petersburgu; w 1919 uwięz. przez władze sow., powr. do kraju w 1920 przy wym. jeń. i zakł. 1921—22 czł. Tymcz. Komis. Rząd. Litwy Środk. 1922—23 prez. Gł. Urz. Ziemsk.; 1926—27 wicepr., 1927—28 prez. rady nadz. Państw. Banku Roln.; w 1928—32 prez. Państw. Banku Roln. w 1932—33 min. rol. i ref. rolnych; od 5. 1933 ponownie prez. Państw. Banku Roln. Warszawa, Nowogrodzka 50, tel. 9-82-38.

LUDKIEWICZ ZDZISŁAW ANTONI. Agron. *. 17. 1. 1883 w Poniewieżu, na Litwie. S. Feliksa i Antoniny z Bukowskich. Ożen. 17. 8. 1913 z Ksawerą Bochwic. Uk. szk. realną w Libawie, Akad. Roln. w Dublanach, stud. uzup. na polit. w Rydze i na uniw. w Lipsku. 1916 do 1918 prac. w Min. Roln. i Dóbr. Kor. Prof. polit. rolnej w Szk. Gł. Gosp. Wiejsk., rektor tejże 1925—1926. Min. ref. rolnych 1924 do 1925. Org. i prez. hon. Ligi Odr. Gosp. Polski. Ogł. liczne prace nauk. i popularyzat. m. in.: Podręcznik polityki agrarnej; Polityka agrarna (4 wyd.); Komasacja gruntów wiejskich; Warunki emigracji rolnej we Francji (1929); Stosunki agrarne Pomorza; Zagadnienia prog. agrarn. a emigracja (1929); Osady holenderskie na nizinie Sartawicko-Nowskiej. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Bł. Ładysława 8, tel. 8-28-51.

LUDWICZAK ANTONI JAN. Ks. * 16. 5. 1878. S. Jana i Salomei z Pawelów. Uk. gimn. w Poznaniu (1891), sem. duch. tamże (1900) i w Gnieźnie (1903). Inicj. zał. pierwsz. w kraju uniw. lud. w Dalkach pod Gnieznem. 1912—33 czł. zarządu gł. Tow. Czyt. Lud. W czasie powst. wlkp. zorg. linię obr. Sieraków-Międzychód. Prez. komitetu plebiscyt na Warmię i Powiśle, poseł do Sejmu Ustawodaw. Prez. koła poznańsk. Stow. Uczestn. Walki o Szkołę Pol. Red. i wyd. Przyj. Dzieci (1911—17), Przyj. Młodz. (1911—15), Przegl. Ośw. (1912 do 1933), Promienia (1924—31). Ogł. m. in.: Ks. Skarga jako społecznik (1912), Teatry amatorskie (1913), Uniwersytety ludowe w Polsce (1927). Odzn.: K. N., O. P. 4. Dalki, pow. Gniezno.

LUDYGA - LASKOWSKI JAN JÓZEF GABRIEL. Mjr w st. sp. * 15. 3. 1894 w Rozbarku, pow. Bytom. Ożen. 7. 7. 1920 z Ireną Runiewską. Przed wojną nacz. „Sokoła" w Bytomiu. Więzień polit. Z chwilą wyb. wojny świat. powoł. do w. niem. Uciekł. z frontu do Francji. Jeden z pierwszych org. A. P. we Francji, ucz. walk. na fr. zach. W 1919 szef. oddz. II na Pomorzu. W 1920 szef. szt. P. O. W. G. Śl., prow. II powst. W czasie III powst. śl. dca 1 dyw. wojsk. powst. i w/z dca nacz. Zdobył i obronił Górę św. Anny. Od 1926 mjr w st. sp. 100% inwal. wojen. Współorg. Zw. Powst. Śl.; czł. rady gł. Zw. Inw. Wojen. R. P.; czł. zarz. gł. Stow. Wet. A. P. we Francji; b. wicepr. F. I. D. A. C. za Polskę, b. radca magistr. m. Katowic. Ogł.: Materiały do hist. powstań śląsk. (I, II, III) oraz liczne prace dot. hist. walk o wolność G. Śl., hist. form. polsk. we Francji. Odz.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 5; K. W., K. Z. zł., K. na Sl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, fr. K. Woj. z gw., fr. K. Komb., fr. M. W. W., M. I., łot. M. za W. Warszawa, Miodowa 7 m. 87; Katowice, Powstańców 1, tel. 3-12-67.

LULEK TOMASZ. Dr praw. * 3. 11. 1878 w Paleśnicy. S. Józefa i Marii z Bajorków. Uk. gimn. w Tarnowie i uniw. w Wiedniu. Prof. Uniw. Jagiel. Dyr. spółdz. budowl. w Krakowie. Czł. kurat. szkół handl. tamże. Ogł. m. in.: W sprawie kolei na Świnicę (Kraków 1913), Organizacja obrony ziemi (Kraków 1916), Polityczne warunki pracy gospodarczej w Królestwie Kongresowem (1918), Sprawa walutowa w Polsce (1919). Główne zagadnienia polityki handlowej w Polsce (Kraków 1921), Teoretyczne podstawy rachunkowości kupieckich (1922), Metodyczny podręcznik rachunkowości kupieckich (2 cz. 1922—1925), Opodatkowanie dochodu osób prawnych (Kraków 1924), Waloryzacja bilansów (1925), Przywileje podatkowe przedsiębiorstw publicznych w Polsce (1928), Przedsiębiorstwa państwowe w Polsce (Kraków 1932), Zasady nauczania rachunkowości (1932), Rachunkowość prawidłowa i rachunkowość nieprawidłowa (1933), Zarys rachunkowości kupieckiej (Krakow 1934), Walka o pojęcie dochodu podatkowego. Kraków, Zamenhofa 5, tel. 1-55-97..

LUSTER LEON. Dr med. * 18. 6. 1869 w Samborze. S. Hermana i Franciszki z Seglów. Ож. 10. 10. 1897 z p. Liban. Uk. gimn. w Samborze i wydz. lek. Uniw. Jagiel., stud. spec. w Hamburgu, Berlinie i Wiedniu. Sł. w w. austr. B. dyr. Inst. Fiz. Leczn. Chorób Skóry w Wiedniu. Twórca nowych metod w zakr. produkcji chem.-kosmet. Zał. wytw. lek.-kosmet. Miraculum. Kraków, Floriańska 37, tel. 1-57-97.

LUTMAN ROMAN. Dr fil. Dziennik. Public. * 31. 7. 1897 we Lwowie. S. Franciszka i Ludwiki z Mandryków. Ож. z dr Marią Kokoszyńską. Uk. wydz. fil. Uniw. J. Kaz. Przed w. świat. nal. do Zarzewia i Skautingu. Uczest. obrony Lwowa (1918). Prac. podczas plebiscytu na G. Śląsku i brał udział w II i III powsz. Dyr. Inst. Śląsk., dyr. bibl. sejmu śląsk, wicedyr. Inst. Bałtyck. Prac. w Zw. Seniorów Z. P. M. D. i O. M. N., Polskim Zw. Zachodn., Tow. Rozw. Ziem Wsch. Red. Dzien. Lwowsk. i Nowiny Codz. w Opolu. Ogł. m. in.: Historia Gdańska (1926); Zagadnienie prawdy w historii (1924); Zagadnienia filozoficzne w historii (1925); Stosunek prawno-państwowy Gdańska i Polski (1926); Les rélations historiques entre Gdańsk i et la Pologne (1933). Ogł. artykuły w Kurierze Lwowskim, Epoce, Gazecie Gdańskiej, Głosie Prawdy. Odzn. M. N. Katowice, Żwirki i Wigury 15, tel. 3-43-58.

LUTMANOWA-KOKOSZYŃSKA MARIA patrz: KOKOSZYŃSKA-LUTMANOWA.

LUTOMSKI BOLESŁAW. Public. Liter. * w 1862 we Wrzący pod Turkiem (w Kaliskiem). S. Ignacego i Julii z Komornickich. Ucz. do prog. filol., nast. do szk. realn. E. Pawłowicza w Kaliszu (1872 do 1879); późn. do szk. dram. E. Derynga w Warszawie. 1885 do 1888 stud. na uniw. we Wrocławiu. Od 1888 zamieszcz. prace publicyst. i liter. w: Przegląd z. Tygodn., Kur. Codz., Tyg. Powsz., Kur. Warsz. Gaz. Pol., Gońcu Warsz., Tyg. Ilustr., Głosie, Kraju Petersburskim, gaz. ros. Strana, Ateneum, gdzie od 1891 pis. art. wstęp., „Pesymizm literacki" i kroniki mies.; pod pseud. w: Nowej Reformie, Przegl. Wszechpol. Od 1921—1925 prac. w wydz. polit.-pras. Prez. Rady Min. Ogł. m. in.: Wobec wznowienia kwestii polskiej (pod pseud. Lubomira Bolesławickiego, 1899), Refleksje warszawskie, (pod pseud. St. Troski, 1904), Polska i Rosja w przemianie (j.w. 1905), Polska i zaborcy (pod pseud. Michała Gopło, 1915), Rok 1905, Nasza walka o szkołę polską; poza tym wiele przedmów do rozmaitych książek, m. in. wstęp do dzieła E. Starczewskiego pt. „Widma przeszłości", charakterystyka Melanii Parczewskiej, jako wstęp do jej pism. Warszawa, Dobra 49, m. 3

LUTOSŁAWSKA IZABELA. Literatka. * 27. 3. 1893. C. Wincentego i Zofii z Casanovów. Uk. lic. w Krakowie, nast. kursy im. A. Baranieckiego tamże, stud. na wydz. fil. uniw. w Genewie i Madrycie. Prac. w org. „Zet" i wsp. z Antonim Bogusławskim wyd. pismo nieleg.: Młodzież. Ogł. pow. m. in.: Bolszewicy w polskim dworze (1921), Andrzej Korecki (1932), Córka (1933), Małżeństwo Zazy (1935), Państwo Bobrowscy (1936). Toruń, Bydgoska 48.

LUTOSŁAWSKI WINCENTY. Dr fil. Filoz. Public. * 6. 6. 1863 w Warszawie. S. Franciszka i Marii ze Szczygielskich. Ож. 10. 3. 1913 z Wandą Peszyńską. Uk. gimn. w Mitawie, stud. na wydz. chem. polit. w Rydze (1881—1883), na uniw. w Dorpacie (1883—1888), w międzyczas. w Sorbonie (1885—1886), drat na uniw. w Helsingforsie (ob. Helsinki). 1889 —

1893 doc. uniw. w Kazaniu, 1899—1910 Uniw. Jagiel., w międzycz. 1901—1902 w Genewie i Lozannie oraz 1904—1906 w Londynie, 1912—1916 w Genewie, w 1919 w Sorbonie, 1919—1931 prof. filoz. Uniw. St. Bat. Zał. Eleuterii, Eleusis, Zakonu Kowali, Polish Students Home w Londynie, Wszechnicy Mickiewicza w Szwajcarii, Seminarium Wychow. Narod. w Krakowie. Współprac.: Czasu, Gaz. Polsk., I. K. C., Dzien. Bydg., Kur. Warsz., Dzien. Kijowsk., Tyg. Ilustr., Świata, Tęczy, Prosto z Mostu, Pionu, Kultury, Ateneum, Bibl. Warsz., Przegl. Warsz., Przegl. Filoz., Przełomu, Kraju, Głosu, Przegl. Tygodn., Przegl. Narod. oraz czasop. angielsk. i niemieck. Ogł. m. in.: Erhaltung und Untergang der Staatsverfassungen (1888), The Origin and Growth of Plato's Logic (1897), Platon jako twórca idealizmu (Warszawa, 1899), Seelenmacht (Lipsk 1899), Wykłady jagiellońskie (2 t. Kraków, 1901 do 1902), Z dziedziny myśli (Kraków 1900), Słowackiego Genezis z ducha (Kraków, 1903), Logika ogólna (Kraków, 1906), Nieśmiertelność duszy (Warszawa, 1909), Ludzkość odrodzona (Warszawa, 1910), Wojna wszechświatowa (Lwów, 1920), Praca narodowa (Wilno, 1922), Rozwój potęgi woli (Wilno, 1923), The knowledge of reality (Oxford, 1930), Jeden łatwy żywot (Warszawa, 1933). Kraków, Szwedzka 10.

LUTOSTAŃSKI KAROL. Dr praw. * 13. 1. 1880 w Radomiu. S. Seweryna i Marii z Chmielewskich. Oż. 2. 7. 1929 z Izabelą Maresz. Ukończył gimnazjum 4-te oraz wydział prawa uniwers. w Warszawie. stud. uzupeł. w Lipsku, Berlinie i Paryżu. Prof. prawa cywil. Uniw. J. P. Dziekan 1929 do 1930, 1932—1933, 1934 do 1935. Wiceprez. Kom. Kodyfik., dyr. Depart. Ustawod. Min. Sprawiedl. i czł. Tryb. Kompet. Prez. Kasy im. J. Mianowskiego, prez. Tow. Prawniczego, prez. Pol. Kom. Międzyn. Współpracy Intelekt., czł. Tow. Nauk. Warsz., red. „Themis Polskiej", wicepr. Tow. Ochrony Prawa Autorskiego, wiceprez. komitetu podr. akad. przy Min. W. R. i O. P., czł.-kor. Urz. Ustawod. przy Min. Sprawiedl. Francji. Ogł. 20 większ. prac m. in.: O wpływie formy na ważność małżenstwa, Z badań nad pierwiastkiem prywat. i publ. w proc. cywil. (1907), Charakter praw kobiety wzgl. mężczyzny z ich zw. pozamałżeńskiego,

Charakter władzy mężowskiej, O spadku po współmałżonku, Regime politique et administratif dans la Pologne Prussienne, Zaręczyny, studium z zakr. prawa małż. (1907), Les partages de la Pologne et la lutte pour l'indépendance (1918), Znaczenie prawodawstwa Napoleona dla Polski, Projekt ustawy o aktach stanu cywilnego, O metodach stosowanych w polemice z proj. prawa małż. Prawod. cywilne w pierwszym dziesięcioleciu Niepodl. Polski, Projekt prawa małżeńskiego, Zasady prawa małż., O niektórych błędnych poglądach w literaturze prawa małżeńskiego. Przekł.: Zasady prawa konstytucyjnego A. Esmeina oraz teksty trakt. w Wersalu i St. Germain en Laye. Dr h. c. uniw. w Lille. Odzn.: O. P. 3, fr. L. H. 4. Warszawa, Marszałkowska 50, tel. 8-40-80

LUTZE - BIRK ALEKSANDER WILHELM. Inż. * 13. 12. 1878 w Rydze. S. Jana i Eufrozyny z Kozłowskich. Oż. 26. 9. 1928 z Pauliną Knejzer. Uk. gimn. w Rydze, stud. na wydz. mech. polit. ryskiej, dypl. uzn. na wydz. bud. maszyn Polit. Lwowsk., stud. na polit. w Zurichu, był asyst. prof. I. Mościckiego przy katedrze fizyko-chem. i elektrotechn., uk. kurs. ofic. w w. szwajc. Dział. w nieleg. stow. stud. Polaków w Rydze w l. 1900—05, nast. czł. org. Boj. P. P. S., zał. i kier. laboratorium boj. w Warszawie, uczest. akcyj w Warszawie, Wilnie, Łodzi, Kijowie, pod Bezdanami. Uczestn. obrony Lwowa w 1918. Nacz. Centr. Warszt. Samoch. w Warszawie. Doc. S. G. G. W. Czł. Pol. Tow. Polit. we Lwowie, Stow. Mech. Pol. w Warszawie, b. prez. Stow. Urz. Państw. Mon. Spiryt., opiekun klubu „Opieka", b. konsul R. P. na Łotwie. Ogł.: Przepisy bezpieczeństwa dla fabryk materiałów wybuchowych, Badanie pasów papierowych dla transmisyj, Proj. konw. wytw. maszyn obróbczych dla wytw. ich z zabezpiecz. ochr. robotnika od wypadku. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 3, K. W., łot. 3 Gw. 3. Warszawa, Pilicka 36, tel. 4-27-55.

ŁABĘCKI ZYGMUNT LUCJAN. Inżyn. Pedag. * 24. 2. 1886 w Kijowie. S. Mikołaja i Marii z Rodkiewiczów. Oż. 14. 8. 1920 z Janiną Goszczyńską. Ucz. do IV gimn. w Warszawie, uk. gimn. w Humaniu; stud. na wydziale bud. maszyn na polit. w Charlottenburgu (dypl. 20. 6. 1912). Jako ucz. czł. Centr. Komit. Str. w 1905. Czł. P. O. W. 1916—19; kmdt lok. w Rakowie p. Częstochową.

Ochotn. w. p. w 1920. 1912—18 pr. w hucie „Częstochowa. Dyr. Śl. Inst. Rzem.-Przem. w Katowicach. Czł. zarz. org. techn. i naucz. w Częstochowie i na Śląsku. Ogł. art. fach. w czasop. techn. i naucz. (1928—1932). Red. czasop.: Szkolnictwo Zach. Odzn.: K. N., M. 10-l. O. N. Chorzów I, Powstańców nr 19, tel. 4-05-91.

ŁABĘDŹ MAKSYMILIAN. Dr med. wet. * 13. 5. 1886 w Baczkach, pow. węgrowskiego. S. Łazarza i Sabiny z Kaleckich. Oż. 21. 5. 1918 z Felicją Szylit. Uk. gimn. w Warszawie, Instytut Weter. w Charkowie (Ukraina); d-rat w Akad. Weter. we Lwowie. Od 1903 nal. do P. P. S., w 1904 ucz. manifest. na pl. Grzybowskim w Warszawie, w 1905 agit. rewol. wśród wojska ros. Czł. Zrzesz. Lek. Weteryn. R. P., czł. Tow. Łowieck., Setter- i Pointer-Klubu. Ogł. m. in.: O zaraźliwości mleka krów gruźliczych, O stosowaniu promieni Roentgena jako środka rozpoznawczego w położnictwie u małych zwierząt domowych, O stosowaniu szczepień ochronnych i ochronno-leczniczych przeciw wściekliźnie, Roentgenologia w chirurgii weterynaryjnej, Skoordynowanie zadań polskiej prasy weterynaryjnej, Rys rozwoju weteryn. ruchu społ. zawod. w Polsce 1918—28, O nosówce u psów, Szczepienia ochr. przeciw nosówce u psów, Zasada karmienia psa, oraz szereg art. i sprawozd. nauk. w pismach codz. i czasop. specj. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Warszawa, Żórawia 24, tel. 8-99-19.

ŁACH MACIEJ. Dr praw. * 6. 10. 1892 w Woli Pławskiej, pow. Mielec. S. Jakuba i Małgorzaty z Czajów. Oż. 6. 10. 1917 z Milą Luketić. Uk. gimn. w Mielcu. Stud. prawo na uniw. w Wiedniu, Zagrzebiu i Krakowie. Za czasów szk. czł. druż. strzel. „Jastrzębiec". 1913—1918 sł. w w. austr. 1918—1922 w w. p., kpt. rez. 1927—1929 w M. S. Wewn.; od 1929 star. w Hrubieszowie, ob. w N. Sączu. Ochotn. zorg. w N. Sączu Zw. Rez., Federację P. Z. O. O. (prez.) i Straż.Poż. (prez.). Prez. zarz. L. O. P. P., prez.hon. Zw. Młodz. Lud. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. N. Nowy Sącz, Starostwo, Jagiellońska 33.

ŁACIAK BŁAŻEJ. Ks. * 23. 10. 1867 w Lachowicach, pow. żywiecki. S. Marcina i Reginy z Dyduchów. Uk. gimn. w Krakowie (1891) i wydz. teol. Uniw. Jagiel. Wyświęc. w 1895. Org. obch. roczn. grunwaldzk. w 1910. Prob. w Bukowinie Tatrz. Czynny w prac. plebiscyt. na Spiszu i Orawie. Org. czytelń lud. Ogł.: Nauki majowe (1907), Ojcze nasz (1908), Zdrowaś Mario (1911), Wierzę w Boga (1913), 10-ro Bożego Przykazania (1925), Wykład obrzędów Wielkotygodniowych (1928), Pięć przykazań kościelnych (1936); prace lit.: Judyta (poem.-bibl.), Pompea — martwe miasto, Podróż do Ziemi Świętej, Wojna żydowska i zburzenie Jerozolimy, Św. Paweł; liczne art. w Gaz. Kośc., Głosie Nar. i Przewodn. Katol. Bukowina Tatrz.

ŁADA EUZEBIUSZ. Przemysł. * 1884 w Warszawie. S. Adama i Zofii z Dębińskich, Oż. w 1909 z Janiną Gierwatowską. Uk. gimn. i Wyższą Szk. Handl. w Warszawie, odbył prakt. handl.-przemysł. w Berlinie. Dyr. nacz. f-ki wyrob. emal. Olkusz od 1934. Prez. L. M. i K. Ogł. art. z dziedz. ekonom. w Tyg. Przem.-Handl. Olkusz, Fabryka.

ŁADOŚ ALEKSANDER WACŁAW. Dyplom. * 27. 7. 1891 we Lwowie. Stud. na wydz. filoz. Uniw. J. Kaz. W 1919 ref. M. S. Z. i przedst. M. S. Z. dla spraw plebiscyt. na Spiszu i Orawie. W 1920 szef wydz. pras. M. S. Z., sekr. del. polsk. do rokow. o trakt. pok. z Sowietami w Moskwie i Rydze. W 1922 nacz. wydz. środkowo-europ. M. S. Z. Del. R. P. w rokow. z Turcją o zaw. trakt. przyjaźni. W 1923 poseł nadzw. i min. pełnom. przy rządzie Łotwy. W 1927 konsul gen. R. P. w Monachium. Odzn.: O. P. 4, Kor. Rum. 2, jugosł. Ś. S. 2, łot. 3 Gw. 1.

ŁADOŚ KAZIMIERZ. Gen. dyw. w st. sp. * 18. 2. 1877 we Lwowie. S. Jana i Pauliny ze Starzyńskich. Oż. 19. 5. 1906 z Franciszką Kafka de Siettaheim. Uk. wojsk. niż. szk. realną w Koszycach, szk. kadet. w Łobzowie, Szk. Szt. Gen. w Wiedniu (1905). Od 1895 of. zawod. w. austr. Podczas w. świat. dca baonu w tw. Przemyśl, gdzie dost. się do niew. ros. W 1918 dca baonu i p. p. na fr. włosk., Od 3. 11. 1918 zast. szefa i szef Polsk. Wojsk. Kom.

Likwid. w Wiedniu, nast. szef Oddz. V Nacz. Dow., dca 36 bryg. piech., of. łącz. Nacz. Dow. przy dtwie fr. płnc., dca grupy pod Białą Podl., od 6. 8. 1920 dca 16 dyw. piech. Od 31. 5. 1927 w st. sp. Prez. Rady Nadz. S. A. Browarów Kuntersztyn, prez. filii Aeroklubu R. P., prez. wydz. wyk. F. O. N. Odzn.: V. M. 5, K. W. Grudziądz, Legionów 38.

ŁADZINA ZE SZCZUKÓW WANDA. Działaczka społ. * 1884 w Warszawie. C. Stanisława i Wandy ze Starzyńskich. Uk. szk. śr. w Warszawie, stud. malarsk.

i lek. w Paryżu. Podczas wojny świat. prac. w sł. sanit. we Francji. W 1920 w sł. sanit. na fr. W 1918 przewodn. Nar. Org. Kobiet w Łodzi. W 1922 posłanka do Sejmu, czynna w kom. ochr. pracy i w kom. op. społ. Nal. do gr. parlament. polsko-franc. Ref. ust.: O pracy młodocianych i kobiet; złoż. proj. ust. O karach za porzucenie rodziny. Ogł. m. in.: Lourdes, Częstochowa (w języku franc.), Kobieta w Sejmie, Działalność posłanek i radnych N. O. K., art. w prasie. Wygł. przeszło 500 odczytów treści przeważnie relig. w jęz. franc., org. przez Franc. T-wo Katol. Odzn. kpap. Pro Eccl. et Pont. Warszawa, Mazowiecka 11, telefon 2-92-50.

ŁAGIEWSKI CEZARY. Ekonomista * 1876 w Grabnie (pow. łaski). S. Teofila i Eugenii z Rubachów. Ucz. do szk. roln. w Kaliszu i szk. handl. w Warszawie. Prac. w Zgrom. Kupców m. Warszawy, Tow. Zakł. Starachowickich, Handlowo-Przemysł. Tow. Wz. Kred. w Warszawie, Zw. i Kasie Centr. Roln. Stow. Pożyczk. oraz Państw. Fabryce Zw. Azot. w Mościcach. Red. Gaz. Rzemieśln., Handlowca i Poradn. Finans. Wykł. na Wyż. Kurs. Handl. (ob. Szk. Gł. Handl.), w Szk. Nauk Polit. w Warszawie oraz na Kurs. dla Rzeczozn. Księgow. tamże. Członek. pierwszej stoł. rady miejsk. w lat. 1916 do 1919, z ramienia Kom. Demokrat. Ogł. m. in.: O sprawozd. i bilans. (1903), o kredycie i stworz. kredyt. (1908), Andrzej Artur Zamojski (1917), Buchalteria (1914), szereg. prac i art. z dziedz. spółdzielcz., bankow., dziejów stosunk. gospod. i umiejętn. handl. w Wielk. Powsz. Encyklop. Ilustrow., Dziejach gospod. Polski porozbior. (pod red. St. Kempnera), stos. roln. w Król. Polsk. (wyd. Min. Roln.) oraz w prasie fach. i codz. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Lwowska 17, tel. 8-73-77.

ŁAŃCUCKI ADAM STEFAN. Ks. Dział. społ. * 24. 12. 1880 w Sieniawie. S. Franciszka i Barbary z Michalskich. Uk. gimn. w Sanoku, nast. teol. na uniw. we Lwowie (1900). Proboszcz w Brzeżanach od 1919. W 1900 kpl. w. p. Prez. Sokoła w Brzeżanach (od 1933); czł. zarz. Tow. Przyjaźni; czł. zarz. P. B. K., rady miasta; czł. rady wojew.; czł. zarz. T. S. D.; prez. bursy gimn. im. Jakubowicza; prez. bursy szk. im. Św. Stan. Kostki; czł. zarz. i kom. rew. K. K. O.; czł. zarz. Tow. Przyj. Harc. Brzeżany, Farna 6, tel. 11.

ŁAPIŃSKI JULIAN JÓZEF. Dr wszechnauk lek. * 13. 2. 1883 w Dąbrowie Górn. S. Stanisława i Teofili. Oż. 1915 z Janiną Zagrodzką. Uk. gimn. w Częstochowie (1904), stud. lek. na Uniw. Jagiel. i uniw. w Kazaniu (uk. 1911). Czł. P. P. S. W 1905 releg. z uniw. W czasie wojny świat. sł. w w. ros., w 1920 w w. p. Od 1919 dyr. szpit. powiat. w Olkuszu. Zał. oddz. P. C. K., b. prez. rady pow. B. B. W. R., wicepr. O. Z. N., prez. L. M. i K., wicepr. P. M. S., b. prez. rady nadz. Banku Spółdz., prez. kom. rew. Fed. P. Z. O. O. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Olkusz, Ogrodzieniecka 15, tel. 39.

ŁAPIŃSKI WACŁAW. Dr med. * 13. 8 1869 w Warszawie. Uk. wydz. lek. Uniw. Warsz. w 1893, stud. spec. w Wiedniu, Paryżu, Berck sur Mer, Stockholmie, Londynie i Berlinie. D-rat na Uniw. Warsz. w 1921. Doc. ortopedii chirurg. tamże od 1922. Ord. oddz. chirurg. szpit. dla dzieci im. Karola i Marii od 1913, lekarz nacz. t. szp. 1918—1920. Warszawa, Jerozolimska 20, tel. 2-33-09.

ŁASTOWSKI JÓZEF. Inż.-leśn. Dział. społ. * 9. 1877 w Lelikańcach, w Wileńszczyźnie. S. Stefana i Hipolity z Czarnockich. Oż. w 1907 z Janiną Konarzewską. Uk. gimn. w Wilnie, Inst. Gosp. Wiejsk. i Leśn. w Puławach (1901), stud. w Inst. Górn. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1900 do 1901 prez. Koła Polsk. w Puławach. Przed wojną świat. radny m. Wilna przez dwie kad. Podcz. w. prez. Pol. Tow. Pom. Of. Wojny w Kostromie (Rosja). Przewodn. r. miejsk. w Wilnie w 1919. Czł. zarz. Polsk. Str. Demokr. tamże od 1919; czł. prez. Biura Prac. Polit. 1924—25. W 1920 ochotn. w. p. R-ca Izby Przem.-Handl. przez 6 l.; czł. Rady Stow. Techników; czł. kom. Pom. Polsk. Młodz. Akad.; sędzia wojew. Urz. Rozjemcz.; del. zarz. gł. Tow. Rozw. Ziem. Wsch.; czł. prez. Tow. Op. nad Wsią Wileńską; b. prez. rady grodz. B. B. W. R. Ogł. artyk. z dziedz. leśnictwa w prasie fach. Wyk. szereg prac w gospod. leśnych z zastos. najnowszych urz. techn. Odzn. O. P. 4, Wilno, Mickiewicza 42, m. 5, tel. 10-84.

ŁASTOWSKI WACŁAW STANISŁAW. Inż.-roln. * 27. 9. 1880 w Lelikańcach, pow. Wilno. S. Stefana i Hipolity z Czarnockich. Oż.: 1° z Jadwigą Tur († 1932), 2° z Wandą Zaniewską. Ucz. do gimn. w Wilnie, następnie w Słucku (matura).

Uk. Inst. Agronom. w Puławach, stud. w Austrii, Saksonii, Czechosłowacji i Rosji. W 1920 czł. bydgoskiej straży obywat. Mając l. 15 był koresp. fenolog. prof. Kajgorodowa. Założył pierwsze pole doświadcz. w maj. rodz. w pow. oszmiańskim. W 1910 pow. do org. Wil. Roln. Stacji Doświadcz. w Bieniakoniach, w której obch. 25-lecie pracy. Prof. nadzwycz. szczegół. upr. roślin uniw. Stef. Bat. Prez. Wil. Wojew. Tow. Org. Kółek Roln., czł. rady Izby Roln. w Wilnie, czł. kom. współpr. w doświadczaln. przy Min. Roln., prez. sekcji fenolog. Zw. Zakł. Doświadcz. Rzplitej, współpr. kom. fizjograf., Pol. Ak. Um., czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, czł. Tow. Botanicznego. Ogł. 37 prac nauk., m. in: Siarczan amonowy jako nawóz azotowy (1915); Wpływ wielkości sadzeniaków i ich krajania na plony ziemniaków (1923); Wyniki dośw. z ziemniakami w r. 1923 (1926), Wyniki dośw. z odmianami owsa, jęczmienia i żyta w r. 1925 (1926); Porady gospodarskie — O nawożeniu i siewie ozimin (1927); Mieszany siew owsa i jęczmienia (1931), O możliwości stosowania nawozów mineralnych (1933, razem z W. Boguszewskim); Wskazówki dla czyniących spostrzeż. fenologiczne, O organizacji spostrzeżeń fenologicznych w Czechosłowacji; Wileńska Rolnicza Stacja Doświadczalna w Bieniakoniach, jej powstanie, rozwój i organizacja. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Wilno, Mickiewicza 42, m. 5, tel. 10-84.

ŁASZCZ JERZY. Dr praw. Ekonom. Public. * 28. 4. 1887 w Gościeńczycach, woj. warszawskie. S. Edmunda i Karoliny ze Studniarskich. Ożenił z Heleną Wieruszewską († 1935). Uk. gimn. im. Sobieskiego w Krakowie, stud. roln. w Krakowie i Dublanach, Ak. Handl. w Wiedniu, wydz. praw. i umiej. polit. Uniw. J. Kaz. Dyr. Targów Katowick. Ogł. wiele art. z dziedz. gospod. w prasie techn. i codz. Katowice, Stawowa 14, tel. 3-18-68.

ŁASZCZYŃSKI de VERBNO WITOLD ALFRED, patrz: **de VERBNO-ŁASZCZYŃSKI.**

ŁASZKIEWICZ ANTONI. Dr fil. Mineral. * 28. 9. 1904 w Zakatałach, na Kaukazie. Uk. Uniw. J. P. (drat 1929). Mł. asyst. kat. mineral. i geol. S. G. G. W. 1. 2. 1924, mł. asyst. zakł. mineral. i petrogr. Uniw. J. P. od 1. 1. 1925, st. asyst. od 15. 1. 1929, adiunkt od 1. 9. 1933, doc. krystalogr. W. W. P. w Warszawie 1931, doc. mineral. Uniw. J. P. 1932. Czł.-koresp. Tow. Nauk. Warsz.

ŁASZOWSKI ALFRED JAN. Literat. Kryt. * 7. 8. 1912 w Tarnowie. S. Alfreda i Wandy z Moesów. Uk. gimn. mat.-przyr. w Cieszynie i wydz. humanist. U. J. P. Czł. Zw. Zbliż. Między. „Liga". Ogł.: Zagadnienie powieści filozoficznej, Dynamika szczegółów, Krajobraz Juliana Przybosia, Renesans wileńskiego klasycyzmu, Kwiaty grzechu Awangardy, Kategorie poetyckie Tuwima, Sekrety (szt. w 3 aktach). Warszawa, Kredytowa 18, tel. 2-36-52.

ŁAWACZ KAROL LUCJAN. Inż. Mjr w st. sp. * 13. 1. 1886 w Piotrkowie. S. Piotra i Heleny ze Składzińskich. Ożenił w 1922 z Anną Korthals. Uk. szk. przemysł. w Łodzi i wyż. szk. techn. w Mittweidzie. Od 1902 nal. do org. młodz., nast. do fr. rew. P. P. S. w kraju i za gr. Od 1916 w Leg. Polsk. Od 1918 w w. p. Prac. w Stow. b. Więźniów Polit., Stow. b. Uczestn. Walki o Szk. Polską, Zw. Of. w St. Sp. i in. Ogł. prace z dziedz. uzbr. Odzn.: K. N., M. za W., M. 10-l. O. N., Warszawa, Senatorska 10, tel. 6-39-40.

ŁAWRYNOWICZ ALEKSANDER. Dr med. * 1. 7. 1889 w Petersburgu (ob. Leningrad). Uk. Wojsk. Ak. Lek. tamże z dypl. lek. 1912, drat med. w Saratowie (Rosja) 1919. St. asyst. bakter. uniw. w Saratowie 1918, habilit. z zakr. klin. chor. zakaźn. i bakter. tamże 1920, st. asyst. bakter. i klin. chor. zakaźn. Wojsk. Ak. Lek. w Leningradzie w 1921, habilit. tamże 1922, st. asyst. mikrobiol. lek. Uniw. Poznańsk. 1923, habilit. tamże 1924, przenies. habilit. na Uniw. J. P. 1926. Prof. mikrobiol. i kier. zakł. na wydz. mat.-przyr. W. W. P.

ŁAZARSKA STEFANIA. Art.-mal. * 1887 w Warszawie. Absolw. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Stud. mal. w Krakowie i Paryżu. Wyk. obr. treści relig.; portrety olejne; pastele; miniat. na kości słon.; sztychy rytowane w miedzi; akwaforty; point sèches; meble dekorow. (batik na drzewie); jedwabie dekorow. (batik na jedwabiu); lalki polskie. Wyst. od 1912 w kraju i zagr. Zał. w Paryżu fabr. lalek własn. pomysłu (1914). Paryż, 83 Fbg. St. Honoré.

ŁĄCKI WINCENTY PAWEŁ. Mgr praw. * 7. 10. 1898 w Zblewie, pow. starogardzki. S. Mariana i Marianny z Zabrockich. Ożenił 6. 6. 1926 z Ireną Kurowską. Uk. gimn. w Starogardzie i wydz. praw. Uniw. Poznańsk. Prac. w War-

mińsk. Komit. Plebiscyt., w 1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Star. kraj. pomorski. Prez. Rady Nadz. Pomorskiej Elektr. Kraj. „Gródek" sp. akc. Prez. Inst. Bałt., prez. diec. Inst. Akcji Kat. Odzn. O. P. 4 Toruń, Mickiewicza 24-26, telefon. 16-08.

ŁEMPICKI ZYGMUNT. Dr fil. Hist. lit. * 11. 5. 1886 w Sanoku. Uk. Uniw. J. K. (drat 1908). Stud. spec. w Berlinie i Getyndze. Doc. fil. niemieck. Uniw. Jag. 1916, prof. nadzw. germanistyki Uniw. J. P. 1. 5. 1919, prof. zwycz. 1. 10. 1920. Czł. Pol. Ak. Um. i Tow. Nauk. Warsz. Ogł. m. in.: Geschichte der deutschen Literaturwissenschaft; Idea a osobowość w historii lit.; Zasadnicze problemy współcz. językoznawstwa; Renesans — Orzeczenie — Romantyzm. Red. nacz. encykl. Świat i Życie, współpr. Kur. Warsz. Warszawa, Nowy Zjazd 5, tel. 6-73-62.

ŁEMPICKI-MAŁACHOWSKI STANISŁAW, patrz: **MAŁACHOWSKI-ŁEMPICKI.**

ŁEPKOWSKI STANISŁAW. Dr praw. Dyplomata. * 15. 10. 1892 w Krakowie. S. Karola i Wandy z Oświecimskich. Oż. z Zofią Szmidecką. Uk. Uniw. Jag. i Ak. Eksport. w Wiedniu. Sekr. kons. w New Yorku 15. 4. do 1. 4. 1920, nast. do 2. 8. 1920 sekr. kons. w Chicago. 2. 8. 1920—1. 7. 1923 sł. w wojsk. i prac. w kanc. cyw. Nacz. Państwa, nast. do 1. 12. 24 w Kom. Gen. R. P. w Gdańsku. 1. 12. 24—31. 7. 27 w pos. w Moskwie. 1. 9. 26—1. 1. 27 w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z. 1. 11. 27—30. 4. 31 r-ca pos., a od 10. 2. 30. r-ca amb. w Waszyngtonie. 1. 5. 31—22. 5. 31 r-ca M. S. Z., nast. pos. nadzw. i min. pełn. w Budapeszcie. Ob. szef Kanc. Cyw. Prez. R. P. Odzn.: O. P. 4; M. 10-l. O.N.; jugosł. Św. Sawy 3; franc. L.H. 5; węg. K. Z. 1. Warszawa, Zamek Król.

ŁEPKYJ BOHDAN NESTOR. Literat. Hist. lit. * 9. 11. 1872 w Krogulcu, pow. Czortków. S. Sylwestra i Domny Hliboweckiej. Oż. 2. 2. 1897 z Aleksandrą Łepkówną. Uk. uniw. w Wiedniu i Lwowie. Dr h. c. uniw. ukr. w Pradze, prof. Uniw. Jagiel. Czł. zwycz. Ukr. Inst. Nauk. w Warszawie i Berlinie. Czł. Inst. Badań Spraw Narodowośc. w Warszawie, czł. Tow. „Proświta" we Lwowie oraz Tow. im. Szewczenki tamże. Ogł.: Maria Konopnicka, szk. lit.; Słowo o pułku Igora; Zarys literatury ukraińskiej (1930); Taras Szewczenko, poezje (1936); powieści, tłumacz. na jęz. obce; wiersze; art. Kraków, Słoneczna 1.

ŁĘCKI-GRABA WACŁAW KAZIMIERZ, patrz: **GRABA-ŁĘCKI.**

ŁĘGA WŁADYSŁAW JAN. Ks. Dr fil. Prehist.* 4. 6. 1889 w Miranach, w Prusach Wsch. S. Izydora i Franciszki z Frankiewiczów. Uk. gimn. w Rogoźnie, semin. duch. w Pelplinie, drat uz. na Uniw. Poznańsk. Za czasów zaborcz. nal. do zw. Filomatów. Podcz. w. świat. sł. w w. niem., dostał się do niewoli franc. Nast. współpracował nad org. A. P. we Francji, po czym sł. jako kpt. w w. p. do chw. ob. Proboszcz par. wojsk. w Grudziądzu. Prez. Tow. Krajozn. w Grudziądzu, wicepr. T. C. L., kier. muzeum miejsk; czł. Tow. Nauk w Toruniu, czł. kom. archeol. Inst. Bałt., czł. kom. archeol. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Przyczynek do poznania kultury łużyckiej na Pomorzu, Kultura Pomorza w okresie wczesnośredniowiecznym, Toruń i okolica w czasach przedhistorycznych, Z łanów pomorskich (poezje), Z mych wrażeń wojennych (wspomnienia), Przewodnik po Grudziądzu, Monogr. o kult. lud. z. Malborskiej, opisy Madery, Marokka i Hiszpanii. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Grudziądz, Ks. Kujota 48.

ŁĘGOWSKI STANISŁAW WALENTY. Inż. bud. okr. * 26. 2. 1887 w Arnsbergu (Niemcy). S. Józefa i Ludwiki z Mostowskich. Oż.: 1° 7. 2. 1914 z Teresą Kożuszkiewicz, 2° 31. 8. 1933 z Zofią Ossowicz. Uk. gimn. w Wągrowcu, nast. polit. w Gdańsku, dypl. w Berlinie (1912). 1914—1918 intern. przez władze ros. na Syberii. W r. 1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Nast. szef. sekcji ekon. Dep. Spraw Morskich M. S. Wojsk., pocz. nacz. wydz. port. w Dep. Morsk. M. P. i H. Od 1932 r. dyr. Urz. Morsk. Współorg. L. M. i K. w 1918. Dorywczo prac. publicyst. w dziedz. morsk. Prez. oddz. Zw. Op. nad Rodakami na Obczyźnie w Gdyni, współtwórca plac. tow. Polsko-Estońsk. tamże. W 1933 czł. rady miejsk. Gdyni. Prez. rady port. oraz rady techn.-ekon. komit. opiniodaw. M. P. i H. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, duńsk. Dannebr. 3, norw. Św. Ol. 5, szw. Waz. 3, Kor. Rum. 3. Gdynia, Centralna 2, m. 7.

ŁOBODOWSKI JÓZEF. Poeta. * 19. 3. 1909 w Purwiszkach (Suwalszczyzna). S. Józefa Stanisława i Stefanii z Doborejko-

Jarząbkiewiczów. W czasie wojny i rewol. przeb. w Rosji. Po powr. w 1922 uk. stud. w Lublinie. Ogł. poezje: Słońce przez szpary, W przeddzień, Rozmowa z ojczyzną, Demon nocy, przekł. utw. poetów ros. Lermontowa, Błoka, Jesienina, Majakowskiego: U przyjaciół. W 1937 otrz. nagr. młodych P. A. L. 1932—34 red. w Lublinie pisma społ.-lit.: Barykady, Dźwigary. Lublin, Szopena 16 m. 5.

ŁOBOŚ TADEUSZ EUGENIUSZ. Inż.-arch. * 1900 w Nowym Targu. Uk. Politechn. Lwowską. 1925—1926 prac. w wydz. robót publ. Urz. Wojew. Śląsk., od 1926 w magistr. m. Katowic. Wyk. m. in.: Zakład dla głuchoniem. w Lublińcu i szkołę w Piotrowicach (wsp. z inż.-arch. J. Zarzyckim); żłobek dla niemowląt w Katowicach; kościół w Katowicach. Proj. nagr. na konk.: gm. B. G. K. i gm. Min. R. Publ. w Warszawie (wsp. z inż.-arch. Wł. Schwarzenberg-Czernym); pomn. Powstańca w Król. Hucie. Mal. akwar. Katowice, Sienkiewicza 9.

ŁOBZA WŁADYSŁAW. Dr med. * 16. 10. 1898 w Dyneburgu. S. Aleksandra i Heleny Praksedy z Malinowskich. Ożenił 7. 6. 1932 z dr Haliną Wasilewską. Uk. gimn. w Wilnie (1918), nast. wydz. lek. Uniw. S. B. (1926). 1919—1921 och. w. p. Por.-lek. rez. St. asyst. kliniki wewn. U. S. B. Czł. wil. Tow. Lek., czł. zarz. Zrzesz. Lek. Absolw. U. S. B., czł. Zw. Lek. Państwa Polsk., lekarz Akad. Ośr. Zdrowia, czł. Nauk. Tow. Lek. w Druskienikach. Ogł.: Dane statyst. o nadciśnieniu wśród chorych klin. warsz. (1929), Dane statyst. o nadciśnieniu wśród młodzieży szkolnej i żołnierzy (Warszawa 1929), Kiła żołądka (Poznań 1934), Zniekształcające schorzenia kręgosłupa (Poznań 1935), Choroba Banga (Poznań 1934), Wpływ wody na ustrój dziecka (Warszawa 1934). Odzn. M. 10-l. O. N. Wilno, Antokolska 42, m. 4, tel. 8-09.

ŁOBZOWA Z WASILEWSKICH HALINA. Dr med. 17. 6. 1902 w Homlu. C. Zygmunta i Emilii z Malinowskich. Zaśl. 7. 6. 1932 dr Władysława Łobzę. Uk. gimn. nazaretanek w Wilnie (1918), nast. wydz. lek. U. S. B. (1927). 1931-32 stud. w C. I. W. F. w Warszawie. Lekarz sport. Czł. P. O. W. na Litwie w 1918; prac. w szpit. wojsk. w Poznaniu (1919-20). Kier. zakł. leczn. stos. powietrza, słońca i ruchu w Druskienikach. Kier. O. M. P. w Druskienikach; czł. Z. P. O. K. w Wilnie; czł. Tow. Lek. w Druskienikach. Ogł.: Statystyka nadciśnienia wśród chorych klinicznych (Warszawa 1929). Wygł. szereg ref. z dziedz. balneologii w Tow. Lek. w Druskienikach. Wilno, Antokolska 42, m. 4, tel. 8-09.

ŁODZIA-KURNATOWSKI ERYK, patrz: KURNATOWSKI-ŁODZIA.

ŁODYŃSKI MARIAN TADEUSZ WITOLD. Dr fil. Hist. Bibliot. Ppłk w st. sp. * 5. 7. 1884 w Cle k. Krakowa. S. Tadeusza i Zdzisławy ze Strzeleckich. Ożenił 1919 z Ireną Kamieniecką. Uk. wydz. fil. Uniw. Jag. Podcz. w. świat. sł. w w. austr. Od 11. 1918 w w. p. Dyrektor Centr. Bibl. Wojsk. Czł.-koresp. Tow. Nauk. Warsz., współprac. kom. hist. i kom. hist.-wojsk. Polsk. Akad. Umiej., wiceprzewodn. rady Związku Bibliotek. Polsk., b. czł. zarz. gł. Polsk. Tow. Hist. Wicedyr. Bibliot. Narod. im. J. Piłsudsk. Ogł. m. in.: Węgry lennem Stolicy Apostolskiej (1910), Dokument Dagome iudex a kwestia sardyńska w XI w. (1911), Polityka Henryka Brodatego i jego syna w latach 1232—1241 (1912), Regnum Poloniae w opinii publicznej XIV w. (1914), Falsyfikaty w dokumentach biskupstwa płockiego w XIII w. (1916), Uzależnienie Polski od papiestwa a kanonizacja św. Stanisława (1919), Les bibliothèques militaires modernes (1926), Podręcznik bibliotekarski dla kierowników bibliotek wojskowych (1929), Biblioteka Szkoły Rycerskiej w latach 1767—1794; U kolebki polskiej polityki bibliotecznej 1774—1794 (1935), Z dziejów Biblioteki Rzplitej, Załuskich zwanej (1935). Odzn.: O. P. 4, K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Mokotowska 17 m. 7, tel. 9-55-82.

ŁODZIŃSKI MIECZYSŁAW. Inżynier * 23. 8. 1887 w Słobodzie Rungurskiej, pow. Peczeniżyn. S. Felicjana i Kazimiery z Zajączkowskich. Uk. szk. real. i polit. we Lwowie. Od 1913 w Druż. Strzel. Podcz. w. świat. sł. w w. austr. na fr. włoskim, nast. w w. p. Uczest. odsieczy Lwowa oraz walk na fr. ukr. i lit.-biał. Od 1921 mjr rez. Dyrektor kopalni nafty: Galicja, Limanowa. W 1924 zorg. w Borysławiu Zw. b. Wojsk. Przewodn. kom. W. F. i P. W. Odzn. K. W. 2. Borysław, Listopada, tel. 12-05.

ŁOMNICKI ANTONI MARIAN. Dr fil. Matemat. * 17. 1. 1881 we Lwowie. S. Mariana. Ożenił 1905 z Władysławą Baecker. Uk. Uniw. Jana Kaz. Naucz. gimn. we Lwowie i Tarnowie (1903—1918). Prof. matemat. Politechn. Lwowsk. od 1919. Czł. Tow. Nauk. Lwowsk. i Tow. Nauk. Warsz. Ogł. m. in.: O wielookresowych funkcjach zmiennej rzeczywistej (1918); Uogólnienie wzoru Lagrange'a (1920); Pojęcie wielkości (1920); Kartografia matematyczna (1927); Geometria elementarna (ost. wyd. 1929); Trygonometria (ost. wyd. 1929); Geometria analityczna (ost. wyd. 1929); Zagadnienie statystyki matematycznej (1929—1930). Odzn. M. N. Lwów, Kosynierska 18, tel. 39-25.

ŁOMSKA ANIELA, patrz: MAŁKOWSKA Z ERLICHÓW ANIELA.

ŁOPACIŃSKI EUZEBIUSZ JAN MARIAN STANISŁAW. Archiw. Public. * 1. 3. 1882 w Kijowie. S. Stanisława i Tekli z hr. Borchów. Oż. w 1933 z Aleksandrą Czełuszczenko. Uk. gimn. klas. w Rydze i wydz. humanist. Uniw. Jagiel. W 1919 wicedyr. Arch. Państw. w Wilnie, nast. ewak. do Torunia, gdzie prac. jako tłumacz i czynny przy org. zarz. miejsk. 1921—1923 prac. społ. w Bracławszczyźnie; wójt, radny gminy, przewodn. kom. oświat. Od 1923 urzędn. Arch. Państw. w Wilnie, nast. radca archiw. Czł. Tow. Przyj. Nauk. Ogł. art. hist., biograf. społ. pacyfist. oraz aktualne w: Wiadom. Liter., Słowie, Kur. Wil., Przegl. Wil., Odsieczy Wil., I. K. C., Ateneum i in. oraz pracę: Teatr i muzyka na Litwie. Wygł. liczne odczyty w Tow. Przyj. Nauk. i in. org. Wilno, Jagiellońska 8, m. 18, tel. 3-90.

ŁOPACIŃSKI WINCENTY FRANCISZEK. Dr fil. Hist. * 3. 10. 1886 w Warszawie. S. Tomasza Adama i Julianny Joanny z Guzowskich. Oż. 28. 6. 1921 z Heleną z Gadomskich Baranowską. Uk. gimn. w Warszawie w 1906 i Uniw. Jagiel. w 1910. W 1920 ochotn. w. p. Dyr. Arch. Państw. w Warszawie. Red. czasop. Archeion. Wicepr. Tow. Mił. Hist. w Warszawie, czł. zarz. gł. Pol. Tow. Hist. we Lwowie, sekr. gen. Federacji Tow. Hist. Europy Wsch. z siedzibą w Warszawie. Ogł.: stud. nad powstaniem 1830 i pismami gen. Prądzyńskiego w Bibl. Warsz., Bellonie i oddz.; prace z dziedz. archiwoznawstwa (w Archeionie,) stud. nad dziejami szkoln. (w Roczn. Łódzkim) i drobne art. okoliczn. w czasop. Odzn.: O. P. 4, M. 10-1. O. N. Warszawa, Akademicka 3, tel. 8-09-83.

ŁOPALEWSKI TADEUSZ. Liter. Dziennik. * 17.8.1900 w Ostrowach p. Kutnem. S. Franciszka i Heleny. Oż. w 1923 z Romeą Okońską. Uk. gimn. klas. św. Katarzyny w Petersburgu (ob. Leningrad), stud. na wydziale human. Wolnej Wszechn. Polskiej. 1918—1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Od szeregu lat w zarz. Zw. Lit. Wileńsk., ostat. prez. tego zw. Red. kwart. „Środy Literackie". Współred. czasop. „Źródła Mocy" i wydał monogr.: Ziemia Wileńska i Wilno. Od 1933 doradca teatru miejsk. w Wilnie. Współpr. „Kuriera Wileńsk.", „Pionu"

„Tyg. Ilustr.", „Kuriera Warsz.". Ogł. pow.: Prowincjusze, Nierozsądny kochanek, Podwójny cień; utwory scen.: Prezes Aurelcia (grana prawie we wszystkich teatrach w Polsce), Betleem ostrobramskie, Czerwona limuzyna, Ryeerz z la Manchy (wyst. w Wilnie); przekład bylin ruskich; 2 t. nowel. Otrzym. nagr. lit. im. Filomatów (1934). Wilno, Wiwulskiego 8 a.

ŁOPATTO WALERIAN. * 9. 2. 1888 w Kamyszłowie. S. Waleriana Jana i Faustyny z Hanczarewiczów. Oż. 3. 5. 1919 z Jadwigą Emilią Kamieńską. Uk. stud. na polit. w Petersburgu (ob. Lenigrad). Kmdt oddz. Zw. Walki Czynnej w Mińsku 1912-14, czł. P. O. W. 12.1914. 5. 1918 kmdt oddz. pol. straży bezp. w Petersburgu 10-12 1917. Ref. M. S. Z. 1918-19, konsul. R. P. w Libawie 1920 do 1925 i w Rydze 1925-29, konsul. g. w Stambule 1929-32, radca M. S. Z. 1932-33; prezydent Suwałk 1934—35. Czł. Inst. Wsch. w Warszawie. Ogł. prace z zakr. turkologii w Kur. Por. 1933. Odzn.: M. N., M. 10-1. O. N., łot. 3 G. 3. Suwałki, Kościuszki 49, tel. 131.

ŁOPIEŃSKI FELIKS WINCENTY. Art.-cyzeler. * 18. 5. 1866 w Warszawie. S. Jana i Feliksy z Widawskich. Oż. 10. 11. 1906 z Józefą Walewską. Uk. szk. handl. i szk. rys. pod kier. W. Gersona w Warszawie. Studia cyzclersko-rzeźb. w Krakowie u prof. J. Hakowskiego w Wiedniu i w Warszawie pod kier. ojca Jana Łopieńskiego. Od 1885 prow. wsp. z bratem Grzegorzem pracownię brązowniczo-cyzelerską i odlewnię posągów. W 1915 mian. przez Kom. Obyw. m. st. Warszawy kustosz. Zamku Król. tamże. W 1920 z-ca kmdta XI okr. str. obyw. w Warszawie. W 1922 deleg. do Kom. Reewakuac. w Moskwie i Homlu (sprow.. pomn. ks. Józefa Poniatowskiego). Radny m. st. Warszawy, del. do rady K. K. O. tamże. Od 1888 prac. org.-ośw. w rzemiośle. Czł. hon. Inst. Nauk Rzem. im. Marsz. J. Piłsudskiego, czł. zarz. Zw. Rzem. Chrześc. i Centr. Tow. Rzem. R. P., czł. Izby Rzem., czł. hon. Muzeum Rzem. i Szt. Stos. i w. in. Wyk. m. in.: balustr. słupk. i liry do pomn. A. Mickiewicza w Warszawie; berło i jabłko dla Król. Korony Polsk. w Częstochowie; 4½ m postać Chrobrego wg proj. J. Rożka do pomn. w Gnieźnie; żyrandole do Zamku w Warszawie, poselstwa R. P. w Ankarze, Min. S. Zagr. w Warszawie; szkat. dla H.

Sienkiewicza oraz dla marszałka J. Piłsudskiego; berła i dystynktoria rektorskie Uniw. Warsz.; laskę marszałka Sejmu Ustawod.; szable hon. dla marszałka J. Piłsudskiego, gen. J. Hallera, gen. L. Berbeckiego; urny na grobie Żołnierza Nieznanego; pomniki: Jana Kilińskiego, płk. Lisa-Kuli w Rzeszowie, Łukaszewicza (w Krośnie), Fryder. Juriewicza. Ogł.: Z raju bolszew. (pod pseud. F. Winci) oraz liczne art. w czasop. z dziedz. rzem., szkoln. zaw. i muzeol. Otrz. szer. med. i nagr. na wyst. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Hoża 55 m. 3, tel. 9-22-55.

ŁOPIEŃSKI IGNACY. Art.-mal. i rzeźb. Graf. * 1. 2. 1865 w Warszawie. S. Jana i Feliksy z Widawskich. Ucz. się w Warsz. Szk. Rys. pod kier. W. Gersona i Kamieńskiego. Od 1883, jako stypend. Tow. Zachęty Szt. Pięk., stud. rys. i rzeźbę w szk. sztuk zdobn. w Paryżu, malarstwo u prof. Al. Wagnera w Monachium i akwafortę u prof. Raaba tamże. Wyk. m. in. obrazy: Św. Cecylia, Bawar z kuflem, Krajobraz zakopiański, Przy kołysce, Kopernik, Warna, Czytanie wyroku, Wyjście żaków z Krakowa, według J. Matejki; portrety: Anny Bohdanowicz-Bilińskiej, Pawła Popiela, Jana Matejki, J. Franaszka, Grottgera, Staszica, Lilpopa, Kijewskiego, gen. J. Weyssenhoffa, Piotra Michałowskiego, Artura hr. Potockiego, Aleksandra Świętochowskiego, Jana Królikowskiego, Jana hr. Tarnowskiego; dyplomy: Tow. Artyst. dla I. J. Paderewskiego, Tow. Art. dla Józefa Chełmońskiego, patent oficerski wg prof. W. Jastrzębowskiego; dyplomy: Warsz. Tow. Wiośl. i Polit. Warsz.; ekslibrisy: Muzeum Narodowego w Krakowie, Józefa Weyssenhoffa, Tomasza hr. Potockiego, Feliksa Łopieńskiego, Korneckich, Tad. Szpakowskiego; szereg płaskorzeźb i plakiet. Zorg. prac. graf. przy „Zachęcie" Towarz. Przyjaciół Sztuk Graf., a z chwilą wyb. wojny świat. — sekcję pom. artystów przy Kom. Obyw. w Warszawie. W 1931 obch. jubileusz 45 lecia rozp. pracy artyst. zorg. przez Zw. Zaw. Grafików Polskich. Otrz. dypl. hon. w Berlinie 1891 na wyst. międzyn., med. sr. w Monachium 1891; wzm. zaszcz. w Paryżu 1893; duży med. zł. we Lwowie 1894 na Powsz. Wyst. Kraj.; duży med. sr. w Petersburgu na międzyn. wyst. druk., nagr. artyst. m. Warszawy 1936. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Lwowska 8, m. 26, tel. 9-85-86.

ŁOŚ STEFAN. Art.-mal. Literat. * 19. 7. 1901 w Bobinie, pow. pińczowski. W 1920 ochotn. w. p. Instr. Zw. Harc. Pol. W 1927 wyj. do Brazylii, tamże delegat P. W. K., za propagandę zagr. odzn. dypl. zasł. P. W. K. Red. tyg. dla młodz. „Wędrowiec" oraz „Wieści z Polski". Wyst. akwarele egzot. w 1929 w Kurytybie, w 1932 w Warszawie. Prac. w wydz. turyst. Min. Komunik. Ogł. m. in.: Czendż (Warszawa 1929); Czarny Wojtek (Warszawa 1932); Przygody w Serra de Mar (Warszawa 1932); Strażnica (Warszawa 1932); Księżniczka Mafalda; Szajka (1934). Warszawa, Chałubińskiego 4.

ŁOTYSZEWSKI JAN. Ks. Bp obrz. gr.-kat. Dr Św. Teol. * 17. 10. 1879 w Bohorodczanach. S. Juliana i Anny. Uk. gimn. w Stanisławowie, stud. teolog. we Lwowie, Insbrucku, Fryburgu i Wiedniu (drat w 1907). Konsekr. 26. 1. 1930. Bp-sufr. stanisławowski obrz. gr.-kat. Ogł. szereg prac z dziedz. teol. Stanisławów, Pierackiego 14, tel. 4-90.

ŁOZIŃSKA ZUZANNA. Art. dramat. * we Lwowie. C. Michała i Marii. Uk. szk. śr. we Lwowie, nast. miejską szk. dram. i balet. we Lwowie. Grała gł. role w szeregu dram. i kom. Dyr. teatru pokuckopodolskiego w Stanisławowie. Odzn. K. Z. sr. Stanisławów, plac Fredry.

ŁOZIŃSKI PAWEŁ. Dr fil. Zool. * 13. 12. 1883 w Krakowie. S. Jana i Marii z Haylling-Degenfeldów. Oż. 16. 8. 1919 z Janiną Zofią Słowik. Uk. wydz. filoz. Uniw. Jagiel. Prof. szkoły ekonom.-handl., tyt. prof. Uniw. Jagiel. Współprac. kom. fizjograf. Pol. Ak. Um. Ogł. prace z zakr. zoologii, histologii i faunistyki w rocznik. Pol. Ak. Um. oraz czasop. nauk. zagr. Kraków, Sienkiewicza 2 a, tel. 1-76-99.

ŁUBIAŃSKI-INATOWICZ ADOLF patrz: **INATOWICZ-ŁUBIAŃSKI.**

ŁUBIEŃSKA hr. RÓŻA. Dział. społ. * 20. 10. 1881 w Zassowie (Małopolska). C. Witolda i Elżbiety z Morawskich. Uk. lic. w 1899. Przew. Patr. Op. nad Więźniami, czł. Kom. Więz., prez. Kongregacji Mariańskiej archidiec. krak., ławnik zarz. miejsk. w Krakowie. Red. wraz z siostrą Amelią Starowieyską czasop. Niewiasta Katolicka, ogł. szereg broszur propagand. Odzn. O. P. 4. Kraków, pl. Jabłonowskich 4, tel. 1-24-30.

ŁUBIEŃSKI BOGUSŁAW. Ziemianin. * 25. 12. 1893 w Kiączynie, pow. szamotulski. S. Wojciecha i Janiny z Chełkowskich. Oż. 15. 6. 1924 z Antoniną Grodzicką. Stud. rolnictwo. Uczest.

powst. wlkp. Por. rez. Prac. w min. b. dz. prusk. Prac. społ. w dziedz. roln. i samorząd. Wiceprezes r. gł. Wlkp. Tow. Kółek Roln. Odzn. K. N. Kiączyn, p. Kaźmierz, k. Poznania.

ŁUBIEŃSKI hr. ALEKSANDER JAN MARIAN. Dyplom. * 6. 8. 1894 w Warszawie. S. Władysława i Leonii z Goldstandów. Oż. 11. 1. 1926 z Haliną Wisłocką. Uk. gimn. filol. w Warszawie, Szk. Nauk Polit. w Paryżu i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Sł. w wojsku ros. (1915—1917), nast. w I Korp. Wsch. i w. p. Att. wojsk. w Finl. (1924—1925), z-ca att. wojsk. w Paryżu (1929—1933). Mjr dypl. Zast. dyr. prot. dypl. M. S. Zagr. Współprac. w Ł. M. i K. Odzn.: K. N., K. W. 2, K. Z. sr. i zł., K. Z. W. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4., Gw. Rum. 2, węg. K. Z. 2, austr. K. Z. 2, afg. Niepodl. 1, szw. Waz. 2, est. Orła 3, finl. R. B. 4, jugosł. Ś. S. 4, czechosł. L. B. 4, tun. N. Ift. 3, łot. 3 Gw. 4. Warszawa, Kredytowa 9, tel. 3-08-99.

ŁUBIEŃSKI hr. MICHAŁ TOMASZ. Prawn. * 3. 4. 1896 w Kijowie. S. Michała i Władysł. z Wierzbickich. Oż. 29. 1. 1924 z Heleną hr. Krasicką. Uk. wydz prawny uniw. w Moskwie. Brał udział w prac. niopodległ. nal. do zw. „P" i „Z". W 1920 por. art. kon. Dyr. gab. Min. Spraw Zagr. Odzn.: O. P. 5, M. za W., M. 10-l. O. N., finl. R. B. 3, łot. 3 Gw. 4 i 3, bułg. Zasł. Nar. 4, est. Kaits. Kotk. 3. Warszawa, Filtrowa 75, tel. 8-17-43; Sporów, p. Piaski, woj. poleskie.

ŁUCKIEWICZ ANTONI. Public. Dział. społ. Polityk. * 30. 1. 1884 w Szawlach. S. Jana i Zofii z Łyczkowskich. Uk. gimn. w Mińsku lit., nast. wydz. przyrodn. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) i wydział prawny w Dorpacie. 1903—1906 ucz. pierwsz. biał. org. zew.: Białor. Rewoluc. Hromada, Biał. Socjalist. Hromada. Jeden z twórców org. białorusk. „Nasza Niwa" (1906). Za okup. niem. stał na czele Kom. Białorus. Pom. Of. Wojny; czł.-prez. Wil.-Kowieńsk. Kom. Obywat. Stał na czele rządu Białor. Rep. Lud. (1918—1920). Przedst. tego rządu na konf. pokoj. w Wersalu. Czł. prezyd. i kier. sekcji oświat. Białorusk. Kom. Narod. (1920—1927). W 1922 kier. akcją wyborczą jako prez. Kom. Biał., prez. Tow. Nauk. Białorusk. (od 1923). Org. ze zbiorów brata Jana muzeum białorusk. jego im. w Wilnie i kier. tegoż do chw. ob. Czł. rady tow. Szkoły Białorusk. Ogł. szereg prac. z hist. lit. i kryt. lit. w jęz. białorus. i polsk., tom prac liter. pt. Odbitoje życio; prace nauk. w jęz. niem. i ros. Współprac. szer. dzien. białor. o ideolog. lewic., zbliż. do Biał. Włość.-Robotn. Hromady oraz w czasp.: Rodnyj Ohoń, Zachodniaja Białoruś, Semja i Szkoła, Życio i Szkoła. Wilno, Piwna 2, m. 8.

ŁUCZYŃSKI WINCENTY. Adw. * 22. 12. 1885 w pow. wileńsko-trockim. S. Jana i Marii z Szaniawskich. Oż. 10. 5. 1927 z Janiną Abramowicz. Uk. gimn. w Petersburgu (ob. Leningrad) i wydział prawny uniw. tamże. Za czasów akad. czł. fr. rewol. P. P. S. i Pol. Zw. Młodz. Postęp. w Petersburgu. Podczas wojny prac. w Pol. Kom. Pom. Of. Wojny tamże do 1919. W 1920 ochotn. w. p. 1920—1922 gł. komis. wyborczy na terenie Litwy Środk. W ciągu 9 lat prac. w sejmiku wil.-trockim. Od 1934 prez. Automobilkl. Polsk., sekr. gener. L. O. P. P., czł. kom. okr. P. C. K. Skarbnik Tow. Prawn. im. Daniłowicza. Ogł. art. z dziedz. prawa handl. Odzn. O. P. 4, Wilno, Mickiewicza 21, m. 5, tel. 12-87.

ŁUCZYŃSKI-NARBUT ALEKSANDER JERZY. Gen. bryg. * 28. 2. 1890 w Skierniewicach. Uk. szk. realną tamże (1911), stud. na wydz. fil. Uniw. J. Kaz., nast. na wydz. prawn. uniw. w Leodium. Czł. Polsk. Druż. Strzel., zorg. w Leodium okr. V tej org. Od 1913 kmdt II okr. P. D. S. w Krakowie. W 1914 dca komp. na kursie w N. Sączu. Wyr. na wojnę w grupie Rysia-Trojanowskiego. Dca komp. w 1 i 3 p. p. Leg. Polsk., dca baonu w 5 i 6 p. p. Leg. Polsk. Po kryz. przys. intern. Od 8. 1918 w Polsk. Sile Zbrojn. Po rozbroj. okup. zorg. 34 p. p., kt. zost. dcą. Nast. dca 18 bryg. piech. (ranny), grup. op. i 9 dyw. piech., po czym ponown. dcą 18 bryg. piech. Po wojnie uk. kurs wyższ. dców, nast. dca dyw. piech. i O. K. Gen. bryg. od 1924. Ogł.: Taktyka (1917), przekł. z fr. pracy gen. Serrigny: Myśli o sztuce

wojennej (1925) oraz szer. art. i stud. hist., dot. dział. boj. Leg. Polsk. w czasop. polsk. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5.

ŁUKAŃSKI-HERTZ ZYGMUNT ANDRZEJ, patrz: HERTZ-ŁUKAŃSKI.

ŁUKASIEWICZ FRANCISZEK. Art.-muz. Muzykol. Pedag. * 1890 w Stanisławowie. Stud. muz. we Lwowie, Wiedniu i Bazylei, filol. i muzykol. w Wiedniu. Prof. Konserwat. Muz. we Lwowie (1919—1920), prof. wyż. kursu Państw. Konserwat. Muz. (1920—1922) i Wielkopolsk. Szkoły Muz. w Poznaniu (1923—1926); kier. muz. i czł. zarz. Radia poznańsk. od 1927. Ogł.: monogr. o Smetanie; przewodn. oper. (ok. 20); rozpr. z zakr. pedagog. muz. oraz radiof. Red. działu muz. Postępu (1922—1923) i Przegl. Por. (1926—27). Autor Ilustr. muz. do słuchow. radiow. Koncert. (ok. 250 razy) w kraju i za gr. Poznań, Rzepeckiego 27.

ŁUKASIEWICZ JAN. Dr fil. * 21. 12. 1878 we Lwowie. S. Pawła i Leopoldyny z Holtzerów. Oż. 30. 4. 1929 z Reginą Barwińską. Stud. filoz. na Uniw. Jana Kaz. pod kier. prof. Twardowskiego; nast. w Berlinie i Louvain. D-rat w 1902; habilit. w 1906. Nast. do 1915 tyt. prof. nadzw. Uniw. Jana Kaz., po czym prof. Uniw. Warsz. Od 1918 szef sekcji szkoln. wyższ. w Min. W. R. i O. P., 1. 1.—9. 12. 1919 min. W. R. i O. P. w gabinecie I. J. Paderewskiego. Współtw. uniwersytetu w Wilnie i Poznaniu oraz Ak. Górn. w Krakowie. 1. 1. 1920—31. 12. 1923 prof. zwycz. Uniw. J. P., 1922—23 rektor. W 1923 ustąpił z katedry, pośw. się pracy nauk., 31. 5. 1924 prof. hon. W 1926 ponow. ob. wykłady na Uniw. J. P. 1931—32 powt. rekt. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Poświęca się logice, zwł. logice matemat. Twórca wielowartościowego systemu logiki. Ogł. m. in.: Analiza i konstrukcja pojęcia przyczyny (1906), O zasadzie sprzeczności u Arystotelesa (1910) (jedyna praca popul. z zakr. logiki), Rozprawa o nauce, poza tym liczne art. i rozpr. nauk. w Przegl. Filozof., a ost. w sprawozd. Tow. Nauk. Warsz. 6. 11. 1935 otrz. nagr. nauk. m. st. Warszawy. Odzn.: O. P. 2, węg. K. Z. 2. Warszawa, Sewerynów 6, tel. 5-00-77.

ŁUKASIEWICZ JULIUSZ. Dyplomata. * 6. 5. 1892. W M. S. Z. od 1. 1. 1919. 1. 9. 1921—1. 9. 1922 sekr. pos. i tyt. r-ca pos. w Paryżu, nast. do 15. 5. 1924 nacz. wydz. wsch. M. S. Z. 16. 5. 1919—1. 8. 1924 r-ca pos. w del. R. P. w Genewie, nast. do 12. 10. 1926 nacz. wydz. wsch. i dyr. Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z. 12. 10. 1926—23. 1. 1929 pos. nadzw. i min. pełnom. w Rydze, nast. do 22. 5. 1931 dyr. Dep. Kons. M. S. Z. 22. 5. 1931—1. 1. 1933 pos. nadzw. i min. pełn. w Wiedniu, 1. 1. 1933—12. 4. 1934 posel. w Moskwie, od 12. 4. 1934 ambas. Od 1936 amb. w Paryżu. Odzn.: O. P. 3; M. 10-l. O. N.; łot. 3 Gw. 4; est. K. Woln. 2; Kor. Rum. 2; czechosł. L. B. 2; finl. R. B. 4; fr. L. H. 4; austr. K. Z. Paryż VII, Ambasada R. P.

ŁUKASIEWICZ-KARASIŃSKA HELENA, patrz: KARASIŃSKA-ŁUKASIEWICZ.

ŁUKASZCZYK FRANCISZEK. Dr med. * 21. 2. 1897 k. Zakopanego. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. (1924) W 1919—1920 ochotn. w. p., 1924—1928 asyst. kliniki wewn. Uniw. Jagiel. 1928—1931 stud. radiologię we Francji, Niemczech i Szwecji, jako stypend. Min. W. R. i O. P. Po powr. zorg. dział med. Inst. Rad. im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie i jego kier. Ogł. kilkanaście prac nauk. Warszawa, Wawelska 15, tel. 9-37-38.

ŁUKASZEWSKA Z KRUSZYŃSKICH HENRYKA. Pedag. Dział. społ. * 6. 7. 1891 w Bereźnikach, pow. złoczowski. C. Henryka i Zofii z Ryziewiczów. Zaśl. 1. 8. 1914 Michała Łukaszewskiego. Uk. sem. w Przemyślu 1911. Prez. T. S. L., czł. zarz. pow. i radna miasta, kier. szk. handl. i oświaty pozaszk. z ram. Zw. Pracy Obyw. Kobiet. Ogł. art. w Głosie Podolskim i Kurierze. Odzn. K. Z. sr. Złoczów, Ujejskiego 14.

ŁUKASZKIEWICZ CZESŁAW ZYGMUNT. Dr. Literat. Dziennikarz. Działacz emigr. * 19. 4. 1882 w Krakowie. 1910—1914 koresp. „Kur. Warsz." w Berlinie. Od 1914 w St. Zjedn., udział w pracach Kom. Obr. Nar. i Strzel. Zw. Młodz. Pol. W 1915 zorg. szk. podch. w New Yorku, współzał. i wykł. szkoły podof. w Konarach (Congres, N. Y.). W 1922 zał. uniw. lud. w Buffalo w 1926 w Scranton. Red. pisma polskie w Chicago, Detroit, Scranton i New Yorku. Ogł. m. in.: Z krainy winnej latorośli (Budapeszt 1909); Nad Sprewą (Berlin 1913); Bielmo (Boston 1918); Księży chleb (Chicago 1919); Zakonny welon (Chicago 1920); Dziwna dziewczyna (Chicago 1923); Ucieczka grzesznych (Toledo 1928); Anioł stróż (Toledo 1930); Księgi kołtuństwa polskiego (Toledo 1931). Odzn.: O. P. 4, K. W. Doswell, Virginia, U. S. A.

ŁUKASZKIEWICZ JULIAN ANTONI. Ks. Pedag. Public. * 14. 12. 1857 w Rzeszowie, S. Józefa i Anny ze Spaltenstei-

nów. Uk. gimn. w Rzeszowie, wydz. teol. Uniw. J. Kaz., stud. na wydz. fil. Uniw. Pozn. W okr. przedplebisc. zorg. w Bytomiu wespół z ks. Kubiną Tow. Przyj. Nauk.; kier. sekcją relig., przekszt. nast. w adm. apostolską, późn. w biskupstwo. Dyr. Państw. Semin. Naucz. w Liskowie. Zał. Muzeum Ziemi Rzeszowskiej i czł. Chrz. Koła Mieszcz. w Rzeszowie. Ogł. m. in.: Legenda o Wiśle i historia o królu Chrobrym — czyli i zdobycie Bałtyku, Morskie Oko (dram)., Złota książka polskiej dziewicy, Posłannictwo Polski, Nad wodami Adriatyku, Szkice powieściowe, Historyczne jasełka polskie, Żywoty świętych oryginalnie napisane, Przewodnik do Włoch, Przewodnik do Palestyny i Egiptu, Królobójcy w Polsce, Jak prześladowali Prusacy lud polski na Górnym Śląsku, Królestwo Boże na ziemi (praca tłumacz. na jęz. franc. i niem.), Dzwony w Krosnie, Tłumacz. prac ks. S. Kneippa — Moje leczenie wodą, Tak żyć potrzeba, Mój testament dla zdrowych i chorych, Kodycyl do mojego testamentu, Zielnik. Rzeszów, Sokoła 4.

ŁUKOSKI-ORLIK KAZIMIERZ. Gen. bryg. * 13. 9. 1890 w Sokole, pow. garwoliński. Uk. gimn. real. w Warszawie (1910), stud. w Wyż. Szk. Roln. w Wiedniu (1911—1914). Od 1912 czł. Polsk. Druż. Strzel., ost. kmdt. placu tej org. w Wiedniu. Sł. w 2 p. p. Leg. Polsk. (ranny), nast. kmdt. szk. asp. of. II bryg. Leg., po czym dca 14 p. strz. II Korp. Wsch. 5. 1918 kmdt gł. na Ukrainie. Org. Werb.-Agit., nast. szef szt. dyw. gen. L. Żeligowskiego, dca oddz. polsk. w Kijowie, dca 2 p. p. tej dyw., po czym dca 6 p. strz. A. P. we Francji, z kt. powr. do kraju. Od 8. 1920 d-ca 21 bryg. piech. Po wojnie uk. kursy wyższ. dców w kraju i we Francji. Nast. dca dyw. piech. Gen. bryg. od 1928. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Kor. Rum. 2, M. I.

ŁUKOWICZ MARCELI KAROL EDMUND. Dr med. * 16. 8. 1889 w Chojnicach. S. Jana i Bogumiły z Sikorskich. Ożenił się 24. 6. 1920 z Janiną Łyskowską. Ucz. gimn. w Chojnicach i Ostródzie (Pr. Wsch.); stud. na wydz. lek. uniw. w Monachium, Rostocku i Berlinie (państw. egz.) w 1913. 1914—1918 sł. w w. niem. 1920—1921 w w. p. Kpt. lek. rez. W 1919 czł. Str. Obyw. w Chojnicach. Od 12 lat skarbn. L. O. P. P., kier. sekcji balonow. aeroklubu; skarbn. Rady Zrzeszeń Nauk. i Kult. Odzn.: K. Z. zł., M. za W. Toruń, Sienkiewicza 23, tel. 25-95.

ŁUKOWICZ-SIRWIND JAN PAWEŁ. Dr med. * 24. 7. 1886 w Chojnicach. S. Jana i Bogumiły z Sikorskich. Ożenił się: 1° w 1916 z Marią Brochwicz-Donimirską, 2° w 1923 z Gustawą Moszczeńską. Uk. gimn. w Grudziądzu, stud. lek. w Bonn, Münster, Berlinie. Asyst. pryw. prof. Klappa (chir.) w Berlinie. Za czas. szk. członek Filomatów. W 1913 ochotn.-lek. w. serbsk. (2 w. bałk.). 1914—1918 w w. niemieckim, 1920—1922 kmdt szpit. wojsk. w Chojnicach. Kpt.-lek. rez. Lek. nacz. szpit. św. Karola Boromeusza w Chojnicach. Zał. i długol. prez. P. C. K. w Chojnicach; czł. Izby Lek.; wicepr. Stow. Lek. P. P. na obw. kaszubski; zał. i wicepr. Pomorsk. Tow. Łowieck.; czł. zarz. gł. Polsk. Zw. Stow. Łowieck. w Warszawie. Ogł. m. in.: O skaleczeniach płuc podczas 2 wojny bałkańskiej w r. 1913; szer. art. myśliwsk. w Łowcu Polskim; Pomorską ks. rodowod. wyżła rasy niem. Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., odzn. hon. P. C. K., serbsk. K. za W., serbsk. med. C. K. Chojnice, Marszałka Piłsudskiego 41.

ŁUNIŃSKI ERNEST. Dr fil. Dr praw. Hist. Liter. * 1870 w Krakowie. Uk. wydz. prawa Uniw. Jagiel. i wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. Prof. hist. polit. Polski i dyr. Wyższ. Szk. Dziennik. w Warszawie. Ogł. m. in.: Halszka z Ostroga w historii i dramacie (1891); Koniec Morstina (1894); Księżna Tarakanowa, stud. hist. z czasów Katarzyny II (1901); Napoleon, Legiony i Księstwo Warszawskie (1912), Polens Lieder (1916, 3 wyd.); Echa wczorajsze (1925); O zawodzie dziennikarza (1928); Uczelnie dziennikarskie u nas i za granicą (1928); O prasie prowincjonalnej (1929); W szynelu; Na wygnaniu; U wód; Szarą drogą; Listy ks. Karola Radziwiłła; Pułkownik Berek Joselewicz; Berek Joselewicz i jego syn; artykuły w pismach. Warszawa, Marszałkowska 81-a, m. 38, tel. 9-23-06.

ŁUNKIEWICZ JERZY ANTONI. Ppłk dypl. * 23. 11. 1892 w Płocku. Uk. korp. kad., Michajłowską Szk. Art. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1914), Wyż. Szk. Woj. w Paryżu i Centr. Stud. Takt. w Metz (1922—1924). Of. zaw. w. ros., ost. dca baterii. Od 12. 1917 w II Korp. Wsch. Pod Kaniowem dost. się do niew. niem. Od 1918 w w. p., wysł. do A. P. we Fr., w 2. 1919 uk. kurs. art. w Le Mans. Nast. dca bat. i dyonu art. na fr. Po wojnie kier. ref. w Oddz. III Szt. Gł., asyst. i wykł takt. art. w Wyż. Szk. Woj. (1924—31), dca p. a. c. Płk. od 1927. Ogł. m. in.:

Nauka artylerii (wsp. z gen. J. Jacyną) Vade-mecum dla prac takt. artylerii (wsp. z mjr. M. Korewo, 1927—28), szer. stud. gł. z zakr. takt. art., w wyd. Wyż. Szk. Woj., Bellonie, Przegl. Art., Przegl. Piech. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

ŁUSKINO LEON. Literat. Kompoz. * 11. 4. 1872 w Chęcinach. S. Ksawerego i Józefy z Krauzów. Uk. gimn. w Kielcach, szk. wojsk. w Odessie. Od 1892 ofic. zawod. w. ros. Uczestn. w. ros.-jap. i w. świat., ost. dca p. p. Po rewol. ref. spraw wojskowych b. przedst. polsk. w Petersburgu (ob. Leningrad). W r. 1919 więz. jako zakł. polski. 2. 1920-1927 w w. p., m. in. z-ca szefa Dep. Pers. M. S. Wojsk., późn. Oddz. V Szt. Gen., nast. p. o. szefa tegoż Oddz.

Płk w st. sp. Szef Biura Film. M. S. Wewn. Twórca wielu piosenek i wierszy, m. in.: Nie nosim wyłogów i szary nasz strój. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 5, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Morszyńska 1, tel. 9-23-65.

ŁYCHOWSKI TADEUSZ. Dr praw. Ekonom. * 3. 11. 1900 w Warszawie. S. Maurycego i Melanii z Bergsonów. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. Od 1915 czł. P. O. W. w Warszawie, 1918—25 sł. w w. p., por. rez. Nacz. wydz. polit. handl. w M. P. i H. Czł. Klubu Gospodarki Narod. Ogł. art. w prasie codz. i gospod. z dziedz. międzyn. stos. ekonom. Odzn.: K. N., K. Z. zł., fr. L. H. 5. Warszawa, Natolińska 3, telefon 8-45-18.

ŁYP FRANCISZEK. Pedagog. Public. Podróżnik. * 7. 4. 1888 w Jaworznie, woj. krakowskie. W 1909 uk. gimn., stud. na Uniw. Jagiel., w 1912 uk. Ak. Handl. w Krakowie. Od 1914 prac. w Brazylii w szkoln. powsz. i średn. Red. Świtu. W 1926 urz. kons. R. P. w Rotterdamie. W 1929 kier. misji w Angoli. Ogł. m. in.: Immunizacja zboża (Kurytyba 1923); Wysoki płaskowyż Angoli (Warszawa 1929); Brazylia. Kraj, ludzie i stosunki (Warszawa 1930); Wiadomości o wysokim płaskowyżu Angoli (Warszawa 1931). Gdynia, Żegluga Polska.

ŁYPACEWICZ WACŁAW WINCENTY. Adw. * 1871 w Płońsku. S. Wojciecha i Walerii z Żelechowiczów. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawny uniw. tamże. Czynny w pracach oświat. młodz. akad., prow. wykłady wśród robotn. Za działaln. oświat. areszt. i deport. do Rosji, po 2 l. powr. do kraju. 1908—15 red. założ. przez siebie tygodn. i nal. do Polsk. Zjedn. Postępowców. W 1916 radny m. Warszawy; od 1918 czł. „Wyzwolenia". Poseł do sejmu 1922. Warszawa, Łazienkowska 22, tel. 9-47-21.

ŁYSAKOWSKA Z MATEJKÓW HELENA. Liter. Public. C. Aleksandra i Zofii z Łunkiewiczów. Zaśl. 26. 7. 1930 Adama Łysakowskiego. Uk. 7-klas. pensję pryw. W 1914 prow. pracę oświat. wśród polsk. robotnic. W 1917 prac. w Kole Polek w Mińsku Lit. 1920—23 siostra miłos. w szpit. pol. nast. garn. Ogł.: Zegary mistrza Andrzeja, nowelę Słowiki, odzn. na konk. lit. Żołnierza Polsk., oraz szereg feliet. i art. w prasie wileńsk. na temat radia, teatrów rew. Wilno, Wielka 17, m. 14.

ŁYSAKOWSKI ADAM GRACJAN. Dr fil. Bibliotekarz. * 18. 12. 1895 w Stanisławowie. S. Józefa i Zofii z Dylewskich. Ożenił 26. 7. 1930 z Heleną Matejko. Uk. gimn. w Kołomyi, nast. stud. filoz. na uniw. we Lwowie, Krakowie i Wiedniu. Nal. do Drużyn Sokolich; 15. 3. 1915—31. 10. 1918 sł. w w. austr., nast. do 1925 w w. p., ostat. kpt., kier. bibl. wojsk. D. O. K. Lwów. Dyr. bibl. Uniw. S. B. w Wilnie. Czł. Polsk. Tow. Fil. we Lwowie i Wilnie; czł. rady Zw. Bibliotek. Polsk., przewodn. koła wileńsk. tegoż Zw.; czł.-zał. Tow. Pom. Samokszt. im. T. Zana w Wilnie; kurator Wileńsk. Synodu Ew. Reform; kier. ref. wych. obywat. Zw. Rez. Ogł. szereg prac, art. i rec. z dziedz. bibliotek, red. pracy zbior. Biblioteki wileńskie (1932). Wilno, Wielka 17, m. 14.

ŁYSKOWSKI-KOSCHEMBAR IGNACY. Dr praw. * 3. 2. 1864 w Petershagen (W. M. Gdańsk). Uk. uniw. w Berlinie (drat 1888). Prof. nadzw. prawa rzymsk. uniw. we Fryburgu szwajc. 1. 4. 1895, prof. zwycz. tego przedm. 1. 1. 1898, prof. nadzw. prawa rzymsk. Uniw. Jana Kaz. 1. 10. 1900, prof. zwycz. tego przedm. 1. 1. 1908, wykł. prawo rzymskie w Uniw. Warsz. 1. 11. 1915, sędzia uniw. 1915—16 do 1918—19, prof. zwycz. prawa rzymsk. 1. 4. 1919, rektor 1923—24, prorektor

1924—25. Od 31. 8. 1935 w st. sp. i prof. h. c. Czł. Tow. Nauk. Warsz., czł.-kor. Pol. Ak. Um., dr h. c. uniw. w Nancy. Ogł. m. in.: Collegia tenuiorum der Römer (1888); Theorie der Exceptionen n. klassröm. Recht (1893); Faiumskie zwoje papyrusowe (1897); O pojęciu własności i źródłach prawa (1902); Pojęcie prawa (1911); Czynnik społeczny a czynnik państwowy w prawie prywatnym rzymskim (1923); W sprawie kodyfikacji naszego prawa cywilnego (1924). Warszawa Nowy Zjazd 5, tel. 2-17-42.

ŁYSZCZAK PIOTR. Mistrz kraw. * 11 10. 1877 w Skalmierzycach. S. Adama i Marii ze Stodolnych. Uk. szkołę średnią. W 1919 w P. O. W. w Szopienicach. Udział w III powst. g.-śl. Prezes Izby Rzem. w Katowicach. prezes zarz. gł. Zw. Kupców i Rzemieśln. na Śl., zast. nacz. gm. Szopienice, wicepr. Sokoła. Odzn.: K. Z. sr., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., med. Min. P. i H. Szopienice, Dworcowa 7, tel. 2-40-08.

M

MACHALSKI KAROL MAKSYMILIAN MARIAN. Inż. Pedag. * 17. 5. 1884 w Marmande (Francja). S. Maurycego i Małgorzaty z Maldautów. Oż. 6. 12. 1925 z Zofią Borysiewicz. Uk. gimn. V we Lwowie i wydz. inż. polit. tamże (1910). W 1918 och. ucz. obr. Lwowa. Kier. wydz. drog. Śląsk. Techn. Zakł. Nauk. w Katowicach. Prez. Zw. Zaw. Inżynier. i Techn., zarz. okr. Stow. Nacz. Szk. Zaw., wicepr. Stow. Inż. i Techn. w Chorzowie; czł. Stow. Inż. Budown. R. P. Ogł. art. techn. w czasop. fach. Chorzów, Dąbrowskiego 16, tel. 4-02-50.

MACHALSKI TADEUSZ. Ppłk dypl. * 1. 10. 1893 w Wiedniu. Uk. wojsk. szk. real., Ak. Wojsk. w Wiener-Neustadt (1914)., Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1922). Of. zawod. w. austr. Podcz. wojny świat. na fr. ros. Od 1918 szef szt. bryg., nast. dyw. lwowsk., po czym szef. oddz. IV dtwa fr. lit.-białor., 4 armii i fr. płnc. oraz szef. oddz. III gr. „Wołyń". Po wojnie m. in. szef oddz. D. O. K., szef szt. dyw., ref. G. l. S. Z., szef. wydz. w. św. w Wojsk. Biurze Hist., dca p. uł., z-ca szef. W.B.H. Ogł. szer. stud. z zakr. org. i takt. kaw. w Przegl. Kaw., m. in.: Nasza kawaleria na lewym skrzydle bitwy warsz. 1.—22. 8. 1920 (1929), Kawal. w wojnie świat. (1931—33); oddz.: Międzyn. regul. jeździecki (1930). Odzn.: K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

MACHAY FERDYNAND. Ks. Dr Św. Teol. * 4. 5. 1889 w Jabłonce, na Orawie. S. Andrzeja i Marii ze Zwoleńskich. Uk. wydz. teolog. na uniw. w Budapeszcie. Prac. społ. wśród emigr. we Francji, w Tow. Kresów Połud., w Zw. Obr. Kresów Zach., w Zw. Spisko-Orawskim, w T. S. L., w Akcji Katol. Ogł.: Moja droga do Polski, Nasi gazdowie w Paryżu, Honorowi Orawiacy, Sprawa słowacka, Rozwiązanie sprawy społecznej w ramach Akcji Katolickiej, Zadania duszpasterskie świeckich, Dogmatyczne podstawy Akcji Katol., Działalność duszpasterska Kard. Radziwiłła u schyłku XVI wieku, Finansowe wskazówki Ewangelii (1936). Odzn. O. P. 5. Kraków, Mały Rynek 7, tel. 1-39-01.

MACHERSKI WŁODZIMIERZ. Artysta dram. * 13. 7. 1893 w Częstochowie. S. Andrzeja i Petroneli z Donajskich. Uk. pryw. gimn. filolol. w Częstochowie. Uczestn. strejku szk. 1905. Na scenie od 1913, pocz. w Częstochowie pod dyr. Wł. Glogera i Müllera, nast. w Warszawie pod dyr. L. Śliwińskiego i A. Szyfmana, Występ. w „Qui Pro Quo", „Persk. Oku", i „Wesołym Oku". Od 1932 w Teatrze Miejs. w Łodzi, od 1935 w Teatrze im. Słowackiego w Krakowie. Ważn. role w sztuk.: Dwie sieroty — Piotruś; Sybir — Aniuczkin; Medal 3 maja — Burski; Dobrze skrojony frak — dr Sonnberg; Król — hr Jakub; Zabawa w miłość — płk. Lachmirowicz; Szkoła kokot — Robert; Kochanek od serca — Lucjan; Bęben — Piotruś; Wesele — poeta; Stefek — ojciec; Towariszcz — ks. Uratiew; Dom otwarty — Fikalski; Zwyciężyłem kryzys — Wisienger; Kwiecista droga — Iwan Zawiałow; Mały domek — inż. Jurkiewicz; Muzyka na ulicy — Florek; Plan paryski — Pix; Fräulein Doktor — por. Engel; Ich czworo — Fedycki; Henryk IV — dr Genoni; Pierwszy legion — proboszcz; Judasz z Kariotu — Ananiel. Kraków, Tomasza 29, m. 3.

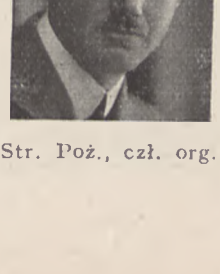
MACHNICKI JANUSZ. Kandydat nauk ekonom. * 4. 2. 1886 w Czersku-Jasieńcu, pow. grójeckiego. S. Ignacego i Antoniny z Ogończyk-Blochów. Oż. 8. 7. 1922 z Haliną Wisseky. Uk. wydz. ekonom-społ. uniw. w Lipsku, stud. na wydz. fil. uniw.

w Zurychu. W 1920 ochotn. w. p. i czł. Obyw. Kom. Obr. Państwa. 1911—13 prac. w Warsz. Tow. Ubezp., 1913—15 prokurent f-my J. Zabokrzecki w Warszawie, 1915—17 dyr. Wydz. Zaopatr. m. Warszawy, 1917—18 dyr. zarz. Kraj. Urz. Zboż., 1918—19 podsekr. stanu w Min. Aprow., 1920—29 dyr. zarz. Sp. Akc. Handlu Ziemiopł. w Warszawie, 1920 do 31 dyr. Belg. Zakł. Chem., od 1931 czł. nast. prez. zarz. Pol. Sp. Powiern. Czł. kom. i prez. C. T. R. 1923-28; czł. Kom. Zw. Pol. Org. Roln. 1924—29; sędzia handl. 1925—29; czł. kom. celnego przy Min. Przem. i Handlu, czł. kom. ankiet. przy Prez. Rady Min. 1926—28; prez. rady Zw. Spółdzielni Polskich 1925—28; prez. Zw. Młynów Roln., czł. komisji elewatorowej przy Min. Roln. 1926—28. Ogł. szereg artykułów w Ekonomiście, Gazecie Roln. i pismach codz. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Flory 5, tel. 8-80-70.

MACHNICKI ROMAN LUDWIK. Inż. Przemysł. naft. * 24. 7. 1889 w Radomiu. S. Ewarysta i Franciszki z Hantzów. Oż. 24. 9. 1911 z Antoniną Sygietyńską. Uk. szk. śr. w Radomiu, nast. wydz.-chem.-techn. Polit. Lwowskiej (1908—1912). 1905—1907 czł. P. P. S. Fr. Rew. i Organiz. Boj. Emigr. przymus., czł. Zw. W. C. Z. i Zw. Strz. we Lwowie. 1914 do 1917 sł. w 1 i 2 p. uł. Leg. Pol. W 1918 kmdt P. O. W. w Borysławiu. Aresztow. przez Austr. i więz. w Przemyślu i Samborze. 1919—1921 z-ca dow. 9 p. uł. Mjr rez. B. dyr. s-ki akc. Gazolina. Udz. we wszystkich org. kombat. B. prez. Strzelca Z. O. P., burmistrz Borysławia; kurat. fund. Zw. Techn., prez. Zw. Przemysł. Naft., prez. B. B. W. R. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Borysław, Kościuszki 79.

MACIEJEWICZ JÓZEF. Inż.-chemik. * 20. 11. 1885 w Piotrowskiem. S. Władysława Ksawerego i Zofii z Lasotów. Oż. 22. 10. 1916 r. z Ireną Zagleniczną. 1. 5. 1916 — 1918 sł. w w. ros. 1. 1. 1920—14. 11. 1921 w w. p. Por. rez. Dyr. techn. cukrow. i raf. w Przeworsku, wiceburm. Przeworska, wicepr. L. M. i K., wicepr. Ochotn. Str. Poż., czł. org. społ. Ogł.: Kontrola pieca wapiennego (1926). Przeworsk, Cukrownia, tel. 78.

MACIEJEWSKI CZESŁAW. Dr med. * 27. 4. 1894 w Mogilnie. S. Jakuba i Leokadii z Ziętaków. Oż. w 1927 z Ireną Wierusz-Kowalską. Ukończ. gimn. w Nadrenii, wydz. lekarski Uniw. Poznańsk., w 1926, stud. w Rzymie. 1914—18 sł. w w. niem. na fron. zach., ranny. Uczest. powst. wlkp., nast. sł. w. p. jako of. art. do końca wojny. Kpt.-lek. rez. Od r. 1937 ord. oddz. chir. szpit. w Gdyni B. wicepr. Zw. Of. Rez. Czł. Tow. Lek. Nauk. czł. Tow. Nauk. w Gdyni. Ogł. pracę o awertynie i jej stosowaniu oraz szer. rozpraw z dziedz. chirurgii w czasop. fach. Odzn.: K. W., M. za W. Gdynia, Świętojańska 32, tel. 14-72.

MACIEJEWSKI JERZY KONRAD (pseud. JOTEMSKI KONRAD). Literat. * 22. 1. 1899 w Warszawie. S. Konstantego i Marii z Rudolfów. Wykszt. w zakresie dom. 1918—1921 w w. p., ucz. kamp. ukr. i bolsz., ranny. Ogł.: Pograniczne ogniska (pow., 1928); W czerwonej niewoli (now., 1935); Na pograniczu dwu światów, Stracona placówka, Rycerskie ostrogi, szereg art. Zast. red. Żołn. Polsk. od 1930. Odzn.: V. M. 5, K. W., Wawrz. Akad. sr. Babice k. Warszawy, ul. P. O. W. 18, tel. 12-10-11.

MACIEJEWSKI LUDWIK. Dział. związk. zawod. * 20. 8. 1890 w Królikowie, pow. szubiński. S. Jana i Ewy z Brylskich. Oż. 17. 11. 1923 z Heleną Wochnik. Od 1904 czł. cz. Sokoła, od 1918 sekr., współpr. przy org. P. O. W. W poł. 1919 pow. do życia Polską Org. Pracown. w Bytomiu. Po I powst. uszedł na Pomorze, gdzie brał udział w akcji propagand. W 1920 sekr. gen. Polskiej Org. Pracowń. w Bytomiu i sekr. Kom. Plebisc. tamże. Nast. udział w II i III powst. Od 1922 zał. i prez. Pol. Zw. Pracown. Przem. i Handl. w Katowicach. W 1923 współzał. i wicepr. Zrzeszenia Pol. Prac. Zw. Zawod. w Warszawie. Od 1933 czł. Kom. Wykonaw. Unii Zw. Zawod. Prac. Umysł. W 1935 zorg. Śl. Radę Okr. Unii Zw. Zawod. Prac. Umysł., stając na jej czele. Senator R. P. W 1922 zał. i red. Echo Pracown. Śląsk. Odzn.: K. N., K. Z. sr., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Katowice, Mariacka 36, tel. 3-48-86.

MACIEJEWSKI STANISŁAW. Handl. * 7. 5. 1875 w Poznaniu. S. Józefa i Katarzyny z Tuszewskich. Oż. 16. 6. 1900 z Różą Mueller. Uk. gimn. w Friedebergu (1899) i Akad. Handl. w Lipsku (1901). 1902—1903 prac. oświatowo wśród kol. polskich w Lipsku i Hamburgu. W 1907 zał. Zw. Polsk. Kupców Podróż. po Rzeszy Niemieck. w Poznaniu. Prez. Zjedn. Kurk. Bractw Strzel. R. P. od 1922. 1922—1932 wicepr. Nacz. Rady Strzel. Polsk. w Warszawie. B. radny m. Poznania. R-ca Izby Przem.-Handl. tamże. Odzn. K. Z. zł. Poznań, Wrocławska 28-29, tel. 15-05.

MACIEJOWSKI ZYGMUNT. Pedagog. * 25. 4. 1893 w Płocku. S. Michała i Marii z Kuźnickich. Oż. 4. 4. 1920 z Cecylią Robakiewicz. Uk. gimn. w Płocku w 1912, wydz. fil. Uniw. Jag. w 1914, dypl. na Uniw. Warsz. w 1918. Ucz. str. szk. 1905, Podczas wojny świat. prac. w szkoln. i był kmdtem harc. 3 okr. w Płocku. W 1918 zast. kier. kurs. dla dorosł. w Warszawie. W 1920 ochotn. w. p. Prac. podczas plebisc. na Warmii i Mazurach. 1922—30 etat. naucz. gimn. państw. w Płocku. Od 1930 dyr. Banku Spółdz. Czł. cz. Str. Niezaw. Nar. i Str. Demokr., nast. Partii Pracy. Radny m. Płocka, prez. Rady Szk., czł. Izby Przem.-Handl. w Warszawie, czł. zarz. L. O. P. P. Ogł. szereg prac z zakresu metodologii, wygł. odcz. Red. Tygodn. Płocki. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N., Płock, Królewiecka 28, m. 3, tel. 13-23.

MACIESZA ALEKSANDER BOLESŁAW. Dr med. * 14. 11. 1875 w Tomsku. S. Stefana i Karoliny z Gintowtów. Oż. w 1909 z Marią Erlich. Ukończ. gimn. w Tomsku i wydz. lek. uniw. tamże w 1898. 1901 — 1905 lek. więz. i szpit. św. Aleksego w Płocku. Od 1902 czł. Ligi Narod. org. kółka ośw. narod., prez. koła pop. walki o szk. pol. W 1906 poseł po ros. Dumy Państw. Prac. w Mac. Szk. Domu Lud., zorg. kilka szk. i gimn. pol. w Płocku. Zał. i prez. od 1907 Tow. Nauk. w Płocku, nast. przew. pierwszej rady miejsk. i burmistrz. Prez. Rady szk. 1918—1928, prezyd. miasta 1919. W 1920 mjr-lek. w. p. 1907—1914 współred. Głosu Płock. Wyd. m.in. Atlas stat. Król. Polsk. (1907); Fizjografia Ziemi Dobrzyńskiej (1908); Przewodnik po Płocku (3 wyd.); Mazowsze płockie jako odrębny obszar geograf. Prac. w muzeum, urz. wyst. regionalne. Czł. koresp. kom. antropol. Pol. Ak. Um., czł. Inst. Wiedzy Antropol. w Paryżu, czł. koresp. Komisji do Badań Dziejów Wychow. i Szkoln. w Polsce. Del. Warsz. Tow. Nauk. do Komit. Badań Antropol., czł. hon. Rady Lek. Czł. hon. Warsz. Tow. Higien., Tow. Lek. w Łodzi, Częstochowie i Wilnie. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Płock, Sienkiewicza 23.

MACIESZYNA ZE SRZEDNICKICH WŁADYSŁAWA. Dział. społ. * 1890. Zaśl.: 1⁰ Stanisława Długosza (Jerzego Teterę), 2⁰ dr Adolfa Macieszę. Stud. na Uniw. Jagiel. i w Szk. Nauk Polit. w Krakowie. Kurier. I bryg. Leg. Pol. W 1921 org. pom. dla jeńców i reemigrant. z Rosji w Baranowiczach. Senat. R. P. 1935—1940. Czł. prezydium zarz. gł. Fed. P. Z. O. O., czł. zarz. Unii Polsk. Zw. Obrończyń Ojcz. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. Warszawa, al. Szucha 16.

MACISZEWSKI FELIKS ANTONI. Dr praw. Gen. bryg. rez. * 31. 5. 1884 we Lwowie. S. Maurycego i Mieczysławy z Pohoreckich. Oż. 1909 z Marią Dettloff. Uk. gimn. w Tarnopolu (1902), wydz. prawa na uniw. w Krakowie i Wiedniu (1906); w 1909 m. d-rat; w 1914 zł. egz. adwok. Czł. Pol. Druż. Sokol. we Lwowie. Od początku wojny sł. w Leg. Wsch., nast. w Leg. Pol. W 2. 1917 odkomend. do sądu polow. Leg., skąd w 9. 1917 przeszedł do sądown. cyw., podl. Dep. Sprawiedl. Tymcz. Rady St. Od 10. 1918 w w. p. jako sędzia wojsk., nast. szef Korp. Kontr. (1926—1929). Od 1928 gen. bryg., od 5. 1929 w st. niecz., od 3. 1932 w rez. Dyr. i prez. rady nadz. B. Gosp. Kraj. Dyr. nacz. zakł. Scheiblera i Grohmana w Łodzi. Czł. rady Banku Polskiego. Odzn.: O. P. 4, K. W. 2, M. N. M. za W., M. 10-l. O. N. Łódź, Rynek Wodny 2.

MACKIEWICZ MIECZYSŁAW. Gen. bryg. w st. sp. * 9. 5. 1880 w Kurcieliszkach, pow. Kalwaria (Litwa). Uk. szk. wojsk. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1902 of. zawod. w. ros. Podcz. w. ros.-jap. d-ca komp. Współpr. z org. rewol. i polsk. org. niepodl. W 1913 wst. do Zw. Strzel. w Krakowie. 25. 11. 1914 dost. się do niew. niem. W obozie jeńc. prow. akcję niepodl. wśród Polaków. Od 4. 1918 w Kom. Wojsk. Tymcz. Rady St. W w. p. szef. oddz. II Szt. Gen., nast.

dca 41 p. strz. suwalsk., d-ca gr. op., p. o. dcy dyw. lit.-biał., dca bryg. 18 dyw. piech., dca 30 dyw. piech. Ranny. Po wojnie uk. Centr. Wyższ. Stud. Wojsk. Nast. dca dyw. piech. B. szef. misji polit. w Kownie. Czł. pierwsz. kapit. o. w. V. M. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5. Grodno, Brygidzka 32.

MACKIEWICZ STANISŁAW. Mgr praw. Dziennik. * 18. 12. 1896 w Petersburgu. S. Antoniego i Marii z Pietraszkiewiczów. Ożen. 15. 2. 1920 z Wandą Krahelską. Uk. gimn. w Wilnie, następnie wydz. praw. Uniw. S. B. Za czasów szk. starszym w „P.E.D." w Wilnie; czł. kom. red. pisma szk. Pobudka; czł. „Zet". 1916—17 czł. P. O. W. w Warszawie, więz. w Cytadeli w 1917, zbiegł do Krakowa. 1919—1920 sł. w oddz. jazdy mjr. Dąbrowskiego, później w 13 p. uł., brał udział w bitwach pod Baranowiczami, Mińskiem i Górą. Ppor. rez. Czł. ścisł. prezyd. Zw. Org. Zachowaw.; czł. Synd. Dziennikarzy. Ogł.: Henryk Sienkiewicz (1916); Statut Litwy Środkowej (1922); Kropki nad i (1927); Dziś i jutro (1929); Myśl w obcęgach (1931), oraz art. z dziedz. polak. zagr. i wewn., zagadn. lit. w Słowie (pod pseud. „Cat"), Czasie, Buncie Młodych i Wiad. Lit. Red. nacz. Słowa wileńsk. Odzn.: K. N., węg. K. Z. 2. Wilno, Zygmuntowska 6, m. 2, tel. 10-37.

MADALIŃSKI-SCHMIDT ROMAN JAN, patrz: **SCHMIDT-MADALIŃSKI.**

MADEJ LEONARD. Dr praw. Adw. * 6. 11. 1891 w Żabnie, pow. Tarnobrzeg. S. Wojciecha i Marii z Gębalów. Ożen. 3. 3. 1935 z Ireną Chruścicką. Uk. gimn. w Dębicy (1911), nast. Uniw. Jagiel. Za czasów akad. org. Zw. Strzel. (1912—14). 1913—1918 sł. w w. austr. Czł. org. społ. Pierwszy prez. kom. pow. W. F. i P. W. Ogł. artyk. w dzien. miejsc. Red. nacz. i wyd. czasop.: Obywatel (1921—22); Głos Ziemi Tarnobrzeskiej (1923—25). Odzn.: K. N., K. W. 2. Tarnobrzeg, Słowackiego.

MADEJCZYK JULIAN. Lek. wet. Dział. społ. * 5. 8. 1882 w Warszawie. S. Władysława i Emilii z Wilkielów. Ożen. 15. 6. 1905 z Wacławą Kłopotowską. Uk. Inst. Weter. w Charkowie (1909). 1898—1901 czł. Fr. Rew. P. P. S. w Charkowie. W 1904 of. woj. ros. w wojnie japońskiej. 1910—1914 miejski lek. wet. w Piotrkowie. 1914—1917 sł. w w. ros. Ucz. rozbr. Austr. w 1918. W 1920 ochotn. w p. Kpt.-lek. wet. rez. B. asyst. wojew. lab. bakteriol. w Warszawie. Powiat. lek. wet. w Piotrkowie. Czł. rady nadzw. spółdz. spoż. „Praca"; współzał. L. M. i K.; czł. zarz. L. O. P. P., ochotn. Str. Poż., Tow. Op. nad Zwierz., Pom. Zim.; czł. in. org. społ. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Piotrków Tryb., Piłsudskiego 69.

MADEYSKI ANTONI FRANCISZEK MIECZYSŁAW. Art.-rzeźb. * 16. 10. 1862 w Fośni Sielskiej. na Polesiu. Ucz. do gimn. w Żytomierzu. Stud. mal. i rzeźb. od 1883 w Krakowie, od 1886 w Wiedniu, pod kier. prof. Helmera i Zumbuscha, 1893—1898 w Petersburgu (ob. Leningrad), od 1898 w Rzymie. Komisarz pawil. polsk. w Wenecji w 1920. Wyk. m. in. rzeźby: Sabała (1885); Mała Ewa (1897); Ból (1899); Upiorek (1899); Charcica; pop. Jana Matejki na domu Tow. Przyj. Szt. Piękn. w Krakowie (1897); plak. Stefana Batorego (1899); pop. Aleks. Gierymskiego (1902); plak. prof. Mariana Sokołowskiego (1903); sarkof. Król. Jadwigi oraz pomn.: Władysława Warneńczyka i ks. Władysława Czartoryskiego w Katedrze na Wawelu; pomn. książąt: Władysława, Eustachego i Romana Sanguszków w Tarnowie; med.: J. I. Kraszewskiego, Stefana Batorego i Al. Gierymskiego. Rzym (Roma), via dei Polacchi 22.

MADEYSKI FELICJAN. Ppłk. * 13. 3. 1890 w Tołszczowie, pow. lwowski. S Adama i Ludwiki z Kamieńskich. Ożen. 28. 10. 1919 ze Stanisławą Kuźmińską. Uk. gimn. w Samborze (1911), stud. w Ak. Eksport. w Wiedniu. Za czas. szk. czynny w kołach niepodl. Od 1914 sł. w w. austr. W 11. 1918 dca poc. panc. „Odsiecz" pod Lwowem, nast. dca poc. panc. Nr 3 im. płk. Lisa-Kuli na fr. wsch. Po wojnie m. in. dca dyonu samochod., szef wydz. broni panc. M. S. Wojsk., kmdt m. Krakowa. Prez. koła wojsk. L. O. P. P., wicepr. L. M. i K., wicepr. W. K. S. „Wawel", wicepr. Wojsk. Kasyna Garniz., czł. wydz. i kom. sport. Automobilkl. Krakowsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N.

MADEYSKI ZBIGNIEW STANISŁAW. Dr praw. * 15. 10. 1897 w Krakowie. S. Bartłomieja Zbigniewa i Anny z Uderskich. Ożen. 30. 12. 1930 z Krystyną Dąbrowską. Uk. Uniw. Jagiel., Szk. Nauk Polit. w Krakowie, studiow. zagr. ruch

zawod. i nauki społ.-ekonom. Nal. do tjn. org. niepodl. Sł. w Leg. Pol., nast. w w. p., ucz. kamp. ukr. i bolsz. Por. rez. 1929—33 prez. Dąbrowy Górn., od 1. 4. 1933—1. 4. 1935 nacz. dyr. Funduszu Pracy. Prac. w org. zawod. i kult. na odcinku robotn. Poseł do Sejmu 1930—35 i 1935—40. Odzn.: O. P. 3, K. N., K. W., Kor. Włoch 3. Warszawa, Mokotowska 14, tel. 9-49-75.

MAGDAŃSKI MARIAN. Mgr fil. Hist. Archiw. * 16. 7. 1908 w Ostrowie Wlkp S. Ignacego i Heleny ze Stybaniewiczów. Uk. szk. powsz. i gimn. klas. w Ostrowie Wlkp. oraz wydz. humanist. Uniw. Poznańskiego. Archiw. zarz. miejsk. w Toruniu. Sekr. wydz. hist.-archeol. Tow. Nauk. tamże. Ogł. m. in.: Hanza na Pomorzu (1933); Handel Torunia na morzu w wiekach średnich (1935); Normy religijne w artykułach wetowych toruńskich XVII w. (1936). Współpr.: Promienia (czasop. tow. im. T. Zana w Ostrowie Wlkp.); Roczn. Hist.; Zapisk. Tow. Nauk. w Toruniu; Wici Wielkopolsk.; Roczn. Dziejów Społeczn. i Gospod., Komunik. Inst. Bałt.; Baltic Countries. Toruń, Archiwum Miejskie, Ratusz.

MAJER WACŁAW PIOTR. Dr med. * 7. 9. 1897 w Pruszczu, pow. Tuchola. S. Piotra i Teodory z Płotków. Uk. gimn. w Berlinie (1919), stud. med. w Berlinie, Krakowie, Poznaniu; dyplom na Uniw. Poznańskim 10. 7. 1925. 1916—1918 sł. w w. niem., w 1920 ochotn. w. p. 1926—1929, asyst. uniw. klin. kobiec. w Poznaniu, nast. do 1932 prymariusz szpit. ginekolog.Ub. Społ. tamże. Czł. org. społ. Ogł. prace z dziedz. ginekol. w Med. Prakt. i w Nowin. Lek. Poznań, Jasna 16, tel. 68-71.

MAJEWICZ WŁADYSŁAW. Kupiec. * 14. 6. 1891 w Inowrocławiu. S. Antoniego i Marty z Fischbachów. Oż. 4. 10. 1921 z Ireną Bartlewicz. Uk. szk. śr. 1912—1918 sł. w w. niem., 1919 do 1920 w w. p. Od 1924 prez. Stowarz. Kupców Chrz. w Poznaniu. Radca Izby Przem.-Handl. tamże. Odzn.: K. Z., med. zł. m. Poznania. Poznań, Wyspiańskiego 5, tel. 35-12.

MAJEWSKA WŁADYSŁAWA (WŁADA). Mgr praw. Art. radiowa. * 19. 3. 1911. C. Zygmunta i Katarzyny. Uk. wydział prawa Uniw. Jana Kaz. Wyst. w rozgł. lwowsk. Polsk. Radia. B. czł. zesp. „Wesołej fali". Spec. parodie artyst. polsk. i zagr., m. in.: Ordonówny, Modzelewskiej, Terné, Żelichowskiej, Kamieńskiej, Dory Kalinówny, Lucienne Boyer, Gitty Alpar, Josephine Becker, Mistinguette, Marleny Dietrich. Lwów, Łyczakowska 16.

MAJEWSKI STANISŁAW WŁODZIMIERZ. Inż. górn. i hutn. * 1. 11. 1878 w N. Sączu. S. Leopolda i Franciszki z Deblesseemów. Oż. 27. 4. 1907 z Marią Deblessem. Uk. gimn. w Stanisławowie, wydz. górn. i hutn. Akad. Górn. w Leoben (Austria) i wydz. filoz. Uniw. J. K. W 1896 czł. organiz. „Promień" w Leoben. Czł. Sokoła, druż. Strzel. 1914—1918 sł. w w. austr. 1920-21 ochotnik w. p. Por. rez. Od 1919 org. saliny państw. Wicepr. Wyższ. Urz. Górn. w Katowicach. Wykł. w Państw. Szk. Górn. tamże (solnictwo i hist. górn.). Zał. tow. górn. „Kuli"; tow. górn. polsko-kroack. „Peluria" w Serajewie i Lwowie; kier. adm. śl. „Funduszu Woln. Kupców"; czł. Stow. Inż. Górn. i Hutn. Red. przez 4 lata czasop. Technik oraz przez 1 rok Biul. Nauk. Org. Pracy. Ogł. m. in. podr. dla szk. górn. p. t. Solnictwo (1936), oraz szereg prac i art. w Przegl. Górn.-Hutn., Techniku, Kalend. Górn.-Hutn., Biul. Giełd. P. A. T. i prasie codz. Katowice, Piłsudskiego 48, tel. 3-23-60.

MAJKOWSKI HILARY KAROL. Liter. Public. * 11. 1. 1896 w Grodzisku Wlkp. S. Leona i Stanisławy ze Stefanowiczów. Uk. szk. śr. w Grodzisku Wlkp. Przed odzysk. niepodl. pracował w szeregu tow. polskich w b. zaborze pruskim jako prelegent oświatowy. Ucz. powst. wlkp., czł. Straży Ludowej. Szef propag. Teatru Wielkiego w Poznaniu; kier. Instyt. Krzew. Sztuki w Poznaniu; b. ref. pras. Min. b. Dzieln. Pruskiej. Wygł. w 1930 odczyty o sztuce polskiej w Pradze, Brnie, Dreźnie i Berlinie. Ogł. ok. 4000 art. w przeszło 50 czasop. i dzien. polsk.

z dziedz. hist. sztuki, sztuk plast. i kultury; nadto ok. 200 art. w czasop. franc., czesk., niem. i holend. Stały recenzent sztuk plast. w: Nowym Kurierze — Poznań, Polonia — Katowice, Głosie — Poznań; kor. pism: La Métropole — Antwerpia, Salon — Praga, Rozkvet — Praga, Narodni Listy — Praga, L'Art et met. graphique — Paryż i in. Oddz. wyd. z dziedz. szt. plast.: Franciszek Zygart (1931), Słów kilka o grafice M. Ziółkowskiego (1931), O witrażu i witrażownictwie (1932), Leon Wyczółkowski (1932), Dzieła malarskie Wyspiańskiego w zbiorach poznańskich (1932), Władysław Simon (1933); poezje: Miasto (1929), Wierszy 22 (1934), Ballada o wiatrakach (1935). Opr.: Tekę linoryt. Ziółkowskiego pt. Groteski współcz. (1928), tekę drzeworyt. Stanisława Raczyńskiego (1929), tekę litograf. Czesława Borowczyka pt. Grodzisk w grafice (1934) i Tekę śremską Feliksa Worsztynowicza (1935). Przetłum. szereg poezyj Leconte de Lisle'a i Jean Cocteau'a; prozę Waltera Hasenclevera i Artura Schnitzlera oraz kilka nowel, poezyj i prozę literacką ze współcz. literat. czeskiej (Capek, Karasek ze Lvovic, Medek i in.). Poznań, Romana Szymańskiego 9, m. 9.

MAJZNER ALFRED. Inż.-mech. * 18.4. 1887 w Kaliszu. S. Izaaka i Huldy z Konów. Oż. 1921 z..... Rygiel. Uk. szk. realna w Kaliszu 1904 i politech. w Grazu 1910. Dyr. elektr. w Piotrkowie. Czł. org. społ. Ogł. szereg art. z dziedz. gospodarki elektr. w Przegl. Elektrotechn. Piotrków, 3 maja 4, tel. 10-23.

MAKARCZYK JANUSZ. Mgr nauk ekonom. i polit. Liter. Podróżn. * 25. 3. 1901 w Łodzi. S. Stefana i Heleny z Rybarskich. Oż. z Kamillą Czarowicz. Uk. Uniw. Pozn. Czł. P. O. W.; ucz. rozbr. Niemców i obr. Lwowa; 1918—1920 sł. ochotn. w w. pol. Por. rez. Delegat Zarządu S. A. Elektro na Górnym Śląsku. B. wiceprzewodn. wydz. morsk. w L.M. i K.; b. przew. deleg. do rok. z rządem Liberii; sekr. gen. polsk. komit. „Pro Palestina". Ogł: Przez Palestynę i Syrię; U. S. A. (obr. z Ameryki powoj.); Nowa

Brazylia; Amerykańska karuzela (pow.); R. Seem (opow.); Porty i marynarze; Przez morza i dżungle (pow. dla młodz.); Liberia — Liberyjczyk — Liberyjka; Polska a prawno-międzyn. położenie Kamerunu, korespond. i art. z zakr. spraw morsk. i kolonialn. w prasie codz. i period. W 1932 i 1935 wyst. w teatrze narod. w Sofii dramat pt. Harun al Raszyd. Warszawa, Karowa 5.

MAKAREWICZ JULIUSZ. Dr praw. Socjolog. * 5. 5. 1872 w Samborze. Uk. Uniw. Jagiel. 1894—1904 sędzia Sądu Okr. w Krakowie. Od 1897 doc., 1904—1907 prof. prawa karnego Uniw. Jagiel. Od 1907 prof. prawa Uniw. Jana Kaz. Od 1919 czł. Kom. Kodyfik. R. P., od 1923 czł. Pol. Ak. Um., od 1925 senator R. P. W 1928—29 odbył podróże do St. Zjedn. Ogł. m. in.: Das Wesen des Verbrechens (1896); Juristische Abhandlungen (1907); Évolution de la peine (1907); Einführung in die Philosophie des Strafrechts (1907); Zarys postępowania karnego (1909); Demokratyzacja nowożytnych społeczeństw (1913); Polskie prawo karne (1919); Zbrodnia i kara (1922); Przebudowa społeczna (1923); Mniejszości narodowe (1924); Prawo karne, wykład porównawczy (1924); U.S.A. Kartki z podróży po St. Zjedn. (1929). Lwów, Mochnackiego 58.

MAKLAKIEWICZ JAN ADAM. Muzyk. Kompoz. * 24. 11. 1899 we wsi Chojnata. S. Jana i Rozalii z Izbickich. Uk. 8 kl. gimn. pod wezw. Św. Wojciecha w Warsz.; wydz. kompoz. konserwat. muz. w Warszawie pod kier. prof. R. Statkowskiego, stud. w Paryżu u Paul Ducasa (1926—1928). W 1920 ochotn. w. p. Sprawozd. muz. Kur. Por. od 1930. Red. mies. „Chór". Org. chórów kościeln., robotn., akadem. Sekr. Stow. Kompozyt. Polsk., sekr. Tow. Muz. Współcz. Ogł. m. in.: utw. symf., wariacje na temat własny, symfonia „Święty Boże", pieśni japońskie (wyk. m. in. na międzyn. festiwalu w Oxfordzie i w Londynie); koncert wiolonczelowy (nagr. państw. w 1932); koncert skrzypcowy (I nagr. Filharm. Warsz.); poemat pt.: Pieśń o chlebie powszednim; koncert na fortep. i śpiew solo; utwory kamer. na śpiew, skrzypce, wiolonczelę; utw. chór., relig. i świeckie. Warszawa, Krak. Przedm. 1, tel. 2-59-94.

MAKLAKIEWICZ-IZBICKI FRANCISZEK, patrz: IZBICKI-MAKLAKIEWICZ.

MAKOJNIK WIESŁAW BAZYLI. Art.-mal. Dekorat. * 31. 12. 1897 w Odessie. S. Andrzeja i Praksedy z Ałtymowowów. Oż. w 2. 1927 z Marią Pratec. Uk.

akad. sztuk pięk. w Odessie. W 1916 zmobilizow. do wojska ros. 3 kr. ranny, po czym emigr. do Rumunii, gdzie w r. 1919 ochot. przył. się do batal. wrac. z Włoch, wcielonego następnie do w. p. Uczestn. kamp. kijowsk.; w 1921 zdemob. W Rosji i Rumunii prac. jako dekorator teatr. Dekorator. artyst. i kier. plast. teatr. miejsk. w Wilnie. Wprow. nowoczesne dekor. do nowej inscen. „Dziadów", „Snu Nocy Letniej", „Betsabe" i in. Wyróżn. na konk. prac. dekorac. z okazji 25 l. śmierci St. Wyspiańskiego za dekor. do sztuki Zygmunt August. Otrz. szereg nagr. konk. za proj. wnętrz i pawilonów; m. in. odzn. I nagr. państw. na konk. na pawilon artyst. w Katowicach; wyróżn. w Berlinie i zaprosz. jako ekspert dekor. teatr. w Niemczech. Ogł.: Od klepiska do komina oraz Budownictwo i stroje ludowe poza granicami politycznymi Polski. Wilno, Wiwulskiego 6.

MAKOWIECKI TADEUSZ. Dr fil. Hist. lit. i szt. * w 1900 w Warszawie. Uk. gimn. tamże oraz wydz. fil. Uniw. J. Piłsudskiego, gdzie stud. pod kier. prof. Br. Gubrynowicza, J. Ujejskiego i Z. Batowskiego hist. lit. i szt., pośw. się specj. bad. twórcz. Wyspiańskiego i Norwida. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Ogł. m. in.: Młodzieńcze poglądy Norwida na sztukę, prace z zakr. hist. sztuki w Sprawozd. z Pos. Twa Nauk. Warsz; szkic na temat Żywych kamieni W. Berenta oraz w sprawie ustalenia programu badań w dziedzinie kultury (Nauka Polska, t. 15); studium: Piłsudski i nauka (Nauka Polska, t. 21); studium o St. Wyspiańskim: Poeta-malarz, nagr. przez Pol. Ak. Um. (1937), art. i wiersze w Pionie, Marchołcie i Pam. Warsz. Warszawa.

MAKOWSKI JULIAN. Dr praw. Licenc. nauk handl. i konsul. * 6. 2 1875. Oż. z Janiną Sancewicz. Uk. Ak. Handl. w Antwerpii (1898), d-rat na Uniw. Poznańsk. (1923). Prof. Szk. Gł. Handl. od 1919 w Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Nacz. wydz. traktat. w M. S. Zagr. od 24. 7. 1919. Wicepr. oddz. polsk. Intern. Law. Association. Ogł. m. in.: Rozwój i przyszłość prawa międzynarodowego(1916); Istota i zadania państwa współczesnego (1917); Zarys prawa wyborczego (1918); O konsulach i konsulatach (1918); Ustrój konstytucyjny St. Zjedn. A. P. (1918); Związek państw (1918); Prawno-państw. położenie w w. m. Gdańsku (1923); Zobowiązania międzynarod. Polski (1925 i 1929); Nowe konstytucje (1925); Współczesne formy sądownictwa międzynarod. (1926); Kwestia litewska (1929); Prawo międzynarod. (wyd. 3, 1930); Le caractère étatique de la ville libre de Danzig (1933); Umowy międzynarod. Polski 1919—1934 (1935). Odzn.: O. P. 3, M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, Kor. Rum. 2, Gw. Rum. 2, jugosł. Ś. S. 2, finl. R. B. 2, hiszp. Zasł. Cyw. 2, szw. Gw. Pol. 2, luks. Wieńca Dęb. 2, gr. Zbaw. 2, węg. K. Z. 2, Kor. Belg. 3, hol. Or. Nas. 3, duńsk. Dannebr. 3, austr. K. Z. 3, jap. Św. 3, norw. Św. Ol. 3, łot. 3 Gw. 3, czechosł. L. B. 3, chińsk. Kłosa Zł. 3. Warszawa, Sucha 1, tel. 8-57-12.

MAKOWSKI WACŁAW. Inż.-pil. * 30. 10. 1897 w Jelcu (Rosja). S. Tytusa i Heleny z Billi'ch. Oż. 14. 10. 1922 z Zofią Sulkiewicz. Uk. szk. real. w Kijowie, wyższą szk. pilotów oraz École Supérieure d'Aéronautique et Construction Mécanique w Paryżu. 1916—1918 w w. ros., 1918—1930 w polsk. lotn. wojsk. Mjr-pil. Dyr. Pol. Linii Lotn. „Lot". Czł. zarz. Aeroklubu R. P. Odzn.: V. M. 5, O. P. 5, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 3, Gw. Rum. 4, jugosł. O. B. 4, bułg. Św. Aleks. 4, łot. 3 Gw. 3, est. Orła 3. Warszawa, Idzikowskiego 35, tel. 8-49-82.

MAKOWSKI WACŁAW. Prawn. * 2. 11. 1880 w Wilnie. S. Wacława i Apolonii z Chełmińskich. Oż. 1904 z Marią Łoyko. Uk. gimn. w Wilnie 1898 i wydz. prawa Uniw. Warsz. z dypl. 1 st. 1902, stud. uzup. w Krakowie, Lwowie, i Paryżu. Za czas. szk. i akad. czł. rewol. org. młodz.; areszt. w 1901 za udz. w manifest. Adw. spec. od spr. karnych w Warszawie, gdzie zorg. ze St. Patkiem, E. Śmiarowskim i in. Koło obr. polit. Areszt. w 1906. Prac. w inst. kult.-oświat. i ogł. prace publicyst. i nauk. W 1915 z ram. Komit. Obyw. m. Warsz. org. sądown. obywat., czynne w okr. okup. niem., prac. w Milicji Obyw., w Radzie Gł. Op. W 1917 wicedyr. Dep. Sprawiedl. Tymcz. Rady St., org. sądown. pol. pod okup. niem. Wykł. prawo na Uniw. Warsz. 27. 2.—4. 4. 1918 kier. Min. Sprawiedl.; w 1919 w Kom. Kodyf., przyg. proj. Kod. Karn. W 1920 ochotn. w. p., prokur. Najw. Sądu Wojsk.; od 1922 płk K. S. rez. Min. Sprawiedl. 28. 6. 1922—26. 5. 1923 i 15. 5.—30. 9. 1926. Od 1925 prof. zwycz. Uniw. J. P. Min. Sprawiedl. 15. 5.—30. 9. 1926 przepr. z polec. Marsz. Piłsudskiego poprawki do konstyt. W 1928—1935 poseł do Sejmu, przew. Kom. Konstytuc.; oprac. proj. konstytucji, od 1931 wicemarsz. Sejmu. Od 1935 wicemarsz. Senatu, czł. Unii Międzyparlamentarnej.

przew. pol. grupy i czł. rady Unii. 1935—36 i 1936—37 dziekan wydz. prawa Uniw. J. P. Ogł.: Baśń puszczy białowieskiej (1902) i Godzina pogardy (1906) — prace liter.; Zbrodnie, kary i sądy wyjątkowe (1911); Podstawy filoz. prawa karnego (1917); Prawo karne; wykład porównawczy (t. I, 1919; t. II, 1924); Rozważania prawnicze (wyd. jubileusz. pism pomn., 1927); Nowa Polska w nowej Europie (La Pologne nouvelle dans l'Europe nouvelle) (1930); Reklama polityczna a tzw. wola społeczna (1932); Rewizja umowy społecznej (1934); Komentarz do kodeksu karnego (2 tomy, wyd. I, 1932; wyd. III, 1936); Państwo społeczne (1936) i w. in. Red. i wyd. czasop. Nowe Państwo i Encyklop. Prawa Karn. Odzn. O. P. 2. Warszawa, Sędziowska 1, tel. 9-14-69.

MAKOWSKI-SARIUSZ ARNOLD ARTUR EDWARD. Inż. górn. Geolog. * 11. 12. 1876 w Petersburgu. S. Artura Antoniego i Elżbiety z Kołmaczewskich. Ożen. 24. 1. 1909 ze Stefanią Zofią Wysiekierską. Uk. gimn. klas. w Rydze, wydz. przyrodn. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), Inst. Górn. tamże, stud. geolog. i paleontolog. w Tübingen i w Zurychu; prow. liczne badania, odbył podróże i wycieczki geolog. Prac. w Kole Oświaty Lud. i w P. P. S. w Petersburgu. 2 kr. więz. i zesłany. Wykł. na Woln. Wszechn. Polsk. Ogł. przeszło 60 rozpraw geolog. i społ.-polit. po polsku, niem. i franc. (spis w Bibliogr. geolog. Polski, wyd. P. I. G.). Odzn.: K. N., M. 10-l. O. N. Warszawa, 6 Sierpnia 43-47, m. 2, tel. 9-76-86.

MAKUSZYŃSKI KORNEL. Literat. * 9. 1. 1884 w Stryju. S. Edwarda i Julii z Pogonowskich. Ożen. 30. 8. 1927 z Janiną Gluzińską. Uk. Uniw. Jana Kazimierza. W 1920 och. w. p. Podczas okup. ros. we Lwowie dyr. teatru, również na emigr. w Kijowie dyr. teatru oraz prez. Tow. Lit. i Dzien. i prez. sekcji polsk. kult. i szt. Ogł. m. in.: Połów gwiazd; Rzeczy wesołe; Romantyczne historie; Zabawa w szczęście; W kalejdoskopie; Dusze z papieru; Narodziny serca; Słońce w herbie; Bardzo dziwne bajki; Awantury arabskie; Perły i wieprze; Po mlecznej drodze; Piosenki żołnierskie; Dziwne powieści; Ze środy na piątek; O duchach, diabłach i kobietach; O dwóch takich co ukradli księżyc; Skrzydlaty chłopiec; Śpiewający diabeł; Wycinanki; O żołnierzu wielkim panu; Żołnierz, diabeł i dziewczyna; Ponure igraszki; Żywot pani; Bezgrzeszne lata; Listy zebrane; Fatalna szpilka; Piąte przez dziesiąte; Straszliwe przygody; Pieśń o Ojczyźnie; Panna z mokrą głową; Przyjaciel wesołego diabła; O koziołku matołku; Wesoły zwierzyniec; Wyprawa pod psem; Przygody małej małpki Fiki Miki; Radosne i smutne; Szatan z siódmej klasy; feliet. w Słowie Polskim, Rzeczypospolitej, Warszawiance, Kur. Warsz. Czł. hon. Tow. Liter. i Dzien., Laureat państw. nagr. lit. 1926, czł. Polsk. Ak. Lit. 2. 6. 1937, obyw. hon. Zakopanego. Odzn.: O. P. 4, Wawrz. Ak. zł., Kor. Włoch. 3, Kor. Rum. 3, fr. L. H. 5. Warszawa, Grottgera 9-a.

MALANOWICZ STANISŁAW. Mgr praw. Samorządow. Dział. społ. * 14. 3. 1900 w Skarżysku. S. Stanisława i Reginy z Hyżyckich. Ożen. 6. 11. 1926 z Marią Szokal-Ejgird. Uk. gimn. w Krakowie oraz wydz. prawny uniw. Jagiel., stud. hist. na wydz. fil. tamże. 1912—14 czł. harc. Od 1915 kolport. wyd. leg. w Końskich. 1918—1921 ochotn. w. p., ucz. kamp. ukraińsk. i bolszew. Ppor. rez. Po wojnie prac. przez 2 lata jako instrukt. kult.-ośw. w Małop. Tow. Roln. i współred. dwutyg. Młoda Polska. 1. 6. 1924—1. 7. 1926 ref. w wydz. pow. koneckim; 1. 7. 1926—15. 6. 1931 insp. samorz. gm. pow. iłżeckiego, późn. pow. zawierciańskiego. Od 18. 3. 1932 sekr. wydz. pow. zawierc. Prac. w inst. samopom. akad.; prez. zarz. pow. L. O. P. P. w Wierzbniku; sekr. oddz. Zw. Strzel. w Końskich i w Wierzbniku i prez. zarz. pow. w Zawierciu. Od 1931 czł. prez. pow. komit. W. F. i P. W. w Zawierciu. Z-ca przew. Fund. Pracy, prez. Zw. Of. Rez. St. koresp. Opinii w Kielcach, od 1932 koresp. urz. P. A. T., współpr. Expressu Zagł., Kur. Zagł., Kur. Por. Ogł. szereg art. z dziedz. samorządu i in. w tyg. Samorząd, Głos Gminy i Gromady Wiejsk. oraz w prasie codzien. Odzn.: K. W., K. Z. sr., M. za W. Zawiercie, Sienkiewicza 34.

MALAWSKI ZYGMUNT ALOJZY. Mgr praw. Inż. górn. * 23. 4. 1879 w Tarnowie. S. Alojzego i Malwiny z Piątkowskich. Ożen. 9. 10. 1907 z Marią Wandą Morawską. Uk. gimn. kl. w Tarnowie, wydz. prawny Uniw. Jagiel., Akad. Górn. w Leoben (Austria); prakt. kopal. w Pvibramie (Czechosłow.) 1914—16 sł. w w. austr. 1907—20 nadkom. i radca w okr. urzędu górn. w Drohobyczu; nast. nacz. okr. górn. w Krakowie. W 1922 del. Min. Przem. i Handl. na Śląsk celem zorg. władz górn. i przej. górn. od Niemców. Od tegoż r. prez. Wyższ. Urz. Górn. w Katowicach. Czł. kom. oprac. prawo górn. przy Min. Przem. i Handlu. Czł. Kolegium Górn. i czł. Górn. Sądu Adm. B. prez. t-wa Nasze Czytelnie na Śląsku.

Ogł.: Słownik górniczy, prace fachowe po polsku i niem., art. w czasop. fach. i prasie codzien. Odzn.: O. P. 3, M. 10-l. O. N. Katowice, Poniatowskiego 34, tel. 3-43-17.

MALCZEWSKI JULIUSZ. Gen. dyw. w st. sp. * 4. 10. 1872 w Martynowie Nowym, woj. tarnopolskie. Uk. wojsk. szk. real. w Hranicach, Wojsk. Ak. Techn. w Wiedniu (1893), wyż. kurs inż. w Szk. Wojennej tamże (1898). Od 1893 of. zawod. w. austr. Podcz. w. świat. dca baonu, p. p., gr. oper. i bryg. piech. W w. p. od 1918, m. in.: szef oddz. IV Szt. Gen., gł. kwaterm. Nacz. Dow., II zast. szefa Szt. Gen., szef Dep. II M. S. Wojsk., szef Oddz. IV Szt. M. S. Wojsk., szef szt. M. S. Wojsk., I z-ca szefa Szt. Gen. przewodn. kom. kontr. nad wytwórn. wojsk., dca O. K. 10, 15. 5. 1926 min. spraw wojsk. W st. sp. od 31. 1. 1927. Autor szer. stud. takt., opart. na doświadcz. w. ros.-jap., wyd. w jęz. niem. (1904—1906). Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3, Gw. Rum. 2, węg. C. K. Lwów, Hotel George'a.

MALESZEWSKA Z BORKOWSKICH-DUNIN JADWIGA MARIA. Dział. społ. * 16. 8. 1890 w Warszawie. C. Bronisława i Antoniny z Adamieckich. Zaśl. Janusza Jagrym-Maleszewskiego. W 1920 sanitar. Od 1926 prac. w stow. „Nasz Dom", w 1928 zorg. „Rodzinę Policyjną", przewodn. do 18. 2. 1935. Nast. wiceprzewodn. zarz. gł. stow. „Rodzina Wojskowa". Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Śniadeckich 10.

MALESZEWSKI-JAGRYM JANUSZ ZYGMUNT JAKUB. Płk kaw. w st. sp. Kmdt gł., insp. gen. P. P. w st. sp. * 1. 5. 1879 w Czarnocinie, woj. łódzkie. S. Hilarego i Marii z Krasnodębskich. Oż. 12. 6. 1909 z Jadwigą Marią Dunin - Borkowską. W okr. rusyf. rząd. Apuchtina wydal. z gimn. rząd. w Warszawie. Uk. Ak. Handl. w Lipsku, stud. na uniw. tamże. Prow. dział. oświat. wśród wychodźców polsk. w Saksonii. Przed w. świat. prac. w przemyśle i handlu. Od 5. 8. 1914 w 2 szw. uł. Leg. Pol. pod pseud. Jagrym Zygmunt. W szarży p. Rokitną d-ca plut., c. ranny, wzięty do niew. ros. W drodze wym. jeńc. powróc. do kraju w 11. 1915. Inwalida. Od końca 1916 prac. m. in. w Kom. Wojsk. T. Rady St. (sekr. gen.), D. O. K., M. S. Wojsk., w 1920 w Radzie Obr. Stolicy, Szt. Gen. W 5. 1926 czynny przy Osobie Marsz. J. Piłsudskiego, nast czł. kom. likwid. gen. L. Żeligowskiego, po czym of. sztab. do zlec. Marsz. J. Piłsudskiego. Od 10. 1926 szef wydz. wyznań niekat. M. S. Wojsk. Od 11. 1926 do 25. 1. 1935 kmdt. gł. P. P. Od 1935 senat. R. P. z woj. kieleck. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, wł. ŚŚ. M. i Ł. 3, est. Orła 2. Warszawa, Śniadeckich 10.

MALEWSKA HANNA. Mgr fil. Liter. Pedag. * 21. 6. 1911 w Grodzisku Maz. C. gen. Bronisława i Jadwigi z Ciświckich. Stud. na wydz. hist. Uniw. Lubelsk. Naucz. w szk. pryw. K. Malczewskiej w Warszawie. W 1930, na konk. uniw., I nagr. za Bitwy pod Rogoźnicą i Międzyrzecem i II nagr. za Wyprawa Chrzanowskiego w Lubelskie. W 1931 na konk. zorg. przez red. Żołn. Polsk. I nagroda za nowelę z cz. napoleońsk. pt. Cabrera. W 1932 na konk. przedolimp., zorg. przez min. W. R. i O. P., nagr. ex aequo za pow.: Wiosna grecka (Platon jako młodzieniec-lekkoatleta). W 1933, na konk. koła romanistów Uniw. Jana Kaz. za przekł. poezyj franc. otrz. I nagr. za przekł. poematu A. de Vigny pt. Mojżesz i poezyj José Maria de Heredia pt. Zdobywcy. Na konk. Książnicy Atlas, pod protekt. Pol. Ak. Lit., nagr. za pow. hist. z czasów cesarza Karola V pt. Żelazna korona. Warszawa, Raszyńska 50 m. 15, tel. 8-72-62.

MALHOMME LEON. Wicewoj. śl. * 4. 1. 1881 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Mikołaja i Julii z Orłowskich. Uk. gimn. w Petersburgu, stud. na uniw. tamże i w Dorpacie. Czł. czyn. korp. „Polonia". Od 23. 11. 1918—31. XII. 1928 kier. ref. konsularn. w M. S. Z. W 1922 przewodn. kom. międzyminist. do uporządk. prac na plac. w Z. S. R. R. 1922—28 deleg. na konf. międzypaństw. w Genewie w spr. uchodźc. ros. W 1925 przewodn. del. polsk. w kom. miesz. (polsko-sowieck. do likwid. zatargów granicznych), 1. 1. 1929 konsul. gen. R. P. w Bytomiu, od 1. 7. 1931 w Opolu. Od 1. 1. 1933 radca ambas. R. P. w Paryżu do spr. emigr. Od 1. 2. 1934 konsul. gen. w Morawsk. Ostrawie. Od 1935 wicewoj. śląski. Ogł. art. polit. w prasie codz. Odzn.: O. P. 4; M. 10-l. O. N.; jugosł. Ś. S. 2; Gw. Rum. 3; fr. L. H. 4; łot. 3 Gw. 3. Katowice, Urząd Wojewódzki.

MALICKA MARIA. Art. dram. * 9. 5. 1900 w Krakowie. Zam. za Zbyszkiem Sawanem. Uk. pensję w Krakowie oraz Szk. Przemysł. i Szk. Dramat. tamże. 1918—19 wyst. w teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie, 1919—20 w miejskim Teatrze Powszechn., w Bagateli (1920—21), nast. w teatr.: Małym i Polskim w Warszawie, ost. wł. teatru przy ul. Karowej w Warszawie. Ważn. role: Panna Młoda w Weselu, Stefa w Karykaturach, Mela w Moralności Pani Dulskiej, Wojewodzianka w Zaczarowanym kole. Wyst. m. in. w szt.: Świt, dzień i noc; Trafika pani generałowej, Profesja Pani Warren, Osiołek, Ładna historia, Candida. Warszawa, Flory 5.

MALICKI JULIAN K. Prawn. Public. * 13. 7. 1899 w Warszawie. S. Jakuba i Diany z de Wertansów. Uk. gimn., wydział prawny Uniw. J. Piłsudskiego i Wyższą Szk. Dziennik. w Warszawie. Czł.-zał. org. akad. „Zagiew". 1916—18 czł. P. O. W. 11. 11. 1918 ochotn. w. p. Współpr. Prasy Polskiej, red. nacz. Notariatu i Hipoteki i Kur. Ekonomiczn., kier. wydz. pras.-propag. pożyczek państw. w 1920-21, kier. wydz. prasow. P. C. K. 1924-27. Ogł. m. in.: Kodeks wojskowy (1919), Tajemnica walk francuskich (1921), Prawo prasowe (1927), Marszałek Piłsudski a Sejm (1936) oraz art. w prasie warsz. Odzn. K. N. Warszawa, Długa 46, m. 8, tel. 11-98-78.

MALICKI MARIAN JERZY. Art.-mal. Dekorat. Kostiumol. * 7. 12. 1895 w Warszawie. S. Juliusza i Kazimiery z Łaźniewskich. Ożenił 6. 1. 1917 z Heleną Małczewską. Uk. szk. śr. w Warszawie, stud. w warsz. Szk. Szt. Piękn., uk. szk. dekor. i kostiumologii A. Exter w Paryżu. Od 1912 nal. do org. strzel. w Warszawie, od 1915 do P. O. W., nast. sł. w I bryg. Leg. Pol. i w. p. Przewodn. Leg. Koła Sport. Od 1928 wyst. prace z dziedz. dekor. i kostiumolog. w Warszawie, zagr. Wyk. m. in.: dekor. kośc. św. Piotra i Pawła w Warszawie na Koszykach, dwie kompoz. Sgraffitto-freskowe na fasadzie przedszk. im. M. Mościckiej, oprac. graf. wyd. X lat Polskiego Radia. Odzn. K. N. Warszawa, Stare Miasto 21, tel. 2-41-92.

MALINA HIERONIM. Art.-mal. * 22. 8. 1891 w Zasutowie. S. Marcina i Marii z Drwęskich. Uk. gimn. w Berlinie, stud. malarstwo u prof. K. Zieglera w Toruniu, w Ak. Szt. Piękn. w Monachium (1917 do 1924) oraz w Paryżu i Rzymie (1925 do 1929). Mal. olejno, temperą, mieszaną techniką tempero-olej. i węglem. Kolorysta. Wystawiał w Warszawie, Poznaniu, Bydgoszczy. Specjaln. portrety, kompoz. treści relig. i hist. oraz akty. Ważn. prace: pejzaż: Ze starego Puszczykowa (1927), Portret pani M. (1932), Portret redaktorowej K. (1934), Autoportret (1930). Poznań, Masztalarska 8.

MALINIAK WŁADYSŁAW. Dr praw. * 7. 11. 1885 w Warszawie. S. Artura i Ewy z Maliniaków. Uk. Szk. Handl. Zgr. Kupców m. st. Warszawy, nast. wydz. prawa uniw. w Zurychu. Czł. Z. M. S. i P. P. S. W 1920 ochotnik. w. p. Prof. prawa konst., fil. prawa i hist. ustr. Polski na wydz. nauk polit. Woln. Wszech. Pol., przew. kom. egzam. państw. tegoż wydziału oraz dyr. kursów adm. komun. przy tymże wydz. Kilkakr. dziek. tego wydz. Podcz. wojny świat. czł. Kom. Obywat. m. st. Warszawy. W 1917 czł. kom. konst. Tymcz. Rady Stanu. W 1919 uczestn. ankiety konstyt. Bobrzyńskiego. Czł. Partii Pracy, czł. dożyw. L. O. P. P., czł. Kasy Liter. Ogł. m. in.: Przyczynek do teorii publiczn. praw podmiot. (Warszawa 1917), Demokracja a parlamentaryzm (Warszawa 1917) oraz szereg prac i art. w Gaz. Sąd., Ruchu Prawn. i Ekonom., Themis Polsk., Głosie Prawdy, Epoce, Polsk. Ośw. Pozaszk., Drodze, Sprawozd. z Kongresu filozof. we Lwowie, Sprawozd. z I polsk. kongr. nauk adm. w Poznaniu, Sitzungsberichte der Ak. der Wissensch. in Wien, Intern. Zeitschrift f. Theor. des Rechts i in. Warszawa, Grójecka 43, m. 12, tel. 9-27-47.

MALINOWSKI BRONISŁAW. Antropplog. Etnol. * 1884. Stud. w Krakowie, Lipsku i Londynie. 1914—20 odbył podróż naukową na Nową Gwineę. W 1922 doc. London School of Economics and Political Sciences, w 1926, nast. w 1933 był w St. Zjedn. wygł. szereg odcz. z antropolog., m. in. cykl odcz. dot. początk. i rozw. cywiliz. na uniw. Cornel Ithaca N. Y. Prof. antropol. uniw. londyńskiego.

Ogł. m. in.: Family among the Australian Aborigines (1913). Wierzenia pierwotne (1915); Argonauts of the Western Pacific (1923); Das Geschlechtsleben der Wilden in Nortwest-Melanesien (1930); Moeurs et coutumes des Melanesiens (1933).

MALINOWSKI FELIKS WŁADYSŁAW. Dr med. * 1872 w Zawadach pod Garwolinem. S. Michała i Teresy z Dolińskich. Oż. z Marią Frelich. Uk. IV gimn. w Warszawie (1893); na wydziale med. uniw. stud. w Dorpacie i w Warszawie, spec. się w dermatol. w Berlinie, Paryżu i Wiedniu; d-rat na Uniw. Jagiel.(1916), nostryf. na Uniwers. Warsz. (1922). 1901—15 asyst., lek. ambulat., nast. ordynat. szpit. św. Łazarza w Warszawie.

1915 do 1920 ordynat., nast. lek. nacz. szpit. wenerycznego przy ul. Zakroczymskiej tamże. 1922—1929 doc., wykł. dermatol. na wydz. ek. Uniw. Warsz. i w Państw. Instyt. Dentyst. 1929—1934 prof. dermatol. Uniw. Stef. Bat. W 1906 zał. Przegl. Dermatol., który red. i wyd. do 1922. W 1906 zał. sekcję dermatol. w warsz. Tow. Lek. Wieloletni przewodn. warsz. i wileńsk. oddz. Tow. Dermatolog., nast. Polsk. Tow. Dermatolog. Ogł. ok. 100 prac nauk. w jęz.: polskim, franc., niem. i ros., m. in.: Choroby weneryczne (3 wyd., 1 nagr. na konk. Warsz. Tow. Lek.), Dermatologia i wenerologia (w pracy zbior. Patologia, diagnostyka i terapia, której był współred.), Dietetyka chorób skórnych i wenerycznych (w dziale Dietetyka, którego był współred.), Terapia chorób skórnych i weneryczn. (w dziale Terapia, którego był red.), O dermatomykozach (nagr. na konk. Warsz. Tow. Lek.). Warszawa, Smolna 36.

MALINOWSKI MAKSYMILIAN. Public. Polit. * 23. 6. 1860. S. Stanisława i Marii z Grodzickich. Uk. w 1880 semin. naucz. w Wymyślinie, pow. lipnowski. Przez 6 lat naucz. szkoły powsz. w Dobrzyniu n. Wisłą. Współprac. Gaz. Świątecz. Nast. wespół z Promykiem nabył w Warszawie Zorzę i prow. ją do 1906. 1890—1900 pracow. w Tow. Pszczelniczo-Ogrodn. w Warszawie, kt. było ośrodk. zorg. pracy społecz. i polit. Prac. nad

org. szkół spec. dla dzieci włościańsk. W 1907 zał. czasop. Zaranie. Po wyb. wojny świat. przystąp. do Bloku Stron. Niepodległ. i „Grupy". Wyd. czasop. Na Naszej Ziemi. 12. 5. 1915 areszt. i uwięz. w Moskwie, powr. do kraju w 1918. 1919—1922 prez. Wyzwolenia. W 1922 i 1930 poseł do Sejmu R. P., w 1930 prez. Zw. Zawod. Roln., w 1935 senator R. P. Ogł. szereg prac. i art. trakt. o aktualnych zagadn. kult. i społ.-gospod. Warszawa, Wiejska 8, m. 31.

MALINOWSKI MARIAN (WOJTEK). Polit. * 1. 5. 1876 w Kielcach. S. Stanisława i Heleny z Glińskich. Ucz. do szk. miejsk. w Radomiu, nast. do niedz. szkoły rzemieśln. w Warszawie. W 1896 wst. do P. P. S. i zostaje czł. kom. okr. radomsk., org. szer. zamachów teroryst. 31. 12. 1905 areszt. i zesł. w okolice Archangielska, skąd natychmiast zbiegł do Krakowa. Po rozłamie w P. P. S., jako emisar Fr. Rew. udał się do Zagłębia Dąbrowsk., gdzie prow. akcję rewol. i wydawał pismo nieleg. oraz odezwy w zorg. przez siebie drukarni. Na zjeździe part. w Zakopanem w 1907 mian. czł. wydz. agit.-organiz. przy Centr. Kom. Robotn. P.P.S. Fr. Rew. 1. 11. 1907 aresztowany w Łodzi i skaz. na 6 lat katorgi, którą odbywał w więz. w Sieradzu, Mokotowie i Smoleńsku. W 1913 wysł. na osiedl. na Syberię, skąd zbiegł do Krakowa, gdzie z chwilą wybuchu wojny wst. do I bryg. Leg. Pol. Odkom. do prac. polit. Org. P. P. S., Zw. Chłopski, późn. ref. polit. P. O. W. 1914—15 wydawał w Łodzi pismo Łodzianin i odezwy przeciw zaborcom. Ścigany przez wywiad niem., przeniósł się do okup. austr., org. ruch niepodl. w Piotrkowie, Częstochowie, Zagłębiu, Kielcach, Radomiu i Lublinie. W 1918 czł. wydz. bojow. Samoobr. Robotn., zorg. w Warszawie zamach na szefa wywiadu niem. Szulzego. Minister w rządzie Moraczewskiego. Od 1919 poseł do Sejmu we wszystk. kadencj. Czynny w życiu robotn. inst. społ. Odzn.: V. M. 5. K. N. z miecz. Warszawa, Krasickiego 31, tel. 8-38-98.

MALINOWSKI STEFAN. Muz. Kompoz. * 23. 1. 1887 w Warszawie. S. Stanisława i Anastazji z Radomskich. Oż. 7. 1. 1913 z Marią Spokorny. Uk. konserwat. muz. w Warszawie i król. ak. muz. w Berlinie. W 1920 ochotn. w. p. Czł. zarz. Klubu Art. w Warszawie, czł. zarz. tow.

akc. Teatr Polski tamże. Ogł. kompoz.: 2 kwartety smyczk., trio fortep.; wariacje na fortepian; ilustr. muz. do baśni scen. Królewna lilijka Konczyńskiego; operet. Kwiat paproci, wyst. w Krakowie w 1920 oraz szereg utwor. fortep. i pieśni. Warszawa, Szopena 1.

MALINOWSKI TADEUSZ. Gen. bryg. * 14. 7. 1888 w Wadowicach, woj. krakowskie. Uk. gimn. w Krakowie (1906) i wydz. prawa Uniw. Jagiel. (1912). Czł. Druż. Sokol. w Krakowie. Od 16. 8. 1914 w 2 p. p. Leg. Polsk., nast. w szt. Kmdy Leg. Polsk. i w szt. Pol. Korp. Posiłk., po czym adiut. dcy II Korp. Wsch. Pod Kaniowem dost. się do niew. niem., z kt. zbiegł do Kijowa. Przez Moskwę i Murmań udał się z gen. Hallerem do Francji w org. armii. Szef oddz. II szt. i szef. gab. dcy, nast. szef. oddz. I szt. gen. Hallera. Od 8. 1919 szef sekcji zjedn. przy Dep. I M. S. Wojsk. i szef. Biura Prezyd., nast. w dtwie armii rez. gen. Sosnkowskiego, szef. szt. Gen. Insp. Arm. Ochotn., szef szt. 2 dyw. piech. Leg., szef. Oddz. V Szt. M. S. Wojsk. W 1923—24 uk. kurs doszk. Wyż. Szk. Woj., nast. of. szt. do zlec. min. spraw wojsk., dca p. p., piech. dyw. i dyw. piech., z-ca szefa Szt.Gł., Gen. bryg. od 1931. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L.H. 513, fr. M.W.W., Kor.Rum. 3, Kor. Belg. 4, jugosł. Ś. S. 3, M. I.

MALINOWSKI-POBÓG WŁADYSŁAW (pseud. POBÓG WŁADYSŁAW). Hist. Public. * 23. 11. 1899 w Archangielsku. Za dział. polit. areszt. i wydal. z 7 kl. gimn. tamże. W 11. 1916 wst. do w. ros. Po rewol. przeszedł do form. polsk. Areszt. i więz. przez bolszew. Po powr. do kraju sł. w w. p. do 1931. Por. rez. art. Nacz. wydz. hist.-archiw. Min. Spraw Zagr. Ogł.: Symbol bohaterstwa — rzecz o Marszałku Piłsudskim, Stefan Żeromski — życie i twórczość (1929); Akcja bojowa pod Bezdanami 26. 9. 1908 (Warszawa 1933); Narodowa Demokracja 1887—1918. Fakty i dokumenty (Warszawa 1933); Józef Montwiłł-Mirecki (Warszawa 1934). Jako sekr. komit. red. wyd. Inst. Badań Najn. Hist. Polski, współpr. w wyd. pt. Józef Piłsudski: Pisma — Mowy — Rozkazy, wyd. i oprac. przypisy do książki: Józef Piłsudski 1926—1930. Przemówienia — wywiady — art. (Warszawa 1930, 1931), wsp. z L. Wasilewskim oprac. i przygot. do druku w czasop. Niepodległość korespondencję Józefa Piłsudskiego z lat 1893—1904 (Warszawa 1935). Oprac. biografię Józefa Piłsudskiego. Współpr.: Niepodległości, Pionu, Wiad. Liter. i Polityki Narodów. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5. Warszawa, M. S. Zagr.

MALISZEWSKI ALEKSANDER. Poeta. Literat. * 19. 10. 1901. S. Jana i Marii z Jędrzejewskich. Stud. na wydz. human. Wolnej Wszechn. Polsk. Ogł.: Oczy — usta — serce (poezje), Czarna Beatrycze (poezje); nowele, artyk. lit., wiersze art. z dziedz. filmu i teatru w różnych czasop., Autor przeróbek teatr., gran. na scen. warsz. Warszawa, Gęsia 49, m. 2.

MALISZEWSKI WITOLD. Dr med. Muz. Kompoz. * 20. 7. 1873 w Mohylowie, na Podolu. S. Józefa i Leonii z Kryńskich. Uk. gimn. filol. w Tyflisie i wydz. med. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) cum eximia laude. Lekcje gry skrzypc. pobierał u Alfr. Kunkla. Od 1889 uczęszczał do tyfliskiej szk. Ces. Tow. Muz. W 1902 uk. klasę N. A. Rimskiego-Korsakowa w konserwat. muz. w Petersburgu. Od 1908 dyr. odeskiej szkoły Ces. Tow. Muz., prow. kl.: kompoz., fugi, kontrapunktu, harmonii, encykloped. i gry orkiestr.; szkoła ta, dzięki jego star., w 1913 została przekszt. na konserwat. muz. 1908—11 dyr. koncertów symfonicznych oddz. odesk. Ces. Tow. Muz. Od 1922 prof. Państw. Konserwat. Muz. w Warszawie. Od 1925 dyr. Wyższej Szk. Muz. im. Chopina przy Warsz. Tow. Muz., wykł. teorię i kompoz. Od 1931 kier. spraw muz. w Dep. Sztuki w M. W. R. i O. P. Ważn. prace: Sonata skrzypcowa G-dur, Pierwsza symfonia G-moll, Kwartet smyczkowy F-dur, Kwintet smyczkowy D-moll, 2-gi kwartet smyczkowy C-dur, Druga symfonia A-dur, Trzecia symfonia C-moll, Wesoła uwertura, 3-ci kwartet smyczkowy Es-dur, Prelud. i fuga fantastyczna na fort. Czwarta symfonia D-dur, Syrena (4-ro akt. opera-balet), Boruta (4 akt. opera-balet), Fantazja kujawska na fortep. z tow. orkiestry, Uwertura szubertowska, Suita i w. in. Ogł. podr.: Nauka o modulacjach (1915). Odzn. państw. nagr. muz., II nagr. na konk. na „dokończenie" Niedokończonej symfonii Szuberta, nagr. na międzyn. konk. w Paryżu i in. Warszawa, Nowy Zjazd 7, tel. 2-18-02.

MALSBURG KAROL. Przyrodn. Agronom. * 31. 7. 1856. Uk. wydz. chem. Polit. Lwowsk., stud. w ak. roln. w Wiedniu (1877—80) i wydz. fil. (przyroda) uniw. w Lipsku. 1882—1892 prakt. roln., pocz. na Podolu, nast. w Australii, gdzie prac. w dep. roln. Nowej Płdn. Walii i w maj. sp. akc. Richmond River Sugar Co. Od 1892 doc. szk. roln. w Dublanach, od 1895 naucz. śr. szk. roln. w Czernichowie pod Krakowem. Od 1905 prof. hodowli zw. domowych w Dublanach. Zorg. wydz. leśno-roln. w Poznaniu i jego pierwszy dziekan 1918—19 po poł. Ak. w Dublanach z Polit. we Lwowie prof. zootechniki

tamże. Od 1930 w st. sp. Prez. rady nauk. zootechn. stacji doświad. w Boguchwale, honor. prezes Polsk. Towarzystwa Zootechn. w Warszawie, prof. hon. polit. we Lwowie. Ogł. m. in.: Das Galizische Podolien (Lipsk 1882), Histologiczny problemat hodowlany (1906), Die Zellengrösse als Form- u. Leistungsfaktor der Landwirtsch. Nutztiere (1910), Sur le principe taxionomique dans le classement systèmatique des animaux domestiques (1912), Ueber die biologischen Grundsätze einer systematischen Einleitunge der Haustiere — mit Berücksichtung ihrer histobiologischen Constitution (1915), Badania genetyczne nad świniami zrosłoracicowymi (1924) ponadto liczne art. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Dublany.

MAŁACHOWSKI STANISŁAW OKTAWIUSZ. Gen. bryg. w st. sp. * 1. 1. 1882 w Białozórce, na Wołyniu. Uk. szk. junkierską w Kazaniu. Od 1905 of. zawod. w. ros. Podcz. w. świat. dca baonu, z-ca dcy i dca p. p. 2 kr. ranny. W okr. rewol. prac. w Zw. Wojsk. Polsk. i w Komit. Zjedn. Polaków w Finlandii, nast. w Org. Werb.-Agit. w Kijowie, skąd udał się na Kubań i wst. do dyw. gen. L. Żeligowskiego; gdzie był kmdtem szk. of., dcą 14 p. p., kmdtem kursu of. szt., szef szt. dyw., zast. dcy dyw., dcą piech. dyw. W 1920 dca XX bryg. piech., nast. dca grupy oper. w armii rez., 19 bryg. piech., odc. Zegrze w armii rez., 20 bryg. piech., 11 dyw. piech. i 10 dyw. piech. Po wojnie dca dyw. piech. i O. K. Gen. bryg. od 1924. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l.O. N., fr. L. H. 5, fr. M. W. W., finl. R. B. 3, jugosł. O. B. 3, M. I. Łódź, Kościuszki 67.

MAŁACHOWSKI - ŁEMPICKI STANISŁAW. Historyk. Prawnik * 12. 7. 1884 w Kaszowie, pow. radomskiego. S. Wiktora i Felicji z Turskich. Oż. w 1923 z Eweliną Baudouin de Courtenay. Uk. gimn. w Carskim Siole oraz Szkołę Prawa w Petersburgu (ob. Leningrad). Notariusz przy wydz. hip. Sądu Okręg. w Warszawie. Ogł. prace z dziedz. hist. wolnomularstwa polsk. i religii Indyj, m. in.: Wykaz polskich lóż wolnomularskich oraz ich członków w latach 1738—1821 (P.A.U. 1929), Wolnomularstwo polskie a muzyka (1926), Wolnomularstwo polskie za Augusta III (1927), Wolnomularstwo polskie za Stan. Augusta (1927), Wolnomularze Europy i Ameryki (1928), Dzieje wolnomularstwa w Krakowie (1929), Strącone korony. Warszawa, Smolna 28, tel. 2-15-94 lub gmach hipoteki, Kapucyńska 6, tel. 6-74-30.

MAŁCUŻYŃSKI WITOLD. Finansista. * 8. 5. 1877. S. Leona i Aleksandry. Uk. prawo w Petersburgu (ob. Leningrad). Prac. w sądown. Od 1907 dyr. Giełdy Pieniężn. w Warszawie. Warszawa, Wspólną 52.

MAŁCZYŃSKI MIECZYSŁAW ANTONI. Public. Krytyk szt. * 29. 7. 1879 w Opaczy-Załuskach, pow. warszawski. S. Antoniego i Magdaleny z Gablów. Oż. 26. 2. 1907 z Wiktorią Łapczyńską. Studia prawne w Warszawie, lit. i filoz. w Krakowie i Lwowie. Obr. w sądach ros. do 1910. W czasie wojny świat. sł. w w. ros. do 1918. Org. imprez lit.-artyst. i kult.-oświat. wystaw art. polsk. Ogł.: Skrót hist. lit. polsk.; Sylwetki naszych plastyków; obr. sąd.; wiele art. w prasie codz. i period. Red. czasop. ilustr. Sztuka Polska. Wygł. odczyty. Warszawa, Marszałkowska 25 m. 65.

MAŁKOWSKA Z ERLICHÓW ANIELA. Art. dram. * 23. 6. 1886 w Warszawie. C. Jakuba i Marii z Rosenów. Zaśl. 30. 10. 1920 Henryka Małkowskiego. Uk. pensję pryw. Zuzanny Morawskiej w Warszawie i szk. dramat. przy Tow. Muzyczn. tamże. Pracę artystyczną rozp. w Krakowie pod dyr. L. Solskiego (1908), następnie 1913—1920 gryw. w Teatrze Rozmaitości w Warszawie pod pseud. Anieli Łomskiej. Prow. kursy teatr. i org. coroczne objazdy propagand. wśród wych. polskie we Francji i Niemczech (1923—1934). Wygł. odczyty z dziedziny teatru. Wiceprzew. Zw. Teatrów Lud. Warszawa, Baudouina 3, tel. 6-06-40.

MAŁKOWSKI HENRYK PAWEŁ. Art. dramat. * 15. 7. 1881 w Warszawie. S. Pawła i Marii z Kosteckich. Oż. 30. 10. 1920 z nielą Erlich. Uk. progimn. w Warszawie i szk. dramat. przy Tow. Muz. tamże. Od 1903 prac. w oświat. kołach robotn. Zorg. objazd pierw. trupy polsk. po Rosji i kresach wsch. Podczas w. świat. sł. w milicji warsz. Uczest. rozbr. Niemców. W 1920 ochotn. w. p. 1923 do 1934 corocznie objeżdżał w celach propag. polsk. ośrodk. robotn. we Francji i Niemczech. Org. teatry dla dzieci, przedst. teatr w ośrodkach wojsk. Prow. dział wymowy i mimiki w koresp.

kursie teatr. Zw. Teatrów Lud. (1930). Wygł. liczne wykł. na kursach oświat. Odzn. K. Z. sr. Warszawa, Baudouina 3, tel. 6-06-40.

MANKIEWICZÓWNA TEODORA (TOLA). Art.-śpiew. * 8. 5. 1901 w Bronowie, pow. łomżyński. C. Józefa i Aleksandry. Zaśl. adw. Tadeusza Raabe. Wyst. od 9. 1921 w Krakowie następn. Warszawie. Ważn. role: Bronia w Hrabinie, Siebel w Fauście, w Wesołej Wdówce. Grywa do film., m. in.: Pan minister tańczy, Manewry miłosne. Warszawa, Filtrowa 63.

MANTEL WILHELM. Dr filoz. Muzyk. Kompoz. * 8. 7. 1906 w Krakowie. S. Febusa i Róży z Plessnerów. Oż. 29. 6. 1933 z Jadwigą Korngold. Uk. wydz. filoz. (dział muzykolog.) Uniw. Jagiel. Stud. grę na skrzypcach w Inst. Muz. w Krakowie, na fortep. pod kier. dyr. Krzyształowicza, nast. Egona Petri, kontrapunkt u ks. dr Bernardino Rizzi'ego oraz u prof. Wallek-Walewskiego, instrument. u tegoż. Czł.-zał. i czł. zarz. Stow. Młodych Muzyków w Krakowie. Prof. Inst. Muz. tamże. Akompaniat. koncert., pianista kamer., dyr. chórów. Ogł. art. i rec. treści muz. Kompoz. m. in.: Sonata na skrzypce i fortep., 2 kwartety smyczkowe, Sonatina, Mazurki, utwory dla dzieci na fortep., Ballada na fortepian z tow. ork., Divertimento na małą orkiestrę, Pieśni na głos z tow. fortep., m. in. cykl do słów Emila Zegadłowicza; Oprac. pieśni ludow. (orawsk. i lubelsk.) na głos solowy z fortep. i chór miesz. à capella; Pieśni na chór męski i miesz. Kraków, Wielopole 26, tel. 1-01-30.

MANTEUFFEL-SZOEGE EDWARD ANTONI. Art.-grafik * 5. 7. 1908 w Rzeczycy (Łotwa). S. Leona i Anieli z Zielińskich. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie i Ak. Szt. Piękn. tamże. Uk. szk. podch. rez. kawal. w Grudziądzu (1931—1932). Ppor. rez. Asyst. przy kated. grafiki użytk. w Akad. Szt. Piękn. w Warszawie. Prac. w zarz. Bratn. Pom. A. S. P. (1928—1930), zarz. Bloku Zaw. Art. Plast. (1934—36). Wyk. m. in.: dekor. wnętrza na statkach M. S. „Piłsudski" i M. S. „Batory" (wsp. z A. Wajwódem, 1935—1936), „Mapę Polski" w Wojsk. Inst. Geograf. w Warszawie (1937). Proj. okładkę wydawn. P. A. L. dzieł B. Prusa. Otrz. nagr M. S. Wojsk. na II międzyn. wyst. drzeworyt. w Warszawie (1936). Warszawa, Flory 9, tel. 8-81-74.

MANTEUFFEL-SZOEGE JERZY RYSZARD JULIUSZ. Dr fil. Filol. klas. Papyrolog * 3. 10. 1900 w Dynaburgu (Inflanty). S. Henryka i Marii z Zielińskich. Oż. 21. 9. 1929 z Marią Czekalską. Uk. wydz. fil. Uniw. Warsz. (d-rat 1925), stud. spec. w Berlinie, Paryżu i Oxfordzie. 1918—1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Od 4. 11. 1930 doc. filol. klas. ze szereg. uwzględn. papyrol. na Uniw. J. Piłs. Prof. katol. Uniw. Lubelsk. Ogł. m. in.: Papyrologia jako nauka pomocnicza historii (1924); Wiadomości wstępne z papyrologii (1927); Studia papyrologica (1928—1929); De opusculis Graecis Aegypti e papyris ostracis lapidibusque collectis (1930); Papyrologia szczegółowa (1933); Papyri Varsovienses (1935); szer. art. w czasop. kraj. i zagr. Warszawa, Koszykowa 11, tel. 9-75-72.

MANTEUFFEL-SZOEGE LEON. Prawn. * 28. 12. 1865 w Omsku, na Syberii S. Ryszarda i Jadwigi z Benisławskich. Oż. 27. 6. 1899 z Anielą Zielińską. Uk. gimn. w Rydze, nast. wydz. prawny uniw. w Dorpacie. W czasie wojny świat. burmistrz. m. Rzeczycy (Łotwa). Czynny w polsk. org. społ. tamże, opiek. gimn. polsk. im. T. Kościuszki. R-ca P. K. P. w st. sp. Ogł.: Dwa zagadnienia naszej gosp. narod. oraz szereg artyk. w Biulet. Urzędn. na tematy prawno-społ. Odzn. O. P. 5. Warszawa, Flory 9, m. 3, tel. 8-81-74.

MANTEUFFEL-SZOEGE TADEUSZ JULIUSZ JÓZEF. Dr fil. Hist. * 5. 3. 1902 w Rzeczycy, na Łotwie. S. Leona i Anieli z Zielińskich. Oż. 8. 4. 1932 z Marią Heurich. Uk. gimn. im. J. Zamoyskiego w Warszawie, uniw. tamże oraz École Pratique des Hautes Études w Paryżu. W 1920 ochotn. w. p. Inwal. woj. Doc. Uniw. J. Piłsudskiego od 25. 11. 1930. Archiwista w archiw. Min. W. R. i O. P. Czł.-Kor. Tow. Nauk. Warsz., czł. Tow. Mił. Historii, sekr. gen. 7 Międzynar. Kongr. Nauk Hist. w Warszawie (1933). Ogł. m. in.: Polityka unifik. Chlotara II, Ustrój feodalny według Consuetudines Feudorum, W czasie średniowiecza (w Wielk. Hist. Ilustr., wyd. Trzaski, Ewerta i Michalskiego) oraz szereg art. w Przegl. Hist., Kwart. Hist., Kronice Uniw. Warsz. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Chłodna 39-a, tel. 2-47-10.

MAŃKOWSKI ALFONS. Ks. Hist. * 1870 w Kuntersztynie (Pomorze). Uk. semin. duch. w Pelplinie. Prob. w Radzynie, nast. od 1923 w Lembargu. Prez. Tow. Nauk. w Toruniu od 1923; czł.-koresp. Polsk. Ak. Um. od 1929; wicepr. Instyt. Bałtyck. w Toruniu od 1930. Ogł. m. in.: Dzieje

drukarstwa i piśmiennictwa polskiego w Prusiech Zach. wraz z szczegółową bibliografią druków polskich zachodn.-pruskich (1906); O przemianach i odmianach nazw miejscowych i rodowych w Prusiech Królewskich (1919); Kapituła katedralna chełmińska 1466—1821 (1921); O zadaniach historiografii pomorskiej (1925); Pomorze i ziemia chełmińska pod rządami pruskimi (1928); Prałaci i kanonicy katedralni chełmińscy od założenia kapituły do nowych czasów. Red. wydawn. Tow. Nauk. w Toruniu (1920—1923). Lembarg, p. Konojady.

MAŃKOWSKI TADEUSZ. Dr praw. Hist. szt. * 2. 8. 1878 we Lwowie. S. Włodzimierza i Jadwigi z Łozińskich. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. prawny Uniw. Jana Kaz. Prac. w zakr. hist. prawa polsk. pod kier. prof. O. Balzera. 1909—1929 adw. we Lwowie. Czł.-kor. Polsk. Ak. Um., wicepr. Kom. Hist. Szk. P. A. U., czł. rzecz. Tow. Nauk Warszawsk. Ogł. m. in.: Dom Galic. Tow. Kred. Ziemsk. (1916); Dzieje gmachu zakł. narod. im. Ossolińskich (1927); Lwów przed laty osiemdziesięciu w współcz. litogr. Pillera (1928); August Moszyński, architekt polski XVIII st. (1928); O poglądach na sztukę w czasach Stanisława Augusta (1929); Do dziejów biblioteki Stanisława Augusta (1930); Galeria Stanisława Augusta (1932); Lwowskie kościoły barokowe (1931); Pamiątki nowożytnego Lwowa w architekturze; Kolekcjonerstwo Stanisława Augusta w świetle korespondencji z Augustem Moszyńskim — łącznie przeszło 60 prac. Lwów, Łozińskiego 4.

MAR MARIAN STANISŁAW (pseud. MAR JAN ST.). Liter. * 20. 10. 1877 w Płocku S. Bernarda i Anny z Lutomierskich. Oż. z Janiną Puławską. Uk. szk. śr. w Warszawie. Stud. lit. w Szwajcarii, Francji, Włoszech. W 1906 red. pisma satyr., ośmiesz. Dumę Państw. ros., za co więz. i karany adm. Jeden z zał. Zw. Autorów Kompoz. i Wydawców; wielol. jego prezes i czł. hon. Kier. kilku kabaretów lit. Ogł.: Bronka (pow.); Samotni; Historia dwojga ludzi; Pajęczyna (pow.); Kawalerowie księżyca; Struny; Don Juan redivivus; Łów; drobne utw.: stud. art. i wiersze; nowele. Wieloletn. felietonista Przegl. Wiecz. i Kur. Por. w Warszawie. Warszawa, pl. Lelewela 14.

MARCHLEWSKI LEON PAWEŁ. Dr fil. Chem. * 15. 12. 1869 we Włocławku. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. chem. polit. w Zurychu. Asyst. przy kat. technol. chem. tamże, asyst. w prac. pryw. dr E. Schuncka w Manchester i wykł. Municipal School of Technology tamże, nast. kier. prac. bad. szt. barwn. firmy Claus i Rey w Clayton. Po powr. do kraju insp. Zakł. Bad. Śr. Spoż. W 1906 prof. zwycz. chemii lek. U. Jagiel., w 1917 org. Państw. Inst. Gosp. Wiejsk. w Puławach, reorg. Inst. Roln. w Bydgoszczy. Rektor Uniw. Jagiel. 1927—29. Czł. Pol. Ak. Um., czł. Tow. Nauk. we Lwowie, czł. hon. Tow. Lek. we Lwowie i Krakowie, czł. Ak. Nauk Roln. w Pradze, dr hon. med. U. Jagiel., czł. hon. Société Chimique de France, czł. Tow. Chem. Rumunii. Senator R. P. Ogł. m. in.: Neue Bestimmung der Volumgewichte von Salzsäure verschiedener Conzentration (1891, wespół z prof. Lunge), Studien über das Datiscin und seine Spaltungsprodukte, Zur Kenntnis des Naphtazarins und der Naphtocyaminsäure (1894), Note on the Constitutions of indican and some derivates of indigotin (1898, wespół z Radcliffem), Colouring matters obtainable ty the action of isatin on estracts of Isatis tinctoria (1902), Die Chemie der Chlorophyle (1909), podr.: Teorie i metody badania chemii org. (Lwów 1905), Über Azotfarbstoffe substituirter Pyrrole (1921); Chemia organiczna (1924), Podr. do badań fizjolog.-chem. (1924), łącznie ponad 150 prac nauk. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł., duńsk. Dannebr. Kraków, Zyblikiewicza 8.

MARCHWIŃSKI ANDRZEJ. Dr praw. Ekonom. * 29. 3. 1905 w Warszawie. S. Władysława i Łucji z Lauberów. Oż. 20. 10. 1928 z Marią Kotkowską. Uk. gimn. p. wezw. św. Kazimierza w Warszawie, nast. wydz. prawa Uniw. J. P. B. ref. Min. Spraw Zagr., prac. w Izbie Przem.-Handl. Kier. biura ekonom. Zw. Przem. Chem. Ogł. szereg art. w prasie gospod. Odzn.: fr. L. H. 5, łot. 3 Gw. Warszawa, al. Ujazdowska 9-a, tel. 8-96-96.

MARCINKIEWICZ-DUNIN EUGENIUSZ. Public. wojsk. * w 1884 w Mińsku Lit. Uk. szk. śr. w Mińsku i of. szk. art. w Petersburgu (ob. Leningrad). Zaw. of. art. w. ros. Podczas w. świat. na fr. niem. i kaukas., ost. ppłk. Od 1917 szef art. Azerbejdżanu. Uczestn. walk o niepodl. tego kraju w łączn. z armią tur. Nuri-paszy. W 1922 powr. do kraju, prac. w przem. metal. Ogł. szereg prac z dziedz. uzbr. art. w Przegl. Art., Przegl. Wojsk.-Techn., Przegl. Mech., czasop. Wynalazki i Odkrycia, Memorial de l'Art. Française i in.

MARCINKOWSKI WŁADYSŁAW. Art.-rzeźb. * 16. 6. 1858 w Mieszkowie, woj. poznańskie. Stud. rzeźbiarskie i malarskie w Berlinie i Paryżu (uczeń Chapu). Dyr. Muzeum Wojska w Poznaniu. Wyk. m. in. rzeźby: Cztery stany, dźwigające trumnę św. Wojciecha (kat. w Gnieźnie); Chrystus

ze św. Piotrem (kat. w Poznaniu); Matka Boska z Dzieciątkiem (kośc. w Ostrowie Wlkp.); Sylen z dzieckiem (nagr. Ak. Szt. Pięk. w Berlinie); Dziewczyna wijąca wieniec (cment. farny w Poznaniu); Dziewczyna z herbem Poznania; pop: J. Słowackiego i St. Moniuszki w gm. Teatru Polskiego w Poznaniu; posąg Jana Quadro (twórcy ratusza poznańsk.) przy ul. Zamkowej w Poznaniu; pomn. J. Słowackiego w Miłosławiu; Atlas na kopule pałacyku w Lubostroniu; pop. marszałka J. Piłsudskiego w Muzeum Wojska w Poznaniu; pop. Bohdana Zaleskiego; mod. pomn. A. Mickiewicza w Krakowie; pop. Joachima Lelewela; medal.: E. Andriollego, K. E. Chojeckiego, ks. Czartorsykiego, Ign. Domeyki, Seweryny Duchińskiej, dr Gałęzowskiego, Kazimierza Jarochowskiego, Zygm. Kaczkowskiego, Wł. Mickiewicza, dr Niegolewskiego, Bohdana Zaleskiego, dr W. Milewskiego; grobowiec ks. Chyżyńskiego na cment. w Ostrowie Wlkp. Otrz. med. brąz. we Lwowie. Odzn.: O. P. 4 (1923), K. Z. zł. (1936). Poznań, Grunwaldzka 22-a.

MARCONI BOHDAN LUCJAN. Art.-mal. * 14. 1. 1894 w Warszawie. S. Władysława i Kazimiery z Kołobrzeg-Kolbergów. Ożenił się 5. 5. 1919 z Zofią Szyller. Ucz. do szkoły śr. E. Konopczyńskiego w Warszawie, nast. wyj. na stud. muz. do Berlina, gdzie kszt. się w konserwat. Sterna pod kier. prof. Maxa Grünberga. W pocz. 1914 wyj. do Paryża na studia malarskie, które rozp. w prac. Nar. Szkoły Szt. Pięk., u Humberta. W 1916 wst. do warsz. Szk. Szt. Pięk., do kl. prof. Miłosza Kotarbińskiego, a nast. W. Kossaka, u którego prac. do jesieni 1918. 11. 11. 1918 wst. do wojska; odbył kamp. na fr. lit.-białor. do 1920, nast. uk. Szk. Podch. Piech. (kl. 35) i Szk. Podch. Wojsk Samochod., por. rez. od 21 5. 1931. Od 9. 1922 w Muzeum Narod. w Warszawie, jako konserw.-restaur. obrazów. Prac. jako grafik-ilustrator. Koncertował w 1917 w Filh. warsz. Uprawia muzykę kameralną. Stypend. Fund. Kult. Narod. w 1936. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Kopernika 15, tel. 5-11-04.

MARCONI TADEUSZ. Mgr nauk ekonom. * 28. 11. 1899 w Warszawie. Syn Władysława i Kazimiery z Kołobrzeg-Kolbergów. Ożenił się 5. 1. 1929 z Heleną Brun. Uk. szk. śr. im. E. Konopczyńskiego w Warszawie. W 1917 wst. na wydz. arch. Polit. Warsz., lecz stud. przerwał z pow. sł. w wojsku 11. 1918—4. 1921. Uk. wydz. ekonom. Uniw. Poznańsk. Po odb. praktyki handl. w kraju i w Anglii, wst. w 1928 do tow. zakł. mech. Borman i Szwede w Warszawie i prac. tam do 9. 1931 jako prez. zarz.; 1931—1932 czł. zarz., deleg. do dyr. Zjedn. Polsk. Przemysł. Metal., Sp. Akc. 11. 1932—9. 1935 czł. zarz. i dyr. handl. fabryki garbarsk. Temler i Szwede, Sp. Akc. w Warszawie. Kier. działu sprzedaży w Tow. Akc. Lilpop, Rau i Loewenstein tamże. Warszawa, al. Szucha 2, m. 4, tel. 8-74-74.

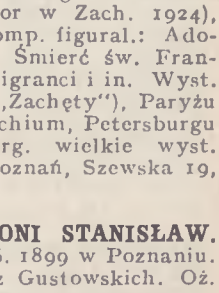
MARCOUSSIS LOUIS, patrz: MARKUS LUDWIK.

MARCZENKO ALEKSANDER, patrz: ANTONIUSZ.

MARCZEWSKI TADEUSZ ERAZM MARIAN. Art.-mal. * 28. 10. 1883 w Łukowej, pow. sandomierski. S. Bolesława i Marii z Zabłockich. Ożenił się z ..... Tarnogórską. Ukoń. szk. śr. w Warszawie, Ak. Szt. Pięk. w Krakowie, stud. w Paryżu i Monachium. W czasie wojny świat. prof. polsk. Szkoły Szt. Pięk. w Kijowie. Od 1918 w Warszawie. W ciągu 7 lat czł. zarz. i prez. Pol. Tow. Art., czł. rady art. m. st. Warszawy, 3 kr. czł. jury dorocz. nagr. m. Warszawy, współorg. Inst. Prop. Szt. Od 1922 prow. szk. mal. i rys., ost. przenies. do Poznania. Wygł. odcz. i ogł. artyk. kryt. Mal. portrety, m. in. prezydenta R. P. St. Wojciechowskiego dla Banku Polskiego (wyst. zbior w Zach. 1924), i arcyb. Cieplaka. Komp. figural.: Adoracja Matki Boskiej, Śmierć św. Franciszka, Madonna, Emigranci i in. Wyst. w Warszawie (med. „Zachęty"), Paryżu (dwie I nagr.), Monachium, Petersburgu (ob. Leningrad). Org. wielkie wyst. okrężne po Polsce. Poznań, Szewska 19, tel. 17-15.

MARCZYŃSKI ANTONI STANISŁAW. Dr praw. Liter. * 1. 6. 1899 w Poznaniu. S. Romana i Heleny z Gustowskich. Ożenił się z Marią Łasińską. Uk. gimn. w konwikcie oo. jezuitów w Chyrowie (1917), nast. wydz. prawa Uniw. Jagiel. Ucz. obrony Lwowa w 1918. Ochotn. w. p. w 1920. Autor kilkuset nowel, humoresek, felietonów, kilkudziesięciu scenar., z czego 5 zrealiz. oraz 41 powieści sensac., m.in.: Czarci jar i Kaprys gwiazdy filmowej; Pieczeń z antylopy; Gaz 303, Przygoda

w Biarritz; Zegar śmierci; Perła Szanghaju. Warszawa, Grottgera 7 m. 3, tel. 9-03-88.

MARCZYŃSKI JÓZEF. Dr med. * 3. 3. 1891 w Brzezinkach, pow. Opoczno. S. Józefa i Franciszki z Bukarowiczów. Oż. w 1916 ze Stanisławą Czarnowską. Uk. gimn. w Piotrkowie Tryb. i wydz. lek. Uniw. Jagiel. Czł. Druż. Strzel. i Zarzewia w Krakowie. Legionista I bryg., więzień Beniaminowa, kpt.-lek. rez. w. p. Kom. m. Czeladzi, prezyd. m. Sosnowca, kom. i lek. nacz. Ubezp. Społ. we Lwowie, Częstochowie, Radomiu i Bydgoszczy. Lek. nacz. miejsk. pom. lek. i wicedyr. wydz. szpit. zarz. m. st. Warszawy. Zał. kilku spółdz. w Opoczyńskiem i w Zagł. Dąbrowsk. Ogł. prace z dziedz. spółdzielcz., art. publicyst. w prasie we Lwowie, Radomiu i Zagł. Dąbr. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W. 2. Warszawa, Czerwonego Krzyża 9 m. 2, tel. 2-88-57.

MAREK ANDRZEJ. Liter. Autor dram. Reżys. * 2. 1. 1880. S. Adama i Dory z Gotsfartów. Oż. 10. 1. 1926 z Adą Braun. Uk. szk. śr. w Sanoku, kurs teatrolog. w Los Angeles (Kalifornia). Dypl. reż. Z. A. S.P. Podczas wojny światow. w sł. sanit. ros. Ogł. szereg sztuk orygin., m. in.: Fanatycy, Wieczna bajka, Królestwo krzywdy, Nędzarze, Pieśniarze, Królowa Sabat, Gdyliście spadają, Noemi i in.; przekł.-adapt.: Dybuk, Golem, Mirla Efros, Żyda na stos, Bóg-szatan i człowiek, Ta, która zwycięża, Tajemnica powodzenia, Fenomenalna umowa i in. Warszawa, Śniadeckich 7, tel. 8-54-14.

MARESCH TEOFIL KAROL. Mgr praw. Płk K. S. * 1. 8. 1888 w Brzeżanach. S. Ferdynanda i Marceli z Wereszczyńskich. Oż. w 1917 z Janiną Wolberg. Uk. gimn. w Brzeżanach i wydz. prawny Uniw. J. Kaz. Prac. w Zw. W. Cz. i Zw. Strzel. Od 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk. Po kryz. przys. w polsk. sądown. cyw. Od 6. 1919 w sądown. wojsk. Szef Dep. Spraw. M. S. Wojsk. i nacz. prokur. wojsk. Z-ca przewodn. Sądu Hon. dla Odzn. K. N. i M. N. Z-ca przewodn. Gł. Sądu Koleż. Zw. Leg. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

MARIAŃSKI JAN MIECZYSŁAW STANISŁAW. Samorządowiec. * 28. 5. 1898 w Radominie, pow. rypiński. S. Franciszka i Leokadii z Walińskich. Oż. 26. 11. 1924 z Marią Niebieszczańską. Ucz. do gimn. w Płocku, uk. stud. adm. komunal. przy W. W. P. w Warszawie. 1. 9. 1913—8. 4. 1915 prac. w org. młodz. zarzewiack. i w Zw. Strzel. 10. 4. 1915 sł. w I bryg. Leg. Pol., po kryz. przysięg. intern., nast. w w. p. do 9. 5. 1922. Por. rez. Kier. wydz. ogóln. i oświat. zarz. miejsk. w Płocku. Czł. czynny P. P. S. do rozłamu, nast. czł. Fr. Rew. Organ. spółdz. i ośw. w Płocku; czł. Zw. Strzel. od 1922, od 1. 1. 1925 kmdt obw. płock.; czł. org. społ. Red. i wyd. org. spółdz. Wspólna Praca (1922), Młot i pług (1922), jednodniówkę Legion (1935). Ogł. art. z dziedz. samorz., spółdzielcz. i społ., nowele, wiersze. Odzn.: K. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Płock, P. O. W. 32-a.

MARKERT WACŁAW HENRYK. Dr med. * 13. 1. 1898 w Łodzi. S. Henryka i Wandy z Barczów. Oż. 4. 8. 1931 z Erną Kenig. Uk. 2 gimn. filol. w Łodzi w 1917 oraz wydz. med. Uniw. Warsz. w 1924. Od 11. 11. 1918 udział w wojnie ukr. i bolszew. W 2. 1919 pod Bełzem, jako ułan 3 p., dostał się do niew. ukr., skąd po 3 mies. zbiegł. Od 4. 1921 ppor. rez. St. asyst. prof. Orłowskiego na II klinice chor. wewn. Uniw. J. P. Ogł. 13 prac w jęz. polsk. i 9 w jęz. franc. z zakr. med. wewn. Warszawa, al. Jerozolimska 93, tel. 5-93-03.

MARKOWSKA-DUCHÓWNA JADWIGA, patrz: DUCHÓWNA-MARKOWSKA.

MARKOWSKI HIERONIM. Dr fil. Hist. * 12. 8. 1883 w Ostrzycach, pow. kartuski. S. Augusta i Anny z Brillowskich. Oż. 19. 7. 1920 z Jadwigą Reinboldt. Uk. gimn. klas. w Wejherowie (1904) stud. na uniw. w Monasterze, Berlinie i Wrocławiu (1904 do 1909). W czasie w. świat. sł. w w. niem. na fr. karpack. i włoskim, nast. zachod. Ranny, dostał się do niew. angielsk. 1920 do 1932 dyr. gimn. państw. w Wąbrzeźnie, od 10. 1932 doc. uniw. w Poznaniu. Czł. Pozn. Tow. Przyj. Nauk. Ogł. m. in.: Eine Studienreise nach Chalki und Patmos (1914), prace dot. Res Gestae Divi Augusti (Eos, 1928, 1929 i 1932—33), O spisach ludności za czasów cesarza Augusta (1931), Cesarz August jako wychowawca (1931), Nagrobek Gaiosa Erykiosa (1935), Rozp. Cezara o ochronie grobów i czci pocho-

wanych (1936) De Caesaris Graeco titulo Palaestino (1936), oraz szereg rec. Poznań, Dąbrowskiego 46 m. 10.

MARKUS LUDWIK (pseud. MARCOUSSIS LOUIS). Art.-mal. Graf. * 14. 11. 1883 w Warszawie. S. Jerzego i Eweliny z Milnerów. Ożenił z Alicją Halicką. Uk. Akad. Sztuk Piękn. w Krakowie. Od 1914 sł. w w. franc., nast. przydziel. do misji Wojsk. Franc.-Polsk. Obr.: L'homme au violoncelle (1918); L'habitué (1920); Intérieur (1923); Objet (1927); Bormes (1928); Anvers (1928); Les trois poètes (1929), Panneau (1933); Marie Araignée du soir i in. w zbior. pryw. i galer.; zagr. portr.: Heleny Rubinstein, Lady Abdy. Ilustr. do: Indicateur des chemins de coeur, La belle en dormant. Wyst. od 1912. Odzn.: K. N., K. W., fr. K. Woj. Paryż, 61 rue Caulaincourt.

MARKUS STANISŁAW MAKSYMILIAN. Płk dypl. w st. sp. * 15. 3. 1881 w Warszawie. Uk. szk. śr. w Warszawie, stud. prawo na uniw. w Paryżu, uk. Wyż. Szk. Woj. tamże i stud. artyl. w Metzu (1924). 1906—1914 w P. P. S. Fr. Rew., Zw. W. Czyn. i w Zw. Strzel., jako kmdt oddz. w Paryżu. 1914—1917 ochotn. w w. fr. na fr. niem., nast. w A. P. we Francji i w w. p., gdzie był m. in. dcą bat., dyonu i p. artyl. oraz zajm. szer. wyższ. stan. w Minist. Spraw Wojskowych. Od 1928 płk, od 1932 w st. sp. Dyr. Loterii Państwowej. Brał udział w oprac. regulaminu art. i słownictwa wojsk., tłum. fr. podr. art. Ogł. wsp. z kpt. M. Korewo Podr. dla art. polowej (1920) oraz art. fachowe w Bellonie. Odzn.: K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, fr. M. W. W., M. I.

MARLEWSKI FRANCISZEK. Ks. * 23. 8. 1893 w Marcinkowie, pow. Wągrowiec. S. Nikodema i Pelagii z Wardów. Uk. państw. gimn. klas., nast. semin. duch. w Poznaniu i Gnieźnie, stud. teolog. na uniw. w Monasterze. Dyr. Archid. Instyt. Akcji Katol. Sekr. gen. Zw. Kobiet Prac. od 1933; sekr. gen. zw. Sodalicji Mar. archidiec. gnieźn. i poznańsk. Red. mies. Sodal. Mar. uczennic szkół średn. Cześć Marii, mies. Zw. Kobiet Prac. Gazeta dla Kobiet i Doniesień Archid. Inst. Akcji Katol. Ogł. pracę o roku liturg., zwycz. lud., trad. narod. w łączn. z rokiem kośc. pt. Rok Boży. Poznań, al. Marcinkowskiego 1, tel. 26-44.

MARLICZ JERZY, patrz: BOROWIKOWA Z GORDZIAŁKOWSKICH HALINA.

MARR JERZY, patrz: ZAWADZKI OKTAWIAN.

MARSZAŁKOWICZ JAN. Rolnik. * 5. 6. 1868 w Wojakowej, woj. krakowskie. Uk. gimn. w N. Sączu w 1887, stud. na uniw. w Krakowie, Grazu i Halle. 1901—11 insp. hodowl. w Tow. Gosp. Lwowsk. prow. porówn. prace bad. nad hodowlą w Polsce, Oldenburgu, Fryzji Wsch., Holandii, Danii, Szwecji i Szwajcarii. W 1907 poseł do Sejmu Galic. W l. 1911—13 konsultant Tow. Roln. w Mińsku Lit., od 1913 kier. działu rolnego w zarz. gł. Kółek Roln. W 1914 dyr. Zw. Handl. Kółek Roln. 1915—18 del. roln. i żywnośc. star. kraj. we Lwowie. W 1924 objął katedrę na studium roln. U. S. B. Ogł. szereg większych prac fach., poza tym art. w Rolniku i Hodowcy, Tygodniku Rolniczym, Tygodniku Rolniczym Wileńskim, Przeglądzie Hodowl. i pismach niemieckich. Wilno, Studium Rolnicze U.S.B.

MARTINI-MIKOŁAJCZYKÓWNA JANINA. Art. dram. * 9. 6. 1909 w Krakowie. Uk. gimn., Akad. Handl. i stud. dram. pod kier. K. Borowskiego. Wyst. w Łodzi, Bydgoszczy, Lwowie i Warszawie (teatr. T. K. K. T.). Ważn. role: Franusia (Wesele Figara); Uczenica (W czepku urodzony); Córka (Wyzwolenie); Roxy; Janka (Gdzie diabeł nie może); Geogena (Papa); Dolly (Dzielny wojak Szwejk); Blanny (Jutro pogoda); Nula (Drugie imię miłości); I maszynistka (Pan Topaz); Ola (Szczęście od jutra). Warszawa, Wilcza 46, tel. 7-18-50.

MARTÓWNA MARIA. Art. bal. * 29. 6. 1904 w Krakowie. C. Władysława i Karoliny. Uk. szk. średn. w Krakowie, odb. stud. balet. tamże i u Koszutskiego w Warszawie. Primabalerina teatru „Lutnia" w Wilnie. Ważn. kreacje: w balecie „Twardowski" (taniec z mieczami), w „Szeherezadzie", „Zaproszenie do tańca", „Postój kawalerii", „Miliony arlekina", w „Rose Marie"; szer. kreac. balet. wł. ukł. Wilno, Portowa 19, m. 11.

MARTUSIEWICZ OLGA. Pianist. Pedag. * 26. 5. 1898 we Lwowie. C. Józefa i Klementyny z Karpińskich. Uk. konserwat. Tow. Muz. w Krakowie u prof. Brandysa, Ebla, Żeleńskiego i Eisenbergera w 1918 z dypl. i med. sr. Nast. stud. muz. w Wiedniu. Od 1926 prof. gry fortep. kursu najw. konserwat. Tow. Muz. w Krakowie. Koncert. w kraju i zagr. Udz. w konc. org. przez Ormuz i w audycjach dla młodz. szk., org. przez Stow. Młodych Muzyków w Krakowie. Kraków, Biskupia 10, tel. 1-34-17.

MARTYKA STEFAN WACŁAW. Art. dram. * 7. 9. 1909 w Bochni. S. Stefana i Zofii z Bigajów. Uk. gimn. humanist. 1925-29 org. i prow. teatry amat. w woj.

wsch. W 1930 prac. w teatrze D. Z. P. w Krakowie. 1931—1933 org. i prowadzi teatr w Jaworznie. Ob. w teatrze im. St. Wyspiańskiego w Katowicach. Ważn. role: Jurel w Lekarzu bezdomnym A. Słonimskiego; Jasiek w Sygnałach E. Szelburg-Zarembiny; Janek w Lekkomyślnej siostrze; Staszek Szela w Turoniu Żeromskiego; Jasiek w Weselu Wyspiańskiego; Kalb w Intrydze i miłości Schillera. Katowice, Teatr im. S. Wyspiańskiego.

MARYAŃSKI WALERY. Inż. Gen. bryg. w st. sp. * 2. 1. 1875 w Stulsku, pow. żydaczowski. Uk. gimn. we Lwowie, Wojsk. Ak. Techn. w Wiedniu i wyż. kurs. inż. przy Szk. Wojen. w Wiedniu. Of. zawod. w. austr., m. in. ref. w Wojsk. Komit. Techn. w Wiedniu (1903—1908). Podczas w. świat. dca komp., nast. szef inż. korp. W w. p. od 1918, m. in. szef inż. i zast. szefa szt. dtwa Wschód, szef kwaterm. dtwa fr. galic., szef szt. dow. okr. etap. Małopolska, szef szt. 12 dyw. piech., szef szt. 2 armii, szef szt. D. O. G. Lwów, I of. szt. Insp. Armii, dca dyw. piech. Gen. bryg. od 1924. Od 1927 w st. sp. Ogł. m. in: Sport strzelecki i jego trening (1926), Obr. przejścia przez rzekę, Forsowanie i obrona rzek, Przykład forsowania rzeki. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., Lwów, Fredry 2.

MARYNIARCZYK ROMAN. Inż. dróg i most. * 4. 6. 1884 w Krakowie. S. Jana i Heleny z Mecnarowskich. Uk. gimn. klas. w Jaśle (1902), nast. politechn. we Lwowie (1907). Od 1908 prac. przy proj. regul. rz. Ropy; w 1909 przy regul. rz. Strwiąży; w 1910 zast. kier. regul. Dniestru pod Samborem, 1911—14 samodz. kier. regul. Ropy. 1914—16 ofic. w. austr. na fr. ros. i włosk. Po wojnie świat. kier. Państw. Urz. Wodnego. Kier regul. Wisły na Śląsku i budowy wodociągu z Maczek na Śląsk, kier. oddz. wodnego i zast. nacz. wydz. komunik.-budowl. w Katowicach. B. ekspert. techn. w komis. delimitac. polsko-niem. i polsko-czechosłow.; zast. czł. komis. miesz. polsko-niem.; zast. przew. kom. egz. dla prac. państw. I kat. Czł. Polsk. Stow. Inż. i Techn.; czł. i rzeczoznawca Polsk. Inst. Wodoc.-Kanalizac. w Warszawie; zaprzysięż. znawca sądowy do spraw miernictwa. Ogł. m. in.: Nowe systemy regulacji rzek. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Reymonta 2.

MARYNOWSKI ZDZISŁAW. Kpt. w st. sp. * 12. 4. 1900 w Beradzu, pow. sandomierski. Mat. w 1922. W w. p. od 1918 Uk. Szk. Podch. Piech. w Warszawie i Szk. Broni Chem. (1923). 1923—1931 wykł. i kier. ćwiczeń w Szk. Gaz. Od 1931 w st. sp. Ogł. m. in.: Wskazówki do wyszkolenia w obronie przeciwchemicznej (1926—1931), Obrona przeciwchemiczna ludności cywilnej (1926—1928), Ćwiczenia przeciwgazowe w obrazach (1928), Obrona przeciwgazowa (1929), Pomieszczenia przeciwgazowe, Masowa obrona ludności cywilnej (1932, 1933, 1934), Drużyny odkażające (1934). Odzn.: K. W. 2, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

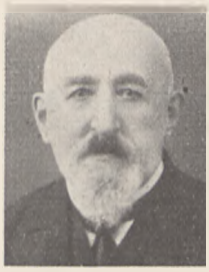
MARZYŃSKI STANISŁAW LEON. Inż. arch. * 18. 5. 1904 w Łodzi. S. Józefa i Stefanii z Grosmanów. Oż. 30. 3. 1930 z Hildegardą Marią Groak. Uk. szk. real. zgrom. kupców w Łodzi i wydz. archit. Polit. Warsz. W 1920 ochotn. w. p. Do 1935 st. asyst. tegoż wydz., od 1935 wydz. inżyn. Czł. komit. red. mies. Architektura i Budownictwo. Wyk. proj. konkurs.: pomn. Zjedn. Ziem Polskich w Gdyni (I nagr., 1931); więz. w Łodzi (1930); pomn. Wskrzeszenia Żołn. Polskiego „6 sierpnia" w Warszawie (I nagr. 1935); gm. P. K. O. w Poznaniu (1934); rozpl. pl. Marsz. Piłsudskiego w Warszawie (wsp. z arch. Pugetem, Reńskim i Różańskim, 1935). Prow. szereg prac budowl. w Warszawie, m. in. kośc. oo. redemptorystów, kawiarnia I. P. S. Odzn. M. za W. Warszawa, Saska Kępa, Czeska 20, tel. 10-15-14.

MASŁOWSKA STANISŁAWA. Art. dram. * 27. 3. 1908 w Warszawie. C. Antoniego i Czesławy z Jankowskich. Uk. szk. śr. i Państw. Inst. Szt. Teatr. w Warszawie. Debiutow. w sztuce: Damy i huzary w Wilnie. Kreacje w sztuk.: Cudowny stop, Fotograf i tancerka i in. Wilno, Zakretowa 6, m. 3, Warszawa.

MASSONIUS MARIAN. Dr fil. Filoz. Pedag. * 1. 2. 1862 w Kursku (Rosja). S. Piotra i Heleny ze Sliźniów. Oż. 27. 4. 1882 z Anielą Houwalt. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na wydziale fil. Uniwers. Warsz., nast. na uniwers. w Lipsku (d-rat w 1889), Berlinie, Pradze i Monachium. Pocz. wykł. w tajn. szk. polsk. 1906-14

prof. Kursów Nauk. (ob. W. W. P.), wykład. w szkołach śr. im. M. Reya i W. Górskiego w Warszawie. 1915-1918 dyr. gimn. polsk. w Mińsku. W 1918 zorg. gimn. polsk. w Nieświeżu, kier. nim do 1919; areszt. przez władze bolsz. i skaz. na śmierć. Od 1920 prof. filoz. i pedagog. Od 1932 w st. sp. Czł. Tow. Filoz. w Warszawie, Wileńskiego Tow. Przyj. Nauk oraz in. tow. nauk. kraj. i zagr. Ogł. m. in.: Szkice estetyczne (1884), Philosophische Studien i Über den critischen Realismus (Lipsk 1887), Oczerk istorji polskoj filosofji (Petersburg 1891), Rozdwojenie myśli polskiej (Warszawa 1896), Empiryzm w teorii poznania Kanta (jw. 1898), Forma i technika w sztuce (j. w. 1899). Do 1891 czł. red. Kraju. 1895—1905 czł. red. Wielkiej Enc. Powsz. Ilustr., 1900—1902 red. mies. Książka, 1900—1905 krytyk. teatr. Gaz. Polsk., 1905—1906 red Gaz. Warsz., 1906 poseł do Dumy Państw. ros. Wilno, Wielka 24/25.

MASZYŃSKI MARIUSZ. Art. dramat. literat. S. Piotra i Marii z Owidzkich. Ukończył szk. śred. w Warszawie, stud. na wydz. architekt. polit. we Lwowie. W 1920 prac. w teatrze wojsk. na fr. Prac. w teatrach T. K. K. T. w Warszawie. Poza działaln. artystyczną i literacką uprawia malarstwo. Warszawa, Jesionowa 3.

MASZYŃSKI-KRZEWIŃSKI JULIAN PIOTR. Dr fil. Art. dram. Liter. * 3. 10. 1882 w Warszawie. S. Piotra i Marii z Owidzkich. Oż. w 1920 z Julią Jasińską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. filoz. Uniw. Jagiel. Ochot. w 54 p. p.; był w bitwach pod Zadwórzem i Złotnikami. Org. imprezy na cele społ., szczeg. wojsk., w liczbie przeszło 500. Organiz. przedstaw. i szkoln. polsk. w Brazylii, nauczyc. I szkoły polsk. w Paranie. Czł. zarz. oddziału „Strzelca". Ogł.: przeszło 20 powieści, m. in. Precz z cywilizacją (1937); libretta oper. i operetk.; powieści dla dzieci i młodzieży oraz liczne tłumacz. Odzn.: K. W., M. za W. Warszawa, Senatorska 35, tel. 2-16-50.

MATAKIEWICZ ANTONI. Dr praw. * 18. 9. 1873 w Niepołomicach, w Małopolsce. S. Antoniego i Augusty z Kołodziejów. Oż. 6. 2. 1926 z Zofią Łazarską. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie, nast. wydz. prawa Uniw. Jagiel. Przed wojną wiceprezes Sokoła w Wojniczu i Tuchowie; prez. T. S. L. w Wojniczu. 1914 do 1918 sł. w w. austr. W w. p. mjr. 1911 do 1918 poseł do austr. Rady Państwa, nast. poseł do I i II Sejmu R. P. Emer. wicepr. S. O. Notariusz. Autor art. popularnych w pismach dla ludu: Przew. Kółek Rol., Gospodarz Polski, Lud Katolicki i in. oraz art. prawn. w Reformie Sądowej, Przeglądzie Sądowym i Przegl. Notarialnym. Odzn. M. N. Nowy Sącz, Szwedzka 2.

MATAKIEWICZ MAKSYMILIAN AUGUST ANTONI. Dr nauk techn. Inż. * 27. 6. 1875 w Niepołomicach. S. Antoniego i Augusty z Kołodziejów. Oż. w 1906 z Heleną Zaleską. Uk. szk. real. w Krakowie i politechn. we Lwowie. 1900—1908 prac. w państw. sł. budown. Od 1908 prof. budown. wodnego Politechn. Lwowskiej. Dziek. wydz. inż. 1909—1913, rekt. 1919—1920. Podcz. w. świat. sł. w w. austr. w st. por. Uczestn. obr. Lwowa 1918—1919. 29. 12. 1929—4. 12. 1930 min. robót publ. Czł. Tow. Nauk. Lwowsk. i Warsz., czł. Ak. N. Techn. (1931—33 prez.), czł. Ak. Pracy im. Massaryka w Pradze, czł. hon. Polsk. Tow. Politechn. we Lwowie. Ogł. m. innymi: Nowe badania empiryczne nad związkiem elementów ruchu w łożyskach przyrodzonych (1910); Drogi wodne w Polsce (Lwów 1917); Regulacja Wisły (Warszawa 1920); Budowa jazów (Lwów 1920); Światowe drogi wodne a regulacja Wisły (Lwów 1922); O najważniejszym zagadn. gospod. wodnego w Polsce (1929); Żegluga śródziemna i budowa dróg wodnych (Warszawa 1931); Formuła na średnią dla łożysk naturalnych i wielkich spadków (1931); Ochrona przed powodzią na tle ostatnich katastrof powodziowych i tegorocznej w dorzeczu Wisły (Lwów 1934); Zasady wyzyskania sił wodnych, pomiary i obliczenia wodne (Lwów 1936). Czł. r. m. Lwowa 1921—1930, z-ca komis. rządu tamże 1927—28. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Lwów, Głęboka 6.

MATECKI TADEUSZ. Inż.-roln. * 11. 7. 1886 w Bożykowej, w Kieleckiem. S. Zygmunta i Stefanii z Chwalibogów. Uk. szk. real. w Warszawie i Akad. Roln. w Dublanach. Dypl. inż.-roln. w 1930 na wydz. rol. Politechn. Lwowskiej. W 1920 ochotn. w. p. 1908—10 prac. w ord. przeworskiej XX Lubomirskich. 1910—14 kier. st. doświadcz. w Falborzu-Osięcinach, na Kujawach. 1914—16 sekr. gen. wydz. doświadcz.-nauk. C. T. R. 1916—19 zarz. interes. ks. Stefana Lubomirskiego w Kruszynie. Od 1919 zarz. inter. ks. Jadwigi Lubomirskiej. Wykł. na kursach roln. w Warszawie, na wydz. roln. szk. Ronthalera. Org i prow. kursy roln. lotne dla włościan oraz wykł. na kursach org. przez C. T. R. dla rządców i administrat. Wygł. odczyty na zebr. okr. tow. roln., jako delegat wydz. roln. C. T. R., oraz na zebr. kółek roln. włośc. Ogł. m. in.: Obornik wobec braków nawozów sztucznych, Sprawozdanie z trzechletniej działalności pola doświadczalno-rolniczego w Falborzu, Siarczan amonowy jako nawóz azotowy. Stały współprac.: Gazety Rolniczej; Gazety Cukrown.; Buraka; Rolnika Lwowskiego. Warszawa, Szara 11 m. 27, tel. 8-64-26.

MATULA WŁADYSŁAW. Ubezpieczeniow. społ. * 25. 5. 1890 we Lwowie, S. Wincentego i Karoliny z Haassów. Oż. 5. 2. 1920 z Janiną Sterczyńską. Uk. gimn. i państw. akad. handl. we Lwowie. Przed wojną czł. druż. Sokolich we Lwowie. 1914—17 ofic. piech. w. austr. 1917 do 18 pil. myśliw. (fr. włoski); ranny. 1918—29 sł. w polsk. lotn. wojsk. Mjr w st. sp. Komis. i dyr. Kasy Chor. w Częstochowie, nast. dyr. Ubezp. Społ. w Inowrocławiu, od 1936 dyr. Ubezp. Społ. w Toruniu. 1930—34 przew. Komit. Pom. Bezrob. w Częstochowie; czł. zarz. Zw. Strzel. w Częstochowie; czł. harc. w Inowrocławiu; czł. Aeroklubu Śląsk. (1932), Aeroklubu Kujawsk. (1934—36), Aeroklubu Pomorsk. w Toruniu (1936). Odzn.: K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Toruń, 3 maja 17, tel. 11-61.

MATUSIAK ALICJA. Art. dram. * 11. 7. 1909 w Warszawie. C. Anton. i Rozalii z Wysockich. Zaśl. 27.10.1934 Wacława Radulskiego. Uk. gimn. w Warszawie w 1929, stud. na wydz. praw. uniw. J. P., uk. P. I. S. T. w Warszawie, stud. śpiew. pod kierunk. J. Mechówny i stud. tanecz. u J. Mieczyńskiej. Występ. od 1932, m. in. w szt.: Moja siostra i ja (Pepina), Rozkoszna dziewczyna (Anetka), Pod białym koniem (córka fabrykanta), Noc listopadowa (Kora), Stare wino (Nina), Cudze dziecko, Kleopatra, Człowiek, który był czwartkiem, Ivar Kreuger. Ost. w Teatrze im. Słowackiego w Krakowie. Kraków, Jabłonowskich 3.

MATUSZAK ANDRZEJ. Sport. * 4. 2. 1908 w Majdanie Krynickim, pow. tomaszowski. Uk. gimn. w Zamościu i Szk. Podch. Piech. Por. Sport strzel. upr. od 1927. W strzel. z br. wojsk. 2-kr. mistrz D. O. K. VII, mistrz armii (1930), 6 kr. mistrz Polski (4 w 1933, 1 w 1934 i 1 w r. 1935), mistrz świata (1931). W 1928—29 kier. sekcji strzel. przy gimn. państw. w Zamościu; w 1934 kier. sekcji strzel. W. K. S. w Kielcach.

MATUSZCZAK EDWARD MAKSYMILIAN STANISŁAW. Art.-mal. * 7. 10. 1906 w Tymbarku, pow. Limanowa. Syn Franciszka i Salomei z Chrobaków. Oż. 26. 12. 1932 z Czesławą Muchą. Uk. gimn. mat.-przyr. w Żywcu, nast. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie oraz filię A. S. P. w Paryżu (szk. prof. J. Pankiewicza). Wyst. w 1931, 32 i 33; w 1934 wyst. zbior. w Krakowie i w Warszawie; w 1935 w Warszawie; nast. wyst. zbior. mozaiki w Krakowie. Wyk. m. in.: Do synagogi, Okno, Notre Dame, Jarmark, Dworzec kolejowy Rybacy, Port, Nad Wisłą, Portret matki, Portret p. F. Kraków, Ak. Szt. Piękn.

MATUSZEWSKA-KONOPACKA HALINA, patrz: KONOPACKA-MATUSZEWSKA.

MATUSZEWSKI IGNACY. Publicysta. * 10. 9. 1891 w Warszawie. S. Ignacego i Anieli z Bemów. Oż. z Haliną Konopacką. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na wydz. filoz. Uniw. Jagiel. i Wyż. Szk. Rol. w Warszawie. 1914—1917 sł. w w. ros. na fr. austr. i niem., 2 kr. ranny. W okr. rew. ros. czynny w org. Zw. Woj. Pol. w Petersburgu (ob. Leningrad), współorg. Og. Zjazdu Wojsk. Pol. tamże, inic. wybor. J. Piłsudskiego na honor. prez. zjazdu. Kom. Nacz. Polsk. Komit. Wojsk. przy 2 armii ros., pełnom. Naczpola na fr. zach. i pom. kier. wydz. mob. Naczpola. Od 12. 1917 w I Korp. Wsch.: szef wydz. org. kmdy m. Mińska, kmdt Mińska i dow. oddz. pol. w zdobyciu Mińska; szef szt. płka Barthla de Waydenthala (1918), uczest. w próbie walki I Korp. Wsch. z Niemcami. Po demob. I Korp. kier. oddz. wyw. Kom. Nacz. P. O. W. na Ros., Ukr. i Białoruś. W 1918 wst. do w. p. Zajm. szereg wyższych stanowisk w Nacz. Dow., M. S. Wojsk. i Szt. Gł., nast. min. ekspert wojsk. del. na konf. pok. w Rydze. Od 1924 płk dypl., attaché wojsk. przy

pos. R. P. w Rzymie. Od 1926 dyr. dep. Min. Spraw Zagr., od 1928 w rez. Od 1928 poseł R. P. w Budapeszcie, nast. kier. Min. Skarbu (14. 4. 1929—26. 5. 1931). Prez. Tow. Kredyt. m. stoł. Warszawy. Od 1931 prac. w publicyst. Red. Gazety Polskiej. Ogł. Próby syntez (1937). Odzn.: V. M. 5; K. N. z miecz.; O. P. 4 i 2; K. W. 4; M. za W.; M. 10-l. O. N.; fr. L. H. 5 i 2; jugosł. O. B. 3; est. K. Woln.; Kor. Rum. 3; Gw. Rum. 3; szw. Wazów 3; szw. Gw. Polarn. 1; finl. R. B. 3; węg. K. Z. 1; jap. Wsch. Sł. 4; wł. ŚŚ. M. i Ł. 5; port. Chrystusa 1. Warszawa, Filtrowa 69, tel. 8-12-17.

MATUSZEWSKI MARCIN. Por. w st. sp. Wychow. fiz. * 18. 10. 1897 w Gnieźnie. S. Stanisława i Jadwigi z Jeżewskich. Ożen. 1934 z Jadwigą Suhafer. Uk. gimn. w Gnieźnie i wydz. wych. fiz. uniw. W 1916—1918 sł. w w. niem. Od 1919 w w. p. Do 1930 instrukt. wych. fiz. w Szk. Podchor. Nast. w st. sp. Dyr. W. F. m. Bydgoszczy. Prezes Zw. Lekkoatl. i Zw. Kolarsk. Kmdt Harc. Ogł. art. z dziedz. sportu i wychowania fizyczn. w prasie fachow. i codzien. Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Bydgoszcz, Nowy Rynek 4, tel. 22-56.

MATZEL ERNEST. Ks. T. J. * 6. 2. 1879 w Wahlstatt, na Śląsku. Uk. gimn. w Chyrowie, nast. stud. fil. (1899—1902) oraz teolog. (1903—1907) w Krakowie. Do zakonu wst. 9. 4. 1896, święc. kapł. otrz. 14. 4. 1906. B. prof. gimn. w Chyrowie. Przeł. misji polsk. i red. Posłańca Serca Jez. Ogł.: Serce Jezusa źródłem życia i świętości, Miłość za miłość i in. Chicago Ill. U. S. A., Sacred Heart. Mission House. 4105. N. Avers Avenue.

MAUERSBERGER JAN PAWEŁ. Ks. Dr Św. Teol. Dziek. w. p. * 4. 9. 1877 w Warszawie. S. Wiktora i Marii Kazimiery z Reinhardtów. Uk. szk. handl. Zgrom. Kupców w Warszawie i stud. teol. w Rzymie. B. pref. szk. pryw. i kursów pedagog., b. wizytator religii w szk. warsz., b. dyr. i wykł. kurs. katechet. Udział w naucz. tjn. podcz. strajk. szk. w Warszawie. Prac. w skautingu tjn. na ter. b. Król. Polsk. Prez. Tow. Op. nad Niemowl. w czasie okup. Czł. zarz. P. C. K. i P. B. K., kilkakr. przew. Zw. Harc. Polsk. Kpl. nacz. Zw. Rezerw. i Zw. Inwal. Wojen., kpl. hon. Zw. Weter. Powst. 1863 r. Kpl. 1 p. inż., st. kpl. Insp. Lotn., prob. Szk. Podch. (1920—1924). Ref. ośw. odc. mokotowsk., przew. sekc. oświat. w szpit. wojsk. Kanclerz Kurii Polow. W. P. od 1934. Ogł. szer. art. harc. i wojsk. Odzn.: O. P. 5 i 3, K. N. Warszawa, Senatorska 30, tel. 2-65-01.

MAUERSBERGER KAZIMIERZ. Technol. * 19. 6. 1882 w Warszawie. S. Wiktora i Kazimiery z Remhardtów. Ożen. 30. 4. 1908 z Marią Rzecką. Uk. szkołę realną im. Pankiewicza i Wyż. Szk. Bud. Masz. im. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie. Założ. i b. prez. zw. zawod. prac. handlu i przemysł. roln. przy Centr. Tow. Roln., przewodn. op. społ., b. podk. str. obyw., przewodn. koła S. U. P. przy Min. Sprawiedl. Nacz. wydz. pracy więźniów w Min. Sprawiedl. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Senatorska 28-30, tel. 5-10-62.

MAURER ZDZISŁAW. Dr med. * 5. 9. 1887 w Przęsówce, pow. kolbuszowsk. S. Jana i Bogusławy z Butrymowiczów. Uk. gimn. w 1895, wydz. lek. Uniw. Jag., stud. spec. na uniw. praskim. Po uk. studiów ord. szpit. św. Łazarza w Krakowie, nast. lek. okr. w Limanowej i w Rzeszowie. Zał. Druż. Kościuszk. w Tymbarku k. Limanowej, wykł. w Zw. Strz. do wybuchu wojny. Od 1914 sł. w w. austr. W zw. z akcją p otestac. przeciwko pokojowi brzeskiemu w 1918, oskarż. o zdr. stanu i więz. do przewrotu. Nast. sł. w w. p. jako kpt.-lek. Czł. zarz. Sokoła, czł. org. społ. w Rzeszowie. Ogł. szereg prac. w prasie fach., gł. z dziedz. ginekol. Odzn. M. N. Rzeszów, Krakowska 8, tel. 13.

MAURIZIO ADAM. Dr filozof. Botan. * 26 9. 1862 w Krakowie. S. Parysa i Marii z Spargnapani. Ożen. 1892 z Heleną Landau. Uk. uniw. w Bernie (d-rat 1894). Asyst. stacji sadown. ogrodn. i winnictwa w Wädensweil, pod Zurychem 1895, asyst. Ak. Roln. w Berlinie 1898, asyst. stacji roln. w Zurychu 1900, doc. botaniki ogóln. polit. w Zurychu 1902, prof. nadzw. towarozn. i botaniki stos. Polit. Lwowsk. 1907, prof. zwycz. 1911. W st. spocz. od 1926. Prof. h. c. wydz. farm. Uniw. J. Piłs. 1926, zast. prof. nauki o środkach spoż. tamże 1. 10. 1927—31. 8. 1935. Czł. zwycz. Tow. Nauk. we Lwowie oraz ruchu tow. nauk. zagr. Ogł. m. in.: Die Müllerei und Bäckerei (1909); Die Getreidenahrung im Wandel der Zeiten (1916); Die Nahrungsmittel aus Getreide (1918); Pożywienie roślinne i rol-

nictwo (1926), ogółem ponad 100 prac z dziedziny botaniki stos. i hist. wyżywienia. Warszawa, Akademicka 3, t. 9-73-66.

MAYWALT MIECZYSŁAW. Dr praw. Adw. * 20. 6. 1894 w Rozwadowie. S. Zygmunta i Heleny z Mokrzyckich. Ożenił 2. 2. 1925 z Olgą Józefowicz, śpiew. (pseud. Olga Olgina). Uk. Uniw. Jagiel. Rtm. rez. w. p. Prac. w służ. konsul. w Essen, Berlinie, Zagrzebiu, Belgradzie (1920—1927). Ogł. szereg. art. z dziedz. polit. w prasie jugosłowiańskiej. Płońsk, Pułtuska 16.

MAYZEL MAURYCY. Przemysł. * 12. 4. 1872 w Warszawie. S. Jakuba i Lei z Manierków. Ożenił 28. 1. 1902 z Henryką Bock. Uk. szk. śr. W 1919 czł. komisji taryf celnych przy Min. Przem. i Handlu. W 1920 komis. Rady Obr. Stolicy, czł. kom. kwalifik. straży obyw., czł. kom. dla odbioru dostarcz. i zarekw. przedm. do celów wojsk., czł. kom. propag. pożycz. państw. na m. Warszawę. W 1921 czł. komisji apelac. wymiaru jednorazowej daniny na rzecz wojska. Od 1919 do 1923 ławnik sądu okr. Prez. oddz. Zw. Strzel. im. płk. Berka Joselewicza; sędzia handl. (po raz trzeci); radca Giełdy Pien. (od 1922), czł. Fund. Inwal. W. P. (do 1935); prez. kom. rew. rady miejskiej m. st. Warszawy (w 1934); wicepr. centrali Zw. Kupców; wicepr. Izby Handl. Polsko-Palestyńskiej; czł. Ogólnopol. Kom. Pom. dla Powodzian. Jeden z zał. Inst. im. Fr. Chopina w Warszawie i tow. „Pomoc dla Sierot"; prez. tow. „Przyjaciół Dzieci"; prez. tow. „Ostatnia Posługa". Jeden z zał. i prez. honor. Tow. Nies. Pom. Ubogim Chorym. Wicepr. Obch. 10-l. Odz. Niep. i przew. komit. obch. 10-l. samorządu. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., fr. L. H. 4. Warszawa, Zielna 52, tel. 6-46-37.

MAYZNER KAZIMIERZ. Adw. * 6. 7. 1883 w Warszawie. S. Izydora i Anny z Poldenbergów. Uk. gimn. V w Warsz., stud. prawo w Paryżu, Petersburgu (ob. Leningrad) i Dorpacie, gdzie uk. w 1911. W czas. akad. prez. Zw. Młodz. Niepodl. w Petersburgu, nast. czł. P. P. S. w Warszawie. W r. 1916 radca praw. Rady Gł. Opiek., 1917 do 1920 prac. w prokurat. R. P. w Płocku, W 1920—1921 och. w. p., Por. K. S. rez. 1918—1933 radny Płocka, 2-kr. prez. rady, w 1931 jeden z org., ob. prez. Klubu Artyst. w Płocku, czł. zarz. teatru miejskiego, jeden z org. i czł. zarz. Tow. Popier. Turystyki w Płocku. Ogł. art. w Głosie (za czas. szk.), w Prawdzie (za czas. akad.), w prasie miejsc. i w Gaz. Polsk. Red. Przegl. Płock., Sceny Płock., Głosu Płocka; jeden z org. mies. Życie Mazowsza, Odzn.: K. Z. zł., Wawrz. Akad. Płock, 3 maja 5.

MAZARAKI JERZY. Dr fil. Teatrol. * 18. 7. 1897 w Warszawie. S. Kazimierza i Wandy z Zaleskich. Uk. gimn. w Warszawie (1916), wydz. humanist. Uniw. J. Piłsudskiego (1926), 2-l. kurs. konserwat. w Bolonii, d-rat na uniw. w Neapolu za pracę o Goldonim. 16. 11. 1918—2. 1921 sł. w 6 p. uł. 1921—23 prac. w teatrze „Reduta" jako aktor i sekr. gen. 1927 do 1930 sekr. opery warsz., 1930 do 1935 sekr. dyr. program. Pol. Radia. Ob. sekr. gen. dyr. T. K. K. T. Warszawa, Senatorska 6, tel. 6-50-03.

MAZARAKI - BOGUSŁAWSKA JULIA. Dział. społ. * 24. 5. 1878 na Ukrainie. C. Franciszka i Marii z Potockich. Zaśl.: 1° 1896 E. Mazaraki, 2° J. Bogusławskiego. Uk. klasztor w Jazłowcu. Przed wojną świat. zakł. szkółki polskie. W czasie wojny org. gospody dla żołn. Polaków w Kijowie. Prac. w Białym Krzyżu. Tworzyła placówki na fr. wołyńsk. Zał. Czerwonego Krzyża południowo-wschodn. 1925—1931 przewodn. F. I. D. A. C'u żeńsk. w Polsce i wiceprzewodn. F. I. D. A. C'u żeńsk. światow. W 1932 na

kongr. F. I. D. A. C.'u w Pradze, mian. dożywotn. przewodn. honorową. Przewodn. Zw. Rękodzielniczek 1924—1931. Odzn.: M. N., M. za W., ameryk. Dist. Service Medal. Warszawa, Karowa 5, tel. 5-10-30.

MAZAREKÓWNA-ŻÓŁKIEWSKA STANISŁAWA. Art. dram. * 16. 6. 1899 w Elizawetpolu, na Kaukazie. C. Adama i Teodozji z Chylo-Chylińskich. Uk. szk. śr. na Kaukazie Występ. w teatrach: Reducie, krakowsk. lwowsk. i Polsk. w Warszawie. Role: m. in.: Desdemona w Otellu, Ofelia w Hamlecie, Beatrycze w Wiele hałasu o nic, Berta w Świerczu i Rita Caballini w Romansie. Warszawa, Smolna 34, m. 16, tel. 5-14-20.

MAZIARSKI STANISŁAW WINCENTY. Dr wszechn. lek. * 27. 4. 1873 w Tarnowie. S. Wincentego i Honoraty z Trochanowskich. Ożen. 27. 9. 1904 ze Stanisławą Krzyszkowską. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. Od 1914 do 1918 lek. posp. rusz. w w. austr. Do 1921 ppłk-lek. w p. Prof. histologii na wydz. lek. Uniw. Jagiel. Czł. czynny Polsk. Akad. Um. Wyk. szereg prac. z zakr. histologii: badania nad komórką, mikrofizjologią wydzielania w komórce gruczołowej, badania nad tkanką mięsną u kręgowych. Oprac. dział. anatomii mikroskopowej oraz anatomii narządu nerwowego w tomie X. Poradnika dla samouków. Ogł.: Podręcznik do ćwiczeń histologicznych (wyd. III. nakł. P. Ak. Um.). Kraków. Konarskiego 21, tel. 1-25-64.

MAZIŃSKI - TARŁO WŁODZIMIERZ, patrz: **TARŁO-MAZIŃSKI.**

MAZUR JÓZEF. Przemysł. * 10. 5. 1895 w Jaszczerku, pow. Świecie. S. Jana i Józefiny z Łepków. Ożen. 26. 8. 1919 W Heleną Kipczyńską. Uk. szk. handl. W 1906—07 uczestn. str. szk. W 1920 ochotn. w. p. Wicepr. zw. fabryk. octu w Polsce, radca Izby Przem.-Handl. w Gdyni, długol. prezes Tow. Właśc. Nieruch. w Grudziądzu, prez. rady nadz. Banku Zw. Tow. Kup. na Pomorzu. W 1929 wybr. do Sejmu, pośw. się na terenie parlament. zagad. przemysłu, handlu i skarbowości. Grudziądz, Pańska 15, tel. 15-77.

MAZURKIEWICZ BOLESŁAW. Muzyk. Pedag. * 1. 9. 1891 w Piotrkowie Tryb. S. Leonarda i Marii z Fidorów. Uk. gimn. w Sosnowcu, konserw. muzyczne w Warszawie i mistrzowsk. stud. muz. w Wiedniu. Prof. Wyższ. Kurs. Muz. w Sosnowcu. W 1914 kom. str. obyw. w Sosnowcu. Uczestn. Rozbroj. Niemców i Austr. w 1918. Ochotn. w. p. B. dyr. Szkoły Muz. w Dąbrowie Górn. i Śl. Ak. Muz. w Katowicach, prof. Wyż. Konserw. Muz. w Sosnowcu. Czynny w dz. org. sportu motocykl. Autor komp. skrzypc. i artyk. z dz. motocyklizmu. Sosnowiec, Sienkiewicza 6.

MAZURKIEWICZ JAN. Dr med. * 12. 7. 1871 w Czarnym Dworze k. Brześcia. S. Leopolda i Krystyny z Kowalewskich. Uk. gimn. w Warszawie, nast. stud. na wydz. lek. Uniw. Warsz., skąd za udział w obch. 100-lecia konst. 3 maja wydal., dalsze stud. na uniw. w Grazu i Uniw. Jagiel. D-rat w 1896. 1902—1907 dyr. zakł. dla psych. chorych w Kochanówku, p. Łodzią. 1907—1918 dyr. zakł. psych. w Kobierzynie, od 1918 nacz. wydz. psych. Min. Zdrowia. Od 1. 4. 1919 prof. Uniw. Warsz., rektor (1921—22). Czł. Pol. Ak. Um. Ogł. ok. 40 prac z zakr. psychologii, psychiatrii i fizjologii układ. nerw., przeważnie w Roczn. Psychiatr. i Biuletynie Pol. Ak. Um. Odzn.: O.P. 3, fr. L. H. 4. Warszawa, Hoża 58, telefon 9-67-60.

MAZURKIEWICZ JAN. Mgr praw * 29. 5. 1895 w Lenczu, pow. Wadowice. S. Piotra i Józefy z Krzeszowskich. Ożen. 26. 8. 1934 z Joanną Lisko. Uk. gimn. w Krakowie (1914) i Uniw. Jagiel. (1927). Od 1912 w Druż. Bartosz. i Zw. Strzel.; w 1914 w Leg. Pol., nast. w w. austr. i w. p. na fr. bolszew., ucz. kamp. kijowsk. Od 1921 por. rez. Po uk. stud. sędzia w Białej, nacz. sądu w Kętach i sędzia gr. w Jędrzejowie. Prez. zarz. pow. Zw. Rez., prez. Koła Zw. Of. Rez., wicepr. pow. zarz. L. M. i K., czł. Zw. Leg., czł. in. org. społ. Odzn.: V. M. 5, M. N., M. za W. Jędrzejów, 3 maja 98.

MAZURKIEWICZ KAROL. Ks. Dr fil. * 17. 2. 1881 w Dąbrówce (Wlkp.). Syn

Romana i Wiktorii ze Śmiśniewiczów. Uk. semin. naucz. w Kcyni, semin. duch. w Poznaniu i Gnieźnie, nast. uniw. w Poznaniu; habilit. we Lwowie. Od 1922 prof. pedagogiki w semin. duch. poznańsk.; wizytator semin. naucz. diecezji pozn.; promotor sprawiedliw. w sądzie metropolit., czł. kom. pedagog. przy Min. W. R. i O. P.; czł. kom. teolog. przy Tow. Przyj. Nauk.; czł. Pol. Ak. Um. Proboszcz par. św. Jana w Poznaniu. Ogł.: Początki akademii Lubrańskiego (Poznań 1921); Benedykt Herbert, pedagog, org. szk. polskiej w XVI w., kaznodzieja, misjonarz doby reformacji (Poznań 1925), poza tym kilkanaście prac w pismach nauk. Odzn. K. Malt. Poznań, Komandoria, tel. 53-27.

MAZURKIEWICZ ROMAN. Konsul gen. R. P. Dział. emigr. * 30. 10. 1885 w Warszawie. Stud. w Krakowie i w St. Zjedn. W 1909 wyjechał do St. Zjedn. Współzał. Kom. Obr. Nar., współdz. z Leg. Pol. 1920—28 prac. na polsk. plac. zagran. w Winnipegu i Montrealu. 1928—31 jeden z kier. spraw społ.-emigr. w M. S. Z. Konsul w Lille 1. 6. 1931. Konsul gen. w Rzymie od 1. 9. 1932. Ogł.: m. in. Polskie wychodźtwo i osadnictwo w Kanadzie (Warszawa 1929); Włoska polityka emigracyjna (1934); Opieka nad Włochem za granicą (1935); Włochy w walce z bezrobociem (1936). Odzn.: K. N., O. P. 5, M. 10-l. O. N. Rzym, Konsulat R. P.

MAZURKIEWICZ STEFAN. Dr fil. Matematyk. * 25. 9. 1888 w Warszawie. Uk. Uniw. Jagiel., nast. stud. w Monachium, Getyndze, Lwowie (d-rat w 1913). Wykł. matemat. w Uniw. Warsz. 1. 12. 1915, prof. nadzw. tego przedm. 1. 4. 1919, doc. matemat. Uniw. Jagiel. 4. 6. 1919, prof. zwycz. Uniw. Warsz. 1. 10. 1920, dziekan 1927—28 i 1930—31—1934—35. Czł.-kor. Pol. Ak. Um., sekr. gen. Tow. Nauk. Warsz., czł. hon. Król. Akad. Rumuńsk. Warszawa, Oboźna 11, tel. 2-18-21.

MAZURKIEWICZ WŁADYSŁAW. Dr praw. Dyplom. * 31. 1. 1887 w Warszawie S. Jana i Michaliny z Piotrowskich. Stud. na wydz. prawnym uniw. w Krakowie i Moskwie. W 1917 ref. w Dep. Spraw Polit. Tymcz. Rady St. W 1919 nacz. wydz. osob. M. S. Z. Radca poselstwa R. P. w Rio de Janeiro 25. 2. 1921—1. 4. 1922; 1. 4. 1922 poseł nadzw. i min. pełn. w Buenos Aires; 28. 9. 1925 poseł nadzw. i min. pełnom. w Urugwaju, Chile i Paragwaju. Org. kolonij polsk. w Ameryce Płd. Ogł.: Zasady indemnizacji strat wojen., zbiór przepisów sanit. m. Warszawy, El comercio polaco-Argentino. Odzn.: O. P. 3, chil. Al. Merito 3 i 2.

MAZUROWSKA-ZALESKA JADWIGA, patrz: ZALESKA-MAZUROWSKA.

MAZUROWSKI STEFAN PIOTR. Inż.-budown. * 29. 6. 1875 w Piotrkowie. S. Ferdynanda i Władysławy z ks. Massalskich. Ożenił 2. 10. 1902 z Heleną Tomaszewską. Uk. wyższą szk. rzemieśln. w Łodzi, nast. wydz. inż. politechn. w Rydze (1902). 1911—1919 inż. miejski w Piotrkowie. Ob. wicedyr. kolei państw. w Wilnie. Od 1902 prez. uniw. lud. w Ząbkowicach; prez. Tow. Kult. Polsk. w Piotrkowie; sekr., skarb. i prez. tow. szk. na Kolei Warsz.-Wied. „Jedność" tamże; czł. sejm. powiat. i rady miejsk. w Skarżysku; przewod. sekcji techn. magistratu, prez. Sokoła, przewodn. kom. techn. i czł. zarz. tow. budowy gimn. tamże. Prez. Zw. Inż. Kolej. w Radomiu. Przewodn. Tow. Przyj. Szkoły Techn.; wielol. przewodn. koła w Wilnie Zw. Inż. Kolej.; czł.-zał. Bratn. Pom. Byłych Uczestn. Walk o Niepodl. Projektod. i wykonawca szeregu budowli miejsk., willi i dworów. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Wilno, Słowackiego 5, m. 4, tel. 19-17.

MĄCZAK FRANCISZEK. Pedag. * 9. 3. 1898 w Przemyślu. S. Jana i Julii z Wiczkowskich. Ożenił 26. 12. 1921 z Marią Mazurkiewicz. Uk. gimn. w Przemyślu i uniw. we Lwowie. Prac. w O. M. N. Sł. w w. p. Nauczyciel gimn. T. Czackiego w Krzemieńcu. Prez. pow. Zw. Młodz. Wiejsk., prez. Tow. Krajozn. Ogł. m. in.: Asymetria w rozwoju drzew szpilkowych, Wahania temperatury w latach 1910—1919 na obszarze wysp Hawajskich, art. społ. w Życiu Krzemienieckim, Z bliska i z daleka, art. dydakt. w Czasop. Geograficzn. Odzn. K. Z. sr. Krzemieniec, Pierackiego 29.

MĄCZEŃSKI ZDZISŁAW. Inż.-arch. * 14. 10. 1878 w Spytkowicach, pow. wadowicki. Uk. wydz. bud. Wyższ. Szk. Przem. w Krakowie w 1897, zł. egz. na budown. w 1903, uz. dypl. inż. w austr.

Min. Rob. Publ. w 1918 i dypl. inż. na Polit. Warszawsk. w 1927. 1897—1899 prac. w biurze rest. katedry wawelsk. u prof. St. Odrzywolskiego. 1901—15 wykł. geometrię wykr. i rys. techn. na kurs. Muz.Rzem. i Szt. Stos. w Warszawie, w 1919 wykład. budown. na kurs. odbud. i prac. w wydz. bud. szkoln. Min. W. R. i O. P. Prow. wykł. zlec. na wydz. arch. Polit. Warsz. od 1920. Czł. wydz. konserwat. Tow. Op. nad Zab. Przeszł., arch. T. Kr. M. w Warszawie (1913—20), czł. Kom. Obyw. w Warszawie i w Moskwie 1915—1918, czł. del. Arch. Pol., arch.-doradca archid. warsz. od 1931. Oprac. ok. 70 projekt. kościołów; wyk. m. in.: Dom Zdrowia dla urz. Banku Polsk. w Inowrocławiu, gm. Banku Polskiego w Bydgoszczy, gm. Min. W. R. i O. P., gm. Izby Przem.-Handl. w Warszawie przy ul. Wiejskiej, proj. gmachu Min. Komunikacji (niewyk.), gm. Szkoły Pilotów w Łodzi, gm. Szkoły Mech. Lotn. w Bydgoszczy. Uz. I nagr. za gm. Najw. Izby Kontr. w Warszawie i in. aequo za kościół Opatrzności, ponadto za kośc. w Limanowej i Mąkoszynie. Odzn.: O. P. 4, Wawrz. Ak. zł. Warszawa, Górnośląska 37, telefon 9-45-15.

MĄCZYŃSKA-CZESKA Z RYBCZYŃSKICH MARIA, patrz: CZESKA-MĄCZYŃSKA.

MĄCZYŃSKI FRANCISZEK. Inż.-arch. * 1874 w Krakowie. S. Franciszka, Józefy z Jurgalskich. Stud. w Krakowie, Wiedniu i Paryżu. Wyk. gm. Tow. Sztuk Piękn. w Krakowie (1900); kościoły: w Białce Tatrzańskiej (1910), oo. jezuitów na Piasku (1914), oo. karmelitów bosych w Krakowie (1931); pałac ks. W. Czartoryskich w Pełkiniach (1913) i in. Ogł.: Ze starego Krakowa, ulice, sienie, bramy (1908); Z podróży, ze szkicowników architektonicznych (1931). Kraków, Mikołajska 6, tel. 1-21-18.

MĄCZYŃSKI HENRYK. Inż.-technol. Kpt. w st. sp. * 15. 7. 1888 w Kazimierzu nad Wisłą. Uk. szk. przemysł.-handl. w Łodzi, stud. na politechn. w Warszawie, uk. politechn. w Niżnim Nowgorodzie (1918) oraz Szk. Broni Chem. w Warszawie. 1915—1917 urz. wojsk. w org. front. Wszechros. Zw. Ziemstw. Od 1. 1919 sł. w w. p., pocz. urz. cyw., nast. urz. wojsk. i ofic. zawod. w Dep. Uzbr. M. S. Wojsk. Kpt. od 1924. Ogł.: Technologia gazów i dymów bojowych (1933), Meteorologia w zastosowaniu do obrony przeciwgazowej (1934), tabl. pogląd. o boj. środkach chem., obronie i ratown. przeciwgaz., oraz art. z dziedz. gazoznawstwa i obr. przeciwgaz. w Przegl. Art., Wiad. Techn.-Artyst., Locie Polsk., Reducie i in. Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., odzn. hon. L. O. P. P.

MĄKOWSKI WŁADYSŁAW TOMASZ. Ks. Kanon. katedr. płocki. * 21. 12. 1885 w Węgrzynowie, pow. Sierpc. S. Wawrzyńca i Konstancji z Ługowskich. Uk. gimn. i semin. duch. w Płocku, stud. w Rzymie, wyśw. w 1909. 1909—1918 wikary i pref. szk. w Goworowie i Rypinie; 1919—1922 poseł na Sejm, od 1922 prof. semin. duch. w Płocku. Dyr. bibl. semin. i arch. diec. Wicepr. Tow. Nauk w Płocku. Ogł. art. w Mazurze (1906), Kur. Płock., Głosie Mazowieck., Mies. Pastersk. Płock., Życiu Mazowsza — przeważnie treści hist. z dziejów Mazowsza, pod pseud. Tomasz Ogończyk; osobno: Przez Mazowsze pod Grunwald 1410, Pięćdziesiąt lat pracy kapłańskiej J. E. Ks. Arcbpa dra A. J. Nowowiejskiego. Płock, Semin. Duch.

MECNAROWSKI EMIL FRANCISZEK. Dr praw. Gen. bryg. * 10. 5 1879 w Krakowie. Uk. gimn. tamże i wydz. prawa Uniw. Jagiel. Przed wojną świat. prac. w sądown. W 1914 wst. do Zw. Strz. Nast. w 1 p. uł. Leg. Polsk. Po kryz. przys., org. z ram. Dep. Sprawiedl. Tymcz. R. St. sądown. polskie, nast. prokur. sądu okr. w Sosnowcu. W 1918 kmdt. m. Sosnowca i okol., nast. of. placu tamże. W 1919 podprok. Najw. Sądu Wojsk., nast. szef sekcji ustawod. Dep. VI M. S. Wojsk. Od 1925 zast. szefa Dep. Sprawiedl. M. S. Wojsk., nast. wicepr. i prez. Najw. Sądu Wojsk. Gen. bryg. od 1927. Przewodn. zarz. F. Kwat. Wojsk. Ogł.: Rząd koński (oprac. wsp. z M. Zaruskim w 1916, przyj. w w. p. jako regul. obow. w 1919) oraz szer. stud. prawn. Współautor koment. do Wojsk. kodeksu karn. i Statutu O. S. H. Udział w oprac. szer. ustaw, Wojsk. kod. karn., Kod. post. karn. wojsk. i Statutu O. S. H. Odzn.: O. P. 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

MEHOFFER JÓZEF WILHELM. Art.-mal. * 19. 3. 1869 w Ropczycach. S. Wilhelma i Aldony z Polikowskich. Ożw 1899 z Jadwigą Janakowską. Uk. gimn. w Krakowie (1887), wydz. prawa Uniw. Jagiel., krak. Szk. Szt. Piękn. (1891) za dyr. J. Matejki, École Nationale des Beaux-Arts w Paryżu, stud. we Włoszech, Niemczech, Francji. Czł.-zał. Tow. Art. Polskich Sztuka; czł. sekcji wied. Hagenbund, czł. Król. Tow. Szt. Piękn. w Brukseli; czł. Société Nationale des Beaux Arts w Paryżu; prof. Akad. Szt. Piękn. (rektor 1914—19 i 1932—33); kurator br. pom. stud. Ogł.: Uwagi o sztuce (1897); Sztuka polska wczoraj i dzisiaj (w Sztukach Pięknych, w Krakowie). Prace: 21 witrażów w kated. fryburskiej, witraże w kated. wawelskiej, proj. dekor. katedry w Płocku (1902, I nagr.), dekor. części katedry ormiańskiej we Lwowie, dekor. kapl. Bonerowskiej w kośc. Ma-

riackim, dekor. kośc. w Turku (woj. łódzkie), dekor. kośc. w Biechowie (woj. krak.), urz. sali posiedz Izby Handl.-Przem. w Krakowie, obr. dekor. Ujarzmienie żywiołów, obr. Śpiewaczka w muz. we Lwowie, portret w sali laurowej muz. w Katowicach, obr. Heroina w muz. w Bydgoszczy, Młodość sztuki, Muza, Chrystus w Emaus, Chrystus w Ogrójcu; portrety: własny, dra Krokiewicza (1901), Wandy Siemiaszkowej, Leona Horowitza (1903), marszałka J. Piłsudskiego, sceny rodzajowe, pejzaże, kartony dekorac., m. in. kartony katedr. wawelskiej w zbior. państw. w Warszawie. Otrz. medale zł. na wyst. powsz. we Lwowie 1894, med. zł. w Monachium 1905, w Paryżu na wyst. powsz. 1900, 2 med. zł. szwec. i austr.; Grand Prix w Paryżu na wyst. sztuki dekorac. 1925; zł. med. w Chicago na wyst. powsz., m. zł. w Saint Louis (1904), dypl. honor. na P.W.K. w Poznaniu 1929, pierwsza nagr. na konk. międzyn. we Fryburgu szwajc. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Kraków, Krupnicza 26, tel. 1-82-63.

MEISSNER ALFRED. Dr med. *4.10.1883 w Wielkim Sławsku, woj. poznańskie. Uk. uniw. w Greifswald, d-rat we Wrocławiu (1908), stud. spec. w Monachium, Lipsku i Poznaniu. Wykł. chirur. stomatologiczn. i dyr. Państw. Inst. Dent. 1922 do 1924; doc. chirurg. szczegół. U. J. P. od 6. 2. 1925; prof. Akad. Stomatolog. Warszawa, Jerozolimska 31, tel. 8-88-69.

MEISSNER CZESŁAW GORGONIUSZ. Dr med. * 9. 9. 1879 w Emowie pod Kruszwicą, pow. strzeliński. S. Wojciecha i Kazimiery z Hundtów. Oż. 22. 11 1922 z Haliną Lutosławską. Uk. gimn. Marii Magdaleny w Poznaniu i studia medyczne w Monachium i w Gryfii (Greifswald). Czł. „Zet" i Ligi Narod. Zał. tow. stud. Polaków w Monachium w 1901, czł. zarz. gł. T. C. L., Sokoła i komendy harcersk. w Poznaniu. W czasie wojny del. do ag. lozańskiej z Poznania. Czł. tajn. komit. przygot. powst. Wlkp., nast. prez. rady lud. na m. Poznań i I sekr. Nacz. Rady Lud. w Poznaniu.

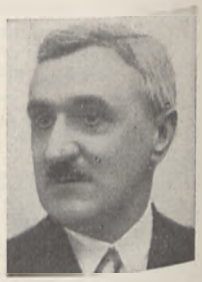

Mjr-lek. w. p. W 1919 poseł na Sejm Ustawod., czł. kom. wojsk., pracy i op. społ., ref. ustawy inwalidzk. i koref. ust. o Kasach Chorych; nast. prezes. sejm. kom. weryfik. wojsk. i czł. „Jura". W 1930 senator R. P. w Poznaniu, czł. senack. komis. wojsk. i adm. Prez. wojew. stron. narod. Jeden z zał. P. C. K., wicepr. zarz. gł. i szef. sanit. zarz. wojew. P. C. K. Dyr. szpitala Przemienienia Pańskiego w Poznaniu. Pos. odzn. hon. P. C. K. Poznań, Wesoła 3, tel. 36-68.

MEISSNER JANUSZ GNIEWOMIŁ. Literat. * 21. 1. 1901 w Warszawie. S. Jana Wiktora i Anny Ludwiki z Braunów. Oż. ze Stanisławą Jajkowską. Stud. w Wyższ. Szk. Bud. Maszyn im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie. Od 1916 sł. w P. O. W. a nast. w w. p. Kpt.-pil. Ogł. szereg pow. i nowel, przew. na tematy lotnicze, m. in.: Hangar Nr 7 (zb. now., 1927), Skok przez Atlantyk, Eskadra (1928), Szkoła orląt (1929), L. 59 (1936). Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Kraków, Słowackiego.

MELANOWSKI WŁADYSŁAW HENRYK. Dr med. * 22. 6. 1888 w Warszawie. S. Kacpra i Wiktorii z Ziemińskich. Oż. 14. 11. 1913 z Franciszką Migdalską. Uk. uniw. w Kijowie ze st. lek., dypl. dr med. Un. Warsz. w 1923. 1916—18 wicepr., nast. prezes omskiego oddz. Pol. T-wa Pom. Of. Wojny. Od 1919 kpt lek. w. p. 1921—29 st. asyst. kliniki ocznej Uniw. Warsz.; w 1926 doc. okulist. U. Warsz.; 1929-32 z-ca prof. okulist. Od 16. 9. 1933 prof. tyt. okulist. Od 1934 dyr. Inst. Oftalm. w Warszawie. Od 1925 sekr., od 1929 red. kwart.: Klinika Oczna, 1924—25 sekr. Warsz. T-wa Okulist.; od 1929 wicepr., a od 1935 prez. oddz. warsz. Pol. T-wa Okulist., czł. T-wa Lek., Tow. Okulistów Franc., czł. hon. T-wa Okul. Czechosłow. Ogł. ok. 100 prac po polsku i w jęz.: franc., włosk. i niem., m. in.: Bad. anatomo-patol. i kliniczne nad zmianami w oczach w chorobach nerek, Dane pomiarów oczodołów w zależności od wieku i płci; Recherches sur la bacterio-

logie du trachome (wsp. z dr. A. Ławrynowiczem); Sul mucocele dell'orbita; Znaczenie ogóln. ciśnienia krwi dla objawów jaskrowych; Znaczenie oświetlenia dla sprawności narządu wzroku; Higiena i ochrona narządu wzroku (monogr. z zakr. bezp. pracy); Badania kapilaroskopowe w schorzeniach tętnic siatkówki (1925); Zaćma i jej leczenie w świetle badań współcz. Własna modyfikacja cięcia spojówkowego w operacji Lagrange'a; Urazy narządu wzroku w świetle danych kliniki ocznej U. W. (1921—1931). Warszawa, Marszałkowska 90, m. 10, tel. 9-02-50.

MELCER-RUTKOWSKA-SZTEKKEROWA WANDA. Liter. * 31. 3. 1897 w Helsingforsie (ob. Helsinki). C. Henryka, kompoz. i Heleny ze Szczawińskich. Ucz. do szk. śr. w Wiedniu i Warszawie, stud. na Un. Warsz. oraz w Szk. Sztuk Piękn., malarstwo u St. Lentza i rzeźbę u E. Wittiga. W 1924 sekr. Pol. Wystawy Przemysł. w Konstantynopolu i urz. tureck. Min. Roln. W 1926 jeździła do Brazylii i Argentyny z odczytami o Polsce. Czł. P.E.N. Clubu. Ogł. m. in.: Płynące godziny (poezje, 1918); Na pewno książka kobiety (poezje, 1919); Józefina (1920); Naga nimfa i jednooki cyklop; Trucicielе i trucicielki; Miasto zwierząt (1923); Podwójne życie Piotra Wernera (1923); Turcja dzisiejsza (Warszawa 1925); Turcja (1926); Nad srebrną rzeką (Warszawa 1927); Ogród, miłość, szczęście (1927); Narzeczona z Angory (Warszawa 1928); Święta kucharka (1930); Swastyka i dziecko (1934). Warszawa-Wierzbno, Ślizgowcowa 5, telefon 4-36-41.

MELCHINGER EDWARD STEFAN. Dr fil. Pedagog. * 3. 2. 1899 w Rzeszowie. S. Józefa i Julii z Ropków. Ożen. w 1923 z Heleną Kluz. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. 1911—12 nal. do harc., 1917—18 sł. w w. austr., 1918—1922 w w. p., uczestn. walk na fr. wsch. i ciesz. Dyr. gimn. państw. w Tarnowskich Górach. Współorg. Z. S. w Strzyżowie (1926—27) i Mysłowicach (1930—1932), prez. zarz. pow. Z. S. w Tarn. Górach, prez. obw. Zw. Harc. Pol. Od 1924 przew. sekcji W. F. i P. W. w Strzyżowie, Mysłowicach, Katowicach i Tarnowskich Górach. Reżys. amat. kółek teatr. przy T. S. L. w Rzeszowie i Mysłowicach 1927—32. Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Tarnowskie Góry, Sienkiewicza 15.

MELERSKI ALOJZY. Kupiec zbożowy. * 27. 11. 1902 w Kowalewie, pow. Wąbrzeźno. S. Władysława i Elżbiety z Koźlikowskich. Ożen. 6. 7. 1931 z Elzą Borkowską. Uk. śr. szk. handl. w Toruniu. 1917—19 czł. Polsk. Młodz. Handl. oraz tajn. kółek oświat. Torunia, Kowalewa i Chełmży. W 1920 ochotn. w. p. Po wojnie urz. Min. B. Dzieln. Pruskiej, nast. kier. działu handl. spółki akc. „Centrala Rolników" oddz. w Toruniu; współorg. i pełnom. oddz. Centr. Roln. we Włocławku, org. spółdzielnie roln. na Kujawach. W 1930 otworzył przedsięb. wł. w Toruniu. Prez. Korp. Kupców Chrześc.; czł. zarz. Stow. Kupców Zboż. i Nasiennych na Pomorzu; radca Izby Przem.-Handl. w Gdyni; wicepr. Zw. Tow. Kupc. na Pomorzu; czł. zarz. rady okr. P. C. K.; czł. rady K. K. O. Toruń. Ogł. art. gospod. w prasie codz. Toruń, Rybaki 57, tel. 19-14.

MENCEL ANTONI. Przemysł. * 13. 6. 1865 w Warszawie. S. Józefa i Antoniny z Szabłowskich. Ożen. 1. 2. 1890 z Józefą Szymańską. Uk. gimn. Mistrz ślusarski. Dyr. fabr. wyrob. żelazn. i sikawek p. f. Bracia Mencel. Prez. zarz. Tow. Kurs. Zawod. Wykszt. Prac. Metal. w Warszawie, prez. zarz. tow. „Patronat", b. prezes okr. warsz., czł. gł. kom. rew. P. C. K. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł. Warszawa, Czerw. Krzyża 3, tel. 6-13-83.

MENDELSOHN JOACHIM. Art.-muz. Kompozytor. * 21. 11. 1890 w Warszawie. S. Michała i Heleny z Mendelsohnów. Ożen. 30. 12. 1933 z Barbarą Kornfeld. Uk. stud. muzykolog. u H. Opieńskiego. Od 1933 prof. Inst. Muz. im. Moniuszki w Warszawie. Ogł.: dwie symfonie, trzy poematy symfoniczne (Ananke, Protesilas i Laodamia i Monna Vanna), suitę pt. Ze świata baśni, na małą orkiestrę mieszaną, oktet, kwintet, kwartet smyczkowy, sonatę na skrzypce i fortep. oraz szereg drobn. utw. Warszawa, Polna 64, tel. 8-96-28.

MERDINGER ZYGMUNT. Dyplomata. * 3. 7. 1890. Sł. w Leg. Pol. 25. 11. 1918

do 2. 1. 1919 ref. wydz. ekon. M. S. Z. 2. 1. 1919—1. 7. 1919 kons. w Belgradzie, 1. 8. 1920—1. 10. 1922 w w. p. 1. 10. 22—1. 3. 27 kier. konsul. w Królewcu, 1. 3. 27 do 15. 3. 28 w kons. Bratysławie. 15. 3. 28 do 1. 5. 28 w M. S. Z., 1. 6. 28—2. 9. 31 kons. gen. w Meksyku, późn. chargé d'affaires tamże. Od 18. 11. 33 chargé d'affaires przy rządach rep.: Guatemala, Costa Rica, Honduras, Salvador, Nicaragua, Panama, Haiti, Dominicana, Venezuela, Kolumbia. Od 31. 1. 36 r-ca ekon. M. S. Z. Odzn.: K. N.; O. P. 4; K. W.; M. za W.; M. 10-l. O. N.; fr. L.H.5; tun. N. Ift.

MERGEL TADEUSZ. Art. dram. * 28. 4. 1900 w Rostowie n. Donem. S. Wacława i Jadwigi z Walców. Oż. 28. 4. 1932 z Amelią Wołkońską. Uk. gimn. w Rostowie, stud. w Wyższ. Szk. Roln. w Taborze (Czechosłowacja) oraz w Państw. Szk. Dram. w Warszawie. Nal. do P. O. W. w Rostowie; sł. w 4 dyw. strz. gen. L. Żeligowskiego i w. p., 2-kr. ranny i kontuz. Wyst. w Teatrze Bogusławskiego i w Teatrze Polskim w Warszawie oraz na prow. Role m. in.: Henryk w Marii Stuart, Wacław i Cześnik w Zemście, Jan w Diable Molnara. Ost. pośw. się sztuce film. Warszawa, Tamka 45-a m. 4, tel. 2-87-93.

MERWIN BERTOLD. Dr fil. Public. Liter. * 13. 11. 1879 w Tarnowie. S. Edwarda i Róży. Oż. 20. 9. 1919 z Władysławą Morgonowską. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. fil. uniw. tamże (1907). Przed wojną sekr. Stron. Polsk. Demokr., naucz. gimn. i red. Gaz. Wieczorn. we Lwowie. Od 9. 1914 w Kmdzie Leg. Polsk., Kmdzie II bryg. L. P., Dep. Wojsk. N. K. N., Dtwie Uzup. Polsk. Korp. Posiłk. Nast. intern. na Węgrzech, poczem wciel. do w. austr. Od 11. 1918 w w. p., m. in. szef oddz. pers. w dtwie grupy gen. Śmigłego-Rydza i dtwie 3 armii. Po wojnie w D. O. K., nast. wykł. hist. wojsk. i org. w Szk. Podchor. Piech. i Ofic. Szk. Inż. Od 1928 mjr w st. sp. Po wystąpieniu z wojska redakt. polit. Expr. Poran. Czł. zarz. okr. stoł. Zw. Legionist. Ogł. m. in.: Profile i perspektywy, Relacje dyktatora Langiewicza, Legiony w Karpatach, Legiony w boju (2 t.), Z Dulfalva nad Tagliamento, Polskie listy miłosne od 15 w., Listy miłosne słynnych ludzi (2 t.), przekł. z niem. dzieł G. Hauptmanna i P. Heysego. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. W. 4, K. Z. sr. i zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Karpińskiego 12, telefon 12-69-49.

MESSAL-SZTUKOWSKA LUCYNA. Art. śpiewaczka * 16. 10. 1886 w Warszawie. C. Jana i Michaliny z Buchałtynów. Zaśl. 1927 Stefana Sztukowskiego. Uk. szk. śr., nast. stud. muz. u prof. Śledzińskiego i śpiew u prof.: Reszkego, Wołoszki i Doliwa-Dobrowolskiej. Od 1909 występ. we wszystk. głośn. swego czasu operetk. na pierwszych scenach Warszawy, Moskwy, Petersburga (ob. Leningrad), Odessy i Kijowa. Warszawa, Królewska 2, tel. 6-04-90.

METALLMANN JOACHIM. Dr fil. * 24. 6. 1889 w Krakowie. S. Menasse i Reginy z Friednerów. Oż. 26. 6. 1913 z Reginą Lipschütz. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie (1907), nast. stud. fil. i nauki przyrodn. na Uniw. Jagiel. (1914). 1920—1929 stud. uzup. za gr. 1915—1917 sł. w w. austr. Prof. nauk przyrodn. Państw. Pedag. w Krakowie (od 1930); doc. fil. przyr. Uniw. Jagiel. od 1933. Przed i po wojnie preleg. w uniw. lud. im. A. Mickiewicza w Krakowie. Współprac. Międzyn. Koła Bioteoretyków w Leydzie. Ogł.: Zasada ekonomii myślenia (Warszawa 1914); Filozofia przyrody i teoria poznania Whiteheada (Kraków 1925); Elementy determinizmu przyczynowego (Kraków 1928); Von den Prinzipien der Naturgesetzlichkeit (Berlin 1929); Podstawy spółczesnej biologii psychologicznej (Kraków 1930); Zagadnienie przypadku (tamże, 1933); Problemat struktury (tamże, 1934); Determinizm nauk przyrodniczych (Pol. Ak. Um., 1934); L'état actuel du problème et de la motion de déterminisme (Scientia Milano, 1936). Kraków, Konarskiego 46.

METELSKI LEON. Ppłk. * 30. 4. 1888 w Bystrzyku (Kijowszczyzna). S. Jana i Anieli z Łowczyńskich. Oż. 10. 9. 1921 z Ireną Bronisławą Szymanowską. Uk. gmin. w Białej Cerkwi, szk. wojsk. w Moskwie, kurs. dców w Centr. Wysz. Art. (1923), kurs inform. uzbr. (1932). W 1905 wydal. z gimn. w zw. z tzw. akcją protest. W w. p. od 20. 7. 1920, m. in. dca bater., dyonu, kwaterm. p. a. l., kmdt. obozu ćwicz. w Brześciu n. Bugiem, szef. uzbr. O. K. Zorg. w Prużanie spółdz.: Rolnik i Żubr oraz Spółdz. Bank Polski Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N.

METERA PIOTR. Dr wszechnauk lek. * 25. 10. 1885 w Parysowie, w. lubelskie. S. Adama i Katarzyny z Zająców. Oż. 15. 7. 1923 z Janiną Machajską. Uk. sem. naucz. w Siennicy, wydz. lek. Uniw. Jagiel., stud. na wydziale fil. tegoż uniw. Uczestn. walk o szk. polską 1904—1905;

releg. ze wszystk. szkół b. ces. ros., wyj. do St. Zj. A. P., gdzie stud. w sem. duch. w Detroit. Po powr. do kraju, prowadzi działaln. polit. na ter. Małopolski w P. S. L. Wyzwolenie. W 1917 czł. P. O. W., skarbn. na pow. będziński i olkuski; 1919—21 por.-lek. w. p. Po wojnie ord. w Krakowie, nast. ord. szpit. w Będzinie 1926—32, lek. nacz. Kasy Chorych w Radomiu. Czł. P. P. S. od 1921, wiceprzewodn. O. K. R., sekr. T. U. R., czł. rady miejsk. od 1926; 1935—37 wicepr. zarz. gł. Pol. Zw. Myśli Wolnej w Warszawie. Odzn. K. N. z miecz. Radom, Kelles-Krauza 32, tel. 16-87.

METZIS JÓZEF. Inż.-chem. * 18. 11. 1862. S. Dawida i Jurii z Barbagów. Uk. polit. w Wiedniu. Dyr. i czł. zarz. galic. tow. naft. „Galicja" S. A. w Drohobyczu. Długol. radny miasta, czł. rady i wydz. powiat., dożyw. prez. fund. „Dom Sierot Żyd." w Drohobyczu, czł. rady gm. wyzn. żyd.; prez. koła „Galicja" L. O. P. P. Ogł. przycz. do hist. przem. naft. w Polsce. Odzn. K. Z. zł. Drohobycz, raf. „Galicja".

MEYER STEFAN JAN. Inż.-architect. * 6. 9. 1888 w Krakowie. S. Jana i Heleny z Pochwalskich. Oż. 1926 z Ireną Gablenz. Uk. gimn. klas. w Krakowie, polit. w Zurichu. 1914—18 sł. w Leg. Pol., 1918—21 w w. p., ranny. Mjr sap. posp. rusz. Prezes okr. samopom. Zw. Strzeleck. 1928—33. Czł. rady pow. N. Targu i wydz. pow. 1929—33. Czł. rady miejsk. m. Zakopane 1928—36. Wyb. m. in.: z dwory w okolicy Krakowa, gm. rady pow. N. Targu, gm. K. K. O. tamże, gm. poczta gł. w Zakopanem oraz szereg willi tamże. Odzn.: K. W. 2, K. Z. sr. Zakopane, Chałubińskiego.

MEYSZTOWICZ ALEKSANDER MICHAŁ MARIAN. Ziemian. Polit. Public. * 8. 12. 1863 w Pojościu (ob. Litwa kow.). S. marsz. szlachty Edwarda i Marii z Szyrynów. Oż. 18. 8. 1892 z Zofią hr. Korwin-Kossakowską. 9. 10. 1900 do 27. 2. 1904 wicepr. Kowieńsk. Tow. Roln., potem hon. czł. tegoż. Od 1908 czł., od 1917 prez. zarządu Wileńsk. Banku Ziemsk.; czł. ros. Rady Państwa 1909—1917. 1. 12. 1921—21. 2. 1922 prez. Tym. czas. Kom. Rządz. Litwy Środk. 2. 10. 1926—22. 12. 1928 min. sprawiedl. R.P. 21. 12. 1933 mian. szamb. tajn. J. Św. Papieża Piusa XI. Ogł.: satyry pt. Lusterko, monografię hist. pt. Karpiowie oraz wiele art. polit. i ekonom. Odzn. O.P. 2 (2. 5. 1923). Wilno, Zygmuntowska 12.

MĘCZKOWSKA Z OPPMANÓW MARIA TEODORA. Pedag. * 5. 9. 1870 w Łowiczu. C. Jana Adolfa i Teodory z Berlińskich. Zaśl. 15. 8. 1895 dra Wacława Męczkowskiego. Uk. II gimn. w Warszawie i wydz. przyr. uniw. w Genewie. 1898—1918 nauczyc. fizyki i przyrodozn. w prywatn. szk. średn. w Warszawie, od 1918 wizytat. w Min. W. R. i O. P. Czł., Zet'u oraz Koła Kobiet Korony i Litwy. Przewodnicz. Stow. Kobiet z Wyższym Wykształc., przedst. m. Warszawy w Radzie Szk., wiceprzewodn. Tow. Eugen., czł. Zw. Pracy Obyw. Kobiet, czł. Zw. Nauczyc. i org. „Zrąb". Ogł. szereg prac z zakr. przyrodoznawstwa, dydaktyki i zagadnień wychowawczych, m. in.: Zbiór ćwiczeń z przyrody martwej, Zbiór ćwiczeń z przyrody żywej, Ćwiczenia z propedeutyki fizyki, Szkolnictwo średnie żeńskie w Warszawie w świetle cyfr w latach 1918—22, Szkolnictwo średn. żeńskie ogólnokształcące w latach 1918—28, Zagadnienie koedukacji w teorii i praktyce, Ideały etyczne-społeczne ruchu kobiecego, Do czego dążymy, Wychowanie seksualne dzieci i młodzieży. Współprac. w czasop. Kobieta Współczesna, Praca Obywatelska i in. Odzn.: O. P. 4, M. N. Warszawa, Chmielna 25, tel. 6-90-80.

MĘKICKI RUDOLF. Art.-grafik. * 8. 4. 1887 we Lwowie. S. Izydora i Marii z Świetoniowskich. Oż. 1920 z Julią Mierka. Odbył stud. uniwers. rys. i graf. we Lwowie. Kustosz Muzeum Narod. im. Króla Jana III tamże od 1921; prow. wykł. zlec. heraldyki i hist. pisma na Polit. Lwowsk. od 1930. Wyst. w kraju i za gran. od 1912. Ogł.: Medale grunwaldzkie (1911); Znaki biblioteczne R. Mękickiego (1925); Katalog zbiorów Wł.

Łozińskiego (1929); Red. Zapisków Numizmatycznych (1925—1928). Wykonał rzeźby, przedm. sztuki stos.: medale (m. in. A. Zamoyskiego 1926), odznaki, dyplomy, adresy na pergaminie i papierze, pieczęcie i insygnia Uniw. Jana Kaz. Prace graf.: rysunki, akwaforty, exlibrisy, odkładki, ilustracje do dzieł, winiety. Lwów, Rynek 6, tel. 23-87.

MIĄCZYŃSKI KSAWERY. Inż.-arch. * 23. 6. 1887 na Wołyniu. S. Czesława i Heleny z Ledóchowskich. Oż. 1923 z Marią Wilińską. Uk. gimn. w Wilnie, stud. na wydz. inż. ląd. Polit. Lwowskiej, wydz. arch. Ak. Szk. Pięknych w Krakowie, dypl. na wydz. arch. Polit. Warsz. Podczas w. świat. sł. w w. ros., nast. w w. p., kpt. Bud. gm. Banku Polsk. w Król. Hucie, Bielsku i Grodnie; proj. gm. Banku Polsk. w Łucku oraz kościół garniz. w Skierniewicach. Odzn.: M. za W., M. 10 l. O. N. Warszawa, Uniwersytecka 1 m. 72, tel. 8-37-65.

MICEWSKI ROMAN EDWARD RUDOLF MARIAN. Pianista. Pedag. Kompozyt. * 14. 12. 1897 w Czaktorni, na Węgrzech. S. Zygmunta i Marii z bar. Rubido-Zichy. Oż. 22. 2. 1922 z Marią Nałęcz-Raczyńską. Uk. gimn. humanist. oo. benedyktynów w Kromieryżu (Kremsmünster) (Górna Austria); stud. na wydz. prawn. uniw. w Wiedniu oraz w konserw. muz. tamże, w Salzburgu i w Krakowie (dypl. w 1924). 1916—1918 sł. w w. austr., nast. w w. p. Rtm. rez. Dyr. studia muz. im. I. Paderewskiego w Warszawie. Koncert. w licznych ośrodk. muz. Polski i zagran. oraz w Pol. Radio. Skomponował suitę fortep., etiudy koncert. pieśni i drobn. utw. Odzn.: K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Kanonia 8 m. 16, tel. 2-34-32.

MICHAELIS de HENNING EUGENIUSZ. Gen. dyw. w st. sp. * 29. 12. 1863 w Modlinie. S. Michała i Wandy z Gibasiewiczów. Uk. szk. junkierską w Warszawie i Akad. Szt. Gen. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1884 of. zawod. w. ros. Uczestn. kamp. chińskiej. Kier. eksped. nauki w pust. Gobi. W wojnie świat. kmdt tw. Dęblin, dca dyw. i korp. Kilkakr. ranny. Po rewol. inspekt. nacz. Polsk. Sił Zbrojn. na Ukrainie, org. i dca III Korp. Wsch. W w. p. od 1. 1919, m. in. przewodn. Rady Wojen., wicem. i szef. adm. M. S. Wojsk. Od 1923 w st. sp. Ogł. m. in.: Burza dziejowa (pamiętn. z wojny świat. 1914—17), W zamęcie (przycz. do hist. form. polsk. w Rosji), szer. art. Odzn. fr. L. H. 3. Warszawa, Łowicka 53, tel. 4-34-03.

MICHALAK JÓZEF. Ks. Mgr Św. Teol. * 6. 11. 1875 w Ruszkowie, pow. ciechanowski. S. Walentego i Marii z Jakóbiaków. Uk. gimn. w Pułtusku i Płocku, seminar. duchow. w Płocku, Akadem. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1902), wyśw. w 1900. Prof. semin. duch. w Płocku od 1903, współprac. przy jego reorg. na wyższy zakład nauk. Kanonik katedr. płock., prałat Jego Świątobliw. Ogł.: „Wykład listów św. Pawła" i „Rytuał dla Polski" oraz kilkanaście mn. prac., m. in. podręcznik katechet. Płock, Semin. Duch.

MICHALEWSKI JERZY. Handl. * 7. 4. 1894 w Trębowli. S. Konstantego i Kaliksty z Orlewiczów. Oż. 12. 8. 1934 z Anną Grabowską. Uk. Wyższą Szk. Handl. we Lwowie w 1913. 1913—1914 w Strzel., 1914—1917 w Leg. Pol. W 1918 prac. w tow. naft. w Borysławiu. 1918—1922 w w. p. Kpt. rez. Od 1923 prokur. f. handl. w Gdyni, od 1926 prac. w porcie gdańsk. i gdyńskim. Od 1929 dyr. Zrzesz. Konc. Węgl. i Eksped. w Gdyni. Radny m. Gdyni, koresp. Izby Przem.-Handl., czł. Państw. Rady Komunik., ekspert rady portu w Gdyni, przew. Kom. Rew. Ubezp. Społ., prez. robotn. klubu sport. Ogł. artyk. z dziedz. gosp. port. w prasie period. i codz. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l., O. N. Gdynia, 3 maja 27, tel. 10-48.

MICHALIK BENEDYKT. Bankowiec. * 10. 8. 1884 w Niegowici k. Bochni. S. Franciszka i Karoliny ze Słapów. Oż. z Marią Szilagyi-Goynar. Uk. gimn. w Bochni i Akad. Handl. we Lwowie, stud. na Politechn. tamże i na wydziale prawa Uniw. J. K. Dyr. oddz. Banku Polsk. Prac. w T. S. L., współtwórca i długol. prez. L. M. i K.; czł. rady miejskiej; przew. P. Cz. K.; prac. w W. F. i P. W. Odzn. K. Z. zł. Rzeszów, 3 maja 21.

MICHALIK JULIAN STANISŁAW. Mjr dypl. w st. sp. * 1895 w Ptaszkowej, pow.

N. Sącz. S. Michała i Stanisławy z Wąsowskich. Ożenił w 1929 z Lubicą Sekulic. Uk. gimn. w N. Sączu, Akad. Górn. w Leoben i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie 1923. Od 1912 czł. Zw. Filaret. i Zw. Strzel., 1914—1917 sł. w 5 p. p. Leg., nast. w woj. austr. na fr. w Albanii. Od 1918 sł. w w. p., zajm. szereg wyższ. stan. sztab. Od 1934 w st. sp. 1935—1937 dyr. Tow. Bud. Osiedli w Gdyni. Przez 3 l. prez. Zw. Rez. w Gdyni, prez. podokr. morsk. Zw. Rez., 1934—36 org. i prez. K. S. „Gdynia". Ogł. artyk. hist.-wojsk. i gospod. w czasop. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Gdynia, al. Piłsudskiego 5.

MICHALSKI ANDRZEJ JÓZEF. Farmac. * 29. 11. 1882 w Dębnie, pow. Jarocin. S. Tadeusza i Kazimiery z Jaworowiczów. Ożenił 3. 1. 1920 z Heleną Kokocińską. Uk. gimn. w Poznaniu (1901)i stud. farmaceut. na uniw. w Berlinie (1907). W czas. gimn. czł. Tow. T. Zana, w czas. akad. czł. Młod. Polski. 1914—1918 sł. w w. niem. 1919—1921 w w. p. Szef polsk. bazy transport. w Paryżu, nast. ref. do spr. zaopatrz. sanit. D. O. Gen. Poznań. Mjr rez. Współzał. (1925) i wł. f-my Farmahurt w Poznaniu. Odzn. M. N. Poznań, Rzepeckiego 42, tel. 62-60.

MICHALSKI EUGENIUSZ. Dr fil. Inż. technol. Chem. * 28. 3. 1891 w Wysocku, na Wołyniu. S. Józefa i Stanisławy z Wiercińskich. Ożenił 21. 7. 1918 z Olgą Gulajew. Uk. szk. realną w Wilnie (1910), Inst. Technol. w Moskwie (1918); d-rat fil. na Uniw. S. B. w 1927. Za czasów szk. i akad. czł. org. „Wyzwolenie". Prac. w Pol. Kom. Pom. Of. Wojny w Moskwie. Od 1922 prac. w U. S. B. Adiunkt przy kat. chemii organ., wykład. chemii analit. Czł. Tow. Chem. Wykł. w L. O. P. P. Ogł. prace z dziedz. przewodn. elektrolit. oraz chemii analit., m. in.: O przewodnictwie i ciężarze cząsteczkowym kwasów chloroneowodorowych w suchym i wilgotnym nitrobenzolu (współpr. z prof. Hłasko, Warszawa 1926); O przewodnictwie chloroneowodorków aniliny w anilinie (współpr. z prof. Hłasko, Warszawa 1932); O aparaturze do ścisłych pomiarów przewodnictwa elektrolitycznego (Warszawa 1934); Metoda oczyszczania niektórych rozpuszczalników do ścisłych pomiarów przewodnictwa, O potencjometrycznym miareczkowaniu (Warszawa 1935). Udział w szeregu zjazdów chemików (m. in. w 1923 w Warszawie, w 1929 Poznaniu, w 1933 we Lwowie), na których wygł. ref. Wilno, Wielka 17, m. 6-a.

MICHALSKI FELIKS. Architekt. * 10. 8. 1879 w Lesznie, p. Warszawą. S. Antoniego i Marii z Młynarskich. Ożenił w 1915 z Janiną Szczepankiewicz. Uk. szk. real. w Warszawie i politechn. w Monachium. Prace nagrodz.: proj. wiad. do mostu ks. Poniatowskiego w Warszawie (I nagr., współpr. z arch. Nieniewskim i Kirstem); proj. rozbud. Teatru Rozmaitości w Warszawie (II nagr.); gmach dyr. kolej. w Lublinie (zakup.); proj. szkoł i dworków. Prace wyk. wg. wł. proj. i pod wł. kier.: szk. rzem. w Studzieńcu; pałac w Zdunowie; domy mieszk. w Warszawie: Służewska 5, Warecka 11, Waliców 6 i in.; szpital pow. w Płońsku; lud. dom sport. w Przasnyszu; spółdz. mieszk. cukrowników w Warszawie; wille na Żoliborzu i w Mokotowie; kościoły w Strudze i Płudach pod Warszawą; w Piątnicy, pod Łomżą, w Jedwabnem, Piekutach i Kaletniku; zakład kąpielowy w Zgierzu; kasyno w Otwocku; schronisko Rodziny Marii w Zalesiu pod Warszawą i in. Czł. S. A.R.P., Stow. Techn. w Warszawie, czł. rzecz. Tow. Zach. Szt. Pięk. tamże. Warszawa, Mokotowska 39, tel. 8-91-60.

MICHALSKI JERZY. Prawn. Polityk. 18. 3. 1870 w Jarosławiu. S. Józefa i Marii z Pogonowskich. Ożenił w 1903 ze Stanisławą Emilewicz. Uk. gimn. w Rzeszowie (1888). Stud. na wydz. prawn. Uniw. Jagiel. (1888—1892, d-rat. 28. 6. 1893), nast. w Berlinie i Londynie (szkoła nauk polit. i społ. (1905-6). Prof. nadzw. Uniw. Jagiel. 20. 9. 1907—1911. Dyr. nacz. Polsk. Banku Kraj. 1911—1924. Poseł na Sejm ze str. Chrześc.-Nar. 1922. Min. Skarbu 19. 9. 1921–6. 6. 1922. Radny m. st. Warszawy od 8. 2. 1927. Prof. Polit. Warsz., prof. hon. polit. Lwowsk. 18. 9. 1920. Czł. Tow. Nauk. we Lwowie. Ogł. m. in.: O austr. prawie skarb. w ogólności (1904), Prawo ubogich (1904); Monografia węglowego zagłębia krak. (1910); Traktat pokojowy w Saint-Germain a obciążenie Polski (1920); Systemat i krytyczne przedst. zasad państw. podatku dochod. i majątk. (1921); Reorg. monopolu soli w Polsce (1927). Warszawa, Krak. Przedm. 9 (Królewska 1), tel. 6-31-45.

MICHALSKI MIECZYSŁAW EUGENIUSZ. Inż. dróg i most. * 14. 9. 1898 w Poddębinie, pow. łódzki. S. Ignacego i Walerii z Kupczyńskich. Ożenił w 1925 z Marią Kapczyńską. Uk. szk. śr. w Pabianicach i wydz. inż. ląd. Polit. Warsz. w 1925. 1915—1918 czł. P. O. W. 11. 1918—1921 ofic. w. p. na fr. ukr. i bolszew. Uczestn. III powst. g.-śl. 1925—1929 prac. w f. „Ulen & Co", bud. wodoc. i kan.

w Częstochowie, od 1929 dyr. zakł. wodoc. i kanal. w Gdyni i nacz. wydz. techn. w Kom. Rz. tamże. Prez. podokr. Z. S. w Gdyni, org. i b. długol. prez. koła P. O. W., prez. rady nadz. Spółdz. Budowl. w Gdyni, czł. szer. in. org. Ogł. artyk. z dziedz. wodoc. w prasie codz. i fach. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. N., M. za W. Gdynia, Focha 22.

MICHALSKI WACŁAW. Ubezpieczeniow. * 20. 9. 1887 w Stoczkach, w. Radomskiem. S. Stanisława Teofila i Zofii Joanny. Oż. 3. 1. 1925 z Marią Halpert. Stud. w Wyż. Szk. Handl. i w szk. Szt. Pięk. w Warszawie, uk. kursy budowln. i pożarnicze przy Stow. Techn. oraz kursy prawnopolic. i medyc. sąd. tamże. Wydalony z gimn. ros. za udz. w walce o szk. polsk. 1906—1907 w Nar. Zw. Rob. w Warszawie. 1915—1916 czł. Str. Obyw. tamże.

W 1920 ochotn. w. p. Współzał. tow. ubezp. Polonia, org. i dyr. oddz. „Polonii" (1919—25), reorg. i dyr. oddz. „Polonii" w Łodzi (1925), dyr. org. i del. zarz. tow. ubezp. Vesta w Poznaniu na woj. centr. i wsch. (1929—1931). Od 1932 dyr. Polonii w Warszawie. B. wicepr. Dzielnic. Zarz. Ubezp. w Wilnie, b. prez. Akcji Antipożar. woj. łódzk. Warszawa, Jerozolimskie 31, m. 17, tel. 9-82-13.

MICHALSKI ZDZISŁAW. Dr med. * 7. 12. 1892 w Warszawie. Uk. uniw. w Dorpacie (ob. Tartu) 1917, dr med. Uniw. Jagiel. 1920, stud. spec. w Paryżu, Londynie i Edynburgu. St. asyst. zakł. anat. patol. Uniw. J. P. 1. 1. 1920, mł. asyst. 2 klin. chor. wewn. 1. 10. 1921, adiunkt tamże 1. 10. 1924 —1. 3. 1927, doc. med. wewn. 1930. Ord. oddz. wewn. szpit. Przem. Pańsk. Warszawa, Lwowska 1, tel. 9-56-02.

MICHAŁEK STEFAN. Prawnik * 13. 5. 1888 w Nowym Mieście n. Drwęcą. S. Bolesława i Melanii z Boye'ów. Oż. 25. 11. 1920 z Heleną Dzięgielewską. Uk. gimn. w N. Mieście i Brodnicy, prawo na uniw. w Bonn, Monachium i Królewcu (dypl. w 1910) Za czasów akad. czł. stow. „Vistula". 1914 —1918 sł. w w. niem. na fr. wsch i zach., 3-kr. ranny. W 1919 kmdt str. obywat. pow. lubawsk. Nast. w w. p. do zawiesz. broni. Sędzia w Toruniu 1920-22, prez. m. Torunia 1922-24, adw. od 1924, ost. notariusz. B. prez. rady miejsk. w Toruniu, długoletni czł. woj. rady adm., czł. sejmiku kraj., b. prez. Zw. Of. Rez., czł. Rady Adwok. w Toruniu od 1926, nast. w Poznaniu, poseł na sejm R. P. w 1928. Toruń, Słowackiego 72, tel. 16-66.

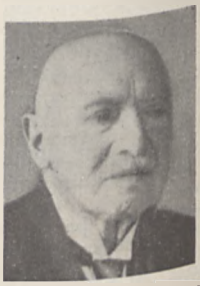

MICHAŁOWICZ MIECZYSŁAW. Art. muz. Pedag. Kompoz. * 17. 6. 1872 w Melitopolu na Krymie. S. Grzegorza i Sary z Rubanków. Uk. szk. śr. w Melitopolu, stud. w kons. warsz., uk. konserw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1894). Koncert. w Polsce, Rosji, Berlinie i Wiedniu. Od 1905 pośw. się pracy pedagog. Hon. prof. i kier. wydz. Instrument. Wyższej Szk. Muz. im. F. Chopina Warsz. Tow. Muz. Nap. kilkadziesiąt duetów skrzypc., kwartet smyczkowy i koncert skrzypc. z ork. Warszawa, Chopina 8, tel. 8-76-34.

MICHAŁOWICZ MIECZYSŁAW. Dr med. * w 1876 w Petersburgu (ob. Leningrad). Uk. Wojsk. Ak. Lek. tamże z dypl. w 1901, stud. spec. w Paryżu, Wiedniu, Berlinie, Strassburgu, d-rat med. w Wojsk. Ak. Lek. w Petersburgu w 1910. Prof. nadzw. pediatrii Uniw. Warsz. 26. 4. 1920, prof. zwycz. 12. 9. 1927, dziek. 1922—23, rektor 1930—31, prorekt. 1931—32. Ogł. m. in.: Odżywianie dziecka w pierwszym roku życia (1920, 2 t.). Warszawa, Lekarska 23, tel. 8-07-68.

MICHAŁOWSKA Z BARSZCZEWSKICH JADWIGA WANDA. Pedagog. * 26. 2. 1884 w Samarkandzie. W 1901 uk. szk. śr. w Petersburgu (ob. Leningrad), w 1904 wyższe kursy dla kobiet, 1908 do 1921 dyr. gimn. w Siedlcach. 1921—1929 dyr. gimn. im. M. Konopnickiej w Warszawie. Od 1929 wizytat. M. W. R. i O. P. Od 1905 odbyw. wycieczki krajozn. z młodzieżą oraz wycieczki nauczyc. do: Rumunii, Jugosławii, Bułgarii, Włoch, Turcji, Anglii. Ogł. m. in.: Walka o nową szkołę. (Warszawa 1935).

MICHAŁOWSKI ALEKSANDER. Pianista. Pedag. Kompoz. * 17. 5. 1851 w Kamieńcu Podolskim. S. Konstantego i Róży z Regulskich. Oż. 1884 ze Stefanią Załęską. Naukę gry fortep. pob. w konserwat. w Lipsku, u Moschelesa i Cocciusa, nast. w Berlinie u Tausiga. Wyst. od 1869 w Lipsku, Dreźnie, Berlinie, Warszawie, Lwowie, Kamieńcu Podolskim, Petersburgu (ob. Leningrad). Od

1891 prow. klasę w konserwat. warsz., od 1918 w Wyższ. Szk. Muz. im. F. Chopina. Autor szeregu utworów fortep. (polonezy, nokturny, kołysanki, mazurki, walce, romanse, preludia, gawoty, menuety). 26. 2. 1929 obch. jubileusz 60-lecia, zaś 20. 3. 1934 — 65-lecia pracy art. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Warszawa, Okólnik 5-a.

MICHAŁOWSKI CZESŁAW PAWEŁ. Prawnik. * 1885. Uk. prawo na uniw. w Moskwie. W czasie okup. niem. prac. w milicji miejskiej i sądach obywat. w Warszawie, nast. wiceprokurat. S. Apelac. w Warszawie i prokurat. S. Okr. tamże. Minister sprawiedl. 4. 12. 1930—1936 r. Senator R. P. 1935—40. Pisarz hipoteczny. Warszawa, Mazowiecka 11, m. 9, tel. 2-33-44.

MICHAŁOWSKI KAZIMIERZ. Dr fil. Archeol. klas. * 14. 12. 1901 w Tarnopolu. S. Mariana i Kazimiery. Uk. Uniw. Jana Kaz. (d-rat 1926), stud. spec. w Berlinie, Heidelbergu, Rzymie, w szkole franc. w Atenach i Kairze. Mł. asyst. kat. archeolog. klas. Uniw. Jana Kaz. 1. 10. 1924, st. asyst. 1. 10. 1927, doc. archeol. klas. Uniw. Jana Kaz. 4. 12. 1929, prow. wykł. zlec. na Uniw. J. P. 1. 10. 1930, zast. prof. archeol. klas. Uniw. J. P. 1. 7. 1931, prof. nadzw. tego przedm. 1. 10. 1933. Czł.-kor. Państw. Niem. Inst. Archeol., czł. Szkoły Franc. w Atenach, czł. kom. hist. szt. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Les niobides dans l'art plastique grec (1927); Zum Sarkophag aus S. Constanza (1928); Les portraits hellenistiques et romains (1932). Warszawa, Brzozowa 12, tel. 6-93-32.

MICHAŁOWSKI LUCJAN. Inż.-architekt. * 28. 1. 1883 w Kórniku. S. Wincentego i Antoniny z Wenclewskich. Ożenił się 22. 10. 1912 z Heleną Haerlé. Uk. gimn. w Trzemesznie i Wschowie, nast. stud. na polit. w Monachium. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. Bud. gimn. w Gostyniu; kościoły: w Domachowie, Ludziskach, św. Wawrzyńca w Gnieźnie; dom urzęd. D. O. K. P. w Poznaniu; wille w Poznańskiem; projekt pomnika Wdzięczności w Poznaniu; wyk. szereg prac mal. olejnych, akwarelą, kredką, węglem i tuszem. Poznań, Orzeszkowej 9/11.

MICHAŁOWSKI STANISŁAW SEWERYN. Prawnik. * 18. 11. 1878 w Chodnowicach, pow. przemyski. S. Ludwika i Aleksandry z Rudnickich. Uk. gimn. w Samborze i wydz. prawny Uniw. J. Kaz. Prac. w T. S. L. i Sokole. Od 1915 zast. not. w Przemyślu, nast. not. w Samborze, od 1920 w Lesku, prac. społecznie. Od 1924 not. w Czortkowie. Od 1927 komis. rząd. miejski tamże, od 1933 burmistrz z wyboru. Prez. miejsk. Kom. Pom. Dziec., prez. Kom. Pom. Bezrob., wicepr. oddz. Zw. Strzel., prez. działu gosp. W. F. i P. W., czł. zarz. L. O. P. P., prez. ochotn. str. poż., zał. Zw. Napr. R. P. Red. Naddniestrzanki i Głosu Podola, gdzie ogł. szereg art. Odzn. K. Z. zł. Czortków, Gen. Orlicz-Dreszera, tel. 75.

MICHAŁOWSKI ZBIGNIEW GABRYEL. Bankow. * 17. 3. 1895 w Siedlcach. S. Jana Marcelego i Józefy Amelii z Eychlerów. Ożenił się 8. 7. 1922 z Wandą Skolimowską. Uk. gimn. w Siedlcach (1913). Prac. w Strzelcu we Lwowie (1913—1914), P. O. W. w Siedlcach (1914—1915); sł. w Leg. Polsk. (1915—1918), ranny pod Kostiuchnówką; Ochotnik w. p. w 1920. Dyr. Banku Lud. w Lidzie. Czł. rady nadz. Spółdzielni Jedność; czł. zarz. Sp. Robotnicz. czł. kom. rew. rady miejsk.; czł. zarz. Zw. Leg.; skarbn. Daru Roln. na F. O. N.; czł. powiat. Urz. Rozjem. do Spr. Majątk. Posiad. Wiejsk.; czł. zarz. bezprocent. kasy pożyczk. Chrześcijańska Pomoc. Odzn. K. N. z miecz. Lida, Pierackiego 1, tel. 43.

MICHEJDA KORNEL. Dr wszechnauk lek. * 26. 10. 1887 w Bystrzycy, pow. cieszyński. S. Karola i Marii z Szołtysów. Ożenił się 14. 9. 1914 z Zofią Wyżykowską. Uk. gimn. w Cieszynie i wydz. lek. uniw. Jagiel. 1918—20 ochotn. w. p. Mjr-lek. rez. Prof. zwycz. chirurgii Uniw. S. B. Czł. Tow. Chirurg. Polsk., czł. Międzynar. Tow. Chirurg., czł. Tow. Ortop. Polsk., czł. Wil. Tow. Nauk. Lek. Ogł. szereg prac z zakr. medyc. Odz. o. jugosł. Ś. S. 3. Wilno, Cicha 1, tel. 85 i klinika chirurg. Uniw. S. Bat., Antokol.

MICHEJDA OSKAR. Ks. past. ew.-augsb. * 6. 2. 1885 w Bystrzycy. S. Karola i Marii z Szołtysów. Ożenił się 2. 7. 1913 z Paulą Grycz. Uk. gimn. w Cieszynie, stud. na wydz. teol. uniwers. w Wiedniu, Berlinie i Halle. Od 1928 senior Kośc. Ew.-Augsb. na Śl. Czeskim. Prez. Tow. Ew. Ośw. Lud. w Cieszynie Czeskim, prez. kom. ośw. polsk. w Trzyńcu, prez. hon. Tow. Polsk. Ew. Teol., czł. zarz. gł. Mac. Szkol. w Ks. Cieszyńskim. Ogł.

art. w polskich pismach na Śl. Ciesz. i oprac. liczne podr. polskie do nauki rel. ewang. Odzn. K. Z. zł. Trzyniec 136.

MICHEJDA TADEUSZ. Dr wszechnauk lek. * 20. 9. 1879 w Nawsiach, na Śl. Ciesz. S. Franciszka i Anny z Lojczków. Oż. 1909 z Anną Kuhnel. Uk. gimn. w Cieszynie, stud lek. na Uniw. Jagiel. i uniw. w Pradze (dypl. w Uniw. Jagiel. 1906) oraz wojsk. szk. lek. w Wiedniu. Od pocz. wojny świat. austr. lek. wojsk. w szpit. w Krakowie, od 1918 w w. p. Uczestn. rozbr. załogi węgiersk. na Śląsku; czł. Rady Narod. Śląsk., kier. akcją plebiscyt. w zagł. ostrawsko-karwińsk., ucz. w walkach o Śląsk. Kpt.-lek. rez. Nast. lek. pow. w Działdowie i kier. zakł. przyrodolecz. Ubezp. Społ. w Toruniu. W 1930 senator R. P. Lek. nacz. Ubezp. Społ. w Ostrowiu Wlkp. B. czł. wydz. pow. i sejm. toruńsk., czł. zarz. K. K. O. Ogł. szereg art. społ.-lek. Odzn. K. Z. sr. Ostrów Wlkp., Sienkiewicza 5.

MICHEJDA TADEUSZ. Inżyn.-architt. * 23. 5. 1895 w Olbrachcicach (Czechosłowacja). S. Pawła i Ewy z Wałachów. Oż. w 1928 z Szarlotą Link. Uk. gimn. polsk. w Cieszynie, stud. górn. w Leoben, uniw. wydz. arch. na Polit. Lwowsk. (dypl. 1924). W cz. szk. nal. do Harc. Od 1914 sł. w 3 p. p. Leg. Intern. na Węgrzech i we Włoszech, nast. w w. p. Uczestn. obr. Śląska, akcji plebiscyt., III powst. g.-śl. Org. Zw. Archit. Śl., oddz. L. O. P. P. oraz wielu org. społ. Czł. rady Muz. Śl. i Okr. Kom. Konserw. w Katowicach. Ogł. art. w Polsce Zach., Architekturze i Budownictwie. Wyk. proj. gm. szkół w: Kończycach, Pawłowie, Bytomiu Nowym, Piekarach, Kołdunowie, Wiśle-Głębce, ratuszów w Janowie, Nowej Wsi i in. Odzn.: K. N., K. W., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Katowice, Poniatowskiego 19, tel. 3-40-91.

MIECZKOWSKI WŁADYSŁAW. Dr praw. Adwokat. * 10. 2. 1877 w Nieniszewie, pow. Bydgoszcz. S. Stanisława i Heleny z Donimirskich. Oż. 15. 8. 1916 z Antoniną Znaniecką. Uk. gimn. w Chełmnie (1896). Stud. ekonomię i prawo na uniw. w Krakowie, Berlinie, Lipsku oraz w École des Sciences Polit. w Paryżu. W 1907 poseł do parlam. Rzeszy. Występ. w liczn. proc. polit. Sekr. gener. „Straży" (Tow. Obr. Ziem Zach.). Po wojnie dyr. Banku Zw. Sp. Zarobk. w Poznaniu (1918—24), jednocz. prez. rady miejsk. tamże (1919 do 24). 1924 do 1934 dyr. nacz. Banku Polsk. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł.

MIECZYŃSKI TADEUSZ. Dr. filozofii. Gleboznawca. * 17. 8. 1888 w Przeciszewie, w Płockim. Uk. uniw. we Fryburgu szwajc. i Inst. Roln. w Moskwie. 1912-13 asyst. katedry fizyki uniw. we Fryburgu. 1914—17 prow. badania glebozn. na Uralu, Kaukazie i w Turkiestanie. 1917—19 dyr. Bałanowskiej St. Doświadcz. w Saratowie. 1924—25 prow. bad. glebozn. w St. Zjedn. i Kanadzie. Od 1923 kier. wydz. glebozn. Państw. Inst. Nauk. Gosp. Wiejsk. w Puławach, od 1926 dyr. tegoż Inst. Sekr. międzyn. kom. badań własn. fiz. gleb. Ogł. m. in.: Cztery lata wśród chłopów rosyjskich (Sprawa Rolna 1921, t. I); Stosunki Rolnicze w St. Zjedn. Am. Płnc. (Bibl. Puławska), II, 1925. Odzn. O. P. 3. Puławy, Inst. Gosp. Wiejsk.

MIEDZIŃSKI BOGUSŁAW. Polit. Public. * 22. 3. 1891 w Miastkowie, woj. lubelskie. S. Karola i Sabiny z Moczulskich. Uk. gimn. w 1909, stud. w Polit. Lwowsk., nast. na wydz. roln. Uniw. Jagiel. Uczest. walki o szk. polską, współprac. z bojówkami P. P. S. We Lwowie nal. do Życia i Filarecji, od 1910 czł. Zw. Walki Czynnej i Zw. Strzel. Od 1914 prac. konspir. na tyłach w. ros., gdzie org. oddz. lotne P. O. W., pocz. kmdt okr. siedleckiego, P. O. W., nast. insp. z siedzibą w Petersburgu (ob. Leningrad); od wiosny 1915 do zaj. Warszawy przez Niemców kmdt okr. warszawskiego. Od 8. 1915 dca 2 komp. 6 batalionu I bryg. Leg., uczestn. kamp. wołyńsk., kontuzjowany w bitwie pod Kamieniuchą. Nast. 2 zast. nacz. kom. P. O. W. w Warszawie, kmdt P. O. W. na okup. austr., deleg. na Ukrainę celem nawiąz. łączn. z tamt. polsk. formac. wojsk. Od 6. 1918 zast. nacz. kmdta P. O. W. Od 10. 1918 w w. p., zajm. szereg wyższ. stan. wojsk., ost. płk. of. sztab. do szczeg. zlec. przy Nacz. Państwa. Od 1922 poseł do Sejmu. Po zabójstwie prez. G. Narutowicza przeszedł z Piasta do Wyzwolenia. 2. 10. 1926 do 13. 4. 1929 Min. Poczt i Telegr. Poseł do Sejmu 1935—1940, wicemarsz. tegoż. Referent generalny budżetu. Red. nacz. Gaz. Polsk. od 1929. Ogł. szereg art. public. w Kur. Por., Głosie Prawdy, Gaz. Polsk. Odzn.: V. M. 5, K. N. z mieczami, O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, al. Szucha 16.

MIELNICKI STANISŁAW MARIAN. Inż.-arch. * 5. 3. 1898 w Białej k. Bielska. S. Józefa i Marii z Rothfeldów. Oż. w 1924 z Jadwigą Dydusiak. Uk. gimn. realne T. S. L. w Białej i wydz. archit. Polit. Lwowsk. w 1926. W 1911 czł. org. harc. w Białej. Od 1914 prac. w pol. druż. sokolich. 1916—1918 sł. w w. austr., nast. do 12. 1920 w w. p. Ppor. rez. Jeden z zał. i pierwszy prez. Zw. Akad. Mł. Bialsko-Bielskiej; czł. zarz. Zw. Stud. Archit. we Lwowie. Kier. wydz. budowl. Śl. Zakł. Nauk. w Katowicach. Czł. Stow.

Archit. R. P.; wicepr. okr. śląsk. Stow. Naucz. Szk. Zaw. Ogł. art. z dziedz. techn. i szk. w czasop. fach. Ilustr. książek szk. w Ossolineum we Lwowie. Proj. i kier. bud. szer. szkół powsz. na Śląsku, sanatoriów, pensjonatów; proj. bursę Śląsk. Techn. Zakł. Nauk. Katowice, Zabrska 14.

MIENICKI MARIAN. Dr med. * 15. 2. 1890 w Sielihorach, w Witebszczyźnie. S. Wincentego i Zofii ze Słuszko-Czapińskich. Ożen. 12. 7. 1915 z Bronisławą Cybulską. Uk. gimn. w Orle (Rosja) i wydział lek. uniw. w Dorpacie, stud. uzup. w szpit. św. Ludwika w Paryżu, dyplomat na U. S. B. w 1926. 1915—17 sł. w w. ros. W 1918 brał udział w samoobr. Wilna. Nast. do 1922 sł. w w.p. Kpt. lek. r. Od 1. 10. 1922 asyst., w 1923 adiunkt kliniki dermatol. U. S. B., od 1932 doc. dermatolog. i syfilodolog., 1933—35 prow. szereg wykł specj. Uczestn. w zjazdach dermatolog. we Lwowie (dwukr.), Wilnie, Łodzi, Poznaniu oraz kongr. dermatol. słowiańsk. w Belgradzie, Pradze i Warszawie. Czł.: Tow. Lek. Słowiańskich, Stow. Lek. Polaków w Wilnie, Wil. Tow. Nauk., Tow. Dermatolog., Zw. Lek. Dermatolog. Słow. Prow. wykł. na kursach przeciwgruźl. i przeciwgaz., org. walkę z chorobami wener. z ramienia Nacz. Rady Zdrowia. Współred. Przegl. Dermatol., koresp. czasop. ameryk. The Urologic and Cutaneus Review w St. Louis. Ogł. 35 prac w jęz. polskim (przew. w Przegl. Dermatolog.), franc., ang. i niem. m. in.: Leczenie wilka pospolitego diatermo-koagulacją (1926); Próby leczenia kiły preparatem arseno-bizmutowym „Bias"; Diatermo-koagulacja w dermatologii; Postępujący samoistny zanik skóry. Odzn.: K. W., M. N., jugosł. Ś. S. 4. Wilno, Wileńska 31 i klinika dermatologiczna, Antokol.

MIENICKI RYSZARD. Dr fil. Hist. * 28. 7. 1886 w Sielihorach, w Witebszczyźnie. S. Wincentego i Zofii ze Słuszko-Czapińskich. Ożen. w 1922 z Ireną Kirkor. Uk. gimn. w Rydze, stud. na wydz. hist.-fil. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) i wydz. fil. Uniw. Jagiel., uk. wydz. prawa uniw. w Dorpacie. Nal. do stow. akad. Zjednoczenie. Od 1915 sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wsch., wz. do niew. przez bolsz. więz. w Krasnym, Mińsku i Moskwie. W 1918 uczestn. samoobr. Wilna, nast. sł. w w. p. do 1921. Mjr rez. Od 1921 kustosz archiw. państw. w Wilnie. Od 1923 doc. hist. Polski Uniw. Stef. Bat. Czł. zarz. Tow. Przyj. Nauk, czł. zarz. oddz. wil. Tow. Hist., współprac. z Pol. Ak. Um. Odzn.: K. W., M. N. Wilno, Rzeczna 14 m. 3.

MIERCZYŃSKI STANISŁAW. Inż.-roln. Art.-muz. Kompoz. * 4. 8. 1894 w Warszawie. S. Kazimierza i Kazimiery z Pobóg-Perdzyńskich. Uk. Szk. Gł. Gosp. Wiejsk., kurs konserwat. muz. u prof. St. Barcewicza, stud. muz. pryw. u prof. Gużewskiego, Mellerowicza i Piaseckiej. 1918—1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Radca Min. Roln. i Ref. Roln. Czł. Stow. Współczesn. Komp. Polsk. Ogł. zbiory muz. ludow.: Muzyka Podhala (1930), Pieśni Podhala (1935); kompoz.: Suita podhalańska na ork., Trio góralskie, 8 pieśni na 4 głosy (wł. Polsk. Radia); art. z dziedz. muz. lud. i z dziedz. roln. te ost. w czasop.: Rolnictwo, Polska Gospod., Gospodarz Polski. Warszawa, Stare Miasto 21, tel. 2-05-66.

MIERZEJEWSKI BOLESŁAW. Art.-śpiewak. * 9. 10. 1887 w Warszawie. Ucz. do szk. śr. E. Konopczyńskiego i E. Ronthalera w Warszawie. Uk. szk. aplik. teatr. rząd. tamże. Debiut. w 6. 1909. Wyst. m. in. w teatr: lwowskim (1911—12), poznańskim (1913—14), krakowskim (1915—17), warszawskim Polskim (1918—1919) i operetce (1919—21). Warszawa, Bednarska 22.

MIERZEJEWSKI MIECZYSŁAW. Muz. Kompoz. * 10. 11. 1905 w Poznaniu. S. Władysława i Stanisławy z Adamskich. Uk. konserwatorium pozn. i warsz., stud. w akad. berlińsk., nast. w Wiedniu i w Paryżu. Kapelmistrz opery pozn., warszawsk., filharmonii warszawskiej oraz Polsk. Radia. Autor pieśni chóralnych, solowych, utw. fortep., preludiów symf. Warszawa, Alberta 1 12 m. 73.

MIERZEJEWSKI-SZELIGA WŁADYSŁAW EUGENIUSZ JAN. Dr fil. Zool.

* 3. 8. 1882 w Arensburgu (Estonia, wyspa Ozylia). S. Władysława i Janiny z Petit de Sancerre. Ożen. 23. 10. 1913 z Iną bar. Sass. Uk. gimn. klas. w Arensburgu (1903), nast. wydz. fil. Uniw. Jag. (d-rat w 1911), stud. uzup. w Trieście, Paryżu, Berlinie, Rostocku. Prof. nadzwycz. anat. porównawczej U. S. Bat. Współpr. kom. fizjograf. Pol. Akad. Um. Tow. Nauk. im. Kopernika, Tow. Przyj. Nauk, Tow. Anat.-Fiz., Pol. Tow. Anat.-Zoolog., Zoologisch-botanische Gesellschaft w Wiedniu i in. Ogł. szer. prac nauk. z dziedz. zoolog. i anat. porówn. w jęz. polsk. i niem. Wilno, Zakretowa 23 m. 9, tel. 17-35.

MIERZWA STEFAN. Ekonom. Dział. emigr. * 12. 11. 1892 w Rakszawie, pow. łańcucki. W 1910 wyj. do St. Zjed. A. P. 1921—1924 prof. nadzw. ekonomii polit. w Drake University, Des Moines, Iowa. 1923—1924 zorg. kom. stypend. polsko-ameryk., w 1925 przekształc. w Fund. Kościuszk. Ogł. m. in.: Thaddeus Kościuszko 1776—1926 (Daughters of the American Revolution Magazine 1926, nr 60); Jak powstała Fundacja Kościuszkowska w Ameryce (Wychodźca 1928, nr 33); Paderewski. His country and its recent Progress (New York 1928); Fundacja Kościuszkowska jako symbol łączności Ameryki i Polski (Kraków 1930). New York, Konsulat Gen. R. P., 149—151 East 67-th. str.

MIESZCZANOWSKI ALEKSANDER. Inż.-technol. * 24. 2. 1884 w Januszowicach, pow. Kielce. S. Piotra i Heleny z Radziszewskich. Ożen. w 6. 1917 z Wandą Kaczkowską. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na Polit. Warsz., uk. Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1916 czł. P. O. W. w Rosji. W 1919 szef. bezp. publ. na ziem. wsch. Dyr. i czł. zarz. tow. „Saturn". Prez. Zw. Strzel. w Czeladzi. Ogł. art. w czasop. fach. Czeladź, Kopalnia „Saturn".

MIESZKOWSKI JÓZEF. Art.-mal. * 17. 9. 1889 w Mławie. S. Józefa i Janiny ze Straszewiczów. Uk. gimn. Zrzesz. Nauczyc. oraz Szk. Szt. Piękn. w Warszawie, stud. u prof. Krzyżanowskiego i Śliwińskiego. Czł. cz. Zaw. Zw. Pol. Art.-Plast. oraz czł. rzecz. Tow. Zach. do Szt. Piękn. w Warszawie. Wyst. w Krakowie, Lwowie, Łodzi, Warszawie i Paryżu. Pracę: Martwa natura (1931), zakup. Min. W. R. i O. P. Warszawa, Hoża 41, tel. 9-04-25.

MIĘDZYBŁOCKI ADAM. Art.-malarz. * 1890 w Gryszkańcach, pow. wil.-trocki. S. Jana i Walerii z Bartoszewiczów. Uk. Ak. Szt. Pięknych w Krakowie (1913) z med. sr., stud. na Kaukazie i w Konstantynopolu. W 1920 ochotn. w. p. Czł. Wil. Tow. Art.-Plast. i Tow. Zachęty do Sztuk Piękn. w Warszawie. Wyst. w Wilnie, Krakowie i Warszawie. Szereg prac zakup. przez Zachętę i reprod. na pocztówkach, wyd. przez „Ruch" i kom. zdroj. w Druskienikach. Wilno, Mickiewicza 1, m. 6.

MIGDALSKI ALBIN ALEKSANDER. Inż.-elektr. * 26. 2. 1878 w Maciejkowicach, pow. Katowice. S. Ignacego i Agnieszki z Miliców. Uk. gimn. w Chorzowie, nast. wyższ. szk. techn. w Ilmenau (Niemcy) w 1905. 1914—1918 sł. w w. niem., na fr. ros. i franc. Do 1912 prac. w Król. Hucie; 1912—14 w Hucie Katarzyna w Sosnowcu; po wojnie w Hucie Królewskiej (ob. Piłsudskiego) do 1922, nast. kier. wydz. elektr. w Hucie Batory. Odzn. K. Z. zł. Hajduki Wielkie, Marsz. Piłsudskiego 69.

MIGIELSKI TADEUSZ. Dr fil. Chemik. Mineralog. * 13. 2. 1893 w Żurawicy, pow. Przemyśl. S. Wojciecha i Anny z Wołynieców. Ożen. 28. 2. 1930 z Marią Tołłoczko. Uk. gimn. w Drohobyczu 1916 i wydz. matemat.-przyrodn. Uniw. J. Kaz. Przed w. świat. czł. „Zarzewia". 1918—1920 ochotn. dyw. syber. i w. p. Por. rez. Wicedyr. odpowiedz. i kier. Huty Giesche. Prez. oddz. Zw. Strzel., L. O. P. P., czł. zarz. Sokoła, L. M. i K. Opatent. wy-

nalazek stęż. kwasu siarkow. i (wsp. z drem Fischlerem) oleum 65%. Odzn. M. za W. Trzebinia, Kościuszki 322, tel. 20.

MIGOWA Z GANCWOHLÓW MARIA JADWIGA. Dziennik. Literatka. * 19. 5. 1896 w Będzinie. C. Józefa Kazimierza i Anny Marii z Kempińskich. Uk. I gimn. żeńs. w Krakowie i wydz. fil. Uniwers. Jagiel. Nal. do Zw. Filaretów. Brała udział w prac. org. przy tw. Leg. Pol. W 1915 prow. w Pradze kuchnię dla rannych leg. i uchodźc. z Małopolski. Czł. koła b. Strzelczyń (1912-1914). 1920-1928 współpr. pism: Goniec Krak., Il. Kur. Codz., Nowa Reforma, Nowości Ilustr. Od 1928 współprac. Kuriera Czerw., Kina, Światowida, Świata, Kur. Por. Ogł. pow.: Wojna i miłość, Wojenne małżeństwo, Panterka, Dziewczę z buzią jak malina, Jestem niepotrzebny, Ostatnia młodość kobiety, Małżeństwo gwiazdy, Twarze pod szminką. Odzn. M. N. Warszawa, Krzywe Koło 6, tel. 11-58-42.

MIKIEWICZ WOJCIECH JAN. Lek. wet. Dział społ. * 16. 4. 1892 w Żurawiczkach. S. Kazimierza i Anny z Honeków. Ożenił się 24. 9. 1916 z Marią Dymnicką. Ukończ. gimn. w Jarosławiu i Ak. Med. Weter. we Lwowie 1915. Prac. w Org. Mł. Pol. Czł. zarz. koła T. S. L. we Lwowie, czł. zarz. Czyt. Ak., prez. Br. Pom. Stud. Ak. Med. Wet. Od 1914 sł. w w. austr., nast. w w. p. do 1922. Kpt.-lek. wet. rez. W 1923 nacz. ochotn. straży poż. w Rudkach, w 1925 czł. kom. W. F. i P. W. opiek. hufca p. w., prez. klubu sport., czł. zarz. T. L. S. i Sokoła tamże. 1929-31 prez. koła Z. O. R. w Tarnobrzegu, wicepr. pow. kom. L. O. P. P., czł. zarz. T. S. L. i Sokoła tamże, prez. Koła Z. O. R. w Rzeszowie 1931—37, wicepr. okr. pow. L. O. P. P., prez. koła szybowc., wicepr. zarz. pow. Zw. Strzel., czł. zarz. koła T. S. L., wicepr. zarz. pow. Zw. Rez. tamże. Odzn. K. W. Rzeszów, Sobieskiego 1-a, tel. 3-24.

MIKLASZEWSKI BOLESŁAW GRZEGORZ. Dr fil. Inż.-chem. * 9. 5. 1871 w Ociescy, pow. radomski. S. Kazimierza i Eweliny z Kiedrzyńskich. Oż. 26. 10. 1935 z Karoliną Pobojewską. Ukończył V gimn. w Warszawie (1890), wydz. fil. uniw. i wydz. chem. politechniki w Zurichu oraz Inst. Handl. w Antwerpii. Był czł. tajnych kół patriot., prac. oświat. wśród ludu. W 1890 więz. Jeden z org. P. P. S. na ter. b. zaboru prusk. Od 1894 czł. oraz mąż zauf. Centr. Zw. Zagr. Soc. Polsk. W 1895 zorg. w Belgii Tow. Młodz. Akad. W 1896 del. Zw. Zagr. Soc. Polsk. do St. Zj. Am. Płnc., wygł. tam ok. 150 odczytów dla ludn. polsk. Od 1899 uk. asyst. kat. chemii og. Polit. Lwowsk. Od 1901 prac. w P. P. S. w Warszawie, za co więz. ok. 2 l. oraz zesł. do Wołogdy; w 1903 przen. na Ural, gdzie do 1906 był dyr. fabr. chem. i mechan. Po powr. do kraju w 1905 wyst. z P. P. S. i pośw. się pracy nauczyc. Wykł. w szk. śr., na Wyższ. Kursach Techn., kursach pedagog. J. Miłkowskiego, Wyższ. Kurs. Handl. A. Zielińskiego i Wyższ. Szk. Roln. W 1906 red. Chemika Polskiego oraz wyd. przekł. Roscoe'go Chemii nieorg. i Schulza Technol. chemii ogóln. Od 1909 kier. prac. chem. Muzeum Przem. i Roln. Oprac. kilka metod przemysł. W 1910 ogł.: Metodyka analiz główniejszych produktów rolnych, w 1915: Bogactwa naturalne Polski. Od 1915 prez. sekcji szkół zawod. w Kom. Obyw. m. st. Warszawy. Czł. Kom. Org. Polit. Warsz. i Kom. Org. Wyższ. Szk. Handl. Od 1918 wykł. technolog. chem. nieorgan. na Polit. Warsz. W 1919 prof. zwycz. tego przedm. W 1919—1923 szef, nast. dyr. Dep. Szk. Zawod. M. W. R. i O. P. W 1920 zorg. Bibl. Wyższ. Szk. Handl. W 1922 ogł.: Szkoła Handl. Kronenberga i Studium ekonomiczne w Polsce. 19. 12. 1923—11. 12. 1924 min. W. R. i O. P. Wsp. z inż. Kowalskim opr. nową metod. otrz. nawozów fosfor. o właściw. żużli Thomasa (opatent. w 1924). Czł. Pol. Mac. Szk., Rady Szk., Bibliot. Publ., Muzeum Przem. i Roln. Odzn. O. P. 2. Warszawa, Rakowiecka 6 m. 22.

MIKLASZEWSKI STANISŁAW. Prawn. * 18. 12. 1894. S. Bolesława i Stanisławy z Radwanów. Uk. wydz. prawny Uniw. Warsz. Za czasów akad. czł. władz nacz. Zw. Młodz. Polsk. Jeden z przewód. tjn. org. Polonia oraz tjn. akad. zw. wojsk. w Charkowie. W 1920 wiceprzew. Nacz. Ligi Akad. Obr. Pań-

stwa. Od 1920 dyr. Biura Pracy Społ. w Warszawie i red. pisma samorządow. Gmina. Ogł. m. in.: Samorząd terytorialny i rolnictwo, Izby rolnicze. Współprac. Straży Kres. oraz licznych org. roln. i społ.-oświat. 1924—1927 prac. w Prezydium Rady Ministrów, 1928—1931 w Min. Rolnictwa. Zast. dyr. nacz. Zw. Org. Roln. R. P. Warszawa, T. Żulińskiego 11, tel. 8-11-32.

MIKLASZEWSKI WALENTY. Dr med. Podróżn. Public. * 19. 10. 1868 w Warszawie. W 1893 uk. wydz. lekarski Uniw. Warsz. Od 1918 org. — jako radca Min. Zdrowia Publ. — powrót uchodźców i jeńców polsk. Odbył podróże po Europie i Afryce. Prof. Wyższych Kursów Naucz. i Wyż. Szk. Dziennik. przy Wolnej Wszech. Pol. Ogł. m. in.: Wrażenia z podróży po wybrzeżu północnym Afryki, (Warszawa 1902); Dookoła Sycylii (Warszawa 1909); Pamiętnik z wojny światowej. Trylogia: t. I Memorabilia (1914-15), t. II Diaspora-tułaczka w Rosji (1915-18), t. III Katabasis — powrót do Polski, jej wskrzeszenie i stan powojenny ziem polskich i ludności (Warszawa 1929). Warszawa, Górnośląska 16, m. 29.

MIKOŁAJCZYKÓWNA-MARTINI JANINA, patrz: MARTINI-MIKOŁAJCZYKÓWNA.

MIKUCKI SYLWIUSZ MARIA. Dr fil. Heraldyk. * 24. 1. 1898 w Krakowie. S. Juliana i Eugenii z Jossów. Oż. 14. 11. 1925 z Ireną Rydel. Uk. gimn. w Bochni, Uniw. Jagiel. Podróże nauk. do Rygi, Wiednia i Grazu. W 1920 ochotn. w. p. Dyr. kanc. P. Ak. Um. Współpr. Kom. Hist. P. Ak. Um.; czł. Pol. Twa Hist. Ogł.: Barwa w heraldyce średniow. (1929); Herb Pomorza Polskiego w świetle źródeł (1928); W sprawie genezy orła polskiego; Badania autent. dokumen. w praktyce kanc. monarszej i sądów polskich w wiekach śr. (1934); Heraldyka Piastów Śląskich (1936). Kraków, Siemiradzkiego 19, tel. 1-85-51.

MIKULICZ - RADECKI STANISŁAW, patrz: RADECKI-MIKULICZ.

MIKULSKI TADEUSZ. Dr fil. Hist. lit. * 1909. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. St. asyst. zakł. hist. lit. pol. Uniw. J. P. Ogł. Henryk Chełchowski. Kartka z dziejów literatury w. XVII (Toruń 1929), Ród Zoilów (Kraków 1933), Pieśń ludowa o Toruniu (Toruń 1934), Osioł Lucjuszów (1608) (Lwów 1935), U grobu polskiego Owidiusza (Kraków 1936), Tissot. Rada dla literatów (Warszawa 1936). Warszawa, Karpińskiego 18, tel. 12-77-02.

MIKULSKI WILHELM ALEKSANDER. Dr med. * 3. 11. 1869 na Wileńszczyźnie. S. Oktawiana i Jadwigi z Henrycych. Oż. 28. 8. 1896 z Jadwigą Mikulską. Uk. gimn. w Mińsku Lit. i wydz. lek. uniw. w Dorpacie (1898). Prakt. klin. w Wiedniu, Berlinie, Petersburgu (ob. Leningrad), Krakowie. Sł. w w. ros. podczas w. ros.-jap. i świat. Od 1919 w w. p. Uczest. 3 powstania g.-śl. Płk-lek. w st. sp., prez. hon. Feder. P. Z. O. O., prez. Zw. Lek., czł. rady miejsk., czł. hon. Tow. Lek. Ogł. prace z dziedz. chirurgii. Odzn.: K. Z. zł., M. N., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N. Częstochowa, Najśw. Panny Marii 31.

MIKUŁKO ANATOL. Dziennik. Literat. * 25. 5. 1910 w Starojelni, woj. nowogródzkie. S. Juliana i Stefanii z Rydzewskich. Uk. gimn. im. A. Mickiewicza w Nowogródku oraz wydz. med. Uniw. Stef. Batorego. Redag. „Wilcze Kły" (czasop. społ.), red. mies. lit. „Smuga" i „Żagary" w Wilnie (1932—33). Druk. w nich wiersze i artyk. z zakresu teorii i krytyki lit. Zał. i współpr. kolumny lit. Kur. Wileńsk. Współpr. i czł. komit. redakc. dwutyg. lit.-społecz.: Po prostu w Wilnie. Umieszczał wiersze i art. w: Okolicy Poetów (Ostrzeszów Wlkpolski, Kamienie (Chełm Lubelski) i Sygnałach (Lwów). Czł. Zw. Zawod. Lit. w Wilnie oraz czł. Zw. Dziennik. R. P. Wilno, Bpa Bandurskiego 4.

MIKUŁOWSKI TADEUSZ TYTUS STANISŁAW. Dr fil. Pedag. * 28. 10. 1884 w Cieszanowie. S. Józefa i Matyldy z de Lamarche. Oż. 19. 3. 1910 z Marią Ziem-

bińską. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel., stud. germanist. w Wiedniu i Berlinie. Czł. org. „ZET". W 1920 ochotn. w. p. Naucz. gimn. T. S. L. w Białej, gimn. państw. w Krakowie, dyr. semin. w Zamościu, wizytat. Min. W. R. i O. P., od 1931 nauczyciel gimn. św. Stanisława Kostki w Warszawie. Org. kursów dokszt. dla naucz. szkół powsz. Od 1931 sekr. gen. Tow. Naucz. Szk. Śr. i Wyższ. Ogł. w 1914 broszurę o „Wacławie" Słowackiego oraz szereg drobn. prac z zakr. pedagogiki w czasop. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Bednarska 6, tel. 2-97-82.

MIKUŁOWSKI WŁODZIMIERZ. Dr med. * 24. 4. 1886 w Cieszanowie. S. Józefa i Matyldy de Lamarche. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. W 1920 kpt.-lek. w. p. Kier. prac. badan. chem. szpit. Karola i Marii w Warszawie. Czł. Tow. Lek. Warsz., czł.-koresp. Franc. Tow. Pediatr. „Riforma Medica". Kpt.-lek. Autor ok. 150 prac naukow. z dziedz. pediatrii, ogł. w Pediatrii Pol., Nowinach Lek., Pol. Gaz. Lek., Medycynie, Archiw. Med. Wewn. i w pismach pediatr. niem., franc., ameryk., włoskich i szwajc. Warszawa, Klonowa 5 m. 10.

MILAK STANISŁAW. Adw. * 19. 6. 1890 w Warszawie. Ożenił się 26. 7. 1916 z Janiną Jankowską. Uczęszcz. do gimn. III w Warszawie, po strajku szk. uczył się w gimn. polskim; świad. dojrz., jako ekstern, w gimn. w Kronsztadtcie; stud. prawo na uniw. w Dorpacie, uk. w Warszawie w 1925. 1914—1918 sł. w w. ros. W 1920 por. w. p. Od 15. 8. 1918 do 1. 9. 1933 w M. S. Z., ost. nacz. wydz. prawno-konsul. i nacz. wydz. opieki praw. Od 1935 adw. w Warszawie. Odzn.: O.P.4, M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 3. Warszawa, Piusa XI 62, m. 12.

MILAN - KAMSKI MAKSYMILIAN, patrz: KAMSKI-MILAN.

MILDNER JAN. Adw. * 15. 12. 1887 w Urbanowicach, pow. Pszczyna. S. Walentego i Anny z Hajdugów. Ożenił się w 1925 z Olgą Toepffer. Uk. gimn. w Pszczynie. Stud. prawn.-filoz. na uniw. we Wrocławiu, Monachium, Marburgu. 1918—22 prac. w radach lud. na G. Śl. Doradca powiat. komisji międzysojuszn. w Opolu. Do 1924 star. i dyr. policji w Katowicach. 1928 poseł na Sejm Śl., 1931—1935 czł. śl. rady wojew. Prezes Zw. Straży Pożarn. na pow. i m. Katowice. Wicepr. P. C. K. Odzn. O. P. 4. Katowice, Gen. Zajączka 22, tel. 3-20-53.

MILER STEFAN. Licenc. nauk przyrodn. Pedag. * 17. 1. 1888 w Kaliszu. S. Henryka i Antoniny z Krajewskich. Ożenił się w 1920 z Bronisławą Zielińską. Uk. gimn. w Kaliszu (1908) i uniw. w Szwajcarii (1912). Uczestn. walk o szk. polsk. Czł. „Filarecji" i Zw. W. Cz. 1915—1917 sł. w 1 p. p. Leg. Polsk., nast. w P. O. W. (Warszawa i Zamość). 1919—1921 ochotn. w. p. Naucz. gimn. w Zamościu. Czł. rady miejsk. Ogł. art. przyrodn. w pism. fach. Otrz. 2 kr. dypl. uzn. na zjazd. Lek. i Przyrodn. w Warszawie i Łodzi. Odzn.: K. N., K. Z., M. za W., M. 10-l. O. N. Zamość, Obwodowa, willa Belweder.

MILEWICZ WŁADYSŁAW. Dr med. * 25. 11. 1893 w Uchanie. S. Antoniego i Teresy z Wardeckich. Ożenił się 10. 9. 1921 z Janiną Szczuka. Uk. gimn. w Zamościu, stud. med. w Kijowie, nast. w Warszawie (dypl. w 1924). Za czas. akad. w Kijowie czł. akad. org. społ. W. D. K. i czł. Zw. Demokr. Młodz. Pol. (1918—1919 prez.). Od 1919 prac. w Polsk. Misji Cz. Krz. w Kijowie przy reewakuacji uchodźców, 1920—1921 więz. przez bolszewik. Po powr. do kraju prac. w oddz. N. N. K. do Walki z Epid. w Baranowiczach (kwarantanna). Od 1922 w szpit. N. N. K. w Brześciu n. B., od 1923 w szpit. kolej. tamże. Od 1926 ord. szpit. św. Józefa w Brześciu n. B., od 1929 dyr. szpit. Od 1923 prac. nad zorg. Zw. Strzel., od 1933 prez. okr. Zw. Strzel. Odzn. K. Z. zł. Brześć n. B., Batorego 28, tel. 3-76.

MILEWSKI TADEUSZ TEOFIL. Dr wszechnauk lek. * we wsi Kontki, pow. ciechanowski. S. Jana Eugeniusza i Julianny z Chełchowskich. Ożenił się 8. 1. 1915 ze Stefanią Tomaszewską. Ukończył wydział lek. Uniw. Jagiel. 1911—1914 sł. w Polsk. Druż. Strzel.; 1914—1915 w P. O. W.; od 1915 w Leg. Polsk. 1918—1920 w w. p., ucz. odsieczy Lwowa, był w niew. ukraińsk. 1921—1925 asyst. kliniki II wewn. Uniw. Warsz., od 1925 kier. laborat. szpit. Św. Ducha, od 1929 w Min. Op. Społ. w Gł. Urz. Ubezp. 1930—1931 reorg. lecznictwo. W 1931 sekr. Nacz. Izby Lek. W 1934 wicepr. N. I. Lek. Od 1935 dyr. szpit. Przem. Pańsk. w Warszawie. Ogł. prace lek. i art. społ. Odzn.: K. N., K. W. 2. Warszawa, Zygmuntowska 2, tel. 10-22-69.

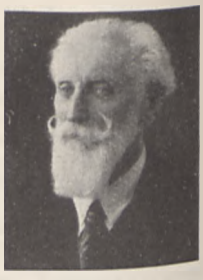
MILICER KAZIMIERZ KAROL. Inż. komunik. * 28. 8. 1869 w Opatowie, woj. kieleckie. S. Karola i Franciszki z Nowakowskich. Oż. w Kijowie 6. 12. 1898 z Heleną Lewandowską. Uk. Inst. Inż. Komunik. w Petersburgu (ob. Leningrad). Przewodn. stow. Pol., stud. Inst. Inż. Kom. w Petersburgu. W 1905 czynny czł. P. P. S. W 1920 ochotn. w. p. przy fortyfikow. Brześcia n. B. i Warszawy. Prac. przy bud. kolei kaliskiej, trasował linię odb. gran. pruskiej do Zduńskiej Woli. B. gł. inż. przebud. warsz. węzła kolej. Prac. w szkoln. zawod. Czł. zarz. gł. Stow. Nauczyc. Szkół Zawod. Wyk. proj. odwodn. Ciechocinka i odwodn. prawego brzegu Wisły; Saskiej Kępy, Zawala Miedzeszyńskiego oraz płnc. części pow. warsz. i radzymińsk. Ogł. art. w Przegl. Techn. w sprawie odwodn. Ciechocinka, Saskiej Kępy i prawego brzegu Wisły p. Warszawą. Warszawa, Szopena 8, tel. 8-44-88.

MILLAK KONRAD MARIAN. Dr med. wet. Płk-lek. wet. * 15. 1. 1886 w Warszawie. S. Ludwika i Augustyny z Kahtzów. Oż. 21. 6. 1911 z Anną Jankowską. Uk. gimn. w Warszawie, Inst. Wet. w Dorpacie (ob. Tartu) (1909), d-rat we Lwowie (1921). 1902 do 1904 prac. w kołach oświat., prow. przez P. P. S., uczest. strajku szk., areszt. przez wł. ros. Podcz. w. świat. sł. w w. ros. Od 11. 1918 w w. p., m. in. kier. wydz. org., inspekt. wet. przy Nacz. Dow., nast. inspekt. Po wojnie w M. S. Wojsk., nast. szef. wet. O. K. Od 1919 wicepr., nast. prez. Polsk. Tow. Lek. Wet., od 1930 wicepr. Zrzesz. Lek. Wet. R. P. i Unii Lek. Wet. Słow., prez. Wojsk. Kl. Szerm. i przewodn. warsz. okr. Zw. Szerm., zał. i red. Wiad. Weter., Revue Vétérinaire Slave, Życia Weteryn., Biulet. Sekcji Wet. T. W. W. Ogł. liczne prace z zakr. med. weter. i wojsk. sł. wet. w czasop. kraj. i zagr. oraz w Encykl. Wojsk. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. 3 M. M. I.

MILLER ANTONI WITOLD. Dziennik. Liter. Public. * 23. 6. 1869 w Witebszcz. S. Hieronima i Witalii z Rodziewiczów. Oż.: 1° z Jadwigą Kryńską, 2° z Lillą Szczepkowską. Ucz. do gimn. realnego w Wilnie, matura w gimn. filol. w Carskim Siole. 1890—1892 stud. śpiew. w konserwat. moskiewskim. Stud. prawo na Uniw. Warszaw., nast. w liceum im. Demidowa w Jarosławiu. Od 1887 do 1900 prow. tajne naucz. na Litwie. W 1920 współprac. w centr. propag. na froncie. 1908—1915 prac. w sądown. w Lublinie, Łodzi, Radzyminie i Warszawie, nast. adw. w Warszawie, od 1921 w Wilnie. Red. odp.: Społeczeństwa (Głosu) oraz współpr. tego pisma 1900—1908. Red. czasop. Strzała. Współprac. czasop.: Śpiew Kościelny, Tyg. Ilustrow., Echo Muz., Niwa Polska, Tyg. Polski, Głos, Prawda, Kultura, Płocczanin, Nowe tory, Głos Lubelski, Kurier Lubelski, Nowy Kurier Łódzki, Gazeta Wil., Kurier Wil., Il. K. Codz., Przegl. Artyst., Expres Wil., Przegl. Muz., Przegl. Tygodn. Ogł.: przekł. dr Monceacqa, Odpowiedź na Lourdes Zoli i na Rzym Zoli, Grzechy ks. prefekta, Podr. daktyloskopii, Muzyka jako czynnik wychowawczy fantazji, Konstytucja Polski ludowej, Powołanie (pow.); Płonące Wilno; Litwa Środkowa; Trzy cmentarze (poemat); Teatr polski i muzyka na Litwie, jako strażnice kultury zachodn. Pierwsza porozbiorowa konspiracja litewska (1797—1802), szereg artyk. z dziedz. hist. muzyki, krytyki teatr., polityki społ., nowele — pod pseud. E. Nieniemojewski, Savonarola, Allegretto, Largo, A-Mler. Na I konk. Polfilmu na scenariusz w 1919 otrz. 1 i 2 nagr. Wilno, Sierakowskiego 14 m. 1.

MILLI ZYGMUNT. Art.-mal. * 23. 3. 1898 w Jarosławiu. S. Karola i Mudesty z Truszewiczów. Uk. gimn. w Jarosławiu i szk. zdobn. w Krakowie w 1923. W 1913 czł. org. harc., 1914—15 w „Strzelcu", 1916—17 w Leg. Pol., 1917—18 w P. O. W., w 1918 uczest. obrony Lwowa, nast sł. w 4 p. p. Leg. Czł. Zw. Zaw. Art.-Plast. Zrzesz. Art. „Zwornik". Autor dekor. kościołów: w Zawoi, Zagórzu, Lachowicach, Dębicy. Wyst. w kraju (m. in. w I.

P. S.) i zagr., m. in. w Belgradzie i Malmö, gdzie jeden z obrazów został zakup. do szwedzk. gal. państw. Odzn. K. N. Kraków, Bonerowska 1, m. 10.

MIŁASZEWSKA Z JENTYSÓW WANDA. Literat. Pedag. * 1. 6. 1894 w Warszawie. C. Tadeusza i Julii z Szumowskich. Zaśl. 23. 6. 1914 St. Miłaszewskiego. Uk. szk. śr. Kowalczykówny w Warszawie, kursy uniw. Baranieckiego w Krakowie, Szk. Szt. Piękn. w Warszawie, stud. na wydz. humanist. Uniw. Jagiel. W 1920 prac. w propag. Naucz. gimn. Popławskiego w Warszawie. Ogł. szereg powieści, przekł. na język franc. i czeski, m. in.: Cmentarz i sad; Zatrzymany zegar; Księżniczka Dagny. Trzecia siostra; O złoty włos; Kaczęta, Stare kąty; Na cztery wiatry; Młyn w Bożej Woli; nowele: Veni Creator, Pierwsza miłość; tom poezji pt. „Rok Boży". Długoletn. współprac. tyg. „Bluszcz" (dział teatr.). Warszawa, Ordynacka 6, tel. 6-51-86.

MIŁASZEWSKI STANISŁAW. Literat. * 28. 4. 1886. S. Józefa i Cecylii z Żurkowskich. Oż. 23. 6. 1914 z Wandą Jentys. Uk. szk. realną Dmochowskiego w Warszawie, stud. na uniw. w Leodium, na wydz. fil. Uniw. Jag. i Uniw. J. Kaz., w Monachium, Rzymie i Paryżu. Ochotn. armii gen. J. Hallera. 1914—1923 recenz. liter. Gaz. Warsz., Tyg. Illustr. i Dzien. Powsz. 1918—1923 ref. teatr. w Min. Sztuki i Kultury. 1921—1923 r. red. wyd.: Książki Ciekawe. 1923—1926 kier. liter. teatrów miejskich w Warszawie. Ogł. studia, szkice lit., krytyki itp. w liczn. czasop., poza tym: 2 t. poezyj pt.: Gest wewnętrzny (1911 i 1927), dram. poet. Farys (1926), wyst. w Teatrze Narod. i na wszystk. sc. Polski; Don Kiszot (1928), fant. scen. wyst. w Teatrze Polskim; komed. wiersz. Bal w obłokach, wyst. w Teatrze Narod. (1930); dram. poet. Piękne Polki, wyst. w Teatrze Narod. (1931); Drugie imię miłości (1932); Bunt Absalona (1936); adaptacje poet. i przekł. sztuk teatr., m. in.: W piekle (J. A. Rimbaud, 1915), Karolinerna (Wernera v. Heidenstama, 1917), Miliony (Arcybaszewa, 1922), Don Juan (J. Zorilli, 1924), Pan swego serca (Raynala, 1925), Car Iwan Groźny (Al. Tołstoja, 1933), Maria Stuart (1934), Ludwik XI (C. Delavigne'a, 1934). Odzn. Wawrz. Ak. zł. Warszawa, Ordynacka 6, tel. 6-51-86.

MIŁKOWSKI ROMAN ALEKSANDER. Bankow. * 28. 2. 1895 w Kraśniku, na Wileńszczyźnie. S. Adama i Marii z Chudzickich. Oż. 15. 9. 1930 z Janiną Dydalewicz. Uk. szk. śr. w Lublinie, kursy im. Sulimirskiego, nast. kursy dla wyższ. urz. bank. w Warszawie. W 1920 ochotn. w. p. Kier. oddz. wileńsk. Banku Tow. Spółdz. Człon. Izby Polsko-Bałtyck.; czł. rady Sp. Akc. „Papier"; org. i rewident-instr. Polskiego Zw. Rewiz. Sp. Kredyt. Ekspert bank. sądu apel. w Wilnie. Czł. zarz. wielu org. społ. Ogł. art. z dziedz. bankowości i spółdz. kredyt. Wygł. odczyty na powyższe tematy (również w Pol. Radio). Wilno, Mickiewicza 29, m. 3, tel. 4-11.

MIŁKOWSKI STANISŁAW. Kandydat praw. * 2. 5. 1882 w Siedlcach. S. Józefa Adama i Seweryny z Witkowskich. Oż. 26. 11. 1910 ze Stanisławą Ciechanowicz. Uk. gimn. w Grodnie (1903) i wydz. prawny uniw. w Kijowie (1908). Od 1910 sędzia gminny w Staninie, nast. not. w Międzyrzecu na Podlasiu. Od 1918 sędzia pok. w Białej Podl., 1919—25 sędzia okr., od 1926 notariusz w Grodnie. Prez. zarz. okr. P. B. K. w Grodnie od 1930, czł. „Patronatu" od 1925; skarbn. i czł. zarz. P. C. K. od 1928, prez. oddz. Pol. Tow. Krajozn. od 1932, czł. zarz. Pol. Mac. Szk. od 1932, prez. Akcji Katol. od 1932, przew. kom. rozjemcz. przy Ub. Społ. od 1932. Ogł. szereg art. treści społ. Grodno, Bośniacka 20.

MIŁOBĘDZKI TADEUSZ. Dr fil. Chem. * 16. 6. 1873 w Kole. Uk. Uniw. Warsz. ze st. kand. nauk fiz.-mat., nagr. chemii 1912, d-rat na Uniw. Jagiel., stud. spec. w Berlinie i Lipsku. Asyst. labor. chemii org. Uniw. Warsz. 1898—99, asyst.

labor. chemii analit. Polit. Warsz. 1899 do 1915, wykł. w T. K. N. od 1905 i na Wyższ. Kurs. Roln. w Warszawie od 1911, wykł. chemię analit. Uniw. Warsz. 15. 11. 1915 do 30. 9. 1917. Prof. chemii nieorg. na Uniw. Pozn. 1922. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Warszawa, Koszykowa 75, tel. 8-32-60.

MINCBERG JAKUB LEJB. Przemysł. Polit. * 19. 7. 1884 w Radomiu. S. Benejana i Chany z Neumanów. Ożenił 2. 7. 1902 z Rebeką Kohn. Prezes rady nadz. Banku Kupiecko-Kredyt. w Łodzi. Poseł na Sejm 1935 do 1940. Prez. „Agudas Izrael" w Łodzi, czł. egzekut. wszechśw. org. „Agudas Izrael" w Wiedniu i Frankfurcie n. M., prez. zarz. gminy wyzn. żyd. m. Łodzi. Ogł. prace publicyst. w: Der Jud, Der Idyszer Tugblat, Echu Żydowskim, Kronice Gminy Wyzn. Żydowsk. m. Łodzi. Łódź, Główna 47, tel. 2-04-50.

MINKIEWICZ HENRYK. Gen. dyw. w st. sp. * 19. 1. 1880 w Suwałkach. Uk. gimn. w Mariampolu, stud. nauki przyrodn. na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), medyc. na Uniwers. Jagiel. i mal. w Szk. Szt. Piękn. w Krakowie. Od 1905 prac. w org. boj. C. K. R. P. P. S., nast. w Zw. W. Cz. (kmdt w Krakowie) i w Zw. Strzel. (kmdt oddz. w Zakopanem 1912—1913). Od 1914 w 3 p. p. Leg. Polsk., dca komp., baonu i pułku. W r. 1916 dost. się do niew. ros., z kt. nast. zbiegł. Od 1917 w Polsk. Sile Zbrojn., inspekt. kursów wyszk., dca I bryg. piech., inspekt. wyszk., kmdt m. Warszawy i garn. warsz W w. p., z-ca dcy okr. wojsk. Przemyśl, dca 2 dyw. piech. Leg., z-ca gub. wojsk. Warszawy, gen. inspekt. piech. Po wojnie m. in. dca dyw. piech., z-ca dcy O. K., dca K. O. P. Gen. dyw. od 1924. Ogł. m. in.: Bojowe wyszkolenie piechoty. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3 i 2, K. N., K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N. Jamno, gmina Kosiec, pow. Brześć n. B.

MINKIEWICZ ROMUALD. Biol. Liter. * 7. 2. 1878 w Suwałkach. S. Kazimierza i Karoliny z Michałowskich. Uk. gimn. w Mariampolu (1895), wydz. przyrodn. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), (1900). Asyst. kat. zoologii i anat. porówn. uniw. w Kazaniu; przew. prace badawcze w Bołogoje 1898, Sebastopolu 1899, Villefranche sur Mer 1902—07, Banyuls sur Mer 1903, Roscoff 1906—13 i Monaco 1909. Czynny w niepodl. ruchu socjalist. od 1898 na terenie Rosji i Królestwa, areszt. w 1899 w Petersburgu, 1902 w Kazaniu; 1904—5 bojowiec P. P. S. w Warszawie. Od 1905 na emigracji. W 1917 objął katedrę na W. W. P. i kier. zakł. biologii ogóln. w inst. im. M. Nenckiego. W 1920 zorg. stację hydrobiolog. w Wigrach. Org. kursów uniw. dla Polek w Kazaniu, uniw. lud. w Paryżu, Zakopanem i Krakowie, zał. Polsk. Zw. Myśli Wolnej. Czł. Zw. Zaw. Lit. Polsk. Ogł. m. in.: Lucjan (dram.), Nad morzem moim (poezje), Królewna morza (baśń dram.), U wiecznych wrót tęsknicy, Rozkołysał serce dzwon (poezje), Triumf jutra, Szopka zwierzęca (dla dzieci), Listy miłosne i pieśni, Jutro (1924); O dysharmoniach w naturze ludzkiej, śmierci naturalnej i tzw. instynkcie śmierci (1904), Phototropism and Chromotropism (1907), Próba analizy instynktu metodą obiektywną (1908), Versuch einer Analyse des Instinkts nach obiektiver, vergleichender und experimenteller Methode (1909), Recherches sur la formation des habitudes (1913), Rôle des facteurs optiques dans les changements de livrée (1933); Ideał a życie socjalisty (1905), O pełni życia i o komunie duchowej (1907), O polską twórczość naukową (1918), Rzecz o istocie myśli wolnej (1922), Dogmatyzm i autorytet w nauce i nauczaniu (1928). Warszawa, Marszałkowska 1, tel. 8-26-31.

MINKIEWICZ WITOLD. Inż.-architekt. * 29. 6. 1880 w Irkucku (Syberia). S. Józefa i Romany z Ciesielskich. Ożenił w 1922 z Zofią Albinowską. Stud. w Tomsku (Syberia), w Warszawie i Lwowie. Prof. archit. Politechn. Lwowsk. od 1920. Dziek. wydz. archit. 1922—23 i 1926—27. Wyk. m. in. budowle: laborat. maszyn. Politechn. Lwowskiej (1925); domy Zakł. Ubezp. Prac. Umysł. we Lwowie (1926—1928); poczta w Borysławiu (1930); drugi Dom Zdrojowy w Krynicy. Ogł. art. w czasop. fach. Lwów, Kampiana 3, tel. 80-07.

MINKOWSKI PAWEŁ. Dr nauk. polit. Ekonomista. * w 1888. Do szkół śr. uczęszc. w Warszawie, otrzym. maturę polską w 1906. Uk. wyższ. szk. handl. w Lipsku i uniw. we Fryburgu szwajc. Powrócił do kraju w 1911, prac. w bankowości. W 1916 otrz. dyplom z uk. kursu wyż. państw. 1918—1921 prac. w Dep. Min. Skarbu, ostatn. wicedyr. dep., Budż.

nast. szef. wojsk. kontr. gen. (cyw. podsekr. st. w Min. Spraw Wojsk.). 1922 do 1933 prac. w tow. fabryk portland-cementu „Wysoka". Od 1930 prez. rady Państw. Inst. Eksport. W 11. 1930 pos. na Sejm z B. B. W. R., przewodn. kom. przem.-handl. i w ciągu lat 3 ref. budż. Min. Przem. i Handlu. W 1931 przewodn. del. polsk. na konf. ekspertów w Genewie w sprawach zw. z kryz. świat. Od 1933 przewodn. Rady Traktatowej Samorządów i Org. Gosp. (inst., współpr. z rządem w dziedz. trakt. handl.). Od 1935 wicepr. Izby Przem.-Handl. w Warszawie, Dyr. B. G. Kraj. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Wilcza 29, tel. 8-60-05.

MINTOWT-CZYŻ JAN GUSTAW, patrz: CZYŻ-MINTOWT.

MIŃSKI-PRUS JÓZEF TADEUSZ. Inż.-elektr. * 12. 3. 1896 w Krakowie. S. Stefana i Marii z Mrazków. Ożen. z Anną Żeńczak. Ucz. do gimn. w Chyrowie i Wiedniu, uk. Politechn. Lwowską (1926). Za czas. gimn. czł. Skautingu w Krakowie. Podcz. w. świat. sł. w w. austr. W 1916 dost. się do niew. rosyjsk. Nast. w dyw. gen. L. Żeligowskiego na Kubaniu, w A. P. we Francji i w. p. do 1921. Od 8. 1926 prac. w Polsk. Radio, m. in. kier. bud. st. krak., nast. lwowsk., na kt. jest obecnie inż. ruchu. Ogł. brosz.: Vade-mecum, jednolamp. odb. podręczny (1926). Od 1930 prow. dział porad techn. w rozgł. Polskie Radio we Lwowie. Odzn. K. W. Lwów, Mączna 3.

MIODOŃSKI JAN JÓZEF. Dr medyc. * 6. 3. 1902 w Tarnobrzegu. S. Józefa i Julii z Siekierzyńskich. Ożen. 2. 7. 1932 z Marią Michalewską. Uk. gimn. w Wadowicach, wydz. med. Uniw. Jagiel., stud. w klinik. wiedeńskich. W 1920 ochotn. w. p. Doc. Uniw. Jagiel. Kier. klin. oto-laryngolog. szpit. Św. Łazarza w Krakowie. Czł. Pol. T-wa. Oto-laryngolog., T-wa. Lek. Polsk. i Izby Lek. w Krakowie. Ogł. szereg prac z dziedz. otolaryngolog. w Polskiej Gaz. Lek. i Polsk. Przegl. Oto-laryngolog. Kraków, Garbarska 13.

MIROWSKI JÓZEF ADAM. Inż.-technol. * 2. 5. 1873 w Warszawie. S. Juliana i Marii Karoliny z Woyciechowskich. Ożen. 25. 1. 1906 z Wandą Marią Eychler. Uk. szk. realną w Warszawie w 1891 i Inst. Techn. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1896. W czasie wojny świat. organ. i przewodn. Tow. Op. nad Uchodźcami w Ludinowie (gub. kałuska). 1. 11 1896—1. 9. 1900 r. prac. w gł. warszt. kol. władykaukask. w Rostowie n. D.; 1. 9. 1900—1. 10. 1911 dyr. techn.-adm. zakł. Norblin br. Buch i T. Werner w Warszawie; 1. 11. 1911—1. 3. 1915 dyr. fabr. Gerlach i Pulst w Warszawie. Podczas wojny kier. fabr. lokomobili zakł. Malcowskich w Rosji. 1. 10. 1918—30. 10. 1921 w M. P. i H., ost. nacz. wydz. w dep. przemysł. Deleg. do Francji i Włoch. 1920—21 współpr. z Dep. Uzbr. M. S. Wojsk. Od 1. 10. 1921 dyr. techn. sp. akc. Fitzner i Gamper w Sosnowcu, nast. przedst. w Warszawie. Czł. rady i zarz. Tow. Przem. Zagł. Dąbrowsk., org. i wiceprez. Izby Przem.-Handl. w Sosnowcu, czł. Państw. Rady Komunik., wiceprzew. kom. dróg kol., czł. Rady Polsk. Przem. Metal., zarz. grup obrabiarek i odlewni Kom. Normalizac. przy Min. P. i H., Inst. Nauk. Org. i Kier., Tow. Wojsk.-Techn., Stow. Techn., Rady Opiek. Szk. Techn. im. M. Wawelberga i S. Rotwanda, Kl. Pracy Społ. Warszawa, Cecylii Śniegockiej 10.

MISIŃSKI JERZY. Działacz sport. Kpt. * 22. 5. 1892 w Kosowie. Zajmuje się sportem od 1904. Czł. Sokoła, nast., Pogoni" lwowsk. Kapitan druż. piłk. „Pogoń". W 1913 akad. mistrz Karpat w narciarstwie (bieg zjazdowy). Po wojnie brał udział w zawodach piłki nożnej do 1926 w barwach „Legii". W 1922 mistrz Warszawy w biegu na 1500 m., Prow. dział sport. w piśmie „Naród" od 1920; 1927 do 1929 red. nacz. „Stadionu". Pierwszy prez. Warsz. Okr. Zw. Lekkoatl. i Warsz. Okr. Zw. Piłki Nożnej; 1925—1930 prez. Pol. Zw. Lekkoatl.; od 1932 czł. zarz. Zw. Polsk. Zw. Sport. i Polsk. Kom. Olimp.; od 1933 czł. Komit. Europejskiego Międzyn. Fed. Lekkoatl. Warszawa, Nalewki 4.

MISKY LUDWIK. Art.-malarz. * 16. 1. 1884 w Nowym Sączu. S. Ludwika i Wiktorii z Polityńskich. Ożen. 10, 2. 1917 z Olgą Łodzia-Michalską. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. filoz. Uniw. Jagiel., stud.

muzeal. w Paryżu, Dreźnie, Lipsku, Berlinie, Wiedniu i Włoszech, stud. malarsk. w Akad. Szt. Piękn. w Krakowie. Nacz. Wydz. Szkół Zawod. Wojew. Płdn. w Krakowie od 1925. Prez. Tow. Kol. Wypocz. dla Kłodz. Szkół Zawod.; czł. zarz. Tow. „Targi Kalwaryskie", czł. rady nadz. Osiedli Urzędn., czł. „Jednoroga" i Z. Z. P. A.-Plast. w Krakowie. Ogł.: Plastyczne uzmysł. przedmiotów (1922), Rysunek głowy i figury ludzkiej (1925); szereg art. z zakr. sztuki plast. i estetyki. Wyk. obrazy olejne: Śnieg (Wiedeń, 1905) Strumyk w zimie (Muz. Narod. w Krakowie), Z feretronem, Popas (wyst. jub. Tow. Przyj. Sztuk Piękn. w Krakowie, 1914), Portret aktora Bończy (Teatr im. Słowackiego w Krakowie), Roztopy (1929); Na plaży helskiej (Muzeum Miejskie w Częstochowie), Kwiat datury, Snopy (zbiory wojew. w Katowicach); akwaforty, drzeworyty znaj. się w muzeach, zbiorach państw. i pryw. Wyst. od 1905. Kraków, Kremerowska 4.

MISSIURO WŁODZIMIERZ JAN. Dr med. Ppłk-lek. * 12. 12. 1892 w Witebsku. S. Hipolita i Marii z Mizuninów. Ożenił w 1922 z Ludomirą Grzelichowską. Uk. wydz. lek. uniw. w Saratowie (Rosja). 1915—17 sł. w w. ros., nast. wst. do polsk. oddz. ochot. w Chinach, w A. P. we Francji, po czym w w. p. Doc. Uniw. J. Piłs. Czł. Rady Nauk. Wych. Fiz. Prac. w dziedz. racjonaliz. sportu i wych. fiz. Współprac. z Inst. Spraw Społ. Od 1929 red. kwart. nauk. Przegl. Fizjol. Ruchu. Ogł. szer. prac w jęz. polsk., franc., niem. i ang. Odzn.: K. W., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N.

MISZEWSKA ZOFIA ANTONINA. Literatka. Publicystka. * 12. 6. 1910 w Warszawie. C. Władysława i Pauliny z Krajewskich. Uk. wydz. polonist. Uniw. J. Piłsudskiego. Prac. w Zw. Pracy Obywat. Kobiet (wydz. pras. i wychow. obywat.). Ogł. art. kryt.-lit., szkice hist. lit. B. współred. Świata Dziewcząt. Ogł. pow.: Pierwsza droga (dla młodz.), Kobieta bez nazwiska. Warszawa, Grottgera 25, m. 10, tel. 7-05-52.

MISZEWSKI KAZIMIERZ JERZY. Dr med. * 25. 4. 1881 w Wygnance, w. lubelskie. S. Stanisława i Marii ze Sznuków. Ożenił 25. 4. 1911 z Walentyną Ficką. Uk. wydz. lek. uniw. kijowsk. (1908). Przed w. świat. współprac. z P. P. S. 1914-1917 w w. ros., od 1. 11. 1918 w w. p., ost. kmdt szpit. szkoln. C. W. San. Płk-lek. w st. sp. Czł. zarz. Polsk. Tow. Szpit.; czł. komit. oddz. warsz. P. C. K.; czł. Warsz. Tow. Lek.; czł.-zał. Tow. Zapobieg. Chor. Zak.; przewodn. Ofic. Yacht Klubu Ogł. kilka prac i ref. z dziedz. psychiatrii. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Mokotowska 15, tel. nr 9-15-69.

MISZEWSKI WŁODZIMIERZ ZYGMUNT. Inż.-roln. * 6. 8. 1890 w Dziekanowie, woj. lubelskie. S. Michała i Marii z Kozłowskich. Ożenił 27. 11. 1920 z Mieczysławą Miszewską. Uk. gimn. filol. im. Staszica w Lublinie i wydz. roln.-leśny Polit. Lwowsk. Ucz. strajku szk. 1905. Do 1911 prac. w Zw. Młodz. Postęp.-Niep. w Lublinie. Od 1911 w Zw. Walki Czynnej we Lwowie. 1914—1915 w P. O. W. w Warszawie. 1915—1917 sł. w 1 p. p. Leg. W 1918 pon. w P. O. W., nast. ucz. obr. Lwowa, po czym sł. w 3 p. p. Leg. Ranny. Od 1922 kpt. rez. Szef działu zakupów dyr. Pol. Mon. Spiryt. Prezes okr. stoł. Zw. Strzel., czł. zarz. okr. stoł. Zw. Leg., czł. sądu hon. Koła Legion. VI baonu. Ogł.; Przemysł spiryt. a rolnictwo (1931). Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Śniadeckich 7, tel. 8-97-22.

MISZEWSKI-LUBICZ ANTONI. Art.-rzeźb. * 22. 6. 1894 w Warszawie. S. Tomasza i Aleksandry z Konczewskich. Uk. Wyższ. Szk. Woj. Czł. Zw. Walki Cz. i Zw. Strz., sł. w 1 bryg. Leg. Pol.; więz. w Szczypiornie i Rastacie, nast. sł. w w. p. Mjr dypl. w st. sp. Wyk. m. in. prace nast.: Chrystus, pomnik marszałka J. Piłsudskiego, popiersie marsz. Śmigłego-Rydza, portret Andrzeja Struga, płaskorzeźby w pawil. honor. na P. W. K. w Poznaniu w 1929, głowa mężczyzny (nagr. w Salonie Zachęty 1927 med. brąz.), Ewa, Rzucający kulę, głowa kobiety, mauzeleum w Warnie, pomn. Legionów w Stanisławowie. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., bułg. K. Z. 3, węg. K. Z., czechosł. L. B. 4. Warszawa-Mokotów, Racławicka 31, tel. 4-36-20.

MISZKE ALEKSANDER. Inż. komunik. * 6. 9. 1882 w Warszawie. S. Karola i Cecylii z Arndtów. Ożenił 24. 1. 1920 z Ireną Lublicką. Uk. gimn. w Warszawie (1901) oraz Inst. Komunik. w Petersburgu (ob. Leningrad) 1908. Prof. zwycz. Polit. Warsz. na katedrze dróg żel., nacz. biura studiów P. K. P. i wykł. w Ofic. Szk. Inż. Projektodawca i kier. robót techn. na P. K. P. Ogł.: Kurs dróg żelaznych (1924—25), Projekt przebudowy węzła warsz., Rola komunikacji podczas wojny

i in. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Warszawa, Langiewicza 14, tel. 8-86-24.

MISZUŁOWICZ ALEKSANDER. Art.-muz. Kompoz. * 5. 3. 1903 w Warszawie. S. Władysława i Teodory z Lityńskich. Ożen. 15. 12. 1926 z Bronisławą Libeskind. Ukończ. gimn. St. Żuchowskiego oraz konserwator. muz. w Warszawie. 27. 6. 1919—1. 2. 1921 r. ochotn. w. p. W r. 1934—35 zast. kier. biura pracy Zw. Muzyków R. P., od r. 1935 ref. muz. w Zw. Strzelec. Warszawa-Płd. Ogł. 10 drobnych utwor. o charakt. lekkim, napis. suitę baletową pt.: Figle satyra na ork. symfon. (niedruk.) i operetkę pt.: Wabik z libret. Wł. Jastrzębiec - Zalewskiego (niedruk.). Odzn. M. za W. Warszawa, Wilcza 42, m. 25.

MISZUŁOWICZ WIKTOR. Art.-muzyk. Kompoz. * 23. 12. 1904 w Warszawie. S. Władysława i Teodory z Lityńskich. Ożen. w 1933 z Niną Kleyff. Uk. gimn. fil. im. Konst. 3 maja i konserwat. muz. w Warszawie. W r. 1920 ochotn. w. p. Org. kółka muzycz. i propag. muzykę polską na Pomorzu. Ogł. wiele drobnych utw. muz. Odzn. M. za W. Warszawa, Sienna 30, m. 18, tel. 2-39-01.

MIŚKIEWICZ TADEUSZ ANTONI. Bankowiec. * 27. 10. 1886 w Wilnie. S. Kazimierza i Stanisławy. Uk. gimn. w Wilnie (1908), nast. wydz. prawny uniw. w Petersburgu, stud. uzup. w Niemczech i Austrii. W 1919 współorg. biura transp. ameryk. w Warszawie przy Min. Aprow. Za czasów Litwy Śr. pierwszy nacz. wydz. opieki społ. w Wilnie, oraz wicepr. Stow. Kupców Chrześc. Od 1923 urz. Państw. Banku Rolnego. Z-ca dyr. oddz. tego Banku w Wilnie. Ławnik m. Wilna; radca giełdy zboż. i lniarskiej w Wilnie; czł. kom. rew. L. M. i K. i L. O. P. P. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Ogł. art. z dziedz. społ. w prasie codz. Wilno, Kalwaryjska 20, m. 4, tel. 48.

MITERA KAZIMIERZ. Art.-mal. Pedag. * 16. 11. 1897 w Skołyszynie, pow. Jasło. S. Adolfa i Walerii z Hnatowiczów. Uk. gimn. w Krakowie, Ak. Szt. Piękn. tamże, wydz. fil. Uniwers. Jagiel. (1925), stud. w Conservat. des Arts et Métiers w Paryżu (1929—32), podr. w celach nauk. do Niemiec, Belgii, Austrii i Czechosłowacji. Za czasów szkoln. czynny w harcerstwie (1911—13), w czasie wojny świat. sł. w w. austr., 1919—1921 och. w. p., uczestn. obr. Lwowa i walk na fr. bolszew. Por. rez. W okr. studiów akad. w ciągu 2 l. prez. Bratn. Pomocy. Od 1932 prac. w Zw. Zaw. Art.-Plast. w Krakowie. Czł. Zw. Przyj. Harc. i czł. Koła b. Harc. w Krakowie. Ogł. szereg art. w Wiad. Lit., Czasie oraz w red. przez siebie Głosie Plastyków. Wyst. od 1932 w kraju i zagr. m. in. w Krakowie i Belgradzie. Z ram. Min. W. R. i O. P. kier. Rysunk. Ogniska Wakac. w Krzemieńcu. Odzn. M. za W. Kraków, Łagiewnicka 13.

MITTEK FRANCISZEK. Pedag. * 16. 7. 1896 w Natolinie, pow. garwoliński. S. Franciszka i Eleonory z Adamczyków. Ożen. 26. 2. 1933 z Janiną Gąbińską. Uk. sem. naucz. w Warszawie i Inst. Pedag. w 1925. Ucz. walki o szk. polską w 1908 w Garwolinie. Od 16. 11. 1916 czł. P. O. W. w Warszawie i w Garwolinie, 1919—1921 ochotn. w. p. Insp. szkoln. w Chorzowie i pow. świętochłowickim. Czł. Zw. P. O. W.; zarz. Zw. Strzel.; prez. koła L. O. P. P.; czł. zarz.: L. M. i K.; P. C. K. i P. B. K.; czł. Zw. Przyj. Harc.; prez. zarz. Zw. Insp. na woj. śl. Ogł. art. fach. w prasie ped. i codz. Red. przez 4 l. czasop.: Życie Szkolne. Wyd. oddz.: Idea współdziałania w szkole nowoczesnej, Zagadnienie drugoroczności w szkołach powszechnych. Chorzów, Dąbrowskiego 17, tel. 4-00-05.

MŁODOŻENIEC STANISŁAW. Poeta. Literat. * 1895 w Dobrocicach (Młp.). Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Naucz. gimn. od 1922. Ogł. m. in.: Kreski i futureski (poezje, 1921); Kwadraty (poezje, 1925); Niedziela (poezje, 1930); Futuro gamy i futuro pejzaże (1934); Wiater (widowisko w 3 aktach z prol., 1937); now. i wiersze w pism. Warszawa, Myślewicka 6.

MŁOT-FIJAŁKOWSKI CZESŁAW. Gen. bryg. * 14. 4. 1892 w Okalewie, pow. Rypin. Uk. szk. śr. w Skierniewicach, stud. nauki przyrodn. na uniw. w Leodium. Czł. Skautingu, nast. Polsk. Druż. Strzel. w Leodium i kmdt okr. zach. tej org. Uk.

w P. D. S. szk. podof., szk. podchor. i kurs of. w N. Sączu. Od wyb. wojny sł. w oddz. J. Piłsudskiego, nast. w 1 i 5 p. p. Leg. Polsk., ost. dca baonu. Po kryz. przys. intern. w Beniaminowie, nast. dca baonu 1 p. p. Polsk. Siły Zbrojn. W w. p. m. in.: dca baonu w 7 p. p. Leg., dca 42 p. p., inspekt. piech. D. O. G. Poznań. Po wojnie uk. kursy wyż. dców w kraju i we Francji. Nast. dca piech. dyw. i dyw. piech. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

MŁYNARCZYK KAZIMIERZ IGNACY. Mgr praw. Dział. gospod. i społ. * 31. 1. 1898 w Silniczce, woj. łódzkie. S. Kazimierza i Jadwigi ze Staneckich. Oż. w 1922 z Marią Lomberg. Ucz. do gimn. w Radomsku, maturę zdał w Wilnie, uk. wydz. prawny Uniw. Stef. Bat. Za czas. szk. nal. do harc. W 1916 wst. do P. O. W., 1918—1923 ochotn. w. p. Por. rez. Dyr. Izby Przemysł. w Wilnie. Czł. zarz. Tow. Urz. Skarb. w Wilnie; sekr. Tow. Mił. Wiedzy Skarb.; prez. stow. akad. pracy społ.; insp. Legionu Młod. okr. Wilno; czł. prezyd. zarz. woj. F. P. Z. O. O.; czł. zarz. Zw. Rez. okr. Wilno; wicepr. Zw. Ofic. Rez. okr. Wilno; zał. i czł. zarz. Izby Handl. Bałtycko-Skandyn.; czł. zarz. tow. Prop. Turyst. prez. Wil.-Nowogrodzk. Inst. Rzem.; prez. spółdz. eksp. wyr. rzem. ziem płnc.-wsch.; czł. rady Tow. Krzew. Wiedzy Handl. i Ekonom.; czł. prezyd. Targów Płnc.; b. czł. prezyd. rady wojew. B. B. W. R. w Wilnie; w 1934 radny m. Wilna; czł. kom. rewiz. K. K. O. w Wilnie i zarządu m. Wilna; długol. prez. zrzesz. młodz. rzem. w Wilnie; insp. O. M. P. okr. Wilno. Autor art. z dziedz. gospod. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. 10-l. O. N. Wilno, Śmigłego-Rydza 35.

MŁYNARSKI FELIKS. Ekonom. * w 1884 w Gniewczynie (Małopolska) Uk. Uniw. Jagiel. (d-rat w 1909). Jeden z zał. Druż. Strzel. i Kom. Skonfed. Stron. Niepodległ. Del. Nacz. Komit. Narod. Sł. w Leg. Pol. 1924—1929 wicepr. Banku Polsk. Współtwórca statutu tego Banku. Przeprow. pożyczkę stabilizac. Dyr. Dep. Obr. Pieniężnego w Min. Skarbu. Czł. kom. finans. przy Lidze Nar. Prof. S. G. H. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Ogł.: Specjalizacja wobec teorii poznania, Zasady filozofii społecznej, Zagadnienia polityki niepodległości (pod pseud. Brzoza), The problems of the coming peace (New York 1916), Siła nabywcza pieniężna (1919), Reforma ustroju pieniężnego, Człowiek w dziejach (1935) i w. in. w jęz. polsk., ang. i franc. oraz szereg art. nauk. i polit. w prasie kraj. i zagr. Odzn.: O. P. 3 i 2, K. N., greck. Feniksa 1. Warszawa, Klonowa 5, tel. 8-73-26.

MNISZEK-RAWICZ-RADOMYSKA HELENA. Liter. * 1870. Ogł. pow.: Trędowata (15 wyd., I w. 1909); Ordynat Michorowski (11 wyd., I wyd. 1910); Prymicja (1912); Panicz (1912, 1920); Gehenna (1913); Czciciele szatana (1918); Verte (1921); Pustelnik (1921); Prawa ludzi (1922); Książęta boru (1922); Sfinks (1923); Zaszumiały pióra (1923); Królowa Gizella (1925); Dziedzictwo (II wyd. 1927); Z ziemi łez i krwi; Kwiat magnolii (1928); Powojenni (1929); Magnesy serc (1931). Szt. scen.: Pluton i Persefona (1919). Kuchary-Kryski, p. Drobin.

MOCARSKI ZYGMUNT. Prawn. Bibliot. Bibliogr. * 15. 9. 1894 w Zalesiu, pow. wyłkowyszkowski (ob. Litwa kow.). S. Szymona Eustachego i Heleny Joanny z Zabielskich. Oż. 4. 7. 1918 z Janiną Bohatyr. Uk. gimn. państw. im. hr. Płatowa w Kownie (1913), nast. wydz. prawa uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1918). W 1919 p. o. bibliotekarza bibl. uniw. w Lublinie, 1919—1923 kier. ref. bibliograf. w wydz. pras. Min. Spraw Wewn. 1922—23 ekspert do spr. bibliot. del. polsk. w miesz. kom. reewak. i spec. w Moskwie i Petersburgu. Od 1923 dyr. Książnicy Miejsk. im. M. Kopernika w Toruniu. 1924—29 b. zast. sekr., od 1930 sekr. Tow. Nauk. w Toruniu; 1924-25 sekr.; od 1936 czł. rady wydz. hist.-archeol. tegoż Tow.; od 1934 czł. kom. red. tegoż; od 1934 sekr. Rady Zrzeszeń Nauk., Artyst. i Kultur. Ziemi Pomorsk.; od 1936 czł. kom. hist. poznańsk. Tow. Przyj. Nauk. Ogł. szereg prac z dziedz. bibliot., bibliogr. i hist.-liter. w Polsk. Kalend. Piotrogrodzk., Przewodn. Adm. Polsk., Roczn. Tow. Nauk. w Toruniu, Roczn. Korp. Stud. „Pomerania", Nauce Polsk., Polsk. Pomorzu, Pamiętn. Liter., Dziejach Torunia i in. Odzn.: K. Z. sr., Wawrz. Ak. sr. Toruń, Książnica Miejska im. M. Kopernika, Wysoka 16, tel. 19-40.

MOCZULSKA ANNA. Sport. * w Jaśle, woj. krakowskie. Żona ofic. zaw. Uprawia łuczn. od 4—5—6 1933, na centr. zawod. kl. sport. W. R. w Warszawie, II m., po mistrz. Polski i świata. 7—21. 7. 1933, na narod. zawod. łuczn. w Poznaniu, II m. na 70 m, III m. w trójb. Na III międzyn. mistrz. łuczn. w Londynie (2—3. 8. 1933) I m. w zespole, indywid. wicemistrz. świata na 30 m (234 pkt.). W 7. 1934, na zawod. narod., II m. we wszystkich konk. i wicemistrz. Polski. Na IV międzyn. mistrz. w Båstad (Szwecja) czł. zespół. mistrz. świata na 30 i 50 m oraz w trójboju; indywid. wicemistrz. W 1935 mistrz. pow. krak., okr. krak., Małopolski i Polski. Na V międzyn. mistrz. świata w Brukseli, indywid. wicemistrz. świata. Ustan. kilka rek. nieoficj. B. czł.

zarz. okr. Zw. Strzel.; ob. wiceprez. i kpt. sport. zw. łuczn. okr. krak. Prac. org. na polu sport.

MOCZYŃSKI ZYGMUNT. Prof. muz. i śpiewu. Kompoz. * 23. 2. 1871 w Bydgoszczy. S. Marcina i Eleonory z Holsteinów. Oż. 4. 12. 1912 z Marią Ratajczak. Uk. gimn. w Rogoźnie, państw. seminar. naucz. w Paradyzie oraz Król.-Akad. Inst. Muzyki Kość. w Berlinie. Prof. semin. naucz. w Rogoźnie i Toruniu; od 1928 w st. sp. Wicedyr. konserwat. muzyczn. w Toruniu. Prow. chóry kośc. i świeckie na Pomorzu. Prez. koła muz. Konfraterni Artystów w Toruniu. Prac. w rozgłośni pomorskiej Pol. Radia. Autor kompozycyj: Msza św. Tu es Petrus; Hymn Pomorza; Hejnał; Śmierć trębacza; Szturm od okopów odparty, oratorium Józef Piłsudski. Otrz. szereg odzn. i nagród za prace muz. Odzn.: K. Z. zł., pap. k. Pro Eccl. et Pont. Toruń. Konopnickiej 15.

MODELSKI IZYDOR. Dr fil. Płk dypl. w st. sp. * 10. 5. 1888 we Lwowie. Syn Teofila i Rozalii z Widackich. Oż. 6. 8. 1927 ze Stanisławą Rago. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. Czł. „Zarzewia" i Polsk. Druż. Strzel. Sł. w Leg. Polsk., nast. w Polsk. Sile Zbrojn. i w. p. Uczestn. obr. Lwowa, zaj. Pomorza, w. pol.-sow. i powst. g.-śląsk. Od 1927 w st. sp. Prez. Zw. Hallerczyków. Ogł. m. in.: W 10 rocznicę przyjazdu armii błękitnej gen. J. Hallera do Polski (1929); W 10 rocznicę bitwy pod Warszawą (1930); W 2 rocznicę tragicznej śmierci gen. Tadeusza Rozwadowskiego (1930); Ignacy Jan Paderewski, w 70 rocznicę urodzin wielkiego syna Narodu (1930); Jak powstała armia polska we Francji (prac. zbior., 1932); Bitwa pod murami Warszawy w r. 1920 (1934); Rarańcza — 15. 2. 1918 (1935); Hallerczycy w czasie wojny i pokoju (prac. zbior., 1935); Józef Haller w walce o Polskę niepodległą (1936). Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 4. Warszawa-Czerniaków, Okrężna 34, tel. 9-34-40.

MODELSKI TEOFIL EMIL. Dr fil. Hist. * 16. 11. 1881 we Lwowie. Uk. gimn. tamże, nast. wydz. fil. Uniw. Jana Kazimierza; studia uzup. w Berlinie. Prof. nadzw. wydz. humanist. U. S. B. Kilkoletni delegat doc. do rady wydz. filoz. 1914—1934 sekr. Tow. Hist. we Lwowie; 1918—19 red. Kwart. Hist.; w 1917 współprac. kom. hist. Pol. Ak. Um.; czł. Tow. Nauk. we Lwowie i Tow. Przyj. Nauk. w Przemyślu; w 1928 przew. wydz. III Tow. Przyj. Nauk w Wilnie; od 1929 red. Ateneum Wileńsk. Ogł. 47 prac nauk. oraz rec. w Kwart. Hist. i szereg artyk. w prasie kraj. Odzn. O. P. 5. Wilno, Zamkowa 24.

MODEROW WŁODZIMIERZ. Prawn. * 2. 8. 1888 w Tomaszowie Maz. S. Edwarda i Wandy z Fiedlerów. Uk. gimn. w Łodzi i wydz. prawa uniw. w Moskwie (1910). Po uk. stud. prac. w sądown. ros. do 1919. Od 1920 w sądown. polsk. Od 1921 w Prok. Gen. R. P. w Gdańsku. Czł. del. pol. Rady Portu i Dróg Wodnych w Gdańsku. Rzecznik rządu polsk. przy Tryb. Rozjem. Polsko-Niem.-Gdańskim. Wyższy sędzia Sądu Rozjemcz. Polsk. Org. Społ., czł. Kom. Tranzytu i Komunik. przy Lidze Narodów z ram. rządu polsk. i czł. komit. prawnicz. Ligi Narodów. Ogł. liczne artyk. z dziedz. prawnej i portowej. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Gdańsk, Komisariat Gen. R. P.

MODJEWSKI RALF, patrz: MODRZEJEWSKI RUDOLF.

MODLIŃSKI-BOLESTA KONSTANTY JAN JÓZEF. Dziennik. Public. * 24. 6. 1887 w Warszawie. S. Józefa Eligiusza i Marii Wandy z Łączyńskich. Oż. 6. 4. 1918 z Haliną Zofią Rosińską. Studiow. w Wyższ. Szk. Przemysł. w Krakowie. Wydal. z gimn. ros. za udz. w strajku szk. 1905. Od 1906 prac. w lwowskim „Narodzie". Nast. red. w South Omaha, Nebraska (St. Zj. A. P.), Gwiazdę Zachodu. Od 1912 prac. w Nowym Kurierze Łódzkim. Od 1915 red. Goniec Kujawski we Włocławku, nast. Kurier Płocki. W 1926 zał. czasop.: Mazowsze Płockie i Kujawy. Od 1928 prac. w zarz. m. Płocka. Czł. wielu org. społ. w Płocku. Ogł.: Figliki ucieszne (1916), Wróżby i przepowiednie o Polsce (1917), Uszlachcijmy naród cały (1917). Odzn. K. Z. zł. Płock, Lenartowicza 8.

MODRAKOWSKI JERZY. Dr medyc. * 4. 4. 1875 w Bydgoszczy. Uk. wydz. lek. uniw. we Wrocławiu i Monachium, drat w Berlinie (1898). Asyst. kat. farmakol. Uniw. Jana Kaz. 1. 11. 1899, doc. farmakogn. 1905, habilit. rozsz. na farmakol. 1909, tyt. prof. nadzw. 10. 7. 1912, wykł. farmakol. Uniw. Warsz. 1. 12. 1917, prof. zwycz. tego przedm.

1. 4. 1919, dziek. 1926—27. Czł. Pol. Ak. Um. i Tow. Nauk. Warsz. Ogł. szereg prac z zakr. fizjol. trawienia. Warszawa, Oboźna 7, tel. 6-01-38.

MODRZEJEWSKI RUDOLF (MODJEWSKI RALF). Inż. * 27. 1. 1861 w Krakowie. Stud. w École des Ponts et Chaussées w Paryżu. Wybud. w St. Zj. A. P. szereg mostów, m. in.: na rz. Missisipi w Rock Island (Ill.); w Thebes (S.D.); w Memphis (Tenn); w Keokuk (Ia); na rz. Columbia w Vancouver (Wash.); w Celilo (Ore); na rz. Delaware w Filadelfii. W 1911 hon. dr inż. Uniw. Illinois.

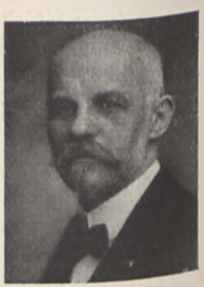
MODZELEWSKA HELENA MARIA. Art. dram. * 1903 w Sosnowcu. Uk. kursy A. Baranieckiego w Krakowie. Występ. od 1920: w Bagateli i w teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie, nast. w teatr. A. Szyfmana, późn. T. K. K. T. w Warszawie. Ważn. role m. i.: wszt.: Artyści, Piękna Helena, Stare wino, Uciekła mi przepióreczka, Smugoniowa, Marieta, Jim i Gill. Warszawa, Madalińskiego 86.

MODZELEWSKI JAN. Dr fil. Dyplom. * 7. 4. 1873 w Chmielówce, na Podolu. Uk. uniw. w Leodium ze st. kand. nauk przyrodn. i uniw. we Fryburgu ze st. dr fil.; stud. fil. i psycholog. eksperyment. na uniw. w Genewie i we Fryburgu. 1915—19 sekr. gen. W. Encykl. Polsk., w 1917—18 del. Komit. Narod. w Bernie. W 1918 chargé d'affaires w Bernie; od 14. 8. 1919 min. pełnom. i poseł nadzw. tamże. W 1928 zast. deleg. R. P. na ogólne zgrom. Ligi Nar. Ogł. prace z dziedz. fiz. i chem. oraz psych. eksperyment. Odzn. m. in.: O. P. 3 i 2; K. Z. zł.; fr. L. H. 3; w. wst. Kub.; jugosł. Ś. S. 1; Kor. Rum. 1. Bern (Szwajc.), Poselstwo R. P.

MODZELEWSKI ZYGMUNT MIECZYSŁAW. Art. dram. * 1. 4. 1907 r. S. Władysława i Józefy z Boguszewskich. Uk. gimn. i szk. dram. w Warszawie. Na scenie od 1927 w Warszawie, Krakowie, Wilnie, Poznaniu, Katowicach. Role gł.: Kryspin (Krąg interesów); ks. Piotr (Dziady): Bokser (Trzy asy i dama); Klaudio (Wiele hałasu o nic); Paweł (Rozkoszna dziewczyna); Franek (Przedwiośnie); Dolski (Wielki człowiek); Zdzisław (Przyjaciele); Wacław (Wychowanka); Albin i Gustaw (Śluby panieńskie). Kraków, Kopernika 8, m. 4.

MOER ADAM, patrz: MORBITZER ADAM STANISŁAW.

MOGILNICKI ALEKSANDER. Dr praw. Adw. * 16. 4. 1875. S. Konstantego i Henryki z Żarnowskich. Oż. 6. 7. 1901 z Natalią Makarczyk (art.-mal.). Uk. wydz. prawa Uniw. Warsz., d-rat na Uniw. Jagiel. Adw. w Łodzi, następnie w Warszawie. Sędzia Sądu Apelac. w Warszawie (1917), S. Najw. (1920). Prezes Sądu Najwyż. (1924). Sekr. komisji kodyfik. Prof. Wolnej Wszechnicy Polskiej i Uniwers. Warsz. Czł. Warsz. Tow. Nauk. Czł. red. Gaz. Sąd. Ogł. m. in.: Sąd przysięgłych (1899), Sądy administracyjne (1900), Indywidualizacja kary (1900), Kary dodatkowe (1907), Obrońca kryminalny a opinia publiczna (1911), Dziecko i przestępstwo, II wyd. (1925), Kodeks postępowania karnego (komentarz, Kraków 1933); Kodeks karny — komentarz (łącznie z prof. Glaserem, Kraków 1934), Prawo o wykroczeniach — komentarz (łącznie z prof. Glaserem, Kraków 1934), Ustawy karne dodatkowe (Kraków 1934); Wzory do kodeksu post. karnego (Kraków 1935). Odzn.: O. P. 2, Gw. Rum. 2, jugosł. Ś. S. 1. Warszawa, Mokotowska 24, tel. 8-69-32.

MOHUCZY ADAM. Kpt. żegl. wielk. Kmdr-por. dypl. w st. sp. * 7. 3. 1891 w Witebsku. S. Adama Jana i Stanisławy z Sokołowiczów. Oż. 23. 1. 1917 z Janiną Emilią Skarbek - Stefanowską. Uk. Korpus Morski w Petersburgu (ob. Leningrad) (1911), ofic. szk. spec. łodzi podwodn. w Rewlu (1915) i École Navale w Paryżu (1926) Sł. w mar. woj. ros., nast. polsk. Dca 2 batal. morskiego, nast. pułku morsk. na fr.; od 1921 kmdt Ofic. Szk. Mar. Woj. w Toruniu; 1927 kmdt portu wojen. w Gdyni; od 1928 kmdt Szk. Spec. Morsk., od 1929 dyr. Państw. Szk. Morskiej, od 1930 prac. w Zw. Armatorów, od 1937 kier. wydz. zaop. i zakup. Żegl. Polsk. Od 1922 czł. rady Ligi Żegl. Polsk., czł. zarz. Tow. Wiedzy Wojsk. w Toruniu, L. M. i K., L. O. P. P. i Tow. Przyj. Strzelca w Gdyni. Ogł.: Nauticae Res — krótki zarys polityki morskiej (1922), Kurs taktyki morskiej (1924), pracę konkurs. pt. Les idées militaires de la marine russe avant 1904, leur évolution et leur application (1925). X lat pracy na morzu (1935), art. wydawn. L. M. i K. oraz Młodym Zawodowcu (pseud.

Pirat). Odzn.: V. M. 5, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I. Gdynia, Hetmańska 16, tel. 17-02.

MOKRZECKI ZYGMUNT ATANAZY. Inż. leśny. Entomol. Dr h. c. * 2. 14. 5. 1865 w Dzitrykach, pow. lidzki. S. Aleksandra i Kamili z Narbutt-Maszewskich. Uk. gimn. w Wilnie, Instytut Leśny w Petersburgu (ob. Leningrad) (1890), specj. się w entomologii i zoologii w uniwers. charkowskim pod kier. prof. A. Brandta i Reinhardta. W 1890 pomocn. leśnicz. w zarz. dóbr państw. w Charkowie, w 1892 taksator lasów państw. na Krymie. W 1893—1918 entomolog gubernialny tamże. Zorg. muzeum przyrodn. w Symferopolu, zał. Krymskie Tow. Przyrodników i Miłośników Przyrody, org. i dyr. (1912—1920) pierwsz. na Krymie doświadcz. stacji pomolog. w Sałgirce. W 1917 wraz z prof. botan. Kuźniecowem zorg. Taurydzką Asocjację Nauk., łączącą przeszło 50 inst. nauk., którą kier. jako prez. do 1920. Od pocz. 1921 entomolog i inspektor ochr. roślin w Sofii. 1922—1935 prof. entomologii i ochrony lasu Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. w Warszawie. Prez. i czł. hon. Polsk. Zw. Entomologów, czł. czynny Warsz. Tow. Nauk., prez. hon. i czynny sekcji fitoentomolog. Polsk. Zw. Zakł. Roln.-Doświadcz., czł. komit. red. czasop. Ochrona Roślin, czł. Tow. Przyrodn. im. Kopernika we Lwowie (od 1895), czł. Zw. Leśników Rzpl. Polskiej, czł. hon.: Czechosł. Akad. Roln. w Pradze, American Ass. of Economic Entomologists, Tow. Mikologicznego w Leningradzie, Bułg. Tow. Entomolog., Czechosł. Tow. Entomologicznego i in. Ogł. przeszło 300 prac w jęz.: polsk., ros., bułg., niem., franc., ang. i włosk. Pisał z dziedz. ochr. roślin i walki ze szkodnikami oraz pozakorzeniowego odżyw. roślin, która to metoda była jego wynalazkiem; spis tych prac ogł. w Polskim Piśmie Entomologicznym (Lwów, 1927, tom XII). Oprac. nową gałąź w fitopatologii wewnętrznej terapii roślin. Wstępny komunikat o tym zagadn. ogł. w 1903 w Zeitschrift für Pflanzenkrankheiten. Warszawa, al. 3 maja 14, m. 34.

MOKRZYCKA MARIA. Art.-śpiew. * 25. 3. 1882 we Lwowie. Sopr. lir. Wyst. od 29. 9. 1905 we Lwowie, Krakowie i Warszawie (1907—1909), we Włoszech (Bergamo, Modena, Bari, Genua, Verona, 1909—1914), w Barcelonie, Madrycie, San Francisco, Los Angeles, Chicago, New-Yorku, Budapeszcie (1914), Wiedniu (1914—1916), Innsbrucku, Krakowie. Od 1917 w operze warsz. 12. 3. 1931 obch. 25-lecie pracy scen. Czł. zasł. Z. A. S. P. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Śniadeckich 23, tel. 8-85-03.

MOLDENHAWER JÓZEF FRANCISZEK ROBERT. Prawn. * 22. 11. 1886 w Warszawie. S. Aleksandra Konstantego Edwarda i Anieli Janiny z Korab-Ostrowskich. Oż. 18. 1. 1934 z Marią Lubicz-Chojecką. Uk. wydz. prawny uniw. w Dorpacie i Kazaniu. Uczest. walk. o szk. polską, czł. org. niepodl. w Petersburgu, czł. Ligi Walki Czynnej w I Korp. Wsch. Zast. kom. rządu na m. Warszawę, podprok. Sądu Najw., pisarz hipoteczny przy S. O. w Piotrkowie, notariusz przy wydz. hipot. S. O. w Warszawie. Sekr. gen. zarz. gł. L. O. P. P., prez. kom. pow. L. O. P. P. w Piotrkowie, czł. Rady Notar. w Warszawie, sekr. zarz. gł. Zjedn. Notar. R. P., czł. zarz. Izb Rzemieśln. św. Antoniego. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. N., M. I. Warszawa, Mazowiecka 4, tel. 2-78-13.

MOLDENHAWER KONSTANTY WŁODZIMIERZ. Dr nauk roln. * 11. 1. 1889 w Warszawie. S. Aleksandra Edwarda Konstantego i Anieli Janiny z Ostrowskich. Oż. 16. 3. 1924 z Jadwigą Chojecką. Adiunkt Uniw. Poznańsk. 1920—1925; doc. botan. i genet. roln. Uniw. Jagiel. i Uniw. Poznańsk. od 1925; kier. nauk. dominium Wapno 1926—1930; kier. nauk. hodowli burak. cukr. w Motyczu od 1930. Ogł. m. in.: Über Gefässbündelzahl und ihre Bedeutung für die Lagerung des Getreides (1914); Études sur le croisement de Raphanus avec Brassica; Zytologische Untersuchungen an Brassicabastarden; On very uncommon specimen of Brussel Sprouts x White Cabbage Hybride; Études sur certains croisements intéressants du genre Brassica (1928). Motycz, woj. lubelskie.

MOLENDA WŁADYSŁAW JAN MICHAŁ. Dr nauk tech. Inż.-chem. Dypl. piwowar. * 17. 9. 1883 w Krasiczynie, pow. Przemyśl. S. Piotra i Walerii z Szafranów. Oż. z Anną Szykowską. Uk. gimnazjum w Przemyślu w 1903, polit. we Lwowie (wydz. chem.) w 1908 Ak. Przem. Browar. w Wiedniu z dypl. w 1909., d-rat nauk techn. na politechn. w Pradze Cz. w 1910. Od 1909—1914 prac. w brow. i słodown. czeskich. Od 1914—1918 sł. w w. austr., nast. w w. p. Od 1929 mjr w st. sp.

Kier. techn. brow. w Żywcu. Czł. zarz. Zw. Of. Rez., prez. koła fabr. L. O. P. P. Ogł. prace fach. w pismach czeskich, w Przegl. Artyl. i w pismach codz. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Żywiec, Browar, tel. 7.

MOMENTOWICZ WŁODZIMIERZ WŁADYSŁAW. Dział. niepodl. * 15. 5. 1873 w Juchneliszkach w Suwalszczyźnie. S. Władysława i Konstancji z Wąsikiewiczów. Oż. ze Stefanią Gliwic. Uk. gimn. filolog. w Mariampolu, stud. na wydz. praw. uniw. w Warszawie, nast. w Moskwie. Za czas. ros. kar. za „uporczywe używanie jęz. polsk. w murach szkoły", pracę w kółkach samokszt. oraz dział. w „Bratn. Pom.".

Uczestn. wojny ros.-jap. i w powst. we Władywostoku, skąd wyemigr. do Krakowa, gdzie stanął do pracy niepodl. w szeregach najbl. współpr. Józefa Piłsudskiego pod pseud. Florian (Florek). Czł. zarz. Zw. Strzel. we Lwowie. Wykł. w krak. szk. org. boj. P. P. S. i w Zw. Strz. we Lwowie. Brał udział w akcji bojow. na ter. Kongresówki, m. in. pod Bezdanami. Radca min. Przem. i Handlu; del. do zarz. S. A. Polskie Kopalnie Skarb. na Górnym Śl. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 5, M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4. Warszawa, Mokotowska 11.

MOMIDŁOWSKI STEFAN. Ks. Dr fil. Dr Św. Teol. * 21. 7. 1872 w Rzeszowie. S. Józefa i Franciszki z Błesadzkich. Uk. gimn. w Rzeszowie (1890), sem. duch. w Przemyślu, wydz. fil. ścisł. i teol. na Uniw. Gregoriańskim w Rzymie. Wyśw. 1894. W czasie wojny świat. przew. tow. młodz. im. T. Kościuszki w Przemyślu. Dziekan i kanonik kapituły przemyskiej. Czł. oddz. P. C. K., współorg. T. S. L., kapel. Sokoła, b. prof. sem. duch. w Przemyślu, zał. Muzeum Diec. Przemyskiej. Ogł.: Z podróży kilka wrażeń (1904); Papież Pius X — Życie i prace (1908); Wykłady Pisma św. N. Zakonu (1917, 2 t.); Kazania o męce Pańskiej (1932); Kazania przygodne (1935 i 1936, 2 t.); szereg. art. treści relig. Odzn.: pap. Pro Eccl. et Pont. Przemyśl, Kapitulna 4.

MOND BERNARD STANISŁAW. Gen. bryg. * 15. 11. 1887 w Stanisławowie. Syn Maurycego i Salomei ze Spanierów. Oż. 20. 6. 1918 z Heleną Rosner. Uk. gimn. w Brodach (1907), stud. na wydz. praw. Uniw. Jana Kaz. 1908—14 czynny w Druż. Bartosz. w Brodach i we Lwowie. 1. 8. 1914—20. 9. 1916 sł. w w. austr., nast. do 1. 2. 1918 w niew. ros., z kt. zbiegł, po czym ponow. w w. austr. Od 1. 11. 1918 dca odc. „Cytadela" w obr. Lwowa, nast. dca komp. i baonu 5 p. p. Leg.; baonu 6 p. p. Leg. (ranny), 205 p. p. Po wojnie dca p. p., kmdt m. Wilna, dca piech. dyw. i dyw. piech. Uk. Centrum Wyż. Studiów Wojsk. (1931). Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 3, est. Kaits., Iot. M. za W.

MONDRAL KAROL FRANCISZEK. Art. mal. Graf. Pedag. * 26. 1. 1880 w Warszawie. S. Jana i Marii z Paczuskich. Oż. 27. 8. 1907 z Romaną Dominiką Pogorzelską. Uk. warsz. Szk. Rys. pod kier. W. Gersona, J. Kauzika i A. Badowskiego, nast. prac. w krak. Ak. Szt. Pięk. u prof. L. Wyczółkowskiego, stud. graf. w Paryżu (1908). Od 1922 do 1931 nauczyc. Państwow. Szk. Przemysłu Art. w Bydgoszczy; zorg. szk. graf. dla druk. litogr. i fotochemigr., nast. naucz. Szk. Szt. Zdobn. w Poznaniu, od 1. 3. 1931 kier. wydz. graficzn. Odzn.: na wyst. art. w kraju i za gr., m. in.: w 1913 na konk. graf. im. H. Grohmana w Krakowie wzm. honor. za miedzioryt „Szewc", w 1914 na konk. im. H. Grohmana w Warszawie II nagr. za akwaforty i drzeworyty, m. in.: za kompoz. „Zuzanna". W 1914, 1922, 1930 urz. wyst. zbior. swych prac. graf. i malarsk. w Tow. Zach. w Warszawie oraz reprez. grafikę polską w Cabinet d'Estampes modernes de la Bibliothèque d'Art et d'Archéologie de Paris. Ważn. obrazy: Stare domy w Concarneau; w porcie w Concarneau; Morze; Bazylika w Lourdes; Sosenki; Mgła w Battersea parc w Londynie; Przed zachodem słońca w Pordtrieux; Grafiki: Widok z Karwi; Ofiara morza; Autoportret; Bretonka; Wnętrze Notre Dame; Zuzanna; cykl widoków Bydgoszczy. Odzn. M. 10-l. O. N. Poznań, Patrona Jackowskiego 72.

MORA-BRZEZIŃSKI KAZIMIERZ TADEUSZ BARTŁOMIEJ, patrz: **BRZEZIŃSKI-MORA.**

MORA-SZULBORSKI WITOLD, patrz: **SZULBORSKI-MORA.**

MORACZEWSKI JĘDRZEJ. Inż. Polit. * 13. 1. 1870 w Trzemesznie, woj. poznańskie. Syn Macieja i Anieli z Pomorskich. Nauki pob. w gimn. św. Jacka w Krakowie, nast. w gimn. niem. im. Franciszka Józefa we Lwowie. Uk. wydz. inż. Polit. Lwowskiej (1893). Nal. do tjn. org. uczn. i stud. 1885—1893, po czym wst. do P. P. S. D. Galicji i Śląska. Org. i preleg. uniw. lud. we Lwowie. Do 1907 prac. zawod. jako inż. kolej. 1907—1918 poseł do parl. austr. Por. I bryg. Leg. Pól. Areszt. w 1917. Zwoln. na skutek interw. parl. austr. Po areszt. J. Piłsudskiego w 7. 1917 nacz. kier. P. O. W. W 10. 1918 kier. rozbr. austr. w Galicji. Min. komunik. w gab. lubelskim do 29. 12. 1918, prez. rady ministrów 17. 11. 1918 — 16. 1. 1919. Poseł do Sejmu Ustawodawcz.; wicemarsz. W 1920 mjr na fr. Poseł do Sejmu 1922. Współdział. przy oprac. konst. marc. (1921), ust. rolnej. Min. Robót Publ. 20. 11. 1925—7. 2. 1926 i 2. 10. 1926 do 7. 12. 1929. Ogł.: Walka o słońce; Lud a Sejm; Jak Stańczycy rządzą w Galicji (1908); Zarys sprawy polskiej w obecnej wojnie (1915); Polityka polska a więzienie Piłsudskiego; Regulamin musztry piechoty; Przewrót w Polsce (1919); Granica między Polską a Ukrainą (1919); Rządy ludowe w Polsce. Red. „Łodzianina". Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2.

MORACZEWSKI ROMAN. Dr praw. * 2. 12. 1872 w Poznaniu. S. Macieja i Anieli z Pomorskich. Oż. 6. 6. 1903 z Klementyną Raczyńską. Uk. gimn. we Lwowie i Uniw. J. Kaz. Prezes N. T. Admin. w Warszawie. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Warszawa, Marszałkowska 140.

MORAWSKI EUGENIUSZ. Muz. Kom. poz. Pedag. * 2. 11. 1876 w Warszawie S. Arkadiusza i Heleny z Duze'ych. Uk. szk. real. w Warszawie, Konserwat. Muz. tamże (1904) i Szk. Szt. Piękn. Stud. mal. pod kier. K. Tichy'ego, Krzyżanowskiego i Ruszczyca. W 1906 areszt. i zesł. na Syberię, skąd powrócił w 1915. Prof. Konserwat. Muzycz. w Warszawie, od r. 1930 dyr., od 1931 rekt. Ogł. m. in.: symf., poem. muz., 3 bal., z kt. Świtezianka nagr. Odzn.: O. P. 4, Wawrz. Ak. zł. Warszawa, Nowy Świat 40.

MORAWSKI JAN. Dr praw. Adw. * 4. 9. 1878 w Odrzechowej, pow. sanocki. Stud. na uniw. w Krakowie i Lwowie. Od 1919 nacz. wydz. org. i osobow. Min. Sprawiedl. W 1920 podsekr. st., nast. 23. 6.—24. 7. 1920 kier. ministerst. W 1921 sędzia Sądu Najw. Od 1922 sędz. Najw. Tryb. Adm. i przewodn. izby. Od 1930 w adwokaturze. Prez. zarz. gł. zrzesz. Sędz. i Prokur. R. P.; czł. Tryb. Kompetenc. oraz radca zw. Rady Praw Udz. w kom. red. pism i wydawn. prawn. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Sędziowska 2, tel. 9-64-88.

MORAWSKI JÓZEF. Ziemianin * 5. 2. 1893 w Odrzechowej. S. Władysława i Kazimiery z Leszczyńskich. Oż. 22. 8. 1917 z Felicją Jachimowską. Nal. do Drużyn Bartosz., nast. sł. w Leg. Pol. (1914—1917) i w w. p. Radca izby rolniczej lwowskiej. Prezes Oddz. Zw. Legionistów w Sanoku. Wójt. gminy zbior. Bukowsko pow. sanock. Poseł do Sejmu 1935—1940. Odzn.: K. N., K. W. 2. Niebieszczany p. Sanok.

MORAWSKI JÓZEF MARIA EUGENIUSZ. Dr. Hist. liter. * 29. 12. 1888 we Wrocławiu. S. Józefa i Emilii ze Stuhlików. Uk. gimn. Św. Macieja we Wrocławiu, uz. licencjat uniw. w Lovanium (Belgia) i drat w Paryżu. Podczas wojny św. sekr. w biurze hr. Zamoyskiego i prof. w Collège Sainte-Croix (Neuilly pod Paryżem). Prof. zwycz. Uniw. Poznańsk. Czł. zarz. Tow. Polsko-Francusk. i Polsko-Włosk. w Poznaniu; prezes oddz. poznańsko-pomorsk. Tow. Neofilologicznego; czł. Pol. Ak. Um. i in. tow. nauk. Ogł.: Pamphile et Galatée (poemat staro-franc. z w. XIV) i in. prace z zakr. literat. średniow., literat. hiszpańsk., portug. i hiszpameryk. oraz szereg artyk. Odzn.: fr. L. H. 5, Kor. Wł. 3. Poznań, Orzeszkowej 9—11, m. 2.

MORAWSKI MARIAN. Ks. T. J. Dr Św. Teolog. * 15. 10. 1881 w Budapeszcie. Uk. gimn. w Chyrowie, stud. na uniw. we Wrocławiu, Krakowie i Rzymie. Wyświęc. 3. 7. 1910. W zak. od 1917. B. prof. Katol. Uniw. Lubelsk. Zast. prof. dogmatyki szczeg. Uniw. Jagiel. Ogł. szereg art. treści teolog., m. in. w Przegl. Powsz. Kraków, Kopernika 26, tel. 1-04-38.

MORAWSKI TOMISŁAW. Inż. * 31. 7. 1881 w Rudniczysku. S. Konstantego. Uk. Król. Ak. Górn. we Freiburgu (Niemcy). Dyr. kop. w Niemczech do 1919. Od 1931 dyr. nacz. sp. akc. „Lignum" w Katowicach; dyr. T-wa Węgl. Katowice, Poniatowskiego 29.

MORAWSKI-DZIERŻYKRAJ KAJETAN. Ziemian. Dyplom. * 19. 4. 1892 w Jurkowie, woj. poznańskie. S. Stanisława i Teresy z Dzierżykraj-Morawskich. Oż. 9. 2. 1915 z Marią Turno. Uk. gimn. państw. w Lesznie i wydz. ekonom. uniw. w Lipsku i Monachium. Od 1. 10. 1918 ref. dep. stanu, nast. nacz. wydz. i dyr. dep. M. S. Z. W 1923 p. o. Kom. Gen. R. P. w Gdańsku; w 1924 min. rezyd. przy Lidze Nar., w 1925 podsekr. st. w M. S. Z., 1927-1933 czł. kom. mięsz. dla Górn. Śl., Min. pełnom. w st. sp. Prez. Wlkp. Izby Rolniczej. Prez. Zw. Izb. i Org. Roln. R. P. Wicemin. skarbu od 11. 1936. Ogł. szer. prac w czasop. Odzn.: O. P. 4; M. 10-l. O. N.; pap. Św. Sylw. 1, fr. L. H. 3; jugosł. Ś. S. 2; Kor. Rum. 2; Kor. Belg. 3; Kor. Wł. 3. Jurkowo, p. Krzywiń, tel. 6.

MORBITZER ADAM STANISŁAW. Kpt. dypl. Kompoz. * 21. 7. 1899 w Krakowie. S. Aleksandra i Adeli ze Spindlerów. Uk. gimn. (1917) i Wyż. Szk. Woj. (1930). Nal. do Skautingu i Strzelca. Od 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk. Po kryz. przys. w w. austr., nast. w w. p. Komp. melorecyt., pieśni i utw. lekk. Czł. Z. A. i K. S. Ogł. art. treści hist.-wojsk., wojsk. i muz. (pod pseud. Adama Kosy i Adama Moera).

MORCINEK GUSTAW. Literat. Pedag. * 25. 8. 1891 w Karwinie na Śl. Zaolzańskim. S. Józefa i Marii ze Smuzów. Uk. seminar. nauczyc. i wyższe kursy naucz. Przed wojną prac. w Sokole, Tow. Szk. Lud., Macierzy Szk. Od 8. 1914 sł. w w. austr. 1. 11. 1918—5. 1922 w w. p. Ppor. rez. Brał udz. w plebiscycie na Śl. Ciesz. i Śl. Górn. Propagator Śląska za pośredn. odczytów, pr. lit. i public. Ogł. Serce za tamą; Byli dwaj bracia; Śląsk; Wyrąbany chodnik; Narodziny serca; Chleb na dłoni; Gwiazdy w studni; Ludzie są dobrzy; Po kamienistej drodze; Łysek z pokładu Idy; W zadymionym słońcu; Dzieje węgla; Duńskie serce; Ondraszkowe ostatki; Gołębie na dachu; Inżynier Szeruda oraz feljet. z życia szk. Na konk. lit. za dwie pow. i jedną now. otrz. nagr. I, za pow. i jedną now. nagr. II. Odzn.: K. N., O. P. 5. Skoczów, (Śl. Ciesz.), Ustrońska 500.

MORELOWSKI MARIAN. Dr fil. Hist. szt. * 2. 3. 1884 w Wadowicach. S. Juliana i Sabiny z Langfortów. Oż. 1°. 1913 z Martą Bortkiewicz (†), 2°. 1929 z Leną Tochterman. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. human. Uniw. Jagiel., stud. w Wiedniu i na Sorbonie oraz w École de Hautes Études w Paryżu. Od 1915—1918 org. i kier. prac Tow. Op. nad Zabyt. Polsk. w Moskwie. W 1920 ochotn. w. p. Od 1921—1926 szef wydziału rewind. zabytków w pol. del. spec. w Moskwie. 1926—1929 kustosz zbiorów państw. na Wawelu. Prof. nadzw. Uniw. Stef. Bat. Współpr.: Kom. hist. szt. Pol. Ak. Um., przew. sekcji hist. szt. Tow. Nauk. w Wilnie, czł.-koresp. belg. Académie Royale d'Archeologie. 1927—1929 prez. zarz. Zw. Strzel. na m. i pow. Kraków. Ogł. m in: Artyści polscy na wychodźtwie w Rosji w XVII w., Arasy jagiellońskie (1922, 1925) Związek zbiorów graficz. St. Augusta z hist. i kulturą Polski (1923), Arrasy wawelskie Zygmunta Augusta i ich znaczenie w dziejach sztuki XVI w. (1925) Sztuka w Rosji współczesnej (1927), O trzech wiążących się z sobą grupach artystów snycerzy szkoły krakowskiej XVIII w. i ich związkach z zagranicą (1930); Losy skarbca koronnego od czasu rozbiorów (1930); O trzech toruńskich obrazach Męki Pańskiej i ich znaczeniu dla hist. sztuki w Polsce w XV w. (1930), szereg art. z dziedz. zabytk. i hist. szt. w Czasie, Tyg. Ilustr., Świecie, Kur. Wileńsk. i in. Odzn.: O. P. 4, belg. Leop. 4. Wilno, Biskupia 4, m. 12.

MORGULEC MICHAŁ. Adw. Konsul R. P. I kl. w st. sp. * 26. 10. 1867 w Świsłoczy (Grodzieńszczyźnie). S. Romualda i Jadwigi z Nowackich. Oż. 2. 10. 1895 z Ludwiką Szerzeniewską. Uk. wydz. prawny Uniw. Warszawsk. (1890). Adw. w Łucku, Turkiestanie i na Syberii, gdzie prowadził działaln. kult.-oświat. w stowarz. polsk. Od 1918 w Ministerstwie Skarbu, nast. w M. S. Z. W 1919 zorg. konsulat R. P. w Charbinie, w 1922 we Władywostoku, przepr. akcję repatr. uchodźców cyw. i żołn. 5 Dyw. Syber. W 1924 pow. do centr. M. S. Z., w 1929

przen. w st. sp. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Górnośląska 16, tel. 5-98-05.

MORI-REMBOWSKA Z MOESÓW JANINA STEFANIA. Liter. Art. dram. * 4. 11. 1875 w Warszawie. C. Konstantego i Stefanii z Janowskich. Zaśl. 11.7. 1896 Jana Rembowskiego. Uk. szk. śr. Na scenie przez lat 30, ost. pośw. się wył. pracy liter. Współprac. Kolców oraz in. czasop. i dzien. pow. Ogł.: W szarej kamienicy, przekł. Anfisy Andrejewa, przekład Śpiewaka własnej niedoli Dymowa, pierwszą przeróbkę scen. Dziejów grzechu (1907). Warszawa, Bednarska 26/32-b, tel. 11-16-56.

MOROZEWICZ JÓZEF. Geol. Mineral. Petrograf. * 27. 3. 1865 w Rzędzianach, nad Narwią. S. Augustyna i Weroniki z Puchalskich. Oż. z Walentyną Kruszewską. W 1889 uz. st. mgr. mineral. i geol. Uniw. Warsz. W 1895 odbył podróż nauk. na Nową Ziemię pod kier. T. Czernyszowa. 1897—1904 czł. Komitetu Geolog. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1903 odbył wyprawę nauk na Wyspy Komandorskie. W l. 1904—1919 prof. mineral. i petrogr. Uniw. Jagiel. W 1910 dr. fil. h. c. Uniw. Jagiel. Od 1918 czł. Pol. Ak. Um., od 1919 org. i dyr. Państw. Inst. Geolog. Od 1928 czł. hon. rumuńsk. Ak. Nauk. Czł. tow. nauk. w Petersburgu, Wiedniu, Paryżu, Waszyngtonie. Ogł. ok. 70 prac. nauk. w jęz. polsk., ros., niem. i franc., m. in.: Über Synthese der Mineralie (1892); Petrografia Wołynia (1893); Opyty nad obrazowanijem minerałów w magnie (1898); Petrographisch-synthesische Mitteilungen (1893); Korund (1894); Experimentelle Untersuchungen über die Bildung der Minerale im Magma (1898); O wywietrywanii rudonosnych porod (1902); O tak nazywajemoj awgitogranatowoj ticorji proischożdienja żeleznych rud na Uralie (1903); O metodzie oddzielania potasu i sodu w postaci chloroplatynianów (1907); O lublinicie (1907); Wyodrębnianie ziem rzadkich z marjupolitu (1909); Z mineralogii i petrografii Tatr (1909); O haczetynie (1909); Granit tatrzański (1914); Über Tatragranite (1914); O lubeckicie (1919); O pokładach fosforonośnych Podola (1922); O miedziankicie (1923); O grondolicie (1924); O bardolicie (1924); Komandory (1925); Le Mariupolite et ses parents (1929); Marjupolite (1930). Odzn. O. P. 3. Warszawa, Rakowiecka 4.

MOROZOWICZ-SZCZEPKOWSKA MARIA. Liter. * 13. 12. 1889 w Warszawie. C. Rufina i Walerii z Kotowiczów. Zaśl. 24. 5. 1913 Jana Szczepkowskiego. Uk. szk. śred. Porazińskiej, stud. na Uniw. Jagiel. Czł. Zw. Pracy Obyw. Kobiet i Fed. Kobiet Prac. Zawodowo. Ogł. now., pow. szt. scen. m. in.: Sprawa Moniki, Milcząca siła, Typ A, Autorka scenariuszy filmow. Warszawa, Myśliwiecka 8, tel. 9-66-52.

MORSTIN LUDWIK HIERONIM. Liter. * 12. 12. 1886. Oż. 10. 7. 1918 z Janiną Marią Anną Gabrielą Żółtowską. Stud. w Monachium i Berlinie. Sł. w 2 p. p. Leg. Polsk. 1919—22 ofic. łączn. przy marszałku Fochu, 1922 do 1925 attaché wojskowy w Rzymie. Ogł. m. in.: Pieśni (1907), Chwasty kwitnące na rodzajnym polu (1908), Przed farą (1919), Lilie (1912), Daniło z Ostrowa (1912), Szlakiem Legionów (1913), Legenda o królu (1914), Maryna (1916), Raptus puellae (1918), Misterium Galilei (1920), Święty (dram., 1922), W cichym dworze (1925), Dar Wisły (1926), Kłos panny (pow., 1929), W kraju Latynów (1925), Radość i frasunek (1930), Śmierć Chrobrego, Psalm ziemi, Błogosławione próżniactwo, Legion Wyspiańskiego, Rozgrzeszenie. W 1910 zał. i red. nacz. Muzeionu. Od 1930 red. Pamiętn. Warsz. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 5, wł. ŚŚ. M. i Ł. 4. Kraków, Stolarska 7; Pławowice pod Proszowicami.

MORSTIN hr. ANDRZEJ. Inż. leśn. Hodowca. Sport. * 13. 7. 1880 w Krakowie, S. Władysława i Pelagii z Tarnowskich. Oż. 19. 11. 1931 r. z Aleksandrą Nowakowską. Uk. gimn. w Feldkirch (u oo. jezuitów) i Hochschule für Bodenkultur w Wiedniu. W 1920 ochotn. w p. Czł. zarz. Tow. Zachęty do Hodowli Koni w Polsce (20 lat), kilkakrotnie zast. prezesa, Prez. Klubu Ziemiańsk.

w Warszawie. Prow. stajnię wyścig. i brał wielokr. udział w wyśc. gentlem., wygrał ok. 100 pierwszych nagr. Warszawa, Bagatela 15, tel. 8-45-25.

MORSTIN-GÓRSKA MARIA (pseud. LELIWA MARIA). Poetka. Liter. * 9. 7. 1894 w Pławowicach, woj. kieleckie. Córka Ludwika i Amelii z Lubienieckich. Zaśl. 28. 8. 1923 Franciszka Górskiego. Uk. gimn. pryw. w Krakowie, stud. na wydz. filoz. Uniw. Jagiel. Czł. Zw. Zawod. Lit. Pol., del. zw. krak. do zarz. gł. Ogł. poezje lir.: Elegie wiosenne (1917); Błyski latarni (1922); Krąg miłości (1929); współprac. Czasu, Verbum, Pax. Kraków, Krasińskiego 14, tel. 1-20-30.

MORTKOWICZÓWNA HANNA. Dr fil. Liter. * 1905 w Warszawie. C. Jakuba, księgarza. Uk. Uniw. J. P. i Szkołę Sztuk Piękn. w Warszawie. Sekr. zarz. Pol. Kl. Artyst. tamże. Ogł.: Jarzębiny (poezje, 1924); Dzień Krysi (1925); Dzień Jędrusia (1927); Podanie o Wandzie (1927); Gorycz wiośniana (pow. 1928); Niepotrzebne serce (1930); Pawełek w ogrodzie zoologicznym (1931); artyk. w pismach. Wyk. ilustr. do książek. Warszawa, Okólnik 5, m. 21, tel. 5-22-41.

MORZYCKI JERZY. Dr med. * 25. 1. 1905 w Hallensee p. Berlinem. S. Bolesława i Władysławy z Zakrzewskich. Oż. 19. 8. 1933 z Reginą Régamey. Uk. gimn. klas. w Bydgoszczy, wydz. lek. U. J. P., wyższy kurs. bakter. i med. podzwrot. Por.-lek. rez. Dyr. miejsk. Instytutu Higieny w Bydgoszczy. Czł. Zw. Medyków Polskiego Tow. Biolog. oraz in. org. lek. i społ. Ogł. prace z dziedz. bakteriologii i higieny, m. in.

Nowa szczepionka przeciwtyfusowa (Medycyna Doświadcz. i Społ.). Bydgoszcz, Gdańska 62, tel. 11-30.

MOSDORFOWA - LIPIŃSKA JANINA, patrz: LIPIŃSKA-MOSDORFOWA.

MOSKALEWSKI STANISŁAW. Dział. społ. * 28. 4. 1876 w Sieprawkach, pow. lubelskiego. S. Feliksa i Ewy z Trąbczyńskich. Oż. z Wandą Jasińską. Uk. szk. średn. w Warszawie, stud. roln. w Krakowie. Przed w. świat. pełnom. w ordyn. Zamoyskiej. Od 1898 prac. w tajn. org. narod. i oświat. Zał. licznych czytelni, kursów oświat., straży pożarn., kas pożyczkowych, spół. i sklepów spoż., spółki i szk. tkackiej we Frampolu, kółek roln. Org. zebr. potajemne, kolport. nieleg. literat.; prac. wśród unitów na Chełmszczyźnie i Podlasiu. Czynny w pracach nad wprowadz. jęz. polsk. do szkół i urzęd. gm. Ułatwiał nieleg. przejście działaczom polit. przez kordony. Od 1915 pełnom. Centr. Kom. Obywat. na Ukrainie oraz czł. Pol. Kom. Wyk. w Kijowie i czł. Rady Międzypart. w Moskwie. Czynny przy org. polsk. form. wojsk. w Rosji. Od 1919 pierwszy wojew. lubelski. Za energiczną akcję podczas najścia bolszew. w 1920 otrz. podzięk. od Naczelnika Państwa J. Piłsudskiego. 1923—1926 nadzw. komis. oszczędn. przy Prez. Rady Ministr. Od 1926 w st. spocz. Od 1928 w Poznaniu, prac. w P. C. K. i Pol. Tow. Krajozn. W 1930 dyr. międzyn. wyst. komunik. i turystyki. Odzn.: O. P. 2, Kor. Rum. 3. Poznań, Słowackiego 19.

MOSKAŁA ROMUALD. Ks. T. J. Licenc. prawa kanon. i nauk społ. * 7. 2. 1890 w Kalwarii Zebrzydowskiej. Uk. gimn. oo. jezuitów w Chyrowie, stud. filoz. i teolog. w Krakowie, prawo i nauki społ. tamże i w Lublinie. Wst. do zak. w 1905, święc. kapł. otrz. w 1917. Podczas wojny bolszew. kpl.-ochotn. Z-ca prez. Zw. Młodz. Przem. i Rękodz.; Prac. w Sodal. Mariańsk. młodzieży akad. i st. społecz. Wicepr. „Odrodzenia" w Zakopanem. Ogł. art. społ.-ekonom. w mies. Przegl. Powsz. oraz broszury z tej dziedziny w serii Głosy Katolickie. Red. kwart. dla kier. Sodalicyj pt. Moderator oraz Głosy Katolickie. Kraków, Mały Rynek 8, tel. 1-15-10.

MOSKWA MARIAN ZENON. Dr praw. * 15. 4. 1897 w Drohobyczu. S. Romana i Emilii z d'Oliva. Oż. 9. 4. 1928 z Adelą Macygan. Uk. szk. śr. w Wiedniu i wydz. prawny Uniw. Jana Kaz. 1915—1918 of. w. austr. na froncie niem. i włosk., nast. uczestn. obr. Lwowa i wojny bolszew. Od 1923 kpt. rez. Szef pers. dla spraw pracown. Zakł. Ub. Społ. 1924 do 1934 prac. w Zw. Of. Rez. jako sekr. sądu honorow., sekr. okr. i wicepr. koła Lwów. Czł. zarz. Fed. P. Z. O. O., prez. podokr. Lwów i sekr. okr. stoł. Zw. Rez. (1933).

Ogł. przekł. z lit. obcej: Renarda Człowiek, który chciał być Bogiem, nowele Pierre Mille'a, Conan Doylea i in. oraz prace z zakr. ubezp. społ.: Interpretacja art. 160 i 161 rozp. Prez. R. P. z 24. 11. 27 o ub. prac. umysł. (1931). Zarys hist. lwowsk. Zakł. Ub. Prac. Umysł. (1932), Ubezpieczenie pracowników umysłowych (1933), Wymogi kwalifik. pers. inst. ubezp. społ. (1934), Zastępcze systemy ubezp. emeryt. dla prac. Zakł. Ub. Społ. (1935); współpr. w fachowej prasie ubezp. i w prasie zw. b. wojsk. Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Czerniakowska 231, tel. 9-76-32.

MOSSAKOWSKI EUGENIUSZ. Art.-śpiewak. * 1. 6. 1885 w Warszawie. Ucz. do gimn. II w Warszawie. Prac. w Zakł. Scheiblera w Łodzi. Stud. śpiew. u W. Brzezińskiego od 1915. Debiut w 1921. Ważn. role: Silvio w Pajacach, Amonatro w Aidzie, Walenty w Fauście, Torreador w Carmen, Janusz w Halce, Menander w Filenis, Chodkiewicz w Zygmuncie Auguście. Warszawa, Kozia 3, tel. 6-34-74.

MOSSAKOWSKI JAN. Dr med. * 13. 3. 1885 w Ciechanowie, woj. warszawskie. Uk. Uniw. Warsz., dypl. lek. w Kijowie w 1912, w tymże r. drat na Uniw. Jagiel. Asyst. zakł. anat. prawidł. 1. 12. 1915—11. 1918, asyst. I klin. chir. 1. 1. 1921, doc. chir. 1929. Ord. oddz. chir. szpit. Dz. Jezus. Warszawa, Koszykowa 70, tel. 8-75-80.

MOSSOCZY ZYGMUNT. Inż.-chem. Art. śpiew. * 18. 2. 1881 w Przemyślu. S. Romualda i Ludwiki z Tudorowiczów. Oż. 28. 8. 1906 z Olgą Kupczyńską. Uk. gimn. w N. Sączu, wydz. chem. Polit. Lwowsk. oraz konserwat. lwowskie. B. dyr. opery warszawskiej. Jako bas występ. w Żydówce, Fauscie, Strasznym Dworze, Halce, Cyruliku Sewilskim, Borysie Godunowie i w szeregu in. oper w Polsce, w Londynie, Mediolanie, Genui, Catanii i in. miast. zagr. 16. 12. 1933 obch. jubileusz 30-l. pracy scenicznej. Odzn.: K. Z. zł. 2, jugosł. Ś. S. 4, fr. Palm. Akad. Warszawa, Mickiewicza 20.

MOSTOWICZ-DOŁĘGA TADEUSZ. Literat. * 10. 8. 1898 w Okuniewie, gub. witebskiej. S. Stefana i Stanisławy z Potopowiczów. Uk. gimn. Stud. prawo na uniw. w Kijowie. Człon. P. O. W., nast. ochotnik w. p. do 1922. Współpracow. nast. red. naczelny Rzeczypospol. Ogł. pow.: Kariera Nikodema Dyzmy, Trzecia płeć, Ostatnia brygada, Prokurator Alicja Horn, Bracia Dalcz i S-ka, Świat pani Malinowskiej, Złota maska, Wysokie progi, Dr Murek, Dr Murek zredukowany, Ich dziecko, Znachor felietony, nowele, koresp. z podróży. Warszawa, al. Ujazdowska 37, tel. 9-72-74.

MOSTOWSKI JANUSZ. Rolnik. * 10. 7. 1891 w Żułowicach, pow. Chełm. S. Władysława i Stanisławy ze Szreniawa-Kurowskich. Uk. szk. handl. A. Jeżewskiego w Warszawie (1912), nast. S. G. G. W. W 1915—18 czł. P. O. W. pow. chełmskiego; w 1920 ochotn. w. p. Prez. O. T. R., Kółek Roln.; prez. rady gminnej, czł. wydz. powiat. Prac. w spółdzielcz. Poseł na Sejm 1935—1940. Odzn. K. Z. sr. Chełm, Reformacka 33.

MOSZCZEŃSKA WANDA. Dr fil. Hist. * 3. 4. 1896 w Krzywoszeńcach (Ukraina). Uk. uniw. w Moskwie, drat na Uniw. Warsz. 1923, stud. spec. w Wiedniu i Paryżu. St. asyst. sem. hist. Uniw. J. P. 1. 10. 1924—30. 9. 1925, doc. hist. średniow. od 15. 5. 1934. Warszawa, Kujawska 3, tel. 8-72-69.

MOSZCZEŃSKA-RZEPECKA IZABELA. Public. * w 1864 w Rzeczycy, na Kujawach. C. Alfonsa i Eufemii z Krukowskich. Uk. gimn. J. Sikorskiej w Warszawie. Przed w. świat. prac. na polu tajnego nauczania, prow. propag. antyros., za co 3 kr. areszt. i więz. Org. Ligi Kobiet Pogot. Wojen. w Krakowie. Śladem I komp. kadr. Leg. Pol. 8. 8. 1914 wyr. do Miechowa, Jędrzejowa i Kielc celem org. kół Ligi, nast. prow. ref. pras. dep. wojsk. N. K. N. i red. Wiad. Polsk. Ogł.: Do Legionów (1913), art.: Zasada wychowania, Cele i zadania szkoln. polsk., Nasza szkoła w 1906. Współpr. Kur. Warsz. Warszawa, Raszyńska 44, telefon 8-09-32.

MOSZCZEŃSKI JÓZEF. Ppłk dypl. * 16. 7. 1894 w Dziunkowie, na Ukrainie. Uk. gimn. w Kijowie, stud. na uniw. tamże i w Wyż. Szk. Techn. w Moskwie, uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1923). Czł. Zw. Polsk. Młodz. Postęp.-Niepodl., od 1914 w P. O. W. 1916—1918 sł. w w. ros. Od

1918 w P. O. W. na Ukrainie, szef wydz. K. N. 3. W w. p. od 1918, m. in. wykł. w Szk. Podchor. Piech., kier. ref. w Wojsk. Biurze Hist., dca baonu p. p., szef wydz. wojny polsk. w Wojsk. Biurze Hist. Ogł. m. in.: Przygotowania i plan drugiej ofensywy Tuchaczewskiego (1925), Rosyjski plan bitwy nad Wisłą w 1920 r. (1925). Współautor i red. pracy zbior. pt. Bitwa warszawska (Wojsk. Biuro Hist., 1935). Odzn.: K. N., O. P. 4, M. za W., M. 10-l. O. N.

MOSZKOWSKI WACŁAW. Inż.-architekt. * 23. 1. 1881 w Warszawie. S. Aleksandra i Pauliny z Luxemburgów. Oż. z Apolonią Dyż. Ucz. do gimn. W. Górskiego w Warszawie, nast. do gimnazjum państw. w Sosnowcu. Stud. na Polit. Warsz., uk. politechn. w Karlsruhe. W czasie okup. czynny w pracach komit. obyw. i straży obywat. W ciągu wielu lat współprac. Kur. Warsz., Kur. Por., Świata i czasopism. techn. (popularyzacja wiedzy architekt., krytyki).

Wyk.: ok. 20 kin. i teatrów (m. in. przy Karowej 18 w Warszawie), dom Monopolu Zapałczanego i Banku Amerykańskiego przy Królewskiej 3, liczne domy mieszkalne, fabryki, laborat., restauracje, sklepy, dancingi, dekoracje teatralne i filmowe, wystawy, garaże (m. in. f-my Polski Fiat przy Zakroczymskiej -Sapieżyńskiej w Warszawie). Warszawa, Mazowiecka 4, tel. 6-64-80.

MOSZORO DOMINIK. Prawn. Pocztow. * 17. 12. 1880 w Bortnikach, pow. Tłumacz. S. Teodora i Krystyny z Krausów. Oż. 4. 8. 1909 z Wilhelminą z Prochasków. Uk. wydz. prawa Uniw. J. Kaz. 1906-1918 w sł. poczt. W czasie w. świat. del. austr. Minist. Przem. i Handlu przy Nacz. Dtwie. 1919-1928 w Min. P. i T. Od 1928 dyr. okr. poczt i telegr. we Lwowie. Prez. P. P. W., prez. P.B. K., prez. tow. śpiewu „Harfa", czł. komit. P. C. K., czł. kom. rew. L.O.P.P. Ogł. art. w pismach codz. i period., spec. o rozwoju poczty w Polsce, Odzn. O. P. 4 i 3. Lwów, Słowackiego 1.

MOSZYŃSKA-JANUSZEWSKA HANNA, patrz: **JANUSZEWSKA-MOSZYŃSKA.**

MOSZYŃSKI KAZIMIERZ. Dr praw. Adw. * 21. 2. 1873 we Lwowie. S. Adolfa i Antoniny z Jaroszów. Uk. gimn. we Lwowie 1891 i wydz. prawa Uniw. Jagiel. Przed w. świat. czł. Sokoła i Druż. Strzel. 1914—1918 w w. austr., był w niew. ros. Od 1918 prow. kanc. adw. w Złoczowie. 1927—1934 poseł na Sejm. W 1926 komisarz rząd. m. Złoczowa, nast. burmistrz do 1934. 1929—1934 prez. Koła T. S. L. Odzn.: M. N., K. Z. sr. Złoczów, Sobieskiego 47.

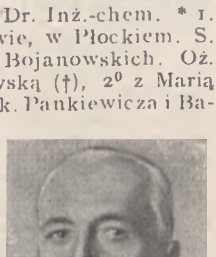
MOSZYŃSKI KAZIMIERZ. Etnol. Etnogr. * 5. 3. 1887 w Warszawie. S. Aleksandra i Berty z Nehringów. Oż. 28. 9. 1935 z Barbarą Wiśniewską. Uk. szk. real. w Warszawie, stud. na uniw. w Bernie i Fryburgu (1906-1909) oraz w Szk. Szt. Piękn. w Krakowie (1910). W 1920. ochotn. w. p. 1922 1924 st. asyst. zakł. etnolog. Tow. Nauk. Warsz., 1924-1926 kier. oddziału etnol. słow. teg. zakł., 1926 do 1930 zast. prof., od 1930 prof. nadzw.

entol. i etnogr. słowiańskich Uniw. Jagiel. Od 1935 prof. zwycz. etnol. i etnogr. Uniw. Stefana Batorego. Czł. Międzyn. Inst. Antropolog. (od 1924), czł. i współpr. kom. geograf. Pol. Akad. Um. (od 1924), czł. Pol. Tow. Językozn. (od 1925), czł. i współpr. komisji etnograf. (od 1926) i język. (od 1928) Pol. Ak. Um., czł.-koresp. Inst. Słowiańsk. w Pradze (od 1929), czł.-koresp. Pol. Akad. Umiej. (od 1932), czł. cz. Tow. Nauk. im. Szewczenki we Lwowie (od 1933). Od 1929 red. działu etnograf. Ludu Słowiańsk., w którym zam. przeglądy, poszukiwania i obszerne przyp. red. oraz liczne art., od 1929 dziel. Kultura ludowa Słowian, od 1934, wraz ze swą uczennicą mgr. J. Klimaszewską: Atlas kultury ludowej w Polsce. Ogł. ok. 30 prac większych w Ziemi, Nowinie, Myśli Polskiej, Archiwum Nauk Antropolog., Ludzie, Nauce Polskiej i w in. czasop. polskich i zagr. Oddz. m. i. Puszcza Myszyniecka (1911), Stosunki narodowościowe w wileńskim (1918), Ślady najazdów germańskich, Badania nad pochodzeniem i pierwotną kulturą Słowian, Polesie wschodnie, Stan obecny i potrzeby nauk etnologicznych i in. Odzn. K. W. Wilno, Gimnazjalna 6 m. 10.

MOŚCICKI HENRYK. Hist. * 30. 10. 1881 w Ciechanowcu Podl. Uk. gimn. w Białymstoku. Stud. hist. ze szczeg. uwzgl. dziejów nowoż. na wydz. fil. Uniw. J. Kaz. pod kier. prof. Sz. Askenazego i Finkla. Od 1906 wykł. hist. w semin. naucz. w Ursynowie, 1915—19 dyr. tegoż; od 1909 wykł. na Kursach Nauk. w Warszawie (ob. Woln. Wszechn. Polsk.) i w szk. śr. pryw. W końcu 1917 ref. w Dep. Stanu, a po przekszt. tegoż na Min. Spr. Zagr. nacz. wydz. hist.-nauk. do 1934. W 1920 z-ca prof. Uniw. Stef. Bat. W 1920 habilit. na Uniw. Jagiel., habilit. przenies. do Uniw. Warsz., którego jest doc. Prof. Szkoły Nauk Polit. w Warszawie. Od 1925 kier. wydz. w Polskim Radio, czł. Tow. Nauk. Warsz., czł. komisji dla badania dziejów literatury i oświaty Polsk. Akad. Umiej., czł.-koresp. T-wa Przyjac. Nauk w Wilnie. Ogł. m. in.: Wilno i Warszawa w „Dziadach" Mickiewicza (1908), Dzieje porozbiorowe Litwy i Rusi (1913), Pod znakiem Orła i Pogoni (1915, 1923), Generał Jasiński i powst. kościuszkowskie, Cześć pozgonna dla Księcia Józefa (1923), Wilno (1920 i 1926), Dzieje porozbiorowe Polski w aktach i dokumentach (1923), Pod berłem carów, szkice hist. (1924), Wskazówki praktyczne dla nauczycieli historii (1924), Z filareckiego świata (1924), Białystok, zarys hist. (1933), Katechizm narod. z r. 1791, Katechizm rycerski ks. A. Czartoryskiego, Wernyhora, Ksiądz Marek; szereg broszur popul.-nauk. oraz rozpraw i art. w czasop. encykloped. i wyd. zbior. Wydał szereg pamiętników, m. in. Starzewskiego, Fredry, dr St. Morawskiego, Puzyniny, Szumskiego i in. Odzn.: O. P. 5, M. 10-l. O. N., jugosł. Ś. S. 2, węg. K. Z. 2, gr. Zbaw. 4. Warszawa, al. Ujazdowska 30, tel. 9-24-01.

MOŚCICKI IGNACY. Dr. Inż.-chem. * 1. 12. 1867 w Mierzanowie, w Płockiem. S. Faustyna i Stefanii z Bojanowskich. Oż. 1^0 z Michaliną Czyżewską (†), 2^0 z Marią Dobrzańską. Ucz. do szk. Pankiewicza i Babińskiego w Warszawie. W 1887 wst. na politechn. w Rydze. W czasie studiów zorg. wśród studentów oraz żołnierzy Polaków garnizonu tamt. kółka ośw. W 1892 wrócił do kraju i pośw. się pracy niepodległ. Zmuszony emigrować, 1. 7. 1892 wyj. do Anglii, gdzie zbliżył się z Józefem Piłsudskim. Jednocz. stud. w Technical College w Finsbury oraz w Patent Library. W 1897 wyj. do Fryburga szwajc., gdzie został asyst. prof. Józefa Kowalskiego. 1897—1912 dok. szeregu wynalazków z dziedz. elektrochemii i elektrofizyki. W 1912 powołany na katedrę elektrochemii, chemii i fiz. Polit. Lwowskiej. Położył podwaliny polskiego przemysłu chemiczn. Zorg. spółkę doświadczalną „Metan". Placówka ta z czasem została przekszt. na Chemiczny Instytut Badawczy we Lwowie, przen. nast. do Warszawy. Zał. fabr. chem. Tow. Azot w Jaworznie. W 1922 uruchomił zdezorg. przez Niemców zakłady chem. w Chorzowie i został ich kier. Rektor Politechniki Lwowsk. Prof. Polit. Warszawsk. 1. 6. 1926 obrany prezydentem Rzeczypospolitej, w 1933 ponownie. Inicjator zakł. chem. w Mościcach pod Tarnowem. Dr hon. causa Polit. Lwowsk., Polit. Warszawsk., Akad. Górn. w Krakowie, Uniw. Warsz., Wileńsk., Poznańsk., Sorbony, uniw. w Strassburgu, Dorpacie i Fryburgu szwajc.; prof. hon. Polit. Warszawsk. i Lwowsk. Zał. i czł. hon. Akad. Nauk Techn. w Warszawie, czł. Pol. Ak. Um., Tow. Nauk Warsz., Stow. Techników w Warszawie, Stow. Elektrofizyków w Warszawie, Pol. Tow. Politechn. we Lwowie, Tow. Chem. w Bukareszcie, Tow. Chem. w Pradze. Prez. hon. Rum. Ak. Nauk. Ogł. m. in.: W sprawie azotowej w Polsce; Najważniejsze warunki celowej rozbudowy przemysłu polskiego; Nauka a życie gospodarcze; W sprawie technicznego kształcenia chemików; Stan i potrzeby naszego przemysłu górniczo-hutniczego; Urządzenia pozwalające na stworzenie w odpowiednich zakładach miejskich warunków leczniczych, upodobnionych do warunków na wyżynach górskich. Posiada szereg patent. na wynalazki. Odzn.: O. B.; K. N. z miecz.; O. P. 2 i 1; fr. L. H. 1; belg. Leop. 1; bułg. ŚŚ. C. i M.; est. Orła 1; est. Cz. K. 1; finl. R. B. 1; gr. Zbaw. 1; Domu Nass. Lwa Złotego; chilijsk. Zasł. 1 (łańcuch); łot. 3 Gw. 1; Malt.; portug. S. Benedykta z Aviz.; rum. Karola I (łańcuch); jap. Chryzantemy; węg. K. Z. 1; szw. Serafinów; norw. Ś. Ol. (łańc.); jugosł. Gw. Karadżordża; braz. Krzyża Południa 1; monak. Św. Karola 1; etiop. Salomona 1; afg. Słońca 1; irański Pahlavi. Warszawa, Zamek Król.

MOŚCICKI MICHAŁ. Dyplom. * 29. 9. 1894. S. Ignacego i Michaliny z Czyżewskich. Uk. Szkołę Nauk Polit. w Paryżu. 1. 2. 1920—26. 7. 1920 w Gabin. Ministra Spr. Zagr., Sł. wojsk. 27. 7. 1920—1. 7. 1921. Attaché pos. i tyt. sekr. pos. w Tokio. 20. 10. 1924—1. 8. 1926 w M. S. Z., 1. 12. 1924—30. 6. 1928 attaché pos. i tyt. sekr. pos. w Paryżu. 1. 7.

1928—15. 3. 1933 przydz. do kanc. cyw. Prez. R. P. Od 16. 3. 1933 r-ca pos. w Wiedniu, od 10. 6. 1933 pos. nadzw. i min. pełn. w Tokio. Od 25. 9. 1937 pos. nadzw. i min. pełn. w Brukseli. Odzn.: O.P.3; K. Z. sr.; M. 10-l. O. N.; jugosł. Ś. S. 3; portug. Chrystusa 2; hiszp. Zasł. Cyw. 2; Gw. Rum. 3; bułg. Narod. Zasł.; finl. R. B. 3; łot. Gw. 3; wł. ŚŚ. M. i Ł. 3; jap. Św. Skarbu 4; fr. L. H. 4; pap. Św. Grzeg. W. 4; Kor. Włoch 5; malt. K.Mag.; węg. K. Z. 3.

MOZDYNIEWICZ MIECZYSŁAW STANISŁAW. Płk dypl. * 13. 3. 1896. S. Juliana i Katarzyny z Biernatów. Uk. Wyż. Szk. Przemysł. w Krakowie i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1921). Od 3. 1913 prac. w Zw. Strzel. Od 8. 1914 w 2 p. p. Leg. Polsk. 3-kr. ranny. Od 8. 1917 w Polsk. Sile Zbrojn. Od 11. 1918 w w. p. W 3. 1919 wysł. do Francji, gdzie dcą baonu 6 p. Strz. A. P. tamże. Nast. m. in. dca 78 p. p. i szef szt. tw. Brześć n. B. Po wojnie m. in. szef szt. dyw. piech., z-ca dcy p. p., dca p. p. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

MOZOŁOWSKI WŁODZIMIERZ ANTONI WITOLD. Dr wszechnauk lek. * 8. 5. 1895 w Sanoku. S. Józefa i Antoniny z Fijałków. Oż. 27. 2. 1919 z Jadwigą Koehler. Uk. gimn. klas. w Sanoku (1913), wydz. lek. Uniw. Jana Kazimierza (drat w 1922), stud. na wydz. matem.-przyrodn. tamże, stud. uzup. we Frankfurcie i Mannheimie. Od 1913 nal. do Zw. Strzel. Od 1914 do kryz. przysięg. sł. w 1 p. p. Leg. 1917—1918 w w. austr. na fr. włoskim. W 1918 uczestn. obr. Lwowa. 1919—1921 dowódca komp. przyboczn. Wodza Nacz. Kpt.-lek. rez. 1922—1934 demonstrat., mł. asyst., st. asyst., adiunkt zakładu chemii lek. Uniw. J. Kaz.; 1934—1935 prof. nadzw. chemii lek. i patologii ogóln. Akad. Medyc. Weterynar. we Lwowie, od 1935 prof. nadzw. chemii fizjolog. i kier. zakł. chemii fizjolog. Uniw. Stefana Batorego. Czł. Pol. Tow. Chem., Lwowsk. Tow. Nauk. B. prez. 6 okr. Zw. Strzel. Ogł. 37 prac większych w jęz. polsk. i niem. w Przegl. Chirurg., Przegl. Sportowo-Lek., Wiad. Lek., Prakt. Lek., Biochem. Zeit, Zentralblatt für Chirurgie, Klinische Wochenschr. i in. Wilno, Tomasza Zana 17.

MOŻDŻEŃSKI LEONARD. * 6. 11. 1892 w Warszawie. S. Mikołaja i Emilii z Wojciechowskich. Oż. 8. 8. 1916 z Jadwigą Raczyńską. Stud. na wydz. budowy maszyn politechn. w Charlottenburgu. W czasie wojny przeszedł kurs Michajłowskiej Szk. Artyl. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1916—18 szef wydz. artyl. Kom. Artyl. ros. Min. Wojny we Francji. W 1918 szef wydz. technicz. i badań aerodynamicznych w Section Technique d'Artillerie w Paryżu. W 1919 zast. kier. Pol. Misji Zakupów w Paryżu. 1920—24 kier. wydz. artyl. tejże Misji. Od 1924 kier. działu produkcji, nast. działu sprzed. a od 1927 wicedyr. i prok. zakł. amunic. „Pocisk" S. A. Od 1933 dyr. Dep. Morskiego w Min. Przem. i Handlu. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., fr. L. H. 4. Warszawa, Min. Przem. i Handl., Elektoralna 2.

MROCZKOWSKI KAROL. Inż. komunik. * 28. 8. 1867. Uk. Inst. Inż. Komunik. w Petersburgu (ob. Leningrad). Przed w. świat. bud. koleje i mosty w Rosji i Polsce, poza tym elewację gmachu obec. Banku Polskiego przy ul. Bielańskiej i wał miedzeszyński na pr. brzegu Wisły w Warszawie. Po wojnie dyr. wydz. most. w Tow. Przem. Metalow. K. Rudzki i Sp. w Warszawie. Pod jego kier. odbudow. liczne mosty zniszczone w czasie wojny i zbudowano nowe, m. in. most Ks. J. Poniatowskiego oraz most i wiadukt na linii średnic. w Warszawie, poza tym 17-piętrowy gm. tow. „Przezorność" tamże i 10 wież radiostacji transatlantyckiej w Babicach p. Warszawą, szereg mostów w Jugosławii. Jeden z najdawn. czł. Stow. Techn. Polsk. w Warszawie. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Koszykowa 24, tel. 8-70-95.

MROCZKOWSKI LEON WITALIS. Inż. mech. Pedag. * 28. 4. 1875 w Opatowie. S. Włodzimierza i Leonii z Boryckich. Oż. 16. 4. 1901 z Zofią Heleną Marią Drozdowicz. Uk. gimn. w Radomiu 1894, wydz. mech. polit. ryskiej w 1900. Po odb. praktyki zawod. w zakł. Ostrowieck. pośw. się pracy w szkolnictwie. Organ. wykł. szk. handl. i szk. żeńskiej w Radomiu. Podczas w. świat. w w. ros. W 1919—1920 prac. w budown. wojsk. Od 1921 naucz. gimn. państw. w Radomiu, od 1922 dyr. Państw. Szk. Techn. tamże, wicepr. tow. „Oświata", prez. rady Tow. Kursów Techn., przew. Międzyszk. Kom. Porozumiew. Odzn.: K. Z. zł., M. za W. Radom, Sienkiewicza 28.

MROSZCZAK JÓZEF MICHAŁ. Art.-graf. * 11. 5. 1910 w Nowym Targu. Syn

Michała i Marii z Kornherrów. Uk. gimn. w N. Targu, wydz. graf. Szk. Przem. Artyst. w Krakowie jako stypend. Dep. Sztuki stud. w Grafische Leer- und Versuchtsanstalt w Wiedniu, nast. w Ak. Handl. tamże. Kier. kursu wystaw sklep. w Śląskim Instyt. Rzem.-Przemysłow. Prof. gimn. kupieck. w Chorzowie i Katowicach. W 1936 wysłany do Berlina celem poznania metod. naucz i org. szkół reklamy. Pod pseud. „Juz" wyk. szereg karykatur w pismach humoryst. kraj. i zagr. Brał udz. w konk. (grafika reklam. i wystaw.): na międzynar. wyst. karykatur w Wiedniu w 1932 i na wyst. Zw. Art. Plast. w Zakopanem w 1932. Współprac. pism franc. i austr. Katowice, Ligonia 10, tel. 3-52-83.

MROZIŃSKI JAN. Art.-mal. Pedagog. * 2. 6. 1890 w Wadowicach. S. Józefa i Marii. Uk. gimn. w Wadowicach w 1906 i Ak. Sztuk Pięk. w Krakowie pod kier. prof. W. Weissa w 1910. Prof. sztuk plast. Czł. zarząd. gr. art. plast. „Świt". Autor portretów, pejzaży i kompoz., wystaw. w Warszawie, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Bydgoszczy i Poznaniu. Ogł. artyk. z dziedz. sztuk plast. w prasie codzien. i fach. Poznań, Mostowa 24.

MROZOWSKA-TOEPLITZ JADWIGA, patrz: TOEPLITZ-MROZOWSKA.

MROZOWSKI FELIKS IGNACY. Prawn. Wydawca. * 1. 10. 1869 w Bolminie (Kieleckie). S. Antoniego i Michaliny z Boguszów. Oż. 6. 10. 1900 z Martą Lewental. Uk. gimn. państw. w Częstochowie i wydz. praw. uniw. w Warszawie. Wydawca Kuriera Warsz., prez. Polsk. Zw. Wyd. Dzienników i Czasop., czł. rady nadzorcz. Tow. Akc. Ruch, prezes wydz. ofiar i kom. pomocy natychm. Kuriera Warsz. Odzn. fr. L. H. 5. Warszawa, Szopena 6, m. 3, tel. 8-65-95.

MROZOWSKI JAN WŁADYSŁAW. Kand. praw. * 23. 6. 1864 w Opatowie. S. Józefa i Władysławy z Łubieńskich. Uk. uniw. w Warszawie. Em. prez. Sądu Najw. Czł. Komisji Kodyfik., deleg. do komis. międzyn. Odry; czł. Rady Międzypart.; del. do kom. Odszkod. w Paryżu; agent rządu R.P. przy stałym sądzie międzyn. w Hadze. Odzn.: O. P. 1, fr. L. H. 2, Kor. Rum. 2, Gw. Rum. 2, Gr. Zbaw. 2, czechosł. L. B. 2. Warszawa, Ossolińskich 4, tel. 6-21-54.

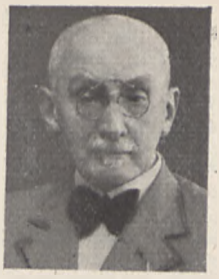
MROZOWSKI STANISŁAW. Dr fil. Fiz. * 9. 2. 1902 w Warszawie. Uk. Uniw. J. P. (drat 1932), stud. spec. w Berlinie, Budapeszcie, Zagrzebiu, Kopenhadze. Doc. fizyki dośw. Uniw. J. P. 1933, prow. wykł. zlec. fizyki matemat. od 1. 10. 1933.

MUCHARSKI JAN EMIL. Inż.-arch. Art.-mal. Grafik. * 30. 6. 1900 w Warszawie. S. Józefa i Marii z Godlewskich. Oż. 26. 10. 1929 z Zofią Grabowską. Uk. w 1919 gimn. państwowe im. T. Czackiego w Warszawie i wydz. architekt. Polit. Warsz. Za czasów ros. i okup. niemieck. nal. do harcerstwa. 1918—1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. W 1924 urz. wyst. polską w Konstantynopolu z ram. Min. Przem. i Handlu, jako dekorator pod kier. prof. K. Frycza. Na wycieczkach zagr. wyk. szereg akwarel, które wyst. w Tow. Zach. Szt. Pięk. w Warszawie od 1923. Czł. rzecz. art. „Zachęty". Wyk. szereg reklam, plakatów, okładek, ulotek, ilustracji itp., zdob. szereg nagr. na konk. Wyst. prace graf. w 1934 w I. P. S., w 1935 w Tow. Zach. Szt. Pięk. Sędzia w sądach konk. z dziedz. reklamowej. Czł. Stow. Archit. R. P.; zał. i czł. zarz. Koła Art.-Graf. Reklam. (K. A. G. R.). Wyk. proj. pomnika bitwy pod Iganiami (praca konkursowa). Odzn. M. za W. Warszawa, Wilcza 65, telefon 8-59-42.

MUCZKOWSKI JÓZEF. Dr praw. Hist. szt. * 9. 8. 1860 w Krakowie S. Stefana

i Pauliny. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. Od 1910 sędzia apelac. w Krakowie. Od 1908 konserw. Centr. Kom. dla Zab. Sztuki i Pomn. Histor. w Wiedniu. Od 1917 prez. T-wa Mił. Hist. i Zab. Krakowa. Dyr. Miejsk. Kasy Oszczędn. Krakowa. Czł. Kom. Rest. Wawelu. Czł. Pol. Ak. Um. od 15. 6. 1934. Red. Rocznika Krakowskiego od 1918 oraz Bibl. Krakowskiej. Ogł. m. in.: Hist. rzeźby krakowskiej (1904); Dawny ratusz krakowski (1906); Dawne warownie krakowskie (1911); Ochrona zabytków (Kraków 1914); Méthodes d'aménagement pour l'expansion des villes anciennes et historiques en Pologne. La ville de Cracovie (ref. na kongr. międzyn. dla spraw mieszkaniowych i budowy miast w Rzymie (1929); Henryk Wölfflin, Sztuka klasyczna (tłum. z niem., Kraków 1931); szereg prac w Roczn. Krak. i Bibliot. Krak. Odzn.: O. P. 4; Kor. Wł. 3; węg. K. Z. 3. Kraków, Karmelicka 3 m. 3.

MUKUŁOWSKA DORA. Art.-mal. * 27. 9. 1890 w Kowalewie, pow. pleszewskiego. C. Leona i Marii z Wilkowoyskich. Uk. Państw. Szk. Zdobn. we Wrocławiu, szk. mal. w Wiedniu i Szk. Szt. Pięk. w Paryżu 1911. Przed wojną prac. na polu oświat., w 1919 zajm. się org. poczty pol., w 1920 prac. w szpitaln. P. C. K.; Czł. Zw. Strzel. Brała udz. w wyst. i konk. mal. w kraju i za gr. Odzn.: K. Z. sr., M. za W. Poznań, Wyspiańskiego 9.

MUSZAŁÓWNA KAZIMIERA TEOFILA. Public. Liter. * 5. 4. 1902 w Warszawie. C. Władysława i Kazimiery z Dzieweczyńskich. Uk. wydz. spol. i fin.-ekon. Szk. Nauk Polit. w Warszawie. 1916—20 w druż. harc. W 1920 sanit. 2 bryg. jazdy. Prac. zawod. jako dziennik. Od 1931 sekr. gen. Rady Nauk. Wych. Fiz. Czł. Junactwa i Harc. Polsk., czł. zarz. Pol. Zw. Tow. Wiośl., Pol. Zw. Lekkoatlet,. P. Zw. Narc., Zw. Polsk. Zw. Sportow., Aerokl. Akad., czł. Syndyk. Dziennik. Warsz., Stow. Kobiet z Wyższ. Wykszt., Tow. Przyj. Dzieci Ulicy, Tow. Op. nad Dziećmi przy Sądzie dla Nieletn., czł. zesp. lit. „Przedmieście". Ogł.: Pod sztandarem olimpijskim, Zimowi olimpijczycy, Baran-zdrajca (1933), wyd. (1932 i 1936), liczne art. ekonom., sportowe i społ. oraz nowele i feliet. lit. pisuje do: Kobiety Współczesnej, Kur. Por., Il. Kur. Codz., Bluszczu, Epoki, Startu, wydawn. Prasy Polsk. Odzn. K. Z. sr. Radość p. Warszawą, Piłsudskiego 52.

MUSZKAT STANISŁAW ZYGMUNT. Kandydat nauk fizyko-matemat. * 1. 6. 1881 w Warszawie. S. Zygmunta i Salomei Stanisławy z Libkindów. Oż. 7. 2. 1906 z Janiną Jentys. Uk. gimn. i wydz. fizyko-matemat. uniw. w Warszawie. Od 1904 prac. w administr. miar w Lublinie, gdzie 1908—1919 wykł. matemat. w szk. śr., nast. w Warszawie. 1910—1914 czł. zarz. oddz. Zw.-Naucz. Polsk. 1915—17 prac. w Lubelsk. Wydz. Narod. Oprac. wsp. z prof. E. Supronowiczem podręczn. trygonom. dla szk. śr. (1918). Wicedyr. Gł. Urz. Miar w Warszawie. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N. Warszawa, al. Jerozolimska 79, tel. 9-82-34.

MUSZKOWSKI JAN. Dr fil. Bibliogr. * 10. 4. 1882 w Warszawie. Oż. z Janiną Badior. Uk. gimn. fil. w Warszawie, nast. stud. na uniw. w Krakowie, Wiedniu i Lipsku (d-rat w 1908). W 1917 habilit. na Wolnej Wszechn. Pol. Po uk. stud. pośw. się pracy liter., publicyst. i oświat. na ter. Tow. Kult. Polsk. 1910—11 wygł. ok. 100 odcz. popularn. w Warszawie i na prow. 1915—31. 12. 1919 bibliot. Uniw. Warsz. 1. 1. 1920—1936 dyr. bibl. ord. Krasińskich. 9. 1926 do 7. 1927 z ram. Pol. Ak. Um. reorg. Bibl. Polską w Paryżu. Od 1928 prof. zwycz. księgoznawstwa i bibliotekarstwa W. W. P.; w 1935 wicedziek. wydz. pedagog. tej uczelni. W 1929 zorg. przy W. W. P. pierwsze w kraju kursy księg. Współzał. Zw. Bibliotek. Polsk. (1917), od 1928 prez. koła warsz. a od 1933 wicepr. urzęd. rady Zw. Bibl. Polsk., przewodn. komisji do spraw międzyn. i del. do Comité Intern. des Bibliothèques. Od 1930 czł. Comité d'Experts Bibliothécaires. Czł. kom. hist. oświaty i kult. Pol. Ak. Um., sekr. Komisji bibliograf. Tow. Nauk. Warsz., z jej ramienia oprac. pełną bibliografię polską 1901—25. Czł. międzyn. kom. do bibliogr. prasy przy Comité International des

Sciences Hist. Red. wyd.: Kalend. Univers. (1916—17), Bibliot. Hist. (prace St. Zakrzewskiego, St. Kutrzeby M. Handelsmana, J. Rutkowskiego, St. Arnolda, N. Gąsiorowskiej, Wł. Konopczyńskiego, W. Sobieskiego) (1921), mies. Książka (1922) i Przew. Bibliograf. (1922 i 1932). Ogł. przeszło 110 prac m. in.: Potrzeby bibliografii (1915), Zasady bibliotekoznawstwa i bibliografii (1917), O wrogach i miłośnikach książki (1923), Bibliografia Polska 1901—25 (1925), O statystyce życia umysłowego w Polsce (1926), W sprawie organizacji wytwarzania i obiegu książki (1927), Przeszłość i teraźniejszość w życiu bibliotek współczesnych (1929), Księgarstwo jako nauka (1930), Biblioteka ord. Krasińskich w latach 1844 do 1930 (1930), Projekt organizacji wewnętrznej stanu księgarskiego (1931), Z historii oblicza książki (1933), 75 lat działalności wydawniczej. Dzieje firmy Gebethner & Wolff 1857—1932 z tabl. statyst. i wykr. Odzn.: Wawrz. Ak. sr., szw. Gw. Pol. 4. Warszawa, Koszykowa 6.

MUSZYŃSKI ALEKSANDER. Mgr praw. * 28. 2 1896. S. Aleksandra i Joanny z Piontków. Uk. gimn. w Włocławku i wydz. prawny Uniw. Poznańsk. 1916—1918 prac. w P. O. W., 1919—1921 ochotn. w. p. Kier. warz. soli w Ciechocinku. Burm. Ciechocinka. Prez. O. S. P., wicepr. oddz. Zw. Rez., wicepr. Tow. Przyj. Zw. Strzel., sekr. Tow. Pop. Bud. Szk. Powsz. Ciechocinek, Toruńska 14.

MUŚNICKI-DOWBÓR JÓZEF, patrz: DOWBÓR-MUŚNICKI.

MUZOLF WŁADYSŁAW. Inż.-arch. * 17. 7. 1893. S. Stefana i Zofii z Łapińskich. Uk. wydz. sztuk piękn. U. S. B. i wydz. archit. Polit. Lwowsk. Sł. w w. p. 3-kr. ranny. Por. rez. Twórca budowli-pomników: poległym żołnierzom pod Ostrowią Maz., w hołdzie pomordowanym zakładnikom w niewoli bolszew., tamże, pomnika P. O. W. w Wysokiem Maz. i Suwałkach; szkoły im. Żwirki i Wigury i in. Odzn.: K. W., K. Z. sr., K. Z. W. L. Śr. Suwałki, Kościuszki 91 c.

MÜHLSTEIN ANATOL. Dyplomata. * 22. 6. 1889. Ożenił z Dianą bar. Rotschild. 25. 5. 19—1. 5. 30 w poselstwie w Brukseli, ost. r-ca pos. Od 1. 5. 1930 r-ca ambas. w Paryżu, tyt. pos. nadzw. i min. pełnom. Odzn.: O. P. 4; M. 10-l. O. N.; luks. Wieńca Dębowego 3; fr. L. H. 3; belg. Leop. I 3, Kor. Belg. 4.

MÜLLER CZESŁAW. Dział. społ. * 20. 7. 1891 w Kryłowie, woj. lubelskie. S. Romana i Anny z Kirosów. Ożenił 1. 8. 1916 z Janiną Kalinowską. Uk. gimn. w Lublinie oraz Wyższ. Szk. Nauk Handl. i Konsul. w Leodium. Od 1906 czł. Zw. Młodz. Postęp. Dyr. Izby Rzemieśln. w Białymstoku. Radny Białegostoku, prez. rady nadz. spółdz. kred.-rzemieśln., wicepr. Tow. Pop. Wiedzy Ekonom.-Handl., wicepr. Tow. Oświat. Zawod. Białystok, Jurowiecka 23.

MÜLLER KAROL. Liter. Public. * 16.1. 1913 w Krakowie. Ożenił 19. 1. 1936 ze Stanisławą Silberstein. Uk. gimn. w Krakowie, stud. socjologię i prawo na Uniw. Jagiel. Ogł.: Mój Świat (poezje), Sprawa Barbary Ubryk na podstawie dokumentów. Prostytucja widziana z bliska (reportaż). Wygł. prelekcje radiowe, odczyty na tematy społ., filmowe i satyry. Brał udział w prod. filmu: Tempo życia i w prod. krótkometr. filmu propagand. Mistrz Twardowski. Kraków, Słowackiego 4, tel. 1-51-51.

MÜLLER MAURYCY. Inż. górn. * 14. 9. 1880 w Stebniku k. Drohobycza. Syn Antoniego i Pauliny ze Słapów. Uk. gimn. w Krakowie i Ak. Górn. w Leoben (wydz. górn. i hutn.). Dyr. nacz. żupy solnej w Bochni. Bochnia, Piłsudskiego 5.

MÜNNICH TADEUSZ ALEKSANDER STEFAN. Płk dypl. * 18. 8. 1893 we Lwowie. S. Tadeusza i Stanisławy z Ziemińskich. Ożenił 1922 z Ireną Karyszkowską. Mat. w 1913. Stud. na wydz. prawn. Uniw. Jagiel. (1913—1914) i w Szk. Nauk. Politycz. w Warszawie (1928—29), uk. Wyż. Szk. Woj. tamże (1921). Prac. w Zw. W. Cz. i w Zw. Strzel. Od 8. 1914 w 1 bryg. Leg. Polsk. Po kryz. przys. w w. austr., nast. w P. O. W. i w. p. Uczestn. odsieczy Lwowa, nast. m. in. w szt. fr. lit.-biał., 15 d. p. i 4 armii. Po wojnie m. in. dca baonu, szef. szt. K. O. P., I of. szt. w G. I. S. Z. Ogł. szer. prac. i art. w prasie i wydawn. zbiorowych. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

MYCIELSKI hr. EDWARD. Rolnik. * 12. 10. 1865 w Krakowie. S. Feliksa

i Romanii z Pobóg-Rutkowskich. Oż. 29. 9. 1896 z Heleną hr. Łodzia-Ponińską. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie (1884), stud. roln. na Uniw. Jagiel. i w Halle a.S. W czas. szkoln. nal. do org. młodz. nar. Poseł na galic. sejm kraj. 21. 7. 1908. Długol. marsz. pow. chrzanowskiego, czł. wydz. N. K. N., zast. reprez. rządu przyKom.Plebiscyt. w Cieszynie. Prez. rady nadz. zj. fabr. Portland-Cementu „Firley" w Warsz., wicepr. r. nadz. Sierszańsk. Zakł. S. A., wicepr. T-wa Robót Inż. w Warsz., wicepr. cukr. we Wrześni, prez. Koła Przyj. Zw. Strzel. Odzn.: O. P. 4, Kaw. Malt. Września, Pałac, tel. 62.

MYSŁAKOWSKI ZYGMUNT. Filozof. * 4. 8. 1890 w Nowym Mieście, woj. warszawsk. S. Mariana i Stefanii. Oż. 1929 z Heleną Jelcń. Uk. gimn. fil. W. Górskiego w Warszawie, stud. fil. na Uniw. Jagiel., w Wiedniu i Paryżu. Od 1912 czł. Strzelca w Krakowie. Brał udział w wojnie polsko-bolszew. Od 1924 prof. wydz. fil. U. Jagiel. Org. Inst. Pedagog. w Katowicach, czł. zarz. Pol. T-wa Pedagog., Rotary Clubu w Krakowie, zał. i red. kwart. Chowanna oraz Kultury Pedagog. w Krakowie. Ogł. m. in.: Intuicjonizm Bergsona (1924); Rozwój natur. i czynniki wych. (1925); Funkcje socj. wychow. (równ. i w jęz. włoskim) (1927); Rodzina wiejska jako środ. wychow. (1931); Wychowanie w środ. małomiasteczkowym; Państwo a wychowanie (1935); Pedagogika jej metody i miejsce w systemie nauk (1933); Pedagogika ogólna (1935); Nauczanie żywe a podr. szkolny (1936). Kraków, Basztowa 3.

MYTKOWICZ ANDRZEJ. Ks. Dr ekonomii. * 26. 11. 1873 w Czeluśnicach. S. Piotra i Marii z Gałuszków. Uk. gimn. w Jaśle (1899), wydz. teolog. Uniw. Jagiel., wydz. ekonom. uniw. w Monachium. Prof. wydz. teolog. Uniw. J. Kaz. i Uniw. Jagiel. (socjol. chrześcijań.) Adm. par. Św. Krzyża. Sekretarz katol. stow. robotn. Red. i wyd. czasop. społ.: Postęp, Myśl Robotnicza, Głos Ludu, Głos Narodu (1907—12). Ogł. m. in.: Z przeszłości i teraźniejszości robotnika (Kraków 1913), Ausländische Wanderarbeiter in der deutschen Landswirtschaft (Posen 1914). oraz szereg prac i art. w Przewodn. Społ., Gaz. Kośc. i in. Kraków, Św. Krzyża 23.

N

NACHT ARTUR. Art.- mal. * 24. 5.1898 w Krakowie. S. Juliusza i Sary z Weindlingów. Uk. gimn. w Starożeńcu, na Bukowinie, oraz Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, pod kier. prof. Weissa (1918—1921), stud. uzup. w Paryżu (1921—31). Czł. Zw. Zaw. Art.-Plast. w Krakowie, grupy ,,Kapę". Wyst. w Genewie, Paryżu i Warszawie (i. P. S.). Kraków, Koletek 3, tel. 1-39-76.

NADER MIKOŁAJ. Dział. związk. zaw. Polityk. * 4. 12. 1875 w Pogorzeli, pow. krotoszyńskiego. S. Sebastiana i Józefy z Wybieralskich. Ożenił 23. 6. 1901 z Pelagią Ludwiczak. Uk. szk. powsz. w Pogorzeli. 1902—1919 czł. zarząd. Polsk. Tow. Katol. w Berlinie-Wedding. Od 1907 prez. oddz. Zjedn. Zaw. Polsk. dzieln. Wedding w Berlinie i prez. okr. brandenbursk., 1908—18 r. czł. wydz. rady Z. Z. P., 1911—1919 zast. przewodn. wydziału. Zał. Nar. Str. Robotn. w Berlinie. W 1919 poseł do Sejmu Ustawod., w 1922 wybr. ponownie. Od 1931 czynny w Z. Z. P. Ogł. art. na temat spraw robotniczych w Obronie Ludu i Prawdzie. Odzn. K. Z. zł. Poznań, Półwiejska 20.

NADOLSKI JERZY. Dr med. Płk-lek. * 11. 10. 1885 w Sannikach, woj. warszawskie. S. Stanisława i Zofii z Kubickich. Ożenił 1914 z Marią Głuchowską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. Nal. do org. Zet i do Sokoła. Podcz. w. świat. sł. w II bryg. Leg Polsk., nast. w Polsk. Sile Zbrojn. i w w. p., m. in. lek. 9 p. a. l., 5 poc. sanit., szef sanit. 5 dyw. piech. Po wojnie m. in. kmdt szpit. okr., szef. sanit. O. K. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., odzn. hon. P. C. K. 2, pap. Pro Eccl. et Pont., est. Kaits.

NAGABCZYŃSKI MARIAN KSAWERY. Leśnik. * 16. 2. 1888 w Cydzyniu. S. Ksawerego i Marii ze Szczuckich. Ucz. do gimn. w Taganrogu, nast. do Techn. Szk. Kolej. w Warszawie, szk. mech.-techn. H. Wawelberga i S. Rotwanda tamże oraz Inst. Leśnego w Czechosłowacji (uk. 1913). W 1920 ochot. w. p. W 1918 objął sł. w adm. lasów państw., kolejno leśniczy, nadl., insp. lasów i nacz. wydz. w Dyr. Lasów w Warszawie. Czł. zarz., a nast. wicepr. zarz. wojew. Zw. Kółek Roln., czł. zarz. T-wa Org. i Kółek Roln. przew. Przysp. Roln. w woj. warsz. Od 1932 prez. zarz. gł. Zw. Leśników R. P., wicepr. zarz. gł. Przysp. Wojsk. Leśn., wicepr. zarz. gł. Rodziny Leśnika, od 1934 czł. rady nacz. Stow. Wszechsłowiańsk. Od 1930 red. Niwy Leśnej, od 1932 Życia Leśnika, gdzie ogł. szereg art. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Warszawa, Reja 5, tel. 8-57-14.

NAGLEROWA Z FISZERÓW HERMINIA. Dr. fil. Liter. * 28. 10. 1890 w Zaliskach (Małop. Wsch.). C. Józefa i Klary z Mannów. Uk. wydz. fil. (hist.) Uniw. J. Kaz. Czł. zarz. Zw. Pracy Obyw. Kobiet, (wicepr. wydz. pras.), red. dwutyg. Praca Obywat., kier. sekcji prop. pras. Kom. ,,Osiedle"; przez szereg lat czł. zarz. Zw. Zaw. Lit. Pol. w Warszawie. Ogł.: Otwarte oczy (poezje, Warszawa 1921); Czarny pies (nowele, odzn. na konk. im. G. Zapolskiej we Lwowie, 1924); Szare godziny (poezje, Warszawa 1925); Motyw księżyca (nowele, Warszawa 1928); Matowa kresa (nowele, Warszawa 1929), Zawalidroga (pow., Warszawa 1930). Współ-

prac. pism codz. i period. lit. Pow. Zawalidroga ukaz. się w przekł. franc. (L'homme Libre w Paryżu), a szt. teatr. Obcy człowiek przyjęta na sezon 1935/36 przez T. K. K. T. Do 1928 pis. pod pseud. J-a Stycz. Warszawa, Brzozowa 4, tel. 2-98-61.

NAGÓRSKI JULIUSZ. Archit. * 17. 4. 1887 w Warszawie. S. Adama i Walentyny z Kietlińskich. Uk. gimn. realne w Warszawie, stud. na polit. w Warszawie i w Szkole Sztuk Pięk. w Paryżu oraz malarstwo w akad. Julliena tamże. Otrzymał 7 med. za prace architekt. i mal. Wyk. m. in.: proj. bibl. crd. Krasińskich w Warszawie, wybud. pod kier. inż. H. Gaya; elew. i dek. wewn. hotelu Polonia w Warszawie; grobowiec rodz. S. Leszczyńskiego na Powązkach; Ofic. Yacht Klub w Warszawie; Ofic. Yacht Klub w Augustowie; zakł. lotnicze na Okęciu, wyk. proj. terenów wystawowych w Warszawie, proj. przebud. dzielnicy Nowego Światu tamże; szereg pałaców, domów, kościołów, domów mieszk., willi. Warszawa, Targowa 15, tel. 10-29-60.

NAGÓRSKI ZYGMUNT. Dr praw. Adw. * 2. 6. 1884 w Warszawie. S. Adama i Walentyny z Kietlińskich. Stud. na uniw. w Warszawie, Odessie, Zurichu (d-rat 1907). Wykł. postęp. sąd. cyw. na Uniw. Warsz. 1. 10. 1918, zast. prof. prawa cyw. tamże 1919-22. Radca prawny Powsz. Banku Zw. Warszawa, Aldony 18, tel. 10-03-58.

NAHLIK CELINA. Art.-śpiew. * 1897 w Monasterzyskach. C. Karola i Barbary z Tarczyńskich. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. fil. Uniw. J. Kaz. Laur. konk. śpiew. w Lublinie (1922). Koncert. w Krakowie, Wiedniu, Wilnie i Tarnopolu. 1922 do 1927 primad. Teatru Wielk. we Lwowie. Speakerka rozgł. lwowsk. Polsk. Radia. Org. reportaż muz. tamże. Lwów, Zyblikiewicza 18.

NAJMAN-MIRZA KRYCZYŃSKI LEON, patrz: KRYCZYŃSKI NAJMAN-MIRZA.

NAJMAN-MIRZA KRYCZYŃSKI OLGIERD, patrz: KRYCZYŃSKI NAJMAN-MIRZA.

NAKONIECZNA ZOFIA (pseud. ZARAŃSKA ZOFIA). Art. dram. * 5. 6. 1910 w Krakowie. Uk. semin. naucz. i stud. w miejsk. szk. dram. w Krakowie (1931). Ważn. role: Marysia (Wesele), Marianna (Skąpiec), Madzia (Uśmiech hrabiny), Haneczka (Ten stary wariat), Flora (Tessa), Laura (Ludzie w bieli) Warszawa, Alberta I 10.

NAKONIECZNIKOW-KLUKOWSKI BRONISŁAW FRANCISZEK. Dr med. Płk rez. * 17. 10. 1888 w Warszawie. S. Bolesława i Marceli z Klukowskich. Oż. 29. 1. 1921 z Heleną Nowińską. Uk. gimn. filol. i wydz. med. uniw. w Warszawie. Od 1914 sł. w Cz. Krz. ros., nast. w. ros. na fr. zach. W 1917 prez. zarz. Zw. Wojsk. Polak. 6 armii, od 1. 1918 czł. Polsk. Komit. Wyk. Fr. Rum., nast. czł. rady. nacz. II Korp. Wsch. 4. 1918 wysł. na czele deleg. polsk. do Moskwy dla pertrakt. z władz. sowieck. Od. 6. 1918 czł. wydz. mob. dtwa w. p. na wsch.; po rozw. wydz., kmdt rej. Org. Werb.-Agit. na okr. moskiewski, jedn. prac. w P. O. W. Po powr. do kraju (1919) ofic. do spec. zlec. w Adiut. Gen. Wodza Nacz., z polec. kt. wyj. do A. P. we Francji. Od 16. 5. 1919 pom. szefa sł. zdrowia tej armii, od 31. 7. 1919 lek. nacz. 3 dyw. strz. Po wojnie kier. wydz. pers. Dep. Sanit. M. S. Wojsk., nast. w Korp. Kontrol., od 1926 z-ca szefa tego korp. 31. 1. 1930 w rez. Min. roln. i ref. roln. 10. 5. 1933 — 28. 6. 1934; Wojew. lwowski, nast. warsz. Od 5. 2. 1938 podsekr. st. w M. S. Wewn. Prez. zarz. gł. Zw. Kaniowcz. i Żeligowcz., prez. zarz. gł. Repr. b. Żołn. W. P. na Wsch. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., węg. K. Z. Roln. 1, Kor. Rum. 1, fr. M. W. W., M. I. Warszawa, Śmiała 48.

NAŁĘCZ WŁODZIMIERZ JAN. Art.-mal. Liter. Marynista. * 5. 2. 1865 w Kijowie. Stud. w Ak. Szt. Pięk. w Petersburgu (ob. Leningrad) oraz w Düsseldorfie u Dückera. Podr. po Krymie, wyk. 400 obrazów na temat „Sonetów krymskich", które wyst. w Warszawie, Lwowie, Kijowie. Od 1909 maluje i pisze na temat morza polsk. Od 1916 kier. kursów pejzażu morsk. W 1922 zał. Koła Marynistów Polskich. Wyk. m. in.: Zwycięski atak floty polskiej na szwedzką dn. 28. 11. 1627 (pod Oliwą); Zwycięstwo na morzu w 1609 hetmana Karola Chodkiewicza pod Salisem na Inflantach; Jan Bąk-Lanckoroński zdobywa fortelem wojennym okręt szwedzki „Cristina", rzucony na hak (mieliznę) między Helem a Jastarnią; Eskadra naszych trawlerów; Kanonierka „Komendant Piłsudski". Ogł. m. in.: Moje wędrówki artystyczne (1914); Od Jastarni do Tyńca (1920); Na bursztynowym brzegu (1926); Album morski (1930); Śladami „Sonetów krymskich" A. Mickiewicza; Podróż na wyspy Lofoty za koło arktyczne; Podróż po północno-zachodniej Szkocji i Wisłą do Gdańska.

NAŁĘCZ-DYLEWSKI JERZY, patrz: DYLEWSKI-NAŁĘCZ.

NAŁĘCZ-ODRZYWOLSKI TADEUSZ, patrz: ODRZYWOLSKI-NAŁĘCZ.

NAŁKOWSKA ZOFIA. Literatka. * 10. 11. 1885 w Warszawie. C. Wacława, geografa. Zaśl.: 1⁰ Stefana Rygiera. 2⁰ Jana Jur - Gorzechowskiego. Ogł. m. in.: Kobiety (1906), Książę (1907), Koteczka czyli białe tulipany (1909), Rówieśnice (1909), Narcyza (1911), Lustra (1914), Węże i róże (1914), Moje zwierzęta (1915), Tajemnica krwi (1917), Hrabia Emil (1920), Charaktery (1922), Noc podniebna (r. 1922), Dom nad łąkami (1925) Małżeństwo (1925), Lodowe pola (1926), Na torfiskach, Romans Teresy Hennert (1927), Księga o przyjaciołach (now., 1928), Choucas (1927), Niedobra miłość (1928), Ściany świata, Dom kobiet (dram., 1930), Dzień jego powrotu (szt. scen.). Czł. P. A. L. W 1929 otrz. nagr. lit. m. Łodzi. Warszawa, Podchorążych 101.

NAMITKIEWICZ JAN. Kand. praw. * 23. 5. 1880 w Lublinie. Uk. uniw. w Warszawie 1904. Zast. prof. prawa handl. i wekslow. Uniw. Warsz. 1919—25, prow. wykł. zlec. z tego przedm. Prof. Szkoły Nauk Polit. w Warszawie. Sędzia trybunału miesz. polsko-niemieck. w Paryżu od 1921. Ogł. m. in.: Podręcznik prawa handl., weksl. i upadłościowego (1919); Dekret o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością (1920); O najważniejszych podstawach badania prawa handlowego (1927). Milanówek p. Warszawą.

NAPIERAŁA BOLESŁAW. Sportowiec. * 2. 8. 1904. Zaczął upraw. kolarstwo na emigr. we Francji. W 1934 przybył na stałe do Polski. Mistrz Polski na szosie i na torze w biegu 50 km w 1935.

NAPIERSKI STEFAN (pseud. EIGERA STEFANA MARKA). Poeta. Literat. * 1899 w Warszawie. Ogł. m. in.: Poemat (1934), Odjazd (poezje, 1927), Cienie na wietrze (1928), Listy do przyjaciela (poezje, 1928), Drabina (1930), Ziemia wolna (poezje, 1930), Elegie duynezyjskie R. M. Rilkego (przekł., 1930), Poeta i świt (1932), Lirycy francuscy (1936—1937), Próby (1937). Współprac. Wiad. Lit. Warszawa, Słoneczna 50, tel. 4-17-82.

NARAMOWSKI MIECZYSŁAW. Dr med. Ppłk-lek. * 17. 10. 1889 w Lublinie. Syn Władysława i Józefy z Gębskich. Oż. 30. 10. 1933 z Kazimierą Kolasińską. Uk. 8 gimn. w Lublinie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. Nal. do Org. Młodz. Narod. Uczestn. strajku szk. 1905. Prow. koło Filaretów. 1906—07 przygot. naucz. do naucz. tjn. w Lubartowie. 1907—09 prow. naucz tjn. w Chełmszczyźnie. Prac. w T. S. L. Od 1913 w Druż. Strzel. w Krakowie. Od 1915 w 1 p. art. Leg. Polsk. W 1917 intern. w Szczypiornie, nast. w Rastaat. Od 1918 w w. p., uczestn. odsieczy Lwowa, nast. sekr. i bibliot. Wojsk. Rad. Sanit. W 1920 lek. 115 p. uł. wlkp. Po wojnie m. in. lek. i instrukt. oświat. baonu sanitarn., wojsk. szpit. okręgow. Czł. Polsk. Twa Psychiatr. i Polsk. Twa Eugeniczn. Del. Koła Art. Leg. Ogł. m. in.: Szczypiorna, Werl Rastatt (w książce: Za kratami więzień i drutami obozów), Wojsko a eugenika (1934), Eugenika a obronność kraju (1936). Odzn.: K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N.

NARBUT-ŁUCZYŃSKI ALEKSANDER JERZY, patrz: ŁUCZYŃSKI-NARBUT.

NARĘBSKI STEFAN. Inż.-arch. * 5. 2. 1892 na Kaukazie. S. Józefa i Konstancji z Karnickich. Oż. 28. 9. 1919 z Zofią Olszakowską. Uk. szk. real. w Wilnie, stud. w Inst. Inż. Cywiln. w Petersburgu (ob. Leningrad) oraz na wydz. arch. Polit. Warsz., stud. uzup. we Włoszech. Jako uczeń szk. real. w Wilnie był czł. org. „Pet", czł. kom. red. pisma młodz. „Pobudka", czł. zarz. kół samokszt., org. i przewodn. koła krajoznawcz. (1907). W Petersburgu czł. org. „Zet" i przewodn. „Zjednoczenia". Od 1913 czł. Zw. Walki Czynnej. Czł. Kom. Centr. Polsk. Młodz. Niepodl. i inicjator Polsk. Kółka Archit. 1917 zorg. w Brodach i Szepietówce Zw. Wojsk. Polaków. W 1920 ochotn. w. p. W 1922 budown. we Włocławku; w 1928 arch. miejsk. w Wilnie. Od 1935 wykł. konserwację zabytków na wydz. sztuk pięk. Uniw. Stef. Bat. Org. włocławskiej sekcji reg. Pol. Tow. Krajozn., red. Życia Włocławka i Okolic. Czł. Stow. Techn. we Włocławku, czł. zarz. Wil. Tow. Plastyków, czł. zarz. P. O. W., wicepr. oddz. wil. Stow. Arch. R. P., czł. sekcji hist. Tow. Przyj. Nauk. Ogł. szereg art. i broszur z dziedz. archit. i hist. szt. Prow. bud. Muzeum Ziemi Kujawskiej we Włocławku, przebud. pałacu arcybisk.

i pomn. bpa Wł. Bandurskiego w Wilnie. Odzn. M. N. Wilno, zauł. Montwiłowski 4, m. 1.

NARKIEWICZ-JODKO KONSTANTY. Dr fil. Podróżn. * 23. 10. 1901 w Pińczowie. Uk. Uniw. Warsz. (geogr. i nauki przyrodn.). 1917—1918 w P. O. W., nast. w w. p. W 1923 podróż. na Półw. Bałkański. W 1929 zwiedził Islandię; w 1931 udział w zbior. wypr. sekcji turyst. P.T.T. w Alpy Delfinackie we Francji, a nast. udał się do Afryki. 1933—34 kier. pierwszej polskiej wypr. alpinist.-nauk. w Andy Argentyny płnc. Nal. do czwórki Polaków, którzy weszli na Aconcagua, dok. wejścia na Cerra Ramada, ustanow. polski rekord wysokośc. wejścia samotnego. Ogł. m. in. Geitlandsjökull (Taternik 15. 12. 1929); Samotna wyprawa polska na szczyty Atlasu (I. K. C. 1931, nr 322); Polska wyprawa w Andy (Gazeta Polska 1933/34, ok. 50 artykułów); W walce o szczyty Andów (Warszawa 1934).

NAROŻNY EUGENIUSZ WITOLD. Art. śpiew. * 30. 10. 1889 w Warszawie. Syn Franciszka i Antoniny z Kleczkowskich. Ożenił w 1. 1920 z Eugenią Szałowską. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie, nast. wyższe kursy handl. Prac. podczas plebiscytu na Śląsku. Wyst. w wielu miastach prow. w imprez. oper. i koncert. Art. opery warsz. i katowickiej. Repertuar 50 partyj oper. Odzn. K. W. Warszawa, Sienkiewicza 10 m. 10, telefon 5-30-80.

NARTOWSKI TADEUSZ. Art.-malarz. * 5. 8. 1892 w Zarembach Kościelnych. S. Józefa i Wandy ze Smolińskich. Ożenił 7. 1. 1914 z Reginą Łukasiewicz. Uk. gimn. w Warszawie i Szk. Szt. Piękn.; stud. pod kier. K. Krzyżanowskiego i J. Fałata. Brał udział w org. szkoln. polsk. w 1905. B. prof. szk. W. Gersona w Warszawie. Czł. komit. Tow. Zach. Szt. Piękn. tamże. Autor szeregu akwarel, przew. pejzaży, znajd. się w Tow. Zach., w Krakowie, Bydgoszczy, Berlinie, wyróżn. na wyst. w kraju i za gr. Warszawa, Wspólna 35, tel. 9-11-34.

NATANSON WŁADYSŁAW. Dr fiz. Dr fil. * 18. 6. 1864 w Warszawie. S. dr med. Ludwika i Natalii z Epsteinów. Ożenił 11. 4. 1911 z Elżbietą Teklą Baranowską. Doc. od 1891 i prof. fizyki teoret. Uniw. Jagiel. od 1894. Czł.-koresp. od 1893 i czł. czynny Pol. Ak. Um. od 1900; wiceprezyd. Międzyn. Unii Fiz. Red. Wyd. Wydz. Matemat.-Przyr. Pol. Ak. Um. 1907—1914. Ogł. m. in.: Wstęp do fizyki teoretycznej (1890); Odczyty i szkice (1907); Zasady teorii promieniowania (1912); Wiadomości z nauki fizyki (ost. wyd. 1921); Nauka fizyki, 3 t. (1921—1925, z prof. K. Zakrzewskim); Oblicza natury (1924); Porządek natury (1928); Pierwsze zasady mechaniki undulacyjnej (1930). Odzn. O. P. 3. Kraków, Studencka 3.

NAWROCZYŃSKI BOGDAN. Dr fil. * 9. 4. 1882 w kolonii Reden, woj. kieleckie. Stud. na uniw. w Warszawie, uk. uniw. w Dorpacie z dypl. I st., studia specj. w Berlinie, Lipsku i Lwowie (drat 1914). Prof. nadzw. pedagog. Uniw. Pozn. 1. 1. 1925, prof. nadzw. tego przedm. Uniw.. J. P. 1. 10. 1926. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Warszawa, Narbutta 25, tel. 9-21-90.

NAWROT STANISŁAW. Muz. Kompoz. * 7. 11. 1885 w Siewierzu. S. Hipolita i Zofii z Lenarcików. Uk. gimn., szk. Tow. Muz. w Warszawie i konserw. warsz. Dyryg. w b. Teatrze Nowości w Warszawie, nast. w Polskim Radio. Czł. rady nacz. Z. A. I. K. S. Autor licznych utw. przew. z dziedz. muz. lżejsz. Warszawa, Dobra 79 m. 17, tel. 5-80-13.

NECHAJ WIKTOR PAWEŁ. Dr fil. Geol. * 25. 1. 1895 we Lwowie. S. Ernesta i Stefanii z Michalewskich. Ożenił 2. 4. 1929 z Teresą Sędzimir. Uk. gimn. we Lwowie, stud. na wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. i Uniw. Józ. Piłsudsk. (drat w 1926); podróż. do Tunisu, Algieru, Marokka (1931). Za czasów szk. czł. „Zarzewia" i harc. Od 1914 sł. w I bryg. Leg. Pol. do kryz. przys., nast. w P. O. W. i w w. p. Od 1932 dyr. gimn. w Bytomiu, ost. kier. oddz. przyrodn. Muzeum Śl. Ref. ośw. Z. P. U., prez. oddz. Tow. Przyr. im. M. Koper-

nika, współpr. kom. fizjogr. Pol. Ak. Um., czł. Tow. Geograf. w Warszawie, Tow. Geolog. w Krakowie, współprac. Geologische Zentralblatt w Berlinie. Ogł. m. in.: O zmianach klimatu w ubiegłych epokach geolog. (1923), Dyluwium Ziemi Dobrzyńskiej (1926), Utwory czwartorzędowe Ziemi Dobrzyńskiej (1927), Jeziora dyluwialne w Polsce (1928), Teoria Wegenera pod wzgl. geolog. (1928), Petrografia trzonu krystalicznego tatrzańskiego (1931), O grotach krystaliczn. w Krzywcu Górnym (1932), Śląsk jako region geograf. (1935), art. w Słowie Polsk. i I. K. C. Odzn. K. N. Piotrowice Śl., Szopena 35.

NEHRING EDWARD. Działacz sport. Inż. leśny. Prawn. Ogrodn. dypl. * 14. 3. 1892 w Warszawie. 1913—1922 upr. wioślarstwo, nast. łyżwiarstwo. W 1928 ust. nal. doń do dziś rekordy polskie: w biegu godz. (24. 781 m) i w biegu marat. (42 km 195 m w 1 g. 47 min. 00,4 sek.). W 1912 zał. z drem Pawlikowskim Inst. Kult. Fiz. w Zakopanem, później prac. org. w A. Z. S., Warsz. Kl. Narc., Warsz. Tow. Łyżw., K. S. „Polonia". Prez. Pol. Zw. Łyżw. i sędzia gł. Międzyn. Zw. Łyżw. Ogł.: Podr. dla początk. wioślarzy, Jazda zwykła i wyścigowa na łyżwach, Zasady łyżwiarstwa i Jazda towarzyska, gry i zabawy na lodzie. Warszawa, Lędzka 40.

NEHRING MACIEJ. Art.-mal. * 17. 12. 1901 w Warszawie. S. Stanisława i Jadwigi z Rzętkowskich. Oż. w 1930 z Hanną Kochanowicz. Uk. Ak. Szt. Pięk. w Warszawie. Prof. Szk. Szt. Piękn. im. Gersona tamże. Od 1932 czł. Kom. Tow. Zach. Szt. Piękn. w Warszawie. Prace mal. i graf. w zbiorach państw., M. S. Zagr., Muzeum Wlkp., Muz. m. Bydgoszczy. Udz. w wyst. w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Paryżu, Amsterdamie, Buenos Aires. Med. sr. i br. z sal. Tow. Zach. Szt. Piękn. w Warszawie. Warszawa, Nabielaka 17, telefon 9-18-16.

NEHRINGOWA ZOFIA. Sport. * 1910 w Warszawie. Pierwsza kobieta w świecie, upraw. łyżwiarstwo wyścig. W 1929 otw. oficjal. listę kobiec. rekord. świat. Międzyn. Zw. Łyżw. na wszystkich dyst. Posiada dotąd rekordy na 3 000 m i 5 000 m; ust. w 1935 rek. świat. na 10 km. Posiada wszystkie kob. łyżw. rekordy polskie od 1928.

NELKEN JAN WŁADYSŁAW. Dr med. Płk-lek. w st. sp. * 16. 3. 1878 w Skomoroszkach (Kijowszczyzna). S. Edwarda i Eugenii z Telszów. Oż. 23. 7. 1925 z Ireną Borkowską. Stud. na wydz. lek. uniw. w Kazaniu (Rosja) i Krakowie. Udz. w prac. niepodl., więzień polit. B. kier. nauk. oddz. psychiatr. szpit. szkoln. C. W. San. Znawca sąd. Spec. hig. psych., psychoanalit. Ogł. 110 prac. nauk. Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Matejki 6, tel. 9-42-90.

NERLICH-DĄBSKI PAWEŁ JULIAN, **patrz: DĄBSKI-NERLICH.**

NESTOROWICZ MELCHIOR WŁADYSŁAW. Inż.-budown. * 13. 1. 1880. S. Melchiora i Emilii z Chłusowiczów. Oż. 18. 7. 1906 z Wandą Nestorowicz. Uk. gimn. 3 w Warszawie (1898) i wydz. inż.-bud. politechn. tamże (1904). W 1905 udział w org. szkol. polsk. W 1914 powoł. do sł. w wojsku ros. na stan. nacz. wojen. robót drog. W 1918 sł. w I Korp. Wsch. jako szef wydziału adm. cyw. 1905-1915 prac. w adm. drog. w b. Król. Kongr., równ. prac. w sekcji ekon. (dział drogowy) Centr. Tow. Roln. i Biurze Pracy Społ. Od 1918 dyr. dep. drog. Min. Rob. Publ., nast. Min. Komunik. Od 1934 w st. sp. Od 1919 wykł. budowę dróg i robót ziemnych na Politechn. Warsz., pocz. docent, nast. prof. tytul., Zorg. Drogowy Inst. Badaw. Od 1929 prez. Stow. Czł. Pol. Kongr. Drog., od 1906 czł. Stow. Międzyn. Kongr. Drog. Czł. hon.: Zw. Inż. Drog. R. P., koła inż. dróg i mostów Stow. Techn. w Warszawie. Ogł. ok. 40 prac z zakr. techn. i admin. drog., druk. od 1906 w Przegl. Techn., Inżynierii Rolnej, Wiadomościach Drogowych, Samorządzie, Przegl. Wojskowo-Techn., Podr. Inżynierskim; osobno m. in.: Stan dróg kołowych Królestwa Pol. (1913), Współczesna technika budowy i utrzymania dróg kołowych (1919), Sprawa drogowa w Polsce (1923), Materiały do budowy i utrzymania dróg w Polsce (1925), Obecny stan gospodarki drogowej w Polsce w związku z kryzysem gospodarczym (1932). Drogi z punktu obrony Państwa (1933), Budowa autostrad (1934), Projektowanie dróg (1935) (I tom podr. Budowa i utrzymanie dróg). Opr. 6 t. Zbioru ustaw i rozp. drogowych oraz 6 biul. Drog. Inst. Bad. Polit. Warsz. Odzn.: O. P. 3, M. 10-l. O. N. Warszawa, Langiewicza 16, tel. 8-37-56.

NEUBELT WŁADYSŁAW. Art. dram. Reżys. * 14. 2. 1882 w Elżbietowie (Sie-

dleckie). S. Józefa i Kazimiery z Czeszojków. Oż. 7. 6. 1934 z Klarą Pachman. Uk. gimn. w Siedlcach i szk. dramat. w Warszawie (1905). Prac. w Teatrze Łódzkim, nast. w teatr.: Małym (1906—1921) i Polskim (1921—27) w Warszawie, Miejsk. w Krakowie (1927—28), Miejsk. w Warszawie (1930—31), Polsk. (1932) tamże i od 1932 w Teatrze Miejskim w Wilnie. Kilkakr. czł. zarz. Z. A. S. P. Grał m. in. w szt.: „Mazepa" (Król), „Na dnie" (Gorkiego), „Śluby panieńskie" (Radost), „Dożywocie" (Twardosz), „M-me St. Gêne", „Moralność Pani Dulskiej", „Kościuszko pod Racławicami", „Turandot" (Cesarz), „Golgota", „To więcej niż miłość", „Damy i huzary", „Grube ryby". Wilno, Wielka Pohulanka Teatr Miejski.

NEUMAN WŁADYSŁAW. Dyplom. * 8. 10. 1893. 1. 1. 1918—17. 12. 1918 ref. Misji R. P. w Bernie, nast. do 15. 6. 1919 sekr. pos. tamże. 15. 7. 1919—1. 12. 1919 sekr. pos. w Stockholmie. 21. 2. 1920—1. 11. 22 radca pos. i chargé d'affaires w Tallinie. 1. 1. 22—1. 9. 23 w M. S. Z. 4. 12. 1924—1. 4. 1927 tyt. r-ca pos. w Rydze; 1. 4. 1927—30. 6. 1931 r-ca pos., nast. amb. w Paryżu. Min. pełn. i poseł nadzw. w Oslo od 30. 6. 1931. Odzn.: M. 10-l. O. N., est. K. Woln. 2. Oslo, Poselstwo R. P.

NEYMAN-SPŁAWA JERZY. Dr fil. Matematyk. * 16. 4. 1894 w Benderach (Rumunia). S. Czesława. Uk. uniw. w Charkowie z dypl. I st. (1912—1916), d-rat na Uniw. Warsz. 1924, stud. spec. w Londynie. Asyst. kat. mechaniki Uniwers. Warsz. 1924—25. Prow. wykł. zlec. z matemat. i stat. w S. G. G. W. 1923—25, wykł. zlec. na Uniw. Jag. 1927—28, doc. matemat. Uniw. J. P. 7. 1928. Czł. Pol. Tow. Matemat., Tow. Matemat. Franc. w Paryżu, Król. Tow. Statyst. w Londynie, Dyr. laborat. biometrycznego im. Nenckiego. Ogł. szereg prac z dziedz. matematyki i statystyki. Warszawa, Miodowa 23.

NEUTEICH MARIAN. Art.-muzyk (wiolonczel.). Kompoz. * 29. 5. 1906 w Łodzi. S. Jakuba i Julii z Glücków. Oż. z Erną Pacanowską. Uk. gimn. w Łodzi i Państw. Konserw. Muz. w Warszawie. Prez. orkiestry symfon. Zw. Tow. Muz., czł. zarz. Pol. Tow. Muz. Współcz. i Zw. Zaw. Muzyków R. P. Kompoz.: 2 koncerty smyczk., koncert na kwartet i orkiestrę, scherzo symf., 2 suity na ork. kameralną, trio smyczk. (nagr. na konk. Tow. Wyd. Muz. Polsk.), utwory fortep., pieśni, sonata wiolonczelowa, szereg kom.p orkiestr., ilustr. muz., teatr. Czł. „kwartetu warszawskiego", który otrz. w 1934 nagr. im. Marsz. J. Piłsudskiego. Warszawa, Marszałkowska 129 m. 6, tel. 2-17-65.

NIECIECKI JAROSŁAW. Dział. sport. Dziennik. * 18. 4. 1906 w Kownie. S. Ludwika i Leokadii z Talmontów. Uk. gimn. w Wilnie i wydz. humanist. U.S.B. Sekr. Zw. Narciarsk., wicepr. okręgow. Zw. Lekkoatlet., Bokserskiego i Hokejow.; ref. sport. i turyst. Polsk. Radia w Wilnie; czł. miejsk. kom. W. F. i P. W. Jako dziennikarz prac. od 1928. Ogł. artyk. i prace publicystycz. Wygł. odczyty. Aut. audycyj radiowych. Czł. zarz. Syndyk. Dziennik. Rzpl. Polsk. (oddz. w Wilnie); prez. Zw. Dziennik. Sport. Wilno, Jagiellońska 7 m. 7, tel. 13-78.

NIEĆ KAZIMIERZ. Dr praw. * 6. 10. 1895 w Sarajewie. S. Władysława i Krystyny z Świętochowskich. Uk. gimn., Akad. Handl. i wydz. praw. Uniw. Jagiel. (1922). Od 1910 pr. w skautingu w Krakowie i nal. do „Zarzewia". Od 1914 sł. w Leg. Pol., ranny pod Mołotkowem, dostał się do niewoli ros., z której zbiegł i org. P. O. W. w Moskwie. Po powr., osk. o zdradę stanu i więz. w Wiedniu. Uczestn. obr. Lwowa, nast. sł. w w. p. Od 1922 ref. Min. Sprawiedl., nast. w sądownictwie w Poznaniu. 1924—26 dyr. huty „Pokój". 1926—33 prow. kanc. adwok., syndyk. Synd. Pol. Hut Żel. w Katowicach i huty „Pokój". Od 1933 notariusz. Wielol. prezes zarz. okr. Zw. Leg. Pol., czł. zarz. Zw. Strzel., b. wicepr.

Partii Pracy. Ogł. art. polit.-gospod. w prasie codz. Odzn. K. N. Katowice, Dworcowa 9, tel. 3-36-34.

NIEDENTHALOWA Z BOCHDANÓW MARIA. Liter. Dziennik. * 1900 w Milatynie Starym. Stud. na wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. Uczestn. obrony Lwowa. W 1925 wyj. do Kanady, w 1927 przeniosła się do Am. Płd. Koresp. prasy kraj. Ogł. Wędrowne ptaki (Lwów 1929); Pędziwiatr (Lwów 1930); Raj czy piekło nad Ucayali.

NIEDZIAŁKOWSKA Z MALCZEWSKICH WANDA JADWIGA. Art. dram. * 29. 9. 1902 w Warszawie. C. Konstantego i Heleny z Minkiewiczów. Ucz. do gimn. Platerówny w Warszawie i Jakubowskiej w Moskwie. 1925—28 wyst. w teatrach miejskich w Łodzi, 1928—30 w teatr.: Polskim i Małym, w Warszawie. 1930—33 ponownie w Łodzi, 1933—35 w Teatrze Polskim w Poznaniu i od 1935 w Teatrze Słowackiego w Krakowie. Role komediowe i komiczno-charakteryst., m. in. rolę tytuł. w szt. Ich synowa (Grzymały-Siedleckiego), Ola (Szczęście od jutra), Sylwia (Cudzik i Ska) Lydia (Raz dwa trzy), Kamila (Dom otwarty), Tania (Kwiecista droga), Mania (Cudze dziecko), Dama w zieleni (Peer Gynt), Irena (Po prostu truteń). Kraków, Sławkowska 5/7, Grand Hotel.

NIEDZIAŁKOWSKI MIECZYSŁAW. Public. Polit. * 19. 9. 1893 w Wilnie. S. Konrada Bolesława i Heleny z Czajczyńskich. Uk. I gimn. klas. w Wilnie (1912), nast. stud. prawo na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Jako ucz. org. kółka młodz. postęp.-niepodl.; b. czł. Kom. Centr. Zw. Mł. Niep., prez. Zw. Młodz. Postęp.-Niepodl. w Petersburgu oraz wiceprez. Unii Młodz. Post.-Niepodl. wszystkich zakł. nauk. w Rosji. Od 1914 ref. w Biurze Pracy Społ. w Warszawie. Czł. P. P. S., sekr., nast. prez., w 1916 areszt. i więz. przez władze niem., w t. r. wybr. na czł. Centr. Komit. Rob. Od 1917 red. tyg. Jedność Robotnicza w Warszawie; w t. r. po areszt. J. Piłsudskiego red. również Robotnika. Za rządów Moraczewskiego nacz. wydz. sejmow. Min. Spraw Wewn., współdział. przy oprac. ord. wyborczej do Sejmu Ustawod. Od 1. 1. 1919 dyr. Biura Konst. Prezyd. Rady Min. W 1919 i 1922 poseł na Sejm. Czł. Zw. Polsk. Posłów Socjal. Współprac. z sejm. komis. konstytuc. i spraw zagran. 1920—21 sekr. gen. Centr. Komit. Wyk. P. P. S. Del. na zjazdy międzyn. i konf. socjalist. 1925—26 czł. del. polsk. na zgrom. Ligi Nar. Red. Przedświtu, Biuletynu P. P. S. (w jęz. franc.). Od 1927 współprac. red. Robotnika. Współprac. Naprzodu i Trybuny. Czł. Egzekut. Międz. Socjal.; wicepr. P. P. S.; wicepr. Zw. Posłów Socj. Ogł.: Organizacja pośrednictwa pracy (1916); Próba obliczenia majątku narod. Król. Polsk. (1917); Izby wyższe w parlamentach współcz. (1917); Położenie międzynarodowe Polski (1925); Naczelna Izba Gospodarcza (1925); Teoria i praktyka socjalizmu wobec nowych zagadnień (1926). Warszawa, Wiejska 4.

NIEKRASZ FELIKS. Inż. -arch. * 11. 1. 1888 w Wilnie. S. Karola i Jadwigi ze Świrskich. Uk. gimn. w Wilnie, stud. archit. na politechn. we Lwowie i Rydze. Kier. oddz. budowl. dyr. robót publ. Urz. Wojew. Pomorsk. (od 1920). Wybud. m. in. kośc. we Wdzie, rozbud. kośc. w Jeżewie, Lutowie, Czarnym Lesie, Skórczu, Grabiu. Proj. m. in. gm. szk. rzemieśln.- przemysł. w Poznaniu oraz szpit. P. C. K. w Łodzi (wsp. z inż.-arch. Milewskim). Otrz. nagr. na konk. archit. Toruń, Bydgoska 90.

NIEMCZEWSKI BOGDAN CZESŁAW. Ks. Dr obojga praw. * 11. 1. 1885 w Oświęcimiu. S. Franciszka i Irmy z Trzcińskich. Uk. gimn. im. J. Sobieskiego w Krakowie 1895, stud. teol. na Uniw. Jag., stud. praw. na uniw. św. Apolinarego, odbył praktykę w Rocie Rzymsk. (1908—1912). Wikariusz w Ruszczy. Notariusz Kurii Arcyb. Wykł. prawa kanon. na Uniw. Jag. (1914—15). Wicerektor sem. duch. w Krakowie (1914—1918). Pref. gimn. Sobieskiego w Krakowie (1916—26). Rektor Inst. Polsk. w Rzymie (1922—1925). Sędzia prosynod. od 1918. Radca i ref. Kurii Arcyb. od 1927. Prepozyt kol. św. Floriana od 1926. Przew. sądu metrop. prow. kośc. krak. od 1933. Tajny szambelan papieski. Kraków, Warszawska 1-b, tel. 1-29-99.

NIEMCZYNOWSKI WŁADYSŁAW. Pedagog. * 27. 7. 1867 w Targowicy Leśnej, pow. Tłumacz. S. Pawła i Wandy z Dębowskich. Uk. szk. śr. 1885, Państw. Szk. Przemysł. Artyst. we Lwowie 1890 i Wyż. Szk. Zaw. Przem. Drzew. w Wiedniu 1892. 1884-1890 nal. do stow. tjn. „Biały Orzeł" we Lwowie; w Wiedniu czł. Ligi Polskiej i Strzechy. W Żywcu do 1896 czł. Sokoła i T. S. L.

W Kalwarii w 1898 założ. Sokoła i T. S. L., nast. harc. Od 1914 sł. w Leg. Pol., nast. w w. p. Dyr. Państw. Szk. Stolarsk. w Kalwarii Zebrzyd. Wiceburmistrz tamże. Prez. Sokoła, prez. oddz. Strz. Czł. b. Druż. Sokolich. Ogł. art. z dziedz. zawodow. i monogr. Kalwarii Zebrzyd. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. zł. Kalwaria Zebrzyd., Mickiewicza 13.

NIEMOJEWSKI LECH JÓZEF. Dr nauk techn. Inż.-arch. * 26. 8. 1894 w Sosnowcu. S. Andrzeja i Stanisławy z Mikiewiczów. Oż. 1. 7. 1920 z Jadwigą Dobrowolską. Uk. wydz. archit. Polit. Warsz. (1922), drat 18. 12. 1929. 1919—1920 ochotn. w. p. Od 27. 6. 1932 docent. wydz. archit. Polit. Warsz., od 29. 9. 1933 prof. i kier. zakładu historii archit. i sztuki nowoż. Pracował nad reorgan. stow. archit. w Polsce; stały delegat Polski w Comité Permanent Intern. des Architectes w Brukseli. Ogł. m. in.: Łazienki Królewskie (1922), Wnętrza architekt. pałaców Stanisławowskich (1927), Ósmy cud świata (1932), liczne art. w prasie zawod. i codziennej. Proj. m. in.: dekor. wewn. i kompoz. architekt. wagonu sal. marszałka J. Piłsudskiego (1930), dekor. polskich motorowców Piłsudski (1934) i Batory (1935), urz. wewn. domku Szopena w Żelazowej Woli (1935—36), urz. wnętrz. M. S. Zagr. (1934 i 1935). Prace konk.: Kościół w Białymstoku wespół z B. Lachertem i J. Szanajcą (IV nagr.), typowe domy mieszk. we Lwowie (w tymże zespole, I nagr.), gm. Inst. Prop. Sztuki w Warszawie (I nagr.), Dom Żołnierza w Brześciu n. Bugiem (II nagr.), domu Fund. Kwat. Wojsk. przy ul. Suchej w Warszawie (IV nagr.). i in. Odzn. M. za W., Medal W. W. na P. W. K. (1929). Komisarz działu polskiego na Wystawie Wszechśw. w Paryżu 1937. Warszawa, Łowicka 51, m. 33, tel. 8-95-72.

NIENIEWSKI ADAM. Płk dypl. w st. sp. * 19. 5. 1886 w Zawadach. Oż. z Janiną Reszke. Uk. wojsk. szk. real., Akad. Wojsk w Wiener Neustadt (1907). i Szk. Wojen. w Wiedniu (1914). Of. zawod. w. austr. Podcz. w. świat. m. in.: w austr. Kwat. Gł., w szt. armii i korp., szef szt. bryg. górsk. oraz z-ca szefa szt. dyw. piech. Od 5. 1916 z-ca szefa szt. i czas. szef szt. Kmdy Leg. Polsk., a nast. Polsk. Siły Zbr. Po przejściu przez II bryg. Leg. Polsk. fr. pod Rarańczą, intern. W w. p. od 1918, m. in. z-ca szefa Szt. Gen., szef szt. arm. gen. Hallera, szef szt. fr. płd.-zach. i fr. pomorsk., szef szt. 1 armii, szef 1 dyw. lit.-biał., dca 4 p. strz. kon., zca d-cy gr. oper. jazdy gen. Karnickiego, dca IV bryg. jazdy. Po wojnie m. in. dca bryg. piech., piech. dyw., dyw. piech., czas. kmdt Wyż. Szk. Woj. Od 31. 1. 1928 w st. sp. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5. Chorzenice, p. Kłomnice, woj. łódzkie; Warszawa, Kozia 5.

NIEPIELSKI ADAM ROMUALD. Dr med. * 19. 12. 1882 w Sławkowie, pow. Olkusz. S. Józefa i Marii z Lichtarewiczów. Oż. 11. 7. 1927 z Anną Swoboda. Uk. gimn. w Estonii (1904), stud. na wydz. med. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), Dorpacie (ob. Tartu) i Krakowie (uk. 1910). W 1920 ochotn. w. p. 1912—1916 lek. kop. węgla Paryż. 1916—1924 dyr. szpit. ogóln. i kier. ośr. Zdrowia w Dąbrowie Górn., nast. lek. miejski tamże. W 2. 1918 zorg. poradnię przeciwjagl. Prez. P. C. K., zał. i prez. Tow. Przeciwgruźl. Wyn. haemapandometr (przyrz. do okr. cięż. gatunk.). Ogł. art. lek. i org. w prasie fach. i codz. Wyd. pocztówki propag. o jaglicy i gruźlicy. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Dąbrowa Górnicza, 3 maja 21, tel. 6-82-75.

NIESIOŁOWSKI STANISŁAW. Artyst.-mal. * 7. 11. 1884 w Kielcach. S. Bronisława i Emilii z bar. Springerów. Oż. 12. 10. 1912 z Malwiną Podlewską. Uk. gimn. w Kielcach, stud. na polit. we Lwowie oraz w akad. mal. w Krakowie, Monachium i Paryżu. Mal. portrety., m. in. Prezydenta Mościckiego i jego małż., 5 premierów, wielu ministrów, rektorów, kobiet ze świata towarzysk. i artyst. stolicy. Otrz. med. Tow. Zach. Szt. Piękn. w Warszawie. Warszawa, Sienna 22, tel. 6-84-68.

NIESIOŁOWSKI TYMON. Artysta-mal. * 2. 10. 1882 we Lwowie. S. Norberta i Celiny. Oż. 1926 z Heleną Wapińską. Uk. szk. real. we Lwowie, stud. w Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, u Mehoffera i Wyspiańskiego, w Monachium, Wiedniu, Włoszech i Paryżu. Czł. Zw. Art.-Plast. i Tow. Artyst.-Plast. Wileńskich. Prac. przeważnie nad aktami, martwą naturą, pejzażami, maluje kwiaty-kompoz., olejno i akwar. Wyst. w tow. „Sztuka" w Krakowie. Jeden z zał. „Formistów", nast. prac. wsp. ze Skoczy-

lasem i Kuną w tow. „Rytm". Uz. na ogólnopolsk. wyst. w Krakowie nagr. za akt, dwukr. nagr. im marsz. Piłsudskiego za obrazy olejne — krajobraz i akt. M. in. prac. nad sztuką stos., proj. wnętrza w stylu zakop. (Sanatorium Dłuskich w Zakopanem). Adiunkt wydz. sztuki Uniw. Stefana Batorego. Odzn. K. Z. zł. (1933). Wilno, Zamkowa 24, m. 2.

NIEWIADOMSKI JERZY WŁADYSŁAW. Przemysł. * 24. 9. 1894 w Jarosławiu. S. Jana i Marii z Dolińskich. Ож. 1928 z Łucją Prylewską. Uk. gimn. oo. jezuitów w Chyrowie, Ak. dla Handlu Światow. w Wiedniu (1921), stud. prakt. w przedsięb. drzewn. w Orleanie. Sł. w Leg. Wsch., nast. w w. austr. Ochotn. w. p. w 1920. Ppor. inwal. Od 1923 ref. eksport. I. P.-H. we Lwowie; 1924—25 w S. A. Azot w Jaworzmie; nast. do 1927 sekr. zarz. Samolotu w Ławicy p. Poznaniem. Czł. zarz. fabryki traków i maszyn do obróbki drzewa (dawn. Blumwe) w Bydgoszczy. Czł. Zw. Fabrykant. tamże. Ogł. art. w czasop. fach. z zakr. przem. metal. Bydgoszcz, A. Asnyka 6.

NIEWIADOMSKI R., patrz: BALAWENDER ROMUALD.

NIEWIADOMSKI STANISŁAW ADOLF LUDOMIR. Dypl. inż. górn.-hutn. * 7.11. 1880 w Kamionce Strumiłowej. S. Czesława i Bronisławy ze Szczerbińskich. Ож. 8. 4. 1907 z Jadwigą Wittembergską. Uk. gimn. im. Batorego we Lwowie 1899 i Akad. górn. w Leoben (1904). Kier. kopalni w Wieliczce, nacz. państw. żupy solnej w Drohobyczu, dyr. państw. żupy soln. w Inowrocławiu, zastępca dyr. Państw. Szk. Górn. w Wieliczce, ob. dyr. Państw. Szk. Górn. w Katowicach; radca Wyższ. Urz. Górn. tamże. Ogł. prace z dziedz. górn. w pismach fach. Posiada odzn. hon. L. O. P. P. Katowice, Pcowiaków 5, tel. 3-37-50.

NIEWIADOMSKI STANISŁAW KAROL. Art.-muz. Pedag. Kompoz. * 4. 11. 1859 w Soposzynie pod Żółkwią. S. Tadeusza i Martyny z Noëlów. Uk. szk. realną we Lwowie i kl. kompoz. konserw. muz. w Wiedniu z odzn. Prof. konserwat. we Lwowie (1887—1914) i w Warszawie (1920—27). 1914—16 dyr. filii konserwat. lwowsk. w Wiedniu. Dyr. Instyt. Muzycz. w Warszawie (1927—1931). Krytyk muz. we Lwowie (1885—1914), w Wiedniu (1915—1919), w Warszawie (od 1919 w Kur. Polsk.). Prez. Tow. Kompoz., prez. Stow. Krytyków Muz., prez. sekcji szopenowskiej w Warsz. Tow. Muz. i wicepr. sekcji moniuszkowskiej w tymże tow. Autor około 500 pieśni, kantat, chórów, transkrypcyj melodyj ludowych oraz kolend i utw. fortep., m. in. cykli: Jaśkowa dola, Maki, Humoreski, Z wiosennych tchnień, Kurhanek Maryli, Astry, Z wysokich parnasów. Ogł.: Wiadomości z muzyki, monografie Szopen, Moniuszko, Jak powstaje pieśń chóralna. Przeł. na polski Hanslicka: O pięknie w muzyce (Vom musikalisch Schönen). 1918—21 red. Gazety Muzycznej. Nap. przeszło 1000 felietonów muz. i art. w pismach Lwowa, Krakowa, Warszawy, Poznania i Wiednia. W 1927 na jubileusz 40-letn. pracy otrzymał rozliczne członkostwa. Laureat w dziale muzyki m. Warszawy w 1931. Odzn.: O. P. 4, szw. Gw. Pol. (1933). Warszawa, Czackiego 14, m.17, tel.6-52-16.

NIEWIADOMSKI-PRUS HENRYK MACIEJ MARIAN. Dr nauk techn. Inż.-chem. * 22. 7. 1905 w Brzeżanach. S. Mariana i Marii z Moraczewskich. Ож. w 1935 z Eufemią Hempel. Uk. gimn. w Zakopanem i wydz. chem. Politechn. Lwowsk. (1927), drat tamże (1936). Od 1927 prac. w Państw. Fabr. Zw. Azot. w Chorzowie, nast. w T. E. S. P. w Kałuszu, w fabryk. pryw. w Luboniu, Wronkach i Toruniu; od 1931 kier. fabryki krochm. ryż. „Polska Chiozza" w Tczewie. W okr. stud. akad. był prez. Ogólnopolsk. Zw. Sodal. Mariańsk. Wicepr. L. M. i K., wicepr. Tczewsk. Klubu Tenis., prez. Koła Towarz. Ogł.: O wpływie niektórych czynników na wartość klejową krochmalu ziemniaczanego (1936) oraz art. fach. w czasop. techn. Tczew, Za Dworcem 3.

NIEWODNICZAŃSKI HENRYK. Dr fil. * 10. 12. 1900 w Wilnie. S. Wiktora i Agnieszki z Ebenów. Ож. 28. 3. 1932 z Ireną Prawocheńską. Uk. wydz. ma-

temat.-przyr. U. S. B. (d-rat w 1926), stud. uzup. w inst. fizycz. w Tübingen (Niemcy) (1927-28) i w Cavendish Royal Society Mond Laboratory w Cambridge, jako stypendysta fund. Rockefellera (1934—35). W 1920 ochotn. w. p. Od 1932 doc. fiz. U. S. B. Ob. adiunkt katedry fizyki doświadcz. tamże. Czł.: Pol. Tow. Fizyczn., Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Cambridge Philosophical Society; prez. Zrzeszenia asystentów U.S.B. Ogł. m. in.: The Fluorescence of the superheated Mercury Vapour (London 1926), O fluorescencji pary rtęci (Warszawa 1927), Zur Kenntniss der Fluoreszenz des Quecksilberdampfes (Berlin 1929), Über den Einfluss des Magnetfeldes auf die Fluoreszenz des Quecksilberdampfes (Berlin 1929), O wzbudzaniu atomów rtęci światłem iskier Al, Cd i Zn (Wilno 1932), The Nature of the Forbidden Lines in the Pb I Spectrum (New York 1934, wspólnie z J. Blatonem), The Transverse Zeeman Effect of the Forbidden Lines Pb Line 4618; An Experimental Proof of the Existence of Magnetic Dipole Radiation (Warszawa 1934), Electrical Resistance of Pure Aluminium in Liquid Helium Temperatures (Londyn 1935, wsp. z H. A. Boorse'em) i w. in. Odzn. M. 10-l. O. N. Wilno, Pohulanka 25 m. 6; Zakł. Fiz. U. S. B., Nowogródzka 22.

NIEZABITOWSKI-LUBICZ EDWARD. Dr wszechnauk lek. * 30. 5. 1875 w Bugaju (Wielkopolska). S. Hieronima Michała i Władysławy z Ogończyk-Dąbrowskich. Oż. 25. 8. 1903 z Leontyną Schille. Uk. wydz. lek. i fil. Uniw. Jagiel. Prof. Uniw. Poznańsk. i kier. oddz. przyrodn. Muzeum Wlkp. Ogł. ok. 120 prac nauk. i publikacyj. Poznań, Podolska 4, telefon 21-72.

NIEZABITOWSKI-LUBICZ TADEUSZ LUDWIK. Płk dypl. * 22. 5. 1896 w Leżajsku (Młp.). S. Waleriana i Jadwigi z Przybylskich. Oż. 27. 12. 1927 z Zofią Kopecką. Stud. na wydz. leśn. Ak. Roln. w Wiedniu, uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Od 8. 1914 w I bryg. Leg. Po kryz. przys. wciel. do w. austr. Od 11. 1918 w w. p., m. in. adiut. gr. oper. mjra. Lisa-Kuli, d-ca komp., baonu i pułku. Po wojnie w służbie sztab. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., est. K. Woln., jugosł. Med. Wal. zł.

NIEZBRZYCKI ANTONI JERZY. Kpt. * 28. 7. 1902 w Warszawie. Ucz. do gimn. w Winnicy i Płoskirowie, na Podolu ros. 1917—1920 czł. P. O. W. na Ukrainie. Od 1921 prac. z przerw. w Szt. Gł. Ogł.: Nauka o terenie — wykłady i ćwiczenia dla hufców szkolnych i oddziałów przysp. wojsk. (1927—28), Polesie — Opis wojskowo-geograf. i studium terenu (1930), szer. mn. prac i art. z dziedz. geogr. woj. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 5, K. W. 2, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

NIEZGODA JAN. Dr praw. Bibliot. * 20. 5. 1888 w Białobrzegach, pow. Krosno. Uk. wydz. prawa Uniw. Jagiel. Od 1914 sł. w Leg. Pol., w 1918 przeszedł do w. p. Od 1921 kustosz, od 1933 dyr. Centr. Bibl. Wojsk. Mjr. Org. śpiewactwa pol., sekr. gen. Zjedn. Pol. Zw. Śpiew. i Muz., red. Chóru. Odzn.: K. W., K. Z. zł. Warszawa, Adama Skwarczyńskiego 7.

NIKLEWSKI ROMAN MARIAN TADEUSZ. Dr ekonomii * 5. 8. 1889 we Wrocławiu. S. Władysława i Marii ze Stasińskich. Oż. z Walerią Weiss. Uk. gimn. w Poznaniu (1912), stud. na uniw. w Lipsku i Berlinie, d-rat w Halle (1917). Uczestn. powst. wlkp. Kier. Pol. Banku Reiffeisena w Katowicach. Czł. zarz. Pol. Zw. Zach. w Katowicach. Ogł. od 1930 prace z dziedz. bankowej i spółdz., częściowo pod pseud. „Welkin", w Polsce Zachodn., Rolniku Śląsk., Śl. Wiadom. Gospod., Czasop. Spółdz. Roln. i in. Katowice, Gliwicka 3, tel. 3-47-68.

NIKODYM OTTON. Dr. fil. Matemat. * 13. 8. 1887 w Demyczu, woj. stanisławowskie. Uk. Uniw. Jana Kaz.; egz. naucz. 1911, d-rat na Uniw. J. P. 1925; stud. spec. w Paryżu. Doc. matem. Uniw. J. P. 1927, przenies. habilit. na Uniw. Jagiel. 1928, prow. wykł. zlec. z równań różniczk. i fizyki mat. na Uniw. J. P. 1933. Warszawa, Koszykowa 53, tel. 8-35-23.

NITSCH KAZIMIERZ. Dr fil. Filol. * 1874 w Krakowie. Oż. z Anielą Gruszecką. Uk. Uniw. Jagiel. Naucz. gimn. w Krakowie (1895—1910), doc. Uniw. Jagiel. 1905, prof. filol. słowiańsk. 1910, prof. jęz. polsk. 1929. Czł. Polsk. Ak. Um. 1924; czł. Tow. Nauk. Lwowsk.; współzał. Roczn. Slawist. (1908), Jęz. Polsk. (1913), Ludu Słowiańsk. (1929). Twórca wprowadz. w 1936 pisowni polsk. Ogł. m. in.: O pisowni i języku kazań Paterka (1899); Kaszubska gwara luzińska (1903); Dialekty polskie Śląska (1909); Z badań nad językiem polskim (1909), Remarques sur la langue polabe (1907); Próba ugrupowania gwar polskich (1910); Mowa ludu polskiego (1910); Dialekty języka polskiego (1914); Gramatyka

języka polskiego (praca zbior.); Mapa narzeczy polskich (1919). Kraków, Salwator, Gontyna 12, tel. 1-23-40.

NITSCHOWA-GRUSZECKA ANIELA. Licenc. n. fiz. i chem. Liter. * 1884 w Warszawie. Zaśl. Kaz. Nitscha. Uk. uniw. w Paryżu. Ogł. m. in.: Nad jeziorem (pow. 1921); W słońcu (pow., 1924); O powieści (Przegl. Współcz., 1927); recenzje w pism. Kraków, Salwator, Gontyna 12, tel. 1-23-40.

NITTMAN TADEUSZ MICHAŁ. Dr praw i nauk. polit. Liter. * 5. 9. 1896 we Lwowie. S. Karola i Wandy z Bożawola-Poznańskich. Uk. Uniw. J. Kaz., stud. w Heidelbergu i Monachium. 1910—14 nal. do harc., 1913—14 do Drużyn Strzel., od pocz. wojny do 4. 1915 sł. w I bryg. Leg. Pol., nast. w w. austr. na fr. włoskim i bałkańskim. Od 1. 11. 1918 do 1. 4. 1924 w w. p., uczest. obr. Lwowa i boj. na fr. ukr., nast. bolszew., ranny 9. 8. 1920 pod Chodaczkowem, dostał się do niewoli. Rtm. Inwal. Czł.-zał. Zw. Obr. Lwowa, b. prez. Legii Inwalidów W. P., współtw. Fed. P. Z. O. O., czynny czł. org. młodz. i inwal. Odbył podróż po Afryce Płnc. i Zach. jako koresp. pism. Ogł. m. in.: Pieśni moje (1919), Mój przyjaciel Igor (1924), Jej chłopiec (1925), W cieniu palm i minaretów (1926), Pod ręką Fatmy (wrażenia z podróży do Maroka i Algieru (1931), Cień porucznika Guardo (1931), Mały piłsudczyk (1935), liczne nowele i art. w prasie codz. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Czerniakowska 202, tel. 7-06-66.

NIŻYŃSKI MARIAN. Liter. Poeta.* 29. 1. 1910 w Krakowie. S. Jana i Marii z Sędzielowskich. Uk. gimn. human. i Akad. Szt. Piękn. Of. rez. Bibliotekarz P. A. L. Ogł.: Opowieści o dzwonniku z portu Jaffa (poezje, 1929); Szkice (poezje, 1931); Dalmino, 2 cz. (poem. dram., 1931—32); Trzy mgły (dram.; nagr. prezyd. m. Krakowa, wyst. w r. 1936 w teatrze im. J. Słowackiego tamże). Warszawa, Emilii Plater 35 m. 16.

NOGAJ STANISŁAW. Dziennikarz. Dział. społ. * 8. 11. 1897 w Poznaniu. S. Jana i Rozalii z Chwiałkowskich. Ożen. w 1923 z Elżbietą Machulec. Uk. szk. śr. Uczestnik powst. wlkp., nast. sł. w w. p. na fr. wsch., 2-kr. ranny. Por. rez. Zał. K. S. „Unia" w Poznaniu i prez. w 1915, współ- org. i zał. Okr. Z. P. N. w Poznaniu 1921, sekr. Pozn. Zw. Lek. Atlet., zał. śl. oddz. Z. L. A. w 1922, czł. zarz. 1922—25 śl. oddz. Z. P. N., zał. w 1925 Pol. Zw. Dziennik. i Public. Sport., Śl. Zw. Okr. Boks. i Śląsk. Okr. Zw. Lawn-Tennis., 1923—28 czł. zarz. Zw. Pol. Zw. Sport. w Warszawie i czł. Pol. Kom. Olimp., 1925—28 czł. woj. kom. W. F. i P. W., wicepr. Śl. O. Z. L. A. Sekr. Zw. Powst. Narod. od 1929 i prez. Zw. b. Uczestn. Powstania Wlkp. Ogł. art. pod pseud. Jan Piłat. W 1921 red. Postępu w Poznaniu, w 1922—23 red. Tyg. Sport. w Krakowie, nast. Gońca Śląsk., Stadionu w Warszawie, 7 groszy, Polonii i Kur. Wiecz. Odzn.: K. W. 2, K. Z. sr. Katowice.

NOJI JÓZEF. Sport. * 1909. Zaczął uprawiać sport w 1932, w Sokole poznańskim. Czł. W. K. S. Legia w Warszawie. Wygrał narodowy bieg na przełaj w 1934 i 1935, zdobył mistrz. Polski w biegu na 5 i 10 km. Najlepszy wynik: 5 000 m w 14 min. 57 sek. Reprez. Polskę w zawod. międzyn. 3 r., odnosząc 2 zwyc. Start. na Olimpiadzie berlińskiej w konkurencjach na 10 000 i 5 000 m. Prac. w zarz. tramw. miejsk. w Warszawie.

NORBLIN DE LA GOURDAINE STEFAN JULIUSZ. Art.-mal. * 29. 6. 1892 w Warszawie. S. Stanisława i Bronisławy z Piaseckich. Ożen. 25. 2. 1926 z Marią Heleną z Modzelewskich Lipińską, art. dram. (rozw.). Stud. mal. w Dreźnie oraz handl. w Antwerpii. Portrecista wybitnych postaci ze świata politycznego (m. in.: marszałka J. Piłsudskiego, A. Prystora, ministrów: M. Zyndram-Kościałkowskiego, Józefa Becka, wojew. Wł. Jaroszewicza, W. Sławka, St. Cara, Wł. Raczkiewicza). Ilustrator, autor plakatów dla P. K. P., przemysłu, handlu, turystyki. Twórca kreacyj mody kobiecej. Warszawa, Mazowiecka 1, tel. 2-31-11.

NORRIS STEFAN. Archit. film. * 29. 4. 1894 w Warszawie. S. Czesława i Stefanii. Uk. gimn. w Warszawie i Szk. Szt. Piękn. tamże, stud. na polit. wiedeńsk. W 1920 sł. w w. p. Pod jego kier. oprac. architekt. filmy: Huragan, Z dnia na dzień, Księżna Łowicka, Pod Twoją obronę, Bezdomni bohaterowie, Antek policmajster, Młody las, Czarna perła, Wiatr od morza, Manewry miłosne, Pan

Twardowski, Róża, Straszny dwór, Trędowata, Cham, Przybłęda, Jego ekscelencja subiekt i in. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Zwycięzców 20, tel. 10-06-43.

NORWERTH EDGAR ALEKSANDER. Inż.-arch. * 7. 4. 1884 w Genewie. S. Jana i Otylii z Kosteckich. Uk. Inst. Inż. Komunik. w Moskwie i Inst. Inż. Cyw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Był prof. Inst. Inż. Cyw. w Petersburgu i Szk. Malarstwa, Rzeźby i Architektury w Moskwie. Ogł. art. w Architekturze i Budownictwie oraz w Kulturze. Projekt. m. in.: C. I. W. F. na Bielanach, dworzec Będzin-Miasto, Oficerski Dom Wypocz. w Truskawcu, sanat. wojsk. w Otwocku, dom spółdz. „Proporzec" al. Szucha 16 w Warszawie. Warszawa, Klonowa 14, tel. 8-13-03.

NOSKOWSKI WITOLD JAN TADEUSZ. Dziennikarz. * 10. 3. 1874 w Warszawie. S. Władysława i Anieli z Komarnickich. Oż. 15. 4. 1924 z Bronisławą z Wojciechowskich Młodziejowską. Uk. gimn. Batorego we Lwowie (1892), nast. wydz. prawn. Uniw. Jana Kaz. (1896), odbywał stud. muz. u St. Niewiadomskiego i Z. Noskowskiego., Współred. Głosu Narodu (Krak.), współ.-red. i zast. red. nacz. Czasu (tamże, 1901 do 1915); red. nacz. Dziennika Powsz. i Przegl. Wiecz. (Warszawa, 1918—1925); org. i dyr. ag. telegr. East Express (1920—21). Rec. teatr. i muz. powyższych pism, koresp. krak. „Kur. Warsz." (1904—1914); współprac. Świata, Kur. Lit., Kraju petersb. Słowa warsz. Od 1925 red. działu kultury i sztuki w Kur. Pozn. Poznań, plac Działowy 7, m. 5.

NOSTITZ - JACKOWSKA STEFANIA. Dział. społ. * 15. 6. 1870 w Zaciszu, gub. mohylewskiej. C. Michała i Karoliny z bar. Vietinghoffów. Ukończ. pensję w Krakowie i kursy A. Baranieckiego tamże. Prow. konsp. prace oświat. za co więz. 6 mies. Przed wojną opiek. się więźniami i zorg. kuchnie ruchome w Warszawie. W czasie wojny zorg. inst. „Chrzestnych matek" i szkol. siostry miłos., nast. zorg. 2 stacje opieki nad matką i dzieck. oraz prac. w org. P. B. K. Przew. oddz. P. C. K. w Grodnie, wicepr. Zw. Pracy Obyw. Kob., przew. Kom. Pom. Dzieciom i Młodz., wiceprzew. Tow. im. E. Orzeszkowej. Red. Echo Grodzieńskie, nast. Kurier Grodzieński, gdzie ogł. art. Odzn.: O. P. 5, K. Z. sr. Grodno, Napoleona 7, tel. 79.

NOSTITZ-JACKOWSKI HENRYK FRANCISZEK KSAWERY. Art.-mal. * 2. 1. 1880 w Jabłowie, pow. Starogard. S. Teodora i Heleny z Guttry'ch. Uk. szk. śr. w Poznaniu, akad. sztuk piękn. w Monachium, studia mal. w Paryżu (1905 do 1912). Podczas w. świat. sł. w w. niem. Uczestn. powstania wlkp. i walk na fr. zach. Sł. w w. p. do 1922. Por. rez. Zał. (1912) i współwłaść. firmy Polichromia (art. zakł. witrażownictwa i malarstwa kościeln.) w Poznaniu. Współzał. w 1925 gr. art. wlkp. „Plastyka" i przez 7 l. jej prez. W 1934 współorg. zrzesz. Zw. Art. i Kult. w pałacu Działyńskich, wicepr. tego zrzesz. Prace: polichromie w 27 kośc., m. in. w Miłosławiu, w Bydgoszczy, w Poznaniu (św. Marcina), w Gnieźnie (fara), w Chorzowie (św. Jadwigi), we Lwowie, w Prusach, na Pomorzu. Wyk. ok. 200 witraży; obrazy relig., pejzaże, wyst. w kraju i za gran. Poznań, Pocztowa 5, m. 12, tel. 12-58.

NOWACKI CZESŁAW. Kupiec. Dział. społ. * 4. 4. 1893 w Boruszynie Wlkp. S. Józefa i Stanisławy z Szulców. Uk. szk. śr. Uczestn. powst. wlkp. i wojny polsko-bolszew. Of. rez. Prez. Korp. Kupieck., radca Izby Przem.-Handl. czł. zarz. gł. Zw. Tow. Kupiec. na Pomorzu. wielol. czł. Komisji Odwoł. przy Pomorskiej Izbie Skarb., czł. wydz. wyk. pomorsk. komit. woj. Fund. Obr. Narod. w Toruniu, prez. sekcji imprez.-propag. Targów Gdyńskich, skarbn. Obozu Zjedn. Nar. okr. Gdynia, wielol. czł. zarz. Koła Of. Rez., wielol. czł. zarz. P. C. K., czł. zarz. Tow. Propag. Turyst., czł. sekcji finans. L. M. i K. i czł. zarz. okr. L. O. P. P. Gdynia, Starowiejska 7, tel. 26-73.

NOWACKI HENRYK ROMAN. Ks. Muz. Kompoz. Pedag. * 19. 1. 1891 w Opatowie. S. Stefana i Pauliny z Boczarskich. Uk. progimn. w Sandomierzu, sem. duch. tamże, stud. muz. w Akad. Papies. w Rzymie,

w Kijowie, Warszawie, pod kier. prof. F. Szopskiego, w szk. benedykt. Solesmes. Wyśw. w 1913. 1913—1914 przebyw. w Rzymie. 1915—1917 w Kijowie. Od 1918 kier. i prof. klasy organ. Warsz. Tow. Muz., od 1924 prof. sem. duch. warsz., prof. śpiewu gregoriańsk. w Konserwat. Muz. i dyrygent-organ. katedry św. Jana w Warszawie. Ogł. hymny: Wstań polski ludu (na cześć marsz. J. Piłsudskiego), O Roma (na cześć kard. A. Kakowskiego). Od 1929 red. nacz. mies. Hosanna. Dyryg. liczn. koncert. chór. gregoriańsk. w Filh. Warsz., w Konserwat. Muz. i Polsk. Radio. Warszawa, Dziekania 4.

NOWACKI JÓZEF. Ks. Dr Św. Teol. * 19. 9. 1893 w Mroczy. S. Jana i Anny z Witeckich. Uk. gimn. w Pelplinie i Chełmnie, semin. duch. w Poznaniu i Gnieźnie, stud. na uniwersyt. w Münster, Poznaniu i Lwowie. Posiada dypl. naucz. gimn. Za czasów niem. czł. Zw. Filomatów Chełmińskich. Prof. hist. kościoła w semin. duch. i dyr. archiwum archidiec. w Poznaniu. Ogł.: Opactwo św. Gotarda w szpitalu pod Włocławkiem, Arcybiskup gnieźnieński Janusz i nieznany synod prowincjonalny roku 1258, Biskup poznański Andrzej Bniński w walce z husytami Zbąszynia; przekł polski i uzupełn. Patrologii Rauschena; szereg mn. prac, art. i rec. Poznań, Lubrańskiego 1, tel. 52-86.

NOWACZYŃSKI ADOLF. Liter. Public. Dramat. * 9. 1. 1876 w Podgórzu (Kraków). Nauki pob. w gimn. św. Anny w Krakowie, nast. stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiellońskim i w Monachium. Ogłosił m. in.: Małpie zwierciadło (1902), Facecje sowizdrzalskie, Skotopaski sowizdrzalskie (1903); studia literackie: Studia i szkice (1901), Wizerunek Mikołaja Reya z Nagłowa (1905), Oskar Wilde (1906), Wczasy literackie (1906), Szkice literackie (1918), Góry z piasku (1922), Pamflety (1930); sztuki teatr.: Smocze gniazdo (1905), Jegomość pan Rey w Babinie (1906), Niedole Zoila, Bóg wojny (1908), Car samozwaniec (1909), Wielki Fryderyk (1910), Cyganeria warszawska, Komendant Paryża, Cezar i człowiek (1937). W czasie okup. ogł. Szopkę warsz. Red. i wyd. Liberum Veto; współprac. Gazety Warsz., Rzeczypospolitej, Warszawianki, Wiad. Lit., Kur. Warsz., Prosto z Mostu i in. Pis. dawn. pod pseud. Neuwert. Od 1904 mieszka i prac. w Warszawie.

NOWAK EDMUND. Ks. Dr fil. St. kpl. w. p. * 3. 12. 1891 w Półwsiu St., woj. łódzkie. Uk. szk. śr. i semin. duch. we Włocławku oraz wydz. fil. Uniw. Stef. Bat. (drat 1934). Święc. kapł. w 1915, nast. prof. i wik. Podcz. w. pol.-sow. kpl. 3 p. uł. Po wojnie kpl. szer. garn., prob. rzym.-kat. par. wojsk. w Lublinie. Ogł.: Duszpasterstwo obozowe w Polsce, Rys dziejów duszpasterstwa wojskowego w Polsce 968—1831 (1932), Duszpasterstwo katolickie i prawosławne w Rosji 1832—1914 (1934), szer. art. hist. i z dziedz. duszpast. wojsk. Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

NOWAK IGNACY. Dr med. * 11. 7. 1887 w Mądrem, pow. Środa. S. Michała i Jadwigi z Bilskich. Ożenił 26. 9. 1922 z Marią Stroińską. Uk. gimn. w Śremie i wydz. med. w Lipsku i Monachium. Za cz. szk. czł. Tow. T. Zana. Od 1916 sł. w w. niem. Brał udz. w powst. wlkp., w obr. Lwowa oraz w II i III powst. g.-śl. jako of.-lek. B. asyst. państw. kliniki dla kobiet w Dreźnie. Kier. oddz. ginek. i położn. leczn. S-ki Brackiej w Chorzowie. Prez. Śląsk. Izby Lek., przew. okr. Śl. Pol. Zw. Zach., przew. rady miejsk. w Chorzowie, poseł na Sejm R. P. w 1935. Czł. red. „Ginekologii Polskiej" w Warszawie. Ogł. art. z dziedz. ginekol. i położn. Odzn.: K. N., O. P. 5 i 4, K. W. Chorzów, Strzelców Bytomskich 5, tel. 4-16-56.

NOWAK JERZY STANISŁAW. Dr. praw. Ekonomista. * 5. 5. 1898 w Kielcach. S. Leona i Stanisławy ze Święckich. Ożenił 17. 10. 1925 z Zofią Kotarbińską. Uk. śr. szk. handl. w Będzinie (1915). Uk. W.S.H. w Warszawie, drat na un. w Paryżu. Nal. do druż. harc. Od 1914 czł. „Zarzewia". W 7. 1915 wst. do 6 p. p. Leg. Polsk. Udział w bitwach pod Maniewiczami, pod Kościuchnówką, Kołodią. Ranny. 1916 do 1918 czł. P. O. W. 1918—1920 w w. p. Był w niew. bolszew., z kt. zbiegł. Por. rez. Przewodn. zarz. Stow. Stud. Pol. w Paryżu, czł. zarz. Tow. Pracy Kult. Oświat. wśród Robotn. Pol. we Francji, del. stud. pol. do Société des Étudiants Slaves. 1925—1932 asyst. W. S. H., prow. semin. polit. ekonom. i skarb. Od 5. 1927 w Min. Skarbu, nacz. wydz. kred. zagran. nast. wicedyr. dep. obrotu pien. Od 1934 dyr. biura ekon. Prez. Rady Min. Od 3. 3. 1936 dyr. Banku Polskiego. W 1929 i 1930 red. działu gosp. Głosu Prawdy, nast. Gaz. Polsk. Ogł.: Klauzula

najwyż. uprzywil. w trakt. handl. (1921, praca dypl. w W. S. H.); L'idée de l'autarchie économique en France (1924, praca dokt.);Bilans płatniczy Polski i zagadn. kredytów zagr. (1928). Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W., fr. L. H. 5. Młociny p. Warszawą, ul. Mickiewicza.

NOWAK JULIAN IGNACY. Dr med. i wet. * 1865 w Okocimie. S. Kazimierza i Teodozji z Siewakowskich. Oż. z Zofią Wężowicz. Ucz. do gimn. w Bochni, nast. w Krakowie. Stud. medyc. w Krakowie i weter. w Wiedniu, nast. w Inst. Pasteura w Paryżu. Prof. nadzw. Uniw. Jagiel. w 1899, zwycz. w 1906. Rektor tegoż 1921—1922. W 1919 kom., nast. wiceprez. Krakowa. Prezes rady min. 31. 7.—14. 12. 1922. Przeprow. wybory do I Sejmu zwyczajn. i Senatu. Czł. Pol. Ak. Um. Radny m. Krakowa. Autor szeregu prac z zakr. bakteriologii, m. in.: Documenta Microbiologica. Kraków, Wyspiańskiego 4.

NOWAK KAROL IGNACY. Płk. * 8. 9. 1889 w Lachowicach k. Żywca. S. Józefa i Franciszki ze Smieszków. Oż. 28. 9. 1915 z Stefanią Daszkiewicz. Uk. gimn. real. w Wadowicach, stud. na wydz. inż. dróg i most. politechn. we Lwowie. Od 1911 w Zw. Strzel., gdzie uk. kurs niższy i śr. oraz kurs art. Od 1914 w 1 p. art. Leg. Pol. Po kryz. przys. wciel. do w. austr. Od 11. 1918 w różn. formac. art. w. p. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

NOWAK KAZIMIERZ MARIAN. Kpt. żegl. wielk. * 15. 8. 1903 w Tarnowie. Syn Wojciecha i Haliny z Surzyńskich. Oż. w 1935 z Jadwigą Oszymowską. Uk. gimn. we Lwowie i Szk. Morską w Tczewie (1924). W 1918 ochotn. w. p. Uczestn. obr. Lwowa, kamp. ukraińsk. i bolszew. Po uk. Szk. Morsk. sł. w mar. woj., nast. ofic. mar. handl. Od 1933 rzeczozn. zaprzys. do spraw żeglugi i ładunków okręt. przy Izbie P.-H. w Gdyni. Wł. biura awaryjnego. Kier. tow. okręt. „Pionier". Odzn.: K. W., M. za W. Gdynia, Zgoda 4 m. 10.

NOWAK-HAUKE ALEKSANDER, patrz: HAUKE-NOWAK.

NOWAKOWSKI KAZIMIERZ. Dr med. * 14. 7. 1879 w Inowrocławiu. S. Kazimierza i Anny z Perlińskich. Oż. 11. 1. 1910 z Janiną Mieczkowską. Uk. gimn. w Chełmnie w 1900, med. stud. w Heidelbergu, Berlinie, Wrocławiu, Monachium i Lipsku; specjal. się w chir. w Poznaniu, Lipsku, Berlinie i Kolonii. 1914—1918 sł. w w. niem. na fr. zach., uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. Od 1922 płk.-lek. rez. Chirurg. nacz. szpit. Przem. Pańsk., od 1923 chirurg nacz. szpit. miejsk. w Poznaniu. Od 1923 doc. chirurg. uniw. w Poznaniu. Czł. zarz. Zw. Lek., czł. Izby Lek. czł. zarz. okr. P. C. K., czł. tow. chirurg. polsk., niem. i międzyn. Ogł. szereg prac fach. z zakr. chir. Odzn.: K. W., K.Z. zł. Poznań, Sporna 1.

NOWAKOWSKI MARCELI WACŁAW. Ks. Dr Św. Teol. * 20. 9. 1882 w Przybyszewie pow. grójecki. S. Stanisława i Katarzyny z Mroziewiczów. Uk. gimn. i sem. duch. w Warszawie w 1904, stud. fil. na uniw. gregoriańskim w Rzymie i hist. na uniw. w Monachium, d-rat w Innsbruku (1909). W czasie wojny świat. współzał. Tow. Opieki nad Jeńcami. Do 1926 prof. sem. duch. warsz. Nast. prob. par. Zbawiciela w Warszawie. Od 1925 prał. dom. Jego Świętobl. Org. młodz. akad. Poseł na sejm 1919 i 1927. Współprac. Podręczn. Encyklop. Kośc. i Kirchliches Handlexikon. Ogł. szereg art. w czasop. katol. i kazania. Warszawa, Marszałkowska 37.

NOWAKOWSKI SEWERYN. Prawnik. * 8. 1. 1894 w Piotrkowie. S. Antoniego i Stanisławy z Freilichów. Oż. 24. 9. 1921 ze Stefanią Domaszewską. Uk. gimn. w Piotrkowie, stud. na wydz. prawn. un. w Moskwie, nast. w Krakowie. W czasie wojny świat. sł. w w. ros. W Polsce sł. w P. P., nast. prez. m. Białegostoku. Odzn. K. Z. zł. Białystok, Mickiewicza 11, m. 2, tel. nr 227.

NOWAKOWSKI STANISŁAW. Mgr. farm. * 27. 11. 1872 w Krakowie. S. Jana Nepomucena i Karoliny z Sznajderów. Oż. 11. 8. 1898 z Zofią Jakubowską. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie, nast. wydział farm. Uniwers. Jagiel. (1895). 1914 do 1918 sł. w w. austriack., 1918-1919 w w. p. Prez. Ligi Pom. dla Przemysłu (do 1914). Czł. wydz. powiat. od 1902 r., radny m. N. Sącza od 1901, czł. zarz. od 1907, wicepr. od 1927, prez.

1933. Przewodn. kom. W. F. i P. W., wiceprzewodn. oddz. L. O. P. P. Przez 6 l. dyr. M. K. K. O. Ogł. art. z dziedz. samorz., gospod. i oszczędn. Odzn. K. Z. zł. Nowy Sącz, Lwowska 2.

NOWAKOWSKI STANISŁAW. Public. * 21. 9. 1889 w Śremie (Wlkp.). W 1912 prac. w dziennik. w St. Zj. A. P. 1914—20 red. Gaz. Olsztyńskiej. Od 1920 prac. w Dzien. Bydgoskim. Udz. w akc. niepodległ. w Prus. Wschodn. aż do plebiscytu. W 1918 poseł na Sejm dzieln. w Poznaniu. Czł. egzekut. Nacz. Rad. Lud. w Warmii, reprezent. tejże w Paryżu. Sekr. gen. komit. plebisc. Odzn. K. N. Bydgoszcz, red. Dzien. Bydgosk.

NOWAKOWSKI STANISŁAW JÓZEF. Dziennik. * 8. 5. 1900 w Płocku. S. Aleksandra i Ludwiki z Borkowskich. Ożenił 1928 z Marią Hauptman. Uk. gimn. w Płocku i wydz. filoz. uniw. w Poznaniu (1925). 1914—1917 w Harcerstwie. 1918 ochotn. w p. 1921—1934 prac. w Dzien. Poznańskim, Dniu Polskim, Dniu Pomorza. Od 1935 dyr. rozgł. Pol. Radia w Toruniu. Czł. prezyd. Rady Zrzesz. Nauk., Kult. i Artyst. Z. Pomorskiej; Podmajstrzy Konfrat. Artystów w Toruniu, czł. zarz. L. M. i K. i P. C. K. Odzn. K. Z. sr. Toruń, Mickiewicza 34, tel. 10-59.

NOWAKOWSKI STANISŁAW TOMASZ. Dr fil. Geogr. * 11. 1. 1888 w Sosnówce, na Podolu. S. Józefa i Marii z Paszkiewiczów. Uk. gimn. w Saratowie (Rosja) (1907) oraz Inst. Handl. w Kijowie, z ram. którego w 1911 wyj. do Japonii celem zbad. jej roln. Z ram. ros. M. P. i H. wyj. do Japonii w 1913 i 1915. Od 1915 czł. ros. Tow. Geograf.; w 1917 zorgan. w Kijowie pierwszy w Rosji Inst. Geograf. nast. z ram. Rządu Tymcz. wyj. do Japonii i Ameryki, gdzie uz. d-rat fil. na uniw. Yale U. S. A. W 1922 prof. w Clark Univers. w Worcester. W tymże r. był w Polsce. Po powr. do Ameryki w 1923 zał. Tow. Przyj. Kult. Polsk. i urządził pierwszą w Ameryce polską wystawę geograf. W tymże r. powróc. na stałe do kraju. Od 1924 prof. Uniw. Poznańsk., geograf. gospod., czł. Zarz. Polsk. Zw. Myśli Wolnej. Ogł. prace w jęz. polsk., ros. i ang., m. in.: Kanał Panamski i jego znaczenie światowe, Japonia i Rosja, Do kogo świat należy, Geografia gospodarcza Polski Zachodniej; art. w czasp. naukow. Poznań, Grottgera 5, telefon 24-66.

NOWAKOWSKI WACŁAW. Art. dram. Reżys. * 4. 5. 1888 w Warszawie. S. Michała i Konstancji z Sikorskich. Uk. szk. górn. w Dąbrowie Górn. i szk. dram. w Warszawie (1908). Na scenie w 1908 w Łodzi, Wilnie, Kijowie, Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Katowicach, ost. reżys. Teatru im. Słowackiego w Krakowie. Role, m. in.: Irydion, Konrad-Gustaw (Dziady); Chłopicki (Warszawianka); Wojewoda (Mazepa); Bolesław Śmiały, Konrad i Geniusz (Wyzwolenie); Ksiądz (Klątwa); Mindowe, Samuel (Sędziowie); Darnley (Maria Stuart); Iwan Groźny (Borys Godunow); Pastor (Candide); poza tym liczne role współcz. repert. polskiego i zagranicz. Występ. w słuchowisk. rad. Odzn. K. Z. zł. Kraków, Marka 28.

NOWAKOWSKI-TEMPKA ZYGMUNT. Dr fil. Literat. * 1891 w Krakowie. Uk. Uniw. Jagiel. (1911). Służył w Leg. Polsk. Ogł.: Wymarsz (now. 1917); Józef Narzymski i komedia społeczna (1921); Tajemniczy pan (komedia, 1925); Puchar wędrowny (komedia, 1927); Geografia serdeczna (1931); Przylądek dobrej nadziei (1931); Rubikon (1935); Kucharz doskonały (1932); Start Edmunda Sulimy (1932, odzn. nagr. lit. m. Krakowa 1935); Książka zażaleń (1933); Dzwonek niedzielny (1934); Niemcy à la minute; Gałązka rozmarynu. Współprac. I. K. C. Kraków, al. Krasińskiego 32, tel. 1-36-62.

NOWARA-PIEKARSKI ANTONI, patrz: PIEKARSKI-NOWARA.

NOWICKI EUSTACHY. Dr fil. Pedag. * 6. 5. 1885 we Lwowie. S. Jana i Malwiny. Uk. gimn. we Lwowie i Uniw. Jana Kaz. (1909). Za czas. akad. czł. org. młodz. „Promień". Przed w. świat. naucz. gimn., nast. sł. w w. austr. Od 1918 prac. w dziale oświaty pozaszkoln. Min. W. R. i O. P. Od 1928 kurat. okr. szk. lubelsk., od 1931 krakowsk., od 1934 wołyńsk. Prac. społ. w dziedz. oświaty pozaszkoln. Odzn. O. P. 3. Równe, Bandurskiego 3.

NOWICKI MIECZYSŁAW WIKTOR. Inż.-elektr. * 23. 3. 1887 w Bobrujsku. S. Macieja i Heleny z Wołk-Lewonowi-

czów. Oż. 29. 11. 1917 z Janiną Bukowską. Uk. gimn. w Wilnie i Inst. Elektrotechn. w Petersburgu (ob. Leningrad). Dyr. okr. poczt i telegr. w Wilnie. Czł. zw. teletechników w Warszawie i in. org. Ogł. podr. do użytku poczt. pt.: Teletechnika. Odzn. K. Z. zł. Wilno, Dobra 8, tel. 16-16.

NOWICKI PAWEŁ. Ks. Dr fil. i Św. Teol. * 18. 1. 1888 w Wabczu na Pomorzu. Uk. gimn. klas. w Chełmnie (1909), semin. duch. w Pelplinie, stud. filoz., teolog. i filolog. na uniw. we Fryburgu bad. i Uniw. Stef. Batorego. 1917—1924 nauczyc. gimn. bisk. w Pelplinie. Od 1924 prof. Pisma Św. Starego Zakonu na Uniw. Stef. Batorego; doc. filol. bibl. Uniw. J. P. 1933. Czł. Stow. Teologów, Tow. Przyj. Nauk. i in. Ogł. m. in.: Beiträge zur Syntax in Ophrems Mauren Max Schmersow (Kirchhain 1916); Niektóre zagadnienia gramatyki hebrajskiej (Wilno 1926); Ricciotti Sant Efrem Siro (Lwów 1927). Wilno, Zamkowa 24, m. 24.

NOWICKI STANISŁAW KAROL. Dr wszechnauk lekarsk. * 4. 11. 1893 w Rzochowie, pow. mielecki. Uk. gimn w N. Sączu w 1912, stud. lek. w Wiedniu i Krakowie (1921). 1914—1918 sł. w w. austr. na fr. ros., nast. do 1921 kpt.-lek. w w. p. Doc. chir. Uniw. Jagiel. i prym. działu chirurg. Szpit. OO. Bonifratrów w Krakowie. Czł. Międzyn. Tow. Chirurg. Ogł. m. in.: Leczenie szczepionkami zapalenia szpiku kostnego (1923), Znaczenie dróg krwionośnych dla powstawania zakażeń ropnych kości (1925), O patogenezie zakaźnego zapalenia kości (1927), Zniekształcające zapalenie stawów (1928), Pathogénie de l'ostéite infectieuse, Urazowy kurcz tętnic (1930), Polipowatość a rak odbytnicy (1931), Arthrite déformante expérimentale (1931), Postępowanie operacyjne w tylnej jamie czaszkowej (1935), Leczenie ropni mózgu (1935). Kraków, Piłsudskiego 34, telefon 1-65-53.

NOWODWORSKI JAN. Adw. * 11. 10. 1876. S. Józefa i Lucyny z Barów. Oż. z Anną Szumowską. Uk. wydz. prawny uniw. w Warszawie. W 1920 ppłk korp. sąd. B. dziek. Rady Adwok. w Warszawie; czł. prezyd. Nacz. Rady Adw., poseł na Sejm 1930—1935. Czł. wielu zrzesz. i stow. prawn.-społ. Ogł. szer. art. prawn. w czasop. og. i spec. Warszawa, Smolna 32, telefon 5-93-44.

NOWORYTA ADAM. Muz. Kompoz. * 10. 7. 1892 w Dolinie. S. Józefa i Emmy z Czernych. Oż. 5. 9. 1915. Uk. gimn.real. we Lwowie, nast.ak. handl. oraz konserwat. muz. tamże, dalsze stud. muz. w Lipsku. 1914—1915 sł. w Leg. Pol. W 1920 ochotn. w. p. Czł. Z. A. I. K.S. Autor muzyki do filmu Biały ślad (realiz. A. Krzeptowski), Światła i cienie (real. Gordon, Londyn) oraz szereg in. komp. orkiestr. i fortep. Zakopane, Witkiewicza.

NOWOWIEJSKI ANTONI JULIAN. Ks. Arcbp. sylieński ad pers. Dr fil. h. c. * 11. 2. 1858 w Lubieniu (Sandomierskie). S. Antoniego i Marianny z Sutkowskich. Uk. gimn. w Radomiu, semin. duch. w Płocku 1897, wyśw. w 1881, Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1882 prof. semin. w Płocku i rektor kośc. poreform. W 1901 rektor sem. Od 1908 bp płocki. Przekształc. semin. duch. na wyższ. zakł. nauk., zał. szk. dla organistów w Płocku. Asyst. Tronu Papiesk. Hr. rzymski. Dożyw. gen. prez. Zw. Misyjn. Duch. w Polsce. Obyw. hon. Płocka. Ogł.: Wykł. liturgii w 3 t.; Dzieje Inst. Matki Bożej Miłosierdzia, Pastorologia (Płock, 1923); Ceremoniał parafialny; Śpiew liturgiczny; Dziekan i jego czynności; Subdiakon i jego czynności; Ceremoniarz i jego czynności; Płock, etnografia hist. i w. in.; współprac. w szer. czasop. relig. Odzn. O. P. 2. Płock, Kuria Biskupia, Tumska 3.

NOWOWIEJSKI EUGENIUSZ KONRAD. Art. dram., operetk. i rew. * 25. 11. 1905 w Warszawie. S. Maksymiliana i Katarzyny z Sielskich. Oż. 5. 12. 1934 z Łucją Szcześniak. Uk. śr. szk. handl. w Warszawie i inst. dramat. Reduty. W 1920 prac. w wydz. propag. oddz. II Szt. Gen. 1923—25 asyst. reżys. film., m. in. reżys. filmy: Skrzydlaty zwycięzca i Ludzie dzisiejsi. Udz. w filmie Lasy polskie. Od 1925 występ. w teatrach dram., komed. i operetk. w Warszawie, nast. w Teatrze Polskim w Poznaniu, po czym przeszedł do teatrów rewiowych. Warszawa, Leszno 99, m. 5.

NOWOWIEJSKI FELIKS. Muz.Kompoz. Pedag. Kplm. * 7. 2. 1877 w Wartemborku, pow. olsztyński (Warmia). S. Franciszka i Katarzyny z Falków. Oż. 26. 3. 1911 z Elżbietą Mirecką. Stud. w akad. muzyki kościelnej w Ratyzbonie, nast. w Berlinie, w konserwat. Sterna, w Król. Akad. Muz., w Akadem. Szkole Mistrzowsk. przy senacie szt. pięknych u prof. dr Maxa Brucha, poza tym estetykę, hist. szt. i literat. na uniw. Przed wojną org. chóry polskie oraz koncerty symfon., chór. i organ. w Krakowie i Berlinie. Większe kompoz.: oratoria — Syn marnotrawny, Quo Vadis?, Znalezienie Krzyża Św., Kościuszko; opery — Legenda Bałtyku, Emigranci, Ondraszek, Kaszuby, Tatry (balet-opera), Polskie wesele (balet); utw. symf. — Symf. h-mol, Beatrice, Nina (poemat symf.), Wiatr od morza (uwertura), Swaty polskie (uwert.); utw. organ. — dziewięć symfonij, koncert organowy, wstępy do chorałów; utw. chor. (liturg., relig. i świeck.) — Missa pro Pace, Stella Maris, Missa de Lourdes, Missa de Lisieux, Missa Mariae Claramontane; Motety; psalmy (m. in. psalm 136 „Ojczyzna"); madrygały; hymny; marsze (Czerwonego Krzyża); pieśni choralne; solowe; utw. fortep. — Trzy ballady, Treny, Burleska A-dur; utw. skrzypc. — Legenda, Wizja, Melodia kaszubska; utw. wiolonczel. — Improwizacja, Pielgrzymka do chramu Światowida, Wizja. Ogł. kilkanaście śpiewn. narod., m. in. Śpiewnik morski, Zjedn. Polska, Śpiewnik Orła Białego, Śpiewnik warmijski, Śpiewnik listopadowy, Testament Bol. Chrobrego. Zał. chóru narod. w Poznaniu; dyryg. chóru męsk. Echo, dyr. Tow. Muz. w Krakowie. Szambelan Jego Świętobl. Czł. hon. Organ Music Society w Londynie; czł. hon. Stow. Muzyków we Lwowie. Otrz. szereg nagr. muz. kraj i zagr., m. in. państw. nagr. muz. w 1935. Odzn.: K. Z. zł., M. N. Poznań, al. Wielkopolska 11.

NOWOWIEJSKI RUDOLF. Filol. łac. Pedag. * 29. 7. 1879 w Wartemborku (Warmia). S. Franciszka i Katarzyny z Falków. Oż. 28. 6. 1925 z Klarą Borkowską. Ucz. do gimn. w Antwerpii, Monasterze i Olsztynie. St. wyż. w Trewirze, Kartaginie, Rzymie. Absolw. ak. muz. w Ratyzbonie. Dypl. naucz. szk. śr. i sem. naucz. (1924). Naucz. gimn. w Wiedniu, Warszawie, Łodzi, Gnieźnie, Toruniu, Gdańsku, Pińsku. Ob. naucz. jęz. łac. w gimn. państw. im. J. Słowackiego w Wilnie. Prow. międzyn. koresp. szk. od 1933 (4 księgi na Wyst. Międzyn. w Paryżu). Zał. Lud. Tow. Orator. w Wiedniu (1916). Att. Kom. Plebisc. na Warmii z ram. rządu R. P. (1919—1920). Przetł. na jęz. łac.: Pana Tadeusza i ballady A. Mickiewicza; Ojca zadżumionych, Hermana i Dorotecę, Treny Kochanowskiego i in. Przetł. na jęz. niem.: Króla Ducha, 2 t. antologii poezji polsk. od Asnyka do współcz., Księgę ubogich J. Kasprowicza, Ucho igielne L. Staffa i in. Wilno, Tomasza Zana 16-a, m. 2.

NOWOWIEJSKI-GLUTH ALOJZY, patrz: GLUTH-NOWOWIEJSKI.

NUSBAUM HENRYK. Dr med. * 24. 4. 1849 w Warszawie. Uk. Szk. Gł. Warsz. i Uniw. Warsz. z dypl. lek. w 1872; drat med. uniw. w Dorpacie 1875, stud. spec. w Wiedniu, Paryżu, Bernie. Habilit. z fizjol. na Uniw. Warsz. w 1882, nie zatwierdz. przez Kurat. Okr. Nauk. Warsz.; doc. filoz. i logiki med. Uniw. Warsz. 1920, prof. hon. tego przedm. 1923. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Warszawa, Nowogrodzka 40, tel. 9-88-18.

NYCZ-LUBICZ LESZEK. Sport. * 20. 8. 1899 w Nowym Targu. Of. zawod. Zajmuje się szermierką od 1925. W 1928 zdobył w Poznaniu mistrz. armii w szabli, w 1934 mistrz. Polski, w 1929 repr. Polski na mistrz. Europy w Budapeszcie, w 1932 udział w Igrz. Olimp. w Los Angeles. Repr. Polski w Leodium (3 miejsce). Odzn.: V. M. 5, K. W.

NYKIEL KAZIMIERZ. Prawnik. * 19. 2. 1895 w Wonieściu, pow. Kościan. S. Andrzeja i Elżbiety z Kamińskich. Oż. w 1926 z Pelagią Namysłowską. Uk. gimn. w Poznaniu i wydz. praw. uniw. tamże. Za czas. szk. czł. tow. T. Zana, Skautingu, Strzelca. Od 1914 w w. niem. na fr. wsch., nast. zach. do końca woj. Uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. Por. rez. 1923 do 1925 apl. sąd., nast. adw. i notariusz w N. Tomyślu, od 1934 w Ostrowie. Prez. L. M. i K., prez. Tow. Przyj. Teatru Miejsk., prez. Koła Przyj. Harc., prez. Zw. Strzelectwa Sport. Ogł. art. z dziedz. prawn. w prasie miejsc. Obyw. hon. m. Tomyśla. Odzn.: K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Ostrów Wlkp., Kaliska 1, tel. 1-80.

O

O'BRIEN DE LACY PATRYK. Dr fil. Inż. Ppłk. * 5. 8. 1888 w Augustówku k. Grodna. S. Aleksandra i Gabrieli z Radowickich. Oż. 30. 2. 1924 z Marią Duszyńską. Uk. gimn. w Grodnie, wydz. fiz.-matemat. uniw. i ofic. szk. inż. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1917—18 adiut. p. inż. I Korp. Wsch. W 1919 szef szt. wojsk. techn. b. zab. prusk., nast. dca baonu elektrotechn. sap., kier. zaopatrz. inż., kier. Biura Bad. Inż. i kier. Biura Bad. Broni Panc. Red. nacz. Wojsk. Przegl. Techn. Przewodn. sekcji techn. Tow. Wiedzy Wojsk. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

O'NACEWICZ WŁODZIMIERZ. Ppłk dypl. * 24. 11. 1892 w Radzyniu, woj. lubelskie. Uk. gimn. w Lublinie (1911), stud. na wydz. jęz. wsch. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), uk. Michajłowską Szk. Art. tamże. i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1923). Od 7. 1915 sł. w w. ros. Od 7. 1920 w w. p. B. m. in. asyst. takt. art. w Wyż. Szk. Woj., nast. sł. w linii i sztab. wyższ. dtw. Ogł. m. in.: Rozwój artylerii w wielkiej wojnie 1914—1918, szer. art. w Bellonie i Przegl. Art., przekł. pracy gen. Herra: pt. Artyleria. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5.

OBARSKA OLA. Art.-śpiew. * we Wrześni, woj. poznańskie. Uk. Cours Dupanloup w Paryżu (mat.) i Szk. Szt. Piękn. tamże. Debiut. w Bydgoszczy (1930). Wyst. tamże oraz w Warszawie (Teatr Polski, Teatr Letni, Teatr 8.15, Teatr 8.30), Wiedniu, Berlinie (T. Scala), Magdeburgu, m. in. w operetk. i szt.: Polska krew, Carewicz (Sonia), Hr. Luxemburg (Julka), Pepina, Kobieta, która wie czego chce; Szczęśliwa podróż, No no, Nanette, Jim i Jill, Ty to ja, Bal w Savoy'u. Warszawa, hotel Sejmowy.

OBERTYŃSKI TOMASZ. Ppłk dypl. * 8. 6. 1896 w Poczapińcach, na Podolu. S. Aleksandra i Heleny. Oż. w 1922 z Marią Heleną Swolkień. Uk. szk. real. w Płoskirowie, szk. ofic. w Tyflisie i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1926). Od 1914 nal. do Zw. W. Cz. Od 1915 sł. w Polsk. Bryg. Strzel., Polsk. Dyw. Strzel., I Korp. Wsch. i w dyw. gen. L. Żeligowskiego. Od 1. 1919 w w. p., m. in. adiut. 2 bryg. piech. Leg. i szef. szt. 2 dyw. piech. Leg. 3-kr. ranny. Po wojnie dca baonu i sł. w sztab. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

OBRUBAŃSKI ADAM JÓZEF. Dr praw. Dział. i dziennik. sport. * 28. 12. 1892 w Kopyczyńcach (Małopolska). S. Leona i Wandy z Bojarskich. Uk. wydz. prawa i administr. Uniw. Jagiel. 1918—1922 sł. w w. p. Zał. sekcji piłki nożn. krak. A. Z. S., sekr. P. Z. P. N. w l. 1922—25, kpt. w 1924, nast. czł. zarz. i wicepr. K. S. „Wisła" w Krakowie. Współpr. przy org. P. Z. P. N. i Zw. Polskich Związków Sport. Red. działu sport. I. K. C., red. tyg. sport. „Raz Dwa Trzy". Ogł. art. i sprawozd. publicyst. z dział. P. Z. P. N. i klubu „Wisła". Kraków, Smoleńska 25, tel. 1-84-84.

OCETKIEWICZ MARIAN JÓZEF. Płk. * 28. 10. 1895. S. Józefa i Urszuli ze Skoczylasów. Oż. 1931 z Felicją Stefanią Skubisz. Uk. szk. real. Od 1912 w zw. Strzel. Od 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk., nast. w 2 p. p. Leg. i w 6 p. p. Leg. Od 9. 1917 w dtwie Polsk. Korp. Posił. W 3. 1918 intern. w Marmaros-Sziget. Od 9. 1918 w Polsk. Sile Zbrojn., nast. w w. p. Ranny w walk. pod Lwowem. W 1920 dca grupy w 13 dyw. piech. i 12 dyw. piech. oraz dca 144 p. p. s. k. Ranny. Po wojnie m. in. dca p. p., bryg. K. O. P. i kmdt m. st. Warszawy. Czynny na polu propag. lotn. Zł. egz. na pil., odb. lot propag. wokół Polski. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

ODRZYWOLSKI-NAŁĘCZ TADEUSZ. * 13. 1. 1895 w Schodnicy, pow. Droho-

byczyn. S. Kazimierza i Zofii z Wolskich. Oż. 11. 2. 1928 z Marią Poraj-Rożańską. Uk. II gimn. real. we Lwowie, stud. na wydz. fil. Uniw. J.Kaz., uk.Ak. Eksport. w Wiedniu (dypl.). Od 1911 czł. Harc. i Sokoła. W 1914 wst. do Leg. Polsk. Uczestn. obr. Lwowa, nast. sł. w w. p. do 1921. Por. rez. Sekr. Tow. Naft. „Galicja" w Borysławiu. Ogł. art. z dziedz. przem. naft. w prasie codz. oraz: Wspomnienie pośmiertne Edwarda Czosalskiego. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O.N. Borysław, Kościuszki 103, tel. 14-56.

OGRYCZAKOWA-POSPIESZALSKA TERESA, patrz: POSPIESZALSKA-OGRYCZAKOWA.

OHANOWICZ ALFRED. Dr praw. * 31. 3. 1888 we Lwowie. Syn Józefa i Heleny z Prokopowiczów. Oż. 23. 11. 1912 z Janiną Postępską. Do szkół śr. uczęszcz. w Złoczowie i we Lwowie, stud. prawo we Lwowie i w Berlinie (d-rat 1911). Wł. 1910—1919 urz. prok. skarbu we Lwowie. Uczestn. obr. Lwowa. Od 9. 1919 prof. prawa cyw. Uniw. Poznańsk. 1924 do 1925 dziekan wydz. Od 1927 czł. dyr. Poznańsk. Ziemstwa Kredyt. i czł. Tryb. Kompetenc. 1930—1935 senator R. P. Ogł. m. in.: Ciężary państwowe duchowieństwa w Polsce w drugiej połowie XV i w początkach XVI w. (1911). Współwłasność w prawie prywatnym austriackim (1916), O rozporządzaniu właściciela hipoteką w trzeciej noweli do ustawy cywilnej (1917), Przyrzeczenie publiczne (1920), Zarys prawa cywilnego b. dzielnicy pruskiej (1922), Prawo cywilne b. dzielnicy pruskiej, Prawo familijne (1923), Prawo spadkowe (1924), Ustawa o wykonaniu reformy rolnej (1926) oraz szereg art. w czasop. prawn. Odzn. O. P. 3. Poznań, Libelta 4, tel. 32-24.

OKĘCKI ZDZISŁAW. Dr praw. Dyplom. * 22. 10. 1874 w Miszewku, pow. płocki. Uk. wydz. praw. uniw. w Innsbrucku. W 1919 dyr. Dep. Polit. M. S. Z., W 1921 min. pełnom. i poseł nadzw. w Belgradzie, w 1928 — w Tokio. Odzn.: O. P. 3, jugosł. Ś. S. 1, Kor. Rum. 1.

OKO JAN. Dr fil. Filol. klas. * 16. 12. 1875 w Zameczku, woj. lwowskie. S. Walentego i Katarzyny z Fiszerów. Oż. 30. 9. 1903 z Janiną Rusiecką. Uk. szk. śr. we Lwowie i wydział fil. Uniw. Jana Kazimierza, stud. spec. w Wiedniu. 1901—17 naucz. szkół polsk., nast. do 1919 dyr. 6 gimn. we Lwowie. 1919 do 1920 zast. prof. od 1. 7. 1920 prof. nadzw., od 1935 prof. zwycz. filol. klas. U. S. B. Kier. semin. z tegoż przedm. 1926—29 dziekan wydz. humanist. Czł. kom. filol. Polsk. Akad. Um., wicepr. I wydz. Tow. Przyj. Nauk., prez. koła wileńsk. Polsk. Tow. Filol., czł. zarz. gł. Polsk. Tow. Filol. Ogł. m. in.: O powstaniu i znaczeniu formuły „Patres Conscripti" (1904), Teatr Dionizosa w Atenach (1911), Nauczanie języka starogreckiego w dzisiejszych gimn. greckich (j. w.), Sofoklesa Antygona (1913), Sofoklesa Król Edyp (1916), Lektura autorów klasycznych (j. w.), Maciej Kazim. Sarbiewski — poeta uwieńczony (1922), Forum Romanum w świetle najnowszych badań (1926), Do źródeł grobu Romulusa (1927), L'Iter Romanum de Sarbiewski (1930), St. Thomas d'Aquin (j. w.), Wydania Wergiliusza w bibliotece U. S. B. (j. w.), Nieznanego autora pieśń o zwycięstwie grunwaldzkim (1931), Stanisław Żukowski zapomniany poeta i filolog (1932), Groddeck jako numizmatyk (j. w.) — ogółem ok. 40 prac większych, poza tym art. i kryt. w czasop. nauk. Wilno, Wielka 17, m. 3.

OKOCIMSKI - GOETZ bar. ANTONI, patrz: GOETZ-OKOCIMSKI.

OKOŁO-KUŁAK ANTONI. Ks. Dr praw. * 31. 3. 1883 w Budogoszczy, gub. mohylowskiej. S. Franciszka i Rozalii z Okuszków. Uk. gimn., semin. duch. wyższe, Ak. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) i wydz. prawny uniw. w Rzymie. Wyśw. w 1906. Prob. w Zahaciu (gub. witebska), naucz. religii w Smoleńsku i Petersburgu, wikariusz w Pskowie i Petersburgu, prob. par. św. Kazimierza tamże. Org. wśród młodz. kółka samokszt. w jęz. polsk. i hist. Polski, zał. pismo lud. „Wiara i Życie" (nakład 70 tys. mies.), prow. w duchu

patriot. i opozyc. w stos. do rządu ros., zał. przy kośc. św. Kazimierza szkoły, w których uczyło się ok. 500 dzieci robotn.: prow. pracę oświat. i narod. wśród robotn. Skazany na szereg kar pieniężnych, pozb. prawa zajm. stanowiska w Rosji, więz. 6 mies. Rekoncyliowany w 1915, ponownie proboszcz w Petersburgu. Od 1916 dziekan smoleński. Od 1918 zast. arbpa mohylowskiego (wikariusz gen.). Po powr. do kraju prac. w Radzie Gł. Opiek. (org. rady i komitety hooverowskie w całej Małopolsce, Wilnie). W 1920 czł. Kom. Obr. Państwa, zał. Ligę Antybolszew. 1921—1931 ponownie wikariusz gen. arbpa mohylowskiego i prez. sądu duch. mohylowskiego z siedzibą w Warszawie, wicepr. Tow. Misyjnego, współzał. i kier. Inst. Misyjnego w Lublinie. Ogł.: Kościół w Rosji, Misja Polski na Wchód, Bolszewizm a religia, Bolsz. kodeks karny, Szkice misyjno-wschodnie, współprac. z licznymi pismami polskimi i zagr. Tjn. szamb. i prał. Domu Papieskiego, kanonik i prałat Kapit. Metropolit. Mohylowsk. Odzn.: O. P. 3, K. N., M. za W., M. 10-l. O. N., Św. Łaz. Jeroz., Matki Boskiej de la Merci 2, k. pro Fide et Ecclesia, łot. M. N. Warszawa, Mianowskiego 24, tel. 8-54-42.

OKOŁOWICZ ALFRED. Ekonomista. * 1890 w Mińsku Lit. S. Ignacego Antoniego. Ożenił 9. 11. 1913 z Walerią Tarwid. Uk. w 1908 gimn. w Pskowie oraz wydz. ekonom.-prawny politechn. w Petersburgu (1915). Od 1915 prac. w org. roln. 1926—34 prez. okr. urz. ziem. w Katowicach, Poznaniu i Stanisławowie, nast. insp. w zarz. centr. Min. Roln. i Ref: Roln. Ogł. art. z zakr. ref. roln. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Warszawa, Koszykowa 30, tel. 8-75-16.

OKOŁOWICZ NORBERT TADEUSZ. Art. mal. Płk w st. sp. * 16. 10. 1890 w Wołkowcach, woj. tarnopolskie. S. Norberta i Amelii z Nachtsheimów. Ożenił 2. 2. 1916 z Zofią Sedlaczek. Uk. gimn. i Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. Od 1911 czynny w Zw. Strzeleckim w Krakowie. Od 8. 1914 w Leg. Pol., odbył kampanię II brygady. Od 1917 szef żand. Leg. Pol., nast. szef żand. w. p., po czym w sł. wojsk.-dypl. i w Korp. Kontrol. Od 1932 w st. sp. Poświęca się regionalnym zagad. Huculszczyzny, org. wytwórcz. lud. Ogł. szereg. art. z tej dziedz., oraz Wspomnienia z seansów z medium Frankiem Kluskim. Odzn.: K. N., K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., M. I. Warszawa, Nabielaka 9, tel. 8-84-18.

OKOŁÓW - PODHORSKA STEFANIA, patrz: **PODHORSKA-OKOŁÓW.**

OKOŁÓW - PODHORSKI LEONARD. patrz: **PODHORSKI-OKOŁÓW.**

OKONIEWSKI KAZIMIERZ. * 6. 12. 1886 w Nowym Białczu, woj. poznańskie. S. Jana i Stanisławy z Likowskich. Ożenił 29. 4. 1915 z Heleną Likowską. Uk. gimn. klas., Technische Staatslehranstalt w Chemnitz i ekonomię w b. ak. pozn. Od 1900 czł. Tow. T. Zana. Od 1914 w w. niem. Od 1918 współorg. i z-ca kmdta grupy P. O. W. w Poznaniu. Uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. Uczestn. III powst. g.-śl. Od 1921 kpt. rez. Prac. w bank. i handlu. Od 1926 org. i dyr. Radia Poznańskiego, ob. dyr. rozgł. poznańsk. Pol. Radia. W 1921 współorg. Zw. Of. Rez. w Poznaniu, współorg. i sekr. okr. pozn. L. M. i K. Współprac. czasop. Radio Poznańskie i Tydzień Radiowy w Poznaniu, ogł. art. z dziedz. radiofonii w prasie codzien. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Poznań, Przecznica 3, tel. 63-24.

OKONIEWSKI STANISŁAW. Dr med. * 12. 5. 1878 w Kijowie. S. Zygmunta i Julii z Sławińskich. Ożenił 26. 11. 1912 z Heleną Dadlez. Uk. II gimn. klas. w Kijowie (1897), nast. stud. med. na uniw. w Warszawie (1898—1902), w Genewie i Lozannie (1902—1903). Dyplomy lek. uz. na uniw. w Kazaniu (1908) i na Uniw. Jagiel. (1911), dypl. tzw. fizykacki (uprawn. do pełn. państw. sł. zdr.) na Uniw. J. Kaz. (1912). Spec. w zakr. chorób skórnych i moczopłciowych w szpit. i klinikach w Paryżu. W okr. stud. na uniw. w Warszawie za dział. niepodl. areszt. i zesł. Po uk uniw. w Kazaniu ponow. areszt. i wydal. z Rosji. Więz. przez władze okup. 1918—1920 sł. w w. p. Kpt.-lek. rez. B. asyst. uniw. paryskiego. Ogł. m. in.: Drang nach Osten (Poznań 1932); Wenerycyzacja społeczeństwa i walka ochronna (Poznań 1932); Czy leczenie ostrej rzeżączki rozczynami srebra jest wskazane (Poznań 1932); Zagadnienie kiły a szkoła (Poznań 1935). Poznań, Br. Pierackiego 19.

OKONIEWSKI STANISŁAW. Prawn. * 16. 8. 1886 w Radomiu. S. Bonifacego i Anastazji z Osmólskich. Oż. 3. 8. 1914 z Jadwigą Wagner. Ukończył wydział prawny uniw. w Kazaniu i Wojsk. Ak. Prawn. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1904 wydal. z gimn. radomsk. za udz. w manifestacjach przeciwrząd. W 1905 czł. org. boj. P. P. S., współdz. w org. strajku szk. w Radomiu. Przed wojną świat. adw. w Radomiu. Podcz. wojny sł. w w. ros. W 1918 wst. do sądown. cyw. a od 11. t. r. do sąd. wojsk., zajm. do 1921 różne stan. sędziowskie. W 1921 do 1931 w wojsk. Korp. Kontr., ostatnio z-ca szefa (ppłk). W 1931 został powoł. do Najw. Izby Kontroli. Od 1. 12. 1932 wicepr. N. I. K. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Warszawa-Żoliborz, Czarnieckiego 18, tel. 12-11-41.

OKONIEWSKI STANISŁAW III WOJCIECH. Ks. Dr Św. Teologii. Bp-ord. diec. chełmińskiej. * 21. 4. 1870 w Popowie, woj. poznańskie. S. Jana i Stanisławy z Likowskich. Uk. gimn. w Poznaniu, sem. duch. w Poznaniu i Gnieźnie, wydz. teol. uniw. we Wrocławiu. Święc. kapł. otrzym. w 1895. Wik. w Biezdrowie; penit. i kaznodzieja katedry w Poznaniu; 1906 prob., później dziekan w Bninie; 1913 szamb. pap.; egzam. prosynod., cenzor ksiąg relig., del. arcyb. przy egz. w semin. naucz.; 1916 prob. i dziekan w Kościelcu; 1925 bp-koadjut. chełmiński z prawem nast.; 1926 biskup-ord. diec. chełm. Od 1884 prac. w tajnych kółk. gimn., później Tow. im. T. Zana. W 1906 wyst. jako jeden z pierwsz. duch. przeciw nauczaniu religii w jęz. niem., za co $1^1/_2$ mies. więziony we Wronkach. Czł. org. kult.-społ., oświat. i nauk., popier. spółdz. banki lud. i roln. Red. i wyd. Przeglądu Kośc.; autor dzieła: Pismo Święte w dziełach ks. Piotra Skargi. Czł. kom. red. wyd. dzieł Ojców Kościoła. Ogł. w wyd. relig. i Mies. Diec. Chełmińsk. art. naukowo-teolog. Twórca Muzeum Diec. w Pelplinie. Zbieracz dzieł, sztuki i bibliofil. Wł. największ. bibliot. pryw. na Pomorzu. Dr h. c. Uniw. Jagiel. Odzn.: O. P. 3 i 1, K. N. Pelplin, tel. 105.

OKOŃ EDWARD. Inż.-arch. * 3. 9. 1884 w Radomyślu n. Sanem. S. Maksymiliana i Genowefy z Maciurzyńskich. Oż. 1917 z Zofią Elą Kontecką. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. arch. i bud. polit. we Lwowie, stud. bud. utylizac. w kraju i za gr. W 1916 w w. austr. na fr. rosyj. 1917—1920 budow. warszt. kolej. Wł. biura budowlan. w Tarnowie. Ogł. art. w prasie codz. Wyk. szereg prac budowl. i proj. szpitala w Bydgoszczy, pomn. Nieznanego Żołnierza w Tarnowie. Odzn. I nagr. za proj. gm. K. K. O. w Tarnowie. Tarnów, pl. Sobieskiego 2.

OKRĘT LEON. Dr. praw. Adw. Dziennik. * 7. 11. 1864. S. Rudolfa i Matyldy z Paprockich. Oż. 29. 6. 1891 z Elżbietą Targońską. Uk. gimn. V w Warszawie, nast. wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1914—1917 sł. w w. ros. Od 1920 czł. red. Kuriera Polsk., Epoki, Głosu Prawdy, Kur. Por. Ogł.: Półtora roku sali sądowej, Winien, czy nie winien? (1935), szereg art. w Gazecie Handl., Kraju (petersb.) i in. Warszawa, Czerniakowska 184, tel. 9-71-81.

OKSZA-ORZECHOWSKA MARIA RÓŻA, patrz: ORZECHOWSKA-OKSZA.

OKULICZ KAZIMIERZ. Mgr praw. Dziennikarz * 4. 3. 1890 w Karolowie, pow. Poniewież (ob. Litwa kow.). S. Kazimierza i Tekli z Kuszelewskich. Oż. 12. 7. 1919 z Heleną Skorupską. Uk. gimn. w Libawie, stud. w Rydze i Petersburgu (ob. Leningrad), ukończ. wydz. prawa i nauk społ. U. S. B. w 1925. W 1915 brał udział w org. milicji obyw. Wilna. W 12. 1918 wst. do oddz. samoobrony wileńskiej. W 1919 wst. do Dep. Lit.-Białorusk. M. S. Z. W 5. 1919 udz. w org. władz admin. w Wilnie, przedst. Kom. Gen. Ziem Wsch. przy dtwie fr. oraz kier. dz. wyznań w Kom. Gen. w Wilnie i Warszawie, współprac. dziennika wileńsk. Nasz Kraj. Po zaj. Wilna przez gen. L. Żeligowskiego szef biura pras. w dep. spr. zagr. Litwy Środk., nast. kier. wydz. polit. w kanc. cyw. dcy nacz. wojsk Litwy Środk. Red. Gazetę Krajową, nast. kier. działu wyznań w delegat. rządu w Wilnie. Od 1926 red. Kuriera Wileńsk., nast. dyr. Dep. Wyzn. M. W. R. i O. P. W 1928 poseł do Sejmu z ram. B.B.W.R. i ponown. red. Kuriera Wileńsk. Czł. prezyd. Polsk. Fed. Stow. Przyj. Ligi Narodów; czł. zarz. Inst.

Badań Spraw Narodowośc. w Warszawie; współzał. i czł. zarz. Inst. Naukowo-Badawcz. Europy Wsch. w Wilnie; wicepr. rady grodzk. B. B. W. R. w Wilnie; wiceprez. porozum. pras. polsko-łotewsk.; czł. Zw. Dziennik. Polsk.; czł. Tow. Bad. Zagadn. Międzyn.; czł. „Klubu Włóczęgów". Ogł. artyk. i rozprawy polit.-ekonom. w Gazecie Kraj., Kurierze Lit., Kurierze Wileńsk., Kur. Por., tyg. Przymierze (1920—21), mies. Wschód Polski, Messager Polonais. Odzn:. O. P. 4, K. W. Wilno, Kasztanowa 3, tel. 6-21.

OKULICZ STANISŁAW MICHAŁ. Prawnik. * 2. 10. 1877 w Płockiem. Oż. z Marią Budzyna-Dawidowską. Uk. wydz. praw. uniw. w Warszawie. Przed wojną adwok. tamże. Podczas okup. niem. kom. VIII okr., nast. nadkom. str. obyw. i milic. miejsk. W 1918—1927 kom. rząd. (star.) na pow. warszawski. Od 1929 sędzia Najw. Tryb. Admin. W 1931 prof. prawa samorz. w Szkole Nauk Polit. w Warszawie. Odzn.: O. P., K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Warszawa, Piusa XI, 60, tel. 8-51-62.

OKUŃ EDWARD. Art.-malarz. * 1872 w Wólce Zerzyńskiej, woj. warszawskie. Stud. mal. w Warszawie, Krakowie, Monachium, Paryżu i Rzymie. Prof. Szk. Szt. Piękn. im. W. Gersona w Warszawie 1925—1930. Wyst. od 1891 w kraju i za gr. Ilustr. książ. i czasop. Wyk. m. in.: Sen Paganiniego (1898); Sen królewny (1898); Tęsknota, Tajemnica, Poza siedmioma górami i poza siedmioma rzekami (1899); Lwy na placu del Popolo w Rzymie, Zwiastowanie (1900); Nokturn, Zazdrość, Zwiastowanie (1901); Salome, Gasnąca lampka, Przy studni, Pożegnanie, Autoportret, Luxuria (1902); Ruiny nad morzem, Kalina, Oremus, Mazurek Chopina. Warszawa, Stare Miasto 12.

OKUSZKO-EFFENBERGEROWA NINA, patrz: **EFFENBERGEROWA-OKUSZKO.**

OLBRYCHT JAN STANISŁAW. Dr med. * 6. 5. 1886 w Zakutynie, pow. Sanok. Syn Piotra i Marii z Jaworskich. Oż. z Izabelą Łada. Uk. gimn. klas. w Bochni, wydz. lek. Uniw. Jagiel., stud. w zakład. sąd.-lek. w Berlinie i Wiedniu. Podcz. w. świat. sł. w w. austr. nast. w w. p. Prof. med. sąd. Uniw. Jagiel. 1934/35 dziek. wydz. lek. Pr. Izby Lek. (1932—35); czł. rady Izby Lek.; czł. Twa Lek.; współred. czasopis. sądowo-lekarsk.; czł.-współpr. kom. prehist. i antropol. Polsk. Akad. Um. Kraków, Słowackiego 15, tel. 1-43-06.

OLCHOWICZ ALEKSANDER. Dziennik. * 9. 8. 1898. S. Konrada i Heleny z Szymanowskich. Uk. gimn. E. Konopczyńskiego w Warszawie. Czł. P. O. W., od 1919 sł. w Leg. Polsk., nast. w w. p. Por. rez. Sekr. red. Kur. Warsz. Ref. sport. wydz. pras. M. S. Zagr., Wicepr. i kpt. związk. Polsk. Zw. Lawntennis., wicepr. i czł. hon. sekcji ten. W. K. S. Legia. Czł. zarz. Caritasu. Odzn.: K. W. 2, M. N., K. Z. sr., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Warszawa, Czeczotta 27, tel. 4-05-50.

OLCHOWICZ KONRAD. Dziennik. * 15. 7. 1894. S. Konrada i Heleny z Szymanowskich. Uk. Szk. Nauk Polit. w Krakowie, stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. Tajny szambelan J. Świątobliwości. W 1920 ochotn. w. p. Red. nacz. Kur. Warszawsk. Prez. Tow. Lit. i Dziennik. Polsk. Ogł.: Na wyspie Quiproquo (krotochwila, 1916); Awantura paszportowa (farsa, wyst. 1916/17), nadto art. polit. społ., liter. i feliet. w Kur. Warsz. i mies. „Sfinks" pod pseudon. Radwicz, K-d, K. Leliwa. Odzn.: jugosł. Ś. S. 3, Kor. Rum. 3, fr. L. H. 5 i 4. Warszawa, Czeczotta 27, tel. 4-05-50.

OLECHNOWICZ BRONISŁAW. Dr praw. Adw. * 12. 8. 1896 we wsi Michałówka na Podolu. S. Jana i Józefy z Pawłowskich. Oż. 23. 6. 1919 z Wiktorią Kamionka. Uk. szk. śr. w Kijowie i wydz. prawny uniw. w Warszawie. Należ. do „Filarecji" (1913), 1915—1917 sł. w 4 p. p. Leg. Intern. po kryz. przysięg. Prac. w P. O. W. w Kijowie (1918). Od 1919—1920 sł. w w. p. Radny m. Wilna. Ogł. pracę dokt. Przestępstwo prasowe i szer. art. polit. i społ. w Kur. Wileńsk. Odzn.: K. N., K. W. Wilno, Mickiewicza 49, m. 2, tel. 14-98.

OLECHOWSKI GUSTAW. Dr nauk polit., społ. i ekon. Liter. Public. * 3. 6. 1874 w Boryi, pow. opatowskiego. Uk. wyższy inst. handl. w Antwerpii, ak. prawa międzyn. w Hadze i uniw. w Montrealu. 1905—1906 red. pismo niepodl. Naród a Państwo, w czasie wojny świat. prow. w Dniu kampanię przeciw Niemcom. Red. Przedświt w Kijowie, brał udział w org. I Korp. Wsch. 1918—1932 urz. Min. Spr. Zagr. Ogł. m. in.: Rzeczy widziane (1911); Dzieje mężczyzny (1912); Rycerz (1914); Plaidoyer pour la Pologne et pour ses confins de l'Ouest (Kopenhaga 1915), Poland and Prussia (Kopenhaga 1915); Rewolucja a Polska (Kijów 1917); Przodownicy (1920); U wrót barbarii (1921); Wódz, powieść o J. Piłsudskim (1929). Warszawa, Wawelska 15, m. 2, tel. 9-92-88.

OLGIERD EMMA STELLA. Literatka. Dziennik. * 8. 5. 1894 w Juszczynie pod Makowem Podhal. w Małopolsce. C. Bolesława i Anny z Goeringów de Lilienström. Uk. liceum urszulanek w Tarnowie, stud. na uniw. w Niemczech. 1914—1917 prac. w Tow. Opieki nad Dziećmi w Warszawie. Sekr. Polsk. Kl. Liter. Ogł.: Lawina (zbiór poezyj, 1916), Hanka (pow. 1928); Czarownica (1929); Trzy spośród nas (1931), Znaki (1935), Na nowiu (1934); Self-madewomen (1933); artyk. w Dniu Polskim, Kur. Pozn., Dzien. Pozn., Kur. Por. Tłumaczyła Chestertona, Sommerseta Maughama, Camilli del Soldatto i in. Warszawa, Wspólna 5, tel. 9-10-96.

OLGINA (JÓZEFOWICZÓWNA) OLGA. Art.-śpiew. * 20. 6. 1904. C. Feliksa i Olgi ze Stepów. Zaśl. 2. 2. 1925 dra Mieczysława Maywalta Ukończ. kurs koncert., fortep. i śpiewu Wyższ. Szk. Muz. w Leningradzie. Występ. w operach w Warszawie, Poznaniu, Krakowie, Katowicach, Lwowie, Belgradzie, Zagrzebiu, Rydze i Tallinie, koncert. w Niemczech i Anglii, nagryw. płyty firmy Decca Record w Londynie. Warszawa, Gęsia 13.

OLSZEWICZ BOLESŁAW HENRYK. Dr nauk ścisł. Hist. geogr. * 5. 1. 1893 w Warszawie. S. Adolfa Stefana i Marii Reginy z Zweigbaumów. Ożenił 7. 9. 1926 z Zofią Rozwadowską. Do gimn. ucz. w Warszawie, Lozannie i Genewie; uk. stud. geogr. i hist. w uniw. paryskim w 1928 ze st. licencj., nostryfik. w 1931 przez Uniw. Pozn. jako magisterium z zakr. geogr., d-rat w 1933 „summa cum laude" na wydz. matem.-przyrodn. Uniw. Pozn. W 1918—1919 i 1920 ochotn. w. p. Od 1910 współprac. Ziemi. Od 1915 bibliotek. Pol. Tow. Krajozn. i czł. zarz. tegoż, jeden z założ. Polsk. Tow. Geogr. oraz Zw. Bibliotek. Polsk. 1918—1921 st. asyst. zakł. geogr. Uniw. Warsz. 1921—1924 ekspert i zast. szefa ekspoz. warsz. deleg. polskiej w komisji specj. do spraw rewind. w Moskwie. 1926—1931 bibliotek. i czł. kurat. W. S. H. w Poznaniu oraz wykł. hist. handlu i geografię polit. Od 1933 kustosz Bibl. Uniw. Warsz. W 1935 habilit. na Uniw. Pozn. w zakr. hist. geogr. Czł. komis. do wyd. dawnych map Międzyn. Unii Geogr., kom. geogr. i atlasu hist. Pol. Ak. Um., kom. hist.-nauki atlasu hist. Tow. Nauk. Warsz.; czł. grupy polsk. Comité Intern. d'Histoire des Sc. Ogł. m. in.: Kartografia polska XV — XVII wieku; O Janie z Kolna, domniemanym polskim odkrywcy Ameryki; Zbiory kartograficzne, Próba instrukcji do katalog. i konserw. zbiorów kartograf. (Warszawa 1915); Jan Długosz, ojciec krajozn. polsk. (Warszawa 1915); Polska kartografia wojskowa (Warszawa 1921); Legendy geograficzne średniowiecza (Kraków 1927); Król Jan Sobieski jako miłośnik geografii (Warszawa 1929); Poland and the Discovery of America. A historical and bibliographical Essay (Poznań 1931); Gaspar da Gama, Żyd poznański w Indiach XV wieku (Poznań 1931); Geopolityka i geografia niemiecka jako czynniki antypolskiej propagandy politycznej (1931); Polska i odkrycie Ameryki (Warszawa 1938); Dawne plany Warszawy (Warszawa 1935). Odzn. M. za W. Warszawa, al. Niepodległości 158 m. 5, tel. 4-09-22.

OLSZEWICZ WACŁAW KAZIMIERZ. Dr nauk polit. i adm. * 23. 7. 1888 w Warszawie. S. Adolfa Stefana i Marii Reginy z Zweigbaumów. Ożenił 28. 9. 1911 z Józefą Oderfeld. Uk. wydz. dyplomat. École Libre des Sciences Politiques w Paryżu i uniw. w Brukseli. W 1905 za udział w kom. strajku szk. w Warszawie wydal. ze wszystk. szkół ces. ros. Delegat Zw. Pol. Hut Żel. w Katowicach. Współprac. Revue des Sciences Politiques (Paryż), Annales J. J. Rousseau (Genewa), Ziemi, Ekonomisty (Warszawa), Inst. Bałtyck., Inst. Śląsk., Pol. Tow. Krajozn. Ogł. m. in.: Gospodarcze znaczenie Litwy i Bałtyku, Biblioteka Stanisława Augusta (Kraków 1931), Węgiel i morze (Toruń 1932), szereg art. z dziedz. hist., ekonom., skarb., bibliot. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 4, duń. Dannebr. 3; wł. ŚŚ. M. i Ł. 3; jugosł. Ś. S. 2; Kor. Rum. 2; Kor. Belg. 3. Siemianowice Śl., 3 maja 4, tel. 2-30-66.

OLSZEWSKI BRONISŁAW JÓZEF. Art.-mal. Pedag. Public. * 2. 7. 1874 we Lwowie. S. Józefa i Pauliny z Weismanów. Ożenił 1907 ze Stanisławą Dundaczko-Strzelecką. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. prawny Uniw. J. Kaz. w 1896, stud. fil. w Berlinie i Krakowie, mal. w Ak. Szt. Pięk. w Krakowie, Monachium, uk. w Paryżu. W 1914 zał. Inst. Rys. w Krakowie, zorg. i prow. Stow. Nauczyc. rys. Wykł. hist. sztuki w Inst. Lit.-Muz. w Krakowie i rys. w szk. śr. (1900—1926). Czł. Zw. Plast. w Krakowie (12 lat czł. prezyd.). Inic. i org. bud. Domu Plast.

w Krakowie, przew. gr. art. „Motyw" tamże. Ogł. art. o sztuce od 1896, wyst. w Monachium, Krakowie, Lwowie, Wilnie, Morawsk. Ostrawie. Kraków, Król. Jadwigi 49.

OLSZEWSKI JAN GWALBERT. Art.-mal. Pedagog. * 30. 6. 1873 w Będzinie. S. Michała i Marii z Witanowskich. Ożen. 30. 10. 1902 z Jadwigą Szteyner. Uk. szk. real. i Warsz. Szkołę Rysunk. pod kier. W. Gersona. Stud. w Ak. Szt. Pięk. w Petersburgu (ob. Leningrad), posiada dypl. nauczyc. ros., potwierdz. przez Minist. W. R. i O. P. Nauczyciel rys. w gimn. państw. im. Stefana Batorego w Warszawie. Utrwalił w rys. pamiątki archeolog.-hist. i inne w: Ilustr. dziejach Polski; Bud. drzewnym; Wiśle, Świecie, Kraju, Tyg. Ilustr., Wędrowcu. Ilustr. „Noc styczniową" (W. Przyborowskiego), „Psie pole" (Wł. Trąmpczyńskiego), „Na zamku nasielskim" (A. Zielińskiej), „W złotej księdze" (Z. Sokołowskiej), „Naszą panienkę", Monogr. m. Koła, Monogr. Kłodawy. Wyst. w Zachęcie warsz., w salonie Al. Krywulta: W zakątku pracowni, Na odpuście, W kruchcie, przy połowie ryb, Na targu, Przy fortepianie, Przed burzą, Na popasie. Ogł. szereg nowel. Odzn.: M. N., K. Z. zł. Warszawa, Wilcza 61, m. 5.

OLSZOWSKI KAROL. Przemysł. * 15. 6. 1877 w Niewiadowie, pow. brzeziński. S. Władysława i Karoliny z Zabłockich. Uk. gimn. fil. w 1898, stud. na wydz. praw. uniw. w Warszawie. Przed wojną prac. w wydz. finans. Tow. Kred. Ziemsk., nast. dyr. Tow. Wzaj. Kred. Po wojnie kier. adm. sp. akc. „Cerata", sp. akc. Eksploat. Fabryk Cerat w Polsce, sp. akc. Fr. Fuchs i S-wie; czł. zarz. f. St. Fuchs, Kredyt. Tow. Przem. Polsk., czł. rady tow. ubezp. „Polonia". Wicepr. Resursy Kupieck. Sędzia handl. Warszawa, Górnośląska 22, m. 5.

OLSZYNA-WILCZYŃSKI JÓZEF KONSTANTY, patrz: WILCZYŃSKI-OLSZYNA.

OŁPIŃSKI JÓZEF ANTONI MICHAŁ. Prawn. * 8. 7. 1892 w Rzeszowie. S. Jana i Marii z Zajączkowskich. Ożen. 26. 12. 1920 z Jadwigą Trzcińską. Uk. gimn. w Brzeżanach i wydz. prawno-adm. Uniw. Jagiel. Od 1908 czł. tjn. org. młodz. niepodl., od 1911 przewodn. grupy. W 1914 wst. do 2 p. p. Leg., intern. w Saraniukut na Węgrzech. 1918—19 setnik str. obyw. w Krakowie, uczestn. rozbr. okupantów. Od 1919 w Min. Poczt i Telegr., nast. w urz. wojew. warsz. Od 1921 insp. wojewódzki starostw, kier. star. w Kutnie, kom. rząd. w zarz. miejsk. Żyrardowa, późn. prez. miasta, nast. star. w Sochaczewie i Będzinie. Wiceprez. Warszawy. Prezes zarz. stoł. F. P. Z. O. O., czł. zarz. stoł. Zw. Leg., prez. zarz. Samoobr. Społ., prez. oddz. miejsk. Zw. Strzel., czł. zarz. Osiedla i Ogródków Jordanowskich, wiceprez. Warsz. Tow. Muz., przewodn. kom. rew. tow. Dzieci Ulicy. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. 10-l. O. N., gr. Zbaw. 3, hiszp. Zasł. Cyw. est. Kaits. Kotk. Warszawa, Mokotowska 14.

ONACEWICZ WŁODZIMIERZ, patrz: O'NACEWICZ.

ONOSZKO KONSTANTY. Ks. Dr Św. Teologii. * 1902 w Miorach (Wileńszczyzna). Uk. gimn., stud. teolog. we Lwowie i Wilnie. Badacz kośc. wschodn. Ogł. monogr.: Piotr Mohiła, metrop. kijowski i jego nauka o kościele oraz art. z dziedz. badań kośc. wsch. Poznań, Klasztor OO. Franciszkanów.

OPALSKI ADAM. Dr med. * 26. 11. 1897 w Olkuszu, woj. kieleckie. Uk. wydz. lek. uniw. w Warszawie 1924, stud. spec. w Monachium. St. asyst. klin. chor. nerw. U. J. P. 1927, adiunkt 1930, doc. chor. nerwow. 1935. Warszawa, Chmielna 2, tel. 5-21-85.

OPIEŃSKI HENRYK. Dr fil. Muz. Kompozyt. * 1870 w Krakowie. S. Józefa i Ludwiki z Kośmińskich. Ożen. z Lydią Barblan. Stud. na wydz. chem. polit. w Pradze i wydz. fil. uniw. w Lipsku, stud. muz. w Krakowie i Lipsku. Skrzypek w orkiestrze Colonne w Paryżu (1898—1901); skrzypek i dyryg. chóru Filharmonii Warsz. (1901—1903); sprawozd. muz. Słowa, Kur. Por., Kur. Polsk. (1901—1908), dyr. baletu i opery Teatru Wielkiego w Warszawie (1909—1911), dyr. muz. Teatru Polsk. tamże (1912—1914); zał. i dyr. zesp. Motet i Madrigal w Lozannie od 1917; dyr. Państw. Konserwat. Muz. w Poznaniu (1920—1926). Ogł.: La musique polonaise (wyd. I, 1918, II- 1927); Dzieje muzyki powszechn. w zar. (wyd. II, 1922); Chopin (wyd. II 1925); St. Moniuszko (1923); I. J. Paderewski (1928); art. w pismach. Red. i wyd. Kwart. Muz. (1911—1914). Utw. muz. Zygmunt August i Barbara, poemat symfoniczny na wielką orkiestrę; Kantata mickiewiczowska; Syn marnotrawny; oratorium; opery: Maria i Jakub lutnista oraz in. utw. na fortep., chóry z orkiestrą

a capella, ilustr. muz. do dram., pieśni. Odzn. fr. L. H. 4 (1922). Szwajcaria, Morges, Grande Rue 98-bis, tel. Morges 72-417.

OPOCZYŃSKI KAZIMIERZ. Dr med. * 14. 3. 1877. Do szk. śr. ucz. początk. w Warszawie, nast. w Niemirowie na Podolu. W 1902 uz. dypl. lek. na uniw. w Kijowie, w 1915 drat w Odessie. 1908 do 1914 asyst. katedry histol. na uniw. w Odessie, 1914—18 prosekt. we Włodzimierzu. W 1919 komis. epidem. Min. Zdr. Publ., w 1920 kier. zakł. epidem. w Płocku, 1921—22 prosekt. przy Wojsk. Radzie Sanit. Od 1922 prof. nadzw. Uniw. Stefana Batorego, od 1930 prof. zwycz. tamże. 1925—1926 prez. wileńsk. Tow. Lek., nast. przewodn. Izby Lek. Wil.-Nowogr., czł. Stow. Lek. Polaków w Wilnie, czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, czł. Tow. Anatom. Ogł. około 20 prac. nauk. większych, art. kryt. i in. publik. w prasie fach. i codzien. Wygł. odcz. i referaty w tow. nauk. Wilno, Klinika U. S. B., Królewska 3.

OPOLSKI ZDZISŁAW MARCELI. Dr fil. Geol. Pedagog. * 16. 1. 1884 we Lwowie. S. Wiktora i Wilhelminy. Uk. gimn. we Lwowie, wydz. fil. Uniw. Jana Kaz., stud. w Szkole Antropolog. w Paryżu i w Sorbonie. Naucz. liceum w Krzemieńcu. Czł. kom. geogr. Polsk. Ak. Um. Ogł. m. in.: Studium o istocie przemiany materii ustrojowej (1912), Studium optyczne (1921), Z metodyki badań geologicznych w Karpatach, Pokłosie geograficzne, Sprawozdanie z badań geologicznych na arkuszach: Wola Miechowa, Lisko, Ustrzyki Górne (1927), Zarys tektoniki Karpat między Osławą Łupkowem a Użokiem-Siankami, Najmłodsze ruchy tangengencjalne i małopromienne w Polskich Karpatach (1934). Krzemieniec, Liceum.

ORDONÓWNA HANKA (TYSZKIEWICZOWA hr. z PIETRUSZYŃSKICH MARIA ANNA). Art. dram. Pieśniarka. * 11. 8. 1904 w Warszawie. C. inż. Władysława i Heleny z Bieńkowskich. Zaśl. 30. 4. 1931 Michała hr. Tyszkiewicza. Uk. gimn. w Warszawie, stud. teatr. w Paryżu, Włoszech i Wiedniu. W 1920 prac. na fr. bolszew. w czołówce C. K. Czł. Z. A. S. P., czł. Z. A. I. K. S., czł. Międzyn. Zw. Art. Na scenie od 1920; wyst. we Lwowie, Warszawie, Wiedniu, Paryżu, Beyrucie, Damaszku, Atenach, Jerozolimie, Tel-Aviv, Rydze. Główne

role: w dram. Szekspira, Żeromskiego, w Eros i Psyche Żuławskiego. Występ. w film. Szpieg w masce oraz w film. wiedeńsk. i paryskich, w szeregu sztuk lżejszego repert., operetk. i komed. muz. Śpiewa piosenki po polsku, niem., ang., franc., arabsk., ros., hebr., hiszp. Ogł. Piosenki, których nigdy nie śpiewałam (Warszawa 1929), teksty do szeregu piosenek we własn. wykon., feliet. w prasie codz. z dziedz. teatrolog. Warszawa, Królewska 7, m. 9.

ORDYŃSKI PAWEŁ. Geogr. * 4. 9. 1884 w Moskwie. W 1905 badał progi rzeki Jeniseju, Góry Sajańskie i Kuzniecki Ała Tau, w 1912 — wododział Kamy, Pieczory i Wyczegdy; w 1913 i 1914 uczest. wyprawy na półw. Kanin i morze Barentsa. Dyr. gimn. w Warszawie. B. czł. ros. tow. geogr., sekr. Pol. Tow. Geogr. Ogł. art. w Przegl. Geogr., Czasop. Geogr., Wszechświecie, Czasop. Przyrodn., Morzu. Warszawa, Prosta 12 m. 1, tel. 5-06-07.

ORDYŃSKI RYSZARD STANISŁAW KAZIMIERZ. Teatrol. Reż. * 5. 10. 1878 w Makowie (Małopolska). S. Ignacego i Emilii. Oż. 18. 1. 1903 ze Stefanią Stanik. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. i zł. egz. nauczyc. przy tymże Uniw. Od 1906 naucz. szk. śr. Prac. w Tow. Demokrat. i w Tow. Szk. Lud. Podcz. wojny w St. Zj. Am. Płnc. W 1920 powr. do kraju i brał udz. w kamp. po czym wyj. pon. do Ameryki, gdzie prow. akcję propag.

Pracę reżys. rozp. w Niemczech pod kier. Maxa Reinhardta. Wyst. w Deutsches Theater i Kammerspiele: Androkles i jego lew G. B. Shawa oraz pantominę Sumurun, graną i w Warszawie, w której Pola Negri po raz pierwszy kreowała wielką postać sceniczną. Stud. szt. reżys. w Moskwie, Paryżu, Londynie, w Los Angeles, w Nowym Jorku. Reż. Teatru Narodow., Polskiego, Małego i Nowego w Warszawie. Wyst.: Poskromienie złośnicy; Kupiec wenecki; Cezar i Kleopatra; Henryk IV; Magia; Kres wędrówki. Pod jego kier. nakręc. filmy: Mogiła Nieznanego Żołnierza, Pan Tadeusz, Dziesięciu z Pawiaka, Sztandar wolności (z życia marsz. J. Piłsudskiego). Prez. Polsk. Zw. Prod. Film. i prez. Nacz. Rady Przem. Film. w Polsce. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 5. Warszawa, Filtrowa 7, tel. 9-40-52.

ORKISZ LUCJAN JÓZEF. Dr fil. Astron. * 1. 1. 1900 w Krakowie. S. Michała

i Marii z Tomaszewskich. Oż. 4. 2. 1933 z Jadwigą Ostolską. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie i Uniwersytet Jagielloński. W 1920 ochotn. w w. p. Od 1921 asyst. obserwat. astr. Uniw. Jag.; 1924—1927 kier. stacji astr. Nar. Inst. Astronom. na Łysicy (ob. Lubomirze, zał. przez prof. dra T. Banachiewicza), gdzie odkrył „Kometę Orkisza". St. asyst. Uniw. J. P. Ogł.: Die definitive Bahn des Kometen 1925 I (Orkisz) oraz obserw. i art. w różnych pismach astr., nauk. i popul. 1932—1934 red. „Uranię", czasop. Pol. Tow. Przyj. Astron. Odzn. Med. Astronomical Society of the Pacific (1926) Warszawa, al. Ujazdowskie 6 m. 8, tel. 8-77-70.

ORLICZ MICHAŁ. Public. Teatrolog. * 15. 11. 1893 w Dąbrowie. S. Henryka i Antoniny. Stud. prawo na Uniw. Jag. i fil. ścisłą na uniw. w Wiedniu i w Bonn. Podczas wojny ofic. w. austr. na fr. ros. i włoskim. W 1918 udział w obr. Lwowa, nast. sł. w w. p. Ucz. powst. górnośl. Od 1922 sekr. gen. Nacz. Rady Artyst. pod przewodn. J. Osterwy. Red. nacz. „Sceny Polskiej" (org. Z. A. S. P.). 1925 red. z inicj. M. S. Z. dzieło propag. o Polsce w jęz. franc., ang. i niem. pt. La Pologne Contemporaine. B. kier. lit. teatru Reduta. Red. nacz. monogr. jubil. wyd. nakł. I. K. C.: Dziesięciolecie Polski Odrodzonej, autor Polskiego teatru współczesnego (1933). Wygłaszał odcz. w rozgłośn. polskich i zagran. Prac. nad encykl. polsk. walk niepodległ. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Nowy Świat 16.

ORLIK STEFAN, patrz: ARNSZTAJNOWA Z MEYERSONÓW HANNA FRANCISZKA.

ORLIK-ŁUKOSKI KAZIMIERZ, patrz: ŁUKOSKI-ORL K.

ORLIŃSKI BOLESŁAW. Lotnik. * 13. 4. 1899 w Kamieńcu Podolskim. Uk. szk. handl. tamże. Podczas wojny świat. sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wsch. Od 1. 1919 w w. p., pocz. w kaw., nast. w lotn. Od 1923 instr. wyższ. szk. pil., 1924—25 w st. niecz., pilot na liniach lotn. 27. 8.—25. 9. 1926 dok. lotu Warszawa—Tokio—Warszawa. Od 1926 kpt., od 8. 1928 w st. niecz., od 1930 w rez. Od 8. 1929 pilot do prób w Państw. Zakł. Lotn. Ogł. pam.: Mój lot Warszawa—Tokio—Warszawa (1927). Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, jap. Wsch. Sł. 6, K. Rum. 4.

ORLOT-LEROCH RUDOLF IGNACY, patrz: LEROCH-ORLOT.

ORŁOWICZ MIECZYSŁAW. Dr praw. Krajoznawca. * 17. 12. 1881 w Komarnie pod Lwowem. S. Michała i Emilii z Krasickich. Uk. gimn. oo. jezuitów w Chyrowie (1899), wydz. prawa Uniw. Jana Kaz., Akad. Handl. w Wiedniu z dypl., stud. hist. sztuki na Uniw. Jana Kazim. R-ca wydz. turyst. Min. Komunik. Zał. i prez. Stow. Polsk. Akad. Młodz. „Życie" we Lwowie (r. 1908); zał. i prez. (1906—1914) Akad. Kl. Turyst. we Lwowie; wicepr. lwowsk. kl. sport. „Pogoń"; zał. polsk. Kom. Olimpijsk. i Zw. Polsk. Zw. Sport., sekret., nast. wicepr. tegoż (1922—1929); czł. zarz. gł. i czł. hon. Polsk. Tow. Tatrzańsk. i Polsk. Tow. Krajoznawcz., Ogł. szer. przewodn. po ważn. miast. oraz niekt. dzieln. Polski. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Puławska 43 m. 3.

ORŁOWSKI TEOFIL FELIKS. Dr fil. Chem. * 10. 11. 1893 w Fabianowie (Wlkp.). S. Józefa i Józefy z Kucharczyków. Uk. gimn. w Ostrowie Wlkp. (1914), stud. chem. na uniw. w Lipsku, Berlinie i Poznaniu (d-rat 1925). W cz. gimn. czł. Tow. T. Zana i Harc., nast. czł. polsk. org. akad. 1915—1918 sł. w w. niem. 1919—1921 ochotn. w. p. Por. rez. 1925—1927 asyst. Uniw. Poznańsk. przy kat. chemii fiz. oraz wykł. fotogr. nauk. i stosow. Od 1927 prac. w fabr. płyt fotogr. „Stofra"; od 6. 1928 dyr. techn. fabr. artyk. fotogr. „Alfa" w Bydgoszczy. Czł. zarz. Polsk. Tow. Krajozn., czł. Tow. im. Kopernika we Lwowie i Polsk. Tow. Chem. Ogł. m. in.: Strącanie elektrochemiczne cyjankiem miedzi roztworów jej soli (1925, to samo w jęz. niem.); Rytmische Reactionen von Quecksilbersalzen in Gelatinegollerten (1926); art. z dziedz. chemii fotogr. w czasop. fach. Odzn. K. Z. sr. Bydgoszcz, Garbary 3.

ORŁOWSKI WITOLD EUGENIUSZ. Dr med. * 6. 2. 1874 w Norwidpolu, woj. wil. Uk. Wojsk. Akad. Lek. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1896, d-rat w 1900. Doc. Wojsk. Akad. Lek. w Petersburgu 15. 4. 1903, prof. nadzw. diagnostyki lek. uniw. w Kazaniu 15. 3. 1907, prof. zwycz. tegoż przedm. tamże 5. 2. 1913, prof. zwycz. med. wewn. Uniw. Jagiel. 1. 10. 1919,

prof. zwycz. diagnost. i terapii ogóln. chor. wewn. Uniw. J. P. 1. 1. 1926. Czł. Pol. Ak. Um., Tow. Nauk. Warsz., czł. hon. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. Ogł. prace z dziedz. przemiany materii oraz dot. przewodu pokarm. Warszawa, al., Jerozolimska 17, tel. 9-87-26.

ORŁOWSKI ZENON. Dr med. * 8. 11. 1871 w Norwidpolu, woj. wileńskie. S. Franciszka i Pauliny z Onichimowskich. Oż. 7. 1. 1923 z Olgą Ryżkow. Uk. II gimn. w Wilnie (1891), Wojsk. Akad. Lek. w Petersburgu (ob. Leningrad (1897), gdzie habilit. 1906. 1922 do 1934 prof. zwycz. diagnost. chorób wewn. i terap. ogól. Uniw. St. Bat. i kier. I kliniki wewn. 1923—1927 dziekan. wydz. lek. Od 1906 czł. założ. Zw. Lek. i Przyrodn. Polsk. w Petersburgu. Czł. Tow. Lek. w Wilnie i w in. inst. nauk. i społ. Od 1905 do czasu wielkiej wojny ref. w ros. piśmie lek. Wraczebnaja Gazieta, prace nauk. polskie i prace nauk. ros. w Przegl. Lek. w Krakowie. Ogł. 17 prac. większych, m. in.: Wpływ arsenu na rozwój i skład chem. Aspergilli nigri (rozprawa dokt. 1902), Rzadki przypadek zatoru tętnicy głównej w przebiegu duru brzusznego (1903), W sprawie rozpoznawania raka żołądka (1904), O klinicznym znaczeniu digalenu (1906), Leczenie emanacją radu w zdrojowiskach polskich oraz wskazania do tego leczenia (1932), Podr. balneologii. Wilno, 3 maja 1, m. 1, tel. 17-41.

ORMICKI WIKTOR RUDOLF. Dr fil. Geograf. * 1. 2. 1898 w Krakowie. S. Fryderyka i Salomei. Oż. 10. 1924 z Marią Ireną Czałczyńską. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. 1914—1918 sł. w w. austr. Uczestn. obr. Lwowa, nast. do 1922 sł. w w. p. Por. rez. 1924—35 asyst. Inst. Geograf., od 1930 współpr. Kom. Geogr. Pol. Ak. Um., doc. geogr. gospod. Uniw. Jag. Czł. Polsk. Tow. Geogr., Polsk. Inst. Badań Ludn., Inst. Badań Spraw Narod. Red.: Wiad. Geogr. i Bibliogr. Geograf. Ogł.: Eksport drewna w dorzeczu Dunajca i Popradu (1927); Życie gospodarcze kresów wschodnich Rzeczypospolitej (1929); Szkic geografii gospod. Tarnowa i okolicy (Tarnów 1930); Regionalizm gosp. w Polsce (1931, w pracy zbior. Reg. w Europie); Rzemiosło w okręgu Izby Rzem. w Krakowie (1936). Odzn.: M. N., M. 10-1. O. N. Kraków, Sienkiewicza 12.

ORSZA H., patrz: RADLIŃSKA HELENA.

ORTYM-PROKULSKI TYMOTEUSZ. Art. dram. Literat. * 29. 9. 1898 w Skierniewicach. S. Stanisława i Janiny z Adamowskich. Nauki pob. w gimn. we Lwowie i Petersburgu (ob. Leningrad), oraz na uniw. w Kijowie. Twórca i dyr. teatru dla dzieci w Polsce. Autor książek dla dzieci, m. in.: Rycerz bez skazy (J. Piłsudski) oraz 34 baśni scen., gran. we wszystkich teatrach polskich. Warszawa, Focha 2 i Z. A. i K. S.

ORWID (nazw. KOTSCHY) JÓZEF. Art. dram. * 14. 9. 1891 w Besku p. Sanok. Wyst. od 1910 w teatr. lud. pod dyr. E. Rygiera w Krakowie, nast. w teatrze miejsk. tamże pod dyr. S. Solskiego i T. Pawlikowskiego, po czym w teatr. miejsk. i teatr. T. K. K. T. w Warszawie. Role charakter.-kom. Grywał w film., m. in. w filmie Piętro wyżej. Urle p. Warszawą.

ORZECHOWSKA-OKSZA MARIA RÓŻA. Dziennik. * 4. 2. 1898 w Berbechach, na Podolu. C. Zygmunta i Ernestyny z Sobańskich. Zaśl. 6. 6. 1919 Karola Okszę-Orzechowskiego. Uk. szk. śr. we Lwowie, stud. we Włoszech i Szwajcarii. 1919—1921 czynna w prac. plebiscyt. na Górn. Śl. Od 1924 współprac. Union Polish Daily w Chicago, Głosu Wiedeńsk., tyg. Nasze Życie w Rydze, Polski Zbrojn., tyg. Rakieta i pism. kobiec. w Warszawie. Czł. Tow. Literat. i Dziennik. w Warsz. Warszawa, Marszałkowska 36, tel. 8-78-38.

ORZECHOWSKI KAZIMIERZ. Dr med. * 5. 2. 1878 w Przemyślu. Uk. wydz. lek. Uniw. Jana Kaz., (d-rat w 1900), stud. spec. w Wiedniu. Doc. neurologii, Uniw. Jana Kaz. 1910, zast. prof. tego przedm. 1915, prof. nadzw. 1918, prof. zwycz. neurolog. Uniw. Warsz. 1920, dziek. 1929—30. Czł. Pol. Ak. Um. i Tow. Nauk. Warsz. Red. Neurol. Polskiej od 1923. Ogł. prace dot. chorób mięśni. Warszawa, al. Róż 6, tel. 9-66-51.

ORZECHOWSKI KONRAD. Dr med. * 19. 2. 1887 w Mogielnicy, pow. grójecki. S. Władysława i Marceli ze Ścisłowskich. Oż. 11. 2. 1929 z Wandą Julią Luniak. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, nast. wydz. med. Uniw. Jagiel. (1913). Ordynator w zakł. dla umysł. chor. w Kochanówku, nast. asyst. w zakł. dra Chodźki w Czerwonym Dworze p. Warszawą. Podcz. w. świat. sł. w w. ros. Od 15. 11. 1918 z-ca lek. pow. warsz., jednocz. lek. szpit. więz. w Mokotowie. Od 1. 2. 1920 lek.

pow. warsz., nast. nacz. lek. sejmiku warszawsk. W 1923 del. przez Min. Zdr. za pośr. Ligi Nar. na stud. do wyższ. szk. hig. w Baltimore, St. Zj. A. P., gdzie uk. kurs w zakr. gruźl. Zorg. 11 ośrodków zdrowia i op. społ., letnią kol. profilaktyczną dla dzieci, powiat. tow. przeciwgruźl., sanatorium przeciwgr. w Otwocku (wicepr.), del. do sekcji szpitaln. przy Nacz. Radzie Zdrowia; wicepr. Komit. Tygodnia Dziecka; wicepr. komit. dni przeciwgruźl.; wicepr. C. K.; czł. rady szkol. powiat.; czł. komit. uzdrowotn. Nieporętu; czł. rady Tow. Przeciwgruźl. m. Warszawy; czł. komit. pierwszej bursy dla położnych w Warszawie. W 1930 dyr. Szpit. św. Stanisława, w 1931 inspektor szpitalnictwa, od 1932 nacz. Wydziału Szpitalnictwa zarz. m. st. Warszawy. Czł. zarz. powiat. Zw. Przeciwgruźl.; czł. Międzyn. Tow. Przeciwgruźl.; czł. zarz. Warsz. Tow. Przeciwgruźl.; prez. koła L. M. i K.; czł. kom. akcji zapobiegawczej w Warszawie; prez. Zw. Rez.; czł. zarz. Tow. Doraź. Pom. Lek.; czł. Rady Lek. Ubezp. Społ.; czł. Tow. Szpit. w Warsz.; czł. Tow. Nauk. Lek.; czł. Kl. Lek. Pol.; czł. Rodz. Lek. Ogł. m. in.: Szczepienia ochr. przeciwko szkarlatynie; Epidemia świnki (ogł. w Szk. Hig. w Baltimore); Stan sanitarny Polski (ogł. tamże); Organizacja sanit. pow. warsz.; Dział. ośrodków zdrowia i opieki społecznej na terenie powiatu warsz.; Monogr. pow. warsz.; Reorg. szpitali m. st. Warszawy i zamierzenia na najbliższą przyszłość; Rozwój szpitaln. m. st. Warszawy. Wykł. hig. i org. sanit. w Państw. Szk. Hig. i w Szkole Pielęgniarek. Odzn.: K. Z. zł. (1926), M. 10-l. O. N. Warszawa, Szustra 60, tel. 4-35-24.

OSIECKI STANISŁAW. Przemysł. Polit. * 8. 5. 1875 w Ciechanowie. S. Ignacego i Marii z Miliwockich. Uk. gimn. realne w Warszawie, stud. na politechn. tamże i na wydz. matem.-fiz. Uniw. Jag. W 1905 współzał. Zw. Ludowego; w 1906 wsp. z Aleks. Świętochowskim zał. w Warszawie Tow. Kult. Polsk.; red.: Głos Gromadzki, Życie Gromadzkie, Zagon. W 1907 uwięz. przez władze ros. i zmusz. do opuszcz. granic kraju. Powr. w 1908 i red. Zaranie. Po wybuchu wojny org. lud. str. polit.; w 1916 wyd. na terenie okup. tyg. Wyzwolenie, był czł. str. t. nazwy oraz czł.-zał. Centr. Kom. Nar. W 1919 poseł do Sejmu Ustawod. i wicemarsz. Inic. fuzji Wyzwolenia z Piastem. W 1922 ponownie poseł i wicemarsz. 24. 7. —14. 12. 1923 min. ref. roln., 10. 5. — 15. 5. 1926 min. przem. i handlu. Ogł. szereg. art. treści społ.-polit. w org. P. S. L. Piast. Warszawa, Narbutta 53, tel. 4-37-46.

OSIECKI STEFAN. Inż.-arch. Alpinista. * 23. 11. 1902 w Warszawie. W 1920 odbył kampanię pol.-ros., w 1929 otrz. dypl. inż.-arch. Polit. Warsz. 1933-34— czł. pierwsz. polsk. wyprawy w Andy. Ogł. art. w „Taterniku". Warszawa, Sienkiewicza 4, m. 21.

OSIŃSKA STEFANIA ZOFIA. Dziennik. * 1. 10. 1898 w Warszawie. C. Juliana i Zofii z Barbanellów. Uk. pensję im. A. Wereckiej w Warszawie, stud. na uniw. w Lozannie. Czł. Tow. Literat. i Dziennik. i Synd. Dziennik. Ogł. art. w Bluszczu, Świecie, Iskrach, Kur. Por. Pod pseud. Piotr Godek ogł. kilka pow. Warszawa, Czackiego 8, tel. 2-15-56.

OSIŃSKI ALEKSANDER. Gen. dyw. w st. sp. * 27. 2. 1870 w Pilicy. Uk. korp. kad. w Niżnim Nowgorodzie (1887) i of. szk. piech. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1899). Of. zawod. w. ros. Brał udz. w w. ros.-chińsk. (1900—1901) i w w. ros.-jap. (1904—1905). Podcz. w. świat. dca p. p., bryg. i dyw. piech. W 1917 czł. „Naczpolu" i przewodn. komis. do spraw form. oddz. polsk. przy ros. Szt. Gen. W 1918 nacz. dca polsk. sił zbrojn. na Ukrainie, z ram. Rady Reg. W w. p. od 11. 1918, dca O. G. Łódź, gen. insp. piech. przy M. S. Wojsk. i Nacz. Wodzu, dca 17 dyw. piech., d-ca gr. oper. 1 armii, d-ca grupy płnc. przy 2 armii, dca 1 armii, nast. 3 armii. Po wojnie dca O. G. Kraków, szef adm. armii, insp. szkół wojsk., inspekt. armii. Gen. dyw. od 1922. Uk. kurs dla gen. we Francji (1924). Czł. Kap. Orderu O. P. Senator R. P. 1935—1940. Odzn.: V. M. 5, O. P. 2, K. N., K. W. 4, K. Z. zł. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3 i 2, belg. Leop. 2, Kor. Rum. 1, M. I. Warszawa-Żoliborz, Adama Skwarczyńskiego 13.

OSIŃSKI JERZY. Dziennik. * 15. 2. 1906 w Warszawie, S. Jana i Marii z Maruszewskich. Uk. wydz. prawny Uniw. J. P. B. prez. Aeroklub. Akad., prez. i wicepr. Aeroklubu Warsz. Red. Młodego Lotnika (1924—30) i Skrzydlatej Polski (1930—36), w kt. ogł. szereg prac. Czł.

zarz. gł. Zw. Dziennik. Sport. Odzn. K. Ż. sr. Warszawa, Grochowska 20, tel. 10-25-55.

OSIŃSKI KAZIMIERZ. Inż.-arch. * 14. 12. 1883 w Przemyślu. S. Michała i Natalii z Matzów-Marskich. Ucz. do gimn. w Przemyślu, uk. wyż. szk. real. w Krakowie, wydz. arch. polit. we Lwowie, wydz. archeol. Uniw. J. Kaz. (hist. szt. i fil. oraz językozn. słow.). Od 1908 czł. „Zarzewia", kmdt chor. ziemi przemyskiej Druż. Bartosz. Od 1914 sł. w w. austr., nast. w w. p. Kpt. rez. Dyr. Muz. Narod. Z. Przemyskiej. Zast. lwowskiego urzęd. konserwat. na okr. przemyski. 1928—33 wiceprez. Przemyśla. Przew. okr. Zw. Of. Rez., przew. kom. rew. Zw. Strz. D. O. K. X.; przew. rady nadz. i przew. kom. rew. Banku Spółdz.; sekr. i przew. koła Zw. Zach. Ogł.: Wykopalisko ciałopalne w Budach Łańcuckich z młodego okresu ces. rzymskiego oraz szereg rozpr. i art. nauk. i społ. w czasop. fach. i prasie codz. Odzn.: K. W., M. 10-l. O. N. Przemyśl, Piotra Kmity 5, tel. 12-22.

OSIŃSKI-BRZĘK MICHAŁ TADEUSZ. Polit. * 20. 9. 1892. Sł. w 1. p. uł. Leg. Pol., nast. w P.O.W. i w. p. Rtm. rez. Prez. zarz. okr. i czł. zarz. gł. Zw. Leg. Poseł na Sejm 1930—1935—1940, prez. grupy region. B. B. W. R. na woj. kiel., nast. sekr. gen. B. B. W. R. Radom, Focha 12.

OSMECKI-IRANEK KAZIMIERZ, patrz: IRANEK-OSMECKI.

OSMOLSKA-DUNIN Z WILCZYŃSKICH LAURA. Art. dram. * 29. 11. 1887 w Opinogórze, pow. ciechanowski. C. Adolfa i Pauliny z Marchwińskich. Zaśl. 2. 2. 1915 dra med. Władysława Osmolskiego (†). Uk. gimn. w Warszawie oraz tzw. uniw. tjn. tamże. Stud. scen. pod kier. W. Rapackiego i H. Gawalewicza. Debiut. i wyst. w Teatrze Małym w Warszawie pod dyr. M. Gawalewicza, nast. w Łodzi, Lwowie, Krakowie, Moskwie i Petersburgu (ob. Leningrad), ost. w Teatrze Narod. i Teatrze Polsk. w Warszawie. Role lir.-dram. ważn. w szt.: Eros i Psyche, Warszawianka, Panna (Wolfa) i in. Warszawa, Żórawia 24 a.

OSOSTOWICZ - LELIWA ZBIGNIEW. Mjr dypl. w st. sp. * 6. 7. 1893 we Lwowie. S. Władysława i Zdzisławy z Wyszyńskich. Ożen. 14. 1. 1928 z Janiną Kamienobrodzką. Uk. gimn. w Brzeżanach (1912) i Wyż. Szk. Woj. (1923). 1909—12 kier. Zarzewia w Brzeżanach; 1911—14 podof. Zw. Strzel. Od 4. 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk., nast. w 5 p. p. Leg. Po kryz. przys. wciel. do w. austr. W 1918 kmdt P. O. W. w Przemyślu, nast. w w. p., m. in. szef wydz. w III Oddz. Szt. Gł. Od 1935 sekret. gen. P. K. O. Przewodn. koła podolsk. w Tow. Rozw. Ziem Wsch. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 5, K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N., łot. M. za W. Warszawa, Filtrowa 68, tel. 9-01-70.

OSSENDOWSKA Z IWANOWSKICH ZOFIA. Art.-muz. Kompoz. Pedag. * 18. 2. 1887 w Sieradzu. C. Feliksa i Amelii z Witanowskich. Zaśl. 10. 6. 1923 Ferd. Ant. Ossendowskiego. Uk. gimn. w Warszawie, konserwat. muz tamże i w Paryżu z tyt. wiolinistki-wirtuozki. 1920 sanitar. Prof. gry skrzypc. konserwat. muzycz. w Warszawie. Wiceprez. Tow. Sztuki w Warszawie, opiekunka druż. harc., opiek. czyt. miejsk. im. prez. Ignacego Mościckiego w Nieszawie. Ogł. kompoz.: Andaluza, Hidalgo i Gitana, Kołysanka, Pieśń rybaka, Tańce murzyńskie, Śnieg prószy, Pieśń królewska, Walc. Laur. konserwat. państw. w Warszawie i Paryżu. Warszawa, Zgoda 8, tel. 2-20-88.

OSSENDOWSKI FERDYNAND ANTONI. Podróżnik. Literat. * 27. 5. 1878 w Witebsku. S. Marcina i Wiktorii z Bortkiewiczów. Ożen. 10. 6. 1923 z Zofią Iwanowską. Uk. gimn. klas. w Petersburgu (ob. Leningrad)., wydz. matemat.-przyrod. uniw. tamże i Sorbonę. Za udz. w rew. 1905 więz. 21. Red. „Dziennika Petersburskiego". Org. i dca form. wojsk. na Syberii, walcz. w 1919 i 1920 z bolszew. Prez. Tow. Literat. i Dzien. Polsk., czł. tow.: Rozwoju Ziem Wsch., Przyj. Huculszczyzny, Polsko-Franc., Polsko-Jugosł., Wzajemności Międzynarod. Prof. Wyższ. Szk. Woj., Szk. Nauk Polit. i Wyższ. Szk. Handl. w Warszawie. Ogł.: Ludzie, zwierzęta i bogowie; W ludzkiej i leśnej kniei; Od szczytu do więzienia; Płomienna północ; Pod smaganiem Samumu; Niewolnicy słońca; Gasnące ognie; Lenin; Okręty zbłąkane; Lisowczycy; Wańko z Lisowa; Pod polską banderą; Słoń Birara; Biały kapitan; Żywy Budda; Cień ponurego Wschodu i in. (razem ok. 70 tomów) oraz 50 prac nauk. z zakr. towarozn. i geogr. ekonom. Otrz. nagr. Tow. Literatów, Paix Rationnelle i akad. med. im Firdussiego. Obyw. hon. m. Nieszawy. Odzn.: fr. L. H. 5 i 4, fr. Palm. Ośw. Publ. Warszawa, Zgoda 8, tel. 2-20-88.

OSSOLIŃSKI JAN. Dr praw. * 26. 10. 1886 w Bochni. S. Adolara i Idy z hr. de Durfortów. Oż. 8. 9. 1917 z Józefiną Rostkowską. Uk. wydz. prawno-administr. Uniw. Jagiel. W 1924 brał udział w rokowan. handl. z Niemcami, jako del. Min.Spraw Wewn.; w 1925 nacz. wydz. ochr. granic w tymże minister., współorg. K. O. P. 1927—30 nacz. wydz. kred. komun. w B. G. K., prowadził na szeroką skalę akcję finans. samorząd. Ogł. szereg art. z dziedz. administr. Warszawa, Szpitalna 7, m. 10, tel. 5-17-61.

OSSOWSKI ANTONI WŁADYSŁAW. Dr farm. * 6. 1889 w Warszawie. Uk. uniw. w Warszawie. Mgr 1920, dr 1926. Mł. asyst. zakł. farmakognozji Uniw. Warsz. 1. 10. 1916, st. asyst. tamże od 1. 4. 1920, adiunkt od 1. 10. 1927, doc. farmakogn. od 12. 2. 1932, zast. prof. tego przedmiotu 1. 10. 1933, prof. nadzw. od 1. 12. 1934. Warszawa, Mickiewicza 27, tel. 12-66-63.

OSSOWSKI PAWEŁ. Dr praw. Adw. * 9. 12. 1878 w Śliwicach, pow. tucholski. S. Józefa i Katarzyny z Galikowskich. Oż. 19. 10. 1913 z Franciszką z Batków. Uk.gimn. w Chełmnie (1900), stud. na uniwersyt. w Berlinie, Monachium i Bonn (d-rat 1904). 1905—1909 ref. sąd. w Kolonii n. Renem. Od 1910 adw. w Chełmnie; 1920—1922 starosta powiat. tamże; nast. adwok. i notar. w Toruniu; od 1934 adw. tamże. B. wicepatron Zw. Tow. Lud. na Prusy Książ. (od 1912); reorg. Tow. Czyt. Lud.; inic. i współzał. Spółki Budowl. i gaz. Nadwiślanin (1918—1920). Przewodn. rady robotn. i żołn. oraz prez. pow. Rady Lud., nast. deleg. rządu polsk. przy landrat. Ekspert rządu polsk. przy kom. międzyn. gen. Dupont w Berlinie do spraw sąd. i adm. Jako star. chełmiński inicjat. wznow. i przewodn. Zw. Elektryfik. pow. Chełmno-Świecie-Toruń. Czł. rady aprowiz. i rady ustawod. przy Min. b. Dzieln. Prusk.; wicemarsz. Tymcz. Pomorsk. Wydz. Kraj. 1928—1930 senat. R. P. Czł. rady nadz. Pomorsk. Elektr. Kraj. „Gródek". Ogł.: Ochrona praw osobistych na tle § 823 niem. k. c. (1904), Powiat i m. Chełmno 1923 (schemat. adm. wsp. z T. Dziedzicem), szer. art. w prasie codz. Odzn. O. P. 4. Toruń, Moniuszki 10, tel. 15-30.

OSTAPOWICZ GUSTAW. Gen. dyw. w st. sp. * 6. 10. 1863 w Kamieńcu Podolskim. Uk. gimn. tamże (1880) i szk. junkierską w Kijowie. Od 1886 ofic. zawod. w. ros. Brał udz. w wojnie ros.-jap. (1904—1905). Podcz. w. świat. dca baonu, p. p., bryg. i dyw. piech. Od 24. 7. 1917 dca 1 dyw. strzel. I Korp. Wsch. W w. p. od 1918, szef Polsk. Misji Wojsk. na Wsch.; nast. dca 2 dyw. strzel. A. G. H. Od 1. 4. 1921 w st. sp. Odzn.: V. M. 5, K. W., M. za W., M. I. Warszawa, Widok 6 m. 1.

OSTASZEWSKI HENRYK KAZIMIERZ. Prawn. * 20. 5. 1892 we Lwowie. S. Stanisława i Henryki. Oż. 16. 8. 1924 z Amelią Haake. Uk. wydz. prawno-polit. Uniw. Jana Kaz. 1919—1922 ref. star. w Kaliszu, 1922—1924 zast. star. w Piotrkowie; 1924—1927 zast. star. w Kaliszu; 1927—1932 star. w Łęczycy, od 1932 star. pow. w Kaliszu. Prez. zarz. pow. Z. S., prez. zw. pow. O. S. P., prez. Koła Przyj. Harc., prez. L. O. P. P., prez. Tow. Pop. Bud. Szk., prez. komit. obw. P.C.K., czł. zarz. P. B. K. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł. Kalisz, pl. św. Józefa 1, tel. 1-09.

OSTASZEWSKI JÓZEF. Dr med. Działacz społ. * 15. 3. 1875 w Staninie, pow. Łuków. S. Piotra i Bronisławy z Kickich. Uk. gimn. w Radomiu i wydz. med. Uniw. Warsz. w 1902. Lek. w. ros. podcz. w. ros.-jap. i światow. Był w niew. na Węgrzech. Dyr. Szpit. św. Wojciecha w Mławie. Prez. liczn. org. społ. tamże. Przew. rady miejsk. Ogłosił: Z dziejów Mławskiego Mazowsza (Mława 1934), Dzieje pierwotne szczepu mazurskiego (Warszawa 1935), szer. artyk. w prasie codz. Red. nacz. Gazety Mławskiej. Mława, 3 maja 4.

OSTERWA JULIUSZ. Art. dram. Reżys. * w 1885. Oż.: 1° z Wandą Malinowską (†), 2° 30. 6. 1937 z Matyldą ks. Sapieha. Uk. gimn., stud. dram. pod kier. Gabrielskiego, nast. w Berlinie. Występ. od 1904 w teatr.: Lud. i Miejsk. w Krakowie, Polskim w Poznaniu, Polskim w Wilnie, nast. Letnim (od 1910), Nowym, Rozmaitości (1912—1915), późn. Narodowym i Polskim w Warszawie. Twórca „Reduty" (1919). Dyr. teatru im. J. Słowackiego w Krakowie (1935). W czasie w. zesł. był do Samary, nast. reżys.

Teatru Polsk. w Moskwie, po czym kier. Teatru Polsk. w Kijowie. Do Warszawy powr. w 1918. Ważn. role: Gucio (Śluby panieńskie), Mazepa, Orlątko (Rostanda), Pan Młody (Wesele), Don Carlos, Przełęcki (Uciekła mi przepióreczka) i Powrót (Przełęckiego), Książę Niezłomny, Sułkowski. Czł. zast. Z. A. S. P. od 1929. Odzn.: K. Z. zł., Wawrz. Ak. zł. (1936).

OSTOJA ADAM. Literat. * 2. 2. 1899 w Kijowie. Uk. gimn. w 1916 i stud. wyższe w 1924. W 1917 wst. do form. polsk. na Ukrainie, nast. sł. w w. p. w czasie kamp. kijowsk. Ogł. kilka nowel w Podchorążym, poza tym mniejsze prace dla Zw. Polaków Zagr. i do podr. szkoln., nadto: Poległa kompania i opow. Historia pewnego kasyna, za które otrz. 2 nagr. gen. F. Sławoj-Składkowskiego na konk. lit. Polski Zbrojnej w 1936.

OSTOJA ANDRZEJ, patrz: KRZYWIEC BENEDYKT ANDRZEJ.

OSTOJA-JANISZEWSKI EUGENIUSZ, patrz: JANISZEWSKI-OSTOJA.

OSTOJA-KURYŁO EDWARD, patrz: KURYŁO OSTOJA.

OSTROGA-OSTRZYCKI JÓZEF, patrz: OSTRZYCKI-OSTROGA.

OSTROMĘCKI BOHDAN. Dr med. * 19. 2. 1870 w Warszawie. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. lek. uniw. w Moskwie. Prac. w Besarabii, Białymstoku, Małopolsce Wsch., w Buczaczu, Płoskirowie i Kijowie. W 1920 ochotn. w. p. Mjr-lek. posp. rusz. W 1926 nacz. wydz. zdr. publ. w urz. woj. w Kielcach, w 1930 przenies. na takież stan. do urz. woj. w Warszawie, równ. stały zast. dyr. Depart. Sł. Zdr. M. S. Wewn. Ogł. szereg prac z dziedz. sanit.-społ. m. in.: Karta zdrowia rannego (1916), Zasady org. szpitali publ. (1926), Rola samorządów miejskich w dziedzinie sanit. ze stanowiska prawodawstwa sanit. (1926), Proj. typowego szpitala powszechnego na 60 łóżek (1932). Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Wilanowska 18-20, tel. 9-67-05.

OSTROMĘCKI WŁADYSŁAW. Płk w st. sp. * 29. 1. 1878 w Łososźnie (Grodzieńszczyzna). S. Stanisława i Józefy z Korwin-Sakowiczów. Oż. z Marią Czajkowską. Uk. korp. kad. w Połocku i Michajłowską Szk. Art. w Petersburgu (ob. Leningrad). Ofic. zawod. w. ros. Od 18. 11. 1918 z-ca szefa Dep. Art. M. S. Wojsk., nast. inspek. techn. art. Red. Przegl. Art., w kt. ogł. szer. prac fach. Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Zakopiańska 30, tel. 10-24-25.

OSTROWSKI JERZY ZBIGNIEW. Mgr. nauk ekon. Pedag. Liter. * 9. 1. 1897 w Chodlu, woj. lubelskie. S. Stanisława i Zofii ze Stokowskich. Oż. 7.7.1933 z Ewą Mrozowską. Uk. gimn. w Lublinie, uniw. w Poznaniu i Inst. Pedag. w Warszawie. Za czas. szk. czł. Zw. Młodz. Pol. i org. „Zet". B. czł. P. O. W., od 1918 sł. w w. p. Dyr. gimn. państw. Ogł.: Żywa szkoła (pr. pedag.), Ziemia św. Krzyża (ks. podróżn.); pow.: Obok życia, Chorągiew na dachu, Sztandar na maszcie, Kobuz (na tle życia Brazylii), Cathangara, Bogoburcy (dram. nagr. na konk. Pol. Ak. Lit.); szer. książek dla młodz., m. in: Brazylia, Polacy konkwistadorzy, Gromada światem włada, Najjaśniejsza Rzeczypospolita; art. w Pionie, Zrębie i in. Odzn.: K. N., M. za W. Rzeszów, Jagiellońska 10, m. 7, tel. 40.

OSTROWSKI STANISŁAW (pseud. KORCZAK). Dr med. * 29. 10. 1892 we Lwowie. S. Michała i Marii. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. lek. Uniw. J. Kaz. (1919). Od 1912 czł. Org. Młodz. Narod.; czł. Z. S., gdzie uk. szk. podof. i niż. szk. ofic. Od 3. 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk., sł. na fr., prac. w Dep. Wojsk. N. K. N. Po kryz. przys. wciel. do w. austr. Uczestn. obr. Lwowa, nast. do 30. 4. 1922 w w. p. Kpt.-lek. rez. Asyst. klin. dermat. Uniw. J. Piłs. i Uniw. Jana Kaz., doc. dermatol. i wenerol. Uniw. Jana Kaz., ordynat. Szpit. Powszechn. Od 1934 wiceprezyd. m. Lwowa, od 1936 prezyd. Pos. na Sejm. Sekr. Zw. Leg. w Warszawie (1931); przewodn. Zw. Obr. Lwowa, czł. zarz. P. C. K., L. M. i K. i Z. O. R.; czł. Kom. W. F. i P. W., Kom. Pracy i Kom. Rozb. Tow. Osiedli Robotn. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., M. za W. Lwów, Zyblikiewicza 5.

OSTROWSKI STANISŁAW KAZIMIERZ. Art.-rzeźb. * 8. 5. 1879 w Warszawie. S. Kazimierza Witolda Wacława i Marty z Dziamów. Oż. z Bronisławą Mieczysławą Brzezicką, poetką. Uk. gimn. Franc. Józefa we Lwowie, stud. w akad. w Krakowie, Florencji i Rzymie. Wyk. m. in.: Pomnik Żołn. Nieznanego w Warszawie, Piotra Chmielowskiego we Lwowie; proj. polichr. Rynku Starego Miasta w Warszawie, portrety marszałka J. Piłsudskiego w M.S. Wojsk. i w B. G. K.; medale: żałobny marszałka J. Piłsudskiego., Foch-Poniatowski; monety: 10,5,2 zł z podobizną marszałka J. Piłsudskiego; medaliony: Miriama, Or-Ota, A. Langego, K. Tetmajera, Słońskiego, Żeromskiego. Warszawa, Hotel Sejmowy.

OSTROWSKI WITOLD TADEUSZ. Prawnik. Dział. społ. * 21. 6. 1871 w Berlinie. S. Kazimierza Witolda. Uk. wydz. praw-

ny Uniw. Jana Kaz. Przed w. świat. prac. w T. S. L. W czasie wojny czł. N. K. N., org. op. nad legionist. Po wojnie prac. w T. S. L., od 1927 prez. zarz. gł. Komis. rząd. a w 1926—33 wiceprez. m. Krakowa. Odzn. O. P. 4. Kraków, Smoleńska 11, tel. 1-05-82.

OSTROWSKI-HOFMOKL ZYGMUNT, patrz: HOFMOKL-OSTROWSKI.

OSTROWSKI-RAWITA hr. KRYSTYN TOMASZ. Dr praw. Inż.-agr. * 11. 9. 1895 w Korczewie. S. Aleksandra i Heleny z hr. Tyszkiewiczów. Oż. 18. 12. 1918 z Wandą Krafft. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. i W. Szk. Roln., stud. w W. S. H. w Warszawie. W czasie wojny świat deleg. przez Nacz. Kom. Narod. do Szwajcarii. Po wojnie w M. S. Z. zast. szefa gab., podsekr. stanu, nast. sekr. Misji Polsk. na Syberii i sekr. posel. R. P. w Tokio; del. rządu na wyst. polskiej w Konstantynopolu. Radny gm. Korczew, czł. rady pow. sokołowskiego. Prez. rady nacz. zw. drzewnych, wicepr. Zw. Właść. Lasów, prez. Międzynar. Kom. Drzewnego w Wiedniu. Ogł. prace z dziedziny roln. i przemysł. w wydawn. period. kraj. i zagr. Odzn.: O. P. 5, jap. Sk. Św. 3, austr. K. Z. Warszawa, Miodowa 10, tel. 6-27-84 i Korczew n. Bugiem.

OSTRUSZKA JÓZEF. Dr praw. * 15. 9. 1887 w Oldrzychowicach. (Śl. Ciesz.). Uk. gimn. polsk. w Cieszynie (1904), nast. Uniw. Jana Kaz. (1913). 1914—1918 sł. w w. austr. Prezes S. Okr. Prez. Tow. Prawn., b. wiceprez. Z. H. P., prez. kom. Czerw. Krzyża; prez. koła Zrzesz. Sędziów i Prokuratorów; czł. zarz. wielu stow. Ogł. artyk. w prasie. Odzn. K. Z. zł. Białystok, Mickiewicza 5.

OSTRZEGA ABRAHAM. Art.-rzeźb. * w 1899. S. Majera i Lei. Stud. w Szkole Sztuk Piękn. w Warszawie. Jeden z inicjatorów i org. Żyd. Tow. Krzew. Szt. Pięk., czł. Polsk. Zw. Zawod. Art.-Rzeźb. Wyst. w Zachęcie warsz. w 1910, 1912 i w 1913. W 1915 r. wyróżn. za rzeźbę Młoda matka. W r. 1921 wyst. na wystawie polskich art.-rzeźb. w Paryżu. W 1923 I nagr. za rzeźbę Macierzyństwo, w 1927 nagr. przez Zachętę za rzeźbę Prorok. Warszawa, Senatorska 39, pracownia — Mylna 9-a.

OSTRZYCKI-OSTROGA JÓZEF. Handl. Ekonom. Public. gospod. * 27. 4. 1893. S. Ignacego i Marii z Czajkowskich. Uk. śr. szkołę handl. w Pabianicach, politechn. w Nancy i Szk. Nauk Polityczn. w Warszawie. Uczestn. strajku szkoln. 1905. Czł. i prez. Filarecji, czł. Zw. Strzel. 1914—1916 sł. w I bryg. Leg. Polsk., nast. w P. O. W. W 1920 ochotn. w. p. Kier. wydz. f-my Polski Eksport Naft. we Lwowie. Prez. koła L. O. P. P. Red. działu naft. w tyg. Przemysł i Handel (1924—27); red. The Polish Economist; współprac. Kur. Polsk., Polski Zbrojnej, Słowo Polsk., Baltische Presse, Le Pétrole i in. Odzn.: K. N., K. W. 2, Lwów, Małeckiego 9 m. 5, tel. 1-18-47.

OSZACKI ALEKSANDER. Dr med. * 22. 6. 1883 w Krakowie. S. Stanisława i Aleksandry z Grzegorzewskich. Oż. w 1910 z Wandą Malinowską. Uk. gimn. w Krakowie w 1902, wydz. med. Uniw. Jagiel. w 1908. Asystent Zakł. Chemii pod kier. prof. Marchlewskiego do 1909, nast. u prof. Ortnera w Wiedniu do 1915. 1914—1918 sł. w w. austr., nast. w w. p. Mjr-lek. rez. Habilit. w 1919. Prof. tyt. Uniw. Jagiel. Ord. oddz. wewn. Wojsk. Szpit. Okręg. i Szpitala św. Łazarza w Krakowie. Prez. Tow. Lek. w Krakowie w 1936, czł. Tow. Lek., Tow. Internistów, Tow. Walki z Rakiem, Międzynar. Tow. Walki z Rakiem. Uczestn. międzyn. zjazdów intern. w Anglii, Niemczech, Francji, Belgii. Ogł. m. in.: O zawartości fosforu w chlorofilu (pod kier. prof. L. Marchlewskiego), Nowa metoda oznaczania kwasu moczowego we krwi (1920); Choroby przemiany materii i energii u człowieka (1925); Dietetyka cukrzycy (1935); Skleroza tętnicy płucnej (1936). Kraków, Krupnicza 10, tel. 1-23-06, lub Szpital św. Łazarza, Kopernika 17.

OSZELDA WŁADYSŁAW. Public. emigr. * 18. 5. 1907 w Zdoni, na Śląsku Cieszyńskim. Stud. w Wyż. Szkole Dzien. w Warszawie. W 1933 sekr. wyd. Rady Org. Polaków z Zagr. W 1934 red. Polaków za Granicą. Czł. prezyd. Zw. Pisarzy i Publ. Emigr.

oraz Zw. Pionierów Kolon. Ogł. w prasie kraj. i emigr. art. na tematy emigr. i kolon.

OTOLSKI STEFAN SZYMON. Dr fil. Mgr farm. Chemik. * 18.6.1878 w Lipnie. S. Walentego i Izabeli z Wojewódzkich. Uk. uniw. w Dorpacie, Wojsk. Akad. Med. w Petersburgu (ob. Leningrad), polit. w Warszawie i Uniw. Jana Kaz. Dyr. sp. akc. Ludwik Spiess i Syn w Warszawie. Ogł. liczne prac. z chemii farmaceut. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, al. Róż 6, tel. 8-96-03.

OTRĘBSKI JAN SZCZEPAN. Dr fil. Filol. * 1889 w Pilicy. Uk. gimn. w Kielcach, wydz. hist.-filoz. Uniw. Warsz., stud. na uniw. w Lipsku; d-rat na Uniw. Jagiel., habilit. tamże. 1916—21 nauczyciel gimn. w Kaliszu. Od 1921 zast. prof. językozn. indoeuropejskiego i filol. sanskr. Uniw. Stef. Bat., 1924 prof. nadzw., 1930 prof. zwycz. tamże. Czł. Pol. Ak. Um. 15. 6. 1934. Ogł.: Przyczynki do gramatyk. porówn. języków indoeuropejsk. (Kraków 1919); Z dziejów języka łacińskiego (Wilno 1924); O pochodzeniu łacińskiego perfectum na vi i ui (Wilno 1927); Z badań nad infiksem nosowym w językach indoeuropejskich (Kraków 1929); O tzw. baudouinowskiej palatalizacji (Wilno 1929), Przyczynki słowiańsko-litewskie (Wilno 1930); Wschodnio-litewskie narzecze twereckie III (Kraków 1932); Le traitement des groupes du type ss en sanscrit (Wilno 1932); Wschodnio-litewskie narzecze twereckie I (Kraków 1934); szereg art. w czasop.: Język Polski, Prace Filolog. i Eos. Wilno, Uniw. Stef. Bat.

OTTMANN STANISŁAW. Dr praw. * 5. 2. 1879 w Krakowie. S. Rudolfa i Lidii z Gregorów. Ożenił 29. 4. 1920 z Zofią Kubik. Uk. gimn. i wydz. prawa Uniw. Jagiel. Sł. w w. p., por. rez. Prez. Kolegium Górniczego; prez. Stow. Prawn. Administr. R. P., prez. Kasy Samopom. Koła S. U. P. w Min. Przem. i Handlu. Warszawa, Radna 10, tel. 2-59-15.

OTTO-TRĄMPCZYŃSKA MARIA JOANNA LAURA, patrz: **TRĄMPCZYŃSKA-OTTO.**

OWCZAREK WOJCIECH. Ks. Bp. Dr prawa kanon. i mgr Św. Teol. * 31. 12. 1875 w Łęgu Balińskim, woj. łódzkie. S. Józefa i Franciszki z Bożęckich. Uk. gimn. w Kaliszu, semin. duch. we Włocławku (1897), Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1901), wyśw. w 1898. Od 1901 wik. par. w Turku, nast. kat. we Włocławku, jednocz. sekr. kurii i prof. semin. duch. Od 1906 kanclerz kurii, notariusz sądu biskup. i szambelan Jego Świętobl. Od 1918 sufrag. diec. włocławsk., wik. gen.; oficjał sądu biskup., dziekan kapit. katedr. Prac. w Tow. Dobrocz. i Mac. Szk. Twórca i org. żeńsk. zgr. zak. sióstr wspólnej pracy od Niepokalanej Marii. Ogł. art. z dziedz. hist.-prawn. W czasie wojny red. Kroniki Diec. Włocławek, Seminaryjska 5.

OWERŁŁO PAWEŁ. Art. dram. Reżys. * 16. 7. 1869 w Warszawie. W 1912 obch. jubil. 25-lecia, w 1927 40-lecia pracy scen. W cz. okup. niem. prow. Teatr Rozmaitości. Przewodn. Zw. Emer. Teatr. Role m. in:. Slender w Wesołych Kumoszkach, Heinke w Koncercie Bahra, Alfred w Diable Molnara, Robert w Stryju Samie Sardou, Chudogęba w Wieczorze Trzech Króli, Wicek w Wicku i Wacku, Fedycki w Ich czworo, Ślasa, Franek w Aszantce, Telegrafista w Grze serc Kiedrzyńskiego. Wyst. w filmach. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Kredytowa 8.

OXIŃSKI-OKSZA DE WRSZOWIC TOMASZ LEOPOLD. Inż. * 15. 11. 1882 w Warszawie. S. Tomasza i Ludwiki z Korwin Szymańskich. Ożenił 14. 8. 1913 z Marią Felicją Wolf von Wolfsburg. Uk. gimn. V w Warszawie, stud. na polit. w Warszawie i Pradze Czeskiej, uk. Inst. Technolog. Konsul gen. Peru od 1924 i Kolumbii od 1928. Ogł. m. in.: Podr. do nauki języka serbsk. (1900), Zbiór zadań trygonometryczno - stereometrycznych (1901), Zasady rachunku różniczkowego i całkowego (1910), O kalkulacji fabrycznej i nowych metodach organizacji pracy (1910), Samorodne spawanie metali (1911), O linach drucianych (1912), O nacinaniu gwintów (1912), Podr. do nauki jęz. hiszp. (1926 i 1929), Peru ekonomiczno-statystyczne (1929), Geografia Peru (1929). Odzn.: M. 10-l. O. N., łot. M. za W., finl. M. za W. Warszawa, Oboźna 11, tel. 2-19-69.

OŹMIN JÓZEF. Art.-mal. * 19. 4. 1903 w Kaliszu. S. Jana i Antoniny ze Sta-

sińskich. Oż. 8. 6. 1930 z Łucją Szwedo. Uk. gimn. państw. im. Tad. Kościuszki w Kaliszu, Szkołę Zdobn. w Poznaniu, wyższe stud. mal. w Paryżu i Rzymie (Scuola Arti Ornamentali). W 1920 ochotn. w. p. Wyk. portrety: marsz. J. Piłsudskiego i prez. I. Mościckiego; 5 witraży „symbole nauki polskiej", witraże do kośc. w Tczewie i Pokrzywnie; mal. kościoły w Kołdrąbiu i w Kiszewie (Wlkp.); obrazy do kośc. św. Trójcy w Ludziskach; obrazy: Zwiastowanie, Zdjęcie z krzyża, U krawcowej, Akt, Targ z kurami, Zapały, Rzut kulą i in. Udział w XI Olimpiadzie w Berlinie (1936); wyst. w I. P. S. w Warszawie, w Poznaniu, w Bydgoszczy i w Toruniu. Uprawia mal. olejne, temperę, akwarelę, wszystkie techniki ścienne, freski; spec. polichromia kośc. i witraże. Poznań, 27 grudnia 10, m. 17.

OŹMINOWA ZE SZWEDÓW ŁUCJA STANISŁAWA. Art.-mal. * 29. 10. 1911 w Poznaniu. Córka Tomasza i Józefy z Szeszułów. Zaśl. 8.6. 1930 Józefa Oźmina. Uk. Szk. Zdobn. w Poznaniu w 1931, wyższe stud. mal. w Paryżu i Rzymie (Scuola Arti Ornamentali, 1935). Autorka liczn. kompoz. nat. martwej, fresków, pejzaży, portretów, wyk. olejno lub akwarelą. Wyst. w I. P. S. w Warszawie i Tow. Przyj. Szt. w Poznaniu. Poznań, 27 Grudnia 10, m. 17.

P

PACEWICZ WACŁAW. Ks. Pedag. * 9.7. 1881 w Szatach (Litwa). S. Kazimierza Stanisława i Barbary z Możanowiczów. Ucz. do gimn. w Libawie i Petersburgu (ob. Leningrad); uk. semin. duch. tamże oraz wydz. praw Uniw. Poznańskiego. Prac. w szkoln., m. in. dyr. gimn. żeńsk. i szk. im. Curie-Skłodowskiej w Bydgoszczy. Czł. Ak. Papieskiej w Rzymie, kanonik kapit. bazyliki Św. Marka tamże. Kapel.-prał. Zak. Św. Łazarza. Odzn.: o. Merced. 3, M. I. Bydgoszcz, Gdańska 129.

PACHOŃSKI HENRYK. Pedag. * 11.11. 1878 w Skawinie, woj. krakowskie. Syn Tomasza i Wiktorii z Kumalów. Oż. 20. 8. 1904 ze Stefanią Sach. Uk. gimn. w Krakowie, stud. na uniw. w Jenie i na Uniw. Jagiel. Dyr. szk. śr. w Krakowie. Dożyw. prez. Zw. Uczestn. Osw. Krakowa. Współzałoż. Tow. Obr. Kresów Zach. Uczestn. plebisc. na G. Śl. i III powst. g.-śl. B. prez. Rady Okr. Chrześc. Zw. Zawod. Długoletni czł. rady miejsk. w Krakowie, rady szk. okręg. kom. kontrol. Kasy Oszcz. m. Krakowa. Ogł.: Krzyżacy, Geografia Galicji, Historia geografii, Wpływ humanizmu na rozwój wiadomości o Polsce, Nasze zadania wobec Śląska, Historia oswobodzenia Krakowa oraz art. w czasop. Odzn.: O. P., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Kraków, Garbarska 13, tel. 1-32-42.

PACHOREK TADEUSZ JÓZEF. Mgr praw. * 6. 8. 1901 w Rzeszowie. S. Walentego i Magdaleny z Drążków. Oż. 20. 7. 1926 z Jadwigą Teresą Ekiert. Uk. gimn. we Lwowie, stud. na wydz. przyr.-geogr. Uniw. J. Kaz.; uk. wydz. prawa i um. polit. tamże. 1917—18 czł. P. O. W. 6. 11. 1918—4. 8. 1919 obr. Lwowa i w r. 1920 ochotn. w. p. Insp. szk. obw. stryjskiego. Od 1920 czł., ob. prez. zarz. pow. Z. S. w Stryju. Do 1929 czł. P. P. S. Fr. Rew. 1929—1933 prez. rady B. B. W. R. 1929—33 prez. T. S. L. Czł. zarz. szeregu org. społ. w Stryju. Red. nacz. Gaz. Stryjskiej; współred. Kwart. Naucz. Ogł. w wym. pismach art. treści polit., społ., hist.-obycz.; poza tym art. w Sprawach Szkol. Odzn.: K. Z., M. za W., M. 10-l. O. N. Stryj, B. Głowackiego 7.

PACIORKOWSKI JERZY. Prawnik * 13. 12. 1893 w Będzinie. Uk. szkołę śr. W. Górskiego w Warsz., nast. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Prac. w Tow. Pom. Ofiarom Wojny tamże. Kier. wydz. w Min. Pracy i Opieki Społ., nacz. wydz. w Min. Spr. Wewn., w 1928 dyr. Dep. Polit. tamże, w 1929 szef gabinetu prez. Rady Min. 1930—1934 wojew. kiel., 1934—1935 min. op. społ. Od 1935 poseł na Sejm, od 5. 2. 1937 podsekr. st. w Min. Spr. Wewn. Od 2. 1938 wojew. warsz. Warszawa, Wilanowska 18.

PACZKOWSKI JERZY. Literat. * 16. 1. 1909 w Warszawie. S. Ludwika i Wandy z Morońskich. Uk. gimn. L. Lorentza w Warszawie i Szk. Nauk Polit. tamże. Red. w ciągu kilku lat Cyrulika Warszawsk. (pismo satyr.-polit.). Koresp. paryski: Gazety Polsk., Wiad. Lit., Kur. Por. i Ekspr. Por. Ogł. zbiór wierszy satyr.-politycz.: Na ostrzu noża i utw. o charakt. liryczn. Warszawa, al. Ujazdowska 11.

PACZKOWSKI JÓZEF. Dr fil. * 1861 w Kawiarach. Uk. uniw. w Berlinie. Archiwista w Centr. Arch. Państw. w Berlinie do 1919; nacz. dyr. Arch. Państw. w Warszawie 1919—1926; prof. 1919—

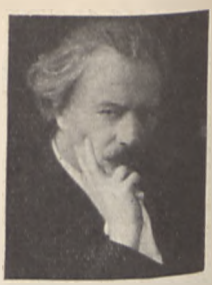
1926, prow. wykł. zlec. archiwist. i hist. polit. mocarstw. Uniw. Pozn. od 1926. Czł. kom. hist. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. Ogł.: Tendencje polityki handlowej Bismarcka wobec Rosji i polityka kolejowa Prus (Ateneum, 1890—1891); Die Russische Handelspolitik nach dem Wiener Kongress (1912); Staat und Gesellschaft in Polen in der Auffassung von Peter Skarga (1912); Rzeczpospolita Polska nie umierająca nigdy (Księga Pam. O. Balzera, 1925); La remise des actes en connexion avec les changements de frontiéres entre Etats (wyd. II, 1929) i in. Poznań, Jasna 14.

PACZOSKI JÓZEF KONRAD. Botanik. * 8. 12. 1864 w Białogródce, na Wołyniu. S. Konrada i Ludwiki z Wiemuthów. Oż. z Aliną Steinert. B. dyr. Muzeum Przyrodniczego w Charkowie (Ukraina). Zał. i kierown. org. „Sylwan". Kier. rezerwatu w Puszczy Białowieskiej. Dr. h. c. Uniw. Poz. Prof. tegoż Uniw. Ogł. ok. 200 prac. Sierosław k. Poznania.

PADACZ WŁADYSŁAW JÓZEF. Ks. Dr prawa kan. * 2. 3. 1900 w Cianowicach, woj. krakowskie. S. Jana i Katarzyny z Nowakowskich. Uk. gimn. w Warszawie, wydz. prawny uniw. tamże (1924), Semin. Metropolit. Warszawskie, uniw. gregoriański w Rzymie (1929), stud. uzup. na kursach dla cudzoziemców na uniw. w Dijon (1928) i Monachium (1930). Za czasów akad. sekr. gen. Bratn. Pomocy. Uczestn. rozbr. Niemców, 1918—1920 och. w. p. Wykł. i wicedyr., nast. dyr. semin. duch. niższ. w Warszawie, od 1934 prof. Semin. Metropolit. tamże. Pośw. się walce z alkoholizmem. Prez. Koła Księży Abst. Archid. Warsz., czł. zarz. Katol. Zw. Abstynentów i Polsk. Ligi Przeciwalkohol., czł. Kom. Międzyn. Zjazdu Przeciwalk. Ogł.: Obowiązki kapłańskie w ustawod. synod. w Polsce odrodz. (1934), Kościół Katolicki w walce z alkoholizmem w odrodz. Polsce (1934), Walka o powszechną trzeźwość (1936), Podstawy prawne istnienia i działalności zrzeszeń katolików świeckich (1936), poza tym art. okoliczn. w prasie katol. Odzn.: V. M. 5., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Kawęczyńska 49, tel. 10-04-32.

PADEREWSKI IGNACY JAN. Art.-muz. Kompoz. Polit. * 6.11.1860 na Podolu. S. Jana i Polikseny z Nowickich. Oż. 1-o z Antoniną Korsak, 2-o 31. 5. 1899 z Heleną z bar. Rosenów Górską († 16. 1. 1934). Naukę gry fortep. pob. w domu rodzic., od 1872 zaś w konserw. warsz. pod kier. Śliwińskiego, następnie Strobla i Janoty, oraz teorii u Roguskiego. W 1881 w Berlinie stud. teorię i kontrapunkt pod kier. Fryderyka Kiela, a następnie Henryka Urbana. Dalsze studia w Wiedniu pod kier. Teodora Leszetyckiego (1886). Pierwsze koncerty dał: jesienią 1887 w Wiedniu, 3. 3. 1888 w Paryżu, 9. 5. 1890 w Londynie, 17. 11. 1891 w New-Yorku. W Warszawie wyst. 5. 2. 1901 i 1908. W 1910 of. narodowi pomnik króla Władysława Jagiełły ku upam. 500 rocznzwyc. pod Grunwaldem. (Pomnik ten, dłuta Antoniego Wiwulskiego, stoi w Krakowie). W czasie wojny świat. delegat. paryskiego Kom. Narod. do St. Zjedn. Zorg. przy pom. przyjaciół angielskich Polski Kom. Ratunkowy (The Polish Victims Relief Found). W St. Zjedn. odbył podróż propagandową na rzecz Polski, przemawiając i koncert. przeszło 300 razy. Dzięki jego rozmowom z prez. St. Zjedn. W. Wilsonem i dor. tegoż płkiem E. M. House, prez. Wilson wstawił sprawę odb. Polski jako pkt 13 orędzia z dn. 8. 1. 1918 do Niemiec w spr. war. pokoju. Na kongresie w Pittsburghu 4. 4. 1917 przekonał Polonię amerykańską o konieczności utw. wojska polsk. i przewiezienia go do Europy. Po zaw. pok., 21. 12. 1918 odj. do Polski i 27 tegoż mies. przyb. do Poznania, w którym wybuchło powst. przeciwko Niemcom. Prezes gab. od 16. 1. do 9. 12. 1919. Min. spr. zagr. i del. Polski na konf. pok. w Wersalu. Po ustąp. z prezesury gab., pierwsz. del. Polski przy Radzie Ambasadorów i pierwsz. del. Polski przy Lidze Nar. Po ustąp. z obu tych stanowisk, ponow. podjął dział. artyst. Ufund. pomniki: prezydentowi Wilsonowi w Poznaniu i płkowi House'owi w Warszawie. Dzieła muz.: Manru, opera po raz pierwszy wyst. w Dreznie 29. 5. 1901 (premiera we Lwowie 8. 6. 1901); Prelude a capriccio; Minuetto G min. (g-mol); Trois morceaux pour piano; Cracovienne; Elegie pour piano; Introduction et Toccata, Moment musical; Quatre chansons (do słów A. Asnyka); Chants de voyageur pour piano, Danses Polonaises, 2 t.; Album de Mai, Scenes romantiques pour piano; Variations et Fugue sur un thème original a Minor (A mol); Tatra Album, 2 t., So-

nate pour violon et piano, A. Minor (A mol); Humoresques de Concert (a l'antique et moderne), Dans le désert; Toccate Miscellanea; Concert pour piano et orchestre, A minor (l'A mineur; Six chants) do sł. A. Mickiewicza; Fantasie Polonaise sur des thèmes originaux (piano et orchestre); Légende; Sonate, E flat Minor (Mi bemol min.); Douze mélodies sur des poésies de Catulle Mendes (Au Menestrel): Variations et Fugue, E Flat Minor (Mi bémol min.); Symphonie B Minor (H mol). Dr hon. causa Uniw. Jagiel., J. Kaz., Poznańsk., Oxfordzkiego, Yale (połudn. Kalifornia), w Glasgow, Lozańsk. i w New-Yorku. Odzn.: O. B. (11. 7. 1921), O. P. 1 (2. 5. 1923), fr. L. H. 4 (17. 7. 1909), 2 (18. 11. 1921), 1 (26. 4. 1929), belg. Leop. 1, wł. ŚŚ. M. i Ł. 1, imp. Bryt. 1 (1925). Riond Bosson pod Morges, Szwajcaria.

PADLEWSKA Z BERESTNIEWÓW NADZIEJA. Pianistka. Pedag. * 17. 5. 1882 w Słucku (Mińszczyzna). C. Michała i Julii z Kryłowów.

Zaśl. 20. 7. 1910 dra Leona Juliana Józefa Padlewskiego. Uk. w 1901 gimn. św. Katarzyny w Petersburgu (ob. Leningrad), w 1908 konserwator. muz. (z med. zł.) tamże, nast. stud. muzycz. w Berlinie i w Meisterschule wiedeńskiej, pod kier. prof. Godowskiego (1908—1910). Koncertow. w Moskwie, Petersburgu, Niżnim Nowgorodzie, Jekaterynosławiu, w Warszawie, Poznaniu i in. miast. Polski. 1919—1922 prof. wyższ. gry fortep. konserwat. państw. w Jekaterynosławiu. Poznań, Libelta 13, tel. 53-86.

PADLEWSKI LEON JULIAN JÓZEF. Dr med. Bakteriol. * 24. 4. 1870 w Odesie. S. Włodzimierza i Zofii z Czerniawskich. Ożen. 20. 7. 1910 z Nadzieją Berestniew. Uk. gimn. w Jekaterynodarze (Kaukaz) z med. zł. (1980) i Wojsk. Ak. Lek. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1895. 1903-1908 (z przerwą 2-letn. podcz. w. ros.-jap.) przydziel. do Ak. i Inst. Med. Doświadcz. dla prac. nauk. Badał epidemie dżumy w Indiach, Chinach, Mongolii, Mandżurii, Kraju Zabajkalskim (1899, 1901—02, 1904—05, 1911).

W 1911 czł. międzyn. kom. dla bad. dżumy w Mandżurii i czł. kom. Inst. Pasteura, pod kier. prof. Miecznikowa, dla bad. dżumy i gruźlicy w stepach kirgiskich i kałmuckich. Stud. bakteriol. zimnicy i durów na Kaukazie (1897—98) oraz czerwonki w Japonii. Zorg. w Moskwie zakł. mikrobiol. „Imunitet" oraz Inst. Bakter. w Jekaterynosławiu (1913). Współzał. polsk. mies. lek. w Kijowie. Brał udział w woj.: bokserskiej w Chinach (1899—1900), ros.-jap. (1904—05) i świat. (1914—18). Asyst. przy katedrze patolog. ogóln. uniw. mosk., asyst. przy inst. bakteriol. im. Gabryczewskiego oraz prof. Ak. Lek. (później wydz. lek.) uniw. w Jekaterynosławiu. Od 1922 zast. prof. bakteriol. uniw. w Poznaniu, od 1923 prof. nadzw. (katedra mikrobiol.). 1931—32 i 1932—33 dziek. wydz. lek. Uniw. Pozn. Od 1931 czł.-kor. Pol. Ak. Um. Przez 3 l. przewodn. Tow. Mikrobiolog. Polsk. Zał. i przewodn. oddz. poznańsk. Polsk. Tow. Higien., czł. wielu tow. nauk. w Polsce i za gr. Ogł. prace w jęz. polsk. ros. i niem., m. in.: Dżuma w Ingkoo w 1899, Epidemia dżumy w Ingkoo w 1901—02 (1903), Organizacja sł. zdrowia w armii japońskiej podczas wojny (1904—05), O zastos. żółci do badania krwi (1907), Lasecznik duru brzusznego, Laseczniki pozadurowe, Lasecznik okrężnicy, Ospa (monograf. w wielk. podręcz. zbior. mikrobiologii 1912), Pasteur jako biolog, Współczesny stan wiedzy o paradurach, Bakteriologia i serologia duru brzusznego. Odzn.: jap. Wsch. Sł. 5, med. sr. jap. C. K. Poznań, Libelta 13, tel. 53-86.

PAGACZEWSKI JULIAN. Dr fil. Hist. szt. * 14.1.1874 w Krakowie. S. Juliana i Michaliny z Zarewiczów. Ożen. 28.10.1905 z Adolfiną Till. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel., stud. uzup. w Niemczech, Francji, Włoszech. B. kustosz Muz. Narod. w Krakowie, czł. czynny i dyr. gab. rycin Pol. Ak. Um., przew. kom. histor. szt. Pol. Ak. Um., czł. wydz. Twa Mił. Krakowa. Ogł. m. in.: Kościół św. Mikołaja i kościół św. Tomasza w Krakowie, Jasełka krakowskie, Polskie muzeum (wsp. z Feliksem Koperą), Bizantyński obrazek N. M. P. w klasztorze klarysek w Krakowie, Nagrobek prymasa Uchańskiego w Łowiczu i dzieła Jana Michałowicza z Urzędowa, Posążki N. M. P. Jackowej w Krakowie i Przemyślu, Baltazar Fontana w Krakowie

Skarbiec klasztoru pp. klarysek przy kościele św. Andrzeja w Krakowie, Gobeliny z herbem Pogoń w Muzeum XX. Czartoryskich w Krakowie, Ze studiów nad polskim gobelinnictwem, Gobeliny z historią Aleksandra Wielkiego znajdujące się w Polsce, Ze studiów nad ikonografią św. Stanisława Kostki, Posąg srebrny św. Stanisława w kościele oo. paulinów na Skałce w Krakowie, Madonna Wieluńska, Gobeliny polskie, Dary złotnicze Kazimierza Wielkiego dla kościołów polskich (wsp. z A. Bochnakiem), Jan Michałowicz z Urzędowa, Relikwiarz na drzazgę Krzyża Świętego w katedrze w Sandomierzu (wsp. z A. Bochnakiem) oraz szereg drobn. rozpraw. Kraków, Floriańska 40, latem: Ciężkowice k. Tuchowa.

PAJZDERSKA Z DE HELLERSPERG HELLERÓW KAZIMIERA MARIA. Art.-rzeźb. i mal. * w Buczaczu (Małopolska). C. Franciszka i Pauliny z Rogala-Lewickich. Zaśl. dra Nikodema Pajzderskiego. Uk. szk. mal. prof. Kaczor-Batowskiego we Lwowie i ak. rzeźb. prof. Charpentiera w Paryżu. Prac. w stow. Tow. Pop. Przem. Kraj.; b. sekr. Tow. Oszczędn. Kobiet; prac. w wydz. Tow. Dzieciątka Jezus i św. Salomei. Mal. przew. olejno: kwiaty, pejzaże i portrety. Główne prace: pomnik żołn.-powst. w Rawiczu, na plantach; rzeźba Chrystus na krzyżu, na pomniku dla powstańców w Mogilnie; dekor. kośc. w Palędziu; pomnik serca Pana Jezusa w Gostyniu na rynku; wielka rzeźba Najśw. Marii Panny Królowej Polsk. na katedrze w Gnieźnie; pomnik Wdzięczności w Poznaniu — fasada płnc.; dwa medal. rycerza i żołn.-powst. oraz płaskorzeźba symbol. wdzięczn. 3 stanów; wiele rzeźb, figur dewocyjn., portr. w marmurze i brązie. Poznań, Przemysława 11, tel. 63-02.

PAJZDERSKI NIKODEM. Dr fil. Hist. szt. * 15. 9. 1882 w Łęgu, woj. pozn. S. Piotra i Józefy z Plecińskich. Ożenił z Kazimierą Marią de Hellersperg Heller. Za udział w tajn. org. narod. wydal. ze szk. śr. w Śremie; matura we Lwowie. Stud. na uniw. w Berlinie i na Uniw. Jagiel., stud. uzup. w Austrii, Francji, Włoszech i Niemczech. Od 1912 kustosz. zbior. XX. Czartoryskich w Gołuchowie. 1914—1917 prac. w Centr. Komisji Op. nad Zabytk. w Wiedniu. Od 1919 kier. wydz. rewindyk. zbiorów art.-kult. na b. zab. pruski oraz konserwat. zabytk. szt. i kult. okr. poznańsk., a od 1922 i pomorsk. 1921—1922 likwidat. dep. kult. i sztuki Min. b. Dzieln. Prusk. W 1925 prof. hist. szt. uniw. w Poznaniu. W 1928 do 1929 zast. dyr. wydz. sztuki na P.W.K. Od 1933 dyr. Muzeum Wielkopolskiego. Ogł.: Kościół xx. filipinów w Gostyniu, Zamek tęczyński, Budownictwo drewniane w Polsce, Ratusz poznański, Les abbayes cisterciennes en Pologne, Przewodnik po muzeum w Gołuchowie, Poznań (monogr. artyst.), Kościół św. Jana w Gnieźnie i jego dekorac. z XIV w. oraz art. o zabytk. szt. poznańsk. i pomorsk. w prasie codz. Poznań, Przemysława 11, tel. 63-02.

PALEOLOG FILIPINA STANISŁAWA. Podkomis. P. P. * 5. 5. 1892 w Rumnie, pow. Rudki. C. Zygmunta i Zofii z Chorzelskich. Uk. gimn. pp. sakramentek we Lwowie, akad. handl. i szk. ofic. P. P. w Warszawie. Uczest. obr. Lwowa, nast. adiutant kmdta Och. Leg. Kobiet. Kmdt pol. kob. Prac. w Zw. Legionistek, Polsk. Komit. do Walki z Handlem Kobiet. i Dziećmi, Zw. Przeciwżebr., w opiece nad kobiet. występn. i dziećmi jako deleg. Komendy Gł. P. P. Ogłosiła art. z zakr. walki z nierządem. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Śniadeckich 12, m. 50, tel. 9-20-18.

PALESTER ROMAN ANTONI. Muzyk. Kompoz. * 28. 12. 1907 w Śniatyniu, woj. stanisławowskie. S. Henryka i Marii z Memlaurów. Uk. konserw. muz. w Warszawie. Sekr. gen. Stow. Komp. Polskich w Warszawie i sekr. Polsk. Tow. Muz. Współcz. Ogł. utw.: Symfonia, Taniec polski, Muzyka symfon., Uwertura, Koncert fortep., psalmy na chóry, sola i orkiestry, pieśni; oprac. wiele ilustr. muz. do film. i sztuk scen. Warszawa, Łowicka 53, m. 8, tel. 4-14-66; Paris XVI, 20, rue de Varize.

PALEWICZ - GOLEJEWSKI MARIAN. Art.-śpiew. * 1. 1. 1881 we Lwowie. Uk. konserwat. muz. im. St. Moniuszki w Stanisławowie. Baryt. dram. Wyst. w Stanisławowie, Kołomyi, Przemyślu, Czerniowcach, we Włoszech (pseud. Mariano Palevici), w Rosji, we Lwowie, w Warszawie. 1915—1919 jeniec cyw. w Rosji. Org. teatry plebiscyt. na Śląsku (1920). Od 1924 reżys. opery warsz. Od 1931 emer. m. st. Warszawy. Odzn. K. Z. zł. (1927). Warszawa, Żulińskiego 11, tel. 9-44-67.

PALUCH MIECZYSŁAW. Mjr rez. * 10. 12 1888 w Trzemżalu, pow. Mogilno. S. Jana

Józefy z Mayorów. Ucz. do gimn. w Trzemesznie i Gnieźnie, stud. ekonom. w Berlinie. Dyr. konc. dóbr i zakł. przemysł. ks. von Pless. W czas. szk. czł. Tow. T. Zana. Od 1914 w w. niem. Org. i kmdt P. O. W. w Poznaniu, dca gł. Straży Bezp. Dca II powstania górno-śląsk. Ogł. art. z dziedziny ekonom.-polit. oraz fragm. pamiętnika z ruchu powst. wlkp. i górno-śląsk. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4, K. Z. zł., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., jugosł. Ś. S. Pszczyna, pl. Karola Miarki 3, tel. 19 i 46.

PAŁKA JAN. Ks. Misjon. * 16. 2. 1901 w Czernej, woj. krakowskie. 1924—1929 sekr. gen. Katol. Misji Pol. we Francji; 1927—1929 red. tyg. Polak we Francji. Od 1929 wyd. Ludu w Kurytybie, od 1930 sekr. Zw. Tow. Oświata, współzał. Centr. Zw. Pol. w Brazylii. Brasil. Curitiba, Parana, Caixa Postal 155.

PANCEWICZ-LESZCZYŃSKA LEOKADIA KLARA. Artystka dram. Zaśl. Jerzego Leszczyńskiego. Wyst. od 15. 7. 1907 w teatr: Polskim w Lublinie, Polskim w Radomiu, Powszechn. w Łodzi, Małym w Warszawie, Polskim w Kijowie, Polskim w Łodzi, Miejskim w Krakowie, Narodowym i A. Szyfmana w Warszawie. Role gł. m. in.: Maria Stuart (Słowackiego); Elżbieta w Marii Stuart F. Schillera; Lady Macbeth; ks. Marlborough w Szklance wody (Scribe'a); Kasztelanowa (Popas Króla Jegomości); Panna Młoda (Wesele Wyspiańskiego); Maria (Wyzwolenie); Roza Weneda; Roxana (Cyrano de Bergerac). Czł. zasł. Z. A. S. P. od 10. 4. 1937. Warszawa, Smolna 34.

PANEJKO JERZY KAROL. Dr praw. * 3. 4. 1886 w Złoczowie. S. Łukasza i Karoliny z Poppów. Uk. gimn. 5 we Lwowie i wydz. prawa Uniw. J. Kaz. (d-rat w 1910), stud. uzup. w Wiedniu, Petersburgu (ob. Leningrad) i Szwajcarii. W 1924 habilit. na wydziale prawa i adm. Uniw. Jagiel., od 1928 prof. nadzw. prawa admin. Uniw. Stef. Bator., dziekan wydz. prawa 1932—33 i 1933—34. Czł. Tryb. Kompetenc., Tow. Przyj. Nauk i Pol. Kom. Współpr. Prawn. Międzyn. Ogł. ok. 20 prac, m. in.: Geneza i podstawy samorządu europejskiego (1926), O organizacji urzędów agrarnych (1928), Uwagi o samorządzie, Samorząd rolniczy, Rozwiązanie reprezentacyj komunalnych w województwach b. zaboru austriackiego, Samorząd komunalny w Szwajcarii (1930). Współprac. Ruchu Prawn., Ekonom. i Socjolog. oraz Samorz. Terytor. Wilno, Wielka 24, m. 11.

PANEK KAZIMIERZ. Dr wszechnauk lek. Lek. wet. * 1873 w Oświęcimiu. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. i Ak. Med. Wet. we Lwowie. Prof. fizjol. i bakteriol. tej ak. od 1906; kier. Zakł. Higieny Zwierząt przy Państw. Nauk. Inst. Roln. w Bydgoszczy od 1920. Ogł. m. in.: Mikroby i chemizm fermentacji barszczu (1905); Podstawy racjonalnej walki z nosacizną (1923); Z biochemii prątka nosaciznowego (1924). Bydgoszcz, Zacisze 7.

PANKIEWICZ JÓZEF. Art.-mal. * 29.11. 1866 w Lublinie. S. dra med. Adama i Jadwigi z Eichlerów. Oż. 1908 z Wandą z Lublińskich Waydlową. Stud. rys. i mal. w Warszawie i Petersburgu (ob. Leningrad); podr. artyst. do Francji, Anglii, Holandii, Belgii, Hiszpanii i Niemiec. Jeden z pierwszych impresjonistów polskich. Prof. mal. Ak. Sztuk Piękn. w Krakowie od 1906 i kier. jej oddz. parysk. od 1925. Obrazy: Targ za Żelazną Bramą w Warszawie (med. na wyst. powsz. w Paryżu 1889), Targ na kwiaty przy kościele św. Magdaleny w Paryżu, 1890, Brzask, Wnętrze katedry w Chartres, Zmierzch, Deszcz, Łabędzie białe, Noc, Nokturn; kompozycje; pejzaże; martwe natury; kwiaty; akwaforty (Chrystus wg Piechowskiego); pointes-sèches (Mont Saint Michel, Barbarka). Wyst. w kraju i za gr. od 1887. Otrz. państw. nagr. malarską 1936. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 5. Paryż, 24 rue Bonaparte.

PANKIEWICZ MICHAŁ. Dział. emigr. Prac. wśród wychodźstwa polsk. w Ameryce Płd., uzyskał od kompanii angielskiej tereny pod kol. polską „Wartę". Otrz. podzięk. od Federacji Tow. Polskich w Argentynie i Centr. Zw. Polaków w Brazylii. Ogł. szereg prac, m. in.: Sprawa mazurska w Prusach Wsch. (Lwów 1910), Prawda o Paranie (Warszawa 1911), Z Parany o Paranie (Lublin 1916), Immigration et émigration de la main-d'oeuvre agricole (Warszawa 1925), W sprawie wychodźstwa polskiego do Sao Paulo (Warszawa 1926),

Polskie Szkolnictwo we Francji (Warszawa 1927), Ustrój społeczny Montanii Peruwiańskiej a praktyczne wskazania dla osadnictwa polskiego (Warszawa 1928), Polska a emigracja (Warszawa 1929), Zagadnienie kolonizacji zamorskiej (Warszawa 1933), O program w Ameryce Płd. (Warszawa 1934), Problem emigracji w Polsce (Warszawa 1935), liczne art. w prasie codzien. i period. Warszawa, Mariensztadt 1.

PANNENKO LUDWIK. Inż. * 25. 8. 1870 w Antoninach, na Wołyniu. S. Wacława i Anieli z Dziubińskich. Ożenił 19. 1. 1899 z Marią Romańską. Uk. Politechn. Lwowską. Prezes Zw. Cukrowni, dyr. nacz. Warsz. Tow. Fabryk Cukru i Częstochowsk. Tow. Fabryk Cukru. Autor szeregu artyk. w Gazecie Cukrowniczej. Czł. Rotary-Klubu. Warszawa, Jasna 6, tel. 2-72-04.

PANNENKO TADEUSZ GWALBERT. Pedag. * 24. 10. 1879 we Lwowie. Syn Władysława i Józefy ze Stojałowskich. Ożenił 11. 8. 1907 z Ireną Jawic. Uk. szk. real., stud. na politechn. we Lwowie. 1. 3. 1904—20. 8. 1907 kmdt org. wojsk. Zw. Odrodzenia, 1. 1. 1911—18. 8. 1914 w Zw. Strzel., 18. 8. 1914—20. 8. 1917 w 5 p. p. Leg. na fr. Prac. w red. wydawn. Odrodzenie, w Kole im. kr. Kazimierza i T. S. L. 1. 5. 1907—1. 8. 1911 wykład. w szk. „Ognisko Wychowawcze" w Starej Wsi pod Warszawą oraz w pryw. gimn. we Lwowie. Od 1920 nauczyciel państw. szk. śr. w Warszawie. Ogł.: Od Nidy do Styru, z walk 5 p. p. I bryg. (1917), Wstępne wiadomości z geografii (podr. szk., 1920), Geogr. Polski Zjednocz. (1921). Odzn.: V. M. 5, K. N. Warszawa, Czerniakowska 202, tel. 9-18-85.

PANT EDWARD. Dr fil. Pedag. Dziennik. * 28. 1. 1887 w Morawskiej Ostrawie. S. Karola i Anieli z Lokszów. Ożenił 7. 10. 1924 z Małgorzatą Kiesewetter. Uk. gimn. w Kromierzyszu (Morawy) i wydz. fil. uniw. w Pradze Czesk. 1915—18 of. w. austr. (na fr. ros. i włoskim). 1919-30 naucz. gimn. w Bielsku (ob. emeryt.). 1922 do 1935 poseł na Sejm śl.; 1928-35 senator R. P. Przewodn. Zw. Katolików-Niemców; prez. partii Niem.-Chrześcij.-Lud. Red. gł. (do 1930) Oberschl. Kourier; współred. gaz. Deutsche in Polen. Ogł. szereg art. na tem. mniejsz. narod. i rozw. tego zagadn. Katowice, Powstańców 43.

PANUFNIK (PANUCHNIK-BŁOTNICKI) TOMASZ. Inż. Instrumentol. muzycz. * 18. 6. 1876 w Białobrzegach, woj. warszawskie. S. Józefa i Karoliny z Sielskich. Ożenił 19. 1. 1908 z Matyldą Thonnes. Uk. szk. mierniczą w Kursku (Rosja) oraz wyższ. szk. hydrotechn. w Wiedniu. 1915—1918 nacz. oddziału hydrotechn. w w. ros. na fr. zach., 1919 kier. robót I rej. w zarz. budown. D.O.G. Warszawa. B. kier. oddz. instr. muz. Państw. Szk. Rzem.-Przem. w Warszawie. W 1935 zał. spółdz. Polska wytw. instr. muz. w Warszawie. Ogł.: Sztuka lutnicza; Technologia lutnicza (Warszawa 1934); Historia instrumentów smyczkowych; Tajemnica skrzypiec; Akustyka sal teatr., koncert. i odczyt.; Muzyka i prawo harmonii w wszechświecie; liczne art. w prasie kraj. i zagr. z dziedziny szt. i przem. lutn. oraz hydrotechn. Zbud. 92 instr. smyczk. (skrzypce, altówki, wiolonczele w 2 własnych modelach: „Antica" i „Polonia"). Posiada 2 patenty, 3 świad. ochr. i przeszło 300 wykr. instr. smyczk. i lutn. wł. pomysłu. Warszawa, Ks. Skorupki 14.

PAPÉE FRYDERYK. Dr filzofii. Hist. Bibliot. * 4. 6. 1856 w Złoczowie. S. Fryderyka i Ludwiki Heym. Ożenił: 1° 25. 6. 1887 z Władysławą Anczyc († 14. 1. 1914), 2° 22. 8. 1915 z Olimpią z Reidów Szmidlową. Uk. gimn. we Lwowie, stud. na uniw. tamże i w Wiedniu. Skryptor „Ossolineum", skryptor i kustosz bibl. uniw. we Lwowie, nast. dyr. Bibl. Jagiel. Od 1926 w st. sp. Prof. zwycz. Uniw. Jagiel. (1920); czł. Pol. Ak. Um.; czł. Pol. Tow. Hist. Przepr. prace org. w bibl. XX. Czartoryskich i Pol. Ak. Um. Zał. (1886) Tow. Histor. i był prez. koła krak. 1902—1912. Konserw. — odn. wiele kościołów. Ogł. m. in.: Studia i szkice z czasów Kazimierza Jagiel. (1907), Polska i Litwa na przełomie wieków średnich (1903); Historia Polski 1429—1506 (1923); Acta Alexandri (1927); Skole i Tucholszczyzna (1891); Historia m. Lwowa (1894). Odzn.: O. P. 3, węg. K. Z. 3. Kraków, J. Piłsudskiego 40.

PAPÉE KAZIMIERZ. Dr praw. Dyplom. * 10. 1. 1889 we Lwowie. S. Fryderyka i Władysławy z Anczyców. Ożenił z Leonią Dobrzańską. Na sł. w M. S. Z. od 1. 9. 1919, 8. 4.—30. 6. 1923 sekr. pos. i chargé d'aff. w Berlinie. 1. 7. 23—14. 1. 1924 z-ca kier. wydz. i tyt. r-ca pos. Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z., nast. do 1. 12. 1924 chargé d'aff. pos. w Kopenhadze. 1. 12. 24—1. 1. 28 r-ca min., zast. nacz. wydz. Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z., nast. r-ca pos. i kier. wydz. konsul. pos. w Ankarze. 15. 1. 1929—30. 4. 1929 chargé d'aff. pos. w Tallinie, nast. do 16. 7. 1927 w M. S. Z. 16. 7. 29—25. 2. 32 kons. gen. w Królewcu. Od 25. 2. 1932 kom. gen., tyt. pos. nadzw. i min. pełn. w Gdańsku. Od 12. 1936 pos. R. P. w Pradze. Odzn.:

K. N., O. P. 4 i 3, M. 10-l. O. N., jugosł. S. S. 2, węg. K. Z. 2, austr. K. Z., duńsk. Dannebr. 2, czechosł. L. B. 3, Gw. Rum. 3, finl. R. B. 3, hol. Or. Nass. 4. Praga, Poselstwo R. P.

PAPÉE KAZIMIERZ. Dr praw. Sport. * 21. 7. 1895 we Lwowie. Inspekt. B. G. K. Upr. szerm. w 1909. Mistrz Polski w szabli w 1926, 1927, 1929 i 1932, uczestn. Olimp. 1924, 1928 i 1932, mistrz Warszawy w 1932 i Krakowa 1933. Reprezent. Polskę w meczach międzyn. 50 razy. 1926—1930 prez. P. Z. S., 1930 do 1933 kpt. związk., 1929—1930 czł. zarz. Z. Z. S.

PAPROCKI ADAM. Inż.-arch. * 19. 6. 1891. S. Konstantego i Marii z Jeziorańskich. Ożr. 7. 6. 1919 z Antoniną Załuską. Uk. szk. realną im. Staszica (Stow. Techn.) w Warszawie, zł. egz. mat. w gimn. realn. we Lwowie, stud. na politechn. tamże, uk. politechn. w Wiedniu. Uczestn. walk. o szk. polsk. Czł. Zw. Strzel. we Lwowie i Wiedniu (1911—1913), podchor. Z. S., ochotn. w. p. w 1920. Senior korp. Jagiellonia w Wiedniu. B. r-ca Min. Rob. Publ. Długol. czł. zarz., i b. prez. Stow. Arch. Polsk. Prez. i wicepr. Tow. Urbanist. Polsk. Wyk. m. in.: spółdz. domy S. U. P. i Naucz. Gimn. w Warszawie; wille na kol. im. Staszica tamże; gm. adm. obozu emigrac. w Gdyni; plany urbanist. miast. i uzdrowisk: Ciechocinek, Sarny, Radomsko, Końskie, Świechowo p. Wejherowem, Mały Kack, Otwock, Świder, Piastów i w. in.; gm. dtwa K. O. P. w Warszawie Odzn. M. N. Warszawa, Gdańska 2, tel. 12-67-44.

PAPROCKI ANTONI. Bankowiec. * 1889. Uk. szk. śr. w Radomiu i W. S. H. w Warszawie. Od 1911 prac. w bankach warsz. Od 1922 prokurent, od 1924 st. prok. Banku Handl. w Warszawie. Od 1928 szef inspekt. i przew. kom. org. B. G. K., ob. wicedyr. Warszawa, Polna 44, m. 6, tel. 8-60-24.

PAPROCKI STANISŁAW JÓZEF. Mgr praw. * 5. 5. 1895 w Warszawie. S. Konstantego i Marii z Jeziorańskich. Uk. 7 kl. szk. realn. im. Staszica i kl. 8 w gimn. fil. Konopczyńskiego tamże oraz wydz. prawa i nauk polit. Uniw. Warsz. 1906 do 1915 czł. Org. Młodz. Narod., ucz. walk o szk. polską. 1915—1918 czł. P. O. W., kier. akcji niepodl. na wyższ. uczel. w Warszawie. 1918—1920 ochotn. w. p. Kier. wydz. org. Tow. Straży Kres. Org. i przewodn. I zjazdu polskiej młodz. akad. w Warszawie (1921); inicjat.

i org. I i II zjazdu Pol. zza gran. (1929 i 1934); czł. prezyd. Świat. Zw. Polaków z Zagr.; czł. zarz. Tow. Badania Zagadn. Międzynar.; czł. rady gł. Tow. Rozw. Ziem Wsch.; kier. Biura Komisji Badań Nauk. Ziem Wschod. 1926—1929 sekr. gen. Zw. Naprawy R. P. Dyr. Inst. Badań Spraw Narodowośc. w Warszawie i dyr. Biura Polityki Narodow. w Prez. Rady Min. Red. nacz. Spraw Narodowościowych i Questions Minoritaires. Ogł. art. w pow. czasop. oraz w Przegl. Polit., Polityce Narodów, Przełomie, Narodzie i Państwie, Świecie i Życiu. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. Z. zł., Med. 10-l. O. N. Warszawa, Łowicka 51, tel. 4-22-12.

PARAFIŃSKI TADEUSZ PIOTR. Płk dypl. * 2. 2. 1896 w Krakowie. S. Józefata i Florentyny z Nowickich. Ożr. 1. 6. 1925 z Władysławą Kotyń. Uk. szk. real. w Krakowie, stud. w Ak. Handl. tamże, uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Nal. do Skautingu i Sokoła. Sł. w Leg. Polsk., nast. w II Korp. Wsch., był w niew. niem., z kt. zbiegł. Od 1918 w w. p. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, belg. Leop. 5, M. I.

PARANDOWSKI JAN. Liter. * 11. 5. 1895 we Lwowie. Uk. gimn. IV tamże, nast. stud. na Uniw. Jana Kaz., filoz., fil. klas., archeolog., hist. i hist. sztuki. Czł. org. lit.; od 1933 prez. polsk. P. E. N. Clubu. Ogł.: Rousseau; Antinous w aksamitnym berecie; Aspazja; Dafnis i Chloe; Eros na Olimpie; Rzym czarodziejski; Dysk olimpijski; Dwie wiosny; Król życia (o O. Wilde); Niebo w płomieniach; Odwiedziny i spotkania; Bolszewizm i bolszewicy w Rosji; Mitologia Greków i Rzymian. Odzn.: O.P.4; Wawrz. Akad. zł. Warszawa, Bema 70, tel. 2-30-93.

PARCZEWSKA Z OSOWICKICH EMILIA BIBIANNA. Art.-mal. Dział. społ. * 2. 12. 1877 w Poznaniu. C. Antoniego i Heleny z Lossowów z Gryżyny. Uk. szkołę śr. w Poznaniu, nast. stud. mal. w Dreźnie, w Wiedniu i Paryżu. Od 1907 org. czytelnic i domy lud. w pow. świeckim; w 1911 zał. w tymże pow. Tow. Ziemianek. Przewodnicząca koła gospodyń wiejskich, zał. szkoły

gospod. dla dziewcząt w Świeciu, radca Pomorsk. Izby Roln. Odzn. O. P. 5, Belno, poczta Laskowice.

PARCZEWSKI EUGENIUSZ. Dr med. * 30. 12. 1872 w Olszanie pod Kijowem. S. Franciszka i Marii z Bronikowskich. Uk. gimn. w Ostrowiu Wlkp. (1896), stud. na wydz. lek. uniw. w Berlinie, Wrocławiu i Strassburgu (dypl. w 1901). W gimn. czł. Tow. T. Zana, przez rok prez. 1914—18 sł. w wojsku niemieck., następnie w w. p. płk.-lek. rez. Od 1913 prow. w Poznaniu klinikę chirurg. Ogł. m. in.: Resekcja i zeszycie wspólnej tętnicy szyjnej (1917), Chirurgia ropni mózgowych. Wygł. liczne odczyty, m. in.: Spotrzeżenia i doświadczenia z chir. mózgowej. Poznań, Mickiewicza 22, tel. 76-40.

PARNAS JAKUB KAROL. Dr fil. Chem. * 16. 1. 1884 w Tarnopolu. S. Oskara i Gabrieli z Bernsteinów. Ożenił się 28. 6. 1920 z Renatą Taubenhaus. Uk. gimn. V we Lwowie (1902), stud. na polit. w Charlottenburgu, uniw. w Strassburgu i polit. Zurychu, d-rat w Monachium (1907). 1915—1916 sł. w w. austr. W 1920 ochotn. w. p. Asyst. uniw. w Strassburgu. 1907—16, habilit tamże 1913, wykł. i kier. zakł. chem. fizjol. Uniw. Warsz. 1916—1919. Prof. zwycz. i kier. zakł. chemii lek. Uniw. Jana Kaz. od 1921. Dziek. 1929/30. Dyr. oddz. farmaceut. 1930/31 i 1935/36. Dr med. h. c. uniw. w Atenach. Czł.-kor. Pol. Ak. Um., czł. cz. Tow. Nauk. we Lwowie, czł. Niem. Ak. Przyrodn. w Halle, czł.-kor. tow. biolog. w Wiedniu i Paryżu. Ogł. m. in.: Chemia fizjologiczna (1922), Podr. do ćwiczeń z chemii fiziologicznej (1923), oraz ok. 240 prac. badawcz. (z współprac.) w prasie fach. polsk. i obc. Red. pracy zbior. Chemia fizjologiczna (1937). Lwów, Supińskiego 11 a, tel. 2-47-41.

PARNELL FELIKS. Baletmistrz. * 13. 12. 1898 w Warszawie. Ożeniony z Zizi (Józefą) Halamą. Uk. szkołę balet. teatr. warsz. Wyst. 1908—1915 w Warszawie, 1915—1918 w Odessie i Kisłowodzku, nast. w Warszawie. W 1921 odbył tournée po Rosji. Org. zespołu balet. Reżys. bal. w Warszawie od 1924, baletm. od 1927. Wyst. w teatr. warsz.: Nowości, Bandzie, Rexie i Cyganerii. Inscen. m. in. bal.: Umarł Maciek umarł, Wesele (wg Stryjeńskiej), Łucznik, Lajkonik krakowski. Ost. wyst. w Berlinie.

PARNELLOWA-HALAMA JÓZEFA (ZIZI), patrz: HALAMA-PARNELLOWA.

PARTYKA BOLESŁAW. Ks. * 22. 3. 1886 w Miedznie, pow. świecki. S. Franciszka i Marianny z Domachowskich. Uk. gimn. w Chełmnie. Sem. duch. w Pelplinie; święc. kapł. w 1911. Nast. wik. w Gdańsku i kpl. sierocińca tamże. Podcz. w. świat. kpl. wojsk. w Malborku i Kwidzyniu. Po wojnie powr. do Gdańska, nast. adm. w Grudziądzu, pref. gimn. w Wejherowie, 1927—1931 prof. ascetyki w sem. duch. w Pelplinie, prob. w Grudziądzu do 1936, ost. kand. kapit. chełmińsk. w Pelplinie, ref. kurii biskupiej, radca duch., wizyt. nauki rel. w szk. śr., egzamin. synod. i sędzia prosynodalny. Szamb. J. Świątobl. Prez. T. C. L. na Pomorzu, patr. spółdz. robotn. i org. harc. Ogł. liczne art. treści relig. Założ. Tygodn. Paraf. w Grudziądzu. Pelplin, Kanonicka 3.

PARUSZEWSKA Z KRAMARKIEWICZÓW MARIA. Poetka. Liter. * 24. 2. 1864 w Poznaniu. C. Kaspra i Ludwiki z Godlewskich. Uk. szk. śr. w Poznaniu, pob. lekcje muz. u prof. Grandiego i śpiewu u prof. Lampertiego w Dreźnie, lit. franc. i niem. u prof. Jericha i p. Dolka-Herzog. Ogł. m. in.: Łzy-Perły, Żywym i umarłym, Odgłosy wojenne (1917); Moje pieśni (1934); biografia i zarys twórczości Dante Aligheri, Szkice z życia i twórczości Zygmunta Krasińskiego (1912); Rocznica Verdi'ego we Włoszech, biografia F. Nowowiejskiego, Raul Koczalski (1936). Druk. wiersze w Życiu, Literaturze i Sztuce, Postępie, Dzienniku Poznańsk., Gońcu Wielkopolskim, Tygod. Polsk. (N. York), Kronice Piotrk. i in. Tłum. wiersze i teksty muz. na jęz. polski, m. in.: Vita Nuova (tekst Dantego do muz. Wolffa-Ferrari); chorały Bacha; cykl pieśni O miłości Rainera Maria Rilke do muz. Raula Koczalskiego, Pieśni różane Filipa Eulenburga, Rosamundę Fr. Schuberta i liczne pieśni do muz. Maxa Regera, R. Straussa, Griega, Thielego, Corneliusa Löwego, Schumanna, Czajkowskiego, Rachmaninowa, Gretschaninowa, Mendelsohna, Haydna, Händla i in. Przez szereg lat rec. koncertów i premier oper.; b. korespondentka Echa Muzycz. w Chicago. W czasie wojny świat. zebr. 8 foliałów wyc. z gazet, ofiar. Centr. Bibl. Wojsk. w Warszawie. Poznań, al. Marcinkowskiego 2, m. 4.

PARUSZEWSKI JAN MACIEJ. Dr praw. Dział. katol. * 14. 1. 1889 w Rzegrzkowie, pow. wyrzyski. S. Sylwestra i Marii z Kramarkiewiczów. Ożenił się 25. 4. 1921 z Heleną Sosińską. Uk. gimn. w Poznaniu, stud. prawo na uniwers. w Berlinie, Monachium, Kilonii i Poznaniu (d-rat w 1920). Od 1913 sł. w w. niem. na fr. wsch. i zach., nast. kpt. korp. sąd. w w. p. Prac. w sądown. Od 1. 10. 1925 w pozn. oddz. Prok. Gen. R. P. Prez. Archidiec. Inst. Akcji Kat. Ogł. art. prawnicze w Czasop. Adw. Polsk. w Poznaniu i art. treści relig.-społ. w Doniesieniach Akcji

Kat. tamże. Odz. M. 10-l. O. N. Poznań, Marcinkowskiego 2, m. 4.

PARUSZEWSKI-ROGALA MICHAŁ INOCENTY. Ziemianin. * 28. 7. 1885 w Rzęszkowie, pow. wyrzyski. S. Sylwestra i Marii z Kramarkiewiczów. Ożen. 4. 7. 1911 ze Stefanią Gryf-Bąkowską. Uk. szk. realną i Landwirtschaftl. Hochschule w Berlinie. Podczas wojny świat. sł. w w. niem. na fr. zach., uczestn. bitwy pod Verdun, nast. w w. p. do 1921. Prez. W. T. K. R., prez. koła ziemian w Gnieźnie; zaprzys. rzeczozn. w sądzie grodzkim i okr. w Gnieźnie i apelac. w Poznaniu; czł. kom. klasyfik; b. czł. sejmiku pow.; czł. rady gm. w Mieleszynie; czł. komit. fin. Banku Polsk. w Gnieźnie; czł. zarz. melior. rz. Wielkiej Wełny; czł. zarz. W. Z. Z.; 7 l. sędzia niezawod. w Gnieźnie; czł. Komis. Posuch. Dziadkowo, p. Rogowo, pow. Gniezno.

PASŁAWSKI STEFAN WIKTOR. Wojewoda. * 25. 4. 1885 w Warszawie. Uk. gimn. we Lwowie (1905), stud. na wydz. prawa Uniw. J. Kaz. Nal. do org. niepodl. młodz. akad. i robotn. Jeden z org. i kmdt Druż. Bartosz. Od 8. 1914 sł. w Leg. Polsk., nast. w w. p., gdzie zajm. szereg wyższych stan., m. in.: dcy dyw. piech. i dcy O. K. Gen. bryg. od 1928. Insp. gł. Straży Gran. Wojew. białostocki, nast. stanisławowski. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Stanisławów, Urząd Wojew.

PASSELLI AURELIUSZ KAROL. Płk w st. sp. * 16. 9. 1876 w Przemyślu. S. Władysława i Franciszki z Nebeskich. Uk. szk. śr. i szk. ofic. (1898). Of. zawod. w. austr. 8. 12. 1915—1. 4. 1916 szef intend. oraz kmdt tabor. i koni Kmdy Leg. Polsk., nast. pełn. tamże tylko ost. funkcję. W 1917 kmdt szk. ofic. tabor. i szk. ofic. kasow. Leg. Polsk. Po bitwie pod Rarańczą intern. w Huszt. Od 1. 11. 1918 w w. p. szef sekcji M. S. Wojsk. i inspekt. wojsk. tabor. Po wojnie m. in. ofic. do szczegól. zlec. przy szefie Szt. Gen., szef wydz. techn. i inspekt. przem. wojen. w Dep. X M. S. Wojsk. szef wydz. wojsk. tabor. w Dep. II M.S. Wojsk. Od 1927 w st. sp. Odzn.: K. W. 2, K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Mokotowska 19, m. 19, tel. 8-42-18.

PASSENDORFER ARTUR. Filol. Pedag. * 1864 w Krzeszowicach (Młp.). Stud. na Uniw. Jagiel., berlińsk. i wiedeńsk. Emer. dyr. gimn. we Lwowie. Czł. przybr. Tow. Nauk. Lwowsk. Ogł. m. in.: Polityczna działalność Maurycego Mochnackiego na emigracji (1898); obraz rozwoju piśmiennictwa polskiego (1900); Błędy językowe (1902 i 1904); Słownik ortograficzny (1911); W sprawie nowej pisowni (1917); Zasady pisowni polskiej ze słowniczkiem (III wyd., 1927); art. w czasop. Lwów, Żyżyńska 3.

PASSENDORFER EDWARD WŁADYSŁAW. Dr fil. Geol. * 1894 w Wadowicach Górnych (Małop.). Uk. Uniw. Jagiel. Asyst. 1919—23; adiunkt 1923—29 i geol. Państw. Instyt. Geolog. od 1929. Zast. prof. paleontol. Uniw. Poznańsk. od 1930; doc. paleontol. Uniw. Jagiel. Ogł. m. in.: Kreda serii wierzchowej w Tatrach (1921); Urgon w Tatrach (1921); Przyczynek do znajomości warstw wirgatowych w Polsce (1927); Kimeryd w Tatrach (1927); O utworach interglacjalnych w Olszewicach pod Tomaszowem Mazow. (1929); Interglacjał w Bedlnie obok Końskich (1930). Poznań, Słowackiego 4.

PASTUSZKA JÓZEF. Ks. Dr fil. Dr Św. Teol. * 28. 2. 1897 w Rzeczniówku, woj. kieleckie. S. Franciszka i Tekli z Wróblewskich. Uk. gimn. w Sandomierzu, sem. duch. w Petersburgu (ob. Leningrad), wydz. teolog. i filozof. uniw. w Innsbruku. 1921—30 wykł. fil. w Sem. Duch. w Sandomierzu, Habilit na Uniw. Jagiel. z fil. chrześc. 1930. Zast. prof. Uniw. J.P. 1. 10. 1930—30. 9. 1932. Prof. nadzw. psychol. Kat. Uniw. Lubelsk. 1930—1934. Ogł. m. in.: Niematerialność duszy ludzkiej u św. Augustyna (1930), Filozofia religii (Lublin 1930), Współczesne kier. filozofii religii (1932), Kryzys kultury, a religia (1932), Filozofia współcz. (1934—36), nadto szereg rozpraw mn. z zakr. filoz. i psychol. Lublin, Ogrodowa 12, tel. 25-62.

PASTWA ANTONI. Ks. Dr prawa kan. * 2. 10. 1898 w Czersku. S. Józefa i Salomei z Sieradzkich. Uk. gimn. miejskie w Gdańsku, semin. duch. w Pelplinie, wydz. teol. Uniw. J. Piłs. (1930) oraz wydział praw. Święc. kapł. w 1924. Wik. w Grudziądzu, prof. gimn. biskup. w Pelplinie, kpl. biskupi tamże, wikar. w Toruniu, prob. par. P. M. w Grudziądzu (kt. zorg.), nast. prob. par. farn. św. Mikołaja tamże. W 1917—1918 sł. w w. niem. na fr. franc. W 1920 ochotn. w. p. Dyr. diec. Stow. Miłos.; asyst. par. Akcji Katol., moderat. Sodal. Mariańsk. Ogł. art. z dziedz. prawa kanon. w mies. diec. chełmińsk. Grudziądz, Kościelna 3.

PASZKIEWICZ HENRYK. Dr fil. Hist. * 10. 3. 1897 w Łodzi. Uk. Uniw. Warsz. (d-rat 1920), stud. spec. w Berlinie. Doc. hist. Europy Wsch. Uniw. Warsz. 1928, prow. ćwicz. zlec. z tego przedm., prof. Wol. Wsz. Pol. Ogł. m. in.: Polityka ruska Kazimierza Wielkiego (1925), Dzieje Polski, czasy Jagiellonów, Litwa przed Mendogiem (1930). Warszawa, Dygasińskiego 17, tel. 12-55-33.

PASZKIEWICZ GUSTAW. Płk dypl. * 20. 3. 1892 w Wasiliszkach, pow. lidzki. Ożenił z Heleną bar. Hartingh. Uk. szk. wojsk. w Wilnie i kurs doszk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1924). Od 1913 of. zawod. w. ros. Od 12. 12. 1917 w 1 Korp. Pol. W w. p. dca 1 p. strz. wlkp., z kt. odb. całą kampanię wojenną. Po wojnie m. in. kmdt Szk. Podchor. Piech. w Warszawie, dca piech. dyw., dca dyw. piech. Odzn.: V. M. 5, 4 i 3, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. 3 Maja, fr. L. H. 4, jugosł. Ś. S. 3, belg. Leop. 4, M. I.

PASZKIEWICZ LUDWIK ANTONI. Dr med. * 1. 6. 1878 w Warszawie. Uk. wydz. lek. uniw. tamże w 1904, stud. spec. w Berlinie, d-rat na Uniw. Warsz. w 1921. Prosektor zakł. anat. patol. Uniw. Warsz. 1. 1. 1919, doc. anat. patol. 11. 5. 1923, zast. prof. anat. patol. 1. 10. 1923, prof. zwycz. tego przedm. 1. 11. 1924; dziek. 1931—32. Ogł. m. in.: O utrwalaniu i przechowywaniu preparatów anatomicznych z utrzymaniem ich barwy naturalnej; W sprawie doświadczalnego wywoływania nowotworów przez drażnienie smołą pogazową; Technika sekcji zwłok. Warszawa, pl. 3 Krzyży 8, tel. 8-20-27.

PASZKIEWICZ NIKODEM. Mgr farm. Dział. społ. * 1. 9. 1891 w Landwarowie. S. Kazimierza i Heleny z Milewskich. Ożenił 1920 z Lucją Szuksztа. Uk. gimn. w Wilnie, zł. egz. farmaceut. w Charkowie (Ukraina), nast. na Uniw. Warsz. W 1905 releg. z gimn. ros. za udz. w strajku szk. 1912—1918 sł. w w. ros. Po rewol. ros. czł. Zw. Wojsk. Polaków fr. rumuńsk., współdz. w werb. do form. polsk., po czym zorg. skład. sanit. w oddz. gen. L. Żeligowskiego. Nast. sł. w Armii Polsk. we Francji, z kt. powr. do kraju, po czym sł. w w. p. do 1921. Kier. apteki Ubezp. Społ. w Płocku. Ławnik zarz. miejsk. tamże, prez. Zw. Kaniowczyków i Żeligowczyków, prez. Repr. b. Form. Polsk. na Wsch., prez. zarz. koła Pol. Zw. Naucz., czł. sekcji szk. L. O. P. P., org. i wykł. kursów O. P. L., prez. oddz. Zw. Prac. Ubezp. Społ., czł. komit. wyk. miejsc. Fund. Pracy. Odzn. M. N. Płock, Misjonarska 6 m. 10.

PASZKOWICZ ADAM. Inż. * 22. 4. 1891 w Radomiu. Stud. w Inst. Inż. Komunik. i na wydz. inż. polit. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1912—1913 prow. roboty hydrotechn. w Turkiestanie i przy budowie kanału nawadn. „Głodny Step". 1914—1915 prow. studia kolej. w Persji i wyk. projekty linij kolej. W czasie wojny świat. budował drogi i mosty na linii frontu w Turcji. W 1920 kier. robot. obron. na Polesiu. W 1925 uk. cyw. szk. pilotów we Wrzeszczu (Langfuhr), kier. techn. gł. zarz. L. O. P. P. W 1929 nacz. dyr. hotelu wystawowego „Polonia" na Powsz. Wystawie Kraj. w Poznaniu. Od 1930 w Angoli; nadsyłał koresp. do pism kraj. Po powr. do Polski wygł. odczyty na tematy kolonialne. Ogł. m. in.: Wśród murzynów w Angoli (Lwów 1932), Listy z Angoli (Lwów—Warszawa 1932).

PASZKOWSKI JERZY. Mgr praw. * 17. 10. 1897 w Bliżynie, pow. konecki. S. Michała i Marii z Olszewskich. Uk. szk. handl. w Kielcach (1914) i wydz. prawny Uniw. J. P. (1933). Od 1911 czł. „Zarzewia" w Kielcach, 1913-14 prez. okręg.; od 1915 czł. P. O. W. tamże; kmdt pow. buskiego, olkuskiego, kieleckiego; oddz. lotn. okr. radomsk.; od 1918 kmdt obwod. Skarżysko. Uczestn. rozbr. okupant. 31. 10. 1918. Następnie ochotn. w. p. Ucz. 1, 2 i 3 powst. g.-śl., szef org. i oper. kmdy P. O. W. G. Śl.; 15. 5.—18. 8. 1920 insp. org. P. O. W.; dca techn. pow. bytomsk. podczas 3 powstania. Od 1. 4. 1934 nacz. gm. Ruda Śl. Prez. Koła Op. nad Akad. Polsk. Zagr., wicepr. L. M. i K.; b. wicepr. gł. A. Z. M. w Warszawie; czł. zarz. Zw. Powst. Śląskiego (1927); koresp. Głosu Prawdy. Ogł. art. polit. w prasie codz. i period. Odzn.: K. N. z miecz.; K. W. 4; K. Z. sr. Ruda Śląska, Piotra Skargi 11 m. 1, tel. 5-23-60.

PASZKOWSKI WACŁAW. Inż.-technol. * 14. 3. 1881 w Warszawie. S. Macieja i Marii z Groerów. Uk. Inst. Technolog. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1899—1904). Prac. w St. Zjedn., nast. w zakł. Wł. Gostyński w Warszawie. W 1908 wst. do biura bud. 3 mostu (ks. Józefa Poniatowskiego) w Warszawie, wyk. proj. wiad. żelbet. i spraw. nadzór techn. nad wyk. tej budowli. Wykł. żelbet. na kursach architekt. W 1915 czł. kom. org. Polit. Warsz. Od 1917 wykł. żelbetn., od 1919 prof. nadzw., 1929—31 dziekan wydz. inż. ląd. Polit. Warsz., 26. 10.—4. 11. 1918 min. komunik. W 1920 czł.

komit. przemysł. w M. S. Wojsk., nast. ochotn. w. p. W 1921 kier. likwid. „demobilu" wojsk. w M. P. i H. Prac. w Komit. Obywat. M. St. Warszawy, w Radzie Gł. Opiek., prez. Rady Cementowej i czł. zarz. Stow. Zawod. Przemysł.-Budowl. Brał udz. w kongresach kraj. i zagr. Ogł. szereg artyk. z dziedziny żelbetn. w Przegl. Techn. i Przegl. Bud. W 1930 ogł. pracę konkurs.: La construction en beton armé en Pologne. Czł. red. Przegl. Techn., kier. działu żelazo-beton. Warszawa, Pierackiego 16.

PASZKOWSKI-KROK HENRYK. Gen. bryg. * 1. 4. 1887 w Rudni, woj. nowogródzkie. Uk. szk. techn. w Warszawie (1907), stud. na Politechn. Lwowsk. (1908—11). Od 1918 czł. Zw. W. Cz. i Zw. Strzel. Uk. szk. ofic. niż. i wyż. W 1912 kmdt okr. warsz. Z. W. C. i Z. S. Od 9. 10. 1914 w 1 nast. 5 p. p. Leg. Polsk. Intern. w Beniaminowie i Szczypiornie, nast. w Niemczech. Nast. uczestn. walk o Przemyśl i Lwów. W 1920 dca 18 bryg. piech. Po wojnie m. in. dca obozu warown. i dyw. piech. Gen. bryg. od 1929. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., belg. Leop. 4.

PAŚNICZEK FRANCISZEK. Pedagog. * 23. 8. 1889 w Garwolinie. S. Józefa i Pauliny z Brzostowskich. Ożenił 1923 z Zofią Żyznowską. Uk. gimn. w Warszawie, konserwat. muz. tamże w 1912. Za czasów szk. prac. w P. P. S. w Garwolinie i Warszawie, 1915—1918 kmdt obw. P. O. W. 11. 1918—1922 ochotn. w. p. Ofic. rez. Po wojnie naucz. gimn. w Wieluniu do 1930, nast. naucz. szk. powsz. do 1934. Burmistrz Garwolina. Prez. Zw. Peowiaków, b. prez. N. P. R. Lewicy w Poznańskiem, b. kier. sekr. B. B. W. R. Przed wojną prow. ork. symfon. w Warszawie. Red. Gazety Powszechnej w Garwolinie, gdzie ogł. liczne art. (1932—33). Odzn.: K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Garwolin, Długa 56.

PATEK STANISŁAW. Prawn. Dyplom. * 1. 5. 1866 w Policznie (Radomskie). S. Aleksandra i Emilii. Uk. gimn. w Radomiu (1885) i wydz. prawa uniw. w Warszawie (1889), po czym prakt. j. adw. w zakr. cywilistyki. Od 1905 pośw. się wyłączn. obr. spraw polit., co naraziło go na szereg spraw dyscypl. ze strony rządu ros. Na mocy orzeczenia Izby Sąd. w Warszawie w 1911 wykreśl. z listy adw.

Kier. „Pogotowia Prawnego w Sprawach Polit."; org. pomoc dla pozb. pracy robotn. w Warszawie i Łodzi; prac. w Zw. Pomocy Więźniom Polit. i Ich Rodzinom. W 1918 delegat J. Piłsudskiego na konf. wersalskiej, w 1919 poseł w Pradze, 16. 12. 1919—23. 6. 1920 min. spraw zagr. w gab. L. Skulskiego, 1921—1926 poseł R. P. w Japonii, 1926—1932 poseł w Moskwie, gdzie zawarł pakt o nieagresji i konw. koncyliacyjną. Od 1933 ambasador R. P. w St. Zj. A. P., od 1936 senator R. P. Czł. zarz. Twa Kult. Polsk., wiceprez. Warsz. Tow. Łyżw.; zał., nast. czł. honor. Tow. Kobiet Prac., prez. rady Tow. Wzaj. Kred. — do 1905. Ogł. m. in.: O pojedynkach, Ekonomiczny stan Polski za Stanisława Augusta. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 1, fr. L. H. 2, Kor. Wł. 1, pap. S. Grz. Wlk. 1, jap. Wsch. Słońca 1, jap. Sk. Św. 1, Smoka Annamu 1, chińsk. Zł. Kłosa 1, Gw. Rum. 1. Warszawa, Kanonia 8.

PATKOWSKI ALEKSANDER KAZIMIERZ. Pedag. * 4. 3. 1890 w Ożarowie. S. Leona i Heleny z Grodzkich. Ożenił 26. 7. 1922 z Zofią Barabasz. Uk. progimn. w Sandomierzu, gimn. w Warszawie, uniw. we Lwowie i Krakowie (polonist., filolog. klas, anglistyka). W 1905 r. udział w strajku szkoln. W 1914 sł. w I bryg. Leg. Pol. W 1920 kmdt pow. str. obywat. w Sandomierzu. Naucz. pryw., a nast. państw. szkół śr. Dyr. Państw. Wyż. Kursu Nauczyc. i studium dla słuchaczy b. Inst. Naucz. w Warszawie. Dyr. Twa Urządzeń Szkol. i Laborat. „Urania" tamże. Sekr. pow. kom. obywat., czł. rady szk. pow. w Sandomierzu, prezes Zw. Naucz. Polsk. tamże, czł. zarz. gł. Zw. Naucz. Polsk. Org. kół młodz. wiejsk. dawnej grupy „Siewu" w pow. sandomiersk. Zał. spółdz. księg. „Ognisko" w Sandomierzu i prezes zarz. 1917—1924. 1924—34 red. 2-mies., nast. mies. Polska Oświata Pozaszk. i kwart. Nauka i Szkoła. W 1924 czł. rady gł., nast. wicepr. Pol. Twa Krajozn.; od 1934 red. mies. Ziemia. Czł. kom. red. Słownika Geograficznego Państwa Polskiego. Ogł. m. in.: Gilbert Keith Chesterton (Kraków 1916), Życie i artyzm Henryka Sienkiewicza (Sandomierz 1917), Wychowanie pokolenia w duchu demokratycznej idei współdziałania (Warszawa 1922), Idee przewodnie regionalizmu (Przegląd Współcz. 1924), Regionalizm w księdze pamiątkowej pt. Dziesięciol.

Polski Odrodz. (wydaw. Ilustr. Kur. Codz., Kraków 1928), Oświata pozaszk. we Włoszech (Warszawa 1929); art. lit., pedagog. i społ. Odzn.: K. Z. zł., M. N., Wawrz. Ak. zł. Warszawa, Narbutta 37, m. 5, tel. 4-26-87.

PATKOWSKI JÓZEF STANISŁAW. Dr fil. Fizyk. * 23. 8. 1887 w Warszawie. S. Jana i Natalii z Borowskich. Ożenił 2. 8. 1917 z Marią Mejro. Wydal. z gimn. ros. w 1905 za strajk szkolny, uk. szk. handl. w Warszawie. Maturę zdał w Krakowie (1907), stud. na wydz. Uniw. Jagiel. i uniw. w Monachium, prac. w Inst. Radowym w Wiedniu, d-rat na Uniw. Jagiel. 1914—1916 sł. w Leg. Pol. W 1920 ochotn. w. p. Asyst.-demonstr. prof. A. Witkowskiego, M. Smoluchowskiego i K. Zakrzewskiego. Prow. wykł. z fizyki doświadcz. dla słuch. studium roln. Uniw. Jagiel. Od 1919 powoł. na zast. prof. Uniw. St. Batorego, od 1921 prof. nadzw., od 1935 prof. zwycz. fizyki doświadcz. i kier. zakł. fiz. II. W 1925—26 i 1934—35 dziekan wydz. mat.-przyr., w 1935 prorektor, wiceprzewodn. kom. egz. magistersk. Prez. wil. oddz. Pol. Tow. Fiz., prez. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, przewodn. zarz. oddz. wil. Zw. Harc. Polsk. Wygł. ref. i odcz., ogł. prace nauk. Wilno, Piaskowa 12, m. 6.

PAUSZER GABRIELA. Liter. Pedag. * 26. 6. 1902 w Warszawie. C. Zygmunta i Bronisławy z Galisów. Uk. gimn. wydz. humanist. (polonistyka) i uniw. w Warszawie. Ogł.: art. lit. i rec. w „Wiad. Lit.", Gaz. Polsk., Głosie Prawdy, Europie; opowiad. dla dzieci w Iskrach; fragmenty powieściowe w Bluszczu i Tygodn. Ilustr.; opowieść biograf.: Ludwik Pasteur — pogromca śmierci. Wygł. odczyty w Pol. Radio oraz oprac. słuchowiska dla młodzieży. Warszawa, Królewska 49, m. 12, tel. 6-36-17.

PAUTSCH FRYDERYK. Art.-malarz. * 22. 9. 1877 w Delatynie. S. Fryderyka i Elżbiety. Ożenił 14. 7. 1908. Uk. gimn., Ak. Sztuk Piękn. w Krakowie i Paryżu oraz stud. prawne. W czasie wojny świat. sł. w w. austr., nast. w w. p. Por. posp. rusz. Od 1912 prof. Ak. Szt. Piękn. we Wrocławiu; 1919—1925 org. i dyr. Szkoły Zdobniczej w Poznaniu; od 1925 prof. Akad. Szt. Piękn. w Krakowie (rektor w 1931 i 1936). Autor szeregu kompoz. figuraln. większych rozmiarów z życia Hucułów, pejzaży, portretów, m. in. nast.: Pogrzeb chłopa, Dziady, Święto Jordanu, Topielec, Spławnicy, Wesele chłopskie, Portret rodziny, Portret siostry, Ukrzyżowanie; ok. 200 szkiców z wojny świat. i in. prac, wyst. w kraju i za gr. Odzn. O. P. 4. Kraków, Kazimierza Wielk. 105.

PAWIŃSKA Z FINDEISENÓW JADWIGA. Dział. społ. * 25. 5. 1868 w Warszawie. C. Gustawa i Pelagii z Rodysów. Zaśl. 18. 9. 1886 dra Józefa Pawińskiego. Otrz. wykszt. domowe. Od 1893 czł. zarz. Kol. Letn. dla Dzieci, od 1918 prez., w ciągu kilku kad. czł. rady do spraw kolonij przy M. O. Społ. oraz kom. wojew. do spr. kol. Czł. zarz. szpit. dla dzieci im. Karola i Marii od 1913. Zał. i czł. rady fund. Warsz. Szkoły Pielęgniarek. Radna m. st. Warszawy z wyboru 1919—1927. W czasie wojny prac. w Komit. Obywat. (w wydz. oświaty) i w Radzie Gł. Opiek. Odzn. O. P. 5. Warszawa, Krak. Przedmieście 30.

PAWLAS TADEUSZ KAROL. Dr wszechnauk lek. * 6. 3. 1891 w Tarnobrzegu. S. Waleriana i Anny ze Skórkowskich. Ożenił 12. 2. 1918 z Wiktorią Bulzacką. Uk. gimn. III w Krakowie (1909) i wydz. lek. Uniw. Jagiel. (1914). Stud. uzup. u prof. Kerla prof. Arcta w Wiedniu oraz u prof. Blumentala w Berlinie. 1914 do 1918 sł. w Leg. Pol., nast. do 1920 w w. p. 1918—1924 asyst. kliniki dermatol. Uniw. Jagiel. 1927—35 doc. wenerolog. i dermatolog. tamże. Od 1935 prof. nadzw. dermatolog. i kier. kliniki dermatolog. U. S. B. Czł. zarz. Izby Lek. w Krakowie, czł. Tow. Lek. Małop., czł. Tow. Lek. w Krakowie i Wilnie, współred. Przeglądu Dermatolog., kurator A. Z. S. w Wilnie, prez. sekcji tenisowej A. Z. S. w Krakowie. Ogł. szereg prac nauk. w jęz. polsk., franc., ang. i niem. Odzn.: K. N., K. W. 4. Wilno, Wileńska 28, m. 6, tel. 11-31.

PAWLIK TADEUSZ. Mjr dypl. * 10. 2. 1896 w Tarnowie. Uk. gimn. tamże (1914) i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1924). Od 4. 1915 sł. w w. austr. Dost. się do niew. włosk., gdzie wst. do A. P. we Włoszech; nast. w A. P. we Francji, z kt. powr. do kraju jako dca komp., nast. adiut. 10 p. strz. Udz. w kamp. ukraińsk. i bolszew. Po wojnie m. in. ref. w Biurze Hist. Szt. Gen.; asyst. i wykł hist. woj. w Wyż. Szk. Woj. Ogł. m. in.: Historia 52 p. strz. kres. od dnia utworzenia aż do uk. działań wojennych (1925); Bitwa pod Lwowem (1932); szer. art. hist.-wojsk. w Bellonie, Przegl. Kaw. i in. Odzn.: K. W. 2, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. Gw. Cz. 5, jugosł. O. B. 5.

PAWLIKIEWICZ ATENOGENES. Prawn. * 22. 5. 1882 w Zbarażu. S. Jana i Ju-

styny z Bębnowskich. Oż. 28. 8. 1908 z Heleną Grabowską. Uk. wydz. praw. w 1906 na Uniw. Jagiel. Przed wojną urzędn. w namiestnictwie galicyjskim. W czasie wojny św. kier. kom. cywiln. przy grupie węgierskiej gen. Szurmaya. Od 1918 starosta w Lublinie; 1919 do 1920 nacz. wydz. wojsk. w Min. Spr. Wewn. W 1920 prez. gł. kom. rekwizyc. i szac. M. S. Wojsk. Od 1921 zast. nacz. wydz. person. Prezyd. Rady Min. i prokurat. Wyższej Komis. Dyscypl. Od 1926 w st. sp. Od 1927 sekr. gen. Banku Amerykańsk. w Warszawie, nast. dyr. tegoż banku. Przed w. świat. nal. do T. S. L. i Sokoła. Zał. tow. Polsko-Bułgarsk. i Tow. Polsko-Szwedzk. w Warszawie. W czasie trzęsienia ziemi w Bułgarii w 1928 zorg. kom. pom. of. Odzn.: bułg. Zasł. Cyw. 3 (1925), bułg. Un signe d'encouragement au bien 2 (1928), szw. Waz. 3 (1933). Warszawa, Wiejska 9, tel. 9-35-76.

PAWLIKOWSKA - JASNORZEWSKA Z KOSSAKÓW MARIA JANINA, patrz: JASNORZEWSKA - PAWLIKOWSKA.

PAWLIKOWSKI MICHAŁ. Liter. Public. * 1887 w Wiedniu. S. Jana Gwalberta. Oż. z Anielą Wolską. Uk. wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. Ogł. m. in.: Wiosenny gość (poezje, 1908); Wczorajszy okop (zbiór art. polit., 1921); Jagnieszka, wesoła historia krak. (1925); Arthur i Wanda, Dzieje miłości A. Grottgera i W. Monné (wsp. z M. Wolską, 1928); Harfa Eola (fragm. poet., 1930); Okna (1934); Hymny strzeliste (1934); art. lit. i polit. w czasop. Red. i wyd. Lamusa (1909—14) i Bibl. Medyckiej. Medyka pod Przemyślem.

PAWŁOWICZ BOHDAN. Działacz emigr. Liter. * 2. 2. 1899 w Warszawie. Stud. w warsz. Szk. Szt. Piękn. Czł. P. O. W. 1918—1921 ochotn. w. p. Jeden z zał. Zw. Pionierów Kolon. Wyj. kilkakr. do Brazylii, gdzie brał udział w życiu emigr. pol. W 1931 insp. okręt. Min. Op. Społ. Dyr. rozgł. Pol. Radia w Łodzi. Ogł. m. in.: Pionierzy (Warszawa 1930), Córka tatarnika (Warszawa 1930), Chłopiec z piniorowych lasów (Warszawa 1934), W słońcu dalekiego południa (Warszawa 1936). Łódź, Inżynierska 14.

PAWŁOWSKA - HERBURT ALDONA, patrz: HERBURT-PAWŁOWSKA.

PAWŁOWSKI ANTONI. Ks. Dr Św. Teol. * 24. 1. 1903 w Końskich. Stud. na Polit. Warsz. 1921—22, uk. wydz. teol. Uniw. Warsz. (d-rat 1929). Prof. sem. metrop. warsz. 1929; doc. teol. dogm. ze szczeg. uwzgl. teol. chrześc. wschodu. Uniw. J. P. 26. 8. 1935.

PAWŁOWSKI BOGUMIŁ. Dr fil. Botan. * 28. 11. 1898 w Krakowie. S. Witolda i Zofii z Pazdanowskich. Oż. 28. 6. 1931 ze Stanisławą Bulanda. Uk. gimn. w N. Sączu 1916 i Uniw. Jagiel. 1921. 1918—1920 sł. w w. p. Doc. systemat. i geogr. roślin Uniw. Jagiel., asyst. i adiunkt ogr. botan. tamże; współprac. kom. fizjogr. P. Ak. Um. Ogł.: Rośliny polskie (wsp. z Szaferem i Kulczyńskim, 1924); Geobotaniczne stosunki Sądecczyzny (1925); Zespoły roślin w Tatrach (wsp. z Szaferem i Kulczyńskim, 1927); Zespoły roślin i flora doliny Morskiego Oka (wsp. z Sokołowskim i K. Wallischem, 1928); Elementy geograficzne i pochodzenie flory tatrzańskiego piętra turniowego (1929); Studien über mitteleuropäische Delphinien aus der sog. Sektion Elatopsis (1933); Über die Klimatassoziation in der alpinen Stufe der Tatra (1935); drobne prace w Acta Societ. Botan. Pol., Sprawozd. Kom. Fizj. P. Ak. Um. i Kosmosie. Kraków, Kopernika 27, tel. 1-36-04.

PAWŁOWSKI BOLESŁAW MICHAŁ RYSZARD. Dr med. Płk-lek. * 23. 9. 1892 w Łomży. S. Władysława i Julii z Szumińskich. Uk. gimn. 5 w Odessie (1910) i wydz. med. uniw. tamże (1918), dypl. nostryf. w Uniw. Warsz. Od 1915 sł. w w. ros., nast. w dyw. gen. L. Żeligowskiego i w w. p. Ordynat., st. ordynat., nast. kier. oddz. chirurg. wojsk. szpit. okręg. Ogł. m. in.: Postępowanie w przypadkach zranień większych tętnic i następnych tętniaków, Ventrofixatio jako przyczyna uwięznięcia i zgorzeli jelita, Ostra niedrożność jelita, Ewakuacja i segregacja rannych z punktu widzenia chirurga, Zasadnicze podstawy segregacji rannych, Pierwsza pomoc chirurgiczna, Przyczynek do rozp. i leczenia przepuklin przeponowych, Wnioski w sprawie leczenia ran postrzałowych, Odległe skutki ran postrzałowych brzucha, Pomoc chirurg. w walce wojsk zmotoryzowanych. Odzn.: K. W. 2, K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l.O. N.

PAWŁOWSKI BRONISŁAW AUGUST. Dr fil. Hist. * 17. 8. 1883 we Lwowie. S. Mieczysława i Franciszki. Oż. 22. 11. 1922 z dr Jadwigą Puciata. Uk. Un. J. Kaz. (1907). Doc. Uniw. J. Piłsudskiego. Od 1912 nal. do druż. pol. Sokoła. Od 1914 w Leg. Polsk., nast. w w. p. Ppłk w st. sp. Ogł. m. in.: Szkoła Podchor. Piechoty, a wybuch rewolucji 29 listopada (1906), Przejście korpusu gen. Dwernickiego do Galicji (1906), Wyprawa gen. Dwernickiego na Wołyń (1907),

Przeprawa ks. A. Czartoryskiego przez ziemie austriackie (1909), Kwestia włościańska w Królestwie Polskim 1816—31 (1909), Słowackiego misja dyplomat. do Anglii (1910), Austria a Rosja na pocz. panow. Mikołaja I (1910), Grzegorz XVI a sprawa polska (1911), Ks. Adam Sapieha w r. 1863 (1912), Wspomnienia Leona ks. Sapiehy (1913, wyd. II 1914, tłum. ros. 1916), Ks. Józef Poniatowski (1913), Dwernicki (1914), Od Kirlibaby po Halicz (1915), Z dziejów II bryg. Leg. Pol. (1915), Nasze wysiłki zbrojne doby porozbiorowej (1918), Pobór wojskowy w Królestwie Polskim 1816—30 (1919), Wojsko Polskie (1919), W przededniu Raszyna (1921), Królestwo Polskie i powstanie listopad. (1923) Jan Jakób Pistor: Memoriał o rewolucji polskiej 1794 (z franc. przetł., wstęp, uwagi i uzup. dołączył, 1924), Początki służby ks. Józefa Poniatowskiego w wojsku polskim (1928), Z dziejów kampanii 1809 w Galicji Wschodniej (1928), Polski wywiad przed kampanią 1812 (1929), W setną rocznicę powstania listopadowego (1930), Początki służby T. Kościuszki w wojsku polskim 1790—92 (1932), Stosunki polsko-francuskie w rozwoju dziejowym (1932), Sommo-Sierra (1934), Stoczek, Ideologia powstania listopadowego (1934), Wojna polsko-austriacka w 1809 (1935), Restauracja i rewolucje 1815—31 (1935). Ponadto szereg recenzyj i sprawozd. oraz krytyk. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W., M. za W., M. 10-l., O. N., czechosł. L. B. 4. Warszawa, Królewska 1, m. 14, tel. 6-92-41.

PAWŁOWSKI CEZARY. Dr fil. Fiz. * 4. 7. 1895 w Łomży. Uk. wydz. fiz.-matem. uniw. w Odessie z dypl. 1 st. 1916; d-rat w Uniw. Warsz.; stud. spec. w Paryżu. Asyst. fiz. na Wyższ. Żeńsk. Kurs. w Odessie 17. 8. 1916, asyst. prac. fiz. uniw. tamt. 1. 9. 1917—31. 12. 1919, st. asyst. zakł. fiz. doświadcz. Uniw. Warsz. 1. 5. 1920, adiunkt 1. 10. 1924, doc. fiz. doświadcz. 1934, prow. wykł. zlec. z promieniotwórczości.

PAWŁOWSKI STANISŁAW. Dr fil. Geogr. * 16. 3. 1882 w Dembowcu, w Krakowskiem. Oż. z Ewą Wandą Topór-Kamińską. Stud. na Uniw. J. Kazim. i uniw. w Wiedniu. Czł. zarz. Drużyn Strzel. we Lwowie przed w. świat. Czł. str. obywat. tamże 1918-19. 1906-1909 prof. Ak. Handlow. we Lwowie. Od 1913 doc., od 1918 prof. nadzw. Uniw. Jana Kaz. Przygot. na kongres wersal. ref.: Ludność rzymsko-kat. w polsko-rusk. cz. Galicji (1918). 1919—20 czł. kom. geograf. M. S. Z. Nast. prof. zwycz. geogr. Uniw. Poznańsk. 1932—33 rektor. Żorgan. Instytut Geograficzny Uniw. Poznańsk., red. wyd. tegoż inst.: Badania Geograf. Zał. i przewodn. Tow. Geograf. w Poznaniu, wicepr. Poznańsk. Tow. Przyj. Nauk, przewodn. oddz. poznańsk. Tow. im. M. Kopernika, org., sekr. gen. Międzyn. Kongr. Geograf. w Warszawie w 1934. Red. „Actes du Congrès". I prez. oddz. Polsk. Tow. Krajoznawcz. w Poznaniu. Od 1928 prow. z ram. Min. Roln. bad. nauk. na Polesiu płd., wykonywając zdj. geolog. na obszarze 12 000 km kw. Czł. czyn.: Učenej Společnosti w Bratislawie, Tow. Geograf. w Pradze i Belgradzie; czł.-koresp. Academia Asiatica w Teheranie. Ogł. około 200 prac i art. w różn. jęz., m. in.: z zakr. hydrogr. i klimatolog. — Temperatura wód płynących w Galicji (1910), Złodzenie górn. Wisły i górn. Dniestru (1912), Mapa opadów atmosferycznych w dorzeczu Wisły (1925) (wsp. z E. W. Pawłowską); z zakr. geomorfologii — Zjawiska erozyjne na płnc. krawędzi Podola (1911), Über ein altes Falstück in der Bukowina (1914), Ze studiów nad zlodowaceniem Czarnohory (1915), Próba morfologicznej analizy okolic Lwowa (1916), Charakterystyka morfol. wybrzeża polskiego (1922), Sur les traces glaciaires dans les Gorganes (1925), Les terraces pleistocènes en Pologne (1930), O kształtach powierzchni i o podziale Wielkopolski (1931), La glaciation nordique en Pologne (1932), Aperçu sur les paysages géographiques en Polésie (1934), La Poméranie et le littoral de la mer Baltique (1934); z zakr. antropogeogr. — Niektóre kanały spławne na ziemiach polskich (1911), Zmiany w ukształtowaniu powierzchni ziemi wywołane przez człowieka (1923), Położenie geograficzne Polski (1924), Rozmieszczenie ludności polskiej w woj. pomorskim (1927); z zakr. hist. geogr. — Geografia i podróżnictwo (1918, wsp. z E. Romerem) z zakr. metodyki — Kilka słów o metodach badania powierzchni ziemi (1913), Przyrodnicze podstawy geografii (1932), Tendances nouvelles en géographie (1933); ogólne — Geografia Polski (1917, nagr. przez Kasę im. J. Mianowskiego), Coup d'oeil sur la géographie de la Pologne (1925), Francja — kraj i ludzie (1931), po serbsku — Progled na geografiju Polske (1930), Zarys geografii fizycznej (1927, tłum. z franc. E. de Martonne'a); szereg prac kartograf. Odzn.: M. 10-l. O. N., jugosł. Ś.S. Poznań, Uniwersytet.

PĄCZEWSKI LEON STEFAN. Dr praw. Adw. * 20. 1. 1892 w Warszawie. Oż.

11. 8. 1932 z Alicją Stokowską. W 1910 uk. gimn. filolog. M. Kreczmara w Warszawie. Stud. w Inst. Solvay'a w Brukseli, Ak. Handl. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1921). Uczestn. strajku szk. 1905. Intern. w Niemczech 1914—1916. W 1920 ochotn. w. p. 1918—1926 w M. S. Z. Nast. adw. Ogł. m. in.: Międzynarodowy kryzys gospodarczy (1921); Międzynarodowa polityka naftowa (1921); Znaczenie gospodarcze traktatu ryskiego (1921); Budżety wojskowe Polski a państw obcych (1922); Lasy, przemysł i handel drzewny w Polsce (1924); Przebudowa korporacyjna Italii (1934); liczne art. w prasie codzien. i period. oraz w wyd. zbior. w kraju i za gr. 1926—31 red. Przewodnik Przemysłu i Handlu Polskiego, 1927—1935 red. organ Izby Handl. Polsko-Italskiej pt. Polonia-Italia. Wygł. odczyty treści ekonom. i prawn. Odzn.: Kor. Włoch 5, duńsk. Dannebroga 5. Warszawa, Wspólna 10, tel. 9-63-22.

PECHE CZESŁAW. Mgr praw. * 21. 3. 1892 w Rudnikach. S. Józefa i Florentyny z Reszkowskich. Oż. 1920 z Anną Seidler. Uk. Uniw. Warsz. 1915—1919 naucz. szk. śr. Od 1919 w Min. P. i H. 1926—1931 wyd. mies. The Polish Economist oraz tyg. Polska Gospod. Dyr. Depart. Przem. Górniczo-Hutn. M. P. i H. Odzn.: O. P. 4, Kor. Belg. 3. Warszawa, N. Świat 41, telefon 2-05-22.

PECHE JAN TADEUSZ. Ks. * 27. 1. 1882 w Naramicach, pow. Wieluń. S. Józefa i Florentyny z Reszkowskich. Uk. szk. realną w Warszawie (1903) i semin. duch. we Włocławku (1908) 1900—1903 org. zw. młodz. w Warszawie. Więz. w cytadeli warszawsk. Uczestn. wojny polsko-sow. Prob. par. Będzin. Zał. Ligi Kobiet Polsk., prez. Zw. Przyj. Harc., prac. w wielu org. społ. i charytat. Ogł. pracę pt. Pedagogika (1918). Red. i wyd. tyg. Życie Parafialne w Będzinie. Odzn. O. P. 4. Będzin, Kościelna 7.

PEKER MICHAŁ. Dr med. Dział społ. * 7. 8. 1887 w Libawie, na Łotwie. S. Salomona i Racheli z Ordmanów. Oż. w 10. 1912 z Reginą Prutman. Uk. stud. lek. w 1915. Sł. w w. p. do 1921. Prez. zarz. gł. żyd. tow. emigrac. „Jeas", wicepr. zarz. gł. org. „Hechaluc-Pionier", prez. oddz. warsz. Centr. Stow. Op. nad Dziećmi i Sierotami Żyd., czł. zarz. gł. żyd. zw. wychow. fiz. „Hapoel", czł. kurator. żyd. domu emigrac. i in. Ogł. szereg prac z dziedz. med. Warszawa, Graniczna 6, tel. 5-05-34.

PELCZAR KAZIMIERZ. Dr wszechnauk lek. * 2. 8. 1894 w Truskawcu. S. Zenona i Marii z Krasnodębskich. Uk. gimn. w Drohobyczu, nast. wydz. lek. Uniw. Jagiel., uzup. w Berlinie (1927) i Paryżu (1928). Za czasów szk. w zw. „Organizacja", w harcerstwie, nast. 1912—14 w Strzelcu i Polowych Druż. Sokolich. W czasie wojny świat. sł. w w. austr., był w niew. ros. (1915—1918). 1918—1921 sł. w 5 Dyw. Syber. i w w. p. Doc. Uniw. Jagiel.; prof. nadzw. patolog. og. Uniw. S. Bat. Kier. zakł. bad.-leczn. dla chorych na nowotwory; czł. Międzyn. Kom. do Walki z Rakiem w Londynie; prez. Izby Lek. Wileńsko-Nowogródzk.; prez. Tow. Przyrodn. im. M. Kopernika, oddz. Wilno; wicepr. Tow. Eugen.; czł. zarz. Wileńsk. Tow. Dobrocz. i Wileńsk. Komit. do Zwalczania Nowotworów; współred. (czł. kom. red.) acta cancerologirae; czł. kom. przyr. Tow. Przyj. Nauk. Ogł. m. in.: De l'Influence des Quacidaminoses et des Avitaminoses sur la croissance et le développement des souris blanches et du rôle de la glande thyroide dans ces affections; Plaquettes et choc anaphylactique C. R. (1924); Étude physiologique des plaquettes du sang; Rôle de plaquettes dans le choc anaphylactique; Le vomissement dans avitaminose de pigeons (1927); Immunisierung Versuche bei den bösartigen Geschwulsten (1928); Transplantation de tumeurs moliques (1928); Z badań nad odpornością u nowotworów złośliwych (1929); Unvollwertiges eiweis Ernährung in der Tauben Beriberi (1930); Immunité dans les tumeurs moliques (1930); Um ein unbekanntes Blutelement (1931); Wpływ fosfatydów na obraz krwi (1931); Komplement w surowicy chorych na nowotw.; L'alexine dans le cancer (Paris); Les trombocytes dans le cancer expérimental (Paris 1931); Dusznica bolesna w świetle badań przemiany materii (1932); Okres dojrzewania i jego zaburzenia (1934); Über den Einfluss von Rephalin und Heparin auf die Antikörperbildung; Kälte Ausfluckung Reaktion von Kumagon und Jonabaseli in den Untersuchungen über die Immunitets der bösartigen Neubildungen (wspólnie z dr. Białoszabskim); Die Bedeutung der Kälteausflockungsreaktion für die Serodiagnostica des Krebses; O fosforanach krwi (1935); Wpływ keratyny na przebieg przewlekły gośćca stawowego (1935) oraz szereg art. w prasie codz. i nauk. Wygł. odcz. (również i w radio) i ref. Wilno, Zakretowa 7, m. 17, tel. 20-85.

PEŁCZYŃSKA Z FILIPKOWSKICH WANDA. Dział. społ. * 1894. Zaśl. Tadeusza Pełczyńskiego. Prac. w P. O. W. Dyr. progr. rozgł. wileńsk. Polsk. Radio. Posłanka do Sejmu 1935—1940 (z Wilna). Człon. zarz. sekc. polsk. F. I. D. A. C.'u, czł. zarz. Unii Pol. Zw. Obrońców Ojczyzny. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. Z. zł. Wilno, Mickiewicza 37; Warszawa — Sejm lub pl. J. Piłsudskiego 3.

PENTHER-DUBICZ KAROL, patrz: DUBICZ-PENTHER.

PEPŁOWSKA Z FURS-ŻYRKIEWICZÓW ELINA. Dział. społ. Public. C. Walerego i Janiny z Bobińskich. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na wydz. fil. Uniw. J. Kaz. oraz w Sorbonie. Więziona za walkę o szk. polską przez wł. ros. W czasie wojny współtw. Pol. Kom. Op. nad Jeńcami. W czasie kamp. bolszew. prow. gospodę Koła Polek przy 4 dyw. piech. W 1927 zorg. Porozumienie Przeciwkomunist., któremu przewodn. do 1930; w 1930—35 posłanka do Sejmu R. P. Wiceprzew. Międzyn. Zw. Własn. Nieruch. Miejsk. i wiceprzew. Zrzesz. Wł. Nieruch. w Polsce, przew. komit. org. 10 Międzynar. Kongr. Własności Nieruch. w Warszawie. Ogł. liczne art. z zakresu zagadnień gospod. i walki z komunizmem, nadto art. w prasie zagr. w sprawach org. własności nieruch. miejsk. Warszawa, Wilcza 50, m. 3, tel. 8-36-24.

PEPŁOWSKI EDWARD. Inż.-technol. Polit. * 11. 4. 1880 w Starachowicach. S. Eugeniusza i Marii z Bairdów. Uk. Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad). Jeden z zał. Nar. Zw. Robotn. w b. Król. Polsk. W 1907 poseł do Dumy. Areszt. w 1908, był na emigr. przymus. 13. 12. 1919—9. 6. 1920 min. pracy i op. społ. Senator 1928. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Szpitalna 8, telefon 2-56-69.

PERETIATKOWICZ ANTONI. Dr praw. * 13. 6. 1884 w Boruchowie, na Wołyniu. S. Aurelego i Jadwigi z Niemekszów. Ożenił 16. 11. 1929 z Aleksandrą Łebińską. Ucz. do szk. śr. w Łucku, uk. gimn. w Kamieńcu Pod., stud. na uniw. w Warszawie, Lwowie, Krakowie, Paryżu i Heidelbergu. Nal. do org. „Zet", uczestn. walki o szkołę polską. Od 1919 prof. uniw. w Poznaniu, org. i dziek. wydz. prawno-ekonomicz. 1919—1921. Od 1930 dyr. Wyższ. Szk. Handl. tamże. Rektor Uniw. Poznańsk. 1936—37. Org. i prez. Tow. Prawn. w Poznaniu od 1920, org. i red. czasop. Ruch Prawniczy i Ekonomiczny od 1921. Ogł. m. in.: tłum. Rousseau: Umowa społeczna, uzup. objaśn. (1920), Wojna, a idea prawa (1920), Prąd nowy w prawoznawstwie (1921), tłum. Rousseau: Filozofia społeczna (1921), Państwo faszystowskie (1927), Polska współczesna (1928), Cezaryzm demokratyczny a konstytucja polska (1929), Reforma konstytucji polskiej (1929), Współczesna encyklopedia polit., wyd. III (1931), Wstęp do nauk prawnych (1935), Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej i ważniejsze ustawy polit. (1935), Państwo współczesne, wyd. VII (1935). Poznań, Mazowiecka 1, tel. 54-34.

PERETIATKOWICZ-SKARBEK JANINA LUCJA HANNA, patrz: SKARBEK-PERETIATKOWICZ.

PERINI CAMILLO. Płk-pil. w st. sp. * 18. 6. 1887 w Pola (Istria). Of. zawod. w. austr., w lotn. od 1912. Podcz. w. świat. na fr. serbsk., ros. i włosk. Dca grupy lotn. w walkach o Lwów i Płp. Wsch. W 1920 szef lotn. fr. ukr.; nast. fr. płd.-wsch. Po wojnie dca p. lotn. Płk od 4. 1924. W st. sp. od 31. 3. 1929. Ogł. m. in.: Potęga broni lotniczej (1932). Odzn.: V. M. 5, K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Elsterska 9.

PERKITNY TADEUSZ. Inż.-leśn. * 31. 5. 1902 w Poznaniu. Asyst. leśn. Uniw. Pozn. 1926—1930 odbył podróż. naokoło świata, mając na celu uzysk. ogóln. pogl. na lasy i gospodarkę leśną. Ogł. art. w Przegl. Leśniczym oraz koresp. w Kur. Poznańskim.

PERKOWSKI PIOTR. Art.-muz. Kompoz. Pedag. * 17. 11. 1902 w Oweczaczach (Kijowszczyzna). S. Antoniego i Marii z Lubicz-Monkiewiczów. Uk. korp. kad. w Kijowie, École de Sciences Politiques w Paryżu, Konserw. Muz. w Warszawie 1925. Dyr. konserw. pomorsk. i profesor kompoz. oraz przedmiot. teoretyczn. Czł. zarz. Stowarz. Komp. Pol. w Warszawie, wicepr. Polskiego Tow. Muz. Współcz., zał. i b. prez. Stow. Młod. Muzyk. Polaków w Paryżu, prez. kom. muz. Tow. Wym. Art. między Polską i Francją. Ogł. szereg art. z dziedziny muz., nadto kompoz.: balet Swantewit (w 3 obrazach), Oratorium, Koncert skrzypcowy z orkiestrą oraz liczne utwory

fortep., skrzypc., pieśni i utwory kameralne. Toruń, Rynek Staromiejski 6.

PERKOWSKI TADEUSZ. Prawn. * 22. 11. 1896 w Warszawie. S. Seweryna i Wandy z Gorskich. Ożen. w 1923 z Ireną Skarbek-Borowską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawny uniw. tamże w 1923, stud. uzup. w Hadze. W 1918—1920 ochotn. w. p. Od 1921 w Min. Spr. Zagr., 1924—1928 sekr. pos. w Moskwie, sekr. gen. deleg. do rokowań polsko-lit. w Królewcu, kier. ref. bałtyck. i skandynawsk. M. S. Z., od 1937 zast. komis. gen. R. P. w Gdańsku. Ogł. art. z dziedz. polityki międzynarod. i spraw mniejszościowych w prasie codz. i period. Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., szw. Gw. Pol. Gdańsk, Komisariat Gen. R. P.

PERL LEON. Handlowiec. * 10. 10. 1880 w Warszawie. S. Maurycego i Michaliny z Fajertagów. Ożen. 30. 6. 1910 z Melanią Perl. Uk. szk. real. w Łowiczu, wyższ. szk. handl. w Lipsku, stud. na wydz. prawnym uniw. w Zurichu. Dyr. Fed. Zrzeszeń Przedst. Handl. R. P., dyr. zarz. gł. Stow. Przedst. Handl. w Warszawie, czł. zarz. i dyr. Powsz. Tow. Powiern. S. A. w Warszawie; czł.-koresp. Izby Przem.-Handl. w Warszawie. Ogł. art. w sprawach społ. i gospod. Odzn. K. Z. sr. Warszawa, Chłodna 15, telefon 2-46-61.

PERŁOWSKI JAN. Dyplom. * 20. 2. 1872 w Wierzbowej, na Podolu. S. Michała i Euzebii ze Skarbek-Rudzkich. Ożen. z Henriettą Marconi. Uk. gimn. we Francji, stud. na uniw. w Krakowie, Wiedniu. Od 1919 szef gabin. M. S. Z., 6. 6. 1919—17. 3. 1921 radca pos. R. P. w Bernie, 17. 3. 1921—1. 7. 1922 sekr. gen. del. w Genewie. 1. 7. 1922—26. 11. 1924 radca amb. w Rzymie. Od 1. 3. 1927 poseł nadzw. i min. pełnom. w Madrycie. Ogł. szereg prac i stud. lit. Odzn.: O. P. 3, pap. Św. Grzegorza W. 1, pap. Św. Sylwestra 1, hiszp. Izab. Kat. 1, hiszp. Zasł. Cyw. 1, port. Chryst. 1. Warszawa, al. Ujazdowska 36, tel. 9-66-12.

PERZYŃSKI NICEFOR LEON. Pedagog. * 13. 3. 1881 w Trzemesznie. S. Władysława i Stanisławy z Winnickich. Ożen. w 1909 z Marią Reisinger. Uk. gimn. w Lesznie, semin. duch. w Poznaniu, stud. na wydz. fil. Uniw. w Krakowie, Berlinie, Fryburgu i we Lwowie (uk. 1906). Zał. i prez. stow. „Młodość" we Fryburgu. 1916—19 sł. w w. niem. Od 1919 prac. w szkoln. w Poznaniu, red. Przegl. Oświat. i kier. działu oświaty w Min. b. Dzieln. Pruskiej. Nast. nacz. wydz. ośw. pozaszk. w kurat. w Poznaniu do 1927, po czym dyr. gimn. państw. im. Końskiego w Lesznie. Czł. rady miejsk. Leszna; przew. bloku gospod.; czł. rady powiat.; prez. kół śpiewaczych; prez. L. M. i K. B. wicepr. Międzyn. Zw. Kształc. Dorosłych. Ogł. prace z dziedz. oświaty dorosłych w Polskiej Oświacie Pozaszk. oraz w wyd. zbior. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l., O. N. Leszno Wlkp., Narutowicza 18.

PERZYŃSKI STEFAN BOLESŁAW SZCZĘSNY. Adw. * w 1882 na Podlasiu. Uk. gimn. filol. w Białej Podl., stud. na Uniw. Jagiel., nast. na uniw. w Warszawie, z kt. releg., uk. wydz. prawny uniw. w Odessie. Jeden z zał. na ter. gimn. kółka samokształc., nast. czł. zarz. tego kółka oraz red. pisemka: Dzwon. Jeden z org. strajku szk. Czł. stowarz. „Spójnia". W 1905 sekr. mec. Ant. Osuchowskiego, organ. I zj. Pol. Mac. Szk.

Czł. zarz. główn. Pol. Partii Postęp., potem Post. Demokr. i czł. zarz. i sekr. V oddz. Tow. Kult. Polsk.; w 1912 czł. zarz. gł. tegoż tow. W Kole Prawników Polsk. nal. do „Grupy Czterech". Przed wojną współtw. Gr. Pracy Narod. oraz współred. Tygodnia Polit. Od 1915 urz. wojsk. w. ros. W 1916 zarządz. aprow. oddz. front. rejonu Brygady Strz. Polskich. W 1917 prez. komit. dywizyjnego, a po powst. Nacz. Polsk. Komit. Wojsk. Komis. tegoż przy 1 Dyw. Strzelców I Korp. Wschodn. Po rozw. korp. podprokurator i z-ca prokur. Sądu Okr. w Warszawie, nast. Sądu Apelac. W 1920 ochotn. w. p. na fr. Po wojnie przeszedł do adwokat. W 1922 kand. z Wyzwolenia do Sejmu; w 1928 Senator z B. B. W. R. W 1930 wybrany do Sejmu z okr. włocławskiego i do Senatu z wojew. warsz., zatrzym. mandat senat. Przewodn. kom. prawniczej Senatu i przewodn. rady wojew. grupy parlament. na wojew. warsz. Współzał. Stow. Rez. i b. Wojsk. Do 1935 wicepr. tego stow., nast. czł. rady nacz. Współorg. Fed. Pol. Zw. Obr. Ojcz. i b. wicepr. Czł. honor. Stow. Oficjalistów Handl. i Przemysł.; czł. zarz. gł. Tow. Op. nad Grobami Bohat.; czł. Zw. Mł. Pionierów; prez. A. Z. S.; wicepr. Zw. Legionistów Puławskich; prez. Tow. Przemysłu Lud.; czł. Rady Adwok. Odzn.: K. N., K. W. Warszawa, Br. Pierackiego 14, tel. 6-06-16.

PETELENZ CZESŁAW KAROL (SULISTROWSKI). Kmdr w st. sp. * 1. 6. 1879

w Sulistrowej, pow. krośnieński. S. Karola i Franciszki z Kobuzowskich. Oż. w 1931 z Marią Ludwiką Gawłowską. Uk. gimn. w Stryju, Szk. Morską w Pola, Centre des Hautes Etudes Navales w Paryżu (1925). 1898—1918 sł. w mar. woj. austro-węg., 1918—1919 w form. pol. we Włoszech (kmdt obozu w Santa Maria Capua Vetere), 1919—1931 w mar woj. pol. W 1919 ekspert morski przy pertraktacjach pol.-niem. w Berlinie w spr. objęcia Pomorza. Nast. m. in. szef szt. Kier. Mar. Woj., z-ca szefa K. M. W. Kmdt Szk. Podchor. M. W., d-ca O. R. P. „Wilia". Ogł. listy z podróży na Daleki Wschód (1899—1901), art. w Przegl. Morskim, Morzu, Bellonie, prasie codz. Odzn.: K. N.; O. P. 4; K. W.; M. za W.; M. 10-l. O. N.; fr. L. H. 4. Warszawa, Lwowska 5, tel. 9-39-61.

PETERS Z MAJDÓW ZOFIA. Liter. Dział. społ. * 15. 7. 1899 w Warszawie. C. Norberta i Eweliny. Uk. gimn., Akad. Handl., kurs. med. społ. i Państw. Kurs Higieny Psych. W 1920 czł. Kom. Op. nad Żołnierzem na fr., opiek. poc. panc. „Mściciel" i 29 p. Strz. Kaniowsk. Po wojnie czł. zarz. centr. Patronatu, kurator społ. więz. w Mokotowie, przew. Kom. Kult.-Ośw. wszystkich więzień w kraju, kurator Domu Dziewcząt, czł. Kom. Więz. w Mokotowie. Ogł. art. z zakr. penitenc. i pracy społ. na terenie więzien., nadto przekł.: Księga z San Michele — Axela Munthe, Juliusz Cezar i Don Juan — Jelusicha, Maria Antonina - Stefana Zweiga, Wieś — Bunina, 3 tomy report. podróżn. Richarda Katza. Odznaczona K. Z. zł. Warszawa, Królewska 1, tel. 2-87-73.

PETERSBURSKI JERZY. Art.-muzyk. Kompoz. * 24. 4. 1895 w Warszawie. S. Jakuba i Pauliny z Melodystów. Ożen. 27. 11. 1917 z Marią Minkowską. Uk. gimn., następn. konserwat. muzycz. Ochotnik I p. lotn. w 1920. Autor ok. 250 komp. muz. lek. Występ. w Wiedniu, Berlinie, Paryżu, Davos, Pradze. Warszawa, Wilcza 50, tel. 8-64-85.

PETERSBURSKI JÓZEF. Art.-muzyk. Kompoz. * 4. 6. 1889 w Warszawie. S. Jakuba i Pauliny z Melodystów. Uk. konserwat. w Berlinie. Sierż. 8 p. p. Leg. Szef repr. ork. smyczk. kmdy m. st. Warszawy. Czł. zarz. centr. i kom. rew. Zw. Muzyków R. P. Autor ok. 100 kompoz. muz. lek. Koncert. w Argentynie, Brazylii i wszystk. większych miastach Ameryki poł., nast. w Rosji. Czł. ork. filharm. w Charkowie, kapelmistrz w Kijowie, Elizawetgradzie i Połtawie. Warszawa, Solna 8, tel. 2-53-38.

PETKIEWICZ STANISŁAW. Sportow. * 1908. Sport uprawia od 1927 w Rydze. Uczest. w barwach łot. w Igrz. Olimp. 1928 (bieg na 10 km). W 1929 przybył do Polski i odniósł w Warszawie sukces nad Nurmim w biegu na 5 km. Otrzymał w 1929 Wielką Honor. Nagr. Sport. W reprezentacji Polski zdobył 9 pierwszych miejsc. Od 1935 trener Polskiego Zw. Lekkoatl.

PETRAŻYCKI TADEUSZ MARIAN JAN. Prawnik. * 15. 8. 1885 w Berażance, na Podolu: Uk. gimn. w Kamieńcu Podolsk. i wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Podcz. w. świat. sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wsch. i w w. p. B. nacz. wydz. kodyf. M. S. Wojsk. Czynny w pracach ustawod. Przez szereg lat przedstaw. M. S. Wojsk. w Sejmie i Senacie. Ost. sędzia Sądu Wojsk. Płk. K. S. w st. sp. Senator R. P. 1935—40. Czł. zarz. L. M. i K. P. C. K., Tow. Polsko-Jugosł. i in. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, pap. Św. G. W. 3, jugosł. O. B. 4, M. J. Brwinów p. Warszawą, Lilpopa 14.

PETRUSEWICZ KAZIMIERZ. Adwokat. * 4. 3. 1872 w Nowinach, pow. słucki. S. Adama i Emilii ze Steckiewiczów. Ożen.: 1° 1897 z Janiną Narkiewicz-Jodko, 2° 1902 z arią Klewszczyńską. Uk. gimnazjum w Słucku, nast. wydz. prawny uniw. w Kijowie, z dypl. I st. Były czł. ros. partii socj.-demokr., więz. 3 kr., zesł. w 1900 do gub. wołogodzkiej na lat 5. Czł. rady polskiej z. mińskiej i ziem białoruskich 1919—20 prez. Sądu Okręgow. w Mińsku Lit. 17. 10. 1920—1922 prez. Sądu Apel. Ziem Wschodnich. 1923—1929 zast. prof. procedury cyw. na U. S. B. Trzykrotny dziekan rady adwok. w Wilnie. Prez. sądu dyscypl. Izby Adwok.; wicepr. Tow. Prawn. im. Daniłowicza. Ogł. m. in.: O zwyczajach włościańskich ziemi nowogródzkiej i Polesia, kilka rozpraw i artyk. w Roczniku Prawniczym Wileńskim z dziedz. prawa cyw. i karn.

Wygł. szereg odcz. Wilno, Mickiewicza 37, m. 2, tel. 3-98.

PETRY JULIUSZ STEFAN. Literat. * 13. 12. 1890 w Łopianco, pow. Dolina, woj. stanisławowskie. S. Józefa i Felicji z Szyszkowskich. Oż. 6. 1. 1920 z Zofią Seidler. Uk. gimn. humanist. z odzn. we Lwowie (1908), nast. wydz. fil. Uniwers. J. Kaz. Nal. do stow. młodz. postęp.-niepodl. „Życie" we Lwowie. W 1918 uczest. obrony Lwowa, nast. sł. w w. p. do 1921. Por. posp. rusz. B. dyr. rozgłośni Pol. Radia we Lwowie, nast. w Wilnie. Wicepr. zw. teatrów i chórów lud. we Lwowie; czł. tow. społ.-polit. „Ognisko" tamże. Utw. lit. zamieszcz. w „Krytyce", Gaz. Por. i Wiecz., Dzien. Lwowsk., Kur. Lwowsk. Ogł.: Lwie serce (widowisko scen., wystaw. w Teatrze Wielkim we Lwowie, w 1928 wyróżn. na lwowskim konk. dram.); Mocarze (opow. dramat., 1936); Kształty i złomy (poezje, 1936). Autor szeregu słuchowisk radiowych oraz radiofonizacyj i audycyj lit. w rozgł. lwowskiej (1930—1935), m. in. fonomontażu słuch. p. t. „Warszawa 11 listopada 1918 r." Odzn. K. W. Wilno, Tomasza Zana 7.

PETYCHORSKI MICHAŁ. Inż.-mechan. * 31. 7. 1903 w Radomyślu. S. Jakuba i Tekli z Bolwińskich. Uk. gimn. w Kijowie, wyższ. studia techn. w Paryżu, prakt. zaw. w Czechosłowacji. W 1920 ochotn. w p. Wynal. silnika spalin. zastos. do dowoln. mater. pędn., turbiny spalin., pędz. miesz. spirytusowo-benzyn. w połączeniu z gazem wodno-czadowym, tłumika do broni palnej oraz aparatu do wykr. na odl. metanu i tlenku węgla w kopaln. Red. nacz. czasop. Przemysł i Wynalazki, w którym ogłosił szereg art.

PĘCZKOWSKI MIECZYSŁAW. Mjr dypl. * 13. 2. 1895 w Serocku, pow. pułtuski. Ucz. do gimn. i szk. handl. w Łodzi i Pabianicach, uk. Wyż. Szk. Woj. (1925). Od 9. 1914 czł. P. O. W., od 1. 1918 ofic. P. O. W., nast. w w. p. Ranny na fr. ciesz. 12. 1919—6. 1923 dca komp. w Szk. Podchor., nast. m. in. w O. III Szt. Gen.; D. O. K., dca baonu piech., szef wydz. W. 1. N.-O., szef. szt. dyw. piech. Od 1928 red. Przegl. Piech. Ogł. m. in.: Podr. taktyczny dowódcy drużyny strzeleckiej; Zbiór ćwiczeń bojowych dla szeregowca, sekcji i drużyny; Walka małych jednostek piechoty: sekcja i pluton (tłum. z rosyjskiego); Podręcznik takt. dcy drużyny strzel. (wsp. z mjr St. Karą), art. w czasop. wojsk. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 4.

PĘKALSKI - ODROWĄŻ STANISŁAW ANDRZEJ. Art.-mal. * 30. 11. 1895 w Białobrzegach n. Pilicą. S. Adama i Ewy z Filipińskich. Oż. 27. 6. 1934 z Krystyną Chrzanowską. Uk. gimn., Ak. Szt. Piękn. w Warszawie z dypl. (prac. pod kier. prof. K. Tichego) i kurs grafiki u prof. Wł. Skoczylasa. Od 1917 w P. O. W., nast. sł. w w. p. na fr. Otrz. stypendium Fund. Kult. Narod. (7 mies. we Francji i Włoszech w 1931). Wyst. w 1928, 29 i 31 w Zachęcie warsz., w 1935 w Salonie Jubil. Zachęty. Prace: Impresja rytmiczna (1928); portret H. Ordonówny (1931, wyróżn. zaszczyt); Pieta (1931); Złożenie do grobu (1931); U kapucynów w Zakroczymiu; Emaus (1933); portrety: żony, Wł. Sochy (1932), prof. S. Krzemieniewskiego (med. brąz.) i jego żony (1933), St. Poraj-Koźmińskiego (1934); prace graf.: Katedra ormiańska we Lwowie (akwatinta), Jesień (akwatinta), Zwiastowanie (sztych). Warszawa, Krucza 8, m. 21, tel. 8-70-49.

PĘKOSŁAWSKI-SKUBA LEON FORTUNAT, patrz: SKUBA-PĘKOSŁAWSKI.

PĘSKI OLGIERD JÓZEF WANDALIN. Dr med. * 26. 3. 1877 w Rostowie nad Donem. S. Jana i Wirginii z Dominich. Oż. 22. 6. 1913 z Antoniną Wiszniowską. Uk. gimn. w Odessie; wydz. lek. uniw. w Charkowie. W 1918 wst. do dyw. gen. L. Żeligowskiego, areszt. przez bolszew. 1920—1931 w w. p. Płk.-lek. w st. sp. Czł.-zał. Polsk. Tow. Laryngolog., wieloletni konsultant org. stud. pom. lekarsk. Ogł. m. in.: O stężeniu mięśni pośmiertnym w zależności od rodzaju śmierci, O raku krtani, Podgłośniowe cięcie gardzieli, Wpływ gazów bo-

jowych na górny odcinek dróg oddechowych. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Wilcza 8, tel. 8-51-35.

PFLANZ-DRÓBECKA ZOFIA MARIA. Art. balet. * 24. 3. 1892 w Warszawie. C. Wincentego i Marii z Kęszyckich. Uk. szkołę bal. przy operze warsz. Sol. bal. i dyr. pryw. szk. balet. 1911-1918 wyst. w bal. Diaghilewa, nast. w kraju i zagr. W 1920 czynna w propag. artyst. Warszawa, Mokotowska 63, tel. 7-06-01.

PHILIPP KAROL MIROSŁAW. Mgr praw. Poczt. * 28. 12. 1886 w Winnikach, woj. lwowskie. S. Edmunda i Emilii z Goeblów. Ożenił 27. 9. 1913 z Janiną Wolańską. Uk. gimn. w Chyrowie w 1906 i wydz. praw. Uniw. Jana Kaz. (1910). Uczestn. obr. Lwowa (2. 11. 18—31. 1. 1919). Od 1921 radca poczt. w Bydgoszczy, od 1925 nacz. wydz., od 1935 nacz. urzędu obwod. w Toruniu. Od 1922 przewodn. kom. dyscypl. i kier. kursów zawodow. Współzał. i prezes T-wa Bibliot. Prac. Poczt., prez. P. P. W. i koła poczt. Rodz. Urzędn. w Bydgoszczy. Ogł.: m. in.: Podr. do nauki działu adm. i przepisów osob. na kursach poczt.-telegr. (3 wyd., 1924-25-27), Zarys hist. poczty ze szczeg. uwzględn. hist. poczty polskiej (1929). Odzn. K. Z. zł. Toruń, Rynek Staromiejski.

PIASECKI ADAM. Dr praw. * 1897 w Samborze. S. Jana. Uk. Uniw. Jana Kaz. i Wyższ. Szk. Wojen. 1914—1917 w Leg. Pol., nast. w P. O. W. i w. p. Kpt. dypl. Dyr. Izby Skarb. w Białymstoku. Prez. Zw. Legionistów tamże. Odzn.: K. N.; K. W. 3; M. za W.; M. 10-l. O. N. Białystok, Mickiewicza 3.

PIASECKI EUGENIUSZ. Dr medyc. * 13. 11. 1872 we Lwowie. S. dra Wenantego i Klementyny z Hendrichów. Ożenił 5. 6. 1898 z Gizelą Szelińską. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. Od 1909 doc. Uniw. Jana Kaz., od 1919 prof. Uniw. Poznańskiego. Inicjat., org. i od 1925 dyr. Studium Wych. Fiz. tamże. Zał. (wraz z H. Jordanem i in.) Tow. Zabaw Ruch. (1904, Lwów). Zał. w 1920 i red. przez lat 12 Wychowanie Fizyczne. Ogł. m. in.: Dzieje wych. fiz. (Lwów 1925, 1929), Zarys teorii wych. fiz. (Lwów 1931, 1935). Zgromadził najw. zbiór mater. dotycz. tradycyj narod. w zakr. zabaw i gier ruch. Odzn.: O. P. 3, jugosł. Ś. S. 3. Poznań, Chełmońskiego 8, tel. 69-34.

PIASECKI JULIAN MARIAN. Inż. dróg i most. * 13. 2. 1896 w Stanisławowie Maz. Uk. szk. śr. W. Górskiego w Warszawie (1913), wydz. inż. ląd. Polit. Warsz. (dypl. w 1923) i Wyższ. Szk. Woj. (1927). Sł. w P. O. W., nast. w w. p. Uczestn. I powst. g.-śl. i kamp. bolszew. Mjr dypl. Asyst. Polit. Warsz. 1923, wykł. tamże, sygnaliz. urządz. bezp. i wojsk. kolejki wąskotor. 1927. Wykł. W. S. W. i Szk. Podchor. Inż. Podsekr. st. w Min. Komunik. od 22. 11. 1933. Przewodn. Międzyminist. Kom. Motoryz., prez. Automobilklubu Polski. Ogł. m. in.: Taktyka działań wstępnych (1931). Ześrodkowanie kierownictwa ruchu pociągów w rękach dyspozytorów ruchu, z punktu widzenia technicznego i wojskowego (1931). Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., łot. M. za W. Warszawa, Chałubińskiego 4.

PIASECKI LEON. Ks. Misjon. * 26. 3. 1889 w Pyszący, pod Śremem. Uk. stud. w Turynie, w 1921 wyj. do Indyj. Red. mies. salezjan Khabaren w jęz. hinduskim. W 1922 dyr. salezjańsk. prow. indyjsk. Assam. Ogł. koresp. w Misjach Katol., Młodzieży Misyjnej, Pokłosiu Salezjańskim, Przewodniku Katol.

PIASECKI WACŁAW. Dr med. * 12. 11. 1881 w Kielcach. S. Adama i Teresy z Mariańskich. Ożenił 1908 ze Stefanią Zdziarską. Uk. szk. śr. w Kielcach, stud. na wydz. lek. uniw. w Warszawie, po strajku szk.—w Pradze czesk., egz. państw. w Dorpacie (1907), nast. w okr. 3 lat praca klin. w szpit. św. Ducha w Warszawie pod kier. prof. Sokołowskiego. 1914—1917 sł. w w. ros., 1918—21 w w. p. Mjr-lek. rez. Po wojnie ord. w Warszawie, nast. lek. szpit. św. Trójcy w Płocku, od 1926 dyr. tego szpit. Założ. i kier. przychodni przeciwgruźl., wicepr. Tow. Lek., czł. Tow. Laryngolog. w Warszawie, czł. Zw. Centr. Przeciwgruźl. tamże.

Ogł. prace z zakr. chorób płucn. Płock, Sienkiewicza 10, tel. 15-85.

PIĄTKOWSKA IGNACJA. Liter.Public. * 29. 6. 1874 w Smardzewie. C. Ignacego i Józefy z Białobrzeskich. Ogł. w Wiśle, Ludzie i in. ok. 150 studiów etnograf. z życia ludu z ziemi sieradzk., 16 utw. scenicz., 20 powieści drukow. w różnych pism., ok. 200 nowel, ok. 600 wierszy, ok. 200 art. społ. i 30 tom. różn. pism. Smardzew, woj. łódzkie, p. Sieradz.

PIĄTKOWSKI STANISŁAW. Mgr farm. * 5. 5. 1890 w Płocku. S. Błażeja i Leokadii z Iwaniczów. Oż. 10. 2. 1930 z Pauliną Wieczorkowską. Uk. szk. śr. w Łowiczu i Uniw. Stef. Bat. Przed w. świat. czł. Druż. Skaut. i Strzel., nast. P. O. W. W 1920 ochotn. w. p. Dyr. Zjedn. Przem. Farm. w Warszawie. Czł. liczn. org. społ. i zawod. Odzn.: K. N., K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Leszno 106, tel. 11-10-08.

PIECHOCKI STEFAN. Dr praw. Adw. * 2. 8. 1883 w Czekanowie, pow. ostrowski. S. Jana. Uk. gimn. w Trzemesznie i Rogoźnie, stud. prawo na uniw. w Berlinie i Getyndze. Sł. w w. niem. Radny m. Poznania, poseł na sejmik wojew., sekr. gen. kom. Nacz. Rady Lud., nast. szef wydz. sądown. i admin., a od 1. 1920 dyr. dep. spraw wewn. w Min. b. Dzieln. Pruskiej. W 1922 poseł do Sejmu z Ch.D. Min. sprawiedl. 20. 11. 1925—15. 5. 1926. Odzn. O. P. 4.

PIECHULEK JAN STEFAN. Bankow. * 25. 12. 1872 w Starem Koźlu (pow. kozielski). S. Franciszka i Emilii z Klipperów. Oż. 16. 6. 1917 z Emilią Sperling. Ucz. do gimn. w Koźlu i Raciborzu, uk. wydz. teol. uniw. we Wrocławiu i wydz. prawny uniw. w Berlinie. 1915—18 sł. w w. niem. Prez. rady lud. na pow. Katowice. Prac. podczas plebiscytu. Czł. zarz. L. O. P. P. i L. M. i K., wicepr. T-wa Pop. Teatru, czł. zarz. T-wa Czyt. Lud. Od 1924 czł. Państw. Rady Kolej. 1929—1935 poseł na Sejm R. P. Przewodn. rady miejsk. Dyr. Banku Ziemsk. w Katowicach. W 1903 zał. Górnoślązaka, w 1905 Głosu Zagłębia w Sosnowcu, red. nacz. obu tych pism, zamieszcz. tamże art. Katowice, 3 maja 24, tel. 3-20-34.

PIECZYNIS JERZY. Dziennik. * 8. 5. 1888 w Łomży. S. Sylwestra i Marii z Waszkiewiczów. Oż. 31. 12. 1912 z Natalią Białkowską. Uk. gimn. J. Kreczmara w Warszawie, stud. nauki polit. i filozof. na Wyższ. Kursach Nauk. tamże. Uczestn. strajku szk. w 1905, wydal. ze szk. państw. Od 1906 nal. do bojówek P. P. S., areszt. w 1906 i 1908. Prac. w red. Kur. Polsk., Głosu Stolicy, Głosu Por.-Wiecz., Monitora Polsk., Now. Kur. Polsk., Epoki, Gaz. Por., Wiad. Kas Chorych, Przeglądu Ubezp. Społ. 1914—15 prac. w Centr. Kom. Obyw., 1916—17 w Radzie Gł. Opiek., 1918—20 w Min. Aprowiz. W 1920 nacz. wydz. pras. A. O. Od 1924 kier. działu propag.-pras. w Kasie Chorych, nast. Ubezp. Społ. w Warszawie. Czł. kom. rew. Synd. Dziennik. Warsz. Ogł. m. in.: Ustawę scaleniową z objaśnieniami oraz Tabele składek i potr. na podatki państw. i ubezp. społ. Odzn. K. N. z miecz. Warszawa — Anin, 4-ta Poprzeczna 3.

PIEKAŁKIEWICZ JAN. Dr nauk ekon. Statystyk. * 19. 9. 1892 w Kursku. Syn Seweryna i Zofii z Siwertów. Oż 4. 8. 1928 z Julią Krzyżanowską. Uk. wydz. ekonom. politechniki w Petersburgu (ob. Leningrad) w r. 1914, drat na uniw. w Poznaniu w 1924. W 1920 ochotn. w. p., nast. współprac. Polsk. Komis. Plebiscyt. w Bytomiu. 1915-18 prow. bad. statyst. na terenie Azji ros., w kraju fergańskim, gdzie w r. 1917 był kier. spisu ludn. i roln., nast. zorg. spis ludn. w Petersburgu i kier. kolej. wydz. statyst. Po powr. do kraju zapoczątk. działy statyst., finans., kredyt. i komunikac. w G. U. S.; przeprow. spis ludn. w 1921. 1923—24 doc. statyst. Uniw. Jana Kaz.; 1924—25 prof. Szkoły Nauk Polit. w Warszawie. Doradca-ekspert w spr. org. biura ekonom. Banku Polsk. (1924) oraz biur ekonomiczno-statyst. Banku Roln. i B. Gosp. Kraj. (1925—28). Od 1927 czł. komitetu Ligi Narodów dla zunifikowania statyst. transport., od 1927 czł. rzeczyw. Międzyn. Inst. Statyst., od 1933 ref. kom. statyst. finans. tegoż inst. Od 1933 czł. rzecz. The Econometric Society w U. S. A. oraz czł. honor. Meksyk. Tow. Geograf.-Statyst. Ogł. około 50 prac w jęz. polsk. i franc., m. in.: Proj. budżetów Państwa Polskiego (1920), Org. pierwsz. powsz. spisu ludności (1922), Reforma polskich podatków przychodowych (1923), Podatek dochodowy i majątkowy w Polsce (1923), Bilans płatniczy Polski w 1923 r. (1925), Statystyka miejska w Polsce (1927), Wydatki i dochody związków publiczno-prawnych w Polsce

(1929), Biura statystyczne banków rolnego kredytu hipotecznego (1931), Statystyka działalności finansowej przedsięb. państw. samorządowych (1934), Sprawozdanie z badań składu ludn. robotn. w Polsce metodą reprezentac. (1934). Warszawa, Goraszewska 4, tel. 8-92-80.

PIEKARSKI KAZIMIERZ. Dr fil. Bibliot. * 30. 3. 1893 w Târgu Jiu (Rumunia). S. Witolda i Klotyldy z Wróblewskich. Oż. 28. 12. 1920 z Marią Horodyską. Uk. gimn. w Krakowie (1915) i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1921). Przed w. świat. nal. do Zw. Młodz. Socjalist., nast. P. P. Soc.-Demokr. Prac. w Zaw. Zw. Robotn. W 1920 ochotn. w. p. Bibliotek. Pol. Ak. Um. (1918—1920); bibliotek. Zakł. Nar. im. Ossolińskich (1920—1921); ekspert deleg. polsk. w Kom. Spec. w Moskwie (1921—1922); bibliotek. Biblioteki Jagiel. (1925—1930); kustosz i kier. działu starych druków Biblioteki Narod. (od 1931). Współprac. Komisyj Pol. Ak. Um.: liter. (1925), język. (1928), dziejów oświaty i szkoln. w Polsce (1930); czł. Państw. Rady Muzealnej (1935); przew. Państw. Kom. dla Centr. Katalogu Inkunabułów w Polsce (1935). Ogł. m. in.: Przegląd wyd. średniow., zapisek i rot przysiąg sądowych (1919); Fragmenty dwu zaginionych dialogów Mikołaja Reya (1923); Inwentarz inkunabułów bibliotek polskich (seria I, 1925); Pierwsza drukarnia Floriana Unglera 1510—1516 (1926); Sygnety polskich drukarzy, księgarzy i nakładców (wspól. z K. Hałacińskim, 1926—1928); Katalog Biblioteki Kórnickiej, t. I, Polonica XVI wieku (1929); Bibliografia dzieł Jana Kochanowskiego (wyd. I, 1930, wyd. II, 1934); Książka w Polsce XV i XVI wieku (1931); Fragmenty czterech nieznanych wydań Marchołta (1935). Red.: Exlibris, czasop. poświęc. książce (1924—1928) i Silva Rerum, mies. Tow. Miłośn. Książki w Krakowie (1927—1929). Od 1937 doc. Uniw. J. P. Warszawa, Przemysłowa 26 m. 5.

PIEKARSKI-NOWARA ANTONI. Art. dramatyczny. Reżyser. * 10. 5. 1889 w Krakowie. S. Józefa i Reginy z Nowarów. Uk. szk. dr. M. Przybyłowicza w Krakowie (1907). Debiut. w teatrze E. Majdrowicza w Sosnowcu w Zemście za mur gran. Reżys. od 1911. Twórca pierwszych widow. plenerow. w Polsce, m. in.: Kościuszki pod Racławicami (na polach racławickich, 1916). Wznow. turnieje rycerskie, wyst. po raz pierwszy na sprow. zwłok J. Słowackiego do Krakowa. Podczas pobytu we Francji zorg. instr. teatr. dla emigr.; wyst. szereg sztuk w Paryżu i Nicei. Prac. w film. polsk. Występ. w teatrach: w Sosnowcu, Kaliszu, Łodzi, Częstochowie, Lublinie, Ciechocinku, Poznaniu, Krakowie, Warszawie, A. Szyfmana, Reducie, Ateneum, Artystów, K. Adwentowicza, Radomiu, Łodzi, Toruniu. Reżys. koła klas. Uniw. Poznańsk., kier. koła dram. Uniw. Warsz. Występ. w ok. 700 szt., reżys. ok. 340 szt. Gł. role: Kaligula, Judasz, w Niespodziance Rostworowskiego, Car Paweł i w. in. W 10. 1937 obch. jubileusz 30-l. pracy scen. Toruń, Teatr Ziemi Pomorskiej.

PIENIĄŻEK STEFAN STANISŁAW. Art. mal. Pedag. * 27. 12. 1888 w Krakowie. S. Szczepana i Marii z Waydów. Oż. 18. 6. 1933 z Zofią Renner. Stud. fil. klas. na Uniw. Jagiellońskim i mal. w Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. Naucz. gimn. państw. w Krakowie, Gorlicach, Krasnymstawie, Pińczowie, Grudziądzu, Toruniu, Warszawie. Czł. zarz. gł. Tow. Naucz. Szk. Wyższ., czł. zarz. oddz. L. M. i K. Ogł. rozprawy z archeol. klas.: Wyspa Kreta; Salona, jugosłowiańska Pompei; pałac Dioklecjana w Splicie. Wygł. odcz. z dziedz. archeol. klas. w Tow. Filolog. Prace malarsk.: krajobrazy, architekt. antyczna, studia portret. Wystawia od 1915 w Krakowie, Poznaniu, Toruniu, Bydgoszczy i Warszawie (Tow. Zach. Szt. Piękn.). Odzn.: Kor. Rum. 4: rum. m. zł. I kl. z wawrzyn. Warszawa, Wilcza 63 m. 8, tel. 8-73-43.

PIENIĄŻEK WŁADYSŁAW KAROL. Płk dypl. w st. sp. * 18. 5. 1885 w Krakowie. S. Karola i Franciszki Piesch. Oż. 1912 z Pauliną Deutsch. Ucz. do gimn. filol. we Lwowie, uk. korp. kad. tamże i Wyż Szk. Woj. w Warszawie. Ofic. zawod. w. austr. 11. 1918—5. 1919 kmdt okr. P. O. W. na tył. ukraińsk. w Złoczowie. Nast. d-ca baonu P. O. W. w gr. gen. Jędrzejewskiego, szef. szt. D. O. E. 6 armii i szef. szt. 5 dyw. piech. Po wojnie m. in. kier. ref. w Dep. Piech. M. S. Wojsk., z-ca d-cy p. p., w szt. inspekt. armii, w G. I. S. Z., d-ca piech. dyw. Prez. 6 okr. Zw. Rez., kmdt okr Fed. P. Z. O. O. i Z. R. we Lwowie, wicepr. okr. Zw. Peowiaków. Propag. sport. strzel. Zorg. 1 Narod. Zaw. Strzel. Red. podr. Mars. Ogł. wsp. z dr. Wł. Osmolskim i H. Jeziorowskim: Budowa terenów sport. Odzn.: K. N., O. P. 4.

K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M 10-l. O. N. Lwów, Ziemiałkowskiego 14.

PIENIĄŻEK-ODROWĄŻ JERZY WOJCIECH. Inż.-chemik. * 10. 3. 1890 w Tomaszowicach, woj. lubelskie. S. Wojciecha Stanisława Michała i Bronisławy z Wołczkiewiczów-Olizarów. Ucz. do szk. E. Ronthalera w Warszawie, uk. gimn. im. Batorego we Lwowie. Uk. wydz. chem. politechn. w Zurichu (1907—1912), prac. na wydz. chem. polit. w Monachium (1912—1914). Uczestn. strajku szk. 1905. W 1914 ochotn. wojska franc., nast. asyst. prof. Ch. Weizmana w laborat. admiralicji angielsk., poczym prac. w ang. Min. Lotnictwa i Min. Wojny (do 1919). W 1919 przydz. do polsk. misji wojsk. gen. J. Romera w Paryżu, nast. sł. w w. p. do 1921. Por. rez. Uczestn. prac plebiscyt. na G.-Śl. Współzał. Ofic. Yacht Klubu R. P. i Polo Klubu w Warszawie. Czł. zarz. i czł. cz. Polsk. Tow. Herald. Wiceprzewodn. zw. rodz. Odrowążów-Pieniążków. Ogł. prace z dziedziny heraldyki, m. in.: Rycerstwo polskie w wyprawie wiedeńskiej w r. 1683 oraz art. w sprawach polsk. w prasie angielsk. podczas w. świat. Odzn.: K. W., M. za W. Warszawa, Mokotowska 63, tel. 8-05-22.

PIEŃKOWSKI IGNACY WINCENTY. Art.-mal. * 19. 7. 1877. S. Ludwika i Władysławy. Oż. 1915 z Ireną Ostrowską. Uk. gimn. i szk. rys. w Warszawie, Akad. Szt. Piękn. w Krakowie, stud. w Monachium i Rzymie. Czł. Stow. Art. Polsk. „Sztuka". Mal.: obr. rodzaj., pejz., martwą nat., portr., dekor. teatr. Sutno p. Mielnik, woj. białostockie.

PIEŃKOWSKI STEFAN. Dr nauk fiz.-matemat. * 8. 7. 1883 w Młynowie, woj. łódzkie. Uk. szk. śr. w Warszawie, uniw. w Leodium (drat), stud. spec. na uniw. w Brukseli i Heidelbergu. 1. 10. 1910—1912 asyst. fiz. doświadcz. uniw. w Leodium, od 1911 wykł. fiz. og. oraz elem. fiz. teoret. w politechn. tamt. 1913—14 zast. prof. fiz. wyższej na uniw. w Leodium. Od 1. 10. 1919 prof. zwycz. fiz. doświadcz. Uniw. Warsz. Rekt. 1925—26, 1933—34 i 1935—36, prorekt. 1926—27. Czł. rzecz. Król. Tow. Nauk. w Leodium od 1919, czł.-koresp., nast. od 1929 czł. czynny Polsk. Ak. Um., czł. rzecz. Tow. Nauk. Warsz. Dr. h. c. uniw. w Rydze (1929). Ogł. m. in.: Sur la tension électrostatique (1910); Sur l'absence de la lumière sur la conductibilité des solutions fluorescentes (1911); Les actions pondéromotrices des corps electrisés (1913); Sur une nouvelle forme de l'étincelle (1919); Gradient of Potentiel, near électrodes (1923); Nowa metoda oznaczania spółczynnika pochłaniania światła w ciałach fluoryzujących (1925); Sur le retard de la fluorescence verte de la vapeur du mercure (1928); Über die Struktur von Zellulosefasern des Holzes (1930), liczne art. Odzn. O. P. 2. Warszawa, Hoża 69, tel. 8-51-39.

PIEŃKOWSKI STEFAN KAZIMIERZ. Dr med. * 27. 8. 1885 w Warszawie. Syn Walentego. Oż. w 1915 z Wiktorią Stellą Sawicką. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. (drat w 1911), stud. na uniw. w Kijowie 1912. Asyst. kl. neur.-psych. Uniw. Jagiel. 1912 i 1919, ord. szpit. szkoln. C. W. San. w Warszawie 1923, doc. neurol. i psychiatr Uniw. Warsz. 1926; prof. nadzw. tego przedm. na Uniw. Jagiel. od 1932. Wyd. Neurologii Polskiej od 1930. Ogł. szereg prac z dziedz. neurologii i psychiatrii. Kraków, Botaniczna 1, Klinika Chorób Nerw., tel. 1-13-94.

PIERNIKARCZYK JÓZEF. Pedag. Archiw. Hist. * 15. 2. 1885 w Wieszowie, pow. Bytom. S. Franciszka i Rozalii z Szeligów. Oż. 3. 1924 z Heleną Kminkowską. Uk. gimn. w Krakowie, nast. stud. na wydz. fil. uniw. we Fryburgu i Uniw. Jagiel. 1915—1918 sł. w w. niem. Uczestn. 3 powstań. na G. Śląsku, współdział. w akcji plebiscyt. Naucz. gimn. i urz. Archiw. Akt Dawn. Śląsk. Urz. Wojew. Czł. Tow. Hist. w Katowicach. Ogł. m. in.: Księga pamiątkowa G. Śląska (1923), Kolebka przemysłu śląskiego. — Tarnowskie Góry (1926), Z dziejów prawa górniczego (1935), Historia hutnictwa i górnictwa na G. Śląsku (1936), Wpływ i udział Anglików w tworzeniu przemysłu na Śląsku (1936). Tarnowskie Góry, Pierackiego 18.

PIESZKO MICHAŁ. Hist. Pedag. * 29. 6. 1890 we Lwowie. S. Michała i Wiktorii z Witków. Uk. gimn. w Sanoku (1910) i uniw. we Lwowie (1914). W czas. akad. czł. „Kuźnicy". 1915 do 1917 asyst. uniw. we Lwowie przy kat. hist. powsz., od 1917 do chw. ob. naucz. gimn. w Zamościu. Od 1917 kmdt druż. harc. 1917-19 w Straży Kres., 1927-1928 kmdt druż. gimn. O. P. L., wicepr. Tow. Krajozn., czł. zarz. L. M. i K. Czł. kom. konserwat., wygł. odczyty w Polsk. Mac. Szk. Ogł. m. in.: Jan Kochanowski i Jan Zamoyski, Zamość w znaku rycerskim, Zjazd naukowy im. Szymonowicza w Zamościu, Z historii archi-

tektonicznych wędrówek po Zamościu, Zamość w roku 1809, Przewodnik po Zamościu i okolicy. Odzn.: K. Z. sr., Wawrz. Ak. sr. Zamość, Gimnazjum.

PIETRASZEWSKI JAN. Prawn. * 25. 9. 1882 w Mińsku Lit. S. Kajetana i Florentyny z Mirkulewiczów. Ożen. 15. 7. 1911 z Eugenią Łepkowską. Uk. gimn. klas. w Homlu i wydział prawa uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), egz. państwowy na uniwers. w Kijowie. Przed wojną świat. nacz. wydz. prawnego Gł. Zarz. Kas Oszczędn. Ces. Ros. Po wojnie org. skarb. w Mińszczyźnie. Po zajęciu Wilna przez gen. L. Żeligowskiego przedst. Min. Skarbu przy deleg. rządu R. P. w Wilnie, nast. zorg. kontrolę państwową rządu Litwy Środk. Od 1921 prezes Okr. Izby Kontr. Państw. w Wilnie. Czynny w pracach org. społ. tamże. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Wspólna 61, tel. 9-02-99.

PIETRASZKIEWICZÓWNA STANISŁAWA MARIA. Hist. Pedag. * 17. 6. 1884 w Wilnie. C. Jana i Antoniny z Chądzyńskich. Uk. wydz. humanist. Uniw. Jagiel. (1914), nast. Szk. Nauk Polit. w Krakowie. Od 1902 prac. w tajnym szkoln. na ter. Wilna; nauczyc. jęz. polsk. w szkołach ros. (1905—1909). Za okup. org. szkoln. polsk.; przew. Ligi Kobiet w Wilnie; współpr. z P. O. W.; przew. Tow. Op. nad Rodz. Żołn. Polaków; kier. sekcji opieki nad szpitalami. Dyr. gimn. im. Filomatów i liceum handl. w Wilnie. Czł. Sodal. Mariańsk. oraz org. społ. i zawod. Ogł.: Dzieje Filomatów w zarysie (Kraków 1912); Historia Tow. Filomatów (wyd. Pol. Ak. Um.); Korespondencja więzienna Filomatów. Odzn. M. N. Wilno, Żeligowskiego 1, m. 2, tel. 14-28.

PIETRUSIEWICZ WIKTOR. Bankow. Dział. społ. * 29. 9. 1892 w Aleksandrowie, pow. opoczyński. S. Konstantego i Emilii z Kosińskich. Ożen. 1918 z Mieczysławą Fudalej. Uk. szk. handl. w Radomiu. Uczestn. strajku szk. 1905, czł. Zarzewia, org. wśród robotn. harcerstwo i czł. Zw. Walki Czynnej. Od 1915 w P. O. W., nast. w I bryg. Leg. Polsk. W 1920 ochotn. w. p. 1919—1930 prac. w bankowości. 1930—34 prezydent Radomia, ost. dyr. Ubezp. Społ. tamże. Długol. prez. oddz. Zw. Bankowców i czł. zarz. centr., czł. zarz. Zw. Leg., Zw. Harc. Polsk., P. C. K., L. O. P. P., b. prez. rady grodzk. B. B. W. R. Radom, Sienkiewicza 28.

PIETRUSZCZYŃSKI ZYGMUNT. Rolnik. * 25. 1. 1886 w Puławach. S. Franciszka i Henryki z Bracławskich. Ożen. 25. 6. 1911 z Wandą Brydzińską. Ucz. do gimn. państwowego w Warszawie, nast. do gimn. W. Górskiego tamże, wydalony za udz. w strajku szk. 1905; uk. wyższe kursy roln. w Warszawie, stud. na uniw. w Halle. W 1903 prac. w postęp. org. młodz., nast. prow. pracę ośw. wśród włościan i robotn., 1906—07 zorg. w pow. puławskim oddziały stow. „Światło". Nal. do Fr. Rew. P. P. S., gdzie działał pod kier. Montwiłła. W 1907 areszt. za udz. w org. bojkotu szkół ros. Podcz. w. świat. na emigr. w Smoleńsku, nal. do P. P. S. i Klubu Polit.-Społ., przewodn. rady wygnańczej. W 1910 asyst. Ak. Roln. w Dublanach, nast. na Kursach Przemysł.-Roln. w Warszawie. W 1912 dyr. stacji dośw. chemii roln. w Bejsagole. Po powr. do Polski kier. wydz. prod. i spr. nauk.-doświadcz. w Min. Roln. Od 1920 prof. nadzw., nast. zwycz. Uprawy roli i roślin wydz. leśno-roln. uniw. w Poznaniu, dwukr. dziekan wydz. Org. studium rolne na wydz. matem.-przyrodn. Uniw. St. Bat. i prow. wykł. Czł. zarz. gł. Partii Pracy i prez. na okr. poznański, czł. prez. rady okr. B. B. W. R. i kier. sekcji młodz., prac. w gr. „Zrąb" na ter. Pomorza i Wlkp. Ogł. m. in.: Mada pod Puławami (1909), Przebieg nitryfikacji amoniaku w różn. rodzajach ugoru (1915), Wyniki prac i doświadczeń stacji doświadczalnej w Bejsagole (1913), Wytwórczość gruntów ornych Król. Kongr. (1918), Wpływ manganu na proces nitryfikacyjny amoniaku (1923), Niektóre zjawiska przy dojrzewaniu ziarn zbóż po sprzęcie (1926), Wybór kłębów ziemniaczanych w świetle nowych badań (1925), Przyczynek do metodyki hodowli niektórych roślin pastewnych (1929), Badania nad wpływem naświetlania nasion na ich kiełkowanie (1934), Uprawa rzepaku i rzepiku (1934). Odzn.: O. P. 3, K. N., M. 10-l. O. N. Poznań-Sołacz, Wołyńska 19, tel. 18-61.

PIETRUSZKA STEFAN. Ks. * 26. 3. 1897 w Łodzi. S. Marcina i Julii z Ziomków. Uk. gimnazjum w Łodzi, semin.

duch. we Włocławku (1922), wyż. szk. społecz. w Poznaniu i wyż. kurs podagog. w Lublinie (1927). Wyświęc. w 1929. Od 1923 udz. w ruchu katol.-społ. wśr. młodz. na ter. całej Polski, spec. w diec. włocławskiej. Od 1934 prez. diec. centr. Kat. Stow. Mł. Męsk. i Żeńsk. 1926—28 praca org. w Liskowie; zał. pisma Liskowianin. Red. Głosu Młodzieży. Ogł.: Kółka wychowawcze w Z M. P., Program wychowawczy w Katol. Stow. Młodzieży i szereg broszur. Włocławek, Piusa XI. 8.

PIETRYKOWSKI TADEUSZ. Prawnik. Public. * 14. 10. 1895 w Gorzycach, woj. poznańskie. S. Franciszka i Anastazji ze Stefańskich. Oż. 26. 11. 1925 z Janiną Korzeniewską. Uk. gimn. w Nakle i wydz. ekonom.-prawny uniw. w Poznaniu. Prez. kółka gimn. im. T. Zana w Nakle (1915—16), kmdt m. Kcyni w powst. wlkp. W 1920 adiut. 67 p. p. (9 p. strz. wlkp.). Sędzia S. O. w Toruniu. Prez. koła Zw. Of. Rez., wicepr. okr. pomorsk. tegoż zw., prez. Stow. Polsko-Francuskiego, czł. zarz. Konfraterni Art., sekr. Tow. Bibliofilów im. I. Lelewela. Ogł. m. in.: Odwrót (1926); Z przeszłości Kcyni (1928); Walenty Fiałek, senior bibliofilów pomorskich (1929); Ferdynand Gregorovius — zapomniany przyjaciel Polaków (1929); Pamiątka dziesięciolecia wkroczenia wojsk polskich do Torunia i dziesięciolecia zaślubin Polski z morzem (1930); Franciszek Ksawery Tuczyński wlkp. pisarz ludowy (1934); Sąd apelacyjny w Toruniu (1934); Wojtuszka, Wspomnienie o chłopie wlkp. (1935); poza tym prace na tematy region. Red. Ruchu Niep. na Pomorzu. Odzn.: K. W., M. N. Toruń, Bydgoska 80, tel. 18-32.

PIETRZAK JAN. Dział. zw. zawod. * 17. 5. 1877 w Jankowie, pow. Ostrów Wlkp. S. Jana i Elżbiety z Grzegotowskich. Oż. w 1902 z Marianną Adamkiewicz. Uk. szk. powszech. w Jankowie. 1915—1918 sł. w w. niem. na fr. ros. i franc. Uczestn. 3 powst. g.-śl., prac. podcz. plebisc. Prez. Zw. Metalowców Z. Z. P. w Chorzowie od 1926, b. czł. rady wojew. Śl. i radny m. Chorzowa, czł. zarz. Zakł. Ubezp. Czł. kom. ankiet. Poseł na Sejm R. P. 1935. Odzn. K. Z. zł. Chorzów, Dąbrowskiego 40.

PIETRZYCKI JAN. Poeta. Literat. * 17. 12. 1880 w Tarnowie. Stud. fil. na Uniw. Jagiel., stud. uzup. w Paryżu, Genewie, Rzymie. Ogł. zbiorki poezyj: Refleksy światła (1905, z rys. S. Wyspiańsk.); Anakreon (1908); Safo (1909); Pan Brzeżan (1909); O Erosie i winie (1911); Dzwon umarłych (1914); Fragmenty (1914); O Bogu marmurowym (1922); Włoskie Madonny (1928); szereg art. w czasop. oraz szkiców lit., częśc. wyd. w broszurach, m. in.: krytykę: Powstanie listopadowe w dramatach Wyspiańskiego. B. red. pisma lit. Młodość i mies. Sztuka. B. przewodn., ob. czł. hon. Zw. Zawod. Lit. Polsk. w Krakowie. Odzn. Wawrz. Ak. Kraków, Bonerowska 7.

PIETRZYCKI JÓZEF. Dziennik. Dział. społ. * 24. 9. 1894. S. Józefa i Jadwigi z Siwików. Oż. 23. 9. 1923 z Heleną Kuźnicką. Uk. gimn. 1914—15 sł. w w. ros.; od 1916 w P. O. W. ziemi kalisk. 1918-1921 och. 2 p. uł. Ppor. rez. Red. i wł. Echa Kalisk. R-ca Izby Przem.-Handl w Łodzi; prez. Stow Kupców i Przemysł. Kalisza i Pow. Kaliskiego; sekr. okr. P. C. K.; prez. Tow. Łowieckiego pow. kalisk. Jeden z zał. Zw. Rez. w Kaliszu, Zw. Of. Rez., Federacji Pol. Zw. Obr. Ojcz. oraz konnego p. w. rejonu płd.-pomorsk. Stała praca dziennik. z dziedz. polit., społ. i gospod. W 1927—29 ogł. art. w piśmie Zw. Of. Rez. Znak. Odzn.: K. W. 2, M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Kalisz, Browarna 6, tel. 1-04.

PIETRZYKOWSKI BRONISŁAW. Inż. górn. * 2. 10. 1878 w Kolbuszowej. S. Konstantego i Marii z Russockich. Oż. 30. 9. 1911 z Zofią Papée. Uk. gimn. w Sanoku i ak. górn. w Pribram. Dyr. nacz. kopalń Rudzkiego Gwar. Węgl. w Rudzie Śl. Czł. Stow. Polsk. Inż. Górn. i Hutn., Mac. Szk. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Chorzowska 121, tel. 3-38-56.

PIĘDZICKA-ŻELISKA Z HAWRYSZÓW ALINA, patrz: ŻELISKA-PIĘDZICKA.

PIĘTKA HENRYK. Dr praw. * 12. 1. 1900 w Warszawie. S. Józefa i Felicji z Morawskich. Uk. Uniw. Warsz. (drat 1925), stud. spec. w Wiedniu, Nancy i Rzymie. Młod. asyst. sem. enc. i fil. prawa uniw. 1. 10. 1924, st. asyst. 1. 10. 1928, doc. teorii prawa wraz z socjologią prawa 14. 12. 1929, asyst. S. G. H. i prow. wykł. zlec. na Polit. Warsz. Ogł. m. in.: Filozofia i idee prawne Szymona Starowolskiego (1925); Słuszność w teorii i praktyce (1929); Przedmiot i metoda socjologii prawa (1933). Warszawa, Matejki 6, m. 13.

PIGŁOWSKI TADEUSZ. Ogrodn. Podróżn. * 30. 8. 1896 w Łodzi. W 1924 na prakt. we Francji; czł. Pol. Tow. Ogrod. w Paryżu. Od 1926 w Afryce, gdzie prow. studia etnograf., badał płaskowyż Benguela. Ogł. koresp. w Ognisku (Paryż) i w Radio.

PIGOŃ STANISŁAW. Dr fil. Hist. liter. * 27. 9. 1885 w Komborni Małop. Syn Jana. Ożenił 1913 z Heleną Dulowską. Uk. Uniw. Jagiel. Zast. prof. Uniw. Poznańsk. 1919—1921; doc. Uniw. Jagiel. i prof. hist. lit. polsk. Uniw. Stef. Bator. od 1921, rektor 1927. Cz.-koresp. Pol. Ak. Um. od 1929. Ogł.: O Księgach narodu i pielgrzymstwa polskiego A. Mickiewicza (1911); Do podstaw wychowania narodowego (wyd. II, 1920); Z epoki Mickiewicza (1922); Głosy sprzed wieku (1924); Nieprawda i prawda o celi Konrada (1924); Ze studiów nad tekstem Pana Tadeusza (1928); Z dawnego Wilna (1929); O Panu Tadeuszu. Narodziny epopei (1931); opracowania kryt. tekstów, w szczeg. A. Mickiewicza, A. Towiańskiego, Sew. Goszczyńskiego. Wilno, Wielka 17.

PILECKI JERZY. Adwokat. * 16. 2. 1889 w Warszawie. S. Zdzisława i Rozalii ze Strauchów. Ożenił 18. 12. 1918 z Heleną Dąbrowską. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, zł. egz. mat. w X gimn. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1906), uk. wydz. prawny uniw. tamże (1913). Nal. do Zw. Młodz. Postęp. w Petersburgu. B. nacz. wydz. bezp. M. S. Wewn., z-ca kom. rządu m. st. Warszawy, wicewojew. lwowski, wiceprok. Sądu Apelac. w Warszawie, pisarz hipot.; od 1936 adw. Ogł. m. in.: Zagadnienie władzy zwierzchniej w państwie. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, św. Teresy 2, tel. 9-06-18.

PILICHOWSKA HALINA. Mgr praw Liter. * 6. 3. 1899 w Łodzi. C. Leona i Henryki ze Szretterów. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. i Szkołę Nauk Polit. w Krakowie. 1914—20 czł. Ligi Kobiet Pogot. Wojen. w Łodzi, 1917—18 czł. pogot. bojow. P. P. S. Czł. Z. A. I. K. S. Ogł. przekłady autor. sowieck., m. in.: Szołochowa, Ilfa, Pietrowa, Zoszczenki, Lidina, Awdiejenki, Afinogenowa, Kirszona, Katajewa, Szkwarkina — łącznie ok. 40 pow. i sztuk teatr. Warszawa-Mokotów, Narbuta 8, tel. 4-10-29.

PILLER ADOLF EMIL. Inż.-arch. * 5. 10. 1877 we Lwowie. S. Kornela i Adolfiny z Sienickich. Ożenił 3. 3. 1918 z Jadwigą Majkrzakowską. Uk. szk. śr. we Lwowie (1895) i politechn. tamże (1901). 1914 do 1918 sł. w w. austr. 1918 do 1919 w w. p. Uczestn. obr. Lwowa. Por. rez Przed w. prakt. pryw. we Lwowie. 1919 do 1922 w Dyr. Robót Publ. w Kielcach; 1923 do 1924 wolna prakt. tamże i kier. bud. Izby Skarb. Od 1924 prof. Państw. Szk. Budown. w Poznaniu. Proj. i wybud. m. in.: gm. gimn. im. A. Mickiewicza, gm. gimn. im. J. Słowackiego w Poznaniu, gm. gimn. wlkp., gm. Państw. Szk. Ogrodn. w Poznaniu; proj dworca gran. w Zbąszyniu. Poznań, Klonowicza 3, tel. 77-01.

PIŁAT JAN, patrz: NOGAJ STANISŁAW.

PIŁSUDSKA ZE SZCZERBIŃSKICH ALEKSANDRA. * 12. 12. 1882 w Suwałkach. Zaśl. Józefa Piłsudskiego († 12. 5. 1935). Uk. gimn. w Suwałkach (1901), ucz. na kursy handl. J. Siemiradzkiej w Warszawie (1901—1904), stud. na uniw. we Lwowie. Zał. i przewodn. koła kobiet P. P. S. na Bródnie. Więz. na Pawiaku w Warszawie. Uczestn. akcji bojow. pod Bezdanami (26. 9. 1908) oraz napadu na oddz. Banku Państwa w Kijowie. Prac. w Zw. Strzel. Kmdtka kurierek I bryg. Leg. Polsk. Czynna w P. O. W. W czasie okup. niem. więz. na Pawiaku, w Szczypiornie, nast. w Lubaniu na Śl. Przewodn. Ligi Kobiet, Osiedla, Rodz. Wojsk., Unii Polsk. Zw. Obrończyń Ojcz., przewodn. hon. F. I. D. A. C.'u żeńsk. (Auxiliaire de la F. I. D. A. C.). Człon. prezyd. hon. Feder. P. Z. O. O. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 3 (1928), 2 (1930) i (1937), K. W., K. Z. zł. (1932). Warszawa, Klonowa 3.

PIŁSUDSKI JAN. Prawnik. * 15. 1. 1876 w Wilnie. S. Józefa Wincentego i Marii z Billewiczów. Ożenił z Marią Zabłocką. Uk. wydz. prawny uniw. Od 1919 komis. rząd. w Wilnie, sędzia Sądu Okr., nast. Sądu Apelac. tamże. Pos. na sejm wileński. Pos.

na Sejm R. P. Wicemarsz. Sejmu. Prokur. Sądu Najw. Min. Skarbu 27. 5. 1931—5. 9. 1932. Wicepr. Banku Polsk. do 9. 1937. Odzn.: O. P. 3 (1927) i 1 (7. 9. 1937), K. N.

PINIŃSKI hr. LEON JAN. Prawnik. * 8. 8. 1857 we Lwowie. S. Leonarda Franciszka Ksawerego i Julii z Nikorowiczów. Ożenił się 15. 6. 1903 z Marią hr. Mniszech. Od 11. 12. 1891 prof. zwycz. prawa rzymsk. Uniw. Jana Kazimierza. Czł. rady pow. w Skałacie 1891—96. Poseł do Rady Państw. w Wiedniu 1889—1898. Poseł do sejmu galic. od 9. 11. 1894. 31. 3. 1898—1903 namiestnik Galicji. Czł. austr. Izby Panów 1903—1918. Czł. Pol. Ak. Um. od 12. 5. 1903. Dr h. c. Uniw. Jagiel. 1900. Obyw. hon.: Skałatu, Przeworska, Nowego Sącza, Nowego Targu, Zbaraża, Jasła, Drohobycza, Krosna, Skolego, St. Sambora, Podgórza, Buczacza, Gródka, Janowa, Horodenki, Kopczyc, Lubawy, Zaleszczyk, Tarnopola, Żabiego, Bolechowa, Kolbuszowej Budianowa, Doliny, Mielca, Nadwórnej, Peczeniżyna, Łańcuta i Kołomyi. Ogł. m. in.: Pojęcie i granice prawa własności (1900); Przechadzka po muzeach madryckich (1908); Ewolucja i moda w pojmowaniu piękna (1908); Pod wrażeniem Rozmyślań Marka Aurelego (1911); Piękno miast i zabytki przeszłości (1912); Muzyka jako czynnik kultury (1913); Etyka Dantego wBoskiej Komedii (1922); Shakespeare, wrażenia i szkice z twórczości poety (1924). Lwów, Matejki 4.

PIOTRASZEWSKI ALEKSANDER. Płk. * 20. 10. 1890 w Zofiówce (Kijowszczyzna). S. Jana i Marii z Van Delloe. Oż. 1925 z Ireną Kozłowską. Uk. gimn., stud. na wydz. roln. Uniw. Jagiel. Nal. do Polsk. Druż. Strzel. Sł. w w. ros., II Korp. Wsch., dyw. gen. L. Żeligowskiego i w w. p., m. in. d-ca p. kaw. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

PIOTROWICZ KAROL. Dr fil. Hist. * 23. 10. 1901 w Bochni. S. Sebastiana i Marii z Mrugaczów. Oż. 3. 2. 1926 ze Stanisławą Semkowicz. Uk. gimn. w Bochni i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1925); stud. uzup. w Niemczech, Czechach, Węgrzech, Rumunii. Sł. w 4 p. p. Leg.; czł. P. O. W.; 1918—1920 ochotn. w. p. ppor. rez. Czł. zarz. gł. Tow. Hist. i czł. zarz. oddz. krak.; czł. rady Zw. Bibliotek. Polsk.; współpr. kom. hist.-wojsk. i kom. hist. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Dział „Polen" w Osteuropacische Bibliographie (Wrocław 1928); Polonica za granicą (Warszawa 1930); Polonica w Niemczech (Warszawa 1934); Stan i potrzeby nauki polsk. na Śląsku (Katowice 1936); szereg artyk. i rec. w prasie i czasop. nauk. z dziedz. hist.; wygł. odcz. radiowe; w Inst. Śląsk., Tow. Hist.; prow. powsz. wykł. uniw. Odzn. K. W. Kraków, Urzędnicza 36, m. 4.

PIOTROWICZ LUDWIK. Dr fil. Hist. * w 1886 w Wiśniczu Nowym. Uk. gimn. w Bochni w 1905, stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel., w 1909 zł. egz. naucz., w 1911 drat, stud. uzup. na uniw. w Berlinie 1912—1914. Naucz. gimn. w Krakowie, w 1919 habilit. z hist. starož. na Uniw. Jagiel., w tymże roku objął katedrę tego przedm. na Uniw. Pozn., skąd w 1922 przeszedł do Uniw. Jagiel. Ogł. m. in.: De Lycurgo insano in hydria Cracoviensi repraesentato (1908), De Q. Caecilii Metelli Pii Scipionis in M. Porcium Catonem Uticensem invectiva (1912), De toparcharum Aegypti Ptolemaeorum et Romanorum detate conditione (1913), De Hegesia Magnete, rerum gestarum scriptore (1915), Plutarch a Appian (1922), Kult panującego w starożytności (1923), Finanse cesarstwa rzymskiego w pierwszym jego okresie (1925), Upadek Asyrii w świetle nowoodkrytej kroniki babilońskiej (1928), Quelques remarques sur l'attitude de l'Etrurie pendant les troubles civils à la fin de la République Romaine (1929), Ziemia śląska w starożytności (1929), L'invasion des Scythes en Asie antérieure au VII-e siècle av. I. C. (1929), Arystoteles — ustrój polityczny Aten (przekład i wstęp, 1931), Les trouvailles de monnaies en Pologne (1932—33), Les terres polonaises dans l'antiquité (1933), Skarb monet rzymskich z Malkowie (1934), Położenie ludności rolniczej w okresie późnego cesarstwa rzymskiego (1935).

PIOTROWSKA Z SACHNOWSKICH JADWIGA. Art. dram. * 2. 11. 1884 w Warszawie. C. Józefa i Ludwiki ze Zmigryderów. Zaśl. Maksymiliana Piotrowskiego. Uk. gimn. w Warszawie i szkołę dramat. Wyst. w szt. styl. i współcz. komed. salon. Org. przedst. dla młodz. Poznań, 27 Grudnia 18, tel. 36-35.

PIOTROWSKI JAN. Inżyn.-technolog. * 21. 10. 1875 w Borysowie, w Mińszczyźnie. Uk. gimn. w Mińsku w 1900 i wydz. mech. Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad). Prac. w fabr. obrabiarek Gerlacha i Pulsta w Warszawie, jako konstr. W 1915 ewak. wraz z fabr. do Charkowa, gdzie prac. nad bud. nowej fabryki, jako dyr. techn. Po powr. do kraju w 1921 prac. w Stow. Mech. Polskich z Ameryki, jako dyr. techn., przycz. się do bud. fabr. obrab. w Pruszkowie i w Porębie. Czł. Pol. Kom. Normaliz., czł. Inst. Nauk. Org. Ogł. m. in.: Proj. norm dla określenia wydajności, wytrzymałości i dokładn. obrab.

(1913), Metody obliczania czasu roboczego (1915), Obliczanie przewid. wydajności fabryk przy ich projektowaniu (1920), Wydajność obrabiarek i narzędzi do metali i wyznaczanie czasu obróbki (1923); art. w czasop.; odczyty sprawozd. z wycieczek nauk. do Z. S. R. R., Czechosłowacji, Niemiec.

PIOTROWSKI JULIUSZ KAZIMIERZ. Art.-mal. * 1900. Uk. szk. Szt. Piękn. Sł. w 1 p. uł. Leg. B. kmdt Zw. Strzel. okr. Krasnystaw. Wyk. szereg prac w kościołach (witraże, ornamenty itp.) oraz witraże dla Muzeum Narod. w Warszawie. Odzn.: K. N., K. W., M. za W. Warszawa, Powsińska 33.

PIOTROWSKI KAJETAN. Mgr praw. Dział. społ. * 7. 8. 1901 w Golejewie, pow. Sierpc. S. Mariana i Heleny z Gorczyców. Ożenił 1. 7. 1933 z Zofią Ireną Korbacz. Uk. gimn. w Płocku i wydz. prawa Uniw. J. P. w 1928. 1918—1920 ochotn. w. p. Od 1932 sędzia Sądu Grodzk. w Tomaszowie. B. prez. Zw. Podof. Rez., ob. czł. hon. i czł. zarz.; prez. Fed. P. Z. O. O. na pow. Brzeziny; wicepr. rady szkoln. w Tomaszowie; przew. kom. rew. Pom. Zim.; wicepr. zbiórki na F. O. M. Tomaszów Maz., Piłsudskiego 24.

PIOTROWSKI KONRAD. Inż. * 19. 2. 1899. S. Franciszka i Weroniki z Jasińskich. Uk. gimn. w Warszawie, polit. tamże, nast. Inst. Elektrotechn. w Tuluzie. Ochotn. w. p. 7. 11. 1918—1. 1921. Por. rez. Czł. Z. H. P. Dyr. wytw. Polskie Zakłady Radiotechniczne. Ogł. art. techn. w prasie kraj. i zagr., m. in. z zakr. konstr. radioapar. odbiorcz. i nadawcz. Warszawa, Promenada 17, tel. 7-23-03.

PIOTROWSKI KORONAT. Ks. * 25. 11. 1875 w Brześciu n. B. S. Leopolda i Antoniny z Dziatowskich. Uk. gimn. w Warszawie, semin. duch. w Lublinie, wyśw. tamże 1901. Od 1901 wikary w Warszawie, Pawłowie i Babach. Kanonik katedry podlask. Od 1906 prefekt szk. średn., ost. gimn. państw. im. B. Prusa w Siedlcach. Uczest. walk o szk. polską. Prez. Koła Księży Pref., czł. Minist. Kom. Oceny Książek szk., sędzia do spr. małż., cenzor ksiąg relig., org. semin. w Siedlcach, prac. w radzie szk., czł. zarz. Tow. Naucz. Szkół Wyższ. i Macierzy Szk. Ogł. prace publicyst. i liter. w liczn. czasop. pedag. i prasie codz. Odzn. K. Z. zł. Siedlce, Floriańska 11, tel. 2-47.

PIOTROWSKI MAKSYMILIAN. Art. dram. * 2. 1. 1882 w Warszawie. S. Walerego i Marii z Peszelów. Ożenił z Jadwigą Sachnowską. Uk. Szk. Handl. Zgromadz. Kupców w Warszawie i szk. dramat. Na scenie od 1904. Dyr. Teatru Polskiego w Poznaniu. W 1934 obch. jubileusz 30-l. pracy scen. Org. przedst. propagand. dla wojska i szkół. Poznań, 27 Grudnia 18, tel. 36-35.

PIOTROWSKI MIECZYSŁAW. Dr med. Dział. społ. * 29. 10. 1898 w Siedlcach. S. Adama i Kazimiery z Danowskich. Ożenił 24. 7. 1935 z Heleną Golenda. Uk. szk. śr. w Moskwie w 1917 i wydz. med. Uniw. Warsz. w 1926. Jako uczeń czł. harc. O. M. N. w Siedlcach. 1918—1920 ochotn. w. p. Ppor.-lek. rez. Po uk. stud. lek. szpit. sejmik., nast. ord. i dyr. szpit. miejsk. w Siedlcach. Wicepr. zarz. pow. Fed. P. Z. O. O. 1934—35, wicepr. zarz. okr. P. C. K., kier. pow. Z. S., wicepr. pow. Zw. Rez., czł. zarz. koła Zw. Of. Rez., czł. zarz. Tow. Przyj. Osiedla Rob., b. czł. rady pow. i gr. B. B. W. R. Ogł. prace z dziedz. medyc. sąd. i artyk. z dziedz. aktual. w prasie miejsc. Siedlce, 1 maja 36, tel. 2-77.

PIOTROWSKI WACŁAW WIEŃCZYSŁAW. Public. * 28. 10. 1880 w Czernihowie nad Desną. W 1904 za nal. do partyj rewol. deport. w głąb Rosji. W 1906 emigr. do Brazylii, w 1914 wstąp. do oddz. bajończ. w Legii Cudz. W 1919 red. w Charbinie Harcerza i Opiekę Społ. 1921—1922 red. w Tokio Echo Dalekiego Wschodu. W 1922 przybył do Polski. Burmistrz Skidla. Ogł. m. in.: Z cudownych powieści dalekiej Japonii (Płock 1923), Opowiadania parańskie (Grodno 1928), art. w Wychodźcy i Morzu.

PIOTROWSKI-GINWIŁŁ STANISŁAW, patrz: GINWIŁŁ-PIOTROWSKI.

PIOTROWSKI - JUNOSZA WACŁAW. Dr nauk techn. Inż. * 13. 4. 1890 w Sosnowcu. S. Stanisława i Marii z Pisanich. Uk. szk. śr. w Krakowie i politechn. w Karlsruhe. 1916—1918 w P. O. W., nast. ochotn. w. p. do 1920. Wicedyr. raf. „Galicja" S. A. w Drohobyczu. Prez. bursy im. A. Mickiewicza, prez. koła w Drohobyczu Zw. Rez., b. wicemarsz. pow. drohobyckiego, b. radny miejski. Sekr. Kom. Przetw. Naft. P. K. N. przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu. Czł. red. Przemysłu Naftowego. Ogł. art.

z dziedz. chemii, technol. naft. i przem. naft. w czasop. fach. Ogł.: O utlenianiu amoniaku, O refraktometrycznym badaniu produktów naftowych, O adycji chlorowodoru do węglowodorów nienasyconych, Nowy rozpuszczalnik do naftaliny, O nawanianiu gazów bezwonnych. Drohobycz, Rafineria „Galicja" S. A.

PIOTROWSKI-KORWIN STANISŁAW. Matematyk. * 16. 6. 1886 w Zwiahlu, na Wołyniu. S. Mieczysława i Felicji z Siemaszków. Oż. 11. 11. 1917 z Bronisławą Korwin-Piotrowską. Uk. gimn. filol. w Ostrogu, wydz. prawny uniw. w Kijowie, stud. matemat. na Uniw. Jagiel. Dyr. Państw. Urz. Kontr. Ubezp. Prof. Szkoły Nauk Polit. w Warszawie. Wiceprez. rady nadz. Spółdz. Banku Urzędn. Prez. zarz. spółdz. prac. Min. Roln. i R. R. Ogł. art. w prasie agrarn. i ubezp. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N. Warszawa, Smolna 14, tel. 2-11-37.

PIRGO-HEŁM ADAM, patrz: HEŁM-PIRGO.

PISARIK TADEUSZ MARIAN. Dr praw. * 2. 7. 1889 w Janowie k. Trembowli. S. Lumira i Zofii z Sas-Rudnickich. Oż. z Marią Ostrowską. Uk. gimn. we Lwowie, stud. prawo na uniw. tamże i w Wiedniu. 1915—1918 sł. w w. austr., nast. w w. p. Kpt. K. S. rezer. Prokur. M. K. K. O. Lwów. Prez. Tow. Gimn. Sokół od 1928, czł. zarz. Z. O. R., współzał. i prez. Okr. Zw. Kajak., czł. Polskiego Tow. Ekonomistów i Tow. Miłośników Przeszłości we Lwowie. Ogł. szer. art. w piśmie Z. O. R. „Znak". Odzn.: K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Lwów, Sobieszczyzna 8, tel. 1-02-61.

PISARZEWSKA TOMASZA STANISŁAWA. Pedag. * 7. 3. 1857 w Warszawie. C. Piotra i Stanisławy z Kiedrowskich. W 1881 zdała państw. egz. naucz. Stud. na Uniw. Jagiel. oraz w Paryżu (Enseignement Supérieur Libre). 1884—1900 prow. tjn. pracę oświat. wśród ludu. 1890—1906 ucz. hist. i geogr. Polski w tjn. szk. i kompl. w Warszawie. 1901—05 org. kursy wakac. na ter. Uniw. Jagiel. dla Polaków z zab. ros. i prusk. 1906—07 areszt. i więz., nast. wydal. z granic państw. ros. 1915—16 prac. oświat. wśród młodz. i robotn. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1916—18 wykł. polon. w gimn. męsk. w Kijowie, org. kółka oświat. wśród Polaków. 1919—21 współdział. w akc. plebiscyt. na G. Śl. 1921—27 naucz. liceum w Grudziądzu. Org. wykł. powsz. na Uniw. Poznańsk. 1928—30 prac. oświat. w Centr. Wyszk. Kaw. w Grudziądzu. Ogł. podr.: Metoda pisania i czytania pisanego, Hist. Polski dla młodz. starszej (dla tajnej nauki pozaszkoln.) (1905). Odzn.: O. P. 4, M. N. Warszawa, Hołówki 3, m. 7.

PISKOR TADEUSZ LUDWIK. Gen. dyw. * 1. 2. 1889 w Borze pod Ostrowcem, w Radomskim. S. Władysława i Julii z Zagórskich. Uk. gimn. filol. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1907), stud. na politechn. w Leodium i we Lwowie (1908—1914). W 1908 jeden z zał. zw. W. Cz. w Belgii. W 1910 przeszedł wyszk. wojsk. we Lwowie. Od 1914 d-ca komp. w VI batalionie I bryg. Leg. Polsk. W 1916 odb. kurs Szt. Gen. 1917 do 1918 intern. przez Niemców. W 1918 szef szt. b. okup. austr. W 1919 szef szt. grupy Bug. Szef. szt. grupy kaw. płk. Beliny w oper. wileńsk., nast. szef szt. 2 dyw. piech. Leg., szef szt. grupy litewsk., adiut. gen. Wodza Nacz. W 1920 szef szt. grupy kaw. na Ukrainie, nast. szef oddz. III Nacz. Dow. Po wojnie uk. Centr. Wyż. Stud. Wojsk. i stud. spec. we Francji. M. in. szef Biura Sc. R. Woj., II zast. szefa Szt. Gen., dca dyw. piech., szef Szt. Gł., inspekt. armii. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, 3 i 2, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, 3 i 2, rum. Kar. 2, Kor. Rum. 1, Gw. Rum 3, jugosł. Ś. S. 1, jugosł. O. B. 3, szw. Miecza 2, jap. Wsch. Sł. 2, finl. R. B. 2, łot. 3 Gw. 2, czechosł. L. B. 2, belg. Leop. 3; est. K. Woln. 3.

PISKORSKA HELENA STANISŁAWA ANNA. Pedag. Archiw. * 9. 10. 1895 w Gnieźnie. C. Piotra i Kazimiery z Klepaczewskich. Uk. szkołę średnią w Bydgoszczy, Inst. Naucz. w Warszawie, stud. na wydz. fil. uniw. tamże. W czasie wojny czł. Kom. Pom. Of. Wojny i Tow. Op. nad Dziećmi, nast. czł. Rady Ludow. w Toruniu. Ref. w kuratorium pomorsk. 1920—23. Od 1927 kier. archiw. miejsk. w Toruniu. Czł. zarz. P. C. K. Ogł. m. in.: Materiał do badań demograficznych w archiwum w Toruniu, Wodociągi dawnego Torunia, W sprawie archiwów miejskich na Pomorzu, nadto art. na tematy społ. Toruń, Mostowa 5.

PISKORSKI TOMASZ. Dział. harcerski. * 21. 12. 1898 w Warszawie. S. Wacława i Kazimiery z Maciejewskich. Oż. z Marią Podgórską. Uk. wydz. prawa Woln. Wszech. Polsk. Za czasów szkoln. nal. do O. M. N., S. Ś. „Pet."; W czasie wojny nal. do P. O. W. (areszt. przez Niemc.), nast. ochotn. w. p. Podcz. stud. akad. prez. Brat. Pomocy i prez. wydz. wykon. Org. Młodzieży Narod. Od 1912 nieprzerwanie w harc.: kmdt chorągwi warsz., p. o. nacz. harc., kilkakr. kmdt wypraw zagr. i deleg. na międzynar. konferencje harc. Czł. nacz. władz. Z. H. P. i kier. wydz. st. harcerzy w głównej kwaterze, wiceprzew. warsz. koła harcerzy z czasów walk o niepodległość, sekret. rady nacz. zw. seniorów O. M. N., prez. Tow. Przyj. W. W. P. Ogł. kilkanaście prac z dziedz. harc., Polonii zagr., zagadn. społ.-org. i prawa polit. Warszawa, Nowy Zjazd 3 m. 5, tel. 2-53-97.

PISKOZUB PAWEŁ FRANCISZEK. Mjr w st. sp. * 29. 6. 1896 w Kołomyi. S. Karola i Marii z Budzianowskich. Uk. gimn. Jako uczeń prac. w Strzelcu i Zarzewiu. W 1914 wst. do Leg. Pol., ciężko ranny w bitwie pod Łowczówkiem. Jako rekonwalesc. areszt. przez Austr. i więz. w twierdzy Gröbming, nast. wysł. na front włoski. W 1916 dost. się do niew. W 1918 wyr. z komp. ochotn. na fr. przec. Austrii; po powr. do kraju sł. w w. p., zajm. się od 1927 W. F. i P. W. Od 1931 w st. sp. Ogł. m. in.: Legiony Polskie (1918); Nauka o terenie (1925); Legioniści polscy we Włoszech (1932) oraz szereg art. z dziedz. przysp. wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Daniłowiczowska 8 m. 8, tel. 5-21-51.

PISTEL HUGON TEOFIL. Marynarz. * 11. 4. 1890 we Lwowie. S. Hugona i Justyny z Bogdany'ich. Oż. 21. 4. 1921 z Genowef Adamczyk. Uk. gimn. we Lwowie i Ak. Morską w Fiume (1909). 1909—18 sł. w mar. woj. austr. 1918—21 w mar. woj. polsk. Kmdr.-por. rez. 1921—30 nacz. wydz. żeglugi w Min. P. i H. i czł. rady nadz. Że lugi Polsk., Polsko-Bryt. Tow. Okręt., Polsk. Transatlant. Tow. Okręt. 1930—32 przew. rady nadz. Państw. Szk. Morsk. Od 1932 wicedyr. Żegl. Polsk. Ost. założ. firmy „Gdynika" — Maklerzy Ubezp. Morsk. Współzał. Yacht-Klubu Polski, dyr. L. M. i K. Ogł. art. z dziedziny morsk. Odzn. O. P. 4. Gdynia, Ś-to Jańska 66, tel. 19-37.

PISULIŃSKI ANTONI. Podróżn. * 1. 7. 1860 we Lwowie. W 1884 wyjechał do Afryki, gdzie nabył faktorię przy ujściu Zambezi i Szire. Kolekc. przedm. etnograf. i okazy przyrodn. Ogł. m. in.: Obrazki z życia egzotycznych zwierząt łownych (Łowiec, 1927—1935), Szlakiem słonia afrykańskiego (Lwów—Warszawa 1927). Lwów, Lelewela 6-a m. 1.

PIWARSKI KAZIMIERZ. Dr fil. Hist. * 19. 2. 1903 w Krakowie. S. Antoniego i Marii ze Złamalów. Oż. 20. 11. 1926 z Marią Jaskowiec. Uk. gimn. w Krakowie (1921), wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1925) i Szk. Nauk Polit. w Krakowie. W 1920 ochotn. w. p. Od 1926 doc. hist. nowoż. Polski, prow. wykł. zlec. i ćwicz. na Uniw. Jagiel., naucz. gimn. w Krakowie. Od 1933 czł. Kom. Hist. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Hieronim Lubomirski (1929), Kraków w czasie drugiego najazdu Szwedów na Polskę 1702—09 (wsp. z A. Górnym, 1932), Polityka bałtycka Jana III w l. 1675—1679 (1932), Między Francją a Austrią. Z dziejów polityki Jana III Sobieskiego w l. 1687—1690 (1933), Czasy wojen religijnych (1936), Kardynał Richelieu w świetle najnowszych badań hist. (1936), Dzieje polityczne Prus Wsch. 1621—1772 (1936), rec. w Kwart. Hist., Baltic Countries i art. w dziennik. Kraków, Retoryka 10, tel. 1-82-85.

PIWIŃSKI LEON. Kryt. lit. * 1889 w Rudzie, woj. lubelskie. Ogł. art. z zakr. kryt. lit. w Przegl. Warsz., Przegl. Współcz., Wiad. Lit., Roczniku Lit. Wyd.: Dzieła Juliusza Słowackiego (24 t., 1930—31, wsp. z prof. M. Kridlem); Dzieła Zygmunta Krasińskiego, 12 t. (1931); Pisma poetyckie Bronisławy Ostrowskiej (1931). Warszawa, Szczygla 3-5 m. 8.

PIWOCKA JANINA (pseud. OLEŃSKA NINA). Art. operetk. i rew. * 18. 5. 1903 w Krakowie. C. Józefa i Marii z Trauczyńskich. Uk. gimn. klas. w Krakowie, stud. med. Pracę art. rozp. w 1925 w teatrze Perskie Oko w Warszawie, nast. wyst. w Nietoperzu (1927) i wyj. z operetką Niewiarowskiej do Pragi czesk. Po powr. do kraju wyst. w teatrze miejskim w Lublinie (1928), a od 1929 w teatrach rew. wszystk. większ. miast polsk., Naśpiewała na płyty szereg utworów muz. Warszawa, Chocimska 27 m. 36.

PIWOWAR ADAM. Dr. Geol. * 29. 10. 1874 w Dąbrowie Górn. Uk. stud. przyrod. w Zurychu. W 1903 osadzony w X pawilonie cytad. warsz. i zesł. do Archangielska. W 1905 kier. wyprawy polarnej

na Nową Ziemię. W 1914 w Leg. Pol. Po wojnie prezyd. Dąbrowy Górn.; prof. Państw. Szkoły Górn. i Hutniczej tamże, czł. Kom. Fizjogr. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Z wyprawy na Nową Ziemię (Przegl. Geogr. 1925). Odzn. K. N.

PIWOWAR LECH (LEAR). Literat. * 7. 2. 1909 w Krakowie. S. Adama i Haliny z Czechowskich. Uk. gimn. w Olkuszu (1928), wydz. fil. Uniw. Jagiel. i Szk. Nauk Polit. w Krakowie. Czł. Zw. Zaw. Lit. Ogł. m. in.: Raj w nudnym zajeździe; Śmierć młodzieńca w śródmieściu; Róża wiatrów (wiersze). Kraków, Słowackiego 7 m. 1.

PLATOWSKI ZYGMUNT. Inż. Gen. bryg. w st. sp. * 2. 5. 1882 we Lwowie. Uk. szk. real. we Lwowie (1900) i wydz. bud. masz. politechn. tamże (1905). 3. 9. 1914 wst. do Leg. Pol. Prac. w Dep. Wojsk. N. K. N., kier. biura eksp. w Wiedniu do 4. 1915. Nast. ref. techn. Kmdy Leg., ref. techn. i amunic. Kmdy II Bryg. Leg., ref. pers. Kmdy Leg., adiut. Insp. Szk. Piech. i ref. w Insp. Wyszk., od 5. 1918 szef szt. 1 bryg. piech. Polsk. Siły Zbr. W 1918 szef. oddz. spraw. of. w D. O. Gen. Warszawa. W 1919 szef. sekcji w oddz. pers. Szt. Gen., nast. zast. szefa Dep. Pers. M. S. Wojsk., od 1. 1920 szef. tego d-tu, po czym szef. oddz. Szt. M. S. Wojsk. W okr. walk pod Warszawą pełnomocnik. wojsk. przy Radzie Obr. Stolicy. Od 6. 1921 w Korp. Kontr. Gen. bryg. od 15. 8. 1924. W st. niecz. od 10. 1927, jednocz. dyr. nacz. Sp. Akc. Eksploat. Soli Potas. Od 1. 1. 1930 w st. sp. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Lwów.

PLESS, patrz: JANOWSKI STANISŁAW.

PLISSOWSKI KONSTANTY. Gen. bryg. w st. sp. * 8. 6. 1890 w Nowosiółce, pow. Bałta. Uk. korp. kad. w Odessie (1908) i ofic. szk. kaw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1910). Of. zawod. w. ros. W okr. rewol. sform. szwadr. z wojsk. Polaków 12 dyw. kaw., kt. przeprow. do I Korp. Wsch. Po demobil. korp. dca dyonu, nast. p. uł. gen. Żeligowskiego (późn. 14 p. uł. jazłow. w. p.), z kt. powr. do kraju i brał udz. w walk. na fr. ukraińsk. W 1920 dca 4 nast. 6 bryg. kaw. Po wojnie d-ca bryg. kaw. i samodz. bryg. kaw. Gen. bryg. od 1929. W st. spocz. od 31. 12. 1930. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, fr. K. Woj., fr. M. W. W., M. I. Kraków, Czarnowiejska 1 m. 1.

PLOCEK ROBERT FRANCISZEK JAN. Pedag. Dział. społ. * 22. 11. 1900 w Brodach. S. Jana i Józefy ze Szwajgarów. Oż. 26. 12 1923 z Aleksandrą Małek. Uk. gimn. w Stanisławowie i wydz.przyr. Uniw. J. Kaz.(1926). Od 1912 czł. Harc. w Stanisławowie. Od 16. 5. 1916 sł. w Leg. Pol. Ranny nad Stochodem (utrata oka). Nast. w Pol. Sile Zbr. i w w. p. do 4. 1. 1921. Uczestnik walk o Lwów. Dyr. I gimnazjum państw. im. M. Kopernika w Samborze. Ławnik m.Sambora; b. prez. rady pow. B.B.W.R.; prez. Tow. Szk. Handl.; przew. sekcji prop. Kom. Uczcz. Pam. Marsz. J. Piłsudskiego; przew. miejsk. Kom. Op. Społ.; czł. zarz. Zw. Leg.; b. prez. tegoż zw. w Złoczowie; b. prez. P. O. W.; Z. S. Ogł. art. w czasop. pedagog. Sambor, Sobieskiego 10.

PLUCIŃSKI TADEUSZ. Archit. * 28. 9. 1883 w Odessie. S. Maksymiliana i Józefiny ze Skrzypieńskich. Oż. 19. 6. 1911 z Wacławą Zadarnowską. Uk. wydz. archit. Ak. Szt. Pięk. w Petersburgu (ob. Leningrad). St. asyst. Polit.Warsz. oraz wykł. w żeńsk. szk. archit. im. St. Noakowskiego i Państw. Szk. Budow. Autor szeregu prac konkurs. odznacz. w Petersburgu i Polsce; prow. prace inwentar. i konserwat. w woj. warszawskim i białostockim; proj. i realiz. bud. szpit. dla psych. chor. w Tworkach i Warcie. Czł. Stow. Arch. R. P. i T-wa Op. nad Zabytk. Warszawa, Adama Pługa 1/3, tel. 8-79-62.

PŁAWCZYK JERZY. Sport. * 1911 w Łucku. Uprawia sport od 1930. Mistrz Polski w skoku wzwyż 1932—1935 i rek. Polski (196 cm). Repr. Polskę w zawod. międzypaństw. 16 r. odn. 7 zwyc. Na Igrz. Olimp. w 1932 zajął 7 m. w skoku wzwyż; na mistrz. Europy w Turynie w 1934 — 4 miejsce w dziesięcioboju.

PŁAWSKI EUGENIUSZ JÓZEF STANISŁAW. Kmdr-por. * 26. 3. 1895 w Noworosyjsku, na Kaukazie. S. Aleksandra i Elżbiety z Feldmannów. Oż. w 1923 z Marią Nowaczyńską. Uk. korp. kad. w Chabarowsku, Korp. Morski w Petersburgu (ob. Leningrad) i École de Navigation Sous-Marine w Tulonie. Podcz. w. świat. sł. w mar. woj. ros. Od 12. 1918 w baonie morsk. w. p. Po wojnie dow. szer. okręt. woj., m. in. pierwszy d-ca łodzi podwodn. Odzn.: K. Ż. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, duńsk. Dannebr. 4, szw. Waz. 3, M. I.

PŁAWSKI KAZIMIERZ FRYDERYK. Inż. Gen. bryg. w st. sp. * 5. 3. 1877 w Jedwabnie, pow. łomżyński. Uk. korp. kad. w Moskwie (1895), of. szk. art. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1898), Akad. Art. tamże (1905) i szk. strzel. art. w Carskim Siole (1908). Of. zawod. w. ros. Od 29. 9. 1917 d-ca 1 bryg. art. I Korp. Wsch., od 31. 12. 1917 inspekt. art. tegoż korp. Od 20. 11. 1918 pom. szefa Dep. Art. M. S. Wojsk., nast. pom. kier. M. S. Wojsk., gen. do szczeg. zleceń przy min. spraw wojsk., insp. art. 3 korp. A. G. H., insp. szk. art. w Gen. Insp. Art. i przewodn. Kom. Reg. W 1920 dca 2 bryg. art. Leg. Po wojnie uk. kurs inf. wyższ. dców, nast. wykł., zast. dyr. nauk. tych kurs., po czym szef wydz. art. Dep. III M. S. Wojsk i zast. szefa Dep. Art. M. S. Wojsk. Gen. bryg. od 1922. W st. sp. od 31. 5. 1927. Ogł. m. in.: Podręczna tabela strzelania dla armaty 105 mm wz. 1913 (1919), Podręczna tabela strzelania dla armaty 75 mm wz. 1897 (1920), Szkic organizacji służby uzbrojenia w St. Zjedn. Am. Płnc. (1923), O artylerii w wojsku sowieckim (1923), Działa piechoty (1923), Współdziałanie artylerii z piechotą (1923), Jaką artyleria być powinna (1923). Odzn.: O. P. 3, K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, jugosł. O. B. 3, M. I.

PŁAZEK FELIKS. Dr praw. Literat. * 30. 5. 1882 w Złoczowie. S. Edwina i Stefanii z Wesołowskich. Oż. 3. 7. 1920 ze Stefanią Hamerską. Uk. gimn. w Wiedniu (1900) i wydz. prawn. Uniw. Jana Kaz.; Nacz. wydz. Prok. Gen. R. P. Ogł. prace lit. oraz utw. dram.: Elektra (1905); Pogrom (1907); Eirene (1907); Trzy struny (1917); Napięty łuk (1931); Zburzenie Trebizondy; współprac. Czasu, Przegl. Współcz., Przegl. Polsk. Kraków, Zyblikiewicza 5.

PŁAŻEWSKI IGNACY. Wydawca. Public. * 20. 6. 1899 w Łodzi. S. Franciszka i Anny z Kowalewskich. Oż. 1. 7. 1922 z Ireną Brodzińską. Uk. szk. handl. w Łodzi oraz Szk. Nauk Polit. w Warszawie. 1911—1916 w Zarzewiu i Skautingu, 1916—1918 w P. O. W., 1918—1919 w szwadr. ods. Lwowa i 11 p. uł. Por. rez. Nacz. wydz. red.-wydawn. Państw. Wyd. Książ. Szkoln. we Lwowie. Czł. zarz. gł. Stow. Uczestn. Ruchu Niepodl. Zarzewie, czł. zarz. kół harcerzy z czas. walk o niepodl. Wyd. m. in.: Drogą ojców; Czoło harcerskiej kolumny; 25 lat Zarzewia. Red. Gaz. Podlaską, Bibl. Domu Polsk., Echo Polskie, Dzien. Lubelski. Ogł. szer. art. Odzn. M. za W. Lwów, 29 listopada 91.

PŁODOWSKI WACŁAW. Inż.-technol. Pedag. Dział. społ. * 20. 10. 1881 w Czyżewie, woj. białostockie. S. Józefa i Lucyny z Pepłowskich. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. chem. politechn. kijowsk. w 1910—14, prac. w Tow. Op. Szkoln., nast. w harcerstwie, w Kom. Pom. Of. Wojny i w Kole Op. nad Uczniem Żołnierzem. Ost. dyr. gimn. państw. im. H. Sienkiewicza w Częstochowie. B. prez. koła Stow. Naucz. Polsk. (przed wojną), przew. koła Tow. Naucz. Szk. Śr. i Wyż., przew. oddz. Tow. Astronom., przew. Tow. Pop. Kult. Region., czł. zarz. Tow. Krajozn., przew. Rady Szk. Okr. i Międzyszkoln. Kom. Porozumiew. Ogł. art. treści pedag. w pismach codz., czł. kom. red. Ziemi Częstochowsk. Odzn. K.Z. zł. Częstochowa, 3 aleja 56, tel. 17-08.

PŁOMIEŃSKI JERZY EUGENIUSZ. Literat. Pedag. * 1893 w Stryju. Uk. wydz. fil. Uniw. J. Kaz., stud. uzup. w Wiedniu. Od. 1919 naucz. gimn. we Włocławku, Radomiu, Katowicach, Samborze. Ogł. m. in.: Dzieje dramatyczne twórczości J. A. Kisielewskiego (1922); Problem pracy w Przepióreczce Żeromskiego (1926); Zapomniany krytyk (T. Dąbrowski, jako krytyk literacki, 1927); przedm. do Uśmiechów wojny T. Dąbrowskiego (1927); Szukanie współczesności (1934); stud. i art. lit. oraz kryt.-estet. w czasop. Sambor, II gimn. państw.

PŁOSZEWSKI LEON. Kryt. lit. Pedag. * 1890 w Krakowie. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Naucz. gimn. od 1915. Ogł. m. in.: Ekspansja umysłowa Francji (1922); Słowacki w listach i zapiskach Niedźwiedzkiego (1929); szer. art. Badacz twórczości Stanisława Wyspiańskiego, wyd. 1 Orędzie (1930); red. wyd. jego dzieł. od t. VI (1931). Warszawa, Bugaj 3 m. 10, tel. 2-83-69.

PŁUSZCZEWSKI STEFAN. Inż.-mech. * 27. 6. 1892 w Moskwie. S. Ludwika i Wandy z Ulińskich. Oż. 29. 10. 1929 z Wandą Śliwińską. Uk. szk. handl. w Moskwie, nast. stud. na wydz. matem. uniw. w Cambridge, na wydz. mech. w Wyż. Szk. Techn. w Moskwie i na wydz. mech. Polit. Warsz. (uk. w 1927). Prez. Br. Pom. Wyższ. Szk. Techniczn. w Moskwie; 1915—17 skarbn. wydz. szk. Kom. Polsk. w Moskwie; w 1919 areszt. i więz. przez bolsz. Kier. ref. techn. w Syndykacie Polsk. Hut Żel. w Katowicach. Sekr. sekcji ochr. zab. sztuki inż. w polsk. zagł. węgl. przy Muzeum Przem. i Techn. w Warszawie. Czł. Stow. Inż. i Techn. Polsk. w Warszawie; czł. Stow. Hutn. Polsk. w Katowicach. Ogł. artyk. i prace z dziedz. hutn. i jego hist. w prasie fach. oraz pracę: Hutnictwo śląskie (Katowice 1936). Katowice, Kościuszki 35, telefon 3-15-20.

PŁUŻAŃSKI STANISŁAW. Inż.-mech. * 26. 7. 1879 w Radomiu. S. Zygmunta

Ożenił 21. 10. 1905 z Mabel Preston. Uk. w 1904 wydz. bud. maszyn na polit. w Darmstadt. Nal. do „Zet" 1902—03. Pracow. w fabr. silników w Anglii (1904—05); szef biura konstruk. w fabr. „Ursus" w Warszawie (1906—13), współorg. fabr. Drzewiecki i Jeziorański w Warszawie (1913—1914), współpr. przy bud. fabr. uzbr. K. Rudzki w Jekaterynosławiu (1916—17), dyr. techn. niewiańsk. okr. górn. na Uralu (1917—18). W 1920 bud. fabryki „Pocisk", „Nitrat" i „Sochacz"; fabr. sztuczn. jedwabiu. 1926—1932 dyr. pol. zakł. Skody w Warszawie. Od 1906 wykł. w szk. mech.-techn. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, 1907—14 w Tow. Kurs. Techn., od 1929 prof. Polit. Warsz. Ogł.: podr. Silniki spalinowe (1914), Zasady mobilizacji przedsięb. przemysł. na potrzeby obrony państwa, ponadto liczne art. w Przegl. Techn., Przem. Metal. i in. Warszawa, Szopena 15 m. 4, tel. 9-00-12.

POBÓG WŁADYSŁAW, patrz: **MALINOWSKI WŁADYSŁAW.**

POBÓG-KIELANOWSKI LEOPOLD, patrz: **KIELANOWSKI-POBÓG.**

POCHMARSKI BOLESŁAW. Pedagog. Polit. * w 1883. Uk. wydz. filoz. Uniw. J. Kaz. Sł. w Leg. Pol. Wiceprez. Stow. Naucz. Szk. Śr. i Wyższ., wicepr. Klubu Społ., prez. Robotn. Inst. Ośw. i Kult. Poseł na Sejm 1928—1940. Kraków, Biskupia 5.

POCHWALSKI JÓZEF. Art.-mal. * 10. 9. 1888 w Krakowie. S. Kazimierza i Zofii z Szarskich. Ożen. 28. 8 1914 z Matyldą z Weissów. Uk. gimn. i Ak. Szt. Piękn. w Wiedniu, stud. w Ak. Szt. P. w Monachium i w Paryżu. W 1914 czł. Zw. Strzel. w Wiedniu i Paryżu. 1914—1918 sł. w w. austr., 1918—1921 w w. p. w biurze propagandy. 1923—1935 czł. zarz. i sekr. Zw. Zaw. Polsk. Art.-Plast. w Krakowie, od 1929 czł. Tow. Art.-Graf. tamże. Wyk. portrety, obr. relig., pejzaże, kompoz. figuralne i prace graf. Wyst. w kraju i zagr. od 1920 (zwł. grafikę). Kraków, Pierackiego 29 m. 7.

POCIECHA WŁADYSŁAW KAZIMIERZ AUGUSTYN. Dr fil. Hist. Bibliot. * 1. 7. 1893 w Krakowie. S. Michała i Walerii z Łodzia-Muszyńskich. Ożen. 25. 2. 1922 z Haliną Pobóg-Filipowską. Uk. gimn. III im. kr. J. Sobieskiego w Krakowie z odzn. (1911) i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (d-rat 1922). W 1914 ochotn. w dep. wojsk. N. K. N., nast. w w. austr. na fr. włoskim i ros. W 1917 w niew. włosk., nast w A. P. we Francji i w w. p. do 1921. Por. rez. 1913—1914 asyst. prof. Smolki w Muzeum XX. Czartoryskich. Od 1923 prac. w Bibl. Jagiel., nast. st. asyst. katedry hist. pol. Uniw. Jagiel. W 1924 stypend. Min. W. R. i O. P., wyj. za gr. 1927—28 dyr. Bibliot. Kórnickiej; nast. ponow. w Bibl. Jagiel., od 1. 3. 1936 kustoszem tejże. Od 1930 czł. rady Zw. Bibl. Polsk.; od 1935 współpr. komis. hist. Pol. Ak. Um.; czł. red. Przegl. Bibl. od 1928. Ogł. m. in.: Walka sejmowa o przywileje kościoła w Polsce w l. 1520—1537 (1923); Ze studiów bolońskich Jana Łaskiego (1924); Biblioteka Kórnicka (1927); Materiały do bibliografii prac. dra Z. Celichowskiego (1928); Geneza hołdu pruskiego (1936); ponadto recenzje, sprawozd., artyk. w Przegl. Bibl., Silva Rerum, Kalendarzu I. K. C., prasie codz.; życior. dla Polsk. Słown. Biograf. Pol. Ak. Um., m. in.: Anny Jagiellonki, Barbary Zapolya, Barbary Radziwiłłówny, Bony Sforzy. Współprac. wyd. Tekstów źródł. do nauki hist. w szk. śr. Kraków, Czapskich 4.

POCZĘTOWSKI JULIAN WINCENTY. Adw. * 28. 6. 1886 w Leplanszczyźnie, na Wołyniu. S. Juliana i Heleny z Jeżowskich. Uk. wydz. prawny uniw. w Kijowie, stud. nauki społ. w Brukseli i Paryżu. Prez. pol. korpor. stud. w Kijowie, czł. Pol. Kom. Wykon. na Rusi, zał. Centr. Demokrat. na Rusi i Grupy Niepodległ. w Kijowie, czł. parlamentu ukr. w okr. Petlury. Dyr. dep. i red. Dzien. Ustaw w Zarz. Cyw. Ziem Wołynia, red. ag. telegr. „Est Europe" w okr. plebisc. na Śl. i Litwie Środk. Długol. wiceprez. zarz. gł. Partii Pracy, senator 1928—35, radny m. st. Warszawy przez 3 l., prez. kom. urbanist. w Zw. Tow. Wiel. Warszawy. Współred. dzieła o działaln. gosp. Polski, wyd. przez Izbę Przemysł. Polsko-Ros. Odzn. M. N. Warszawa, Świętokrzyska 44, tel. 5-82-57.

PODEJMA FRANCISZEK HENRYK (pseud. syb. LASKI). Mgr praw. * 13 11. 1897 w Laskach, pow. Kępno. Syn Walentego i Agnieszki z Parzonków. Ożen. 12. 8. 1930 z Janiną Gdyr. Uk. gimn. w Ostrowie oraz wydz. prawa i ekon.

uniw. w Poznaniu (1922). Przed wojną czł. Tow. T. Zana w Ostrowie. 1915—16 sł. w w. niem., nast. w niew. ros.; ochotn. I Korp. Wsch., nast. 5 Dyw. Syb. i w. p. Por. rez. Do 1932 adw., ob. not. Prez. Fed. P. Z. O. O., Z. O. R., Z. S.; b. prez. B. B. W. R.; czł. zarz. miejsk., przez szereg lat wiceburmistrz. Ogł. art. z dziedziny polit. w prasie codz. Odzn. K. N. Ostrów Wlk., Fabryczna 13 a.

PODGÓRZEC EUGENIUSZ FRANCISZEK. Inż. górn. Mgr. praw. * 7. 5. 1900 w Aleksandrowie, pow. Bochnia. S. Franciszka i Karoliny z Sędzielewskich. Uk. gimn. klas. w Bochni, wydz. górn. Akad. Górn. w Leoben (1924) i wydz. prawa Uniw. Jagiel. (1929), 1924—1929 prakt. górn. w kop. górnośl. Od 1929 ref. i zast. nacz. urz. górn. w Chorzowie, nast. prac. w Min. Przem. i Handl. (Dep. Górn.-Hutn.), ob. w Wyższ. Urz. Górn. w Katowicach. Zaprzys. rzeczozn. dla spraw górn. Prez. Zw. Urz. Państw. i Komun., 1925—26 prez. P. U. R., czł. Zw. Inż. Górn.-Hutn. i org. b. wojsk. Red.: Urzędnika Polsk. Odzn.: K. N., M. za W. Katowice, Wita Stwosza 5, m. 6.

PODGURSKI WINCENTY. Płk w st. sp. * 7. 10. 1882 w Wilnie. S. Jana i Marii z Tańskich. Uk. gimn. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1902) oraz wydz. elektr. politechn. tamże (1910). Sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wsch. Pierwszy polski kmdt ziemi grodzieńsk. w 1918, nast. szef wojsk. samochod., póź. gł. insp. gran. wsch. Insp. techn. „Contractors Committe for the Electrification of Polish Railways" w Warszawie. Prezes rady szkolnej pow. warszawsk. Wiceprez. zarz. gł. F.P.Z.O.O., prez. Zw. Żołn. I Korp. Wschodn. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3. Gołąbki p. Warszawą.

PODHALICZ JÓZEF PIOTR. Poeta. Literat. * 26. 11. 1899 we Lwowie. S. Jana i Marii Magdaleny z Lewickich. Uk. gimn. Sł. w Leg. Pol., w P. O. W., nast. w w. p. Por. rez. Ogł. wiersze i art., m. in. tom poezyj p. t.: Jesień. Zał. i wyd. Głosu Literackiego. Jeden z twórców idei rozw. zagadn. społecz. w twórczości artystycz. Odzn.: K. N., K. W. Lwów, Kętrzyńskiego 76.

PODHORODEŃSKI-BOŻYDAR MARIAN FELIKS. Star. grodzki poznański. * 19. 11. 1894 w Kijowie. S. Tadeusza i Marii z Musiałowiczów. Ożen. 17. 2. 1920 z Almą Sawicką. Uk. gimn. w Żytomierzu i Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Od 1914 sł. w w. ros.; w 1917 współorg. I oddziału komp. polsk. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1918 przydz. do dtwa w. p. na Ukrainie, po likwid. którego przeszedł do Polsk. Misji Wojsk. na Wschodzie, z którą przyb. w 1919 do W-wy. Nast. sł. w w. p. do 1921, po czym w sł. adm. Prez. zarz. grodz. Zw. Rez., czł. zarz. Zw. Strzel., prez. L. O. P. P. na m. Poznań, czł. Komis. Ośw. Pozaszk., prac. w in. org. społ. Poznań, Szopena 3, tel. 13-02.

PODHORSKA-OKOŁÓW STEFANIA. Literatka. * 1887 w Warszawie. Uk. Wyż. Kursy Nauk tamże. Współprac. Gaz. Warsz. (1922—25) i Kur. Czerw. (od 1925). Red. Bluszczu od 1927. Ogł.: Tarcza (poezje), now., stud. lit., feliet., rec. teatr., przekł. z franc. Warszawa, al. 3 maja 2, tel. 3-13-22.

PODHORSKI ZYGMUNT. Inż.-roln. Płk. * 25. 5. 1891 w Popudni, pow. lipowieckim, na Ukrainie. S. Piotra i Klementyny z Lipkowskich. Ożen. 13. 2. 1923 z Marią Zdziechowską. Uk. szk. handl. E. Ronthalera w Warszawie i wydz. roln. Uniw. Jagiel. Uczest. strajku szk. 1905. Nal. do Polsk. Młodz. Postęp. 1909—10 i od 1914 sł. w w. ros. Od 1917 w p. uł. polsk., uczestn. szarży pod Krechowcami. Nast. w I Korp. Wsch., uczestn. eksped. płk B. Mościckiego do Rady Reg. Czł. Polsk. Ligi Woj. W. Czyn. Po demob. korp. w oddz. polsk. na Kubaniu, po czym czas. attaché wojsk. przy przedstaw. polskim w Kijowie, równocz. prowadz. wsp. z L. Lisem Kulą akcję dywers. na Ukrainie. 3. 11. 1918 powr. do kraju i zost. areszt. przez wł. niem. Nast. w 1 p. uł. krechow. W 1920 dca 203 p. uł., nast. 1 p. uł. krechow. Po wojnie m. in. kmdt. Centr. Wyszk. Kaw. i dca bryg. kaw. Płk od 1924. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, jugosł. O. B. 3, szw. Miecza 3, M. I.

PODHORSKI-OKOŁÓW LEONARD. Literat * 1891 w Terespolu, woj. białostockie. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie, stud. polonist. na Uniw. J. Kaz. Ogł.: m. in.: Słoneczny śmiech (1912); Droga do Emaus (1923); Białoruś (1924); utw. lir., art. z hist. lit. i poet. Badacz genezy twórczości A.

Mickiewicza, topografii Pana Tadeusza. Współprac. Skamandra, Kur. Warsz. Warszawa, Ks. Skorupki 10 m. 17.

PODKOMORSKI LUDWIK. Dr med. * 26. 1. 1890 w Obrzycku, woj. poznańskie. Syn Nikodema i Teresy z Müllerów. Ożenił się: 1° 30. 10. 1915 z Julią Michałowską (†), 2° 14. 3. 1921 z Jadwigą Chrzanowską. Matura w 1911 w Śremie. Drat w 1916 w Berlinie. W czasie wojny świat. sł. w w. niem. Po wybuchu rewolucji w Niemczech zorg. powiat. radę lud. oraz komp. szubińską, kt. weszła w skład 4 p. strzel. wlkp. (58 p. p.). W czasie kamp. bolszew. lek. pułk., nast. kier. transp. chorych i rannych z armii. Prac. nad rozw. sportu żeglarsk. Współzał. i kmdr Wlkp. Yacht Klubu i wicepr. Pol. Zw. Żegl. Ogł. szereg prac z zakr. dermatol. w Przegl. Dermatolog., Nowin. Lek. i Med. Prakt. oraz książkę popularno-naukową pt.: Miłość a zdrowie. Odzn. K. N. Poznań, Fr. Ratajczaka 40, tel. 10-61.

PODLASZEWSKI WOJCIECH. Artysta mal. Konserwat. zabytk. * 5. 5. 1897 w Gnieźnie. S. Józefa i Marii z Frankowskich. Uk. szk. śr. w Gnieźnie, stud. rys. i mal. w szk. przemysł. tamże, w miejsk. szk. przem. art. we Wrocławiu, Kunstgewerbeschule w Monachium, inst. badań techn. malarskiej dra Eibnera w politechn. monachijskiej i Akad. Szt. Piękn. we Wrocławiu. 30. 7. 1919 do 2. 7. 1921 ochotn. w. p. Wykł. rys. i mal. w dokszt. szk. przemysł. w Gnieźnie (1921—22) oraz hist. szt. i rys. w uniw. lud. tamże (1923—25). Odnow. cenne zabytki w kat. gnieźnieńsk., w kość. w Jeżewie i Toruniu, w pałacu biskup. w Gnieźnie; polichr. kość. w Jeżewie, Działdowie, Kazanicach, Kiełbasinie, Toruniu; odnow. obrazy z różnych epok w muz. miejsk. w Toruniu, cud. obraz N. M. P. Charłupskiej w Charłupi Małej koło Sieradza. Toruń, Strumykowa 2.

PODOLECKI BRONISŁAW. Prawnik. Dział. społ. * 5. 9. 1885 w Jarczowcach, woj. tarnopolskie. S. Feliksa i Anny z Bielańskich. Uk. wydz. prawa i nauk polit. Uniw. J. Kaz. (1912). 1914—1918 sł. w w. austr. na fr. ros. 1918—1921 w w. p. Od 1921 mjr K. S. rez. Sędzia Sądu Apel. w Katowicach. Czł. Sądu Adm. Woj. Śl. Czł. Tow. Prawn., prez. koła Zrzesz. Sędz. i Prok., czł. zarz. gł., Zrzesz. Sędz. i Prok., prez. T. C. L., prez. Pol. Zw. Zach., prez. koła sąd. L. O. P. P., przew. kom. rew. oddz. śl. P. C. K., b. prez. kom. bud. pomników w Rudzie Śl., b. prez. P. Cz. K. i b. czł. rady gm. tamże, 1923—1932 wicepr. rady okr. T. C. L. Katowice, Żwirki i Wigury 11 m. 3, tel. 3-47-30.

PODOLEŃSKI STANISŁAW. Ks. T. J. * 2. 12. 1887 w Bihać (Jugosławia). S. Jana i Stanisławy z Wagnerów. Uk. gimn., wydz. filoz. i teol. u oo. jezuitów. Do zak. wst. w 1905, święc. kapł. otrz. w 1915. Red. i współprac. Przeglądu Powszechn. Czynny w zakresie op. społ. akcji nad rodziną. W 1918 kapelan szpit. św. Ludwika w Krakowie. Pref. szk. powsz. i gimn. żeńsk. Ogł. m. in.: Podręcznik pedagogiczny, wskazówki dla rodziców i wychowawców (wyd. II 1930), Rozwód a zdrowie narodu, studium moralno-społeczne, O życie nienarodzonych, Kwiat Marii, Młode serca, liczne art., gł. w Przegl. Powsz. Warszawa, Rakowiecka 61, tel. 4-37-87

PODOSKI BOHDAN. Prawnik. * 11. 10. 1894 w Łosicy, woj. lubelskie. S. Kazimierza i Janiny z Lubowidzkich. Oż. 28. 12. 1921 z Marią Ciecierską. Uk. Szk. Podlaską w Siedlcach, nast. wydział prawa i nauk społ. Uniw. S. B. Za czasów szkoln. nal. do kółek niepodl. i tajn. harc., sł. w III, nast. I Korp. Wsch., po czym czł. kom. okr. P. O. W. w Mińsku Lit., nast. kmdt okr. P. O. W. do końca 1919. Ochotn. w. p. 1919—1920. Sędzia S. Apel. w Warszawie. Od 1928 poseł na Sejm. Prac. w kom. prawn., konstytuc. i regulamin. 1930—1935 sekr. parlament. i czł. prez. klubu B. B. W. R. Współtw. konstytucji kwietniowej 1935, ustaw wyborczych i regulaminów sejm. Od 1935 wicemarsz. Sejmu. Odzn.: O. P. 2, K. W. 2, M. N. Warszawa, Wiejska 4.

PODOSKI ROMAN. Inż. * 15. 6. 1873 w Kijowszczyźnie. S. Józefa i Cecylii z hr. Krasickich. Oż. 19. 9. 1898 z Marią Zakrzewską. Uk. gimn. we Lwowie i politechn. w Zurychu 1896. Czł. zarz. Śl. Zakł. Elektr. Doradca Min. Komunik. Prez. oddz. L. O. P. P. i L. M. i K., czł. w. org. społ. Ogł.: Koleje i tramwaje elektryczne oraz prace z dziedz. elek-

trotechn. w prasie zawod. Odzn.: O. P. 4, belg. Leop. 4. Katowice, Astrów 8.

PODWIŃSKI STANISŁAW WŁADYSŁAW. Mgr praw. Samorządow. * 4. 11. 1898 we Lwowie. S. Wacława i Marii z Kalksztejnów. Ożenił 24. 6. 1922 z Elżbietą Sikorską. Uk. gimn. w Warszawie w 1916, wydz. prawny uniw. tamże w 1922, stud. 4 sem. na wydz. fil. z zakr. hist. (do 1924). Od 1912 czł. harc., od 1914 czł. Org. Młodz. Narod. w Warszawie; sł. w P. O. W. w Warszawie i Zagł. Dąbrowsk. jako z-ca kmdta okr. 7. 11. 1916—10. 11. 1918; ochotn. w. p. 11. 11. 1918— 1. 5. 1921. Czł. Straży Kres. do 1922. Nacz. wydz. i zast. dyr. Dep. Samorząd. w Min. Spr. Wewn. Org. i wykł. na kursach samorząd. od 1921. Wykł. W. W. P. od 1927. Ogł. m. in.: Bibliografia literat. o samorządzie, Tabelaryczne zest. org. samorządu, Ustrój m. st. Warszawy i województwa stoł., Tezy do proj. ustaw pracown. — oraz wspólnie z in. autorami: Ustrój gmin wiejskich — 4 t., Przewodnik-Kalendarz dla sołtysów i radnych gromadzkich — cztery roczn., ponadto art. w Gaz. Adm., Samorządzie Miejsk., Samorządzie i Kraju. Odzn.: O. P. 5, M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Łowicka 51, tel. 4-12-80.

POGANY WOJCIECH. Inż.-arch. * 7. 4. 1890 w Budapeszcie. S. Juliusza i Teresy z Bersteinów. Ożenił 29. 2. 1920 z Zofią Last. Stud. na politechn. w Budapeszcie, Berlinie i Zurichu. W czasie w. świat. sł. w w. austr. Prof. Państw Szk. Przemysł. w Krakowie. Ogł. szereg prac z dziedz. budown., szczeg. mat. budowl., w czasop.: Przegl. Techn., Czasop. Techn., Dom i Osiedla, Głos Szk. Zawod., Cement, Zement, Bauingenieur, Tonindustriezeitung i in. Kraków, św. Marka 8, tel. 1-59-11.

POGORZELSKI WITOLD. Dr fil. Fiz. Matemat. * 13. 10. 1895 w Warszawie. S. Bronisława i Heleny z Kornów. Ożenił 5. 3. 1929 z Danutą Weil. Uk. gimn. w Warszawie, uniw. w Nancy i Paryżu (wydz. nauk ścisł., licen. ès sciences), d-rat i habilit. na U. Jag. Prof. Uniw. J. P. 1920—1921 i 1932—33; prof. nadzwycz. Polit. Warsz. 1923. Czł. Akad. Nauk Techn. Ogł. prace z dziedz. matematyki czystej. Współred. i współprac. Słownika Matematyczn. Ak. Nauk Techniczn. Warszawa, Koszykowa 75, tel. 9-11-35.

POHORECKI BOLESŁAW NORBERT. Kand. praw. * 6. 6. 1878 w Warszawie. S. Nikodema Bolesława i Zuzanny z Turkowskich. Ożenił 30. 1. 1916 z Jadwigą Sztumberg-Rychter. Uk. 2 gimn. w Warszawie 1897, wydz. prawny uniw. tamże 1901, stud. na uniw. w Paryżu 1903—04. W 1920 ochotn. w. p. Od 24. 7. 1901 kandydat do posad sąd. przy S. Okr. w Warszawie. Od 17.9. 1906 adw. W czasie okup. sędzia obyw. 4 okr. stoł., od 25. 8. 1917 sędzia S. Apelac. w Warszawie, od 5. 7. 1918 podprokurator Sądu Najw. (Izba Cyw.), od 15. 11. 1920 prokurator S. N., od 30. 4. 1926 prez. Izby Cyw. S. N., od 12. 10. 1932 prez. Kom. Kodyfik., od 24. 9. 1926 radca zwycz. Rady Prawniczej, od 13. 11. 1926 prez. Tryb. Kompetenc. Ogł. wnioski prokurat. w spr. cyw. w Orzecznictwie sądów polsk. i Gaz. Sąd. Warsz. oraz szer. art. z dziedz. prawozn. Odzn. O. P. 3 (1923) i 2 (1927), Warszawa, Smolna 17, tel. 6-94-93.

POHOSKA HANNA (pseud. BIAŁYNIA EWA). Dr fil. * 29. 5. 1895 w Poznaniu. Stud. na Uniw. Jag., nast. Warsz., d-rat 1923. Prow. wykł. zlec. z dydaktyki hist., hist. wychow. i ćwicz. z hist. wychow. na Uniw. Warsz., od 1. 10. 1926, doc. hist. wychow. i doktryn pedagog. 20. 2. 1934. Ogł. m. in.: Zakres i metoda nauczania dziejów XX w. w szkole śr. (1929); Powstanie listopadowe (1930). Współaut. wyd.: Służba ojczyźnie (1929), Polska w rozwoju dziejowym (1929); Historia w szkole powsz. (1933). Z naszej przeszłości, wsp. z M. Wysznacką (1933). Współprac. Zrębu. Warszawa, Raszyńska 44, tel. 8-09-32.

POJDA TEOFIL FRANCISZEK. Mistrz stol. Dział. rzemieśln. * 7. 2. 1877 w Porębie, pow. Zawiercie. S. Franciszka i Florentyny z Wolfów. Ożenił 6. 11. 1907 z Florentyną Morgał. Uk. szk. średn. w Saksonii. W 1919 nal. do P. O. W. Udz. we wszystkich powst. śląsk. i w plebiscycie. Radca Izby Rzemieśln. w Katowicach, org. i prez. Polsk. Zw. Samodz. Rzemieśln. i Przemysł. Woj. Śląsk. Na P. W. K. w 1929 otrz. med. zł. za art. rob. stol. Odzn.: K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., dypl. zasł. za dział. w rzemiośle polsk. Katowice, Cynkowa 23, tel. 3-20-93.

POKER JIM, patrz: GINSBERT JULIAN MIECZYSŁAW.

POKLEWSKI-KOZIEŁŁ ALFONS ALEKSANDER. Kand. nauk fiz.-matemat. * 4. 7. 1891 w Talicy (Rosja). S. Wincentego i Marii z Colonna-Hattowskich. Oż. 2. 7. 1919 z Zoją bar. Stockl. Uk. gimn. klas. Petersa w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1910 i fak. fiz.-matem. uniw. tamże w 1914. Do 1918 sł. w w. ros. Czł. del. ekonom. w czasie kongresu paryskiego 1919—20. Radca amb. R. P. w Londynie do 1931. Od 1933 czł. Zrzesz. Kop. Śl., przedst. T-wa Unii Polsk. Zrzesz. Górn. Hutn. i Zw. Pracodawc. Odzn.: O. P. 4, M. 10-1. O. N. Katowice, Jordana 9.

POLACZEK-KORNECKI TADEUSZ. Inż. bud. masz. * 8. 2. 1886 w Rudawie, pow. Kraków. S. Stanisława i Bronisławy z Korneckich. Uk. szk. realną w Krakowie, nast. wydz. bud. maszyn Polit. Lwowsk. W czasie wojny świat. sł. w mar. woj. austr., nast. polsk. do 1921. Dyr. Krak. Miejsk. Kolei Elektr. Czł. zarz. okr. krak. P. B. K.; prezes oddz. im. gen. Zielińskiego Zw. Strzel.; czł. zarz. Krak. Tow. Techn.; prez. tow. śpiew. Echo; wicepr. L. M. i K. Ogł.: 30-lecie tramwaju krakowskiego, Tramwajownictwo w świetle ustaw polskich. Odzn.: K. Z. zł.; belg. Leop. Kraków, Kraszewskiego 22, tel. 1-30-62.

POLACZKÓWNA HELENA MARIA FRANCISZKA KSAWERA. Dr fil. Hist. Herald. * 24. 2. 1884 we Lwowie. C. dr med. Adama i Anny. Uk. gimn. we Lwowie i uniw. tamże. Studia w Paryżu i we Włoszech. Kust. Archiw. Ziemsk. we Lwowie. od 1929; doc. nauk pomocn. hist. Uniw. Poznańsk. od 1930. Czł. przybr. Tow. Nauk. Lwowsk., czł. cz. Polsk. Tow. Herald., czł. kom. hist. Polsk. Ak. Um., czł. tow. herald. Adler w Wiedniu. Ogł. m. in.: Materiały do heraldyki polskiej (1909); Liber Chamorum; Szlachta na Siewierzu Biskupim w latach 1442—1780 (1914); Najstarsza księga sądowa wsi Trześniowa 1419—1609 (1923); Najstarsze źródła heraldyki polskiej (1924); Geneza herbów polskich w herbarzu flamandzkim (1925); Stemmata Polonica (1926); Roty przywileju Henryka I Brodatego dla Trzebnicy 1208 (1930). Ród Wesenborgów w Polsce; Geneza orła piastowskiego; Księga bracka Św. Krzysztofa na Arlbergu w Tyrolu; De l'utilité d'une collaboration internationale pour la publication des armoriaux du moyen âge. Lwów, Gołąba 7.

POLAK TADEUSZ. Dr praw. Bankow. * 18. 1. 1890 w Jagielnicy. S. Antoniego i Michaliny z Sosenków. Oż. w 1920 z Janiną Krzypa. Stud. na wydz. prawa uniw. w Warszawie, Krakowie, Lwowie i Charkowie. Podczas wojny sł. w armii gen. J. Hallera. Dyr. Spółdzielczego Banku Urzędniczego w Warszawie. Ogł. prace z zakresu przebudowy ustroju roln. (komasacja) i jej finansow. Warszawa, Koszykowa 69, tel. 8-06-89.

POLAK WIKTOR. Public. * 4. 12. 1883 w Szarleju (ob. Piekary Śl.). S. Roberta i Marii z Magierów. Oż. 21. 8. 1905 z Bertą Śliwa. Uk. szk. powsz. i kursy dokształc. W czasie wojny świat. sł. w w. niem. Od 1918 czł. P. O. W. na G. Śl., uczestn. 3 powst. g.-śląsk., kier. i preleg. sekcji prop. w okr. plebisc., współred. Kocyndra. Współred. Głosu z nad Brynicy i Gaz. Świętochłowickiej. Ogł.: O nazwiskach polskich na Śląsku w Polsce Zach. (1923), art. w Monografii pow. Świętochł., liczne koresp. i wiersze w gwarze śląsk. Odzn.: M. N., K. Z. sr., M. za W. Świętochłowice, Ratuszowa 19, tel. 4-09-34.

POLAKIEWICZ KAROL. Dr praw. Polityk. * 4. 3. 1893 w Dublanach. Oż. z Irmą Kryńską. Ucz. do gimn. w Krakowie i Lwowie, na wydz. prawny U. J. K. 1914 (d-rat 1916), stud. spec. w Oxfordzie 1921. Sł. w 3 p. p. Leg., 4 p. p. Leg., ranny pod Gostkowem i Rudką Miryńską. Po kryzysie przys. areszt. Nast. del. P. O. W. w Wiedniu, pom. legion. do ucieczki z fr. włosk. Od 1918 wsp. z B. Miedzińskim org. oddz. polit. M. S. Wojsk. Szef sztabu del. wojsk. podczas rok. pokoj. w Rydze. Od 1921 mjr rez. W 1922 poseł z Piasta, wsp. z J. Dąbskim utw. str. Jedność Ludowa, które nast. łącznie z Wyzwoleniem przeszło do Str. Chłopskiego. 1930 wicemarsz. Sejmu i wicepr. klubu parlament. B. B. W. R. Prezes Legionu Śląsk. Ogł. szereg art. jako red. Życia Chłopsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. Warszawa, Mokotowska 51.

POLAKOWSKI ZYGMUNT SEWERYN. Pedag. * 28. 4. 1883 w Nowosiółkach, pow.

Złoczów. S. Michała i Karoliny z Krauzników. Oż. 1914 z Marią z Dzundzów. k. gimn. w Przemyślu i wydz. fil. Uniw. J. Kaz. (1906). 1909 do 1920 naucz. gimn. w Złoczowie, 1920 do 1924 w Śremie, 1924 do 1930 dyr. gimn. w Nakle, od 1930 dyr. gimn. państw. im. marsz. J. Piłsudskiego w Bydgoszczy. Od szer. lat prez kom. międzyszkoln. Oprac. i wyd.: Hektor (trag. Fr. Dion. Kniaźnina); Żołnierskie nabożeństwa Skargi; Kraina i Nakło (obsz. wstęp). Odzn. K. Z. zł. Bydgoszcz, pl. Wolności 9.

POLANOWSKI LEON. Dr praw. * 11. 4. 1895 w Husiatynie. S. Januarego i Joanny z Horbaczewskich. Oż. 2. 9. 1933 z Marią Horodyńską. Uk. gimn. w Stanisławowie i wydz. prawny Uniwersyt. Jana Kaz. W 1920 ochotn. w. p. Star. powiatowy w Sandomierzu. Prez. Tow. Ochotn. Str. Poż.; pow. kom. W. F. i P. W., Tow. Przyjac. Akadem., Tow. Pom. Bezrob., pow. komit. F. O. N., Tow. Bud. Bursy Gimn., Tow. Bud. Żeńsk. Szk. Śr. Odzn. M. za W. Sandomierz, Panny Marii 1.

POLAŃSKI STANISŁAW KAROL. Pedag. Public. * 24. 1. 1896 w Samborze, woj. lwowskie. S. Jana i Leonii ze Świstaków. Oż. 21. 2. 1925 z Antoniną Nawalną. Uk. gimn. w Samborze i wydz. matem.-przyr. Uniw. J. Kaz. z egz. naucz. 1910—1914 w Harc. i Zw. Strzel. w Samborze. 1914—1917 w 1 p. p. Leg. 1917—1918 w w. austr., nast. w P. O. W., 1918-1921 w w. p. Por. rez. Naucz. państw. sem. naucz. męsk. im. St. Staszica w Rzeszowie. Przewodn. oddz. Zw. Pol., ławnik zarządu miejsk., przew. Klubu Społ.-Gosp. Zał. i red. nac. z czasop. Zew Rzeszowa. Ogł. w czasop. Geograf. (1929—1930) art. o ruchu towarowym i osobowym na kolejach polskich w l. 1922—1929. Odzn. K. N. Rzeszów, Towarnickiego 3.

POLETUR BRONISŁAW. Pedag. Liter. Kryt. liter. i teatr. * 4. 12. 1894 w Warszawie. Prow. dział teatr. w piśmie lit. Lewar i w Czasie. Red. działu propag. nauk. roln. Agencji Pras. w Warszawie, red. nacz. Ost. W. Woł. w Krzemieńcu, czł. komisji Min. W. R. i O. P. do spraw polonistyczn. w seminariach naucz., recenzent Min. W. R. i O. P., kwalif. książki dla młodzieży szkoln. Ogł. ok. 40 prac liter. i pedagog., m. in.: Rozbiór Pana Tadeusza jako zagadnienie nowej metody, Nauka o literaturze w oświetl. metody porównawczej, O nowe wytyczne instytutów kształcenia nauczycieli, Przyszłość a przeszłość, Zarys koncepcji filozoficznej; Wszechmiłość. Impresje i fragmenty, Wstęp do filozofii, Projekt reformy seminariów nauczyc., instyt. pedagog. i kursów naucz. ze stanowiska postulatów oświaty pozaszk., Próba historiozofii Polski. szkic socjologiczny; St. Wyspiańskiego Wesele, Treny Kochanowskiego na tle szerszym twórczości poety, Myśli o czynie orężnym, Na rozstaju serca i nadziei, Skarga — na tle Kazań Sejmowych, Narutowicz i Piłsudski, wrażenia i historiozofia chwili dziejowej, Polska — od serca do serca (poezje z przedm. J. Kleinera i Wł. Słobodnika, wyróżn. na konk. W. W. P.), Aforyzmy (pseud. Victor), Myśli o duszy. Warszawa, Bednarska 6—8.

POLIKARP (SIKORSKI PIOTR). Ks. Bp prawosł. * 1875 w Zaleńkach, pow. kaniowski (Kijowszczyzna). Uk. semin. duch. w Kijowie (1898). 1898—1899 naucz. szk. cerkiewno-paraf. w Kijowie, 1899—1918 ref. konsyst. duch. tamże; od 1918 nacz. wydz. gospod., nast. wicedyr. i p. o. dyr. dep. ogóln. Minist. Wyzn. Ukraińsk. Rzp. Lud.; człon. Wszechukraińsk. Rady Cerkiewn. i Wszechukr. Soboru Cerkiewnego (1917—1918). Od 1922 urz. Wołyńsk. Konsyst. Duch. w Krzemieńcu, w t. r. otrz. święc. zakonne, nast. namiestn. klaszt. dermańsk., przeor klaszt. mieleck., namiestn. klaszt. zahajeck.; w 1922 ihumen, w 1923 archimandryta i dziek. klaszt. diec. wołyńsk. Od 1923 czł. Wileńsk. Konsyst. Duch. Od 1926 prob. par. sobor. we Włodzimierzu Wołyńsk., dziek. tamże i przewodn. powiat. komit. misyjn. Od 1927 przeor klaszt. żyrowick. i dziek. byteński. Od 10. 4. 1932 bp łucki, wik. diec. wołyńsk.

POLKOWSKI WACŁAW. Inż.-technol. Budowniczy. * 23. 10. 1871 w Korejwie.

S. Bolesława i Kajetany z Niemczewskich. Oż. 21. 10. 1895 z Marią de Lamer. Uk. Inst. Technolog. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1906—18 czł. zarz.,wicepr., nast. prez. Sokoła polsk. tamże. 1920—34 czł. zarz. i wicepr. Stow. Zawod. Przemysłowców Budowl. R. P. i stał. deleg. Od 1922 prez. komis. budowl. Komit.Normalizac. przy Min. Przemysłu i Handlu Czł. sądu koleż. Stow. Techn. Dyr. firmy Żelazo-Beton. Wyk. szereg prac budowl. w Rosji i od 1920 w Warszawie, m. in.: Dyr. Wodoc. i Kanaliz. (po katastrofie), gm. Wyż. Szk. Wojen., domy spółdz. mieszk.: ,,Proporzec", ,,Kresowa", ,,Idealna", ,,Własność", ,,Zacisze". Odzn. O. P. Warszawa, Krzyckiego 9, tel. 8-80-13.

POLKOWSKI - KRZYWDA FRANCISZEK. Arch. * 29. 12. 1881 w Pińsku. S. Józefa. Oż. z Wandą Kosińską. Stud. architekturę w Moskwie, Londynie, Paryżu i New Yorku. Dyr. szkoły sztuk stosow. i rzemiosł 1915—1918. Nacz. wydz. architektury w Min. Rob. Publ. 1918—1921. Prof. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie 1921—1931. Prof. Polit. Warsz., wykł. planistykę. Proj. m. in.: kośc. w Mąkoszynie (pow. nieszawski), gm. Urz. Wojew. Pomorsk. w Toruniu, kawiarnię Warszawianka w Warszawie, Gm. starostwa i wydz. pow. w Katowicach, plany rozbud. Kalisza (1917), Powiśla Warszawy (1918—19), N. Miasta n. Pilicą, Torunia. Plan. ogrody. Warszawa, 6 Sierpnia 48 m. 17.

POLLACK KAZIMIERZ. Dziennikarz. Literat. * 7. 10. 1882 w Warszawie. Czł. koła ,,Środowców". Pracę dziennik. rozp. w 1902 w Gaz. Warsz., nast. prac. w Gońcu. Od 1904 prac. w pism. lwowsk. i krakowsk. Od 1924 czł. red. Expressu Porannego w Warszawie. Czł.-zał. Tow. Liter. i Dziennik. tamże. Warszawa, Miodowa 23, tel. 11-88-20.

POLLAK JÓZEF. Dr fil. Liter. * 18. 2. 1882 w Krakowie. S. Hermana i Beaty z Czerskich. Oż. z Zofią Mally. Stud. na uniw. w Krakowie i Berlinie. Ogł. pow.: Figle Amora, Nad topielą, Ślepcy, Zbłąkany pielgrzym, Via Crucis, Pochód ku słońcu; dramaty: Król Jan Sobieski (wyst. w Teatrze Polskim w Poznaniu 1930), Książę Józef (wyst. w teatrze Pohulanka w Wilnie i Domu Żołnierza w Warszawie, 1933 i 1934). Warszawa, Rakowiecka 39-a m. 15.

POLLAK MICHAŁ. Dr fil. * 1888 w Krakowie. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel., drat w 1912. Od 1911 naucz. gimn. w Krakowie, Jarosławiu, Lwowie. W 1931 kur. okr. szk. pomorsk. 8. 1932 kur. okr. szk. poznańsk. Dyr. Depart. Szkoln. Ogólnokszt. w Min. W. R. i O. P.

POLLAK ROMAN. Dr fil. Hist. liter. * 31. 7. 1886 w Jeleśni, pow. Żywiec. S. Teodora i Eufemii ze Szczurkiewiczów. Oż. 31. 10. 1889 ze Stanisławą Szczurkiewicz. Uk. gimn. klas. w Samborze i wydz. fil. Uniw. Jagiel. z egz. naucz. w 1910, drat w 1917. 1911—1914 nauczyc. pryw. gimn. polsk. w Orłowej, na Śląsku Cieszyńskim, gdzie zorg. i prow. jedną z pierwsz. drużyn harc. oraz brał udział w prac. Macierzy Szk. W 1914 zorg. harc. obóz wędrowny wzdłuż kresów płd.-zach. 8. 1914—10. 1918 ofic. w. austr. na fr. serbsk., rosyjsk. i włosk., nast. w w. p. Por. rez. Uczestn. akcji plebisc. na G. Śl. Od 4. 1919 nauczyc. gimn. Św. Marii Magdaleny w Poznaniu oraz wykł. lit. polską na Uniw. Poznańsk. W 1920 wykł. w szk. Podch. Piech. w Bydgoszczy, gdzie zorg. koło Tow. Wiedzy Wojsk. i bibliot. wojsk. W 1922 habilit. z hist. polsk., uzysk. ,,veniam legendi" na Uniw. Jagiel. W 1923 del. Min. W. R. i O. P. do Rzymu, celem objęcia na tamt. uniw. wykł. jęz. i liter. polsk. w charakt. ,,professore incoricato". Od 28. 1. 1928 prof. nadzw. Uniw. Poznańsk.; 16. 6. 1933 prof. zwycz. Inicjat. i jeden z org. Inst. Kult. Polsk. im. A. Begey'a na uniw. w Turynie. Ogł. m. in.: Wyprawa skautów śląskich przez Orawę i Tatry na Spisz (Lwów 1918), Gofred Tassa-Kochanowskiego (Poznań 1922), Łukasz Górnicki: Dworzanin Polski (1928), Pagine di cultura e di letteratura polacca (Rzym 1930), Szkice o motywie morza w poezji polskiej, Wiedza o Polsce za granicą (Warszawa 1932), Officina ferraria W. Rozdzieński (Poznań 1933); kilkadziesiąt artyk., szkiców, recenzyj w periodykach polsk. i włosk., pocz. od 1910. Odzn.: O. P. 4, M. N., Kor. Wł. 3. Poznań, Libelta 13, tel. 10-95.

POLLO STEFAN. Dr praw. * 1. 1. 1898 we Lwowie. S. Stefana i Marii z Bojkowskich. Uk. gimn. we Lwowie, nast. wydz. prawa i fil. Uniw. J. Kaz. (1921). 1912—1914 czł. Druż. Bartosz. W 1914 sł. w II bryg. Leg. Polsk. Od 1916 w w. austr. Czł. P. O. W. Ucz. obr. Lwowa, ranny. Był w niew. ukraińsk. Sł. w w. p. Por.-inwal. Sędzia pow. w Delatynie., wiceprok. i zast. szefa prokur. w Stanisławowie. Notariusz w Kołomyi. Czł. zarz. Zw. Inw. Woj. we Lwowie; czł. Zjedn. Ekon. P. Inw. Woj. tamże; prez. zarz. pow. Z. S.; czł. zarz. P. O. W.; czł. zarz.

T. S. L. Współred. Gaz. Pokuck. Odzn.: K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Kołomyja, Pierackiego 2.

POLNIASZEK FRANCISZEK. Dr praw. Płk dypl. * 24. 9. 1892 w Tłustem, pow. Zaleszczyki. S. Jana i Tekli z Maślanków. Ож. 14. 6. 1924 z Aurelią Rudzińską. Uk. gimn. w Buczaczu, wydz. prawa Uniw. Jagiel. Ak. Handl. i Wyż. Szk. Woj. Od 1909 w Zarzewiu, org. Armia Polska i Polsk. Druż. Strzel. Sł. w I bryg. Leg. Polsk. (I komp. kadr.), nast. w w. p. Prez. Tow. Przyj. Nauk w Tarnopolu, prez. okr. zarz. L. M. i K., prez. Tow. Przyj. Str. Przedn. Opiekun okręg. b. uczestn. walk o niepodl., kmdt Koła 1 p. p. Leg. na woj. tarnop., czł. zarz. T. S. L. Ogł. m. in.: O ustroju Państwa Polskiego, Metody pedagogiczne w bydgoskiej Szk. Podchor., szer. art. z dziedziny wych. wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M 10-l. O. N.

POŁCZYŃSKI-JANTA ALEKSANDER. Liter. Podróżn. * 11. 12. 1908 w Poznaniu. S. dra Stanisława i Heleny z Juraszów. Uk. gimn. i wydz. ekonom. uniw. w Poznaniu oraz Haute École des Sciences Sociales w Paryżu z dypl. Of. rez. Wygłos. odczyty w kraju i za gr. ze szczególnym uwzgl. wychodźstwa polskiego w Mandżurii, na Sachalinie i w Ameryce Płnc. Współprac. Gaz. Polskiej i Wiad. Liter. Ogł. m. in. 3 t. poezyj: Śmierć Białego słonia, Krzyk w cyrku i Wielki wóz; tom myśliwskich nowel: O świcie; pow. podróżn.: W głąb Z. S. S. R. (1933), Patrzę na Moskwę, Odkrycie Ameryki (1936), W stolicy srebrnej Magii (1936), Ziemia jest okrągła, Made in Japan (1936). Mała Komorza, p. Tuchola, tel. Tuchola 43. Poznań, pl. Nowomiejski 1-a, tel. 17-13.

POŁCZYŃSKI-JANTA MIECZYSŁAW ROMAN. Dr nauk ekonom i społ. * 14. 12. 1891 w Żabiczynie. S. Romana i Anny ze Słupów Wałdowskiej. Ож. 5. 7. 1932 z Marią z Bytynia Kurnatowską. Uk. gimn. w Bydgoszczy, stud. fil. i roln. w Krakowie, nauki ekonom. w Monachium i Lozannie, nauki społ. w Lozannie, gdzie uz. d-rat. Współprac. Wielkiej Encykl. Fryburskiej, Ajencji Lozańskiej, polsk. biura ekon. w Lozannie. Nacz. Rady Ludowej w Poznaniu, Min. b. Dz. Prusk. i posel. polsk. w Berlinie. Prac. w kółkach roln. i W. T. K. R., w zarz. Zw. Ziemian; wicepr. koła ziemian; radca ziemstwa; prez. Stow. Prod. Nasion. Ol. Polski Zach. i wicepr. Zw. Stow. Prod. Nas. Ol. R. P. Łabiszyn, pow. Wągrowiec.

POŁOŃSKI ALFONS. Przemysł. * 4. 4. 1903 w Kolonii, wojew. wileńskie. Syn Antoniego i Melanii z Łońskich. Ożen. 18. 6. 1932 z Janiną Nawelską. Uk. szkołę średnią. Właściciel fabryki cukrów i czekolady. Na wystawie we Florencji otrzymał Grand Prix i Medal złoty. Wilno, Wileńska 42, tel. 12-36.

POMARAŃSKI STEFAN. Dr fil. Hist. Archiw. * 7. 9. 1893 w Warszawie. S. Józefa i Marii z Doranttów. Kszt. się w gimn. rząd. w Zamościu, po strajku szk. w gimn. pol. Świecimskiego, nast. Rychłowskiego w Warszawie, w którym w 1914 uz. maturę. W 1922 uz. drat na wydz. fil. Uniw. Warsz. Od 1908 czł. O. M. N., nast. Zarzewia. Współzał. org. skautowskiej w Warszawie. Od 1911 czł. Pol. Drużyn Strzel. Czł. tajnej org. „Armia Polska". W 8. 1914: pierwszej komp. kadr. Leg. Pol. W 9. 1915 wst. do P. O. W. w Warszawie, w 1916 kom. gł. Pol. Org. Skaut., doprowadzając w 1917 do połącz. jej ze Zw. Harc. Polsk. W 7. 1917 aresz. i uwięziony razem z W. Sławkiem, W. Jędrzejewiczem i in. w cytadeli warsz., nast. przew. do Szczypiorna. Od 11. 1918 ww. p. W 5. 1920 podcz. wypr. kijowsk. kmdt kwat. gł. sztabu ścisłego Wodza Naczelnego. Mjr rez. Od 1922 asyst. Arch. Akt Dawn. w Warszawie. W 1923 brał udział w pracach Komis. Reewak. i Spec. w Moskwie z ramienia Wydziału Archiwów Państw. Od 1922 czł. Kom. Hist. P. Ak. Um. W 1933 współprac. Polsk. Słown. Biograf. Dyr. Arch. Skarb. w Warszawie 1935. Dyr. Państw. Wyd. Książek Szkol. we Lwowie od 1936. Ogł.: Lista strat (Zamość 1915, Lublin 1916), W awangardzie (Lublin 1915), Proces polityczny w Szczebrzeszynie w 1852 roku i jego skutki (Zamość 1919), Wspomnienia Stanisława Dekańskiego o powstaniu styczniowym w Zamojszczyźnie (Zamość 1919), Pierwsza wojna polska 1918—1920 (Warszawa 1920), Marian Dubiecki, zarys biogr. (1923), Jana Nepomucena Niemojowskiego wspomnienia (1925), Diariusz senatu z r. 1830—1831 (1929), Zarys historii wojennej 36 p. p. Legii Akademickiej (1930), Zarys historii wojennej 1. p. p. Legionów (1931), Józef Piłsudski, życie

i czyny (wyd. XIII 1937), szereg prac w Drodze, Niepodległości, Przegl. Współcz. Ateneum Wileńskim, Przegl. Hist. Red.: Kroniki Pow. Zamoyskiego, Teki Zamoyskiej, Wiarusa. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W. 5, K. Z. zł., Wawrz. Ak. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. Palm. Ak. Lwów, Leśna 7a m. 6, tel. 2-28-23.

POMARAŃSKI ZYGMUNT. Prawn. Art.-muz. Kompoz. * 20. 1. 1898. S. Józefa i Marii z Doranttów. Oż. 12. 4. 1920 z Jadwigą Milanowską. Uk. gimn. w Warszawie. Od 1912 czł. Zarzewia i tajn. skautingu. Od 1913 w Druż. Strzel. Od 2. 8. 1914 w Leg. Pol. (I komp. kadr.). Ranny pod Kielcami i Konarami. W 12. 1915 przydz. do okr. piotrk. P. O. W., nast. kmdt obw. radomsk., iłżeck. koneck. i zamojsk. W 11. 1918 uczestn. rozbr. w. austr., nast. sł. w w. p. do 1921. Por. rez. Od 1921 prow. w Zamościu przedsięb. wydawn. i księg.; inic. szereg wyd. regi. m. in.: Kroniki pow. zamojsk. i Teki zamojsk. Od 1931 komornik Sądu Grodzk. w Kraśniku, nast. w Hrubieszowie, od 1933 notariusz w Kozienicach. Ogł.: marsz żałobny: Na śmierć kpt. Franciszka Pększyca-Grudzińskiego (Lublin 1916), piosenkę: O mój rozmarynie do słów E. Słońskiego, szereg melodyj w Wiarusie (1920), 10 pieśni o wojnie, na wojnie pisanych w oprac. chór. i sol. (1934), Dwie pieśni o Józefie Piłsudskim do słów Józefa Mączki, Fanfary 1 p. Leg.; muz. do słów K. Iłłakowiczówny: Serce Marszałka (1935), 3 pieśni do słów Długosza (1936), liczne mazurki i polonezy jako też kompoz. fortep. do słów poetów legion. Odzn.: K. N., M. za W. Kozienice, 3 maja

POMIAN-DZIEMBOWSKI ZYGMUNT, patrz: DZIEMBOWSKI-POMIAN.

POMIANOWSKI KAROL. Dr nauk techn. * 29. 9. 1874 we Lwowie. Uk. gimn. w 1894 i wydz. inż. politechn. tamże, d-rat w 1913. Od 1900 asyst., nast. doc., zast. prof., od 1913 prof. zwycz. wodoc., kanaliz., fundamentowania i bud. wodn. Politechn. Lwowsk. Od 1918 wykł., od 1919 prof. zwycz. bud. wodn. Politechn. Warsz. Autor szeregu proj. skanalizow. miast polskich, m. in. Gdyni, Równego, wielkiej Warszawy. Projekt. szereg elektr. zakł. wodn., m. in. na Dunajcu w Różnowie, na Bzurze w Sochaczewie, na Dniestrze w Uniżu. Ogł. m. in. Beitrag zur Berechnung der Höhstwassermengen aus Stödtgebieten, Budowa wodociągów (1913). Podr. hydrologii (wsp. z prof. Ciechanowskim i Matakiewiczem), Wodociągi, Kanalizacja (wsp. z prof. Rybczyńskim), liczne art. w Przegl. Techn. i Czasopiśmie Techn. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Jesionowa 15, tel. 8-51-64.

POMIANOWSKI STEFAN GUSTAW. Roln. Pedag. * 3. 8. 1879 w Pomianowie, pow. płocki. S. Andrzeja i Salomei z Czerkiewiczów. Oż. 10. 10. 1918 z Antoniną Krzemieniewską. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na Polit. Lwowsk. i w Ak. Roln. w Dublanach, stud. spec. roln.-pedag. w S. G. G. W. Współorg. Zw. Walki Cz. Prez. Kółek Roln. im. Staszica. Prac. w dziedz. podnies. kult. wsi. Minist. wizyt. szkół. W 1930 poseł na Sejm. Ogł. art. dotycz. kult. wsi i szkoln. roln. Odzn. K. N. Warszawa, Rybaki 2, m. 17.

POMIROWSKI LEON. Dr fil. Pedag. Liter. Kryt. liter. * 1891 w Warszawie. Uk. Uniw. J. Kaz. Naucz. gimn. od 1916. Ogł. m. in.: Odstępstwo, poemat dram. (1916); Stefan Żeromski w sieci krytycznych pomyłek (1927); Doktryna a twórczość (1928); Drogi i cele najnowszej krytyki literackiej w Polsce (1929); Walka o nowy realizm (1933); Nowa literatura w nowej Polsce (1933). Art. w Polsce Zbr., Wiad. Lit. i in. czasop. Warszawa, Szczygla 10.

POMIRSKI HENRYK. Inż.-elektr. * 11. 8. 1892 w Kowalewku, pow. mławski. S. Stanisława i Michaliny z Kubińskich. Uk. szk. handl., nast. wydz. elektr. Polit. Warsz. 1916—17 w P. O. W., 1918—1923 sł. w w. p. Ppor. rez. Radca Min. Poczt i Telegr. i kier. biura kabl. tego min. Wicepr. koła L. M. i K. przy Min. Poczt i Telegr. Ogł. art. w Przegl. Teletechn., którego był red, oraz podr.: Kablowe linie dalekosiężne. Odzn.: O. P. 5, M. za W., Med. 10-l. O. N. Warszawa, Złota 24, tel. 6-61-26.

PONIATOWSKI JULIUSZ. Roln. Polit. * 17. 1. 1886 w Petersburgu (ob. Leningrad). Uk. gimn. real. w Wilnie; stud. prawo w Warszawie, ekonom. społ. w Brukseli (1912), rolnictwo w Pradze (1913). Sł. w 5 p. p. Leg. Wicepr. wydz. narod. w Lublinie. 1917—1918 ref. polit. komendy nacz. P. O. W. Od 1916 w P. S. L. Wyzwolenie. Min. roln. w rządzie lubelsk. Poseł do Sejmu 1919 i 1922. Min. roln. i dóbr państw. 24. 7. 1920 — 17. 2. 1921. Wicemarsz. Sejmu. Czł. zarz. Wyzwolenia. Kurator liceum w Krzemieńcu od 16. 7. 1927. Min. roln. i reform roln. od 13. 10. 1935. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. Warszawa, Senatorska 15.

PONIATOWSKI MIECZYSŁAW. Gen. bryg. w st. sp. * 20. 11. 1867. S. Ignacego

Zygmunta i Katarzyny z Kniżniowskich. Ożenił 4. 11. 1896 z Marią Magdaleną Worbsianką. Uk. gimn. humanist. i szk. wojskową. Ofic. zawod. w. ros. Od 5. 1917 prez. Zw. Wojsk. Polaków 1 p. grenad., nast. w I Korpusie Wsch. Po demobil. korp. w Mińsku Lit. Od 1. 11. 1918 w w. p. Dca 10 p. strz. wlkp. na fr. wlkp. i lit.-białor., nast. d-ca 33 bryg. piech., dca miasta Bydgoszczy, kmdt obozu ćwicz. Biedrusko. W 9. 1922 przen. w st. sp. Filist. hon. korp. stud. Uniw. Poznańsk. „Helionia". Org., prez. i czł. hon. oddz. pozn. Stow. Dowborczyków. Długoletni prez., nast. prez. hon. okr. poznańsk. Stow. Dowborczyków. Prez. komit. hist. I Korp. Wsch. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, M. za W., M. I. Warszawa, Marymoncka 3-a, m. 16, tel. 12-68-70.

PONIATOWSKI STANISŁAW. Dr fil. Etnol. * 6. 10. 1884 w Ceranowie, na Podlasiu. S. Franciszka i Anny z Wiedrowskich. Oż. 18. 5. 1912 z Janiną Lubecką. Ukończył szkołę średnią w 1902, studiował na politechnice w Warszawie (1902—1904) i na uniw. w Zurychu (1906—1911), gdzie uz. drat. Prac. w tjn. org. uczn. i stud., w 1903 więz. w X paw. cytadeli warsz.; czł. P. P. S. (1904—1906). W 1920 ochotn. w. p. Od 1913 asyst. zakł. antropol. Tow. Nauk. Warsz. W 1914 prow. bad. nauk. w kraju ussuryjskim (Syberia Wsch.). 1915—1919 kier. bibliot. uniw. w Warszawie. Od 1921 kier. zakł. etnolog. Tow. Nauk. Warsz. Od 1917 prof. Woln. Wszech. Pol. Wykł. w Szkole Nauk Polit. w Warszawie. Od 1. 7. 1934 prof. etnol. i etnogr. ogóln. Uniw. J. P. Czł. T. N. Warsz. Ogł szereg prac nauk. w czasop. polsk. i zagr. Warszawa, Sewerynów 6, tel. 3-17-88.

PONIKOWSKI ANTONI. Inż. mierniczy. Polit. * 29. 5. 1878 w Siedlcach. S. Stanisława i Apolonii z Freytagów. Oż. z Karoliną Opolską. Stud. na wydz. fiz.-matem. uniw. w Warszawie, nast. na politechn. tamże i na Uniw. Jagiel. W okr. akad. nal. do Tow. Ośw. Nar., Tow. Op. nad Unitami i Ligi Narod. W 1907 zał. biuro meliorac. w Warszawie. Prof. zw. miernictwa na wydz. wodnym Polit. Warsz. 1. 4. 1919, dziekan wydz. inż. wodn. 1916—17, przewodn. państw. kom. egz. na miern. przys. 1924—25. Prezes Rady Min. i min. W. R. i O. P. 19. 9. 1921 do 5. 3. 1922 i 10. 3.—6. 6. 1922. Odzn. O. P. 1. Warszawa, Profesorska 4, telefon 9-07-50.

PONIŃSKI hr. ALFRED EMERYK. Dyplom. Public. * 18. 6. 1896 w Kościelcu, woj. poznańskie. S. Adolfa i Zofii z hr. Hutten-Czapskich. Oż. 5. 4. 1921 z Janiną Nowodworską. Uk. gimn. w Bydgoszczy, wydz. prawa na uniw. berlińskim i Szk. Nauk Polit. w Warszawie. 1. 10. 1918—1. 1. 1919 attaché przedst. polsk. w Berlinie. Nast. w pos. R. P. w Brukseli (1921—1925); w Paryżu (1925-1926); w Moskwie (1926—1931), ost. r-ca pos. R. P. w Bukareszcie. W latach wojny przewodn. komit. dobrocz. w Kościelcu; prez. komit. op. nad emigr. polską w Belgii (1923—24); sekr. gen. komit. opieki nad więźniami Polakami we Francji (1925—26); delegat M. S. Z. do rokowań o wymianę jeńców polit. z Rosją Sow. (1931—32). Od 1. 6. 1935 r-ca pos. R. P. w Bukareszcie. Ogł. m. in.: Wieniec na grób X. Prałata Alfreda Ponińskiego (Bydgoszcz 1915); Les traditions de la diplomatie polonaise (Paryż 1925); La question polonaise dépuis 1830 jusqu'a la grande guerre (Paryż 1926) oraz szereg rozpraw o Belgii, Rosji Sow., Rumunii, o zagadn. polit.-gospod. i religijnych, m. in. w mies. warszawsk. Polityka Narodów. Odzn.: M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5 i 4, belg. Leop. II 3, belg. Leop. I 5, luks. Wieńca Dęb. 4, Kor. Rum. 3. Warszawa, Czackiego 19; Ociąż, pow. Ostrów Wlkp.

POPIEL STEFAN FRANCISZEK. Dyr. okr. poczt. i telegr. w Katowicach. * 27. 11. 1889 w Suchej, pod Żywcem. S. Jakuba i Otylii z Wirthów. Oż. 30. 6. 1917 z Leokadią Szwarc. Uk. wydz. bud. Wyż. Szk. Prz. w Krakowie i spec. kursy wojsk. Od 1912 czł. Druż. Pol. Sokoła. Od 1914 w I bryg. Leg. Pol., nast. w Polsk. Korp. Posiłk. W 2. 1918 pod Rarańczą dostał się do niew. austr., nast. więz. 8 mies. Od 11. 1918 w w. p., gdzie zajm. szereg wyższ. stan., ost. P. o. dcy grupy łączn. Ppłk rez. Prez. zarz. okr. Poczt. Przysp. Wojsk.; wicepr. L. M. i K., czł. liczn. org. społ. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W. 3., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Katowice, Ostrów 8, m. 5, tel. 3-34-45.

POPŁAWSKI MIECZYSŁAW STANISŁAW. Prawn. Filol. * 20. 12. 1893 w Odessie. Syn Hipolita i Apolonii ze Zbrożków. Ukończył gimnazjum

w Petersburgu (ob. Leningrad) (1912) i uniw. tamże. W 1920 ochotn. w. p. Prof. nadzw. Katol. Uniw. Lubelsk. Ogł. m. in.: Bellum Romanum, sakralność wojny i prawa rzymskiego (Lublin 1923), L'Apothéose de Sylla et d'Auguste (1927), Wiersze Horacego do przyjaciół (Lublin 1930), Mesjanistyczny poemat Wergiliusza (1931), Literatura rzymska (Warszawa 1931), Literackie walory pamiętników Cezara (Lublin 1933), Polityczna publicystyka w dobie Cezara i Augusta (Lublin 1935). Lublin, Uniwersytet, m. 17.

POPŁAWSKI - HORNO STANISŁAW. Art.-rzeźb. * 14. 7. 1902 na Kaukazie. S. Józefa i Zofii z Hornowskich Uk. szkołę średn. w Moskwie i Akademię Szt. Pięk. w Warszawie. Kier. zakładu rzeźby wydz. sztuk pięk. U. S. B. Czł. zarz. wileńsk. stow. art.-plast. W 1929 nagr. na dor. konk. „Rzeźba" za popiersie gen. H. Dąbrowskiego. W 1931 r. 2 nagr. na konk. I. P. S. za rzeźbę sport. i 3 nagr. na konk. na pomn. gen. J. Sowińskiego w Warszawie. W 1933 wyk. cztery rzeźby do ołtarza gł. w kościele po-trynitarskim w Wilnie oraz posąg Chrystusa do ołtarza gł. kośc. w Rudziszkach. W 1934 wyk. tabl. pamiątk. na dziedzińcu U. S. B. oraz wsp. z T. Godziszewskim fontannę na dziedzińcu pałacu repr. w Wilnie; w tymże roku dyr. zbiorów państw. zakup. rzeźbę jego dłuta z sal. I. P. S. W 1935 nagr. w sal. zimow. I. P. S. za rzeźbę „Akt" oraz nagr. z fund. im. marsz. J. Piłsudskiego za rzeźbę „Głowa". Wilno, Królewska 1.

POPOWICZ OKTAWIAN KAZIMIERZ. Inż. * 8. 2. 1898 we Lwowie. S. Jana i Oktawii z Olszewskich. Oż. 29. 8. 1931 z Edytą Gosiniecką. Uk. gimn. klas. we Lwowie i wydz. mech. politechn. tamże. Za czasów szkolnych członek drużyny skautowej 1. 11. 1918—31. 12. 1920 ochotn. w. p. Uczestn. obr. Lwowa. Czł. Stow. Inż. i Techn. Woj. Śląsk.; czł. zarz. Śl. Tow. Łyżw. i kl. łyżw. „Pogoń". Ogł. wraż. z podr. po Eur. motocyklem w Przegl. Samoch. oraz art. z dziedz. bud. maszyn w Mechaniku i Techniku. Uz. 5 patentów z zakr. urządzeń górn. Odzn. K. W. Katowice, Moniuszki 12, telefon 3-40-10.

POPPER ALFRED MARIA. Inż. dróg i mostów. * 6. 5. 1892 w Łodygowicach, pow. Żywiec. S. Ludwika i Salomei. Oż. 28. 4. 1929 z Ireną Jarmuzińską. Uk. wydz. inż. dróg i most. Politechn. Lwowskiej (1914). 1. 7. 1914—30. 11. 1918 por. sap. kolej. w austr. (fr. serbski i ros.). 1. 12. 1918—1928 sł. w sap. w. p. Kpt. rez. Kier. oddz. bud. kolei w Urz. Wojew. Śl. Czł. org. społ. i zawod. Wyk. m. in.: bud. linii kolej.: Strzebin—Woźniki, Ustroń — Wisła — Głąbce (z jednymi z większ. w Polsce wiaduktami bet. i żelbet.), Cieszyn—Zebrzydowice—Moszczenica, Rybnik—Żory; w bud. linia: Żory—Pszczyna—Tychy—Bieruń Nowy. Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Katowice, Żwirki i Wigury 15, tel. Województwo; wewn. 182.

PORAJ-BIERNACKI JERZY, patrz: **BIERNACKI-PORAJ.**

PORAJ-KOŹMIŃSKI KAROL, patrz: **KOŹMIŃSKI-PORAJ.**

PORAJ-KOŹMIŃSKI STANISŁAW, patrz: **KOŹMIŃSKI-PORAJ.**

PORAJ-KOŹMIŃSKI XAWERY JAN, patrz: **KOŹMIŃSKI-PORAJ.**

PORAJ-WERMIŃSKA WANDA, patrz: **WERMIŃSKA-PORAJ.**

PORAJ-WITKOWSKI MARIAN, patrz: **WITKOWSKI-PORAJ.**

PORATYŃSKI JAN. Dr fil. Dr farm. * 3. 1. 1876 we Lwowie. S. Jakuba i Józefy z Munków. Oż. 16. 1. 1909 z Zofią Ściborówną-Rylską. Uk. wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. i stud. farmaceut. Wykł. Uniw. Jana Kaz. Uczestn. obr. Lwowa. Ochotn. w. p. w 1920. Od 1919 st. czł. Rady Apt. R. P., 1928—1935 czł. Państw. Nacz. Rady Zdr., czł. Kom. Farm. Polsk. B. red. Czasop. Aptek. we Lwowie; b. prez. Tow. Aptek. tamże; wicepr. Izby Aptek.; wicepr. zarz. gł. i prez. okr. lwowsk. Polsk. Powsz. Tow. Farmac. w Warszawie; czł. hon. Warsz. Tow. Farmac. i Tow. Aptek. we Lwowie. Od 1913 radny m. Lwowa, od 1934 czł. zarz. miejsk. Czł. zarz. gł. i czł. hon. T. S. L., prez. i czł. hon. Tow. Szk. Handl. we Lwowie i Stryju; czł. komit. woj. L. O. P. P. i Tow. Przeciwgruźl. Ogł. kilka prac z dziedziny chemii i farm. Odzn.: K. Z. zł., M. N. Lwów.

PORĘBOWICZ EDWARD. Dr fil. Romanista. * 20. 2. 1862 w Warszawie. Uk. Uniw. Jagiel., Stud. w Berlinie, Monachium, Montpellier, Florencji, Wiedniu (drat 1890). Doc. filol. roman. Uniw. J. Kaz. 1897, prof. nadzw. 1899, prof. zwycz. 1907, wykł. romanistykę na Uniw. Warsz. 1. 4. 1918, nast. powr. do

Lwowa. Czł.-kor. Pol. Ak. Um. Laureat nagr. lit. Lwowa 1937. Przeł.: Don Juana Byrona (1885); Dramaty Calderona de La Barca (1887); Wybór pism Leopardi'ego (1887); Wybór poezji trubadurów (1887); Boska Komedia Dantego (1899—1906, 3 cz.); Ogł. m. in.: Historię literatury morskiej XVI—XVIII w., francuskiej, hiszpańskiej, portugalskiej; Św. Franciszek z Assyżu (1899); Studia do dziejów literatury średniowiecznej (1904); monogr. Dante (1906); Andrzej Morsztyn, przedst. baroku w poezji polskiej; Nowe piękno wieków średnich; Dzieje literatury powsz.; Tryady Zygm. Krasińskiego. Lwów, Uniw. J. K.

PORĘBSKI ANTONI. Ks. * 3. 5. 1898 w Wielopolu, pow. Sanok. Syn Jana i Walerii ze Stańców. Ukończył gimnazjum i seminar. duch. w Przemyślu. Od 1910 w Harc. 11.1918—1920 ochotnikiem w. p. (żołn.). Wicekancl. kurii bp. obrz. łac. w Przemyślu. Ogł. artyk. treści relig. w prasie katol. Red. Kroniki Diec. Przemysk. Odzn. M. za W. Przemyśl, Katedralna 20, tel. 17-73.

PORWIT MARIAN. Płk dypl. * 25. 9. 1895 w Gorlicach, woj. krakowskie. Uk. gimn. tamże (1914) i Wyż. Szk. Woj. (1921). Od 9. t. r. w 3 p. p. Leg. Pol. Od 9. 1917 w Pol. Sile Zbr., adiut. Szk. Podchor. i dca klasy. Nast. w w. p., m. in. st. ref. w Gen. Insp. Piech. i zca przewodn. Kom. Reg. Piech. W 1920 adiut. VII bryg. piech. na fr. Po wojnie m. in. kier. ref. i szef wydz. w Szt. Gen., dyr. nauk. Szk. Podchor. i Of. Szk. Piech., szef wydz. W. I. N. W. dca baonu szkoln. K. O. P., dyr. nauk. C. W. Piech., zca dcy i dca p. p. Ogł. szer. prac i art. z dziedz. wychow., wyszkol. i taktyki, m. in. Uwagi o nowej mustrze piechoty, Zwiady piesze, Tajemnica musztry, Duch żołnierski. W 1927—28 red. Bellony. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5.

POSADZY IGNACY. Ks. * 17. 2. 1898 w Szadłowicach, pow. inowrocławski. Przeł. Tow. Chryst. dla Wychodźców (Seminarium Zagr.) w Potulicach. Odbył podróże po Europie, Palestynie i Ameryce Płd. Umieszczał koresp. w Tęczy, Kur. Pozn. Przewodn. Katol. Oddzielnie ogł.: Droga pielgrzymów, wrażenia z objazdu kolonii polsk. w Południ. Ameryce (Potulice 1932). Seminarium Zagr. Potulice, p. Nakło n. Notecią Wlkp.

POSEMKIEWICZ WŁADYSŁAW. Kand. praw. * 13. 12. 1883 w Warszawie. Syn Stefana i Michaliny z Grabskich. Oż. 9. 2. 1918 z Aleksandrą Anną Axamitowską. Uk. gimn. II w Warszawie i wydz. prawny uniw. w Dorpacie (1907). W 1905 releg. z Uniw. Warsz. za udz. w strajku szk. W 1915 sędz. śledczy. Sąd. Obywat. m. st. Warszawy. W sądown. polsk. prac. od chwili jego powstania, od 1933 wiceprez. S. Apel. w Warszawie. Czł. i wiceprzewodn. zrzeszen. prawn. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Hoża 32, tel. 8-26-11.

POSPIESZALSKA-OGRYCZAKOWA TERESA. Muz. Pedag. C. Nikodema i Pelagii z Leporowskich. Uk. szk. śr. (1905), Konserwat. Muz. w Poznaniu (1912) i Ak. Muz. w Lipsku (1915). Dyr. Szkoły Muz. im. Szopena w Poznaniu. Ogł. art. z dziedz. muz. w prasie fach. Poznań, 27 Grudnia 19, tel. 58-19.

POSPIESZALSKI MARIAN ANTONI. Inż.-arch. * 19.12.1876. S. Nikodema i Łucji w Mizgalskich. Oż. 12. 11. 1908 z Heleną Meinert. Uk. gimn. katol. w Ostrowiu Wlkp. i politechn. w Charlottenburgu. W gimn. czł. T-wa im. T. Zana. Podczas wojny świat. kpt. w. niem. Kpt. rez. w. p. Kraj. wyż. radca bud., b. dyr. depart. w Min. Robót Publ. B. prez. Koła Archit. w Poznaniu, prez. T-wa Inż. i Arch. tamże. Wyk. proj.: kraj. klin. położn. w Poznaniu, klin. psychiatr.-neurolog. Uniw. Pozn., szk. pielęgn. Cz. Krz. w Poznaniu i in. Wybud. szereg domów publ. i pryw. w Poznaniu i w in. miejsc. Odzn. O. P. 4. Poznań, Krasińskiego 7.

POSZWA ALOJZY. Ks. Dr nauk społ.-polit. Mgr Św. Teol. * 1. 10. 1901 w Polichnie, pow. koniński. S. Franciszka i Julianny z Janeczków. Uk. gimn. w Płocku, sem. duch. tamże, wydz. nauk społ.-polit. uniw. parysk. i wydz. teol. (1925). W 1920 ochotn. w. p. We Francji kier. opieką społ. w Amiens. Od 1930 prof. wyższ. sem. duch. w Płocku, wykł. teologię moralną, fundament. i nauki społ.; prefekt. szkół śr., kapel. garniz. i mistrz. cerem. bazyliki katedr. Czł. rady nacz. spółdz. Zgoda, czł. Stow. b. Ochotn. Armii Polsk., patron Zw. Zaw. Służby Domow., współprac. Akcji Kat. Ogł.: L'émigration polonaise agricole en France (1930), Kodyfikacja polskiego

prawa małżeńskiego (1935), liczne art. w prasie relig. Odzn. K. Z. zł. Płock, Seminarium Duchowne.

POTOCKA-PRZYBYŁKO MARIA, patrz: PRZYBYŁKO-POTOCKA.

POTOCKI ANTONI. Liter. Kryt. liter. i artyst. * 1867 w Kojdanowie (Mińszczyzna). Stud. w Szk. Nauk Polit. w Paryżu. Wykł. literat. i hist. filoz. na kursach im. A. Baranieckiego w Krakowie. Ogł. m. in.: Martosia i wuj (now., 1899); Stanisław Wyspiański (1902); Szkice i wrażenia literackie (1903); Portret i krajobraz angielski; Maria Konopnicka (1902); Artur Grottger; Polska literatura współczesna (1911); France et Pologne; art. w czasop. polsk. i franc. Red.: Sztuki, La Pologne Contemporaine, La Revue de Pologne. Org. wystaw: Souvenir Franco-Polonais (1919) i Pologne en 1830, 1920, 1930 (1930—31). Paryż, 26 rue Lacretelle.

POTOCKI hr. JERZY. Dyplom. * 21. 1. 1889. S. Romana, III ord. na Łańcucie, i Elżbiety z ks. Radziwiłłów. Rtm. rez. Senat. R. P. Prez. zarz. powiat. Fed. P. Z. O. O. w Zborowie i zarz. wojew. w Tarnopolu (w 1931). Ambas. R. P. przy Kwirynale 3. 3.—29. 3. 1933, ambas. w Ankarze 1. 6. 1933, ambas. w Waszyngtonie od 29. 5. 1936. Odzn.: O. P. 3, K. W., Kor. Rum. 3. Lwów, Kopernika 15; Pomorzany, pow. zborowski; Waszyngton, Ambasada R. P.

POTOCKI hr. JÓZEF. Dyplom. *8.4.1895. S. Józefa i Heleny z ks. Radziwiłłów. Oż. 8. 10. 1930 z Krystyną ks. Radziwiłł. 24. 5. 1919—1. 5. 1922 sekr. pos. w Londynie. 1. 5. 1922—1. 10. 1929 w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z. 1. 10. 29—30. 4. 32 r-ca pos. nast. amb. w Londynie. Od 30. 4. 32 r-ca min. w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z., nast. zast. nacz. wydz. zach., nacz. wydz. zach. i wicedyr. Dep. Polit. od 1. 2. 1934. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N., afg. Stor 1, Kor. Rum. 3, Kor. Wł. 3. Warszawa, Krakowskie Przedm. 15.

POTRZEBSKI WIKTOR. Ks. Pedag. * 30. 8. 1880 w Ślesinie. S. Jana i Elżbiety z Sieradzińskich. Uk. gimn. w Kaliszu, nast. sem. duch. we Włocławku (1904). W 1904 wst. do Nar. Zw. Robotn. w Kole, prac. jako nacz. na cztery pow. do 1907. Wydal. z gran. państwa ros., udał się do Galicji, gdzie prac. w Druż. Bartosz. w pow. buczackim. do 1914. W 1918 uwięz. przez austr. W 1920 uczestn. obr. Lwowa. Prez. okr. Polsk. Mac. Szk. (1905—07); prez. T. S. L. (1909—13); org. kółka spółdz.; zał. pierwszej w Polsce spółdz. szewsk. w Kole (1905). Dyr. gimn. państw. w Grodnie. Ogł. pracę o spółdzielczości (1910) i szereg artyk. z dziedz. spółdz.-wychow. Odzn.: K. N., O. P. 4. Grodno, 3 maja 7.

POTULICKI hr. MICHAŁ. Dr praw. * 4. 8. 1897 w Bonikowie. S. Karola i Eweliny z Chłapowskich. Uk. gimn. w Feldkirch (Austria) i wydz. prawa uniw. w Genewie (d-rat i habil.) Sekr. Bratn. Pom. w Genewie, nast. Ogniska oraz od 1915 pol. sekcji Czerw. Krzyża. Od 1920 w Biurze Propag. przy Prezyd. Rady Min. W 1921 sekr. prezesa Rady Min. A. Ponikowskiego. W 1922—1923 sekr. gener. deleg. Pol. do rok. z Niemcami w Dreźnie. W 1924 szef gab. min. pracy i op. społ. 1925—1934 czł. depart. dyplomat. Międzynar. Biur Pracy L. Nar. W 1927 wykł. w pol. uniw. robotn. w Lille. Od 1928—1930 wykł. prawo publ. na uniw. w Genewie. Deleg. wzgl. ref. na szer. międzyn. kongr. prawn., m. in. w Brukseli, Berlinie, Rzymie, Paryżu, Bukareszcie, Palermo; koresp. Komisji Kodyfikac. R. P. Zast. nacz. wydz. prawno-traktat. dep. polit. M. S. Z. Wicepr. Tow. Bibliof. Polsk. w Warszawie, prez. komit. org. Wystawy pięknej książki polsk. tamże, czł. zarz. warsz. Country-Clubu. Ogł. m. in.: Bibliographie des Pressrechts (Berlin 1919), La Constitution de la République de Pologne du 17 mars 1921, La législation sanitaire en Pologne (Warszawa 1922), Actes de la I-ère Conférence d'unification du droit pénal (Warszawa 1927), Le régime de la presse, Étude de la législation comparée (Paryż 1928), Konstytucja R. P. z 23 kw. 1935 (Warszawa 1935, tłum. ang., franc. i niem.). Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N., Kaw. Malt., Gw. Rum. 4, fr. L. H. 5. Warszawa, Koszykowa 10, m. 20, tel. 8-33-12.

POTWOROWSKI EDWARD. Rolnik. * 31. 8. 1885 w Goli, woj. poznańskie. Stud. na uniw. wydz. roln. w Monachium i Lipsku. Czł. Straży Ludowej, uczestn. powst. wlkp. Prez. rady nadz. koncernu ubezp. „Vesta", prez. centrali krajowej Katol. Zw. Młodz. Męskiej, prez. Wlkp. Tow. Kółek Roln. oddz. w Gostyniu. Tajn. szamb. J. Świątobl. Odzn.: O. P. 4, K. W., M. N. Gola, woj. poznańskie, tel. 24.

POTWOROWSKI GUSTAW. Rolnik. Przyrodn. Dyplom. * 11. 10. 1889 w Warszawie. S. Jerzego i Ksawery z Szydłowskich. Oż. 27. 4. 1922 z Marią Magdaleną Moldenhawer. Uk. gimn. gen. P. Chrza-

nowskiego w Warszawie, stud. przyr. w Lozannie i Paryżu, rolnictwo w Lipsku i Berlinie. W sł. dyplomat. od 8. 1919. Kier. ref. plebiscyt. w czasie plebisc. na Warmii, Mazurach i G. Śląsku. Sekr. kom. gen. R. P. w Gdańsku 1921—1924. Radca poselstwa w Berlinie 1. 1. 1926—1928, sekr. amb. w Paryżu 1. 10. 1928—1. 7. 1935. Kilkakr. czł. del. polsk. na sesje L. Nar. Zast. nacz. wydz. ustr. międzyn. Poseł w Stockholmie od 14. 5. 1936. Ogł.: Studia teratogenetyczne (Warszawa 1917). Odzn.: O. P. 4, M. N., fr. L. H. 4. Radoryż p. Krzywda, woj. lubelskie; Stockholm, Poselstwo R. P., Floragatan 2.

POWIERZA BOLESŁAW ANDRZEJ. Inż.-agronom. * 30. 11. 1883 w Wilkowie, pow. wysoko-mazowiecki. S. Pawła i Jadwigi z Politowskich. Oż. 12. 10. 1909 ze Stefanią Żybułtowską. Uk. szk. real. w Warszawie, Hochschule für Bodenkultur w Wiedniu i Inst. Rolniczy w Moskwie. Podcz. w. światow. pełnom. Centr. Komitetu Obywatelsk. w Samarze, nast. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1917 zmobiliz. i przydziel. do zarz. hydrotechn. fr.-rum. Od 1918 org. i nacz. wydz. melior. w Min. Roln. i D. Państw. W 1920 ochotn. w. p. Nast. dyr. zw. spec. sejmików do bud. kolei lokaln. Ob. szef insp. i szef wydz. robót Fund. Pracy. Jeden z zał. i dyr. nacz. Kraj. Tow. Meliorac., współzał. Inst. Meliorac., koła meliorac. przy Stow. Techn., czasop. Inżynieria Rolna. Deleg. w spr. org. akcji meliorac. do Czechosłow., Francji i Anglii, na międzyn. kongres roln. w Rzymie oraz wyst. w Neapolu i Londynie. W 1925 wygł. ref. o meliorac. w Belwederze, w 1929 na Zamku oraz liczne odcz. na kongr. i zjazd. meliorac. i roln. Ogł. przeszło 20 prac, m. in.: O państw. znacz. melioracyj i ich rozwoju, Program sfinansowania melioracyj, Kred. melior. a ubezp. społ., Nasze melioracje, Akcja budowy kolei dojazdowych, Zagadnienie Polesia, Stosunki wodne Warszawy; poza tym liczne art. w prasie fach. i codz. Warszawa, Marszałkowska 21, tel. 8-42-20.

POZNAŃSKI KAROL. Dr nauk polit. Mgr praw. * 10. 5. 1893. 1. 7. 1919—31. 12. 1919 w pos. w Bernie, 1. 1. 1920—1. 4. 1927 w M. S. Z. Od 1. 4. 1927 kier. konsul. gen. w Paryżu. Od 1. 7. 1934 kons. gen. w Londynie. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N., jugosł. Ś. S. 2, łot. 3 Gw. 3, belg. Leop. 3, fr. L. H. 4. Londyn, Konsulat Gen. R. P.

POZNAŃSKI TADEUSZ. Dr fil. Matem. Ubezpieczeniowiec-aktuariusz. * 19. 10. 1892 w Łodzi. S. Samuela i Jadwigi z Bemów. Oż. 12. 7. 1921 z Kazimierą Eugenią Kon. Stud. na uniw. w Giessen, Heidelbergu, Bernie, Szwajc. (drat) i w Lozannie. Dyr. zarz. tow. reasek. „Warta" S. A. Czł. rady Polsk. Inst. Aktuariuszy, czł. Tow. Ekonomistów i Statyst. Polsk., Association des Actuaires Suisses, Deutscher Verein für Versicherungswissenschaft i in. Ogł. szereg prac z dziedz. matem. ubezp. i ekonom. w jęz. polsk. i obc. Warszawa, Żórawia 24, m. 9, tel. 8-71-41.

POZNER CHAIM. Rabin. * 1871. Syn Szmula Bera i Barbary z Rozenthalów. Oż. w 1890 z Surą Pozner. Uk. semin. rabin. 1924—1935 rabin. wojsk. Prez. szk. Talmud-tora; prez. stow. Linas-Chacedek; prez. hon. kasy pożyczkowej; przys. ekspert. sąd. do spraw religijn. Ogł. wiele odezw i kazań w różnych czasopism. i broszurach. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Chmielna 41, telefon 5-08-63.

POŹNIAKOWA ZE SZKOCKICH ZOFIA MARIA. Pianistka. Pedag. * 11. 7. 1903 w Krakowie. C. Leona i Ireny z Lesieckich. Zaśl. 31. 1. 1931 Włodzimierza Poźniaka. Uk. gimn. w Krakowie (1922), stud. na wydz. roln. (1922—23) i wydz. fil. (muzykologia) (1923—1927) Uniw. Jagiel., uk. Konserwat. Tow. Muz. w Krakowie (1927), stud. uzup. u Egona Petri'ego (1927—28). Prof. Śląsk. Szk. Muz. w Katowicach (1927—1928), od 1928 prof. Konserwat. Tow. Muz. w Krakowie. Czł. Tow. Muz. i Stow. Młodych Muz. w Krakowie. Koncert. w Krakowie i in. m. Polski oraz w Polsk. Radio. Ogł.: Z korespondencji między Moniuszką a Kraszewskim (Przegl. Muz. 1925). Kraków, Ks. Józefa 55-a, tel. 1-83-47.

POŻARYSKI MIECZYSŁAW. Inżyn.-technol. i elektr. * 1. 10. 1875 w Warszawie. S. Władysława i Leokadii ze Smolaków. Oż. 1902 z Wandą Grzegorzewską. Uk. Inst. Technolog. w Petersburgu (ob. Leningrad) i wydz. elektr. polit. w Darmstadt. Prow. wykł. fiz. na tjn. komplet. w okr. strajku szk. W 1920 ochotn. w. p. Przed wojną wykł. w szkole mech.-

techn. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, nast. asystent Politechn. Warsz. Od 1918 prof. elektrotechn. na wydz. mech. i podstaw elektrotechn. na wydz. elektr. 1921—25 i 1934—36 dziekan wydz. elektr. Współprac. w komisji minist. doradczej nauczania fizyki. Zał. Stow. Elektr. Polskich, wieloletni prez., ost. czł. hon. tego stow.; czł. Stow. Techn. Polsk. w Warszawie, zał. i prez. od szeregu lat Tow. Kursów Techn. Ogł. szereg prac, m. in.: Podstawy naukowe elektrotechniki, Maszyny elektryczne i prostowniki, Przystępna elektrotechnika prądów silnych, Krótki zarys elektrotechniki, Monter-elektryk, Pomiary elektryczne w technice, liczne art. w prasie. Red. wydawn. encyklop. Elektryk oraz nadzor. czasop.: Przegl. Elektrotechniczny i Wiad. Elektrotechniczne. Wygł. odcz. publ. z dziedz. elektrotechn. i fizyki. Odzn. Med. 10-l. O. N. Warszawa, Koszykowa 75, telefon 8-46-38.

PRAGIER ADAM. Dr med. Adwokat. * 12. 12. 1886 w Warszawie. S. Stanisława i Józefy z Szancerów. Uk. gimn. w Krakowie, stud. na wydz. lek. Uniw. Jagiel. i uniw. w Zurychu (d-rat) oraz na wydz. prawnym tamże (dypl. 1912). Czł. soc. org. młodz. Promień, nast. w P. P. S., od 1907 w Lewicy, czł. kom. red. Myśli Socjalistycznej. W 1913 czł. egzekut. kraj., areszt. w zw. z przygotow. akcji mas. na tle org. ubezp. społ. Z chw. wyb. w. świat. wystąp. z Lewicy P. P. S. i wst. do II bryg. Leg. Pol. W 1919 czł. Komisji Likwid. w Krakowie, od 1919 doradca prawny Min. P. i O. S. Po uk. wojny czł. rady nacz. P. P. S., prez. kom. okr. Warszawa Podm., prez. okr. Zw. Kas Chorych. W 1923 poseł do Sejmu R. P. Ogł. m. in.: Robotnicze spółdz. wytw. w Szwajcarii, Królewsko-pruska kom. kolonizac. 1886—1914, Zarys skarbowości komunalnej (2 t.).

PRAGŁOWSKI-RADWAN ALEKSANDER. Płk dypl. * 10. 2. 1895 w Paszowie (Młp.). Syn Roberta i Marii z Balów. Oż. w 1937 z Franciszką hr. Żółtowską. Uk. szk. real., Akad. Wojsk. w Wiener-Neustadt, Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1921), kurs ofic. sztab. we Francji (1925). Od 1914 of. zaw. w austr. Od 11. 1918 w w. p., m. in. szef szt. dyw. jazdy. Po wojnie m. in. wykł. i kier. kursu takt. w Wyż. Szk. Woj., z-ca dcy p. szwol., dca p. uł. Ogł. m. in.: Zadania takt. dla dyw. piech. (2 wyd.), Zadania takt. kawalerii, liczne art. w prasie wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, est. O.3.

PRAUSSOWA Z KULESZÓW ZOFIA. Działacz. społ. i polit. * 1876 w Budzowie, w Kieleckiem. Zaśl. Ksawerego Praussa. Od 1896 prac. oświat. i opiek. się więźniami. W 1898 wst. do org. P. P. S. w Petersburgu (ob. Leningrad), prow. propag. rewol. wśród żołnierzy Polaków; org. transp. londyńskich wyd. P. P. S. W 1901 przedst. C. K. Rew. P. P. S. na Petersburg. W 1904 powoł. przez J. Piłsudskiego do roboty rewoluc. w kraju.

1904—1907 prow. okręg częstochowski P. P. S., dzielnicę w Łodzi i podmiejski okręg warszawski. Od 1908 org. „Strzelca" i „Filarecję" w Paryżu. Od 1911 prac. w gimn. im. St. Staszica w Zakopanem. Od 1914 prow. intend. Leg. Pol. w Zakopanem, werb. do Leg. w Częstochowie, org. szkoln. powsz. na terenach okup. Od 1917 w Warszawie, prow. z ram. P. P. S. dzieln. „Powązki"; nal. do Kom. Porozumiew. Stron. Niepodl. i do zarz. gł. Ligi Kobiet. 1919—1923 insp. pracy w Min. Pracy i Op. Społ. 1919—1935 radna m. st. Warszawy. Poseł na Sejm 1922—1930, jedn. czł. C. K. P. P. S. Ost. prac. na ter. opieki nad dziećmi i młodz. z ram. rady szk. m. st. Warszawy i Stow. Op. nad Niezatrud. Młodz. Warszawa, al. 3 maja 16.

PRAUZIŃSKI LEON. Art.-mal. * 15. 5. 1895 w Poznaniu. S. Kazimierza i Ewy z Małeckich. Oż. 19. 4. 1927 z Ireną Masuth. Uk. gimn. i Ak. Szt. Piękn. w Monachium. W gimn. czł. Tow. T. Zana. 1915—1917 w w. niem. na fr. zach. ranny, inwal. woj. W 1919—1922 ochotn. w. p. na fr. zach. i lit.-białor. Od 1926 ppor. rez. Mal. obr. olejne, spec. konie, ilustr. książek i czasop. Kilka obr. w Wlkp. Muz. Wojsk. Odzn. K. N. Poznań, pl. Bernardyński 1.

PRAŻMOWSKI-BELINA WŁADYSŁAW ZYGMUNT. Wojewoda lwowski. * 3. 5. 1888 w Różkowcu, woj. kieleckie. S. Hipolita. Uk. gimn. w Warszawie (1905), stud. na wydz. górn. politechn. we Lwowie. Ucz. strajku szk. w Radomiu. Od 1909 czł. Zw. Walki Cz. Org. oddz. Zw. we Francji, Belgii i Szwajcarii. Kmdt okr. krak. Strzelca. W 7. 1914 dca szkoln. komp. wakac. w Oleandrach. 2. 8. 1914 dca patr. dla przeszkodzenia mobil. ros. w Miechowskiem, 6. 8. 1914 wysz. z I komp. kadr. Leg. Pol. na czele patr. konnego, z któr. stopniowo powstał 1 p. uł. Leg. pod jego dtwem. Udz. w całej kamp. legionow. Zwoln. z Leg. za akcję przeciwprzysięg. W 11. 1918

rozbr. 4 p. uł. austr. i sform. w Lubelskiem bryg. kaw., na której czele zdobył Wilno (13. 4. 1919) i walcz. na wszystk. fr. do końca wojny. Od 1. 2. 1919 płk. Od 1. 12. 1920 w rez. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 5, K. Z. zł., M. za W.

PRAŻMOWSKI - BELINA ZBIGNIEW. Ppłk dypl. w st. sp. * 27. 12. 1892. S. Stefana i Wandy z Kryńskich. Ożenił 20. 6. 1920 z Zofią Borzysławską. Uk. gimn. realne w Warszawie, Wyż. Szk. Woj. tamże, Wyż. Szk. Woj. w Paryżu, Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Od 1914 sł. w w. ros. 1917 org. i prez. Zw. Pol. Od 11. 1918 w w. p., m. in. w 4 esk. lotn., nast. z-ca dcy lotn. 1 armii. Po wojnie m. innymi asyst., nast. wykł. Wyż. Szk. Woj., z-ca dcy p. lotn. Od 1931 w st. sp. Od 1932 Min. S. Zagr., od 1933 konsul R. P. w Leningradzie (d. Petersburg). 1935 wicepr. zarz. tow. kop. węgla „Flora". Odzn.: K. W., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Wł. 2, pap. Gr. Św. 2, kaw. Malt. Warszawa, Długa 25, tel. 11-80-06.

PRENGEL FRANCISZEK AUGUSTYN. Astrolog. * 26. 6. 1899 w Chicago. S. Antoniego i Balbiny z Jaegerów. Uk. gimn. w Bydgoszczy (1918). Podcz. w. świat. sł. w w. niem. 1920—1922 w w. p. Red. Polsk. Kalend. Astrolog. oraz mies. Niebo Gwiaździste. Współzał. i prez. Polsk. T-wa Astrol. w Bydgoszczy. Wygł. odcz. z dziedz. astrol. Propag. jęz. esperanto. Główn. del. Międz. Zw. Esper. w Genewie. Ogł.: Jak obliczyć horoskop (1930 i 1934); Astrologia medyczna (1932); Dwanaście typów ludzkich w astrologii (1934), art. w Dzienniku Bydg., I. K. C., Wieku Nowym i prasie zagr. Bydgoszcz, Wierzbickiego 1, tel. 36-63.

PRĘGOWSKI PIOTR. Dr med. i fil. * 31. 1. 1874 w Czerwińsku n. Wisłą. S. Mikołaja i Marii z Pielacińskich. Ożenił z Marią Lipińską (†). Uk. gimn. w Warszawie, wydz. lek. i fil. Uniw. Jana. Kaz., stud. psychiatrię w Heidelbergu i Monachium. W czasie studiów na Uniw. Warsz., za manifest. 17. 4. 1894 więz. 2 mies. i skaz. na 2 l. zesł. w głąb Rosji, skąd zbiegł do Lwowa. Od 1914—1915 lek. w. ros., 1920—1921 w w. p. Ord. szpit. J. Bożego w Warszawie. Org. ruchu mieszczańskiego w b. Król. Polsk., zał. Pol. Kl. Mieszcz., czł. 1 rady miejsk. w Warszawie, zał. Tow. Pop. Zawod. Kszt. Młodz. Lud. Ogł. m. in.: The workers allovances, Le concept, le jugement et l'attention, Les maladies neurasteniques, Les maladies psych. fonctionnelles, łącznie około 40 publik. lek., gł. psychiatr., w czasop. nauk. niem. i franc. oraz 20 publik. w czasop. polsk. Warszawa, Wilcza 26, tel. 8-27-77.

PROKULSKI - ORTYM TYMOTEUSZ, patrz: **ORTYM-PROKULSKI.**

PRONASZKO ZBIGNIEW. Art.-mal. i rzeźb. * 27. 5. 1887 w Derebczynie (Podole ros.). S. Franciszka i Heliksy z Sawickich. Ożenił 1919 z Normą Taube. Uk. gimn. realne w Winnicy, Ak. Sztuk Piękn. w Krakowie, stud. w Monachium, Paryżu i we Włoszech. Prez. Zw. Art. Plast. w Krakowie. Wygłaszał odczyty o sztuce. Autor szeregu obrazów i rzeźb wyst. w kraju i za gr., m. in. w inst. Carnegie w Pittsburghu. Otrz. szereg nagród. Wyk. m. in.: pomnik A. Mickiewicza w Wilnie, plafon na Wawelu, szereg obr. sztalug., portr., pejz., prac. graf., ilustr. do książek. Ogł. art. w Wiad. Liter. i in. czasop. Kraków, Siemiradzkiego 13.

PRONER MIECZYSŁAW JULIAN. Dr. Farmakognosta. * 11. 8. 1903 w Warszawie. S. Maurycego i Salomei z Kraucterkraftów. Ożenił 3. 7. 1927 z Marią Asterblum. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. farmaceut. uniw. tamże, stud. na uniw. w Nancy. Ppor. san. rez. St. asyst. Uniw. J. P., prowadz. ćwicz. z farmakolog. Ogł. prace z dziedz. mikrochemii i biochemii roślin lek. w jęz. polsk., franc. i niem. Współprac. encyklop. Świat i Życie. Warszawa, Fałata 4 m. 6, tel. 4-33-16.

PROS EDWARD. Dr chemii. Bakteriol. * 15. 1. 1885 w Warszawie. Uk. szk. śr. w 1904, sekcję chem. wydz. przyrodn. uniw. w Zurychu w 1910, spec. się w Berlinie w chemii lekarskiej, bakteriolog. i serologii. W 1912 asystent-bakteriologii i serolog. w szpit. Virchowa tamże. W 1914 zał. w Warszawie laborat. chem.-bakteriolog. do celów diagnostyki lek., istn. do dziś. Ogł. m. in.: Serodiagnostyka duru wysypkowego, przymiotu i ciąży (1919), oraz szereg prac w Gaz. Lek., Medycynie, Klinische Wochenschrift i in. Warszawa, Rymarska 14, tel. 11-81-21.

PRUGAR-KETLING BRONISŁAW. Płk dypl. * 2. 7. 1891 w Trześniowie, woj.

lwowskie. Uk. gimn. w Sanoku (1910), stud. prawo na Uniw. J. Kaz. (absolut. 1914), uk. Wyż. Szk. Woj. (1921). Nal. do Zarzewia, Druż. Strzel. i Druż. Bartosz. Podcz. wojny świat. pow. jako of. rez. do w. austr., 1916 dost. się do niew. ros., z kt. zbiegł i prac. w P. O. W. w Rosji. Nast. w oddz. polsk. na Murmanie, po czym w A. P. we Francji, z kt. powr. do kraju. D-ca baonu na fr. ,nast. szef oddz. oper. gr. płk. Rybaka i 4 armii. Po wojnie m. in. szef szt. dyw. piech., szef. oddz. og. D. O. K., p. o. szefa szt. D. O. K., z-ca dcy i dca p. p., szef Dep. Piech. M. S. Wojsk. Ogł. art. w Przegl. Piech. Wygł. odcz. w Pol. Radio. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. M. W. W., M. I.

PRUS KONSTANTY. Dziennik. Public. * 14. 4. 1872 w Wielopolu, pod Rybnikiem. S. Jakuba i Katarzyny z Marcolów. Uk. gimn. we Włoszech, stud. fil. i teol. Pracował w dziennik. od 1900 W 1915 powoł. do w. niem., przydz. jako tłumacz do starostwa w Częstochowie, gdzie red. gaz. powiat. Współprac. w org. plebiscytu na G. Śląsku. Od 1922 bibliot. wojew. śl. Ogł. m. in.: Józef Lompa, jego życie i prace (1913). O pierwszych polskich drukarzach i wydawcach na Śląsku Górnym (1920), Spis miejscowości polskiego Górn Śląska (1920) Krótki zarys dziejów Górn. Śląska (1920), War Oberschlesien deutsch oder polnisch (1920), Das Verhältniss Oberschlesiens zu Polen, Böhmen und Oesterreich. Ein geschichtlicher Ueberblick (Bytom 1920), Karol Miarka, krótki zarys jego życia i pracy (1924), Z przeszłości Mikołowa i jego okolicy (1932), 25 lat Panewnickiego klasztoru (1933), szereg felietonów i art. w pism. codz. i period. Odzn. K. Z. sr. Mikołów, Miarki 18.

PRUS-MIŃSKI JÓZEF TADEUSZ, patrz: MIŃSKI-PRUS.

PRUS-NIEWIADOMSKI HENRYK MACIEJ MARIAN, patrz: NIEWIADOMSKI-PRUS.

PRUSZKOWSKI TADEUSZ. Art.-mal. * 5. 4. 1888 w Borucicach k. Łęczycy. S. Gustawa i Marii z Cygańskich. Oż. 1914 z Zofią Katarzyńską. Uk. warsz. Szk. Szt. Piękn. w kl. K. Krzyżanowskiego. W czasie wojny sł. w 1 p. uł. Beliny. Dyr., nast. rektor, ost. prorektor Akad. Szt. Piękn. w Warszawie. Org. Bractwa św. Łukasza, Loży Malarskiej, Szkoły Warszawskiej. Autor prac.: Legenda o śpiących rycerzach, Mgła, Piastuny, Ścięcie Samuela Zborowskiego, Domek z kart, Różowy kapelusz, portr.: prof. W. Makowskiego, marsz. J. Piłsudskiego, M. Zyndram-Kościałkowskiego, prezyd. Warszawy Jabłońskiego, min. Augustowej Zaleskiej. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. Z. zł., Wawrz. Ak. zł. Warszawa, Lwowska 11, tel. 8-14-08.

PRUSZYŃSKA hr. Z GROVE-PREBENSEN WENCHE KRYSTYNA. Literatka. * 4. 1. 1897 w Vadsoe (Norwegia). C. Mikołaja i Krystyny z de Heuck. Zaśl. 22. 5. 1920 Czesława Pruszyńskiego. Przełoż. szereg polsk. utworów liter. na jęz. norweski. Odzn.: O. P. 5 (1923), pap. Gr. Św. 1. Warszawa, al. 3 maja 38; Norwegia, Arendal, maj. Utnes.

PRUSZYŃSKI hr. CZESŁAW. Dyplomata. * 2. 5. 1890 na Wołyniu. Oż. 22. 5. 1920 z Wenche Krystyną Grove-Prebensen. Stud. nauki prawno-ekonom. Od 17. 12. 1918 chargé d'affaires R. P. w Belgradzie. Od 3. 1919 del. rządu polsk. w misji spec. w Paryżu, jednocz. ekspert deleg. polsk. na konf. pokoj. Od 6. 1919 poseł nadzw. i min. pełn. R. P. w Norwegii, od 1922 w Brazylii. Odzn.: norw. Ś. Ol. 1, pap. Gr. Św. 1, braz. K. Płd. 1. Warszawa, al. 3 maja 38.

PRÜFFER JAN. Dr fil. Zool. Entomol. * 7. 3. 1890 w Bołkunach, woj. poleskie. S. Feliksa i Żelisławy z Leżeńskich. Oż. 4. 2. 1925 z Marią Znamierowską. Uk gimn. w Częstochowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel., stud. spec. na stacji zoolog. w Villefranche (Francja) i w zakł. entomologii we Florencji; w 1928 odwiedz. w celach nauk. Brno, Prahę, Wiedeń, Split, w 1929 stacje zoologiczne Kristineberg (Szwecja) i Oslo, w 1930 — Litwę. Ucz. w strajku szk. 1905; od 1906 czł. org.: Przyszłość; w czas. akadem. należał do Zw. Młodz. Polsk. 1911—1914 czł. K. Od 1912 w red. Mies. Młodz. Polsk. Zw. Strzel.; od 1913 w sekcji strzel. A. Z. S. i Druż. Pol. Sokoła. Od 1914 skarbnik Org. Narod. w Częstochowie, od 1906 czł. Centr. Kom. Narod. i sekr. wydz. częstochowskiego C. K. N., od 1917 czł. Rady Narod. W 1918 ochotn. w. p., uczestn. obr. Lwowa, ranny. Prof. nadzw. zool. Uniw. Stef. Bat. Współpr. kom.

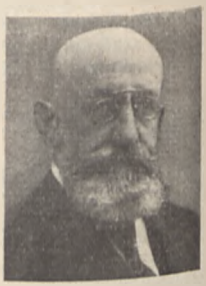
fizjograf. Pol. Ak. Um., czł. Tow. Nauk. Warsz., Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Polsk. Tow. Anatom.-Zoolog., Polsk. Tow. Entomolog., Tow. im. M. Kopernika, Tow. Anat. w Paryżu. W 1927 udz. w kongr. międzyn. w Budapeszcie. Ogł. 55 prac z zakr. zagadn. biolog., m. in.: Metody i wartość badań fizjograficznych (Warszawa 1914), Z badań nad zależnością barwy skrzydeł motyli od kształtu łusek (Warszawa 1916), Przegląd motyli większych okolic Krakowa (1918), Wykaz ważek okolic Częstochowy (1918), Z obserwacyj nad szkodnikami wiosennymi ogrodów, położonych koło budynków sanit. na Prądniku Białym pod Krakowem (Lwów 1919), Neue Formen von Schmetterlingen Peru (Warszawa 1922), Studia nad motylami Tatr Polskich (Kraków 1923), Krótki zarys owadoznawstwa (I—IV, 1923), Przyczynek do znajomości mszycy wełnistej w Polsce (Warszawa 1925), O program badań faunistycznych (Warszawa 1928), Obserwacje i doświadczenia nad życiem płciowym u jedwabnika morwowego (Wilno 1929), O zwierzętach Wileńszczyzny (j. w. 1930), Z badań nad rozmieszczeniem motyli w półn. zach. Polsce (Poznań 1935). Wilno Zakretowa 7, m. 16 i Zakład Zoologii, Zakretowa 23, tel. 9-78.

PRÜFFEROWA-ZNAMIEROWSKA MARIA, patrz: ZNAMIEROWSKA-PRÜFFEROWA.

PRYŁUCKI NOJACH. Adwokat. Public. Dział. społ.-polit. * 1. 10. 1882 w Berdyczowie. S. Szulima Hersza i Pesy z Bekelmanów. Ożen. 29. 11. 1908 z Paulą Edelszein. Stud. na wydziale prawn. uniw. w Warszawie, uk. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1904 — 1905 udz. w wiecach uniw. w sprawie unarod. szkoln., za co więz. 2 mies. i wydal. z uniwers. Org. żyd. młodz. szk. W 1916 założ. Żyd. Str. Lud., był prez., 1916-18 czł. rady miejskiej m. st. Warszawy. W 1918 czł. Tymcz. Rady St. Kr. Polsk., nast. poseł na Sejm Ustawodawczy i na Sejm zwykły. Prezes Żyd. Ligi Oświaty Lud., czł. Żyd. Wszechświat. Konf. Pom. w Paryżu, prezes Żyd. PEN-Clubu, czł. zarz. Żyd. Inst. Nauk., czł. zarz. Centr. Zw. Żyd. Drobn. Kupiectwa. Red. nacz. pisma Der Moment. Ogł. szereg art. społ., polit. i nauk. w różn. czasop. hebrajsk., żargon. (przew. w Der Weg, 1905—07 i Der Moment, 1910—36), polsk. i ros., oddz.: Nacjonalizm i demokratyzm (1906) Poezje (1908), Żydowskie pieśni ludowe (2 t., 1911—1913), O wokaliźmie żydowskim (1920), Mowy (1920 i 1922), Teatr żydowski (2 t., 1921), Porównania i uwagi dialektologiczne (1921), Archiwum do filologii żydowskiej, historii literatury i etnologii (1933). Warszawa, Przeskok 4, tel. 6-51-22.

PRYŁUCKI SZULIM HERSZ. Public. * 24. 7. 1862 w Krzemieńcu. S. Nachmana i Sary. Ożen. 1. 1. 1882 z Pesą Bekelman. Wykszt. dom., stud. uzup. w Niemczech. Red. nacz. dzien. żarg.: Der Moment i Warszawer Radio. Czynny od szeregu lat w ruchu propalestyńsk. Ogł. szereg prac publicystyczn. w jęz. hebrajsk. od 1880 i w żarg. od 1905; m. in. autor. monogr.: Rola kobiety żydowskiej we współcz. żyd. życiu społ. Warszawa, Bonifraterska 31, tel. 11-08-11.

PRYSTOR ALEKSANDER BŁAŻEJ. Polityk. * 2. 1. 1874 w Wileńszczyźnie. Ożen. 6. 4. 1906 z Janiną Bakun. Uk. gimn. w Wilnie, wydz. przyrodn. uniw. w Moskwie (dypl. w 1900), stud. med. na uniw. w Dorpacie. Czł. czynny wydz. bojow. P. P. S., nast. prac. w Zw. Walki Czynnej. W 1912 wysł. z Krakowa przez J. Piłsudskiego celem zorg. tegoż zw. w Król. Polskim. Areszt. i skaz. na 7 lat ciężk. więz., kt. odb. w Orle (Rosja), skąd zwoln. w 1917. Nast. prac. w Petersburgu (ob. Leningrad), w Polsk. Kom. Likwidac. i w Tow. Pom. Of. Wojny. W 1918 powr. do kraju. Podsekr. stanu w Min. Pracy i Op. Społ. W 1919 org. stronę polit. wyprawy na Wilno i brał w niej udział. W 1920 zorg. Tymcz. Kom. Rządzącą Litwy Środk., nast. objął gen. adiut. i szef kanc. cyw. nacz. dcy wojsk Litwy Środk. Od 1922 szef oddz. V Biura Ścisłej Rady Wojen., nast. kmdt P. K. U. Wilno. Od 1926 szef gab. Gen. Inspektora Sił Zbrojn., nast. szef Biura Pers. Min. Spraw Wojsk. Wyst. z wojska w st. płk. Od 14. 4. 1929 minister pracy i op. społ.; od 4. 12. 1930 min. przem. i handlu; od 27. 5. 1931—9. 5. 1933 prez. Rady Ministrów. 1930—1935 poseł na Sejm. Od 1935 marsz. Senatu. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 3 i 1, K. W. Warszawa, Wiejska 8.

PRYSTOROWA Z BAKUNÓW JANINA AMELIA. Dział. społ. * 26. 7. 1882 w Wołożynie. C. Tadeusza i Pauliny z Bohuszów. Zaśl. 6. 4. 1906 Aleksandra

Prystora. Uk. gimn. w Kownie, stud. humanist. na kurs. A. Baranieckiego w Krakowie. Prac. w tajnych org. oświat., nast. w P. P. S. Uczestn. akcji bojow. pod Bezdanami. Podcz. w. świat. prac. w polsk. gimn. koedukac. w Orle (Rosja), czł. zarz. Kom. Pom. Of. Wojny tamże; radna miasta; prow. sekcję więzienną. Po w. świat. prac. w M. S. Zagr. Przew. Zw. Tow. Przyj. Inwalidów; org. i prez. Ogniska dla Młodz.; org. i prez. hon. Rodziny Urzędn.; radna gm. Mickuny; radna sejmiku wileńsk.; zał. i org. Stow. Opieki nad Wsią Wileńską. Posłanka na Sejm 1935. Odzn.: K. N., O. P. 4. Borki, pow. wileńsko-trocki.

PRZANOWSKI STEFAN. Inżyn.-mech. * 10. 4. 1875 w Słupcy. Uk. politechn. w Karlsruhe (1897). W czasie wojny prac. w Centr. Kom. Obywat. Min. aprowiz. 7. 12. 1918—27. 2. 1919. Min. przem. i handlu 26. 11. 1920 do 13. 9. 1921. Dyr. tow. Norblin, B-cia Buch i T. Werner od 1918. Odzn.: O. P. 2, Kor. Rum. 1. Warszawa, Ujazdowska 36.

PRZEDBORSKI ANTONI. Dr nauk matem. Fiz. * 27. 5. 1871 w Choroszy (Kijowszczyzna). Uk. gimn. w Mikołajewie i wydz. fiz.-matem. uniw. w Kijowie z dypl. 1 st. (1894); w 1897, po złoż. egz. magist., przedst. do veniam legendi, lecz wskutek sprzeciwu władz wykł. nie rozp. 15. 9. 1898—18. 2. 1905 doc. Inst. Technolog. w Charkowie, w 1899 wykł. na uniw. tamt. jako doc. pryw. (14. 1. 1899). 15. 1. 1905 prof. nadzw. matem. uniw. charkowsk. W 1908 uz. d-rat na uniw. w Moskwie i mian. prof. zwycz. W 1920 uwięz. w Rosji jako zakł. polski. W 1921 objął katedrę mechan. teoret. na Uniw. Warsz., jednocz. prow. wykł. zlec. na Polit. Warsz. Czł. Pol. Tow. Matemat., Pol. Tow. Fiz., Ak. Nauk Techn., T. N. Warsz., Tow. Matemat. w Moskwie, Charkowie, Kijowie i Kazaniu, Gesellschaft für angewandte Mathematik und Mechanik w Berlinie. Ogł. m. in.: O mietodach Apela, Jacobi, Lionvilla i Weierstrassa w teorii elipticzeskich funkcij, Niekotoryja prołożenja teorji liniejczatych konguencij, O całkach nieanalitycznych równań różniczkowych liniowych o pochodnych cząstkowych rzędu pierwszego, Zamietka po warjacjonnomu iszczislenju, Izsledowanja po tieorii analiticzeskich funkcij, Sur une généralisation d'un problème de Tchébischef et de Zolotareff, Rachunek wariacyjny, Wykłady mechaniki, ponadto liczne art.

PRZEDPEŁSKI BOLESŁAW. Inżyn.-chem. i roln. * 25. 4. 1896. S. Jana i Zenobii z Krygierów. Uk. wydz. chem. Polit. Warsz. i S. G. G. W. 1914—1918 nal. do P. O. W., nast. od 1918 sł. w w. p Prez. warsz. Izby Roln., prez. Zw. Inż. Chemików R. P., wicepr. okr. warsz. L. O. P. P. Wyk. szereg prac nad mieszankami napędowymi spirytusu bezwodnego i benzyny. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Wrońskiego 7, tel. 9-65-17.

PRZEDPEŁSKI JÓZEF ANTONI. Inż. górn. * 24. 1. 1884 w Kocinie. S. Macieja i Marii z Polskich. Uk. szk. realną w Łowiczu w 1902, nast. Ak. Górn. w Leoben w 1908. W 1920 ochotn. w. p. Dyr. nacz. i wicepr. zarz. Tow. Górniczo-Przemysł. „Saturn". Wicepr. Unii Przemysłu Górn. Hutn., Izby Przem.-Handl. w Sosnowcu, Pol. Konw. Węgl., czł. prezyd. Centr. Zw. Przemysłu Polsk. Odzn. O. P. 4. Kopalnia „Saturn" w Czeladzi, p. Sosnowiec.

PRZERADZKA-JĘDRZEJEWSKA JADWIGA. Art.-mal. * 23. 11. 1904 w Moskwie. Córka Jana i Heleny z Boguckich. Zaśl. Aleksandra Jędrzejewskiego. Uk. gimn. w Łodzi (1922). Ak. Szt. Pięk. w Warszawie, podkier. prof. T. Pruszkowskiego (1930 r.). Upr. mal. rodzajowe. Wyk. m. in.: Wjazd Kazimierza do Kazimierza, Porwanie Sabinek, Serenada, W łaźni, Pralnia, W ogródku, Majówka, W kawiarni, Ogród miłości, w Pracowni, Odjazd. Łuck, Lubarta 8.

PRZESMYCKI FELIKS. Dr med. * 9. 1. 1892 w Miropolu (Wołyń). S. Władysława i Anieli z Knollów. Ożenił 10. 8. 1918 z Haliną Czarkowską. Uk. gimn. w Ostrogu na Wołyniu, uniw. w Kijowie, stud. w Harvard Public School of Health w Bostonie. Przew. tjn. org. uczn. w Ostrogu, nast. czł. polsk. korp. stud. w Kijowie. Sł. w I Korp. Wsch., nast. w w. p. Kpt. rez. Doc. bakteriol. Uniw. J. Piłs. od 1929; kier. oddz. diagnost. bakteriol. P. Zakł. Hig. od 1. 1. 1933. Czł. Tow. Biolog., czł. zarz. Tow. Higien.; czł. tow. Mikrobiolog.; czł. zarz. kom. hig. Tow. Przyj. Huculszczyzny. Ogł. 52 prace z zakr. bakteriol. i serol., spec. dotycz.: mingokoków, pneumokoków, błonicy i płonicy, w jęz. polsk., ang., niem., franc., oraz książkę pt. Zarys bakteriologii prakt. Współzał. prac. chem.-bakteriol. dla celów diagnostyki lek. Odzn.: M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Krucza 8, tel. 8-70-12.

PRZESMYCKI WACŁAW. Dyplomata. * 15. 6. 1891. Od 8. 11. 1918—24. 5. 1919

attaché pos. w Kijowie. 24. 5. —1. 7. 1919 sekr. misji polsk. w Kownie, nast. do 15. 9. 1921 w Dep. Polit.-Ekon. M.S.Z. 15. 9. 1921—1. 1. 1924 sekr. pos. w Rydze, nast. do 31. 1. 1927 sekr. pos. w Helsinkach. Od 31. 1. 1927 w dep. polit.-ekon. M. S. Z. 15. 5. 1929 przydz. do Prez. Rady Min.; 15. 5. 1929—6. 10. 1931 nacz. wydz. pras. M. S. Zagr. Od 21. 12. 1934 pos. nadzw. i min. pełnom. w Tallinie. Odzn.: O. P. 4; K. Z. zł.; M. 10-l. O. N.; jugosł. Ś. S. 2; hiszp. Karola III 3, łot. 3 Gw. 2; finl. R. B. 4; węg. K. Z. 2; est. Orła 3; hiszp. ord. Republiki. Tallin, Poselstwo R. P.

PRZESMYCKI ZENON (MIRIAM). Kand. praw. Liter. * 22. 12. 1861 w Radzyniu. S. Tomasza i Marii z Przanowskich. Oż. z Anielą Hoene. Uk. wydz. prawny uniw. w Warszawie, stud. liter., sztukę i filoz. w Warszawie, Wiedniu i Paryżu. Od 1886 red. Życie, w l. 1900 do 1907 Chimerę, mies. lit. art. W 1918 podsekr. stanu w Min. Szt. i Kult., w tymże r. minister sztuki i kult. Ogł.: Próby kodyfikacji prawa międzynarodowego, Z czary młodości, U poetów, Maeterlinck i jego reforma dramatu. Badacz twórczości C. Norwida, wyd. jego dzieła. Tłum. J. Zeyera. Czł. czechosłowack. Ak. Nauk i Sztuk. Prezes Pol. Stow. Ochr. Praw Autorskich. Odzn.: O. P. 2, fr. L. H. 3, belg. Leop. 2, czechosł. L. B. 3. Warszawa, Mazowiecka 4, tel. 5-10-20.

PRZEWORSKI STEFAN. Dr fil. Archeol. * 18. 6. 1900 w Częstochowie. Syn Józefa i Matyldy z Schiller-Wechslerów. Uk. gimn. w Częstochowie (1918), wydz. prawny Uniw. Warsz., nast. stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel, drat na Uniw. Jana Kaz. w 1926, stud. spec. w Berlinie, Brukseli, Paryżu i w Turcji od 11. 11. 1918 do 13. 12. 1920 ochotnik w. p. Od 10. 3. 1931 doc. archeol. staroż. Wschodu Uniw. J. P. Czł. zarz. Tow. Polsko-Irańskiego i czł. kom. orientalist. Pol. Ak. Um. Ogł. przeszło 20 prac nauk. z dziedz. archeol. w jęz. polsk., niem., i franc. i oraz szereg przyczynków, bibliografii i recenzyj w czasop. fach., tudzież art. popular. w prasie codziennej i periodycznej oraz encyklopediach. Warszawa, Marszałkowska 68, tel. 8-55-96.

PRZEWÓSKA MARIA CZESŁAWA (pseud. HELIA, ZAWISZA). Literatka Public. * 29. 11. 1868 w Siedlcach. C. Dominika Augusta i Leontyny z Doliwa-Klimeckich. Uk. szk. śr. w Warszawie, studiowała filozofię w Sorbonie. Pracow. w nieleg. szkolnictwie polsk. Kier. „Przystani" z ramienia Tow. Ochrony Kobiet. Zorgan. na ter. b. zab. niem. Tow. Miłośn. Liter. Przewodnicz. sekcji spraw ekonom. przy Tow. Liter. i Dziennik. Polsk. w Warszawie. Ogł. m. in.: Sursum corda (poezje), Nemezis, W sidłach mamony (szt. scen.), W nieskończoność (nowele), stud. fil. o Fr. Nietzschem, Eliza Orzeszkowa (2 wyd.), Ellen Key (monogr.), wiele art., sprawozd. kryt., stud. społ.-filozof. Warszawa, Piusa XI 52.

PRZEZDZIECKI HENRYK. Ks. Bp. Mgr Św. Teol. Dr h. c. * 17. 2. 1873 w Warszawie. S. Edwarda i Anastazji z Korytowskich. Uk. gimn. w Warszawie, smein. duch. tamże i Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1901). Wyśw. 22. 12. 1895. Wikary na Woli pod Warszawą, nast. par. św. Trójcy w Warszawie; prof. semin. duch. w Warszawie; od 1910 prob. w Łodzi; od 1914 dziek. łódzki; sędzia deleg. przy sądzie arcbp. w Łodzi; kanon. hon. i sędzia surogat. adm. apost. w zaborze niem.; wikary gen. diec. warsz. Łącznik między Polską a Rzymem; od 1917 bp ord. diec. podlask.; konsekr. 17. 11. 1918. Od 1932 konsultor św. kongregacji do spraw kośc. wsch. Protonotar. apost. Podcz. w. świat. przewodn. Komit. Nies. Pom. Of. Wojny w Łodzi i czł. Rady Gł. Opiek. tamże. Ogł. m. in.: Towarzysz pracy, szereg art. relig. i społ. Współprac. Bibl. Dzieł Chrześć. Wyd. Przewodn. Katol. w Łodzi. Odzn. O. P. 2. Siedlce, Piłsudskiego 60.

PRZEZDZIECKI PIUS. Ks. Mgr Św. Teol. * 19. 3. 1865 w Krzepicach p. Częstochową. S. Stefana i Pelagii z Nenckich. Uk. progimn. w Częstochowie, sem. duch. we Włocławku, Ak. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1892 magister nowicjatu na Jasnej Górze, 3 kr. usuw. przez władze ros. Zesł. w głąb Rosji w 1893, powr. do kraju w 1895; W 1913 zmusz. wyj. zagr. 1914—20 przeor w Krakowie, nast. w Leśnej Podlask., pierwszy definitor na Jasnej Górze, od 1931 gen. Zak. OO. Paulinów. Współzał. klasztorów na Węgrzech, domu otwartego w Rzymie i klasztoru w Leśniówce pod Żarkami. Ogł. brosz. Wspomnienia z Rosji przedrewolucyjnej oraz art. z zakr. hist. i estet. Częstochowa, Jasna Góra.

PRZEZDZIECKI hr. RAJNOLD. * 26. 7. 1884 w Rakiszkach, na Litwie. S. Konstantego i Elżbiety z hr. Platerów-Zyberków. Od 1920 w Min. Spraw Zagr., 1928—1935 zast. dyr. protokółu dypl. Ogł. monogr. franc. Varsovie (1925), Diplomatie et Protocole à la Cour de Pologne (1934—1937) rozpr. i art. z dziedz. hist., herald. i sztuki w czasop. polsk. i zagr. Czł. Tow. Op. n. Zab. Przeszł., Pol. Tow. Herald. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5 i 4; pap. Ś. G. W. 3 i 2; Kor. Rum. 2; kaw. Malt.; węg. K. Z. 2; gr. Feniksa 2; luks. Wieńca Dęb. 2; port. Chrystusa 2; jugosł. Ś. S. 2; łot. 3 Gw. 3; szw. Gw. Pol. 3; wł. Ś. Ś. M. i Ł. 3; hol. Or. Nas. 4; hiszp. Kar. III. 5. Warszawa, Br. Pierackiego 6.

PRZYBYLSKI EDWARD FRANCISZEK. Prawnik. * 29. 1. 1887 we Włocławku. S. Władysława i Wiktorii z Żukowskich. Ożenił 8. 6. 1920 z Heleną Kamińską. Uk. wydz. prawny uniw. w Moskwie. W 1920 ppor. w. p. Prokur. Sądu Okr. w Toruniu. Prez. Tow. Prawn. w Toruniu, Tow. Przyj. Straży Przedniej, Tow. Przyj. Zw. Strzel.; czł. zarz. okr. L. M. i K. Toruń, Mickiewicza 30, tel. 12-86.

PRZYBYLSKI STEFAN. Dziennikarz. * 29. 5. 1901 w Rozdrażewie, pow. Krotoszyn. S. Andrzeja i Heleny z Raunków. Ożenił 6. 2. 1929 z Cecylią Szydlarską. Uk. gimn. matem.-przyr. im. Bergera w Poznaniu, stud. ekonom. na uniw. tamże. Filister korp. Legia. Red. Dzien. Kujawskiego. Posiada sr. odzn. L. O. P. P.

Inowrocław, Staszica 20.

PRZYBYLSKI ZYGMUNT. Dr praw. * 9. 6. 1876 w Gródku Jagiel. S. Wacława i Marii z Kropiwnickich. Uk. gimn. w Nowym Sączu, stud. prawn. w Krakowie i Wiedniu oraz Ak. Handl. tamże. B. sędzia apel., b. dyr. Dep. Ziem Zach. w Min. Sprawiedl., b. przedst. R. P. w Kom. Miesz. i w Tryb. Rozjem. dla G. Śl., b. dyr. Zw. Przemysł. Górniczo-Hutn. G. Śl., b. senator R. P., kpt. posp. rusz. Współprac. w przygot. legislac. i admin. do org. sądown. polsk. na G. Śl. R-ca prawny Unii Polsk. Przem. Górn.-Hutn. Ogł. m. in.: Sądownictwo administracyjne w Polsce; Województwo śląskie — ustawy konstytucyjne, sądownictwo i niektóre inne ustawy (1922). Odzn. O. P. 3. Katowice, gen. Zajączka 25, tel. 3-25-31.

PRZYBYŁA WIKTOR. Dr praw. * 28. 6. 1893 w Sierakowicach, pow. gliwicki. Uk. gimn. w Bytomiu i wydz. prawno-ekonom. uniw. w Poznaniu. Od 1910 nal. do Sokoła, w 1918 do P. O. W., nast. sekr. Rady Lud. na pow. Zabrze i sekr. wydz. prawn. Komit. Plebisc. w Bytomiu. Uczestn. III powst. g.-śl. W 1924 prakt. w urz. wojew. śl., nast. kier. wydz. pers. dyr. kolei w Katowicach i asesor magistr. tamże. W 1933 komis. rząd. w Bielsku, ob. burmistrz. B. poseł na II sejm śl. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł., M. N., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., zł. odzn. L. O. P. P. Bielsko, Mickiewicza 24.

PRZYBYŁKO-POTOCKA MARIA. Art. dram. Uk. szk. dram. Wyst. w Warszawie, nast. w Teatrze Miejskim w Krakowie; 1900—1913 w warsz. Teatrze Rozmaitości. Od utw. Teatru Polsk. w Warszawie (1913) jest czołową art. tego teatru. Grała w komed. salon., współcz. dram. psycholog., komed. szekspirowsk. i dram. romant. Ważn. role: Eliza (Pigmalion), Helena (Kochankowie Grubińskiego), Klotylda (Paryżanka), Panna Młoda (Wesele), Lena (Gwiazda), Andzia (Kolacyjka), Pani Cheveley (Mąż idealny Wilde'a), Lawinia (Kobieta, która zabiła), Aniela Tichard (Oj, mężczyźni, mężczyźni K. Zalewskiego), Żaklina (Świecznik A. Musseta), Zuzanna (Wesele Figara), Małgorzata (Dama kameliowa), Madame sans Gêne, Joanna (Dom Kobiet), Porcja (Kupiec wenecki), Królowa (Ruy Blas), Beatrice (Wiele hałasu o nic). Warszawa, Smolna 10, tel. 2-37-35.

PRZYBYŁOWSKI ROMAN. Mgr praw. * 22. 12. 1894 w Warszawie. S. Franciszka i Pauliny z Woynów. Uk. gimn. filolog., stud. na wydz. bud. maszyn Polit. Warsz., nast. uk. wydz. prawa i nauk polityczn. Uniw. J. Piłsudskiego. 1918—1920 ochotn. w. p. Uczestn. obr. Lwowa. 1921—1930 red. polit. i sprawozd. parlam. P. A. T. 1928—30 kier. ref. sprawozd.-pras. Min. Sprawiedl. Wicepr. sądu okręg. w Warszawie. Czł. prezyd. zarz. gł. Zrzesz. Sędziów i Prokurat. R. P., czł. zarz. Syndykatu Dziennik. Warsz. Czł. kom. red. i adm. Głosu Sądown. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Korzeniowskiego 7, tel. 8-81-33.

PRZYBYSZEWSKI JÓZEF. Prawn. Samorządow. * 19. 3. 1893 na Podolu. Syn Józefa i Aldony ze Steckich. Ożenił 27. 7.

1917 z Zuzanną Tukałło. Stud. prawo na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1915—17 nal. do P. O. W. w Petersburgu. 1917—18 pełnom. Polsk. Tow. Pom. Ofiar Wojny w Witebsku. Nacz. wydz. samorząd. Urzędu Wojew. Warsz. Prez. Zw. Międzykomunal. Op. Społ. i Zdrowia Woj. Warsz. („Rozwar"), prez. Zw. Międzykomunal. Elektryfik. Woj. Warsz. („Zemwar"), wiceprez. Zw. Rez. Okr. Mazow. i Zw. Str. Poż. Woj. Warsz. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Warszawa, Wierzbowa 11, tel. 6-01-48.

PRZYCHOCKI GUSTAW EDWARD. Dr fil. Filol. klas. * 14. 2. 1884 w Gromniku, woj. krakowskiego. S. Franciszka i Henryki z Mayerów. Ożenił 14. 12. 1935 z Heleną Wysocką. Uk. gimn. w N. Sączu w 1903, Uniw. Jagiel. (d-rat w 1909), stud. uzup. na uniw. w Wiedniu, Berlinie, Oxfordzie, Paryżu, Rzymie, Florencji, Neapolu, Wenecji; podróże nauk. do Włoch, Anglii, Francji, Grecji i Niemiec. 1912—1914 czł. Druż. Strzel. 1914—1917 sł. w w. austr. Od 2. 11. 1918—15. 1. 1919 (obr. Lwowa) i 10. 7.—10. 11. 1920 (obr. Płocka) sł. w w. p. Ppłk rez. Doc. fil. klas. Uniw. Jagiel. od 24. 4. 1913, prof. nadzw. od 6. 3. 1919. Od 1. 10. 1917 prof. wydz. fil. Uniw. Warsz. 1922—23 dziek. wydz., 1928—29 rektor. Od 1. 10. 1935 prof. Uniw. Jagiel. Udz. w prac. kom. progr. Min. W. R. i O. P. w okr. 1919—21. Zorg. koło warsz. Pol. Tow. Fil., polską sekcję Assoc. Guillaume Budé w Paryżu, b. prez. Zrzesz. Prof. i Doc. Szkół Akad. w Polsce, wicepr. Polsk. Konf. Prac. Umysł. Czł. P. A. U., Tow. Nauk. Warsz. i Tow. Nauk. we Lwowie. Ogł. m. in.: Observationes Ovidianae (1909), Accessus Ovidiani (1911), De Gregorii Nasiansensis epistolis (1912), Co to jest filologia klasyczna (1919), Grób Ovidiusza w Polsce (1920), Ovidius Graecus (1921), Plautus (Monogr., 1925), Kultura klasyczna w kulturze współczesnej (1929), Charakterystyka tragedii rzymskiej epoki cesarstwa (1931), Tragedia rzymska epoki republikańskiej (1931), Plautus — Komedie (przekł. kompl. 20 komedyj, 1931—36), Kunszt metryczny i liryczny w tragediach Seneki (1932), Nero, Seneka, Paweł (1933). Odzn.: V. M. 5, K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., węg. K. Z. 2. Kraków, Juliusza Lea 19-a, tel. 1-50-38.

PRZYJAŁKOWSKI ZDZISŁAW WINCENTY. Płk dypl. * 6. 10. 1892 w Magnuszewie k. Kozienic. S. Zdzisława i Kazimiery. Uk. szk. śr. w Radomiu (1909), stud. do 1914 na politechn. we Lwowie, uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1923). Nal. do tjn. Skautingu, a od 1910 do Polsk. Druż. Strzel., gdzie uz. st. ofic. Od 1914 w 5 p. p. Leg. Polsk. Po kryzysie przys. intern. w Beniaminowie. Od 11. 1918 w w. p. Uczestn. obr. Lwowa, nast. w 21 p. p., dca komp., baonu i pułku. Po wojnie m. in. dca p. p. szef. oddz. w Szt. Gł., z-ca dcy K. O. P. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, Gw. Rum. 3, czechosł. L. B. 3, jugosł. O. B. 4, łot. M. za W.

PRZYŁĘCKI STANISŁAW. Dr med. Dr fil. Chem. fizjol. * 29. 8. 1891 w Radomiu. Uk. szk. średn. tamże, stud. na uniw. w Halle (d-rat med.) i Genewie, d-rat fil. na Uniw. Jagiel. (1921). 1921—22 w Paryżu i Strassburgu, jako stypend. rządu franc. 1923 habilit. z fizjol. na wydz. filoz. Uniw. Warsz. 1. 5. 1924 prof. nadzw. fizjol. na wydz. lek. Uniw. Poznań. Od 1. 10. 1925 prof. zwycz. fizjol. i chem. fizjol. na wydz. weter. Uniw. Warsz.; od 1. 11. 1928 prof. zwycz. chemii fizjol. na wydz. lek. Uniw. Warsz. Czł.-kor. P. A. U. i Tow. Nauk. Warsz. Ogł. przeszło 70 prac w Sprawozd. Tow. Nauk. Warsz., wyd. III, Prac. zakł. fizjolog. Inst. Nenckiego, rozpr. Ak. Lek., Arch. Intern. de Physiologie. Warszawa, Marszałkowska 35, tel. 8-85-99.

PRZYPKOWSKI FELIKS ANTONI. Dr med. * 22. 5. 1872 w Jędrzejowie. S. Piotra Andrzeja i Maksymilii z Gołębiowskich. Ożenił z Zofią Horst. Stud. na uniw. w Warszawie, Berlinie i w Pradze Czeskiej. Długol. prez. Tow. Krajozn., Kasy Pożyczk.-Oszcz., Rady Szk., P. C. K. Ogł. liczne rozpr. i art. z zakr. astronomii, spec. gnomiki, utw. w Jędrzejowie najw. zbior zeg. słon. od XVI w. do czasów ostatn. (ok. 80 egz.) oraz jedną z najw. kolekc. star. druk. gnomiczn., obejm. dzieła najwybitn. astronom. i gnom. Europy od XVI w. (Kopernik, Kepler, Clavius, Appianus i in.) w pierwotn. wyd. Odzn. K. Z. sr. Jędrzejów, Rynek.

PRZYPKOWSKI TADEUSZ KONRAD. Dr fil. * 12. 7. 1905 w Jędrzejowie. Syn Feliksa Antoniego i Zofii z Horstów. Uk. Uniw. Jagiel., stud. na uniw. w Kolonii, Berlinie i Paryżu. Do 1935 szef propag. Krakowa; od 1935 kier. ref. propag. kult. i art. zarz. m. st. Warszawy. Czł. zarz.: Tow. Bibliofilów, Komit. Przyjac. Szt. Pol., Tow. Krajozn., Tow. Fotogr. Pod jego kier. wyk. szer. wydawn. bibliof. o Warszawie, Krakowie, Paryżu, druków artyst. oraz artyst. zeg. słoneczn., m. in. do kośc. Mariack. w Krakowie, zamku w Dzikowie, Zamku Król. w Warszawie, na Kasprowy Wierch. Red. wydawn. Piękno Warszawy. Ogł. szer. art. propag. o Warszawie. Odzn.: est. Valgerist 3, Kor. Rum. 4. Warszawa, Widok 8—10, tel. 2-20-68.

PRZYREMBEL ZYGMUNT. Inż.-chemik. Dr nauk techn. Hist. przem. polsk.

* 19. 9. 1874 w Warszawie. S. Bronisława Romana i Felicji z Chęcińskich. Ож. 31. 8. 1907 z Aleksandrą Wawrzynowicz. Uk. szk. real. w Łowiczu i wydz. chem. polit. we Lwowie. Red. nacz. Gaz. Cukrown.; od 1931 prof. historii przemysłu w Polsce na Politechn. Lwowsk. Wicepr. Koła b. Wychow. Łowickiej Szk. Realn. Ogł. m. in.: Dzieje cukrownictwa na Litwie (Warszawa 1912), Historia cukrownictwa w Polsce (Warszawa 1927), Polska bibliografia cukrownicza (Warszawa 1930), Farfurnie polskie dawne i dzisiejsze (Lwów 1936) oraz liczne prace i art. z dziedz. hist. przemysłu, wyd. oddz. lub druk. w różnych wydawn. i czasop. Odzn.: O. P. 4, k. pap. Pro Eccl. et Pont. Warszawa, Br. Pierackiego 13, tel. 2-41-56.

PSTROKOŃSKI STANISŁAW WŁADYSŁAW SPYTEK. Mjr dypl. * 2. 3. 1897 w Dębinie k. Wielunia. S. Władysława i Marii z Miłkowskich. Ож. 1926 z Bronisławą Łukaszewiczówną. Uk. szk. handl. w Łodzi, stud. na Politechn. Warsz., uk. Wyż. Szk. Woj. (1925). Od 1914 czł. Kalisk. Zw. Wojsk., nast. P. O. W. 1916—18 czł. zarz. i przewodn. org. warsz. „Zarzewia". Od 11. 1918 w w. p. Uczestn. obr. Lwowa, nast. dca komp. w 29 p. p. Po wojnie prac. w sztab., wykł. takt. w Wyż. Szk. Woj. Ogł. szer. prac w mies. wojsk. oraz stud. Limanowa-Marcinkowice. Odzn.: V. M., K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

PSZENICKI ANDRZEJ. Dr nauk techn. Inż. komunik. * 29. 11. 1869 w Piotrkowskiem. S. Pawła i Moniki z Przedmojskich. Ож. w 1928 z Marią Klonowską. Uk. gimn. w Piotrkowie, wydz. fiz.-matemat. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1894) oraz Inst. Inż. Komunik. tamże (1898). Inż. nacz. budowy mostu Trójcy Św. i mostu „Pałacowego" w Petersburgu, nagrodz. medalem. zł. 1908, od 1916 prof. nadzwycz., następnie zwycz. budowy mostów w Inst. Inż. Cyw. w Petersburgu, nast. i w Inst. Inż. Komunik. tamże. Po wojnie prof. budowy most. w Politechn. Warsz., 1923—29 dziek. wydz. komunik. i inż. ląd., w okr. 1929—32 rektor. Od 1923 czł. czyn. Ak. Nauk Techn., od 1925 czł. Rady Techn. przy Min. Komunik., od 1926 konsultant Min. Robót Publ. Ogł. szereg prac w jęz. polsk., ros. i franc., m. in.: Zastosowanie łuków trójprzegubowych do mostów zwodzonych, Kurs budowy mostów, cz. 1, Mosty żelazne (w podr. dla inż.), O zastosowaniu stali wysokowytrzymałościowej do mostów. Wyk. proj. konstr. Dw. Gł. w Warszawie, Centr. Warszt. Lotn. w Dęblinie i w. in. Odzn.: O. P. 3, Kor. Belg. 3. Warszawa, Zimorowicza 3, telefon 8-08-53.

PSZENICKI LEON. Inż. komunikacji. * 23. 3. 1889 w Pabianicach. S. Jana i Antoniny z Biskupskich. Ож. 27. 8. 1927 z Jadwigą Fiszer. Uk. polską szkołę handl. w Pabianicach (1907), maturę ros. uz. w szk. handl. w Libawie (1908), nast. uk. Inst. Inż. Komunik. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1914—22 prac. przy bud. linij kolej. ołonieckiej i murmańskiej w Rosji, 1922—1925 w dyr. kolei państw., od 1929 w Min. Komunik., od 1935 kier. działu mostów w biurze proj. i stud. P. K. P. w Warszawie. St. asyst. Politechn. Warsz. Wyk. szereg proj. mostów drog. i kolej. Warszawa, Grójecka 24, tel. 6-27-64.

PTAK HENRYK. Literat. * 15. 7. 1896 w Wieliczce. S. Jana i Antoniny z Jańczyków. Ож. 2. 1922 z Janiną Dembowską. Uk. gimn. w Krakowie (1918), stud. wydz. prawn. Uniw. Jagiel. 1915—1917 sł. w w. austr. na fr. ros. Ranny. Nast. w w. p. Por. w st. sp. Czł. Zawod. Zw. Literat. w Krakowie. Ogł. m. in.: 2 tomiki poezyj: Kraków— moje miasto i Kraków żyje w legendzie. Współprac. „Głosu Narodu" w Krakowie. Kraków, Mikołajska 10, tel. 1-39-56.

PTAKOWSKI MAREK. Mgr praw. Liter. Public. * 19. 4. 1912 w Warszawie. Syn Ariana i Stelli z Wertheimów. Uk. wydz. prawny Uniw. J.P. Red. Polsk. Inform. Liter. Czł. Zw. Dziennik. i Publ. Film., sekr. koła L. O. P. P. Ogł.: nowele, opowiad., humoreski, feliet. oraz prace publicyst., m. in. w Kur. Por., Cyruliku Warsz., I. K. C., Czasie, Polsce Zbr. Red. kolumny „Spocznij — wolno palić" w Polsce Zbr. Warszawa, Leszno 27, m. 72, tel. 11-07-14.

PTASZYCKI MIECZYSŁAW JAN. Geobotanik. * 1883 w Rydze. Uk. stud. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1907—1914 prac. nauk. w państw. ogr. botan. tamże, prow. bad. w Turkiestanie i na Syberii Zach. 1916—1917 prac. na stacji rolniczo-doświadcz. w Odessie. 1919 dyr. gimn. pol. tamże; red. Wyzwolenie i Odrodzenie. Od 1920 st. asyst. Uniw. Warsz., 1922—1924 doc. Wol. Wszech. Pol. Ogł. m. in.: Roślinność dorzecza środkowego biegu rzeki Ili (po ros., Petersburg 1911), Roślinność dorzecza dolnego biegu rzeki Ili (po ros., tamże 1913), Próba badań metodologicznych nad roślinnością stepów Akmolińskich (po ros., tamże 1915), Konieczność intelektualizacji pracy meliorac. w Polsce (Pam. II Ogólnopaństw. Zjazdu Melior. w Warszawie, 1929).

PUCHALSKI EDWARD CYPRIAN. Reżys. film. i teatr. * 16. 9. 1874. Syn Edwarda i Marii z Weinertów. Uk. gimn.,

stud. na uniw. 1904-07 wykł. na uniw. lud. Reżyser. ok. 110 film. polsk., pocz. od 1910. Do najważn. należą: Potop, Mazepa, Rok 1863, Bartek zwycięzca, Iwonka, Lusitania, Antychryst, Judasz, Król, Pod Twoją Obronę, Kordecki, Ziemia obiecana. Warszawa, Wolska 42.

PUCHAŁA KAZIMIERZ. Art.-malarz. * 23. 1. 1895 w Krakowie. S. Józefa i Marii z Jakielaszków. Oż. 21. 1. 1922 z Heleną Zakulską. Uk. semin. naucz. i Ak. Szt. Piękn. (uczeń Malczewskiego, Mehoffera i Kamockiego), stud. mal. uzup. w Rzymie i Pradze. 1916—18 sł. w w. austr., 5. 1918 wst. do P. O. W. w pow. hrubieszowskim. W 1920 ochotn. w. p. Od 1922 czł. Zw. Art.-Plastyk. w Krakowie. Obrazy: Leśny zakątek (1922), Z nad Dźwiny (1923), Powrót ze szkoły w Dzisnie (1924), św. Stanisław bp (gł. ołt. kośc. w Suszczu G. Śl., 1926), Wczesna wiosna na Orawie (1927), Portret Piotra Borowego (1932); ilustr. w rozm. czasop., m. in. w Relutonie (czasop. 4 p. p. Leg.), Małym Światełku. Wyst. w kraju od 1921. Kraków, Karmelicka 20.

PUCHAŁA WALENTY. Ks. Pedagog. Dział. społ. * 12. 2. 1874 w Kosinie, pow. Łańcut. S. Wincentego i Marii z Drobnickich. Uk. gimn. w Rzeszowie i wydz. teol. we Lwowie. Święc. kapł. w 1899. Do 1904 wikary w Warężu i Chorostkowie. Od 1904 katecheta gimn. w Trembowli do przej. na emeryt. Czł. T. S. L., nast. wicepr., od 1918 prez. miejsc. koła T. S. L., zorg. szer. kół i czytelni T. S. L., szer. kółek roln., kas Reiffeisena i mleczarń. 1908—1933 czł. rady szk. pow. Od 1909 czł. rady pow. i wydz. pow., nast. komisarz rząd. wydz. pow., od 1930 burm. Trembowli z wyb. Przew. zarz. K. K. O., b. przew. Kasy Chor., czł. zarz. pow. Z. S., kpl. pow. Z. S. W 1933 prez. Kom. Poż. Narod., w 1934 prez. rady pow. B. B. W. R. Senator R. P. 1935—1940. Odzn. K. Z. zł. Trembowla, Szejbala 5, tel. 33.

PUCIATA LEON. Ks. Dr fil. i Św. Teol. * 8. 6. 1884 w Wilnie. Uk. gimn. klas. i sem. duch. tamże, stud. fil. i teol. na uniw. gregoriańsk. w Rzymie (drat w 1907). Org. i kier. I semin. nauczyc. w Wilnie. W 1922—23 lektor języka włosk. U. S. B. Od 1923 zast. prof. U. S. B. Habilit. we Lwowie. Doc. dogm. szczegół. i spekulat. U. S. B. Prob. par. kośc. pobernard. w Wilnie. Ogł. m. in.: Das Christentum von Tolstoj und Dostojewski (Wiedeń 1908); Czy Św. Piotr był w Rzymie i czy był tam biskupem? (Wilno 1910); O katakumbach rzymskich (Wilno 1913); Nauczanie religii w szk. zreform. przez Kom. Ed. Narod. (Wilno 1923—24); Czy Rosja się nawróci? (Wilno 1923—24); Dogm. podst. czci Marii (Wilno 1927); Grzech pierworodny w teologii św. Anzelma (Wilno 1930). [Wilno, Św. Anny 10, m. 5.

PUGET bar. JACEK. Art.-rzeźb. * 10. 10. 1904 w Krakowie. S. Ludwika i Julii z Kwileckich. Oż. 1926 z Zofią Czesnowicz. Uk. gimn. i Ak. Sztuk Piękn. w Krakowie, stud. prakt. w Paryżu. Uczestn. powst. wlkp. i powst. g.-śl. Czł. Zw. Art.-Plast. Wyst. w Krakowie, w Warszawie i Poznaniu. Kraków, J. Piłsudskiego 18.

PUGET bar. LUDWIK. Dr fil. Art.-rzeźb. * 21. 6. 1877 w Krakowie. S. Jana i Marii z de Mylo'ów. Oż. 12. 8. 1902 z Julią hr. Kwilecką. Uk. Uniw. Jagiel. i Szk. Szt. Piękn. w Krakowie (1895—97). W 1914 prac. w N. K. N.; w 1918—19 w Komit. Narod. w Paryżu. Współzał. tow. Polska Sztuka Stosow.; długol. czł. tow. Sztuka; zał. tow. Rzeźba. Od 1921 del. Min. Szt. i Kult. w Paryżu; wicekom. działu polsk. na wyst. sztuki zdobn. w Paryżu w 1925. Wyk.: rzeźby, przeważnie biusty, statuetki i studia zwierząt; wyst. w Polsce Austrii, Niemczech, Włoszech i Francji (jako czł. Soc. N-le des Beaux Arts, Salonu Tuileryjsk. i Salonu Niezależn.); W 1927 wyk. projekt Pomnika Wolności w Poznaniu. W 1929, z polec. Dep. Szt. i Kult., przeprow. przeróbkę zamku poznańskiego. Ogł. m. in.: Ołtarz św. Jana Chrzciciela w kościele św. Floriana, Stud. nad polskim budownictwem drewnianym, Nowe klejnoty Krakowa, Przeciw Rocie Konopnickiej, O wygląd Poznania, oraz artyk. essaist. w czasop. W 1932 zał. w Poznaniu bractwo lit.-artyst.: Różowa Kukułka, dla którego pisze wiersze satyr. i piosenki. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 5. med. brąz. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie (1897). Oporowo p. Wronki (Poznańskie).

PULIKOWSKI JULIAN ALEKSANDER. Dr fil. Muzykol. * 24. 5. 1908 w Zgorzelcu (Görlitz). S. Romana Aleksandra i Zofii z Siemianowskich. Oż. 6. 8. 1935 z Eryką Knett. Uk. gimn. human. w Hanowerze, uniw. w Wiedniu (drat 1932), stud. specjal. w Berlinie i Hamburgu. Doc. muzykol. Uniw. J. P. od 1935, kier. działu muz. Bibl. Narod. J. P., czł. zarz. Tow. Wyd. Muz. Polsk. i Tow. im. K. Szymanowskiego, red. mies. Muz. Polska i Śpiew w Szkole. Ogł. m. in.: Pontificale lwowskie z XIV w. pod wzgl. muz. (1930); 6 polsk.

pieśni lud. z r. 1819 (1931); Geschichte des Begriffes Volkslied im musikalischen Schrifttum (1933); 2 siebenbürgische Tänze aus dem Jahre 1613 (1934); Muzykologia — l'art pour l'art? (1934); Zagadnienie historii muzyki narod. (1935); Pieśń ludowa a muzykologia (1936); O przyszłości opery (1936). Warszawa, Krak. Przedm. 32, tel. 6-68-55.

PUŁASKI FRANCISZEK JAN. Hist. * 8. 3. 1875 w Żylińcach, na Podolu. S. Kazimierza i Jadwigi ze Starża-Jakubowskich. Oż. 5. 8. 1905 z Heleną Turowską. Stud. archeol., hist. liter. i hist. w Kijowie, Odessie, Lwowie i Heidelbergu. Przed wojną prac. w Tow. Histor. Sekr. Tow. Nauk. Warsz. 1908—1915. W czasie wojny czł. Polsk. Komit. Wyk. na Rusi, prez. Str. Pracy Narod. i Kl. Narod. Polsk. w Kijowie. W 1918 marsz. Tymcz. Rady Stanu Król. Polsk., org. biura prac. kongres. w Paryżu 1918-19, czł. pos. polsk. w Waszyngtonie 1919—21, przedst. Polski przy rządzie Ukrainy 1921—22, dyr. Bibliot. Polsk. w Paryżu, del. Polsk. Ak. Um. i M. S. Z. przy Centrum Studiów Polonist., dyr. progr. Polsk. Radia. Zał. Przegl. Historycznego w Warszawie. Inic. wyd. Problèmes politiques de la Pologne contemporaine i Documents relatifs aux rélations diplomatiques entre la France et la Pologne. Ogł. m. in.: Kurhan Popowiecki (1893); Mogiły o nasypie kamiennym (1902); Jana Gnińskiego poselstwo do Turcji 1677—78 (1907); Najdawniejsze druki Brzeskie (1908); Spór o bibliotekę i zapis Konstantego Świdzińskiego (1909); Nieznany druk polski z r. 1524 (1909); Nieznany dialog polski pocz. XVI w. Biernata z Lublina (1909); Nowe szczegóły o Biernacie z Lublina (1911), Dialog Palinura z Charonem, Opis 815 rękopisów Bibl. Ord. Krasińskich (1915). Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł., fr. L. H. 3, ord. U. S. A. Cincinnata i Kaz. Pułaskiego. Warszawa, Karowa 5, tel. 5-18-81; Paryż, Quai d'Orléans 6.

PUŁKOWSKI TELESFOR ALOJZY. Bankowiec * 22. 6. 1891 we Wrotkowie (Wlkp.). S. Franciszka i Marii z Maliskich. Oż. 24. 7. 1919 z Marią Jurek. Uk. gimn. w Poznaniu. Za czas. szk. czł. T. T. Z. i „Ogniwa". Od 4. 8. 1914 sł. w w. niem., 28. 7. 1916 dost. się do niew. ros. Czł. Zw. Broni w I Korp. Wsch., nast. P. O. W. 15. 1. 1919—1. 3. 1921 sł. w oddz. II Nacz. Dtwa. 1. 4. 1921—1. 3. 1922 prac. w Centr. Zakł. Uzbr., nast. kier. zakł. przem. „Atra" w Toruniu, po czym prac. w Banku Zw. Sp. Zarobk. do 1925, dyr. oddz. P. B. R. do 1931, inspekt. K. K. O. w Urz. Woj. Pomorsk. do 1933, ost. dyr. zarz. K. K. O. w Starogardzie. Prez. pow. zarz. Z. R., czł. zarz. koła Z. O. R., wicepr. Polsk. Zw. Zach., współzałoż. kl. wiośl. w Toruniu. Odzn.: K. N. z miecz., K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Starogard, Hallera 30 m. 2.

PURWIN KAZIMIERZ TEOFIL. Dziennikarz. * 4. 3. 1890 w Skarżysku, woj. kieleckie. S. Marka i Marii z Krakowiaków. Stud. filoz. i hist. słow. na uniw. w Odessie. Podcz. w. świat. intern. przez Niemców w Dolnych Łużycach, nast. więz. w Ostrowiu Wlkp. Uczestn. powst. wlkp., nast. ochotn. w. p. Koresp. prasy polsk. w St. Zjedn. A. P., Kanadzie, Brazylii i Argentynie. Wyd. Dziennika Chicagoskiego. Wyd. Dzien. Gdańsk. i Gaz. Gdańsk. w ciągu 9 lat. Za działaln. narod. wysiedl. z w. m. Gdańska. Zał. stow. śpiew. im. St. Moniuszki w Grudziądzu. Kier. Stow. Muz.-Śpiew. Gdynia, Pomorska 18.

PUSŁOWSKI hr. FRANCISZEK KSAWERY. Liter. Public. * 16. 6. 1875 w Sevres p. Paryżem. S. Zygmunta i Marii z Moszyńskich. Uk. gimn. J. Sobieskiego w Krakowie, nast. wydz. prawa uniw. Jagiel. i wydz. fil. uniw. w Berlinie. Na pocz. wojny świat. of. w austr., wzięty do niew. ros., intern. w Moskwie. Sekr. konsula ameryk. tamże, prac. w Polskim Kom. Pom. Of. Wojny; sekr. pełnom. Centr. Kom. Obyw. na gub. moskiewską; prez. komis. artyst. teatru polsk.; sekr. prez. Polsk. Kom. Likw. W 1918 areszt. i więz. przez bolszew. Od 1918 w polsk. sł. wojskowo-dyplomat., ost. szef kanc. wojsk. Prez. Rzplitej. Od 11. 1923 mjr w st. sp. Od 1925 prez. oddz. wiośl. „Sokoła" w Krakowie; czł. komit. wykon. bud. Muzeum Narod.; czł. kom. przyj. Wawelu. Ogł. m. in.: Omar Khayâm, poeta perski; Wigilia (poezje) 1909); Castrum Doloris (1909); Carmen Sacculare; Dożynki (poezje, 1910). Współpr. w spraw. społ. i artyst. red. Głosu Narodu. Odzn.: O.P. 5, K.W., K.Z. zł., fr. L. H.4, szw. Miecza 4, Kor. Rum. 3. Kraków, Potockiego 10, tel. 1-34-89.

PUSTÓWKA KAROL. Dr praw. Bankow. * 14. 11. 1897 w Łyżbicach Śl. Ciesz. Syn Jana i Anny z Mrózków. Oż. 26. 7. 1927 z Wiktorią Ewą Machurówną. Uk. gimn. polsk. w Cieszynie, akad. handl. oraz wydz. prawa i nauk polit. Uniw. Jagiel. (1922). 1915—1918 sł. w w. austr., nast. do 1. 8. 1921 w w. p. Por. rez. Pracuje w bankow. w Bielsku i Warszawie; od 1922 w Banku Polskim; od 1934 p. o. zast. nacz. wydz. pers. w centr. Banku Polsk. Od 1. 5. 1936 dyr. oddz. B. P. w Ostrowie Wlkp. Prac. w Tow. Obr. Kresów Zach.,

czł. zarz. Zw. Of. Rez.; czł. prezyd. Kom. Obyw. do Walki z Bezrob.; wicepr. i przewodn. sekcji propag. P. B. K.; prez. Tow. Przyj. Zw. Rez.; wiceprez. Zw. Rez.; prez. Kom. Uczcz. Pam. Marsz. J. Piłsudskiego. Ogł. art. z dziedz. społ. w prasie miejsc. Odzn. M. za W., M. 10-l. O.N. Ostrów Wlkp., pl. Bankowy 1, tel. 29.

PUSZ ANTONI ARTUR. Sport. * 16. 1. 1909 w Łodzi. Uk. szk. powsz. Handlow. Uprawia sport kolarski. Mistrz Polski w 1931, 1933, 1934, 1935. W 1932 mistrz Polski na tandemie z Michalakiem. W 1931 I m. na mistrz. świata w Brukseli. Ma za sobą zwycięstwa nad mistrzem świata Mazairac'iem, Chapalaine'm, Pedenem, Elderem, Dusiką, Schaferem, Flieglem. Warszawa, Warecka 14.

PUTEK JÓZEF. Dr praw. Polit. * 4. 7. 1892 w Wadowicach. S. Franciszka i Anny z Gewiabeków. Uk. gimn. w 1912 i wydz. prawny Uniw. Jag. W 1919 poseł do Sejmu (sekret.), wicepr. kl. P. S. L. W 1922 stanął na czele gr. opoz. i zorg. str. Lewica Ludowa, połącz. nast. z Wyzwoleniem. Od 5. 1925 sekr. nacz. Wyzwolenia. B. prez. Zw. Aplik. Sąd.

PUTERMAN JULIAN. Inż.-arch. *1892 w Sosnowcu. S. Jakóba i Anny z Margulies6w. Uk. polit. w Monachium. Prof. Państw. Szkoły Bud. w Poznaniu (1915—1925) i w Warszawie (1926—1930). Kier. biura proj. Min. Poczt. i Telegr. od 1928. Wyk. m. in.: „Sacré Coeur" w Pobiedziskach Wlkp. (wsp. z arch. Weichertem); hotel „Excelsior" w Iwoniczu (wsp. z arch. Madurowiczem i Rauchem); gm. centrali telegrafu i telef. międzym. w Warszawie. Proj. m. in.: sanat. kasy chorych we Lwowie (wsp. z arch. Madurowiczem); gm. Min. Poczt i Telegr. (wsp. z art.-rzeźb. A. Miszewskim); Dw. Centr. w Warsz. (wsp. z arch. A. Kapuścińskim i P. Pawłowskim). Warszawa, Smolna 19, tel. 3-35-94.

PYTLIK ANATOL. Ks. * 21. 8. 1891 w Jodłowie (Młp.). S. Jana i Anny ze Świętów. Uk. gimn. w Tarnowie i stud. teolog. w Zak. OO. Reformatów. Święc. kapł. w 1915. Przeb. w St. Zjedn. A. P. jako duszpasterz wych. polsk. Org. pielgrzym. do Ziemi Św. Prowincjał Zak. OO. Reformatów w Polsce. Gen. kom. Ziemi Św. na Polskę. Wyd. czasop. Głos Ziemi Św. Kraków, Reformacka 4, tel. 1-55-74.

Q

QUIRINI de SAALRBÜCK EUGENIUSZ. Mjr dypl. w st. sp. * 29. 7. 1891 w Milówce, pow. żywiecki. S. Mariana i Adeli z Schimlovichów. Oż. 20. 8. 1929 z Kazimierą Kociubińską. Uk. szk. realną we Lwowie (1911), stud. na politechnice tamże, uk. Wyż. Szk. Woj. (1923). 1910—14 w Zarzewiu, Czyt. Robotn. i Polsk. Druż. Strzel. we Lwowie. W 1912 ranny i areszt. w czasie demonstr. chełmsk. przed konsul. ros. we Lwowie. Od 3. 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk., nast. w 3 p. p. Leg. Ranny pod Gruziatynem (Tumanem) 16. 4. 1916. Po kryz. przys. w Polsk. Sile Zbrojn. Uczestn. rozbr. Niemców, nast. dca komp. w 34 p. p. W 1920 w szt. grupy oper. płk. Narbut-Łuczyńskiego. Po wojnie m. in. w Oddz. III Szt. Gen., szef wydz. i zast. szefa szt. D. O. K., dca baonu, p. o. szefa W. I. N.-W. Ogł. m. in.: Prawa i obowiązki podoficera (1919); Bogusław Szul, ppłk. S. G. (1933); Album Legionów Polskich (wsp. z mjr. dr W. Lipińskim, 1933); Ilustrowana kronika Legionów Polskich (wsp. z kpt. St. Librewskim, 1936); przekł. z franc. i niem.; art. w prasie fach. i codz. 1929—32 red. Bellony. W 1930 zał. tyg. dla podof. Wiarus. 1937—1938 red. Księgi chwały piechoty. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Szustra 33 m. 2, tel. 4-32-08.

R

RABCZEWSKI WŁODZIMIERZ DYONIZY. Inż. górn. Wodociągow. * 22. 1. 1882 w Kijowie. S. Dyonizego Makarego i Marii z Paszkowskich. Oż. 23. 1. 1913 z Ksenią z Wołkowych de Boccard. Uk. gimn. w Kijowie i Inst. Górn. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1906. Od 1907 prac. przy robotach hydrotechn. i melior. w Kijowie; w 1909 nacz. inż. Kijowa, kier. kanaliz. opadowej i insp. wodociągów; od 1916 dyr. wodoc. Kijowa; w 1919 wicepr. kom. wodnej w Odessie, w 1921 nacz. wydz. bud. przeds. miejsk. w Kijowie. Wykł. w zakł. nauk. śr. i wyższ. w Kijowie i Odessie technol. mater. budowl., hydrotechnikę, geologię stos. wodoc. i kanaliz. Od 1924 insp. legaliz. G. U. M. w Król. Hucie i Lublinie oraz nacz. okr. warsz. legaliz. narzędzi miern.; od 1925 doradca przy bud. kanaliz. w Lublinie, od 1926 kier. działu regulacji i pomiarów zarz. miejsk. w Warszawie, od 1928 dyr. wodoc. i kanaliz. tamże. Czł. Zrzesz. Wodociągowc. i Gazown. Pol., Stow. Techn. Polsk., Tow. Urban. Polsk., Polsk. Kom. Energetyczn., Zw. Gosp. Gaz. i Zakł. Wodoc. w Polsce, Zw. Miast Polsk., Stow. Polsk. Inż. Górn. i Hutn., Inst. Nauk. Org. i Kier., zw. wodociągowc. i gazown. czechosł., jugosłow. i szwajc. Ogł. szereg prac techn. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Starynkiewicza 5.

RABSKA Z KRAUSHARÓW ZUZANNA ALEKSANDRA. Literatka. Kryt. liter. * 22. 9. 1886 w Warszawie. Córka Aleksandra, historyka i Jadwigi z Bersonów. Zaśl. 4. 1. 1906 Władysława Rabskiego public. († 1925). Stud. w Sorbonie i na Uniw. Jagiel. Ogł. liczne art., przekł. z jęz. obc., szereg poezyj, nowel i powieści, m. in.: Miłość mówi (1912), Dogaressa (1913), Warszawa w sonetach (1915), Tajemnice Łazienek (1922, dla dzieci), Zanim światła pogasną, Miniatura, Dziecko wojny (1925). Baśnie kaszubskie (1925), Magia książki (1925), Italia i wiosna (1925), Grzech markizy (1927), Marmur i słonie (1933). Odzn. o. belg. Leopolda II 5. Warszawa, Krakowskie Przedmieście 5, tel. 6-58-00.

RACIĘCKA-STOKOWSKA NINA, patrz: **STOKOWSKA-RACIĘCKA.**

RACZEWSKI CZESŁAW. Handl. * 2. 11. 1891 w pow. słuckim (Białoruś). S. Zygmunta i Marii z Dziekońskich. Uk. gimn. w Słucku, wydz. matem. uniw. w Moskwie i wydz. architt. Politechn. Warsz. Podcz. w. świat.sł. w w. ros. 1919—1920 w Amerykk. Misji Żywn. w Polsce, w Iłowie i Gdańsku. Wicedyr. polsko-skandyn. tow. transp. Polskarob w Gdyni. Wicekons. hiszp. Czł. zarz. Zw. Armatorów Polsk., czł. zarz. Zw. Maklerów Polsk., przewodn. Zw. Dost. Węgla Bunkrowego. Ogł. art. z dziedz. handlu węglem w prasie codz. i fach. Odzn. K. Z. sr. Gdynia, Polskarob.

RACZKIEWICZ WŁADYSŁAW. Prawn. Polityk. * 16. 1. 1885 w Mińszczyźnie. Stud. matemat., nast. prawo na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), uk. wydz. prawny uniw. w Dorpacie. W 1912 wst. do adwokat. w Mińsku Lit. W 8. 1914 pow. do sł. w wojsku ros., jako of. rez. W 1917 jeden z inicjat. org. Zw. Wojsk. Polaków, nast. polsk. siły zbr. w Rosji. Na zjeździe deleg. Zw. Wojsk. Polaków w Petersburgu w 5. 1917 wybr. prez. Nacz. Polsk. Komit. Wojsk. (Naczpol). Nast. udz. w pracy jawn. i konspir. w Mińsku Lit., w czasie odwr. Niemców org. samoobr. polską tamże. Jeden z organiz. i kier. wydz. Wojsk. Komit. Obr. Kresów Wsch. w Warszawie. Z-ca komis. gen. ziem wschodn. 8. 8. 1919 mianow. nacz. mińsk. okr. adm. Po ewak. Mińska org. kresow. oddz. ochotn., walczące o Wilno w 1920. 13. 9.—12. 1920 szef Zarz. Terenów Przyfront. i Etap., nast. deleg. rządu R. P. w Wilnie. 27. 6. 1921 min. spraw wewn. 1921—1924 wojew. nowogródzk. Od 8. 1924 deleg. rządu w Wilnie. 15. 6. 1925—11. 5. 1926 ponownie min. spraw wewn., nast. wojew. w Wilnie do 12. 1930. 9. 12. 1930 marsz. Senatu. Czł. kom. dla usprawn. adm. Od 7. 1935 wojew. krakowski. Od 13. 10. 1935 min. spraw wewn. Od 16. 7. 1936 wojew. pomorski. Prezes. Rady Org. Polaków z Zagr., Świat. Zw. Polaków, Tow. Przyj. Młodz. Akad. i Tow. Pop.

Budowy Szkół Powsz. Czł. Kapit. Ord. Odr. Polski. Prezes. kom. wschodn. Komit. Krzyża i Med. Niepodl. Odzn.: V. M. 5; O. P. 4, 3, 2 i 1; K. N.; K. Z. Wojsk. Litwy Środk.; belg. Leop. 1; Kor. Jugosł. 1; brazyl. Krz. Płd. 1; est. Orła. Toruń, Województwo.

RACZKOWSKI TADEUSZ. Agron.dypl. * 25. 5. 1886 w Poznaniu. Oż. 29. 6. 1912 z Marią Leliwa-Krajewską. Uk. gimn. Św. Marii Magdal. w Poznaniu i Akad. Roln. w Berlinie (1911). Od 1905 pracował w kółkach rolniczych w Poznańskiem; podcz. wojny świat. sł. w w. niem. przed przej. Pomorza czł. tjn. Rady Lud. w Chełmży; w 1920 ochotn. w.

p. Dyr. Szk. Roln. w Bydgoszczy. Prez. kółek roln., czł. rady nadz. i zarz. Spółdz. Roln.-Handl., czł. rady nadz. i zarz. Spółdz. Banku Lud. Odzn.: K. Z. zł.; M. 10-l. O. N. Bydgoszcz, Nowodworska 11, tel. 31-25.

RACZYŃSKA - ARCISZEWSKA Z LIPOWSKICH ZOFIA. Art.-mal. * 1. 1. 1896 w Warszawie. C. Ignacego i Wacławy z Marczewskich. Zaśl. 30. 6 1928 Franciszka Arciszewskiego. Ukończyła gimnazjum S. Tegazzo-Chmielewskiej w Warszawie i stud. mal. w Paryżu pod kier. prof. M. Lattry. B. wiceprzewodn. Fidacu żeńsk. na Polskę, przew. koła P. B. Krz., czł. Zw. Art.-Plast. w Paryżu. Wyst. prace w Paryżu i w Lyonie w 1927, w Lipsku 1929—1931. Spec. dekor. wnętrz. Urządz. kawiarnię Sztuka i Moda (SIM) w Warszawie, oraz w 1937 Gospodę pod Złotą Kaczką tamże. Warszawa, Chmielna 68, tel. 6-48-91 i 2-96-29.

RACZYŃSKI FRANCISZEK KAROL. Ks. * 3. 9. 1874 w Mszczonowie, woj. warszawskie. S. Jana i Rozalii Marii z Nowackich. Uk. gimn. w Warszawie, semin. duch. w Kielcach. Święc. kapł. w 1904. Był pref. szkół, sekr. konsyst. i prokurat. semin. duch. w Kielcach. Od 1910 rektor kośc. N. Serca Jezus. w Sosnowcu. Czynny na polu charytatywn., organ. szkoln., handlu i rzemiosła polsk. Od 25. 1. prez. Chrz. Tow. Dobrocz.; od 1921 prez. Tow. Szk. Śr., prez. Tow.

Przyj. Szpit. dla Dzieci w Sosnowcu; wicepr. Stow. Sprz. Wyrob. Tyton. w Polsce; W 1907 zast. red. tyg. „Jutrzenka" w Kielcach; koresp. Dzien. Powsz. w Warsz. Kanon. hon. Koleg. Kaliskiej. Odzn.: K. Z. zł., k. pap. Pro Eccl. et Pontif. Sosnowiec, 3 maja 20.

RACZYŃSKI-NAŁĘCZ hr. EDWARD BERNARD MARIA. Dr praw. Dyplom. * 19. 12. 1891. S. Edwarda Aleksandra i Róży z Potockich. Sekr. pos. w Kopenhadze 24. 5. 1919—1. 5. 1922, nast. w Londynie do 24. 7. 1926. 24. 7. 1926—7.11. 1932 w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z., ost. nacz. wydz. ustrojów międzynar. Od 8. 11. 1932 pos. nadzw., min. pełn. i p. o. del. R. P. w Genewie; od 1. 11. 1934 ambas. w Londynie. Odzn.: O. P. 5 i 3; M. 10-l. O. N.; Gw. Rum. 3; Kor. Rum. 1; łot. 3 Gw. 3; duńsk. Dannebr. 3. Londyn, Ambasada R. P.

RACZYŃSKI - NAŁĘCZ hr. ROGER ADAM ANTONI MARIA. Ekonomista. Rolnik. * 8. 12.1889 w Warszawie. Syn Edwarda Aleksandra i Róży z Potockich. Oż. z Heleną Rohozińską. Uk. III gimn. im. J. Sobieskiego w Krakowie (1909); stud. ekonom.-roln. w Monachium i Lipsku (dypl. 1913). I sekr. poselstwa R. P. w Rzymie 1919—1920. Wojew. poznański 1926—1934, wicemin. roln. i ref. roln. 2. 8. 1934—11. 1936. Org. Ligi Myśli Mocarstw. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł., fr. L. H. 3, Kor. Jugosł. 2, węg. K. Z. 1. Rogalin, woj. poznańskie; Warszawa, pl. Małachowskiego 2.

RADECKI-MIKULICZ STANISŁAW. * 11 12. 1879 w Wilnie. S. Edwarda i Marii z Węcławowiczów. Oż. z Janiną Symonowicz. Stud. filoz. i hist. szt. na Uniw. Jagiel. Szef sekcji w M. S. W. 1918—1921; wicedyr. Banku Handl. w Gdańsku; dyr. biura Tow. Zach. Sztuk Piękn. w Warszawie 1926—33. Odzn.: fr. L. H. 5, austr. K. Z. Warszawa, pl. Małachowskiego 3.

RADEK STANISŁAW ANDRZEJ. Liter. Public. Dział. społ. * 15. 5. 1886 w Zawieprzycach, woj. lubelskie. S. Antoniego i Pauliny ze Stasiewiczów. Od 1905 czł. Org. Boj. P. P. S. Uk. szk. instr. Od 1907 kier. Org. Boj. w Warszawie, Łodzi, Zagłębia, Częstochowy, Radomia. W 1914 skaz. na 12 lat ciężk. robót, zwoln. po rew. ros. w 1917. W 1920 szef szt. okr. Lublin—Siedlce, org. dywers. Z. O. O. W 1922 instr. ośw. teatrów lud. W 1924 kier. wydz. społ.-wychow. Rob. Spółdz. Spożywców. Prezes zarz. Zw. Strzeleckiego w Sulejówku. W 1925 red. tyg. Głos Zagłębia. Prezes Org. Młodz. Robotn. Udział w wielu in. org. społ. W 1930 senator R. P. Ogł. m. in.: Ostatnia deska ratunku (zbiór nowel); Rewolucja w Za-

głębiu Dąbrowskim; Praca i walka robotników polskich w latach 1890—1914, Na nowe tory; Rzeczy smutne; Przeklęty dzień; Do czynu; Rewolucja w Warszawie; szereg prac liter. i społ.-gosp. w Robotniku, Gaz. Polsk., Kur. Czerw., Wiarusie, Pobudce, Spólnocie, Jutrze Pracy i in. Odzn. K. N. z miecz. Warszawa, Mickiewicza 25, tel. 12-75-86.

RADLIŃSKA HELENA (pseud. ORSZA H.). Dział. oświat.* 2. 5. 1879 w Warszawie. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Sekr. zarz. uniw. Lud. im. A. Mickiewicza 1907—1914; kier. działu ośw. Centr. Zw. Kółek Roln. 1921—1925; doc. i prof. hist. i org. oświat. pozaszk. Woln. Wszechn. Polsk. od 1927. Ogł. m. in.: Początki pracy oświatowej w Polsce (1912); Rozwój społeczny Polski (1920); Staszic jako działacz społeczny (1927); Z przeszłości pracy oświatowej (1929). Red. Roczn. Pedag. od 1922. Red. prac. zbior.: Praca oświatowa, jej zadania, metody i organizacja (1923). Odzn. K. N. Warszawa, Opoczyńska 2-a, tel. 9-61-23.

RADLIŃSKI TADEUSZ. Geograf. Pedag. * 10. 1. 1875 w Warszawie. S. Ignacego i Marii z Roguskich. Ożenił 4. 2. 1900 z Kazimierą Skokowską. Uk. V gimn. w Warszawie, nast. wydz. przyr. uniw. tamże. W 1920 ochotn. w p. 1906-1912 dyr. szk. średn. Zał. tow. „Czytaj" podczas okup. niem. i Polsk. Klubu Turyst. w r. 1926. Ogł. podr. geograf., artykuły, z dziedz. turystyki krajozn., wspomn. z podr. naokoło świata (w 1913) i in. (Afryka Płnc., Wyspy Kanaryjskie) w Tyg. Ilustr., Iskrach, Ziemi, Wiedzy o Polsce i in. Warszawa, Smolna 17, tel. 5-38-07.

RADLIŃSKI ZYGMUNT. Dr wszechnauk lek. * 1 .5. 1874 w Warszawie. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. Asyst. oddz. chirurg. szpit. w Kijowie i Warszawie 1900—1905; asyst. klin Uniw. Jagiel. 1906—1911; doc. chir. uniw. Jagiel. od 1911; ord. oddz. chir. szpit. wojsk. w Krakowie 1914—1918 i w Warszawie 1919—1920; prof. chir. Uniw. Warsz. od 1. 10. 1920. Ogł. szer. prac z dziedz. chirurgii jamy brzusznej i jamy piersiowej, dróg moczowych, kończyn, przepuklin. Red. Polsk. Przegl. Chirur. 1920—1924. Warszawa, Brzozowa 12, m. 14, tel. 6-34-42.

RADOMYSKA-RAWICZ-MNISZEK HELENA, patrz: MNISZEK-RAWICZ-RADOMYSKA.

RADONIEWICZ ALEKSANDER JÓZEF. Pedag. * 18. 1. 1882 w Krośnie. S. Stefana i Anny z Suchowskich. Uk. semin. i wyższy kurs naucz. w Tarnowie. Od 1902 nacz. Sokoła w Pilźnie; od 1912 kmdt druż. polsk. Sokoła. Od 1914 w Leg. Polsk., ranny pod Mołotkowem, dostał się do niew. ros. Powr. w 1917 jako inwal. Kier. szkoły im. Wł. Jagiełły w Pilźnie. Org. i prez. oddz. Zw. Strz.; prez. T. S. L.; długol. prez. Ogniska; sekr. Tow. Przeciwgruźl., sekr. L. O. P. P.; czł. zarz. P.C.K.; wicepr. Zw. Obr. Kresów Zach. Odzn.: V. M. 5; K. N.; K. Z. sr. Pilzno, Mickiewicza.

RADOŃSKI KAROL. Ks. Bp. * 7. 10. 1883 w Górce, woj. poznańskie. S. Seweryna i Jadwigi z Kalksteinów. Uk. gimn. w Poznaniu i semin. duch. tamże, stud. hist. na uniw. w Heidelbergu, Berlinie i Monachium. Wyświęc. 14. 2. 1909. Za czasów szk. czł. tjn. kółek kultur.-oświat. im. T. Zana. Wikary w Czerniejewie, nast. par. św. Jana w Poznaniu, po czym prebendarz, penitencjarz. i rekt. kat. poznańsk., proboszcz par. Najśw. Serca Jezusa tamże. Sufragan poznański 1927—29; bp diec. włocławsk. od 1929. Zorg. w Poznaniu Stow. Młodz., Sodal. Uczn. Handl., Sodal. Żeńsk., Sodal. Nauczyc.; kier. Tow. „Pielgrzym" tamże. Ogł. tłumacz. sztuk teatr. dla młodz., listy pasterskie (10); art. w prasie i pracę o sekciarstwie w Polsce. Wygł. kazania na kongr. eucharyst. w Lourdes, Kartaginie i Buenos-Aires. Odzn.: O. P. 2, brazyl. Krz. Płd. 3. Włocławek, Piusa XI 2.

RADULSKI WACŁAW. Reżyser. * 30. 7. 1904 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Wincentego i Heleny z Giedroyciów. Ożenił 27. 10. 1934 z Alicją Matusiak. Uk. gimn. w Petersburgu, następnie stud. w szkole dramat. tamże i w Państw. Szk. Dramat. w Warszawie (1926—27), zł. egz. reżys. Wykł. w Państw. Szk. Dramat. w Warszawie (1929-30). Reżyser. słuchowiska w rozgł. warsz., wileńskiej, lwowsk. i krakowsk. Prac. w teatrach A. Szyfmana, teatrze praskim i teatrach miejsk. w Warszawie, w teatrze wileń-

skim (1930—31), teatr. miejsk. we Lwowie (1932—1934), od 1935 w Krakowie. Ogł. art. z dziedz. teatrol. w Zegarach Wileńsk., Scenie Polsk. Radiofoniz. m. in.: Święty Boże J. Kasprowicza, fragment dzwonowy z Akropolis Wyspiańskiego. Reżyser. m. in.: Człowieka, który był czwartkiem, Samuela Zborowskiego, Jeńców Marinetti'ego. Kraków, Jabłonowskich 3 m. 4, tel. 1-00-51.

RADWAN STANISŁAW MICHAŁ. Dr wszechnauk lek. * 7. 3. 1885 w Końskich, woj. kieleckie. S. Bronisława i Marii z Reklewskich. Ożen. z Haliną Różycką. Uk. gimn. w Ekaterynodarze na Kaukazie (1904), Uniw. Jagiel. (1912). B. asyst. klin. chir. Uniwers. Warsz. (prof. Leśniowskiego). Dyr. Szpit. Zw. Międzykomunalnego w Kaliszu od 1929. Za czasów gimn. kier. kółkiem samokszt. Red. Głos Radomski. Czł. P. P. S. W 1905 prac. konspir. wśród robotn. w Rytwianach. W okr. studiów akad. czł. zarz. „Spójni" (do 1911). Od 1914 sł. w w. ros. W okr. rewol. prac. w Tow. Pom. Of. Wojny w Petersburgu (ob. Leningrad); czł. zarz. Tow. Demokr., późn. Tow. Radykałów tamże. Od 1918 czł. Rady Nacz. Zjedn. Stron. Demokr. w Warszawie, nast. ochotn. w. p. Mjr-lek. rez. Ogł. szereg prac z dziedz. chirurg. w Przegl. Chirurg. i Nowinach Lekarsk. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Kalisz, Staszica 17.

RADWAN WACŁAW TEOFIL. Art.-mal. Grafik. Dekorat. * 6. 2. 1887 w Żarnowie (woj. kieleckie). S. Bronisława i Marii z Reklewskich. Ożen. 22. 2. 1919 z Marią Nowacką. Ucz. do szk. handl. w Radomiu, ukończ. warsz. Szk. Sztuk Piękn. (1906-1911). Za udział w komit. strajku szk. w Radomiu (1905) areszt. i wyd. ze szk. handl. W 1920 prac. w propag. artyst. Czł. zarz. stow. Młoda Sztuka (1911—14). Czł. Centr. Komit. Obywat. (1916—18), Rady Sztuki w Warszawie (1920), czł. zarz. Kooperatywy Art.-Plast. (1923—24), Tow. Zachęty do Szt. Piękn. w Warszawie, Zw. Art.-Plast. w Polsce. Naucz. miejsk. szkoły sztuk zdobn. i malarstwa w Warszawie. Otrz. I nagr. za plakat Tow. Zach. w Warszawie (1909), I nagr. Tow. Op. nad Zabytk. Przeszł. za projekt polichr. kośc. w Lubieniu (1911), szereg nagr. za mn. prace graf., I nagr. Stow. Archit. w Warszawie za meble dla f. B-cia Jabłkowscy, II nagr. za projekt wnętrza na konk. Min. W. R. i O. P. Brał udział w wystawach i salonach artyst. do 1929. Pos. dypl. uzn. za urządzenie pawilonów Min. Spr. Zagr. i Min. Roln. na P. W. K. w Poznaniu (1929). Wyk. wiele prac z zakresu malarstwa, grafiki, polichromii, architekt. wnętrz. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, 6 sierpnia 4, tel. 8-73-10.

RADWAN-PRAGŁOWSKI ALEKSANDER, patrz: PRAGŁOWSKI-RADWAN.

RADWAŃSKI MIECZYSŁAW. Mgr praw. * 25. 5. 1893 w Oświęcimiu. S. Leona i Marty z Peterków. Ożen. 9. 10. 1934 z Izabelą Sikorską. Uk. gimn. w Wadowicach i wydz. prawny Uniwers. Jagiel. w 1919. Za czasów akad. był czł. Znicza. Od 1. 8. 1914 ofic. w. austr. na fr. ros., ranny. 1918-1921 sł. w w. p. Of. rez. Po wojnie prac. w sądown. Od 1923 w adwok. Not. w Chojnicach. Prez. Stow. Rez., długol. prez. Z. O. R. zał. oddz. Zw. Strzel.

czł. rady miejsk., czł. rady Banku Pow., b. przew. sekcji samorz. B. B. W. R., przew. Pow. Urzędu dla Spraw Finans. Roln., czł. Rady Adwok. Ogł. art. i sprawozd. w prasie codz. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Chojnice, pl. Jagielloński 1.

RADWICZ, patrz: OLCHOWICZ KONRAD.

RADZIEJOWSKI STANISŁAW, JÓZAFAT RAFAŁ DOMINIK. Art.-malarz. Ziemianin. * 12. 7. 1863 w Zegartowicach, pow. Bochnia. S. Władysława i Jadwigi z Kałuskich. Uk. szk. realną, Szk. Szt. Piękn. w Krakowie (u J. Matejki), ak. monachijską (oddz. kompozyc., u prof. von Lietzen-Meyer). Czł. „Zachęty" warsz. i Tow. Przyj. Szt. Piękn. w Krakowie. Maluje przew. pejzaże, m. in.: Ucieczka do Egiptu (nagr. med. zł. ak. w Monachium), Powrót z pola (med. zł. ak. krak. i list pochw. na wyst. lwowsk. w 1895), poza tym obrazy rodzajowe, komp., m. in.: Dwie sieroty, Widzenie (1886), Wnętrze chaty (1887), Za służbą (1890), Anusia (1890), Rankiem (1890), Rynek Kleparski o zmroku (1891), Targ na Kleparzu (1891), Południca (1893), Zaloty (1895), Żniwo (1903), Dziwożona

(1906), Duch grajek. Wyst. od 1886; w 1935, w krak. Pałacu Sztuki, miał wyst. zbior. Kraków, Ambr. Grabowskiego 11; Trzebienice, p. Wolbrom, woj. kieleckie.

RADZIMSKI LECH. Archit.-budown. * 4. 12. 1904 w Poznaniu. S. Władysława i Marii z Antoniewiczów. Ożenił 23. 12. 1928 z Haliną Hoffman. Uk. Państw. Szkołę Budown. w Poznaniu. B. prez. zarz. „Be-Wu-De", spółdzielni budowl. z o. o.; b. czł. zarz. okr. Zw. Techn. R. P., nast. wicepr. sekcji budown. Z. T. R. P.; b. prez. koła VII B. B. W. R. Poznań-Stare Miasto; b. sekr. rady grodzk. B. B. W. R. w Poznaniu; wicepr. oddz. poznańsk. L. M. i K. Wyk. ok. 300 proj. domów mieszk. i will w Poznaniu i okol. oraz proj. fabr. „Centra" w Warszawie. Poznań, Wodna 13, tel. 13-07.

RADZISZEWSKI FRANCISZEK JOACHIM. Art.-introlig. * 9. 1876 w Warszawie. S. Stanisława i Józefy z Naziemskich. Oż. 2. 1902 z Marią Stanisławą Mikołajczyk. Uk. szk. handl., kursy zawod. kształc. grafik. oraz Night School University w Londynie. Oprawia książki według własnych kompoz. rysunk. stos. do treści. Otrz. med. zł. i sr. na P. W. K. w Poznaniu (1929) i med. br. Tow. Zach. Szt. Piękn. w Warszawie. Warszawa, Mariensztadt 23, telefon 5-33-15.

RADZISZEWSKI IGNACY. Inż.-technol. * 19. 1. 1869 w Nowosolnej, woj. łódzkie. S. Marcelego i Józefy z Biernackich. Oż. w 1904 z Heleną Folkierską. Ukończ. gimn. w Radomiu i Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad). Przed wojną prac. w szkoln. polsk. Prof. Polit. Warsz. Wykł. Statystykę wykreślną, hydraulikę. Rektor 1919—20, 1920—21. Prorektor 1921—1923. Czł. Stow. Techn. Polsk. Autor. szeregu proj. urządz. wodociąg. i kanalizac. w miast. Polski i Rosji. Ogł. szereg podręczn. dla stud. politechn., m. in.: Hydraulikę. Odzn. O. P. 2. Warszawa, Koszykowa 75, tel. 8-49-21.

RADZISZEWSKI PAWEŁ. Dr fil. Mineralog. * 30. 6. 1890 w Strykowie (Piotrkowskie). Uk. gimn. filol. w Warszawie, nast. wydz. filoz. (stud. przyrodn.) Uniw. Jagiel. (d-rat 1920). 1916—1918 asyst. Komisji Nauk. Lubelsk. 1921—1926 p. o. st. asyst. Państw. Instyt. Geolog.; w 1924 w celach nauk. wyjeżdżał do Finlandii; w 1926 zast. prof. mineral. na wydz. mat.-przyrod. Uniw. S. B. i kier. zakł. mineral.; w 1929 habilit. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. Czł. tow. i zw. nauk. i społ. Ogł. szereg prac nauk. Wilno, Zakretowa 7.

RADZIWIŁŁ ks. JANUSZ. Ziemianin. Polityk * 3. 9. 1880 w Berlinie. S. Ferdynanda i Pelagii z ks. Sapiehów. Oż. 9. 12. 1905 z Anną ks. Lubomirską. Uk. stud. prawn. w Berlinie i Akad. Leśną w Eberswalde. Dyr. Dep. Stanu Rady Reg. 4. 4.—5. 9. 1918. Wicepr. Str. Prawicy Narod. Prez. Aeroklubu R. P., Banku Małopolsk., wicepr. Centr. Zw. Przem., Handlu i Finansów, prez. Tow. Międzyn. Konk. Hipp. Poseł na Sejm 1928—1935, senator 1935—1940, przewodn. w Komisji Spr. Zagr. Kaw. Malt. Ołyka, woj. wołyńskie; Nieborów, pow. łowicki; Warszawa, Bielańska 14.

RAFACZ JÓZEF. Dr fil. Dr praw. * 30. 1. 1890 w Czarnym Dunajcu, woj. krakowskie. Uk. Uniw. Jagiel. (d-rat fil. 1913, d-rat praw 1917). Zast. prof. prawa polsk. uniw. lubelsk. 1920, doc. hist. prawa polsk. Uniw. Jagiel. 19. 12. 1921, prof. nadzw. hist. ustr. Polski i dawn. prawa sąd. Uniw. Warsz. 1. 5. 1922, prof. zwycz. 1. 11. 1929, dziekan 1931—32 i 1933—34. Czł.-kor. Tow. Nauk. Warsz. Ogł. m. in.: Przymus propinacyjny w dobrach królewskich koronnych w epoce nowożytnej; Gromada w ustroju dawnej wsi małopolskiej i włościańskie prawo spadkowe w Polsce nowożytnej; Adopcja w Polsce XVI w. Warszawa, Nowy Zjazd 5.

RAFALSKI JULIAN. Inż.-leśn. * 23. 5. 1879 w Warszawie. S. Józefa i Wandy z Kośmińskich. Oż. 27. 1. 1907 z Jadwigą Kirjacką. Uk. gimn. w Warszawie, Inst. Leśny w Petersburgu (ob. Leningrad), stud. na wydz. matem.-przyrodn. uniwers. w Warszawie. Od 1. 1. 1923 prof. inż. leśn. na uniw. w Poznaniu. Czł. Międzyn. Stow. Bad. Mater., Międzynar. Kom. Bad. Drewna; przewodn. sekcji badania drewna Polsk. Zw. Bad. Materiał., w 1933 przewodn. I Polsk. Zjazdu Leśn. Zorg. przy zakł. inż. leśn. uniw. w Po-

znaniu jeden z najobfitszych w świecie zbior., licz. przeszło 6.000 okazów i próbek drewna. W 1930 uczestn. w Międzyn. Kongr. Leśnym w Paryżu, w 1931 w Zurichu. Wygł. 14 odcz. publ. oraz ogł. 22 prace, m. in.: Port polski na Bałtyku (1922), Wewnętrzne drogi wodne Polski a las (1922), Lasy i leśnictwo w St. Zjedn. Am. Płnc. (1926), Biologiczna metoda bad. jakości drewna (1934), Balsa i jej własności mechaniczne (1934). Poznań, Powstańcza 1.

RAGANOWICZ WITOLD ŁUKASZ WINCENTY. Dziennik. Public. * 6. 11. 1902. S. Franciszka i Walerii z Kuczmińskich. Oż. 12. 4. 1925 z Olgą Marią Szewczyk. Uk. gimn., sem. naucz. i wyż. kurs pedagog. 1918—20 ochotn. w. p. Red. Przeglądu Łomżyńsk., Przegl. Ostrołęck. i Echa Pow. Szczuczyńskiego. B. kier. sekr. pow. B. B. W. R., czł. rady nadz. K. K. O., ławnik zarz. miejsk., prez. Polsk. Bibl. Publ., czł. pow. rady szkoln. Ogł. prace publicyst. w pismach codz. Łomża, Sienkiewicza 8, tel. 59.

RAIMANN EDWARD. Dr praw. Adw. * 17. 6. 1898 w pow. żywieckim. S. Szymona i Anny z Kolanków. Oż. 26. 7. 1928 ze Stefanią Miklaszewską. Uk. gimn. w Bochni 1917, wydział prawa Uniw. Jag. 1923, kurs. abit. Akad. Handlowej w Krakowie 1920. Od 1917—1918 sł. w w. austr. na fr. włoskim. W 1918 czł. P. O. W. W 1920 ochotn. w. p., 1919 do 1920 org. i prez. chóru akad., wicepr. Tow. Kult.-Ośw.im. A. Mickiewicza. 1923 do 1926 apl. sąd., 1927—30 apl. adw., od 1931 adw. w Wadowicach. B. wicepr. zarz. Zw. Strzel., b. prez. kom. miejsk. B. B. W. R., 1932—1935 przewodn. Kom. Oszczędn. dla Zw. Komunal., b. wicepr. Fed. P. Z. O. O., 3 l. czł. wydz. Sokoła, 3 l. czł. zarz. miejsk., od 1932 czł. pow. kom. W. F. i P. W., od 1933 prez. koła P. O. W., czł. zarz. P. C. K., czł. zarz. L. M. i K. Odzn. K. Z. sr. Wadowice, Zatorska 3.

RAJCHMAN-FLOYAR HENRYK. Polit. * 7. 12. 1893 w Warszawie. Stud. prawo na Uniw. Jagiel., uk. Wyż. Sz. Woj. Sł. w I bryg. Leg. Polsk., nast. w w. p., ost. attaché wojsk. w Tokio (1928—1932), mjr dypl. Od 1933 podsekr. st., 15. 5. 1934—12. 10. 1935 min. przem. i handlu. Poseł do Sejmu. Odzn.: V. M. 5, O. P. 1, K. N., K. W. 4, K. Z. sr. Warszawa, Czarnieckiego 66.

RAJEWSKI MARIAN. Dr fil. Inż.-elektr. * 15. 8. 1905 w Poznaniu. S. Macieja i Marii z Szulczyńskich. Oż. 26. 12. 1931 z Zofią Barbarą Rudnicką. Uk. gimn. w Poznaniu (1924), wydz. matem.-przyrodn. Uniw. Poznańskiego 1928 (d-rat z zakr. fiz. teoret. 1932) i École Supérieure d'Électricité w Paryżu (1930). 1928—29 red. techn. Tygodnia Radiow. w Poznaniu, 1930—1932 st. asyst. kat. fiz. teoret. Uniwers. Poznańsk., od 1931 wykł. fiz. i radiotechn. w Państw. Wyższ. Szk. Bud. Maszyn i Elektrotechn. w Poznaniu, od 1933 kier. wydz. techn. Polskiego Radia w Poznaniu. Ogł. artyk. w Przegl. Radiotechn. Poznań, Dąbrowskiego 82, tel. 68-89.

RAJEWSKI ZDZISŁAW ADAM. Dr fil. Prehist. * 22. 10. 1907 w Dubinie, pow. rawicki. S. Antoniego i Gabrieli z Wybieralskich. Oż. 29. 1. 1936 z Ludmiłą Durczewską. Ukończył gimn. w Rawiczu w 1927 i stud. prehist., etnografię i antropolog. na wydziale fil. Uniwers. Poznańsk. w 1931 (d-rat w 1935). Od 1932 st. asyst. Inst. Prehist. Uniw. Poznańsk. Prez. Tow. Mił. Jęz. Polskiego i Tow. Matemat.-Astronom. w Rawiczu 1925—27, prez. koła prehist. stud. Uniw. Pozn. 1927—31, ob. czł. hon., prez. akad. Koła Rawiczan 1928—31, sekr. gen. Polsk. Tow. Prehistor. od 1931. Ogł.: Pradzieje pow. wrzesińskiego (1932), Powiat gostyński w czasach przedhistorycznych (1932), Cmentarzysko łużyckie we Wronkach w pow. szamotulskim (1933), Nowe materiały do pradziejów Pomorza (1935), Zabytki przedhist. z Wiela w pow. chojnickim (1935), art. w Z otchłani Wieków, Ilustr. Polsk., I. K. C. Odzn. K. Z. zł. Poznań, Raczyńskich 8a.

RAMUŁT-BALDWIN LUDWIK, patrz: BALDWIN-RAMUŁT.

RAN (FISZMEJSTER) EDWARD. Pięśc. zawod. * 11. 1. 1909 w Rydze. Uprawia pięściarstwo od 1925 w polsk. YMCA w Warszawie. Po kilku występ. amat. zost. zawod.; 1926—29 rozegr. w Warszawie szereg spotkań z przeciwn. zagr.

Nast. występ. z powodz. w Paryżu i w Ameryce, gdzie osiągnął szereg sukcesów. Walczył z najlepszymi pięściarzami świata wagi lekkiej, półśredn. i średn. Zwyc. b. mistrza świata Kid Kaplana, Nekolny'ego, Joe Gansa i mistrza Europy wagi śr. Ignatio Ara. W 1931 klasyfik. na 5 miejscu listy świat. Ob. instrukt. pięśc. w Warszawie.

RAPACKI MARIAN. Kand. nauk handl. Spółdzielca. Public. * w Sieradzu, woj. łódzkie. S. Bronisława i Jadwigi z Chełmickich. Oż. 1. 2. 1909 z Marią Dobrzańską. Uk. wyższ. szk. handl. przy uniw. w Lipsku. Prez. zarz. Zw. Spółdz. Spoż. R. P. „Społem"; wykł. w Szk. Gł. Handl., czł. rady Banku Polsk. Działacz robotn. zw. narod., za co zesł. przez lat 5 na Syberię. B. red. nacz. Rzeczypospolitej Warszawa, Zaciszna 2.

RAPACKI WINCENTY. Art. komed. Liter. Kompoz. * 5. 6. 1865. S. Wincentego i Józefiny. Uk. gimn. w Warszawie. Występ. w rolach gł. operetek klas., jak: Sztygar, Ptasznik z Tyrolu, Sinobrody, łącznie przeszło 100 ról. Podcz. wojny świat. prow. teatry polskie w Kijowie i Moskwie. Ogł.: Anegdoty teatralne; Bez tytułu (poezje); Co mówi serce (poezje); Romans pani majstrowej (pow.); felietony, wiersze, satyry, nowele, humoreski w Tyg. Ilustr., Kur. Warsz., Kur. Por., Ziarnie, Wieku, Kolcach; dramaty, komedie, wodewile i operetki, m. in.; Czarujący emeryt, Ja tu rządzę, Jubileusz mistrza, Papa się żeni, Tajemniczy gość, Zaczarowana melodia, Zemsta pierrotki; szereg ilustr. muz. oraz utw. fortep. i do śpiewu. Warszawa, Hipoteczna 8, tel. 11-57-95.

RAPCZEWSKI JAN ANTONI. Dr med. * 1855 w Białej Podlaskiej. Uk. Ak. Med.-Chirurg. w Petersburgu (ob. Leningrad). Doc. chorób wewn. tamże od 1885; kier. laborat sanit.-higien. i bakter. Wojsk.-Sanit. Komit. Nauk. 1890—1923; prof. bakter. Inst. Doskonalenia się Lekarzy od 1918 i Inst. Technol. w Petersburgu do 1920; prof. technol. prod. spoż. Wyż. Szk. Int. 1923—1927; prof. hig. 1923—1927 i kier. nauk. prac. hig. Centr. Wyszk. Sanit. w Warszawie od 1923. Ogł. m. in.: O patologo-anatom. zmianach błony śluzowej żołądka przy ostrym jej zapaleniu (1881, ros.); studia nad etiologią i epidemiologią cholery podczas epidemii 1885 w Hiszpanii (1885, ros.); O dezynfekcji parowej i nowym typie parowej komory dezynfekcyjnej (1892, ros.); Etiologia i profilaktyka zimnicy (1901); Technologia żywności (1925). Red. nacz. czasop. Wojenno-Miedicinskij Żurnał (1910 do 1917). Warszawa, Górnośląska 45.

RAPPAPORT EMIL STANISŁAW. Dr praw. * 8. 7. 1877 w Warszawie. S. Feliksa i Justyny z Bauerertzów. Oż. 10. 6. z Sabiną Urszulą Jakacką. Uk. gimn. w Warszawie (1897), stud. prawo na Uniwers. Warsz., w semin. kryminologicz. berlińskiem i paryskiem oraz w uniw. w Neuchâtel (drat). Adw. w Warszawie (1906—1917). Prof. prawa karnego T.K.N. w Warszawie, nast. Woln. Wszechnicy Polsk. (od 1907), prof. Szk. Nauk Polit. (1917—1919); doc. Uniw. Jana Kaz. (1920—1933). Ref. prawa karn. Dep. Sprawiedl. Tymcz. Rady St. (1917); sędzia Sądu Apelac. (1917—1919); sędzia Sądu Najw. (od 1919); czł. (b. sekr. gen.) Komisji Kodyfik. (od 1919). W 1920 ochotn. w. p. Czł. b. koła obr. polit. (1907—1908); sędzia b. Tryb. Obywat. w Warszawie (1915); czł. sekr. gen. b. Komit. Sąd. w Warszawie (1917); czł. b. Rady Zrzeszeń Pracown. Król. Polsk. (1918); sekr. gen. Stałej Del. Zrzeszeń i Inst. Prawn. R. P.; prez. Polsk. Kom. Współpr. Prawn. Międzyn. (od 1927); wicepr. Biura Międzyn. Unifik. Prawa Karnego (od 1928); wicepr. Międzyn. Zrzesz. Prawa Karn. (od 1924); deleg. rządu polsk. w Międzyn. Komisji Karnej i Penitencj. (od 1925). Nacz. red. Przegl. Prac Ustawod. Sejmu i Senatu (od 1925); koresp. franc. Min. Sprawiedl. od 1933. Ogł.: Ustawa o przebaczeniu (1904, 1911, 1916); Walka o reformę prawa karnego w Niemczech (1907, 1909, 1910); Państwo i prawo (1909); Bankructwo w ustawodawstwie nowoczesnym (1917, 1927); Rys zasad prawa karnego materialnego (1918); Zagadnienie unifik. międzyn. prawa karnego (1929); Projekt ustawy o wykroczeniach (1929, 1930); Propaganda wojny zaczepnej jako delictum iuris gentium (1927, 1929); Kodeks karny wykonawczy (1930); Zagadnienie sądu przys. w Polsce (1931, 1933); Przyszły kodeks karny Trzeciej Rzeszy Niem. (1934); Media via kodeksu karnego polsk. (1935); liczne artyk. w czasop. polsk. i obc. Wygł. odcz. i refer. Odzn.: O. P. 2; fr. L. H. 4; Kor. Belg. 3; Gw. Rum. 2; jugosł. Ś. S. 2; egip. Nilu 2. Warszawa, Wiejska 16 m. 18, tel. 9-75-12.

RASNER CHAIM. Mistrz szmukl.-ozdobn. Dział. rzemieśln. * 5. 5. 1882 w Warszawie. S. Dawida i Idy ze Szwagrów. Oż. 4. 2. 1904 z Chają Ryszfeld. Uk. szkołę lud., dokszt. się za gran. Przed wojną prac. w org. socjal. Twórca żyd. ruchu rzemieślnicz.; dwukrotnie (1919 i 1928) poseł na Sejm; trzykrotnie (1916, 1919 i 1925) radny m. st. Warszawy; radny Kasy Chorych; czł. Rady Traktat.; radny Gminy Żydow.; red. Handwerker un Industri Cajtung; red. Die Handwerker Sztime; wicepr. Izby Rzem.; wicepr. zw. Izb Rzem. R. P. do końca 1934; od 15 lat prez. Centr. Zw. Rzem. Żyd. w Polsce; wicepr. świat. Zw. Rzemieśln. Żydów; wieloletni czł. rady Zw. Żyd. Tow. Współdz.; czł. rady Banku dla Spółdzielni; del. Sejmu R. P. do Unii Międzyparlament. na zjazd w 1929 w Berlinie. Ogł. szereg brosz. fach. oraz art. w prasie codz. Odzn. przez Min. Przem. i Handlu za zasługi w przemyśle. Warszawa, Gęsia 1, tel. 11-35-71.

RASZEJA FRANCISZEK. Dr wszechnauk lek. * 1896 w Chełmnie (Pomorze). Uk. Uniw. Pozn. Doc. ortop. i kier. wykł. klin. z ortop. tamże. Ogł. m. in.: Sedymentacja krwinek czerwonych i jej wartość kliniczna w chirurgii ortopedycznej (1927); Kilka zagadnień z zakresu fizjologii stawu kolanowego (1929); Doświadczalne i kliniczne badania nad jontoforezą (1929—1933); Tenno-, mechano- i elektroterapia schorzeń reumatycznych i gośćcowych (1930). Red. Chirurgii Narządów Ruchu i Ortopedii Polskiej. Poznań, pl. Asnyka 4, tel. 74-00.

RASZEJA MAKSYMILIAN. Ks. Dr Św. Teol. * 13. 3. 1889 w Chełmnie. S. Ignacego i Julianny z Cichonów. Uk. gimn. w Chełmnie, semin. duch. w Pelplinie oraz wydz. teolog. uniw. we Fryburgu (1915). Po uk. stud. wikary w Gdańsku, nast. prob. w Śliwicach. Podcz. wojny prac. duszpast. wśród Polak. w obozie jeńców w Gdańsku. W Śliwicach dyr. Banku Lud., prez. Kółek Roln. B. kpl. wojsk. Od 1927 prof. semin. duch. w Pelplinie (teol. mor. i socjol.). Kanonik katedr. Asyst. diec. akcji katol. Ogł.: Der Arbeitsvertrag als sozialetische Problem oraz szereg art. z dziedz. socjol. i teol. w prasie codz. i czasop. nauk. Pelplin, Kanonicka 2.

RASZEWSKI-GRZYMAŁA KAZIMIERZ. Gen. broni w st. sp. * 29. 2. 1864. S. Ignacego i Józefy z Rogala-Koczorowskich. Oż. 18. 2. 1892 z Olgą Luchs. Ucz. do gimn. w Poznaniu i w Bunzlau na Śląsku. Od 1885 sł. w w. prusk. Uk. szk. ofic., kurs przygotow. do Akad. Wojen., szk. strzel., szk. telegraf., szk. gimn. i sport. w Berlinie i szk. dla ofic sztab. kaw. w Hanowerze. Podcz. w. świat. na fr. zach. i wsch. Po wybuchu powst. wlkp. przyb. do Poznania. Dca 3 (późn. 17) p. uł. wlkp., szef wych. wojsk. Nacz. Rady Lud., dca o. gen. Pomorze, dca 6 dyw. piech., dca 2 armii, dca o. gen. Poznań i armii zachodn. na ter. Wlkp. i Pomorza. Po wojnie dca o. gen. Poznań. Od 28. 5. 1923 gen. broni, od 25. 5. 1925 w st. sp. W 1928 prez. org. monarchist. Przez 5 l. prez. oddz. poznańsk. Stow. Ofic. w st. sp. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. W. 2, K. Z. zł., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4 i 3, jugosł. Ś. S. 2, chil. M. Zasł. Poznań, Chełmińskiego 21.

RASZKA JAN. Art.-rzeźb. * 2. 5. 1871 w Ropicy, pod Cieszynem. S. Jana i Marii z Kiszów. Oż.: 1⁰ 10. 11. 1905 z Władysławą Jeziorską, 2⁰ 14. 11. 1907 z Janiną Wiktorią Zand. Uk. gimn. w Cieszynie, Ak. Szt. Piękn. w Wiedniu (1897), stud. uzup. w Paryżu, Londynie, Monachium i Strassburgu. Prof. Państw. Szk. Sztuk Zdobn. i Przem. Artyst. w Krakowie (1902—1922), dyr. tejże szk. (1922—1931). 1887—1892 czł. „Jedności", w r. 1915 prez. sekcji Gospody Legionowej w Wiedniu, nast. sł. w Kom. Leg. Pol., w 1917 tyt. chorąży. W czasie wojny bolszew. prac. w propagandzie. Prow. kursy naucz. rys., b. prez. Zw. Nauczyc. Rys., przycz. się do utw. przy Wyższ. Szk. Przemysł. w Krakowie wydz. przem. artyst., współzał. Zw. Art.-Plast. w Krakowie, prez. tegoż 1919—1920, czł. Rady Sztuki, zał. Klubu Społ. w Krakowie. Do 1926 czł. jury wydz. Tow. Przyj. Szt. Piękn. 1931—1932 radny Krakowa. Wyk. pomniki: Powstańców w Dziedzicach (1921), Obr. Śląska w Skoczowie (1923), Poległych w Zawierciu (1927), popiersie prez. G. Narutowicza na po-

mniku w Bielsku (1928), Mieszko I w Cieszynie (1930), Łukasiewicza w Krosnie (1932), Powstańców w Katowicach-Bogucicach (1932), Wolności w Cieszynie (1934); rzeźby i płaskorzeźby: Wiara, Smutek, Wierzę, Nieskończoność, Marynka, Jadwiga i Jagiełło w Przemyślu (1910), w gmachu wojewódzkim w Katowicach (1927); na gmachu sądu w Łodzi (1930), Górnictwo i hutnictwo w Ak. Górn. w Krakowie (1935), w katedrze na Wawelu (1902—1906), w kościele jezuitów na Wesołej, u oo. dominikanów w Krakowie. Medale: Z. Krasińskiego, T. Kościuszki, J. Piłsudskiego. proj. pomn.; oraz szer. obr. kośc. Wyst. w kraju i zagr. od 1899. Nagr. na wyst. świat. w Paryżu (1900) za pracę: Przeszłe i przyszłe stulecie. Odzn.: O. P. 4, M. N., 1r. L. H. 4. Kraków, Zbrojów 3, tel. 1-80-33.

RATAJ MACIEJ. Pedagog. Polityk. * 19. 2. 1884 w Chłopach, pow. Rudki. S. Wojciecha i Józefy. Oż. z Bronisławą Wiczyńską. Do szkół uczęszcz. w Komarnie, nast. we Lwowie. Stud. na uniw. tamże. Brał udział w ruchu ludow. Od 1908 naucz. gimn. we Lwowie. Należał do Polsk. Str. Lud. „Piast". W 1918 naucz. gimn. w Zamościu i red. Gaz. Zamojsk. Wyst. z „Piasta" i przesz. do „Wyzwolenia", z którego ram. wybr. w 1919 do Sejmu Ustawodawcz. Po poł. „Wyzwolenia" z „Piastem" wicepr. stron. Min. w. r. i o. p. 24. 7. 1920—13. 9. 1921. Kier. Min. Kultury i Sztuki. Czł. Rady Obr. Państwa. Marsz. Sejmu 1. 12. 1922—1928. Czł. kom. oświat., spraw zagr., wiceprzew. kom. konstyt. Red. tyg. Wola Ludu. Spraw. najw. władzę w Państwie po śmierci prez. Narutowicza 16.—20. 12. 1922, nast. w 5. 1926. Warszawa, Hoża 14.

RATAJSKI CYRYL. Prawnik. * 3. 3. 1875 w Zalesiu. Syn Wojciecha i Teofili z Filipowskich. Oż. 15. 2. 1908 ze Stanisławą May. Uk. wydz. prawny uniw. w Berlinie. Prezyd. m. Poznania 1921—1924. 17. 11. 1924—14. 6. 1925 min. spr. wewn. Ogł. Mowy (1922). Odzn.: O. P. 2 i 1, fr. L. H. 3. Poznań, Zamkowa 6, tel. 20-40.

RATNER-KALINÓWNA DORA, patrz: KALINÓWNA-RATNER.

RATYŃSKI STANISŁAW. Bankowiec. * 28. 7. 1890 w Warszawie. S. Kazimierza i Jadwigi z Rogozińskich. Oż. 29. 10. 1918 z Joanną Balde. Uk. Akad. Handl. w St. Gallen (Szwajcaria). Dyr. Zjednocz. Banku Ziemiańsk., S. A., czł. rady S. A. Grodzisk i czł. rady S. A. Linoleum. W 1920 ochotn. w. p. Sędzia handl., opiekun społ. VIII okr. w Warszawie, prez. Koła St. Galleńczyków. Warszawa, Marszałkowska 9, tel. 8-89-96.

RAUCH ZDZISŁAW. Elektr. * 11. 2. 1883 w Horodence. S. Franciszka i Marii z Lenartowiczów. Uk. gimn. w Samborze, stud. na wydz. bud. masz. politechn. we Lwowie i wydz. elektr. politechn. w Wiedniu. Od 1920 w Sierszy Wodnej. Dyr. zarz. elektrowni. Prac. w Zw. Elektr R. P.; prez. elektr.; r-ca Izby Przem.-Handl. Prez. L. O. P. P., przewodn. Koła Przyj. Harc. Ogł. szer. art. o taryf. elektr. Odzn. O. P. 5. Trzebinia II, Siersza Wodna, Elektrownia, tel. 25.

RAUER EMIL IGNACY. Przemysł. Dział. społ. * 31. 7. 1870 w Irenie, woj. lubelskie. S. Karola i Marii z Pilnych. Oż. 26. 6. 1927 z Heleną Makowiecką. Uk. szk. śr. w Warszawie. Dyr. Sp. Akc. Przemysł Metalowy „Granat". W 1905 zorg. w Warszawie tow. gimn. „Sokół", które miało charakter konspir. W 1915 zorg. tamże straż obywat. W 1916 uk. kurs szk. podof. i ofic. oraz instr., org. przez Komendę Leg. Polsk. przy „Sokole" w Warszawie. W 1918 rozbr. Niemców na ter. kolej. w Warszawie, zorg. Wojsk. Straż Kolejową i został jej dcą. W 1920 zorg. 6 bat. Wojsk. Straży Kolej. na ter. dyr. Lwów—Stanisławów. Radny m. st. Warszawy (1926). Org. Zw. b. Uczest. Wojsk. Str. Kolej. Czł. zarz. gł. Fed. P. Z. O. O.; wicepr. Zw. b. Czł. Straży Obywat. m. st. Warszawy; prez. gn. Sokoła Warszawa VI; prez. Tow. Przyj. Pragi, czł. zarz. Pol. Macierzy Szk.; skarbn. komit. Votum Narod. budowy kościoła p. w. Opatrzności; skarbn. Strz. Kurk.; prez. komisji finans. budowy pomnika J. Kilińskiego. Odzn.: K. W.; K. Z. zł.; M. N.; M. za W. Warszawa, Śniadeckich 15, tel. 8-21-76.

RAUSZER ZDZISŁAW. Inż.-technol. * 15. 6. 1877 w Warszawie. S. Juliana i Julii z Fijałkowskich. Oż. 1. 4. 1905 z Cecylią Olszewską. Uk. szkł real. w Warszawie (1896) i wydz. mech. Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1903). Po uk. stud. red. i wyd. org. Narod. Koła Kolej. „Kolejarz"; wykł. mechaniką cieplną i bud. parowozów w Techn. Szk. Kolej. Dr. Żel. Warsz.—Wied. Czynny w org. strajku szkol. 1905, wskutek kt. szkołę zamknięto. W 1909 rozp. pracę w Gł. Izbie Miar i Wag w Petersburgu. W 1916 zorg. na zlec. magistr. m. Warszawy I polski urz. miar. W 1917 oprac. i wyd. proj. ust. o miarach w nast. kier. Gł. Urz. Miar. Ogł. m. in.:

Zadania prawodawstwa miar w Polsce i ich związek z potrzebami techniki (1917), Jednostki miar używane w Kr. Kongresowym (1920), Pierwsze dziesięciolecie polskiej administracji miar (1929). Le progrès du système metrique en Pologne (1929), Legalizacja wag w rolnictwie (1930), Błędy i poprawki narzędzi mierniczych (1931), Die eindeutige Bestimmung d. Fehlerbegriffs d. Messinstrumenten (1936). Odzn.: O. P. 3, M. 10-l. O. N. Warszawa, Flory 1, tel. 8-09-29.

RAWICZ-DEMBIŃSKI BRONISŁAW, patrz: **DEMBIŃSKI-RAWICZ.**

RAWICZ-JAROCKI STANISŁAW, patrz: **JAROCKI-RAWICZ.**

RAWICZ-RADOMYSKA-MNISZEK HELENA, patrz: **MNISZEK-RAWICZ RADOMYSKA.**

RAWICZ-ROJEK TADEUSZ, patrz: **ROJEK-RAWICZ.**

RAWITA-OSTROWSKI hr. KRYSTYN TOMASZ, patrz: **OSTROWSKI-RAWITA.**

RAWITA-WITANOWSKI MICHAŁ ADAM JÓZEF, patrz: **WITANOWSKI-RAWITA.**

RĄCZASZEK ANTONI SZCZEPAN. Samorządow. Dział. społ. * 14. 12. 1898 w Czeladzi. S. Józefa i Wiktorii z Madlów. Oż. 13. 9. 1927 z Czesławą Niemyską. Uk. gimn. w Będzinie, stud. prawo oraz roln. i leśn. w Krakowie i Poznaniu. W 1920 ochotn. w. p. 1923—1927 burm. Czeladzi. 1928—1929 kier. wydziału pracy i op. społ. Urz. Woj. Poleśk. Nast. komis. rząd. i prez. Grodna. 1931-35 wojew. insp. samorząd. w Urz. Woj. Białost. Od 1935 tymcz. prez. Tomaszowa z nomin., nast. z wyboru. B. czł. akad. koła mił. sztuki „Promethidion" w Poznaniu, b. prez. Chrz. Zw. Akad., zał. w Grodnie, Białymstoku i Tomaszowie Tow. Przyj. Nauki, Lit. i Sztuki, b. czł. rady wojew. B. B. W. R., czł. Tow. Przyj. Zw. Strz. Ogł. art. z zakr. gosp. samorząd. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Tomaszów, Bartosza Głowackiego 5, tel. 2-02.

RĄCZKA STANISŁAW IGNACY. Pedag. Muz. Kompoz. * 13. 7. 1893 w N. Sączu. S. Stanisława i Katarzyny z Kondelewiczów. Oż. 1921 z Janiną Kubczyńską. Uk. gimn. w N. Sączu i wydz. fil. Uniw. Jagiellońsk. (1920). Od 1914 sł. w w. austr., w 1915 dost. się do niew. ros., od 1918 w w. p. Por. rez. Od 1921 naucz. gimn. Dyr. gimn. im. marsz. J. Piłsudskiego w Busku. Prezes Z. O. R. i Fed. P. Z. O. O. w Busku. Ogł. m. in.: na chór męski à capella: Hasło, Na starą nutę, Pobudka, Modlitwa podczas bitwy; Symfonia nocy, Impromptu, Sen, Barkarola, Zaczarowana królewna, Pieśń o nieznanym żołnierzu; pieśni śląsk.: Na tej naszej Wiśle, Nie będę służyć, W czarnym lesie, Czerwona różyczka, W szczerym polu; na chóry miesz.: 3 pieśni o marsz. J. Piłsudskim, Duma o pierwszej brygadzie, Pogrzeb Piłsudskiego, Czarna sukienka, Elegia na śmierć Piotra Maszyńskiego, Podhale (na 3 gł.), Śpiewy i śpiewki szkolne (45 pieśni), Śpiewanki szkolne (50 pieśni). Otrz. 20 nagr. na konk. w kraju i zagr. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Busko-Zdrój, Gimnazjum, tel. 48.

RĄCZKOWSKI JÓZEF. Dziennik. Liter. * 19. 2. 1885 w Siarach, pow. Gorlice. S. Wincentego i Wiktorii z Piotrowskich. Oż. 28. 6. 1911 z Joanną Kulczyńską. Uk. gimn. IV w Krakowie, stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiellońsk. i uniw. w Monachium. Pracę dziennik. rozp. w tyg. Ilustr. Polska w Krakowie, nast. prac. w Nowinach, Nowościach Ilustr. i Nowej Reformie. 1913—1923 red. nacz. org. Pol. Str. Lud. „Piast" w Krakowie. W 1919 poseł na Sejm Ustawod. z okr. Nowy Sącz—Grybów—Gorlice. W 1923 osiadł na gospod. roln. w Piątkowie pod Poznaniem. Prac. w Wlkp. Tow. Kółek Roln., kt. przez kilka lat był wicepr., oraz org. spółdzielcz. Od 1933 kier. red. półtygodn. Rolnik Wlkp. w Poznaniu. Ogł. tomik wierszy i utw. scen.: komedię Polityka i miłość (wyst. w Teatrze Narod. w Warszawie i na wszystkich scenach polsk.), jednoakt. Wóz Drzymały (wyst. przez teatry objazd., przeważnie na wsiach), lekką komed. Nad polskim morzem. Piątkowo, poczta Poznań.

RECMANIK JAN. Art.-introlig. * 8. 12. 1874 w Cieszynie. S. Franciszka i Anny

z Sikorów. Oż. 22. 9. 1906 z Józefą Zaorską. Uk. szk. śr. w Cieszynie, stud. fach. w Paryżu i Glauchau w Saksonii. Org. i zał. Szkoły Graficzn., od 1919 wykładowcą tamże. Wykł. Państw. Szk. Przemysł. w Warszawie. Ogł. liczne art. w prasie fach., podręczn. introligat., wyk. szereg opraw artyst., dostos. do treści dzieł. Warszawa, Nowy Świat 55, tel. 2-32-12.

REDLICH BOLESŁAW. Pedag. * 19. 10. 1904 w Dębicy. S. Aleksandra i Anieli z Bethów. Oż. 19. 8. 1925 z Marią Cisek. Uk. gimn. koeduk. w Strzyżowie n. Wisłokiem, nast. wydz. fil. Uniw. Jag. (1926). Dyr. gimn. W 1920 sł. w str. obywat. B. czł. zarz. Org. Młodz. Narod. (ob. Z. P. M. D.), nast. prez. zarz. obw. Zw. Strzel. w Ropczycach i zarz. powiat. w Wieliczce. B. red. Nowego Czasu Kieleckiego (1931—32). Ogł. art. pedagog. Odzn. K. Z. sr. Nowy Sącz, Długosza 5, tel. 68.

REDLICH WŁODZIMIERZ. Adw. * 31.12. 1877 w Śmile, na Ukrainie. S. Karola i Julii z Chrystowskich. Oż. 15. 2. 1904 z Zuzanną Wróblewską. Uk. gimn. w Białej Cerkwi (1897), nast. wydz. prawny uniw. w Kijowie (1901). Czł. org. polsk. postęp.-demokrat.; jeden z założ. Polsk. Tow Gimnast. w Kijowie oraz Polsk. Zw. Polit. na Rusi; czł. Polsk. Komit. Wykonaw. na Rusi, jeden z założ. Centr. Demokrat. w Kijowie. Od 12. 1917 czł. komis. kodyfik. przy ukraińsk. Min. Sprawiedl. w Kijowie i st. radca prawny tegoż Min. Od 1919 w P. O. W. K. N. 3. 6. 10. 1919—16. 12. 1919 radca prawny konsul. R. P. w Kijowie. Od 1920 prac. w Zarz. Cyw. Ziem Wołynia i Fr. Podolsk., zarz. jednocz. w Kom. Likwid. P. O. W. K. N. 3. Od 1922 prakt. w adwokat. Odzn.: K. N., O. P. 5. Warszawa, Mokotowska 5, tel. 8-26-70.

REDO JÓZEF. Art.-śpiew. * 1872 w Wilanowie. Stud. w Warsz. Konserwat. Muz. u prof. C. Trombini'ego, Mikulskiego i Bruszewskiego. W 1895 wyst. w teatrzyku Belle-Vue w Warszawie, w operze Moniuszki Flis, nast. zaang. do teatru im. St. Moniuszki w Stanisławowie. W 2. 1896 debiut. w roli Margrabiego w Dzwonach Kornewilskich. Nast. wyst. teatr. rząd. w Warszawie, potem w teatrze Nowym, Wodewilu, Nowościach, teatrze K. Niewiarowskiej tamże. Był dyr. teatru Wodewil. Ważn. role w operetk.: Druciarz, Królowa dolarów, Dziewczyna z fiołkami, Czerwona dama, Wróg kobiet, Ewa, Hr. Luxemburg, Rozwódka, Wesoła wdówka, Manewry jesienne, Suza, Sybilla, Jarmark małżeński, Dama w gronostajach. Od 15. 10. 1922 czł. zast. Z. A. S. P. 10. 10. 1926 obch. jubil. 30-l. pracy scen., 19. 4. 1935 — 40-l. Warszawa.

REGER TADEUSZ. Dziennik. Polit. * 2. 4. 1872 w Nowym Jorku. S. Karola i Emmy z Kochów. Oż. w 1906 z Michaliną Olearczyk. Uk. gimn., stud. na uniw. w Krakowie. W 1888 zorg. tajne stow. młodz. „Biali Ludzie", w r. 1890 wst. do „Pobudki". Za działaln. polit. wydal. z uniw. W 1910 zorg. na Śl. Ciesz. Zw. Strzel., a w 1914 zgłos. się do Leg. Polsk. W 1920 prez. rady narod. ks. Cieszyńsk. Ogł.: Objaśnienia do ustawy o sądach przemysłowych (1898); Socjalna demokracja a klerykalizm (1912); Prawo żołnierzy i ich rodzin (1915); Socjaliści a niepodległość Polski (1919); ponadto szereg art. w red. przez siebie: Robotniku Śląskim, Górniku, Głosie Kobiet, ost. w Naprzodzie. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr. Cieszyn, Stelmacha 10.

REGULSKI JANUSZ. Licenc. nauk handl. i konsul. * 27. 12. 1887 w Zawierciu, S. Juliusza i Bronisławy z Chodakowskich. Oż. 11. 1919 z Haliną Maciejowską. Uk. szk. handl. w Warszawie i École des H-tes Études Commerc. et Consul. w Leodium. 1914—1917 sł. w w. ros., ost. kpt. Po rewol. współtw. Zw. Wojsk. Polsk. fr. rumuńsk.; uczest. Zjazdu Wojsk. Polaków w Petersburgu (ob. Leningrad), nast. szef szt. dyw. w Korpusie Wschodn. W r. 1918 w niew. bolsz., z kt. zbiegł i powr. do kraju. W 1920 ochotn. w p., podcz. ofens. na Lidę—Wilno szef oddz. I kwat. gł. Wodza Nacz. Od 12. 1920 mjr rez. Dyr. zarz. S. A. Siła i Światło. Czł. rady Centr. Zw. Przem. Polsk., wicepr. zarz. Zw. Papierni Polsk., czł. zarz. Izby Handl. Polsko-Belg., wicepr. Tow. Przyj. Belgii, wicepr. Automobilklubu Polski. Ogł. art. z dziedz. finans.-gospod. Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. za W., belg. Leop. 5, M. I. Warszawa, Fredry 10, tel. 2-51-11.

REICHER ELEONORA. Dr med. Dr fil. * 29. 9. 1884 w Warszawie. Uk. wydz. lek.

i wydz. przyrodn. uniw. w Paryżu, drat. nl. 1912 i drat med. 1916 na uniw. w Bernie. Asyst. klin. chor. wewn. uniw. w Bernie 1917—20, asyst. 2 klin. chor. wewn. Uniw. Warsz. 1920—26, doc. chor. wewn. 1933. Prac. w dziedz. higieny sport. Współred. bibliot. Wychowanie fizyczne kobiet. Warszawa, Polna 40, tel. 9-54-54.

REICHER MICHAŁ. Dr fil. Anatom. * 17. 11. 1888 w Sosnowcu. S. Stanisława i Marii z Permuterów. Oż. w 1917 z Wandą Krasnodębską. Uk. gimn. w Sosnowcu i wydz. przyrodn. uniw. w Zurychu, gdzie 1911—1912 był st. asyst.; 1912—1913 st. asyst. Johns Hopkins Univ. w Baltimore; 1915—1920 asyst. i prosektor. zakł. anat. uniw. Warsz. W 1921 zast. prof., od 1922 prof. nadzw., od 1934 prof. zwycz. anatomii uniw. Stef. Bat. 1934—1935 dziekan wydz. lek. Jeden z org. strajku szkoln. 1905. W 1920 ochotn. w. p. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Pol. Tow. Antropolog., Pol. Tow. Anatom.-Zoolog., l'Association des Anatomistes Institut Internat. d'Antropologie, Societé de Morphologie de Paris, Schweizerische Gesellschaft für Antropologie; czł. kom. red. Folia Morphologica. Wilno, Wielka 24, m.15.

REICHERT JANINA. Art.-rzeźb. * 22. 6. 1895 w Starym Samborze. Stud. w Szk. Szt. Dekor. we Lwowie i Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. Naucz. rys. w Państw. Zawod. Szk. Żeńsk. we Lwowie 1923—1928. Wyk. m. in. rzeźby: grupy figur. w ołtarzu gł. kośc. św. Marii Magdaleny oraz kośc. w. Lwowie w Polance i Tarnopolu; pomnik marsz. J. Piłsudskiego w Korp. Kad. we Lwowie; medal. F. M. Ossolińskiego w tablicy pamiątk. na Ossolineum we Lwowie; Niewolnicy; 9 figur w kośc. św. Elżbiety we Lwowie, pomn. żołnierza w Brzeżanach; szer. popiersi, nagrobków, posągów w drzewie, alabastrze, brązie, piaskowcu, granicie i marmurze. Czł. Zw. plastyków we Lwowie, Zw. rzeźbiarzy w Warszawie. Wyst. od 1923. Lwów, Kurkowa 25.

REIS WIKTOR FELIKS. Dr wszechn. lek. * 26.5. 1875 we Lwowie. S. Leona i Franciszki. Uk. Uniw. Jagiel. Prof. okulist. Uniw. Jana Kaz. Ogł. m. in.: Ropień blaszki sitowej nerwu wzrokowego jako powikłanie w przebiegu ropówki oczodołu (1904); Nieżyt spojówki Parinauda i jego znaczenie dla histiogenezy komórek plazmatyczn. 1906; O wymiarach rogówek zwierzęcych i ich znaczeniu dla patogenezy rogówki olbrzymiej u człowieka (1921); Choroby zakaźne oczu (1932); Ein Beitrag zur Brillendarstellung in der Skulptur: Der Teufel mit Brille (1927); Pęcherzyki gazu w przedniej komorce oka — nowy objaw rozpoznania różniczkowego przerzutowego zapalenia całej gałki ocznej na tle prątka okrężnicy przy cukrzycy (1929 i 1930). Czł. franc. Tow. oftalm., czł. hon. Tow. Med. w Bukareszcie. Odzn. jugosł. Ś. S. 3. Lwów, Fredry 4, tel. 2-36-75.

REISS ANZELM. Inż. Polityk. * 11. 11. 1886 w Jarosławiu. S. Adolfa i Slavy z Bicków. Oż. 8. 9. 1916 z Bertą Menkes. Stud. na polit. we Lwowie i Wiedniu. Prez. Centr. Urzędu Palestyńsk.; czł. komit. Wykon. Świat. Org. Sjonist.; czł. komit. wykon. Świat. Kongr. Żyd. Warszawa, pl. Grzybowski 7 m. 47, tel. 5-30-07.

REITER MARIAN. Dr fil. Pedag. Hist. liter. * 1874 w Wołczkowcach (Małop.). Uk. Uniw. J. Kaz. Naucz. gimn. we Lwowie, Krakowie, Podgórzu 1896—1907; czł. Rady Szk. Krajowej we Lwowie 1907—1913; dyr. semin. naucz. we Lwowie 1913—1915; insp. szkolny 1915—1918; radca minist. i nacz. wydz. Min. W. R. i O. P. 1918—1931; prez. wydz. szk. zarz. gł. Polsk. Macierzy Szk. w Warsz. od 1931. Ogł. m. in.: Zygmunt Krasiński jako współprac. „Pamiętnika dla płci pięknej" (1895); Chronologia listów A. Mickiewicza (1904); Stanisław Staszic (1906); Kiedy powstała „Nieboska komedia"? (1907); Marek Aureli — Rozmyślania (przekł., 1913); Czytania polskie dla kl. I, 3 t. (kilkanaście wyd., ost. 1930). Warszawa, Filtrowa 7, tel. 8-44-63.

REKLEWSKI WITOLD BRONISŁAW. Dr med. * 18. 12. 1880 we Włochach, pow. pińczowski. S. Bronisława i Marii z Choynowskich. Oż. 10. 1931 z Mirosławą Szczepańską. Uczęszcz. do gimn. w Częstochowie i Petersburgu (ob. Leningrad), stud. na wydz. fiz.-matemat. uniw. w Warszawie, nast. na wydz. med. tamże, absolut. uz. w Krakowie, egz. państw. zł. w Kazaniu w 1907. Asyst. prof. Wiede w Sztokholmie, prof. Lange w Monachium, prof. Breemena w Amsterdamie. Org. i dyr. nacz. Państw. Wytw. Protez. Inic. i org. bud. wózków motor dla beznogich inwalid. Ogł. m. in.: Nowoczesne metody leczenia skrzywień kręgosłupa, Patologia stopy (monogr.); Nowoczesne metody protezowania; Podr. nauki protezowania. Warszawa, Jerozolimska 53, tel. 9-88-76.

REKSZA (KAKIETEK) ALEKSANDER. Dziennik. sport. * 9. 2. 1909 w Warszawie. Red. Wiad. Sport. Polskiego Radia, autor feliet. sport. Ogł. wsp. z M. Strzeleckim pow. sport.: pt. Wielka gra.

RELIDZYŃSKI JÓZEF. Poeta. Literat. * 11. 1. 1886 w Kielcach. S. Romualda

i Anieli z Schayerów. Oż. 23. 6. 1919 z Wandą Zybert. Uk. gimn., stud. w Ak. Nauk Społ. i Handl. we Frankfurcie nad Menem oraz na wydz. fil. uniw. w Krakowie i Lwowie. Przed wojną czł. Sokoła. 1914-1917 sł. w Leg. Polsk., nast. intern. w Beniaminowie. W 1918-22 w w p. Kpt. rez. Nacz. Centr. Biura Film. w M. S. Wewnętrzn. Wicepr. Federacji stoł. P. Z. O. O.; czł. zarz. i przewodn. sądu koleż. okr. stoł. Zw. Leg., czł. zarz. Fund. m. Warszawy Pom. dla Inwalidów W. P. Ogł. poezje: Wieją wiosenne wiatry, Laury i ciernie, Pędząca sława, Gałąź cyprysu; nowele: Maska z pałacu królewskiego, Powrót z tamtego świata; pow.: Romans znajdy, Niewolnica miłości, Miłość Renaty Jazłowieckiej; scenariusz film.: Tajemnica przystanku tramwajowego. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3. Warszawa, Marymoncka 6, tel. 12-20-02.

REMBOWSKA-MORI Z MOESÓW JANINA STEFANIA, patrz: **MORI-REMBOWSKA.**

REMER JERZY LUDWIK ADAM. Hist. szt. Konserwat. zabytk. * 16. 4. 1888 w Zatorze. S. Edwarda i Marii z Grychowskich. Oż. 20. 1. 1912 z Emilią Trzeciecką. Uk. gimn. w Wadowicach, 1907-13 stud. na wydziale fil. Uniw. Jag. hist. szt., archeolog., hist. liter. pod kier. prof. Mariana Sokołowskiego, Jerzego Mycielskiego, Piotra Bieńkowskiego. W l. 1913-1914 odb. podr. nauk. do Niemiec, Francji i Włoch. 1914 do 1918 sł. w Leg. Polsk. W 2. 1918 intern. w Witkowicach. W 1919 konserwator zab. okr. częstochowsk., nast. woj. kieleck. Od 1922 konserwator i kier. oddz. sztuki w Wilnie. Zast. prof. hist. szt. na wydz. sztuk piękn. Uniw. S. B. 1. 12. 1928—31. 3. 1928 deleg. do Min. W. R. i O. P. dla nadz. nad pracami konserwat.; od 1. 4. 1929 r-ca minist., od 6. 3. 1930 konserwator gen.; od 3. 1. 1934 konserwator gł. Min. W. R. i O. P., zorg. i prow. centr. biuro inwent. zab. Red. czasop. „Ochr. Zab. Sztuki". Wykł. konserwatorstwo na Uniw. J. Piłsudskiego. Od 1934 czł. kom. międzyn. zabytków hist. w Inst. Międzyn. Współpr. Intelekt. przy L. Nar., wicepr. Polsk. Tow. Krajozn., prez. rady nacz. Tow. Ochr. Szt. Lud. i Pop. Przem. Lud., czł. zarz. Tow. Op. nad Zab. Przeszł., czł. zarz. Polsk. Zw. Hist. Szt., Tow. Przyj. Huculszczyzny. Ogł. m. in.: Szlakami dusz tworzących (1910), Legiony w sztuce (1916), Odbudowa miasta i wsi polskiej (1917), Architektura monumentalna w woj. nowogródzkim (1925), W służbie sztuki — u źródeł twórczości Ferdynanda Ruszczyca (1927), Konserwacja obrazu M. B. Ostrobramskiej (1927), Polska w krajobrazie i zabytkach (1930), Odkrycie grobów królewskich w Wilnie (1931), Tragedia arcydzieła (1932). Odzn.: K. Z. zł., M. N., Warszawa, Rakowiecka 33, telefon 4-21-32.

REMER TADEUSZ. Pedagog. * 15. 5. 1894 w Tłustem, pow. Zaleszczyki. S. Juliana i Marii z Martyńców. Oż. 4. 10. 1923 z Zofią Krystyną Wisłocką. Uk. gimn. w Sanoku i wydz. filoz. uniw. we Lwowie. 1909—12 w harc.; 1912—14 w druż. Strzel. we Lwowie. Czł kom. red. „Zarzewia" i zarz. tow. młodz. akad. „Kuźnica". 1914—15 w wojsku austr.; 1915—18 w niew. ros. W 1918 uczestn. rozbr. Niemców w Warszawie, nast. sł. w w. p. W 1921 odkomend. na studia, kt. uk. w 1923, poczym wykł. w Korp. Kad. Nr 1 we Lwowie. Od 1930 por. w st. sp. Dyr. gimn. w Borysławiu. Czł. zarz. koła T. S. L. (1932—33); prez. kl. polsk. w radzie miejsk.; czł. koła przyj. harc.; prezes sekcji oświat.; czł. zarz. L. O. P. P. Ogł. art. z zakr. filoz. w prasie codz. Odzn.: K. W., M. N., M. 10-l. O. N. Borysław, Sokoła 3, tel. 12-44.

REMEROWA Z WISŁOCKICH ZOFIA KRYSTYNA. Dr fil * 20. 7. 1898 we Lwowie. C. Włodzimierza i Zofii. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. fil. U. J. Kaz. (d-rat z larcheol. klas. i prehist.). Czł. Org. Młodz. Narod. (przed rozłam.), Egzekut. Akad. we Lwowie i Kom. Pom. Żołn.-Stud. Przełoż. Szk. zawod. żeńsk. T. S. L. w Borysławiu. Czł. Zw. Stud. Filoz., prez. Kółka Filoz., sekr. „Czytelni", czł. Sodal. Mariańsk., Zw. Bibliotek.; przew. Zw. Pracy Obywat. Kobiet, czł. zarz. koła Borysław T. S. L., czł. miejsk. kom. Fund. Pracy, koła kobiet L. O. P. P. Ogł. przekł.: Wyznania — św. Augustyna, Wielka dydaktyka — Komensky'ego; wyj. z pism Komensky'ego i św. Hieronima w wypis. prof. Kota; O grafice Dębickiego, Organizacja czytelnictwa w bibliot. nauk., Księgozbiór z Honfleur. Borysław, Sokoła 3, tel. 12-44.

RENCKI ROMAN. Dr med. * 1867 w Rzeszowie. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. 1893—1897 asyst. klin. lek. tamże, nast. asyst. klin. chorób wewn. Uniw. J. Kaz. W 1902 venia legendi, w 1908 prof. nadzw., w 1920 prof. zwycz. patologii i terapii szczeg. chorób wewn. Ogł. szereg prac nauk. z zakr. chorób wewnętrzn. Lwów, Uniwersytet Jana Kaz.

RETTINGER JÓZEF HENRYK. Dr praw. * 1888 w Krakowie. Uk. wydz. prawny U. Jag. W czasie wojny świat. prow. prop. w Londynie i Paryżu z ram. Kom. Narod.; od 1917 był kilkakr. w Meksyku, nast. osiadł w Anglii. Ogł. m. in.: Morones of Mexico (po ang., 1926), Tierra Mexicana (po hiszp., 1928).

REUS KONSTANTY. Przemysł. * 9. 10. 1876 w Żytomierzu. S. Piotra i Marii z Reusów. W 1920 kier. oddz. Zw. Spółdz. Spoż. w Skierniewicach; nast. deleg. do Łucka celem zał. filii.

W 1923 zał. wł. przedsięb. wędlin. Org. cechu wędliniarsko-rzeźn. w Łucku 1925, prez. Stow. Rzem. Chrześc. od 1926, czł. rady miejsk. od 1926 prez. Kasy Spółdz., od 1929 prez. Izby Rzemieśln., w 1930 poseł do Sejmu, w r. 1932 prez. Banku dla Rzemiosła w Łucku, od 1934 prez. rady nadz. tego banku, od 1936 czł. Gł. Kom. Targowisk. w Warszawie, czł. Tow. Pop. Kształc. Zawod., Tow. Pop. Samodz. Warszt. Pracy, nacz. okr. org. O. M. P. od 1934, prez. rady nadz. Spółdz. Budowl. i rady nadz. Spółdz. Wędliniarsko-Rzeźn. Odzn. K. Z. sr. Łuck, Słowackiego 1, tel. 283.

REWSKI WŁODZIMIERZ. Kand. nauk prawn. * 27. 9. 1876 w Łukowie. S. Aleksandra i Heleny z Podkańskich. Oż. 27. 2. 1904 z Anną Bogusławą Szermer. Uk. gimn. w Białej Podl. 1899 i wydz. prawny uniw. w Warszawie 1904. Za działaln. polit. releg. z gimn. Po uk. aplik. był sędzią handl. do 1914. Podcz. w. świat. radca prawny zarz. robót hydrot. fr. rumuńsk. Po rew. ros. ochotn. form. polsk. w Odessie. Po powr. do kraju sędzia S. O. w Warszawie. Not. w Chełmie Lub. Przed wojną prac. wsp. ze St. Wojciechowskim w org. spółdz. „Społem"; podcz. wojny wicepr. Pol. Kom. Wyk. w Odessie, prez. Polsk. Rady Bezp. Odessy, red. Głosu Polskiego, wicepr. Rady Org. Polsk. Rosji Płd. W Chełmie czł. zarz. stow. „Kultura", prez. Polsk. Mac. Szk., zał. Stow. Upiększ. Miasta. Ogł. art. w prasie prawn. oraz prace: O dostęp własny do morza polskiego (1935), Nadzwyczajna okazja do rozbudowy floty wojennej, Braki i potrzeby m. Chełma, O sztuce ludowej. Odzn. M. N. Chełm, Pocztowa 62, tel. 1-90.

REYCHMAN JAN ANTONI WACŁAW. Hist. * 19. 2. 1910 w Warszawie. S. Kazimierza i Wandy z Olszewiczów. Uk. wydz. filoz. Uniw. J. P. (hist.) (1933) i sekcję Blisk. Wsch. Szk. Wschodozn. Inst. Wsch. tamże (1934). Ogł. szereg prac, art., kryt. i rec. gł. z dziedz. hist. działaln. polsk. na Bl. Wschodzie w czasop.: Wschód, Biulet. Hist. Szt. i Kult., Spr. Morskie i Kolonial., Spr. Narodowośc., Przegl. Hist.-Wojsk., Ziemia, Kur. Liter.-Nauk. (IKC), Pion, Polska Zbr. i in.; poza tym prace z dziedz. region. Podhala, Spisza i Orawy, m. in. Przewodn. po Podhalu, Spiszu, Orawie. i Płnc. Słowacji (1937). Warszawa, Cecylii Śniegockiej 10.

REYCHMAN KAZIMIERZ. Handl. * 1. 11. 1882 w Warszawie. Uk. szk. realną w Warszawie, Univ. Libre w Brukseli (Szk. Nauk Społeczn.) i École des Hautes Études Commerc. et Consul. w Leodium. Podcz. w. świat. sł. w A. P. we Francji. Przez 4 l. prac. w polsk. sł. konsul.: wicekons. w Montevideo, i Buenos-Aires, nast. kier. wydz. konsul. pos. R. P. w Rio do Janeiro i I sekr. tegoż pos. Wł. najw. w Polsce zbioru ex-librisów polsk.; wł. bibl. pośw. ex-librisologii oraz hist. bibliofilstwa i bibliotek. w Polsce, jak również zbioru opraw polsk. Zajm. się także genealog. i hist. rodzin. Ogł.: Nieznane ex-librisy polskie (Warszawa 1909); Nieznane ex-librisy polskie (Warszawa 1910); Thomas Caietan de Wengierski et son ex-libris (Paris 1921); Twórcy ex-librisów polskich (Warszawa 1924); Bibliografia ex-librisu polskiego (Kraków 1925, wyd. II Warszawa 1932); Ex-librisy gdańskie (Warszawa 1929); serię Szkiców genealog. (Warszawa 1935); art. w czasop. kraj i zagr. Odzn.: V. M. 5, K. W., M. N., fr. L. H. 5, fr. M. Wojsk., fr. K. Woj. z palmą i gw. sr. Warszawa, Elsterska 6, tel. 10-17-10.

REYMAN EDMUND JAN. Dr fil. Mgr nauk wyzwol. * 13. 1. 1885. S. Juliana i Ludwiki. Uk. gimn. w Warszawie, nast. stud. ekonom.-handl. w Lipsku, prawnopaństw. w Zurychu, społ.-polit. w Paryżu i Heidelbergu. W 1920 ochotn. w. p. Od 1912 wykł. W. S. H., sekr. Kom. Spółdz., będącej zawiązk. Ogólnopol. Zw. Kooper. Pieniężn. i współred. Przeg. Współdz. W r. 1915 powoł. do życia Szkołę Nauk Społ. i Handl. w Warszawie w 1917 przemian. na Szk. Nauk. Polit. 1917—19 prow. roczne akad. kursy dyplom.-konsul. pod eg. Tymcz. Rady St., 1920—24 ruchome kursy społ. w różn. miastach, 1924—28 W. S. Nauk Sp. i Ekonom. w Łodzi, od 1929 Inst. Stud. Handl. i Orient. Dyr. Szk. Nauk. Polit. (od 1915); dyr. Inst. Społ., dyr. Inst. St. Handl. i Orient., red. Prac Społ. i Polit. (od 1918), red. nacz. Encykl. Nauk Polit. (od 1935). Prac. społ. w Tow. Kult. Polsk., Zw. Stow. Polsk. (prez.), Kole „Lipszczan (prez.), Kl. Intel. Polsk. (prez.), Polsk. Kl. Art. (wiceprez.) i in. Warszawa, Reya 7, tel. 8-25-40.

RIEDEL STANISŁAW. Bankowiec. * 29. 4. 1890. Uk. szk. handl. w Suwałkach, stud.

w W.S.H. w Warszawie. Dyr. P. Banku Rolnego. Wicepr. Zw. Strzel. pow. grodz. Warsz.-Północ, wicepr. rady gł. Zrzeszeń Księg. Warszawa,-Żoliborz, Tucholska 2, tel. 12-77-42.

RIEGER ROMAN. Inż. górn. * 1870 we Lwowie. Uk. Akad. Górn. w Leoben. Prac. w witkowickich kopalniach węgla kamien. w Mor. Ostrawie 1895—1917; dyr. kraj. kopalni węgla w Spytkowicach 1918—1920 i kopalni Skarbofermu na G. Śląsku 1922—1930; prof. organ. przedsięb. przemysł. Akad. Górn. w Krakowie od 1925. Dok. wynal. rynien potrząsalnych (patenty: austr. niem., franc., belg., ang., amer.). Zał. Inst. Psychotechn. Porady Zawod. w Katowicach 1927. Ogł. m. in.: Pierwsze próby stosowania maszyn wrębowych; Ekonomia ruchu kopalni; Rynny potrząsalne i ich działanie; Naukowa organizacja pracy w górnictwie. Kraków, Helclów 21, tel. 1-10-68.

RIEGERT KAZIMIERZ. Inż.-elektr. * 23. 1. 1884 w Warszawie. S. Ignacego i Zofii z Bormanów. Uk. szk. realną w Warszawie i Inst. Technol. w Altenbergu. Ochotn. w wojnie polsko-bolszew. Dyr. Białost. Tow. Elektr. Prez. Zw. Przemysł., wicepr. Izby Przem.-Handl. w Wilnie, czł. rady nadz. Zw. Elektr Polsk. Odzn. O. P. 5. Białystok, Sienkiewicza 61.

RINGMAN ALEKSANDER. Inż. * 23. 1. 1883 w Małobądzi, pow. będziński. S. Jana Gustawa i Antoniny z Wasilewskich. Oż. 15. 4. 1914 z Zofią Godziemba. Uk. szk. realną w Łowiczu, studia na politechn. w Warszawie 1904—5, uk. polit. we Lwowie 1912. Przed wojną czł. P. P. S. fr. rew. i Zw. Walki Czynnej. Więz. 1906—7 i 1914. W 1920 ochotn. w. p. Rca Min. Przem. i Handlu. Czł. Tow. Ekonomistów i Stow. Technik. Ogł.: Związek gospodarczy G. Śląska z Polską, Polsko-niemieckie stosunki gospodarcze, Stan gospodarczy Rosji Sowieckiej, Cele i środki niemieckiej polityki zaborczej, Rewolucje światowe, Uprzemysłowienie i obrona państwa oraz liczne art. Odzn.: K. N., O. P. 4. Warszawa, Wyspiańskiego 10, tel. 12-72-75.

RIPPER JAN WILHELM. Sport. * 1903. S. Wilhelma i Jadwigi z Talowskich. Ucz. do gimn. w Feldkirch i Karlsburgu. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie i Akad. Handl. tamże. Prakt. w f-ce Gräf i Stift w Wiedniu. W 1920 ochotn. w. p. Czł. komis. sport. Automobilklubu w Krakowie. Reprez. Polski na międzyn. raidach samochod. Od 1926 udział w wyścigach samochod. w Polsce i zagr. Pos. wszystkie rek. polskie w kat. samochod. wyścig. do $1^1/_2$ l. pojemn. cyl. 1928—1936 mistrz. Polski. Zdobywca dwukrotny wielk. nagr. Tatr. oraz nagr. Prezydenta Rzeczyposp. Rekordz. klasy wyśc. górsk. w Schwabenberg, Budapeszcie i Semmeringu. Og. pos. 16 rekord. samochod. polsk. i zagr. Kraków, Smoleńsk 31, tel. 1-06-12.

RIPPER WILHELM. Sport. * 24. 11. 1873 w Oldrzychowicach, pow. cieszyński. S. Józefa i Joanny z Frydów. Oż. w 1902 z Jadwigą Talowską. Uk. gimn. w Wiedniu i Ak. Handl. tamże. Podcz. w. świat. sł. w w. austr., nast. w w. p. Prow. pierwszą w Polsce wojsk. szk. samochod. Kpt. rez. W 1919 przeszedł do sł. w P. P., org. kadry policji samochod. Wielokr. uczestnik raidów sport., kraj. i międzynar. Zorg. pod protekt. Prezydenta R. P. międzynar. wyścig tatrzański, zimowy wyścig torowy w Zakopanem i in. Czł.-korespond. D. A. Cl. Rzeczoznawca sądowy do spraw samochod. Czł. hon. Automobilklubu krakowsk. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Kraków, Smoleńsk 31, tel. 1-06-12.

RITT ROMAN. Dr med. Stomatol. * 11. 6. 1873 w Wilnie. S. Borysa i Pauliny. Oż. 7. 8. 1900 z Jentą Blitzstein. Uk. szk. śr. stud. na uniw. w Dorpacie i Warszawie (dypl. lek.-dent.), stud. uz. w Zurychu i Würzburgu (drat med). Zał. pierwszą w Polsce fabr. prepar. do celów dentyst., zyskując uzn. na wyst. międzyn. w Antwerpii i Madrycie. Ogł.: Die in der Zahnheilkunde zum Zwecke d. Injection gebräuchlichen Anesthätica, Automobilista jako samarytanin, oraz liczne art. w prasie. Łódź, Piotrkowska 126, tel. 2-23-88.

ROBIŃSKI STANISŁAW. Handl. * 17. 4. 1889 w Krotoszynie. S. Hipolita i Antoniny ze Skałowskich. Uk. gimn. w Poznaniu 1910, stud. handl. i prakt. kupiecką odbył w Niemczech i Francji. Insp. adm. miejsk. Poznania od 1935. W czas. gimn. czł. T. T. Z., i org. Zet w Poznaniu. Czł. Komitetu 25-ciu, czł. Rady Lud. Poznania oraz I pol. rady miejsk. tamże, Uczestn. powst. wlkp., ochotn. w. p. 1921 do 1931 wicepr. Izby Przem.-Handl., 1922 do 1930 radca miejski, 1927—1929 wicepr. P. W. K. w Poznaniu. Odzn.: O. P. 3, fr. L. H. 4. Poznań, Staszica 17.

ROBOWSKA LUCYNA. Pianistka. Kompoz. * 11. 2. 1876 w Łodzi. C. Klemensa i Wandy z Szlezyngerów. Uk. gimn. i konserwat. muz. w Warszawie, stud. uzup. w Berlinie.

Czł. wielu org. artyst. i społ. Autor. utw. fortep. m. in.: „Fughetta" i art. w czasop. Wygł. odczyty z dziedz. muz. Koncert. w kraju, Niemczech, Francji i Rosji.

RODOWICZ STANISŁAW. Inż.-technol. * 4. 2. 1883 w Kijowie. S. Teodora i Stanisławy z Rymkiewiczów. Ożen. 25. 7. 1909 z Marią Świdzińską. Uk. gimn. filol., stud. na polit. w Kijowie, uk. polit. w Karlsruhe. Prez. „Polżelu". Szef sekcji kolej. Nacz. Dow. W. P., nast. w Inst. Wojsk.-Techn. Dep. V Inż. Sap. M. S. Wojsk., Gł. Zakł. Inż. i Sap. Od 1923 mjr rez. Prez. Stow. Techn. Polskich w Warszawie, wicepr. Zw. Polsk. Zrzeszeń Techn., red. Wiad. Zw. P. Z. T., czł. Zarz. Zw. Polsk. Czasop. Techn. i Zawod., czł. Zarz. Koła Inż. Doradców i Inż. Rzeczozn., czł. Międzyn. Inst. Dokument. (Bibliogr.), twórca Polsk. Bibliografii Techn., Dyr. Kom. Chłodnictwa (1930—1935). Rzeczozn. i doradca ministerstw i inst. państw., samorząd., izb przem.-handl., fabryk i osób pryw. Wyk. szereg proj. urz. transp., instal. wodoc., kanaliz., ogrzew., wentyl. i chłodni, m. in. w gm.: Polit. Warsz., Banku Cukrown., pałacu w Krzeszowicach, Gł. Dworcu Poczt. w Warszawie. Ogł.: Organizacja biblioteki, Klasyfikacja dziesiętna, Metoda porównywania urządzeń przeładunkowych, Transport węgla i rudy drogą wodną pomiędzy Bałtykiem a Zagłębiem, Temperatura przy obliczaniu strat ciepła budynków, Wentylacja, Ogrzewanie i ochładzanie wagonów osobowych. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W., fr. L. H. 5, bułg. Zasł. Cyw., jugosł. S. S. 3. Warszawa, Żolibórz, Forteczna 4, tel. 12-67-50.

RODYS WITOLD. Dr praw. Adw. * 31. 12. 1889 w Warszawie. S. Juliusza i Marii z Popłońskich. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (dr. na uniw. w Berlinie), Wyż. Szk. Woj. w Warszawie i konserwat. muz. (skrzypce i dyrekcja). Podcz. w. świat. pełnomocn. Rady Zjazd. Polsk. Org. w Rosji, org. Komit. Polskie w Rosji europ. i na Syberii. Nast. sł. w w. ros. Prac. w Naczpolu. Więz. przez bolszew. Po powr. do kraju sł. w w. p., m. in. w szt. grupy płk. Rybaka podcz. wypr. kijowsk., po czym szef wydz. wyszk. w sekcji kaw. Dep. Broni Gł. M. S. Wojsk., asyst. i wykł. Wyż. Szk. Woj. Rtm. rez. Adw. w Warszawie. R-ca prawny hon. L. O. P. P. Czł. rady Komit. Zwalcz. Raka. Ogł. art. z dziedz. prawa cyw. i Karn. w czasop. fach. Odzn. fr. Palm. Ośw. Publ. Warszawa, al. Ujazdowska 22, tel. 9-37-00.

RODZIEWICZ ALEKSANDER. Art. dram. * 8. 9. 1898 w Archangielsku. S. Bolesława i Aleksandry z Kiewliczów. Uk. gimn. w Irkucku, stud. na wydz. prawa uniw. w Kijowie, uk. szk. dramat. tamże. Od 1916 prac. w teatr. w Kijowie, 1923-1925 w Krakowie, w 1926 w Wilnie (Reduta), 1927—1930 w Teatrze Polskim w Poznaniu, następ. w Teatrze Nar. w Warszawie, od 1931 dyr. Teatru Wołyńsk. im. J. Słowackiego w Łucku. Ogł. artyk. w czasop. pośw. propag. teatr. Odzn.: K. Z. zł., Wawrz. Ak. sr. Łuck, Kordeckiego 2, tel. 4-54.

RODZIEWICZÓWNA MARIA. Literatka. * 2. 2. 1863 w Pieniusze pod Grodnem. Nauki pob. u ss. niepokalanek w Jazłowcu. Ogł. pow.: Straszny dziadunio (1886), Dewajtis (1887), Ryngraf, Między ustami a brzegiem pucharu (1888), Kwiat lotosu (1889), Ona, Szary proch (1890), Błękitni (1890), Obrazki (1891), Hrywda (1892), Anima vilis (1893), Na fali (1894), Jaskółczym szlakiem, Barbara Tryznianka (1894), Na wyżynach (1896), Jerychonka (1897), Klejnot (1897), Nieoswojone ptaki (1904), Magnat (1901), Czahary, Wrzos (1902), Byli i będą (1908), Pożary i zgliszcza (1907), Rupiecie — Z głuszy — Barcikowscy (1918), Gniazdo Białozora, Lato leśnych ludzi (1920), Joan VIII, Farsa Panny Heni, Czarny Bóg, Atma, Macierz oraz now.: Światła, Dwie rady. Odzn. O. P. 4 i 3. Hruszowa, pow. kobryński, p. Antopol.

RODZIŃSKI ARTUR. Dr praw. Art.-muz. Dyryg. * 2. 1. 1895 w Splicie (Jugosławia). S. Józefa i Jadwigi. Ożen. 19. 7. 1934 z Haliną Lilpop. Ukończ. gimn. we Lwowie, uniw. w Wiedniu, konserwat. muz. tamże. Pocz. dyryg. opery we Lwowie, nast. w Warszawie, Filadelfii, prof. konserwat muz. Curtiss tamże, dyryg. ork. symfon. w Los Angeles, od 1933 dyrygent Cleveland

Symphonic Orchestra, od 1936 dyrygent filharmonii w Nowym Jorku. Odzn. O. P. 4.

ROESNER ZDZISŁAW JAN. Art.-muz. Pedag. * 17. 6. 1907 w Warszawie. S. Bogusława i Heleny z Żabińskich. Oż. w 1934 z Krystyną Wyrobek. Uk. gimn., szk. muz. im. F. Chopina, konserwat. muz. tamże (1928) i wyż. szk. muz. w Berlinie(1932). Dyr. szk. muz. im. F. Chopina w Gdyni. Prof. gry skrzypc. gdańskiego konserw. muz. Ucz. międzyn. konk. w Wiedniu (dyplom uzn.). Czł. komisji międzyszkolnej. Udz. w audycjach radiow. Koncert. na ter. całej Polski. Ogł. art. z dziedz. muzykologii w prasie codz. Gdynia, Św. Jańska 56, tel. 24-24.

ROGA BŁAŻEJ. Dr nauk techn. Inż.-chem. * 12. 1. 1895 w Bystrowicach, woj. lwowskie. S. Szymona i Katarzyny z Bodziochów. Oż. 9. 9. 1930 z Zofią Porczyńską. Stud. na wydz. chem. Polit. Lwowsk. i Warsz. Dyr. gazowni m. st. Warszawy. 1911—1914 czynny w org. „Pet" i Skautingu; 1913—14 komis. Druż. Bartosz. w Jarosławskiem. Po rozw. Leg. Wsch. wciel. do w. austr., sł. na fr. ros. Of. rez. w. p. Czł. Zw. Inż.-Chem. R. P.; Pol. Towarz. Chem.; Stow. Inż. Górn.-Hutn. woj. śląsk.; Zrzesz. Gazown. i Wodociągowc. Polsk.; N.-Ch. Z. P. na Śląsku i wielu org. sport. Ogł. szereg prac z zakr. gazown. w jęz. polsk., niem. i franc. Warszawa, Kredytowa 3.

ROGALA-PARUSZEWSKI MICHAŁ INOCENTY, patrz: PARUSZEWSKI-ROGALA.

ROGALA-SOBIESZCZAŃSKI IGNACY ŚWIĘTOSŁAW, patrz: SOBIESZCZAŃSKI-ROGALA.

ROGALA-ZAWADZKI ANTONI RUDOLF, patrz: ZAWADZKI-ROGALA.

ROGALIŃSKA-DAMM MARIA. Art.-śpiew. Pedag. * 30. 12. 1888 w Bydgoszczy. C. Hieronima i Bronisławy z Pyszkowskich. Uk. pensję w Bydgoszczy oraz stud. muz. u prof. Horbowskiego w Krakowie i prof. Etelki-Gerster-Gardini w Berlinie. Debiut. w 1911 w Poznaniu w „Halce", nast. występow. w Elberfeld, Erfurcie, Moguncji, w op. Krolla w Berlinie, w teatr. dworskich w Darmstadtcie i Dessau, w Holandii, ost. w Poznaniu, gdzie prow. szk. śpiewu. Założ. tow. śpiew. „Lutnia". Poznań, al. Marsz. Piłsudskiego 1, m. 10.

ROGALSKI TADEUSZ. Dr med. * 20. 9. 1881 w Krakowie. S. Sebastiana i Stanisławy z Żebrawskich. Oż. 16. 7. 1912 z Anielą Zaleską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. 1914—1918 sł. w w. austr., nast. do końca 1919 w w. p. Kpt. lek. rez. W 1924 habilit. z anatom. w Uniw. Jagiel., od 1926 prof. nadzw. wych. fiz. oraz kier. zakł. wych. fiz. i anat. stosow. tamże. Od 1929 dyr. Studium Wych. Fiz. Uniw. Jagiel., Od 1930 wykł. w Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. Ogł. szereg prac nauk. z zakr. swej spec. w jęz. polsk. i niem. Kraków, al. Słowackiego 15, tel. 1-05-75.

ROGOWICZ WACŁAW JAKUB. Literat. * 28. 9. 1879 w Warszawie. S. Jakuba i Marii z Zawadzkich. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na wydz. lek. i prawnym uniw. tamże oraz w Sorbonie na Faculté des Lettres (1906—09). W 1920 ochotn. w. p. Ppor. posp. rusz. 1916—19 sekr. Uniw. Warsz. 1919—22 sekr. gen. Teatr. Miejsk. w Warszawie, 1924—28 ref. spraw lit. Dep. Sztuki Min. W. R. i O. P. Ogł. pow. i now.: Zocha, Samson, Pokusa o zmierzchu, Rywalki, Proscenium, Historia do niczego nie podobna; szt. teatr.: Dalila, Chór pielgrzymów, Alchemik miłości; prace publicyst.: Reflektorem po czarnych koszulach, Młodość w dramatach Oscara Wilde, nadto szereg przekł. z Flauberta, Celine'a, A. Maurois, Bernanos, Szołochowa, D. Mereżkowskiego, Aleksego Tołstoja, Oskara Wilde. Warszawa, Morszyńska 3, m. 1, tel. 9-04-70.

ROGOWSKI JAN. Dr fil. Pedag. * 13. 9. 1894 w Ostrowie, pow. Sokal. S. Jana

i Bronisławy z Wyrostkiewiczów. Ożen. 1925 z Zofią Pisarską. Uk. gimn. V we Lwowie (1903) i wydz. fil. Uniw. J. Kaz. (d-rat 1923). W. 1914 w Leg. Wsch., nast. w II bryg. Leg. Polsk., P. O. W. i w. p. Po wojnie naucz. Korp. Kad. Nr 1 i gimn. we Lwowie, od 1934 dyr. VII gimn. państw. im. Tad. Kościuszki tamże. B. prez. obw. lwowsk. Zw. Obr. Kres. Zach. Zarz. okr. i oddz. lwowsk. Zw. Leg.; wicepr. zarz. okr. Zw. Strz.; kier. sekcji kult.-ośw. zarz. okr. Zw. Leg. Ogł. m. in.: Problem obronności granic politycznych (1923); Polska a morze (1924); Dzieje wojska polsk. na Syberii; Z walk o Lwów (1925); Mazurzy pruscy (1928); Leonidas, pow. hist.; Jakub Strepa, zb. opow. dla młodz ; szer. art. treści hist. i nauk.-wychow. w prasie fach. i codz. Odzn.: K. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Lwów, Piłsudskiego 23, tel. 2-29-42.

ROGOWSKI LUDOMIR MICHAŁ. Muz. Kompoz. * 3. 10. 1881 w Lublinie. S. Dominika. Ożen. z Ludwiką Nawroczyńską. Stud. muz. i śpiew w konserwat. w Warszawie, Lipsku i in. m. Europy. Org. ork. symfon. w Wilnie oraz chór. w Wilnie i Paryżu; prow. kilka teatr. muz.; dyryg. chóru „Sloga" i dyr. konserwat. w Dubrowniku. Utw. muz.: bal. Bajka; Kupała; Symfonia ofiarna; Suita białoruska; Opowieść romantyczna; opery: Tamara, Ondyna, Królewicz Marko; Cud św. Błażeja (mist. na chóry, ork. i sola); Fantasmagoria; Villafranca; Images ensoleillées; Symphonie offrande; Les saisons; Les souvenir; Z albumu prababki; symf. wok., relig., kamer.; ilustr. muz. do szt.: Lilla Weneda, Otello, Henryk IV i in. Dubrownik, Jugosławia.

ROGOWSKI WŁADYSŁAW FRANCISZEK. Dr fil. Pedagog. * 3. 12. 1886 w Warszawie. S. Dominika i Karoliny z Kossakowskich. Ożen. 15. 2. 1923 z Ireną Mączewską. Ucz. do państw. szk. realn. w Warszawie, po str. szk. uk. szk. handl. A. Jeżewskiego tamże, nast. wydz. przyrodn. uniw. we Fryburgu szwajc. (1912). Czł. P. O. W., red. brosz. niepodl. T-wa „Czytaj". W 1920 ochotn. w. p. B. dyr. Państw. Semin. Naucz. im. Marsz. J. Piłsudskiego w Łowiczu. Pierwszy nacz. instr. oświat. w Brazylii. Minister. i okręg. wizyt. szkół. Ref. gospod. zarz. gł. Rodz. Kolej. W 1927 gen. insp. Partii Pracy. W 1928 szef. propag. B. B. W. R. Odzn.: K. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Wilcza 16 m. 21, tel. 8-51-28.

ROGOŻ STANISŁAW KAROL. Dr fil. Kryt. lit. Public. * 4. 11. 1894 w Krakowie. Uk. Uniw. Jagiel. Czł. red. Gaz. Polsk., sekr. gen. Penclubu, b. red. Tyg. Illustr. Ogł. art. w czasop. lit. i prasie codz. Warszawa, pl. Napoleona 4, tel. 6-29-21.

ROGUSKA-CYBULSKA JADWIGA. Public. Liter. * 13. 10. 1887 w Warszawie. C. Gustawa i Marii ze Stanowskich. Uk. szk. śr. pryw. W 1927 org. kongr. kobiet słowiańsk. w Zakopanem. 1933—1935 czł. zarz. Stron. Narod. tamże i kier. sekcji mł. kob. Prac. nad ochroną przyrody tatrzańsk. Od 1910 czł. rzecz. Klubu Wysokogórsk. P. T. T. Ogł. pow. tatrzańskie: Tajemnica Tatr, Lawina, Dziwne zdarzenie w górach, cykl nowel i satyr zakopiańskich. Wyst. szt. scen. Ja już nie mogę. Stała współprac. Kuriera Warsz. i Kur. Poznańsk. w dziedz. spraw społ.-kult. i sport.-turyst. na ter. Zakopanego, Tatr oraz góralszczyzny. Zakopane, Skibówki.

ROGUSKI WŁADYSŁAW. Art.-mal. * 27. 3. 1890 w Warszawie. S. Władysława i Bronisławy ze Zboińskich. Ożen. 27. 2. 1919 z Ireną Łuba. Uk. szk. rys. w Warszawie i Akad. Szt. Pięk. w Krakowie w 1914. Profesor Państw. Szk. Zdobn. w Poznaniu od 1922. 1914—1917 sł. w 3. p. p. Leg., w 1920 r. w w. p. B. prez. Zw. Art. Wlkp. w Poznaniu. Wyst. prace malarsk. i graf. w kraju oraz w Paryżu i Rzymie. Obraz Madonna zakup. z wyst. polsk. w Paryżu przez rząd franc., szer. prac. zakup. przez zbiory państwowe w Warszawie. Odzn. K. Z. sr. i zł. Poznań, Dąbrowskiego 96.

ROGUSKI WŁADYSŁAW ANTONI. Prawnik. * 13. 1. 1878 w Lublinie. S. Teofila i Julii z Wernerów. Ożen. 1927 z Marią Balcer. Uk. gimn. w Radomiu i wydz. prawny uniw. w Warszawie w 1903. Za czasów szkoln. czł. tajn. kółek samokształc. i „Spójni", nast. P. P. S. W 1920 ochotn. w. p. Po uk. stud. aplik. w Radomiu, nast. adw. tamże. do 1917, poczym not. w Ostrowcu, ob. w Radomiu. B. przew. rady grodzk. B. B. W. R., przew. tow. „Oświata", wiceprzewodn. Tow. Patr. Więz., z kt. współprac. od 1913, czł. hon. Stow. B. Więź. Polit., prez. Lutni, czł. kol. kościoła ew.-augsb. Odzn. K. N., O. P. 5. Radom, Piłsudskiego 5, tel. 23-25.

ROJEK-RAWICZ TADEUSZ. Dr fil. Pedagog. Publicysta. * 18. 10. 1882 we Lwowie. S. Jana i Ludwiki z Lewandowskich. Ożen. w 5. 1910 z Wandą Honkiszewską. Do szk.

śr. ucz. w Karlsburgu i Chyrowie (uk. 1900), stud. na wydz. fil. uniw. we Lwowie, Wiedniu, Berlinie i Krakowie, stud. uzup. w Niemczech i we Francji. 1905—11 prac. w uniw. lud. na terenie Małop. Zach. i Śląska Ciesz. Od. 1916 sł. w w. austr. 1919—20 ochotn. w w. p. Prac. w Tow. Naucz. Szkół Wyższ. i w Zw. Strzel. Ogł.: m. in. O Stefanie Witwickim (1910), Przyroda u Z. Krasińskiego (1913); Ksiądz Piotr Skarga (Kraków 1912). Od 1904 prac. w Dzienniku Polskim, Wieku Nowym, Głosie Narodu, Nowej Reformie, ost. w Czasie i Małym Dzienniku. Kraków, Śląska 5, m. 3, tel. 1-77-12.

ROJEWSKI ADAM SZYMON. Inż. handl. * 1. 12. 1895 w Działyniu, pow. lipnowski. S. Teodora i Franciszki z Jagodzińskich. Uk. gimn. kl. w Suwałkach, wydz. handl.-techn. Inst. Handl. w Kijowie. W 1920 ochotn. w. p. Kier. wydz. handlu zagr. zast. dyr. Izby Przemysł.-Handl. Ogł.: Informator celny, artyk. na tematy gospod. w prasie codziennej i periodycz. Katowice, Andrzeja 29.

ROLA - ARCISZEWSKI STANISŁAW TEOFIL, patrz: ARCISZEWSKI-ROLA.

ROLA-GADOMSKI JAN KAZIMIERZ, patrz: GADOMSKI-ROLA.

ROLA - SZADKOWSKI LEONARD, patrz: SZADKOWSKI - ROLA.

ROJKIEWICZ LUCJAN. Pedag. * 27 11. 1879 w Chmielu (Lubelszczyzna). S. Maksymiliana i Marii z Sachnowskich. Oż. 15. 1. 1921 z Leonią Sokołowską. Kier. 7-kl. szk. powsz. w Piotrkowie od 1930. Ucz. walk o szk. polską; areszt. i więz. (1905). 1916 do 18 czł. P. O. W. W 1920 ochotn. w. p. Współzał. i kmdant ochotn. str. ogn. Prezes Kasy Stefczyka; przewodn. Ogniska Nauczyc.; czł. rady szkoln. miejsk. i powiatowej. Odzn. K. Z. sr. Piotrków Tryb. Sienkiewicza 7.

ROMAN ANTONI. Mgr nauk ekonom. Dyplom. * 10. 9. 1892. S. Juliana i Felicji ze Stolzenwaldów. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie i Uniw. Poznański. Konsul gen. w New-Yorku 16. 4. 1919 do 26. 3. 1922. Del. na konf. w Genui 26. 3. do 1. 6. 1922. W Kom. Gen. R. P. w Gdańsku 1. 2. 1923 do 31. 3. 1927. Nacz. wydz. w Min. S. Zagr. Radca ekonom. Poseł w Sztokholmie. Wicemin. spraw zagran., Min. przem. i handlu od 15. 5. 1936. Odzn.: O. P. 4 i 3; K. Z. zł.; M. 10-l. O. N., fr. L. H. 2; Kor. Belg. 1; hiszp. Zasł. Cyw. 2; jugosł. Ś. S. 2; belg. Leop. II; Gw. Rum. 3; Kor. Rum. 3; bułg. Zasł. Nar. 2; est. Kotk. 3; szw. Waz. 3 i Gw. Pol. 1. Warszawa, al. Szucha 2, m. 4.

ROMAN WALERY. Prawnik. * 12. 9. 1877 w Kalwarii (Suwalszcz.). S. Mariana i Natalii z Cepeuszów. Oż. 25. 2. 1906 z Heleną Brzoska. Uk. gimn. klas. w Suwałkach (1895), i wydz. prawny uniw. w Warszawie (1899). Przed wojną był adw., po wojnie: prokurator Sądu Najw., wojew. poleski, prez. Sądu Okręg. w Suwałkach, senator R. P. (1928—35), notariusz hipot. w Wafszawie. B. przewodn. kom. ustawod. dla ziem wschodnich i czł. kom. usprawn. adm. W czasach zaborcz. zał. Domu Polsk. Czytelni, Tow. Pożycz.-Oszcz., Tow. Wzaj. Kred. i in. w Suwałach. Uczestn. walk o szk. polsk. W czasie wojny świat. przewodn. Kom. Obywat. w Suwalszczyźnie. W 1919 delegat R. P. do Rady Ambasadorów w Paryżu celem ustalenia linii delimitac. na Litwie, uz. zwoln. Suwalszczyzny spod okupacji. W 1922—25 del. rządu w Wilnie, zrealiz. uchw. Rady Ambasadorów z 15. 3. 1923 o linii delimit. polsko-lit. na Wileńszczyźnie. Odzn.: O. P. 3, K. N., M. 10-l. O. N. Warszawa, Mokotowska 73, m. 5, tel. 8-46-64.

ROMANISZYN BRONISŁAW. Art.-śpiewak. Pedag. * 21. 7. 1880 w Baligrodzie, pow. Lesko. S. Michała i Rozalii z Gajewskich. Oż. 30. 9. 1912 z Haliną Skwirczyńską. Uk. gimn. w Bochni, stud. prawo i filoz. na Uniw. Jagiel. muz. w Wiedniu, śpiew u Jana Reszke w Paryżu. 1914-1918 sł. w Leg. Pol., nast. w w. p. 1919—1920 czł. misji wojsk., dyplom. w Paryżu, od 1920 przedst. Nacz. Dow. przy kom. delimitac. dla gran. pol. czechosł., 1921—1927 zast. kom. rządu polsk. dla rok. gran. z Czechosłow. Mjr rez. Od 1929 prof. śpiewu solow. konserw. śląsk. Wiceprzew. Państw. Kom. Fund. Ochr. Rybołówstwa, wicepr. Kraj. Tow. Ryback., wicepr. Zw. Pol. Tow.

Wędk., prez. Ryback. Zw. Ochr. Rzeki Dunajca, czł. zarz. gł. Pol. Tow. Tatrz., Przew. Kom. Ochr. Gór P. T. T., wicepr. krak. oddz. Ligi Ochr. Przyrody, sekr. gen. Assocjacji Słowiańsk. Tow. Turyst., wicepr. sekcji Świat. Feder. Alpinistów w Genewie. Przed wojną wyst. w operze warsz. i lwowsk. oraz koncert. w Berlinie i Paryżu. Ogł.: Światła i cienie we współcz. sztuce i pedagogii wokalnej, Głos dziecka i jego ukształcenie, Rola dykcji w nauczaniu śpiewu, Góry w twórczości muzycznej, Sport wędkarski a ochrona przyrody, Łosoś i jego ochrona oraz art. turyst. Odzn.: O. P. 5, fr. L. H. 5. Kraków, Słowackiego 8.

ROMANIUK KAZIMIERZ TEODOR. Mgr nauk handl. * 1. 4. 1908 w Warszawie. Syn Józefa i Teresy z Butrymów. Ożen. 2. 2. 1933 z Felicją Krystyną Szulc. Uk. gimn. państw. im. T. Rejtana w Warszawie i S. G. H. Ref. Zw. Rewiz. Samorz. Terytor. Czł. wydz. wykon. Inst. Pracy Samorz. Teryt. Ogł.: Formy organizacyjne przedsiębiorstw komunalnych w Polsce; Zasadnicze wytyczne polityki kształt. zysków w przedsiębiorstwach komunalnych. Warszawa, Łowicka 51, m. 53, tel. 4-30-21.

ROMANOWSKI STEFAN. Art.-śpiew. Pedagog. Reżyser. * 1. 4. 1890 w Tarnopolu. S. Michała i Wandy Teofili ze Żmudzińskich. Ożen. 25. 9. 1915 ze Stefanią Guratowską. Uk. gimn. i konserwat. muz. w Krakowie. I. baryton scen polsk. (Warszawa, Kraków, Poznań, Katowice, Wilno) i zagr., kier. stud. oper. w konserwat. Tow. Muz. w Krakowie. Inic. wyst. w Zakopanem w 1931 pierwsze w Polsce opery na wolnym powietrzu pt.: Pomsta Jontkowa (Wallek-Walewskiego). Czł. Z. A. S. P.; czł. Zw. Muzyczno-Pedagog. w Krakowie; czł. Zw. Muzyków i Zw. Art. w Belgradzie. Kreacje w operach: Rigoletto Otello, Tosca, Lohengrin, Pomsta Jontkowa, Bal maskowy, Tannhauser, Aida, Pajace, Zygfryd, Luiza, Straszny dwór, Gioconda, Fidelio, ogółem ok. 70 partyj. Udział w oratoriach: Quo Vadis, Siedem słów Chrystusa, Matheus Passion i in. Reżys. ok. 20 oper. Kraków, Gontyna 14.

ROMANÓWNA JANINA MARIA. Art. dram. * we Lwowie. C. Władysława i Leny Michaliny z hr. Dzieduszyckich. Uk. liceum. Art. teatr. T. K. K. T. w Warszawie. Ważn. role w szt.: Pigmalion B. G. Shawa (Eliza), Zbyt prawdziwe aby było dobre Shawa (Zuzia), Człowiek i nadczłowiek Shawa (Hypatia), Niedobrane związki Shawa (Eliza), Mazepa Słowackiego (Amelia), Jak wam się podoba Shakespeare'a (Rozalinda), Kupiec wenecki Shakespeare'a (Porcja), Cyrano de Bergerac Rostanda (Roksana), Mariusz Pagnola (Jenny), Janka Duvernois. Warszawa, Pierackiego 15 m. 27, tel. 6-83-34.

ROMER EUGENIUSZ. Dr fil. Geogr. Kartogr. * 3. 2 1871 we Lwowie. Stud. w Krakowie, Halle i Lwowie. 1908—1909 prow. bad. nauk. w Alpach szwajc. i franc. 1910—1911 w Azji. Od 1911 prof. Uniw. Jana Kaz. W 1913 podróż. do Ameryki Płnc. 1918—1919 delegat R. P. na kongr. wersalski, w 1920 w Rydze. W 1921 zał. we Lwowie Inst. Kartogr. Wyd. Pol. Przegl. Kartogr. i Prace Geogr., red. Czasopismo Geogr. Prez. Kom. Geogr. Pol. Ak. Um. Czł.-koresp. Król. Tow. Geogr. w Londynie, Tow. Geogr. w Paryżu. Oprac.: Powsz. Atlas Geogr. (1928), 5 atlasów krajozn., mapy ścienne. Ogł. m. in.: Polacy na kresach pomorskich i pojeziernych (1919), Tatry w epoce lodowej (1919), Tatrzańska epoka lodowa (1930). Odzn.: O.P. 3, K.N., jugosl. Ś.S. 2. Lwów, Długosza 25, tel. 2-09-32.

ROMER hr. ADAM FELIKS MARIA. Public. * 5. 1. 1892 w Nowym Jiczynie, na Morawach. S. Adama i Elżbiety z hr. Vetter v. d. Lilie. Stud. uniw. w Wiedniu i w Warszawie. Podczas w. świat. sł. w w. austr., dost. się do niew. ros., gdzie w obozie bolchowskim stanął na czele P. O. W. Prac. w Naczpolu (kom. jeńców) oraz w biurze rady polsk. Zjedn. Międzypart. w Rosji. Po powr. do kraju sł. w w. p. do 1924 m. in. na plac. w Belgii i Finlandii; b. deleg. do rok. z Litwinami. Rtm. rez. Nast. do 1925 ref. biura pras. w Prez. Rady Ministrów. Ogł. prace o kier. katol.-zachow. w: Polsce Zbrojnej, Czasie, Słowie, Dzienniku Poznańskim, Dniu Polskim, I. K. C., Prądzie, Drogach Polskich, Przegl. Powsz. i w prasie zagr. Odzn.: K. W., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., ord. zagr. Warszawa, Szpitalna 12, tel. 2-77-88.

ROMER hr. KAROL ADAM MARIA. Dr praw. Dyplom. * 27. 9. 1885 w Neutischein. S. Adama i Elżbiety z hr. Vetter v. d. Lilie. 1. 1. 1919—1. 8. 1922 przedst. R.P w Wiedniu, nast. do 31. 12. 1927 dor-ca pos. tamże. Od 1. 1. 1928 zast. nacz. wydz. w Dep. Polit.-Ekon.M. S. Z.; dyr. Dep. Polit. tyt. min. pełn. i pos. nadzw., dyr. protok. dypl. Odzn.: O. P. 3; K. Z. zł.; M. 10-l. O.N.; węg. K. Z.; Kor. Rum. 1; gr. Feniksa 1; port. Zasł. Cyw. 1; jugosł. Ś S. 1; finl. R.B.1; hiszp. Karola III 2; łot. 3 Gw. 2; chil. Al Merito 2; wł. ŚŚ. M. i Ł. 2; austr. K.Z., luks. Zasł. Wojsk. i Cyw. 3; fr. L.H. 3; Kor. Wł. 5; duńsk. Dannebr. 2; belg. Leop. 1. Warszawa, Bagatela 11.

ROMER-OCHENKOWSKA HELENA. Liter. Dziennik. * 2. 8. 1875. C. Alfreda

i Wandy z Sulistrowskich. Uk. Wyższ. Szk. Nauk Społ. w Paryżu. Od 1897 org. na Wileńszczyźnie tjn. szk., czyt., bibliot. ruch., odcz. Za okup. niem. zał. 4 szkoły polskie jawne. 1915—1916 wykł. na kursach popul. w Wilnie. Pis. w Kur. Wil. (od 1907) oraz w pism. warsz. (od 1919). Sekr. red. Kur. Wil. Współpr. czasop.: Źródła Mocy (miesięczn. wileński), Tygodn. Ilustr., Kobieta Współczesna, Bluszcz. W ciągu 6 lat wicepr. Zw. Literat. w Wilnie. Ogł.: Co jest na niebie i ziemi (8 wyd., 1905—1922), Rady dla nauczycieli (1918); pow.: Majaki, Dwa światy, Książka o nich, Swoi ludzie—Tutejsi (now. region.); utw. scen.: Betlejka wileńska, Rezurekcja wileńs. (1919), Wilia u P-wa Mickiewiczów, Rok 63 na Litwie, Noc świętojańska, Czary w lesie, Przyg. młynarza; brosz.: Jak odzyskaliśmy niepodległość, Dwa obrazy (ostrobramski i częstochowski), Dzieje oświaty na Litwie, Wilno (wyd. propagand.). Odzn.: O. P. 4, fr. Palm. Ak. Wilno, Pańska 25.

ROMEYKO MARIAN. Ppłk dypl.-pilot. * 13. 2. 1897 w Olszanie (Kijowszczyzna). S. Albina i Stefanii z Sencków. Uk. szk. handl., ofic. szk. inż., franc. szk. pil. i Wyż. Szk. Woj. (1923). Od 1915 sł. w. w. ros., od 1917 w I Korp. Wsch., od 1918 w w. p. Obs. i pil. w kamp. wileńsk., ofens. z nad Wieprza i bitwie niemeńsk. Po wojnie m. in. w Szt. Gen., D. O.K., Biurze Śc. Rady Woj., Szt. Gł., p. lotn. i Wyż. Szk. Woj. Czynny w L. O. P. P. Ogł. m. in.: Zarys dziejów lotnictwa polskiego, Taktyka lotnictwa, Zbiór przykładów taktycznych dla lotnictwa; przekł.: z franc. — Niebezpieczeństwo lotnicze i przyszłość kraju (Vauthier); z angielsk. — Obrona przeciwlotnicza (Ashmore). Długol. red. Przegl. Lotn. Red. liczn. prac zbior., m. in. alb. Polska lotnicza. Odzn.: V. M. 5, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum., jugosł. O. B., czechosł. L. B., M. I.

ROMOCKI PAWEŁ. Inż. Polityk. * 17. 4. 1880 w Woli Marzeńskiej, pow. łaski. Uk. politechn. w Hannowerze oraz Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad). W czasie wojny świat. sł. w w. ros., nast. czynny przy org. I Korp. Wsch., uczestn. kampanii 1920. Mjr rez. Kier. prac. kom. przemysł. M. S. Wojsk. Poseł do Sejmu 1922 ze str. Chrześc.-Demokr. Min. Kolei 14. 6.—24. 9. 1926. Min. Komunikacji 27. 9. 1926—27. 6. 1928. Odzn.: V. M. 5, K. W. 2.

ROPP bar. STEFAN GOTTFRYD JÓZEF. Inż. metalurg. i górn. Dypl-nt nauk ekonom. i adm. * 21. 5. 1892 w Libawie. S. Konstantego i Michaliny z Szadurskich. Oż. 27. 1. 1927 z Wandą Marią Daniłło-Gąsiewicz. Stud. na wydz. matem.-fiz. uniw. w Louvain (Belgia), uk. uniw. w Birmingham (Anglia) i wydz. adm., psychol. i rekl. uniw. w Johannesburgu (Transwaal). Prakt. w fabryk. w Szwecji, Belgii, Szkocji, Anglii i Hiszpanii. Prac. w kopaln. złota, antymonu i ołowiu w Afryce Południ., w Mozambiku, Rodezji i Tanganice. Podczas kampanii w Afryce Środk. sł. w w. ang. Był doradcą techn. kolei państw., zast. prof. uniw. w Witwatersrand, wł. zakł. metalurg. koło Germiston, red. pisma społ.-ekon. „Manhood" w Capetown, prez. konc. fabryk Armstrong Concretes Ltd. Odb. prakt. w bank. ameryk. i przeprow. kontr. szeregu przedsięb. z ich ram. W 1926 org. i kier. działem zagr. Targów Poznańsk., nast. P. W. K. Od 1926 prof. W. S. H. w Poznaniu (kontr. przedsięb. i zagadn. gospod. państw. anglosask. kolonialn.). Prez. zarz. Międzyn. Wystawy Komunikacji w 1930 oraz Wystawy Zdrowia w 1933. Dyr. Międzyn. Targów Poznańsk., del. Polski w kom. targów i wystaw Międzyn. Izby Handl., czł. zarz. Zw. Targów Międzyn., prez. komitetu ekonomicz. Zw. Targów Międzyn., deleg. Min. Przem. i Handl. w komisji oszczędn. Wielkopolski, radca Izby Przemysł.-Handl. Ogł.: Philosophy of pragmatic idealism, 6 doroczn. sprawozd. ekonom. z Targów Poznańskich; La renaissance de l'or; L'efficacité de la propagande des foires; Sanacja handlu zagr.; L'artisanat et les foires commerciales; Compensation bilatérale aux foires internationales; Metody kontroli przedsiębiorstw. Odzn.: O.P.4, K. Z., Kor. Rum. 2. Poznań, Focha 18.

ROSE ADAM KAROL. Dr nauk roln. * 10. 8. 1895 w Warszawie. S. Karola i Anny z Leów. Oż. 26. 11. 1921 z Lucją Martin. Uk. akad. roln. w Berlinie oraz stud ekonom. w Berlinie i Jenie, d-rat w S. G. G. W. W 1913 prez. Tow. im. T. Zana w Poznaniu. W 1920 ochotn. w. p. W 1918 del. Min. Roln. przy Nacz. Radzie Lud. w Poznaniu. Prac. w Międzyn. Biurze Pracy Ligi Nar. (1920—1922), nast. konsultant w M. Roln. Habilit. w 1929 na Politechn. Lwowskiej i w S. G. G. W. Od 1930 kier. Depart. Ekonom. M. R. i R. R. Od 20. 8. 1936 wicemin. przem. i handlu. Czł. Tow, Ekonom. i Statyst., Tow. Roln. z Wyższ. Wykszt. Ogł. m. in.: Kwestia robotników rolnych (Poznań 1918), Bilans

handlowy b. dzielnicy pruskiej (Warszawa 1920), Reformy rolne w Europie Środk. (Warszawa 1924), szereg artyk. i broszur z zakr. polityki rolnej. Współprac. Gaz. Polsk. Odzn.: O. P. 4 i 3, fr. L. H. 3, jugosł. Ś. S. 3, belg. Leop. 3. Warszawa, al. Jerozolimska 43, tel. 8-92-01.

ROSE EDWARD. Dr nauk ekonom. * 13. 11. 1893 w Warszawie. S. Karola i Anny z Leo'ów. Ożeń. 3. 9. 1918 z Izą Karpińską. Uk. szk. śr. w Poznaniu, stud. uniw. w Berlinie i Monachium. Za czas. szk. czł. Tow. im. T. Zana w Poznaniu. W 1920 ochotn. w. p. W 1919 prac. w wydz. przemysł. Nacz. Rady Lud. w Poznaniu oraz brał udział w pracach del. polsk. w Paryżu w czasie konf. pokoj. Dyr. zarz. Warsz. Tow. Kop. Węgla i red. nacz. Przegl. Gospod. Doc. Szk. Gł. Handl. Ogł.: Wielki przemysł Król. Polsk. przed wojną, Bilans gospodarczy trzech lat niepodległości, Cel i metody walki z kryzysem. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Nabielaka 10, tel. 8-74-08.

ROSE MAKSYMILIAN. Dr wszechnauk lek. * 19. 5. 1883 w Przemyślu. Uk. gimnazjum w Wadowicach w 1902 i wydz. lek. Uniw. Jagiel. w 1908, stud. uzup. w Niemczech i Szwajcarii. 1914—18 sł. w w. austr., ost. $1^1/_2$ roku lek. stacji zborn. Leg. Polsk. 1919—21 mjr-lek. w. p. 1928 habilit. na Uniw. J. P. Prof. zwycz. neurologii i psychiatrii oraz dyr. klin. chor. nerw. i umysł. U. S. B. Dyr. Polsk. Inst. Badań Mózgu. Czł.-koresp. Polsk. Ak. Um., czł. zwycz. Tow. Nauk. Warsz. Ogł. szereg prac nauk. z zakr. swej spec. w Przegl. Lek., Polsk. Gaz. Lek., Pam. Wileńsk. Tow. Lek., Roczn. Psychiatr., Lek. Wojsk., Pam. XIII Zj. Lek. i Przyrodn. Polsk. w Wilnie, wyd. Pol. Ak. Um. i in. Wilno, Zygmuntowska 6/4. tel. 8.

ROSE ZYGMUNT. Dr praw. * 10. 8. 1896 w Rawie Ruskiej. S. Emanuela i Sabiny z Bodensteinów. Ożeń. 18. 6. 1929 z Haliną Fiejszer. Uk. gimn. w Buczaczu, Akad. Eksport. w Wiedniu (1917) i wydz. prawny uniw. tamże. 1919 do 1922 sł. w w. p. Por. rez. B. asesor Prokurat. Gen. R. P. Od 1924 adw. Czł. kom. stoł. Fund. Szk. Polsk. Zagr., czł. zarz. Koła Adwok. R. P. Ogł. z dziedz. polit. i ekonom. w prasie codz. oraz czasop. ekonom., czł. red. Kur. Polsk., red. działu Prawo a życie. Odzn. M. za W. Warszawa, Nowy Świat 18, tel. 5-37-00.

ROSEN JAN HENRYK. Artysta-malarz. * 25. 2. 1891 w Warszawie. S. Jana i Wandy z Hantków. Stud. na uniw. w Lozannie, Monachium i Paryżu u L. O. Mersona. 1914—1918 sł. w w. franc., nast. w A. P. we Francji, późn. w w. p. Rtm. rez. Prof. rysunk. figuraln. Politechn. Lwowsk. od 1930. Wyk. m. in.: polichromie: katedry Ormiańskiej (1925—1929) i kaplicy semin. duchown. łac. (1929—1931) we Lwowie, kapl. Jana Sobieskiego na Kahlenbergu (1930), w Castel Gandolfo; obrazy w muz. we Lwowie, Lublinie i Bydgoszczy. Odzn.: V. M. 5, M. N., M. za W., fr. L. H. 5, fr. K. Woj., fr. M. W. W., M. I. Lwów, Nabielaka 37, tel. 2-82-10.

ROSEN JÓZEF. Dziennik. Public. Przemysł. film. * 12. 3. 1902. S. Stanisława i Marii z Milsztejnów. Uk. szk. śr. w Warszawie, wydz. prawny uniw. i Wyż. Szk. Dziennikarską tamże.

W 1920 r. ochotnik w. p. Po uk. stud. koresp. pism kraj. i zagr. Red. działu polit. i sprawozd. parlament. pisma Pomorzanin w Kościerzynie. Od 1922 red. miesięcznik Kinema i tyg. Nowości Film., sekr. redakcji tyg. Kino dla Wszystkich i kier. działu film. Kuriera Polsk. Od 1928 prod. filmy w zorg. przez siebie wytw. „Rexfilm" Zał. i wicepr. klubu sprawozd. film., wicepr. Polsk. Zw. Prod. Film. W 1927 nagr. med. zł. na wyst. fotokinematograf. w Warszawie. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Nowy Świat 41 m. 17.

ROSENBAJGER KAZIMIERZ SAMUEL. Ks. Dr fil. Hist. * 1898 w Dukli. Stud. teol. i fil. Uniw. Jagiel. Prof. hist. Seminarium OO. Franciszkanów w Krakowie. Ogł.: Dzieje kościoła oo. franciszkanów w Krakowie oraz szereg art. w Słowniku Biograf. Pol. Ak. Um. Kraków, pl. W. W. Świętych 5, tel. 1-55-49.

ROSENBLATT ALFRED. Dr fil. Matemat. * 22. 6. 1880 w Krakowie. S. Józefa i Klary z Kopelmanów. Ożeń. 29. 6. 1924 z Paulą Unger. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie (1898), wydz. bud. maszyn politechn. w Wiedniu i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1906). Adiunkt, doc., nast. tyt. prof. nadzw. matemat. Uniw. Jagiel. Czł.-koresp. Król. Tow. Nauk. w Leodium, red. hon. Biulet. Greck. Tow. Matemat., czł. hon. Pol. Tow. Matemat. red. hon. Revista de Ciencias w Limie, czł. hon. Greckiego Tow. Matemat. Ogł. ok. 150 prac. w jęz. polsk., niem., franc., włosk., angielsk. i hiszp. Odzn.: fr. Palm. Ośw. Publ., med. uniw. w Leodium. Kraków, Radziwiłłowska 35.

ROSENHAUCH EDMUND. Dr med. * 17. 1. 1882 w Krakowie. S. Michała i Róży z Zysserów Uk. gimn. w Krakowie w 1900, wydz. lek. Uniw Jagiel. w 1906, stud. uzup. w klin. zagr. Asyst. kliniki okulist. Uniw. Jagiel. 1906—14. 1914—1918 sł. w w. austr. 1918—1935 w w. p. Ppłk-lek. w st. sp. Kier. oddz. oczn. Leczn. Związk. w Krakowie. Ogł. ok. 50 prac w jęz. polsk., niem. i franc. w czasop. Pol. Gaz. Lek., Tyg. Lek., Der Militärarzt, Bulletin de l'Acad. des Sciences i in. Odzn.: K. Z., M. za W., M. 10-l. O. N. Kraków, Juliusza Lea 10, tel. 1-02-71.

ROSIAK STEFAN. Mgr fil. Hist. * 16. 7. 1897 w Ozorkowie. S. Jana i Antoniny z Kamińskich. Oż. 31. 1. 1925 z Heleną Tracewską. Uk. wydz. humanist. Uniw. Stef. Batorego. 1918—1922 ochotn. w. p. Czł. Pol. Tow. Hist. i wil. oddz. Pol. Tow. Krajozn. Ogł. m. in.: Bonifratrzy w Wilnie (Wilno 1928), Prowincja Litewska S.S. Miłosierdzia (Wilno 1934). Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Wilno, Zakretowa 10 a.

ROSIŃSKA - DZIURZYŃSKA ZOFIA, patrz: **DZIURZYŃSKA - ROSIŃSKA.**

ROSIŃSKI BOLESŁAW. Ks. Dr. Antropol. * 1884 w Warszawie. Stud. w Warszawie, Monachium i Lwowie. 1917—1921 asyst. Inst. Nauk Antropol. Tow. Nauk. Warsz. 1921—1930 asyst., od 1930 adiunkt Uniw. Jana Kaz. Ogł. m. in.: Z badań nad dziedzicznością u człowieka (1928), Spostrzeżenia z pogranicza antropologii i socjologii (1929), Emigracje europejskie do Stanów Zjednoczonych pod względem antropologicznym (1934).

ROSIŃSKI IGNACY. Cukrownik. * 4. 9. 1874. S. Jana i Pauliny z Sikorskich. Oż. 9. 7. 1899 z Władysławą Mosdorf. Uk. szk. techn. w Warszawie. Prac. w cukrown. b. Król. Polsk., następ. w Małopolsce i w Wiedniu. Dyr. Małopolsk. Tow. Cukr. w Przeworsku. B. przewod. org. pow. B. B. W.R. Ogł. pracę z zakresu technol. cukrownicz. w Gazecie Cukrown. Odzn.: O. P. 5, k. pap. Pro Eccl. et Pontif. Przeworsk, Cukrownia.

ROSIŃSKI STEFAN LEON. Dr nauk ekonom.-społ. * 20. 2. 1888 w Radomiu. S. Marcelego i Aleksandry z Czajkowskich. Oż. 21. 6. 1916 z Zofią Dziurzyńską. Uk. uniw. w Monachium. Doc. i zast. prof. uniw. oraz prof. W.S.H. w Poznaniu od 1935. Prac. w org. tajn.: „Przyszłość", „Pet", „Zet" B. czł. koła senior. P. M. D. Czł. Pozn. Tow. Przyj. Nauk. 1916—1917 prow. z ram. Nacz. Kom. Narod. bad. nauk. w Wiedniu i Krakowie; 1917—1918 kier. wydz. społ.-ekonom. Centr. Tow. Roln. w Warszawie; 1919—1920 nacz. wydz., nast. kierown. dep. przemysłu i handlu Min. b. Dzielnicy Pruskiej; 1929—1935 radca Izby Przem.-Handl. w Poznaniu. Ogł.: Emigracja polska na zachodzie Prus (1910). Der Getreidehandel in Königreich Polen und die deutschen Getreidezölle (1916), Struktura własności ziemskiej na Litwie i Rusi (1919), Problem działania ceł w teorii ekonomii (1929), Bilans handlowy i płatniczy (1936) Red. wyd. Min. Roln. i Dóbr Kor.: Stosunki rolnicze Król. Kongresowego (1918); red. działu ekonom. kwart., Ruch prawn. i Ekonom. Odzn.: M. N., M. 10-l. O. N. Poznań, Konopnickiej 5, tel. 75-36.

ROSIŃSKI WIKTOR. Dr. * 14. 12. 1898 w Łowiczu. 1924—1928 współzał. Pol. Uniw. Lud. i współpr. Głosu Wychodźcy we Francji. 1930—1933 sekr. zarz. gł. Ligi Morsk. i Kol. Od 1932 prez. Zw. Pionierów Kol. Kier. ref. bałt. w Min. Przem. i Handlu. W 1933 zwiedził ośrodki Ligi Morsk. i Kol. w St. Zj. A. P. Ogł.: La Pologne et la Mer Baltique (Paris 1928), O zamorski program gospodarczy Rzplitej (Warszawa 1931) oraz art. w Morzu i in. czasopismach.

ROSKWITALSKI JÓZEF. Ks. Dr Św. Teol. * 24. 4. 1893 w Dąbrówce, pow. starogardzki. S. Józefa i Weroniki z Fierynów. Uk.: gimn. w Brodnicy 1912, semin. duch. w Pelplinie 1916 r., święc. kapł. w 1916, wydz. teol. Uniwers. J. P. 1931, d-rat na Uniw. J. Kaz. 1932. 1916—20 wik. w Starogrodzie, 1920—1935 pref. gimn. klasyczn. w Bydgoszczy, od 1935 prof. seminar. duch. (teol., pedag. i katechet.). Rektor semin. duch. Kanon. katedr. Długol. prez. i czł. zarz. gł. Stow. Katech. na Pomorzu. Ogł.: Szkoła twórcza w nauce religii (1932), szer. art. z dziedz. pedagog. w mies. nauk. Pelplin, Semin. Duchowne.

ROSŁANIEC FRANCISZEK. Ks. Dr Św. Teol. Licenc. Pisma św. * 19. 12. 1889 w Wyśmierzycach, woj. kieleckie. S. Adama i Marii z Kawińskich. Uk. sem. w Sando-

mierzu, Gregorianum (d-rat w 1915) i pap. Inst. Bibl. w Rzymie (lic-jat 1918). Habilit. na Uniw. Warsz. z realiów biblijn. 1920; zast. prof. tego przedm. tamże 1. 10. 1920—31. 12. 1927, zast. prof. stud. biblijn. N. Zakonu 1. 1. 1928—31. 12. 1929, prof. nadzw. tego przedm. 1. 11. 1929, dziekan 1931—32. Czł. Polsk. Tow. Teolog. Ogł. m. in.: Jesus genuinus et plenus locutionis Christe „Filius Hominis; Św. Tomasz jako egzegeta (1925); Chrystus Bóg — Człowiek centrum teologii Św. Pawła (1929); Mesjasz według proroctwa Starego Testamentu (1932); Idea Boga w nauce Jezusa Chrystusa według ewangelij synoptycznych. Warszawa, Leszno 32, m. 7, tel. 11-77-82.

ROSŁANOWSKI BOLESŁAW. Pocztow. Dział. społ. * 14. 7. 1896 w Czortkowie. S. Józefa i Marii z Bednarskich. Uk. szk. śr. Nacz. urz. poczt. w Czortkowie. 1909—1914 w Skautingu i „Zarzewiu", nast. w Druż. Strzel. Od 1914 sł. w w. austr., 1917-1918 w 4 p. p. Leg. W 1918 org. P. O. W. w Czortkowie. W 1919 sekr. pow. komit. polsk., więz. przez Ukr. 2 mies. Nast. ochotn. w. p. do 1920. Od 1921 org. Zw. Strz., od 1923 prac. w Zw. Leg., od 1931 org. P. O. W.; 1931—1935 prez. Zw. Leg.; prez. P. O. W.; prez. P.P.W.; 1931—1937 prez. Zw. Prac. Poczt.; wicepr. Zw. Strz. 1935—36; przew. Pol. Kl. Radn. Miejsk., czł. wydz. pow. i rady powiat.; czł. Zw. Naprawy Rzpl.; czł. Komit. Porozum. Org. i red. nacz. tyg. Głos Podola. Odzn.: K. N., K. W., M. 10-l. O. N. Czortków, Szopena 7, tel. 2-22.

ROSTAFIŃSKI-JASTRZĘBIEC JAN KAZIMIERZ. Dr fil. * 13. 2. 1882 w Krakowie. S. Józefa i Marii z Ebertów. Oż. 3. 4. 1918 z Marią Jurasz. Uk. stud. roln. Uniw. Jagiellońsk.; asyst. w Niemczech; prac. nauk. w Anglii, na Węgrzech i w Belgii; pos. dypl. pruskiego insp. hodowli. Prof. zw. S. G. G. W.; doc. Uniw. J.P. 1914—1915 sł. bakteriol. w wojsku austr.; 1916—1918 ref. roln. przy austr. komendzie powiat. w Kielcach. W 1920 ochotn. w. p. 1918—1934 przewodn. Zw. Hodowców w Warszawie. Czł. wielu org. zawod. i komis. zwoł. przez minist. Org. dział prod. zwierz. na P. W. K.; w 1924 ekspert. w Azji Mn., w 1927 w Finlandii, w 1930 na wyst. w Leodium. Czł. Międzyn. Tow. Roln. w Rzymie i Tow. Nauk. Roln. w Helsingforsie. Ogł. m. in.: Über den Einfluss der Rasse auf die Behaarung des Rindes; O przemianie materii u przeżuwacza; Die Tierzucht Ungarns; Rasy bydła domowego, jego hodowla i żywienie; Mocznik w roli zastępczej białka u przeżuwacza; Metody prac król. węgiersk. inst. welnoznaw. w Budapeszcie; Próba systematyki małych bowidów Europy; Bos frontosus ferus; Rola cukru w odżywianiu zwierząt; Que nous apprennent les recherches génétiques et statistiques sur l'hérédité du lait et de la graisse chez le bétail? L'influence des conditions naturelles sur les méthodes de l'élevage, Autem i arbą przez Anatolię. Odzn. finl. R. B. 3. Warszawa, Rozbrat 34-36, m. 23, tel. 8-97-37.

ROSTWOROWSKI JAN. Ks. T. J. Dr fil. i Św. Teol. * 8. 10. 1876 w Zielonkach, pod Krakowem. S. Feliksa i Jadwigi z Popielów. Uk. gimn. III w Krakowie, stud. na uniw. we Fryburgu szwajc. i w Krakowie. Do zakonu wst. 31. 12. 1895, święc. kapł. otrz. 6. 6 1903. Prof. Teolog., rekolekcjonista. Kier. wielu stow. relig., gł. Sodal. Mariańsk. Red. Przegl. Powsz., dawniej mies. Sodalis Marianus. Ogł. m. in.: Charakter i znaczenie biskupstwa w pierwszych wiekach, Liberalny katolicyzm, Nacjonalizm, jego uprawnienia i etyczna granica, Obrazki z życia Zbawiciela, Przewodnik Sodalicyj Mariańskich. Warszawa, Ś-to Jańska 12.

ROSTWOROWSKI KAROL HUBERT. Liter. Poeta. * 3. 11. 1877 w Rybnej, pow. krakowski. S. Joachima i Heleny z Moszyńskich. Oż. 3. 8. 1918 z Różą Popiel. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie, szk. roln. w Czernichowie i uniw. w Halle, stud. w konserwat. muz. w Lipsku oraz na wydz. fil. uniw. tamże. W 1920 ochotn. w. p., (propag). Czł. P. A. L. (Zrezygn. 1937). Autor dramat.: Pod górę (1910), Echo (1911), Judasz z Kariothu (1913), Caius Caesar Caligula (1917), Miłosierdzie (1920), Straszne dzieci (1922), Zmartwychwstanie (1923), Antychryst (1925), Niespodzianka (1929), Przeprowadzka (1930), U mety (1932), Czerwony marsz; poezyj: Tandeta (1907), Pro memoria, Maya, Ante lucis ortum, Via crucis, Zygzaki (1932). Ogł. art. w Głosie Narodu i Kur. Poznańsk. Odzn. O. P. 3. Kraków, Salwator, Gontyna 10, tel. 1-85-30.

ROSTWOROWSKI MICHAŁ. Dr praw. * 27. 8. 1864 w Dreznie. S. Romana i Marii z Glogerów. Oż. 1891 z Marią Różą bar. Christin. Uk. wydz. prawa Uniw. Jagiel.

Doc. od 1896, prof. prawa polit. i prawa narodów uniw. Jagiel. 1903—1930; czł. Kom. Kodyfik. R. P. od 1920; dyr. Szk. Nauk Polit. w Krakowie 1910—1931; sędzia Stałego Tryb. Sprawiedl. Międzyn. w Hadze od 1931; Ogł. m. in.: La situation internationale du St. Siège au p. de. vue juridique (1892); Jurysdykcja karna na okrętach handlowych w portach zagranicznych (1895), Kodyfikacja prawa międzynarod. prywatnego w Hadze (1903); Wojna i społeczeństwo polskie (1915); Wojna i traktat pokojowy (1916); La codification du droit international et interprovincial privé en Pologne (1930). Odzn. O. P. 3. Kraków, Pierackiego 8; Haga, 15, Scheveningsche Weg.

ROSTWOROWSKI STANISŁAW JANUSZ MARIAN. Dr fil. Dr nauk przyrodn. Płk dypl. w st. sp. * 19. 12. 1888 w Krakowie. S. Stanisława i Teresy z hr. Lubienieckich. Oż. 25. 9. 1918 z Zofią hr. Mycielską. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. przyr. uniw. we Fryburgu szw. (1911); wydz. fil. uniw. Jagiel. (1913) i Wyż. Szk. Wojen. (1923). Od 1914 w 2 p. uł. Leg. Pol., szt. II bryg. L. P., Dep. Wojsk. N. K. N. Nast. adiut. Rady Reg. Król. Polsk. W. w. p. m. in. szef kwaterm. fr. lit.-biał., szef oddz. oper. dtwa grupy polesk., 5 i 3 armii, szef. szt. kmdy nacz. III powst. g.-śl. Po wojnie m. in. szef. szt. dyw. kaw. i dyw. piech., d-ca p. uł. Prez. koła hodowc. koni pow. gostyńsk.; czł. zarz. Tow. Wyścigów Konn. Ziem Zach.; prez. Akcji Kat. par. Pępowo; współpr. pism rolnicz. Ogł. prace z zakr. ekonomii i roln. (m. in. Rolnictwo i wojna 1937, wsp. ze St. Stablewskim); Szablą i piórem: Szarża pod Rokitną; Te które zostały (now. woj.); podr. Technika dowodzenia pułkiem, Podr. d-cy pułku, Patrol wywiad. oraz przeszło 100 art. wojsk. w Bellonie, Przegl. Kawal., Przegl. Piech., Przegl. Wojsk., Polsce Zbr. i in. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, belg. Leop. 4. Gębice, p. Pępowo, woj. poznańskie.

ROSZCZYCKI JERZY. Prawnik. * 1. 12. 1889 w Skierniewicach. S. Hermana i Wincentyny z Mickiewiczów. Uk. wydz. prawa na uniw. w Dorpacie w 1912 i Inst. Archeol. w Petersburgu (ob. Leningrad). w 1914. Podcz. w. świat. sł. w w. ros. w st. por. Asyst. uniw. w Jekaterynosławiu (ob. Dniepropietrowsk) 1918—19. Po powr. do kraju prac. w dziennik. i szkoln. Od 1926 sekr. Św. Synodu Kośc. Prawosł. w Polsce. Czł. zarz. Tow. Polsko-Estońsk. w Warszawie. Ogł. art. w pras. codz. Warszawa, Wolska 147, tel. 5-94-10.

ROSZCZYNIALSKI EDMUND. Ks. * 30. 10. 1888 w Łężycach, pow. morski. S. Mariana i Eufrozyny z Malotków. Uk. gimn. w Wejherowie, semin duch. w Pelplinie 1913, wyświęc. w 1913. Od 1904 czł. T. T. Z. i kółek samokszt. Po wyśw. wik. w pow. świeck. 1914-1916 w niem. sł. sanit.; 1917-1918 kpl. na fr. wsch. 1918—1920 wik. w Grudziądzu, sekr. kom. szk. przy Radzie Ludow., współprac. z P. O. W. W 1920 pref. semin. naucz. żeńsk. w Wejherowie. Od 1924 prob. par. Św. Trójcy, del. biskupi na diec. pelplińską, dziekan wejherowski, szamb. J. Świątobl. Prez. T. C. L., asyst. diec. Stow. Katol. Robotn. W 1936 kapelan M/S Piłsudski. Ogł. Monogr. Wejherowa, art. z dziedz. społ. i robotn. w prasie codz. W 1936 deleg. Polski na zjazd Apost. Maris w Sables d'Ologne, we Francji. Odzn. O. P. 5. Wejherowo, Kościuszki 2.

ROSZEK JAN. Dr praw. * 5. 6. 1896 w Zakopanem. S. Władysława i Jadwigi z de Poncet. Uk. gimn. w Nowym Targu, wydz. prawa uniw. we Lwowie (1926) oraz Akad. Handl. w Krakowie (1920). Dyr. M. K. O. w Stanisławowie. Od 1914 sł. w I bryg. Leg. Polsk.; nast. w w. austr. na fr. ros. 1918—1921 w w. p. fr. ukr. i bolszew. Od 1921 ppor. rez. Od 1928 prez. Zw. Zaw. Bankowców we Lwowie, a od 1929 prez. rady okr. Unii Prac. Umysł. Autor szeregu art. z dziedz. bankowości i ubezp. społ. Odzn. M. za W. Stanisławów, 3 maja 37.

ROSZKO TADEUSZ. Dr praw. Przemyśl. * 16. 1. 1899 we Lwowie. S. Michała i Marii ze Sławików. Oż. w 1928 z Jadwigą Zacharewicz. Uk. gimn. we Lwowie, Akad. Handl. wydz. prawa Uniw. Jagiel. w 1922. Sł. w w. p. 1918—21. Dyr. Zw. Głównego Pow. Śląsk. Wicepr. Zw. Zrzeszeń Gospod. Woj. Śląsk. Czł. Rady Gospod. Woj. Śląsk. Ogł. Walka z kryzysem (1936). Odzn. K. Z. sr. Katowice, Piłsudskiego 43, tel. 3-21-28.

ROSZKOWSKI WACŁAW ANDRZEJ REMIGIUSZ. Dr ès scienc. Zool. * 1. 10. 1886 w Broszkowie, woj. lubelskie. Uk. Uniw. Jagiel, stud. we Fryburgu szw. i Lozannie (d-rat 1913). St. asyst. zakł. anat. porówn. Uniw. Warsz 1. 10. 1919, zast. prof. anat. opis. zwierząt dom. Stud. Wet. 1922, doc. anatomii porówn. i zool. 1924. Prof. nadzw. anat. opis. zwierząt dom. Stud. Wet. 1. 10. 1925—30. 4. 1929, dyr. Państw. Muzeum Zoolog. 1. 5. 1929—31. 1. 1935, prof. nadzw.

zoologii syst. i morfologiczn. 1. 2. 1935. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Ogł. m. in.: Contribution à l'étude des limnées de lac Léman (1914); The structure of the prostate of the mymnaeidae (1926); The genus pseudosuccinea from south Brazil (1927). Warszawa, Bagatela 15.

ROŚCISZEWSKA Z DĄBROWSKICH MARCELINA JÓZEFA. Pedag. * 9. 11. 1876 w Libawie. C. Jana i Leokadii z Landsbergów. Zaśl. w 1896 Seweryna Rościszewskiego. Uk. inst. szlachecki w Białymstoku i wydz. fil. Sorbony. Do 1908 prac. w naucz. tjn. 1908—1933 dyr. gimn. żeńsk. im. R. Żółkiewskiej w Płocku. Org. i kmdtka Służby Narod. Kobiet podcz. inwazji bolszew. Czynna w obr. Płocka. Od 1922 kurat. Domu Inwalidów. Do 1935 przewodn. kom. op. nad dziećmi inwal. Współzał., wiceprzewodn. Macierzy Szk.; przewodn. Tow. Muz.; czł. zarz. Kl. Artyst. 1918—1933 przewodn. koła dyrekt. okr. płock. Odzn.: K. W., M. za W. Kraków, Kremerowska 8, m. 6.

ROTARSKI STEFAN ANTONI MACIEJ. Inż. Płk dypl. w st. sp. * 14. 3. 1886 w Rudzieńcu. S. Józefa i Zofii z Gorazdowskich. Uk. gimn. w Krakowie (1904), wydz. bud. masz. politechn. we Lwowie (1908) i Wyż. Szk. Woj w Warszawie (1923). Od 1913 w Zw. Strzel. we Lwowie. Od 1914 w I bryg. Leg. Polsk., ost. dca komp. telegr. Od 1918 w w. p., m. in. szef. łącz. Nacz. Dow., szef Oddz. IV Szt. Gen., I of. szt. w G. I. S. Z., dca piech. dyw. Dyr. Tow. Wojsk.-Techn. w Warszawie. Prez. Aeroklubu w Łodzi. Ogł. m. in.: Organizacja wojsk łączności w czasie wojny 1918—1921, Organizacja służby telegr. w etapach. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, jugosł. Ś. S. 3. Warszawa, Ludna 9, tel. 9-04-53.

ROTH JAN. Ks. T. J., Mgr agregé Św. Teol. Dr praw kanon. * 9. 12. 1870 w Rădăuti (Rumunia). S. Jana i Ludwiki z Anderle. Wst. do zak. 20. 9. 1887, ślub. złoż. 2. 2. 1906. Uk. Uniw. Gregoriański w Rzymie. Prof. gimn. biskup. w Jassach (1894—97); prof. praw. kośc. oo. jezuitów w Krakowie (1901—03); Obr. węzła małżeńsk. w sądzie biskup. krak. (1908—20); sekr. prow. polsk. oo. jezuitów (1915—1920); prof. Katol. Uniw. Lubelsk. Ogł.: Forma zaręczyn i małżeństwa w prawie kościelnym katolickiem z uwzgl. prawa cyw. austr. (1908); Zur frage über das gegenseitige Rechtsverhältniss zwischen Lateinern und Ruthenen (1911); Prawo zakonne, przepisy kodeksu prawa kan. (1919); Zarys procesu małżeńskiego (1920); Konstytucja Zgrom. Polsk. S. S. Urszulanek (1926). Lublin, al. Racławicka 15, tel. 29-70.

ROTH WIKTOR. Inż.-roln. * 15. 11. 1899 w Wierzchowicach, pow. brzeskiego. Syn Jana i Marii ze Spinków. Uk. gimnazjum w Warszawie i S. G. G. W. Ochot. w wojnie 1920. Prez. Poleskiej Izby Rolnicz., czł. zarz. W. T. O. i K. R. w Brześciu, prez. kółka roln. w Wierzchowicach, prezes Tow. Opieki nad Zwierz. w Brześciu n. B. Odzn. K. Z. zł. Karolin, p. Wierzchowice.

ROTHERT ALEKSANDER. Inż.-mech. i elektr. * 13. 8. 1870 w Pilicy (Kieleckie). S. Gustawa Adolfa i Anieli ze Strońskich. Uk. szk. śr. w Rydze w 1888, wydz. mech. politechn. tamże w 1893, nast. uz. dypl. inż.-elektr. na politechn. w Darmstadt (1894). 1894—1904 prac. w szeregu przeds. elektr. we Frankfurcie n. Menem, Nancy, Leodium, Moskwie, Alloa (Szkocja) oraz w 1908 w St. Zj. A. P. Od 1908 prof. elektrotechn. konstrukt. Polit. Lwowsk., od 1915 dyr. fabryk w Petersburgu (ob. Leningrad), Charkowie, Łodzi i Warszawie. Wykł. nauk. org. na Wyższ. Studium Handl. w Krakowie i od 1929 w S. G. H. Czł. Elektrot. Verein w Berlinie, dr. h. c. nauk techn. Polit. Warsz. od 1925. Ogł. m. in.: Beitrag zu Theorie der asynchronen Drehfeldmotoren (1895), Praktische Vorausbestimmung der Drehstrommotorendiagramme (1898), Sollen Dynamos als Schwungräder dienen? (1901), Moderne Motorenfabrikationen (1908), Der moderne Geist in der Maschinenfabrik (1909), A new type of direct current mashine (1922), Kalkulacja kosztów własnych w przemyśle (1922), Nowy sposób oceny systemów płac (1932), liczne art. ogł. w czasop. fach. Warszawa, Dygasińskiego 24, tel. 12-61-61.

ROTTER TADEUSZ ALEKSANDER. Handlow. Pedag. Dział. społ. * 3. 5. 1891 w Żywcu. S. Alfreda i Kazimiery z Bośniackich. Oż. w 1916 z Zofią Stojko. Uk. wyższ. szk. real. w Stanisławowie, Akad. Handl. we Lwowie, Dekorations Kurs für Schaufenster u. Reklamewesen w Hohe Kunstschule Reiman w Berlinie. Zł. egz. naucz. przedm. handl. Dyr. koeduk. gimn. kupieck. od 1920. B. czł. „Odrodzenia i Sokoła w Stanisławowie. Od 1915 sł. w w.austr. 1918—1920 w w. p. Prez. Stow. Nauczyc. Szk. Zawod., czł. zarz. hufca harc., wicepr.

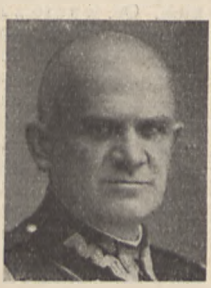

L. M. i K., prez. F. O. M., prez. Tow. Przyj. Zw. Strzel., współorg. i b. czł. zarz. koła Przysp. Wojsk. Kobiet do Obr. Kraju, czł. zarz. P. P. W., czł. zarz. Tow. Ośw. Zawod. Ogł. art. z dziedz. handlu. Odzn. K. Z. zł. Stanisławów, H. Kołłątaja 22.

ROUBA MICHAŁ. Art.-mal. * 11. 6. 1893 w Wilnie. S. Napoleona i Antoniny. Oż. 1921 z Kazimierą Adamską. Stud. w Akad. Szt. Pięk. w Krakowie, nast. na wydz. szt. pięk. Uniw. Stefana Bat. W 1920 ochotn. w. p. Czł.-zał. Wil. Tow. Art.-Plastyków. Wyk. m. in.: Młyn (Muzeum Wlkp., med. sr. na P. W. K.), Weda na Polesiu i Wilia w nocy (Muz. śląskie), Droga do Wilna (zb. konserwat. we Lwowie); Domki praczek (Muz. Narod.); Kaplica w parku (Fund. Kultury Narod.); Drzewa we mgle; Rzeka, Nad strumykiem (Min. Spraw Zagr.); Srebrny pejzaż (wyst. Inst Carnegi'ego w Pittsburgu; Stary park (rada m. Drezna). Poza tym szereg pejzaży wileńsk., m. in.: Dorożkarz wileński, Ginące Wilno, Ul. Mickiewicza w Wilnie, Okolice Wilna, Brzegi Wilii, Pejzaż wiosenny, Młynek nad Stawem, Sklepiki, Zakład Pogrzebowy, Wilia, Szkic domku, Wilia w nocy, Czarny dom, Niebieska Wilia, Kwitnące Wilno, Piwonie, Domy pod górą Zamkową, Szkic kapliczki, Widok na Wilno, Szkic drzew, Chatka nad Wilią, Domki na Sołtaniszkach, Jesienne mgły, Przez okno, Pejzaż ze strumykiem. Wyk. również szereg barwn. drzeworyt. m. in.: Kościół św. Anny, Chatka białoruska, Grusza, Wilno. Wilno, Mostowa 3-a m. 21.

ROUPPERT STANISŁAW. Dr wszechnauk lek. Gen. bryg. * 15. 4. 1887 w Warszawie. W zw. ze strajk. szk. 1905 releg. ze szk. ros., uk. gimn. w Krakowie (1906). i wydz. lek. Uniw. Jagiel. (1912), uzysk. dypl. lek. na uniw. w Kijowie (1913). Od 1908 czł. Zw. W. Cz. Od 1914 lek. nacz. I bryg. Leg. Polsk. W 1917 internow. w Beniaminowie. Uczestn. rozbr. Austr. w Lublinie. Od 11. 11. 1918 z-ca szefa sanit. w D. O. Gen. Lublin, nast. lek. naczeln. garniz. w Warszawie, z-ca szefa sanit. w D. O. Gen. Warszawa. Po wojnie m. in. wykł. w Szkole Podchor. Sanit., od 23. 8. 1926 szef Dep. Zdrowia M. S. Wojsk. Gen. bryg. od 1. 1. 1927. Wicèprzewodn. Rady Nauk. Wych. Fiz. Wicepr. Polsk. Zw. Lekkoatlet., prez. W. K. S. „Legia", prez. Polsk. Zw. Motocykl., prez. Warsz. O. Z. P. N., czł. Międzyn. Komitetu Olimp., wicepr. rady gł. L. O. P. P., czł. zarz. T. W. W. W 1927 zorg. międzyn. kongres med. i farm. wojsk.; szef deleg. polsk. na takiez kongr. w Londynie (1929), Hadze (1931) i Madrycie (1933). Deleg. na kongr. medyc. lotn. oraz na Olimpiady w Amsterdamie i Los Angeles. Ogł. m. in.: Służba zdrowia dyw. angielskiej w polu (1925), Wystawa sanitarna w Val de Grace (1925), Panika jako zjawisko wojenne (1926), W sprawie medyc. lotniczej (1926), Zagadnienie transportu na wschodzie i południu R. P. (1926), Komisja standaryzacji materiału sanitarnego (1927), Wykłady z zakresu regulaminu służby zdrowia i taktyki sanitarnej (1927). Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. Z. zł. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., hiszp. Zasł. Wojsk. 1, belg. Leop. 2, Kor. Rum. 2, hol. Or. Nas. 2, fr. L. H. 4, est. Cz. Krz. 2 i 1, rum. Zasł. Sanit. 1.

ROWECKI STEFAN. Płk dypl. * 25. 12. 1895 w Piotrkowie. Ucz. do szk. śr. tamże. Uk. Woj. Szk. Szt. Gen. (1920) i kurs. doszk. W. S. Woj. (1922). Nal. do tjn. Skautingu, od 1912 do Polsk. Druż. Strzel., gdzie uk. kurs podof. i ofic. Od 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk. (5 p. p.). 3-kr. ranny. Po kryzys. przys. intern. w Beniaminowie. Nast. w Polsk. Sile Zbrojn., po czym w w. p. m. in. szef. oddz. wywiad. w szt. armii, frontu i grupy uderz. gen. Śmigłego-Rydza. Po wojnie m. in. szef wydz. w W. I. N. W., i ofic. szt. inspekt. armii, dca p. p. Ogł. szer. prac i art. oraz przetł. z jęz. obc. Założ. i długol. red. kwart. Przegl. Wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4.

ROYCEWICZ HENRYK. Sport. * 30. 7. 1898 w Janopolu, na Litwie. Rtm. Jazdę konną upr. od dzieciństwa; po raz pierwszy start. w Grudziądzu w 1921. W 1927, 1928 start. w międzyn. zaw. hip. w Warszawie, w 1929 w Rzymie, Budapeszcie i Warszawie, w 1930 w Rzymie i Warszawie, w 1931 w Rydze i Warszawie, w 1932 w Rydze, Tallinnie i Warszawie, 1932—1935 w Warszawie. W polsk. mistrz. hip. start. 1931—1935 i uz. I m. (mistrz. 1934), II m. (I wicem. 1933) III m. (II wicem. 1935), w próbie skoków przez przeszk. II nagr., w próbie ujeżdż. konia II i III nagr. W 1935 mistrz armii. Ogółem zdobył 125 nagród.

ROZŁUCKI, patrz: **STOLARZEWICZ LUDWIK.**

ROZMARYNOWICZ WACŁAW MIECZYSŁAW. Art.-muzyk. * 14. 12. 1888 w Poznaniu. Syn Józefa i Józefy z Bartlakowskich. Oż. 21. 6. 1921 z Zofią z Hypkich. Odbył studia muz. u prof. Henryka Krusego w Hamburgu Koncertm. - wiolonczelista ork. symfon. m. Poznania. Czł. kwart. smyczk. Poznańskiego Tow. Muzycznego, Poznań, Krasińskiego 3-a, tel. 60-15.

ROZMUS GEZA. Art.-mal. Pedag. * 22.12. 1898 w Budapeszcie. S. Michała i Angeli z Konstantynowiczów. Uk. gimn. real. we Lwowie, stud. na politechn. tamże, uk. Ak. Szt. Pięk. w Warszawie z dypl. naucz. szkół śr. i szk. zawod. typu gimn. Egzam. państw. na Uniw J.P. Naucz. Państw. Szk. Przem. Drzewnego w Stanisławowie. 15. 7. 1915—1916 służ. w Leg.Pol. Intern. na Węgrzech, nast. wciel. do w. austr. na fr. włosk. Od 2. 12. 1918 do 25. 5. 1921 w w.p. Ref. spraw. artyst. w Związku Strzel. w Stanisławowie. Wyst. prace w Warszawie, Lwowie, Krakowie, Stanisławowie. Uczestn. konk. olimp. „Sport w sztuce". Odzn.: M. N., M. za W. Stanisławów, Państw. Szk. Przem. Drzewn.

ROZWADOWSKI-JORDAN KONSTANTY. Dyplom. * 10. 10. 1875 w Wiązowej. Odbył stud. prawn. i ekonom. Dyr. depart. M. S. Zagr. 1918—1924. Poseł R. P. w Danii 15. 9. 1924—13. 6. 1928, w Szwecji 13. 6. 1828. Odzn.: O. P. 2, M. 10-l. O. N., duńsk. Dannebr. 1, Kor. Rum. 2, szw. Gw. Pol. 1. jugosł. Ś.S. 2, Kor. Belg 3, wł. ŚŚ. M. i Ł. 5, austr. K. Z.

ROŹNIEWICZ KAZIMIERZ KAROL. Public. * 20. 1. 1882 w Warszawie. S. Michała i Aleksandry z Neufeldów. Oż. 22. 2. 1906 z Janiną Drogoszewską. Ucz. do gimn. W. Górskiego w Warszawie, uk. szk. real. w Sosnowcu, stud. na wydz. bud. maszyn Politechn. Lwowskiej. Od 1902 czł. P. P. S.-D. Galicji i Śląska, prac. w zw. zawod. i w uniw. lud. im. A. Mickiewicza. W czasie wojny świat. sekr. gen. Polsk. Centrali Demokr. w Kijowie. Komisarz na Ukrainę Komisji Likwidac. do spraw Król. Polsk. Kier. dep. autonomii narodowośc.-kultur. Min. Spraw Polsk. Ukr. Rep. Lud. Jeden z zał. i wicepr. uniw. lud. im. B. Limanowskiego w Kijowie. Kier. ref. pras. Min. O. Sp. Ogł. artyk. z zakr. ochrony pracy, ubezp. i in. zagadn. społ. Prac. w: Epoce, Jutrze Pracy, Echu, Przegl. Ubezp. Społ. Warszawa, Wiejska 7 m. 7, tel. 9-66-64.

ROŻNOWSKI ANTONI. Inż. bud. maszyn. * 1. 1. 1879 w Warszawie. S. Franciszka i Anny z Przyłubskich. Oż. 2. 11. 1906 z Marią Jurgielewicz. Uk. Kolej. Szk. Techn. w Warszawie i Instyt. Technolog. w Tomsku (Syberia) (1910). W czasie w. świat. sł. w w. ros. W 1919 uwięz. przez bolsz. jako zakładn. B. naucz. przedm. zawod. w śr. szkole mech.-hutn. w Chorzowie; do 1931 kier. wydz. mech. Śląsk. Techn. Zakł. Nauk. w Katowicach. Długol. czł. (b. prez.) okr. Śląsk. Tow. Naucz. Szk. Śr. i Wyż.; czł. Stow. Inż. Woj. Śl.; czł. hon. Stow. Absolw. Górnośl. Szk. Zawod. Ogł. art. w Szkoln. Zawod., Techniku oraz śląsk. prasie codz. Odzn. M. N. Katowice, Kościuszki 42, m. 3, tel. 3-32-17.

ROŻNOWSKI EDWARD HIPOLIT MARIAN. Dr wszechnauk lek. * 23. 1. 1899 w Warszawie. Syn Franciszka i Anny z Przyłubskich. Oż. 25. 11. 1926 z Marią Zimnoch. Uk. wydz. lek. Uniw. Warsz. Od 1914 nal. do Harcerstwa, nast. drużyn. Org. Młodz. Narod. „Zet" i „Pet", w 1916 do P. O. W., od 1918 sł. w w. p. jako of. liniowy, ranny. Od 1922 kpt. rez. Prez. zarz. wojew. P. O. W., prez. pow. zarz. Fed. P. Z. O. O., Zw. Strz. i Zw. Rez. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. sr i zł. Grodzisk Maz., Kilińskiego 6, tel. 56.

ROŻYŃSKI FRANCISZEK. Ks. Dr Św. Teol. * 7. 8. 1876 w Wielkich Walichnowach. S. Franciszka i Marii z Ewertów. Uczęszczał do gimn. w Pelplinie, uk. gimn. w Chełmnie, Semin. Duch. w Pelplinie i wydz. teolog. uniw. w Monasterze (Westfalia). Wik. w Gdańsku, od 1905 pref. gimn. w Pelplinie, nast. prof. Semin. Duch. tamże, 1932—1935 rektor. Referent

kurii biskupiej, obr. sakram. małż. przy sądzie duch. Promotor iustitiae przy sądzie duch. i czł. kurat. kasy biskupstwa. Kanonik katedr. Prał. dom. J. Świątobl. Ogł. pracę o św. Hieronimie oraz szereg mn. prac i rec. w mies. diec. Pelplin, Kanonicka 4.

RÓBIN WILHELM. Lek. * 1. 11. 1873. Ożenił 26. 11. 1899 z Marią Arnstein. Uk. gimn. klas. w Piotrkowie Tryb. i wydz. lek. uniw. w Warszawie. W 1920 lek. w. p. Czł. zarz. Nacz. Izby Lek. i rady Izby Lek. Warsz.-Białost.; prez. Zrzesz. Lek. R. P.; wicepr. Polsk. Tow. Gastrolog.; prez. Świat. Zw. Lek. Esperant. Ogł. przeszło 30 prac z dziedz. chorób przewodu pokarm. w czasopism. lek. polsk., niem., franc., hiszp., japońsk. i esperanck. Warszawa, Marszałkowska 113, tel. 6-73-01.

RÓG MICHAŁ. Polityk. * 2. 8. 1884 w Pcimie, pow. myślenicki. S. Jana i Marii z Dziatkowców. Ożenił z Jadwigą Prószyńską. Uk. gimn. stud. na wydz. fil. uniw. w Krakowie. 1906-07 urzęd.

zarz. gł. Tow. Kółek Roln. we Lwowie i współprac. Przewodnika Kółek Roln. 1908-15 współredakt. Gazety Świątecznej w Warszawie. Wywiez. przez władze ros. do Rosji, redag. w Moskwie tyg. Ognisko Polskie, był prez. zarz. gł. Polsk. Zw. Lud. na wygnaniu, wicepr. wydziału pomocy Polakom jeńcom wojen., czł. zarz. Polsk. Mac. Szk. 1919—22 st. ref. i zast. nacz. wydz. w Nacz. Nadzw. Komisariacie do Walki z Epidemiami. 1923—27 red. organ part. „Wyzwolenie". Od 1928 poseł na Sejm z okr. Ostrów Maz., Wysokie Maz. i Bielsk Podl. W 1929 prez. klubu parlament. „Wyzwolenia". W 1930 wicemarsz. Sejmu. W 11. 1930 wybr. ponownie do Sejmu z wym. okręgów. 1931—35 Zjednocz. Parlament. Klubu Lud. W 1935 senator R. P. z wojew. warsz. Ogł.: Synowie wsi. Warszawa, Polna 72, tel. 8-95-75.

RÓŻEWICZ JAN. Muz. Kompoz * 18.10. 1886 w Warszawie. S. Wojciecha i Julii z Troszczyńskich. Ożenił 14. 2. 1906 z Haliną Łuszczewską. Ukoń. szk. realną w Warszawie (1904) i konserwat. muz. tamże (1908). Dyr. orkiestry salon. Ogł. liczne kompoz. z dziedz. muz. lekkiej i lud. W 1920 otrzym. dyplom uzn. Zw. Autorów, Kompoz. i Wydawców muz. w Paryżu. Warszawa-Żoliborz, Kossaka 17, telefon 11-12-44.

RÓŻYCKI LUDOMIR ALEKSANDER. Muz. Kompoz. * 6. 11. 1884 w Warszawie. S. Aleksandra i Anny z Mańkowskich. Ożenił z Stefanią Mławską. Studia muz. w Warsz. i Berlinie. Prof. konserwat. muz. we Lwowie; prof. wyższ. szk. muz. państw. konserwat. muz. w Warszawie od 1930. Skompon. opery: Meduza (1911), Bolesław Śmiały, Beatrix Cenci (1917), Eros i Psyche (1917), bal. Pan Twardowski (1921), Casanova (1923), Młyn diabelski (1930); poem. symfon.: Warszawianka, Anhelli, Mona Lisa; utw. kamer.: kwintet C minor, kwartet D minor, trio D major, sonata A minor, utw. fortep., chór., pieśni; muz. do Nieboskiej komedii i Irydiona Krasińskiego i w. in. Konstancin p. Warszawą.

RÓŻYŃSKI ADOLF. Art.-śpiew. * 20. 9. 1894 w Krakowie. S. Bernarda i Reginy z Łobzowerów. Ożenił 20. 7. 1920 z Aleksandrą Konowałow. Uk. gimn. w Krakowie, stud. prawo, uk. konserw. muz. w Krakowie, dalsze stud. muz. we Włoszech, w Wiedniu i w Rosji (Władywostok). Sł. w I brygadzie Leg. Polsk. do kryzysu przys., nast. wciel. do wojska aust. dostał się do niewoli ros., gdzie przeb. do 1919. Odbył kamp. kijowską. Por. rez. Debiut. w „Halce"

w Wilnie (1922) jako Jontek; występował w Tosce (Cavaradossi), Madame Butterfly (Pinkerton), Sprzedanej narzeczonej (Janek), Carmen (Don Jose), Traviacie (Alfred), Cyganerii (Rudolf), Rigoletto (Książę), Fauscie (partia tyt.), Straszny dworze (Stefan). Występ. gościn. we Lwowie i Krakowie, koncert. prawie we wszystk. miast. Polski oraz w Wiedniu. Org. opery żydowskiej w Wilnie. Wilno, Węglowa 14 m. 10.

RUBCZAK JAN. Art. mal. Grafik. * 18. 1. 1884 w Stanisławowie. Stud. mal. w Krakowie, w Monachium, Francji, Hiszpanii, Włoszech i Anglii. Czł.-założ. Cechu Art. Plastyk. „Jednoróg". Obr. m. in.: Ogród Luksemburski w śniegu; Barki w porcie; Uliczka w Bretanii; Kopalnia nafty w Borysławiu; Fala; portrety; pejzaże; kwiaty; akwaforty; katedry gotyckie (12), architektura Krakowa (40) i in., obejm. Paryż, Bretanię, Włochy i Polskę (Warszawa). Prace graf. znajdują się w muzeach, zb. państw. i pryw. w kraju i zagr. Wyst. w kraju i za gr. od 1907. Kraków, pl. Szczepański 4.

RUBCZYŃSKI WITOLD. Dr praw i fil. * 28. 5. 1864 we Lwowie. S. Władysława i Marii z Białeckich. Ożenił się 30. 12. 1895 z Jadwigą Czermieńską. Ucz. do gimn. we Lwowie, uk. w N. Sączu, stud. uniw. w Krakowie, Lipsku, Wiedniu we Włoszech. 1918 do 1919 ochotn. w. p. Prof. hon. Uniw. Jag. Przewodn. kom. do bad. dziej. fil. w Polsce. Pol. Ak. Um. Ogł. m. in.: Wielkp. pod rządami synów Władysława Odonicza (1886); O stałych czynnikach rozwoju duchowego człowieka (1890); O Witelonie (1891); O neoplatonizmie (1891); O Sebastianie Petrycym (1907); Zarys etyki (1916); Filozofia życia duchowego (1925); Teodycea Mateusza z Krakowa (wyd. z rękopisów z przedm. łacińską 1931); Główne kierunki filozofii (1934). Kraków, Jabłonowskich 6.

RUBKOWSKI JÓZEF ROMAN. Dr praw. * 26. 4. 1880 w Żurawnie. S. Antoniego i Janiny z Endelów. Uk. gimn. we Lwowie, i stud. prawn. na U. J. Kaz. i uniw. wiedeńsk. Sł. w w. austr., nast. w w. p. B. naczelnik wydz. w Kraj. Tow. Naft. i w Polsk. Eksp. Naft., nast. czł. zarz. Tow. Pionier. Dyr. Vacuum Oil Company 1921—35 w Warszawie i od 1935 we Lwowie. Lwów, Ponińskiego 11.

RUCIŃSKI ROMAN. Handlow. * 14. 10. 1879 w Żyrardowie. S. Józefa i Józefy z Żukowskich. Ożenił się 7. 10. 1906 z Marią Hrabianko. Uk. szk. śr. kup. w Warszawie i odbył studia handl. w Wiedniu. Od 1919 czł. zarz. m. Wilna. Prez. Izby Przem.-Handl. czł. (b. prez.) Stow. Kupców i Przem. Chrześcijańsk., czł. zarz. Komit. Uczczenia Pam. Marsz. J. Piłsudskiego, prez. zarz. Targów Płnc. Od 1930 konsul hon. estoński. Ogł. art. treści ekonom., wygł. odcz. przez radio, gł. na temat podnies. stanu gosp. ziem płnc.-wschodn. Odzn. K. Z. zł. Wilno, Jagiellońska 10, m.6, tel. 17-88.

RUCIŃSKI ZYGMUNT STANISŁAW. Sport. * 21. 4. 1901 w Warszawie. Kpt. art. Od 1925 spec. się w jeździe konnej. W zawod. międzyn. start. po raz pierwszy w 1930, w Łazienkach warsz., zdobył pierwszą i kilka dalszych nagr. Od 1932 start. 2 razy w Nicei, 2 w Rzymie, 1 w Akwizgranie, 3 w Rydze, 3 w Tallinie i corocznie w Warszawie (do 1935). W zesp. o Puhar Narod. start. 14 razy. W 1932 mistrz Polski w skokach. Nagr.: zespołowo 7 razy Puhar Narod.; 2 r. indywid. 15 pierwsz. nagr. i kilkadziesiąt dalsz. w konkursach międzynarodowych.

RUCIŃSKI-NAGÓRNY KAZIMIERZ. Dypl. inż.-arch. * 21. 12. 1875 w Poznaniu. S. Kaliksta i Anny z Otto-Trąmpczyńskich. Ożenił się 9. 9. 1905 z Zofią Cecylią Miller. Ucz. do gimn. w Poznaniu, uk. w Krakowie (1896) stud. na politechn. w Berlinie, Charlottenburgu, Wiedniu i Dreźnie (uk. 1902). W czasie akad. czł. zarz. „Lechitii" w Dreźnie. Od 12 lat czł. zarz. Tow. Mił. Hist. w Poznaniu, od 10 lat czł. Kom. muzeal. przy Muzeum Wlkp. tamże. Czł. kom. techn. i kom. artyst. zarz. miejsk. Prez. Tow. Przyj. Państw. Szk. Sztuki Zdobn. Radca m. Poznania 1920—1932. Współpr. przy org. P. W. K. w 1929. Wyk. szereg proj. budowl. Upr. malarstwo akwarel. Ogł.: Ratusz poznański, Dwory i pałace wielkopolskie, Przewodnik po Poznaniu. Poznań, Wały Wazów 3-b, tel. 26-86.

RUCKER JAN JERZY. Dr fil. Mgr farm. Chem. Przemysł. * 21. 6. 1867 we Lwowie. S. Zygmunta i Anny z Szapirów. Uk. uniw. we Lwowie. Przed w. świat. prac. w Sokole. Uczestn. obr. Lwowa w 1918. Dyr. gen. i współwł. fabr. konserw pf. Zygmunt Rucker we Lwowie. Prez. T. S. L., zał. Domu Oświat. Najst. radca Izby Prz.-Handl. we Lwowie, od 26. 1. czł. rady miejsk., czł. Centr. Zw. Przemysł., czł. Tow. Ośw. Zaw., zał. i prez. Zw. Fabr. Bekonów, czł. dyr. M. K. K. O. Odzn. O. P. 4. Lwów, Kraszewskiego 5, tel. 2-00-22.

RUCKGABER JAN MARIAN. Bankow. * 8. 12. 1880 we Lwowie. S. Ernesta i Anny z Schierów. Ożenił się 4. 2. 1905 z Leonią Słomską. Uk. gimn. (1899) i wydz. prawa Uniw. Jana Kaz. (1904). Od 1904 prac. w Banku Kraj., w 1924 połącz. z B. G. K. W 1921 zorg. oddział banku w Bydgoszczy, 1922 w Poznaniu. Od 1925 w centrali B. G. K. w Warszawie, obec. z-ca dyr.. Ogł. art. w prasie codz. i period. na temat finans. budown. mieszk. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Felińskiego 24, tel. 11-75-07.

RUDKA LUDWIK MIKOŁAJ. Płk dypl. * 6. 12. 1890 w Stryju. S. Jana i Pauliny z Tarnawskich. Ożenił się 1921 z Ireną Sieniutycz-Kuroczycką. Uk. gimn., stud. prawo, uk. Wyż. Szk. Woj. Od 1910 w Skautingu, od 1911 w Polsk. Druż. Strzel. Od 8. 1914 w II bryg. Leg. Polsk. Pod Rarańczą szef. szt. bryg., nast. szef. szt. 5 dyw. piech. II Korp. Wsch. Pod Kaniowem dost. się do niew. niem., z kt. zbiegł. Prac. w P. O.W. w Kijowie i Moskwie, więz. tamże, zbiegł. Od 1918 w w. p., m. in. szef sekcji w Szt. Gł.

i szef. oddz. w szt. gr. oper. gen. Romera. Po wojnie pełn. sł. w sztab., dca baonu, z-ca dcy i dca p. p. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. 1.

RUDNICKI JAN LUDWIK. Art.-malarz. * 10. 7. 1887 w Łukowicy (Młp.). S. Kazimierza i Zofii z Gryglewskich. Uk. szk. śr. w Krakowie, Ak. Szt. Piękn. tamże pod kier. L. Wyczółkowskiego i St. Wyspiańskiego, Ak. Szt. Piękn. w Paryżu, szk. portr. de La Gandara, stud. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1920 ochotn. w. p. Mal. przeważnie portrety kobiece. Pos. wszystkie odzn. T-wa Zach. Piękn. w Warszawie i med. brąz. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. Warszawa, 6 sierpnia 27, tel. 9-52-10.

RUDNICKI JULIUSZ. Dr fil. Matemat. Inż.-elektr. * 30. 3. 1881 w Siekierzyńcach, na Podolu. S. Bohdana i Joanny Luizy z Lemmonierów. Uk. gimn. 4 w Warszawie, wydz. mat.-przyrodn. Sorbony ze st. licenc. ès sciences (1903), Instyt. Elektrotechn. w Paryżu(1905),d-rat fil. na Uniw. Jagiel. Od 1911 prac. w szk. śr. pryw. w Warszawie. 15. 11.1915 do 30. 9. 1917 wykł. geometrii anal. na Uniw. Warsz. Równocz. rozp. wykł. rachun. różniczk. i całk. na wydz. bud. maszyn i wydz. elektrotechn. Politechn. Warsz., pocz. jako zast. prof., nast. od 1921 jako prof. nadzw. Od 1923 prof. zwycz. Uniw. Stef. Bat. Czł. Société Mathématique de France, Polsk. Tow. Matemat., Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Ogł.: Rachunek różniczkowy i całkowy (1922 do 1924), Geometria nieeuklidesowa hiperboliczna (1925), liczne prace w Wiad. Matemat., Pracach Matemat. oraz czasop. zagr. Wilno, Inflancka 22.

RUDNICKI MIKOŁAJ. Dr fil. Filol. Liter. * 6. 12.1881 w Sokołowie Podlaskim. Syn Szymona i Zofii z Bałkowców. Oż. 10. 1. 1906 z Eleonorą Dłuską. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel., gdzie złoż. egz. nauczyc., nast. uz. d-rat i habilit. W czasie stud. akad. nal. do zw. młodz. „Zet" oraz do Pol. Ligi Narod. W 1920 zgł. się do sł. wojsk. Prof. porównawczego językozn. indoeuropejsk. Uniw. Pozn. Zorg. Inst. Zachodnio-Słowiański tamże; wyd. pismo „Slavia Occidentalis", prow. prace bad. stos. polsko-niemiecko-bałtyckich. Prace lit.: Z domu niewoli (Poznań 1919), Beniowski c. d. poematu J. Słowackiego (Warszawa 1921), Pieśn klęski i zwycięstwa (Poznań 1921), Kolumny — Podróż do krajny Maghreb (Poznań 1929), Ballady nowoczesne. Impresje łabędzie (Poznań 1930), Śpiewy lechickie — Marzenie i rzeczywistość (Poznań 1931), Powołania, W fiordach (Poznań i Warszawa). Prace naukowe: Puck i jego gniazdo etymologiczne (1915), O intelektualno-moralną jedność Polski (O podstawie językowej tej jedności), Wykształcenie językowe w życiu i szkole (1920), Z dziejów polskiej myśli językowej i wychowawczej (1921), Bóstwa lechickie, Polski Dagome iudex i wagryjska Podaga, Frankonia i Polska przed 10 w., Charakterystyka językowa ludności woj. pomorskiego (1929), Nazwy geograficzne na Pomorzu Polskim, Uwagi nad psychologią narodu niemieckiego, Argumenty etniczno językowe w sporach o Pomorze, Sur les populations primitives indoeuropeennes des bassins de la Vistule et de l'Odra aux temps prehistoriques, Ugrupowanie języków indoeuropejskich a szczególnie słowiańskich w zagłębiu Bałtyku w początkach ery indoeuropejskiej oraz w. in. prac w łącznej ilości 112. Poznań, Grunwaldzka 11, m. 5.

RUDOLF ZYGMUNT. Inż. dróg i mostów. Mgr inż. sanit. i miejsk. * 16. 6. 1897 w Tomaszowie Maz. S. Stanisława (dr med.) i Leokadii z Netzlów. Oż. 28. 4. 1928 z Marią Skokowską (dr med.). Uk. szk. realną w Sosnowcu (1915), Politechn. Warsz. (1922), nast. stypend. fund. Rockefellera w uniw. Harvarda (Cambridge U. S. A.), uk. tamże wych. inż. sanit. i miejsk. (1925). 1918—1921 ochotn. w. p. Kier. działu techn. sanit. M. S. Wewn. od 1925, wicepr. rady adm. państw. Zakł. Wodoc. na G. Śląsku; czł. Zarz. Polsk. Tow. Higien. i przew. wydz. mieszkan., czł. zarz. Zrzesz. Gazown. i Wodociągowców Polsk. i przew. sekcji techn.-sanit., przewodn. sekcji spraw m. st. Warszawy w Partii Pracy; sekr. gen. Polsk. Kom. Techniki Sanit. i Higienist.; czł. Rady Międzynar. Fed. Mieszkan. i Planowania Miast w Londynie; czł. Stałej Międzyn. Techniki Sanit. i Higien. w Pradze; czł. zał. czł.-rzeczoznawca oraz b. czł. rady Polsk. Inst. Wodoc.-Kanalizac.; b. czł. Rady Delegat. przy Stow. Techn. Pol.; czł. kom. red. pism: Gaz i Woda (Kraków), Biuletyn Wodoc.-Kanal. (Warszawa), Nowiny Społ.-Lek. (Warszawa), Lekarz Polski (Warszawa), przew. kom. techn.-sanit. polsk. Kom. Normaliz. przy Min. Przem. i Handlu; czł. Państwowej Nacz. Rady Zdrowia, Państw. Rady w Spr. Uzdrowisk., Państw. Rady do Spr. Kolonji Letnich, Komit. Bud. Wodoc. w Cieszynie, kom. egzam. przy M. S. Wewn. na uprawn. budowl. Wykł. Politechn. Warsz., Państw. Szk. Higieny w Warszawie, kursów roln. im. Staszica przy Muzeum Przem. i Roln. tamże, kursów dla sekr. wydz. powiat. przy Zw. Powiat., kursów dokształc. dla insp. szkol., I kursu dokształc. dla lek. w Ciechocinku-Zdroju. Przewodniczący podkom. rzeczozn. przy międzyn. kom. ochrony

rzek przed zanieczyszczeniem; czł. kom. miejskiej stacji doświadcz. oczyszczania ścieków w Kaskadzie w Warszawie; przew. grupy w kom. techn. sanit. Muzeum Przem. i Techniki. Uczestn. kongresów międzynar. jako del. rządu polsk., ministerstw i org. społ. Wygł. wiele refer. na polsk. zjazdach oraz wiele odcz. w org. nauk. i społ. Ogł. 108 prac, kilka książek i 70 artyk. w prasie codz. z dziedz. techniki sanit. i urbanist. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Fałata 4, m. 7, tel. 4-26-92.

RUDOWICZ WINCENTY. Ppłk dypl. w st. sp. * 18. 4. 1887 w Rakowie, na Wileńszczyźnie. S. Antoniego i Anny z Krzywickich. Uk. szk. ofic. w Wilnie (1910), Akad. Szt. Gen. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1917), Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1923). Od 1910 ofic. zawod. w. ros. Od 1917 w oddz. polsk. w Rumunii, nast. na Syberii, skąd powr. do kraju w 10. 1920. Nast. w w. p., m. in. szef szt. dyw. piech., szef szt. dtwa obozu war., dca baonu, z-ca dcy p. p., deleg. Szt. Gł. przy D. O. K. P. Współprac. prasy wojsk. i codz. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I. Warszawa, Powsińska 24, m. 5, tel. 8-56-94.

RUDZIŃSKI HENRYK. Dr med. * 25. 3. 1885 w Mielkach, woj. wileńskie. S. Antoniego i Anny. Oż. 23. 4. 1918 z Marią Trosnik. Uk. gimn. 2 w Wilnie (1903), nast. wydz. lek. uniwers. w Dorpacie (1910) ze st. lek., z odzn. (cum eximia laude), kursy bakteriologicz. w Inst. Medyc. Eksperyment. w Petersburgu (ob. Leningrad); kurs Wassermana w Inst. Blumenthala w Moskwie, d-rat na Uniw. Stef. Bat. (1928). W 1914 pow. do wojska ros., nast. st. lekarz 12 p. strz. I Korp. Wsch. Nast. praktyk. w Ejszyszkach, gdzie zorg. szpital żołn. polsk. (i gdzie jednocz. lek. kolej.). W 1920 zorg. i kier. szpit. dla uchodźców w Miłosławiu (woj. poznańskie), 1920—1921 nacz. szpit. zakaźn. N. N. K. w Grodnie, nast. insp. szpitaln. w deleg. wileńsk. N. N. K. W 1921 zorg. wydz. lek. Kasy Chorych m. Wilna i był jej lek. nacz. do 1. 5. 1922. Nast. st. asyst. kliniki diagnostycznej, przemian. na II klinikę wewn. U. S. B. Od 1. 1. 1929 nacz. wydz. zdrowia Okrz. Wojew. Wileńsk. Czł. zarz. Izby Lekarskiej; prez. Pol. Tow. Eugen. w Wilnie; czł. kom. rew. Tow. Przeciwgruźl.; czł. zarz. Polsk. Czerw. Krz.; prez. Tow. Przyj. Bursy Osad Wojsk.; czł. wielu org. społ. Ogł. szereg prac. w Nowin. Lek., Medyc., Zdrowiu, Pamn. Wileńsk. Tow. Lek., Przegl. Szpitaln., i in. Odzn.: K. Z. zł., M. N., jugosł. Ś.S. 3. Wilno, Mickiewicza 22-a m. 20, tel. 4-22.

RUDZIŃSKI MARIAN. Rolnik. * 26. 2. 1894 w Osieku, pow. Biała. S. Oskara i Gabrieli z Wrotnowskich. Oż. w 1919 z Marią Drecką. Uk. gimn. w Bielsku (1911), nast. ak. handl. w Wiedniu (1914). 1914—1918 sł. w w. austr. Nast. uczestn. ods. Lwowa; 6 mies. w niew. ukr. w Tarnopolu. Po powrocie sł. w w. p. do 2.6.1920. Uk. I Woj. Szk. Szt. Gen. (1919). Inwal. Gosp. w maj. rodz. Osiek. Radny gm.; czł. rady powiatowej; prez. O. T. R. i spółdz. roln.-handl. „Skiba"; prez. Zw. Ziemian i wicepr. Małop. Tow. Roln. w Warszawie; czł. komit. Zw. Org. Roln.; wicepr. Rady Nacz. Org. Ziemiańsk. Od 1930 poseł na Sejm z ram. B. B. W. R. Od 1935 dyr. Centr. Biura dla Spraw Finansowo-Roln. Ogł. art. w czasop. roln. i prasie codz. z dziedz. ekonom. roln. Odzn.: V. M. 5; K. W. 2; M. za W. Osiek, tel. Oświęcim 31.

RUDZKA-CYBISOWA HANNA. Art.-mal. * 25. 7. 1897 w Mławie. C. Jana i Natalii z Rościszewskich. Zaśl. w 1924 Jana Cybisa. Uk. gimn. w Lublinie, Ak. Szt. Piękn. w Warszawie, Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, stud. w Paryżu (1924—33). Wyst. w Warszawie, Krakowie, Łodzi, Lwowie, Poznaniu, Berlinie, Monachium, Düsseldorfie, Genewie, Paryżu, Nagrodz. przez Inst. Prop. Sztuki w Warszawie. Kraków, Lubelska 31, m. 5.

RUDZKI STEFAN. Dr med. * 12. 6. 1875 w Żytomierzu. S. Jana i Aurelii z Lisowskich. Oż. 1. 6. 1900 z Marią Szukszta. Uk. gimn. fil. w Radomiu i Wojsk. Ak. Lek. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1898), dypl. nostryf. na Uniw. Jagiel. W 1902 czł. P. P. S., w 1903 przewodn. kom. okr. P. P. S. w Lublinie. Areszt. w 1905 i 25. 8. 1906, przewiez. do X pawil. cytadeli w Warszawie i skaz. na śmierć. Zbiegł za gr. Od 8. 1914 sł. w Leg. Pol. Od 11. 11. 1918 szef wydz. szpital. M. S. Wojsk., nast. zast. szefa dep. zdrowia M. S. Wojsk. i kmdt Szpit. Mokotowsk. Płk-lek. w st. sp. Ogł. przeszło 100 prac nauk., m. in.: Zarys szpitalnictwa

wojskowego w Polsce, Ustawodawstwo przeciwgruźlicze, poza tym prace hist. z dziejów udz. lek. w ruchu niepodległ. Odzn.: V. M.5, K. N., O. P. 4, K. W., fr. L. H. 5. Warszawa, Piusa XI 8, tel. 9-32-93.

RUFFER JÓZEF. Poeta. * 1878 w Żółkwi. Uk. wydz. fil. Uniw. J. Kaz. Bibliot. Bibl. Polsk. w Paryżu 1912 do 1920; wykł. jęz. franc. w Szk. Podchorąż. 1922—1924. Prac. w P. K. O. w Warszawie 1924—1929. Współpr. Kuriera Warsz., gdzie zam. swe poezje. Ogł. Posłanie do dusz (1903, 1922); Trzy psalmy i hejnał (1917) Wtóra litania pielgrzymów (1918), przekł. z d'Annunzia i Leopardi'ego pt. Myśli. Poza poezją upr. kwasorytnictwo (akwaforta); ogł. Kwasoryt (akwaforta) (1909). Warszawa, Filtrowa 83 m. 3.

RULIKOWSKI MIECZYSŁAW. Bibliogr. Liter. * 26. 7. 1881 w Warszawie. S. Edwarda i Stefanii ze Szlubowskich. Oż. z Janiną Grot-Bączkowską. Stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1903—1907), nast. w Paryżu (1907—1909). B. prez. Zw. Bibliotek. Polsk. i Tow. Bibliofilów w Warszawie. Ogł.: Teatr Polski na Litwie (1907); Polska produkcja wydawnicza 1909—1911 (1913); Zakres i zadania księgoznawstwa (1916); Dawne gmachy i sale teatralne w Warszawie (1919); Literatura polska lub Polski dotycząca z zakresu grafiki (wyd. II, 1922), Pamiątki polskie na obczyźnie. Red. Przew. Antykwarsk. (1910) i Przegl. Księgarsk. (1918). Czł. Pen-Clubu. Grodzisk Maz.

RUMMEL JULIAN EUGENIUSZ. Inż. bud. okręt. Makler okręt. * 29. 9. 1878 w Libawie. S. Władysława i Walerii z Narolskich. Oż. w 1904 z Olgą Morandi. Uk. Wyż. Szk. Handl. w Petersburgu (ob. Leningrad) i wydz. bud. okręt. w Glasgow (1902). 1906—10 czł. ros. Państw. Rady Żegl., od 1910 hon. czł. Ces. Tow. Pop. Żegl. Handl. w Moskwie. 1920—22 prac. w Gdańsku. W 1922 kier. Ligi Żeglugi Polsk. w Warsz. t. r. zorg. I zjazd oddział. Ligi w Gdyni, gdzie zapadły uchwały dot. bud. portu tamże. W 1924 współzał. Yacht-Klubu Polsk. W 1924 zorg. i był pierwsz. prez. Ligi Żegl. Polsk. w Poznaniu.

W 1926 org. państw. przeds. Żegluga Polska i dyr. do 1932. Współorg. Tow. Polsko-Bryt. i jego dyr. zarz. oraz prez. Rady Nadz. Współorg. Polsk. Transatlant. Tow. Okręt. i prez. rady nadz. Pierwszy prez., nast. prez. hon. Zw. Armatorów Polsk. W 1928 spowod. przyjęcie Polski do bałtyckiej i międzynar. Konfer. Morskiej i wybr. jednym z jej dyr. Zorg. pierwsze pol. przeds. maklerki morsk. „PAM". Współzał. f. „Rummel et Burtan" w Gdyni. Czł. zarz. m. Gdyni (b. zast. prezyd.), czł. rady portu i rady interes. portu, radca i prez. kom. morsk. Izby Przemysł., prez. Domu Marynarza, prez. Oddz. Gdyńsk. L. M. i K., zał. i prez. zarz. Pol. Y. M. C. A. w Gdyni, czł. jej Rady Kraj., założ. i prez. Rotary-Clubu, współzał. i prez. hon. sekcji morsk. Zw. Publicyst. Morsk., inic. i prez. Gdyńsk. Zw. Propag. Turyst. Ogł.: Państwo a morze (Poznań 1925), Polska flota handlowa (Toruń 1930), Problem polskiej floty handlowej (Toruń 1930), Sen o Gdyni, Zasady administrowania portami handlowymi oraz szereg prac i art. w czasop. spec. i prasie codz. W 1936 zaprosz. przez Kolegium Międzyn. Wykł. Akad. im. Marsz. Piłsudskiego do wygł. cyklu wykł. o żegludze i portach handl. Odzn.: O. P. 4 i 3, K. Z. zł., belg. Leop. II. Gdynia, Mickiewicza 34.

RUNDSTEIN SZYMON. Dr praw. * 19.11. 1876. Uk. uniw. w Warszawie w 1898 oraz uniw. w Heidelbergu w 1900. Adw. B. radca prawny Min. Spraw Zagr. Ogł. z zakr. filoz. prawa: Zasady teorii prawa (1924); z zakr. prawa międzyn. prywatn.: Kwalifikacja prawa prywatnego w Niemczech (1901), Międzynarodowe prawo upadłościowe (1908), Arbitrage international en matière privée (1928); z zakr. prawa międzyn. publ.: Idea prawa narodów (1917); Drogi prawa narodów (1918), La cour permanente comme instance de recours (1933); z zakr. prawa cyw.: Das Recht der Kartelle (1904), Die Tarifverträge (1905, 1906), O zaprzeczaniu własnego czynu w teorii prawa francuskiego (1914). Odzn. O. P. 3. Warszawa, Tłomackie 6 m. 8, tel. 11-95-63.

RUNGE STANISŁAW. Dr med. wet. * 1888 we Lwowie. Uk. Akad. Med. Wet. tamże. Asyst. tej akad. 1912—1916, wykł. propedeut. klin. i wet. sąd. 1916—1918; nacz. wydz. oświat.-nauk. sekcji wet. M. S. Wojsk. 1918—1920; prof. wet. i hig. zwierz. Uniw. Poznańsk. od 1920. Czł. kom. matemat.-przyrodn. Tow. Przyj. Nauk. w Poznaniu. Ogł. m. in.: Nauka o koniu (hipologia, 1921), Podręcznik patologii ogólnej (1922); Wartość śródskórna powiekowego odczynu rozpoznawczego tuberkuliną u bydła (1923); Rozpoznawanie wieku według zębów u koni, bydła i psów (wyd. II, 1925); Próby przeszczepienia gruczołów płciowych u zwierząt domowych (1929); Modyfikacja

operacji Woronowa u zwierząt domowych (1929). Współred. Wiad. Weter. od 1923. Poznań, Libelta 14, tel. 38-71.

RUPNIEWSKI JERZY. Art.-mal. * 21. 9. 1888 w Warszawie. S. Władysława i Marii z Janków. Oż. 10. 4. 1920 z Janiną Grabowską. Uk. w 1908 wyższ. szk. handl. w Lozannie, stud. w Szk. Szt. Piękn. w Warsz. pod kier. prof. K. Krzyżanowskiego i St. Lentza, w Monachium, u prof. Fleischmanna i Wadere (rzeźba), oraz w akademii Juliena w Paryżu, u profes. Bacheta. Mal. olejne wid. Paryża oraz akwarelą polskie zabytki Pomorza. Czynny w życiu art. Bydgoszczy. Od 1927 czł. Zw. Plast. Pomorsk., Zw. Zawod. Plastyków Wlkp.-Pomorskich, prez. T-wa Przyj. Szt. Piękn. w Bydgoszczy. Wyst. w Zach. warsz. w 1913, oraz w 1934 na wyst. zbior. Ważn. prace: Pejzaż holenderski na Helu, Chata z Helu, Brama chełmińska, 2 wnętrza kośc. św. Jana w Toruniu i w. in. Bydgoszcz, Długa 41, tel. 36-10.

RUSINEK MICHAŁ. Literat. * 29. 9.1904 w Krakowie. S. Piotra i Marii ze Starzyków. Oż. 13. 8. 1932 z Józefą Krausiewicz. Uk. wydz. filoz. Uniw. Jagiel. Radca Min. W.R. i O. P., dyr. biura P. A. L. W r. 1920 sł. w Legii Studenc. w Krakowie. Ogł.: Kapitan czerwonego widma; Bunt w krainie maszyn; Błękitna defilada (poezje), Półmężczyzna (pow.); Burza nad brukiem (nagr. m. Krakowa); Człowiek z bramy (pow.); Pluton z dzikiej łąki (pow.) (1937). Odzn.: Wawrz. Akad., M. 10-l. O. N. Warszawa, Chocimska 7, tel. 4-33-45.

RUSZCZYC FERDYNAND. Art.-malarz. * 9. 12. 1870 w Bohdanowie, pow. oszmiański. Uk. gimn. klas. w Mińsku, stud. na wydz. prawa uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), uk. Akad. Szt. Piękn. tamże (1897) stud. uzup. w Berlinie, Dreźnie, Monachium, Belgii, Paryżu, Włoszech, Szwajcarii i Wiedniu. Wyst. od 1899 w Wilnie i Warszawie, nast. uczestn. we wszystk. wyst. „Sztuki" w kraju i za gr. W 1902 Ak. Um. w Krakowie przyznała mu nagr. im. Probusa Barczewskiego. Od 1904 prof. Szk. Szt. Piękn. w Warszawie. Od 1909 insc. Lillę Wenedę, Warszawiankę, Orlę i in. Twórca i insc. Wieczorów Wileńskich. Ważn. prace: Ziemia (1900), Nad upustem, Wieczór wiosenny, Ballada, Kościołek na Litwie, Potok wiosenny (odzn. Ak. Umiejętn. 1902), Z brzegów Wilejki, Strumień, Pustka, W świat, Jabłoń, Wychodźcy, Obłok, Dożynki, Sad, Stary dom, Szron, Romantyczna ucieczka, Młyn, Strumyk, Most, Sad. Szereg dyplomów, okładek i prac. graf. Proj. insygnia Uniw. St. Batorego. Czł. tow. „Zachęta" i „Sztuka", czł. hon. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł., fr. L. H. 4. Wilno, Wielka 24.

RUSZCZYCÓWNA-DRWĘSKA IRENA. patrz: **DRWĘSKA-RUSZCZYCÓWNA.**

RUTKOWSKA-MELCER-SZTEKKEROWA WANDA, patrz: **MELCER-RUTKOWSKA-SZTEKKEROWA.**

RUTKOWSKI BOLESŁAW TADEUSZ. Handl. * 2. 8. 1895 w Warszawie. S. Tadeusza i Stanisławy z Lubińskich. Uk. szk. śr. E. Konopczyńskiego w Warszawie oraz Wyższą Szk. Handl. tamże. Podcz. w. świat. na przymus. emigr. w Rosji, gdzie współpr. w org. polsk. 1918—1921 ochotn. w. p. Po wojnie prac. w org. akadem. i pomocy akadem. Od 1927 radny m. st. Warszawy. Prez. Stow. Wychowańców S. G. H. koła seniorów korp. „Bandera", koła b. działaczy samopomocowych, zrzesz. prac. Izby Przem.-Handl., czł. zarz. Zw. Propagandy Turyst. m. st. Warszawy, Polsk. Tow. Krajozn., Inst. Rzemieśln.-Przemysł., Inst. Oświaty Pracown. i in. Ogł. prace publicyst. z dziedz. spraw samorząd., gospod. społ., kształcenia zawod. w czasop. fach. B. red. czasop. Gmina. Odzn.: K. Z. zł., M. za W. Warszawa, Smolna 16, m. 11, tel. 2-75-33.

RUTKOWSKI BRONISŁAW. Muz. * 27. 2. 1898 w Komajach, pow. święciański. S. Józefa i Marii z Rutkowskich. Oż. 26. 7. 1924 z Zofią Wośkowską. Uk. szk. średn. i Państw. Konserwat. Muz. w Warszawie, stud. uzup. za gran. Sł. w I Korp. Wsch. i w w. p. (1920). Profesor Państw. Konserwat. Muz. w Warszawie. Prez. Stow. Miłośn. Dawnej Muzyki; wicepr. Tow. Wyd. Muz. Polskiej; red. Muzyki Polsk. Autor utw. chóralnych oraz licznych art. i prac z dziedz. muz. Odzn. V. M. 5. Warszawa, Szopena 18, tel. 8-94-02.

RUTKOWSKI JAN. Dr fil. Hist. gospod. * 8. 4. 1886 w Warszawie. S. Jana i Marii z Waleszyńskich. Oż. 12. 10. 1911 z Eugenią Jabłońską. Uk. wydz. filozof. uniw. we Lwowie (1909). 1909—10 czł. eksp. nauk. Pol. Ak. Um. w Rzymie. 1910—12 stud. w Paryżu. Od 1912 w biurze statyst. wydz. kraj. we Lwowie, od 1918 w wydz. stat. Min. Spr

Wewn. (późn. Gł. Urz. Statyst.), gdzie od 1919 nacz. wydz. statyst. rolnej. W 1917 habilit. z ekonom. polit. na wydz. prawa i um. polit. uniw. we Lwowie. Od 1919 prof. nadzw., od 1920 — zwycz. hist. gosp. na wydz. prawno-ekonom. uniw. w Poznaniu. W 1922—23 dziekan tego wydziału. Od 1917 współpr. kom. prawn., od 1924 czł.-koresp., a od 1932 czł. czynny Pol. Ak. Um. W 1918—19 czł. kom., a od 1926 czł. rady nauk. Kasy im. J. Mianowskiego w Warszawie. W 1920 wicepr., w 1920 sekr. gen., 1921—28 przewodn. kom. hist. poznańsk. Tow. Przyj. Nauk. Od 1932 czł. zwycz. Tow. Nauk. Warsz. Ogł.: Klucz brzozowski w XVIII w. (1910); Étude sur la repartition et l'organisation de la propriété foncière en Bretagne au XVII s. (1912); Przebudowa wsi w Polsce po wojnach z połowy XVII w. (1917); Statystyka zawodowa ludności wiejskiej w Polsce w drugiej połowie XVI w. (1918); Własności tabularne w Galicji według stanu 1912 (1918); Skup sołectw w Polsce w XVI w. (1921); Poddaństwo włościan w w. XVIII w Polsce i niektórych innych krajach Europy (1921); Sprawa włościańska w Polsce w XVIII i XIX w. (1922), Zarys gospod. dziejów Polski w czasach przedhistorycznych (1923); Zagadnienie reformy rolnej w Polsce w XVIII w. (1924); Le règime agraire en Pologne au XVIII s. (1927); Le problème de la synthèse historique dans l'histoire économique (1923), Podział dochodów w żupach ruskich za Zygmunta Augusta (1927); Les bases économiques des partages de l'ancienne Pologne (1932); drobniejsze art., przycz. i rec. w: Ateneum Polskim, Ekonomiście, Książce, Kwart. Hist., Mies. Statyst., Nauce Polskiej, Przegl. Hist., Rocz. Hist., Rocz. dziejów społ. i gospod., Ruchu, Prawniczym ekonom. i socol., Wiad., statyst. o stosunkach krajowych, Annales d'histoire économique et sociale, Slawische Rundschau. i in. Odzn. O. P. 3. Poznań, Juliusza Kossaka 1, tel. 66-50.

RUTKOWSKI JERZY MACIEJ. Dr med. * 24. 2. 1890 w Warszawie. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, stud. na uniw. w Zurychu, Heidelbergu, Wiedniu, Kijowie i Warszawie. Lek. wojsk. 1914—1920; st. asyst. II klin. chirurg. od 1920, prow. wykł. zlec. desmurgii od 1. 10. 1923, doc. chir. Uniw. J. Piłs. od 1930. Ogł. m. in.: O tzw. wybroczynach operacyjnych w wyrostku robaczkowym (1922); Badanie dróg żółciowych za pomocą zgłębnika dwunastniczego (1922); Nerwoból nerwu trójdzielnego i jego leczenie (1923); Przetaczanie krwi (1926); Uśpienie chlorkiem etylu do dłuższych zabiegów (1927); O mięsaku limfatycznym (1929); Rys rozwoju chirurgii (1931). Warszawa, Głogiera 3, tel. 8-92-91.

RUTKOWSKI KAZIMIERZ MARIA. Art.-mal. * 25. 1. 1899 we Lwowie. S. Jana i Zofii z Rudzińskich. Uk. gimn. we Lwowie i Akad. Szt. Pięk. w Krakowie (1922), odb. podr. art. do Włoch, Belgii, Czechosłowacji, Grecji, Turcji, Bułgarii, Półn. Afryki i Hiszpanii. Za czasów szk. nal. do harcerstwa; od 1914 sł. w Leg. Pol. Uwięziony w Warszawie za akcję przeciwko okupantom. 1918—1920 ochotn. w. p. Czł.-zał. Zrzesz. Art. Zwornik, wicepr. Zw. Zaw. Art.-Plast. w Krakowie. Ogł. art. w Głosie Plast. Wyk. szereg prac z zakr. mal. kośc. i rekonstr. zab. w woj. śląsk., kieleck. i krak. Udział w wyst. Zwornika, w Belgradzie i Stockholmie i w kraju. Szereg prac jego nabyło Muzeum Śląskie w Katowicach. Odzn. K. N. Teleśnica Sanna, p. Ustrzyki Dolne.

RUTKOWSKI STANISŁAW JULIUSZ. Dr fil. Pedag. * 21. 8. 1892 we Lwowie. S. Juliusza i Salomei ze Słotwińskich. Ożen. 18. 6. 1917 z Kamilą Engel. Uk. szk. śr. w Jaśle, stud. na wydz. filoz. uniw. we Lwowie, uk. w Wiedniu (1915). W 1915—1918 sł. w w. austr., 1918—1919 ochotn. w. p., uczestn. obr. Lwowa. Po wojnie naucz. gimn. państw. im. B. Prusa w Siedlcach, od 1923 dyr. tegoż. Wicepr. Polsk. Mac. Szk., Prez. Tow. Dobrocz., czł. zarz. szer. inst. społ. i zawod. Wicepr. rady miejsk. 1924 do 1927. Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Siedlce, Floriańska 14, tel. 15.

RUXER MIECZYSŁAWA SABINA. Dr fil. Archeolog. * 10. 10. 1891 w Komarnie w Małopolsce. C. Marcelina i Stanisławy z Frankowskich. Uk. wydz. filoz. Uniw. Jagiel. W 1915—18 pom. przy katedrze archeol. klas. 1919 do 20 nauczyc. gimn. żeńsk. im. A. Mickiewicza; 1920—23 mł. asyst. Uniw. Jagiel.; 1922—23 wykł. Uniw. Pozn.; 1932—34 zast. prof., prow. wykł. zlec. tamże. 1916—20 kier. kół. filareckich i promienist. 1919 prac. w deleg. Min. Sztuki i Kultury. W 1920 prac. w sekcji propagandy i szpitaln. Ogł. szereg prac z zakr. swej spec. w sprawozd. Pozn. Tow. Przyj. Nauk., Przegl. Archeol. i in. Odzn. M. 10-l. O. N. Poznań, Łukaszewicza 23.

RÜDIGEROWA-WĄSOWSKA MARIA. patrz: WĄSOWSKA-RÜDIGEROWA.

RYBARSKI ROMAN. Dr Praw. Ekonom. Polit. * 3. 7. 1887 w Zatorze, woj. krakowskie. S. Jana. Oż. 1914 z Jadwigą Jastrzębską. Uk. Uniw. Jagiel. 1910. Stud. w Paryżu (Szk. N. P.). Doc. skarb. Uniw. Jagiel. 22. 3. 1913, prof. nadzw. tego przedm. tamże 1. 10. 1917—15. 2. 1920, prof. zwycz. tamże 1. 11. 1922, prow. wykł. zlec. skarbowości Uniw. Warsz. 1. 10. 1921, prof. zwycz. skarb. tamże 1. 5. 1924. Prof. Politechn. Warsz. 1921. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Deleg. na konf. pokojowej w 1919. Podsekr. st. w min. b. dzieln. pruskiej 1919. B. wicemin. skarbu. Ogł. m. in.: Nauka o podmiocie gospodarstwa społecznego (1912); Bojkoty ekonomiczne w krajach obcych (1916); Prawno-skarbowe podstawy ustroju państw związk. (1916); Idea gospodarstwa narodowego (1918); System ekonomii polit. (1924); Naród, jednostka i klasa (1926), Polski przemysł w XVI w. (1930); Przyszłość gospodarcza Polski (1932). Warszawa, Marszałkowska 79, tel. 8-33-38.

RYBCZYŃSKI MIECZYSŁAW SZCZĘSNY. Inż. * 20. 11. 1873 w Stanisławowie. S. Mariana i Ludwiki z Sedelmajerów. Oż. 27. 10. 1900 z Janiną Marischler. Uk. gimn. i wydz. inż. politechn. we Lwowie. W czasie obrony Lwowa nal. do str. obywat. Prof. politechn. Wiceminister, nast. kier. Min. Robót Publ. 19. 12. 1923—14. 11. 1925 i 20. 4.—15. 5. 1926. Pracował w wielu org. społ. Ogł. około 40 art., brosz. i ref. dot. budown. wodn. oraz Podr. hydrolog. Odzn. O. P. 2. Warszawa, Langiewicza 4, tel. 8-43-51.

RYBICKA-DOBRZYŃSKA LUDWIKA IZABELA, patrz: DOBRZYŃSKA-RYBICKA.

RYBICKI FELIKS. Muz. Kompoz. * 1899 w Warszawie. Stud. muz. tamże. Naucz. muz. i śpiewu chór. w szkoł. śr. 1919—1926; kier. artyst. sekcji ork. i chór. Akad. Koła Muz. 1921—1926; prof. klasy orkiestr. i chór. Szk. Muz. im. M. Karłowicza w Warszawie od 1929. Ogł.: pieśni na głos sol. z fortep.; utw. chór., orkiestr., na fort.; śpiewn. szk. i hist.; Na Anioł Pański (poem. chór.); Opowieść o tęskniącej królewnie (na chór męski i gł. sol.) i in. Warszawa, Szkolna 4, m. 8.

RYBOTYCKI TOMASZ KAZIMIERZ. Ppik dypl. * 11. 7. 1894 w Złotym Potoku, woj. tarnopolskie. S. Karola i Anny z Fijałkowskich. Oż. w 1929 z Ireną Wegner. Uk. gimn. klas. w Buczaczu (1913) i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1923). Od 1908 czł. Org. Mł. Niepodl., od 1912 przewodn. „Zarzewia" w Buczaczu. 1911—14 w Polsk. Druż. Strzel. Od 8. 1914 w w. austr. W końcu 1915 ranny, dost. się do niew. ros. Od 7. 1917 udz. w org. oddz. polsk. w Syzraniu n. Wołgą. W 1919 przyprow. oddz. pol. do 5 Dyw. Syb., gdzie zost. szef. oddz. op. Po kapitul. przedziera się do Mandżurii. Po powr. do kraju szef. oddz. oper. samodz. bryg. syb. i dca baonu w 1 p. syb. Po wojnie m. in. w Szt. Gł., M. S. Wojsk., dca baonu, z-ca dcy p. p. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 3, fr. M. W. W., M. I.

RYCHŁOWSKA-DUNIN HALINA. Art. dram. * w 1888 w Nawojowej Górze, woj. krakowskie. C. Franciszka i Marii z Dunin-Wąsowiczów. Zaślub. 5. 11. 1910 Franciszka Rychłowskiego. Uk. szk. śr. w Krakowie i stud. dram. Występ. w Weselu (Panna Młoda), Zaczarowanym Kole L. Rydla, Spadkobiercach, Maman do wzięcia A. Grzymały-Siedleckiego (Mohyłowiczowa), Peer Gynt Ibsena (Matka), To co najważniejsze Jewreinowa (Nauczycielka). W 1935 obch. 30-l. pracy scen. Wilno, Mickiewicza 1, tel. 5.

RYCHŁOWSKI FRANCISZEK. Art. dramat. * 20. 9. 1878 w Łapiguzie, woj. lubelskie. S. Franciszka i Henryki z Lipczyńskich. Oż. 5. 11. 1910 z Haliną Dunin. Uk. szk. techn. w Baku (Kaukaz) i stud. dram. w Warszawie. Prowadził szereg teatrów i wyst. w Kijowie, Warszawie, Łodzi i Wilnie. Odznaczony K. Z. zł. Wilno, Mickiewicza 1, telefon 5.

RYCHTER BOHDAN. Dr fil. Filolog. Oriental. * 17. 8. 1891 w Warszawie. Uk. uniw. w Lipsku (d-rat 23. 5. 1922), stud. spec. w Paryżu, Londynie, Moskwie. Lekt. jęz. chińsk. i japońsk. Uniw. Warsz. od 1. 7. 1919. St. asyst. zakł. kult. Dal. Wsch. Uniw. Warsz. 1. 10. 1920—30. 9. 1932. Doc. sinol. Uniw. J. Kaz. 1924, doc. Uniw. Warsz. 1925. 1934 podróż. do Japonii i Chin. 1935—1936 koresp. woj. w Etiopii (Gaz. Polska i in.). Ob. pośw. się bad. Wschodu arabsk. Ogł. m. in.: Wypisy japońskie (1920); Literat. chińska, Literat. japońska (1929); szer. prac i art. w Die Erde, Roczn. Orient., Przegl. Geogr. i in. Helouan-les-Bains (Egipt), Villa Jola.

RYDLEWSKI CELESTYN TEODOR ARTUR. Dr med. * 5. 4. 1875 w Jarocinie. S. Franciszka i Marii ze Szkudlińskich. Oż. 25. 11. 1903 z Marią Kasiewicz. Uk. gimn. w Poznaniu oraz uniwers. we Wrocławiu i w Gryfii. Za działaln. narod. w 1902 areszt. i uwięz. przez władze niem. W czasie wojny świat. sł. w w. niem., następ. w w. p. Mjr-lek. Deleg. przez Nacz. Radę Lud. na konf. pok. do Paryża. Czł. międzyn. kom. gran. dla ust. granic z w. m. Gdańskiem do 1921. Uczestn. III powst. g.-śl. Od 1930 wielokr. deleg. przez Zw. Lek. Państwa Polsk. na zjazdy międzynar. Zał. i czł. „Zjednoczenia". Odzn.: O. P. 4, K. W., M. 3 Maja. Poznań, Szkolna 11, tel. 10-20.

RYDZ-ŚMIGŁY EDWARD, patrz: ŚMIGŁY-RYDZ.

RYDZEWSKI BRONISŁAW. Dr filozofii. * 15. 9. 1884 w Wilnie. Uk. gimn. klas., w Suwałkach i wydz. filoz. Uniw. Jagiel., dalsze studia w Paryżu. Przepr. badania nad zagł. węglowym dąbrowskim. Od 1915 asystent prac. geolog. Muzeum Przem. i Roln. w Warszawie, w tymże roku dzięki m. in. jego inicjat. powstał Państw. Instytut Geologiczny. Prof. i czł. wydz. matem.-przyrodn. Tow. Kursów Nauk. w Warszawie, prof. Wolnej Wszechn. Polskiej. W 1918 do 1919 dziekan wydz. matem.-przyrodn. tejże wszechnicy. W 1917—1918 wykł. na polit. warsz. petrografię, mineralogię i geologię. W 1920 mian. prof. nadzw. geologii i kier. zakł. geolog. Uniw. Stefana Batorego w Wilnie. Współprac. kom. fizjograf. Polsk. Ak. Um. w Krakowie i czł. II wyst. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Ogł. 11 prac nauk. w latach 1909—1930. Wilno, Portowa 28.

RYGIEL STEFAN HENRYK. Dr fil. * 7. 4. 1887 w Warszawie. S. Henryka i Leonii z Borszów. Oż. 3. 7. 1920 z Wandą Sieramską. Uk. gimn., wydz. fil. uniw. w Berlinie, Uniw. Jagiel. W 1920 ochotn. w. p. Ekspert i czł. deleg. polsk. w Komisji Miesz. do wykonywania klauzul trakt. ryskiego; nast. dyr. bibl. uniw. i bibl. państw. im. Wróblewskich w Wilnie. Ostatnio dyr. bibl. Uniw. J. P. w Warszawie. Czł. rady Zw. Bibliotek. i Rady Bibliof., b. prez. koła warsz. i wileńsk. Zw. Bibliotek., czł. kor. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Tow. Przyj. Bibliot. im. Wróblewskich. Ogł.: Rzymskie wzory i źródła satyr Krzysztofa Opalińskiego (1912), Puteanus und die Polen (1913), Losy księgozbioru Ignacego Krasickiego (1922), Rewindykacja gabinetu rycin b. Biblioteki Publ. w Warszawie (1922—23), Sprawa zwrotu mienia kulturalnego Wileńszczyzny z Rosji (1924), Biblioteka publiczna i uniwersytecka w Wilnie w latach 1919—1927 (1928), Czarodziejska moc książki (1928—35), Estreicher a Wilno (1928), Organizacja naczelnych władz bibliotecznych (1928), Polskie czasopiśmiennictwo wileńskie w r. 1928 (1928). Bibliografia bieżąca spraw morskich, kolonialnych i żeglugi śródlądowej (1934 i 1935), Miasto dzieciństwa Aleksandra Świętochowskiego (1935), Książka i czytelnictwo w radio (1935); szereg art. i rozpraw w wydawn. codz. i period. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Filtrowa 69, tel. 9-08-67.

RYGIER HENRYK JÓZEF. Pedagog. * 7. 2. 1880 w Kaliszu. Uk. wydz. prawny oraz 3 kursy wydz. przyrodn. Uniw. Warsz. (1904), nast. stud. w pracowni Uniw. Jagiel. Od kl. 5 czł., nast. wicepr. niepodl. kółka uczn. gimn. praskiego. Areszt. w 1900 i usunięty z kl. VIII. W uniw. prac. w stowarz. akad. „Spójnia" i był czł. sądu koleż. W 1905 areszt. za udział w akcji rewoluc. i oddany pod sąd. Od 1906 nauczyciel w Humaniu, a nast. w Warszawie i od 1909 dyr. szk. realnej w Czerwonym Dworze. Od 1908—1914 wykł. statystykę na wyższ. kursach handl. J. Siemiradzkiej w Warszawie. W 1915 wizytator szkół m. Warszawy, w 1916 nauczyciel wydz. szkoln. Rady Gł. Opiek., w 1917 ref. w departam. W. R. i O. P. Tymcz. Rady Stanu, po czym przeszedł na stanow. wizytatora, a nast. kier. statyst. Min. W. R. i O. P. Wykł. w Szkole Nauk Polit. Od 1915—1920 czł. zarz. Stow. Naucz. Polsk. i sekret. zarz. Zw. Polsk. Tow. Nauczyc. W 1920 sł. ochotn. w w. p., przydz. do Inspektoratu Gen. Od 1924—1931 kolejno: sekr. gen., prez. zarz. i wiceprez. rady Polskiej Konfer. Prac. Umysł. Od 1926—1929 czł. zarz. główn. Fund. Bezrob. W 1928 czł. kom. opiniodawcz. pracy przy komit. ekonom. ministrów. Od 1928—29 del. do Commission des Travailleurs Intellectuels Międzynar. Biura Pracy w Genewie i czł. ra y Międzyn. Konf. Prac. Umysł. Ogł. m. in.: Raport Izby Edukacyjnej z 1808; Zarys prac organizacyjno-administracyjnych Izby Edukacyjnej w 1807 i 1808; Dozór szkół żeńskich w Księstwie Warszawskim; Projekty organizacji szkolnictwa w 1807; Tymczasowe przepisy szkolne w 1879; Z zakresu statystyki szkolnej m. Warszawy; Szkolnictwo w Szwecji i izby pracy. Warszawa, Okrężna 30, tel. 6-82-99.

RYGLEWICZ KAROL JULIAN. Dr wszechnauk lek. * 30. 8. 1900 w Dąbrowie Rusieckiej. S. Karola i Julii ze Schmidtów. Uk. gimn. w Kostromie w Rosji i wydz. lek. Uniw. Jagiel. (1928). Podczas wojny świat. prac. w Polsk. Kom. w Moskwie na polu ratown. mienia i zab. polsk. w Rosji. W 1920 ochotn. w. p. Od 1929 ord. w Poznaniu jako spec. ginekolog. Ogł. szereg prac fach. z zakr. chorób kobiec. w Nowinach Lek. i Ginekologii Polsk. Poznań, Ratajczaka 15, tel. 16-44.

RYMAR STANISŁAW. Pedag. Dziennik. Polit. * 3. 9. 1886 w Haczowie, pow. Brzozów. S. Piotra i Katarzyny z Boczarów. Oż. 1910 z Salomeą Fila. Uk. gimn. w Sanoku (1905) oraz wydz. fil. i wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1914), Przed w. świat. naucz. gimn. w Krakowie i Tarnowie. Od 1908 czł. zarz. gł. T. S. L., org. szk. polskie w b. Galicji Wsch. Współzał. tow. Ziemia Polska. W 1920 szef sekcji zaciąg. Komit. Obr. Państwa. Uczestn. powst. i akcji plebiscyt. na G. Śl. Pos. na Sejm 1922—27, ref. budż. M. W. R. i O. P. Radny m. Krakowa, przew. klubu radzieck. Zw. Lud.-Nar. Czł. hon. P. M. Szk. od 1926. Red.: Ojczyznę (1906—1922), Polaka, Wieniec i Pszczółkę (od 1911), Dziennik Polski. Ogł. m. in.: Kazimierz Wielki; Konstytucja 3 maja; Pod Raszynem i Górą Kalwarią; Hugo Kołłątaj; Walka o wyodrębnienie Galicji; O pracy oświatowej wśród młodzieży; O pańszczyźnie w Polsce; 24 lata politykowania Jana Stapińskiego; O samodzielności Galicji; Ludowcy i ich program rolny.

RYMOWICZ KONSTANTY STANISŁAW. Mgr farm. Przemysłowiec. * 12. 9. 1884 w Pojeslach w Kowieńszczyźnie. S. Stanisława i Michaliny z Raczkowskich. Oż. 4. 6. 1933 z Wandą Marią Kleszczyńską. Uk. uniw. w Moskwie (1911). W w. ros. służył przez lat 3, nast. w w. p. przez rok jako ochotnik. Pracował od 1906 w przemyśle, org. na terenie Rosji Tow. rozwoju przem. farmac. „Konwalia" w Kijowie, „Tow. wyd. handl. w Rosji — Pośrednik" w Moskwie i in. W okresie wojny świat. zajmował stan. w org. sł. sanit. ros. Od 1918 prac. w przemyśle film., produkując filmy przeciwkomunist. na wł. ryzyko i rachunek. Zorg. w Warszawie placówki wytw. filmowej p. f. „Orientfilm" i „Rymofilm". Reprezentował szereg koncernów filmowych oraz współpracował z org. zagr. branży chemiczno-farm., samochodowej i leśnej. Podczas pobytu w USA w 1926—27 zał. w Nowym Yorku tow. filmowe „United Import Film Corp." Wyprodukował nast. filmy: „Krwawy terror" (propag.), „Tragedia Rosjan i jej trzy epoki czyli Rosja w płomieniach rewolucji", „Przeor Kordecki — obrońca Częstochowy" (film relig.-histor). Warszawa, Marsz. Focha 8, tel. 5-11-11.

RYSZKIEWICZ-ŚWIRYSZ JÓZEF. Artysta-malarz. * 15. 5. 1888 w Warszawie. Syn Józefa, art.-mal., i Zofii z Adamieckich. Oż. w 1923 z Ireną z Katarzyńskich Prószyńską. Po uk. szkoły W. Wróblewskiego w Warszawie, odb. studia mal. w Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, nast. w Monachium. W okr. szk. nal. do kółek samokszt., ćwicząc się jednocześnie we władaniu bronią. W 1914 wst. do 2 p. uł. Leg., w którym walczył przeciwko Rosjanom i został ciężko ranny. Po odzysk. niepodl. jako rtm. był adiutant. min. spr. wojsk. gen. K. Sosnkowskiego. W1923 wyszedł do rez. i osiadł na roli. Był: I wicepr. Zw. Oficerów Rezerwy, I wiceprez. Fed. Pol. Zw. Obr. Ojcz. do 7. 1937, czł. zarz. Koła 2 p. uł. Legion. Polsk. Prace malarskie: Cisza (na wystawie jubileusz. Zachęty w Warszawie), Jesień, Wieczór, Wnętrze dworu w Turznicach, Siewca; portrety Marszałka J. Piłsudskiego w: Min. Sprawiedl., Komendzie Gł. Policji Państw., Szt. Gł ; portret p. Surynowej(nagr. dużym med. sr.Zachęty), Portret matki. Kartony akwarelowe, przedstaw. typy żołnierzy oraz umund. form., z których powstało wojsko polskie (przy współudz. mjr. dypl. A. Nałęcz-Korzeniowskiego, wyk. na Powsz. Wyst. Kraj. w 1929). Kartony przedst. wzory umund. wojska polsk. do Muzeum Wojny Świat. w Vincennes pod Paryżem. Ilustr. wielu dzieł, m. in. „Wilczycy" Eustachowej ks. Sapieżyny. Twórca szeregu obrazów i rys. z dziejów Legionów. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W. 3, M. za W. M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, Kor. Rum. 3, M. I. Warszawa, Śniadeckich 6 m. 10, tel. 8-91-31.

RYTARD JERZY MIECZYSŁAW. Literat. Poeta. * 1899 w Krakowie. Ogł. m. in.: Wniebowstąpienie (1922); Noże wiosny (poezje, 1929); Bal jesienny (1930); Podhale tańczy (dram., 1930); Dalekie spojrzenie (1934); Red. działu sport. i wych. fiz. w Głosie Prawdy, nast. w Gaz. Polsk. Brwinów-Podkowa Leśna Zach.

RYTEL PIOTR. Muzyk Kompoz. Pedag. * 20. 9. 1884 w Wilnie. S. Lucjana i Tacjanny z von Kreiter. Oż. 5. 1. 1910 z Anielą Wieńczysławą Rytel, pianistką. Ukończ. gimn. w Wilnie i konserwat. muz. w Warszawie. Prof. państw. konserwat. muzyczn. w Warszawie. Wiceprez. Rady Zrzeszeń Muz. (1917—1919); prez. Tow. Przyj. Sztuki (1933—1935); wicepr. Zw. Sprawozdawczy Muz. i Teatr (1930—35); stały czł. Rady Naukowo-Artyst. w konserwat.; czł. Zw. Pedagog. Autor opery „Ijola"

baletu „Faun i Psyche"; poematów symf.: „Grażyna", „Korsarz", „Sen Dantego", „Święty gaj", „Legenda o św. Jerzym, wst. do dram. „Symfonia H/moll, Kantaty „Hymn" i in. Ogł. pracę pt. „Harmonia" oraz liczne artyk. w prasie period. Odzn.: O. P., M. 10-l. O. N. Warszawa, Ks. Skorupki 7, tel. 8-33-53.

RYTEL ZYGMUNT. Inż.-technolog. * 1880 w Równem Woł. S. Cezarego i Józefy z Jachimowiczów. Ożenił z Elżbietą Janowską Uk. Instytut Technolog. w Petersburgu. Prezes zarz. Stow. Pol. Mech. z Ameryki, sp. akc. B. czł. zarz. i dyr. techn. sp. akc. Bud. Parowozów, b. dyr. i org. Państw. F-ki Karabinów. Jako student nal. do kółek niepodl. w Petersburgu. Był prez. Tow. Demokrat. w Briańsku. Czł. zarz. Stow. Inż. Mech., czł. zarz. Instyt. Nauk. Org. i Kier.; prez. oddz. Zw. strzel., „Czyste" Prow. na Polit. Warsz. wykł. organizacji przemysłowej. Warszawa, Grójecka 44, tel. 9-43-19.

RYZIŃSKI KAZIMIERZ. Płk dypl. * 30. 10 1889 w Sądowej Wiszni k. Lwowa. S. Ka.spra i Antoniny Hisz. Ożenił w 1928 z Marią Homałko. Uk. gimn. i Wyż. Szk. Woj. (1926). Od 1910 nal. do Zarzewia, org. Armia Polska, Skautingu, Polsk. Druż. Strzel. Od 1913 org. Skauting i Strzelca w Brazylii. Po wybuchu wojny świat. prow. w Am. Płnc. akcję propag. na rzecz Leg. Polsk. Nast. wst. do A. P. we Francji, z kt. powr. do kraju i w składzie 18 dyw. piech. bierze udz. w walk. Po wojnie m. in. asyst. takt. w Wyż. Szk. Woj., dca baonu, szef szt. dyw. piech., szef wydz. w M. S. Wojsk., z-ca dcy p. p. Deleg. zarz. gł. T. R. Z. W. na Pokuciu. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. O. B.

RZADKIEWICZ MICHAŁ BONIFACY. Dr praw. * 14. 5. 1898 w Czarnocinie, woj. łódzkiego. S. Zygmunta i Heleny z Ciesielskich. Ożenił 26. 8. 1922 z Janiną Dobrowolską. Uk. szk. handl. w Sosnowcu i wydz. prawny Uniw. Jagiel. Nal. do harc. w l. 1911 do 15, nast. od 6. 1915—7. 1917 sł. w 1 p.p. Leg. Intern. w Szczypiornie do 12. 1917, nast. prac. w P. O. W. w Sosnowcu. W 1918 zgłosił się do wojska, uz. rangę por., uczest. 1 i 3 powstaniu na Śląsku. Dyr. Izby Skarb. Czł. Zw. Leg. okr. dąbrowsk. i warszawsk. prac. w Zw. Strzel. i P. C. K. w Krakowie jako prez. okr. Odzn.: K. N., K. W. Kraków, Krupnicza 27, tel. 1-40-20.

RZĄD ANTONI. Dr med. Dział. społ. Polit. * 1865 w Gałęzowie, pow. lubelski. S. Marcina i Pelagii z Gajczewskich. Ożenił w 1898 z Zofią Kowerską. Uk. gimn. w Lublinie i wydz. lek. uniw. w Warszawie (1892), stud. uzup. w Berlinie. Jako student czynny na polu szerz. ośw. wśród ludu. Praktykę lek. rozp. w Krasnymstawie (1893), nast. w Łodzi. Czł. Ligi Narod. i kier. Narod. Zw. Robotn.; przewodn. uniw. lud. Polsk. Macierzy Szk.; jeden z założ. II Tow. Poz.-Oszcz. W 1906 poseł w Łodzi do I Dumy Państw. ros. z ram. Str. Nar.-Dem., w 1907 pos. do III Dumy Państw. ros. Jeden z założ. Banku Tow. Spółdz. w Warszawie, prez. tegoż od 1910—7. 1933. Podczas w. świat. prac. w Czerw. Krzyżu i Komit. Obywat. W 1916 radn. m. st. Warszawy. Pos. z Piotrkowskiego na Sejm Ustawod. W 1920 czł. Komit. Org. A. Ochotn. Ogł. m. in.: Ogólne przepisy pielęgn. niemowląt (1902); Czas życia krótki, kropnijmy wódki (nagr. na konk. w Krakowie 1910); O przesyłaniu pieniędzy do kraju (1912); Podr. dla tow. drobn. kredytu (1912); O gromadzeniu oszczędności (1913); Pod wspólnym dachem (1920); Stanisław Staszic (1926); O potrzebie org. kapitału w Polsce i projekt. ust. o spółkach udziałowych (1925); Warunki gromadzenia kapitału (1927); Spółdzielczość w praktyce, teorii i prawodawstwie (1930), art. lek. w Czasop. Lek. i Nowin. Lek.; art. społ. i ekonom. w Polaku, Jedności, Zorzy, Ziemiance, Sile, Przegl. Spółdz., Społem, roczn. Banku Tow. Spółdzielcz., prasie codz. W 1917 red. Siłę. Warszawa, Zgoda 6.

RZECKI-SZRENIAWA STANISŁAW. Artysta-malarz, grafik i rzeźbiarz. * 19. 10. 1888 w Warszawie. Syn Lucjana i Zofii z Gurbskich. Ożenił w 1917 z Antoniną Müller. Studia mal. w Ak. Szt. Pięk. w Krakowie (1908), nast. w Paryżu. W czasie wojny świat. sł. w 2 p. uł. Leg. Polskich. Por. rez. 1 p. szwol. J. Piłsudskiego. Prezes „Rytmu". Prezes koła plastyków Legionowego Inst. Studiów. Dyr. Inst. Sztuk Plast. od 1926. Ogł. w „Museionie" art. z dziedz. sztuk plastycznych. Kom. sekcji polskiej na wyst. F. I. D. A. C. wszechświat. w Paryżu 1937. Otrzymał szereg nagr. za prace wyst. w Zachęcie i Inst. Propag. Sztuki. Głowa kobieca, rzeźba w gabinecie prezesa Banku Gospodarstwa Kraj. Rzeźba na statku „Batory". Brama monument. w Centrum Wyszk. Piechoty w Rembertowie. Popiersie Marszałka J. Piłsudskiego na wyst. w Wenecji w 1934. Głowa kobieca nabyta przez min. H. Goeringa w Berlinie w 1935. 8 płaskorzeźb z cyklu Polska współczesna na wyst. w Brukseli 1935. Pomnik Marszałka J. Piłsudskiego w Otwocku. Płaskorzeźby na gmachu Centrum Wyszkol. Piechoty w Rembertowie. Popiersie Marszałka J. Piłsudskiego w Min. Spraw Wojsk. Z dzieł malarskich: Miłosław, Bitwa pod Kostiuchnówką w Muzeum Wojska, Lato. Inscenizacje: Fircyka w zalotach, Wesela Figara, Księcia Niezłomnego. Odzn.: K. N., K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Kanonia 26, tel. 2-82-98.

RZEPECKA-IWANOWSKA JADWIGA ZENEJDA. Literatka. Dziennikarka. * 11. 9. 1889 w Warszawie. C. Jana i Leokadii z Bruzdowskich. Zaślub. 5. 6. 1928 Benedykta Iwanowskiego. Uk. gim. Białozierskiej w Warszawie oraz wyższe kursa handl. W 1920 brała udział w pracach dz. propag. lit. i artyst. przy Armii Ochotn. Prac. w dziale odczytowo-propagand. Pol. Macierzy Szk. Ogł.: Płomiennicy (szt. współcz., grana w 1922 w Teatrze Polskim), Jesień, zima, wiosna, Małżeństwo z konwenansu i inne sztuki grane w teatr. dramat. oraz pow., nowele. 1921—29 rec. teatr. Gaz. Por. Warszawa, Złota 56, m. 43.

RZEPECKA-MOSZCZEŃSKA IZABELA, patrz: **MOSZCZEŃSKA-RZEPECKA.**

RZEPECKI JAN. Mjr dypl. * 29. 9. 1899 w Warszawie. S. Kazimierza i Izabelli z Moszczeńskich. Uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Ożen. w 1928 z Ireną Malecińską. Należ. do tjn. Skautingu, nast. do Strzelca w Warszawie. Od jesieni 1914 w 1 p. p. Leg. Polsk. W w. p. od 11. 1918. M. in. wykł. w Wyż. Szk. Woj. Ogł. kilka podręczn. z dziedz. wyszk. piech. oraz liczne art. w prasie fach. Odzn.: V. M. 5, K. N., M. za W., M. 10-l. O. N.

RZEPECKI WŁADYSŁAW KAZIMIERZ. Dr med. * 15. 12. 1898 w Kijowie. S. Antoniego i Marii z Witeckich. Uk. szk. śred. w Kaliszu, Uniw. Jagiel. W wojnie 1920 lek. pułk. Czł. i zał. wielu org. sport. i społ. Ogł. szereg art. w Nowinach Lekarskich, Medycynie Praktycznej i in. Odzn.: K. W., M. N. Warszawa, Akacjowa 8, tel. 8-64-82.

RZEPECKI ZBIGNIEW. Inż.-architekt. * 20. 3. 1901 w Lubaczowie, woj. lwowskie. S. Ignacego i Zofii z Wilków. Ożen. 18. 6. 1930 z Wandą Patelską (inż.-arch.). Uk. gimn. w Zakopanem, nast. wydz. arch. politech. lwowskiej (1924). Od 1911—1922 w skautingu. W 1914 harcerz w N. K. N. w Wiedniu (do 1915). W 1916—17 w 2. p.p. Leg. W 1918 ochotn. w. p. (poc. panc.). Ranny w wojnie ukr. Ucz. odsieczy Lwowa i Przemyśla. Czł. P. O. W. (1920). Udz. w 2 powst. śl., Od 1920—21 sł. w 205 p. a. p. Red. Życia Techn. na polit. Czł. Powst. Śląsk., czł. L. O. P. P., tow. Tatrz. Projekt. i wyk.: pocztę w Sosnowcu, Dom Powstańca, dom Fund. Pracy w Katowicach, szkoły w Rudzie Śl., kompleks domów na Grabówku w Gdyni i przy ul. Arciszewskiego we Lwowie. Nagr. na konk. na proj. kość. w Stanisławowie. Katowice, Astrów 8/4.

RZEPIŃSKI CZESŁAW. Art.-malarz. * 8. 2. 1905 w Strusowie (Młp.). S. Erazma i Heleny ze Srokowskich. Uk. gimn. im. Sobieskiego (1924) i Ak. Szt. Piękn. w Krakowie; stud. w Paryżu i Hiszpanii. Walczył w obr. Lwowa i w wojnie 1920. W 1921-22 czł. Zw. Strzel. Druk. art. z dziedz. teorii sztuki w „Czasie", (korespond. z Paryża), Dzienniku Pomorskim, Głosie Plastyków. Wyst. w Paryżu, Stockholmie, Warszawie i Belgradzie i miastach Polski. Komp.: fryz w sali Piechoty na Wawelu. Prace: Owoce i kwiaty, Domy nad stawem (zakup. do zb. państw.). Nagr. w Salonie 1934 w Krakowie; ozn. hon. w Salonie Zw. plast. w Warszawie. Prof. grafiki w w. szk. malarsk. im. Mehofferowej. Kraków, Sienkiewicza 3.

RZEWNICKI JAN ADAM. Inż.-elektryk. Literat. Publicysta. * 26. 7. 1871 w Ciechanowie. S. Michała i Wiktorii z Dunin-Mieczyńskich. Ożen. 27. 4. 1901 z Jadwigą Sobolewską. Uk. gimn. filol. w Płocku, nast. wydz. fizyko-matem. w Warszawie oraz elektrotechn. w Niemczech. Prac. w imiennictwie elektrotechn. od 1899, oraz w tow. język. Ogł.: Słownictwo elektrotechniczne polsk. (współpraca); broszury: Pewne rozbieżn. w słownictwie elektrotechnicznym Królestwa i Galicji (1917), Prace nad słownictwem elektrotechn. 1900—1925 (1926) Język a my (1923). Od 1930 współprac. w „Poradn. język." Liczne artyk. językowe i terminologiczne w innych pismach. Z lit. pięknej: 1863 (wierszowana trylogia scen.) (1930), Bohaterowi (wiersz. obraz scen. o Stanisławie Becchim) (1931). Odzn. wawrzyn sr. Polsk. Akad. Lit. Warszawa, Tamka 44, tel. 5-25-10.

RZEWUSKI WACŁAW HENRYK. Art. dramat. * 20. 8. 1903 w Warszawie. Syn Aleksandra i Zofii z Dunin-Wąsowskich.

Uk. gimn. oraz konserwat. w Warszawie. Za czasów szk. nal. do harcerstwa. Uczest. P. P. S. W 1919 wstąpił ochotn. do w. p., był na froncie lit.-białoruskim, w 1920 ranny pod Łapami. Czł. P. C. K. oraz szeregu inst. społ. i dobrocz. Czł. Z. A. S. P'u. Karierę artyst. rozp. w 1924 jako art. dramat., operetkowy, dyr. teatrów oraz reżyser. Debiut. w Wilnie w teatrach miejskich, nast. prac. kolejno: w operetce w Krakowie (1925—26), teatrze Nowości w Warszawie (1926—27), w teatrach dramat. odrodz. w Warszawie (1927—28), w teatrach objazd. (jako reżyser — 1932—34), w Ateneum w Warszawie (1934—35), teatrach T. K. K. T. w Warszawie i teatrze Iwo Galla. Główne role w sztukach: Tamten, Dom otwarty, Krakowiacy i górale, Głaz graniczny, Teść, Klub kawalerów, Królowa miliardów, Hr. Marica, Ks. Czardaszka, Taniec szczęścia, Bajadera, Cyrkówka. Warszawa, al. Jerozolimska 24, m. 17.

RZÓSKA JÓZEF. Dr nauk ekonom.-polit. * 16. 3. 1897 w Kamieńcu, woj. poznańskie. S. Alberta i Marii z Borzyszkowskich. Ożenił 13. 5. 1934 z Haliną Meissner. Uk. gimn. w Głogowie Śl. i wydz. prawno-ekonom. Uniw. Poznańsk. Był czł. młodz. org. samokształc.; czł. tow. im. T. Zana, pierwszej druż. harc. w Poznaniu (1912), druż. strzeleckiej. W 1918 w P. O. W., uczest. powst. wlkp. i śląsk. W 1920 ochotnik w. p. 1930—35 poseł do sejmu R. P. z okr. Grudziądz—Chojnice. Dyr. Zakł. Ubezp. Wz. Ogł.: Niemieckie cła zbożowe (1926), Ustrój i dążności gospodarcze niemieckiego systemu celnego (1928) oraz szereg art. gospod. z dziedz. ustawod. celnego i traktatów handl. w Strażnicy Zach., Rolniku-Ekonomiście. Odzn. V. M. 5. Poznań, pl. Nowomiejski 8.

RZYMEŁKA JAN. Ksiądz. * 18. 9. 1877 w Józefowicach, pow. katowicki. S. Jana i Michaliny z Wolfów. Uk. szk. lud. na Śl. i sem. ks. misjonarzy w Krakowie. Przeł. ks. misjonarzy, prob. par. św. Krzyża w Warszawie, dyr. zakładu im. ks. Siemaszki dla biedn. i opuszcz. W 1921 wyj. do Brazylii na wizyt. ks. misjonarzy, powr. w 1929 na 2 zjazd Polaków z za gr. Ogł.: Chrześcijaństwo w Japonii, Praca ks. misjonarzy w Brazylii, Krysztof Arciszewski, pierwszy Polak w Brazylii. Odzn.O. P. 3. Warszawa, par. św. Krzyża, Krak. Przedm. 1.

RZYMOWSKI WINCENTY. Liter. Public. * 19. 7. 1883 w Mławie. S. Stanisława i Józefy. Ożenił 20. 7. 1928 z Ireną Kopczyńską. Uk. gimn. w Warsz., stud. prawo na uniw. w Warszawie, Genewie i Odessie. 1915—1916 zesł. do obozu jeńc. w Niemczech. 1916—18 red. Widnokręgu. Współprac. Myśli Polsk., Świata, Tygodn. Ilustrow., Wiad. Liter. Współprac. i następnie red. Kur. Poran. do 1937. Czł. Polsk. Ak. Lit. 1933—1937. Ogł. m. in.: Szaniec wolnej myśli (1909); Niemcy a Koalicja (1916), Podboje Rosji (1919), Polskie arcypolskie (1919), O miłości ojczyzny (1920), Proporzec Polski (1920), Piłsudski, życie i czyny, Zbiór aforyzmów, Sygnały historii (1929), Roman Dmowski (1932), W walce i burzy (1932), Tadeusz Hołówko na tle epoki (1933). Odzn. O. P. 3. Warszawa, Odyńca 23-a, tel. 4-34-71.

RŻEWSKI ALEKSY WINCENTY. * 6. 7. 1885 w Łodzi. S. Władysława i Józefy z Waliszewskich. Ożenił 17. 7. 1914 ze Stanisławą Zaleską. Stud. w Wyższ. Szkole Nauk Społ. i Ekonom. oraz na wydz. prawn.-społ. W.W.P. 1905—07 był instr. bojowym P. P. S., w 1905 ranny podczas walk, w 1906 uk. szk. okręg. P. P. S., w 1908 zesłany na Syberię, skąd zbiegł. Prowadził działalność niepodległośc. na emigracji w Niemczech i Francji. W okresie 1915—18 prac. w P. O. W. 15. 1. 1919 kom. rząd. w Łodzi. W okr. 1919—21 prezydent m. Łodzi, od 1927 star. łódzki. Od 1932 notariusz hipoteczny przy S. O. w Łodzi. Ogłosił szereg prac i art. z hist. walk o niepodl. oraz z zakr. zagadn. społeczn. i samorząd. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 3, K. W., Kor. Rum. 3. Łódź, Mostowa 17, tel. 1-74-27.

S - Ś

SABATOWSKI ANTONI. Dr wszechnauk lek. * 30. 4. 1880 w Brzeżanach, woj. tarnopolskie. S. Antoniego i Ludwiki z Gołębskich. Ożen. w 1906 z Marią Winiarz. Uk. gimn. w Brzeżanach i w Chyrowie, nast. wydz. lek. Uniw. J. Kaz. (1904), stud. spec. w Wiedniu. Po uk. stud. asyst. klin. wewn. Uniw. J. Kaz. 1914—1918 w w. austr., nast. do 1. 5. 1921 w w. p. Ppłk.-lek. rez. Doc. klimatol. i hydrol. lek. Uniw. J. Kaz. od 1923. Prez. Lwowsk. Tow. Lek., Czł. zarz. Lwowsk. Tow. Walki z Gruźlicą, Tow. Przyj. Huculszczyzny, Pol. Tow. Balneol., Mięzyn. Tow. Balneol. (prez. oddz. polsk.); czł.-eksp. Zw. Uzdrow. Polsk., czł. Tow. Intern. Polsk.; czł. hon. Tow. Balneol. Polsk. i Czeskosłow. Ogł. m. in.: Klimatoterapia oraz hydroterapia og. i zdrojowiskowa (podr. dla lek. i stud., 1923); O znaczeniu „odczynu odwodnienia" w terapii ogólnej i zdrojowiskowej (1924); O dwufazowości zjawisk w przyrodolecznictwie (1925): Fizjoterapia przewlekłych schorzeń narządu krążenia (1927); Balneoterapia jako eksperyment kliniczny (1928); O osobliwym odczynie allergicznym ustroju, wywołanym z przewodu pokarmowego (1929); Postulaty naukowej organizacji zdrojownictwa w Polsce (1930); O przyrodolecznictwie cukrzycy w świetle najnowszych badań (1933); O wartościach klimatycznych Huculszczyzny (1934); Balneoterapia w praktyce codziennej (1935); Morszyn, jego zasoby lecznicze i ich wskazania (1937). B. red. Polsk. Gaz. Lek. Odzn.: M. N., M. za W., Gw. Rum. 4. Lwów, Asnyka 2, tel. 2-37-71.

SACHS WŁADYSŁAW. Dr filozofii. Inż. chemik. * 30. 10. 1870 w Łodzi. S. Loebela i Leontyny. Ożen. z Marią Landau. Uk. Wyż. Szk. Rzem. w Łodzi, polit. w Charlottenburgu, uniw. w Heidelbergu i Bernie szw. Zał. w 1897 i prez. zarz. sp. akc. Zakł. Chem. w Częstochowie . Czł. pierwszej rady miejsk. i ławnik sądu okr. w Częstochowie. Czł. kom. wyst. kraj. w 1909 w Częstochowie, b. prez. gm. żyd. w Częstochowie, czł. rady Tow. Kred. Przem. Polsk., czł. rady Izby Polsko-Palest. Ogł. prace z dziedz. chemii org. i nieorg. Warszawa, 6 sierpnia 23, tel. 8-50-41.

SADKOWSKI TADEUSZ. Inżynier-arch. * 22. 6. 1897 w Różynie w Kijowszczyźnie. S. Władysława i Joanny ze Skarszewskich. Uk. gimn. w Kamieńcu Pod. 1918 i wydz. arch. Polit. Warsz. 1931. Sł. w w. p. od 18. 3. 1919—18. 1. 1921 w 1 p. uł. Krechowieck. Po wojnie prac. zawod., ostatnio dyr. szkoły stolarskiej P. M. S. w Łucku. Radca Woł. Izby Rzem., czł. zarz. koła Z. O. R., przew. kom. rew. Z. R., prez. zarz. rzem. spółdz. budowl., czł. zarz. Zw. Strzel. Projekt. i wybud. szereg gmachów, m. in. był kier. bud. gm. P. B. R. i kolonii ofic. w Łucku. Odzn. M. za W. Łuck, Bolesława Chrobrego 15.

SADOWSKA ZOFIA. Dr med. * 28. 2. 1887 w Warszawie. C. Stanisława i Zofii z Ostrowskich. Uk. gimn. IV w Warszawie z med. zł. oraz Inst. Med. w Petersburgu (z najw. odzn., w 1911). 1914—18 prac. w Ros. Czerw. Krz.; w 1920 w wojsk. szpit. epid. w Grodnie. Jako ucz. gimn. prac. w samokszt. kołach uczn.; po uk. gimn. nal. do tzw. „uniw. latającego"; W czasie strajku szk. org. kompl. uczn. i wykł. na nich matematykę i fizykę. W okr. stud. wyższ. zał. i przewodn. koła medyczek Spójni Studentek Polek, wiceprzewodn. zarz. kasy ogólnostud.; zał. stud. klubów dyskus.; przewodn. Zw. Kobiet Polsk. w Petersburgu i stała deleg. do rady Ogóln. Zw. Równoupr. Kobiet w Warszawie. Asyst. klin. wewn. i anatom. patol. Uniw. Warsz. Ogł. szereg art. w pismach kobiecych i prasie codz. z zakr. kwestii równoupr. kobiet, aktualnych spraw społ. i studenckich. Warszawa, pl. 3 Krzyży 8, tel. 8-38-12.

SAFAREWICZ ALEKSANDER. Dr med. * 23. 9. 1876 w Łęczycy. Uk. gimn. I w Wilnie oraz wydz. med. uniw. w Kijowie; st. dr med. uzysk. na Uniw. Stefana Batorego w 1924. Docent Uniw. Stef. Batorego. Czł. Wil. Tow. Lek. (bibliotekarz), czł. zarz. i sekr. Wil.-Nowogródzk. Izby Lek., czł. zał. Zw. Lek. Polsk. oraz Stow. Lek. Polaków w Wilnie, czł. i sekr. oddz. w Wilnie Warsz. Tow. Hig. Ogł. 15 prac nauk. (1910 do 1929). Wilno, Portowa 14.

SAHANEK WITOLD. Dr praw. * 14. 3. 1887 we Lwowie. S. Karola i Wiktorii z Ficałowiczów. Oż. w 1924 z Marią Petry. Uk. gimn. IV we Lwowie oraz wydz. prawny uniw. tamże i w Wiedniu w 1909, d-rat w 1911 Za czasów gimn. czł. „Zet". Od 1918 w starostwie w Nowym Targu; od 1920 w Min. b. Dz. Prusk. i nast. p. o. nacz. wydz. w Min. W. R. i O. P. i radca Min. Sprawiedl. Od 1923 w Prok. Gen. R. P., od 1925 deleg. w Katowicach, od 1930 prez. oddz. tamże, 1920—23 czł. del. do rokowań z Gdańskiem i stały deleg. do rok. polsko-niem. Deleg. na okręg. śl. Tow. Rozw. Ziem. Wsch.; czł. zarz. Tow. Przyj. Teatru Polsk.; wicepr. Śl. Tow. Prawn., prez. stow. b. uczn. gimn. IV we Lwowie. Ogł.: Spór o dobra cieszyńskie (1931) oraz szereg prac i art. w prasie codz. Odzn. O. P. 3. Katowice, Podgórna 5, tel. 3-26-45.

SAJDAK JAN. Dr fil. Filol. klas. * 1882 w Burzynie, pow. Tarnów. Uk. gimn. w Tarnowie, stud. uniw. w Krakowie i Monachium, drat w Krakowie. Nauczyc. gimn. 1909—1910. Doc. filol. klas. w Uniw. Jagiel. 1912; prof. nadzw. filol. klas. Uniw. Jana Kaz. 1917; prof. zwycz. filol. klas. uniw. w Poznaniu 1919. Ogł. szereg prac. w jęz. polsk., niem. i łacińsk. w czasop. Eos, Archiw. Filolog., Bisantische Zeitschrift, wydawn. Pozn. Tow. Przyj. Nauk., Polska w kult. czasop., Wielka liter. powszechn. i in. Czł. Polsk. Ak. Um. (15. 6. 1934). Poznań, Matejki 30 m. 31.

SALAMONOWICZ-SAMOJŁOWICZ OTTON, patrz: SAMOJŁOWICZ-SALAMONOWICZ.

SALAMUCHA JAN. Ks. Dr fil. * 10. 6. 1903 w Warszawie. S. Andrzeja i Stanisławy z Marciniaków. Uk. gimn. w Warszawie (1920), wydz. fil. uniw. tamże (1927) oraz kurs agregacji na Uniw. Gregoriańsk. w Rzymie (1929). W 1920 ochotn. w form. sanit. Prac. w katol. org. akad., b. czł. Iuventus Christiana w Warszawie (1929). Ogł.: Pojęcie dedukcji u Arystotelesa i św. Tomasza z Akwinu (Warszawa 1930), Dowód „ex motu" na istnienie Boga — analiza logicz. argument. św. Tomasza z Akwinu (Lwów 1934), Logika zdań u Wilhelma Ockhama (Warszawa 1935) oraz szereg mn. prac, art. i rec. w Przegl. Filozof., Ateneum Kapł. i Przegl. Powsz. Kraków, Bernardyńska 3, tel. 1-62-80.

SALONI JULIUSZ. Dr fil. Literat. * 23. 4. 1891 w Przeworsku. S. Aleksandra i Leopoldyny z v. Kasparów. Uk. gimn. I we Lwowie i Uniw. Jana Kaz. Nal. do Druż. Strzel. we Lwowie, podcz. w. świat. sł. w w. austr., w 1920 ppor. A. O. Red. Polonisty i Życia Lit. Red. wydawn. Inst. Wyd. Bibl. Polska. Prez. Tow. Polonist. R. P. Ogł. m. in.: Po drodze (baśnie lud.); Jasełka Pana Jezusowe (mist.); Grażyna A. Mickiewicza; Warszawianka i Noc listopadowa St. Wyspiańskiego (wyd. z objaśn.); O języku Nocy listopadowej (1932); Promithidion C. K. Norwida (1933); przekł.: Sens śmierci (Bourget); Nauczanie języka polskiego (Linke); szer. art. z dziedz. pedag., dydakt. og. i metod. jęz. polsk. Warszawa, Górnośląska 7-a, tel. 7-00-83.

SALONI ROMAN FRANCISZEK. Płk dypl. * 9. 9. 1895 w Rzeszowie. S. Aleksandra i Leopoldyny z v. Kasparów. Oż. w 1920 z Leokadią Panałowską. Uk. gimn. w Stanisławowie (1913), stud. na wydz. bud. masz. politechn. we Lwowie, uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1924). Od 1913 nal. do Polsk. Druż. Strzel. W 1914 w Leg. Wsch. Nast. w w. austr. W 1918 dost. się do niew. włosk., gdzie wst. do A. P. we Francji, z kt. powr. do kraju. W 1920 na fr. w 50 p. p. Po wojnie m. in. wykł. takt. w Wyż. Szk. Woj. Ogł. szer. art. w prasie wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N.

SALONI TADEUSZ WŁADYSŁAW. Dr praw. * 14. 6. 1890 w Hucie Komorowskiej, pow. Kolbuszowa. S. Stanisława i Marii z Nowickich. Uk. wydz. praw Uniw. Jagiel. Od 1912 czł. Polsk. Druż. Strzel. w Krakowie. W 1914 wyr. z Dolnych Młynów na Kielce. W Leg. Pol. sł. do 1915. Aresztow. Prac. w star. w Krakowie. W 1920 org. zaciąg do w. p. w Pucku. W 1921 radca Min. Spraw. Wew. W 1926 przen. do Urzędu Wojewódzk. Śl. Od 1931 wicewojewoda śląski i prez. Izby Skarb. śl. Prezes Rady Sport., prezes Okr. Zw. Leg., wicepr. rady gł. L. M. i K., prez. Stow. Śpiewaków Śląsk.; prez. Tow. Pop. Wynalazcz.; prez. Tow. Muz. Śl. Ogł. art. w czasop. fach. Odzn.: K.N., O.P. 4, K.Z. zł., M. 10-l. O. N. Katowice, Województwo.

SAŁABAJ MIECZYSŁAW MARIAN. Art.-mal. * 2. 1. 1904 w Wistowej, pow. Kałusz. S. Tomasza i Zofii z Kuszlików. Uk. gimn. i Akad. Szt. Piękn. w Warszawie (ucz. prof. T. Pruszkowskiego). Pracow. w P. O. W., ochotn. w. p. Por.-pil. rez. Wyst. w I. P. S. Wykonał prace dekor.-propag. dla instyt. państw., samorząd., monop., inst. przemysł., m. in. pawil.

polski na międzyn. wyst. łowieck. w Berlinie (1937). Sekr. gen. grupy plast. O. Z. N. Warszawa, Sewerynów 5 m. 8, tel. 6-20-42.

SAMBORSKI BOGUSŁAW. Art. dram. * 14. 4. 1897 w Warszawie. Uk. szk. Z. Mazowieckiej w Warszawie i szk. dram. przy Warsz. Tow. Muz. W 1920 ochotn. w. p. Występ. od 1913 w teatr.: Polskim w Warszawie, łódzkim, krakowskim (1918—19), miejskim w Poznaniu, lubelskim, Polskim i Małym w Warszawie, teatr. T. K. K. T. oraz w teatrze Bi-Ba-Bo. Gł. role: Kazimierz (Wesele Fonsia); Król (Hamlet); Straton (Powódź); Jagon (Otello); Proboszcz wśród bogaczy; Klown (Ten, którego biją po twarzy); mąż Juli (Raz się tylko żyje); gospodarz (Wesele); aktor (Na dnie); Włóczęga (Miłosierdzie). Filmy: m. i. Oberpolicmajster Tagiejew, Kariera Śpiewankiewicza, Przedwiośnie, 10-ciu z Pawiaka, Pod Twą Obronę, Młody las, Grzeszna miłość, Szlakiem hańby, Uroda życia, Na Sybir. Warszawa, Bagatela nr 13, tel. 5-12-67.

SAMOPĘD- von HERTZ WŁODZIMIERZ, patrz: von HERTZ-SAMOPĘD.

SAMOJŁOWICZ-SALAMONOWICZ OTTON. Dr med. * 23. 3. 1885 w Kijowszczyźnie. S. Mamerta i Franciszki z Rzepeckich. Oż. 26. 7. 1921 z Marią Jani. Uk. wydz. med. uniw. w Charkowie. Prac. jako lek. rejon. w gub. kurskiej. 1914—1917 sł. w w. ros., W 1917 prac. w Kom. Zw. Pol. 9 armii ros. nad wydz. Polaków z w. ros. i wciel. do oddz. polsk. W 1918 st. lek. 5 p. uł. II Korp. Wsch., brał udz. w bitwie kaniowskiej, nast. w niewoli niemieckiej po ucieczce w P. O. W. Wschód kmdt Kijowa, wysyłał ochotn. na Murman, Syberię i Kubań. W 9. 1918 szef. san. dyw. gen. L. Żeligowskiego, nast. szef. san. dyw. piech. A. P. we Francji. Sł. w w. p. do 1923. Nast. osadn. w pow. prużańskim, lek. woln.-prakt. wykład. w szk. śr. i semin. naucz., lek. nacz. kasy chorych, zast. lek. powiat., lek. szk. i do walki z jaglicą, prez. banku spółdz. i spółdz. roln.-handl., prez. Zw. Os. Wojsk. w pow. prużańskim. Od 1928 ponownie w w. p. Od 1934 ppłk w st. sp. Od 1934 burmistrz miasta i uzdrow. Otwocka, p. Warszawą. Prez. oddz. L. M. i K., okr. Zw. Rezerw., Ochotn. Str. Ogn. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N., M. I. Otwock, Sienkiewicza 5, tel. 52-07.

SANOJCA JÓZEF. Dział. społ. Polityk. Public. * 1887 w Kołomyi-Wincentówce. S. Stefana i Rozalii. Uk. gimn. we Lwowie, stud. roln., nast. prawn. na Uniw. Jana Kaz. i med. na Uniw. Jagiel. Od 1903 prac. na niwie społ. B. czł. Zw. W. Cz. Poseł do Sejmu 1922—27 z okr. krakowsk. Prez. m. Kołomyi. Ogł.: szereg art. w Gaz. Lud., Gońcu. Red. i wyd. Reforma Rol. Chłopsk. Sztand., Chłopsk. Sprawy, Wieku Now., stały współprac. Zarania, Przyjac. Ludu, Kur. Lwowsk. Kołomyja, Rzeźniana 10.

SAPIEHA ks. ADAM STEFAN STANISŁAW BONIFACY JÓZEF. Ks. Arcbp. Dr Św. Teol. * 14. 5. 1867 w Krasiczynie. S. Adama i Jadwigi Klementyny z ks. Sanguszków-Lubartowiczów. Uk. stud. teol. w Rzymie (1897). Pref. semin. we Lwowie (1895); wicedyrektor tegoż semin. (1897). Kanonik kapit. lwowsk. (12. 12. 1902), Książę-bp (od 1912), nast. ks.-arcybp-metrop. krakowski (od 1925). Podcz. w. świat. przewodn. Książ. Komit. Biskup. Szambelan tjn. J. Świątobl. (1906). Odzn.: O. B. (1936), O. P. 2 i 1, k. pap. Pro Eccl. et Pont. (1901). Kraków, Franciszkańska 3.

SAPIEHA ks. EUSTACHY KAJETAN WŁADYSŁAW. Roln. Dyplomata. Polit. * 2. 8. 1881 w Biłce Szlacheckiej. S. Jana Pawła Aleksandra i Seweryny z hr. Uruskich. Oż. 17. 6. 1909 z Teresą ks. Lubomirską. Stud. na polit. w Zurychu, uk. wyższą szk. leśną. Prezes Rady Gł. Opiek. 1916. Min. Spraw Zagr. 23. 6. 1920—24. 5. 1921. Tow. Nacz. Państwa J. Piłsudskiemu w podróży do Paryża w 1921. Poseł R. P. w Londynie 1919. Poseł na Sejm 1928—1929. Ogł. m. in.: Konstytucja racji stanu (1930). Odzn.: fr. L. H. 1, Gw. Rum. 1. Warszawa, Czackiego 9; Spusza pod Skidlem, woj. nowogródzkie.

SARI (SCHAYER) ADA. Art.-śpiew. 30.6. 1889 w Wadowicach. C. Edwarda i Franciszki z Chybińskich. Ucz. do gimn. w Krakowie i Wiedniu. Stud. w wyż. szk. śpiew. w Mediolanie. Występ. od 1912 w Rzymie, Krakowie, Warszawie, Szwecji, Norwegii, Czechosłowacji, Ameryce Płnc. i Płd. w oper.: Rigoletto, Traviata, Trubadur, Lucia z Lammermooru, Don Pasquale, Faust, Cyganeria i in., jak równ. na konc. Warszawa, Mokotowska 46-a, tel. 9-56-26.

SARIUSZ-MAKOWSKI ARNOLD ARTUR EDWARD, patrz: MAKOWSKI-SARIUSZ.

SARNECKI ADOLF. Pedagog. Dział. społ. * 8. 5. 1898 w Szreńsku (Płockie). S. Stanisława i Stefanii ze Smoleńskich. Uk. Wyż. Kurs Nauczyc. i Państw. Inst. Pedag. w Warszawie (1926). Od 1914 prac. w P.O.W. W 1917 uwięz. przez Niemców. W 1920 ochotn. w. p. Od 1927 inspekt. szk. w Głę-

bokiem i Postawach, w 1929 w Słonimie. Prez. Zw. Strzel., Zw. Leg., Zw. Młodz. Wiejsk., czł. wydz. powiat. i prez. Klubu Gosp. Rady Miejsk. w Słonimie. Poseł na Sejm 1935—1940. Odzn.: K. N., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Słonim, Kolonia Urzędnicza.

SAS-CZOŁOWSKI ALEKSANDER, patrz: CZOŁOWSKI-SAS.

SAS-HOSZOWSKI JÓZEF, patrz: HOSZOWSKI-SAS.

SAS-JASIŃSKI ZYGMUNT, patrz: JASIŃSKI-SAS.

SAS-JAWORSKI TADEUSZ WACŁAW, patrz: JAWORSKI-SAS.

SAS-KOMORNICKI STEFAN, patrz: KOMORNICKI-SAS.

SAS-KOZŁOWSKI TADEUSZ EDMUND JAN, patrz: KOZŁOWSKI-SAS.

SAS-ZUBRZYCKI JAN KAROL, patrz: ZUBRZYCKI-SAS.

SASORSKI STANISŁAW. Ubezpieczen. i dział. społ. * 8. 10. 1887 w Kumaczu. S. Wojciecha i Kazimiery z Mańczukowskich. Oż. 2. 6. 1929 z Marią Pascal. Uk. wydz. filoz. Uniw. Jana Kaz. Pierwszy red. Zarzewia. Czł. Legii Niepodległ., org. Armia Polska i Polsk. Druż. Strzel. Of. rez. Red. mies. Życie Urzędn., prac. w Polsk. Konfed. Prac. Umysł., Polsk. T-wie Polit. Społ., Stow. Uczest. Zarzewia. Sekretarz gen. Z. U. S. w Warszawie. Ogł. szereg prac w wyd. Drogi Polski, Życiu Urzędn., Przegl. Ub. Społ. oraz: Podstawy rewizji ustawy o zaopatrzeniu emeryt., Problemy organiz. ubezp. społ. w Polsce, Współczesne problemy ubezp. społ. w Polsce, koment. wsp. z dr. J. Baumgartenem: Ordynacji ubezp. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Warszawa, al. Szucha 11, m. 20, tel. 9-88-09.

SAWA (SOWIETOW JERZY). Bp prawosł. * 6. 4. 1898 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Eugeniusza. Uk. gimn. w Petersburgu (1915). nast. Korp. Paziów tamże (1916), po czym jako of. brał udział w w. świat. i w walkach Armii Ochotn. z bolszewikami. W r. 1921 wst. na wydział teol. uniw. w Belgradzie, w 1922 otrz. święc. zakon., w 1925 święc. kapł., następ. prob. cerkwi św. Mikołaja w Bari, we Włoszech. Od 1926 rektor intern. dla studentów teol. prawosł. Uniw. Warsz. W 1928 prac. duszpast. w Monachium i w Ludapeszcie. W 4. 1929 archimandryta, w 11. 1929 dyr. państw. intern. dla stud. teol. prawosł. uniw. Warsz. Od 1931 dziek. klaszt. męsk. i żeńsk. diec. warsz.-chełmsk. i wołyńsk., od 2. 4. 1932 bp lubelski, wikar. diec. warsz.-chełmsk. Odzn. Gw. Rum. 2.

SAWICKI FRANCISZEK. Ks. Dr Św. Teol. * 13. 7. 1877 w Godziszewie, pow. Tczew. Uk. gimn. w Chełmnie, semin. duch. w Pelplinie (1900), wydz. teol. uniw. we Fryburgu. Prof. semin. duch. w Pelplinie. Prał. domowy J. Świątobl. Kanonik kapit. chełmińsk. Ogł. prace w jęz. polsk. i niem., m. in.: Filozofia miłości, Dowody na istnienie Boga, Dzieje filozofii, Historiozofia, Filozofia życia, Prawdziwość Chrystianizmu oraz tłum. Pelplin, Semin. Duch.

SAWICKI KAZIMIERZ JĘDRZEJ. Gen. bryg. * 2. 6. 1888 w Grajewie, woj. białostockie. S. Jana i Aleksandry z Żelechowskich. Oż. 21. 2. 1928 z Antoniną Bazylewską. Uk. szk. handl. A. Jeżewskiego w Warszawie, zł. egz. mat. w gimn. św. Anny w Krakowie, stud. na wydz. lek. Uniw. Jagiel. W 1905 przewodn. komit. strajk. VII gimn. w Warszawie i czł. Koła Deleg. (nacz. inst. strajk.). Od 1905 czł. P. P. S. W 1906 więz. 4 mies. W 1908 współorg. Zw. W. Cz. w Krakowie (pseud. „Andrzej"), nast. Zw. Strzel. Współzał. stow. młodz. akad. postęp.-niepodl. „Promień", czł. zarz. nast. prez. „Unii". 4. 8. 1914 wysł. na czele patrolu wywiad. do Zagł. Dąbrowsk., nast. Olkusza. Sł. w 1 nast. 5 p. p. Leg. Polsk. Ranny pod Łowczówkiem. Od 1915 z-ca kmdta P. O. W. na okup. niem. i kmdt grupy okręg. „C" (pseud. „Zaremba"). W 1918 współorg. 36 p. p. Leg. Akad., z kt. wyrusz. na fr., jako dca baonu, nast. dca tegoż p. Po wojnie zajm. szer. wyższ. stan. wojsk. Od 1938 dyr. P. U. W. F. i P. W. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4.

SAWICKI LECH WACŁAW. Inż.-arch. * 17. 4. 1890 w Grajewie. S. Jana i Aleksandry z Żelechowskich. Oż. 1919 z Haliną Robkówną. Uk. wydz. archit. politechn. w Warszawie. Uczest. obrony Lwowa w 1918 i kamp. 1920. Insp. Min. Poczt i Telegr. Ogł. prace w zakr. budown. poczt., urbanist. i zabytkoznaw. Odzn. K. N. Warszawa, Piusa XI 30, m. 7.

SAWICKI MICHAŁ. Sport. * 19. 8. 1909 w Warszawie. Uk. sz. techn. Uprawia strzel. i łuczn. od 1929. Od 1930 uczestnik doroczn. zawod. narod. i międzyn. W 1930 mistrz Polski, w 1931 mistrz świata w trójboju łuczn. W 1934 mistrz Warszawy i Polski w strzel. 1931—32 ref. w kom. gł. Zw. Strzel., Zw. Strzel.-Łuczn. oraz ref. strzel. łuczn. kwat. gł. Harc. Ref. wyszk. i strzel.-łuczn. pow. Zw. Strzel. i Kom. Harc. w Radomiu.

SAWICKI ROMAN. Samorządow. * 10. 2. 1888 w Grodnie. S. Franciszka i Michaliny z Lubatyńskich. Oż. 21. 9. 1915 z Gabrielą Kornacką. Uk. wydz. matem. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) Uczestn. samoobr. ziemi grodzieńsk. (1918). Od 1919 nauczyciel w Grodnie; od 1920 prac. w skarb., od 1922 w samorząd.; od 1934 wiceprezyd. Grodna. Prez. Klubu Społ.; prez. zarząd.

straży poż. pow. grodzieńsk.; czł. zarz. Tow. Przeciwgruźl., P. Cz. Krz.; czł. rady nadzw. K. K. O.; sędzia rozjemczy. Odzn. K. Z. zł. Grodno, Rybacka 5, tel. 5-75.

SAWICKI TYMOTEUSZ MIECZYSŁAW. Inż.-arch. S. Mariana i Julii ze Skomorowskich. * 13. 1. 1890 w Brzesku, woj. kieleckie. Oż. 21. 9. 1915 z Ireną Radzikowską. Ucz. do III gimn. w Warszawie, po strajku szk. 1905 do gimn. gen. P. Chrzanowskiego tamże (matura 1909). Uk. wydz. archit. politechn. w Pradze Czesk., w 1921 uz. dypl. inż.-archit. Polit. Warsz. W 1916 prac. przy inwent. Zamku Król. w Warszawie. W 1917 prow. prace inwent. w Tow. Op. nad Zab. Przeszł. Od 1919 st. ref. wydz. archit. i op. nad krajobr. w Min. Szt. i Kult., od 1922 r-ca Min. W. R. i O. P. Od 1931 Konserwat. m. st. Warszawy i woj. łódzkiego. Od 1919 wykł. w Państw. Szk. Budown. oraz w Żeńskiej Szk. Archit. im. St. Noakowskiego. Ogł. m. in.: Bernardo Belotto Canaletto i jego widoki Warszawy, Warszawa w obrazach B. B. Canaletta, 3 dni w Warszawie (w jęz. polsk., franc., niem. i ang.), Kamienica ks. ks. Mazowieckich, Mury obr. Warszawy, przekł. z czesk. pracy Niederle'go: Prasłowiańskie budownictwo, art. w czasop.: Architekt. i Budown., Ziemia, Kronika Warszawy, Wiad. Konserwatorskie i in. Warszawa, Topolowa 11.

SAWICKI WŁADYSŁAW. Inż.-roln. * 17. 5. 1893 w Grodzisku Mazow. S. Ignacego i Jadwigi z Millerów. Oż. 14. 6. 1922 z Jadwigą Olszyńską. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie, stud. roln. na uniw. w Krakowie, uk. w Inst. Roln. w Moskwie (1917). 1916—17 sł. w w. ros. W 1920 ochotn. w. p. Dyr. Tow. Oświaty Roln. Red. kwart. Piśmiennictwo Roln. Czł. zarz. Zw. Rolników z wyższ wykszt.; czł. Polsk. Tow. Wyd. Książek; czł. Komit. Org. Zw. Polsk. Pracy Roln. Ogł.: Reforma rolna w Rzeczypospolitej Polskiej; O zmianowaniu roślin; Książka rolnicza w dobie kryzysu; szereg art. w prasie zawod., zwł. w kwart. Piśmiennictwo Roln. Odzn. O. P. 5. Warszawa, Piusa XI 25, tel. 8-77-50.

SĄGAJŁŁO TADEUSZ. Naczelnik wydz. handlu wewn. M. P. i H. * 14. 2. 1891 w Zinkowie, na Podolu. S. Feliksa i Eleonory z Forcowiczów. Oż. 16. 4. 1916 z Marią Kucharską. Uk. gimn. w Kijowie i uniw. tamże. Od 1912 sł. w w. ros. W 1918 w II Korp. Wsch. W 1920 ochotn. w. p. Od 1919 urzędn. Min. Aprow., nast. w zarz. cyw. ziem Wołynia i fr. podolskiego, po czym kier. wydz. handl. Zarz. Ter. Przyfront. i Etap. Od 1921 w Gł. Urz. Miar, od 1928 na ob. stan. Ogł. art. w prasie period. Odzn.: O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. N., Warszawa Leszno 71.

SCAZIGHINO WITOLD. Inż.-mechan. i elektr. * 19. 1. 1889 w Przewoźni, pow. Kałusz. S. Feliksa i Medei z Sidoli'ch Uk. politechn. we Lwowie (wydz. bud. maszyn) i w Wiedniu (wydz. elektrotechn.). 1913—1918 sł. w w. austr., nast. w A. P. we Francji i w w. p. Od 1921 kpt. rez. Od 1. 9. 1929 kier. adm. rozgł. Polsk. Radia we Lwowie. Lwów, Mochnackiego 38.

SCHABENBECK HENRYK. Art.-fotograf. * 11. 5. 1886 w Przemyślu. S. Karola i Karoliny z Grossmanów. Uk. szk. realną i szk. przem. spec. we Lwowie. Od 1902 czł. „Sokoła", nast. kier. polowej druż. sokolej w Zakopanem. Od 1914 sł. w w. austr., był w niewoli, powr. w 1921. Wł. zakł. fotograf. w Zakopanem. Ławnik miejski; prezes okr. podhalańsk. P. Z. N.; podst. cechu fotogr.; czł. zarz. cechu fotogr. woj. krak.; czł. Fotoklubu Polsk. w Warszawie.

Za prace artyst.-fotogr. otrz.: med. zł. w Rzymie 1911, dypl. uzn. w Berlinie 1912, med. sr. w Warszawie 1924, med. w Tokio 1931, dypl. hon. Tow. Krajozn. w Warszawie 1927, dypl. w Krakowie 1932 i 1934. Wyróżn. na wyst. w Szokholmie 1936. Zakopane, Krupówki 57, tel. 14-36.

SCHABIŃSKA FELICJA. Sport. * w 1909 w Warszawie. Uprawia lekką atletykę od 1925 w kl. „Grażyna", nast. w „Legia", wreszcie w A. Z. S. Mistrz. Polski w biegach przez płotki 1927—32, w biegu na 100 m w 1930. Start. na mistrz. świata w Pradze (1930) i na Igrz. Olimp. w 1932. Reprez. Polskę 12 r., 5 r. zdob. 1 miejsce.

Rekordz. Polski w biegu na 80 m przez płotki (12,4 sek.).

SCHATZ SIM (ZYGMUNT). Muz. Kompoz. * 16. 2. 1899 w Kamionce Strumiłowej. S. Leona i Ernestyny. Uk. konserwat. muz. we Lwowie (1916) i Akad. Muz. w Wiedniu (1923). Po uk. akad. odbył tournée art. po Austrii, Niemczech, Włoszech, Węgrzech, Rumunii i Czechosłowacji. Udz. w konc. radiowych. Wrócił do Polski w 1927. W r. 1932 odzn. dypl. na międzynar. konkur. skrzypc. Grał solo w Filharm. Warsz. Pos. repert. klas.: Brahms, Beethoven, Bach, Czajkowski, Szymanowski, Wieniawski, Chopin. Kompoz.: Walc słowiański; Valse fantastique; Dlaczego; Nadejdzie dzień; Nie wolno kłamać; Pamiętam te dnie i noce; Tango triste; Tango demoniczne i in. Lwów, Hotel George.

SCHAYER, patrz: SARI ADA.

SCHAYER KAROL JULIAN. Inż.-arch. * 25. 11. 1900 we Lwowie. S. Juliana i Anieli z Schayerów. Ożenił 18. 12. 1929 z Bożenną Sołtys. Uk. gimn. realne we Lwowie, nast. wydz. archit. polit. tamże (1927). Uczestn. obr. Lwowa, kamp. ukraińsk. i bolszew., plebisc. na Śpiszu i Orawie oraz na G. Śl. B. czł. zarz. S. A. R. P. Czł. rady art. kom. bud. pomn. Marszałka J. Piłsudskiego. Czł. komisji artyst.-bud. Muzeum Przem. i Techniki w Warszawie. Prace: proj. i wyk. ratusza w Kr. Hucie, gimn. państw. w Lublińcu, Mikołowie, Szarleju, gm. Banku Międzyn. w Katowicach, gm. Muzeum Śląsk. tamże (w budowie) i in. Nagr. na konk. Katowice, Dąbrowskiego 24, tel. 3-58-81.

SCHAYER STANISŁAW. Dr fil. Filolog ind. * 8. 5. 1899 w Sędziszowie, woj. kieleckie. S. Antoniego i Marii. Ożenił 12. 8. 1925 z Elżbietą Biesiekierską. Uk. U. Warsz., stud. w Heidelbergu, Fryburgu bad. (d-rat 1921) i Monachium. Doc. filol. staroindyjsk. Uniw. Jana Kaz. 27. 6. 1924, przenies. habilit. na Uniw. J. P. 4. 5. 1926; zast. prof. filozofii Uniw. J. P. 1. 1. 1929, zast. prof. filologii indyjsk. 1. 10. 1929, prof. nadzw. tego przedm. 1. 12. 1930. Czł.-kor. Inst. Oriental. w Pradze, kom. orientalist. Polsk. Ak. Um., Deutsche Morgenländische Gesellschaft. Ogł. prace w: Zeitschrift für Buddhismus, Roczniku Orientalistycznym. Warszawa, Brzozowa 12, tel. 2-14-42.

SCHÄTZEL TADEUSZ. Dyplom. * 12. 3. 1891. Stud. na polit. we Lwowie i w Grazu, uk. Wyż. Szk. Woj. Sł. w Leg. Polsk., P. O. W., w. p., ost. attaché wojsk. w Ankarze. Płk dypl. Radca amb. w Paryżu 1. 3. 1929—30. 4. 1930. Min. pełnom., szef gab. Prezyd. Rady Min. 1930. Nacz. wydz. wsch., nast. wicedyr. Dep. Polit. M. S. Zagr. 1934. Wicemarsz. Sejmu IV kad. Czł. Kmdy Nacz. Zw. Leg. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 3, K. W. 4, fr. L. H. 5i3, Gw. Rum. 4, Kor. Rum. 1, port. Zasł. Cyw. 1, jugosł. Ś. S. 1, węg. K. Z. 2, szw. Gw. Pol. 2, czechosł. L. B. 3, finl. R. B. 3, jap. Sk. Św. 3, łot. 3 Gw. 3. Warszawa, Sejm.

SCHEDLIN-CZARLIŃSKI JAROSŁAW KONRAD MARIAN, patrz: CZARLIŃSKI-SCHEDLIN.

SCHIELE ALEKSANDER. Inż.-archit. Taternik. * 27. 9. 1890 w Warszawie. S. Kazimierza i Anny z Temlerów. Ożenił 15. 1. 1918 z Zofią Engeman. Uk. szk. śr. E. Rontalera w Warszawie i wydz. archit. politechn. w Wiedniu. 1918-1920 sł. w w. p. Od 1924 prac. jako archit. wolnoprakt., nast. czł. zarz. f-my Haberbusch i Schiele w Warszawie. Ochotnik komp. wysokogórsk. Czynny w dziedzinie narciarst. i taternictwa. Wiceprzewodn. okr. Warsz. Pol. Zw. Narc. Ogł. art. z dziedz. sportu narc. i taternictwa w czasop.: Stadion, Przegl. Sport., Start, Taternik. Odzn. K. Z. sr. Warszawa, al. Róż 5, tel. 8-51-15.

SCHILLER ALEKSANDER FRYDERYK. Dr praw. * 10. 4. 1902 we Lwowie. S. Maksymiliana i Antoniny ze Szwedzickich. Ożenił w 1923 z Ewą Wojtowicz. Uk. szk. śr. w Wiedniu, nast. wydz. prawa Uniw. J. Kaz. (1928). W r. 1920 ochotn. w. p. Po uk. stud. prac. w sądown. we Lwowie do 1929, nast. na P. K. P. Od 1932 nacz. biura gdańsk. P. K. P Czł. zarz. Mac. Szk. w Gdańsku; wicepr. od zał. Zw. Polaków., przewodn. Kolej. Klubu Sport.

Odzn. K. Z. zł. Gdańsk-Wrzeszcz, Jäschkentalerweg 40.

SCHILLER de SCHILDENFELD LEON. Liter. Reżys. Insceniz. * 1887 w Krakowie. Uk. gimn. św. Anny i Ak. Handl. tamże, stud. na Uniw. Jagiel., w Sorbonie, muz. w Wiedniu. W 1912 zorg. wraz z art.-mal. Dudziakiem wyst. teatr. w Krakowie. Projekt. szer. fragm. scen., m. in. Bazylissy Teofanu T. Micińskiego. Od 1917 kier. art. teatr. A. Szyfmana w Warszawie. Od 1922 przeszedł do Reduty, gdzie m. in. wyst. Pastorałki i Wielkanoc we wł. ukł. scen. 1924—1926 org. teatr im. W. Bogusławskiego w Warszawie. Insceniz. i reż.: Nieboskiej komedii Z. Krasińskiego; Achilleis St. Wyspiańskiego; Róży Stef. Żeromskiego; Kniazia Potiomkina T. Micińskiego; Opowieści zimowej Szekspira. Od 1926 reż. i inscen. Teatru Polskiego w Warszawie, gdzie wyst. m. in.: Juliusza Cezara; Dzieje grzechu (we wł. przeróbce); Wieżę Babel. Wyd. szer. pieśni lud., staropolsk. Ogł. szer. przekł. z lit. franc. Odzn. Wawrz. Ak. zł. Warszawa, Jasna 24.

SCHILLING-SIENGALEWICZ SERGIUSZ LEONARD. Dr wszechnauk lek. * 15. 4. 1887 w Romanowie, pod Lwowem. S. Tytusa i Malwiny z Niemczewskich. Ożw. 9. 1918 z Natalią Sołowiej. Ucz. do gimn. w Brzeżanach i Tarnopolu, uk. wydz. lek. uniw. we Lwowie (d-rat 1912), stud. uzup. w Berlinie. 1914—1915 sł. w w. austr., 1915—1920 w niew. ros., 1920—1922 w w. p. Kpt.-lek. rez. W 1923 habilit. we Lwowie w zakr. medyc. sąd. i toksykol. W tymże r. jako stypend. fund. Rockefellera stud. w National Institute for Medical Researchs Hampstead pod kier. H. H. Dale. Od 1924 prof. medyc. sąd. uniw. Stef. Bat. Szef sanit. P. C. K. w Wilnie. Współred. Med. Dośw. i Społ. i Medyc. Sąd. Czł. hon. Ak. Med. w Rio de Janeiro, czł. Tow. Lek. w Wilnie, czł. Tow. Przyrodn. im. Kopernika tamże. Ogł. ok. 30 prac w Tyg. Lek., Polsk. Gaz. Lek., Medyc. Doświadcz., Ginekol. Polsk., Warsz. Czasop. Lekarsk., Nowinach Lek., Czasop. Sąd. Lek., Roczniku Prawn. Wil., Wyd. Koła Medyków u. S. B., Lekarzu Wojsk., Polsk. Przegl. Chir. oraz w czasop. zagr.; poza tym Toksykologię sądowo-lekarską, 2 t. (1933—1935). Wilno, Mickiewicza 62, m. 3.

SCHIMITZEK STANISŁAW. Dr praw. * 18. 7. 1895 w Przywozie. Ożw. 28. 11. 1929 z Elżbietą Prószyńską. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. Od 1. 3. 1920 w polsk. sł. zagr. na plac. w Pradze (1. 3. 1920—1. 9. 1921), Paryżu (1. 6. 1923—31. 8. 1925) i Berlinie (15. 2. 1931—30. 9. 1933). Od 1. 10. 1933 dyr. Dep. Administr. M. S. Zagr. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 3, luks. Wieńca Dęb. 3, fr. L. H. 5. Warszawa, Czerw. Krzyża 21-23, tel. 2-64-81.

SCHINAGEL EMIL. Dr med. Art.-malarz. * 6. 1. 1889 w Drohojowie, pow. przemyski. S. Józefa i Miny z Goldmanów. Ożw. 1922 z Anną Schinagel. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. lek. Uniw. Jag.

uzup. stud. medycz. w Wiedniu: stud. w Ak. Szt. Pięk. w Krakowie u prof. T. Axentowicza, w Akad. Szt. Piękn. w Brukseli oraz w Ak. Grande Chaumière i Ak. Angrelota w Paryżu. W 1916 sł. w 4 p. p. Leg. 1918—1920 och. lek. w. p. Zał. poradni dla dzieci nerwow. Współzał. stow. art. mal. i rzeźb. „Zwornik", czł. Zaw. Zw. Plastyków, czł. Izby Lek. Ogł. prace w czasop. lek., art. z dziedz. psychol. i psychoanal. w czasop.: Sztuka i Życie Współcz., Wiad. Lit., Głos Plastyków oraz mies. esperanck. La respublica de Infanoi, wiersze Bunt ziemi. Zorg. szereg wyst. wł. w Krakowie, Lwowie, Łodzi oraz wyst. zbior. w Anwerpii, Brukseli, Paryżu, Göteborgu, Malmö, Stockholmie, Belgradzie. Część prac nabyta przez Zbiory Państw. w Warszawie i Muzeum Narod. w Krakowie. Odzn. M. za W. Kraków, Św. Filipa 6, tel. 1-04-41.

SCHLIECHTING ZYGFRYD. Mgr praw. * 22. 4. 1897 w Krakowie. S. Alfreda i Adeli z Zalesiewiczów. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie i wydz. prawa Uniw. Jagiel. W czasie wojny świat. sł. w w. austr. 1919—1921 w w. p. Por. rez. Star. pow. w Mielcu. Prez. Zw. Strzel. (od 1934). Odzn.: K. W., K. Z. zł. Mielec, Starostwo.

SCHMAGERÓWNA WANDA JADWIGA. Muz. Pedag. Kompoz. * 1. 1. 1908 w Krakowie. C. Karola i Emilii z Rogalskich. Uk. państw. kursy pedagog. w Krakowie, nast. konserwat. Tow. Muz. tamże. Wicedyryg. chóru miesz. Krakowsk. Tow. Oratoryjnego. Dyryg. chóru żeńsk. sodalicji „Odrowąż". Sekr. Zw. Chórów Kośc. Czł. Zw. Muz. Pedagog. Autorka kompoz. na chór żeński, pieśni sol. do słów poetów, cyklu pieśni o lesie, pastorałki, pieśni wielkopostnej Św. Weronika, piosenki na tercet żeński Noc majowa i in. Kraków, Wiślna 4.

SCHMALTZ-CIOSIŃSKI STANISŁAW TADEUSZ, patrz: CIOSIŃSKI-SCHMALTZ.

SCHMIDT-MADALIŃSKI ROMAN JAN. Handl. * 1. 11. 1890 w Warszawie. S. Ludwika Romana i Heleny Cezarii z Madalińskich. Ożenił 3. 3. 1929 z Heleną Woisławą Sobolewską. Uk. szk. handl. A. Jeżewskiego w Warszawie, Wyższą Szk. Handl. w Lipsku, W. S. H. w Warszawie, kursy wyższ. adm. przy uniw. tamże. (1918). Uczestn. strajku szkoln. 1905. W 1920 ochotn. w. p. Sekr. gen. Stow. Kupców Polsk. w Warszawie; org. szereg oddz. tegoż na prow., czł. prezyd. sekcji pop. przem. kraj. przy Muzeum Przem. i Roln.; zorg. ok. 30 kursów branżowych dla prac. handl.; prac. w Inst. im. sen. St. Bruna, współorg. Tyg. Handl. Ogł. art. w Tygodn. Handl., Gaz. Handl., Przegl. Organiz., gł. na tematy org. sprzed. i rekl. w Polsce i na Zach. Warszawa, al. Niepodległości 17, tel. 4-57-44.

SCHNEE ROBERT HENRYK. Przemysł. * 11. 2. 1893 w Łodzi. S. Wilhelma i Alwiny ze Świderków. Ożenił 30. 4. 1927 z Heleną Steigert. Uk. szk. śr., stud. na politechn. w Warszawie. W 1920 sł. w w. p. Dyr. handl. i czł. rady Biura Sprzed. Wyrob. Fabr. Juty w Warszawie. B. sędzia handl. b. radca Izby Przem.-Handl. w Łodzi. Czł. zarz. Zw. Przem. Włók. w Państwie Polsk. Warszawa, pl. Napoleona 3, tel. 5-02-32.

SCHNEIDER JÓZEF FRANCISZEK ALOIZY. Architekt. * 9. 4. 1886 w Hucie (pow. Świecie). S. Józefa i Alojzy z Jelinków. Ożenił 7. 3. 1916 z Józefą Łuczak. Uk. gimn. i Szkołę Budownictwa w Poznaniu. Kilka lat prac. w Berlinie. B. arch. Państw. Insp. Budowlanej Poznania. (od 1921—1931 r.). Restaur. szereg bud. hist. tamże oraz bud. gm. państw. i kościoły; poza tym m. in.: proj. i kier. bud. kinoteatru Słońce, wyk. prace na P. W. K. (dypl. uzn.), proj. i kier. bud. Domu Rzemieśln. w Poznaniu, przebud. domu hist. tamże (St. Rynek 86), proj. i bud. kawiarnie: „Erhorn", „Europejska", „Palermo", „Wielkomiejska", pawilony uniwersytetu w Poznaniu, cyrk Olympia oraz szereg proj. bud. w Poznaniu i okolicy. Poznań, Dąbrowskiego 64, tel. 77-19.

v. SCHOENE WACŁAW. Literat. * 28. 2. 1896 w Petersburgu (ob. Leningrad). Syn Wilhelma i Elżbiety z Perminowowych. Ożenił z Marią Ostoja-Mokrzecką. Uk. gimn. niem. św. Piotra i Pawła w Petersburgu, stud. na wydz. prawnym uniw. tamże. W 1914 uk. Mikołajewską Szk. Kawal., nast. sł. w w. ros., awansując do rangi sztab-rtm. Po rewol., zast. dcy oddz. przyboczn. gruzińsk. rady narod., nast. sł. w ros. Armii Ochotn. i z ramienia adm. Kołczaka był pom. attaché wojsk. w Jugosławii. 1920—22 przedst. kom. państw. król. S.H.S. do spraw emigr. ros. na okr. Maribor (Marburg). W Polsce od 1924. Prac. w Państw. Banku Rolnym, nast. w Tow. Zach. do Hodowli Koni w Polsce. Adm. wyd. Jeździec i Hodowca, czynny w org. jeździeckich, od 1936 dyr. totaliz. miejsk. w Warszawie. Prac. na polu lit. Ogł.: Die Wahrheit über Rasputin, studium public. (Hamburg 1926), Dymitr Runin (Szlakiem krwi i szatu), pow. (Warszawa 1928), Kniażja miest', poem. w jęz. ros. (Warszawa 1930) oraz szereg stud. i artyk. w prasie. Warszawa, al. 3 maja 14, tel. 6-45-12.

SCHORR MOJŻESZ. Dr fil. Hist. Rabin. * 10. 5. 1874 w Przemyślu. S. Ozjasza i Estery z Friedmanów. Ożenił 31. 10. 1905 z Tamar Benjacob. Uk. gimn. w Przemyślu. Uk. zakład teolog. izr. w Wiedniu z dyplom. rabina (1900), jednocz. stud. filoz. na uniw. tamt. (1893-1898), d-rat w 1898 z hist. średniow. na Uniw. J. Kaz. 1902—3 stypend. minist., studia orientalist. w Berlinie (1905—6), stud. filol. arab. u semitol. prof. D. H. Müllera w Wiedniu. W 1910 docent. Uniw. Jana Kaz. z zakr. języków semick. i hist. wschod. staro-semick. 1916—1923 prof. nadzw. tychże przedm. W 1912 sekr. w międzyn. kongr. oriental. w Atenach. Od 1918 czł. kom. oriental. Pol. Ak. Um.; od 1920 czł. przybrany Polsk. Tow. Nauk. we Lwowie. Jeden z założ. Polsk. Tow. Oriental. we Lwowie (1923). Prof. Uniw. J. Piłsudskiego, prof. Instyt. Nauk Judaist. w Warszawie, 1928—30 i w 1933—1934 rektor I. N. J. Od 1928 czł. Polsk. Ak. Um. Współzał. i długol. czł. wydz. „Opieki", tow. dla wspierania żyd. młodzieży szkół śr. we Lwowie; 1903—05 przewodn. „Toynbeehali" tow. dla szerzenia oświaty wśród żydów we Lwowie; jeden z zał.

i pierwszy przew. Zw. Nauczyc. Rel. Mojż. Szkół Lud. i Śr. w Galicji, od 1923 czł. hon. tegoż Tow.; czł. kurat., nast. przewodn. żyd. bibliot. gmin.; 1917—1918 czł. Centr. Kom. Op. nad Żyd. Sierotami we Lwowie, przewodn. Żyd. Komit. Rat. we Lwowie i w. in. Ogł. wiele prac, przew. w jęz. polsk. i niem. z dziedz. historii Żydów w Polsce, m. in.: Organizacja Żydów w Polsce (Lwów 1899), Żydzi w Przemyślu do końca XVIII wieku (Lwów 1903), Sumariusz przywilejów generalnych w Polsce (Petersburg 1909), Kwestia żydowska na sejmie czteroletnim (Lwów 1920). Z dziedz. hist. i kult. Żydów w starożytn. m. in.: Starożytności biblijne w świetle archiwum egipskiego z XIV w. przed Chr. (Lwów 1901), Kultura babilońska a starohebrajska (Lwów 1903). Z dziedz. hist. i kult. Babilonii i Assyrii, m. in.: Państwo i społeczeństwo babilońskie w okresie tzw. dynastii Hammurabiego (Lwów 1906), Kodeks Hammurabiego a ówczesna praktyka prawna (Kraków 1907); z dziedz. hist. i kult. starożytn. Wschodu, m. in.: Przegląd literatury historii powszechnej. Wschód starożytny (Lwów 1901), Ważniejsze kwestie z historii semickiego Wschodu (Lwów 1907); szereg krytyk i szkiców biograf., m. in. w Kwart. Hist., Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlands, Deutsche Literatur Zeitung, Gaz. Wiecz. i in. Warszawa, Tłomackie 7, m. 3, telefon 5-93-40.

SCHÖNFELD STANISŁAW. Ogrodn.-architt. * 11. 6. 1882 w Warszawie. S. Ryszarda i Amelii z Zindlerów. Oż. 10. 6. 1911 z Karolą Partowicz († 14. 2. 1935). Ucz. do gimn. W. Górskiego w Warszawie, uk. gimn. real. w Sosnowcu oraz Instyt. Pomol. w Proszkowie, na Górn. Śl. Długoletni czł. zarz., nast. od 1910 prezes Centr. Polsk. Zw. Zawod. Ogr. 1905—1921 czł. zarz., a w tym przez 6 lat ostat. sekr. zarz. Tow. Ogrodn. Warsz., gdzie w 1917 zorg. koło Miłośn. Ogrodn. Od 1914 czł. Kom. Org. Kom. Uprawy Nieużytków (późn. Kom. Upr. Gruntów Podm., nast. A. G. R. I. L.); kier. upraw na całym lewym brzegu Wisły. Od 1915 prac. w dyr. ogrodów miejsk. w Warszawie i objął zarząd dzielnicą półn. miasta. 1. 5. 1918—31. 12. 1921 ref. ogrodn. w Min. Roln. i Dóbr Państw. W 1920 ochotn. w. p. 3. 1922—1. 7. 1923 prac. w f. C. Ulrych. Od 1921 wicepr., 1924—1928 prez. Polsk. Tow. Mił. Fotogr. Prez. kom. org. III salonu fot. Art. (1922) i dyr. V salonu międzyn. fotogr. (1931), prez. wyst. fotokinematogr. (1927). Od 1. 10. 1927 sekr. komit. plantac. miast Rzpl., przekszt. w 1933 w Tow. Pop. Plant. Miast Rzpl. Czł. rady nacz. Polsk. Tow. Kraj. 1924—1934 był czł. kolegium zb. Ewang.-augsb. Oprac. przeszło 150 planów ogrodów. W 1926 zał. firmę „Lekros" prod. preparaty chem. do zwalczania chorób i szkodników. Wykł. ogrodnictwo na wyższych kursach roln., w Państw. Śr. Szk. Ogrod., w Wyższ. Szkole Ogr. i in. Ogł. m. in.: Warzywnictwo gruntowe, Uprawa najważniejszych warzyw w gruncie, Żywopłoty, szpalery i osłony, przetłum. podr. Goeschke'go Ogród wiejski, art. w Zorzy, Zaraniu, Gazecie Roln., Bluszczu, Kur. Warsz., i czasop. ogrodn. Od 1911 do 1913 współred. Przegl. Ogrodn. Red. tyg. Ogrodnik, mies. Fotograf Polski (1925—1932). Odzn. dypl. i med. Warszawa, Marszałkowska 53, tel. 8-98-66.

SCHRAMM WIKTOR FRANCISZEK. Dr fil. Inż.-roln. * 27. 6. 1885 w Olchowie, pow. Lesko. S. Juliana i Józefy z Bugielów. Oż. 23. 8. 1919 z Natalią Kurnatowską. Uk. gimn. im. Nowodworskiego w Krakowie (1904), nast. studium roln. i wydz. fil. Uniw. Jagiel. Nal. do Zarzewia. Prac. w dep. finans. N. K. N. 10. 1914—2. 1918 sł. w Leg. Polsk. Przez kilka mies. kmdt Gł. Urz. Gosp. 11. 1918—8. 1919 szef. sekcji żywn. M. S. Wojsk. w st. mjr. Od 1919 prof. ekonomii roln. Uniw. Poznańsk. Czł. Inst. Nauk. Org., Tow. Przyj. Nauk, Czechosłow. Akad. Roln., Kom. Org. Internat. des Intellectuels Agraires, przew. Kom. Org. Polsk. Ak. Roln., czł. kurat. fund. Sułkowskich w Rydzynie, Państw. Rady Ośw. Publ. Międzyn. Kom. Ekspert., Tryb. Miesz. Polsko-Niem., red. nacz. Roczników Nauk Rolniczych i Leśnych i Prac Zakł. Ekonom. Roln. uniw. Pozn. Ogł. z dziedz. ekonom. roln., m. in.: Charakter dochodu gosp. ziem. (1922), Ziemia jako podstawa gosp. wiejsk. (1922), Koszty robocizny gosp. folw. (1925), Targ ziemią (1927), Ceny gosp. wiejskich (1929), Ustrój rolny Polski (1929), Wartość budynków gospod. (1931), Ilość i wartość inwentarzy (1931), Dochód (1931), Obciążenia rolnictwa (1932), Ceny nawozów sztucznych (1933), Gospodarstwa osadnicze (1934), Problem wartości i cen ziemi (1934), Sprzedażne ceny gosp. wiejsk. (1935); z dziedz. nauk przyrodn., m. in.: Wdziary sosnowe (1913), Nieznane stanowiska kosodrzewiny (1925), Zsuwiska stoków górskich w Beskidzie (1925), Wpływ mrozów na szatę leśną (1929). Odzn.: O. P. 3, M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Poznań, Podlaska 8.

SCHRAMMÓWNA HELENA. Art.-mal. * w Olchowie, pow. Lesko. C. Juliana i Józefy z Bugielów. Uk. gimn. w Krakowie, stud. malarstwo tamże, w Monachium i Paryżu. Sekr. adm. wydz. sztuki wojew. wileńsk. Prez. Tow. Pop. Przem. Lud. w Wilnie; czł. rady nadz. Bazaru Przem. Lud. Wyk. m. in. cykl. ilustr. na szkle do Pana Tadeusza oraz temperą — fryz wykuty w posrebrz. mosiądzu w kapl. M. B. Ostrobr., przedst. ornament. ujętą litanię do Matki Boskiej. Wyst. w Zachęcie Warsz. oraz w Tow. Art.-Plast. Wil. Otrz.

I i II nagr. za obr. M. B. Zielna i M. B. Gromniczna na konk. obr. treści relig. w Warszawie. Ogł.: Uwagi o sztuce ludowej (1926), O wartości artyst. samodziałów ludowych na Wileńszczyźnie (1927), Z zagadn. op. nad szkołą lud. (1929), O zadaniach tow. pop. przem. lud. w dziedz. op. nad sztuką lud. (1930), O org. i ideologii Tow. Pop. Przemysłu Lud. w Wilnie (1933), Sztuka ludowa, a praca oświatowa na wsi (1934). Wilno, Uniwersytecka 9, m. 8.

SCHUCHOWA STEFANIA. Liter. * 8. 10. 1890 w Warszawie. C. Edwarda i Stanisławy z Hamanów. Zaśl. 9. 9. 1915 Stanisława Grzegorza Schucha. Uk. gimn. w Warszawie, kursy T. K. N., stud. polonistykę na Uniw. Jagiel. Ogł. m. in.: Tajemnice motyli (1920), Szepty myszek (1923), Gospodarstwo Madzi (1930), liczne art. i rec. w Płomyku na temat wych. przedszkolnego i pozaszkoln., prace w Młodej Matce, Kobiecie Współczesn., Teatrze Szkoln. oraz w wypisach dla szkół powsz. Warszawa, Kazimierzowska 85, tel. 4-11-64.

SCHULZ HIERONIM. Dr wszechnauk lek. * 30. 8. 1901 w Ludwigslust (Mekklenburg). S. Stanisława i Franciszki z Hoffmannów. Oż. 24. 6. 1934 z Łucją Pieprz. Uk. Uniw. Pozn. Prac. w czasie pleb. na Warmii. Prezes klubu motocykl. „Unia". B. ref. zdrowia w Polsk. Związku Boksersk. i poznańskim okr. zw. „Asko". Czł. miejsk. kom. W. F. i P. W. Poznań, Rzeczypospolitej 8, tel. 59-95.

SCHULZ JÓZEF WALENTY TADEUSZ. Ks. * 3. 2. 1884 w Kwasutach, pow. Żnin. S. Andrzeja i Wiktorii z Domagalskich. Uk. gimn. w Wągrowcu, sem. duch w Poznaniu i Gnieźnie. Kanonik, prob. honorowy par. farnej w Bydgoszczy. B. czł. T. T. Z., Znicza. Dyr. Zw. Kob., zał. i dyr. Zw. Mł. Polek w Poznaniu, asyst. Okr. Zw. Mł. Żeńsk., Zw. Mł. Męsk. i Kat. Stow. Kob. Kapelan więz., czł. Kom. Więz. Patron Kat. Stow. Ochr. Kob. i Misji Dworc. w Bydgoszczy. Ogł. szereg art. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Bydgoszcz, ks. Malczewskiego 1.

SCHUMMER-SZERMENTOWSKI EUGENIUSZ MARIA. Liter. Public. * 8. 7. 1904 w Krasnem (Płockie). S. Franciszka i Stefanii ze Stallów. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na wydz. praw. uniw. w Warszawie, Berlinie i Wilnie. Prez. koła prawn. wileńsk., prez. „Myśli Mocarstwowej" w Wilnie, czł. Tow. Liter. i Dzien. Polsk. od 1930 czł. zarz. Zw. Polskiej Myśli Państw., zał. Zw. Przyj. Litwy. Ogł. m. in.: Nowa Litwa (1930), Litwa (1933), Pod znakiem Pogoni (1935), Przed bramą brandenburską (1936), III Rzesza rośnie (1936), szereg nowel i szkiców, m. in.: Historia jednej blagi, Karierowicz, Dwa klawisze. Tłum. z ang. lorda Alfreda Douglasa. Koresp. prasy zagr. Wygł. odcz. w Berlinie i Budapeszcie. Warszawa, Smolna 22 m 9, tel. 6-37-11.

SCHWARTZBURG-GÜNTHER WŁADYSŁAW, patrz: GÜNTHER-SCHWARTZBURG.

SCHWARZ HERMAN. Dział. społ. * 13. 9. 1894 we Lwowie. S. Salomona i Klary z Czyszów. Oż. 28. 5. 1929 z Gizą Klüger. Uk. gimn. we Lwowie, stud. na uniw. i politechn. tamże. 1915—1918 sł. w w. austr. na fr. włoskim, ciężko ranny, nast. w w. p. Od 1924 przew. Zw. Żydów Inwal. Woj. we Lwowie; org. bratnie instyt. pocz. w Małopolsce, nast. w całym państwie. Wicepr. zarządu gł. i del. centr. Zw. Żyd. Inwalidów i Wdów Wojennych w Warszawie. W 1926 na kongr. Żydów b. żołn. front. w Gdańsku wybr. sekr. gen. Świat. Zw. Żydów Inwal. Woj. i b. Kombat. Od 1933 czł. zarz. gł. Zw. Żydów Uczestn. Walk o Niep. Polski. W 1934 repr. inwal. woj. w Gł. Kom. Pożyczk. Fund. Inwal. przy Państw. Banku Rolnym. W 1935 prez. zarz. główn. Stow. Pomocy Ubogim Chorym Żydom na ter. Warszawy. Sędziaławnik Inwal. Sądu Apelac. przy N. T. A. (1935). Ogł. art. w czasop. kombat. franc. i niem. Współred. mies. Inwalida Żydowski. Warszawa, Mariańska 2, tel. 6-69-95.

SCLAVUS WIESŁAW, patrz: GĄSIOROWSKI WACŁAW.

SCZANIECKI JÓZEF MARIA ANTONI LEON WŁADYSŁAW. Ziemianin. * 24. 9. 1869 w Łaszczynie, pow. Rawicz. S. Michała i Bogusławy z Kruszyńskich. Oż. 27. 10. 1903 z Jadwigą Plucińską. Uk. gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu, uniw. (ekonomia) i Ak. Roln. w. Berlinie. W 1918 czł. P. O. W. i dca pow. W 1919 dca 15 p. a. l., nast. 17 bryg. art. W 29. 5. 1920 weryf. w st. płk. Od 1922 w rez. Czł. wydz. powiat.; prez. pow. kółek roln. i Zw. Ziemian; czł. rady nadz. spółdz. Bank Ludowy i Rolnik w Rawiczu. Czł. zarz. cukrowni w Miejskiej Górce i mleczarni w Rawiczu. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. W., M. za W. Łaszczyn, pow. Rawicz.

SCZANIECKI STANISŁAW. Adw. * 18. 4. 1866 w Międzychodzie (pow. Śremski). Syn Konstantego i Zofii z hr. Ponińskich. Oż. 1. 9. 1896 z Emilią Jaraczewską. Uk. gimn. w Śremie, stud. prawo i ekonom. polit. w Berlinie i Heidelbergu. Syndyk i radca kurii arcybiskup. w Gnieźnie, przez kilka lat prez. Tow. Młodych Przemysł. tamże i prez. okr. gniezn. Związku Towarz. Przemysł. Zał. i pref. Sodal. Mar. Panów w Gnieźnie. Od 26. 5. 1919 kier. oddz. wyznan. w Urz. Wojew. Poznańsk. Od 1927 wicepr. wojew. sądu adm. w Poznaniu. Od 1. 5. 1932 w st. sp. Nast. do 1935 prez. rady miejsc. Tow. św. Wincentego à Paulo. Ogł.: Versuch eines Vergleichs zwischen der polnischen Verfassung vom 3 Mai 1791 und der damaligen englischen Verfassung (Poznań 1896); O opiece według kodeksu cyw. z uwzgl. prawa o sądown. dobrej woli z 17 maja 1898 i pruskiej ustawy wykon. kodeksu cyw. z 20 września 1899 (Poznań 1900); O wekslach (Gniezno 1906); Spółki spoż. a drobny przemysł (Ruch Chrześcijańsko-Społ. 1907); Rechtssätze des Reichsgerichts in Kirchensachen (Gniezno 1916); O statucie Lutka „De anno gratiae" (Rozprawy Wydz. Teolog. Tow. Przyjac. Nauk. w Poznaniu 1918) oraz szereg artyk. i rozpraw w czasop.: Przegl. Administr., Juristische Wochenschrift i in. Odzn. pap. Św. Grzegorza W. 3. Poznań, Spokojna 12, tel. 72-10.

SEELIEB ARTUR EMIL. Mgr fil. Dział. społ. * 7. 7. 1878 w Oblaźnicy, pow. żydaczowski. S. Hermana i Klementyny z Scholzów. Oż. z Marią Wandą Wilamowską. Uk. gimn. w Przemyślu 1900, wydz. prawa uniw. we Lwowie, Krakowie i Czerniowcach oraz wydz. fil. uniw. w Lozannie. Od 1895 czł. P. P. S. w Przemyślu i Jarosławiu, skazany przez Austr., emigrował do Szwajcarii. Od 1925 w Zakopanem, naucz. Państw. Szk. Przem. Hotelarsk. Zał. i prez. Koła Przyj. Francji w Starogardzie 1923-25, tamże sekr. P. C. K.; zał. i prez. od 1928 Tow. Przyj. Francji w Zakopanem, b. prez. T. S. L., Koła Przyj. Harc., sekr. Tow. Gimn. Sanatoryjn., zał. i dyr. Zw. Przyj. Zakopanego, współprac. Akcji Katol. Ogł. art. polit. i społ. w prasie zakopiańsk. Zakopane, Sienkiewicza, willa „Paprotka".

SEEMANN JAN. Handl. Kpt. w st. sp. * 9. 11. 1895 w Żywcu. S. Jana i Karoliny z Wanatowiczów. Oż. 8. 10. 1935 ze Stanisławą Bydlińską. Stud. na wydz. bud. maszyn Szk. Przemysł. w Krakowie. 1913-14 czł. Zw. Strz., 1914-18 w Leg. Polsk. 3-kr. ranny, nast. sł. w w. p., ciężko ranny, od 1932 w st. sp. Inwal. Prow. hurt. tyton. w Żywcu. Zał. Zw. Leg. tamże, 7 lat prez., 15 l. prez. Zw. Inw. Wojen., wicepr. Fed. P. Z. O. O., ławnik i radny miasta. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, M. za W. Żywiec, Kościuszki 347.

SEGAŁ JAKUB. Dr fil. * 8. 7. 1880 w Warszawie. S. Karola i Balbiny z Grosglików. Oż. 10. 6. 1915 z Marią Anną Corbel. Uk. gimn. III w Warszawie (1900) i uniw. w Zurychu (1905), stud. uzup. w Berlinie (1900—02), Wiedniu (1902), Lipsku 1906), Würzburgu (1906—07), Bonn (1911 do 1912). Prof. Woln. Wszechn. Polsk. od 1914. Ogł. m. in.: Über den Reproduktionstypus (1908), Über das Vorstellen von Objekten und Situationen (1916), Marzenia na jawie a struktura fantazji (1925) oraz szereg prac w Bibliot. Warsz., Przegl. Warsz. Przegl. Filoz., Now. Torach, Archiv für ges. Psychologie i in. Warszawa, Nowy Świat 43, tel. 2-23-53.

SEGDA WŁADYSŁAW. Sport. * 23. 5. 1895 w Przemyślu. Of. sł. st. Upr. szerm. od 1911 w Wiedniu. 5-kr. mistrz Polski we florecie, 2-kr. w szpadzie, 2-kr. w szabli. Kilkakr. mistrz armii w szpadzie i szabli. Uczestn. igrzysk olimp. w Amsterdamie, Los Angeles i Berlinie. Od 1933 kpt. zw. Polsk. Zw. Szerm.

SEIDL STANISŁAW. Handl. * 31. 5. 1885 w Ropczycach. S. Wilhelma i Wandy z Muennichów. Ożen. 30. 10. 1923 ze Stefanią Robl. Uk. gimn. (1903), bud. maszyn na politechn. w Monachium, Wiedniu i Lwowie (1903—11), uk. kurs abitur. Stud. Handlu Zagr. tamże. 1901—03 czł. „Promienistych". Od 16. 8. 1914 sł. w 2 p. uł. Leg. Intern. w obozie koncentrac. pod Krakowem; od 1918 w 2 p. uł. w. p.; nast. prow. akcję plebiscyt. na Śląsku Cieszyńsk. Od 1919 prac. w dep. naftow. w Krakowie, nast. kier. biura sp. akc. „Elibor" tamże, od 5. 1921 szef biura zakupów Sierszańskich zakł. górn. Prez. Zw. Leg., prez. zarz. pow. Fed. P. Z. O. O., prez. Ochotn. Str. Poż., czł. zarz. Zw. Urz. Odzn.: K. W., M. N. Siersza k. Trzebini.

SEIDLER TEODOR. Dr praw. * 31. 8. 1882 we Lwowie. S. Leopolda i Marii z Romaszkanów. Ożen. 21. 11. 1912 z Eugenią Dawidowicz. Uk. wydz. prawny uniw. w Wiedniu (d-rat w r. 1905). Adw. od 1912. Czł. „Zetu" do 1905; dwukr. prez. Tow. „Młodzież Polska". W czasie walk polsko-ukr. (1919) aresztowany i osadzony w obozie konc. w Kosaczowie p. Kołomyją. Kom. m. Stanisławowa. Poseł na Sejm 1928—1935, ref. budż. Min. Spraw.; ref. ustr. Senatu. 1932—1935 czł. Nacz. Rady Adwok.; czł. Izby Rzem. w Stanisławowie. Ogł.: Rozważania ustrojowe (1928); Jednostka, państwo, rząd (1934). Odzn. O. P. 4. Stanisławów, Sapieżyńska 8, telefon 1-04.

SEIDLER WILHELM. Dr praw. * 1. 9. 1888 we Lwowie. S. Ludwika i Marii Domiceli z Bieleckich. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. (d-rat w 1912). Podcz. plebisc. na Śl. Ciesz. prac. w Kom. Miesz. Od 1914 prac. w sądownictwie w Wiedniu. 1919—24 star. w Bielsku. Ob. star. i dyr. policji w Katowicach. Prez. pow. L. O. P. P., prez. kom. pow. W. F. i P. W. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., odzn. zł. L. O. P. P., M. 10-l. O.N. Katowice, Piłsudskiego 42, tel. 3-19-94.

SEIFERT FRANCISZEK. Art.-graf. * 2. 6. 1900 w Przywozie (Morawy). S. Józefa i Franciszki. Uk. szk. realną i Państw. Szk. Przem. Art. w Krakowie. Czł. Zw. Art.-Plast. tamże. Wyk. proj. opraw bibliofilsk. (wyst. w Krakowie 1926, Lipsku 1928, Poznaniu 1929, Warszawie 1936), proj. układ. graf. wydawn. bibliofilsk., dyplomy, exlibrisy, plakaty. Proj. urz. pawilonu krakowsk. na P. W. K. w Poznaniu 1929, kier. art. eksponat. m. Krakowa na wyst. ogrodn. w Poznaniu 1935, nadz. art. wyst.: „J. Piłsudski jako pisarz, wyd., red. i drukarz" (Kraków 1935). Kraków, al. Słowackiego 8, tel. 1-87-44.

SEKUŁA MICHAŁ. Dział. emigr. * 10. 9. 1884 w Garwolinie. Ucz. do Sem. Naucz. w Siennicy i Łęczycy. Od 1902 udział w org. niepodległ. i w walce o szk. polską. W 1906 wyj. do Ameryki Płnc., czynny w zw. Socjal. Polsk., od 1908 nauczyc. w Campinie, w municypium Araucaria. Od 1926 instr. ośw. w Paranie. B. prez. zw. sport. „Junak". Współzał. Centr. Zw. Pol. w Brazylii. Odzn. K. N. z miecz. Pis. do „Wychodźcy", „Morza" i in. Kurytyba, Parana, Konsulat Rzpl. Polsk.

SEKUTOWICZ BOLESŁAW ALEKSANDER. Prawnik. * 19. 8. 1881 w Warszawie. S. Włodzimierza i Stanisławy z Kozarskich. Ożen. 3. 8. 1907 z Julią Wandą Zarzecką. Uk. gimn. w Lublinie w 1900, nast. wydz. prawny uniw. w Warszawie w 1904. 1904—19 adw. w Lublinie, wykład. w szk. średn. prawo i ekonomię. Od 1919 sędzia i prez. Sądu Okr., nast. sędzia, wicepr. i prez. sądu apelac. w Lublinie. Na pocz. wojny świat. stanął na czele Kom. Obyw. m. Lublina, czł. prezyd. gł. kom. rat. okup. austr., czł. rady nacz. milicji obywat., czł. pierwszej rady m. Lublina i przedst. Lublina w Radzie St. Kr. Polsk. Współzał. „Gospody dla Legionist.". Czł. zarz. i prez. Tow. Przyj. Żołn. Polsk., prez. kom. woj. L. O. P. P., prez. Lubelskiego Tow. Prawn., prez. lubelsk. oddz. Zrzesz. Sędziów i Prokuratorów R. P., prez. Tow. Przyj. Harc. Polsk. Ogł. m. in.: Chaos w stos. prawnych na kresach wsch., jako skutek stos. prawa zwycz. przy spadkobraniu włościan (1928), Sądown. obywat. w Lublinie w 1915 (1933) oraz prace w czasopism. miejsc. Odzn.: O. P. 4 i 3, K. Z. zł., M. N. Lublin, Cicha 7, tel. 13-94.

SEMERAU-SIEMIANOWSKI MŚCIWÓJ MARIA TADEUSZ. Dr med. * 19. 5. 1885.

S. Władysława i Józefy z Rojewskich. Oż. 23. 2. 1912 z Antoniną Hu'ewicz. Ucz. do szk. śr. w Poznaniu i Saverne (Alzacja), stud. na uniw. w Berlinie i Strassburgu (1904—1909). Prof. Uniw. J. Piłsudskiego. Ord. oddz. chorób wewn. w szpit. św. Łazarza w Warszawie. Przewodnicz. 3 kad. Tow. Intern. Polsk.; czł. Warsz. Tow. Lek., Polsk. Tow. Biolog., Tow. Szpitalnictwa; współpr. Polskiego Arch. Medyc. Wewn., czł.-koresp. Polsk. Ak. Um.; czł.-koresp. Warsz. Tow. Nauk. Ogł. m. in.: Die Flimmerarhythmie (1919), O czynności samoistnie bijących komór sercowych u człowieka (1921), Skazy krwotoczne (1926), Klinika układu siateczk.-śródbłonk. (1929), O hipotonii konstytucjonalnej (1932), Klinika dławicy piersiowej (1933). Warszawa, al. Róż 10, tel. 9-61-07.

SEMKOWICZ ALEKSANDER. Art.-introl. Bibliof. * 17. 6. 1885 w Tłustem, pow. Zaleszczyki. S. Antoniego i Ludmiły z Faranowskich. Oż. 24. 9. 1912 z Heleną Heinke. Uk. gimn. i Król. Akad. Graf. w Lipsku (1909). 1918—19 sł. w w. p. Współprac. kom. hist. lit. polsk. Polsk. Akad. Um.; prez. Zw. Polsk. Rzemieśln. Chrześc. woj. lwowsk. Ogł. prace liter., public., zawod., m. in.: Wydanie dzieł Adama Mickiewicza w ciągu stulecia (1926), Kult A. Mickiewicza we Lwowie, Oprawa książek (1926). Otrz. med. zł. na P. W. K. w Poznaniu (1929) i med. sr. Min. P. i H. (1929). Lwów, Piekarska 13.

SEMKOWICZ WŁADYSŁAW JAN ALEKSANDER. Dr praw. Hist. Heraldyk. * 9. 5. 1887 we Lwowie. S. Aleksandra i Marii z Schierów. Oż.: 1° 27. 6. 1903 z Lesławą z Bursów († 27. 7. 1932), 2° 29. 1. 1936 z Jadwigą Cyga. Uk. wydział prawny i filoz. uniw. we Lwowie, zł. dod. egz. naucz. z historii i geogr. 1903-16 nauczyc. gimn. w Tarnowie, nast. we Lwowie. Habilit. z nauk pomocn. hist. na uniwersyt. tamże. W r. 1919 prof. zwycz. Uniw. Jagiel. 1928-29 dziek. wydz. filoz. Jeden z twórc. i kier. 1915—1925 Polsk. Arch. Wojen. 1919—20 wraz z ks. Machayem ekspert w spr. Spisza i Orawy w Paryżu, nast. uczestn. prac plebiscyt. Zał. T-wo Kresów Połudn. W 1921 ekspert w sprawach rewind. zabytków z Rosji na konfer. pokoj. w Rydze. Prez. T-wa Słowiańsk. w Krakowie. Prac. nad zbliż. polsko-słowack. Czł. Polsk. Ak. Um., sekr. wydz. hist.-filoz. tejże, przewodn. kom. hist. i kier. prac Komit. Wyd. Śl. Czł. tow. nauk. w Warszawie, Lwowie, Poznaniu i Wilnie. Prez. hon. T-wa Herald. w Warszawie. Czł. wielu tow. nauk. zagr. Zorg. pracę nad wielkim atlasem hist. Polski Polsk. Ak. Um.; wydał szereg map szkoln. Polski. Ogł. m. in.: Stanowisko publicznoprawne Władysława Jagiełły w Polsce (Lwów 1899), Nagana i oczyszczenie szlachectwa w Polsce w XIV i XV w. (Lwów 1899), Włodycy polscy na tle porównawczym słowiańskim (1908), Paleografia w służbie dyplomatyki (1909), Rocznik tzw. Świętokrzyski dawny (1910), Przyczynki dyplomatyczne z wieków średnich (1910), Zyndram z Maszkowic (1910), Przywileje dla rodu Dębno z 1410 r. (1910), O ustroju chorągiewnym w bitwie pod Grunwaldem (1910), Uwagi metodyczno-kryt. nad pochodzeniem i rozsiedleniem rycerstwa polskiego w. śr. (1911), O pochodzeniu i rozsiedleniu rodu Amadejów w Polsce XIV—XVII w. (1913), Zawołania jako hasła bojowe (1914), Braterstwo szlachty polskiej z bojarstwem litewskim w unii horodelskiej (Kraków 1915), W sprawie początków szlachty na Litwie i jej ustroju rodowego (1916), Granica polsko-węgierska w oświetleniu historycznym (1919), Tradycja o kniaziowskim pochodzeniu Radziwiłłów w świetle krytyki historycznej (1920) oraz szer. prac, art. i rec. w Kwart. Hist., Mies. i Roczn. Herald. i in. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., jugosł. Ś. S. 3. Kraków, Piotra Michałowskiego 9, m. 2, tel. 1-48-05.

SEŃKOWSKI MICHAŁ PIOTR. Dr fil. Dr wszechnauk lek. * 3. 6. 1867 we Lwowie. Uk. wydz. fil. Uniw. J. Kaz. i wydz. med. Uniw. Jagiel. Prof. Uniw. St. Bat. w st. sp., prac. społ. na ter. uniw. Ogł. kilkadziesiąt rozpraw nauk. Kraków, Sienkiewicza 8, tel. 1-46-17.

SERAFINOWICZ LESZEK JÓZEF, patrz: **LECHOŃ JAN.**

SERAFINOWICZ-WENDORFF ZOFIA, patrz: **WENDORFF-SERAFINOWICZ.**

SERKOWSKI STANISŁAW. Dr med. Bakteriol. * 7. 11. 1872 w Warszawie. Uk. wydz. lek. uniw. w Charkowie (1898), stud. spec. w Berlinie, Pradze, d-rat w Uniw.

Jagiel. Wykł. bakteriolog. i higienę na Uniw. J. P. od 5. 12. 1917, doc. tymcz. higieny i bakteriolog. 1. 4. 1919—31. 3. 1921. Czł. Tow. Nauk. Warsz., czł. hon. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. Ogł. wiele prac w jęz. polsk. i franc., z zakr. swej spec. Warszawa, Świętokrzyska 16, tel. 5-83-38.

SERUGA JÓZEF. Dr fil. * 9. 1. 1886 w Łapczycy, pow. Bochnia. S. Piotra i Marii z Chlebków. Oż. 2. 2. 1929 z Michaliną Pajerską. Uk. gimn. w Bochni, i wydz. fil. (hist.) Uniw. Jagiel. 1905—1906 przewodn. „Pet", 1906—1909 w org. „Zet", 1909—1914 w „Zarzewiu". 1914—1918 sł. w w. austr.; 1916—1918 konserw. zb. bibl.-archiw. w b. okup. austr. z ram. Polsk. Ak. Um. W r. 1918 uczestn. rozbr. Austr. w Lublinie, prac. w kom. likwid.

D. O. G. W 1919 archiwista objazd. Wydz. Arch. Państw. Min. W. R. i O. P. 1920—1929 w w. p., pełn. sł. w wojsk. łączn. i w Centr. Arch. Wojsk. Ppłk w st. sp. 1929—1931 nacz. urz. telegr. w Krakowie, od 1931 kustosz zbior. bibl. muzealn. hr. Tarnowskich. Zał. i prez. Tow. Przyj. Zw. Strz. tamże. Ogł. m. in.: Krakowskie kalendarze XVI wieku (1913), Kościół Nar. N. M. P. w Łapczycy (1917), Z działaln. cenz. ros. w Polsce (1918), Udział radiostacji warsz. w bitwie o Warszawę w 1920 (1925), Uwagi o plutonach (drużynach) łączności w pułkach broni (1928), Kilka uwag o tworzeniu się współczesnego wojska polskiego (1929), Jan Haller, wydawca i drukarz krakowski (1933), Z pobytu Józefa Szuyskiego w Suchej (1933), Drobiazgi suskie (1934), Nieznany autograf Marii Konopnickiej (1934), Dokumenty z roku 1467 dla miasta Krosna (Lwów 1935) oraz szereg art. w Polsce Zbrojnej i Wiarusie. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Sucha k. Żywca, Mickiewicza.

SEWERYN TADEUSZ. Dr fil. Art.-mal. * 1894 w Żabnie, woj. krakowskie. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. i Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. Naucz. semin. i gimn. w Janowie Lub., Chełmie, Tomaszowie Mazow. i Krakowie. Kust. Muz. Etnogr. na Wawelu. Od 1926 współpr. Kom. Etnogr. Polsk. Ak. Um. Przed w. świat. czł. Strzelca, 1914—1918 sł. w Leg. Polsk., intern. w obozie jeńców w Witkowicach. W 1920 ochotn. w. p. Ogł. m. in.: Malarskie techniki monumentalne (1923), Z żywym kurkiem po dyngusie (1926), Krakowskie skrzynie malowane (1928); Pokucka majolika ludowa (1929), Parzenice góralskie (1930), Podłażniki (1932), Technika malowania lud. obrazów na szkle (1932), Krakowskie klejnoty lud. (1935), Malarstwo ludowe (1936); art. w czasop. z dziedz. etnografii, krajozn., sztuki i przemysłu artyst. Wyk. obr.: Plaża, Dubrownik i in., znajd. się w muzeach i zbior. pryw. w kraju. Kraków, Syrokomli 3 m. 4.

SEYDA MARIAN. Dr praw. Polityk. * 7. 7. 1879 w Poznaniu. Uk. gimn. św. Magdaleny w Poznaniu. Stud. prawo w Berlinie i Wrocławiu, nast. hist. sztuki w Berlinie i Monachium. Jako stud. red. dział polit. Dzien. Berlińsk. Zał. i red. (1906) Kur. Poznańsk., równocz. red. Orędownika. W r. 1915 współzał., sekr. i dyr. polit. Centr. Ag. Polsk. w Lozannie, jednocz. red. Przegl. Polsk. tamże. W 1917 czł. Kom. Nar. Polsk., prow. w Paryżu przez 2 l. propag. pras. Z ram. komit. wyj. do Rzymu i St. Zjedn. Am. Płnc. Podczas konf. pokoj. w 1919 red. dla Kom. Nar. Polsk. i Del. Polsk. memoriały dot. ziem b. zab. prusk. oraz napis. Observations de la délégation polonaise au sujet des remarques de la délegation allemande sur les conditions de paix. W 1919 poseł na Sejm, wicepr. kl. parl. Zw. Lud.-Nar., wicepr. sejm. komit. spraw zagr., czł. wspólny. kom. parlam. chrześc. Zw. Jedn. Narod. W 1922 poseł na Sejm i wicepr. rady nacz. Zw. Lud.-Nar. 28. 5.—27. 10. 1923 min. spraw zagr. (gab. W. Witosa). Od 1926 nacz. red. Kur. Poznańsk. Ogł. m. in.: Territoires polonais sous la domination prussienne (1919); Polska na przełomie dziejów. Fakty i dokumenty (tom I, 1927). Odzn.: Gw. Rum., austr. K. Z.

SĘCZYK KAROL. Dr med. * 28. 8. 1889 w Borku Wielkim, woj. krakowskie. S. Juliana i Eleonory z Kupiszów. Oż. 16. 9. 1922 z Heleną Jankowską. Uk. gimn. w Dębicy (1909) i wydz. lek. Uniw. Jagiel. (1915). 1918—1922 sł. w w. p., kpt.-lek. rez. Do 1930 wolna prakt. w Giszowcu, nast. lek. powiatu katowickiego, od 1932 nacz. wydz. zdr. Urz. Wojew. Śl. Ogł. prace z zakr. bezpiecz. i hig. pracy, m. in.: podr. Ratownictwo górnicze (1930, wspólny. z inż. Juruffem), Studium z medyc. dośw. i spol. (1932), Używanie eteru na Śląsku (1933). Katowice, Piłsudskiego 6, tel. 3-28-02.

SĘKIEWICZ MAURYCY WACŁAW. Ks. Mgr Św. Teol. Licenc. fil. * 17. 9. 1889 w Sieniawie, pow. Jarosław. S. Andrzeja i Karoliny z Grocholskich. Ucz. do gimn. w Jarosławiu, stud. teol. i fil. we Fryburgu. Święc. kapł. w 1917. W 1915 zbiegł z w. austr. do Szwajcarii. W 1919 wyj. do Ameryki, gdzie przez 14 lat był prob. par. św. Józefa w Claremont (New Hampshire, U. S.). W 11. 1936 powr. do Polski, deleg. przez Polonię ameryk. z ziemią na kopiec marsz. J. Piłsudskiego. Od 7. 1937 prob. par.

morsk. w Gdyni. Ogł. m. in.: Uwagi na tle życia polsko-amerykańskiego oraz liczne artykuły.

SHEYBAL STANISŁAW JÓZEF. Art.-mal. Pedagog. * 9. 2. 1891 w Samborze. S. Franciszka i Wilhelminy ze Skibińskich. Oż. 9. 2. 1919 z Bronisławą Kotula. Uk. gimn., stud. w Ak. Szt.Pięk. w Krakowie i Pradze i na wydz. matem. Uniw. Jagiel. Ucz. obr. Lwowa, nast. ppor. w. p. do 1921. Naucz. rys. w Liceum Krzemienieck. Red. Życia Krzemienieck. Ogł. szereg artykuł. z dziedz. sztuki, fotogr. artyst., konserwatorstwa i pedagog. Wyst. krajobr., portrety, obr. rodzaj. z życia wojsk. we Lwowie, Krakowie, Łodzi oraz fotogr. artyst. w Paryżu, Londynie, Antwerpii, Mediolanie, N. Jorku, Chicago, Tokio, w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Krakowie i Wilnie. Odzn. K. Z. zł. Krzemieniec, Pierackiego 29, tel.76.

SIANOŻĘCKI - WOJNICZ ZYGMUNT. Inż.-technol. Chemik. * 1. 5. 1881 w Andruszówce, na Wołyniu. S. Leonarda i Pauliny z Gozdowskich. Oż. 28. 8. 1912 z Zofią Iwanicką. Uk. szk. realną w Winnicy, wydz. chem. politechn. w Kijowie, uz. ven. legendi na uniw. tamże. B. doc. Uniw. Taurydzkiego. Były prof. chemii org. w Polsk. Koleg. Uniw. w Kijowie. 1920—33 sł. w w. p., ost. kier. Wojsk. Inst. Przeciwgaz. Pplk. w st. sp. Prof. Woln. Wszechn. Polsk., prof. i kier. zakł. technol. chem. org. 2 Politechn. Warsz. Od 1931 doradca techn. Obywat. Kom. Obr. P.-lotn. i P.-gaz. m. st. Warszawy. Czł. tow. chem. polsk. i ameryk. Ogł. m. in. z dziedz. chemii fiz. i teoret.: Układ periodyczny pierwiastków, a jego interpretacja (1908), Reguła faz a jej uzasadnienie (1924); z dziedz. stereochemii: O tzw. odwróceniu Waldena (1916 — praca ta jest strzeszcz. w książce prof. P. Waldena p. t. Optische Umkehrungserscheinungen); z dziedz. organizacji obrony p.-lotn. i gaz.: Obrona zbiorowa przed gazami bojowymi (1933), Samoobrona kraju (wyd. L. O. P. P.) poza tym szereg prac i art. w Roczn. Chem., Lek. Wojsk., Bellona, Przegl. Art., Przegl. Techn., Wiedza i Życie, Wiad. Drog., Żurnał Russk. Fiz.-Chim. Obszcz., Izw. Tawriczesk. Uniw., Izw. Kijewsk. Politechn. Inst. i in. Pos. ok. 40 patent. z dziedz. technologii, środków walki i obrony; większość ich należy do M. S. Wojsk. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., odzn. zł. L. O. P. P. Warszawa, Filtrowa 71 m. 3, tel. 9-31-97.

SIARA STANISŁAW. Dr med. * 30. 7. 1891 w Jaszczewie, pow. Krosno. S. Wawrzyńca i Zofii z Pelczarów. Oż. 29. 8. 1916 z Bronisławą Gronkowską. Uk. wydz. lek. Uniw. J. Kaz. (1922). Lek. nacz. Ub. Społ. w Jarosławiu. P. o. burmistrza Jarosławia. W 1907 org. młodz. narod.; w 1914 przew. koła bratersk. „Zet" na Małopolskę Wsch. we Lwowie. Czł. Polsk. Druż. Sokolich. 1. 8. 1914—8. 4. 1926 sł. w w. austr. i w. p. kpt.-lek. rez. W 1935 prez. B. B. W. R. pow. Jarosław. Ogł. art. w tygodn. Młodzież, Sprawa, Teka, Dzwon i Gaz. Jarosławsk. Odzn. K. Z. sr. Jarosław, Ogrodowa 5, tel. 1-20.

SICHRAWA ROMAN. Dr praw. * 22. 7. 1869 w Myślenicach. S. Franciszka i Wilhelminy z Druotów. Oż. 22. 7. 1895 z Anną z Benonich. Uk. gimn. w Tarnowie, nast. wydz. prawa i adm. Uniw. Jag. (1891). Przed w. świat. czł. Rady Nacz. Tow. Demokrat. we Lwowie. Podcz. wojny czł. N. K. N. 1920—1921 prez. pow. Kom. Obr. Państwa. Od 1907 czł. rady miejsk. N. Sącza, 1921—24 wiceburm., 1924—27 komis. rząd., 1927—34 burm. i prezyd. Adw. Prez. Sokoła, Tow. Kasynowego Kasy Oszcz. Kasy Zaliczk., L. O. P. P., Tow. Przyj. Harc. Ogł. art. z dziedz. prawn. i admin. Odzn. O. P. 4. Nowy Sącz, Rynek 10.

SICHULSKI KAZIMIERZ. Art.-mal. Graf. * 17. 1. 1879 we Lwowie. S. Antoniego i Kamili z Langnerów. Oż. 1916 z Mieczysławą Starkiewicz. Uk. gimn. we Lwowie (1899), stud. na wydz. prawnym Uniw. J. Kaz., mal. w Ak. Sztuk Piękn. w Krakowie, stud. uzup. w Rzymie, Paryżu i Monachium oraz na wydz. fil. uniw. w Wiedniu (1903). Przed w. świat: czł. Sokoła. Od 8. 1914 do kryz. przysięg. sł. w Leg. Polsk. ost. w st. por. Uczestn. obr. Lwowa w 1918. W 1920 prac. w propag. M. S. Wojsk. Prof. Państw. Szk. Sztuk Zdobn. i Przem. Artyst. we Lwowie 1920—30; prof. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie od 1930. Czł. Tow. Art. „Sztuka" w Krakowie i Tow. „Hagenbund" w Wiedniu. Mal. pejzaże, obrazy rodzaj. i dekoracje, m. in.: krowy, konie, Muł z karjolką, Orka, Saneczki, Wnętrze kaplicy św. Huberta w kościele św. Elżbiety we

Lwowie, Obrona Lwowa, Bolesław Chrobry wkracza do Kijowa, Pokłon trzech króli (mozaika), Madonna, albumy.: Moim dzieciom (nagr. w Lipsku 1927). Uz. 3 med. sr. w akad. krak., nagr. graf. w Budapeszcie w 1926, dypl. hon. Zachęty w Warszawie, wielki med. na P. W. K. 1929, nagr. państw. 1929 za proj. konk. dekor. Sejmu R. P. Odzn.: K. N., O. P. 4. Kraków, pl. Matejki 13.

SIECZKA FRANCISZEK. Ks. Dr fil. Matematyk. * 10. 10. 1890 w Żyrardowie. S. Wojciecha i Marianny ze Stasiaków. Uk. szk. kup. w Łodzi (1910), sem. duch. (w Płocku 1916), i wydział fil. Uniw. J. P. (1924). Czynny w strajku szkoln. 1905. W 1920 ochotn. kpl. w. lp. Prof. sem. duch. w Płocku, insp. lic. i wicedyr. sem. Ogł. m. in.: Ćwiczenia matematyczne (podr., 1932), Ćwiczenia matematyczne dla nowego gimnazjum, kl. 2, 3 i 4, liczne art. z zakr. matemat. w czasop. zagr. Odzn. K. W. Płock, Seminarium Duch.

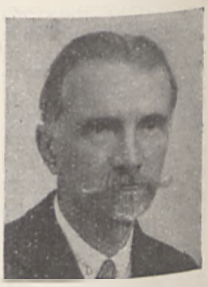

SIECZKOWSKI STEFAN. Prawnik. * 9. 4. 1881. S. Eugeniusza i Teodozji z Sieczkowskich. Ożen. z Marią Zawadzką. Uk. wydz. prawny uniw. w Warszawie (1903). W 1920 ochotn. w. p. 1929—1937 podsekr. st. w Min. Sprawiedl. Ogł. szereg prac z zakr. prawa w Gazecie Sądowej Warsz., Encykl. Handl., Polsk Procesie Cyw., oraz w wyd. propagand. w czasie wojny: Pologne — Polen — Poland. Odzn.: O.P. 3, K.W., K. Z. zł. Warszawa, Lekarska 10, tel. 8-08-77.

SIEDLECKI MICHAŁ. Dr fil. Zool. * 8. 9. 1873 w Krakowie. S. Adolfa i Tekli z Dydyńskich. Stud. na Uniw. Jagiel. Od 1899 doc., od 1904 prof. zool. tamże. 1906—1908 podróż.: do Egiptu, na archipelag Sundajski, do Indyj, na Ceylon i do Afryki. 1919 do 1921 org. i rektor Uniw. St. Bat. Od 1919 dr h. c. uniw. w Strasburgu, od 1929 Uniw. St. Bat. Stały delegat rz. R. P. do Międzyn. Rady Badań Morza w Kopenhadze. Czł. rady nacz. Międzyn. Biura Ochr. Przyr. w Brukseli. Czł. Polsk. Ak. Um. i Tow. Nauk Lwowsk. Ogł. m. in.: O budowie leukocytów oraz podziale ich jąder (1895); Jawa, przyroda i sztuka (1913); Państwa zwierzęce (1916); Bajki (1923); Na rafach koralowych (1926); Opowieści malajskie (1927); Skarby wód (1928); Naukowe podstawy racjonalnej gospodarki rybackiej na morzu (1929); Głębiny (1930); Niewyzyskane walory morza (1930); Wpływ morza na psychikę narodową (1930); Ochrona wielorybów a wielorybnictwo (1932). Odzn. O. P. 2. Kraków, Ruska 1, m. 4.

SIEDLECKI STANISŁAW. Inż.-chemik. Polit. * 19. 2. 1877 w Simie, gub. włodzimierskiej (Rosja). S. Stanisława i Józety. Ożen. z Felicją Iwanowską. Uczeń szk. śr. w Złotopolu (pow. zwinogródzk.), skąd wydal. za działalność narod., zł. egz. matur. jako ekstern. w gimn. w Białej Cerkwi, od 1897 stud. na wydz. chem. politechn. we Lwowie, gdzie był współzał. pisma niepodl. dla młodzieży gimnaz. pt. Promień. W 1899 wst. do P.P.S. zaboru ros. Od 1905 kier. tajn. druk. P. P. S. w Warszawie. Po rozłamie w partii 1906, nal. do frakcji rew., był kier. techniki partyjnej, zorg. druk. w Wiśniowej Górze k. Miłosny, nast. w Kijowie. 1911—1914 nal. do t. zw. opozycji partyjn., zlikwid. z chwilą wybuchu wojny. W 1914 wst. do oddz. strzel. w Krakowie, był strzel. komis. cyw. na Starachowice i Ostrowiec, nast. deleg. do Poznańskiego i Niemiec dla agit. na rzecz Legionów. W 1915 emisariusz Leg. Polsk. w Sieradzu i Łodzi, nast. deleg. Dep. Wojsk. N. K. N. w Łodzi. 1916—1919 dyr. przedsięb. gazow. w Kałuszu, czł. P. O. W. Od 1919 w Warszawie, prac. w Zw. Sejmików Powiat. W 1920 jeden z 3 zał. czasop. Przymierze i Zw. Zbliż. Narodów Odrodzonych. Od 1925 zał. i prezes Inst. Wsch. W 1922 wybr. z woj. polesk. do Senatu z listy P. P. S., był ref. budżetu kolej. oraz sekr. podkom. uzbr., przew. Tow. Nasz Dom na Bielanach, przewodn. spółki wodnej na ter. Pragi oraz szeregu inst. społ. m. in.: Org. Młodz. Prac. Od 1931 nie należy do żadnej partii. W 1935 senator z woj. tarnopolsk. Inicjator i red. Almanachu polsk. rodów niepodległ. Warszawa, Chłopickiego 14. tel. 10-01-59.

SIEDLECKI STANISŁAW EMIL Geol. * 17. 9. 1912 w Krakowie. S. Michała i Anny ze Stachiewiczów. Uk. gimn. w Krakowie (1930), stud. fizykę na Uniw Jagiel., nast. na Uniw. J. P. (uk. 1935). Asyst. geol. tamże. Uczest. wypr. na wyspę Niedźwiedzią 1932—33 oraz wypr. na Spitsbergen

1934 i 1936. Ogł.: Wśród lodów i mgieł, wśród polarnych pustyń Swalbardu (Lwów 1935) oraz szereg koresp. w Czasie. Odzn. K. Z. sr. Warszawa, Konopnickiej 4.

SIEDLECKI ZYGMUNT. Sport. * w 1907. Uk. Centr. Inst. Wych. Fiz. Start. w barwach „Legii"; mistrz. Polski w dziesięcioboju, ust. w tej konkur. rekord kraj. (6912 pkt.). Repr. Polskę w zawodach międzyn. 12 razy. Uczestn. Igrz. Olimp. w 1932. Kier. Miejsk. Ośr. W. F. w Warszawie.

SIEDLECKI-GRZYMAŁA ADAM FRANCISZEK. Literat. Krytyk. * 29. 1. 1876 w Wierzbnie, pow. miechowski. S. Leona i Julii z Pieprzak-Czaykowskich. Ogł. m. in.: Wyspiański (monogr.); Galeria moich bliźnich (zbiór now.); Samosęki (pow.); Miechowiec i Syn (pow.). Sztuki scen.: Sublokatorka, Popas Króla Jegomości, Podatek majątkowy, Spadkobierca, Siostry, Włamanie, Maman do wzięcia, Pani ministrowa, Ich synowa, Czwarty do brydża, Ormianin z Beyruthu; stud. kryt.: Fredro, Reymont, Adam Szymański, J. A. Kisielewski oraz kilka zbior. wyd. dzieł tych aut. Kryt. lit. i teatr. Kur. Warsz., Życia, Krytyki, Słowa Polsk., Tyg. Ilustr., Czasu, Museionu. Bydgoszcz; Warszawa, Red. Kur. Warsz.

SIEDLEWSKI - KARSZO TADEUSZ ALEKSANDER, patrz: **KARSZO-SIEDLEWSKI.**

SIEKIERZ - ZIENKIEWICZÓWNA JADWIGA, patrz: **ZIENKIEWICZÓWNA-SIEKIERZ.**

SIELAŃSKI (NASIELSKI) STANISŁAW. Art. dram. i film. * 8. 8. 1899 w Łodzi. Stud. prawo na Uniw. Jagiel., nast. na Woln. Wszechn. Polsk., uk. szk. dramat. w Warszawie. Występ. od 1916 w Łodzi, nast. w Tomaszowie i Warszawie. Gra do filmów, m. in.: Dorożkarz Nr 13 i Ada to nie wypada. Warszawa, Hoża 45 m. 30. tel. 7-09-94.

SIELSKI, patrz: **BATOROWICZ JÓZEF.**

SIEMASZKO WINCENTY. Dr fil. Botan. * 5. 4. 1887 w Wilnie. Uk. gimn. w Wilnie, stud. nauki przyrodn. na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), d-rat i habilit. na Uniw. Jagiel. 1913—1921 org. i kier. prac. fitopatolog. w Suchumie nad Morzem Czarnym. Prof. fitopatologii S. G. G. W.; Uniw. J. P. od 1925. Czł.-kor. T. N. Warsz. Napisał m. in.: Bolezni citrusow w Abchazji i Batumskoj oblasti (Suchum 1920); Gczerk boleznij rastienij w Abchazji (Petersburg 1922); Badania mikrologiczne w górach Kaukazu (Warszawa 1923). Warszawa, Hoża 74.

SIEMASZKOWA WANDA KATARZYNA. Art. dramat. * 31. 12. 1867 w Lipowej, pow. Kobryń. C. Feliksa i Emilii z Prenierów. Uk. 7-kl. pensję H. Czarnockiej w Warszawie i stud. dram. u J. Kotarbińskiego tamże, stud. na Uniw. Jagiel. Reżys. Teatru Polsk. im. Wyspiańsk. w Katowicach. 1924-1926 prac. wśród emigr. polsk. w St. Zj. A. P. Czynna w Lidze Kobiet i Zw. Pracy Obyw. Kob. Ogł. art. z dziedz. sztuki i teatru. Pisuje feliet. do I. K. C. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Żwirki i Wigury 15 m. 23.

SIEMIANOWSKI-SEMERAU MŚCIWÓJ MARIA TADEUSZ, patrz: **SEMERAU-SIEMIANOWSKI.**

SIEMIENIK ALOIZY. Ks. * 19. 5. 1895 w Cieszynie. S. Jana i Marii z Kożdoniów. Uk. gimn. w Cieszynie i semin. duch. w Widziawie. Ofic. rez. Kier. oddz. skoczowsk. w akcji plebiscyt. na Śl. Ciesz. Patron org. robotn. w Grodźcu (Śl. Ciesz.). Dyr. Ligi Katol. diec. śląsk. Od 1926 red. Gościa Niedzielnego. Katowice, Piłsudskiego 52.

SIEMIEŃSKI JÓZEF. Dr fil. Hist. Archiw. * 31. 1. 1882 w Skrzydłowie, woj. łódzkie. S. Leona i Zofii z Zielonków. Oż. 1908 z Haliną Zawadzką. Uk. wydz. prawny na uniw. w Warszawie 1904, d-rat fil. na uniw. we Lwowie 1906. Wykł. w T. K. N. w Warszawie 1909, wykł. hist. ustr. Polski w Uniw. Warsz. 1. 11. 1915, doc. tymcz. tego przedm. 1. 4. 1919—31. 3. 1921. Czł. Tow. Nauk. Warsz. od 1911. Czł. Polsk. Ak. Um. Dyr. Arch. Gł. Akt Dawnych w Warszawie od 1920. Ogł. m. in.: Organizacja sejmiku ziemi dobrzyńskiej; Historia ustroju Polski w zarysie; Ze studiów nad ank. kor.; O kierunek badań ustrojowych; Metologia wydawnictw; Archiwum Jana Zamoyskiego; Les institutions de l'ancienne Pologne; Guide des archives de Pologne. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Emilii Plater 25.

SIEMIRADZKI TOMASZ. Hist. Public. Dział. emigr. * 1859 w Nowogródku. W 1896 udał się do St. Zjed., gdzie wykł. w wędrown. uniw. lud. W 1901—13 red. „Zgodę", org. Zw. Nar. Polsk. Współpr. pism polsko-ameryk.; red. Wiadomości Codz. Ogł. m. in.: Dzieje porozbiorowe Polski (Chicago 1910); Polityczne dzieje Polski. Odzn.: O. P. 3, K. N., Wawrz. Ak. sr.

SIENGALEWICZ-SCHILLING SERGIUSZ LEONARD, patrz: SCHILLING-SIENGALEWICZ.

SIENKIEWICZ ALEKSANDER WITOLD. Art.-muz. * 16. 6. 1903 w Kazimierzu n. W. S. Aleksandra i Heleny z Połczyńskich. Ożen. w 1931 z Heleną Telaczyńską. Uk. gimnaz., stud. w konserwat. muz. w Tyflisie i Hochschule f. Musik w Berlinie, uk. konserwat. muz. w Warszawie. Od 1914 czł. harc. polsk. w Tyflisie. W 1920 ochotn. w. p. Koncert. w Warszawie, Hamburgu, Berlinie, Lipsku, Paryżu, Amsterdamie, Rotterdamie. W 1932 otrz. dypl. hon. na Międzynar. Konk. Chopinowskim w Filh. Warsz. W 1935 zorg. tournée zagr. celem propag. polsk. muz. i tańc. Ogł. art. z dziedz. muz. Kompoz. utw. muz. Czł. Z. A. i K. S.

SIENKIEWICZ STANISŁAW. Ppłk dypl. * 25. 8. 1895 w Kamionce, pow. baranowicki. S. Józefa i Seweryny Franciszki z Wyrzykowskich. Uk. gimn. w Warszawie i Wyż. Szk. Woj. tamże (1924). Czł. „Zarzewia", Skautingu, od 1913 Polsk. Druż. Strzel. Podcz. w. świat. sł. w w. ros. Od 1917 czynny w org. Zw. Wojsk. Polak. Więź. przez bolszew. w Kamieńcu Podlask., skąd zbiegł do I Korp. Wsch. Po demob. korp. w Polsk. Sile Zbrojn., nast. w w. p., m. in. dca komp., nast. baonu w 34 p. p. Po wojnie m. in. w Biurze Sć. R. Woj., D. O. K., szef szt. dyw. piech., w Szt. Gł., dca baonu, z-ca dcy p. p. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

SIENNICKI JULIAN WŁADYSŁAW. Prawn. * 16. 2. 1867 w Siennicy-Święchach, w Łomżyńskiem. Uk. wydz. prawny uniw. w Warszawie. Od 1901 rejent. w Ostrowie Maz.; od 1915 w Rosji. Od 1919 pprok. Sądu Najw. W 1921 del. Min. Sprawiedl. na konfer. pokoj. w Rydze. W 1922 senator, w 1922 wicemin. sprawiedl. Od 1927 powr. do notariatu. Ogł. szereg art. prawn. i ekonom. Warszawa, Lekarska 2, telefon 8-42-54.

SIERAKOWSKI JÓZEF. Mistrz kraw. Dział. rzemieśln. * 13. 3. 1886 w Warszawie. S. Franciszka i Joanny z Kolskich. Ożen. 16. 1. 1916 z Sabiną Haliną Kolską. Kształ. się zawod. w Wiedniu, Zurychu i Paryżu, gdzie uk. z odznacz. Akad. Kroju. Prac. w f. B. Herse w Warszawie, obecn. prow. wł. przedsięb. Instrukt. kursów dla nauczyc. szkół zawodowych. Od 1904 czł. sekcji rzemieśln. przy Muzeum Przemysłu i Handlu, zał. koła krawców przy tej sekcji. Czł. P. P. S., czynny w strajku gen. w 1905. Podcz. wojny świat. czł. straży obywat. w Warszawie. 1915—18 czł. Koła Międzypart. (pod przew. A. de Rosseta). Podst. rady cechu krawców (do 1934). Wicepr. Zw. Rzem. Chrz. Od 1933 czł. zarz. Izby Rzemieśln. w Warsz., od 1934 wicepr zarz. Zw. Izb Rzemieśln. Czł. Państw. Komisji Oświaty Zawod., czł. zarz. Muzeum Rzemiosł i Sztuki Stos. Ogł. podr. kroju dla szkół zawod., nagr. med. zł. Odzn. K. Z. sr. Warszawa, Mazowiecka 2, telefon 2-12-67.

SIEROSŁAWSKI STANISŁAW. Literat. Public. * 8. 5. 1877 w Krakowie. S. Józefa i Stefanii z Sariusz-Zaleskich. Uk. gimn. stud. na Uniw. Jagiel. Od 1919 red. Dziennika Zarządu m. st. Warszawy. Ogł. tomy nowel: Okno naprzeciw, Noc ślubna, Cierniowe drogi, szereg broszur oraz liczne art. w Czasie (Kraków), Słowie (Warszawa), Świecie, Rzeczypospolitej, Kur. Polskim i in. Warszawa, Raszyńska 44, tel. 8-58-28.

SIEROSZEWSKI WACŁAW. Liter. * 21. 9. 1860 w Wólce Kozłowskiej, pow. radzymiński. S. Leopolda i Walerii z Ciemniewskich. Ożen. 10. 1896 ze Stefanią Mianowską. Ucz. do III gimn., nast. do kolej. szk. techn. w Warszawie. Za działalność niepodległ. zesł. w 1878 na Syberię, przebył tam lat 15. W 1902 wysł. przez Petersb. Tow. Geograf. do Japonii w celu stud. plemienia Ainów. W okr. poprz. wybuch wojny świat. prac. w sekcji paryskiej „Strzelca" W 1914 sł. w Leg. Polsk. Pis. pod pseud.: Sirko i Bagrynowski. Ogł. m. in.: Dwanaście lat w kraju Jakutów, Korea, Na kresach lasów (1894), W matni (1896), Risztau (1899), Brzask (1900), Powieści chińskie (1903), Powrót (1903), Na Daleki Wschód

(1904), Ze świata (1909), Małżeństwo (1909), Bajki (1909), Z fali na falę (1912), Nowele (1914), Beniowski (1916), Wskazania żołnierskie (1920), Łańcuchy (1920), Obrona Ojczyzny (1921), Topiel (1921), Bolszewicy (dram., 1922), Na wulkanach Japonii (1924), Ciupasem na Syberię (1926), Za kręgiem polarnym (1926), Miłość Samuraja (1926), Dalaj Lama (1927), Ceylon (1930), Wrażenia z Ameryki (1930), Pan Twardost-Twardowski, W szponach. Monogr. „Józef Piłsudski" (1915) uk. się nast. w kilku wyd. Pisma zbior. wych. od 1922. Prezes Polsk. Ak. Lit. Odzn.: V. M. 5, O. P. 1, K. N., K. W., fr. L. H. 3. Warszawa, Górnośląska 16, tel. 9-55-64.

SIERPIŃSKI WACŁAW. Dr fil. Matemat. * 14. 3. 1882 w Warszawie. S. Mieczysława i Ludwiki z Łapińskich. Oż. 19. 7. 1922 z Anną Leśniewską. Uk. gimn. V w Warszawie i uniw. tamże; kand. nauk. fiz.-matem. 1904; dr. fil. Uniw. J. Kaz. 1906. Wykł. w T. K. N. w Warszawie 1906—1908, doc. matemat. Uniw. J. Kaz. 1. 10. 1908, prof. nadzw. tego przedm. 16. 9. 1910, prof. zwycz. mat. Uniw. Warsz. 1. 4. 1919, dziekan 1921—22. Czł. Polsk.

Ak. Um.; od 1921 prez. Tow. Nauk. Warsz.; dr h. c. Uniw. Jana Kaz. 1929, uniw. w Amsterdamie 1932 i uniw. w Tartu 1932; czł. hon. Tow. Geogr. w Limie; prof. hon. uniw. św. Marka tamże; czł. Król. Tow. Nauk w Pradze, Akad. Rumuńsk., Król. Ak. Serbskiej, Bułg. Ak. Nauk, Król. Tow. Nauk w Leodium. 1927—1933 prez. Tow. Naucz. Szk. Śr. i Wyższ. Przewodn. międzyn. kongr. matemat. w Bolonii, Oslo i Warszawie. B. prez. Pol. Tow. Matemat. Red. Fundamenta Mathematicae od 1920. Ogł. m. in.: Teoria liczb niewymiernych (1910); Zarys teorii mnogości (1912, 1923, 1928); Analiza (1916—1925); Funkcje przedstawialne analityczne (1925); Lecons sur les nombres transfinis (1928). Prace jego były tłum. na wiele jęz. obc. Laur. nagr. nauk. m. st. Warszawy, nagr. M. W. R. i O. P., 3-kr. nagr. im. Simona w Krakowie. Odzn.: O. P. 3, fr. L. H. 4, Kor. Rum. 2, węg. K. Z. 2. Warszawa, Marszałkowska 73, tel. 8-91-01.

SIERZPUTOWSKI ADAM EMIL. Inż.-mech. * 15. 10. 1903 w Warszawie. S. Karola i Jadwigi ze Strzeleckich. Uk. wydz. mech. Politechn. Warsz. (spec. technol. metali). St. asystent Politechn. Warsz.; kier. działu metali w Inst. Bad. Techn. Lotn.; radca M. S. Wojsk. Wyk. szereg prac bad., finans. przez Fundusz Kultury Narod. i Dep. Nauki Min. W. R. i O. P. Ogł. liczne prace w Mechaniku, Przegl. Techn., Techn. Ciepln., Przegl. Elektrotechn. z dziedz. pirometrii optyczn. oraz urz. do regulowania napięcia sieci elektr. i temperat. pieców przemysł. Pos. szereg patent. w Anglii, Niemczech, Stanach Zjedn. A. P., Szwecji, Szwajcarii i in. kraj. przemysł. Warszawa, Widok 16, tel. 6-87-20.

SIGALIN ROMAN JAKUB. Inż.-arch. * 24. 12. 1901 w Warszawie. S. Michała i Róży z Kurlandskich. Oż. z Hanną Haftke. Uk. gimn. państw. im. T. Czackiego w Warszawie, nast. wydz. archit. Politechn. Warsz. Wyk. wsp. z archit. J. Gelbardem, G. Sigalinem i W. Woyniewiczem ok. 20 nagr. konk. prac architekt., m. in.: Dworzec centr. w Warszawie, gmach B. G. K., M. S. Z., Min. Robót Publ., N. I. K., wyróżn. za proj. kośc. Opatrzności. Wybud. (wsp. z archit. J. Gelbardem i G. Sigalinem) m. in.: dom przy ul. N. Świat 3 w Warszawie z dancingiem „Paradis"; café-dancing „Adria" tamże (wsp. z archit. E. Eberem); gm. Kasy Chorych w Sosnowcu (wsp. z archit. A. Woyniewiczem), gm. Tow. kredyt. miejsk. w Częstochowie; kolonię domów w Juracie na Helu; gm. tow. „Asmidar" w Warszawie. Warszawa, Mokotowska 24, tel. 8-59-78.

SIKORSKI BRUNON ANDRZEJ. Mgr ekonom. Handl. * 19. 9. 1896 w Berlinie. S. Andrzeja i Balbiny z Szatkowskich. Oż. 31. 12. 1905 z Zofią Żytowiecką. Uk. wydz. prawno-ekonom. uniw. poznańsk. Dyr. Zw. Tow. Kupieckich. Wicepr. Zw. Public. Gospod.; radca Izby Przem.-Handl.; czł. rady Międzyn. Izby Handl.; wicepr. rady interes. Targów Pozn.; czł. sądu kartel.; czł. wojew. urzędu rozj.; czł. Państw. Rady Komunik.; czł. Tow. Prawn. i Ekonom. Pracuje nad zagadn.: dystryb. karteli, uspr handlu. Ogł. liczne broszury i art. w: Gospodarce Narodowej, Tyg. Handl., Świecie Kupieckim, Gazecie Polskiej, Il. Kur. Codz., Dzien. Poznańsk. Odzn. K. Z. sr. i zł. Poznań, Grottgera 13, tel. 72-41.

SIKORSKI LUCJAN TEODOR. Inż.-arch. * 1. 4. 1886 w Poznaniu. S. Bolesława i Zofii z von der Osten-Sacken. Oż. 13. 11. 1913 z Julią Strachowską. Uk. gimn. we Wrocławiu i politechn. w Berlinie (1911). Radca budown. m. Katowic. W cz. szkoln. nal. do Tow. T. Zana. Udz. w powst. wlkp., nast. sł. w w. p. W 1920 ppłk. Zwoln. w 1922. Czł. zarządu: Zw. Rez., Zw. Strzel., Zw. Ofic. Rez., Stow.

Architekt. R. P. Oprac. proj. wielu gm. publ. i domów mieszk. Uzysk. nagr. na konk. Odzn.: K. N., K. W. Katowice, Mickiewicza 31, tel. 3-01-88.

SIKORSKI PIOTR, patrz: POLIKARP.

SIKORSKI WACŁAW. Mgr praw. Dziennik. sport. * 20. 5. 1899. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie i wydz. prawa. Czł. zarz. Zw. Dziennik. Sport. R. P. 1923-1935; ob. prez. tegoż zw. Czł. zarz. Zw. Polsk. Zw. Sport. i Polsk. Komit. Olimp. 1927—1934. Kmdt 23 druż. harc. im. Żółkiewskiego w 1917, nast. komisarz sport. harc. kl. sp. „Varsovia". Prow. dział sport. w Przegl. Wiecz. Sprawozd. sejmowy P. A. T. Warszawa, Koszykowa 30, telefon 8-58-89.

SIKORSKI WALERIAN. Ppłk w st. sp. * 18. 11. 1876 w Kamionce Strumiłowej. S. Leona i Teofili z Pierackich. Oż. z Amalią Strak. Uk. gimn., Centr. Inst. W. F. w Stockholmie i wydz. humanist. uniw. Prac. w Druż. Sokol. i Druż. Strzel. Sł. w w. austr., w Leg. Polsk. i w w. p. Czł. Rady Nauk. Wych. Fiz., czł. wojew. komit. W. F. i P. W., zast. przewodn. Naucz. Ośr. Morsk. w Gdyni. Ogł. m. in.: System Linga w zarysie, Gry i zabawy młodz. szk., Gimnastyka, Wychow. fiz. w szkole powsz., art. w Wych. Fiz. i prasie codz. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. zł., szw. Waz. 3. Poznań, Szelągowskiego 30, tel. 39-56.

SIKORSKI WŁADYSŁAW EUGENIUSZ. Inż. Gen. dyw. * 20. 5. 1881 w Tuszowie Narodowym pod Sandomierzem. S. Tomasza i Emilii z Habrowskich. Oż. z Olgą Heleną Zubczewską. Uk. Politechn. Lwowską (1908). Prow. roboty regul. na Wiśle. Prez. Druż. Strzel. Czł. N. K. N. Dca 3 p. p. Leg. Polsk. na fr. wołyńsk. (1916). Po pok. brzesk. areszt. i więz. W w. p. m. in. dca 9 dyw. piech., nast. dca grupy polesk., 5 i 3 armii.

Szef Szt. Gen. 1921—1922. Prez. Rady Min. i min. spraw wewn. 16. 12. 1922—26. 5. 1923. Min. spraw wojsk. 17. 2. 1924—14. 11. 1925. Nast. dca O. K. Gen. dyw. od 1. 6. 1919. Ogł. m. in.: Regulamin musztry i element. taktyka piechoty (1912), Organizacja najw. władz wojsk. w Polsce (1923); O polską politykę państwową (1923); Polesie jako węzeł strategiczny wschodniego frontu (1924); Nad Wisłą i Wkrą (1928, 3 wyd.); Le problème de la paix et le jeu des forces politiques en Europe orientale (1930); La campagne polono-russe (1928); Ferdynand Foch (1929); Polska i Francja w przeszłości i dobie obecnej (1931); Przyszła wojna (tłum. na franc. i ros.). Odzn.: V. M. 5 i 2; O. P. 1; K. N.; K. W. 4; M. za W.; M. 10-l. O. N.; fr. L. H. 3 i 1; Kor. Rum. 1; Gw. Rum. 1; jugosł. O. B. 1; Kor. Wł. 1; jugosł. Ś. S. 1; czechosł. L. B. 1; czechosł. K. W., belg. Leop. 2, jap. Wsch. Sł. 1, finl. R. B. 1; est. K. Woln. 2 i 1.

SIMCHE ZDZISŁAW ALFRED. Dr fil. Geogr. Pedag. * 28. 3. 1905 w Tarnowie. S. Eliasza i Stefanii z Warenhauptów. Oż. 19. 2. 1933 z Zofią Gągola. Uk. gimn. w Tarnowie i Uniw. Jagiel. Naucz. państw. gimn. III w Tarnowie, kier. Ogniska Metodyczn. Geografii na obszarze wschodn. części kuratorium szk. krak., del. Państw. Rady Ochr. Przyrody na pow. tarnowski, czł. red. Zbliska i Zdaleka. 1926—1927 prez. koła geogr. Uniw. Jagiel., 1927—1928 czł. red. Słowa Tarnowskiego. W 1929 zał. Tow. Przyj. Nauk. w Tarnowie, w 1931 zał. oddz. Tow. Krajozn. tamże, 1934—1935 insp. oświat. w Org. Młodz. Prac. w Mościcach, czł. zarz. kilku stow. społ. Org. odczyty i wykł. w T. S. L., Zw. Rez., Rodz. Polic., Niedzieln. Uniw. Wiejskim. Ogł.: Pejzaż wsi tarnowskiej (Warszawa 1928), O typach planów krajobrazowych miast (Warszawa 1928), Stary Tarnów (Warszawa 1929), Pokrzywdzenie nauki geografii (Warszawa 1929), Plan szkoln. wycieczek geogr. na ter. Tarnowa (Tarnów 1929), Tarnów dawniej a dziś (Tarnów 1930), Tarnów i jego okolice (Tarnów 1930). Plan krajobrazowy Tarnowa (Tarnów 1931), Rozwój gospodarczy Tarnowa (Warszawa 1936) oraz liczne art. w I. K. C., Słowie Tarnowskim i Głosie Ziemi Tarnowskiej. Tarnów Batorego 5.

SIMON GUSTAW. Ubezpieczeniow. społ. * 25. 11. 1878 w Warszawie. Stud. chemia politechn. w Charlottenburgu oraz nauki społ. i ekonom. na uniw. w Berlinie i Paryżu. W 1902 wydal. z Prus za dział. wśr. robotn. polsk. Uczestn. walk o szk. polską i prac. niepodległ. Sł. w Leg. Polsk. W 1921 wicemin. pr. i op. społ. W 1926 prez. komisji opin. przy prez. rady min., nast. prez. Zakł. Ubezp. Społ. Prez. Zw. Zakł. Ubezp. Pr. Umysł. Prof. Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Red. kilku pism robotn. Ogł. m. in.: Zagadnienia społeczne w konstytucji Polski; Zasady kompetencji państwa, samorządu i inicjatywy społecznej; Umiędzynarodowienie ustawodawstwa emigracyjn. Odzn.: O. P. 3, K. N., szw. Waz. 2. Warszawa, W. Górskiego 3, tel. 2-15-25.

SIMON (IWANOWSKI). Ks. Bp prawosł. Kand. teol. * 1. 2. 1888 w Kamience, gub. tulskiej (Rosja). S. Bazylego. Uk. sem. duch. w Tule i Akad. Duch. w Moskwie (1912). Święc. zak. 9. 6. 1912 z im. Simona; święc. kapł. 17 t. m. i r. Kier. szk. zakonnik. w klaszt. sołowieckim 1912—13. Pom. kier. szk. duch. w Krzemieńcu 1913—1916; 1916—20 prac. szk. duch. w Sumach, gub. charkowskiej. Archimandryta w 1920, wyjechał t. r. do Jugosławii. 24. 4. 1923 rektor sem. duch. w Krzemieńcu i przeor tamt. klaszt. Objaw. Pańsk. W 1924 czł. konsyst. duch. w Krzemieńcu. 6. 4. 1924 bp krzemienicki, wikar. diec. wołyńsk. 1. 1. 1925—12. 11. 1926 przeor klaszt. żyrowickiego. 12. 11. 1926—1. 1. 1927 rektor sem. duch. w Krzemieńcu. 22. 3. 1930 ponownie rektor tegoż semin. 1. 3. 1934, bp ostrogski, wikar. diec. wołyńsk. Klasztor Dermański, na Wołyniu.

SINASOHN ERHARD FRYDERYK. Handl. * 16. 10. 1888 w Czarnkowie (Poznańskie). Uk. gimn. w Berlinie. Dyr. nacz. firmy Polski Eksport Rolny sp. z o. o. Jeden z inicjat. układu żytniego między Polską i Niemcami w 1930; czł. międzypaństw. kom. żytniej polsko-niem. 1930—32. Org. przemysłu eksport. słodu; wicepr zarz. grupy słodówn. przy Zw. Właśc. Browarów w Polsce. Warszawa, Koszykowa 45, tel. 8-16-58.

SINKO TADEUSZ. Dr fil. Filol. klas. * 14. 9. 1877 w Małej (Małop.). S. Walentego. Ożenił 1908 z Anną Starzewską. Uk. wydz. filoz. Uniw. Jagiel., stud. uzup. w Berlinie, Bonn, Monachium i Paryżu. Naucz. gimn. w Podgórzu i Krakowie 1900—1907; prof. filol. klas. Uniw. J. Kaz. 1907—1919 i Uniw. Jagiel. od 1919; czł. koresp. od 1910 i czł. czyn. Polsk. Ak. Um. od 1919. Podr. po Włoszech 1906, 1907, i 1913, po Grecji 1925. Ogł. m. in.: De Apulei et Albini doctrinae Platonicae ad umbratione (1904); De Lyciani libellorum ordine (1908); Historia poezji łacińskiej humanistycznej w Polsce (1916); De traditione orationum Gregorii Nazianzeni (cz. I — 1917, cz. II — 1923); Wzory „Trenów", Kochanowskiego (1918); Historia religii i filozof. w romansie Jana Potockiego (1920); Antyk Wyspiańskiego (wyd. II, 1922); Żywy spadek po Grecji i Rzymie (1923); Echa klasyczne w literaturze polskiej (1923); O tradycjach klas. A. Mickiewicza (1923); Hellenizm J. Słowackiego (wyd. II, 1925); Polscy podróżnicy w Grecji i Troi (1925); Problemy sępowe (1928); Od Olimpu do Olimpii, wrażenia z rozważania z podróży greckiej (1928); Literatura grecka (tom I, część 1, 1931); oprac. kryt. tekst. autorów klas. i polsk. w Bibl. Narod. Red. Eosu 1908—1922. Kraków, Księcia Józefa 13, tel. 1-14-58.

SIODA ZYGMUNT KONSTANTY. Adw. * 18. 2. 1889 w Zelle. S. Antoniego i Zofii ze Zborowskich. Stud. prawo w Paryżu, Genewie i Wrocławiu. 1914—1918 of. w w. niem. Uczest. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. do 1922, ost. w st. ppłk. Del. Rady Adw. na okr. bydgoski, prez. zarz. pos. Fed., P. Z. O. O., prez. hon. Zw. Powst., prez. Koła Adw., prez. O. Z. N., wicepr. Zw. Of. Rez., poseł na Sejm 1935—1940. Ogł. Opisy ofensywy niemieckiej w Bellonie w 1920. Odzn. K. N. Bydgoszcz, Gdańska 5, tel. 30-83.

SIRWINT-ŁUKOWICZ JAN PAWEŁ, patrz: ŁUKOWICZ-SIRWINT.

SITKA KAROL. Art.-mal. * 22. 1. 1862 w Woli Justowskiej p. Krakowem. Syn Karola i Anny z Bischowów. Ucz. do gimn. św. Jacka w Krakowie oraz do Szk. Sztuk Piękn. tamże, uczeń J. Matejki. Prac. u Gebethnera w Krakowie, u Seyfarta we Lwowie, od 1926 w Państw. Wyd. Ks. Szkoln. we Lwowie. Wyst. w Salonie Krakowskim. Upr. olejne mal. rodzaj., fragm. gór polsk., motywy wsch. Obrazy przew. w zbior. pryw. Lwów, Sakramentek 8.

SITOWSKI LUDWIK. Dr fil. Zool. Entomolog. * 29. 3. 1880 w Starym Sączu. Syn Jana i Zofii z Myszkowskich. Ożenił 22. 7. 1905 z Zofią Dziewolską. Uk. gimn. w Nowym Sączu i wydz. filoz. Uniw. Jagiel. Prof. zwycz. oraz dyr. zakł. zool. i entomol. Uniw. Poznańsk. 1920 dziekan wydz. roln.-leśnego tegoż uniwers., 1922 prorektor, 1925 rektor. Czł. i współprac. wielu towarz. nauk. polsk. i zagr. Ogł. m. in.: Spostrzeżenia biolog. nad motylami Pienin (1910), On the inheritance of aniline (1909), Die Experimentelle Untersuchungen uber vitale Färbung der Mikrolepidopterenraupen (1910), Uderzające przykłady mimetyzmu wśród fauny owadów krajowych (1911), Ptaki Pienin (1916); Charakter i osobliwości przyrody pienińskiej (1923), Strzygonia chojnówka i jej pasorzyty na ziemiach polskich (1923—1925—1932). Do biologii pasorzytów borecznika (1925), Rubrismus bei Arctia ceja L (1935), Kły u rogacza (1932) i w. in. Poznań, Kujawska 15, tel. 25-40.

SIUDA STANISŁAW. Ppłk. * 4. 4. 1890 w Błotnicy (Wlkp.). S. Józefa i Elżbiety z Piotrowskich. Ucz. do gimn. w Śremie. Nal. do Org. Mł. Narod., w 1907 wydal. z gimn. za org. strajku szk. Nast. czł. Sokoła. Od 1913 sł. w w. niem. W w. świat. 2-kr. ranny. Uczestn. powst. wlkp., oddz. w pow. wolsztyńskim, śmigielskim, nowotomyskim i grodziskim, kmdt odc. „Wolsztyn", nast. dca baonu 2 p. strzel. wlkp. (56 p. p.). Po wojnie, m. in. z-ca dcy p. p. i dca p. p. Ogł.: Hist. 56 p. p. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., K. W. 4, K. Z. zł. M. za W., M. 10-l. O. N.

SIWEK PAWEŁ. Ks. T. J. Dr fil. Dr Św. Teol. Dr ès lettres. * 21. 1. 1893 w Trojanowicach, pow. Kraków. S. Pawła i Katarzyny z Boniakowskich. Uk. konwikt chyrowski z maturą; stud. fil. w Polsce i w Rzymie, teol. w Polsce i w Anglii, psychol. w Paryżu. Do zakonu wst. 17. 7. 1908; święc. kapł. otrz. 1922 w Anglii. 1929—1931 prof. fil. Fakult. Fil. OO. Jezuitów w Krakowie. Od 1931 prof. zwycz. Uniw. Gregoriańsk. w Rzymie. Ogł. m. in.: La psychophysique humaine d'après Aristote (Paryż 1930); L'âme et le corps d'après Spinoza (Paryż 1930); W pogoni za nieskończonością (Kraków 1930); Konnersreuth w świetle nauki i religii (Kraków 1931); Psychologia metaphysica (Rzym 1932); Metody badań zjawisk nadprzyrodzonych (1933); Aristotelis de anima libri tres (Rzym 1933); Reinkarnacja dusz w świetle filozofii moralnej (Kraków 1935); Spinoza et le panthéisme religieux (Paryż 1936); szereg art. z zakr. fil. w: Gregorianum, The modern Schoolman, Przegl. Powsz., Głos. Katolick. i in. Współpracuje z nowozał. rząd. czasop. włoskim w Padwie jako „consultore per le attinenze con la psychologia" (ekspert psychologii). Uczest. w międzyn. kongr. fil., m. in. w Pradze 1934, Poznaniu 1934. Prac. nad wydawn. kryt. dzieł psycholog. Arystotelesa oraz nad ich przetłum. na łacinę i nad komentarzami do nich. Roma 101. Piazza della Pilotta 4, Universita Gregoria.

SKALSKI WITOLD. Handlow. Pedagog. * 28. 11. 1879 w Podmojscach, pow. Przemyśl. S. Stanisława i Stefanii z Kiernickich. Oż. 22. 9. 1906 z Heleną Furmankiewicz. Uk. wydz. prawny Uniw. J. Kaz. i stud. handl. w Wiedniu. Od 1904 pracował w Banku Kraj. we Lwowie; od 1909 prof. Ak. Handl. w Krakowie; w 1923 dyr. Liceum Handl. Izby Przem.-Handl. w Bydgoszczy; od 1931 prof. Rachunkowości i analizy bilansów Wyższej Szkoły Handl. w Poznaniu. Ogł. m. in.: Bibliografia polskiej literatury handlowej (1916), Znaczenie księgi głównej w księgowości podwójnej (1928), Zasady inwentaryzowania i bilansowania (1935), Ocena działalności przedsiębiorstw na podstawie zamknięć rachunkowych(1935) oraz kilka podręczn. Kier. działu nauk. handl. kwart. Ruch Prawn., Ekonom. i Socjolog. Poznań, Matejki 4, tel. 73-18.

SKAŁKOWSKI ADAM MIECZYSŁAW. Dr fil. Hist. * 30. 9. 1877 we Lwowie. S. Tadeusza i Jadwigi z Kosińskich. Oż.: 1⁰ 24. 10. 1911 z Antoniną Przesmycką, 2⁰ 15. 12. 1920 ze Stanisławą Karpińską. Uk. gimn. i uniw. we Lwowie, stud. uzup. w Niemczech, przez kilka lat prow. poszukiw. w archiw. paryskich. Prof. hist. nowoż. Uniw. Poznańsk. od 1919. Czł.-koresp. Polsk. Ak. Um. Nal. do Zw. Młodz. Polskiej i do Ligi Narod. Współprac.: „Teki", „Rzeczypospolitej" i „Z chwili" (tajne pisemko lwowskie w 1918). Uczestn. obr. Lwowa (11. 1918), nast. sł. w oddz. polit. w st. chor. i ppor. Prez. Czyt. Akad. we Lwowie (1898—9). 1903—1908 sekr. org. narod. przy Centr. Komit. Wyb., a nast. przy Radzie Narod. we Lwowie. Ogł. m. in.: Jan Henryk Dąbrowski (Warszawa 1904), Les Polonais en Egypte (Kraków 1910), O kokardę legionów (Lwów 1912), Polacy na San Domingo (Poznań 1921), Korespondencja ks. J. Poniatowskiego z Francją I—V (Poznań 1921—1929), Życiorysy zasłużonych Polaków wieku XVIII i XIX, Z dziejów insurekcji 1794 r. (Warszawa 1925). Poznań, Bukowska 31.

SKARBEK-PERETIATKOWICZ JANINA LUCJA HANNA. Literatka. Dziennik. * 13. 12. 1892 w Rostowie n. Donem. C. Michała i Marii ze Skarbek-Koplewskich. Uk. gimn. w Nikołajewie, Inst. Handl. w Kijowie. W 1920 przyb. do Polski. Od 1924 zamieszczaj. koresp. w Bluszczu, Świecie, Pionie, Wiad. Liter., Tyg. Ilustr., w Kobiecie w Świecie i w Domu, Kobiecie Współczesnej, Polsce Zbrojnej; 1925—27 prac. w red. dzien. Unia, 1927-28 w Kobiecie w Świecie i w Domu oraz w Bluszczu; 1928—33 w Polsce Zbrojn. W 1933—34 wyj. do Indyj. Ogł.: Indie bez retuszu (1936), art. w Royal Record Magazine, tłum. Koń wrony — Sawinkowa, Słodycze doczesnej miłości — Gumiłowa oraz sylwety Sary Bernardt i Eleonory Duse w Bibliot. Hist.-Obycz. „Roju". Czł. P. E. N. Clubu, Zw. Zaw. Lit. Warszawa, al. Niepodległości 17.

SKARBEK - WOYCZYŃSKI ROMAN. patrz: **WOYCZYŃSKI-SKARBEK.**

SKARSZEWSKI-ŻUK TADEUSZ. Liter. Dziennik. * 1858 w Krakowie. Stud. na

wydz. prawn. i fil. uniw. w Strassburgu. Krakowie i Wiedniu. Nacz. biura pras. kom. likwid. w Krakowie 1918; koresp. pism polskich z konf. pokojowej w Paryżu i inform. prasy zagr. 1919; zał., org. i dyr. Polsk. Biura Informac. w New-Yorku 1920—1921; współred. czasop. Ogł. m. in.: Pustka, opowieść na tle Kartaginy dzisiejszej (pow., 1918); Rumak Światowida, karykatura wczorajsza (pow., 1919); przekł.: Dickens — Noc wigilijna (1908); Rupert Hughes — Tajemnica bryły lodu (1928). Kraków, Zyblikiewicza 8.

SKARŻYŃSKI KAZIMIERZ EDMUND JAN. Licenc. nauk handl. * 15. 12. 1887 w Kroczewie, pow. płoński. S. Henryka i Marii Magdaleny z Czarnowskich. Uk. gimn. w Kalksburgu (Austria) i wyższy inst. handl. w Antwerpii. W 1920 ochotn. w. p. Wicepr. zarz. sp. akc. Steinhagen i Saenger — fabryki papieru i celulozy oraz wicepr. zarz. Centropapieru i Centrocelulozy, prez. rady Zw. Zawodow. Polskich Fabryk Celulozy, radca Izby Przem.-Handl. w Warszawie, sędzia sądu kartelow. Odzn. K. W. Warszawa, Smolna 17, tel. 5-03-80.

SKARŻYŃSKI STANISŁAW JAKUB. Mjr-pil. * 1. 5. 1899 w Warcie, pow. sieradzki. S. Władysława i Wacławy z Kozłowskich. Ożenił 9. 9. 1931 z Julią Frenkiel. Uk. gimn. we Włocławku, szk. pilotów w Bydgoszczy (1925), stud. na Polit. Warsz. 1913—14 nal. do kółka niepodległ. w Kaliszu. 7. 4. 1916—10. 12. 1918 czł. P. O. W., nast. sł. w w. p., pocz. w piechocie (2-kr. ranny w kamp. 1919—1920), nast. od 1925 w lotn. Czł.: Aeroklubu R. P., Aeroklubu Warsz., Polsk. Kom. Szybowc., zarz. gł. L. O. P. P., warsz. kom. wojew. L. O. P. P., komitetu im. Żwirki i Wigury i in. W 1931 dok. lotu dokoła Afryki, a w 1933 przeleciał Atlantyk. Uz. rek. międzynar. dług. lotu na samol. sport. 2 kat. Ogł. szereg wspomn. z odbytych lotów, m. in.: 25 770 km ponad Afryką i Na RWD 5 przez Atlantyk. Stały współpr. Gazety Polsk., Polski Skrzydł. i Lotu Polsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 3, K. Z. sr. i zł., węg. K. Z. 3, braz. K. Płd. 4, Kor. Rum. 4.

SKĄPSKI ADAM STANISŁAW. Dr fil. Chemik. * 21. 5. 1902 w Krakowie. S. Stanisława i Heleny z Gostwickich. Ożenił 1. 3. 1924 z Jadwigą Karpin. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel., stud. uzup. w Szwecji, jako Research Fellow of the Rockefeller Foundation, w dziedz. chemii fiz. stos. do metalurgii. W 1920 ochotn. w. p. Prof. chemii fiz. w Ak. Górn. w Krakowie; doc. pryw. Uniw. Jagiel. Doradca nauk. Państw. Wytw. Uzbroj. i Katowick. Sp. Akc. Górn. i Hutn., czł. Polsk. Zw. Badań Mater. Metal. Ogł. prace z zakr. swej spec. w: wyd. Polsk. Ak. Um., Ak. Nauk Techn., Zeitschrift f. Physikalische Chemie, Zeitschrift f. Elektrochemie (Niemcy); Nature (Anglia), Rocznikach Chemii (Warszawa). Kraków, plac na Groblach 3, tel. 1-81-74.

SKIBIŃSKI ZDZISŁAW STEFAN. Dr med. * 7. 1. 1895 w Radłowie, pow. Brzesko. S. Zdzisława i Bogumiły z Wurmów. Ożenił 3. 11. 1931 z dr med. Jadwigą Niedźwiecką. Uk. gimn. w Rzeszowie, wydz. med. Uniw. Jagiel., spec. się w gruźl. w Inst. Carlo Forlenini w Rzymie, jako stypend. Międz. Zw. Przeciwgruźl. Sł. w Leg.Wsch., nast. w w. austr. i w w. p. W 3. 1925 zwoln. jako inwal. Ordyn. sanat. P. C. K. w Zakopanem i kier. prac. chem.-bakteriol. Ogł. 3 prace nagr. na konk. Uniw. Jagiel.: 2 z dziedziny hist. medycyny, 1 z dziedz. antropol. oraz ponad 30 prac doświadcz. i kliniczn. z zakr. gruźlicy płuc. Zakopane, Sanat. P. C. K.

SKIBNIEWSKI MARIUSZ. Ks. T. J. Dr fil. * 20. 4. 1881 w Balicach k. Mościsk. S. Bronisława i Olgi z Dzieduszyckich. Uk. gimn. w Chyrowie, stud. fil. śc. i teol. Uniw. Gregor., hist. i geogr. na Uniw. Jagiel. Do zakonu wst. 24. 10. 1907, święc. kapł. 28. 10. 1906. Prof. hist. kośc. w Kol. OO. Jezuitów w Dziedzicach, Starej Wsi i Krakowie 1915—1926, nast. w Lublinie do 1935, ob. w Inst. Orient. w Rzymie .Czł. zarz. i sekr. oddz. lubelsk. Tow. Hist. (1932). 1914—15 kpl. p. włosk. strzel. tyrolsk. Ogł.: Stefan II, biskup lubelski (1913), Współczesna Jamaika (1914), Campania rzymska, jako jednostka geogr. i histor. (1918), Tydzień etnologiczny w Lovanium (1918), Historia kościelna w jej stosunku do powszechnej (1925), Gli Atlanti di Polonia (1926), Stosunek Napoleona do Polski w l. 1812 i 1813 na tle jego korespondencji (1927), O warunkach pracy nad historią Kościoła (1927), Kilka uwag o dydaktyce geografii (1927), Le développement de la cartographie en Pologne depuis la guerre (1928), Dwa ujęcia historii kościelnej (1929), Stos. Kościoła do Państwa w prowincjach zabranych przez Prusy w drugim rozb. Polski w l. 1793, 94 i 95 (1929), Stosunek etyki do historii w nauczaniu (1932), Znaczenie dydaktyczne historii w szk. śr. (1933), L'influence du droit romain sur la procédure judiciaire des tribunaux de l'inquisition (1933) i w. in. w jęz. polsk. i franc. oraz szereg krytyk, rec. i sprawozd. Roma 128, Piazza S. Maria Maggiore 7, Pont. Inst. Orient.

SKIERKOWSKI WŁADYSŁAW. Ks. * 12. 3. 1886 w Głużku, pow. mławski. S. Jana i Ewy z Woźniaków. Uk. gimn. w Płocku, tamże sem. duch. w 1912 i szk. muz. Wyśw. w 1912. Wik. w Dzierzgowie, nast. do 1915 w Myszyńcu, 3 lata w Róża-

nie, od 1920 prob. w Ciachcinie; od 1925 kanonik kapit. pułtuskiej i prob. par. Imielnica. Przez dłuższy czas pref. szkolny. Ogł.: Wesele na Kurpiach (szt. scen.) Puszcza kurpiowska w pieśni (10 t.); art. z dziedziny folkloru kurpiowskiego w Kwart. Muz. Odzn. K. Z. sr. Imielnica, poczta Płock.

SKIERSKI LEONARD. Gen. dyw. w st. sp. * 26. 4. 1866 w Stopnicy, woj. kieleckie. S. Henryka i Heleny z Hassmanów. Oż. 1908 z Natalią Nadzieją Goryn. Uk. korp. kad. i Michajłowską Szk. Artyl. w Petersburgu (ob. Leningrad). Of. zawod. w. ros. Po rewol. ros. prez. Zw. Wojsk. Pol. V korp. ros., org. wysyłanie Polaków do Korp. Wsch. Więziony przez bolszew. w Kijowie, skąd zbiegł W w. p. m. in. dca grupy oper. i 4 armii. Po wojnie inspekt. armii. Prez. Zw. Ofic. w St. Sp. Odzn.: V. M. 5 i 2, O. P. 3 i 2, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., odzn. hon. P. C. K. 1, fr. L. H. 3 i 2, jugosł. Ś. S. 2 i 1, czechosł. L. B. 2. Milanówek p. Warszawą.

SKIERSKI STEFAN KAZIMIERZ. Ks. pastor ew.-ref. Kand. teol. * 4. 12. 1873 w Kielcach. S. Henryka i Heleny z Hassmanów. Oż. 30. 7. 1901 z Bronisławą Felicją Diehl. Uk. gimn. w Kielcach i wydz. teol. ewangel. uniw. w Dorpacie (ob. Tartu). Superintendent Kościoła Ewang.-Reform. w Polsce. Ogł. szereg kazań i mów okoliczn.; red. mies. relig. Jednota, wyd. od 1. 1. 1926. Warszawa, Leszno 20, tel. 11-38-32.

SKIMINA STANISŁAW. Dr fil. Filol. klas. * 27. 4. 1886 w Pcimie, pow. Myślenice. S. Klemensa i Mieczysławy z Woźniaków. Oż. 25. 7. 1929 z mgr fil. Marią Kowenicką. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel., stud. uzup. we Wrocławiu i Berlinie. Doc. filol. klas. Uniw. Jagiel.; prof. stud. pedag. tamże; naucz. gimn. III w Krakowie. Sekr. kom. filol. Polsk. Ak. Um. Prez. okr. S. N. S. W. Ogł. m. in.: Elementa Latina I., podr. do nauki jęz. łac. dla I kl. gimn. (Lwów, 1935); Elementa Latina II., podr. do nauki jęz. łac. dla II kl. gimn. (Lwów, 1936); Elementa Lat. III., podr. do nauki jęz. łac. dla III kl. gimn. (1936) oraz szereg prac i art. w czasop.: Eos, Przegl. Humanist., Przegl. Teol., Filol. Klas., Archiw. Filol. i in. Kraków, Kochanowskiego 28.

SKIRMUNT KONSTANTY. Prawn. Roln. Polit. Dyplom. * 30. 8. 1866 w Mołodowie, pow. drohiczyński, na Polesiu. S. Henryka i Marii z Twardowskich. Uk. gimn. w Libawie i wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Zał. i czł. org. rolniczych na obszarze b. gub. grodzieńsk., mińsk. i wileńsk. Czł. ros. Rady Państwa 1909—1917. Czł. Polsk. Kom. Narod. w Paryżu i przedst. tegoż przy rządzie Włoch. Czł. del. polskiej na konf. pokoj. w Wersalu. Min. pełnom. przy Kwirynale 24. 5. 1919—19. 9. 1921. Min. Spraw Zagr. 19. 9. 1921—6. 6. 1922. Poseł R. P. w Londynie 14. 10. 1922, ambasador 27. 11. 1929—27. 6. 1934. Przedst. R. P. przy Lidze Nar. 5. 1923—6. 1924. Odzn.: O. P. 1, K. Z. zł., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 1, Kor. Włoch 1, belg. Leop. 1, Gw. Rum. 1, jugosł. O. B. 1, czechosł. L. B. 1, finl. R. B. 1, norw. Św. Olafa 1, ang. Król. Wiktorii 1, austr. K. Z. 1. Mołodów, woj. poleskie.

SKIWSKI JAN EMIL. Literat. Krytyk. * 1894 w Warszawie. Uk. wydz. fil. Uniw. Warsz. Ogł. m. in.: Poza wieszczbiarstwem i pedanterią (1929); Człowiek wśród potworów (poezje, 1930); Metafizyk pospolitości (o G. K. Chestertonie); Sprawa Zegadłowicza. Współprac. Wiad. Lit., Polski Zbrojnej.

SKIWSKI WIKTOR. Dyplomata. * 2. 9. 1900. W M. S. Z. od 15. 3. 1923. Od 14. 6. 1927 sekr. gabin. min., 15. 8. 1928—30. 6. 1931 tyt. attaché pos., nast. tyt. sekr. pos. w Paryżu. Od 1. 7. 1931 w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z. Od 1. 2. 1934 nacz. wydz. pras. Odzn.: K. W., M. 10-l. O. N., łot. 3 Gw. 4, duńsk. Dannebr. 4, finl. R. B. 5, norw. Św. Olafa 5, fr. L. H. 5. Warszawa, Nowogrodzka 23.

SKŁADKOWSKI-SŁAWOJ FELICJAN. Dr med. Gen. dyw. * 9. 6. 1885 w Gąbinie, woj. warszawskie. Uk. gimn. fil. w Kielcach i wydz. med. Uniw. Jagiel. Od 1905 nal. do P. P. S. Ucz. manifestacji zbrojnej 13. 2. 1905 na pl. Grzybowskim w Warszawie, areszt. i sądz. Po zwoln. działał w org. niep. w Radomskiem i Kieleckiem. W 1914 wst. do I bryg. Leg. Odbył całą kamp. leg. jako lekarz 1 i 5 p. p. Intern. w Beniaminowie od 21. 7. 1917 do 1918. Nast. kpt.-lek. w. p. W 2. 1919 mjr., w 5. 1919 ppłk, 1. 6. 1919 płk. 15. 8. 1924 gen. bryg., 1. 1. 1936 gen. dyw. Szef Dep. San. M. S. Wojsk. 4. 1924—5. 1926. Kom. rządu m. st. Warszawy 1926. Min. spr. wewn. 2. 10. 1926—7. 12. 1929 i 3. 6. 1930—22. 6. 1931. II wice-min. spr. wojsk. i szef adm. armii 8. 1931—15. 5. 1936. Poseł na sejm z okr. kaliskiego i tureckiego 1930 i 1935. Prezes Rady Min. i min. spraw wewn. od 15. 5. 1936. Ogł.: Moja

służba w I brygadzie, Beniaminów, Strzępy meldunków (2 wyd.). Odzn.: V. M. 5, O. P. 1, K. N., K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4 i 2, Kor. Jugosł. 1, jugosł. O. B. 3, irańsk. Hom 1. Warszawa, Prezydium Rady Ministrów.

SKOKOWSKI JULIAN. Płk. * 25. 4. 1886 w Rosicy, pow. dźwiński (ob. Łotwa). Syn Donata i Marii z Łukaszewiczów. Ożenił 23. 2. 1929 z Władysławą Grenso. Uk. korp. kad. w Orle. Of. zawod. w. ros. Po rewol. dca oddz. polsk. na Murmaniu. W w. p. dca 47 p. p. na fr. Po wojnie dca p. p., dca piech. dyw. Inspekt. gł. Fed. P. Z.O.O. i Zw. Rez. Prez. oddz. Zw. Strzel. Prez. spółdz. mieszk.-budowl. „Osiedle Wojsk.". Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., ang. K. Wojsk., fr. M. W. W., M. I.

SKOŁYSZEWSKI FRANCISZEK. Art.-muz. Pedag. Kompoz. * 25. 8. 1904 w Wieliczce. S. Wiktora i Jadwigi z Szaszewskich. Ożenił 20. 1. 1934 z Martą Kwiatkowską. Uk. szk. realną w Krakowie, wydz. fil. Uniw. Jagiel. i konserwat. Tow. Muz. w Krakowie w kl. fortep. prof. Krzyształowicza (1924—27) oraz kurs kompoz. u O. B. Rizzie'go. 1928—31 uzup. studia fortep. u Egona Petri w Berlinie i u prof. Gmeindla tamże (dział kompoz.). Prof. muzyki w szk. muz. im. Wł. Żeleńskiego w Krakowie od 1931. Czł. Stow. Mł. Muz. w Krakowie. Autor kompoz.: Miniatury skrzypcowe — fortep., Kwartet smyczkowy, Wariacja fortepianowa i drobne utw. fortep. Ogł.: Akustyka muzyczna. Kraków, Kochanowskiego 10, tel. 1-23-51.

SKOMOROWSKI-NAŁĘCZ JAN. Inż. Geol. * 26. 8. 1874 w Warszawie. W 1899 prof. poszukiw. geol. w Paranie, 1903—1911 inż. Tow. B-ci Nobel w Baku, w 1911—13 prac. w kopalni nafty na wyspie Czeleken, 1920—28 kier. kopalni w zagłębiu borysł. Czł. Polsk. Tow. Emigr. oraz Nauk. Inst. Badań Spraw Emigr. i Kolon. Ogł. m. in.: Argentyna — najnowszy teren naftowy (Przemysł Naft. 1927, nr 23); Kolonizacja wewnętrzna czy zewnętrzna (Szczerbiec 1933, nr 15); Klimat jako jeden z najważniejszych czynników przy wyborze terenów dla polskiego wychodztwa zamorskiego (Wychodźca 1933, nr 4); Wspomnienia z podróży do Patagonii (Wychodźca 1936, nr 2, 3-4). Warszawa, 6 sierpnia 11, m. 43.

SKONIECZNY CZESŁAW. Art. dram. * 7. 7. 1894 w Warszawie. Ucz. do szk. śr. W. Górskiego i Szk. Mech.-Techn. H. Wawelberga i S. Rotwanda tamże. Wyst. od 15. 8. 1913 w teatr.: Małym, Nowoczesnym, Czarny Kot, Morskie Oko, Qui Pro Quo, Cyrulik Warsz., ost. w teatr. T. K. K. T. w Warszawie. Grał w szer. film. Warszawa, Widok 1.

SKONIECZNY STANISŁAW LUDOMIR. Ekonom. * 30. 7. 1891 w Warszawie. Syn Kazimierza i Sabiny z Owczarskich. Ożenił 29.7.1922 z Hanną Kuncewicz, b. art. opery warsz. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie i wydz. prawny uniw. w Moskwie (1913). B. kier. wydz. finans.-budżet. min. spraw wewn. W 1920 sędzia polowy dyw. lit.-białor. Sędzia handl. sądu okr. w Warszawie od 1. 1. 1932. Czł. komit. konwersyjn. przy Banku Akceptac. Koresp. Izby Handl.-Przemysł. w Warszawie. Dyr. Zw. Banków w Polsce. Ogł. szereg art. w prasie gospod. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Odyńca 51, tel. 4-08-12.

SKOROBOHATA-STANKIEWICZ ZOFIA, patrz: STANKIEWICZ-SKOROBOHATA.

SKORYNA JAN. Płk. * 5. 6. 1888 w Andruszówce, pow. żytomierski. S. Edmunda i Heleny z Chmurzyńskich. Ożenił 30. 12. 1924 z Konstancją Lipską. Uk. korp. kad. w Kijowie, Aleksandrowską Szk. Wojskową w Moskwie i Centr. Wyż. Stud. Wojsk. w Warszawie. Of. zawod. w. ros. Po rewol. org. i prez. Zw. Wojsk. Pol. III korp. ros. Deleg. na og. zjazd Zw. Wojsk. Pol. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 5. 1917. Z-ca dcy, nast. dca pułku inż. I Korpusu Wsch., zdobywca tw. Bobrujsk, nacz. inż. tej tw. Po demob. korp., org. i kmdt org. tjn. żołn. swego pułku w Warszawie. Współprac. w org. tjn. kolej. i poczt. tamże. Org. i dca 1 p. inż. w. p., nast. inspekt. wojsk. techn. Dtwa Gł. w Poznaniu. Zast. komis. rządu R. P. w kom. do ustal. gran. polsko-niem. Po wojnie m. in. szef inż. i sap. O. K., kmdt. Of. Szk. Inż., szef Dep. Inż. M. S. Wojsk., dca wyższ. jedn. W 1928 prez. rady adm. Państw. Zakł. Inż. i czł. rady adm. Państw. Wytw. Apar. Telegr. i Telefon. Ogł. szer. art. fach. Red. Polowy podręczn. sap. W 1919 zał. mies. Wiedza Techn. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. O. B. 3, Kor. Wł. 4, M. I.

SKOTNICKI CZESŁAW. Inż. * 1871. S. Jana i Cecylii z Sestić. Uk. szk. realną Górskiego w Warszawie oraz politechn. w Rydze (1895). Prof. Politechn. Warsz., b. rektor tejże. Ogł. liczne prace, przew. z dziedz. melior. roln. Warszawa, Hoża 49, tel. 9-45-04.

SKOTNICKI-GRZMOT STANISŁAW. Gen. bryg. * 13. 1. 1894 w Skotnikach (Sandomierskie). Uk. szk. śr. w Radomiu, Ak. Handl. w St. Gallen (Szwajcaria), aplik.

szk. kawal. w Saumur (Francja) i kurs wyż. dowódców w Warszawie. Od 1912 czł. Zw. Strzel. w St. Gallen. Uk. I szk. strzel. w Stróży, nast. instr. szk. strzel. w Olcandrach krakowsk. Nal. do pierwsz. patrolu Beliny, który 2. 8. 1914 przekr. gran. ros. Nast. dca szwadr. w 1 p. uł. Leg. Polsk. W 1917 intern. w Szczypiornie, nast. więz. w Havelbergu, Rastadt i Werl (15 mies.). W 1918 zorg. 1 p. szwol. Nast. dca 8 bryg. kaw. Po wojnie m. in. kier. wyszk. C. W. Kaw., dca p. uł., dca bryg. kaw. Prez. zarz. okr. Polsk. Mac. Szk.; prez. Wsch.-Kres. Klubu Jazdy. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5 i 3, est. O. 2.

SKOWROŃSKI TADEUSZ. Dr nauk polit. Licenc. nauk prawno-ekonom. Dyplom. * 26. 6. 1896 w Warszawie. S. Romana i Zofii z Budnych. Oż. 17. 8. 1927 z Krystyną Turno. Uk. szkołę W. Górskiego w Warszawie i uniw. we Fryburgu Szwajc. 1915—1918 sekr. komit. pomocy dla jeńców wojen. polskich w Szwajcarii. W 1920 ochotn. w. p. Sekr. pos. R. P. w Rzymie (1919—21); sekr. M. S. Z. (1921—23); kier. ref. Blisk. i Dal. Wschodu w M. S. Z. (1923—27); I sekr. pos. R. P. w Brukseli (1927—29); radca pos. R. P. w Bernie (1929—1935). Konsul gen. R. P. w Amsterdamie. Ogł. szereg artyk. na tematy polit. i ekonom. w czasop. polsk., franc., szwajc., belg. i włosk. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, Kor. Belg. 4; gr. Zbaw. 4, Gw. Rum. 4 i 3; luks. Kor. Dęb. 3, irańsk. Med. Pahl., Amsterdam, Konsul. Gen. R. P.; Torzeniec, pow. Domanin, woj. poznańskie; Warszawa, pl. Napoleona 6, tel. 2-02-30.

SKÓREWICZ KAZIMIERZ. Archit. * 30. 10. 1868 w Stubełku, na Wołyniu. Uk. szk. realną w Elizawetgradzie i Inst. Inż. Cyw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Po uk. stud. prac. w Baku, na Kaukazie, gdzie równocz. stud. archit. ormiańską i gruzińską. Kier. pracami wykopalisk. w Chersonesie (1904). Od 1907 bud. zarz. miejsk. w Warszawie. Wyb. m. in.: kośc. w Komarowie, dwór w Szczekarkowie, zakł. położn. im. ks. Anny Mazowieckiej w Warszawie, dworek marsz. J. Piłsudskiego w Sulejówku; prowadz. roboty konserwat. w Czersku, Wojciechowie i w Zamku Król. w Warszawie; przebud. gm. Sejmu. Ogł. m. in.: Najdawniejsza architektura kościelna słowian zachodnich, Zamek Królewski w Warszawie, Co się działo w Czersku, Zadania współcz. archit. polsk. Warszawa, 6 Sierpnia 28.

SKRZETUSKI MIECZYSŁAW. Skarbow. Liter. Public. Dział. społ. * 16. 4. 1887 w Lublinie. S. Władysława i Michaliny z Janikowskich. Oż. 10. 2. 1924 z Zofią z Podgórskich Komorowską. W 1905 czł. komit. strajk. (szkoln.), za co więz. na zamku lubelskim. Nast. org. kółka młodzieży socjal. w Lublinie i brał udział w akcji rewol. w Warszawie. W 1906 wyj. do Lipska, nast. do Hamburga, gdzie uk. z odzn. ak. handl., poczym wst. do polsk. f-my zboż. w Gdańsku, jednak po 2 mies. wydal. z Prus. Nast. stud. w Wolnej Szk. Nauk Polit. w Paryżu. Od 1911 prac. w Warsz. Banku Przemysł. Od 1914 w P. O. W. W 1915 wst. do 1 p. uł. Leg. Od 1916 w Dep. Wojsk. N. K. N. w Piotrkowie, nast. w Inspekt. Zac. W. P. w Warszawie. 1918—1933 w Min. Skarbu. W k. 1933 mian. nacz. wydz. ogóln. w Izbie Skarb. Grodzk. w Warszawie. Od 1935 wicedyr. wydz. spr. ogóln. w zarz. miejsk. m. st. Warszawy. B. sekr. oddz. warsz. Unii Państw.; jeden z zał. i sekr. gen. Ligi Mocarstw. Rozw. Polski; sekr. gen. Kom. Obywat. Obch. 10-l. Niepodl. w Warszawie; sekr. gen. T-wa Przyj. Zw. Strzel.; org. i kier. dokszt. kursów wych. obywat. dla niższ. funkc. Min. Skarbu; czł. zarz. i przewodn. komis. weryf. oddz. warsz. Zw. Leg. org. i przew. kom. społ. prac. miejsk. Ogł.: Otchłań (dram., 1913), Krwawe róże (pow., 1920), Dzwony (nowele, 1922), Klątwa Gór (dram., 1923), Wódz narodu Józef Piłsudski (1928), Święto wolności (1928), Za Twoim przewodem pójdzie naród polski (1929), oraz kilkadziesiąt obrazków z życia Legionów na froncie, nowel w prasie codz. i period. Stały współpr. „Narodu" oraz tyg. „Polska jutrzejsza"; b. czł. komit. redakc. Diariusza oficera rezerwy i pracy zbior. Nasza walka o szkołę polską. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W., K. Z zł. Warszawa, Inflancka 1.

SKRZYŃSKI WŁADYSŁAW BOLESŁAW IGNACY ANZELM. Prawnik. Dyplom. * 21. 4. 1873 we Lwowie. S. Zdzisława i Celestyny z hr. Dunin-Borkowskich. Stud. na wydz. prawn. uniw. we Lwowie, Krakowie i Monachium. Sł. w dypl. austr. w Hadze, Bernie, Monachium i Brukseli. Podsekr. stanu w M. S. Z. 11. 4.—24. 11. 1919. Poseł R. P. w Madrycie 1919—1921. Poseł przy Watykanie od 1921, nast. amb. od 27. 11. 1924. Podp. konkordat ze Stolicą Apost. w 1925. Odzn.: O. P. 1, M. 10-l. O. N., pap. Św. Grz. W. 1, pap. Piusa IX 1, tur.

Osmanie 4, fr. L. H. 4. Rzym, Ambasada R. P. Piazza Pilotta 3.

SKRZYPKOWSKI HENRYK. Muzyk. Kompozytor. * 15. 5. 1896 w Pułtusku. S. Abrama i Heleny. Ukończył gimnazjum w Pułtusku, następnie konserwatorium w Warszawie. Skomponował około 100 utworów muzyki lekkiej; specjalność polska muzyka ludowa (mazury, oberki i polki). Warszawa, Skórzana 8, m. 24.

SKRZYWAN STANISŁAW. Mgr nauk ekonom. * 17. 1. 1902. S. Kazimierza i Anny z Chmielewskich. Ożen. z Wandą Borowską. Uk. gimn. w Warszawie i S. G. H. W 1920 ochotn. w. p. Wykł. w S. G. H. Ogł. szereg art. gospod. w Przegl. Gospod., Przegl. Budowlanym, Informatorze Ceramicznym oraz podr. Zasady księgowości. Warszawa, Rakowiecka 6, tel. 4-35-27.

SKUBA-PĘKOSŁAWSKI LEON FORTUNAT. Dr med. Oriental. * 31. 5. 1868 w Warszawie. S. Stanisława i Ludwiki. Ożen.: 1° 1896 z Wandą Tyszkiewicz, 2° 11. 11. 1934 z Lucyną Wójcik. Uk. gimn. w Warszawie w 1887, nast. wydz. lek. uniwers. tamże w 1892 i wydz. lek. uniw. w Pawii, stud. uzup. w Austrii, Czechach, Niemczech i Francji. Nal. do org. „ZET". Ogł. prace fach. w Kronice Lek. i Gaz. Lek., wraż. z podr. po krajach Bliskiego Wschodu, Cypru, Grecji w Kur. Warsz. (1931—32), prace z zakr. liter. przed-islamskiej „Banat-Suad" wyd. w jęz. arabsk. w Bejrucie (1931). Warszawa, Stalowa 18, tel. 10-10-44.

SKUBISZEWSKI FELIKS. Dr med. * 15. 5. 1895 w Czemiernikach, woj. lubelskie. S. Marcina i Józefy z Kozaków. Uk. wydz. lek. uniw. w Moskwie, dyplom w Kijowie w 1919, d-rat na Uniw. Warsz. W 1920 prac. w szpit. P. C. K. w Warszawie. Od 1924 doc. chirurg. Uniw. Poznańsk., adiunkt kliniki chirurg. tegoż Uniw. Ogł. m. in.: Chirurgia kliniczna (1931) oraz szereg prac w czasop. fach. polsk. i franc., m. in. w Revue Neurologique. Poznań, Długa 1, tel. 30-83.

SKUBISZEWSKI LUDWIK. Dr med. * 7. 8. 1886 w Czemiernikach, woj. lubelskie. S. Marcina i Józefy z Kozaków. Ożen. z Anielą Leitgeber. Uk. wydz. lek. uniw. w Kijowie w r. 1914, d-rat tamże w 1917 i na uniw. Warsz. 1921. Uczest. strajku szk. 1905, za kt. wydal. z gimn. 1. 1. 1913—1. 9. 1914 prac. w prosekt. szpit. Dz. Jezus w Warszawie i w zakł. anatomii patol. pod kier. prof. Pożaryskiego. 1. 9. 1914—11. 4. 1915 asyst. klin. ocznej uniw. kijowsk. pod kier. prof. Szymanowskiego oraz zakł. anat. patol. Uk. spec. kurs bakteriol. pod kier. prof. Taramuchina i Lindemana. 11. 4. 1914—26. 12. 1919 lekarz zarz. i prosektor szpit. Czerw. Krzyża w Millerowie. Od 25. 1. 1920 st. ord. szpitala państw. w Warnie. W 5. 1920 prosektor szpitali D. O. K. Pomorze oraz kier. zakładu anat. patol. przy szpit. okr. w Grudziądzu do 15. 1. 1921. 1. 11. 1920—30. 4. 1922 st. asyst. inst. anatom. patol. Uniw. Warsz. pod kier. prof. Hornowskiego. 20. 3. 1922—29. 1. 1924 zast. prof. anatomii patol. na uniw. w Poznaniu; w 1923 habilit. z tego przedm.; od 29. 1. 1924 prof. tamże. Czł. Warsz. Tow. Lek., Warsz. Tow. Biolog., Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, Polsk. Tow. Przyrodn. im. M. Kopernika, Tow. Patologów Polsk., Polsk. Tow. Anatom.-Zoolog., Association des Anatomistes, de la Société Internationale de Pathologie Géographique. Ogł. ok. 70 prac w jęz. polsk., franc., ros. i niemieck. w Lek. Wojsk., Gaz. Lek., Pracach Zakł. Anat. Patol. U. W., Pracach Zakł. Anat. Patol. U. P., Rozpr. Ak. Nauk Lek., Pracach Tow. Rakow., Med. Doświad. i Społ., Nowin. Lek., Chir. Narz. Ruchu i Ortop. Polsk., Polsk. Archiw. Med. Wewn. i in. Poznań, Dąbrowskiego 35-37 m. 10, tel. 75-79.

SKULSKI LEOPOLD. Inż.-chem. Polit. * 15. 11. 1878 w Zamościu. Stud. farmację na uniw. w Warszawie, nast. uk. chemię na politechn. w Karlsruhe (1902—1906). Po powr. do kraju zorg. w Łodzi Sokoła, kt. był prez. W 1915 zorg. „Zjedn. Narod." Prezyd. Łodzi 1916—1919. Poseł do Sejmu Ustawod. Połączył Zjedn. Narod. i Zjedn. Lud. w Narod. Zjedn. Lud. Przewodn. sejm. kom. robót publ. Prez. rady ministr. 13. 12. 1919—9. 6. 1920. Min. spraw wewn. 24. 7. 1920—28. 6. 1921. Wicepr. Polsk. Stron. Lud. „Piast". Czł. Tryb. Stanu od 1925. Warszawa, Sandomierska 5.

SKUPIEŃSKI FRANCISZEK XAWERY. Dr nauk przyr. Botan. *21.11.1888 w Tumie, pod Łęczycą. S. Michała i Marianny z Culickich. Ożen. 5. 1. 1922 z Zuzanną Marią Doucet. Uk. wydz. matemat.-przyrodn. uniw. parysk. (1920). Doc. Uniw. J. Piłsudskiego. W 1905 przepr. strajk szk. w szk. miejskiej w Łęczycy. Sł. w A. P. we Francji. Od 1925 ppor. rez. Ogł. od 1916 szereg prac w czasop. nauk. polsk. i zagr. z dziedz. swych badań nad śluzowcami i grzybami. Warszawa, Krak. Przedmieście 26-28, tel. 2-02-68

SKURATOWICZ PIOTR. Płk. * 1. 8. 1892 w Mińsku Lit. S. Jana i Eleonory z Oleszkiewiczów. Ożen. 4. 1. 1935 z Jadwigą Bagińską. Uk. korp. kad. w Połocku, of. szk. kawal. w Elizawetgradzie, aplik. szk. kawal. w Saumur (Francja). Of. zawod. w. ros. Od 1. 11. 1917 w I Korp. Wsch., lotn.-obs. Po zarządz. demob. korp., 21. 5. 1918 udał się samolot. do Moskwy, nast. na Murmań, gdzie był z-cą dcy oddz. polsk. W międzycz. kilkakr. areszt. przez bolszew. W początku 8. 1918 wysł. do Anglii, nast. do A. P. we Francji, z kt. powr. do Polski w 6. 1919. Nast. dca 4 p. s. k. Po wojnie dca p. i bryg. kaw. Współprac. czasop. wojsk. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5.

SKWARCZYŃSKI STANISŁAW. Gen. bryg. * 17. 2. 1888 w Wierzchni, woj. stanisławowskie. S. Wincentego i Marii z Gnoińskich. Ożen. w 1935 z dr. Anną Prądzyńską. Uk. gimn. we Lwowie, stud. archit. na politechn. tamże. Od 1908 w Zw. W. Czyn., nast. w Zw. Strzel. Od 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk. Od 9. 1917 kmdt. okr. P. O. W. w Łodzi. Od 11. 1918 w w.p., m. in. dca baonu 28 p. p., dca baonu zap. 5 p. p. Leg., dca baonu 5 p. p. Leg. na fr. i dca tegoż p. p. Po wojnie dca p. p., piech. dyw. i dyw. piech. Od 11. 1. 1938 szef O. Z. N. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4.

SŁAWEK WALERY. Polit. * 2. 11. 1879 na Ukrainie. W 1899 uk. Wyższą Szk. Handl. L. Kronenberga w Warszawie i prac. w bankow. Od wczesn. młod. czynny w prac. rewol.-niep. w b. zaborze ros. W 1901 kier. P. P. S. w Warszawie. W 1902 nal. do Centr. Komit. Robotn. W 1903 areszt. w Będzinie, po półroczn. więz. zbiegł. Od 1. 1905, wsp. z Al. Prystorem, stał na czele Org. Spiskowo-Bojowej. 9. 9. 1905 areszt. i osadz. w X pawil. cytadeli warsz. Zwoln. 5. 11. t. r. na sk. amn., wyj. do Krakowa, gdzie uk. pierwszą szkołę bojową, zorg. przez J. Piłsudskiego. W 1906 org. oddz. bojowe w Łodzi, Włocławku i Zagłębiu Dąbr. 9. 6. 1906 w Milanówku pod Warszawą przy składaniu bomby ciężko ranny, areszt. i osadz. w X pawil., nast. zwoln. z braku dow. winy, udał się do Krakowa, gdzie leczył się do 1908. Jesienią 1908 uczest. akcji bojow. pod Bezdanami, po czym powr. do Krakowa i współorg. szkoły bojowe, przekształc. na wojskowe. W 1910 areszt. przez władze austr. Po zwoln. prac. w org. strzel. Od 8. 1914 w I bryg. Leg. W 1915 w Warszawie, kier. akcją wstrzym. dalsz. werb. do Leg. 12. 1915—6. 1916, poszuk. przez Niemców, kier. pracą polit.-niepodl. w Warszawie. Należ. do władz nacz. P. O. W. i Centr. Komit. Narod. 15. 7. 1917 areszt. przez Niemców, więz. w cytadeli warsz., w Szczypiornie i w Modlinie. Po rozbr. Niemców ofic. do szczeg. zleceń Nacz. Państwa. Uk. Wyższ. Szkołę Woj. Po wycof. się marsz. J. Piłsudskiego z wojska przeszedł do rez. W 1927 powoł. do sł. czyn. jako płk dypl., nast. przeszedł w st. sp. W 1928 poseł do Sejmu z listy B. B. W. R. i prez. tej org. 29. 3.—23. 8. 1930, 4. 12. 1930—26. 5. 1931 i od 28. 3.—12. 10. 1935 prez. Rady Min. Odzn.: O. B., V. M. 5, K. N. z miecz., K. W. Warszawa, Szopena 1.

SŁAWIŃSKI KAZIMIERZ. Mgr farm. * 1870 w Lipkach, pow. Sieradz. Uk. gimn. w Kielcach, nast. stud. chem. na uniw. w Warszawie i Bernie. Od 1893 prac. w zakł. chemii org. uniw. w Warszawie. 1898 do 1915 st. asyst. polit. tamże, nast. prof. chem. org.. od 1920 prof. zwycz. na wydz. matemat. - przyrodn. Uniw. Stef. Bat. 1928 — 1929 dziekan tegoż wydz. Czł. Polsk. Tow. Chem., Franc. Tow. Chem., Tow. Fiz.-Chem. w Petersburgu (ob Lngreniad), Tow. Chem. w Berlinie, Tow. Przyrodn. we Lwowie, Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Stow. Tech. w Warszawie, Tow. Hig. w Warszawie, Tow. Botan. w Warszawie, Tow. Krajozn. i in. Współpr. Wielkiej Encykl. Powszechn. Ilustr., Chem. Instyt. Badawcz. i in. Ogł. 19 prac i podr. z dziedz. chem. w jęz. polsk., ros., i niem. oraz szereg art. w czasop. fach. Wygł. wiele odczyt. Wilno, Nowogródzka 22 m. 1.

SŁAWOJ-SKŁADKOWSKI FELICJAN, patrz: **SKŁADKOWSKI-SŁAWOJ.**

SŁAWSKA-PRORUBNIKOW OLGA. Art. balet. * 3. 6. 1915 we Lwowie. C. Włodzimierza i Joanny z Rosłanów. Uk. szk. balet. przy operze warsz. (1932). Ballerina tejże op. W 1933 na I międzynarod.konk.tańca w Warszawie otrzym. med. zł. za odtańcz. suity Chopinowskiej oraz spec. nagr. Ralfa de Mare (przewodn. Archives Intern. de la Danse) przezn. dla najlepsz.tancerki polskiej na konk. Wyk. czoł. tan. partie solowe w oper.: Aidzie, Fauście, Carmen, gł. rolę w bal. Coppelia. Warszawa, Górnickiego 3.

SŁAWSKI ROGER. Inż.-arch. * 24. 3. 1871 w Poznaniu. S. Stanisława i Konstancji z Ziółeckich. Uk. gimn. humanist. w Poznaniu i politechnikę w Charlottenburgu z med. (1895). Emeryt. nacz. wydz. wojew. Wyk. m. in. kośc.: w Ostrowie (p. ostrow. ski), św. Trójcy w Bydgoszczy, w Kępnie (p. ostrzeszowski), w Lisewie, w Kamieńcu, w Słupi, w Odolanowie, w Rakoniewicach (p. babimojski); muzeum im. Mielżyńskich w Poznaniu; gm.: Banku Przemysłowców w Poznaniu, tow. „Union" tamże, Hotelu Francuskiego tamże, szpit. św. Józefa tamże, Tow. Wz. Kr. w Kaliszu, Banku Ziemi Kaliskiej, Banku Ludowego w Środzie; pałace: ks. O. Czartoryskiego w Sielcu (p. krobski), ks. Druckiego-Lubeckiego w Dłoniach (p. krobski), hr. Stefana Mycielskiego w Wolsztynie (p. babimojski), hr. Żółtowskiej w Strońsku, Alfreda Chłapowskiego w Bonikowie (p. kościański); szereg dworów w Wlkp. Proj. nagr.: ratusza w Lipsku (II nagr.), Kurhausu w Wiesbadenie (III nagroda), kościoła św. Elżbiety we Lwowie (zakup.), ratusza w Bremie (II nagr.) i w. in. Na Powsz. Wyst. Kraj. w Poznaniu w 1929, gdzie był archit. nacz., wyk.: westibul, halę centr., halę przem. włókien., halę przem. ciężkiego, pawil. chemii Uniw. Pozn. (wspólnie z E. Madurowiczem), pawil. anatomii Uniw. Pozn. (wspólnie z E. Madurowiczem), „Polonia" zagr., pawil. prasy. Odzn. O. P. 3. Poznań, Pocztowa 26.

SŁAWSKI STANISŁAW. Dr praw. * 11.12 1881 w Poznaniu. S. Stanisława i Konstancji z Ziółeckich. Oż. 7. 9. 1915 z Izabelą Motty. Uk. gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu i wydz. prawny uniw. (1903). Adw. w Bydgoszczy 1908—1910, w Poznaniu 1910—1918. Nast. w st. płk korp. sąd. org. wlkp. sądown. wojsk. (do 1. 8. 1919), po czym szef sekcji w Dep. Sprawiedl. Min. b. Dz. Pruskiej. Od 2. 1920 deleg. tegoż min. do Komisar. Gen. R. P. w Gdańsku. 12. 1920—9. 1925 del. R. P. w Radzie Portu i Dróg Wodnych w Gdańsku. Od 10. 1925 adw. w Poznaniu. Ogł. m. in.: Statut Lutka de anno gratiae (1911), Dostęp Polski do morza a interesy Prus Wsch. (1925), (tłum. na jęz.: ang., franc., włoski i niem.); Gdańsk, Polska a Niemcy (1926), Spór o własność Szpitala Maltańsk. w Rybniku (1930) oraz szereg art. w prasie codz. i period. Szambelan hon. Jego Świątobl., konsul hon. grecki, obywat. hon. m. Tczewa, płk K. S. posp. rusz. Odzn.: O. P. 3, gr. Feniksa 4. Poznań, Rzeczypospolitej 1, tel. 35-41.

SŁOBODNIK WŁODZIMIERZ. Poeta. * 19. 9. 1900 w Nowoukrainee, na Ukrainie. S. Grzegorza i Marii z Henryków. Oż. 30. 1. 1932 z Eleonorą Mandeltort. Uk. gimn. w Warszawie. Ochotn. w 1920. Ogł. od 1927 7 t. poezyj: Modlitwa o słowo, Cień skrzypka, Nowa muza, Spacer nad Wisłą, Pamięci matki, Wiersze, Niepokój wieczorny oraz przekł. utw. Puszkina i Lermontowa. Warszawa, Prosta 8 m. 41, tel. 2-14-99.

SŁOMIŃSKI ZYGMUNT. Inż. * 15. 9. 1879 w Piotrkowie. S. Michała i Marii z Grabowskich. Oż.: 1⁰ z Teresą Paszkiewicz († 1926), 2⁰ z Aleksandrą Strenkowską. Uk. gimn. w Piotrkowie w 1897, stud. na wydz. fiz.-matemat. uniwers. w Warszawie, uk. wydział inżyn.-budowl. politechn. tamże z dypl. I st. w 1902. Wydal. z uniw.(1898) za udz. w demonstr. polit. z powodu odsł. pomnika Murawjewa w Wilnie. Podcz. stud. na politechn. kilkakr. brał udział w strajkach polit. 1904—12 prow. pracę oświat. w Sandomierzu i Radomiu. Od 1914 sł. w w. ros., jako sztab. inż. drog., nast. w I Korp. Wschodn., gdzie został zast. nacz. zarz. cyw. ziem okup. Uczestn. rozbr. w. austr. w Radomiu, nast. od 2. 11. 1918 komis. miasta. Od 1. 3. 1919 insp. drog. okr. radomsk., od 1. 11. 1919 dyr. robót publ. w Lublinie. Od 1. 7. 1924 inż. nacz. m. st. Warszawy, nast. 4. 7. 1927—15. 2. 1934 prezydent. Ogł. m. in.: Zapiski i wspomnienia z czasów 1 komisarza R. P. w Radomiu (1922), Zbiór przepisów budowl., obowiąz. na terenie m. st. Warszawy (1924), Organizacja administracyjno-techniczna w Polsce (1926), Regulacja wielkiej Warszawy (1926), Zastosowanie zasad organizacji pracy w samorządzie m. st. Warszawy (1929), Potrzeby Warszawy (1929), Nowoczesna gospodarka stolicy (1932), Gospodarka Warszawy w do-

bie kryzysu. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. 2, M. N., M. 10-l. O. N., afg. Stor. 1, Merced. 2, fr. L. H. 3, belg. Leop. 3, M. I. Warszawa, Filtrowa 15, tel. 8-80-00.

SŁOMSKI KAZIMIERZ. Prawn. Finans. * 16. 6. 1887 w Przemyślu. S. Tomasza i Kazimiery z Heniszów. Oż. 29. 12. 1917 z Zygmuntą de Engl. Uk. gimn. w Bochni (1907), wydz. prawa i admin. Uniw. Jagiel. (1911). 1912—13 czł. Druż. Strz. i Sokoła w Krośnie, w 1914 czł. Komit. Narod. tamże. 1919—20 czł. Legii Och. i Str. Ob. we Lwowie. 1913—1914 kand. notar. w Krośnie, 1914—1918 w sł. telegr.-telefon., w 1918 ref. prawny w centr. odbud. Galicji, nast. kier. Dep. Prawno-Pożyczk. we Lwowie i w Państw. Banku Odbud. tamże. Od 1924 komis. rząd. K. K. O. woj. poznańsk., od 1930 kier. i wykł. kursów dokszt. dla urzędn. K. K. O. woj. poznańsk. i pomorsk., od 1931 wicedyr. Komun. Zw. Kredyt. w Poznaniu. Czł. Kom. Zrzesz. Słowiańsk. Kas Oszczędn. od 1930. Red. czasop. K. K. O. i przewodn. komit. red. Gaz. Oszczędnościowej od 1926. Współprac. czasop. Placówka. Ogł. art. w czasop. fach. z dziedz. prawn.-bankowej. Pis. pod pseud. „Strasimenus". Odzn.: K.Z. zł., M. N., M. 10-l. O. N. Poznań, Ostroroga 16, tel. 79-38.

SŁONCZYŃSKA DE VERBNO ANNA. Poetka. * w Warszawie. C. Władysława i Wandy z Jarockich. Uk. Uniwers. Jagiel. Przez kilka lat czł. zarz. Tow. Literat. i Dziennik. Polskich oraz warsz. Zrzeszenia Pisarzy Katolick. Czł. kom. org. ogólnopolsk. Zjednocz. Polskich Pisarzy Katol. Członk. PEN-Clubu. Współpracown. Kuriera Warsz. Ogł. tom. poezyj: Muzyka słońca i Boże gniazdo (1926), poemat o Chrystusie pt. Niebieski Gość (1929), tom. poezyj: Barwy i dźwięki (1930). Warszawa, Fredry 4, tel. 6-50-08.

SŁONICKI FELIKS JÓZEF. Ks. Mgr Św. Teol. Licenc. Pisma Św. * 26. 10. 1879 w Zawadach, woj. białostockie. S. Stefana i Anny z Marczaków. Uk. gimn. w Łomży, sem. duch w Płocku i ak. duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) oraz Inst. Bibl. w Rzymie (1914). Prof. sem. duch. w Płocku, wykł. pismo św. St. Test. i jęz. hebrajski. 1918—1933 kpl. w. p. Prez. koła sem. L. M. i K., czł. szer. org. społ. Szambelan tajny jego Świątobl. Kanonik katedr. płocki. Ogł. art., krytyki, rec. w czasop. Odzn. M. za W. Płock, Sem. Duch.

SŁONIMSKI ANTONI WŁADYSŁAW. Liter. Poeta. * 15. 10. 1895 w Warszawie. S. Stanisława i Eugenii z Goldmanów. Oż. 12. 3. 1934 z Janiną Konarską. Uk. Szk. Sztuk Pięk. Ogł.: Sonety (1918), Czarna wiosna (1919), Harmonia (1919), Parada (1919, 1920), Teatr w więzieniu (1922), Godzina poezji (1923), Dialog o miłości ojczyzny (1923), Torpeda czarta (1924), Droga na wschód (1925), Z dalekiej podróży (1926), Pod zwrotnikami (1926), O dzieciach i wariatach (1927), Wieża Babel (1927), Oko za oko (1928), Mętne łby (1928), Moje walki nad Bzdurą (1931), Wiersze zebrane (1933), Heretyk na ambonie (1933), Okno bez krat (1934), W beczce przez Niagarę (1935), Moja podróż do Rosji (1937). Sztuki teatr.: Murzyn warszawski, Lekarz bezdomny, Rodzina. Liczne przekł. na jęz.: franc., niem., czeski., chorw., esperanto. Współprac. liczn. czasop., m. in. Wiad. Liter. Warszawa, Flory 2, tel. 9-39-47.

SŁONIŃSKI ZYGMUNT. Dr med. * 16. 4. 1890 w Lądzie, pow. koniński. S. Stefana i Stanisławy z Szeniców. Oż. 3. 3. 1919 z Marią Buszczyńską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. lek. uniw. w Odessie (d-rat w Poznaniu, 12. 10. 1923). Uczestn. strajku szkoln. 1905. Od 1914 sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wsch. i w w. p. do 2. 1922. Mjr-lek. rez. Założ. i lek. nacz. Lek. Pogotowia Ratunk. im. marsz. J. Piłsudskiego w Poznaniu. Czł. zarz. P. C. K., czł. dożyw. Zw. Rez., sekr. wydz. lek. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. Odzn. M. za W.

Poznań, Wały Zygmunta Augusta 10-a, tel. 50-40.

SŁOŃSKI STANISŁAW. Dr fil. Filol. * 9. 10. 1879 w Michałowie, woj. warszawskie. S. Franciszka i Marii z Fagońskich. Oż. 1903 z Łucją Jaczynowską. Uk. gimn. V w Warszawie (1898), wydz. prawny uniw. tamże (1903) i wydz. fil. uniw. w Heidelbergu i Lipsku (1907). 1907—1915 nauczyc. jęz. polsk. w szk. pryw. Wicepr. dawn. Polsk. Zw. Nauczyc. Od 1907 wykł. na Kursach Nauk., przekszt. potem na Wolną Wszech. Polską, ob. prof. językozn. słowiańsk. tamże Od 15. 11. 1915 prof. filol. słowiańsk. Uniw. J. P. W 1920 ochotn. w. p. W 1925 wykł. przez semestr letni na uniw. w Sofii. Czł. zwycz. Tow. Nauk. Warsz., czł. kom. język. Polsk. Ak. Um. i czł.-koresp. Bułg. Ak. Nauk. Ogł. m. in.: Die Übertragung der griechischen Nebensätze in den altbulgarischen Sprachdenkmälern (1908). Psałterz Puławski (1916), Przyimki w polskim sandhi (1921), Tak zwane perfectum w językach słowiańskich (1923), Wybór tekstów staroslowiańsk. (1926), O rzekomym wpływie łacińskiej Vulgaty na starosłow. przekł. ewangelii (1927), Historia jęz. polskiego (1934), Index verborum do Euchologium Sinaiticum (1934). Warszawa, Litewska 2, tel. 8-68-55.

SŁOTWIŃSKI STANISŁAW. Ubezpieczeniowiec społ. * 1. 5. 1888 w Warszawie. S. Tadeusza i Eleonory z Tabaczyńskich. Oż. w 1927 z Jadwigą z Tabaczyńskich. Uk. szk. śr. w Rosji, oraz wydz. adm. państw. i komun. w Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Od 1916 of. w. ros. 1918—1929 sł. w w. p. w st. por. Od 1929 star. pow. w Trębowli, komis. rząd. Pow. Kasy Chor. w Grójcu, nast. org. okr. Kasę Chorych w Siedlcach, w 1934 z konk. dyr. Ub. Społ. w Ostrowie Wlkp. Wicepr. L. O. P. P., wicepr. O. S. P., czł. kom. Fund. Pracy, czł. pow. kom. W. F. i P. W., czł. zarz. Zw. Rez., L. M. K., Tow. Przyj. Z. S., wicepr. Tow. Muz. Ogł. art. z dziedz. ubezp. społ. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., Ostrów Wlkp., Starokaliska 27.

SMOGORZEWSKI KAZIMIERZ MACIEJ. Dziennikarz. Public. * 24. 2. 1896 w Sosnowcu. S. Ludwika i Marii z Pyzalskich. Oż. 29. 7. 1920 z Janiną Strąk. Uk. szk. śr. w Będzinie. W 1913 wst. na wydz. mech. École d'Electricité Industr. w Paryżu, gdzie zetknął się z działacz. niepodległ. na czele z Wacł. Gasztowtem. 1914—1917 sł. w 3 p. marsz. Legii Cudz. Ranny. Nast. prac. w tyg. Polonia i w wydz. pras. Komit. Nar. Polsk. w Paryżu. Równocz. stud. w Szkole Nauk Polit. tamże. Od 1918 sekr. red. czasop. Polaka, org. A. P. we Francji. W czasie konf. pokoj. prac. w biurze pras. del. polsk., nast. koresp. paryski Gaz. Warsz. W 1925 red. polit. Rzeczypospolitej w Warszawie, nast. powr. do Paryża jako koresp. I. K. C., równocz. współpr. w in. pismach polsk. i franc. (akcja inform. o Polsce). 1929—34 red. w Paryżu mies. La Pologne. Od 1933 koresp. Gaz. Polsk. w Berlinie. Od 1924 współprac. w FIDAC'u (Fédération Interalliée des Anciens Combattants). Ogł. m. in.: La Pologne restaurée (1927); Joseph Piłsudski (1929, pod pseud. Jacques de Carency); La Pologne, l'Allemagne et le „Corridor" (1930, tłum. na ang.); La Poméranie Polonaise (1932, tłum. na ang., nagr. przez franc. Ak. Nauk Polit.). Uzysk. med. parysk. T-wa Geogr. Handl. Odzn.: K. N., O. P. 5 i 4, jugosł. Ś. S. 3, Kor. Rum. 4, fr. L. H. 5, belg. Déc. Mil., fr. K. Woj. Berlin-Schöneberg, Salzburgerstrasse 15, tel. Stephan 92-13.

SMOGULECKI STANISŁAW WŁADYSŁAW. Art.-mal. * 13. 8. 1886 w Gnieźnie. S. Bogusława i Heleny z Nawrowskich. Oż. 26. 6. 1929 z Ireną Plecińską. Uk. gimn. w 1905, Akad. Szt. Pięk. w Krakowie w 1910; stud. uzup. w Paryżu, Florencji i Rzymie. 1914-1918 sł. w w. niem. Uczest. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. Członek dożywot. Tow. Przyj. Szt. Pięk. w Poznaniu. Maluje pastelą, olejno, akwarelą pejzaże, komp., natury martwe, portrety; wyk. polichr. kośc. w Kartuzach, Środzie, Chełmnie i Borku. Wyst. w Poznaniu, Krakowie, Warszawie, Paryżu i Amsterdamie. Poznań, Ostroroga 28.

SMOLARSKI MIECZYSŁAW. Dr fil. Literat. * 6. 4. 1888 w Krakowie. S. Kazimierza i Marii z Ripperów. Oż. z Haliną Oppeln-Bronikowską. Uk. Uniw. Jagiel., dalsze stud. z zakr. hist. lit. i sztuki w Paryżu. Stud. również prawo. Autor pierwszego wiersza legion.: „Strzelcom odchodzącym". W 1918 ref. biura Tymcz. Rady Stanu. Do 1934 nacz. wydz. parl. biura Sejmu. Org. sekcji art.-lit. w Zjednoczeniu, zał. Zrzesz. Beletrystów. Ogł. m. in.: Poezja powst. listopad.; Poezja Legionów; Pieśni i śpiewy rycerskie; Z wielkiego miasta; pow.: Archiwariusz Gordon, Miasto światłości, Uczta Baltazara, Poszukiwacz złota, Warneńczyk (3 wyd.), Na ziemiach polskich bój, Białe moce, Pieśń ulicy, Czło-

wiek bez przeszłości (3 wyd.), Lalka Hanny Korda, Podróż poślubna pana Hamiltona, Przygoda jednej nocy, Czarcie księgi, Wino młodości; Iskry na szablach; opowiad.: Niezwykły kryształ, Młodość sławnych Polaków, Przygody polskich podróżników. Laur. 3 nagr. Polsk. Ak. Um. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, 6 sierpnia 43-45, tel. 8-89-50.

SMOLEŃ WŁADYSŁAW ANDRZEJ. Handl. * 17. 6. 1879 we Lwowie. S. Józefa i Joanny z Szindlerów. Ożenił 1909 z Jadwigą Goralską. Uk. gimn. we Lwowie oraz Akad. Handl. w Wiedniu (1902). Po uk. stud. prac. w adm. cyw. w Galicji do 1917; w czasie wojny sekr. N. K. N.; w 1918 ucz. obr. Lwowa i czł. Mil. Obyw.; areszt. w Stanisławowie przez Ukraińców, zbiegł do Rumunii, nast. przedost. się do Francji. W 1921 zał. w Gdańsku plac. handl. „Pom.-Kaszubski Syndykat Jajczarski"; w 1926 zorg. w Poznaniu przeds. „Wielkopolski Skład Kawy", którego został dyr., tworząc centr. w Gdyni i liczne oddz. w kraju. Wicepr. Izby Przem.-Handl., wicepr. Zw. Tow. Kup. na Pomorzu, czł. hon. Korp. Kupieck. Ogł. art. z zakresu spraw gospod. w prasie codz. i fach. Odzn. K. Z. zł. Gdynia, Starowiejska 17, tel. 10-22.

SMOLEŃSKI KAZIMIERZ. Inż.-technol. * 4. 3. 1876 w Mławie. S. Jana i Marceli z Pszczółkowskich. Uk. 6 gimn. filol. w Warszawie oraz wydz. chem. Inst. Technolog. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1901). Od 1907 doc. tegoż inst., od 1916 prof. nadzw. technolog. węglowodanów z uwzgl. cukrown., jednocz. wykł. na in. wyż. ucz. tamże. W 1919 prof. zwycz. Polit. Warsz., 1928—29 dziekan wydz. chem. Od 1925 kier. Centr. Laborat. Cukrown. w Warszawie. Kier. działu kauczuku syntetycznego w Chem. Inst. Bad. od 1935. Czł. tow. nauk., czł. czyn. Ak. Nauk Techn., od 1931 czł.-koresp. Polsk. Ak. Um. Ogł. szereg prac z dziedz. chemii. Odzn. O. P. 3 (27. 11. 1929). Warszawa, Koszykowa 75, tel. 8-40-99.

SMOLEŃSKI JERZY. Dr fil. Geograf. Geolog. * 6. 9. 1881 w Krakowie. Stud. na Uniw. Jagiel. i w Berlinie. Od 1910 doc., od 1922 prof. geogr. fiz., a od 1929 prof. geogr. ogólnej Uniw. Jagiel. Od 1919 geolog Państw. Inst. Geolog. W 1925 podróż. do Górnego Egiptu i pustyni Libijskiej. Czł. Kom. Hydrograf. Międzynar. Rady Bad. Mórz, Pol. Nar. Kom. Międzynar. Unii Geograf. i in. Ogł. m. in.: Ungleichseitigkeit der meridionalen Flusstäler in Galizien (Gotha 1909); O powstaniu półn. krawędzi podolskiej (Rozpr. Polsk. Ak. Um. 1910); Krajobraz Polski (1912); O powstaniu dzisiejszych głębin rowu Filipińskiego (Bull. Ac. Crac. 1917); O terasach dyluwialnych kotliny Sądeckiej (1918); O wpływie zaburzeń dolnego biegu rzeki na działalność erozyjną w biegu wyższym (Spraw. Państw. Inst. Geolog. 1921); Słownictwo geograf.-fiz. (1925); Względne przewyżki i niedobory ludności polskiej na obszarze Rzplitej (1926); Przyrodzony obszar Polski (1926); Morze i Pomorze (1928), Wielkopolska (1930).

SMOLEŃSKI MARIAN JÓZEF. Płk dypl. * 18. 9. 1894 w Gostkowie, pow. Ciechanów. S. Jana i Joanny z Rzeczkowskich. Ożenił w 1930 z Katarzyną Hanną Łada. Uk. 7 szk. handl. w Mławie, stud. na politechn. w Belgii i w obecn. S. G. G. W., uk. Wyż. Szk. Woj. (1924). Od 1913 w Zw. Strzel. Od 8. 1914 w I komp. kadr. Leg. Polsk., nast. w 1 p. uł. Od 11. 1918 w 7 p. uł. na fr. Po wojnie m. in. szef. szt. dyw. kaw., w O. III Szt. Gł., dca p. uł. Ogł. art. w prasie wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., est. O. 3, Kor. Rum. 3, łot. M. za W.

SMOLIK PRZECŁAW (WROCKI CZESŁAW). Lekarz. Literat. Kryt. liter. i szt. plast. Pedag. * 22. 5. 1877 w Bochni. Stud. med. na Uniw. Jagiel. 1904—12 asyst. psychiatrii, 1914—18 ordyn. oddz. epidem. w szpit. ros. Czerw. Krzyża w Wierchnieudińsku (Syberia). W 1919 lek. 2 p. strz. 5 Dyw. Syb. W 1920 powr. do Polski, do 1922 sł. w w. p. Kpt. rez. 1922—28 naucz. gimn. w Krakowie, 1927—33 dec. wydz. oświaty i kult. w zarz. m. Łodzi. Ogł. m. in.: Po drodze (Kraków 1909); Figle i fraszki Imci pana Niby-Reya (tamże 1911); Przez lądy i oceany (Warszawa-Kraków 1921); Z ojczyzny Dżingis-Chana (Lwów 1921); Pod Ałtajem (Kraków 1923); Wśród wyznawców Burchan-Buddy (tamże 1925); Książka i drukarz (1926); O książce pięknej (1926); Zdobnictwo książki w twórczości St. Wyspiańskiego (1928); Jana Bukowskiego prace graficzne (1930). Warszawa, Ulrychów 14.

SMOŁKA JAN. Pedagog. * 30. 9. 1882 w Świniarsku. S. Błażeja i Karoliny ze Skoczniów. Uk. gimn. w N. Sączu i wydz. filoz. Uniw. Jagiel. Od 1914—18 sł. w w. austr. W 1920 dca I baonu O. L. Ob. w Przemyślu. Dyr. gimn. im. prof. K. Morawskiego w Przemyślu. Kmdt okr. Z. S.; kom. hufca harc. Prez. Towarz. Przyj. Nauk, prez. Polsk. Twa Dram. im. Al. hr. Fredry. Ogł. m. in.: Katalog archiwum akt dawnych m. Przemyśla; O herbie m. Przemyśla; Księga ławnicza (przemyska) z lat 1402—1445 i 1445—1452 (wsp. z Z. Tymińską); brosz.: Harcerstwo,

Zw. Strzelecki i Sokół; art. treści kult.-społ. w prasie. Przemyśl, Sienkiewicza 9.

SMOSARSKA JADWIGA. Art. dram. i film. * w 1900 w Warszawie. Uk. pensję Hoene-Przesmyckiej i szk. dram. w Warszawie. Wyst. od 1920 w teatr.: Rozmaitości, Narodowym i Polskim w Warszawie, m. in. w szt.: Weterani, W szponach życia, Trybuna, Orlątko, Kolombina, Książę Józef Poniatowski. Role gł. w szer. film. polsk. Warszawa, Naruszewicza 15, tel. 8-17-84.

SMÓLSKI LECH WACŁAW. Handl. Pedag. * 14. 7. 1897 w Osięcinach, pow. nieszawski. S. Józefa i Janiny ze Szczepkowskich. Oż. 25. 1. 1919 ze Stefanią Furgo. Uk. gimn. w Warszawie, wydz. techn. Inst. Handl. w Kijowie, W. S. H. w Warszawie (1926). Za czasów szkoln. czł. harc., w okresie akad. prez. Młodz. Demokr. w Kijowie i prez. Bratn. Pom. Polsk. Inst. Handl. tamże. 1919—1921 ochotn. w. p. Ppor. rez. W czasie plebisc. mazursk. kier. sekcji odczyt. Po wojnie dyr. gimn. męsk. w Mińsku Maz., ost. dyr. gimn. Stow. Kupców w Częstochowie. B. radny m. Mińska Maz., prez. Fed. P. Z. O. O. w Częstochowie, prez. Zw. Of. Rez. tamże, radny miasta i przew. kom. rew. rady miejsk., czł. zarz. L.M. i K. Ogł. art. z dziedz. szkoln. Częstochowa, Handlowa 14, tel. 15-48.

SMRECZYŃSKI STANISŁAW. Dr fil. Zool. Entomol. * 11. 7. 1899 w Regulicach (Młp.). S. Stanisława i Walerii z Kirschnerów. Oż. 1. 7. 1933 z dr. med. Janiną Wysłouch. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel,. stud. uzup. w Paryżu i Berlinie. Od 1924 asyst. zakł. biol.-embriol. Uniw. Jagiel., od 1932 doc. zool. ze szczeg. uwzgl. entomol. Zajmuje się badaniami systemat. nad rodziną „Curculionida" chrząszczów i nad mechaniką rozwoju owadów. Od 1932 współpr. kom. fizjogr. P. A. Um. Czł. Société Entomol. de France; czł. polsk. Twa Entomolog. we Lwowie. 1919—20 sł. w w. p. Ogł. m. in.: Les résultats des recherches sur la localisation de l'embryon virtuel dans l'oeuf de grenouille, obtenus en enfonçant des aiguilles de verre (1927); La position de l'embryon virtuel dans l'oeuf de Rana fusca (1928); Experimentelle Untersuchungen über die Empfindlichkeit gegen mechanische Reize und über den Verlauf der anormalen Gastrulation in Ei von Rana fusca (1929); Embryologische Untersuchungen über die Zusammensetzung des Kopfes von Silpha obscura L. (1932). Kraków, Krowoderska 61-a.

SMULIKOWSKI KAZIMIERZ. Dr. Mineral. Geolog. * 15. 9. 1900 we Lwowie. S. Zygmunta i Marii z Próchnickich. Oż. 27. 6. 1929 z Jadwigą Lubieniecką. Uk. gimn. realne we Lwowie, Akademię Górn. w Krakowie i Polit. Lwowską, gdzie w 1924 uz. d-rat. 1925—26 stud. uzup. w Wiedniu i Paryżu, w laborat. mineral. Mus. Nat. d'Histoire Nat. i College de France (styp. Min. W. R. i O. P.). 1918—1919 i 1920 ochotn. w. p. 1921—30 asyst. mineral. Polit. Lwowskiej. W 1929 habilit. na Uniw. Jana Kaz. z mineral. i petrografii. 1930—31 zast. prof. mineral. uniw. w Poznaniu, 10. 1934 mian. prof. nadzw. mineral. tegoż uniw. Ogł. szer. prac z dziedz. mineral. i petrografii w jęz. polsk. i franc. w czasop.: Kosmos, Archiw. Tow. Nauk we Lwowie, Roczn. Polsk. Tow. Geolog., Archiw. Mineral. Tow. Nauk Warsz. i in. Poznań, Grunwaldzka 65.

SNOPCZYŃSKI ANTONI. Dział. rzemieśln. * 1896. Sł. w I Korp. Wsch., nast. w w. p., zdemob. jako inwal. Prac. w del. polsk. do spr. repatr. w Rosji. Udział w org. izb rzemieśln. i ich zw. Prac. w org. inwalidzk. Poseł na sejm 1928—1935—1940. Prez. Zw. Izb Rzem. Prez. okr. warsz.-łódzk. Zw. Inwal. Woj. Warszawa, al. Ujazdowska 39.

SOBAŃSKI WŁADYSŁAW. Roln. Dypl. * 7. 12. 1877 w Sumówce, na Podolu. Oż. 16. 7. 1904 z Zofią hr. Zamoyską. Stud. na uniw. w Kijowie. Czł. Polsk. Kom. Narod. w Paryżu i przedstaw. tegoż w Londynie 1917—1919. Poseł R. P. w Belgii i Luksemburgu 1919. Poseł R. P. w Madrycie i Lizbonie 1924—1927. Odzn.: fr. L. H. 3, belg. Leop. 1, Kor. Belg. 1, luks. Wieńca Dęb. 1. Przeździatka.

SOBCZAK-GĄSIENICA STANISŁAW. Art.-rzeźbiarz. * 12. 1. 1884 w Zakopanem. S. Stanisława i Antoniny z Majerczyków. Uk. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, stud. w Narod. Szk. Szt. Piękn. w Paryżu. Współzał. Drużyn Bartosz. w pow. nowotarskim. i Zw. Górali w Zakopanem. 1914—1918 sł. w w. austr. na fr. bałk. i włosk., ranny dwukr. W 1920 ochotn. w. p. Czł. rady powiat. i rady miejsk. w Zakopanem. Otrz nagr. za ceram. art. i prace rzeźb., m. in. med. sr. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie w 1906. Odzn.: M. N., M. 10-l. O. N. Zakopane, Kościeliska 61 a.

SOBCZYŃSKI JAN NEPOMUCEN. Ks. * 13. 5. 1861 w Jelitowie k. Ostrowa. S. Walentego i Józefy z Kurnatowskich. Uk. gimn. w Ostrowie, semin. duch. we Włocławku, stud. uzup. w Innsbrucku, Wyśw. w 1884 we Włocławku. Od 1885 wikary w Zduńskiej Woli, nast. w Piotrkowie Tryb. 1887—1901 prof. semin. we Włocławku, nast. prob. par. św. Mikołaja w Kaliszu. Prał. dom. Jego Świątobl. Prał. koleg. kalisk. Przewodn. komit. muzealnego; przewodn. zarz. Bibl. im. A. Mickiewicza. Ogł.: przekł. Żywota św. Tomasza z Akwinu; Z akt dawnych parafii Chlewo, szereg art. z hist. Kalisza. Kalisz, Kanonicka 5.

SOBESKI MICHAŁ. Dr. fil. Filoz. * 3. 9. 1877 w Pleszewie (Wlkp.). S. Edmunda i Pauliny z Ulatowskich. Oż. 16. 10. 1923 z Barbarą Starczewską. Uk. gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu, stud. fil. i nauki przyrodn. w Monachium, Lipsku, Getyndze, Berlinie i Wrocławiu, gdzie w 1902 uk. chemię, zdawszy tzw. Chemisches Verbandsexamen, a w 1903 uz. drat fil. na podst. pracy z zakr. psychol. eksperyment. Uzup. stud. filoz. ze szczególn. uwzgl. estet. w Genewie, Florencji, Rzymie i Paryżu. W 1910 habilit. z filoz. na Uniw. Jagiel. Od 1915 wygł. odcz. z dziedz. filoz. i estet. w Poznaniu. W 1918 zorg. wspóln. z prof. Kostrzewskim szereg systemat. wykł. humanist. i przyrodn. tamże. Od 1919 prof. zwycz. filoz. Uniw. Poznańsk. i pierwszy dziekan wydz. filoz. Ogł. m. in.: Wyspa Cytera (Poznań 1908), Żeromskiego „Dzieje grzechu" (Warszawa 1908), Przędziwo Arachny — studia z pogranicza sztuki i filozofii (Kraków 1909), Cieszkowskiego „Prologomena do historiozofii" (Warszawa 1910), Interludia — studia z pogranicza sztuki i filozofii (Kraków 1912), Cieszkowski i Krasiński (Poznań 1914), i Giambattista Vico, twórca filozofii historii, Metafizyka Libelta (Poznań 1916), Filozofia sztuki (Warszawa 1917), Na marginesie Don Kiszota (Poznań 1919) oraz kilkadziesiąt rozpraw nauk. i liter. w Ateneum, Bibl. Warszawskiej, Krytyce, Museionie, Przegl. Filoz., Sfinksie i w prasie codz. Poznań, Libelta 14, t. 15-04.

SOBIESZCZAŃSKI-ROGALA IGNACY ŚWIĘTOSŁAW. Inż. komunik. * 15. 8. 1877 w Dolinie Mickiewicza, pod Kownem. S. Ignacego i Eweliny z Komorowskich. Oż. 3. 7. 1911 z Ewą Verą Biełohołową. Ukończył gimn. w Żytomierzu z med. złot., nast. Inst. Inż. Komunikacji w Petersburgu (ob. Leningrad). 1905—1920 prac. na Syberii. Pionier syberyjskiego przemysłu węglow., zał. pomiędzy Jenisiejem i Amurem szereg kopalń węgla; na swych koncesjach przeprow. bad. złóż węgla, miedzi, żelaza i wolframu, złota i azbestu. Prez. Konw. Węgl.; wicepr. syberyjsk. rady państw. do spraw paliwa; cenzor Centr. Zw. Polsk. Przemysł., Handl. i Techn. Syberii; czł.-założ. rady Banku Polsko-Syber., zał. i prez. polsko-lit. stow. „Ogniwo"; czł. cz. liczn. org. polsk. W 1905 areszt. za zwołanie sejmu naczeln. rodów buriackich. Na pocz. w. świat. org. Tow. Pomocy Of. Wojny i Kom. Obywat. Nast. of. art. ros., deleg. Główn. Zarz. Artyl. do kontr. prod. pocisków art. W 1918 przewodn. I ogólnopolsk. zjazdu na Syberii, czł. Polsk. Rady Polit. Dalekiego Wschodu. Na II ogólnopolskim zjeździe wybr. do Kom. Narod. na Syberię j Rosję Wsch.; prow. werb. do w. p., red. Głos Polski. 1924—30 kier. komit. techn.-gospod. Państw. Monop. Spirytus. Od 1934 insp. w zarz. st. m. Warszawy. B. prez. Stow. Urzędn. P. M. S., Unii Prac. Państw. Inst. Finans.-Gospod. i wiceprez. rady nacz. Polsk. Konfer. Prac. Umysł. Ogł. druk.: Studia syberyjskie (monogr. ekonom.-statyst.), szereg art. ekonom. i techn. w jęz. ros. oraz prace z zakr. prehist. polskiej. Odzn.: K. N., O. P. 4. Warszawa, Mickiewicza 25, tel. 12-17-13.

SOBIK ANTONI. Sport. * w 1904. Post. pol. woj. śląsk. Mistrz Warszawy w szabli 1935; wicemistrz Śląska w szpadzie i szabli 1936; czł. reprez. polskiej na mistrz. Europy w 1933 i 1934; uczestn. szeregu meczów międzypaństw. i Olimpiady berlińskiej (1936).

SOBOCZYŃSKI EDWARD FRANCISZEK. Dr med. * 22. 6. 1890 w Jedlcu, woj. poznańskie. S. Franciszka i Wandy z Klimaszewskich. Uk. gimn. w Ostrowie Wlkp. oraz stud. na wydz. lek. uniw. w Lipsku, Gryfii i Wrocławiu. Za cz. szk. czł. T. T. Ż. Od 1905 w org. „Zet". 1914—1918 lek. w niem. Uczestn. powst. wlkp., ranny. Nast. sł. w w. p. do 1922. Dyr. szpit. miejsk. w Bydgoszczy, 1923—32 radny miejski. Czł. zarz. Sokoła, zał. i prezes tow. „Rozwój" (1922—26), czł. Kom. Ligi Pracy, wicepr. Chrz. Demokr., wicepr. Zw. Lek. Ogł. art. z dziedz. adm. i org., szpit. oraz z dziedz. sprawy żydowsk. w prasie codz. Odzn. K. N. Bydgoszcz, Gdańska 27.

SOBOLEWSKI-CYRUS MARIAN. Dr praw. Muz. Pedag. Kompoz. * 8. 12. 1885 w Krakowie. S. Mariana i Marii z Bzowskich. Oż. 22. 6. 1922 z Zofią Rostwo-Suską Uk. gimn. w Wiedniu, nast. wydział prawa i admin. oraz wydz. fil. Uniw. Jagiel. W 1920 ochotn. w. p. Wicepr. Urz. Kontr. Państwa w Katowicach. Prof. śląsk. konserwat. muzyczn. Kompoz.: tańce polskie (na ork.), dwie suity na ork., humoreska romant. na ork., utw. kameralne i pieśni. Sprawozd. muz. Czasu. Ogł. podr. Instrumentacja (Kraków 1924) oraz art. z dziedz. muzykol. Odzn. M. za W. Katowice, Reymonta 10.

SOBOLEWSKI EDMUND MELITON. Adwokat. * 18. 11. 1884 w Genewie. S. Edmunda Wiktora i Marii Melity z Sąsiedz.

kich. Uk. gimn. w Kamieńcu Pod., stud prawne na uniw. w Odessie i Wiedniu. Czł. Zw. Młodz. Niepodl. W czasie wojny świat. z ram. Rady Regenc. Król. Polsk. kier. repatr. Polaków z Ukrainy, nast. w polsk. sł. dyplom. R-ca pos. w st. sp. Ogł. m. in.: Prawo międzynarodowe, Zobowiązania międzynarod. Polski, O traktatach Polski z obcymi mocarstwami, O służbie dyplomat., O stanowisku Gdańska w prawie międzyn. Odzn.: austr. K. Z. 3; Gw. Rum. 3. Warszawa, al. Ujazdowska 34, tel. 9-08-30.

SOBOLEWSKI KAZIMIERZ. Bankowiec. * 3. 12. 1889 w Czarnożyłach, pow. wieluński. S. Czesława i Marii z Zasadzińskich. Oż. 1924 z Janiną Nowacką. Uk. szk. handl. w Kaliszu, W. S. H. w Warszawie w 1911 i studia przyrodn. we Fryburgu. Uczest. strajku szk. 1905. Po uk. studiów pracował w bankow. do 1918, nast. ochotn. w w. p.. Po wyst. z wojska nacz. urz. skarbow. w Łowiczu, nast. ponownie w bankow. Od 1928 dyr. pomor. wojew. K. K. O. Skarbn. zarz. okr. P. C. K., przew. komit. Op. Rodzic., skarbn. kom. bud. muzeum ziemi pomorsk., czł. kom. rew. Tow. Przyj. Harc. Ogł. art. gosp. w prasie codz. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Toruń, Szopena 18, tel. 1.

SOBOLEWSKI MARIAN WŁADYSŁAW. Inż.-budown. Pedag. * 21. 11. 1891 w Radomyślu n. S. S. Stanisława i Marii. Uk. gimn. w Krakowie oraz politechn. w Wiedniu i Lwowie. 1914—18 sł. w w. austr. na fr. włosk. i rumuńsk. 1918—19 w w. p. Od 1919 prac. przy budowie kolei Koło—Kutno, nast. w państw. zarz. regul. Wisły w Puławach. Od 1921 przeszedł do szkolnictwa, prac. w gimn. w Dobromilu, Stanisławowie i Jarosławiu. Od 1934 dyr. gimn. II tamże. Przewodn. Z. O. R. Ogł. podr. szk. Przyroda martwa. Jarosław, Paderewskiego 6.

SOCHA ARTUR KLEMENS. Art. dram. * 23. 11. 1896 w Warszawie. S. Edmunda i Natalii z Maślaków. Uk. gimn., nast. szk. aplikac. (1913). Sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wsch. i 5 Dyw. Syb. Wyst. od 1913, początk. w Moskwie. Do kraju powr. w 1922; występ. w Katowicach, nast. w teatrach T.K.K.T. w Warszawie. Gł. role m. in.: Wysocki (Noc listopadowa); Edmund (Damy i huzary); Piotr Czarniecki (Obrona Częstochowy). Warszawa, Świętojańska 5.

SOCHACZEWSKI STANISŁAW ZYGMUNT. Gen. bryg. w st. sp. * 27. 8. 1877 w Steblewie n. Rosią (Ukraina). S. Wiktora i Marii z hr. Pruszyńskich. Oż. 21. 2. 1904 z Ireną Olgą Działosza-Rogowską. Uk. gimn. klas. w Kijowie, of. szk. kawal. w Elizawetgradzie, Centr. Wyższ. Stud. Wojsk. w Warszawie. Od 1902 of. zawod. w. ros. Uczestn. w. ros.-jap., w kt. m. in. dow. partyzantką chińską w Mongolii. Nast. sł. w Mandżurii. Prac. w tow. Gospoda Polska w Charbinie. Podcz. w. świat. dca szwadr. W 1917 org. i dca 5 p. uł. II Korp. Wsch. Pod Kaniowem dost. się do niew. niem. Intern. w Brześciu n. B. W 11. 1918 zorg. 5 p. uł. w. p. i dow. nim na fr. do końca wojny. Po wojnie dca bryg. i dyw. kaw. Gen. bryg. od 1927, w st. sp. od 1929. Ogł.: Czynniki powodzenia kawalerii (ros., 1912), Wywiady (1919), Poradnik polowy i bojowy dla podofic. kaw. (1919), Podręczn. rekruta jazdy (1922), Służba jazdy w polu (1924). Odzn.: V. M. 5, K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H.5, Kor. Belg. 4, jugosł. O. B. 3, M. I. Warszawa, Bracka 20 m. 18, tel. 5-31-64.

SOKOLEWICZ WACŁAW. Mgr farm. Ppłk w st. sp. * 6. 9. 1887 w Warszawie. S. Józefa i Barbary z Pawłowskich. Oż. z Czesławą Zalewską. Od 1915 czł. okr. łódzk. P. O. W., kom. Polsk. Skarbu Wojsk. na okr. łódzki, org. i przew. „Piechura". Uwięz. przez Niemców 14. 7. 1917 i zesł. do obozu jeńców w Szczypiornie, nast. do Havelbergu. Uczestn. rozbr. okupant. (1918). Kier. wydz. w Dep. Sanit. M. S. Wojsk. (1919—1931). Od 1931 nacz. wydz. farmaceut. Min. Op. Społ. Czł. hon. Zw. Polsk. Przem. Farmaceut., czł. hon. Fed. Farmaceut. Słow., czł. hon. sekcji farmaceut. T. W. W. Ogł.: Farmaceuci w powstaniu 1863. Odzn.: K. N., K.W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., rum. K. Z. San. zł. Warszawa, Klonowa 20.

SOKOLNICKI HENRYK. Inż. Dyplomata. * 19. 1. 1891. Sekr. pos. w Brukseli 6. 6. 1919—1. 4. 1921; chargé d'aff. w Oslo 1. 4. 1921—15. 11. 1924, nast. do 1. 5. 1932 w Dep. Polit.-Ekon. M. S. Z. Od 1. 5. 1932 r-ca pos. w Moskwie, nast. r-ca ambas. tamże. Od 1. 1. 1936 pos. nadzw. i min. pełn. w Helsinkach. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N., norw. Św. Ol. 2, Kor. Wł. 3, luks. Wieńca Dęb. 3, malt. H. i D., fr. L. H. 4, Kor. Belg. 4, belg. Leop. 4. Helsinki, Poselstwo R. P.

SOKOLNICKI MICHAŁ. Dr fil. Hist. Dyplom. * 6. 2. 1880 w Kaszewach. Syn Zenona i Natalii z Stępowskich. Oż. z Ireną Podoską. Stud. w Paryżu (Szkoła Nauk Polit.), w Niemczech (Berlin, Heidelberg) i Bernie szw. Nal. do org. niepodległ. W czasie wojny świat. sł. w Leg. Polsk. R-ca pos. w Londynie 14. 8. 1919—6. 2. 1920. Pos. nadzw. i min. pełn. w Helsinkach 6. 2. 1920—1. 10. 1922 i pos. w Talli-

nie 2. 12. 1921. 1. 10. 1922—1. 9. 1923 nacz. wydz. hist.-archiwaln. M. S. Z. Od 1. 8. 1931 pos. nadzw. i min. pełn. w Kopenhadze. Wykł. w Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Ogł. m. in.: Wojna r. 1809 (1909); Les origines de l'émigration polonaise en France 1831—1832 (1910); Generał Michał Sokolnicki (1912); Skrzynecki (1913); Polska w pamiętnikach wielkiej wojny (1923); Historia wojskowa rewolucji 1830—1831. Redagował kwart. Sprawy obce (1929). Czł. kom. redakc. wyd. zbior. prac J. Piłsudskiego. Odzn.: O. P. 3, K. N., M. 10-l. O. N., finl. R. B. 1, fr. L. H. 3, jugosł. Ś. S. 1. Kopenhaga, Poselstwo R. P.

SOKOŁOWSKI ADAM LUDWIK. * 22. 7. 1896 w Zachorzowie (Kieleckie). Ożenił z Zofią Zaborowską. Uk. szk. śr. w Warszawie i Wyższ. Szk. Woj. (1926). Przed w. świat. czł. Zw. Walki Czyn. i Zw. Strzel. Z wybuchem wojny przedostał się przez fr. do I bryg. Leg. W 1916 ciężko ranny. W 1917 intern. w Szczypiornie i Łomży. Nast. sł. w w. p. W 1920 ranny. W r. 1921 przydz. do adiut. gen. Wodza Nacz., nast. sekr. Kapit. Ord. Virtuti Militari, po czym w G. I. S. Z. Ost. ppłk dypl., szef Gab. Min. Spraw Wojsk. Od 18. 12. 1935 wojew. nowogródzki. Odzn: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, jugosł. Ś. S. 4, Gw. Rum. 3, szw. Waz. 3, łot. 3 Gw. 3, est. O. 3. Nowogródek, Województwo.

SOKOŁOWSKI CZESŁAW. Ks. Bp. Mgr Św. Teol. Dr h. c. Św. Teol. * 9. 7. 1877 w Warszawie. S. Mansweta i Józefy z Rekwartów. Uk. gimn. realne, sem. duch. tamże, Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad). Wyśw. w 1901. Wikary w Raszynie, Żbikowie. Kapelan więz. w Warszawie. Prof. semin. duch. tamże 1904. Kancl. kurii warsz. 1913. Kanon. honor. warsz. 1914. Szamb. tjn. J. Świąt. 1916 org. wydz. teol. Uniw. Warsz. i prof. dogmat. tegoż. Od 1919 sufrag. podlaski z tyt. bpa pentakomieńskiego. 1919—22 rekt. i prof. semin. duch. w Siedlcach. 1924—1925 rekt. Katol. Uniw. Lubelsk., kt. zreorg. Od 1929 wik. gen. diec. podl. Ogł. prace i art. nauk. Siedlce, Piłsudskiego 62.

SOKOŁOWSKI EUGENIUSZ WALERY. Art.-muz. Pedag. * 9. 12. 1883 w Warszawie. S. Piotra i Cecylii ze Szczepańskich. Ożenił 5. 9. 1922 z Janiną Marią Rojewską. Uk. gimn. w Poznaniu, konserwat. Galic. Tow. Muz. we Lwowie, dalsze studia muz. u prof. T. Leszetyckiego w Wiedniu i u prof. Breithaupta w Berlinie. 1920—1927 prof. Państw. Akad. i Szk. Muz. w Poznaniu. Od 1927 prof. i dyr. Poznańsk. Inst. Muz. Sekr. Zw. Muz.-Pedag. Wlkp. (1922—1933). Wyd. pom. szk. i skrypty: z solfeżu, zasad muzyki, harmonii, kontrapunktu, form muz., hist. muzyki, metodyki i pedagogiki. Poznań, Ogrodowa 4, tel. 56-08.

SOKOŁOWSKI KAZIMIERZ. Płk. * 18. 1. 1892 w Krasnosiółce, na Podolu. S. Cypriana i Anieli z Neteksów. Ożenił 11. 4. 1917 z Marią Krassowską. Uk. szkołę wojsk. w Czugujewie. Ofic. zawod. w. ros. W w. p. od 1919, m. in. dca dyonu w 3 i 9 p. straż. gran., z-ca i p. o. dcy 115 p. uł. Po wojnie m. in. z-ca dcy p. uł., dca baonu i z-ca dcy p. p., kier. okr. urz. W. F. i P. W. Czynny w okr. zw. sport. Odzn.: O. P. 5, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

SOKOŁOWSKI LUCJAN. Dr med. * 11. 12. 1890 w Pniewach (Wlkp.). S. Antoniego i Zofii z Fenglerów. Ożenił w 1920 z Jadwigą Untermann. Uk. gimn. w Międzyrzeczu (1910), nast. stud. med. w Berlinie, Monachium, Wrocławiu i Lwowie (d-rat w r. 1920 tamże). Dyr. szpit. miejsk. w Poznaniu; dec. wydz. wych. fiz. zarz. m. Poznania. 1906—10 prez. Tow. T. Zana w Międzyrzeczu; czł. „Zet"; jako student nal. do Grup Narod. 1914—18 sł. w w. niem. na fr. wsch. Uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. do końca 1920. Por.-lek. rez. Od 1929 przewodn. miejsk. kom. W. F. i P. W., b. czł. zarz. Okr. Zw. Lek. i prez. zarz. miejsk. w Poznaniu. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Poznań, Wyspiańskiego 10, telefon 63-20.

SOKOŁOWSKI LUDWIK. Inż.-architekt. * 24. 5. 1882 w Sieradzu. Uk. szk. realną w Kaliszu, nast. wydz. archit. politechn. we Lwowie, stud. uzup. w Wiedniu z odzn. „Spezialschulpreis". W 1914 wst. do Leg. Polsk. W 1920 ochotn. w. p. 1910—14 asystent politechn. we Lwowie. 1917—18 wykład. w warsz. szk. techn. i na kurs. przy Muzeum Przem. i Roln. Od 1918 w Min. Rob. Publ. Od 1921 prof. nadzw. archit. Uniw. Stef. Bat. Uczest. szeregu konk. architekt., wyróżn. za proj. kościoła św. Anny we Lwowie, wiaduktu i mostu kol. w Warszawie, Centr. Arch. Państw., Dworca Centr. w Warszawie i in. W 1925, na zlec. Min. W. R. i O. P., wyk. proj. gm. Państw Szkoły Techn. w Wilnie (część zreal.). Wilno, Wielka 24 m. 8.

SOKOŁOWSKI MARIAN. Dr. Przyrodn. Tatern., alpinista. * 22. 2. 1894 w Wiedniu.

Stud. na Uniw. Jana Kaz., Uniw. Jagiel. i na politechn. w Zurychu. Prof. hodowli lasu w S. G. G. W. W 1927 uczestn. wypr. samochod. prof. Sawickiego do Dobrudży. 1928—29 podr. nauk. do Niemiec, Szwajcarii i Europy półn. W 1935 kier. polsk. wypr. wysokogórsk. na Kaukaz Środk., w grupy górskie Adai-Choch i Bezengi, gdzie bad. lasy sosn. i buk.

SOKOŁOWSKI STANISŁAW EUZEBIUSZ. Dr fil. Geolog. * 14. 8. 1900 w Zakopanem. S. Stanisława i Agnieszki z Walczaków. Uk. gimn. realne w Zakopanem i wydz. fil. Uniw. Jagiel. Adiunkt zakł. geol. tegoż uniw. Ochotnik w. p. 5. 11. 1918 do 13. 1. 1919 i 9. 7.—14. 11. 1920. Współprac. kom. fizj. Polsk. Ak. Um. Ogł.: Spostrzeżenia nad wiekiem i wykształceniem liasu reglowego w Tatrach (1925); Sprawozdania z badań wykonanych w r. 1929 i 1930 na arkszu Dobromil (1930-31); Sprawozdanie z badań wykonanych w dol. Dunajca, między Tropiem a Kurowem (1932); Geologia złoża węgla brunatnego w Grudzie Dolnej (1935); Geologia doliny Dunajca, między Tropiem a Kurowem (1935). Odzn. K. W. Kraków, Dietla 86.

SOKOŁOWSKI WŁADYSŁAW. Dr. Dyplomata. * 5. 5. 1892 we Lwowie, Stud. na Uniw. Jana Kaz. Do 1918 urzędn. Namiestnictwa Galic. Uczest. obr. Lwowa. W 1919 attaché emigr. w St. Zjedn. A. P. 1922—1926 radca emigr. przy ambas. R. P. w Paryżu. W 1923 badał Alger, 1926—27 kier. ref. Ligi Nar. w M. S. Z., od 1930 nacz. wydz. ustr. międzyn. tamże. Od 1. 5. 1931 radca ambas. R. P. w Waszyngtonie. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5, hiszp. Zasł. Cyw. 2, gr. Feniksa 2, Gw. Rum. 3. Waszyngton, Ambasada R. P.

SOKOŁOWSKI WŁADYSŁAW. Dr med. * 20. 1. 1892 w Krotoszynie. S. Mieczysława i Julii z Antoniewiczów. Ucz. do gimn. w Krotoszynie i Ostrowie, mat. w Altkirchen (1914), stud. na uniw. we Fryburgu bad., Wrocławiu i Berlinie, egz. państwowy lek. w Warszawie w 1920. 1908—13 prez. Tow. T. Zana. Pis. art. w org. młodz. niepodległ. „Brzask".— 1916—18 prez. Bratn. Pom. Stud. Polsk. w Berlinie. W 1920 na fr. wsch. Uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. do 1921. Kpt.-lek. rez. Prez. A. Z. S.; 1932—35 prez. poznańsk. okr. Zw. Pływackiego; od 1933 prez. L. M. i K., oddz. Chwaliszewo-Śródka; od 1934 wicepr. Zw. Lek. Kolej. okr. poznańsk. Odzn. K. N. Poznań, Chwaliszewo 76, tel. 29-85.

SOKÓŁ STEFAN FRANCISZEK. Mgr praw. * 1890 w Małopolsce. Uk. wydz. prawny Uniw. J. Kaz. Od 1914 sł. w Leg. Polsk., nast. w w. p. Po wojnie wicestar. pow. w Kutnie; od 1928 star. pow. w Nadwórnej; od 1932 wicewoj. w Stanisławowie; od 1933 komis. rządu w Gdyni. Przeprow. reorg. szeregu przeds. na terenie Gdyni, m. in. Miejsk. Tow. Komunikacyjn. i Tow. Bud. Osiedli. Odzn.: K. N., O. P. 4, K.W., M. za W., M. 10-l.O. N., jugosł. Ś. S. 2. Gdynia, Komisariat Rządu.

SOLSKA-GROSSEROWA IRENA. Art. dram. Wyst. od 8. 10. 1901 w teatrze lwowskim pod dyr. Pawlikowskiego, od 1906 w teatrze krakowskim im. J. Słowackiego, nast. w Łodzi, Wilnie, Poznaniu. Kier. teatru im. St. Żeromskiego na Żoliborzu, w Warszawie. Role gł.: m. in.: Viola (Wieczór 3 Króli); Psyche (Eros i Psyche); Rachela (Wesele); Vittorino (Odrodzenie); Ewa (Śnieg). Warszawa, Dworkowa 9, telefon 4-33-15.

SOLSKI-SOSNOWSKI LUDWIK. Art. dram. * 15. 1. 1855 w Gdowie, pow. Bochnia. Uk. szk. śr. w Tarnowie, nast. stud. na Woln. Wszechn. w Krakowie. Na scenę wst. w Krakowie w r. 1875, prac. pod kier. Stanisława Koźmiana. 1876—1883 nal. do trup objazd. Ant. Trapszy, Kremskiego, Wójcickiego, Puchniewskiego. 1883—1900 wyst. w teatrze miejsk. w Krakowie pod dyr. Pawlikowskiego i Kotarbińskiego. w l. 1900-1905 w teatrze lwowskim pod dyr. Pawlikowskiego; 1905—1913 dyr. teatru krakowsk. 1913—1915 gł. reżyser Teatru Rozmaitości w Warszawie. 1915—1922 wyst. gościnnie w różn. teatr. 1921—1922 dyr. teatru „Maska". Od 1922 dyr. Teatru Narod. w Warszawie. 50-letni jub. pracy scen. obch. 9. 10. 1925, 60-letni 13. 4. 1935. Czł. hon. Zw. Art. Scen Polsk. od 1926. Role gł.: Judasz K. H. Rostworowskiego, Harpagon w Skąpcu, Łatka w Dożywociu, Miller w Intrydze i miłości, Jowialski, Filip II w Don Carlosie, Chudogęba w Wieczorze trzech króli, Samozwaniec, Fryderyk II, Wiarus w Warszawiance i w. in. Odzn.: O. P 3, K. Z. zł. Warszawa, al. Jerozolimska 31, tel. 9-91-03.

SOŁTAN WŁADYSŁAW. Prawnik. * 7. 7. 1870 w Twerze. S. Władysława, powst. 1863, i Oktawii z Sołtanów. Uk. wydz. prawny uniw. w Dorpacie (ob. Tartu). 1899—1911 adw. przys. w Rydze i Petersburgu (ob. Leningrad). W 1919 komis. rządu na pow. kielecki, w t. r. wojew. warsz. Od 19. 12. 1923—21. 3. 1924 min. spraw wewn., po czym powt. wojew. warsz. do 1928. 1924—31 prez. Rady Nacz. Pom. Młodz. Akad. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł., finl. R. B. Warszawa, Malczewskiego 25, tel. 4-34-01.

SOŁTYSIK KAZIMIERZ JÓZEF. Pedag. * 2. 3. 1893 w Przemyślu. S. Antoniego i Anny z Dąbrowskich. Uk. gimn. we Lwowie (1911) i wydz. fil. Uniw. J. Kaz. (1915), zł. egz. naucz. Nal. do org. „Zet" i T. S. L. W 1914 zgł. się do Leg. Wsch., nast. sł. w w. austr. Internowany przez Ukraińców w Stryju, nast. sł. w w. p. do k. wojny. Od 1923 naucz. gimn. w Złoczowie; od 1928 gimn. polsk. w Gdańsku, ob. dyr. tegoż gimn. Od 1933 kier. biura Mac. Szk. tamże. Czł. zarz. Mac. Szk., czł. Kom. Szk., czł. zarz. Tow. Muz. W 1933—34 prac. w Kom. Gen. R. P. jako rzeczoznawca przy finaliz. umów polsko-gdańsk. Ogł. liczne art. z zakr. pedag. w Przegl. Pedagog. oraz rec. Gdańsk, Am Olivaertor 2-4.

SONNEWEND STEFAN CZESŁAW. Art.-mal. * 13. 7. 1885 w Poznaniu. S. Józefa i Józefy z Wiczkiewiczów. Oż. z Olgą Sonnewend. Uk. śr. szk. graf. w Wiedniu, Ak. Szt. Piękn. w Krakowie z odzn. (1906), jako ucz. St. Wyspiańskiego, L. Wyczółkowskiego, T. Axentowicza i J. Stanisławskiego, stud. uzup. w Dreznie, Paryżu, Londynie. Wyst. w Paryżu, Berlinie, Wiedniu i w kraju od 1909. W 1910 współorg. Tow. Przyj. Szt. Piękn., wyst. „Sztuka", współzał. Stow. Art. w Poznaniu, „Świtu". W 1913 zorg. szopkę polit. w Poznaniu, za co był uwięz. 1914—16 sł. w Leg. Polsk., 1919—1920 w w. p. W 1926 zorg. w Poznaniu Zw. Leg., b. wiceprez. tegoż. W 1927 zorg. wyst. pam. leg. w Kaliszu (10-l. Szczypiorny). Inic. i org. Lek. Pogot. Rat. im. marsz. J. Piłsudskiego w Poznaniu. Wyd. Tekę armii wlkp. w dniach jej narodzin (1919). Poznań, Piłsudskiego 5 m. 7, tel. 55-58.

SOPOĆKO MICHAŁ. Ks. Dr Św. Teol. Pedag. * 13. 11. 1888 w Nowosiadach, na Wileńszczyźnie. Uk. gimn. w Oszmianie oraz semin. duch. w Wilnie (1914), stud. na wydz. teol. uniw. w Warszawie (1920—24) i w Państw. Inst. Pedag. tamże. W 1906 nauczyc. szkół powsz., wydal. z kraju za. naucz. w jęz. polsk.; w czasie okup. niem. zorg. 20 szkół polsk. 1919—20 kpt. w. p. Zast. prof. teol. pastoraln. Uniw. St. Bat. od 7. 8. 1928, doc. teol. pastoraln. Uniw. J. P. od 1934. Twórca Stow. Młodz. Polsk. w 1928. Ogł. m. in.: Obowiązki względem Ojczyzny (Warszawa 1922), Alkoholizm a młodzież szkolna (j. w. 1924), Rodzina w prawodawstwie na ziemiach polskich (Wilno 1926), Do wszystkich, komu przyszłość kraju jest droga (Wilno 1927). Wilno, Św. Anny 11

SOSABOWSKI STANISŁAW. Ppłk dypl. * 8. 5. 1892 w Stanisławowie. S. Władysława i Franciszki z Grabarskich. Oż. 1917 z Marią Tokarską. Uk. gimn. w Stanisławowie, Akad. Handl. w Krakowie i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Przed w. świat. kier. Org. Mł. Niepodl. w Stanisławowie, kmdt 24 Polsk. Druż. Strzel. tamże, nal. do org. Armia Polska. Podcz. w. świat. w w. austr., nast. w P. O. W. Uczestn. rozbr. okupant. w Lublinie. W w. p. od 11. 1918 m. in. w O. W. Szt. M. S. Wojsk. Brał udz. w konferencji w Spaa (7. 1920), czł. wojsk. kom. sejm. dla kontr. wojsk. misyj zakup. zagr. Po wojnie m. in. w M. S. Wojsk., Szt. Gen. i Szt. Gł., dca baonu i z-ca dcy p. p., wykł. Wyż. Szk. Woj. Ogł.: Wychowanie żołnierza-obywatela, Kwatermistrzostwo w polu (1 nagr. W. I. N-O.), liczne art. z dziedz. wych. żołn. i zaopatrz. wojska. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. Z. zł., Wawrz. Ak. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 4, jugosł. O. B. 4, jugosł. Ś. S. 4.

SOSIŃSKI WOJCIECH. Dział. społ. i ośw. * 12. 12. 1893 w Ludwinowie, pow. Mińsk Maz. Uk. szk. roln., kurs instr. ośw. pozaszkolny, stud. na wydz. społ.-polit. W. W. P. Od 1914 nal. do Zw. Strzel. i Zw. Chłopsk. Od 1915 w P. O. W., nast. w Leg. Polsk. Był w niew. ros. Nal. do P. O. W. w Moskwie. W 1920 ochotn. w. p. Po wojnie 2 l. ref. ośw. pozaszkoln. sejmiku opoczyńsk.; sekr. Okr. Zw. Kółek Roln. i Zw. Strzel. w Opocznie. Od 1922 instr. Kom. Domów Lud. Centr. Zw. Kółek Roln. oraz C. T. O. i K. R., nast. kier. tej kom. Od 1933 kier. działu wychow. obywat. w Centr. Komit. dla Spraw Młodz. Wiejsk., od 5. 1934 sekr. gen. Wiejsk. Uniw. Regional. Prez. oddz. podstoł. Zw. Leg., czł. kom. ośw. okr. stoł. Zw. Leg., wicepr. kom. porozumiew. org. społ. oświat. pow. warsz. Odzn.: K. N., K. Z. sr. Warszawa, Krasińskiego 16, tel. 12-51-53.

SOSNKOWSKI KAZIMIERZ. Gen. broni. * 19. 11. 1885 w Warszawie. S. Józefa i Zofii

z Drabińskich. Ożenił się 30. 4. 1921 z Jadwigą Żukowską. Ucz. do gimn. V w Warszawie, uk. gimn. XII w Petersburgu (ob. Leningrad) z med. zł., stud. na politechn. w Warszawie i Lwowie. W r. 1906 kmdt okr. Org. Bojowej P. P. S. w Warszawie, nast. Radomiu i Zagłębiu Dąbr. W 1908 współzał. Zw. W. Cz., nast. szef szt. i z-ca kmdta gł. Zw. Strzel. Od 1914 szef szt. i z-ca Kmdta I bryg. Leg. Polsk. Po dym. J. Piłsudskiego, kmdt I bryg., nast. z-ca szefa Dep. Wojsk. Tymcz. R. St. 22. 7. 1917 areszt. i więz. w Gdańsku, Szpandawie, Wesel, Magdeburgu. Powr. do kraju w 11. 1918 wraz z J. Piłsudskim. Dca O. G. Warszawa, wicemin., nast. minist. spr. wojsk. W 1920 org. i dca armii rez. Po wojnie kier. M. S. Wojsk. i 2-kr. minist. spr. wojsk., dca O. K., inspekt. armii. Odzn.: V. M. 5 i 2, K. N. z miecz., O. P. 1, K. W. 4, K. Z. zł. 2, K. Z. W. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 1, fr. Zasł. Roln. 3, Kor. Rum. 1, Gw. Rum. 1, czechosł. K. W. finl. R. B. 1, est. K. Woln. 1, est. Kaits. 1, jap. Sk. Św. 1, Kor. Wł. 1, jugosł. Ś. S. 1, węg. K. Z. 1.

SOSNOWSKA HALINA. Mgr. fil. * 17. 5. 1894. Uk. wydz. fil. Uniw. Warsz. Podczas w. świat. prac. w Kom. Pom. Of. Wojny w Orenburgu (Rosja), nast. na polu oświat. w Wileńszczyźnie (1917—18), w Kom. Obr. Lwowa (1918) i P. C. K. (1920). Po wojnie prac. publicist. Wicedyr. program. Polsk. Radia. Ogł. szereg art. w prasie codz. i period. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Filtrowa 17, tel. 8-70-01.

SOSNOWSKI OSKAR. Inż.-arch. Dr nauk techn. * 6. 10. 1880 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Pawła i Eweliny z Poźniaków. Ożenił się 17. 2. 1906 z Władysławą Rzodkiewicz. Uk. szk śr. W. Górskiego, szk. real. rząd. i politechn. w Warszawie (1902). Prof. zw. Politechn. Warsz. 1914—1918 sł. w w. ros., 1920—1921 ochotn. w. p. Prac. w Tow. Op. Nad Zab. Przeszłości w Warszawie. Czł. hon. Tow. Urbanist. Polsk. i czł. zw. Tow. Nauk. Warsz. Ogł.: Powstanie, układ i cechy charakterystyczne sieci ulicznej na obszarze wielkiej Warszawy (w t. II Studiów do Dziejów sztuki w Polsce) oraz przycz. nauk. z zakr. hist. archit. (urbanistyki) w Biulet. Hist. Szt. i Kult. Wybud. liczne kośc., gm. użyt. publ. i domy pryw., m. in.: kościół św. Jakuba w Warszawie, kośc. garniz. tamże (odbud.), kośc. św. Rocha w Białymstoku. Znany również jako rzeźb. Odzn. O. P. 3. Warszawa Myśliwiecka 18, tel. 9-40-11.

SOSNOWSKI-SOLSKI LUDWIK, patrz: SOLSKI-SOSNOWSKI.

SOWA-SOWIŃSKI ZYGMUNT. Art.-mal. * 27. 7. 1908 w Łodzi. S. Józefa i Jadwigi z Myszków. Uk. szk. śr., stud. mal. u prof. K. Mondrala, Bartla, Chmury, Wł. Skoczylasa i L. Wyczółkowskiego. Wyk. m. in.: portr.: marsz. Piłsudskiego (wł. pani Marszałkowej), marsz. Piłsudskiego kubist., z ostatn. dni życia oraz pt.: Na szczycie Giewontu w kamień zaklęty spoczywa (Muz. Belwederskie), marsz. Śmigłego-Rydza, min. Kasprzyckiego, Ign. Paderewskiego, gen. Hallera, króla Karola II, ojca, wielu wybitn. dział. niepodległ.; Poleszuka; miniat. ołówk. Wyst. w Paryżu. Warszawa, Wspólna 64 m. 2.

SOWIETOW JERZY, patrz: SAWA.

SOWILSKI MARCELI JAN. Art.-śpiew. Pedag. Reżys. * 27. 5. 1880 w Chmielniku. S. Józefa i Augustyny z Westfrydów. Ożenił się 17. 11. 1921 z Anną Janiną Rewicz. Uk. gimn. we Lwowie, stud. politechn. (bud. masz). i na uniw. w Wiedniu, nast. na wydz. filoz.-muzykol. ak. muz. i szt. dram. tamże. Wyst. od 1908 w oper. zagr. W 1924 prof. Kons. Warsz. Działacz kult. oświat. na polu muz. i śpiew. Odzn. ord. zagr. Warszawa, Mariensztadt 1 m. 8, tel. 5-06-01.

SOWIŃSKI KAZIMIERZ. Liter. * 30. 10. 1907 w Łodzi. S. Józefa i Anny z Glinkowskich. Uk. gimn. w Łodzi i wydz. humanist. Uniw. J. P. Ppor rez. (1. 1. 1933). Debiut. w mies. Meteor (1928), nast. red. czasop. lit. Budowa. Ogł. t. wierszy pt.: Gwiazdy na strychu, poezje, now. i art. w Wiad. Lit., Głosie Lit., Prądach i w łódzk. prasie codz.; stały współprac. Pionu i Drogi. Warszawa, al. Ujazdowska 30, tel. 9-67-64.

SOWIŃSKI WŁADYSŁAW. Dr praw. * 27. 5. 1887 w Bonikowie, woj. poznańskie. Mjr rez. Kier. oddz. adm. morsk. w dep.

morsk. Min. Przem. i Handlu, del. tegoż min. do Kom. Kodyfik. w spr. prawa morsk. Czł. rady nadz. Polskiego Transatlant. Tow. Okręt. W 1924 del. Urz. Emigr. do Turcji, Syrii, Palestyny, Egiptu. W 1925 kier. wycieczki L. M. i K. do Francji, Algieru, Tunisu i Włoch. Ogł. m.in.: przekł. Seemansordnung (Gdynia 1929); Org. władz morskich(Warszawa 1930); Prawo handlowe morskie wraz z przepisami o asekuracji morskiej i zestawieniem przepisów administr.-morskich (Warszawa 1935); Krótki wykład prawa handl. morsk. (Encyklopedia podręczna prawa prywatnego, Warszawa 1936). Warszawa, Śniadeckich 11 m. 12.

SOWIŃSKI ZYGMUNT. Inż.-elektr.i mech. * 26. 12. 1892 w Zawierciu. S. Leonarda i Ludwiki z Dryjskich. Ożenił. 19. 6. 1923 z Ireną Helman. Uk. gimnaz. w Częstochowie, nast. politechn. w Lwowie. 1918—1921 ochotn. w. p. Dyr. zarz. fabr. szkła w Zawierciu. Prez. Kiel. Izby Przem.-Handl. Prez. Izby Handl. Polsko-Holend., wicepr. Zw. Izb Gosp.-Handl. Poseł na Sejm od 1930. Prez. Fed. P. Z. O. O. Ref. zjazdów gosp. w Warszawie. Przewodn. bud. kolei Zawiercie—Tarnowskie Góry. Autor ust. o Fund. Pracy. Org. i prez. Stow. Op. nad Niezatrudn. Młodz. Odzn. O. P. 3. Zawiercie, Chmielna 14, tel. 1-45.

SOWIŃSKI-SOWA ZYGMUNT, patrz: SOWA-SOWIŃSKI.

SPAŁEK WŁADYSŁAW. Ppłk. * 14. 12. 1887 w Krzemieńcu (Wołyń). S. Antoniego i Anny z Krejczów. Ożenił 2 10. 1919 z Janiną Witowską. Uk. śr. szk. roln., szk. wojsk. w Irkucku (Syberia) i École Militaire du Génie. Of. zawod. w. ros., nast. w. polsk. Uczestn. III powst. g.-śl. Kmdr Oficer. Yacht-Kl., wiceprez. Polsk. Zw. Motocykl., czł. zarz. gł. Polsk. Ligi Pop. Turystyki. Ogł.: Wojna rosyjsko-japońska, szereg art. z dziedz. techn., psychotechn. i hist. w prasie fach. Odzn.: V. M. 5, K. W., K. Z. zł., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 4, est. O. 3.

SPÄT EMIL. Dr praw. * 25. 3. 1894. S. Hermana i Franciszki z Kollerów. Ożenił 3. 7. 1928 z Marią Oppenheim. Stud. na uniw. w Wiedniu i na Uniw. Jana Kaz. Dyr. Powsz. Banku Kredyt. S. A. w Warszawie. Radca Izby Przem.-Handl.; radca Giełdy Pieniężnej tamże; czł. rady Izby Handl. Polsko-Ameryk. Warszawa, Matejki 4, tel. 9-24-42.

SPICZAKOW TEODOR. Dr fil. Ichtiolog. * 21. 12. 1879 w Grabowcu, na Podolu. S. Aleksandra i Wiery z Jesiemontowskich. Ożenił z Anną Skorodyńską. Uk. gimn. w Homlu (1901) oraz uniw. w Moskwie (1908). Prac. na st. biolog. w Sewastopolu pod kier. prof. A. Ziernowa; asyst. entomol. i zool. Inst. Politechn. w Nowoczerkasku, nast. asyst. uniw. lud. im. Szaniewskiego; 1908—1912 asyst. morsk. stacji zoolog. w Villefranche s. Mer. W 1912 stud. hodowlę ryb w kraj. bałtyck., b. Galicji, Czechach, Szwajcarii, Francji i Niemczech, gdzie poza tym słuchał wykł. prof. Schiemenza, Kolkwitza i Kronheima w Landwirtschaftliche Hochschule w Berlinie oraz prac. pod kier. prof. Schiemenza w Institut für Binnenfischerei w Friedrichshagen pod Berlinem. W 1913 stud. gosp. rybne w Zatorze pod kier. M. Najemskiego. W 1914 kier. i wykł. kursów dla instr. rybackich w Dorpacie (ob. Tartu). 1915—1924 prof. rybactwa w Piotrowskiej Ak. Roln. W 1918 i 1919 czł. wypraw nauk. na Ocean Lodowaty i jez. gub. moskiewskiej. W 1920/21 zorg. wypr. dla zbad. biol. i hydrobiol. fauny Morza Aralskiego. Od 1925 prof. zwycz. ichtiobiol. i rybactwa oraz kier. odnośn. zakł. Uniw. Jagiel. Ost. dziekan wydz. roln. tegoż uniw. Wicepr. Kraj. Tow. Rybackiego w Krakowie, współpr. kom. fizjogr. Polsk. Ak. Um., czł. Międzyn. Stow. Limnologów, czł. Société d'Aquiculture et de Pêche w Paryżu, czł. zarz. Zw. Org. Ryb. R. P., czł. prezyd. sekcji ryb. Polsk. Tow. Zootechn., radca krak. i lwowsk. Izby Roln. Ogłosił przeszło 30 prac, m. in.: Spermien und Spermiochistogenese bei Cariden (1909); Rozmieszczenie fauny w zatoce Villefranche (1910, 11, 12); Lysmata seticaudata Risso als Beispiel eines echten Hermaphroditismus bei den Decapoden (1912); Rybactwo jako gałęź gospod. wiejsk. (1914); Hodowla ryby w małych stawkach (1914); Gospodarstwo stawowe w Zatorze (1915); Aralska wyprawa naukowo-przemysłowa (1923); Włościańskie gospodarstwo stawowe (1924); Rybactwo w gosp. wiejskim (1924); Od jakich czynników zależy racjonalna hodowla karpi (1928); O zimowaniu ryb (1929), (to samo w jęz. niem.); Warunki powst. epizootii u ryb i rola państwa w ich zwalczaniu (1929); Zum Problem der Rasse und des Ekstérieurs beim Karpfen (1935); Racjonalny stosunek powierzchni stawowych przy różnych systemach gospodarstwa, najczęściej spotyk. u karpi choroby sporowcowe. Kraków, Słowackiego 15, telefon 1-70-14.

SPIECHOWICZ-BORUTA MIECZYSŁAW LUDWIK, patrz: BORUTA-SPIECHOWICZ.

SPŁAWA-NEYMAN JERZY, patrz: NEYMAN-SPŁAWA.

SPUNDA-KOSTRZEWSKI STANISŁAW ANTONI KAROL. Art. dram. * 24. 4. 1899

w Stanisławowie. Syn Antoniego i Herminy z Błażejów. Uk. gimnaz. realne w Krakowie, nast. miejską szk. dram. tamże. Od 1914 czł. Strzelca, nast. w I bryg. Leg., po kryz. przysięg. wciel. do w. austr., skąd zbiegł i prac. w P. O. W. 1918—1920 ochotn. w. p. 1921—22 stud. dram. W 1923 wyj. na stud. uzup. do Włoch. Po powr. wyst. w operze, operetce, teatr.: Nowości i Bagatela w Krakowie, ob. w Teatrze Polsk. im. St. Wyspiańskiego w Katowicach. Odzn.: K. N., M. za W. Katowice, Krakowska 141, m. 15.

SPYCHAJOWA-KURKOWSKA JANINA patrz: KURKOWSKA-SPYCHAJOWA.

SREBRNY STEFAN. Filol. klas. * 14. 1. 1892 w Warszawie. S. Stanisława i Gustawy z Wolbergów. Ożenił 24. 1. 1915 z Małgorzatą Onosową. Ucz. do gimn. w Warszawie (mat. w Charkowie), uk. wydział hist.-fil. w Petersburgu (ob. Leningrad), stud. uzup. w Berlinie. W 1920 ochotn. w. p. Prof. nadzw. fil. klas. U. S. B. Czł. Polsk. Tow. Filol.; czł. Tow. Przyjaciół Nauk w Wilnie; czł. Kom. Filol. Pol. Ak. Um.; czł. Association Guillaume Budé w Paryżu. W 1929 udz. w zjeździe filol. klas. krajów słowiańskich w Poznaniu; 1931 w I zjeździe filol. słow. w Pradze Czeskiej; 1935 w międzynar. zjeździe historyków religii w Brukseli. Wygł. szer. odcz. w tow. nauk. oraz przez radio z dziedz. filol. klas., lit. polsk. i teol. Wilno, Wielka 17, m. 9.

SREBRNY ZYGMUNT. Dr med. * 9. 12. 1860 w Warszawie. S. Hermana i Adeli z Cohnów. Ożenił 23. 5. 1886 z Felicją Rozenfeld. Uk. V gimn. w Warszawie i wydz. med. uniw. tamże. Prezes Polsk. Tow. Med. Społ., redakt. Warsz. Czasop. Lekarsk., kier. przych. i konsultant szpit. dla dzieci im. Bersonów i Baumanów w Warszawie. Ogł. liczne prace. Warszawa, Sienkiewicza 12, tel. 6-52-51.

SROCZYŃSKI STANISŁAW. Dr med. * 16. 8. 1896 w Wągrowcu. S. Edmunda i Marii z Wojciechowskich. Ożenił 2. 10. 1928 z Janiną Kaźmierczak. Uk. państw. gimn. klas. w Wągrowcu; stud. med. w Lipsku, Bonn, Berlinie i Warszawie. (uk. 1923). Lek. nacz. zakł. zdr. w Inowrocławiu. W cz. gimn. czł. Tow. Tom. Żana, nast. Druż. Strzel. Uczestn. powst. wlkp. nast. sł. w w. p. Kier. lek. poradni sport.; propag. turyst. Ogł. kilka prac lek. w czasop. zawod. w Krakowie, Lwowie, Poznaniu, Inowrocławiu. Odzn.: M. N., M. za W. Inowrocław, Wilkońskiego 5, tel. 6-28.

SROKOWSKI STANISŁAW. Geograf. * 8. 7. 1872 w Węgrzcach, pod Krakowem. B. konsul gen. w Królewcu i wojew. wołyński. Wykł. w Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Doc. geogr. reg. Uniw. Jagiel. W 1926 inic. org. i pierwszy dyr. Inst. Bałt. w Toruniu. W 1913 zał. i kustosz Muzeum Podolsk. w Tarnopolu. 1902—14 org. akcję oświat.-narod. na Podolu. Badacz i znawca Prus Książ. Ogł. m. in.: Zarys geografii fizycznej ziem polsko-litewsko-ruskich (1918); Wspomnienia z trzeciego powstania górnośląskiego (1921); Z krainy czarnego krzyża, uwagi o Prusiech Wschodnich (1925); Z Dzikich Pól (1926); Tarnopol (1928); Prusy Wschodnie, kraj i ludzie (1929); Jeziora i moczary Prus Wschodnich (1930); Geografia gospodarcza Polski (1931); Z dni zawieruchy dziejowej (1932); Pamiątki polskie w Prusiech Wschodnich, Prusy Wschodnie przeszłość i teraźniejszość (Poznań 1932); Granica Prus Wschodnich, jej przebieg, powstanie i znaczenie (Bellona 1933); Lasy wschodniopruskie i ich rola w obronności kraju (tamże 1934); Drogi żelazne Prus Wschodnich (tamże 1935). Warszawa, Willowa 8-10, m. 4.

SRZEDNICKI-KOŁŁĄTAJ JAN, patrz: KOŁŁĄTAJ-SRZEDNICKI.

STABHOLZ HENRYK. Dr med. * 5. 5. 1882 w Warszawie. S. Stanisława i Leokadii z Krakowskich. Ożenił 26. 9. 1913 z Sabiną Marienstrass. Uk. wydz. lek. Uniw. Warsz. (1905); dypl. lek. cum eximia laude w Odessie (1907), Dyr. szpit. miejsk. na Czystem w Warszawie. Jeden z org. Polsk. Tow. Med. Społ. i Zrzesz. Lek. R. P.; b. czł. zarz. Centr. Kom. Pom. Of. Wojny Świat. Prez. koła L. O. P. P., P. Cz. K., L. M. i K., F. O. M. Ogł. 18 prac nauk. z dziedz. chir. i urol. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Warszawa, Dworska 17, tel. 2-84-55.

STABLEWSKA IRENA KAZIMIERA (pseud. IRY). Liter. * 28. 5. 1867 w Zalesiu. C Stanisława i Stanisławy ze Sczanieckich. Ucz. do gimn. urszulanek w Krakowie, nast. do Sacré Coeur w Pradze Czesk. Czł. Zw. Zaw. Lit. Ogł. m. in.: Pieśni dla ludu, W obronie Ziemi, Milionówka, Wnuk Marcjanny, Po cierniach pokuty, Pod rodzinnym niebem, Na straży, Niespodzianki losu, U stóp świętego, poezje, hymny i pieśni kośc.; obr. scen.; prac tłum. z franc.: Le curé d'Ars, Jak mamy miłować Boga, Nekrologia. Wyd. Wyciągi z autent. listów Antka do Marysi. Zalesie, pow. Gostyń, woj. poznańskie.

STABLEWSKI STEFAN. Rolnik. Rtm. dypl. w st. sp. * 9. 11. 1895 w Ceradzu, pow. szamotulski. S. Karola i Anny z de Mylo. Oż. 26. 8. 1926 z Anną hr. Wodzicką. Uk. gimn. w Krakowie (1914) i W. Szk. Woj. w Warszawie (1928). Podczas wojny świat. of. 10 p. uł. prusk.; od maja 1918 na fr. zach. Uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. Od 1932 w st. sp. Czł. Wlkp. Zw. Ziemian i region. org. społ. Ogł. szereg art. publicyst. z zakr. pogot. roln. i strukt. agrarn. oraz pracę p. t. Rolnictwo a wojna (wsp. z płk. St. Rostworowskim). Odzn.: V. M. 5, K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Antonin, p. Poznań 14, tel. Swarzędz 26.

STACEWICZ-KIRKIŁŁO WINCENTY, patrz: KIRKIŁŁO-STACEWICZ.

STACH JAN WACŁAW. Dr fil. Przyrodn. * 8. 3. 1877 w Rzeszowie. S. Karola i Anieli z Brücknerów. Oż. 7. 1901 ze Stefanią Patrońską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. W czasie wojny świat. sł. w w. austr. Dyr. Muz. Fizjograf. Polsk. Ak. Um. Czł.-koresp. Polsk. Ak. Um., czł. hon. Tow. Nauk. Maltańsk., czł. hon. Tow. Stomatologów Polsk., czł. Tow. im. M. Kopernika, czł. Tow. Entomolog. oraz Tow. Anatom.-Zoolog. Ogł. art. z dziedziny przyrodn. w prasie codz.; czynny w międzynar. zjazdach nauk., wygł. ref. Kraków, Wielopole 28.

STACH PIOTR. Ks. Dr Św. Teol. * 14. 8. 1886. w Ujanowicach woj. krak. Uk. wydz. teol. na Uniw. Jagiel. Lektor pisma Św. Inst. Biblijnego w Rzymie. 1914—15 wik. przy kośc. paraf. w Trzcinie, 1915—19 przy kościele katedr. w Tarnowie, od 1919 z-ca prof., od 1920 doc., od 1927 prof. studium biblijn. Now. Test. Uniw. Jana Kazimierza. W 1935 kier. wycieczki nauk. księży do Ziemi Św. Ogł. m. in.: Nieomylność Chrystusa w kwestii eschatologicznej, studium egzegetyczno-apologetyczne (1920); Poselstwo Św. Jana Chrzciciela do Chrystusa w świetle historii egzegezy i krytyki biblijnej; Syonizm a odbudowa Palestyny w ostatniej dobie (1925); Komunizm w pierwotnym chrześcijaństwie a czasy obecne (1926), Wierzenia chrześcijan o końcu świata (1927); Wrażenia z podróży do Ziemi Św. (1928); Św. Augustyn w walce z heretykami (1930); Najnowsza reforma wyższych studiów kościelnych (1931); Działalność misyjna Piusa XI (1932); Wydział teologiczny uniw. Jana Kaz. we Lwowie w l. 1918—1923 (1934); Kwestia biblijna w świetle encykliki Providentissimus Deus (1934); Wieczernik w Piśmie Św. i tradycji chrześcijańskiej (1934); Podróż naukowa księży do Ziemi Św. (1936). Lwów, Ormiańska 13.

STACH PIOTR ZBIGNIEW. Liter * 11. 3. 1895 w Wielkich Drogach, pow. krakowski. S. Bernarda i Fryderyki z Frenklów. Oż. 17. 11. 1915 z Anną Gorzelak. Uk. Akad. Handl. (1913). 1914 do 1918 sł. w wojsku austr. Prez. honor. Tow. Mił. Filmu i Sceny w Katowicach. Ogł. utw. sceniczne: Irena (dram. w 3 akt.), Wszystko w porządku (komed. w 3 akt.), Prawo serca (dram. w 3 akt.), Miłość Demona (bajka muz. w 4 obr.), Królewicz (fantast. baśń wigil.), Góralu czy ci nie żal (dram. w 7 obr., muz. J. Haralda) oraz teksty do przeboj. muz. Katowice, Plebiscytowa 13, tel. 3-06-22.

STACHIEWICZ PIOTR NARCYZ. Art.-mal. * 29. 10. 1858 w Nowosiółkach k. Rudek (Małopolska). S. Piotra i Ludwiki z Ząbeckich. Oż.: 1⁰ 28. 1. 1887 z Bronisławą Heggenberger, 2⁰ z Marią Jasieńczyk-Kowalską (I v. Michalską). Uk. szk. realną we Lwowie, stud. na politechn. tamże, uk. Szk. Szt. Piękn. w Krakowie i Ak. Szt. Piękn. w Monachium. Prof. i kier. działu artyst. na wyższ. kursach nauk. im. dra A. Baranieckiego w Krakowie. B. wicepr. ob. czł. hon. Tow. Przyj. Szt. Piękn. w Krakowie; b. prez. ob. prez. hon. Zw. Art. Polsk. w Krakowie; czł. hon. Zachęty w Warszawie. Współinic. z prof. M. Sokołowskim zał. muzeum w Domu Matejki. Prez. komit. bud. pomnika A. Grottgera. Wyk. m. in. cykle (po 10 obr.): Legendy o Matce Boskiej, Boży rok, Widma w pracowni, Fryz w mozaice w kościele oo. Jezuitów, Hołd Sercu Jezusowemu i w. in. obr. relig.; Pogrzeb górnika; liczne ilustr. w Tyg. Ilustr.; 22 obr. do: Quo Vadis H. Sienkiewicza; ilustr. do pow.: Dziad i Baba Kraszewskiego, Bene nati Orzeszkowej, Stefan Marcel M. Reya i w. in. W 1888 inic. zał. pisma ilustr. Świat. Otrz. nagr. Polsk. Ak. Um. im. P. Barszczewskiego oraz szereg med. na wyst. kraj. i zagr. Odzn. O. P. 4. Kraków Wenecja 1, tel. 1-31-61.

STACHIEWICZ WACŁAW. Gen. bryg. * 18. 11. 1894 we Lwowie. Uk. VIII gimn. tamże, stud. na wydz. fil. Uniw. Jana Kaz., uk. Wyż. Szk. Woj. w Paryżu (1924). Czł. Zw. W. Cz., od 1912 w Zw. Strzel., uk. szk. podofic. i niższą ofic. Od 1914 w 1 p. p. Leg. Polsk., deleg. do prac org.-prop. w b. Król. Pol., nast. dca kompanii w 5 p. p. Leg. Ranny pod Konarami. W r. 1917 odb. kurs. Szt. Gen. przy Insp. Pol. Siły Zbrojn. Po kryz. przys. wciel. w st. sierż. do w. austr., z kt. w 1918 zbiegł. Nast. szef szt. K. N. 1 P. O. W. Od 18. 11. 1918 szef oddz. I i z-ca szefa szt. D. O. G. Warszawa, nast. ofic. łączn. Nacz. Dtwa przy dtwie III korp. A. G. H., nacz. wydz. sekcji org. Dep. I M. S. Wojsk., szef sekcji org. Oddz. I Szt. M. S. Wojsk., ofic. oper. dtwa armii rez. Po wojnie m. in. asyst., nast. wykł. takt. ogóln. w Wyż. Szk. Woj., szef oddz. w Szt. Gł., I of. szt. w G. I. S. Z., dca p. p., piech. dyw., dyw. piech., szef Szt. Gł. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4 i 3, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5 i 2, czechosł. L. B. 3, Kor. Jug. 1.

STACHURSKI STANISŁAW. Mgr praw. * 1896 w Lubelskiem. S. Franciszka i Marii z Nahajskich. Ож. w 1924 z Janiną Ferańską. Uk. szk. śr. w Lublinie i wydz. prawa uniw. we Lwowie. Ochotn. w. p. w 1920. Ppor. rez. Prokurator S. Okr. w Łucku. Prez. koła sądowego L. O. P. P., wicepr. okr. wołyńsk. P. C. K. i L. M. i K. Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Łuck, Minkiewicza 5, tel. 2-66.

STADNIKIEWICZ TADEUSZ. Inż. górn. * 28. 11. 1887 w Pisanowie. S. Alfreda i Jadwigi z Leszczyńskich. Ож. 26. 1. 1918 z Marią Bednarską. Uk. Wyższ. Szk. Górn. w Leoben. Dyr. kopalń tow. „Gedalia". Katowice, Ligonia 43.

STAFF FRANCISZEK. Dr fil. Ichtiolog. * w 1885 we Lwowie. Stud. biol. na uniw. we Lwowie, Wiedniu, Monachium i Berlinie (d-rat w 1909 w Wiedniu z zool.). Stud. spec. w Stacji Zool. w Trieście (1907—08), w Stacji Biol. dla Rybactwa w Monachium, pod kier. prof. Hoffera (1909—1910) i w Inst. Rybactwa Słodkowodn. w Friedrichshagen, pod kier. prof. Schiemenza (1910). Od 1911 kier. Kraj. Tow. Ryback. w Krakowie oraz wykł. biol. i hod. ryb na studium roln. U. J. Zorg. rybacką stację doświadcz. w Rudzie Malenieckiej. W 1915 wysiedl. w głąb Rosji, prac. w org. wychodźstwa polsk. i w szkoln. polsk. w Saratowie. W 1918 zorg. wydz. rybacki C. T. R. w Warszawie. Równ. doc. S. G. G. W., org. zakł. ichtiobiol. tamże. W 1923 reakt. rybacką stację doświadcz. w Rudzie Malenieckiej, jako ekspozyt. zakł. ichtiobiol. S. G. G. W. Od 1928 konsulent. Min. Roln. do spraw ryback., oprac. ustawę o rybołówstwie. Od 1932 doc. Politechn. Warsz. Czł.-koresp. Ak. Nauk Techn., czł. czynny zagr. Masarykowej Ak. Pracy w Pradze; zał. Zw. Org. Rybackich R. P.,; czł. kom. red. Archiwum Hydrobiol. i Rybactwa; czł. Międzyn. Zw. Limnologii Teoret. i Stos. Ogł. ok. 50 prac, m. in.: Productivität der Karpfen an Eiern (1910), Organogenetische Untersuchungen über Criodrillus lacuum Hfmstr (1910), O czynnościach linii nabocznych u ryb (1911), Epidemiczne śnięcie narybku w przesadkach (1914), O korzyściach tzw. dwuletniego systemu w hodowli karpia (1914). Zadania hodowli i produkcji ryb jako podstawa polit. rybackiej w Polsce, Tekst i uzasadnienie proj. rząd. ustawy o rybołówstwie (1932), Na jakie wody rozciąga swe działanie ust. o rybołówstwie a jakich rodzajów wód nie dotyczy (1932). Warszawa, 6 sierpnia 21, tel. 8-92-88.

STAFF LEOPOLD. Literat. Poeta. * 14. 11. 1878 we Lwowie. Uk. Uniw. Jana Kaz. Ogł.: Sny o potędze (1901); Mistrz Twardowski (1902); Dzień duszy (1903); Skarb (dram., 1904); Ptakom niebiesk. (1905); Godzina (dramat, 1906); Gałąź kwitnąca (1908); Igrzysko (dram., 1909); Uśmiechy godzin (1910); W cieniu miecza (1911); To samo (dramat, 1912); Wawrzyny (dram., 1913); Łabędź i lira (1914); Siew doli (1916); Tęcza łez i krwi (1918); Wino miłości (1919); Oczy otchłani (1919); Pieśń o skowronku; Sady; Ścieżki polne (1919); Południca (dram., 1920); Szumiąca muszla (1921); Żywiąc się w locie (1922); Ucho igielne (1928); Wybór poezyj (1931). Wyd.: Najmłodsza pieśń polska; Lirycy francuscy. Czł. P. A. L. Laur. państw. nagr. lit. i nagr. lit. m. Łodzi. Odzn. O. P. 4 (1923) i 3 (1933). Warszawa, Koszykowa 25.

STANIEWICZ ANTONI. Adwokat. * 2. 2. 1882 w Zabołotju, pow. Dubno (Wołyń).

S. Maurycego i Anny ze Zdanowiczów. Oż. w 1908 z Ireną Krenz. Ukończ. progimn. w Łucku, gimnazjum w Ekaterynosławiu (1903), stud. prawo na uniw. w Warszawie, uk. w Odessie (1908). Za czasów gimn. czł. stow. tjn. młodz. polsk. Za czasów akad. należał do „Spójni". Zorganiz. w Odessie gr. akad. P. P. S. Fr. Rew., współzał. Robotn. Domu Polsk. tamże.

Od 1908 aplik. przy Sądzie Okr. w Kijowie, gdzie zorg. wsp. z W. Lipińskim ugrup. polit. „Terytorialistów", prac. nad zbliż. polsko-ukraińsk. Od 1909 adw. w Winnicy W 1917 zorg. Podolską Radę Demokrat., deleg. m. Winnicy na zjeździe org. polsk. w Kijowie. Radny m. Winnicy. W 1919 zorg. tamże Polski Klub Robotn. Od 1. 1. 1920 adw. w Łucku. Od 1922 prez. zarz. wojew. Zw. Strzel. i czł. komit. wojew. W. F. i P. W. Prez. Wołyńsk. Zrzesz. Demokrat. (1922—1930); prez. komit. red. Przegl. Wołyńsk. (1922—1932); prez. rady nadz. Zw. Mł. Wiejsk. (1922—1930). Prez. rady miejsk. (1926—1927); radny m. Łucka z wyb. (1928—1930 i od 1934). Senat. R. P. z Wołynia (1930 i 1935). Do r. 1928 czł. Rady Adwok. w Łucku. Od 1928 czł. Nacz. Rady Adwok. W 1933 z-ca prez. sądu dyscypl. Izby Adw. w Lublinie. Odzn.: O. P. 4, M. N. Łuck, Słowackiego 10.

STANIEWICZ LEON JAN BOLESŁAW. Inż.-elektr. * 21. 12. 1871 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Jana i Matyldy z Lubańskich. Oż. w 1894 z Elwirą Marią Staniewicz. Uk. wydz. fizyko-matemat. uniwersytetu w Petersburgu (1894) oraz Inst. Elektrotechn. tamże (1903). Wykł. matemat. i fiz. w szk. śred. w Petersburgu, następnie matemat. i przedm. elektrotech. w Inst. Elektotechn. w Inst. Inż. Cyw. i w Politechn. tamże.

Od 1917 prof. matemat. w Inst. Inż. Cyw.; od 1918 prof. elektrotechn. ogóln. i prorektor Inst. Elektrotechn. W ciągu 14 lat syndyk rz.-kat. kośc. p. w. św. Katarzyny w Petersburgu. Po przewr. bolszew. areszt. W końcu 1919 przybył do Polski. Od 2. 1920 prof. zwycz. katedry elektrotechn. teoret. Politechn. Warsz. Rektor 1921—22 i 1922—23 dziek. wydz. bud. maszyn i elektrotechn. 1920—21 oraz wydz. elektr. 1929—1932. W jesieni 1933, z pow. zwin. kat., przen. w st. niecz., od 1934 w st. sp. Ob. wykł. instal. elektr. na wydz. architekt. 1924 (zał.) do 1932 prez. Polsk. Kom. Elektrotechn. Od 1925 czł. Rady Techn. przy Min. Komunik. Od 1923 czł. cz. Ak. Nauk Techn. Czł. zwycz. Tow. Nauk. Warsz. Od 1932 czł. hon. Stow. Elektr. Polsk. W 1928, na zjeździe ogólnopolsk. Zw. Bratn. Pom., otrz. zł. odzn. hon. Czł. hon. wielu stow. akadem. Ogł. szereg. prac w jęz. ros., poza tym w jęz. polsk. m. in.: L. Carpentier, wspomnienie pośmiertne (1921); G. Lipman, wspomnienie pośmiertne (1921); O kablach dla prądów wysokiego napięcia (1921); W sprawie znakownictwa elektrotechn. (1923); Polit. Warsz. szkic hist. (1925); Gmachy. Polit. Warsz. (1925); Dziesięciolecie Politechniki Warsz. (1925); Politechniki w Polsce (1928); Nauki elektrotechn. w Polsce (1928); Przemysł elektrotechn. w Polsce (1928); W sprawie uwag o znakownictwie elektrotechnicznym (1930); W sprawie określenia mocy w obwodach elektrycznych o przebiegach odkształconych prądu i napięcia (1931); Teoria prądów zmiennych (1935); Warunki możliwości zastąpienia długiej linii elektrycznej sztucznym układem (1936). Warszawa, Zimorowicza 5, tel 8-70-18.

STANIEWICZ WITOLD CEZARY. Dr fil. Inż. dypl. * 16. 9. 1888 w Wilnie. S. Cezarego i Julii z Rosochackich. Oż. w 1921 z Eugenią Sumorok. Uk. gimn. w Wilnie, wydz. fil. Uniw. Jagiel., wydz. roln. uniw. w Monachium, stud. uzup. we Francji i Włoszech. Za czasów gimn. prac. w org. niepodległ. Uczestn. samoobr. wileńsk. Nast. sł. w w. p. do 1922, jako adiut. gen. L. Żeligowskiego. Ppor. rez. W 1922 poseł na sejm wileński. Od 1922 asyst. i doc. S. G. G. W. Uniw. Stef. Bat. i prof. Politechn. Lwowsk. 20. 6. 1926—4. 12. 1930 Min. Ref. Roln. Od 1931 prof. ekonom. roln. Uniw. Stef. Bat. i kier. działu ekonom. roln. Państw. Instyt. Gosp. Wiejsk. w Poławach. Od 1933 rektor Uniw. Stef. Bat. Czł. zarz. Izby Roln. w Wilnie, czł. zarz. Izb Roln. w Warszawie, czł. licznych inst. roln. i nauk. w Polsce i zagr. Ogł. 23 prace większe, m. in.: Wieś Matujzy Bołondziszki (Wilno 1923), Rzut oka na rozwój dziejów agrarnych na ziemiach lit. (Wilno 1924), Sprawa Kłajpedy (Wilno (1924), Oświata pozaszk. jako zagadn. socjalne (Warszawa 1926), Reforma rolna a wytwórczość rolnicza (Warszawa 1928), O program agrarny w Polsce i jego wykonanie (Warszawa 1928), Kolektywizacja rolnictwa Rosji Sow. (Wilno 1933), Zagadnienie osadnictwa na Pomorzu ze stanowiska gospod. (Toruń 1934), Znaczenie rolnictwa dla Państwa (Wilno 1935), poza tym szer. art. w prasie codz. i period. Wygł. odcz. publ. i przez radio. Odzn.: V. M. 5, O. P. 2, K. W., M. N., jugosł. Ś. S. 1, węg. K. Z. 2. Wilno, Mickiewicza 62 m. 5, tel. 14-22.

STANISŁAWSKA-WYSOCKA Z DZIĘGIELEWSKICH STANISŁAWA, patrz: WYSOCKA-STANISŁAWSKA.

STANISŁAWSKI STANISŁAW. Art.dram. Reżys. * 1872. Uk. szk. dram. przy Warsz. Tow. Muz. Wyst. od 1898 w Krakowie pod dyr. T. Pawlikowskiego, nast. we Lwowie. Dyr. teatru w Łodzi 1917—18, po czym prac. w teatr. miejsk. w Warszawie, nast. w teatr. A. Szyfmana tamże. Ważn. role: Albin, Gustaw (Śluby panieńskie); Edwin (Odludek i poeta); Birbancki, Dolski (Wielki człowiek do małych interesów); Papkin, Ludomir (Pan Geldhab); Zbigniew (Mazepa); Pafnucy (Sen srebrny Salomei); Starościc (Ks. Marek); Pan młody, Poeta, Dziennikarz, Stańczyk (Wesele); Hamlet, Poloniusz (Hamlet); Kaligula; Florizel (Opowieść zimowa); Mąż (Paryżanka); Bogacz (Miłosierdzie); Ojciec (Sześć postaci). Warszawa, Krakowskie Przedmieście 17, telefon 6-94-84.

STANISZEWSKI WACŁAW. Ks. Dr Św. Teol. * 13. 7. 1907 w Brzesku Nowym. S. Wojciecha i Anny z Koreptów. Uk. gimn., semin. duch. w Lublinie, nast. wydz. teol. Katol. Uniw. Lubelsk. Ogł.: Kościół, jako mistyczne ciało Chrystusa, według św. Augustyna (Lublin 1936); Duszpasterstwo w szkole powszechnej (Zamość 1937). Zamość, Przybyszewskiego 3.

STANISZKIS TEOFIL WITOLD. Przyrodn. Roln. dypl. Polit. * 20. 12. 1880 w Mariampolu. S. Wincentego i Weroniki ze Szmyttów. Oż. 1908 z Wandą Piotrowską. Uk. gimn. w Łomży, wydz. przyrodn., uniw. w Warszawie i stud. roln. Uniw. Jagiel. Po uk. stud. asyst. prof. E. Godlewskiego przy kat. fizjol. rośl. i chem. roln.; nast. przez 2 lata wykł. w szk. roln. w Czernichowie. 1911—17 kier. dośw. stacji roln. w Kutnie. Od 1912 wykł. Wyższ. Kursów Przemysł.-Roln. w Warszawie, nast., po przekszt. ich w S. G. G. W., prof. upr. roślin tamże. Od 1899 prac. w Tow. Ośw. Narod., Zw. Młodz. Polsk. „Zet", Ligi Nar. W Małopolsce czynny w prac. str. Demokr.-Narod., T-wa Szk. Lud., Zw. Pom. Nar., Org. polskie zw. zaw. robotnicze. Poseł na Sejm Ustawod. (sekr. kl. Zw. Lud.-Nar. i sekr. prezyd. Sejmu) i nast. do r. 1935. Prac. w kom. roln. i kom. ref. roln. W 1927 wybr. do r. m. m. st. Warszawy. Ogł.: Szczegółowa uprawa roślin, Podr. gospod. wiejskiego, szer. art. roln. Wygł. odcz. na tem. uprawy roślin, udz. w prac. inst. i org. roln. Zajmuje się spec. uprawą lnu. Warszawa, Różana 45, tel. 4-33-55.

STANKIEWICZ, patrz: GRYWICZÓWNA IRENA KAZIMIERA.

STANKIEWICZ MAMERT. Kpt. żeglugi wielk. Kmdr-ppor. rez. * 22. 1. 1890 w Mitawie. W 1909 uk. Ak. Morską w Petersburgu (ob. Leningrad). 1909—18 of. mar. woj. ros. W 1920 uczest. akcji adm. Kołczaka oraz sł. w 5 Dyw. Syb. Od 1921 kier. wydz. nawigac. w Państw. Szk. Morsk. w Tczewie. Od 1924 kpt. statku szkoln. „Lwów". Od 1927 w mar. handl. Od 1935 kpt. m. s. „Piłsudski".

STANKIEWICZ REMIGIUSZ. Dr med. * 1. 10. 1886 w Nowym Mieście, pow. płoński. S. Dyonizego i Albiny ze Ślepowrońskich. Oż. 4. 8. 1923 z Ludmiłą de Witt. Uk. eximia cum laude wydz. lek. uniw. w Kijowie (1912), d-rat na Uniw. Warszawsk. (1922). Asyst. klin. chor. dziec. tegoż uniw. 1921. Doc. Uniw. J. P. Od 1. 7. 1934. Lek. naczelny warsz. szpit. dla dzieci przy ul. Kopernika. 1918-21 ochotn. w. p. Kpt.-lek. rez. Ogł. ok. 40 prac z zakresu pediatr. w jęz. polsk. i franc., m. in. monogr. pt.: Zapalenie płuc u dzieci. Warszawa, Marsz. Focha 2, tel. 2-88-32.

STANKIEWICZ ZYGMUNT. Dr. med. * 25. 3. 1887 w Kraśniku. S. Stanisława i Ludmiły Tytusy z Suligowskich. Oż. w 1914 z Jadwigą Lewakowską. Ucz. do V gimn., po strajku szk. 1905 uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego tamże. Dypl. lek. uz. na uniwers. w Genewie w r. 1913. Podcz. wojny świat. lek. Czerwon. Krz. w Serbii, nast. w Rosji. 1918—1925 asyst., nast. prosekt. zakł. anat. normaln. Uniw. Warsz. W międzyczasie sł. w w. p. Prac. w szpit. warsz. jako radiol. Czynny w org. i prac. Polsk. Lek. Tow. Radiol. oraz przy wyd. org. tow. pt. Polski Przegląd Radiol. Ogł.: Polski słownik lekarski radiologiczny i światłoleczniczy (jako red., po śmierci doc. Z. Grudzińskiego), Zarys rozwoju radiologii lekarsk. w Polsce, Org. walki z rakiem w Polsce (ref. na Międzyn. Kongr. Radiol. w Zurychu, 1934) oraz kilkanaście przyczynków w czasopismach lek. polsk., franc. i niem. Odzn. K. W. 3. Warszawa, Zimorowicza 4, telefon 9-18-45.

STANKIEWICZ - SKOROBOHATA ZOFIA. Art.-mal. Public. * 20. 5. 1871 w Su-

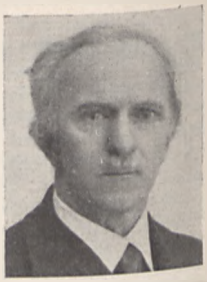
wałkach. C. Edwarda i Julii z Ławcewiczów. Stud. w szk. Miłosza Kotarbińskiego, uk. Szk. Szt. Piękn., stud. archeol. w Petersburgu (ob. Leningrad) i archit. na politechn. warsz. pod kier. prof. Noakowskiego. Od 1906 deleg. Kasy im. J. Mianowskiego na terenie Rosji; 1916—18 prow. tam wykł. o sztuce polsk., nast. czł. kom. rewindyk. zab. przeszł. W 1920 prac. w Kom. Obr. Państwa. Inic. zał. i czł. zarz. Stow. Nauczyc. Rys. w Szk. Żeńsk., czł. Tow. Lit. i Dziennik., czł. Zarz. Zrzesz. Polsk. Art.-Plast., czł. Polsk. Tow. Teozof. Prace mal. przew. marynist. i komp. dekor. — wyst. w „Zachęcie" warsz. oraz na wyst. w Warszawie i Petersburgu. Ogł. szereg prac, brosz. i art. z zakr. estetyki życia codz., sztuki, hist. szt., krytyki artyst. w jęz. polsk. i ros. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Żórawia 25 m. 5, tel. 8-29-75.

STAŃCZYK JAN. Dział. robotn. Polityk. * 23.12.1886 w Woli Przemykowskiej (Młp.). S. Szymona i Marii z Golonków. Uk. 4 kl. szk. powsz. Przed wojną świat. org. robotn. w kier. kult. i zawod. Org. P. P. S. w Lipsku. W 1914 wciel. do w. austr.; prac. w fabr. amun. w Czechach, org. strajk. tamże, za co oddany pod sąd woj. W kraju prac. nad zjednocz. górn. Śląska, b. Król. Polsk. i b. Galicji. Sekr. gen. org. robotn. Czł. rady nacz. P. P. S. Radny m. Krakowa. Repr. górn. polsk. w międzyn. org. zawod. Poseł na Sejm 1922—1927. Red. Górnika. Pis. do pism part. Kraków, Zygmunta Krasińskiego 16, tel. 1-44-41.

STAŃCZYKOWSKI KAZIMIERZ. Mgr praw. Adwokat. Dział. społ. * 5. 2. 1901 w Idzikowicach, pow. Opoczno. S. Jana i Ewy z Pacanowskich. Oż. 23. 8. 1930 z Ireną Kamler. Uk. gimn. w Piotrkowie Tryb. i wydz. prawny Uniw. Warsz. W cz. w. świat. udz. w prac. młodz. szk. i harc. W 1918 uczestn. rozbroj. Niemców. W r. 1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Za czas. akad. prez. Organ. Młodz. Narod. okr. warsz., prez. Br. Pom. Stud. Uniw. Warsz., wicepr. Ogólnopolsk. Zw. Br. Pom., prez. Ogólnop. Zw. Kół Prowinc. Od 1927 wicepr. Centr. Zw. Młodz. Wiejskiej „Siew". Od 1933 prez. Zw. Młodej Wsi woj. warsz. Udz. w pracach Świat. Zw. Polaków, L. O. P. P. 1925—1930 urz. Urz. Wojew. Warsz., nast. w Kom. Rządu na m. st. Warszawę. Ost. adw. Warszawa, Misyjna 8, tel. 4-11-88.

STARCZEWSKI FELIKS. Muz. Kompoz. Pedag. * 27. 5. 1868 w Warszawie. S. Józefa i Anny z Hendlów. Oż. 9. 1. 1913 z Zofią Wietrzykowską. Uk. szk. realną w Warszawie i Inst. Muz. tamże w 1896, stud. w Berlinie u Humperdincka i na uniw. tamże u Fleischera i Friedländera, nast. w Paryżu u d'Indy'go i na Sorbonie u Daurica. Prof. konserwatorium. Ogłosił szereg artykułów i recenzyj w czasop. muz.: Echa, Śpiewak, Orkiestra, Muzyka Polska, Muzyka w szkole, Śpiew w szkole i in., pracę: Józef Piłsudski i Jego Legiony w muzyce i pieśni (1935), Naprzód, Hołd (do słów Bukowińskiego), Pobudka (do słów W. Zielińskiego), Ta co nie zginęła (do słów E. Słońskiego), O Polsko, Polsko (do słów T. Kończyca), Die polnischen Sänge (po niem., 1901); kilka brosz.; współudz. w pracy zbior. pt. Działalność Jana Karłowicza. Warszawa, Zielna 7 m. 3, tel. 5-90-66.

STARNAWSKI STEFAN. Sport. * 4. 7. 1899 w Dębinie, woj. lubelskie. Rtm. Upr. jeźdz. 1920—1927 udz. we wszystk. zawod. kraj. W 1923 zalicz. do grupy olimp. w Grudziądzu. W 1927 udz. w konk. w Nicei, gdzie wygrał Prix du Comité i Prix de Monaco; udz. w konkurs. w Londynie (kilka nagr.), New Yorku (Puchar Narodów), w 1929 Prix de la Turbie oraz 1 i 2 nagr. w Nicei; zdobył puhar kaw. włosk. w Rzymie; 2 pierwsze nagr. w Tallinie. W warsz. konk. międzyn. w 1927 i 1931 zdobył 2 pierwsze nagr. i Puchar Narodów. Odzn. K. W., K. Z. sr.

STARZAK WŁADYSŁAW. Dział. społ. Polit. * 1895. Sł. w Leg. Polsk. 1928—30 ref. społ. w Prez. Rady Min. Prez. zarz. gł. Kolej. Przysp. Wojsk., wicepr. zarz. gł. Zw. Leg., wicepr. zarz. gł. Rodz. Kolej. Poseł na Sejm 1930—1935—1940. Kraków, Sienkiewicza 12; Warszawa, Br. Pierackiego 17.

STARZEWSKI MACIEJ. Dr praw. * 7. 6. 1891. S. Tadeusza i Heleny z Hajdukiewiczów. Oż. 17. 9. 1935. Uk. gimn. Sobieskiego w Krakowie (1909), wydz. prawa Uniw. Jagiel., stud. uzup. w Paryżu (1925 do 1926). Habilit. w 1928. Prof. Uniw. Jagiel. od 1934. 1914 do 1918 sł. w Leg. Polsk., w 1920 w w. p. Por rez. 1918—1921 ref. w Min. Spr. Wewn. Ogł.: przekł. i koment. Rousseau — Umowa społeczna

oraz Uwagi nad rządem polskim; Teoria społ.-polityczna Staszica a J. J. Rousseau; Czy komisje ziemskie były sądami (1924); Konstytucja Republiki Czechosłowackiej (1926); Środki zabezpieczenia prawnego konstytucyjności ustaw (1928); Gesetze und Verfassung in Polen (1929). Ze studiów nad ustrojami faszystowskimi; Elita i wódz w ustroju III Rzeszy; Uwagi nad proj. konst. wicemarsz. Cara; Od sejmowładztwa do rządów gabinetowych; Uwagi o zwierzchnictwie sił zbrojnych oraz o prawie łaski Prezydenta R. P.; Neutralność w prawie międzynarodowym; Systematyka ustrojów polit. Odzn. K. W. Kraków, Sławkowska 10, tel. 1-12-69.

STARZYŃSKI JULIUSZ STANISŁAW. Dr fil. Hist. szt. * 29. 2. 1906 we Lwowie. S. Witolda i Julii z Dorsazów. Oż. 8. 10. 1930 z Janiną Bujak. Uk. wydz. human. Uniw. J. P., stud. uzup. za gr. Współpr. Kom. Hist. Szt. Piękn. Pol. Ak. Um. od 1933. Doc. hist. szt. nowożytn. Uniw. J. P. od 1935, nast. dyr. Inst. Prop. Szt. w Warszawie. W 1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Od 1932—1935 sekr. T-wa Op. nad Zab. Przeszł. w Warszawie. Czł. zarz. gł. Polsk. Zw. Hist. Szt., czł. rady Muz. Narod. w Warszawie. Ogł. m. in.: Tryptyk późno-gotycki w Cegłowie (1929), Malarstwo monumentalne w Polsce średniowiecznej (1929, wsp. z M. Walickim), Barokowe malowidła ścienne w kaplicy Św. Karola Boromeusza w Łowiczu i twórca ich Michelangelo Palloni (1931), Rysunki Canaletta w warsz. Muzeum Narod. (1933), Wilanów. Dzieje budowy pałacu za Jana III (1933), Dzieje sztuki polskiej (1936, wsp. z M. Walickim). O społeczno wychowawczych wartościach sztuki, Dwór artystyczny Jana III, Rzeźba architekt. w Polsce wieków średn. (1931, wsp. z M. Walickim), szereg art. w Biul. Hist. Szt. Współpr. encykl. Świat i Życie. Warszawa, Topolowa 9 m. 5, tel. 9-00-83.

STARZYŃSKI ROMAN LEON. Mjr dypl. rez. * 11. 4. 1890 w Warszawie. S. Alfonsa i Jadwigi z Lipskich. Oż. 24. 9. 1921 z Haliną Starzyńską. Ukończył gimnazjum polskie w Warszawie (1908), wydział fil. Uniwers. Jagiel. (1913), Wyż. Szk. Woj. (1921). 1910—1914 czł.-zał. i prez. (1912—13) stow. mł. post.-niepodl. „Promień" w Krakowie oraz sekr. zarz. gł. Unii Stow. Młodz. Post. Niepodl. Od 1911 w Zw. Strzel. Od 1914 w II bryg. Leg. Polsk. (5 p. p.). Od 11. 1918 w w. p., m. in. szef oddz. II D. O. Gen. Łódź i D. O. Gen. Warszawa, szef wydz. org. O. I. Szt. Gen., dca baonu, szef Biura Og.-Org. M. S. Wojsk. Od 1929 w rez. Dyr. nacz. Polsk. Radia. Czł. zarz. gł. Zw. Filaretów; czł. zarz. Koła Piątaków; prez. zarz. gł. Poczt. Przysp. Wojsk. Ogł. m. in.: Zarys nauki organizacji sił zbrojnych (1930); Agencje informacyjne (1935); Cztery lata wojny w służbie Komendanta, Przeżycia wojenne 1914—1918 (1937); szer. art. w Bellonie i in. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 5, K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. Ś. S. 2, egip. Nilu 3, Warszawa, Płatowcowa 13, tel. 5-09-50.

STARZYŃSKI STEFAN BRONISŁAW. Ekonom. Polit. * 19. 8. 1893 w Warszawie. S. Alfonsa i Jadwigi z Lipskich. Oż. 27. 7. 1922 z Pauliną Chrzanowską. Uk. gimn. E. Konopczyńskiego w Warszawie, nast. Wyższe Kursy Handl. tamże (ob. S. G. H.) w 1914, ponadto stud. prawo. Czł. Związku Młodz. Postęp., a od 1910 czł. Zw. Młodz. Postęp.-Niepodl. (Filarecja), w 1913—14 czł. centr. komit. tej org. w Król. Polsk. Od 1912 czł. Zw. Strzel. w W-wie pod pseud. Lew. Red. Biul. Szk. W 1910 i 1911 kilkakr. areszt. i więz. Od 1914 sł. w I bryg. Leg., intern. w Beniaminowie, nast. w w. p. Od 1921 kpt. rez. 1921—1924 sekr. gen. deleg. polsk. w Kom. Miesz. Reewak. i specj. w Moskwie; w 1924 czł. Kom. Miesz. Reewak. Od 1924 prac. w Min. Skarbu; w 1926 urz. do szczeg. zleceń przy prez. Rady Min. prof. K. Bartlu. Od 10. 1926 dyr. depart., od 9. 1929 wicemin. skarbu, jednocz. wicepr. B. G. K. Od 1934 prezyd. m. stoł. Warszawy W 1930 wybr. do Sejmu. 1933—34 prez. B. B. W. R. w Warszawie. W 1933 kom. gen. Pożyczki Narod. Od 1931 wykł. w S. G. H. Monopole i przedsiębiorstwa państwowe w Polsce. Ogł. m. in.: Zagadnienie narodowościowe w Rosji Sow. (Warszawa 1924); Program rządu pracy w Polsce (Warszawa 1926); Rok 1926 w życiu gospodarczym Polski (Warszawa 1927); Położenie klasy robotniczej po przewrocie majowym (Warszawa 1929); Litwa — zarys stosunków gospodarczych (Warszawa 1928); Stan finansowy Polski w 1927 r. (Warszawa 1928); Myśl państwowa w życiu gospodarczym (Warszawa 1928); Rola państwa w życiu gospodarczym (Warszawa 1927); Życie gospodarcze a ustrój państwa (Warszawa 1930); Światowy kryzys gospod., obecna sytuacja Polski i plan B. B. W. R. (Warszawa 1931); Pożyczka Narodowa. Red.: Zagadnienia gospodarcze Polski współcz. (1928); Na froncie gospod. (1928); 5 lat na fr. gospod. (wyd. Drogi

1931). Odzn.: O. P. 2; K. N.; K. W. 3; M. za W.; M. 10-l. O. N.; belg. Leopolda II 1; Korony Włoch 2; est. Orła 2. Warszawa, Ratusz.

STARŻA-DZIERZBICKI JAN, patrz: DZIERZBICKI-STARŻA.

STASIAK STEFAN. Dr. Oriental. * 1884 w Warszawie. Od 1925 z-ca prof., od 1929 prof. filol. indyjsk., ze szczeg. uwzgl. hist. kult. i filoz. na Uniw. Jana Kaz. Ogł. m. in.: La Cataka (Rocz. Oriental. 1919—24, t.II, 1925); Les Indes portugaises à la fin du XVI-e siècle d'aprés la relation du voyage, fait à Goa en 1596 par Christophe Pawłowski (tamże 1926, t. IV, 1929); Za czy przeciw centralizacji studiów orientalist. w Polsce (1929).

STASIŃSKI JAN. Dr med. * 26. 7. 1869 w Bogdanowie, pow. wągrowiecki. S. dr fil. Józefa i Jadwigi z Okoniewskich. Oż. w 1899 z Zofią Kapuścińską. Stud. med. na uniw. w Berlinie, Genewie, Strassburgu, Bonn, Monachium i Würzburgu, gdzie uz. d-rat Od 1895 asyst. prof. Gutmana w Berlinie, klin. uniw. w Grazu, klin. państw. w Wiesbadenie; stud. spec. w klin. prof. Perinauda i Moraxa w Paryżu. Praktyk. w Plauen, Frankfurcie n. M. i Kolonii. W 1899 zał. wł. klin. oczną w Poznaniu, równocz. kier. oddz. oczn. szpit. św. Józefa tamże. W 1926 habilit. na Uniw. Poznańsk., w 1928 prof. tyt. tamże. Ogł. prace z zakr. okulist., zwł. na tem. zw. chor. oka z chor. wewn., w jęz. polsk. i niem., m. in.: Krytyczny pogląd na stan obecny nauki o zarazie, Pogląd na obecny stan nauki o jaglicy, O zaburzeniach czynnościowych nerwów organo-wegetacyjnych i dokrewnych narządów wydzielniczych w stosunku do chorób oka i leczenia ich wstrząsem, Kilka uwag nad główniejszymi objawami ocznymi towarzyszącymi chorobie Basedowa, O chorobliwych objawach ocznych w pierwszych okresach stwardnienia tkanek ustrojowych i ich leczeniu, O nieprawidłowym stosunku ciśnienia w tętnicy ramiennej do ciśnienia w naczyniach siatkówki u chorych bez zmian zapalnych oka, O arteriosklerozie dna oka w świetle osobistych spostrzeżeń i klinicznych doświadczeń; poza tym: Kilka chwil rozmyślań nad żywotem Teofila Laennera, genialnego lekarza i wielkiego chrześcijanina oraz prace kryt. o sławn. lek. Za czasów zaborcz. pis. artyk. polit. w Dzien. Pozn. o kier. neokonserwat. Poznań, al. Marcinkowskiego 17, tel. 36-53.

STASZEWSKI JANUSZ WIKTOR. Dr fil. Hist. wojskow. * 26. 4. 1903 we Włocławku. S. Franciszka i Zofii z Orłowskich. Oż. 18. 5. 1926 z Magdaleną Przanowską. Uk. Uniw. Pozn. W 1918 uczestn. rozbr. Niemców w Turku. W 1920 ochot. w p. Ppor. rez. Urz. arch. państw. w Poznaniu. Zajm. się hist. wojskow., nowożytn., gł. w okr. wojen napoleońskich. Sekr. red. Roczn. Hist. Ogł. m. in.: Województwo kaliskie w 1830—1831 (Turek 1926), Generał Michał Mycielski (1930), Generał Józef Załuski (1934), Kaliski wysiłek zbrojny (1806—1813) (Kalisz 1931), Wojsko polskie na Pomorzu i pod Gdańskiem 1807 (Gdańsk 1932), Źródła wojskowe do dziejów Pomorza w czasach Księstwa Warszawskiego (Toruń 1933), Dzieje Torunia (Toruń 1933), Artyleria polska pod Gdańskiem 1807 (Gdańsk 1934), Z dziejów polskiego garnizonu w Gdańsku (1808—1812) (Gdańsk 1934) oraz szer. prac w Przegl. Hist.-Wojsk., Roczn. Hist. i in. Poznań, Wierzbięcice 58.

STASZEWSKI WACŁAW. Dr fil. Fiz. * 1892 w Warszawie. Uk. gimn. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1910), stud. na wydz. fil. uniw. w Krakowie i Getyndze (d-rat w 1927). 1913—14 prac. pod kier. prof. M. Smoluchowskiego. Od 1915 demonstrator przy kat. fiz. doświadcz. Uniw. Jagiel., od 1917 asyst. politechn. w Warszawie. 1919—20 stud. uzup. w University College w Londynie, u W. H. Bragge. Od 1921 z-ca prof. Uniw. Stef. Bat. W 1925 prac. w szk. śr. Od 1926 prof. mech. teoret. na wydz. matem.-przyrodn. Uniw. Stef. Bat. Ogł. m. in.: Messungen von elektroosmotischen Spannungen in schlecht leitenden Flüssigkeiten (Kraków 1917), Beitrag zur Kenntniss elektr. Doppelschichten (tamże 1917), Przyrząd do badania swobodnego spadku ciał, Ausch. Beweis des Coriolischen Satzes (1928). Wykład zasad dynamiki w szkołach średn. Współpr. w podręczn. Witkowskiego. Wilno, Uniw. Stef. Batorego.

STAWOWSKI EUGENIUSZ. Dr praw. * 20. 9. 1886 w Ostrężnicy, pow. chrzanowski S. Michała i Krystyny z Albrechtów. Oż. 5. 8. 1911 z Marią Mildner. Uk. gimn. IV w Krakowie (1906) i wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1911). 1906—11 nal. do Zw. Strz. Prez. S. O. w Rzeszowie. Przew. Tow. Ochr. Młodz. przew. Zw. Przyj. Strzelca, przewodn. Z. H. P., czł. zarz. L. M. i K. Odzn. K. Z. sr., M. 10-l. O. N. Rzeszów, Zygmuntowska 4.

STAWSKI, patrz: STOLARZEWICZ LUDWIK.

STEBŁOWSKI ADAM. Mgr praw. Dyplom. * 24. 12. 1896 w Zbruczu p. Wołoczyskami.

S. Konstantego i Marii Julii z Brzezickich. Oż. z Zofią Hryniewiecką († 1934). Uk. gimn. w Ostrogu na Wołyniu, stud. fil. na uniwers. w Kijowie, uk. Wyż. Szk. Wojenną (1922) i wydz. prawa uniw. w Warszawie, stud. w Szk. Nauk Polit. tamże. 1917—1918 współprac. przy org. polsk. oddziałów wojsk. w Rosji. Komendant „Naczpolu" przy 33 korp. ros. na fr. rumuńsk. Służył w II Korp. Wsch. Uczestn. bitwy pod Kaniowem. 1918—19 sł. w 4 dyw. strz. gen. L. Żeligowskiego, nast. w 3 dyw. A. P. we Francji i w w. p. 1925—28 ekspert wojsk. na konfer. międzyn. przy L. Nar. Czł. stałej kom. Doradcz. do Spraw Wojsk. przy L. Nar. Od 1928 mjr. dypl. rez. 1928—1933 r-ca pos. R. P. w Moskwie, konsul gen. R. P. w Charkowie i Tyflisie. Nast. czł. Kom. Miesz. dla G. Śl. R-ca M. S. Z. Prez. Śląsk. Okr. Zw. Kaniowczyków i Żeligow., czł. Inst. Bałt. i Inst. Śląsk. Czł. Pap. Ak. Tyber. Współpr. Bellony, Polski Zbrojnej, Przegl. Wojsk. oraz czasop. lotn. Ogł. szer. przekł. z franc. dzieł wojsk. i lotn. Odzn.: O. P. 4, K. W. 2, M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., odzn. P. C. K. 2, jugosł. Ś. S. 2, Gw. Rum. 4 i 3, kaw. magistr. Malt., S. Mar. Ś. Ag. 3, bułg. Ś. Al. 3, N. M. P. de Merc. 2, luks. Wieńca Dęb. 3, pap. Gr. Św. 3, est. O. 3, est. C. K. 3, łot. M. za W. Warszawa, Kaniowska 5.

STECKI JAN. Ekonom. Polityk. * 22. 3. 1871 w Siedliskach, w Lubelskim. Uk. gimn. 5 w Warszawie, stud. na wydz. lek. uniw. tamże i na uniw. w Bonn. W 1891 więz. w cytadeli warsz. za udz. w przygot. obch. roczn. konstyt. 3 maja. Czł. Zw. Mł. Polsk.; czł. Ligi Nar. Prac. w II red. Głosu w Warszawie. Po uk. stud. ogł. podr. Ekonom. polit. oraz tłumacz. Humanistów Nowożytn. Robertsona i Instytucji zawod. Spencera. Koresp. Przegl. Wszechpolsk. Współprac. Książki i Tyg. Ilustr. Poseł do I i II Dumy Państw. ros. Prez. Lubelsk. Tow. Roln. Ogł. brosz. pośw. zagadn. autonom. Król. Polsk., sprawie agrarn. oraz program. gospod.-społ. str. demokrat.-narod. Współprac. Ziemi Lubelsk. i Głosie Lubelsk., Ekonomisty, Gaz. Roln., Przegl. Ziemiańsk. Prez. Gł. Kom. Rat. w Lublinie; kier. Kraj. Rady Gosp. Min. spraw wewn. Rady Reg. Od 1919 prez. Zw. Ziemian w Warszawie. W 1922 senator R. P.; czł. Klubu Zw. Lud.-Narod., później czł. Klubu Chrześc.-Narod. Współprac. Kur. Warsz. i Warszawianki. Prez. zarz. B-ku Ziem. w Warszawie; czł. kom. opiniod. roln. przy Kom. Ekonom. Min.; czł. del. polsk. na międzyn. konfer. ekon. w Genewie; czł. rady finans. przy Min. Skarbu.

STECKI KONSTANTY MARIAN. Dr fil. Inż.-agron. Botanik. * 29. 7. 1885 w Hrubieszowie. S. Konstantego i Marii z Ponikwickich. Oż.: 1^0 17. 9. 1914 z Eugenią Arczyńską, 2^0 7. 2. 1932 z Mieczysławą Ostrowską. Uk. gimn. w Łodzi, stud. roln. Uniw. Jagiel. (1907) i wydz. fil. tegoż uniw. (1909), stud. anat., hist. rozwoju i biol. flory morsk. w stacji zool. w Trieście. Za czas. gimn. nal. do org. „Iks". W okr. akademick. nal. do org. „Zet". Przez kilka lat prow. kursy T. S. L. dla analfab. w Krakowie. 1. 10. 1909—15. 3. 1910 asyst. przy kat. uprawy rośl. Uniw. Jagiel. i w prac. doświadcz. w Mydlnikach u prof. K. Rogóyskiego, nast. wykł. hist. natur. w szkole Ksawerego Praussa w Zakopanem. 1915—16 i 1922—23 nauczyc. gimn. tamże. 1919—1923 prow. roboty przy bud. i urządz. alpinarium w Zakopanem, 1922—23 kier. stacją meteorol. tamże. 1. 1. 1922—31. 12. 1923 kustosz. działu przyrodn. muzeum im. T. Chałubińskiego, urządził tam nowe oddziały 1923—24 zast. prof. na wydz. roln. uniw. w Poznaniu. 30. 4. 1924 habilit. tamże z botaniki ze szczeg. uwzgl. bot. leśn. Od 19. 9. 1925 prof. nadzw. tegoż przedm. Prow. wykłady na kurs. wak. dla nauczyc. w Zakopanem, Pucku i Krzemieńcu. Ogł. przeszło 40 prac z zakr. botan., m. in.: Przyczynki do mykologii Galicji, Grzyby okolic Rymanowa-Zdroju (Kraków 1910), Zmienność kwiatów szafranu tatrzańskiego (Kraków 1922), Linnaea borealis w Polsce oraz nowe stanowiska kilkunastu roślin tatrzańskich (Lwów 1922), Roślinność Tatr (dział w wyd. Z. Woycickiego), Odkrycie sybaldii w Tatrach (wsp. z B. Pawłowskim, Warszawa 1925), Zespoły roślin w dol. Miętusiej i na gł. masywie Czerwonych Wierchów (j. w. Kraków 1927), Wklęsłości kory i ich stosunek do listewek na drewnie u Salix aurita i Salix cinerea (wsp. z A. Żyborskim, Warszawa 1927), Studia morfologiczne nad formą lawinową świerka w Tatrach (wsp. z M. Kreutzingerem, Warszawa 1930), Studia biometryczne nad cisem w Polsce (wsp. z E. Bellą, Lwów 1931), Rozmieszczenie azalii pontyjskiej na Polesiu i Wołyniu w zw. z występowaniem skał krystalicznych masywu wołyńsko-ukraińskiego (wsp. z C. Jakubczykiem, Warszawa 1932); poza tym szer. in. prac, np. z zakresu etnogr.: Ludowe obrazy na szkle z okolic podtatrzańskich (Zakopane 1914), beletryst., art. z dziedz. numizmat. (ogł. w 1933 pod pseud. dr Marian Kast), tom wierszy. Współpr. Świat., Tyg. Ilustr., Wędrowca, Nowej Reformy i in. Poznań, Uniwersytet.

STEFANOWSKA MICHALINA. Dr nauk przyrodn. * 20. 11. 1855 w Grodnie. Córka Ferdynanda Marcina i Joanny z Sienkiewiczów. Uk. gimn. w Grodnie i wydz. przyrodn. uniw. w Genewie, stud. psychofizjologię w Paryżu. 1896-1906 pracowała w Inst. Fizjol.w Brukseli, stud. zagadn. morfol. i fizjol. komórek mózgu. Wyk. szereg badań nad wzrostem cięż. ciała różn. zwierz. i rośl. (wyn. ogł. w wyd. Travaux du laboratoire de l'Inst. Solvay w Brukseli oraz wyd. Ak. Nauk w Brukseli i Paryżu). Od 1907 prof. Wolnej Wszech. Polsk. 1912—17 dyr. gimn. żeńsk. im. E. Orzeszkowej w Łodzi. Nast. do 1921 org. i kier. pierwsz. szkółki dla dzieci umysłowo-tępych w Warszawie. W 1922 habilit. na uniw. w Poznaniu, nast. wykł. na wydz. lek. tamże fizjol. układu nerw. i org. zmysł. Ogł. m. in.: Zmiany zachodzące w oczach owadów i pająków pod wpływem światła i ciemności (rozpr. dokt., nagr. przez uniw. w Genewie w 1889), Wyrostki gruszkowate (Bruksela 1897), Rozwój komórek nerwowych w mózgu myszy (1898), Lokalizacja zmian w korze mózgowej, spowod. dział. eteru (Bruksela 1900), Wielka hypnoza u żab osłabionych głodem zimowym (Bruksela 1902), Poszukiwania nad wrażliwością na ból: algometria (wsp. z dr. J. Jotejko, 1903), Życie w oceanie (Warszawa 1905), Psychofizjologia bólu (Paryż 1909). Poznań, Górna Wilda 89, Kollegium Marcinkowskiego.

STEFANOWSKI BOHDAN. Dr nauk tech. Inż.-mechanik. * w 1883 w Lublinie. Uk. polit. we Lwowie (1905), stud. uzup. w Dreznie i Charlottenburgu. 1905—09 prac. w zakład. przemysł. w Lichtenburgu (Saksonia), Krimie (Czechosłowacja) i w Żyrardowie. Od 1909 asyst., od 1910 adiunkt przy kat. teorii maszyn ciepln. Politechn. Lwowsk. W 1914 uz. drat tamże i mian. prof. nadzwycz. pomiarów maszyn. W 1918 objął na politechn. w Warszawie wykł. termodynam. techn. Od 1919 prof. nadzw., od 1923 zwycz. techn. ciepln. i termodynam. techn. Prow. ćwicz. zlec. w laborat. maszyn. Ogł. m. in.: Przebieg przegrzany w chłodzarkach amoniakalnych (1913), Projekt laboratorium maszyn polit. we Lwowie, Z badań silników samochodowych napędzanych mieszankami spirytus. (1931), Mieszanki trójskładnikowe przy zmiennym sprężaniu (1932), Przegrzewanie pary w chłodzarkach; podręczn.: Termodynamika techniczna (1923), Gospodarka cieplna (1933), Ciepło (1926) (technik), Chłodnictwo (1932); liczne art. i ref. w czasop. techn. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Koszykowa 75 m. 7, tel. 8-23-03.

STEFANOWSKI-SYROKOMLA BRONISŁAW. Literat. * 30. 4. 1906 w Kownie. S. Gustawa Leopolda i Bronisławy Zofii z Rutkowskich. Oż. 25. 8. 1935 z Wandą Nebelską. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie, stud. na wydz. prawa Uniw. J. Piłsudskiego i wydz. prawno-ekonom. uniw. Poznańsk. Czł. Tow. Lit. i Dziennik. 1929—1931 współprac. Tyg. Ilustr. i Naokoło Świata. 1931—1934 red. mies. Bridge. Współpracownik Kur. Warsz. Ogł. szereg nowel, poezyj, report., feliet. w pow. pism. oraz książki: Brydż racjonalny (1934), Jak grać w brydża na turnieju. Współprac. prasy brydż. zagr. Warszawa, plac Inwalidów 3 m. 44.

STEFAŃSKI KSAWERY EUGENIUSZ. Mjr w st. sp. * 29. 12. 1887 w Warszawie. S. Marcelego i Marii z Lubicz-Czerwińskich. Uk. szk. śr. w Warszawie, stud. na Un. Jag. Od 1903 w P. P. S., od 1906 w Wydz. Bojow. Od 1909 w Zw. Wal. Czyn., nast. w Zw. Strzel., gdzie uk. niż. i średni kurs ofic. szk. Od 1914 w I bryg. Leg. Polsk., nast. w Polsk. Sile Zbrojn. Od 11. 1918 w 7 p. p. Leg., nast. w 18 i 22 p. p. Kmdt okr. I Zw. Strzel. Czł. kom. gł. Fund. Szkoln. Polsk. Zagr. Prez. Polsk. Tow. Filatelist. i Numizmat. Odzn.: K. N., K. W. 4, fr. Gw. Cz. 3, est. O. 4 i in. Warszawa, ks. Felińskiego 34, tel. 12-55-34.

STEFAŃSKI WITOLD. Dr nauk przyrodn. * 25. 7. 1891 w Kielcach. S. Gustawa i Aleksandry z Popiołków. Oż. 14. 4. 1918 z Janiną Daszewską. Ucz. do gimn. rząd. w Pińczowie,po strajku szk. w 1905 uk. szk. handl. w Kielcach, nast. wydział przyrodn. uniw.w Genewie. 1913—1917 asyst. przy kat. zool. tamże. W 1916 doc. i prow. wykł. przez 2 sem. Od 4. 10. 1917 asyst. przy kat. zool. na Uniw. Warszawsk. W 1920 habilit. tamże z zakr. zool. W r. 1919 prow. wykł. zlec. na S. G. G. W., 1919—1925 na wydz. farmaceut., weteryn. i lek. Uniw. Warsz. Od 1. 10. 1925 prof. nadzw. zool. i parazytol. na wydz. weteryn. tegoż uniw. W 1920 ochotn. w p. Czł. zw. Tow. Nauk. Warsz. Ogł. ok. 33 prac w jęz. polsk., franc. i niem., m. in.: Nicienie żyjące w mchu okolic Zakopanego (Polsk. Ak. Um. 1923), Robaki pasorzytnicze (Podr. do zbier. i konserw. zwierząt należ. do fauny polsk., 1926), Nématodes. Nicienie (tamże), Synonimika robaków pasożytniczych (Wia-

domości Weter. 1929), O kilku gat. nicieni (Wiad. Weter. 1930), Kilka uwag o Molineus torulosus (Wiad. Weter. 1930). Odzn. Gw. Rum. 4. Warszawa, Okólnik 5-a, tel. 5-89-62.

STEFFAN OTTON HENRYK. Przemysł. * 5. 6. 1889 w Zduńskiej Woli. S. Augusta i Florentyny ze Schnee'ów. Oż. 26. 7. 1913 z Hildą Schultz. Uk. szk. handl. w Łodzi (1907). Czynny w strajku szk. 1904-5. Dyr.Tow.Przędzalni „LaCzenstochovienne". Sędzia handl., czł. zarz. Zrzesz. Produc. Przędzy Bawełn. Łódź, Tkacka 31, telefon 1-10-80.

STEIN EDMUND. Dr filozofii. Judaista. * 20. 11. 1893. S. Leiba i Bruchy z Reicherów. Oż. 1. 9. 1925 z Scheincią Ruhdörfer. Uk. Uniw. Jagiel. oraz Hochschule für die Wissenschaft des Judentums w Berlinie. Wicepr. Zrzesz. Literatów Hebrajskich. Insp. przedm. judaist. żyd. szkół społ. narod. Doc. Inst. Nauk Judaist. Ogł. ok. 25 prac, m. in.: Judaizm i hellenizm (Kraków 1929), Wychowanie żydowskie w epoce hellenistycznej (Warszawa 1930),

De Flavii Josephi arte narrandi (Lwów 1931), Filon z Aleksandrii (Warszawa 1931), Ideały narodowe i ogólno-ludzkie w modlitwie żyd. (Warszawa 1931), Ideały pracy w żydostwie (Warszawa 1931), Świat zwierzęcy w Biblii i Talmudzie (1932), Józef Flawiusz, autobiografia (po hebr., Tel. Aviv 1932), Higiena społeczna w epoce Talmudu (Warszawa 1933), De Celso platonico (Lwów 1933), Czego nas uczą synagogalne wykopaliska w Galilei (Warszawa 1933), Trylogia hist. Filona (Warszawa 1934), Eros w filoz. żyd. (Kraków 1935), O liście pseudo-Aristeasza (po hebr., Jerozolima 1936). Warszawa, W. Górskiego 3 m. 40, tel. 5-28-93.

STEIN STANISŁAW. Dr praw. * 2. 8. 1888 w Krakowie. S. Artura i Malwiny z Pelczarów. Oż. 21. 4. 1906 z Natalią Szyszkowską. Uk. gimn. w Krak. (1897) i wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1901). 1912—1914 czł. druż. Strzel. i „Zarzewia" w Krakowie. Od 8. 1914 sł. w Leg. Polsk., po kryz. przysięg. wciel. do w. austr., wysł. na fr. włoski, gdzie dost. się do niew., po czym wst. do A. P. we Francji. Nast. sł. w w. p.

Od 1. 5. 1921 płk. korp. sąd. rez., po czym not. w Liszkach, nast. w Krakowie. Prez. Rady Notar. tamże, czł. zarz. Tow. Prawn. i Ekonom., prez. kom. rew. okr. krak. Zw. Strzel., czł. Rotary Clubu. Red. nacz. Przegl. Notarialn., gdzie ogł. prace fach. Odzn.: K. N., M. za W. Kraków, Sławkowska 1, tel. 1-33-13.

STEINWURZEL SEWERYN. Inż. Oper. film. * 18. 1. 1898 w Warszawie. S. Adolfa i Reginy z Majorkiewiczów. Oż. 9. 11. 1928 z Zofią Neuman. Do szk. śr. ucz. w Szwajcarii, nast. w Warszawie (gimn. Tow. Kult. Polsk., późn. Kreczmara), stud. w szkole mech.-techn. Wawelberga i Rotwanda tamże, uk. wydz. mech. politechn. w Paryżu. 1918—1920 sł. w w. p. W 1922 zorg. wsp. z reż. Brunonem Bredschneiderem i Leo Forbertem wytw. film. „Meteor", gdzie prac. jako kier. techn. i oper. Nakręc. m. in.: filmy Ślubowanie (1924), Rywale (1925), Czerwony błazen (1926), Zew morza (1927), Policmajster Tagiejew (1928), Uroda życia (1928), Legion ulicy (1931), Bezimienni bohaterowie (1931) Głos pustyni (w Afryce 1932), Dzieje grzechu (1933), Jego ekscelencja subiekt (1933), Pieśniarz Warszawy (1934), Dzień wielkiej przygody (1935), Pan Twardowski (1935), Róża (1936). Warszawa.

STELLER PAWEŁ. Art.-grafik. Pedagog. * 23. 1. 1895 w Hermanicach, pow. Cieszyn. S. Antoniego i Heleny z Gorgoszów. Oż. 29. 9. 1925 z Elżbietą Sosnowską. Uk. śr. szk. zawod. we Lwowie, wyższą szkołę przemysł. w Pradze Czeskiej(1914),wydz. graf. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, u prof. Skoczylasa (1925). Prof. Sl. Techn. Zakł. Nauk. Przed w. świat. nal. do harc. 1915—1918 sł. w w. austr., na fr. włosk., ros. i serbsk. Uczestn. prac. plebiscyt. na

Śl. Ciesz. Por. posp. rusz. Czł. zarz. Zw. Art.-Plast. Od 1928 wyst. w kraju oraz w Paryżu, Padwie, Zurychu, Marsylii, Rzymie, Hamburgu, Berlinie Londynie, Ameryce (wyst. okrężna), Szczecinie. W 1932 otrz. nagr. pien. m. Warszawy za drzewor. Rybak (Zachęta), w 1935 med. brąz. salonu jubil. za drzewor. Ślązaczka, nagr. za drzewor. Portret p. Prezydenta Rzplt. Wyk. teki drzeworyt.: Śląsk Cieszyński i Górny Śląsk. Na zam. rządu wyk. adres hołd. (podzięk. za opiekę nad dziećmi polsk.) dla cesarzowej Japonii oraz adres hołd. dla Ojca Świętego. Wyk. witraże w kośc. i techn. zakł. nauk. Wiele prac zakup. zbiory państw. w Warszawie, galeria miejska w Łodzi, Muzeum Śl. w Kato-

wicach, Muzeum w Cieszynie, Bibl. Jagiel. Prow. szer. kursów rys. dla naucz. woj. śl. oraz szk. rys. Odzn.: M. N., K. Z. sr. Katowice, Andrzeja 13, m. 2.

STELMACHOWSKA BOŻENNA. Dr fil. Etnogr. Etnol. Prehist. * 5. 12. 1893 we Wrześni, woj. poznańskie. C. Ksawerego i Ludwiki z Hundtów. Uk. szk. śr. i uniw. w Poznaniu (d-rat z etnol. i prehist. na st. summa cum laude). Przez 7 lat prac. w szkoln. tajn. W czasie wojny bolszewick. — w szpit. zakaźn. 1920—1928 asyst. prof. J. St. Bystronia; w tym czasie zorg. bibliot. semin. etnolog. Po uk. uniw. poświęc. się stud. etnogr. Pomorza, w szczeg. Kaszub. Od 1934 kustosz Muzeum Miejsk. w Poznaniu. Kier. Komisji etnograf. Inst. Zach.-Słowiańsk. przy Uniw. Poznańsk. Red. Archiw. Etnograf. Zorg. z ram. Min. W. R. i W. P. Kaszubskie Muzeum Etnograf. w Szkole Morskiej w Gdyni. Ogł. m. in.: System trzech epok w prehistorii polskiej, Rok obrzędowy na Pomorzu, Podkoziołek w obrzędowości Polski Zachodniej, Stosunek Kaszub do Polski, Kaszubi a Polska, Słowianie południowozachodni, Badania etnograficzne na Pomorzu, Regionalizm etnograficzny. Red. czasop. Z Otchłani Wieków. Odzn. K. Z. zł. Poznań, Niegolewskich 16, m. 6.

STELMACHOWSKI BRONISŁAW ANTONI. Prawn. * 17. 5. 1883 we Wrześni, woj. poznańskie. S. Ksawerego i Ludwiki z Hundtów. Ożenił 10. 10. 1921 z Wisławą Majewską. Uk. gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu; stud. na uniw. w Berlinie, Monachium, Wrocławiu i Getyndze. Jako stud. prac. w tow. T. Zana. W czasie powst. wlkp. sędzia w sądzie doraźnym i syndyk. przy szefie aprow. w Poznaniu. Prof. tyt. Uniw. Poznańsk.; sędzia Sądu Najw.; czł. Kom. Kodyfik.; polski sędzia rozj. przy polsko-niem. tryb. rozj. dla G. Śl. w Bytomiu. Prezes Tow. Prawn. i Ekon. w Poznaniu. Ogł. m. in.: Zarys proced. cywiln., Wpływ spadku waluty na prawne zobowiązania (Warszawa 1924), Prawo upadłościowe ziem zachodnich (Poznań 1932). Poznań, Chełmońskiego 4, tel. 63-72. Zofiówka, p. Strzelno.

STEMLER JÓZEF. Pedag. * 17. 10. 1888 w Dolinie, na Podkarpaciu. S. Henryka i Karoliny z Hołyńców. Ożenił 20. 6. 1920 z Wiktorią Krynicką. Uk. szk. lud. w Dolinie (1902), semin. nauczyc. we Lwowie (1907), uniw. Jana Kaz. (1911) i Szk. Nauk Polityczn. w Warszawie (1923). Stud. formy pracy społ.-oświat. w Niemczech, Danii, Anglii, Szwecji, Czechosłowacji i Stan. Zjedn. Ameryki Płnc. Do 1914 nauczyc. i ref. rady szkoln. w Dolinie. W 1914 dostał się do niew. ros. W 1915 naucz. polsk. kursów nauczyc. i kurator zakł. wychow. T-wa Pomocy Of. Wojny w Kijowie, w 1917 insp. szkół Macierzy Polsk., a w 1918 kier. sekcji op. nad dziećmi Mac. Pol. tamże, w 1919 sekr. Polsk. Kom. Wykon. na Rusi. W 1920 nacz. wydz. szk. powsz. i semin. nauczyc. w Zarz. Cyw. Wołynia i Fr. Podolsk. W 7. 1920 ochotn. w. p., przydz. do biura Obyw. Komit. Obr. Państwa w Warszawie, nast. sekr. gen. tegoż komit. Od 11. 1920 dyr. T-wa Polsk. Macierzy Szk. w Warszawie. Org. kursy metod. i techn. pracy społ. oświat., założ. szk. pracownic społ. w Warszawie. W 1928 zwiedził 70 ośrodków polskich w Ameryce z wykł. pt.: Prawda o Polsce. Red. czasop.: Oświata Polska z dod. Poradnik Bibliot. oraz Polska Macierz Szkolna. Ogł.: Instr. w sprawie prowadz. oświaty pozaszkolnej (1922, 25, 27), Elementarz do nauki starszych (1924), Tysiąclecie Polski (1924), Zagadnienie likwidacji analfabetyzmu w Polsce (1925), Konstytucja Rzplitej Polskiej w oprac. dla samouków (1925), Książka obywatela (1925), Liceum Krzemienieckie (1927), Ogniska terminatorskie (1927), O prowadzeniu bibliotek (1927), Kursy przysposobienia (1928), Niedzielne szkoły społ.-obywat. (1929), O nowym systemie akcji wykładowo oświatowej (1929), O stosunku bibliotekarza do czytelników w bibliotekach oświatowych (1929), Problem likwidacji analfabetyzmu książkowego (1934), Nauka czytania (podr. 1934), Biblioteki parafialne (1935), Na drodze do Polski czytającej (1935), Dzieło samopomocy narodowej—Polska Macierz Szkolna (1905—1935). Poza tym kilkanaście brosz. z materiałami dla preleg. z cyklu „Świat i ludzie" i „Prawda o Polsce". Czł. hon.: Zw. Ak. Ziem Wsch., Br. Pom. S.N.P., Akad. Koła Polsk. Macierzy Szkoln.; i Bene Meritus Br. Pom. stud. Uniw. Warsz. Nagr. za pracę oświat. z fund. im. St. Popowskiego. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Krakowskie Przedmieście 7.

STENZ EDWARD. Dr. fil Geofiz. Meteorol. * 22. 1. 1897 w Warszawie. Stud. na Uniw. Warsz., d-rat na uniw. Stef. Bat. W 1923 wyk. pomiary aktynometr. na Jungfraujoch w Alpach Szwajc., w 1927 w Laponii podcz. całk. zaćm. słońca; w 1925 wyk. pomiary promieniow. słoneczn. na Atlantyku. 1926—

1927 kier. wydz. morsk. P. I. M. w Nowym Porcie, potem w Gdyni. 1928—30 wyk. pomiary magnet. na Podkarpaciu, w 1931—1932 współprac. z Wł. Gorczyńskim we Francji nad bad. widma słonecznego. W 1936 obserw. całk. zaćm. słońca w Omsku na Syberii. Czł. Amer. Tow. Geogr. w New Yorku oraz Międzynar. Kom. Promieniow. Słoneczn. Ogł. m. in.: Sprawozd. z polsk. wypr. pylheliometr. na Jungfraujoch (Wiad. Meteor. 1933); Z klimatol. polsk. wybrzeża Bałtyku (Przegl. Zdroj. Kąp. 1926, nr 9); Sonnenstrahlung und atmosphärische Trübung über dem Atlantischen Ozean (Gerland Beiträge zur Geophysik, 1927 Bd. XVI); O eksped. astronom. do obserw. całkow. zaćm. słońca 29. VI. 1927 w Laponii (Urania 1927, nr 3); Z klimatol. Śląska (Wyd. Muz. Śl. 1930); Fizyka ziemi, Wielka Przyr. Ilustr., t. I, Warszawa 1932); Wilgotność powietrza i parowanie na wyż. Boliwijskiej w Oruro (3706). (Prace P. I. M. 1934, zesz. 4); Fizyka globu, mórz i atmosfery (Warszawa 1936). Sulejówek k. Warszawy.

STERLING MIECZYSŁAW. Dr fil. Hist. i kryt. szt. plast. * 28. 9. 1883 w Warszawie. S. Jakuba i Franciszki. Ożen. w 1918 z Heleną Büttner. Uk. szk. śr. i uniw. (wydz. hist. szt.). Bierze udział w życiu artystyczn., w org. wyst. w Klubie Artyst., w I. P. S-ie i in. Ogł.: Fra Angelico i jego epoka, Leonardo da Vinci, Michał Anioł i Rafael, Ignacy Marek, Jan Stanisławski, Leon Wyczółkowski, Piotr Michałowski oraz art. w Sztukach Piękn. i krytyki artyst. w: Neue Zuricher Zeitung, Głosie Prawdy, Wiad. Lit., Kur. Por., poza tym szereg drobnych stud. dla Tow. Wyd. w Warszawie. Red. mies. Sztuka i Artysta. Warszawa, Br. Pierackiego 13 m. 3, tel. 6-67-38.

STERLING WŁADYSŁAW. Dr med. * 14. 1. 1877 w Warszawie. S. Leopolda i Emmy z Korenfeldów. Ożen. z Różą Hirszfeld. Uk. wydz. lek. uniw. w Warszawie (1901). Docent wydz. lek. i humanist. Uniw. J. P. i prof. psychopatol. dziecka na Wolnej Wszech. Polsk. Ordynat. szpitala na Czystem w Warszawie. W 1920 ochotn. w. p. Org. szkoln. spec. w Warszawie. Prez. Polsk. Ligi Higieny Psych. Ogł. kilkaset prac z dziedz.: neurologii, psychiatrii, psychopatol., psychol. eksperyment. Odz. K. Z. zł. Warszawa, Boduena 1, tel. 5-29-18.

STERZYŃSKI TADEUSZ MARIA. Dr fil. Rtm. * 8. 8. 1896 we Lwowie. S. Dionizego i Heleny z Wątorskich. Uk. wydz. humanist. Uniw. J. Piłsudskiego. Od 6. 8. 1914 w I bryg. Leg. 2. 1918 intern. na Węgrzech, nast. wciel. do w. austr. Od 12. 11. 1918 w w. p. W 1920 uczestn. w dział. 2 dyw. jazdy. Po wojnie pełn. sł. w kier. władz. wojsk. Prac. w dziedz. psychol. wojsk. Ogł. m. in.: Zagadnienie bibliografii wydawnictw periodyczn. (Warszawa 1928); Proj. org. księgarstwa polsk. z czasów Królestwa Kongr. (Warszawa 1930) oraz szereg art. w Gaz. Polsk., Pionie, Wiad. Lit., Ruchu Lit., Bellonie, Przegl. Wojsk., Przegl. Piech., Lek. Wojsk., Przegl. Bibliograf., Przewodn. Bibliogr., Przegl. Bibliot., Silva Rerum, Przegl. Księg., Poradniku Język. i in. Odzn.: K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N.

STEYER WŁODZIMIERZ BRUNON. Komandor-por. * 15. 7. 1892 w Montrealu. S. Włodzimierza i Tekli z Witołd-Aleksandrowiczów. Uk. gimn. w Permie, na Uralu. Szk. Morską w Petersburgu (ob. Leningrad), kurs art. morsk. w Tulonie i art. nadbrzeżn. w La Seyne. Of. zawod. mar. woj. ros. Od 1918 w mar. woj. polsk., m. in. dca baonu w p. morsk., dca O. R. P. Kmdt. Piłsudski, kmdt Szk. Spec. Morsk., dca dyonu ćwiczebn., kmdt C. Wyszk. Floty, kmdt. Portu Woj. Gdynia. Prez. W. K. S. Flota, kmdr oddz. morsk. Ofic. Yacht-Kl. Ogł. liczne art. w spraw. morsk. oraz kilka pow. i szer. now. (pseud. Brunon Dzimicz). Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. K. Woj., Kor. Wł.

STĘPOWSKI BRONISŁAW. Dr med. * 27. 9. 1892 w Krakowie. S. Leona i Anny z Więckowskich. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. Przed w. świat. nal. do Sokoła. Od 15. 8. 1914 sł. w Leg. Polsk., intern. w Beniaminowie, nast. w w. p. do 27. 5. 1922 Kpt.-lek. rez. Doc. Uniw. Jagiel. Prymariusz szpit. im. G. Narutowicza w Krakowie. Ogł. m. in.: Studia kliniczne nad jadowitością łańcuszkowców (1926), Objaw Cullena w ciąży pozamacicznej (1927), Porównawcze badania nad odczynem Wassermanna i Meinickego (1928), Odczyn pochwy a rozwój ziarniaków chorobotwórczych (1929), Versuche mit gefärbten Antigen (1929), W sprawie chemicznych środków zapobiegających zajściu w ciążę (1931), Nowe odczyny biologiczne w ciąży (1932), Objawy kliniczne okresów przejściowych w życiu kobiety i ich zaburzenia, Rozpoznawanie ciąży w świetle najnowszych badań (1932). W sprawie wa-

runków ułatw. zapłodnienie. Odzn.: K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Kraków, Batorego 7, tel. 1-48-72.

STĘPOWSKI JANUSZ. Literat. * 27. 12. 1900 w Krakowie. S. Leona i Anny z Więckowskich. Oż. 1. 7. 1937 z Henryką Zubrzycką. Uk. gimn. im. H. Sienkiewicza w Krakowie, ucz. do Szk. Morsk., stud. na Uniw. Jagiel. (polonist.). 1918—1920 ochotn. w. p. Jeden z twórc. Gaz. Lit. w Krakowie i zw. lit.-art. Helion i Litart. 1924—1927 współprac. Głosu Narodu; 1928—1929 red. nacz. Przyj. Młodz. w Poznaniu; 1930—1931 sekr. red. czasop. Echa Leśne w Warszawie. Od 1935 czł. zarz. T-wa Lit. i Dzien. Polsk. w Warszawie. Ogł.: pow. Sad w środku miasta (1926), utw. poet. Turniej żywych szachów (1927 i 1930), poem. Legenda o masztowej sośnie (1934), utw. scen. Gdynia, Na morskich szańcach Rzplitej i Heca w Jaźwinach (1935), szer. art., koresp. z podr. morsk., feliet., wierszy i now. w Głosie Narodu, Kur. Warsz., Tyg. Ilustr. i in. Autor szeregu widow. plener., m. in.: Turniej żywych szachów (wyst. podcz. uroczyst. sprow. zwłok Słowackiego w Krakowie na Wawelu, w Katowicach, Poznaniu i Warszawie, łącznie 29 razy), Za króla Jana (wyst. w Pozn. podczas P. W. K. w 1929), Opowieść bałtycka (Gdynia 1932). Autor 25 słuchowisk radiow. (kilka druk. i tłumacz.), m. in.: Legenda o bursztynowej koronie, Zaczarowany kurant, Surabaya musi pójść na dno, Gdynia, Apel podmorski. W 1922 III nagr. na konk. wyd. „Zorza", w 1927 I nagr. na konk. poet. „Kraków—Lwów" w Akad. Zw. Liter. we Lwowie, w 1935 II nagr. na konk. Polsk. Radia za słuchow. „Zaczarowany kurant" i nagr. morska im. J. Szareckiego T-wa Lit. i Dziennik. w Warszawie za poem. Legenda o masztowej sośnie. W 1929—1930 był w Afryce. Odb. szer. podr. morsk. Warszawa, Dobra 8—10.

STĘPOWSKI MARIAN. Dr fil. Przyrodn. Literat. * 7. 12. 1867 w Piotrkowie Tryb. S. Kazimierza i Józefy z Piątkowskich. Oż. 1897 z Konstancją Kamieniecką. Ucz. do gimn. w Suwałkach, uk. w Lublinie, stud. na wydz. przyr. uniw. w Warszawie i w Dorpacie (ob.Tartu),stud. spec. w dziedz. chemii analit. w Bernie szwajc. i Darmstacie. Asyst.Zakł.Bad.Roln. Uniw. Jagiel. Prac. w T. S. L. W 1914 sł. w Leg.Polsk., przydz. do biura pras. Dep. Wojsk. N. K. N. 1918—1924 kier. bibliot. Międzyn. Biura Wymiany Wyd. w M. S. Z. Ogł.: Sztuczne wody mineralne i napoje gazowe, Rzut oka na dzieje farmacji w Polsce w XIX w., Vergleichend anatomische Untersuchungen über die Vegetationsorgane der Burseraceae Dipterocarpeae und Guttiferae,Praca oświat. u obcych i u nas, Settlementy angielskie, W dżungli poleskiej, wrażenia z wędrówek radiokronikarza; przekł.: pow. rad. Wieża dźwięków, H. Beckurts — Chemia analityczna dla aptekarzy, Lassar-Cohn — Chemia życia codziennego, M. Pettenkofer — Powietrze i zdrowie. Przez 10 l. red. Przewodn. Oświat. Red. skrzynki ogólnej Pol. Radia. Preleg. radiowy. Odzn. K. Z. sr. Warszawa-Żolibórz, gen. Zajączka 7 m. 3, tel. 12-66-16.

STĘPOWSKI-JUNOSZA KAZIMIERZ. Art. dram. * 8. 12. 1882 w Dolinianach, na Podolu. Wyst. od 1901 w Łodzi pod dyr. Grubińskiego. Jub. 30-lecia pracy scen. obch. 1. 3. 1935, wyst. w sztuce Pirandella Henryk IV. Role gł.: Shylock, Kaligula, Dziendzierzyński w Rozbitkach, Paweł I, Batory w Samuelu Zborowskim Goetla, Iwan Groźny, car Mikołaj w Kordianie i w. in. Warszawa, Br. Pierackiego 17, tel. 2-80-40.

STOIŃSKI STEFAN MARIAN. Muzyk. Kompoz. * 29. 8. 1891 w Szamotułach (Wlkp.). S. Stanisława i Michaliny z Witkowskich. Oż. ze Stefanią Urbanowicz. Ucz. do gimn. w Rogoźnie,uk.we Frankfurcie n. Odrą, stud. muz. w Berlinie, pod kier. Leichtentritta i Fleischera. Uczestn. powst. wlkp. Od 1922 kier.opery w Katowicach;dyr.Instyt.Muz. tamże i w Bielsku. Prez. Zw.Śpiewaków. Śląsk., dyr. chóru „Ogniwo". Redakt. mies. muz. Śpiewak. Skompon. m. in.: Wielka modlitwa, Ballada symfoniczna, Pieśni ludu śląskiego. Katowice, Teatralna 7.

STOJANOWSKI KAROL. Dr fil. Antropol. * 3. 5. 1895 w Kobyłowtokach, pow. Trembowla. S. Kazimierza i Honoraty ze Szkwarków. Oż. 23. 8. 1928 z Wandą Ćwiklińską. Ucz. do gimn. w Trembowli, uk. gimn. VI we Lwowie oraz Uniw. Jana Kaz. Doc. antropol. Uniw. Poznańsk. Nal. do harc. Sł. w I bryg. Leg. Czł. P.O.W. W 1920 ochotn. w. p. Ogł. m. in.: Typy kraniologiczne Polski (1924); Szkice do prahist. antropologii Europy płnc. (1926); Rasowe podstawy eugeniki (1927); Typy kraniologiczne Wielkopolski (1934); Rasizm przeciw Słowiańszczyźnie (1934) i in. Odzn. M. N. Poznań, Miła 12.

STOKOWSKA-RACIĘCKA NINA. Art. skrzyp. * 1. 6. 1910 w Sao-Paulo, w Bra-

zylii. C. Teodora i Zofii z Karpowiczów. Uk. wyższą szk. muz. im. Fryd. Chopina w Warszawie, z najwyższ. odzn., uzysk. dypl.: pedagog. i wirtuoz. 1931 stud. uzupełn. w Berlinie. Od 1932 r. prof. klasy skrzypc. w wyższej szk. muz. im. Fryd. Chopina w Warszawie. Koncert. w Wiedniu, Pradze, Moskwie, Leningradzie, Rydze i całej Polsce oraz przed mikrof. Polsk. Radia. Warszawa, Mokotowska 53, tel. 9-12-53.

STOLAROW JERZY. Sport. Przemysł. * 24. 4. 1898 w Moskwie. Mistrz Z. S. R. R. w tenisie 1924. Zdobył szereg mistrz. Polski w grach pojed. i podwójn. (1925—1934). Mistrz Łotwy 1933. 1927—1934 repr. Polski w druż. Davis Cup'owej i w spotkaniach międzyp. Od 1935 instr. P. Z. L.-T.

STOLAROW MAKS. Sport. Mgr nauk ekonom. * 8. 12. 1908 w Moskwie. Mistrz Polski w tenisie w grze pojed. 1928 i 1929, w grze podw. panów 1926—1931. Uczestn. meczów o puhar Davisa w 1928—1930 i 1932.

STOLARZEWICZ LUDWIK (pseud.: GALIŃSKI, ROZŁUCKI, STAWSKI, STWICZ, ICZ, ELSKI, G.). Dr fil. Public. * 21. 8. 1892 w Krakowie. S. Antoniego i Marii z Wójtowiczów. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie i wydz. filoz. Uniw. Jagiel. W 1920 sł. w w. p. Prof. Państw. Szkoły Techn.-Przem. w Łodzi. Red. wyd. i biulet. kom. oświat. Zw. Strzel. Preleg. uniw. społ. tow. robotn. Ogł. m. in.: Bibliogr. pism Mickiewicza; Bibliogr. pism Krasińskiego; Młoda Polska; Poezja Polski Odrodzonej; Literatura Łodzi; Mat. do bibliogr. lit.-kult. Łodzi; Pierwszy Żołnierz Odrodzonej Polski (6 wyd.); Ignacy Mościcki, włodarz Rzeczyposp.; Obchody i rocznice w ciągu roku (8 t.); Gawędy o Komendancie; Wybór poezyj legion.; Wybór poezyj Konopnickiej; Śmigły-Rydz — Marszałek Polski. Łódź, Radwańska 70.

STOŁYHWO KAZIMIERZ. Dr. Antropol. * 3. 3. 1880 w Brahiłowie na Podolu. Syn Jana i Marii ze Smólskich. Ożenił 1915 z Eugenią Piotrowską. Stud. na uniw. w Warszawie oraz w laborat. antropolog. im. P. Broca w Paryżu. 1905—1933 zał. i przewodn. Inst. Nauk. Antropol. Tow. Nauk. Warsz. W 1910, 1929, 1932 podróż. do Ameryki, na Syberię, do Egiptu, Azji Mn. i po różn. krajach Europy, prow. bad. antropolog., archeolog. i etnograf. 1911—15 asyst. na wydz. przyrodn. uniw. w Warszawie. 1919—24 sekr. gen. Tow. Nauk. Warsz. Od 1920 prof. antropol. Wolnej Wszechn. Polsk. Od 1927 doc. antropol. Uniw. Jagiel., od 1934 prof. i dyr. zakł. antropol. tegoż uniw. Czł.-współprac. Polsk. Ak. Um., czł. Tow. Morfolog. w Paryżu, czł.-koresp. zagr. Tow. Antropol. w Paryżu, wicepr. Stałej Rady Zj. Międzyn. Antropol. i etnologii w Londynie. Ogł. m. in.: Czaszki peruwiańskie (1905); Czaszki z Nowosiółki jako dowód istnienia kształtów pokrewnych z H. privigenius w okr. hist. (1908); Contribution à l'étude de l'homme fossile sud-americain et de son prètendu precurseur le Diprothomo platensis (1911), Analiza typów antropolog. (1924); Die Klassification der anthropologischen Merkmale (1926); Zagadnienie typów konstytucyjnych (1928); Wzrost, jego dziedziczenie i zależność od nowego środowiska u emigrantów polskich w Paranie w Brazylii (1931); La raza nordica y su importancia politica a la luz de la antropologia (Arquivo de anatomia a antropologia, 1933—34); Zagadnienie składu rasowego ludności Śląska (1935). Odzn. fr. L. H. 5 i 4. Kraków, Grodzka 53.

STOMA WŁADYSŁAW. Art. dram. * 3. 6. 1888 w Środzie (Wlkp.). S. Franciszka i Jadwigi z Łagodzkich. Ożenił 30. 3. 1919 z Heleną Czechowską. Uk. gimn. w Poznaniu i szk. dram. w Warszawie (ucz. Frenkla, Ładnowskiego, Śliwickiego i Szymanowskiego). 1914 do 1918 sł. w w. niem. Wyst. od 1907 w Łodzi, nast. w Warszawie, Lublinie i Poznaniu. Ważniejsze role: Szambelan w Panu Jowialskim, Damazy Obierzyński w Spadkobiercach, Czepiec w Weselu, Wojewoda w Mazepie. 1913—14 dyr. teatru w Lublinie. Uczestn. powst. wlkp. Od 9. 1927 dyr. teatru miejsk. w Bydgoszczy. Bydgoszcz, Matejki 10, tel. 19-84.

STPICZYŃSKI WOJCIECH. Public. * 23. 4. 1896 w Warszawie. S. Edmunda i Stanisławy ze Skowrońskich. Uk. szk. śr. Rychłowskiego w Warszawie i wydz. archit. Politechn. Warsz. Od 1911 nal. do tajn. skautingu. Prac. w. P. O. W. Sł. w w. p. Szef wydz. plebiscyt. na G. Śląsku. B. prezes zarz. główn. Zw. Strzel., b. czł. zarz. gł. Zw. Legion. Ogł.: Polska, która idzie, Głos prawdy, Krwawy, pracowity

cud 1920r., Młodzieży, ciebie bałamucą i w. in. Red. Głos Prawdy. Red. nacz. Kuriera Porannego. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., Kor. Rum. 3. Warszawa, Langiewicza 5, tel. 8-08-88.

STRASBURGER HENRYK LEON. Dr praw. Ekonom. * 28. 5. 1887 w Niemcach, w Zagłębiu Dąbrowskim. S. Juliana i Julii z Simmlerów. Ożenił 15.10.1927 z Olgą Dunin. Uk. gimn. w Berlinie, stud. na wydz. prawa uniw. w Heidelbergu, uk. w Charkowie (1913). W 1904—1905 org. strejku szk. w gimn. 6 w Warszawie. Podczas wojny świat. prac. w Komit. Obywat. i wydz. strat wojennych, Podsekr. st. w M. P. i H. 1918, kier. M. P. i H. 1921—1922 i 1922—1923, podsekr. st. w M. S. Zagr. 1923—24, nast. komis. gener. R. P. w Gdańsku. Zawarł szereg traktatów handl. Ogł. szer. rozpr. polit., gospod. i prawn. w mies i tyg. nauk. Odzn.: O. P. 3 i 2, Kor. Wł. 1, fr. L. H. 3, Kor. Rum. 1, jugosł. Ś. S. 1, jap. Wsch. Sł. 1, belg. Leop. II 1, austr. K. Z. 1, finl. R. B. 1. Warszawa, Langiewicza 21, tel. 9-99-97.

STRAUS ZBIGNIEW EMIL. Ogrodnik-archit. * 25. 2. 1899 w Warszawie. S. Alfonsa i Heleny z Waydlów. Ożenił 23. 9. 1933 z Ireną Zjawińską. Uk. szkołę realną W. Wróblewskiego w Warszawie, nast. Wyższą Szk. Ogrodn. tamże (1923). 1919—1920 ochotn. w. p. Por. rez. Nast. prac. w ogrodzie botan. w Paryżu, w zakł. specj. w Wersalu, w Saumur, Angers i in. B. kierown. ogr. Saskiego w Warszawie i szkółek drzew w Podhorcach. Ob. prow. wł. biuro planow. ogrodów i parków. B. czł. zarz. Tow. Ogrodn. Warsz. B. prez. Polsk. Tow. Ogrodn. w Paryżu. Czł. Franc. Tow. Ogrodn. Koła Planistów przy T. O. W., Tow. Pop. Planist. Miast Rzplitej. Ogł. szereg art. w pismach zawod. W 1931 otrzym. med. Min. Roln. na Wyst. Jubil. za plan. ogrodów. Warszawa, Dworska 7, tel. 8-57-09.

STROMENGER KAROL. Kryt. muzyczny i lit. * 6. 10. 1885 we Lwowie. S. Karola i Marii z bar. Schenków. Ożenił 12. 4. 1923 z Matią Melcer. Uk. gimn. bernard. we Lwowie, wydz. prawny uniw. w Wiedniu i konserwat. muzyczne tamże. Por. rez. Prez. kom. muzyczn. przy gł. radzie progr. Polsk. Radia. Prof. Państw. Inst. Szt. Teatr. Ogł. m. in.: Franciszek Schubert, art. i stud. muz. i lit. w Gaz. Polsk., Wiad. Lit. Odzn. Wawrz. Ak. Warszawą, Wilcza 5, tel. 8-78-37.

STROŃSKI STANISŁAW. Dr fil. Filol. rom. Polit. Public. * 18. 8. 1882 w Nisku. S. Kajetana i Emilii. Ożenił 7. 2. 1907 z Henryką z Jarockich. D-rat na uniw. w Paryżu (1909). W 1909 doc. filol. rom. Uniw. Jagiel.; w 1919 prof. nadzw., a w 1919 do 1920 prof. zwycz. tegoż uniw. Od 1927 prof. Katol. Uniw. Lubelsk. Red. czasop. młodz. Teka (Lwów 1902), czasop. Rzeczpospolita (Lwów 1909—14), dzien. Rzeczpospolita (Warszawa 1920—24), dzien. Warszawianka (Warszawa 1924—28). 1913—14 poseł do sejmu galic. Podcz. w. świat. intern. przez Austr. w Mürzzuschlag (Styr). Red. pismo L'indépendence Polonaise, wyd. przez deleg. polską na konf. pokoj. w Paryżu. Poseł do Sejmu R. P. (1922—35). Ogł. m. in.: Le troubadour Elias de Barjols (Toulouse-Paris 1906). Recherches historiques sur quelques protecteurs des troubadours (Toulouse (1907), Notes sur quelques troubadours (Montpellier (1907), Wpływ Dantego w Grobie Agamemnona (Lwów Pam. Liter. 1908), Le troubadour Folquet de Marseille (Kraków 1910), Notes de littérature provençale (Toulouse (1913), La légende amoureuse de Bertran de Born (Paris 1914), Pierwsze lat dziesięć 1918—1928 (Lwów 1928). Warszawa, pl. Napoleona 1, tel. 2-11-11.

STRUG ANDRZEJ, patrz: **GAŁECKI TADEUSZ.**

STRUMIŁŁO MARIAN ZYGMUNT. Kand. praw. Adw. * 12. 5. 1866 na Litwie. S. Zygmunta i Marii z Iwaszkiewiczów. Uk. gimn. w Mariampolu, nast. wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Współzał. Gazety Olsztyńskiej w l. 1886—87. 1915—17 prac. w Komit. Obyw. Wileńsko-Kowieńsk., nast. w kom. Pomocy Ofiar. Wojny w Petersburgu. W 1919 deleg. przez Cz. Krzyż do wym. jeńców i zakładn. w Rosji. Od 1890 adw.; 1910—15 prez. kom. adwok. 1920—1934 I dziek. Rady Adwok. w Wilnie oraz czł. Nacz. Rady Adw. w Warszawie. Długol. dyr. Wileńsk. Tow. Dobrocz., czł. zarz. fund. im. Montwiłłów. Czł. Tryb. Stanu i senator R. P. Wilno, Mickiewicza 21 m. 3, tel. 13-85.

STRZELECKA Z PANASEWICZÓW JANINA EMILIA. Pedag. Public. * w Łodzi.

C. Erazma i Natalii z von Haentschel. Ucz. do gimn. w Łodzi; po strajku szk. 1905, uk. pensję P. Hewelke w Warszawie, nast. złoż. maturę w gimn rząd. i uzysk. świad. nauczyc.; stud na wydz. fil. (hist. i liter.) Uniw. Jagiel. i w Wiedniu. Od 1911 nauczyc. hist. i jęz. franc. w szk. średn. w Łodzi, równocześnie wykł. hist. w miejscowym uniw. powsz. 1920—1930 nauczyc. jęz. polsk. w II miejsk. szk. rzemieśln. w Warszawie. Po wojnie prow. sekcję kult.-oświat. Rodz. Wojsk., kier. wydz. kult. i piękna w Zw. Pracy Obyw. Kobiet, prow. akcję odczyt. w wielu instyt. W 1928 zorg. teatr dla dzieci Jaskółka w Warszawie, k. prow. do 1934. Od 1934 kier. sekcji kult. zarz. miejsk w Warszawie. Ogł. brosz. Cele i zadania wychow. teatru dla dzieci i dla młodzieży (1931) oraz prace public. w Kur. Por., Głosie Prawdy, Bluszczu, Expressie Por. i in. Od 1932 wygł. prel. w Polskim Radio. Warszawa, Hipoteczna 5, tel. 6-58-20.

STRZELECKI MARIAN. Dział. i dziennik. sport. * 1895 w Woroneżu. Uk Wyższ. Szk. Handl. w Warszawie. Of. rez. Uprawia sport od 1912 w Łódzk. Kl. Sport. Zał. w 1915 kl. sport. Polonia i długol. jego wicepr. 1921—25 sekr. honor. Polsk. Komit. Olimp., czł. zarz. Zw. Polsk. Zw. Sport.., prez. Warsz. Kol. Sędziów Piłki Nożnej, wicepr. Warsz. Okr. Zw. Piłki Nożnej, czł. zarz. Polsk. Zw. Lekkoatlet. i Polsk. Zw. Hokeja na Lodzie. Red. nacz. Przegl. Sport., prez. oddz. warsz. Zw. Dz. Sport. R. P., prez. sądu hon. Zw. Dz. Sport., czł. hon. Polsk. Kol. Sędz. P. N. Warszawa, Puławska 34, tel. 4-39-23.

STRZEMIŃSKI WŁADYSŁAW. Art.-mal. * 21. 11. 1893 w Mińsku Litewskim. S. Maksymiliana i Ewy z Olechnowiczów. Wyst. w Paryżu, New-Yorku, Brukseli oraz w kraju. Ogł. m. in.: Unizm, Kompozycja przestrzeni. Łódź, Srebrzyńska 87.

STRZETELSKI STANISŁAW. Dziennik. * 5. 3. 1895 w Grzymałówce. S. Fulgensa i Michaliny z Tabaczyńskich. Ożenił się 20. 4. 1920 z Janiną Mękarską. Uk. gimn. w Brodach, stud. na wydz. fil. uniw. we Lwowie i Wiedniu. Czł. Druż. Harc., Druż. Sokolich, nast. sł. w Leg. Wsch., 20. 9. 1914 areszt. i wciel. do w. austr., z kt. 10. 5. 1918 zbiegł. Poseł na Sejm 1930—34 ze Str. Narod. Ogł. szer. art. społ.-polit. w Kur. Lwowsk., Rzeczypospolitej, Gaz. Warsz., ABC i Gońcu Warsz. Warszawa, Rozbrat 34—36, tel. 9-09-60.

STUDNIARSKI JAN. Dr. Inż.-elektryk. * 21. 3. 1876 w Szamotułach. S. Feliksa i Antoniny z Mostowskich. Ożenił się 1914 z Anną Lipińską. Uk. gimn. w Poznaniu (1894), stud. maszynoznawstwo i elektrotechn. na politechn. w Berlinie, Stuttgarcie i Hannowerze, gdzie uzysk. dypl. w 1902, a d-rat w 1905. 1905—09 asyst. w laborat. elektr. politechn. w Berlinie i wykł. elektrotechn. prądów siln., późn. technikę prądów zm. w Wojsk. Ak. Techn. Od 1910 dyr. elektr. w Tarnowie. Od 7. 1920 prof. zwycz. elektrot. w Ak. Górn. w Krakowie, dziekan 1921—22 i rektor 1922—24. Ogł. m. in.: Über die Verteilung der magnetischen Kraftlinien im Anker einer Gleichstrommaschine (rozpr. dokt., 1905), Über die Energieverbrauch von Wechselstrominstrumenten (1909), Projekt stacji próbnej do bad. transform. dzwonk. (1930), ponadto liczne art. i sprawozd. w czasop. fach. kraj. i zagr. Kraków, Krzemionki 11.

STUDNIARSKI STEFAN. Inżynier-leśnik. * 16. 4. 1869 w Szamotułach. S. Feliksa i Antoniny z Mostowskich. Uk. gimn. humanist. w Poznaniu, stud. na uniw. we Wrocławiu i w ak. leśnej w Tharandt (Saksonia); egz. ost. w Min. Roln. w Wiedniu. 1894—1918 prac. w adm. lasów państw. w b. Galicji, nast. w dyr. lasów państw. w Poznaniu. Od 1921 wykł. adm. i polit. leśną oraz użytk. lasu na Uniw. Poznańsk. Od 1923 prof. na wydz. roln.-leśnym tegoż uniw. Ogł. ok. 20 prac z zakr. ekonomiki i polit. leśnej oraz hist. leśnictwa, m. in.: Kapitalizm a wojna (Lwów 1918); Badania nad strukturą gospodarstwa leśnego (Lwów 1924, 1925); O wartości dochodowej lasu (Lwów 1928); Wpływ ustroju agrarnego i stosunków politycznych na ustawodawstwo leśne; średniowiecze i czasy nowożytne aż do rewolucji francuskiej (Warszawa 1930); O istocie kryzysu i jego przyczynach (Poradnia Gospod. 1931); O rentowności gospodarstwa leśnego (Poznań 1933).

STUDNICKI-GIZBERT WACŁAW. Archiw. Hist. * 7. 8. 1874 w pow. dyneburskim, na Inflantach. S. Adolfa i Izabeli z Fastykowskich. Ożenił się 15. 9. 1923 z Anielą Ratajewicz. Uk. szk. śr. w Parnawie (Estonia), stud. na wydz. humanist. uniw. w Warszawie, Wiedniu, Lwowie i Bazylei. Za czasów szk. czł. cz. org. niepodl. „Spójnia" w Wilnie i kółek samokszt. w Mitawie i Parnawie. Za czasów uniw. (1896) czł. P. P. S., areszt. i więz. w cytadeli warsz. Za działaln. w Zw. Państw.. Polsk. areszt. w 1905, ponown. w 1906, zdołał pod nazw. przybr. zbiec na Inflanty, skąd przyj. do Wilna (1907), gdzie prac. w dziennik., nast. powoł. do uporządk. i kier. archiw. miejsk. Podczas wojny prow. w Wilnie werbunek do Leg. Polsk. W 1917 areszt. przez wł.

niem., 3 mies. więz., nast. wydal. z gran. Ober-Ostu. Nast. prac. w arch. Min. Roln. D. Kor. i w arch. państw. w Warszawie, po czym dyr. arch. państw. w Piotrkowie. Od 1919 dyr. archiw. państw. w Wilnie. W 1920 ochotn. w. p., więz. przez Litwinów w Kownie. Ogł.: Przewodnik hist. po Wilnie (1910), Kościół ew.-ref. w Wilnie (1936), kilka prac z dziedziny hist. Reform. na Litwie, liczne art. z przeszłości Wilna w Przegl. Hist., Atheneum Wileńsk. i in. Prow. kursy wilnoznawcze, org. przez kurat. szk., Tow. Krajozn., Kom. Propag. Turyst.; wygł. wiele odcz. publ. i radiow. Prez. Tow. Krajozn., prez. Tow. Mił. Hist. Reform. Polsk. im. Jana Łaskiego. Odzn. K. N. Wilno, Teatralna 4 m. 6, tel. 12-96.

STUDNICKI-GIZBERT WITOLD. Inż.-architekt. Malarz-miniaturzysta. * 27. 1. 1890 w Kormanicach, w Przemyskiem. S. Juliana i Wilhelminy z Morgensternów. Oż. 25. 1. 1919 z Gizelą Kolarzowską. Uk. gimn. w Tarnowie i wydz. archit. Polit. Lwowsk. oraz odbył wolne studia malarskie. Od 1914 sł. w Leg. Pol. (cała kamp.), nast. w w. austr., jako inż., do 1918. Ucz. w obr. Lwowa, nast. służ. och. w w. p., udz. w wal. z bolsz. Od 1920 w rez. B. asyst. i kontr. kat. archit. monument. Polit. Lwowskiej. B. ref. Dyr. Robót Publ. przy urz. wojew. lwowskim. Nacz. oddz. techn. zarz. miejsk. w Tarnowie. Wiceprez. obw. L. M. i K., czł. Stow. Archit. R. P. oraz org. społ. Wyk. m. in. proj. konkurs. na bud. sejmu i wojew. w Katowicach (praca zakup.), proj. domu zdroj. w Żegiestowie (II nagr.), ekslibrysy dla Ossolineum (I nagr.), bibl. XX. Lubomirskich, w bibl. numizmatycznej w Krakowie, miniatur. portr. osób pryw. oraz kopie miniatur. Wyst. we Lwowie, Krakowie i Tarnowie. Odzn.: K. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Tarnów, Narutowicza 6.

STUDNICKI-GIZBERT WŁADYSŁAW. Polityk. Ekonom. * 1865 w Dyneburgu. Stud. w Warszawie i Heidelbergu. 1890—1896 zesł. na Syberię. 1901—05 współprac. Słowa Polsk. i Przegl. Wszechpolsk. 1917—1918 czł. Tymcz. Rady St. W 1918 podróż. do St. Zjedn. Ogł. m. in.: Współczesna Syberia (1897); Ekonomia polityczna (1900); Samodzielność Galicji (1903); Od socjalizmu do nacjonalizmu (1904); Rosja w Azji Wschodniej (1904); Szwajcaria (wyd. II, 1906); Polityka Rosji względem szkolnictwa zaboru ros. (1906); Japonia (1906); Sprawa polska (1910); Wskazania polityczne irredentysty polskiego (1913); Współczesne państwo litewskie i jego stosunek do Polaków (1922); Zarys statystyczno-ekonomiczny ziem północno-wschodnich (1922); Zarys państw bałtyckich (1924); Reformy i przewroty agrarne (1925 i 1936); Z przeżyć i walk (1928); Daleki Wschód w polityce światowej (1931); Rosja sowiecka w polityce światowej (1932); System polityczny Europy a Polska (1934); Sprawa polsko-żydowska (1936); Ludzie, idee i czyny (1937). Warszawa, Mochnackiego 5.

STYKA ADAM. Art.-mal. Orientalista. * 7. 4. 1890 w Kielcach. S. Jana. Oż. 23. 4. 1921 z Wandą Engemann. Uk. gimn. w Chyrowie. Stud. inż. w Ecole Centrale w Paryżu. Podczas wojny świat. sł. w Legii Cudz. Podr. po Wschodzie. Maluje przew. krajobr. orient., m. in.: Partia domina w Biskrze (1912); Nad brzegiem Nilu (1922); Karawana w drodze (1926); Idylla marokańska (1932), Tancerki, Modlitwa, Senegalczyk, Handlarze pomarańcz. Ilustr. W pustyni i puszczy H. Sienkiewicza. Obrazy jego znajdują się w muzeach i zb. zagr., w Muz. Lwowsk., w Muz. Nar. i Zachęcie w Warszawie i Poznaniu. Warszawa, Chłodna 36; Paryż, Pigalle 5.

STYKA TADEUSZ. Art.-mal., portrecista. * 12. 4. 1889 w Paryżu. S. Jana. Mal. przew. wybitn. cudz. i Polaków, m. in.: prez. Roosevelta, księcia i księżnę Piemontu, ks. Adama Czartoryskiego, amb. K. Skirmunta, marsz. F. Focha, I. J. Paderewskiego, prof. T. Zielińskiego, płka E. M. House, ks. Maxa Caron, ks. de Nemours, gen. de Goys, p. Gladys Cooper oraz wiele osób ze świata polit. i przemysł. Francji i St. Zjedn. A. P. Wyk. wsp. z ojcem 6 kartonów do Grunwaldu.

STYPIŃSKA-EICHLER IRENA OLIMPIA, patrz: EICHLER-STYPIŃSKA.

STYPIŃSKI JÓZEF. Pedag. * 17. 8. 1880 w Warszawie. S. Józefa i Emili z Jasińskich. Oż. 29. 10. 1903 ze Stanisławą Wachowską. Uk. gimn. II w Warszawie (1899), wydz. fiz.-matemat. uniw. tamże (1903), stud. na politechn. tamże (1903—1905). Naucz. matematyki. Nacz. wydz. nauki i szkół wyższych Min. W. R. i O. P. Od 1909 czł. org. „Zet", udz. w prac. Zw. Narod. Szkół. 1915—1918 czł. Zjedn. Narod., nast. Ligi Państw. Polsk. 1910—1919 czł. zarz. gł. Stow. Naucz. Polsk. 1918—1921 czł. zarz. gł. Zw. Insp. Szkoln. Od 1924 czł. zarz. gł. Stow. Urz. Państw. Od 1930 prez. zarz. gł. Robotn. Inst. Ośw. i Kult. im. St. Żeromskiego, prez. rady nacz. Zw. Seniorów Org. Młodz. Narod. i Zw. Polsk. Młodz. Demokrat. 1928—1930 poseł na Sejm. Prez. zarz. gł. Zjedn. Pracy Wsi

i Miast. Ogł. liczne art. w Przegl. Pedagog., Życiu Urzędn., Przełomie; oddz.: O zaopatrz. emeryt. prac. państw., Prawo nauczyciela polskiego, O wyborze zawodu urzędnika. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N. Warszawa, pl. Małachowskiego 2 m. 25.

STYPUŁKOWSKI ZBIGNIEW. Mgr praw. Adw. * 26. 3. 1904. S. Franciszka i Olgi. Ożenił 1. 10. 1927 z Aleksandrą Rabską. Uk. gimn. im. J. Zamoyskiego w Warszawie, wydz. prawa i nauk polit. Uniw. Warsz., studia w Szk. Nauk Polit. w Warszawie. W 1920 ochotn. w. p. Był prez. Zw. Młodz. Szkoln., sekr. Kom. Mł. Szk. Obr. Państwa (1920), prez. korp. Akwilonia, sekr. prezyd. Zw. Korp. Akad., prez. repr. uczeln. kół nauk. na Uniw., prez. Nacz. Kom. Akad. Jeden z założ. Obozu Wielkiej Pol. w Warszawie, pierwszy kier. wydz. młodz. tamże, czł. kom. gł. młod. O. W. P. W 1930 poseł na Sejm, brał udział w prac. kom. prawn. i wojsk. Warszawa, Krakowskie Przedmieście 30, tel. 6-08-88.

SUCHARDA EDWARD. Dr nauk techn. Inż.-chem. * 1891 w Brzeżanach. Uk. szk. średn. i politechn. we Lwowie. 1912—13 asystent katedry chem. ogóln. i analit. tamże. W 1919 z-ca prof. chemii ogóln. na wydz. roln.-las. Politechn. Lwowsk., w 1920 habilit. na wydz. chem. z chemii org., w 1921 prof. nadzw., w 1923 prof. zwycz. chemii ogólnej na wydz. roln.-las. Politechn. Lwowsk. Od 1926 prof. chemii organ. na wydz. chem. Politechn. Lwowsk. Ogł. szereg prac w jęz. polsk. i niem. z dziedz. chem. organ.-syntet. Zajm. się zagadn. dot. chemicznej przeróbki gazu ziemn. (metanu) i benzyn krakowych (nienasyc. węglowodor.), pos. szereg patent. w tej dziedz. Czł. Polsk. Ak. Um. (15. 6. 1934). Lwów, Politechnika.

SUCHODOLSKI BOGDAN. Dr fil. * 27.12. 1903 w Sosnowcu. S. Kazimierza i Haliny z Sułowskich. Ożenił 30. 8. 1928 z Jadwigą Pini. Stud. na Uniw. Jag., uk. Uniw. Warsz. (d-rat 1925). Stud. spec. w Niemczech, Francji i Włoszech. W 1920 ochotn. w w. p. Od 21. 11. 1933 doc. hist. lit. polsk. Uniw. J. Piłs. Ogł.: S. Goszczyński, życie i dzieła (Warszawa 1928), St. Brzozowski, rozwój ideologii (Warszawa 1933), Reforma szkolnictwa w Niemczech (Warszawa 1928), Ideały kultury a prądy społeczne (Warszawa 1933), Kultura a osobowość (Warszawa 1935), Zał. i red. kwart. Kultura i Wychowanie. Warszawa, Marszałkowska 69, tel. 9-66-78.

SUCHODOLSKI WITOLD. Archiw. * 29.1. 1887 w Jeziorku, pow. łomżyński. S. Jana i Józefy z Młodzianowskich. Ucz. do gimn. w Łomży, skąd wyd. po strajku szk. złoż. maturę w Krakowie, nast. uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Dyr. archiwów państw. Czł. P. P. S. 1903—1914. W 1920 ochotn. w. p. 1918—1921 prac. w Min. W. R. i O. P., nast. do 1929 w deleg. polsk. w mieszanej komis. specj. w Moskwie i Leningradzie. Odzn.: K. N., O. P. 4. Warszawa, Akademicka 3 m. 16, tel. 8-40-36.

SUCHORZEWSKI LEON. Rolnik. * 14. 9. 1894 w Niedźwiadnej, woj. białostockie. S. Witolda i Stefanii. Ożenił 4. 2. 1924 z Aldoną Krzyżanowską. Uk. szk. handl. w Łomży i W. K. Przem.-Roln. w Warszawie. Czł. P. O. W. i Wolnej Szk. Wojsk. w Warszawie, nast. sł. w I bryg. Leg. Pol. i w w. p. Rtm. rez. Czł. org. osadn. roln. i spółdz., prez. Wołyńsk Izby Roln., poseł na Sejm. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3, K. Z. Łuck, Izba Roln.

SUCHOWIAK WACŁAW LUDWIK. Inż.-mech. * 16. 8. 1876 w Buku, woj. poznańskie. S. Stanisława i Teresy z Methlerów. Ożenił 25. 7. 1908 z Walentyną Finagejew-Nowakowską. Uk. gimn. Marii Magdaleny w Poznaniu oraz politechn. w Charlottenburgu. Prof. Politechn. Warszawsk., czł. rady techn. do spraw morskich przy Min. Przem. i Handlu, b. prez. Urzędu Patentow. i przewodn. komisji podnośników przy Polsk. Komit. Normalizac. Projekt. szer. dźwign. i urz. transport. wyk. w port. i fabr. Ogł. liczne art. z zakr. swej spec. w czasop. techn. polsk. i niem. W 1902 otrz. od Deutsche Maschinentechnische Gesellschaft w Berlinie med. zł. Beutha za pracę konstr. Warszawa, Filtrowa 71-a, tel. 8-72-88

SUJKOWSKA JANINA. Literatka. Tłum. * w Zagłębiu Dąbr. C. Władysława i Leokadii z Fusieckich. Ogł. przekł. z jęz. franc., niem., włosk., angielsk.: Tomasza Hardy'ego, Dawida H. Lawrence'a, Jamesa H. Jeansa, O. Henry'ego, R. Lehmanna, Joan Lowell, H. G. Wellsa, B. Tarkingtona, H. Walpole'a, Williama J. Locke'a, R. W. Chambersa, Zane Grey i in. oraz artykuły i felietony. Warszawa, Koszykowa 50 m. 5, tel. 8-09-14.

SUJKOWSKI ANDRZEJ T. Kpt. * 20. 11. 1899 w Sławkowie, pow. olkuski. S. Władysława Ludomira i Leokadii z Fusieckich.

Oż. 27 9 1930 z Elżbietą Pobóg-Filipkowską. Od 1. 7. 1915 w 1 p. uł. Leg. Polsk., nast. w 3 p. p. Leg., od 7. 1917 w Polsk. Sile Zbrojn., od 1. 11. 1918 w w. p. Ogł. m. in.: Szkoły piechoty w Polsce do 1831, Szkoła podchorążych piechoty 1815—30, Emigracja i powstanie styczniowe, Starszyzna artylerii dawnych wojsk. polskich. Odzn.: K. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

SUJKOWSKI ANTONI. Geograf. * 21. 5. 1867. S. Bronisława i Laury z Dmowskich. Oż. 30. 7. 1896 z Heleną Chmieleńską. Uk. sekcję przyrodn. fak. fiz.-matemat. uniw. w Kijowie. Prof. Szk. Gł. Handl. Min. W. R. i O. P. 7. 7.—30. 9. 1926. Ogł. m. in.: Geografia ekonom. (cz. I 1907, cz. II 1909, wyd. II 1925); Geografia ziem dawn. Polski (cz. I 1918, cz. II 1921). Warszawa, Koszykowa 70.

SUJKOWSKI ZBIGNIEW. Dr fil. Mineral. * 8. 1. 1898 w Zagórzu, pow. Będzin. S. Antoniego i Heleny z Chmieleńskich. Oż. 14. 7. 1926 z Idalią Czarnocką. Uk. Uniw. J. P. Doc. tegoż uniw. Prow. wykł. zlec. z sedymentol. i petrografii skał osad. Czł. Zw. Strzel. w Warszawie 1913—14. Od 1914 w Leg. Polsk. (komp. kadr.). 1916—17 niew. ros. 10. 11. 1918—2. 1921 w w. p. Por. rez. Odzn.: V. M. 5, K. N. Warszawa, Pilicka 32, tel. 4-34-67.

SUKERTOWA-BIEDRAWINA Z ZACHERTÓW EMILIA. Dział. kult.-oświat. Public. * 29. 1. 1887 w Łodzi. C. Hugona i Wiktorii z Gundelachów. Zaśl.: 1⁰ w 1912 Stanisława Sukerta (†), 2⁰ w 1928 Józefa Biedrawę. Uk. gimn. II w Warszawie z med., stud. na T. K. N. (ob. Wol. Wszechn. Polska), w szk. malarsk. Conti oraz w Ak. Eksport. w Wiedniu. Podczas strajku szk. 1905 org. naukę w tzw. komplet. Org. wykł., wygł. pogad. i odcz. z zakr. lit. i hist. Polski w zrzesz. pracown., m. in.: Pracownic Igły, Robotn. Chrześc. Po wyb. wojny prac. w Tow. Nies. Pom. Of. Wojny. Od 1919 prow. pracę kult.-oświat. na Mazurach Pruskich. 1923—33 red. Gaz. Mazurską. Zainic. w Działdowie żeńskie kursy gospod. (1926), przekszt. potem na państw. szk. roln. oraz męską szkołę rzemieśln. W 1927 zał. Muzeum Mazurskie, nast. koło krajozn. Ogł. szer. brosz. gotykiem, 13 roczn. Kalendarza dla Mazurów, ok. 160 prac i art. m. in.: Zamek w Ojcowie, Legendy Nadprądnikowe, Pieskowa Skała, Zarys polskiego piśmiennictwa na Mazurach, Polskość Mazowsza Pruskiego, Na szlaku Jagiełłowym, Legendy mazurskie, Diabeł na Mazurach w bajkach i podaniach, Dzieje m. Działdowa, Mazurskie dole i niedole. Odzn. O. P. 5 (1930). Działdowo.

SUKIENNICKA-ZASZTOWT HALINA, patrz: ZASZTOWT-SUKIENNICKA.

SUKIENNICKI HUBERT. Prawnik. Dział. emigr. * 2. 11. 1898 w Warszawie. 1925—26 kier. obr. prawnej Zw. Rob. Polsk. we Francji, czł. sekcji polsk. Konf. Gen. Pracy. red. Głosu Wychodźcy w Lille, współpr. Gaz. Polsk. i Polonia Nova w Paryżu. Czł. Nauk. Inst. Emigr. i Kolon., Zw. Pisarzy i Publ. Emigr., Współpracown. Wychodźcy. Ogł. m. in.: Obrona interesów zawod. emigr. polsk. we Francji, Międzyn. mandaty kolonialne.

SUKIENNICKI WIKTOR. Dr nauk polit. i ekonom. Adw. * 25. 7. 1901 w Kowieńszczyźnie. S. Stanisława i Jadwigi z Kobylińskich. Oż. w 1922 z Haliną Zasztowt. Uk. szk. śr. w Rybińsku (Rosja) i wydz. prawny Uniw. Stef. Bat., d-rat w Paryżu, stud. uzup. w Wiedniu, Kolonii, Hadze i Rzymie. Doc. i zast. prof. Uniw. Stef. Bat., wykł. teorię filozof. prawa; prof. Szkoły Nauk Polit. W szk. śr. nal. do harc, nast. do P. O. W. w Kownie. 1920 do 1922 sł. w w. p. Czł. Inst. Nauk.-Bad. Europy Wsch. w Wilnie. Ogł. m. in.: Marksowsko-leninowska teoria prawa (Wilno 1935). Odzn.: K. N., K. W. Wilno, Zauł. Portowy 5 m. 1, tel. 18-92.

SULEK BOLESŁAW. Ks. Dypl. naucz. głuchoniemych * 26. 7. 1884 w Bninie. S. Seweryna i Marii z Gabryelewiczów. Uk. gimn. Św. Marii Magdaleny w Poznaniu, wydz. fil. i teol. uniw. we Wrocławiu, stud. w sem. duch. w Poznaniu i sem. duch. w Gnieźnie. 1908—1909 wik. w Rozdrażewie, bibliot. T. C. L., 1909—14 kapelan nast. dyr. Zakł. Sióstr Elżbietanek w Poznaniu. Od 1914 pref., od 1923 dyr. Wojew. Zakł. dla Głuchon. w Poznaniu. Delegat Prymasa Polski do zarz. fund. kościelnej im. Bolesława i Anieli Twardowskich oraz przewodn. jej kuratorium; przewodn. Stow. ku Wspier. Potrzeb. Pom. Głuchoniem. Woj. Poznańsk.; przewodn. zarz. Schron. dla Głuchoniem. w Poznaniu; patron Polsko-Katol. Stow. Głuchoniem. w Poznaniu. R-ca duch. ad honores. Odzn.: K. Z. z., M. 10-l. O. N. Poznań, Bydgoska 4-a, telefon 13-40.

SULIMA-GOTTOWT HELENA. Art. dram. * 16. 12. 1883 w Warszawie. C. Stanisława

i Heleny z Oswaldów. Uk. pensję A. Hoene-Przesmyckiej w Warszawie. Stud. dram. u B. Ładnowskiego i R. Żelazowskiego. Początk. deklamat. Pierszw. wyst. we Lwowie, pod dyr. R. Żelazowskiego, nast. w Poznaniu, pod dyr. E. Rygiera. Od 1900 w Krakowie, pod dyr. J. Kotarbińskiego, od 1906 w teatrze łódzk. pod dyr. M. Gawalewicza (występ. gośc. w Warszawie). Od 1910 w Teatrze Rozmait. (ob. Narod.) w Warszawie, od 1922 w teatr.: Polskim i Małym tamże. Występ. równ. w film. produkcji polsk., m. in. w Panu Tadeuszu (Telimena). Przed w. świat. prac. w „Patronacie" nad więźn. polit. 1914—1915 w sekc. bezdomn. Komit. Obyw. m. Warszawy. 1916—1918 w Lidze Kob., Kole Op. nad Uwięz. Legionist., stron. Niezawisł. Narod. W 1920 w sekc. prasy i propag. przy Kole Polek. Czł. zarz. gł. Z. A. S. P., czł. Komit. Dni Chopinowsk. w Polsce, czł. Z. P. O. K. Role gł.: Rachela (Wesele, gr. na premierze w obecn. aut.), Goplana (Balladyna), Księżniczka (Sen srebrny Salomei), Roksana (Cyrano de Bergerac), Tytania (Sen nocy letn.), Anna (Tamten), Maud (Półdziewice), Rusałka (Dzwon zatop.), Maryla (Adam i Ewa), Ks. de Bouillon (Adrianna Lecouvreur), Marchesa (Odrodzenie), Elwira (Świętoszek), Żanetta (Wilki w nocy), Baronowa (Azais) i w. in. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Tamka 45, tel. 2-27-57.

SULIMA-JASZCZOŁT JERZY, FRANCISZEK, patrz: **JASZCZOŁT-SULIMA.**

SULISTROWSKI, patrz: **PETELENZ CZESŁAW KAROL.**

SULKIEWICZ HÓZMAN-MIRZA LEON. Płk. * 14. 2. 1897 w Suwałkach. S. Dawida i Felicji z Khan-Kirant Sobolewskich. Uk. korp. kad. w Petersburgu (ob. Leningrad) i Michajłowską Szk. Artyl. tamże. Sł. w w. ros. Od 10. 1917 w I Korp. Wsch., nast. w samoobr. wileńsk. Intern. przez Niemców. Od 12. 1918 w w. p., m. in. dca d. a. k., i p. a. l. Odzn.: V. M. 5, O. P. 5, K. W. M. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., łot. M. za W., M. I.

SUŁKOWSKI JÓZEF. Dr praw. * 31. 1. 1892 w Wadowicach. S. Józefa i Zofii z Górów. Ożenił z Olgą Bobrzyńską. Uk. gimn. im. Sobieskiego w Krakowie, nast. wydz. prawa uniw. w Wiedniu. Prof. wydz. prawno-ekonom. Uniw. Poznańsk.; czł. Komisji Kodyfik.; czł. Państw. Rady Ubezp.; pełnom. rządu R. P. na konf. międzynar. w sprawie unifik. prawa weksl., czekow. i rzeczn.; pełnom. rządu R. P. do rok. z Niemcami w spraw. rozrach. W okr. stud. prac. w niepodl. org. młodz. Ogł. szer. prac w jęz. polsk. i franc. z dziedz. prawa cywiln., handl. i weksl. oraz międzynar. prawa prywatn. Odzn.: O. P. 3, M. N. Poznań, Patrona Jackowskiego 21, tel. 66-97.

SURMACKI JAN JÓZEF. Inż.-elektr. Pedag. * 19. 6. 1887 w Proszowicach, woj. kieleckie. S. Józefa i Marii z Wilczyńskich. Ożenił 21. 11. 1917 z Ireną Wiśniewską. Uk. szk. handl. A. Jeżewskiego w Warszawie (1906), nast. fakultet techn. uniw. w Leodium (1912). Uczest. strajku szkoln. 1905. Od 1919 sł. w w. p. W 1922 kpt. Po uk. studiów poświęc. się pracy pedag. Kier. wydz. elektr. Państ. Wyż. Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechn. im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie. W 1933 z ram. Min. W. R. i O. P. brał udział w międzyn. kongr. szkoln. zawod. w Barcelonie. Ogł. szereg art. w Przegl. Elektrotechn. Współautor podr. dla inż. i techn. pt. Elektryk. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa—Żolibórz, Bohomolca 17.

SURMACKI WŁADYSŁAW TADEUSZ. Inż. miern. S. Józefa i Marii z Wilczyńskich. * 20. 10. 1888 w Proszowicach, woj. kieleckie. Ożenił 15. 11. 1922 z Zofią Szukiewicz. Ucz. do szk. realn. rząd. w Warszawie (1900-1905), po strajku szk. uk. szk. W. Wróblewskiego tamże (1907), nast. Konstantynowski Inst. Mierniczy w Moskwie (1913). Prac. w Sokole tamże (1909-1913). Od 1914 sł. w w. ros. Deleg. na zjazd wojsk. Polak. w Petersburgu (ob. Leningrad) w 1917. Od 7. 11. 1917 w I Korp. Wschodn. Od 4. 11. 1918 w w. p., dca dyonu i p. art. lek. oraz d. a. k. Ost. z-ca szefa Wojsk. Inst. Geogr. w st. ppłka. Od 31. 5. 1929 w st. sp. Zał. i prez. koła inż. miern. w Stow. Techn. w Warszawie. Prezes Stow. Miern. Przys. R. P. Prez. Zw. Polsk. Zrzeszeń Miern. Przewodn. del. polsk. na międzyn. kongr. miern. w 1930 i 1934. Wicepr. Międzyn. Fed. Miern. 1934—1938. Czł. zarz. Stow. Techn. Polsk. 1934—1937. Prow. wykł. zlecone w Politechn. Warsz. Ogł. art. w Wiad. Sł. Geogr., Przegl. Miern. oraz w Journal des Geomètres Experts Français, kt. jest

koresp. na Polskę. Odzn.: K. W. 3, M. za W., M. 10-l., O. N., Kor. Rum. 3, fr. Palm. Ośw. Publ., Kor. Belg. 5. Warszawa, Filtrowa 63 m. 15, tel. 8-61-41.

SUROWA TADEUSZ ANTONI. Art. dram. * 5. 7. 1911 w Krakowie. S. Wojciecha i Karoliny z Pacutów. Uk. szk. śr., Wolną Szk. Mal. i Rys. Mehofferowej, konserw. muz. (skrzypce), miejską szk. dram. i balet. Hankusa (wszyst. w Krakowie). Złoż. egz. w Państw. Inst. Szt. Teatr. w Warszawie. Prow. w Krakowie teatry: Zw. Mł. Przem. i Rękodz. oraz K. P. W. Ważn. role w szt.: Zaczarowane koło (Maciuś), Śluby panieńskie (Albin), Hamlet (Gildenstern), Hiszpańska mucha (Egiptolog), Muzyka na ulicy (Wicek) i in. Wilno, W. Pohulanka, Teatr Miejski.

SURYN ROMAN. Inż. lotn Mjr-pilot. * 11. 9. 1900 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Romana i Marii z Bielawskich. Oż. w 1925 z Janiną Wyczółkowską. Uk. gimn. w Żytomierzu i École Supérieure de l'Aéronatique w Paryżu. Org. skautingu w Żytomierzu 1916—18 prac. w P. O. W. tamże. Od 11. 1918 w w. p., od 1923 w lotn. Prac. w Zw. Polsk. Inż. Lotn. Ogł. szer. art. fach. w Przegl. Lotn. Odzn.: K. W., M. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

SURYNOWA-WYCZÓŁKOWSKA JANINA. Liter. Dziennik. * 1. 6. 1898 w Warszawie. C. Wincentego i Wandy z Lasotów. Zaśl.: 1⁰ Józefa Cybulskiego, 2⁰ w 1925 Romana Suryna. Uk. pensję J. Kotwickiej w Warszawie i wydz. human. Tow. Kursów Nauk. (ob. W. W. P.) tamże. Ogł. m. in. pow.: Byle wyżej (Kur. War. 1935), Ambicje Weroniki (1935); Kobieta i basta (1936); Płaszcz na dwóch ramionach (1936); Jego kobiety (1936); Egoizm we dwoje (c. d. poprzedn., 1936). Współprac. Kur. Warsz. (now., feliet. i report.), Bluszczu (koresp. z Paryża 1927—1929), Lotu Polskiego (now. i feliet. lotn.), Naokoło Świata (grot.), Kobiety w Świecie i w Domu (szkic pow. Pani Wita), Świata Dziewcząt, Polski Zbr. (feliet. w kron. kobiecej) i in. Wygł. szer. prel. w Warszawie i na prow. oraz przed mikrof. Polsk. Radia. Warszawa, Piusa XI 35 m. 6, tel. 8-93-55.

SURZYCKI STEFAN. Dr fil. * 30. 8. 1864 w Różance, woj. lubelskie. S. Tomasza i Marii z Ciepielewskich. Oż. 31. 10. 1897 z Zofią Niecielską. Uk. gimn. w Lublinie (1885). W 1887 wydal. za pracę polit. z wydz. prawn. uniw. w Warszawie bez prawa wst. do wyż. ucz. w Rosji. W 1889 wst. do Ak. Roln. w Dublanach, skąd w 1890 wydal. z powod. polit., 1890—91 stud. roln. na uniw. w Halle. W 1891 areszt. i osadzony w X paw. cytadeli warsz. Ukończ. stud. w Lipsku. Nast. docent w szk. kraj. roln. w Czernichowie. W 1909 prof. nadzw. studium roln. Uniw. Jagiel. Zorg. wydz. rolniczy Uniw. Jagiel. i był pierwsz. jego dziek. W 1935 przen. w st. sp. Prac. na polu społ.-narod. od 1886. W 1887 łącznie z Z. Balickim i J. Harusewiczem zorg. tajny zw. młodz. polskiej „Zet". W 1914 zast. szefa dep. wojsk. N. K. N. Nast. współtwórca Koła Międzypart. w Małopolsce. Czł. Str. Narod. Ogł. m. in.: Wskazówki praktyczne reorganizacji gospodarki (Warszawa 1912); Rozwój wiedzy rolniczej w Polsce (Kraków, 1928); Praca towarzystw rolniczych u nas i gdzie indziej (1928); Z dziejów pamiętnego „Zetu" (Kraków 1930); Organizacja pracy społecznej rolniczej (1931); Kartka z dziejów rosyjskiego wychowania państwowego w Polsce (1933). Kraków, A. Grabowskiego 5 m. 1.

SURZYŃSKI LEON. Dr med. * 8. 4. 1891 w Inowrocławiu. S. Piotra i Stanisławy. Oż. 26. 4. 1921 z Heleną Kaniewską. Uk. gimn. humanist. w Inowrocławiu, stud. lek. na uniw. w Lipsku, Monachium i Würzburgu. Nal. do Tow. T. Zana, nast. do gr. narod. i org. Zet. Uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. Od 1921—1935 radn. m. Poznania. 1928—1930 i 1930—1935 poseł na Sejm. Prez. Tow. dla Badań Hist. Powst. Wlkp.; prez. Kom. Zj. Niepodległ. Polski Zach.; I prez. Słowiańsk. Zw. Śpiew. Współzał. i wyd. tyg. Sprawa Polska i dzien. Przegl. Por. Ogł. art. w: Brzasku, Sprawie Polskiej, Przegl. Por., Dzien. Pozn. Odzn.: K. N., jugosł. Ś. S. 3, łot. 3 Gw. 4. Poznań, Kraszewskiego 12, tel. 67-66.

SUSKI JULIAN. Mgr nauk polit. * 20. 7. 1894. S. Wiktora i Julii z Zielińskich. Oż. 19. 7. 1919 z Heleną Grobicką. Uk. szk. śr. w Warszawie, stud. na politechn. we Lwowie (1912—14), uk. wydz. polit.-prawny Uniw. Poznańsk. (1924). Czł. Druż. Strzel. i „Kuźnicy" we Lwowie. W czasie wojny sł. w w. ros., nast. w korp. wsch. (1917) i P.O.W (1917—18). Od 11. 11. 1918 por.

w. p. 1919—20, deleg. do M. S. Wewn. dla org. P. P. W 1920 na fr. 1920—23 kier. wydz. ochr. granic M. S. Wewn.; 1924—32 kier. wydz. wyszk. adm. w M. S. Wewn.; 1932—36 star. pow. w Gnieźnie, od 1936 star. pow. i grodzki w Bydgoszczy. Ogł.: Organizacja władz administracyjnych w Polsce (1928), Podział władz administracyjnych R. P. (1931), Wykres organizacji władz i urzędów R. P., nadto prace public. z dziedz. org. adm. oraz zagadn. mniejsz. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Bydgoszcz, Słowackiego 7, tel. 36-71.

SUSKI MARIAN. Sport. * 2. 11. 1905 w Kielcach. Uk. politechn. Kpt. Upr. szerm. od 1924 w Warszawie. W 1932 reprez. Polski na Olimpiadzie w Los Angeles. Stale zajm. 2 lub 3 m. w zaw. o mistrz. Polski. Stały uczestnik drużyn. spotk. międzyn. w szabli. Od 1933 czł. zarz. K. S. „Warszawianka".

SUSZKO JERZY. Dr nauk techn. Inż.-chem. * 7. 2. 1889. S. Jana i Anny z Sikorów. Oż. 20. 4. 1918 z Emilią Gulda. Uk. gimn. polskie w Cieszynie, nast. politechn. niem. w Pradze. Prof. chem. org. na Uniw. Poznańsk., poprz. (do 1930) prof. Politechn. Lwowsk. 1914—1918 sł. w wojsku austr., od 1918 w w. p. Ogł. w czasop. nauk. kraj. i zagr. kilkadziesiąt prac z dziedz. chemii org. Poznań, Grunwaldzka 14.

SWIANIEWICZ STANISŁAW. Dr praw. Ekonom. * 7. 11. 1899 w Dyneburgu (Łotwa). S. Stanisława i Katarzyny z Baranowskich. Oż. 19. 9. 1926 z Olimpią Zambrzycką. Uk. gimn. realne w Orle (Rosja), stud. na wydz. prawn. uniw. w Moskwie i uniw. Stef. Bat., stud. uzup. w Paryżu, Wrocławiu i Wiedniu. Doc. ekon. polit. i polit. ekonom. Uniw. Stef. Bat.; wykł. zast. na kat. ekon. Uniw. Stef. Bat. i w Szkole Nauk Polit. Za czasów szk. nal. do Odrodzenia (1913—1917); od 1917 czł. P. O. W., 1919 kmdt plac. w Dyneburgu. 1919—21 ochotn. w. p., Por. rez. Nal. do Filarecji, Zw. Młodz. Postęp. i Klubu Włóczęgów, jako senior. Czł.: Tow. Econometric Society, Tow. Przyj. Nauk., Inst. Badań Europy Wsch., Inst. Badań Spraw Narodowośc. i in. Ogł.: Psychiczne podłoże produkcji w ujęciu Jerzego Sorela (1926); Momenty irracjonalne w teorii wyzysku (1928); Lenin jako ekonomista (1930); Problemy sowieckiej polityki gosp. (1934); Zagadnienie przemysłu ciężkiego w Z. S. R. R. (1934) oraz szereg artyk. gosp. w prasie codz. Wilno, Piaski 7 m. 4, tel. 2-45.

SWOJSKI JAN, patrz: SZWARCE JÓZEF.

SYDOW MARIAN WINCENTY WITOLD WŁADYSŁAW. Public. Hist. region. * 2. 7. 1890 w Szamotułach, S. Józefa i Bronisławy z Kospoth-Pawłowskich. Uk. gimn. klas. w Starogardzie i Gdańsku. Sekr. działu inform.-nauk. Inst. Bałt. w Gdyni. Przed woj. prac. w red. Gaz. Gdańskiej i Dzien. Berlińsk. 1911—1920 sekr. i bibliot. Polsk. Koła Kult. im. Ign. Domeyki w Santiago de Chile w Ameryce Płd. W 1920 ochotn. w. p. 1921—1937 prez. Tow. Krajoznawcz. w Toruniu, czł. zarz. Tow. Pop. Przem. Lud., czł. Komit. Tow. Czyt. Lud., org. kursy krajozn., kursy lit. polsk. dla miejsc. tow., wygł. liczne odcz. publ. Ogł.: Toruń jego dzieje i zabytki (Toruń 1929), Najciekawsze osobliwości m. Torunia z dawnych i nowszych czasów (Toruń 1933) oraz liczne art. na tem. region. w prasie pomorsk., poznańsk. i stoł. Red. nacz. Księgi pamiątk. 10-l. Pomorza (Toruń, 1930). Wygł. odcz. radiowe w Toruniu od 1935. Gdynia, Lipowa 18-a.

SYGA TEOFIL BERNARD. Dziennikarz. Literat. * 18. 11. 1903 w Warszawie. S. Bolesława i Heleny z Gajewskich. Uk. Wyż. Szk. Dziennik. w Warszawie. Ochotn. w 1920. Ppor. rez. Red. nacz. tyg. Kino. Czł. zarz. Syndyk. Dziennik. Warsz. Ogł. szereg wierszy, nowel, feliet., art., stud. lit., rec. teatr. w Gaz. Warsz., Myśli Narod., Kur. Poznańsk., Polsce Lit., Polsce Zbr., Expresie Por., Kur. Warsz. Warszawa, Marszałkowska 1.

SYM IGO (KAROL JULIAN). Art. dram. i film. * 3. 7. 1896 w Innsbrucku. S. Antoniego i Julii z Sepp'ich. Ucz. do szk. średn. we Lwowie, Wiedniu i Innsbrucku, stud. w szk. wyższ. we Lwowie i Innsbrucku. Od 1914 sł. w w. austr. na fr. włoskim, od 1918 w w. p. Od 1921 por rez. 1922 do 1925 ref. działu ekonom. B. G. K. Od 1926 wyst. w teatr. i film. Role gł. w ok. 40 film. w Wiedniu, Berlinie, Paryżu, Londynie, Nicei, Budapeszcie. Występ. w teatr. Comoedia w Wiedniu, Polskim i Letnim w Warszawie, Miejsk. w Łodzi oraz

w liczn. rew. i kabar. lit. Prez. gminy film. wiedeńsk. przez 4 lata. Czł. Zw. Międzyn. Art. Teatr. Ogł. art. w prasie polsk. i zagr. Warszawa, Krak. Przedmieście 89 m. 4. tel. 2-31-99.

SYMONOLEWICZ KONSTANTY. Public. Oriental. * 22. 10. 1884. S. Józefa i Łucji z Brodowiczów. Oż. 9. 9. 1908 z Lidią Czerenkow. Uk. stud. na sekcji chińsko-mongolsko-mandżurskiej i sanskrycko-chińskiej wydz. jęz. wschodn. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1908). 1912—30 w Chinach, do 1920 urz. sł. konsul. ros., nast. polsk. W 1920 ag. konsul. w Charbinie, w 1922 wicekonsul., w 1924 konsul. tytul. 1930—1933 r-ca pos. R. P. w Moskwie i kier. konsul. w Mińsku. Od 1. 1. 1933 red. działu wsch. i krajów zamorsk. w Kur. Por. i wykł. w Inst. Studiów Handl. i Oriental. 1920—30 kilkakr. prez. Gospody Polskiej w Charbinie i stały prez. rady opiek. gimn. polsk. Ogł.: Miraże mandżurskie (1932) oraz liczne art. w Bellonie, Przegl. Współcz., Przegl. Powsz., Drodze, Sybiraku, Wiedzy i Życiu. Stały współpr. Kur. Por. Odzn.: K. Z. sr., M. 10-l. O. N. Warszawa, pl. Wilsona 4 m. 28, tel. 12-53-80.

SYMONOWICZ MARIAN. Inż.-technol. * 25. 7. 1891 w Kijowie. S. Franciszka i Marii z Dąbrowskich. Oż. 1. 6. 1910 z Czesławą Bonięcką. Uk. korpus kad. w 1908 i polit. w Kijowie w 1915. Po uk. stud. prac. w fabr. okręt. do 1922. Dyr. I Fabryki Lokomotyw w Polsce S. A. w Chrzanowie. Prez. Tow. Sport.-Oświat. na ter. fabryki, wicepr. Fed. P. Z. O. O., wicepr. Zw. Rez., prez. Tow. przyj. gimn., prez. Zw. Zach. Red. wyd. fabr. pt. 5-setna lokomotywa. Odzn. K. Z. zł. Chrzanów, Oświęcimska, tel. 1-02.

SYNEK EDWARD. Inż.-elektr. * 25. 7. 1893 na Węgrzech. S. Henryka i Marii z Mohaśek. Oż. 9. 6. 1924 z Heleną Kaniewską. Uk. wyższą szk. budowy maszyn i elektrotechn. Wicedyr. techn. tramw. i autob. m. st. Warszawy. Od 1914 sł. w Leg. Polsk. W 1918 intern. w Bolechowie. 1918—1922 sł. w w. p. Kpt. rez. Wicepr. Zw. Polsk. Inżyn.-Elektr., prez. okr. grodzk. Zw. Rezerw., skarbnik zarz. główn. Zw. Leg. Odzn.: K. N., K. W. 4, M. za W. Warszawa, Inżynierska 6 m. 4, tel. 10-26-24.

SYRKUS SZYMON. Inż.-arch. Dekorator teatr. * 24. 4. 1893 w Warszawie. S. Maurycego i Józefy z Krygierów. Oż. 14. 7. 1927 z Heleną Eliasberg. Stud. w Ak. Szt. Piękn. w Krakowie, na politechn. w Wiedniu, Grazu i Rydze, dypl. na wydz. archit. Politechn. Warsz. Ochotn. w. p. 1926—1931 red. działu archit. czasop. Praesens, czł. kom. red. Biulet. Archit. Polsk., po reorg. czł. kom. red. Komunik. Stow. Arch. R. P.; wicepr. Stow. Arch. R. P., deleg. na Międzyn. Kongr. Arch. Nowocz., czł. Tow. Urbanist. Polsk. Wybud. m. in. 3 serie osiedli robotn. na Rakowcu w Warszawie, wsp. z archit. Heleną Syrkus i in. archit. gr. Praesens. Wygł. odczyt. i ref. o budown. szkielet. oraz art. w Domu, Osiedlu, Architekt. i Budown. i czasop. zagr. Oprac. proj. teatru symultaniczn. (wsp. z A. Pronaszko i Z. Leskim) oraz liczne dekor. dla teatru I. Solskiej na Żoliborzu w Warszawie. Warszawa, Senatorska 30, tel. 2-54-76.

SYROKOMLA-STEFANOWSKI BRONISŁAW, patrz: STEFANOWSKI-SYROKOMLA.

SYROP HERSZ. Dr praw. Adw. * 16. 12. 1875 w Nowym Targu. S. Lazara i Rozalii z Zinsów. Oż. 23. 3. 1909 z Zofią Szwanenfeld. Uk. gimn. w Nowym Sączu, wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1898), stud. filozof. 1917—1918 sł. w w. austr. Pierwszy sekr. Egzek. Org. Syjońskiej w Małop. Zach. (1900—1903), czł. cz. władz nacz. tej org., jeden z zał. Nowego Dziennika w Krakowie, przew. zarz. gminy żyd. w Nowym Sączu (1927—1929), czł. rady miejskiej i przew. klubu radnych żyd. tamże (1927—1929), ponown. czł. rady miejsk. od 1933, przew. rady nadz. Zw. Spółdz. Kredyt. Ogł. art. i broszury z dziedz. syjonizmu. Nowy Sącz, Jagiellońska 28.

SYRUCZEK WACŁAW. Literat. Public. Teatrol. * 7. 5. 1903 w Tarnowie. S. Bolesława i Janiny z Kowalskich. Oż. 27. 3. 1927 ze Stanisławą Engelard. Stud. na wydz. prawn. Uniw. J. Piłsudskiego. Od 1921 jeden z przewódców młodz. demokrat., red. i wyd. czasop. akadem. Nurt. Krytyk teatr. w Tygodn. Ilustr. i Expr. Por. Ogł. m. in.: Zajazd kardynała (1932) i art. publicyst. w Wiad. Lit., Tygodn. Ilustr. i pism. codz. Autor audycyj radiow. Warszawa, Rakowiecka 9, tel. 4-39-55.

SYSKA JÓZEF. Pedagog * 12. 3. 1890 w Bobrku, woj. krakowskie. S. Józefa

i Katarzyny z Krzemieniów. Oż. 22. 11. 1924 z Heleną Janiną Godłowską. Ucz. do gimn. w Kętach, uk. gimn. w N. Sączu, nast. międzyn. fakult. pedol. w Brukseli, wydz. fil. Uniw. Jagiel. i Państw. Inst. Pedag. w Warszawie. 1912—1914 nauczyc. w Polance Wielkiej. 1914—1918 sł. w w. austr. Od 1919 naucz. w Warszawie. Udz. w prac. plebiscyt. na G. Śl. Od 1922 naucz. Państw. Semin. Naucz. w Mysłowicach, od 1929 dyr. Państw. Semin. Naucz. w Tarn. Górach. 1930—35 poseł na sejm śl. Prez. okr. Zw. Naucz., P. Z. Z. Straży Przedn., czł. rady woj., N. Z. H. P. i in. W czasie plebisc. red. Przewodnika Wiejsk. i Ludu. W 1922 współred. Gońca Śląsk. w Mysłowicach. Współred. Polski Zach. Ogł.: O traktowaniu uczniów szczególnie zdolnych, Samouczek-elementarz i in. Odzn. O. P. 5. Tarnowskie Góry, Opolska 26.

SZABELSKI BOLESŁAW FRANCISZEK. Muz. Kompoz. Pedag. * 3. 12. 1896 w Radoryżu, pow. łukowskiego. S. Franciszka i Marii z Madyewskich. Uk. gimnaz. w Warszawie (1915), nast. konserwat. muz. tamże 1917—18. Czł. P. O. W. 1918—1920, ochotn. w. p. Naucz. szk. muz. w Płocku. Prof. konserwat. muz. w Katowicach. Ogł.: Dwie symfonie, Suita orkiestrowa, Passacaglia na organy oraz kilka mn. utworów. Katowice, Wojewódzka 45.

SZABRAŃSKA EMMA. Artystka-śpiew. * 17. 7. 1907 w Warszawie. C. Romana i Marii z Witkowskich. Ukończ. szk. średnią oraz studia śpiewacze. Artystka opery warszawskiej. Występowała w operach: Carmen, Don Carlos, Aida, Straszny Dwór, Hrabina, Marta. Śpiewała w Polskim Radio. Warszawa, Sowia 5, tel. 2-56-54.

SZABUNIEWICZ BOŻYDAR. Dr med. * 1. 9. 1901 w Giżach, na Litwie. S. Stanisława i Marii z Vicaire'ów. Oż. 27. 4. 1935 z Zofią Lehr-Spławińską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. 1919—1921 ochotn. w. p. Ogł. ok. 40 prac nauk. w czasop. krajow. i zagr. Kraków, pl. na Groblach 3, tel. 1-46-46.

SZABUNIEWICZ MIROSŁAW. Inż.-arch. * 4. 2. 1903 w Antonowie (Litwa). S. Stanisława i Marii Janiny z Vicaire'ów. Oż. 26. 11. 1932 z Marią Schayer. Uk. gimn. K. Kulwiecia w Warszawie (1919), nast. wydz. archit. Politechn. Warsz. (1928). W 1918 nal. do P. O. W. W 1920 ochotn. w. p. I'por. rez. B. czł. zarz. Stow. Archit. Polsk. Op. domowy z ram. Koła Op. Społ. Autor szer. proj. budowli (specj. szpit., sanat.). Laureat konk. architekt.: na Dworzec Gł. w Warszawie, gm. Min. Poczt i Telegr., sanatorium w Ustroniu, gm. sądów w Gdyni, gm. Z. U. P. U. w Warszawie, szpit. wojsk. w Łodzi. Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 5-09-85.

SZACH STEFAN. Pedag. * 3. 1. 1891 w Kulikowie, pow. Żółkiew. S. Grzegorza i Marii z Michalczyków. Oż. w 1922 z Ireną Zastyrzec. Uk. gimn. i wydz. fil. uniw. we Lwowie. 1914—1918 sł. w w. austr., na fr. ros., ranny. Od 1920 naucz. jęz. rusk. w gimn. we Lwowie, nast. w Sokalu. Od 1932 dyr. gimn. państwow. z rusk. jęz. naucz. w Przemyślu. Czł. Zw. Zaw. Naucz. Polsk. Szkół Śr., czł. zarz. P. B. K., czł. koła szybowc., prez. oddz. tow. Pop. Bud. Szkół, b. prez. tow. sport. Sian, wicepr. bursy gimn. św. Mikołaja. B. red. i sekr. Proświty, wyd. kalend., czasop. Oświata Lud. i in. Ogł. art. lit., nauk., wychow. i wiersze w prasie codz. i period. Przemyśl, Słowackiego 21, tel. 10-12.

SZACHNO BOHDAN. Kand. praw. Ziemian. * 14. 10. 1868 w Józefowie, na Inflantach. S. Bronisława i Kazimiery z Kamieńskich. Oż. 7. 6. 1911 z Natalią hr. Ledóchowską(†). Uk. gimn. w Rydze i wydz. prawny uniw. w Dorpacie (ob. Tartu). Prac. w korp. akad. Polonia występ. pn. Stow. Mił. Przyrody (1887—92). Kurator gimn. w Dyneburgu. W 1905 poseł do Dumy Państw. ros. z kurii polsk. Prez. Rady Wzaj. Kred. w Witebsku, sędzia hon. Sądu Okr. tamże. Za zasł. poł. na polu org. wyst. jubil. Witebsk. Tow. Roln. mian. czł. hon. tegoż. Prez. zarz. Dyneburskiego Tow. Roln. i prez. Ziemstwa Dynebursk. W okr. wojny świat. marsz. szlachty w Dyneburgu. W 1919 star. w Brasławiu, nast. sędzia hon. Sądu

Okr. Wileńskiego. Wicepr. zarz. Banku Ziemsk. w Wilnie, prez. Zw. Inflantczyków od 1922, wicepr. Polsk. Macierzy Szk., czł. zarz. Wileńsk. Tow. Dobrocz. Ogł. szer. art. z zakr. hist. Inflant w prasie codz. i period. Odzn. O. P. 4. Wilno, Mickiewicza 48 m. 2, tel. 2-63.

SZACHNO STANISŁAW. Dr fil. Oriental. * w Rubieży, pow. ihumeński. (Mińszczyzna). S. Wincentego i Idalii z Piotrowiczów. Ożenił się 6. 6. 1927 z Janiną Pietruszewską. Uk. Uniw. Jana Kaz. 1918—21 sł. w w. p. Zał. i prow. 2 druż. harc. w Berezynie, org. robotn. Sokół tamże, od 1916 nal. do org. samokszt. Virtus w Bobrujsku. Od 8. 2. 1918 sł. w I Korp. Wsch., nast. z-ca kmdta X obw. P. O. W. w Berezynie, pow. ihumeńsk. Czł. cz. Polsk. Twa Orientalist., czł. sekcji orientalist. Twa Nauk. Warsz. Prow. dział dok. wsch.: (tureckich, tatarskich, perskich, ormańskich) w Arch. Gł. Akt Dawn. w Warszawie. Ogł. m. in.: Najdawniejszy okres historyczny Asyrii do podboju Hammurabiego, Pierścień — amulet z Bliskiego Wschodu, Tabliczki szumerskie ze zbiorów Twa Nauk. Toruńsk. Odzn.: K. N., K. W. 2, M. 10-l. O. N. Warszawa, Sosnowa 1 m. 60, tel. 5-28-60.

SZADKOWSKI-ROLA LEONARD. Dr med. Mgr rer. nat. * 18. 10. 1881 w Kórniku. S. Jana i Michaliny z Kościelskich. Oż. 16. 11. 1920 z Zofią Prus-Frankowską. Uk. gimn. w Poznaniu, wydz. przyrodn. uniw. w Zurichu i wydz. lek. w Lipsku (d-rat w 1910). Za czas. gimn. czł. tjn. kółek hist.-lit.; w okr. stud. akad. zał. tow. gimn. Sokół w Lipsku, prow. dział. oświat. wśród robotn. polsk. tamże. Po uk. stud. asyst. prof. F. Marchanda, specj. się w chor. płuc i serca; nas. asyst. prymariusz i dyr. zakł. płucnolecznicz. w Goerbersdorfie, Wodzisławiu, Olsztynku i Trzebnicy oraz sanat. serc. i serc.-nerwow. Schreiberhau i Reinerz. 1914—1918 sł. w w. niem. Uczestn. powst. wlkp., nast. sł. w w. p. do 1923. Mjr rez. Po wojnie prac. w Wiedniu pod kier. prof. Wenckebacha, Winterberga, Eppingera i H. Schlesingera. Prez. P. C. K. w Poznaniu, współorg. Stow. Lek. Internistów i Zw. Wet. Powst. Narod., prez. Tow. Pom. Polakom na Obczyźnie. Współz. i prez. hon. Automobilkl. Wlkp. Ogł. ponad 20 prac m. in.: Cyclencefalia, Meningitis tuberculosa u dorosłych, Rentgenoterapia i rentgenodiagnostyka chorób płucnych, Otwarta i zamknięta gruźlica, Gruźlica urogenitalna i jej leczenie, Tuberkulina w walce z gruźlicą płucną i gruczołową, Rola diety w chorobach sercowych, O urządzeniu i prowadzeniu zakładów wojskowych do badania na choroby płucne, Rola naświetlań promieniami niebieskimi, Jak leczymy w zakładach płucnych gruźlicę krtani, Leczenie nieżytów i gruźlicy płuc urotropiną, Leczenie nerwicy serca franklinizacją, Prąd aparatury Tesla-d'Arsonvala w leczeniu chorób mięśnia sercowego. Odzn.: K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W. Poznań, 27 grudnia 16.

SZAFAR RAFAEL. * 14. 12. 1892 w Dawidgródku. Uk. uniw. w Moskwie. Dyr. Centr. Syjonist. Wydz. Palest. w Polsce, czł. zarz. Polsk. Tow. Emigrac. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Żelazna 31, tel. 5-41-03.

SZAFER WŁADYSŁAW. Dr fil. Botanik. * 23. 7. 1886 w Sosnowcu. S. Mieczysława. Uk. gimn. w Rzeszowie (1897—1905) i uniw. w Wiedniu (1905—1909), d-rat na Uniw. Jana Kaz. Prof. botaniki w Wyższ. Szk. Las. we Lwowie 1910—18; bakteriol. cyw. zarz. gub. w Lublinie 1914—1918; prof. botan., kier. inst. i ogr. botan. Uniw. Jagiel. od 1918; dziek. wydz. fil. 1931—32; czł.-koresp. od 1920, czł. cz. Polsk. Ak. Um. od 1923; deleg. Min. W. R. i O. P. do spraw ochrony przyrody; przewodn. Państw. Rady Ochr. Przyr.; czł. hon. Polsk. Tow. Przyrodn. im. Kopernika we Lwowie; czł.-koresp. czechosł. Ak. Nauk w Pradze; czł. zagr. Twa Pro Fauna et Flora Finnica w Helsingforsie; czł. cz. Société Botanique de France w Paryżu; czł.-koresp. Twa Leśnego w Helsingforsie; czł.-koresp. Twa Societas Phytogeographica Suecana w Upsali. Ogł. m. in.: Geobotaniczne stosunki Miodoborów (1910); O rozmieszczeniu geograficznym traw w Polsce (1919); Ze studiów nad zasięgami geograficznymi roślin w Polsce (1919); U progu Sahary (1925); Życie kwiatów (1926); Stratygrafia dyluwium w Polsce na podstawie florystycznej (1928); Yellowstone, kraj gorących źródeł i niedźwiedzi (Lwów 1929); Element górski we florze niżu polskiego (1930); O typach leśnych i ich sukcesjach w Puszczy Augustowskiej (1930); Las i step na Podolu (1935); Znaczenie iropolli dla badań historii drzew i lasu (1935). Red. Flory polsk. (5 tom., 1920—35) i Ochr. przyrody (15 tom., od 1920). Kraków, Lubicz 46, tel. 1-00-28.

SZALEWICZ TOMASZ. Ziemianin. * 1890 Uk. gimn. i wydz. roln. Uniw. Jagiel. W 1918—1920 sł. w 1. p. uł. krechow. Org. T-wa Roln. i Zw. Ziemian, współorg. spółdzielni roln.-handl. w Baranowiczach, czł. sejmiku, przew. kom. rew. wydz. powiat. i K. K. O., czł. rady nacz. Zw. Gmin. Wiejsk., del. wydz. wojew. do Zw. Rew. Samorz.

Teryt., przewodn. kom. oszcz.-oddłuż. dla samorz. wojew. nowogr., czł. wojew. urz. rozjemcz., przedst. rady powiat. w Zw. Powiat. Poseł na Sejm. Kołdyczewo, pow. Baranowicze.

SZALEWICZ WACŁAW. Płk. * 13. 5. 1895 w Nieprasciu (Nowogródczyzna). S. Józefa i Teresy z Berdowskich. Oż. 1920 z Haliną Olszowską. Uk. korp. kad. w Połocku (1914) i of. szk. art. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1915). Sł. w w. ros., nast. w I Korp. Wsch., Polsk. Sile Zbrojn. i w. p. Uczestn. obr. Lwowa. Dca d. a. k., p. a. l. Po wojnie z-ca dcy p. a. l., dca d. a. k., dca p. a. l. Odzn.: V. M. 5, K. W. 2, K. Z. zł., M. N., K. Z. W. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

SZALIŃSKI TADEUSZ. Mgr praw. * 23. 8. 1898 w Anielewie, pow. Brodnica. S. Brunona i Natalii ze Żdżarskich. Oż. 6. 4. 1931 z Janiną Łańcucką. Uk. gimn. w Gnieźnie oraz wydz. prawa i ekon. Uniw. Poznańsk. (1923). Za czas. szk. czł. Tow. T. Zana w Gnieźnie i wydz. T.T. Z. w woj. poznańsk., czł. T.O.N. w Gnieźnie, czł. Gr. Narod. 1917—1918 sł. w w. niem. na fr. ros. i franc. Uczestn. powst. wlkp.; czł. Rady Robotn. i Żoln. oraz Rady Lud. w Gnieźnie.

W 1919 do 1921 ochotn. ppor. łączn. w p. Czł. P. O. W. na Śląsku, szef. łączn. w 3 powst. W 1926 sędzia powiat. w Chorzowie. Od 1927 star. pow. w Pszczynie, od 9. 1927 star. pow. w Świętochłowicach. Przewodn. rady K. K. O. Prez. zarz. okr. Zw. Rez., czł. zarz. okr. L. O. P. P., prez. zarz. P. O. W., L. O. P. P. Ogł.: O naszej konstytucji (1922), Obywatelstwo, prawo zachowania zamieszkania, opcja wg konwencji genewskiej (1926), Monografia pow. Świętochłowice (1931) oraz art. w prasie codz. Odzn.: K. N., K. Z. zł. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Świętochłowice, Starostwo.

SZAMOTA ALICJA, patrz: GRENIEWSKA Z REYNELÓW NATALIA ALICJA.

SZAMOTA HENRYK. Sport. * w 1910. Uprawia kolarstwo od 1926 w Warszawie. Mistrz Polski na torze w 1930—1932. Uz. szer. sukc. nad czoł. sprint. zagr. Rekordz. Polski na 200 m (12,2 sek. w 1930). W 1932 zrezygn. amat. Mieszka w Paryżu.

SZANAJCA JÓZEF. Inż.-arch. * 17. 3. 1902 w Lublinie. S. Ludwika i Marii ze Szczurkowskich. Uk. szk. handl. w Lublinie i wydz. archit. Politechn. Warsz. (1927). St. asystent tejże politechn. Wyk. m. in. domy mieszk. Z. U. S. w Warszawie; wsp. z inż.-arch. B. Lachertem: hotele-pensjonaty w Gdyni i Skolimowie, domy mieszk. w Warszawie, dom B. G. K. we Frascati, wille na Saskiej Kępie i Żoliborzu; fontannę na P. W. K. (1929). Otrz. szer. nagr. i wyróżn. na konk. Udz. w wyst. w Budapeszc., Berlinie, Mediolanie i Paryżu oraz w kraj. Warszawa, Glogiera 2, tel. 8-28-68.

SZANIAWSKI JERZY. Literat. * 1887. Stud. w Genewie. Ogł. m. in. pow.: Miłość i rzeczy poważne (1924); now.: Łgarze pod złotą kotwicą (1928); szt. scen.: Ptak (1923), Żeglarz (1925), Adwokat i róże (1930). Murzyn (1917), Papierowy kochanek (1920), Ewa (1921), Lekkoduch. Czł. P. A. L. Laur. państw. nagr. liter. (1929). Zegrzynek p. Warszawą, poczta Serock.

SZANIAWSKI MARIAN STANISŁAW. Handl. * 5. 8. 1889 w Kole, w Kaliskiem. S. Franciszka i Heleny z Rokossowskich. Oż. 4. 9. 1915 z Gabrielą Czaplicką. Ucz. do szk. handl. w Kaliszu, uk. szk. E. Rontalera w Warszawie i stud. wyż. w Szwajcarii. 1913—1914 prakt. w cukr. na Podolu. 1915—1926 prac. w różn. instyt. handl. w Warszawie. Od 1927 dyr. Hotelu Bristol tamże. Prez. Nacz. Org. Polsk. Przem. Hotel., sędzia handl. Sądu Okr. w Warszawie, czł. zarz. Rady Kupiectwa Polsk. Ogł. art. w czasop. fach. Warszawa, al. Ujazdowska 25 m. 5, tel. 8-96-10.

SZANIAWSKI WŁODZIMIERZ. Inż.-mech. * 2. 2. 1887 w Częstochowie. S. Feliksa i Kazimiery z Rogozińskich. Uk. gimn. w Częstochowie, stud. na wydz. mech. politechn. w Nancy i w Wyższ. Szk. Lotn. w Paryżu. Od 1914 sł. w Legii Cudz. franc., nast. prac. w fabr. lotn. we Francji, po czym sł. w Arm. Polsk. we Francji i w. p. Ranny w kamp. 1920. Od 1922 prac. w lotn. komunik., kier. techn.

P. Z. L., kier. dep. lotn. w Min. Komun. Od 1932 wicekomis. rządu w Gdyni. Współzał. Stow. Wet. Armii Polsk. we Francji, przew. komit. Fund. Pracy, czł. zarz. gł. L. O. P. P., czł. komit. L. M. i K. Ogł. art. z dziedz. lotn. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l.O. N., fr. L. H. 4, fr. K. Woj., M. I. Gdynia, Piłsudskiego 1.

SZANIAWSKI-JUNOSZA STEFAN. Płk. * 28. 3. 1882 w Kamyku (Piotrkowskie). S. Aleksandra i Franciszki z Kosmendowskich. Oż. w 1910 z Marią Antoniną Vieujean. Uk. szk. handl. w Łodzi (1903) i kursy akad. dla wyższ. adm. przy Uniw. Warsz. (1918—19). Od 1904, po sł. jednor., of. w. ros. Uczestn. w. ros.-jap. i świat. Po rew. ros. przewodn. Zw. Wojsk. Polak. 105 dyw. piech., od 11. 1917 w I Korp. Wsch. W. w. p. m. in. kier. wydz. techn. Gen. Inspekt. Art., kier. wydz. org.-mob. sekcji art. Dep. Broni Główn. M. S. Wojsk., z-ca kmdta m. st. Warszawy, dca p. a. c. Odzn.: V. M. 5, K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. i zagr.

SZANTROCH TADEUSZ MIECZYSŁAW. Liter. Poeta. Pedag. * 19. 4. 1888 w Tarnopolu. S. Rudolfa i Walentyny z Nowakowskich. Oż. 1923 z Józefą Wandą Utschik. Uk. gimn. w N. Sączu, stud. na wydz. fil. U. Jag. i w Wiedniu. Naucz. gimn. w Trembowli, Mielcu, Bochni, Wadowicach i Krakowie. 1914—1918 sł. w w. austr. W 1917 3-kr. ranny, utracił oko. 1918—1921 w w. p. Kpt. rez. Ogł. m. in.: Poezje (1906); Z lutni żołnierza (1916); W zorzach krwi (1918); Cyklady, Wirydarz literacki ku czci marszałka J. Piłsudskiego; art., rec. teatr. i sztuk plast. Współtw. i red. Czartaka od 1928, współred. Gazety Lit. Kraków, Smoleńsk 27.

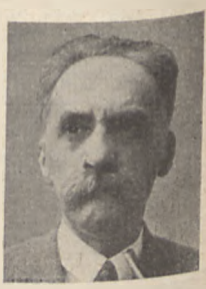
SZANTROCH ZYGMUNT. Dr wszechnauk lek. * 29. 4. 1894 w Samborze. S. Rudolfa i Walentyny z Nowakowskich. Oż. 19. 11. 1921 z Marianną Wieczorek. Uk. gimn. w Tarnowie, nast. wydz. med. Uniw. Jagiel. (1924). Od 1913 do wyb. wojny prac. w Druż. Strzel., w Krakowie i Tarnowie. 1914—1918 sł. w w. austr. 1918—1921 w w. p. Kpt.-lek. rez. Doc. i st. asyst. zakł. anat. opis. Uniw. Jagiel. (1930—1936), nast. prof. nadzw. anatomii opis. tamże. Ogł. szereg prac. nauk. w jęz. polsk. i obc., m. in.: Morphologie des Darmnerven beim Hühnchen. Über ein vesikales Nervengeflecht bei Hühnerembryonen (1928); Histogeneza zwojów nerwowych serca (1929); Malformations congénitales de l'intestin postérieure et de l'appareil urogénital dues à la rupture de la paroi ventrale du sinus intestinal postérieur (1930); Współczesne poglądy na budowę i czynności układu współczulnego (Polska Gaz. Lek. 1931); Untersuchungen über den Fettegahalt embryonaler Gewebe (1932); Beobachtungen an den Kulturen des Sympathicus, Ergebnisse der Züchtung des Remak'schen Darmnerven (1933); Beitrag für Fettfärbung in den Gewebekulturen (Deckglöschenkulturen) und histologischen Schnitten mit Sudanlösung in Alkohol-Formol (1935). Odzn.: M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Kraków, Kopernika 12, tel. 1-03-28.

SZAPIRO HENRYK, patrz: SZARO.

SZARECKI BOLESŁAW. Dr med. * 9. 8. 1874 w Mińsku Lit. S. Jerzego i Karoliny z Podzielskich. Oż. 1906 z Marią Zaróbin. Uk. wydz. lek. uniw. w Charkowie. W Rosji docent, nast. prof. uniw. Od 1920 w w. p. w st. płka.-lek. Po wojnie kier. nauk. Centr. Wyszk. Sanit. W 1922 wybr. prof. chirurgii klin. Uniw. Stef. Bat., lecz stan. tego nie przyjął. Dyr. szpitala Ubezp. Społ. Ogł. 20 prac z dziedz. chirur. w językach: polskim, rosyjsk. i niemieck. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., fr. L. H. 4. Warszawa, al. Frascati 2, tel. 8-94-00.

SZARLITT BERNARD. Literat. Dziennik. * 15. 2. 1877 w Tarnopolu. S. Artura i Anny z Gruszów. Oż. 5. 8. 1922 z Anielą Bąk. Uk. wydz. fil. uniw. berlińsk. Po uk. stud. prac. w minist. w Wiedniu. Równocz. koresp. Nowej Reformy krakowsk. W 1910 zorg. pierwszy występ gośc. teatru lwowsk. w Wiedniu. Podcz. wojny świat. czł. N. K. N. Em. szef pras. Min. Skarbu. Czł. Tow. Lit. i Dzien., czł. Pen Clubu. Ogł. m. in.: Biografia Chopina, Listy Chopina (Zebr. i wyd.), Polskość Nietzschego i jego filozofia; dram.: Pochodnie Nerona, Syn, Zbrodnia Kaina; cykl Niesamowite nowele: pow. Nadludzie; oprac. na scenę niem. dram. G. Zapolskiej: Tamten (Warschauer Zitadelle), Sybir, Carewicz; przer. Carewicza do operetki Lehara; oprac. tekst niem. do opery Casanova L. Różyckiego; art. feliet. i now. w Tyg. Ilustr., Naokoło Świata (kt. był współtw. i współred.), Kur. Warsz.; art. o życiu polit., gospod. i kultur. Polski w pism. zagr., których jest koresp. Warszawa, Leszno 21 m. 5.

SZARO (SZAPIRO) HENRYK. Reżyser film. * 23. 10. 1900 w Warszawie. S. Dawida i Anny z Ebinów. Ożenił. 31. 12. 1933 z Felicją Goldman. Uk. II gimn. w Saratowie (Rosja), stud. w Inst. Inż. Komunik. w Petersburgu (ob. Leningrad). Uk. szkołę teatr. przy Teatrze Narod. tamże (1921). Do 1924 reżys. teatr. Pawłowej oraz Swobodnego w Petersburgu. Nast. reżyser w teatrze Stańczyk w Warszawie, po czym poświęcił się pracy w kinematogr.

Reż. filmy: Jeden z 36 (1925); Czerwony błazen (1926); Zew morza (1927); Dzikuska (1928); Przedwiośnie (1929); Mocny człowiek (1930); Na Sybir (1931); Rok 1914 (1932); Dzieje grzechu (1934); Pan Twardowski (1936). Czł. hon. Zw. Art. Kinematogr. we Francji. Warszawa, Poznańska 3 m. 4.

SZARSKI MARCIN. Dr praw. Ekonom. * 1868 w Krakowie. S. Stanisława i Józefy z Różeckich. Ożenił. z Olgą Budwińską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. W 1891—1910 austr. radca min., kier. ref. kredyt. Od 1910 prez. dyr. Banku Przemysł. we Lwowie. Po wojnie prez. Zw. Banków w Polsce, prez. Małop. Oddz. Zw. Banków we Lwowie, prez. rady Banku Polsk. oraz prez. Giełdy Towar. i Pieniężn. tamże, czł. Międzyn. Izby Handl., senator. Ogł.: Die Gründe des Preisfalles der Waren (1896); Credit organisation Galiziens (1897); Polityka bankowa (1916); Bankowość polska (1929) oraz art. gospod. w Czasie. Odzn. fr. L. H. 4. Lwów, Nabielaka 37.

SZASZOR Z ELGOTHY, patrz: LIGOCKI EDWARD.

SZATKOWSKA-KOSSAK-SZCZUCKA ZOFIA, patrz: KOSSAK-SZCZUCKA-SZATKOWSKA.

SZAYER STANISŁAW. Dr fil. Oriental. * 8. 5. 1899 w Sędziszowie. S. Antoniego Jana i Marii Ksawery z Ostrołęckich. Ożenił. 12. 8. 1925 z Elżbietą Biesiekierską. Uk. gimn. E. Konopczyńskiego w Warszawie (1916); stud. na uniw. w Warszawie, Heidelbergu, Fryburgu bad. i w Monachium (d-rat we Fryburgu). Habilit. na Uniw. Jana Kaz. w 1924. Od 1930 prof. filol. indyjsk. na Uniw. J. P.; dyr. Inst. Orientalist. Ogł. prace z zakr. hist. filozof. i rel. indyjsk. w jęz. polsk., ang. i niem., m. in.: w Roczn. Orientalist., Prac. Kom. Orient. Polsk. Ak. Um., Arch. Orient. w Pradze, Warszawa, Brzozowa 12, tel. 2-14-42.

SZCZAWIŃSKI WŁADYSŁAW. Artysta dram. * 30. 11. 1879 w Krakowie. S. Antoniego i Doroty z Kukowskich. Uk. gimn. IV we Lwowie. Wyst. od 1900 u Myszkowskiego. 1904 do 1915 wyst. w warsz. teatr. rząd. 1915—16 w operetce polsk. w Moskwie, 1916—1918 w operetce ros. 1918 do 1921 w teatrze Stanisławskiego tamże. Od 1922 prow. w Warszawie własny teatr Nowy, nast. Wodewil i Nowości. Równ. prow. teatr w Krynicy. 1926 występ. gośc. w Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu i w Paryżu. Grał do filmu w Joinville pod Paryżem i w Hollywood. Od 1930 występ. w teatrze Lutnia w Wilnie. Role gł. w szt.: Pan Damazy, Śluby panieńskie, Ciepła wdówka, Flirt, List Fredry (Zdzisław) Pani podkomorzyna oraz w liczn. operetk. Wilno, Mickiewicza, Hotel Georges.

SZCZAWIŃSKI ZENON. Adw. * 21. 7. 1879 w Charkowie. S. Bronisława i Jadwigi z Monkiewiczów. Ożenił. 6. 4. 1904 z Reginą Suchecką. Uk. gimn. klas. i wydz. prawny uniw. w Charkowie. Za czas. gimn. jeden z zał. koła tjn. Białego Orła. Sekr. zarz. Domu Polskiego w Charkowie. Podcz. wojny wiceprez. Polsk. Tow. Pom. Of. Wojny tamże. 1918—1919 wicekonsul. polsk. w Charkowie. Trzykr. areszt. przez bolszew. za współpr. z P. O. W. 1920—1927 p. o. prez., nast. prez. Gł. Urz. Likwid. Od 1923 prez. Stow. Urzędn. Państw. 1927—1934 radca prawny wydz. finansowo-podatk. w magistr. m st. Warszawy. Od 1934 adw. Odzn.: O. P. 3, M. N. Warszawa, Piusa XI. 16-a, tel. 8-25-51.

SZCZEBLEWSKI JAN KAROL. Public. * 27. 12. 1882 w Warszawie. S. Józefa i Rozalii z Nowaków. Ożenił. 28. 6. 1916 ze Stanisławą Marią Hołdak. 1905—08 red. gaz. nieleg. Pochodnia, czł. Nar. Zw. Robotn. Trzykr. więz. przez wł. ros. Red. Kur. Zagłębia, Dzien. Zagł., Wojsk. Przegl. Spółdz. Ogł. art. w pow. pism. oraz w Gaz. Rzemieśln., Rozwoju, Gaz. Por., Rzeczypospolitej; oddz.: Na polach Grunwaldu, Sanctuarium, Msza polska, W oblężonym mieście. Warszawa, Hoża 52 m. 10.

SZCZEBLEWSKI WACŁAW. Art.-mal. * 11. 6. 1888 w Pelplinie. S. Józefa i Marii

z Krajewskich. Uk. szk. mal. w Dreźnie i Akad. Szt. Piękn. tamże (z odzn.), stud. praktyczne w Paryżu i Londynie. 1920—30 naucz. semin. naucz. w Grudziądzu; 1922 do 1932 pow. szk. szt. piękn. tamże; od 1932 dyr. Pomorsk. Szkoły Sztuk Piękn. w Gdyni. Wyst.: w Dreźnie, Berlinie, Monachium, Grudziądzu i Zachęcie warsz.

Odzn. M. 10-l. O. N. Gdynia, Pomorska 18.

SZCZENIOWSKI BOLESŁAW. Dr nauk techn. Inż.-mech. * 20. 7. 1893 w Śniadowie. S. Aleksandra i Leokadii. Uk. szk. real. E. Konopczyńskiego w Warszawie i wydz. mech politechn. tamże. 1918—1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Doc. Politechn. Warsz. Ogł. m. in.: O rozszerzeniu strumienia, Zmiana kierunku przepływu jednostajnego, Nowa metoda wyznaczania przewodności cieplnej, Obliczanie wykresów składu spalin, O regulacji gaźników, Podgrzewanie czynnika zasysanego w silnikach wybuchowych, Rozważania teoretyczne nad analizą spalin. Odzn. M. 10-l. O. N. Warszawa, Koszykowa 75, tel. 8-39-76.

SZCZEPANOWSKA WANDA TEOFILA ANTONINA. Art.-mal. * 18. 12. 1889 we Lwowie. C. Stanisława i Heleny z Wolskich. Uk. gimn. we Lwowie, stud. matemat., fiz. i filoz. w Lozannie, Lwowie i Krakowie, mal. u J. Mehoffera w Krakowie i w Ak. Szt. Piękn. w Warszawie. Prow. kursy farb. w Ak. Szt. Piękn. w Warszawie, kier. prac. doświad. nad farb. w spółdzielni „Ład". Przed wojną prac. w skaut. żeńsk. i Polsk. Druż. Strzel. Podczas wojny prac. w szpit. epidem. Wyk. portr., obr., gobeliny, m. in. Kopernik, nagr. na konk. spółdz. „Ład". Odzn. M. N. Skolimów, Nowe Wierzbno 1.

SZCZEPAŃSKA LUCYNA. Art.-śpiew. * 28. 12. 1909 w Warszawie. C. Franciszka i Katarzyny z Pietrzaków. Uprawia koloraturę. Wyst. w Operze Warsz., śpiewa w Polsk. Radio. Warszawa, Dąbrowiecka 10, tel. 10-36-33.

SZCZEPAŃSKI ALEKSANDER ROMAN. Dr nauk ekonom. * 18. 10. 1882 w Saratowie (Rosja). S. Józefa i Adeli z Dziubińskich. Oż. 27. 4. 1913 z Marią Znatowicz. Uk. gimn. w Samarze (Rosja) w 1900, nast. stud. na uniw. w Warszawie, Dorpacie (ob. Tartu), Berlinie i Monachium (d-rat 1908). Sekr. zarz. Bratn. Pom. na uniw. w Warszawie 1900—05, czł. org. Zet 1902—12, prez. Tow. Stud. Pol. w Monachium 1906—1908. prac. w tjn. org. nauczyc. lud., zakł. tjn. kółka oświat. wśród młodz. wiejsk. w Lubelszczyźnie. Red.: Teki 1903—05, Wyzwolenia 1906—08, Głosu Ziemi Chełmsk. w 1908. Czynny w org. bojkotu szk. ros. w 1905. W 1910—14 nal. do Druż. Polsk. Sokoła we Lwowie. Po wojnie nacz. wydz. ekonom. M. S. Z., konsul gen. R. P. w Zagrzebiu, Bytomiu i Chicago, przedst. Polski w Miesz. Tryb. Rozj. dla G. Śl. Dyr. Syndyk. Blachy Cynkowej w Katowicach. Czł. zarz. Inst. Śl., wicepr. Koła Ekonom. w Katowicach, radca Izby Przem.-Handl. tamże, czł. Stow. Uczestn. Walki o Szk. Polsk., czł. Kl. Polsk.-Angielsk. w Katowicach, czł. Société Belge d'Etudes et d'Expansion. Ogł. m. in.: Stan wytwórczości przemysł. i górn. Galicji w 1910 (1912), Zdolności eksport. przemysłu galic. (1916), Przyszłość G. Śląska zależy od Polski — czyli kiedy Prusacy kłamią, a kiedy mówią prawdę, Górny Śląsk w świetle wykonania konwencji genewskiej, Drapacze i śmietniki (1932), Atak gospodarczy Niemiec na naszą granicę zachodnią, Kierunki wywozu przemysłu górnośl. (1936), Rola wsi w przezwyciężeniu kryzysu w Polsce (1936) oraz szereg art. w czasop. Odzn.: O. P. 4, M. N., M. 10-l. O. N. czechosł. L. B. 4, Katowice, Zajączka 9, tel. 3-47-85.

SZCZEPAŃSKI JAN ALFRED. Literat. Dziennik. Alpinista. * 9. 11. 1902 w Krakowie. Odkrył ponad sto nowych przejść w Tatrach. 1931—32 jeden z org. i uczestn. dwu pierwsz. ofic. wypraw. w Alpy franc. Zwiedz. Alpy sabaudzkie i delfinackie, brał udział w czwartym przejściu płd. ściany La Meije. W 1934 udz. w wypr. w Wysoki Atlas. Od 1931 red. czasop. Taternik. Ogł. m. in.: Udział Polaków w zdobywaniu gór świata (1931); Zarys dziejów taternictwa zimowego (1933 i 1934); Odkrywamy Atlas (1934); Średniowiecze w XX wieku (1934); Polska wyprawa wysokogórska w Atlas, szkic syntetyczny (1935); W śniegach i w słońcu Afryki (1935).

SZCZEPAŃSKI LUDWIK. Dziennik. Liter. * 5. 3. 1872 w Krakowie. S. Alfreda i Heleny z Zieleniewskich. Uk. gimn. w Wiedniu, stud. prawo w Krakowie i Wiedniu. W 1897 zał. i red. Życia, 1901—1904 wyd. tyg. Ilustr. Polska w Krakowie, 1903—1913 wyd. dzien. Nowiny, w 1914 prac. w red. Il. Kur. Codz. W 1916, po zawiesz. I. K. C., sł. w w. austr. W 1918 red. Dziennik Polski w Krakowie, nast. powr. do red. I. K. C. Prez. Tow. Metapsych. w Krakowie oraz Tow. Krzew. Świad. Macierzyństwa i Ref. Obyczaj. Ogł.: Srebrne noce (1897), Hymny (1897), Pieśni i hymny (1898), W naszej letniej stolicy, Król powietrza (1909), Pieśń polska w latach wielkiej wojny (1916), kilka brosz. i 3 t. encykl. okult. współcz.: Mediumizm współczesny i wielkie media polskie, Spirytyzm współczesny, Cuda współczesne. Tłum.: Drogę powrotną Remarque'a. Kraków, A. Potockiego 8, tel. 1-33-64.

SZCZEPAŃSKI WŁODZIMIERZ. Adw. * 19. 5. 1898. S. Piotra i Marii z Danielewskich. 1916—1918 prac. w Zw. Harc. Polsk. i w P. O. W. Uczestn. rozbr. wojsk okupac. w Lublinie i Warszawie. Nast. ochotn. w. p. do 1920. Uczestn. powst. górnośl. Po wojnie stud. prawo. Org. w Warszawie młodzież robotniczą, prac. w ruchu zawod. prac. umysł. W 1922 udz. w debat. sejm. nad ust. o urlopach z ram. Kom. Porozumiew. Zw. i Zrzeszeń Pracown. Od 1923 czł. zarz. Zrzesz. Pracown. Zw. Zawod. W 1928 sekr. gen. Centr. Org. Zw. Zawod. Prac. Umysł. 1929—33 czł. komisji org. Z. U. P. U. W 1932 prac. nad ust. ubezp. jako eksp. z ram. org. pracown. W 1933 wyjaśnił rolę umów o pracę w Kodeksie zobow. i przedst. Kom. Kodyfik. pogl. pracown. na tę sprawę. Wicepr. Unii Z. Z. P. U. Czł. zarz. Zw. Zawod. Prac. Handl., Przemysł. i Biur. R. P. Poseł na Sejm. Ogł.: W organizacji i pracy przyszłość pracującej Polski, Zasady obradowania, Prawo pracy w świetle orzeczeń sądowych. Odzn.: O. P. 5, K. W. 3. Warszawa, Piusa XI 30 m. 12, tel. 8-31-55.

SZCZEPCIO, patrz: WAJDA KAZIMIERZ JAN.

SZCZEPKOWSKA-MOROZOWICZ MARIA, patrz: MOROZOWICZ-SZCZEPKOWSKA.

SZCZEPKOWSKI JAN. Art.-rzeźb. * 8. 3. 1878 w Stanisławowie. S. Alojzego i Stanisławy z Kuczyńskich. Oż. 1913 z Marią Morozowicz. Uk. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie pod kier. Dauma, Laszczki i J. Malczewskiego. 1902 do 1903 i 1906 do 1907 stud. we Włoszech i w Paryżu. Dyr. Szk. Szt. Zdobniczych. Człon. rady Tow. Art. Polsk. Wyk. m. in.: rzeźbę Macierzyństwo, kaplicę grobową J. Kasprowicza na Harendzie, kapliczkę polską na wyst. sztuk dekor. w Paryżu (1925), rzeźby na elewacji Banku Gosp. Kraj. i Sejmu, pomnik cokół W. Bogusławskiego w Warszawie (1936). Odzn.: O. P. 4; fr. I.. H. 4. Warszawa, Myśliwiecka 8, tel. 9-66-52.

SZCZEPKOWSKI LUDOMIR WACŁAW. Adw. * 1. 8. 1884 w Warszawie. S. Jana i Marii z Rydeckich. Oż. 14. 9. 1918 z Karoliną Delong. Uk. gimn. filol. w Rydze (1905), wydz. fil. Uniw. Jagiel. i wydz. prawny Uniw. Jana Kaz. (1916). Od 1905 org. w Kaliskiem konsp. ruch narod. wśród włośc. i robotn. (Narod. Zw. Robotn.), za co w 1906 areszt. i skaz. na półtora roku twierdzy. Podcz. stud. w Krakowie czynny w życiu młodz. akad. (czyt. akad.) i w org. Druż. Bartosz. Po uk. stud. prawn. udz. w org. sądown. polsk. w Lublinie (1917). W 1920 ochotn. w. p. Po wojnie adw. w Pińsku, nast. w Warszawie. Czynny w prac. polit. ob. narod. Warszawa, Krzywe Koło 14 m. 6, tel. 11-15-58.

SZCZERBICKI FABIAN. Ks. * 5. 5. 1888 w Wilnie. S. Józefa i Teofili z Rodzewicz-Bielewiczów. Uk. szk. real. i semin. duch. w Wilnie. Prac. w tjn. org. niepodległ. W 1918—1919 współdz. z gr. gen. Listowskiego; w 1920 prac. w kom. werbunk. do armii ochotn. Kanonik kapit. pińsk., pref. gimn. Kmdt chor. harc. 1919—1926; prez. oddz. harc. 1927—29; prez. P. M. S.; czł. zarz. Pińsk. Twa Wiośl.; długoletni czł. gł. zarz. T. N. G. W. i Rady Nacz. Harc. Ogł. art. w pism. kośc. Odzn.: K. N., O. P. Pińsk, Biskupa Bukraby 4, tel. 13.

SZCZERBOWSKI ADAM. Pedagog. Poeta. * 13. 9. 1894 w Jarosławiu. S. Antoniego i Rozalii z Hoffmanów. Oż. z Janiną Klimowicz. Uk. gimn. (1913) i wydz. fil. uniw. we Lwowie (1921). 1914—1918 sł. w Leg. Polsk., nast. w w. austr. na fr. włosk. W 1920 ochotn. w. p. Po wojnie naucz. gimn. w Hrubieszowie, Puławach i Zamościu, gdzie jest ob. dyr. Przew. kom. rew. Zw. Leg. Polsk. w Zamościu. wicepr. O. Z. N. Ogł. Poezje (Warszawa 1924); Kwiat na mogile (Warszawa 1924); O łące Bolesława Leśmiana (1934); Współczesna poezja polska (1936); Ogród zamknięty (1937); przekł. poet.: Nowalisa Pieśni duchowe i Silesiusa Pątnik anielski; liczne poezje w czasop.: Maski, Pam. Warsz., Ruch Liter., Nowa Książka, Polonista. Odzn.: K. N., K. Z., Wawrz. Ak. Zamość, Gimnazjum, tel. 11.

SZCZUCKA-KOSSAK-SZATKOWSKA ZOFIA, patrz: KOSSAK-SZCZUCKA-SZATKOWSKA.

SZCZURKIEWICZ TADEUSZ JÓZEF. Dr fil. Socjol. * 20. 11. 1895 w Pilznie, woj. krakowskie. S. Władysława i Marii z Grohmannów. Oż. 24.4. 1924 z Bronisławą Cieślak. Ucz. do gimn. klas. w Krakowie, uk. w Gorlicach, stud. na wydz. fil. uniw. w Krakowie i Poznaniu. 1914—1915 sł. w Leg.

Polsk., nast. w woj. austr., po czym w w. p. do 1920. Wykł. socjol. na uniw. w Poznaniu oraz prof. wyż. Katol. Stud. Społ. tamże. Ogł. m. in.: Psychologia iluzji. Szkice z pogranicza psychologii i socjologii, Wpływ prasy codziennej, Kierunek rasowo-antropologiczny w socjologii, W sprawie niektórych przesłanek kierunku rasowo-antropol. i geogr. w socjol., Zasadnicze poglądy socjologów w ujmowaniu rzeczywistości grupy społecznej, Rodzina w świetle socjologii genetycznej, Sugestia społeczna, szereg rec. w Przegl. Socjol. oraz Ruchu Prawn., Ekon. i Socjol. Poznań, Zakręt 14, tel. 72-61.

SZCZURKIEWICZOWA Z MŁODZIEJOWSKICH NUNA (MARIA ANTONINA). Art. dram. * 11. 11. 1884 w Żytomierzu. C. Leona i Walentyny z Niedzielskich. Uk. Wyż. Kursa dla Kobiet im. A. Baranieckiego w Krakowie, stud. na Uniw. Jagiel., uk. szk. dram. w Warszawie (1903). Zał. pierwsz. stał. teatru polsk. w Wilnie; kier. Teatru Polsk. w Poznaniu 1912—1932. W ciągu kilkunastu lat kier. szk. dram. w Poznaniu. Od 1936 czł. zarz. Z. P. O. K. w Poznaniu. Odzn.: K. Z. zł., Wawrz. Ak. sr. Poznań, Grunwaldzka, Hotel Polonia.

SZEFER LEOPOLD WIKTOR. Inż.-górn. i hutn. * 6. 8. 1881 w Głuszkowie, woj. stanisławowskie. S. Józefa i Aleksandry z Martynowiczów. Ożenił 15. 9. 1918 z Janiną Terlikowską. Ukoń. gimn. w Kołomyi i ak. górn. w Leoben. 1905—1907 asystent kat. górn. i głęb. wierceń na Politechn. Lwowsk. 1907—1920 dyr. Szkoły Górn. w Dąbrowie, na Śl. Cieszyń. 1920—1921 insp. węglowy w Cieszynie; 1921—22 komisarz pleb. w Bytomiu. 1922 do 1927 wicedyr. Wyż. Szk. Górn. w Katowicach. 1928 do 31 zast. del. Górnośl. Kom. Przem. Górn.-Hutn. Od 1931 dyr. nacz. Lignosy. Wielol. prez. Stow. Inż. Górn. i Hutn.; radca Izby Przemysł.-Handl.; czł. Zw. Polsk. Przem. Chem.; czł. kom. Unii; czł. Zw. Przem. Polsk. w Warszawie. Ogł. art. z zakr. swej specj. w Gaz. Handl., Przegl. Górn.-Hutn. i in. Odzn. O. P. 4. Katowice, Kr. Jadwigi 7, tel. 3-30-42.

SZELĄGOWSKI FRANCISZEK. Dr nauk techn. Inż. dróg i most. * 2. 12. 1898 w Warszawie. S. Aleksandra i Marii z Stabrowskich. Ożenił 9. 1. 1926 z Weroniką Stabrowską. Uk. szk. śr. Zgrom. Kupców w Warszawie i politechn. tamże. 1918—1920 ochotn. w. p. Doc. Politechn. Warsz. Ogł. szereg prac. z dziedziny budowy mostów, w Przeglądzie Technicznym, Czasop. Techn. i Inż. Kolej. Wyk. m. in.: proj. najw. w Polsce stal. mostu kolej. przez Niemen pod Mostami, mostu stal. przez Bug pod Włodawą, mostu stal. przez Wisłę na linii Ustroń—Wisła—Głębce, mostu przez Oleśnicę pod Wieluniem, żelbet. wiad. ram. nad ulicą Żmujdzką w Krakowie oraz na stacji Lipowa linii Bydgoszcz—Gdynia. Warszawa, Filtrowa 71.

SZELĄŻEK ADOLF PIOTR. Ks. Bp. Dr Św. Teol. * 1. 8. 1865 w Stoczku, na Podlasiu. S. Stanisława i Eleonory z Dobraczyńskich. Uk. gimn. w Siedlcach, semin. duch. w Płocku i Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad). Święc. kapł. w 1888, konsekr. na biskupa w 1918, biskup łucki od 1925. 1893—1918 prof. prawa kan. w semin. w Płocku. 1918—1924 radca Min. W. R. i O. P., nast. nacz. wydz. katol. i dyr. dep. ad personam. W 1920 udz. w konfer. pokoj. w Rydze jako ekspert spr. majątk. Kośc. Kat. W 1925 współprac. przy zaw. konkordatu jako przedst. episkopatu. Ogł.: De Primatu Romani Pontificis, De revelatione S. Brigittae, Nauki apologetyczne dostosowane do potrzeb inteligencji (1901), Podręcznik dla wychodźców, Obrachunek społeczny w palącej sprawie, Memoriał w sprawie majątków kościelnych, wiele art. pedag., społ. polit., listy apost. Odzn. O. P. 2. Łuck, pałac Biskupi, tel. 1-79.

SZELBURG-ZAREMBINA EWA. Liter. * 1899 w Bronowicach. C. Antoniego i Elżbiety z Kałużyńskich. Uk. gimn. w Lublinie, nast. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Prac. w org. Zet i w Harc. Ogł.: Ta, której nie było; Polne grusze; Dokąd; Dziewczyna z zimorodkiem; Chusta św. Weroniki; Krzyże z papieru; Wędrówka Joanny; Ludzie z wosku; szt. scen.: Sygnały; Ecce Homo; książki dla młodzieży i dzieci. Odzn.: K. Z. zł., M. N. Warszawa, Fałata 15 m. 4.

SZELESTOWSKI STEFAN. Sport. * 11.11. 1901 w Warszawie. S. Jana i Franciszki z Barabaszów. Ożenił 5. 6. 1920 z Marią Czamara. Ucz. do szk. E. Rontalera w Warszawie, uk. gimn. w Zytomierzu, sz. gimn. i sportu w Warszawie, Centr. Wojsk. Szk. Gimn. i Sport. w Poznaniu, stud. wych. fiz.we Włoszech, Finlandii, Francji Austrii, Niemczech i Danii, uk. szkołę film. (z odzn.). Sł. w Leg. Polsk. i w w. p. Uczestn. powst. g.-śl. 2-kr.olimpijczyk (Paryż 1924, Amsterdam 1928), wielokr. mistrz Polski w biegach i zwycięzca Maratonu, w ciągu 7 l. mistrz Polski w 5-boju nowocz. (hipika, szermierka, strzelanie, bieg, pływanie). Akt. film.; nauczyciel wych. fiz.; trener sport. (dypl. Polsk. Zw. Pływack., Polsk. Zw. Lekkoatlet.); dypl. instrukt. szermierki, boksu, gier sport., łyżwiarstwa. Odzn.: K. Z., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Warszawa, Hoża 41, tel. 9-88-95.

SZELIGA-MIERZEJEWSKI WŁADYSŁAW EUGENIUSZ JAN, patrz: MIERZEJEWSKI-SZELIGA.

SZELIGIEWICZ STANISŁAW. Dr fil. Pedag. * 29. 6. 1893 w Starym Sączu. S. Karola i Karoliny z Chmurów. Ożenił 24. 7. 1920 z Wandą Gergovich. Uk. gimn. w N. Sączu (1912) i wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. (1917). 1912—14 czł. Druż. Bartosz. Od 1918 naucz. gimn. państw. w Brzesku; 1920—21 udz. w prac. plebiscyt. na Śląsku, nast. naucz. w Chrzanowie; od 1930 dyr. gimn. państw. w Brzesku. Czł. zarz. pow. Zw. Strzel., prez. Tow. Przyj. Strzelca, 1932—34 komis. Brzeska, czł. zarz. Tow. Przeciwgruźlicz., czł. kom. kult.-ośw. przy wydz. powiat. Ogł. art. w I. K. C., Przegl. Pedagog., Nowin. Brzesk. Odzn. K. Z. zł.. Brzesko, Gimn. Państwowe, tel. 14.

SZELLER ZYGMUNT. Muz. Pedag. * 15.3. 1884 w Krakowie. S. Romana i Wiktorii z Widowskich. Ożenił 1. 2. 1921. Uk. szk. średn. w Krakowie, konserwat. muzyczne tamże (1903), Dresdener Hochschule für Musik (1907), studia uzup. u prof. Ottokara Szewczyka w Pradze. 1914 do 1918 sł. w w. austr. na fr. włoskim, 1918—1919 w w. p. 1911—1914 naucz. muzyki, 1919 do 1925 dyryg. orkiestry teatru Bagatela w Krakowie; 1925—27 prof. Śląsk. Szkoły Muz. w Katowicach; 1927—29 prof. Inst. Muz. tamże. Prof. Śląsk. Konserwat Muz. w Katowicach i zorg. przez siebie w 1931 Niższej Szkoły Muz. Wicepr. Zw. Muz. Zawod. w Krakowie, czł. Zw. Muz. Pedag. w Krakowie i Katowicach, czł. Kom. Smyczk. Śląsk. Konserwat. Muz., koncertm. ork. symf. Tow. Muz. w Katowicach. Katowice, Piłsudskiego 63.

SZEMBEK hr. JAN WŁODZIMIERZ JÓZEF CEZARY STANISŁAW PIOTR KLEMENS ZYGMUNT. Dyplom. * 11. 7. 1881 w Porembie. S. Zygmunta i Klementyny z hr. Dzieduszyckich. Ożenił 10. 10. 1905 z Izabelą hr. Skrzyńską. Przedst. R. P. (r-ca pos.) w Budapeszcie 15. 3. 1919—21. 10. 1921, nast. 21 10. 1921—19. 9. 1924 pos. nadzw. i min. pełnom. tamże. 15. 9. 1924—16.2.1927 pos. nadzw. i min. pełn. w Brukseli. 16. 2. 1927—4. 11. 1932 pos. nadzw. i min. pełn. w Bukareszcie. Od 5. 11. 1932 podsekr. stanu w M. S. Z. Odzn.: O. P. 2, M. 10-l. O. N.; luks. Wieńca Dęb.; Kor. Rum.; Gw. Rum. 1; Kor. Wł. 1; port. Chryst. I; węg. K. Z. 1; braz. Krz. Płd. 1. Warszawa, M. S. Z.

SZEMPLIŃSKI KAZIMIERZ. Sportowiec. * 7. 1. 1899 w Warszawie. Of. zawod. Od 1922 upr. lekką atl., piłkę nożną, marsze i szerm. W 1925 nal. do zwyc. druż. w marszu „Szlakiem Kadrówki". Mistrz Polski w szpadzie (1930), mistrz Warszawy w szpadzie (1932), mistrz armii w szpadzie i szabli (1935). Wielokrotny reprez. Polski na zaw. międzyn., m. in. na Olimpiadzie w Berlinie (1936). Kmdt. Ośr. Wych. Fiz. w Warsrawie (1929 i 1931)

SZENAJCH ALEKSANDER. Sport.Dzien sport. * 1904 w Warszawie. Upr. sport od 1915. 1918—1920 grał w I druż. piłki nożn. kl. sport. Polonia. 1921—1931 rozegr. w barw. kl. sport. Warszawianka 250 meczów, w tym 18 w repr. Warszawy. Czł. sekcji lekkoatl. Warszawianki, 10-kr. mistrz Polski w biegu na 100 i na 200 m. Start. 14 razy w repr. Polski, zdob. 7 razy I m. Uczest. Igrz. Olimp. w 1934. Posiadał rek. Polski w biegu na 100 m (10,8 sek.) i na 200 m (22,3 sek.). Czł. zarz. Polsk. Zw. Lekkoatl. od 1930; czł. Ligi Polsk. Zw. Piłki Nożnej od 1933; czł. kl. sport. Warszawianka, Tow. Międzyn. i Kraj. Zaw. Kon.; wicepr. Zw. Dziennik. Sport. R. P. Współprac. Tyg. Sport. od 1923, Stadionu od 1924. Prow. ag. Centrosport, współprac. Raz, Dwa, Trzy i I. K. C. Warszawa, Bagatela 10.

SZENAJCH WŁADYSŁAW. Dr med. * 13. 5. 1879 w Warszawie. S. Edwarda i Emilii z Wanków. Ożenił 10. 11. 1903 z Eugenią Pianko. Uk. gimn. w Warszawie (1898), nast. wydz. lek. uniw. tamże eximia

cum laude w (1903), stud. uzup. za gr. Od 1906 ordynator w szpitalu dla dzieci Anny-Marii w Łodzi; w 1913 lek. nacz. tegoż szpitala. Od 1913 ordyn. i pom. lek. nacz. szpit. dla dzieci im. Karola i Marii w Warszawie. Od 1915 lek. nacz. sekcji sanit. Komit. Obywat. w Warszawie, nast. czł. zarz. i lek. nacz. wydz. opieki nad dziećmi Rady Gł. Opiek. Od 1917 refer., nast. nacz. wydz. opieki państw. nad dzieckiem i matką w Min. Zdr. Publ., Op. Społ. i Ochr. Pracy. 1918 kier. Min. Zdr. i Op. Społ., nast. do 8. 1919 dyr. dep. opieki nad dziećmi i młodz. Czł. prezyd. i dyrekcji Centr. Komit. Pom. dla Dzieci. Czł. zarz. Komisji Rat. Dzieci. W 1920 prac. w sekcji szpit. Rady Obrony Stolicy. Od 1921 lek. nacz., od 1932 dyr. szpit. dla dzieci im. Karola i Marii w Warszawie. Od 1922 doc. pediatrii, od 1929 prof. tyt. wydz. lek. Uniw. J. Piłsudskiego; od 1932 przedst. tego wydz. w radzie fundacji Warsz. Szkoły Pielęgn., od 1936 prez. zarz. tej fund. Współzał. i wicepr. Polsk. Tow. Med. Społ.; założ. i prez. Polsk. Tow. Szpitalnictwa; współzałoż. i prez. Polsk. Tow. Pediatr. Od 1927 dożywot. sekr. stały Polsk. Tow. Pediatr. Od 1931 prez. Izby Lek. Warszawsko-Białostockiej. Ogł. przeszło 70 prac z dziedz. chor. dzieci (gł. dot. klin. i łecz. szkarlat.), z zakr. op. nad dziećmi i śmiert. dzieci, m. in.: Porównawcza statystyka urodzeń i śmiertelności wśród ludności ubogiej chrześc. i żyd. w Warszawie i Łodzi (1916); Zasady organizacji opieki nad dziećmi (1927); poza tym z dziedz. szpitaln. dziec.: Monogr. szpitala dla dzieci im. Karola i Marii 2 t., 1926 i 1937; z dziedz. etyki lek.: Przysięga i przykazanie Hipokratesowe (1931). Odzn. O. P. 4. Warszawa, Krak. Przedm. 65, tel. 6-16.84,

SZEPTYCKI hr. ROMAN ALEKSANDER MARIA. Ks. Arcbp. Dr Św. Teol. Dr praw * 29. 7. 1865 w Przyłbicach. S. Jana Kantego Remigiusza i Zofii z hr. Fredrów. Uk. gimn. w Krakowie, stud. prawo na Uniw. Jagiel., nast. we Wrocławiu (d-rat 1888). Sł. w w. austr., nast. wst. do klaszt. oo. bazylianów w Dobromilu z im. zak. Andrzeja Stud. teol. u oo. jezuitów w Krakowie i na Uniw. Jagiel. Wyświęc. 22. 8. 1892, Bp gr.-kat. w Stanisławowie od 17. 2. 1899; arcbp-metrop. lwowski i halicki obrz. gr.-kat. od 31. 10. 1900; bp kamieniecki od 17. 1. 1901. Pos. do sejmu galic. i wicemarsz. od 9. 10. 1901; czł. austr. Izby Panów i radca tjn. od 2. 1. 1903. 19. 9. 1914 wywiez. przez Rosjan do Kurska, nast. do Suzdalu. Zwoln. za rządów A. Kiereńskiego, wyj. do Rzymu, nast. do St. Zjedn. A. P. Organ. rusk. tow. oświat. i gospod. w Małop. Wsch. Lwów, pl. Św. Jura 5.

SZEPTYCKI hr. STANISŁAW MARIA. Gen. broni w st. sp. * 3. 11. 1867 w Przyłbicach. S. Jana Kantego Remigiusza i Zofii z hr. Fredrów. Oż.: 1⁰ 7. 6. 1906 z Marią ks. Sapieha, 2⁰ 4. 1. 1925 ze Stanisławą Olizar. Uk. Szk. Wojen. w Wiedniu. Of. zawod. w. austr. Att. wojsk. w gł. kwat. ros. w Mandżurii 1904—1905. W 1916 kmdt Leg. Pol. 1917—18 gub. gen. w Lublinie, podał się do dym. po trakt. brzesk. Szef Szt. Gen. w. p. 1918. Gen. broni 1. 6. 1919. W 1919 d-ca dyw. lit.-białor. W 1920 d-ca 1-ej armii, nast. fr. lit.-białor. Min. spraw wojsk. 13. 6.—5. 11. 1923, nast. insp. armii. Od 1926 w st. sp. Ogł. Front lit.-białoruski 10. 3. 1919—30. 7. 1920 (1925). Odzn.: V. M. 5 i 2, O. P. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5 i 3, ang. Łaźni 3, est. K. Woln. 2, łot. Lcpl. 2, jugosł. Ś. S. 1, Kor. Wł. 1. Kraków.

SZERMENTOWSKI-SCHUMMER EUGENIUSZ MARIA, patrz: **SCHUMMER-SZERMENTOWSKI.**

SZEROLKI MIKOŁAJ. Ks. prawosławny. * 15. 11. 1894 w Mohylowie Pod. S. Cyryla i Heleny z Hulewiczów. Oż. 12. 10. 1926 z Heleną Muraszko. Uk. sem. duch. w Kamieńcu Pod., gdzie nast. stud. na wydz. histor. uniw. do 1920. W czasie wojny światowej sł. w w. ros., w 1920 w w. p. 1921 do1922 prac. w szkolnictwie. Od 1926 proboszcz. par. prawosł. św. Mikołaja w Włodzimierzu i prefekt. Radny miasta, prez. Zw. Młodz. Wiejsk. pow. włodzimierskiego, prac. w spółdzielcz. Ogł. art. w prasie codz. i period., polsk. i ukraińsk. Odzn. K. Z. zł. Włodzimierz, Browarna 37.

SZERUDA JAN. Ks. past. ewang.-augsb. Dr. teol. * 26. 12. 1889 w Wędryni, pow. Cz. Cieszyn. S. Jerzego i Marii ze Śniegoniów. Oż. 29. 8. 1918 z Anną Kubisz-Michejda. Uk. gimn. polskie w Cieszynie, stud. teol. i filoz. na uniw. w Wiedniu, Halli n. S. i Bazylei (d-rat w 1930). Od 1. 10. 1920 prof. nadzw., od 5. 2. 1929 prof. zwycz. egzegezy St. Testam. i jęz. hebrajsk. Uniw. J. Piłsudskiego. Dziekan: 1923 do 1924, 1931 do 1932, 1934 do 1935. W czasie stud. prez. Ogniska w Wiedniu. Prez. Tow. Przyj. Narodu Łużyckiego w Warszawie, prez.

Zw. Polsk. Tow. i Zborów Ewang. w Polsce, czł. zarz. Tow. Polsko-Duńskiego. Czł. hon. Amis de la Lusace w Paryżu i deleg. do Rady Ekumenicznej z ram. Kośc. Ewang.-Augsb. w Polsce. Ogł. m. in.: Das Wort „Jahwes" (1921), Słowniczek hebr.-polski (1921). Charakter narodowy i uniwersalny religii izraelskiej (1922), Początki piśmiennictwa ewangelick. na Śl. Ciesz. (1923), Bibliogr. polsko-ewangelicka XIX i XX w. (1925), Spór o stary Testament (1925), Naukowe i nabożne badania Pisma Św. (1926), Geneza i charakter biblii gdańskiej (1932), Pobożność prorocka Starego Testamentu (1933), Psalmy wybrane (1934), Literatura storohebrajska (Wielka Literatura Powszechna, t. IV). Red. Rocznika Teolog. (Warszawa 1936, t. I). Warszawa, Brzozowa 10, tel. 2-10-26.

SZERZENIEWSKI STANISŁAW ANTONI WITALIS. Lekarz * 28. 4. 1888 w Warszawie. S. Stanisława i Anieli z Borzęckich. Ożen. 9. 1917 z Celiną Bielkiewicz. Uk. uniw. w Warszawie. Podcz. w. świat. sł. w w. ros. Po wojnie lek. pow. w Nieszawie, od 1934 w Bydgoszczy. Ogł. m. in.: Za winy niepopełnione (I nagr. na konk. Twa Eugen. w Warszawie), Historia o Stachu Balceraku (I nagr. Twa Hig. w Warszawie za popul. podr. hig). Odzn.: K. Z. zł., odzn. P. C K. 2. Bydgoszcz, Cieszkowskiego 4 m. 4, tel. 30-38.

SZEWCZYKOWSKI JAN MARIAN. Dr med. * 15. 8. 1889. S. Franciszka i Marii Romany z Drzewińskich. Uk. gimn. w Lublinie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. 19. 3. 1919 do 17. 12. 1925 sł. w w. p. Prac. w Centr. Wojsk. Szk. Gimn. i Sport., b. kier. ćwicz. fizyczn. w Ofic. Szk. Sanit. Skarbn. Polsk. Tow. Higien. Ogł. m. in.: Higiena zaprawy sportowej i pomoc doraźna w sporcie (Warszawa 1934). Odzn. K. W. Warszawa, Chłodna 42 m. 5, tel. 5-05-77.

SZEYNMAN MIECZYSŁAW ROBERT. Dr wszechnauk lek. * 22. 9. 1901 w Warszawie. S. Marka i Marii z Arkusów. Uk. gimn. w Warszawie (1920) i wydz. lek. Uniw. J. Piłsudskiego (1928). W 1920 ochotn. w. p. Czł. Warsz. Tow. Med. Zapobieg. Prac. na polu zwalcz. błonicy. Ogł. szereg prac w czasop. lek. Warszawa, Ś-to Krzyska 30, tel. 2-28-55.

SZKLARSKI ANDRZEJ. Ks. Dr Św. Teol. Pedagog. * 2. 9. 1887 w Przyworach, pow, siedlecki. S. Macieja i Marii z Myrchów. Uk. sem. naucz. w Siennicy, semin. duch. w Lublinie (wyśw. w 1912), stud. teol. w Innsbrucku i Fryburgu (d-rat w Lublinie 1932). 1914 do 1932 pref. szk. śr. Prow. kursy matur. dla wojsk., kursy dokształc. dla urzędn. i dla nauczyc. Od 1932 not.sądu biskup., od 1933 not. Kurii Biskup. i defensor. Od 1920 przewodn. Tow. Op. nad Dziećmi „Gniazdo", prez. i skarbn. Koła Pref. Założ. 5 sodal. żeńsk. Kan. hon. Kapit. Janowsk. Ogł. pracę dokt. O posłuszeństwie (Lublin 1932) oraz art. w czasop.pedag. i w prasie miejsc. Odzn.: M. 10-l. O. N., k. pap. Pro Eccl. et Pont. zł. Siedlce, Floriańska 1-a.

SZLAGOWSKI ANTONI WŁADYSŁAW. Ks. Bp. Dr Św. Teol. * 10. 7. 1864 w Gulczewie, woj. warszawskie. S. Kazimierza i Hipolity z Dobrowolskich. Uk. semin. duch. w Warszawie, Ak. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad), (mgr 1891), d-rat w Rzymsk. Kongr. Nauk. (1909). Prof. Pisma św. w sem. duch. warsz. 1895—1918, prof. patrol. i homilet. tamże 1897—1910, wykł. homilet. i wymowę na Uniw. Warsz. 29. 4. 1918; prof. zw. tego przedm. 1. 4. 1919, dziek. 1918—19, rekt. 1927—28, prorekt. 1928—29, bp sufr. warsz. 7. 10. 1928. Od 31. 10. 1932 w st. sp. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Czł. zarz. kasy im. J. Mianowskiego, Zakł. Nar. im. Ossolińskich, Stow. Wzaj. Pom. Stud. Uniw. J. P. Ogł. m. in.: Kazania pasyjne (1899—1909, 3 serie); Nowy Testament (1900); Żywot, charakterystyka i dzieła Fabiana Birkowskiego (1901); Wstęp ogólny historyczno-krytyczny do Pisma Świętego (1908); Mowy pogrzebowe (1909); Mowy akademickie; Mowy narodowe; Mickiewicz i Biblia; Mowy okolicznościowe (40); Koniec świata (1929). Warszawa, Kanonia 6.

SZLAGÓRSKI HENRYK JÓZEF. Inż.-arch. * 8. 6. 1897. S. Stefana i Marii z Schultzów. Uk. szk. handl. Zgr. Kupców w Warszawie i wydz. archit. politechn. tamże. W okr. szkoln. nal. do harcerstwa, w okr. 1. 5. 1916—2. 9. 1917 sł. w Leg. Polsk., 5. 11. 1918—18. 5. 1921 w w. p. Por. rez. Insp. dzielnic. dz. regul. i pomiarów zarz. m. w Warszawie. Autor licznych proj. domów mieszk. oraz wnętrz architekt. Warszawa, al. Róż 1, m. 7.

SZLEMIŃSKA ANIELA. Art.-śpiew. * 12. 2. 1892 w Strzyżawce. Stud. śpiew. u prof. Cz. Zaremby i w szk. oper. przy konserwat. Polsk. Tow. Muz. we Lwowie. Wyst. w oper.:

Cyrulik sewilski (Rosina); Traviata; Rigoletto (Gilda); Żydówka (Eudoksja); Opowieści Hoffmana (Lalka); Bal maskowy (Paź); Lakmé; Hugonoci (Królowa); Pajace (Nedda); Carmen (Michaela); Cyganeria (Mimi, Musetta); Mignon (Filina); Verbum nobile (Zuzia); Cosi fan tutte – i in. Warszawa, al. Niepodległości 20.

SZLENK STANISŁAW JAN. Adwokat * 5. 5. 1894 w Grodźcu, pow. Będzin. S. Walentego i Anny z Wieczorków. Oż. 17 1. 1920 z Marią Jowszyc. Uk. gimn. w Będzinie. Stud. na wydziale praw. uniw. w Krakowie, Warszawie i Poznaniu. W cz. szkoln. należał do Zarzewia, Skautingu i Druż. Strzel. 3.—27. 7. 1914 w więz. ros.; nast. w I bryg. Leg. Polsk. (pseud. Śledź); od 1915 kmdt. obw. 2 i 3 P. O. W. (pseud. Ordyniec); 7.—9. 1917 w więz. niem.; uczestnik obr. Lwowa, nast. w w. p. do 5. 10. 1921. 1924—1930 w sądzie w Bydgoszczy, nast. adw. Prez. Zw. Rez., wicepr. Z. O. R., sekr. Zarzewia. Ogł.: Z dziejów ruchu niepodległ. młodzieży Zagłębia Dąbr. (1935), art. i wspomn. z wojny w prasie codz. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Bydgoszcz, Toruńska 46.

SZMAJ STEFAN JAN. Dr med. Art.-mal. i graf. * 10. 8. 1893 w Książenicach, pow. Kępno. S. Antoniego i Antoniny ze Skrobańskich. Oż. 2. 1923 z Marią Ireną Hoffman. Uk. gimn. w Montabaur (Hesja), stud. med. w Berlinie, Tubindze i Monachium, dyplom w Warszawie, d-rat w Poznaniu. Podcz. w. świat. sł. w w. niem., nast. w w. p. Por.-lek. rez. Po wojnie asyst. klin. oczn. w Poznaniu. Od 1924 lek. szk. w Gnieźnie, nast. w Ostr. Wlkp. Od 1929 lek. Dyr. P. K. P. i Ubezp. Społ. w Bydgoszczy. Ogł. prace z dziedz. okulist. w czasop.: Klin. Oczna i Lek. Kolej. Wyst. w I. P. S. (Warszawa) prace mal. i graf. Bydgoszcz, Gdańska 10, tel. 32-65.

SZMALENBERG ANTONI. Przemysłowiec * 10. 5. 1884. S. Jana i Wilhelminy z Schicków. Uk. Państw. Szk. Przemysł. we Lwowie oraz kursy fach. w Paryżu, Berlinie i Wiedniu. Właśc. zakł. konstr. żel. i ślusarstwa zdobn. Czł. zarz. Izby Rzem., prez. Inst. Rzemieśln.-Nauk., czł. rady C. H. R., czł. zarz. cechu ślusarzy, czł. zarz. Zw. Rzem. Chrz., wicepr. rady Banku Rzem., przewodn. kom. egz. przy Izbie Rzem. Warszawa, Skierniewicka 12, tel. 5-89-54.

SZMAR ROMAN. Art. sceniczny Baletm. Reżys. * 28. 2. 1903 w Warszawie. S. Karola i Apolonii z Furmańczyków. Uk. szk. śr. i szk. balet. w Warszawie. 1910—20 wyst. w operze warsz. 1921 do 1923 czł. zespołu opery w Poznaniu, w 1924 teatr na Pohulance w Wilnie, 1927 w Grudziądzu (operetka), w 1928 w Katowicach (Teatr Polski); 1929 do 1933 w Teatrze Miejskim w Łodzi. 1934—35 w teatr. objazdow. W 1936 kier. artyst. i dyr. rewii w Wilnie. Wyst. szereg balet. we wł. ukł. i insceniz., m. in. Szatan i kobieta (teatr Miejski w Łodzi), w kt. kreował rolę gł. i bal. Królowa pól w operetce w Grudziądzu. Warszawa, Nowolipki 76 m. 2, tel. 11-37-55.

SZMIGIELSKI JAN. Ks. Dr fil. * 15. 6. 1889. S. Jana i Pauliny z Kruszewskich. Uk. semin. duch. warsz., wydz. filozof. uniw. parysk., Szk. Wyższ. Stud. przy Sorbonie, Szk. Nauk. Politycz. w Paryżu. Pref. szk. w Warszawie, prof. socjologii w warsz. sem. duch. B. radny m. st. Warszawy, red. dzien. Rzeczpospolita, czł. wielu inst. naukow. i społ. Ogł. m. in.: Wiara i moralność, Moralna i społeczna rola rodziny, Sprawiedliwość w życiu narodowym. Teozofia oraz prace public. w dzien. mies. i wyd. zbior. Warszawa, Piwna 11, tel. 6-93-83.

SZMONIEWSKI TADEUSZ RAFAŁ. Ppłk. * 22. 10. 1890 we Lwowie. S. Stanisława i Heleny z Heilmanów. Oż. w 1923. Uk. szk. real., stud. na politechn. we Lwowie. Nal. do Polsk. Druż. Strzel. Od 1914 w Leg. Polsk. (6 p. p.). Od 11. 1918 w w. p. Dyr Biura Wojsk. M. P. i H. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

SZMURŁO JAN. Dr med. * 5. 6. 1867 w Miedznie, pow. węgrowski. Uk. gimn. w Warszawie, nast. wydz. med. Uniw. tamże, stud. uzup. w Berlinie, Paryżu, Krakowie i Wiedniu. 1915—1923 lek. nacz.

sekcji higieny szkoln. mag. m. stoł. Warszawy: Prof zwycz. otolaryngol. Uniw. Stef. Bat. Za dział. niepodl. więz. 9. 1894—4. 1896 w X pawil. Cytad. warsz. i zesł. na 5 lat do Solwyczegodzka (gub. samarska). Czł. rady Izby Lek. Wil.-Nowogr.; del. Stow. Lek. Polaków na Wileńszczyźnie do Izby Nacz.; czł. Tow. Przyrodn. im. M. Kopernika; prez. wileńsk. Tow. Lekarsk.; czł. Zw. Lek. Państwa Polsk. i Polsk. Tow. Otolaryngol.; czł.-koresp. franc. Tow. Otolaryng.; czł. Tow. Lek. Polsko-Franc., Tow. Lek. Słow., Polsk. Tow. Lek. Zdrojowisk. w Ciechocinku, Polsk. Tow. Higien., Polsk. Tow. Eugenicznego, Polsk. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie; czł. Stałego Komit. Międzyn. Zjazdów Otolaryngol. Red. Polsk. Przegl. Otolaryngol.; czł. komit red. Wileńsk. Pam. Lek. Wicepr. zarz. okr. wileńsk. P. C. K.; czł. Kasy im. J. Mianowskiego. Ogł. (w l. 1893—1929) 86 prac nauk. z dziedz. med. ogł. w jęz. polsk. i franc. Wilno, Mostowa 7, m. 2.

SZMYD GERARD. Ks. Dr Św. Teologii. * 22. 11. 1885 w Krościenku Wyżnym. S. Michała i Marii z Kielarów. Uk. szk. śr. w Jaśle (1906) i wydz. teolog. uniw. we Lwowie (1910). B. prof. IV gimn.; prob. par. Św. Marii Magdaleny we Lwowie, hon. kan. metropol. kapit. lwowsk. Uczestn. obr. Lwowa; kpl. w. p. w 1920. 1925—1930 prez. oddz. lwowsk. Zw. H. P. Czł. Polsk. Tow. Teolog. Ogł. szk. podr. relig. oraz art. na tematy relig. w czasop. katol Odzn.: K. W.; K. Z. zł.; M. za W. Lwów, Leona Sapiehy 10.

SZMYDTOWA Z GĄSIOROWSKICH ZOFIA WANDA. Dr fil. Hist. lit. * 21. 4. 1893 w Petersburgu (ob. Leningrad). Zaśl. w 1919 Józefa Szmydta. Uk. Uniw. Jagiel. (d-rat 1917). Mł. asyst. sem. polon. Uniw. J. P. 15. 4. 1926, st. asyst. 1. 10. 1926, doc. hist. lit. polsk. 21. 2. 1933. Czł. kom. lit. Polsk. Ak. Um. Ogł. m. in.: monogr. o Andrzeju Towiańskim, monogr. o Cyprianie Norwidzie, przekł. Homera, Horacego. Warszawa, Górnośląska 16, tel. 9-25-81.

SZMYT KAZIMIERZ. Art.-mal. * 28. 2. 1868 w Stankowie (Wlkp.). S. Józefa i Marii z Kompfów. Oż. z Władysławą Wiszniowską. Stud. mal. w Berlinie, w Kunstgewerbeschule. Założ. Tow. Przyj. Sztuk Piękn. i Zw. Art. w 1908. Wykonał szereg portretów, m. in. marszałka J. Piłsudskiego, prez. Ign. Mościckiego, portrety do pałacu arcybiskupiego i dla D. O. K. w Poznaniu. Poznań, Szamarzewskiego 10.

SZNAJDER WILHELM. Sport. * w 1910. Czł. Pogoni katowick. Mistrz Polski i rekordz. w skoku o tyczce (4 m 14 cm). Reprez. Polski w zawod. międzyn. 7 r., zajm. 6 r. I m. Uczestn. Olimpiady w Berlinie (1936).

SZNAPKA ROBERT JERZY. Inż. górn. * 24. 4. 1890 w Czechowicach (Śl. Ciesz.) S. Antoniego i Eufrozyny z Linzerów. Oż. 5. 11. 1929 z Jadwigą Niemirowską. Uk. szk. real. w Bielsku, na Śl. i ak. górn. w Leoben. Od 1912 prac. w zagł. ostrawsko-karwińsk., gdzie stał na czele Macierzy Szk. i Sokoła. Po w. świat. brał udział w pracach polityczn. i ekonom. Rady Nar. ks. Ciesz. W czasie walk polsko-czeskich prow. akcję aprow. przemysłu śląskiego.

W 1920 wyj. do Paryża, brał udział w pracach komisji dla Śląska tamże. 1922—1926 nacz. Urz. Górn. w Katowicach. Od 1926 kier. kopalń Sp. Akc. Huta Król. i Laura. Od 1932 kier. wszyst. kopalń węgla i koksarni Wspólnoty Int. oraz kop. rudy żelazn. w Częstochowie. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Peowiaków 10, tel. 3-11-27.

SZNIOLIS BOLESŁAW. Dr wszechnauk lek. * 29. 11. 1882 w Stańkowie (Mińszczyzna). S. Wiktora i Barbary z Januszewskich. Oż. 22. 8. 1914 z Heleną Komocką. Uk. gimn. w Wilnie (1902), stud. w Inst. Technol. w Moskwie (do 1905), uk. wydz. med. Uniw. Jagiel. (1914). Od 1914 prac. w szpit. Międzyn. Czerw. Krzyża i w szpit. miejsk. w Wilnie. 1919—1924 w N. N. K. do Walki z Epid. Od 1924 kier. przych. Kasy Chorych, od 1930 lek. nacz. Kasy Chorych, nast. Ubezp. Społ. woj. wileńsk. Za czas. okup. niem. zorg. Pogot. Ratunk. dla dzieci. Zreorg. Stow. Lek. Polaków. W ciągu 3 kad. czł Izby Lek., czł. Sądu Lek. Prac. w klub. Lek. Polsk. Uczestn. zjazdów międzyn. Ogł. art. z dziedz. ubezp. społ.; w czasie reorg. Kasy Chorych w Wilnie napis. 47 ref., gł. proj. dot. scal. Odzn.: O.P. 4, K.Z. zł. Wilno, Portowa 26 m. 3, tel. 13-35.

SZOBER STANISŁAW LEONARD. Filol. * 6. 11. 1879. S. Aleksandra i Pauliny z Nowakowskich. Oż. 24. 6. 1907 ze Stefanią Nowakowską. Uk. III gimn. klas. w Warszawie (1899) i wydz. hist.-filolog.

uniw. tamże ze stop. kand. nauk hist.-filol. Mgr językozn. indo-europ. uniw. moskiewsk. Wykł. w T. K. N. w Warszawie 1908 do 1919; wykł. językozn. indoeurop. Uniw. Warsz. 15. 11. 1915; prof. nadzw. filol. polsk. 1. 4. 1919; prof. zwycz. 1. 12. 1927; prof. zwycz. językozn. indoeurop. Uniw. J. P. 1. 12. 1929. Przed wojną św. prow. tjn. naucz. W 1920 ochotn. w. p. 1909—1919 przewodn. sekcji jęz. polsk. w Stow. Naucz. w Warszawie. 1926—1928 sekr. gen. Tow. Nauk. Warsz. Prez. Tow. Krzewienia Poprawności i Kult. Języka. Czł. kom. Kasy im. J. Mianowskiego, Inst. Słow. w Pradze Czeskiej, Tow. Nauk. im. T. Szewczenki we Lwowie, Tow. Nauk. we Lwowie, Tow. Nauk. w Lublinie, Polsk. Ak. Um. Ogł.: Kwestionariusz do dialektologii polskiej (1902), O podstawach psychicznych zjawisk językowych (1907), O poprawności języka (1913), Gramatyka języka polskiego (1914—1916, 1923, 1931), Pisownia polska, jej uzasadnienie i prawidła (1917), Zwięzła gramatyka języka polskiego (1917—1918), O nauczaniu języka, Zasady nauczania języka polskiego (1921), Zjawisko stylu w stosunku do innych zjawisk językowych i stanowisko stylistyki wobec językoznawstwa (1921), Pogląd na świat w odbiciu faktów językowych (1923), Zarys językoznawstwa ogólnego (1924), O języku Stanisława Staszica (1927), Życie wyrazów (1929—30), Pochodzenie i rozwój polskiego języka literackiego (1931) i w. in. Warszawa, Mianowskiego 24, tel. 8-72-75.

SZOEGE-MANTEUFFEL EDWARD ANTONI, patrz: **MANTEUFFEL-SZOEGE.**

SZOEGE-MANTEUFFEL JERZY RYSZARD JULIUSZ, patrz: **MANTEUFFEL-SZOEGE.**

SZOEGE-MANTEUFFEL LEON, patrz: **MANTEUFFEL-SZOEGE.**

SZOEGE-MANTEUFFEL TADEUSZ JULIUSZ JÓZEF, patrz: **MANTEUFFEL-SZOEGE.**

SZOŁDRSKI WŁADYSŁAW. Ks. Redempt. Hist. Pedag. * 23. 4. 1884 w Kliczkowie Małym. S. Władysława i Anny z Janiaków. Uk. semin. duch. we Włocławku. Ogł. m. in.: Monumenta Hofbaueriana (t. I—VIII, Kraków—Toruń 1915—1936); Św. Władysław — król węgierski (Kraków 1917); Monogr. kośc. i cud. obr. w szer. miejsc.; Dzieje misyj katolickich w zarysie (Kraków 1927); Św. Klemens Hofbauer (Kraków 1927); Kronika benedyktynek toruńskich (Pelplin 1934); Kronika benedyktynek grudziądzkich (Pelplin 1935); przekł. pism. św. Alfonsa Liguori; Bibliographie générale des écrivains Rédemptoristes (Louvain 1935). Toruń, Zgrom. OO. Redemptorystów.

SZOPSKI FELICJAN. Muz. Pedag. Kompoz. * w 1865 w Krzeszowicach (Małopolska). S. Ludwika i Wiktorii z Karnkowskich. Oż. 11. 8. 1918 z Zofią Kurowską. Uk. wydz. fil. Uniw. Jagiel., stud. muz. w Krakowie, u Wł. Żeleńskiego, w Berlinie, u Urbana, i w Warszawie, u Z. Noskowskiego. Prof. harm., kontrap. i kompoz. w konserwat. muz. 1893—1907; profes. Wyższ. Szk. Muz. im. F. Chopina; nacz. wydz. dep. szt. Min. W. R. i O. P. 1918—1928; prof. hon. wyższ. szk. muz. Państw. Konserwat. Muz. w Warszawie. Autor: opery Lilie, wyst. w Warszawie w 1916 i 1917, oraz pieśni i utw. fortep., orkiestr. i chór. Ogł. Życiorys Władysława Żeleńskiego. Współpr. Kuriera Warsz. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Filtrowa 25, tel. 8-37-37.

SZPAKIEWICZ MIECZYSŁAW. Artysta dram. Reżyser * 1. 1. 1890 w Sandomierzu. S. Wacława i Marii z Jaroszyńskich. Oż. 15. 8. 1915 z Michaliną Jasińską. Uk. szk. śr. w Sandomierzu i stud. farmaceut. na uniw. w Kazaniu (Rosja). W 1920 ochotn. w. p. Wyst. od 1912 w teatrach A. Szyfmana w Warszawie, od 1913 w Płocku, nast. do 1918 w Kijowie, gdzie wspólnie z Wysocką zorganiz. teatr Studio. 1919—1921 w Reducie warszawsk. Od 1921—24 dyr. teatru w Toruniu. W 1928 zał. teatr Atheneum w Warszawie. 1929—1931 kier. dram. teatru w Katowicach, a od 1931 dyr. teatru miejsk. w Wilnie. Jeden z org. i zał. Z. A. S. P., w którym kilkakr. był czł. zarz. Ogł. techn. podr. teatr., oparte na dziełach ks. Wołkońskiego pt: Słowo wyraziste i Człowiek wyrazisty oraz szer. art. z dziedz. teatr. Grywał role dram.-bohat. Wygł. szer. odcz. publ. i radiow. Odzn.:

K. Z. zł., Wawrz. Ak. sr. Wilno, Wiwulskiego 6, m. 30.

SZPERBER JÓZEF JERZY. Art.-mal. * 7. 1. 1888 w Krakowie. S. Stefana i Franciszki z Barberów. Uk. szk. śr., nast. Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. Nal. do akad. kół niepodl. W 1914 wst. do Leg. Polsk. Ranny w szarży pod Rokitną. Po rozw. Leg. sł. w w. austr. na fr. włosk., nast. w w. p. do 1925. Rtm. rez. Sekr. Zw. Leg., czł Zw. Zaw. Polsk. Art.-Malarzy. Wyk. szer. portr. wyst. w kraju i za gr.

Otrz. nagr. za prace wyst. w I. P. S. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W. Warszawa, Trębacka 10 m. 7, tel. 2-29-13.

SZPIDBAUM HENRYK. Dr med. Antropol. * 19. 2. 1902 w Warszawie. S. Eliasza i Ruty z Markowiczów. Ożenił w 1932 z Tamarą Salomonowicz. Uk. gimn. państw. w Warszawie i wydz. lek. uniw. tamże. Ochotn. w. p. w 1920. Sekr. rady nacz. Polsk. Tow. Eugen. Ogł. m. in. prace: Die Samaritaner (Sitzungsberichte d. Anthrop. Ges. Wiedeń 1927), Najnowsze prace z dziedziny antropologii żydów (1927), Die Konstitution d. schizophrenen Juden (1927), O typach żydów jasnowłosych w Polsce (1929), La structure raciale des Juifs polonais (1932), Wyniki tymczasowe badań Marranów w Portugalii (1933), Wpływ czynnika dietetycznego i rasowego na przemianę spoczynkową (1933), Z badań nad zagruźliczeniem dzieci w Warszawie (1933), Znaczenie czynnika konstytucjonalnego i rasowego u chorych na raka (1933), Warszawa, Kapucyńska 17, tel. 5-36-77.

SZPOT-DUNIN BOGDAN, patrz: DUNIN-SZPOT.

SZPYRKÓWNA MARIA. Liter. * w Witebsku (Białoruś). C. Michała i Emilii z Reuttów. Uk. z nagr. Inst. Smolny w Petersburgu (ob. Leningrad), stud. na Uniw. Jagiel. Wojnę świat. i rew. bolsz. przebyła na Rusi. W okr. tym ogł.: Pierwiosnki, Będziesz maleńką, Wielki cham, Grzech, Jóźkowa niedziela, Słoneczny domek oraz tom poezyj. Nast. wyj. do Kanady i St. Zjedn., gdzie prac. w konsul. polsk. w Chicago. Z podr. tej pis. koresp., wyd. w książce pt. Gwiazdy i dolary. Po 2 l. powr. do Polski i podjęła stud. metapsychol. O okr. tym ogł.: Tajemnica masońskiego zegaru, Człowiek, który zwariował, Gwiazda Lucyfera, Niesamowici oraz szereg nowel i art. Po dłuższ. pob. nad Bałtykiem ogł. Błękitne pogranicze i Miasto na żaglach (wyd. pod wspóln. tyt. Powrót na Bałtyk) oraz szereg art. i feliet. w Il. Kur. Codz. Poza tym: Godzina bije, Trzy przygody, Przygody Zosi Afrykanki. Warszawa, al. 3 maja 5, tel. 9-52-38.

SZTEKKEROWA-MELCER - RUTKOWSKA WANDA, patrz: MELCER-RUTKOWSKA-SZTEKKEROWA.

SZRENIAWA - RZECKI STANISŁAW, patrz: RZECKI-SZRENIAWA.

SZTUKOWSKA-FALEWICZ HELENA. Mgr praw. Adw. * 1. 4. 1901 w Wilnie. C. Marcina i Wandy z Więckowskich. Zaśl. 12. 8. 1925 Józefa Sztukowskiego. Uk. gimn. w Lublinie w 1920, nast. wydz. prawny Uniw. Stef. Bat. i École de Sc. Polit. w Paryżu. W 1920 prac. w szpit. wojsk. na fr. Po powr. do Wilna przewodn. sekcji sanit. Zw. Bezpiecz. Kraj. Kurator patronatu więz. w 1928—33, czł. zarz. Tow. Kobiet z Wyższ. Wykszt. Ogł. szereg art. z dziedz. prawn. i społ. w Słowie, Bluszczu; wygł. odcz. radiowe o przestępcz. kobiet i sądown. dla niel. Odzn. M. za W. Wilno, Mickiewicza 62 m. 10, tel. 14-92.

SZTUKOWSKA - MESSAL LUCYNA, patrz: MESSAL-SZTUKOWSKA.

SZUBERT KAZIMIERZ JERZY BOGUSŁAW. Art. dram. * 22. 3. 1902 w Warszawie. S. Alfreda i Józefy z Legiejków. Ucz. do szk. śr. W. Górskiego i T. Niklewskiego w Warszawie; nast. stud. w szk. dramat. Hryniewieckiej tamże i warsz. męsk. szkole dramat. pod kier. J. Lorentowicza. Wyst. w Wilnie, w Krakowie (t. Bagatela, 1923—24), w Łodzi (1924—28 i 1933—35), w Warszawie (t. Polski i Nowy, 1918—30), od 1935 w Teatrze J. Słowackiego w Krakowie. Role gł.: Geldhab, Papkin; Dziennikarz (Wesele); Dzieńdzierzyński (Rozbitki); król (Marchołt); Franio (Szczęście Frania). Kraków, Sławkowska 5-7, Grand Hotel.

SZUBERT KONRAD. Inż.-leśn. * 14. 11. 1886 w Nadybach-Wojutyczach. S. Adolfa i Józefy. Ożenił z Marią Ludwiką Witek. Uk. gimn. i Ak. Roln. w Wiedniu (1912). Dyr. Lasów Państw. we Lwowie. Odzn.:

O. P. 4, K. Z. zł., Kor. Rum. 3. Lwów, Chorążczyzna. 17.

SZUKIEWICZ TADEUSZ. Dział. emigr. * 3. 10. 1878 w Przemyślu. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel. Od 1915 przeb. na Syberii. Od 1920 naucz. gimn. polsk. im. H. Sienkiewicza w Charbinie. W 1926 wygł. odcz. o wychodztwie polsk. w Chinach. Od 1929 pełnom. stow. Gospoda Polska w Charbinie. Ogł. art. o Mandżurii, Chinach i Japonii, m. in.: Polsko-chińskie stosunki handlowe (Przem. i Handel 7. 8. 1926); Los Polaków w Mandżukuo (Polska Zbr. 1934, nr 72); Kolej wschodnio-chińska i rynek Płnc. Mandżurii (Epoka, 17.2. 1929); Kryzys ekonomiczny w Japonii (Przegl. Gosp., 1. 7. 1927). Warszawa, Klonowa 5 m. 17.

SZUKIEWICZ WOJCIECH. Dział. emigr. * 26. 1. 1867 w Stockholmie. Stud. na Uniw. Jagiel. 1894—1897 był w St. Zjedn. A. P. W 1902 współzał. i dyr. Tow. Op. nad Wychodźcami. 1911—1919 był w Paranie. W 1920 ref. prasy anglosask. w M. S. Z. W 1922 nacz. red. Wychodźcy. W 1925 i 1927 wyj. do Meksyku. Czł. hon. Tow. Polonia w Meksyku. Ogł. m. in.: Sprawa wychodztwa (Bibl. Warsz. 1910), Wytyczne polskiej polityki wychodźczej w świetle ogólnej koniunktury świat. (Droga 1926, nr 5, 6, 7); Rozwój sztuki meksykańskiej (Głos Prawdy 1927, nr 187); Zagadnienia rolne w Meksyku (Kwart. Nauk. Inst. Emigr. 1927 nr 4, 1928 nr 1); Kłopoty wychodźcze Niemiec powojennych (Strażnica Zach. 1932,nr 1, 2); Zagadnienie kolonialne (Polska Zbr. 1932, nr 320). Milanówek k. Warszawy.

SZULBORSKI-MORA WITOLD. Płk K. S. w st. sp. Adw. * 24. 11. 1885 w Warszawie. S. Jana i Stefanii z Wójcickich. Ucz. do gimn. w Warszawie, uk. gimn. w Homlu i wydz. prawny uniwersyt. w Kijowie. Org. kółek narodow. młodz. szkoln., czł. polsk. korpor. akad. w Kijowie, czł. Stow. Przyj. Strzelca tamże. Podcz. w. świat. sł. w w. ros., nast. prokur. I Korpusu Wsch. i dorad. prawny dcy tego Korp. W. w. p. prokur. D. O. G. Warszawa, pprokur. i sędzia Najw. Sądu Wojsk. Odzn.: K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Grójecka 43, tel. 9-09-65.

SZULC ALEKSANDER LUDWIK. Handl. Pedagog. * 20. 8 1903 w Wilnie. S. Pawła i Sabiny z Wołodźków. Oż. 29. 4. 1935 z Elżbietą Hoppe. Uk. gimn. im. J. Lelewela w Wilnie (1923), Wyższ. Szk. Handl. w Warszawie (1926), nast. wydz. nauk ekon. i handl. uniw. w Trieście. W 1920 ochotn. w. p. Po uk. stud. urz. konsul. w Berlinie i Trieście do 1930. 1930—31 prac.we włoskim tow. okręt., nast. do 1933 wykł. w Inst. Handlu Morsk. i Techn.Port. w Gdyni. Od 1933 p. o. dyr. Koed. Liceum Handlowego Izby Przemysłowo-Handl. w Gdyni. Zał. i wicepr. Morsk. Kolegium Ekon. tamże. Ogł. art. z dziedz. ekonom. w prasie codz. i period. Gdynia, Abrahama 101 m. 4.

SZULC GUSTAW ADOLF. Dr med. * 15. 7. 1884 w Burakowie p. Warszawą. S. Ferdynanda i Marcjanny z Nowakowskich. Oż. 15. 9. 1906 z Haliną Gelinek. Uk. II gimn. w Warszawie (1904) i wydz. lek. Uniw. Jagiel. (1911), uz. dypl. lek. na uniw. w Kazaniu (1911). Za udz. w akcji strajk. 1905 wydal. z uniw. w Warszawie. W czasie wojny świat. st. lek. oddz. czoł. Polsk. Kom. Pom. Sanit. Od 15. 7. 1920 w w. p. Od 1934 płk-lek. rez. Labor. zakł. higieny i bakteriol. Uniw. Warsz. 1. 12. 1918, doc. hig. 5. 3. 1926, zast. prof. hig. 1929—1930. Dyr. Państw. Zakł. Higieny. Czł.: Rady Nauk. Wych. Fiz., Nacz. Rady Zdrowia, zarz. Polsk. Tow. Hig.; przewodn. Polsk. Kom. do Walki z Narkom., wiceprzewodn. Tow. Eugen., wiceprzewodn. tow. Trzeźwość; przewodn. sekcji w Tow. Przyj. Huculszcz.; czł. wielu tow. lek. i nauk. Ogł. m. in.: Podręczn. higieny wojsk.; prace habilit. pt. Wydatek energii żołnierza polskiego a jego potrzeby pokarmowe; ok. 80 prac z zakr. hig. i med. zapobieg. Red. Lek. Wojsk. i Przegl. Fizjol. Ruchu (1927—1934). Odzn.: O. P. 4, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Chocimska 24, tel. 4-23-58.

SZULC KAZIMIERZ. MICHAŁ. Kand. nauk. fiz.-matem. Meteorolog. * 8. 9. 1866 w Lublinie. S. Bronisława i Wandy z Wysockich. Oż. 5. 8. 1893 ze Stefanią Borucką. Uk. gimn. w Lublinie (1884), nast. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), stud. uzup. na uniw. w Lipsku i Dorpacie (ob. Tartu) (1889—1896). Uczestn. obr. Lwowa w 1918. Czł. Tow. Przyr. im. M. Kopernika, Polsk. Tow. Fiz., Tow. Geofiz. w Warszawie, Kom. Współpr. w Doświadczaln., Zw. Zakł. Roln. Doświadcz. R. P., S-té Météorol. de France i Societa Meteorologica Italiana. Ost. prof. Ak. Roln. w Dublanach i dyr. Państw. Inst. Meteorol. Ogł. m. in.

O pogodzie (Lwów 1894), Ogólny zarys stref klimatycznych Galicji (Lwów 1898), Grady w Galicji (Lwów 1902), Strzelanie przeciwgradowe (1902), Telegraficzne przepowiednie pogody (1906), Spostrzeżenia meteorol. na Połoninie Pożyżewskiej w pasmie Czarnohorskim w Karpatach Wsch. (Lwów 1911), Spostrzeżenia meteorol. jako podstawa oceny ryzyka przy uprawie roślin (Lwów 1916), O opadach w r. 1918 w dorzeczach sieci meteorol. warsz. (Warszawa 1920), Praca naukowa na prowincji w zakresie obserwacyj meteorol. (1921), Klimat i czynnik pogody (1921), Przymrozki wiosenne i jesienne jako zagadnienia rolniczo-meteorol. (1924), Doświadczalnictwo rolnicze a meteorol. (1924), Jesień i zima 1928—29 w porównaniu z przebiegiem normalnym (1929), O potrzebie zorganizowania w Polsce systematycznych badań meteorol. przyziemnej warstwy powietrza (1929), Warunki meteorol. uprawy pszenicy (1930), Zadania wydz. roln. w P. I. M. (1930), Zarys programu prac meteorol. powstającego w Polsce Zakładu Badania Drzew i Lasu (1930), Prognozy meteorol. a rolnictwo w Polsce (1931), Podstawy ilościowej oceny opadów deszczowych ze względu na ich znaczenie dla uprawy roślin (1931), P. I. M. a potrzeby rolnictwa (1932), O klimacie Polski (1933), Okres wegetacyjny r. 1934 w Polsce pod względem wegetacyjnym (1935), Słownik meteorologiczny. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Sienna 21 m. 5, tel. 6-44-43.

SZULC TADEUSZ. Dr med. * 14. 9. 1881 w Poznaniu. S. Waleriana i Stanisławy z Adamskich. Uk. gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu (1900), stud. na wydz. med. uniw. we Wrocławiu i w Monachium, państw. egz. lek. zł. we Wrocławiu (1905), d-rat na uniw. w Gryfii (1905). Od 1906 lek. w Poznaniu. II sekr. wydz. lek. Tow. Przyjac. Nauk., czł. zarz. Tow. Zawod. Lek., czł. sekcji kult. Straży, prez. tow. muz. Lutnia. Czł. tjn. Ligi Narodowej. 1914—1918 sł. w w. niem. na fr. zach. i wsch. Uczestn. powst. wlkp. 1919—1920 szef. główn. szpit. wojsk. w Poznaniu. Od 1920 płk-lek. rez. 1919—1920 decern. Państw. Inst. Hig. w Poznaniu. Wykł. anatomię prawidłową i hig. szk. na stud. wychow. fiz. Uniw. Poznańsk. Decern. szpit. miejsk. w Poznaniu. Ob. z-ca prezyd. m. Poznania, nacz. lek. miejski, lek. powiat. i decern. wydz. zdrowia publ. m. Poznania. Przewodn. sądu dyscypl. Izby Lek. Pozn.-Pomorsk.; prez. Zw. Lek. Powiat.; prez. Tow. Eugen.; prez. Zw. Przeciwgruźlicz. na m. Poznań; czł. rady Izby Lek. Pozn.-Pomorsk.; czł. kom. rew. Polsk. Zw. Przeciwgruźl. w Warszawie. Ogł. m. in.: Fryderyk Chopin — w setną roczn. urodzin (Poznań 1910), O wychowaniu fizycznym (Poznań 1913), Podstawy fizyczne społeczeństwa a rząd państwowy oraz szereg art. w prasie lek. i codz. Poznań, św. Marcina 25, tel. 38-69.

SZULC-GOLSKA BOŻENNA WŁADYSŁAWA. Dr fil. Bibliot. Liter. 18. 5. 1885 w Pawłowie, pow. witkowski. C. Władysława i Emilii z Golskich. Uk. wyższ. szkołę dla dziewcząt w Gnieźnie i Poznaniu, semin. naucz. w Bydgoszczy, stud. wyższ. w Sorbonie i na Uniw. Poznańsk. Prac. w zarz. Polsk. Stow. Kobiet z Wyższ. Wykszt. oraz kole poznańsko pomorsk. Zw. Bibliotek. Polsk. Bibliotek. Bibliot. Uniw. w Poznaniu. Ogł. m. in.: Bibliografia przekładów polskich z literat. franc. cz. I, w. XIX (1925), Wielkopolskie biblioteki prywatne (1929); przekł.: Anatol France — Gdy bogowie pragną (1923), Emilio Salgari — Góra światła (1927); art. treści lit., bibliotekarsk. i społ. w Dzien. Pozn., Kur. Pozn., Przegl. Bibliot. i Przew. Społ. Poznań, Fr. Ratajczaka 9.

SZUŁDRZYŃSKI TADEUSZ. Dr praw. Ziemianin. * 19. 10. 1864 w Poznaniu. S. Zygmunta i Józefy z Zakrzewskich. Oż. 23. 1. 1899 z Wandą Zakrzewską. Uk. gimn. w Poznaniu, stud. prawn.-ekonom. w Berlinie i Lipsku, szk. roln. w Berlinie. Prez. kółek roln. pow. poznańsk. Czł. Nacz. Rady Lud. Czł. wydz. pow. i sejmiku wojew. Prez. Centr. T-wa Gospod. Czł. rady nadz. i kier. Zw. Ziemian. Czł. rady nadz. Zw. Prod. Roln. czł. B-ku Zw. Sp. Zarobk. oraz B-ku Kwilecki, Potocki i sp. Senator R. P. Chrześc.-Nar. Str. Roln. 1922—28. Odzn.: O. P. 3. Bolechowo, tel. Murowana Goślina 4.

SZUMAN JERZY BOLESŁAW. Dr fil. Inż.-roln. * 7. 7. 1893 w Toruniu. S. Leona i Eugenii z Gumpertów. Uk. Uniw. Poznański. W 1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Ogł. liczne prace z dziedz. fizjol., histol. i hodowli drobiu w sprawozd. Académie des Sciences w Paryżu. Roczn. Nauk Roln. Rozpr. Biolog., Archiv f. Geflügelkunde i in. wyd. polsk., niem., franc. i ameryk.; szer. publik. i podręczn. z dziedz. hodowli ogóln. chowu drobn. inwent. i dział. pokrewnych, m. in.: Zarys genetyki zwierząt (1927); Hodowla drobiu; Chów królików futerkowych (1936); Kapłonienie kogutów (1937); Sztuczny wylęg i wychów drobiu; 6 t. Roczn. Hodowcy Drobiu. Oprac. stand. plany kurników oraz książkowość dla rodowodowych hodowli drobiu (1936); zorgan. pierwszy w Polsce konkurs nośności kur

i przeprow. szer. doświadcz. nauk. nad tuczeniem drobiu i in. zagadn. hodowl. Odzn. K. W. Poznań, Niegolewskich 10-a, tel.66-58.

SZUMAN STEFAN BOLESŁAW. Dr med. Dr. fil. Psycholog. * 2. 1. 1889 w Toruniu. S. Leona i Emilii z Gumpertów. Oż. z Zofią Szczepanowską. Uk. stud. med. we Wrocławiu, Monachium, Paryżu i Würzburgu; stud. psychol. — w Poznaniu i Genewie. 1919—21 mjr-lek. w. p. Prof. zwycz. Uniw. Jagiel., kier. semin. psychol. pedagog. Ogł. m. in.: Badania nad rozwojem spostrzegawczości (1927), O czynnościach myślenia i ich stosunku do inteligencji (1929), Badania nad rozumieniem obrazów o symbolicznej treści (1931), Geneza przedmiotu (1932), Psychologia światopoglądu młodzieży (1933), Organizm a życie psychiczne (1934). Odzn. K. W. Kraków, Słowackiego 15, tel. 1-38-56.

SZUMAŃSKI STEFAN. Inż. * 6. 6. 1881 w Łomży. S. Wiktora i Marii z Funków. Uk. gimn. w Kaliszu, stud. na politechn. w Warszawie, uk. politechn. we Lwowie. W 1905 wyj. do Am. Płnc., gdzie pracow. przy bud. kolei i elektrowni hydrauliczn. W 1917 wst. do wojska w St. Zj. A. P., uk. of. szk. inż., nast. dca komp. i baonu sap. na fr. we Francji. 1919 do 1920 sł. w w. p. w st. mjra. Od 1921 prac. w dziedz. techn.-budowl. Jeden z org. Tow. Polsk. Inż. i Handl. w New-Yorku, org. i 2-l. prez. Polsko-Ameryk. Izby Handl.-Przemysł. w Warszawie. Warszawa, Konopnickiej 6, tel. 5-54-33.

SZUMAŃSKI WŁADYSŁAW. Handl. Dział. rzemieśln. * 5. 6. 1873 w Tarnopolu. S. Leona i Walerii z Czekańskich. Oż. 20. 11. 1896 z Anną Kalina. Uk. szk. śr. we Lwowie, nast. odb. prakt. kraw. w Wiedniu i Małop. Prez. Izby Rzemieśln. w Wilnie, org. Zw. Rzemieśln. Chrześcijan i Resursy Rzemieślnicz. tamże. Odzn. K. Z.zł. Wilno, Mickiewicza 1 m. 15, tel. 12-78.

SZUMLAKOWSKI MARIAN. Dyplomata. * 10. 10. 1893. 8. 10. 1918—9. 6. 1933 r-ca min. w Gab. Min. Spr. Zagr., nast. dyr. tegoż gab., tyt. pos. nadzw. i min. pełnom. Od 10. 6. 1933 pos. nadzw. i min. pełn. w Lizbonie, od 1. 3. 1935 w Madrycie. Odzn.: O. P. 4; K. Z. zł.; M. N., M. 10-l. O. N.; Kor. Rum. 1; port. Zasł. Cyw. 1; belg. Leop. 1; jugosł. Ś. S. 1; łot. 3 Gw. 3; hiszp. Kar. III 2; Gw. Rum. 2; wł. ŚS. M. i Ł. 2; finl. R. B. 3; szw. Waz. 3; est. K. Woln.; norw. Św. Ol. 3; fr. L. H. 3; fr. Gw. Cz.; malt. K. Magistr. Madryt, Poselstwo R. P.

SZUMLAŃSKI WITOLD. Dr med. * 10. 7. 1860 w Warszawie. S. Konstantego i Pauliny z Dobrzańskich. Uk. gimn. w Warszawie (1879), wydz. lek. uniw. tamże (1885), stud. spec. w Wiedniu (1888) i Paryżu (1890), d-rat w Poznaniu (1923). Po uk. stud. asyst. oddz. wewn. w Szpit. św. Ducha w Warszawie pod kier. dra Sokołowskiego, nast. prof. Lambla. Do 1914 lek. ambulator. w szpit. św. Ducha i Dz. Jezus w Warszawie. Od 1917 prac. w sekcji zdrowia ówcz. depart. spraw wewn. 1918—1920 nacz. wydz. prezyd. Min. Zdr. nast. lek. Dyr. P. K. P. w Warszawie i Kasy Chor. tamże (do 1935). Sekr. Warsz. Tow. Lek. 1893 i 1894, współprac. przy org. wyst. higieniczn. w Warszawie w 1888 i 1896. W 1925 del. Warsz. Tow. Lek. na zjeździe lek. słowiańsk. w Raguzie. Od 1911 czł. komit. kasy wsparcia wdów i sierot po lekarzach. Od 1896 prac. w Stow. Lek. Polskich. Czł. hon. Tow. Lek. w Częstochowie, Tow. Lek. we Lwowie oraz Tow. Oto-Laryngol. Ogł. m. in.: Wyniki doświadczeń leczniczych, dokonanych przez p. Ochorowicza w klinice terapeutycznej wydziałowej (1888), Pielęgnowanie ucha i ochrona słuchu (1928). 1909—1921 współred. Gaz. Lek., nast. Polsk. Gaz. Lek. Współprac. w Przegl. Piśm. Polsk. i Nowin. Społ.-Lek. (1930—1934). Warszawa, Mochnackiego 21, tel. 8-26-79.

SZUPP BOLESŁAW. Inż. * 15. 5. 1887 w Kijowie. S. Juliana i Luizy z Szettów. Oż. 20.9.1927 z Anną z Kondratowiczów Symonowiczową. Uk. szk. realną w Kijowie, nast. politechn. w Warszawie. Kier. oddz. warsz. Stow. dla Rozwoju Spawan. i Cięcia Metali. Proj. szer. most. wybud. na linii kolej. Herby — Gdynia w l. 1927—1934. Warszawa, Mokotowska 32, tel. 8-75-59.

SZURO ALEKSANDER LECH (pseud. **ORUSZ KONRAD, ALERO**). Lekarz. Liter.

* 10. 8. 1886 w Jaśle. S. Stanisława i Leokadii z Radwan-Pełków. Oż. 10. 11. 1913 z Elżbietą Lasocką. Kustosz Muzeum Higieny. B. czł. Polsk. Druż. Sokolich w Krakowie i Podgórzu. Przez 10 l. prac. w warsz. Pogot. Ratunk., 1915—1918 w Polsk. Komit. Pom. Sanit. 1919—1921 lek. w. p. Po wojnie szef propag. W. F. i P. W. w Łucku; jeden z org. i sekr. zarz. Teatru im. J. Słowackiego tamże; zał. i pierwszy prez. Zw. Prasy Wołyńsk.; red. nacz. Ziemi Wołyńskiej; red. czasop. liter.-art. Kult. Czł. Zw. Zaw. Lit. Polsk. i Syndyk. Dziennik. Warsz. Ogł. m. in. poezje: Igraszki; Bałabuszki; Grymas śmiechu; pow.: Poganin, Wesoły twórca, Kult mięśni, Człowiek sprawiedliwy, Złotowłosa laleczka (komed.); Pożoga (dram. odzn. na konk. lwowsk.); now.: Homeryckie boje, Nerwowa atmosfera, Przygody łasicy, Na tropie, Nowoczesny geniusz, Niesamowita kamienica, Utracjusze, Poławiacz fal, Królewicz Maciek; feliet., art. i wiersze. Warszawa, Chmielna 57 m. 8.

SZUSZKIEWICZ ANTONI. Płk w st. sp. * 9. 12. 1886 w Smoleńsku. S. Ferdynanda i Marii z Czudowskich. Oż. 20. 6. 1928 z Anną Gonet. Uk. korp. kad. w Moskwie (1904) i wydz. fiz.-matemat. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad)(1921). Nast. prac. na roli w maj. rodzinnym w Witebszczyźnie. Podczas w. świat. sł. w w. ros. na fr. zach. Nast. dca szwadr. w 7 p. uł. III Korp. Wsch. Od 11. 1918 w w. p. Uczestn. obr. Lwowa nast. w 12 p. uł. (ost. dca). Po wojnie m. in. dca Szk. Podchor. Kaw., z-ca dcy i dca p. uł. Uk. kurs wojsk. we Francji (1923). Odzn.: V. M. 5, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Górnośląska 18.

SZWAJCER JERZY (JOTES). Karykat. * 13. 5. 1892 w Warszawie. S. Jakuba i Heleny. Uk. szk. śr. W. Górskiego w Warszawie, stud. na uniw. w Brukseli i Warszawie oraz w Ak. Szt. Piękn. w Brukseli. Czł. org. niepodl. im. J. Lelewela tamże. Sł. w Legii Akadem. Od 1909 współprac. z pism. warsz. i zagr., m. in. rys. karykat. dla Daily Chronicle i Pourquoi pas w Brukseli, nadto wydał szer. albumów z karykaturami, m. in. Wojsko w karykaturze. Wyst. na ogólnopolsk. wyst. karykat. w Warszawie w 1930. Prac. w P. A. T. Ogł. m. in.: Z notatnika karykaturzysty, Okiem karykaturzysty. Odzn.: M. N., Wawrz. Ak. Warszawa, Szkolna 4.

SZWALBE NATAN. Dziennikarz. * 26. 11. 1883 w Lublinie. S. Michała i Anny z Turkeltaubów. Ukończył szkołę realną w Warszawie, stud. filozof. (liter.) na Uniwersyt. Jagiellońsk. Redakt. polit. Naszego Przeglądu. Członek wydziału wykonawczego Związku Dziennikarzy Rzeczypospolitej Polskiej. Odznacz. K. Z. zł. Warszawa, Miodowa 7, tel. 6-44-19.

SZWARCE JÓZEF. Dziennikarz. Public. * 13. 11. 1886 w Tunce (Syberia). S. Bronisława i Marii. Oż. 20. 12. 1920 z Kazimierą Gębicką. Uk. gimn. we Lwowie, stud. w Wyższ. Szk. Przemysł. w Krakowie. 1912—1920 prac. w Komit. Obr. Narod. w Ameryce; czł. Zw. Narod. Polsk. w St. Zjedn. i Sokoła Polsk. tamże; czł. zarz. Zw. Śpiew. Polsk. w Ameryce. Powr. do kraju w 1937. Prac. w Państw. Wydawn. Książ. Szkoln. Ogł. feliet. i liczne koresp. w polsk. prasie ameryk. m. in.: Ameryka Echo, Gw. Polarna, Kur. Polski, Wiad. Codz.; oddz.: Ubezpieczenie życia; Szkice satyryczne; Ludzie znajomi, których nie znamy; przekł. z jęz. angl. Pis. pod pseud. Jan Swojski. Lwów, Leśna 7-a m. 17.

SZWARCSZTAJN MAURYCY. Licenc. nauk. handl. i ekonom. * 8 .1. 1882 w Warszawie. S. Ajzyka i Anny z Fenigsteinów. Oż. 30 4. 1906 z Leokadią Zabłudowską. Uk. gimn. oraz Inst. Supérieur de Commerce w Antwerpii. Prez. zarz. Kluczewsk. Fabr. Pap. i Celul. S. A., Górnośląsk. Fabr. Celul. i Pap. S. A. oraz Włocławsk. Fabr. Pap. Czł. zarz. Zw. Pap. Polsk., czł. rady Centr. Zw. Przem. Polsk. Warszawa, Senatorska 38, tel. 2-78-78.

SZWEDOWSKI STEFAN. Dział. emigr. * 26. 12. 1893 w Jankowicach, w Piotrkowskiem. Uk. Szk. Nauk Polit. Nal. do Strzelca, O. M. N., Zarzewia. Sł. w I bryg. Leg. W 1918 współorg. Straży Kres., w 1922 Zw. Obr. Kres. Zach. W 1924 współzał. Polonii Zagr. Od 1929 wicepr. Rady Org. Polaków z Zagr., późn. Świat. Zw. Pol. z Zagr. Ogł. m. in.: Ideologia Zw. Obr. Kresów Zach. (Pam. II Zj. Del. Z. O. K. Z. w 1927, Poznań 1929); Podstawy ideowe zjazdu (Pam. I Zjazdu Polak. z Zagr., Warszawa 1930); II Zjazd Polaków z Zagr. (Morze 1934, nr 8/9). Odzn.: K. N., O. P. 5.

SZWEJCER-ZADORA JÓZEF WIKTOR. Inż. Przemysłowiec. * 11. 9. 1877 w Rąbieniu,

woj. łódzkie. S. Mieczysława i Pelagii z Łąckich. Oż. 18. 1. 1911 z Zofią Teresą Olszowską. Uk. szk. realną w Łowiczu, stud. na politechn. w Warszawie i Charlottenburgu. Prowadził działaln. oświat. na ter. Kieleckiego i Siedleckiego (1898 do 1904) Areszt. za kolport.literat.nieleg. i wydal. na 6 mies. z Warszawy. I prez. zarz. gł. L. O. P. P. Kmdt gł. Straży Obywatelskiej w 1920. 1927—1932 p. o. prez. rady miejsk. w Warszawie. Od 1927 wiceprzewodn. Komit. Rozbud. m. st. Warszawy. Czł. państw. Rady Komunik. Odzn.: K. W., K. Z. zł. 2, odzn. zł. L. O. P. P., fr. L. H. 4. Warszawa, Marszałkowska 87, tel. 8-91-87.

SZWOCH FRANCISZEK. Art.-malarz. * 29. 1. 1883 w Płońsku. Syn Dionizego i Zofii z Mikołajewskich. Oż. 1934 z Ireną Nadolną. Uk. krak. Ak. Szt. Piękn. Czł. P. O. W. w Płocku (1918), nast. ochotn. w. p. 1919—1921 ref. ochrony zab. przy dtwie fr. polesk. i wołyńsk. 1930—1935 prez. Zrzesz. Polsk. Art.-Plast. w Warszawie. Wyk. kompoz. mal.: z frontu, kirgiskie, góralskie, ost. marynist. Warszawa, Złota 37, tel. 5-40-85.

SZWYKOWSKI LUDWIK WŁADYSŁAW. Bankow. * 27. 4. 1877 w Symferopolu (Krym). S. Władysława i Wandy z Sendeków. Oż. 29. 4. 1908 z Marią de Gonet. Uk. gimn. w Petersburgu i Wyż. Inst. Handl. w Antwerpii, stud. uzup. w Anglii. 1912—13 wicepr. Pol. Mac. Szk. w Petersburgu (ob. Leningrad). 1914—1918 sł. w w. ros. Od 1919 dyr. B-ku Stołeczn. w Warszawie, od 1922 dyr. nacz. B-ku Zjedn. Przemysłow. tamże. Od 1927 roku w Banku Gosp. Kraj., od 1. 1. 1928 dyr. oddz. wileńsk. Żegl. sport., odb. samotne podr. żaglówką do Kopenhagi, na Bornholm, do Stockholmu. Ogł.: Podr. żeglarski, Żeglarz śródląd.; tłum. z ang. Slocuma: Sam jeden naokoło świata; tłum. z franc. A. Gerbault: W pogoni za słońcem i Na powrotnej drodze. Odzn. K. Z. zł. Wilno, Śniadeckich 8, tel. 3-17.

SZYBALSKA ZOFIA. Dr fil. Pedagog. * 1884 w Krakowie. C. Mieczysława i Leokadii z Niwickich. Uk. gimn. w Krakowie (1906), wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1910), stud. uzup. we Fryburgu i Berlinie. W czasie wojny świat. prac. w sł. wywiad. Leg. Polsk. Dyr. gimn. pryw. w Wadowicach. Czł. Stow. Kobiet z Wyższ. Wykszt., czł. Ligi Naucz. Wychow. Ogł. szereg art. z dziedz. pedag. w Kobiecie Współczesn.; nadto oddz.: Poradnik zawodowy dla dziewcząt, Wyjątki z pamiętników powstańców 1863 r., Głosy społeczeństwa o Komisji Edukacyjnej, Język polski w Komisji Edukacji Narodowej. Odzn. K. N. Wadowice, pl. Targowy 1.

SZYBOWICZ JAN ALFONS. Pedagog * 23. 10. 1895 w Rudzie, pow. żydaczowski. S. Stanisława i Franciszki z Baseckich. Oż. 10. 11. 1923 z Haliną Chełmicką. Uk. sem. naucz. w Czortkowie (1917), wyższy kurs naucz. (1923) i Państw. Inst. Naucz. w Warszawie (1926). 1913—14 czł. Druż. Strzel., 1917—18 sł. w w. austr. W 1920 ochotn. w. p. Od 1919 naucz. szk. powsz. w Nałęczowie, od 1934 w Chełmie Lub. Wicepr. obw. i przew. sekcji obr. morsk. L. M. i K., org. sekcji odczyt. Red. Kron. Nadbużańsk., gdzie ogł. liczne art. Chełm Lubelski Narutowicza 7.

SZYCHOWSKI ALEKSANDER HENRYK. Płk dypl. * 25. 9. 1890 w Piotrkowie. S. Konstantego i Aliny Marii Izabeli z Zengtellerów. Uk. gimn. hum. w Brześciu n. B., szk. ofic. w Petersburgu (ob. Leningrad), Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1924). Sł. w I Korp. Wsch. Od 1918 w w. p., m. in. w Nacz. Dtwie. Po wojnie m. in. szef oddz. i z-ca szefa szt. O. K., w Szt. Gł., dca p. sap. Czł. Państw. Rady Komunik., wicepr. zarz. gł. Ligi Drog., czł. rady Tow. W.-T., prez. zarz. koła rodz. przy gimn. państw. im. Władysława w Warszawie. Ogł. art. z dziedz. komunik. w Bellonie. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 3, M. I.

SZYCHOWSKI JULIAN. Adw. * 16. 8. 1876 w Lipinkach, na Pomorzu. S. Juliana i Rozalii z Krajewskich. Oż. 30. 8. 1909 z Zofią Pałubicką. Uk. gimn. w Brodnicy, nast. stud. prawo i ekonom. na uniw. w Berlinie, Wrocławiu i Królewcu. Nal. do tajn. Zw. Filomatów Pomorskich; w Niemczech prac. na polu oświatow., przew. wśród dzieci robotn. polsk. Współzałoż. koła śpiewaczego „Lutnia", czł. rady nadz. Banku Lud., del. na sejm dzieln. w Poznaniu, przewodn. Straży Lud., przewodn. kom. przyj. w. p. wkracz. do Gru-

dziądza (23. 1. 1920). Prez. rady miejsk., marsz. sejmiku woj. pomorsk. i pomorsk. wydz. kraj. Senator R. P. Obyw. hon. Grudziądza. Szamb. J. Świątobl. Odzn. O. P. 4. Grudziądz, Mickiewicza 8, telefon 15-12.

SZYDELSKI STANISŁAW JÓZEF. Automobilista. * 7. 10. 1892 w Kałuszu. S. Józefa i Anieli ze Stojałowskich. Oż. w 1924 z Ireną Hulewicz. Uk. gimn. we Lwowie, stud. na wydz. bud. masz. politechn. tamże, kurs samochod. w Horn (Austria), Centre d'Instr. Autom. w politechn. wojsk. w Fontainebleau. Kmdt oddz. automob. i motocykl. Leg. Wsch., nast. w oddz. automob. Kmdy Leg. Polsk., po czym w w. austr. Od 11. 1918 w Polsk. Kom. Likwid. w Wiedniu. Od 3. 1919 z-ca dcy dyonu samoch. w Lublinie. Po wojnie dyr. nauk. obozu szkoln. wojsk. samochod. Od 1928 kpt. w st. sp. R-ca Min. Rob. Publ., nast. Min. Kom. Biegły sąd. do spraw samochod. Prac. na polu org. i propag. sportu samochod. i motocykl. Udz. w raidach międzyn., jako sekr. lub wicekomand. Ogł. m. in.: Poradnik szofera, Słownik techn. dla automob. (polsko-niem. i polsko-franc.-niem.), Badanie samoch. używanych, Nowoczesny motocykl, Samochodem nad Adriatyk, Łodzie motorowe; szer. artyk. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa Sułkowskiego 24, tel. 12-52-05.

SZYDELSKI SZCZEPAN. Ks. Dr Sw. Teol. * 25. 12. 1872 w Sokołowie (Małop.). S. Łukasza i Franciszki z Deców. Uk. gimn. w Rzeszowie (1892), nast. zakł. teol. we Lwowie (1896). Ucz. tajn. org. szk. w Rzeszowie (1887—88). 1896-1901 wikary w Buczaczu; w 1901 zał. tam szk. real. i koło roln., zorg. cech szewców. 1901—1906 wikary we Lwowie, gdzie opiek. się ruchem robotn. Prez. Tow. Teolog. we Lwowie, czł. rady miejsk. Od 1905 prof. Uniw. Jagiel. Od 1919 prof. dogmatyki fundament. Uniw. J. Kaz. Ogł.: Z walki o nadprzyr. charakt. biblii (1904); Synod archidiecezjalny lwowski w roku 1641 (1910); Początki chrześcijaństwa (1911); Historia religii a religia objawienia (1915); Studia nad początkami religii (1916); Dzieje biblijne przed Jezusem Chrystusem; Dzieje biblijne nowego przymierza; Prolegomena in. S. Theologiam, cz. I, II; Konstanty Zieliński, arcybiskup lwowski; Arcybiskup Sierakowski a szkoły parafialne; Religia a wychowanie i szkoła (1917); podr.: Dzieje biblijne Starego i Nowego Testamentu; Początki chrześcijaństwa (studium) i in. Lwów, pl. Kapitulny 7.

SZYDŁOWSKI MARIAN. Inż. górniczy. * 8. 11. 1884. S. Romana i Marii z Mayów. Oż. z Wandą Wdowiszewską. Uk. gimn. w Krakowie i Akad. Górn. w Leoben. 1905—1922 inż. i dyr. przeds. górn. Podcz. w. świat. sł. w Leg. Polsk., ost. w st. por. W 1922 poseł do Sejmu. 1. 9.—19. 12. 1923 min. przem. i handlu w gab. W. Witosa. Nacz. dyr. Centr. Zw. Przem. Polsk. Nacz. dyr. Polsk. Tow. Handl. Kompensac. Odzn. o. finl. R. B. 1. Warszawa, Dworkowa 3, tel. 4-26-41.

SZYFMAN ARNOLD. Dr fil. Teatrolog. * 23. 11. 1882 w Ulanowie n. Sanem. Ucz. do gimn. w Jarosławiu i Krakowie, stud. z fil. i hist. szt. na Uniw. Jagiel. (d-rat 1905) i w Berlinie. W 1905 napis. szt. Fifi, graną w Krakowie, nast. w teatrze M. Gawalewicza w Warszawie. W 1906 ogł. szkic: Pankracy August I. W t. r. zał. w Hotelu Saskim w Krakowie teatrzyk Figliki. Od 1908 w Warszawie, gdzie założ. kab. art. Momus, nast. zorg. Teatr Polski, kt. był dyr. Od 1915 prow. polski teatr kamer. w teatrze Tairowa w Moskwie (wyst.: Zemstę za mur graniczny, Bolesława Śmiałego, Fantazego, Lillę Wenedę, Dziady). 1917—1918 reżys. wytw. Biofilm tamże. Od 1918 dyr. Teatr. Polskiego i T. Małego w Warszawie. 1922—23 prow. teatr Komedia. 1925—1927 dyr. teatru w Łodzi. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Smolna 10.

SZYFMANÓWNA FRANCISZKA LAURA. Dr fil. Pedag. Liter. Public. * w Ulanowie (Małopolska). C. Jakuba i Anny. Uk. gimn. klas. w Krakowie, stud. na uniw. w Krakowie, Berlinie i Wiedniu. Ogł.: tom nowel, art. z dziedz. szt., literat. i teatru, art. krajoznawcze, wraż. z podr. Aut. feliet. radiow. w jęz. polsk., włosk. i niem. Tłum.: B. Mussolini — Rzym starożytny na morzu, A. Pirandello — Pierwsza noc. Warszawa, Wiejska 4, tel. 5-51-20.

SZYGELL STANISŁAW. Art.-mal. * 27. 8. 1881 w Rużkach (Kijowszczyzna). S. Ignacego i Benigny z Tomaszewskich. Oż. 26. 10. 1909 z Zofią Franciszką Grabowską. Uk. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie, studia w Paryżu oraz pod kier. L. Wyczółkowskiego, J. Stanisławskiego i F. Ruszczyca. Od 1915 sł. w Leg. Polsk., nast. w w. p. do 1921. Por. posp. rusz. B. prof. Szk. Zdobn. i Model. Pejzażysta. Wyst. w 1907 w stow. Sztuka w Krakowie, w Zachęcie warsz., w Ameryce (Zabawa w koniki i Ewa). Otrz. med. sr. i brąz. Odzn.:

K.W., M. za W. Warszawa, Nowogrodzka 44, tel. 9-47-53.

SZYGOWSKI JULIUSZ. Dyplom. * 20. 5. 1896 we Lwowie. Stud. na Uniw. Jana Kaz. W 1914 wst. do Leg. Wsch. Sł. w A. P. we Francji, nast. w w. p. 1920. 1925—28 urzędn. kons. R. P. w Koszycach, 1928—31 attaché konsul. w Meksyku, 1933—35 wicekonsul i konsul w Chicago, od 1. 1. 1936 konsul gen. R. P. w New-Yorku. Ogł. m. in.: Starożytny Meksyk (Warszawa 1933). Odzn.: K. W., tun. N. 1ft. 4. New-York, Konsulat Gen. R. P.

SZYK ARTUR. Art.-mal. Grafik. * 1894 w Łodzi. Stud. w Ak. Szt. Piękn. w Paryżu i Krakowie. W prac. swych uwzgl. szczeg. zagadn. rasowo-etniczne. Ilustr.: Księgi Estery, Kuszenie św. Antoniego (Flaubert), Studnia Jakuba (Benoit), Epopea Simona Boliwara. W 1932 wyst. rys. ilustr. hist. Polski i walki o niepodległość, m. in.: Finis Poloniae, Statut kaliski, Żeglarze żydowscy w Gdańsku; poza tym: Pieśń o Rolandzie, Jerzy Washington. Wyk. portr. miniat.: sułtana Marrakeszu, min. de Monzie. Paris, 11 rue du Parc Montsouris.

SZYMANKIEWICZ ALEKSANDER MAKSYMILIAN. Dr fil. Pedag. * 21. 1. 1889 w Łodzi. S. Ignacego i Leokadii ze Smólskich. Oż. 1. 7. 1931 z Adelą Józefą Pfeiffer. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1908), wydz. filoz. Uniw. Jagiel. i Sorbonę. Dyr. gimn. w Warszawie. Prac. w tajn. kółkach uczn. w 1905. W 1920 dca czoł. oświat. nr 7 na fr. Preleg. akad. koła T. S. L. w Krakowie (1910—13), przewod. akad. koła lit.-artyst. (1912—1913). Prac. nad zorg. Tow. Naucz. Szk. Wyższ. i Zw. Zawod. Naucz. Polsk. Szk. Śr., jako czł. zarz. (1918—1923). Skarb. Zw. Stow. Przyj. Wielkiej Warszawy i kier. akcji kult.-oświat. na przedmieściach (1931 do 1935), czł. stoł. komitetu Funduszu Pracy (1931—1935), czł. kom. gł. budowy pomników pod Grochowem, Ostrołęką i na Woli (1933—1935), czł. zarz. gł. Stow. Dyr. Polsk. Szkół Śr. Pryw. i Samorząd. (1934—1935), prezes Tow. Przyj. Ochoty. Ogł. m. in.: Wypisy polskie w szkole średniej (Przegl. Humanist. 1922), Rola modernizmu w literaturze polskiej (tamże, 1933), art. publicyst. w prasie period. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Filtrowa 75, tel. 8-57-72.

SZYMANOWICZ JÓZEF MACIEJ. Dr wszechnauk lek. * 24. 2. 1886 w Zakliczynie. S. Michała i Marii z Szymanowiczów. Oż. 17. 10. 1917 z Zofią Pelczar. Uk. gimn. w Tarnowie (1905) i wydz. med. Uniw. Jag. (1912), stud. uzup. w Paryżu, Wiedniu i Londynie. 1914—1918 sł. w w. austr., 1918—1921 w w. p. Kpt.-lek. rez. Doc. Uniw. Jagiel. Ordyn. Szpit. św. Łazarza tamże. Prez. T-wa Lek. i T-wa Ginekol. w Krakowie. Kraków, Siemiradzkiego 35, tel. 1-04-24.

SZYMANOWSKA-KORWIN STANISŁAWA MARIA ANTONINA. Artystka-śpiew. * 16. 7. 1892 w Tomoszówce, na Ukrainie. C. Stanisława i Anny z bar. Taube. Uk. gimnazj. Sacré-Coeur we Lwowie. Debiut. w op. lwowskiej, nast. występ. we wszystk. stolicach europ. w oper. i na koncert. Przez 3 lata była prof. konserwat. warsz. Odzn.: K. Z., ord. łot. 3 Gwiazd. Warszawa, Marszałkowska 17, tel. 8-27-37.

SZYMANOWSKI KAROL. Muz. Kompoz. * w 1883 w Tomoszówce, na Ukrainie. S. Stanisława i Anny z bar. Taube. Stud. muz. i kompozyt. odbył pod kier. prof. M. Zawirskiego i Z. Noskowskiego w Warszawie. Nast. stud. w Berlinie. Podcz. w. świat. przebyw. na Ukrainie. Po przewr. bolszew. powr. do Warszawy. Prof. konserwat. muz. tamże. Ogł. m. in.: pieśni do słów K. P. Tetmajera, wariacje na tematy ludowe, etiudę B-mol, preludia, operę „Hagith", pieśni Hafisa, pieśń do słów T. Micińskiego, operę Król Roger, Stabat Mater, balet Harnasie, mazurki, Słopiewnie, Rymy dziecięce. 31. 10. 1935 otrz. nagr. muz. m. st. Warszawy. Odzn. O. P. 1.

SZYMANOWSKI ZYGMUNT. Dr med. Bakteriolog. * 16. 11. 1873 w Warszawie. Uk. wydz. lek. uniw. tamże (1897), stud. spec. w Lipsku, Fryburgu szwajc., Berlinie, d-rat na Uniw. Jagiel. (1909). Asyst. zakł. mikrobiol. i weter. Uniw. Jagiel. 1. 10. 1908—1. 8. 1914 oraz 1. 10. 1917—30. 9. 1919, doc. bakteriol. Uniw. Warsz. 26. 1. 1923, zast. prof. bakteriol. i hig. na wydz. weter. Uniw. Warsz. 1. 10. 1922, prof. nadzw. tego przedm. tamże 1. 6. 1923, dziek. wydz. wet. 1928/29 i 1934/35. Warszawa, Flory 5, tel. 8-17-87.

SZYMANSKA-ŻMIJEWSKA JADWIGA LUDWIKA, patrz: ŻMIJEWSKA-SZYMAŃSKA.

SZYMANSKI ALFRED. Art. dramat. * 29. 11. 1896 w Krakowie. S. Władysława

i Adeli z Palmrichów. Oż. w r. 1922 z Jadwigą Ludwiką Żmijewską. Uk. szk. śr. w Krakowie (1914) i Ak. Szt. Pięknych tamże. Od 1919 występ. w Krakowie, Lwowie, Warszawie (T. Narodowy), Wilnie i Łodzi. W 1933 wyróżn. na konkursie zorg. przez Min. W. R. i O. P. ku uczczeniu 25-l. śmierci St. Wyspiańsk. za odtw. roli tyt. w dram. Zygmunt August. Ważniejsze role: Marek Antoniusz (w dram. Juliusz Cezar Szekspira), Cid i Król Edyp. Wilno, Wielka Pohulanka, Teatr Miejski.

SZYMAŃSKI ANTONI. Ks. Dr filozofii. * 27. 10. 1881 w Praszce. Uk. gimn. w Częstochowie, sem. duch. we Włocławku, uniw. w Louvain, d-rat na Uniw. J. Kaz. 1908—1918 prof. fil. i nauk społ. w semin. we Włocławku i współred. Ateneum Kapłańsk. Od 1918 prof. Katol. Uniw. Lubelsk., 1933—1934 rektor. tegoż uniw. W 1920 czł. wojew. komit. obr. narod. w Lublinie, jako del. diec. lubelsk. i podlask. Od 1934 prez. rady społ. przy Prymasie Polski; od 1934 prez. Tow. Nauk. Kat.; prez. Zw. Polskiej Intelig. Katol. i Tow. Wiedzy Chrześc. Prace, m. in.: Poglądy demokracji chrześcijańskiej we Francji (1900); Studia i szkice społeczne (1913), Zagadnienie społeczne (1916), Polityka społeczna (1925), Mussolini i korporacyjna przebudowa Włoch (1927), Ograniczenie urodzin i karalność przerywania ciąży (1930), Akcja katolicka i działaln. gospodarczo-społeczna (1931). Lublin, Uniwersytet, tel. 23-91.

SZYMAŃSKI JULIAN JULIUSZ. Dr med. * 10. 5. 1870 w Kielcach. Oż. 24. 8. 1911 z Kazimierą Teofilą Józefą Wałukiewicz. Uk. gimn. w Mińsku Lit. (1890), wydz. lek. uniwers. w Kijowie (1896), stud. spec. w Wiedniu; b. asyst. prof. Gałęzowskiego w Paryżu i prof. Fischera w Chicago. Prac. jako lek. w ros. mar.handl. i na kolei wschodniochińsk. W r. 1905, wskutek działaln. rewoluc. wśród żołn. ros. Polaków podcz. wojny ros.-japońsk. zmusz. emigr. do Ameryki. Zał. polski uniw. lud. w Chicago i dom polski w Araukarii, w Brazylii; czł. centr. Kom. Obr. Narod. (KON) w Kurytybie; pierwszy prez. Rady Org. Polaków z Zagr. i czł. rady Świat. Zw. Polaków. Prof. uniw. w Paranie. St. asyst. i doc. Rush-Medical College w Chicago. Po powr. do Polski prof. Uniw. St. Bat. (ob. prof. hon. tegoż uniw.). Prof. hon. uniw. w Tartu (1929), czł. hon. Brazyl. Akad. Med. Czł. American Academy of Ophtalmology, czł. American Medical Association, Chicago Medical Society, Tow. Okulistów Polskich, Franc. Tow. Okul., Jugosł. Tow. Okul., Czechosł., Tow. Okul., Polsk. Tow. Lek. w Chicago. Prez. Kurat. nad Ociemn. w Wilnie. 1928—1930 marsz. Senatu R. P. Ogł. ok. 100 prac, m. in.: Resamo des leções de ophtalmologia (Curitiba 1917); Fundus oculi (Chicago 1919); Ophotypos (Curitiba 1919); Ophtalmologia para estudantes (Curitiba 1920); Okulistyka w skróc. (Curitiba 1920); Atlas anatomopatol. (Wilno 1927); Corpus tabularum ophtalmicarum (Wilno 1930) — to samo w wyd. franc. i niem.; atlasy okulistyczne trójbarwne, Operacja przeciwjaskrowa — „pół-Elliot"; obr. klin.: jaglicy prostej i powikłanej, gruźlicy oka, kiły oka, jaskry prostej. Odzn.: O. P. 3, K. N., braz. Krz. Południa 1. Warszawa, Parkowa 31, telefon 8-71-21.

SZYMAŃSKI ZDZISŁAW ZYGMUNT. Dr praw. Ubezpieczeniowiec. * 24. 9. 1897 w Rudniku n. Sanem. S. Jana i Marii z Koszałków. Uk. wydz. prawa uniw. w Warszawie. Nacz. wydz. w Min. Skarbu. 1914—1918 sł. w Leg. Polsk. Ppor. rez. Wicepr. zarz. okr. Zw. Leg. na woj. warsz., prez. zarz. okr. Fed. P. Z. O. O. woj. warsz., czł. zarz. okr. mazow. Zw. Rez., zarz. gł. Koła Trzeciaków (3 p. p. Leg.), zarz. gł. Stow. Dziennik. i Public. Gosp. Ogł.: Reasekuracja (Warszawa 1930), Koncentracja w przemyśle ubezpiecz. (Warszawa 1932), System nadzoru materialnego nad prywatn. zakł. ubezp. (Warszawa 1933), Zagadnienie nadzoru nad ubezp. majątk. (1934), Organizacja akwizycji w zakładach ubezp. (1934), Rzeczywistość a fikcja w ubezpiecz. majątk. (Warszawa 1935), szereg prac w pracach zbior. i czasop. fach. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. W. Warszawa, Grójecka 41, tel. 8-49-44.

SZYMBOR WILHELM. Ks. * 16. 10. 1879 w Niwce, w zagł. dąbrowsk. Stud. w Inst. Teolog. XX. Misjonarzy w Krakowie. Od 1908 dyr. Gimn. XX. Misjon. w Nowej Wsi, p. Krakowem. Prac. wśród wychodztwa w Niemczech, Danii, Szwecji, Francji. W 1927 i 1928 był w Algerze, 1929—30 w Brazylii. Od 1931 rektor Inst. Teolog. XX. Misjon. w Krakowie, od 1935 rektor Śląsk. Sem. Duch. tamże. Ogł. art. o emigr. polsk. we Francji i Brazylii w Kur. Warsz i Głosie Narodu. Odzn. O. P.

SZYMCZYK FRANCISZEK. Inż.-chem. Sport. * 20. 2. 1892 w Warszawie. Start.

w zawod. kolarsk. w 1910—31. Nieofic. mistrz Polski w szybkości w 1914—15, ofic. w 1921 i 1922. Mistrz Warszawy w 1921, 1922, 1924 i 1927. Wielokr. finalista mistrz. Polski. W 1924 na olimp. w Paryżu II m. w biegu druż. na 4 km. Rekordzista Polski na 200, 400, 1000 i 3000 m; nieofic. rekordz. świata w biegu druż. na 4 km. Czł. zarz. Warsz. Tow. Cyklistów, Polsk. Zw. Tow. Kolarsk., Polsk. Zw Łyżw. Zw. Polsk. Zw. Sport. i Polsk. Kom. Olimp. Oprac. pierwszy regul. kolarski Polsk. Zw. Tow. Kolarsk. Ogł. m. in.: Kolarstwo. Odzn. K. Z. zł.

SZYMKIEWICZ ZYGMUNT. Dr med. * 20. 9. 1890 w Romnach, na Ukrainie. S. Józefa i Salomei z Filipowiczów. Uk. gimn. w Mińsku, stud. na wydz. lek. uniw. w Moskwie, Petersburgu (ob. Leningrad) i Zurichu. Prez. Polsk. Br. Pom. w Moskwie. 1915—1917 sł. w w. ros. Nast, w I Korp. Wsch. i w w. p. W 1919 ranny pod Niżniowem. 1921—36 szef sanit. Dow. Floty. Lek. nacz. Ubezp. Społ. w Tczewie. Kier. ośr. zdrowia tamże.

B. prez., ob. czł. hon. klubu Obywat. w Gdyni. Prez. Tow. Przeciwgruźl. w Tczewie. Odzn.: K. Z. zł, M. za W., M. 10-l. O. N., łot. M. za W. Tczew, Ubezp. Społ.

SZYSZKO-BOHUSZ ADOLF LUDWIK. Dr nauk techn. Archit. * 1. 9. 1883 w Narwie. S. Polikarpa i Marceliny z Rząśnickich. Oż. 1912 z Stefanią Łaską. Uk. gimn. w Petersburgu, nast. wydz. archit. Akad. Sztuk Pięk. tamże. Jako stypendysta tej akad. odbył w 1909 podróż za gr., nast. doc. Ak. Sztuk Pięk. w Krakowie. Od 1912 prof. Politechniki Lwowskiej. W 1915 sł. w Leg. Polsk. W 1916 powołany do prow. prac restaur. na Wawelu.

Od 1919 prof. wydz. archit. Ak. Szt. Pięk. w Krakowie, a nast. powoł. na katedrę w Politechn. Warsz. i kier. prac. konserwat. w Zamku Król. i w Łazienkach w Warszawie. Czł. Ak. Nauk Techn. i Tow. Nauk. Warsz.; od 1908 czł. kom. badań hist. sztuki Polsk. Ak. Um. Ogł. m. in.: Rotunda św. Feliksa i Adaukta, Wawel romański, Wawel średniowieczny. Proj. m. in.: kościoł Opatrzności Boskiej i dom oo. misjonarzy we Lwowie, gm. i domy czynszowe P. K. O. w Krakowie, ofic. dom wypoczynkowy w Krynicy, zameczek prezydenta R. P. w Wiśle, dom Feniksa w Krakowie, dom im. marszałka Piłsudskiego w Oleandrach, kryptę J. Słowackiego w Krakowie, gimn. oo. paulinów na Skałce, pensjonat Warszawianka w Żegiestowie, kościoł w Trembowli, dom plastyków w Krakowie, mauzoleum gen. J. Bema w Tarnowie, dom zdroj. w Żegiestowie. Odzn.: O. P. 4 i 3, K. N. K. Z. zł., Kraków-Wawel; Warszawa, Zamek Król., tel. 6-21-68.

SZYSZKO-BOHUSZ MARIAN WACŁAW. Art.-mal. Pedag. * 15. 2. 1901 w Trokienikach, na Wileńszczyźnie. S. Antoniego i Stanisławy z Kozieł-Poklewskich. Oż. 12. 12. 1933 z Zofią z Lubieńskich Glogierową. Uk. gimn. w Wilnie, stud. na wydz. sztuk piękn. Uniw. St. Bat., dypl. w Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. Od 1913 czł. org. harc. w Wilnie; 1918—1920 ochotn. w. p. Prez. Zw. Zaw. Polsk. Art.-Plast. w Gdyni. Naucz. gimn. polsk. w Gdańsku. Wyk. m. in.: obr. Ukrzyżowanie, wyst. w I. P. S. w 1934 i na wyst. sztuki relig. w Częstochowie. Wyst. w Gdańsku, Gdyni, Warszawie, Krakowie i Częstochowie. Ogł. art. polem. m. in. w Czasie. Odzn.: K. W., K. Z. W. L. Śr. Gdynia, Śląska 20.

SZYSZKOWSKI BOLESŁAW. Kand. praw. Adw. * 3. 5. 1881 w Strojnowie, woj. kieleckie. S. Stanisława i Kazimiery z Kozirowskich. Oż. 3. 7. 1924 z Zofią Kuszell. Uk. gimn. w Kielcach i wydz. prawny uniw. w Odessie (1905). Za czasów akad. czł. zarz. Bratn. Pomocy. Od 1906 nal. do koła obrońc. polit. w Warszawie. W 1915 ogł. w Kopenhadze szer. art. propag. o Polsce w jęz. duńsk. W 1916 wyd. książkę pt. Rosja i Polska. W 1917 wygł. w Petersburgu (ob. Leningrad) szer. odcz. na tematy niepodległ. Polski. 1919—1922 sł. w w. p. Mjr rez. Czł. korp. adw. i Tow. im. J. Łaskiego. Ogł.: Widz i scena (1925), Nakazy chwili (1929), O ustroju państwa, O ustawodawstwie, O sile militarnej Polski, art. w prasie. Wygł. liczne odcz. w Tow. im. J. Łaskiego, Klubie Prawników i in. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. W. L. Śr., M. I. Wilno, Pańska 17, tel. 5-21.

SZYSZŁŁO WITOLD. Podróżnik. Literat. * 10. 6. 1881 w Warszawie. Dziekan głównego liceum państw. w Limie (Peru). 1926—32 konsul R. P. tamże. Od 1901 podróż. po: Afryce, wysp. Kanaryjskich, Antylskich,

Ameryce, Turcji, Japonii, Chinach. Ogł. m. in.: Małe Antyle i Jamajka (1911); Dix mille kilomètres à travers le Mexique; Meksyk. Z cyklu podróży (1912); Pod zwrotnikami (1912); W krainie Hesperyd. Wyspy Kanaryjskie i Madera (1913); art. w czasopismach.

SZYSZYŁOWICZ MIECZYSŁAW. Dziennikarz. * w 1894 w Zakopanem. Uk. École de Hautes Études Sociales w Paryżu. Kpt. rez. Przez szer. lat szef biura pras. Kom. Rządu w Warszawie. Red. polit. P. A. T. Odzn.: K. Z. zł., M. N. Warszawa, Senatorska 6, tel. 2-59-56.

ŚCIBOR-RYLSKA Z GŁOGOWSKICH ELEONORA JADWIGA. Art. dram. * 14. 10. 1906 w Łodzi. C. Bernarda i Berty z Klotzów. Zaśl. 28. 10. 1925 Wacława Ścibor-Rylskiego. Uk. szk. śr. w Łodzi, stud. humanistyczne na uniw. w Warszawie i Krakowie, uk. szk. dram. Hryniewieckiej w Warszawie. Debiut. w 1924 w Krakowie, gdzie nast. wyst. do 1925. Od 1926 wyst. w Reducie warsz. (do 1929), Łodzi, Katowicach. Od 1932 w Wilnie. Ważn. role: Julia w Wilkach w nocy, Księżniczka w Sułkowskim (70 przedst., z J. Osterwą), Klara w To więcej niż miłość, Aniela w Ślubach panieńskich, Patrycja w Magii, Maria w Pieniądz to nie wszystko, Burmistrzanka w Ptaku. Wilno, Mała Pohulanka 11 m. 2.

ŚCIBOR-RYLSKI WACŁAW TEODOR. Art. dram. Reżys. * 8. 11. 1902 w Petersburgu. (ob. Leningrad). S. Bolesława i Sylwestry z Colletów. Ożenił się 28. 10. 1925 z Eleonorą Głogowską. Ucz. do gimn. w Petersburgu. W 1917 wst. do I Korp. Wschodn. 1919—1922 ochotn. w. p. B. sekr. filii Z. A. S. P. Na scenie od 1922. Wyst. w teatrach miejsk. w Toruniu, Grodnie (1923) i Łodzi (1924), w teatrze Bagatela w Krakowie (1925), Reduta w Warszawie (1926—30), w Katowicach (1931—33). Od 1933 w Teatrze Miejsk. w Wilnie. Role gł. w: Kordianie, Ślubach panieńskich, Fircyku w zalotach oraz repert. współcz. Reżys. szer. lekkich komedyj współczesn. Wilno. Mała Pohulanka 11 m. 2.

ŚCIEŻYŃSKI MIECZYSŁAW ROMAN. Dziennik. Public. Płk. dypl. w st. sp. * 1. 1. 1895 w Samborze. S. Władysława i Anny z Odzieżyńskich. Oż. z Ireną Frenkel. Uk. Wyż. Szk. Woj. Przed w. świat. czł. Zw. Strzel. Od 1914 w 1 bryg. Leg. Pol., w 1918 z-ca szefa szt. Kmdy Gł. P. O. W., nast. do 1930 w w. p. M. in. d-ca bryg. w dyw. ochotn. (1920), attaché wojsk. Pos. R. P. w Pradze; dca piech. dyw. Dyr. nacz. ag. pras. „Iskra". B. prez. Syndyk. Dziennik. Warsz., b. prez. Klubu Sprawozd. Parlament., prez. Zw. Dziennik. R. P. Ogł. szer. prac z dziedz. wojsk. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Narbuta 6.

ŚLASKI WŁADYSŁAW. Adw. * 12. 5. 1882 w Morawicy, pow. kielecki. S. Stefana i Heleny z Borkiewiczów. Ożenił się 20. 4. 1913 z Jadwigą Białecką. Uk. szk. śr. w Radomiu i wydz. prawny uniw. w Kijowie. W czas. gimn. prac. w kole młodz. socjalist., w czasie akad. czł. zw. polsk. młodz. radyk.-demokrat. Korporacja w Kijowie i P. P. S. 1904—1907 w P. P. S. okr. radomsk. łowick. i częstochowskim. W czas. okup. niemieck. prezyd. Siedlec. Prac. w P. O. W. Po wojnie org. i prez. oddz. Zw. Strzel., prez. rady miejsk., czł. zarz. Zw. Miast Polskich, czł. rady wojew. w Lublinie (od 1934), org. i przew. Tow. Kresów Zach., przew. pow., ob. miejsk. rady szkolnej. Odzn. K. Z. zł. Siedlce, Kilińskiego 25.

ŚLĄZAK STEFAN. Muz. Kompoz. Pedag. * 21. 3. 1889 w Puchaczowie, w Lubelskim. S. Franciszka i Ludmiły z Olszewskich. Uk. gimn. w Sosnowcu, szk. organ. w Płocku, Konserwat. warszawskie. W 1915—1918 prac. w P. O. W. w Lublinie. W 1920 ochotn. w. p. 1921 do 1922 udz. w plebiscycie i 3 powst. śl. Por. rez. Org. Teatru Polsk. i Teatru Lud. w Katowicach. Zał., dyr. i prof. I Śląsk. Szk. Muz. w Katowicach i Tarnowskich Górach, zał. prez. i dyr. Filharm. Śl. Dyryg. liczn. chór. Zbier. i komp. lud. pieśni śląsk. B. organista kat. płock. B. Art.-śpiew. i kplm. opery i operetki w Warszawie i na prow.; obchodził 15-l. pracy scen. i 25-l. pracy artyst. Odzn. na konk. kompozyt. polsk. w Chicago. Autor poezyj, ok. 100 pieśni śl. na chór i sola, symf., 2 operetek i opery śląsk. pt. Silesiana, wyst. na scen. polsk., kantat, kwartetów, preludiów i in. Katowice, Szopena 16, tel. 3-01-36.

ŚLEDZIŃSKI ALEKSANDER. Inż-elektr. * 5. 12. 1887 w Sokołowie Podl. S. Emiliana i Pauliny z Krasnodębskich. Ożenił się 11. 1. 1912 z Jadwigą Gwiździńską. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1909)

i wydz. elektrotechn. politechn. w Pradze czesk. (1914). 1914—1918 sł. w w. ros. W 8. 1918 powr. do kraju. 1920—1921 sł. w 2 Grupie Inżyn. Prowadził w Warszawie przedsięb. elektrotechn. wsp. ze St. Chmielewskim, 1923 zał. takież przedsięb. wsp. z inż. J. Milewskim Od 1937 dyr. nacz. fabr. Babbit. Prezes koła maturz. 1908—1909 gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie. Warszawa, Koszykowa 30, tel. 8-81-63.

ŚLEDZIŃSKI-LIDZKI STEFAN. Dr fil. Muz. * 8. 8. 1897 w Żytomierzu. S. Teodora i Heleny z Rojków. Uk. Uniw. Jagiel. (muzykol.) i Państw. Konserwat. Muz. w Warszawie z dypl. dyryg. Od 1911 nal. do tjn. skautingu w Warszawie, od 1913 do Druż. Strzel. tamże. Od 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk. Od 5. 1916 w P. O. W. w Warszawie i Radomiu. Od 11. 1918 w w. p. Od 1. 1920 prac. na polu muz w wojsku. Ref. muz. M. S. Wojsk. Kplm. wojsk. ork. repr. w Warszawie, nast. ork. 1 p. p. Leg. i 36 p. p. Od 1935 mjr. rez. Wizyt. szk. muz. w M. W. R. i O. P. Prof. Państw. Konserwat. Muz. w Warszawie. Czł. Zarz. Warsz. Tow. Muz., Tow. Wydaw. Muz. Polsk. i Pol. Tow. Muz. Współczesn. Dyryg. koncert. i oper. Ogł.: Historia symfonii polsk. w 19 w., liczne art. w prasie fach. i codz. oraz kompoz. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Ikara 15, tel. 4-13-12.

ŚLENDZIŃSKI LUDOMIR. Art.-mal. * 16. 12. 1889 w Wilnie. S. Wincentego i Anny z Bolcewiczów. Ożen. w 1935 z Ireną Dobrowolską. Uk. gimn. w Wilnie, stud. na wydz. prawn. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), uk. Ak. Szt. Pięk. tamże, stud. uzup. we Włoszech, Hiszp., Anglii, Francji, Grecji, Egipcie, Syrii i Palestynie W 1920 zał. Wil. Tow. Art.-Plast., kt. był przewodn. przez szer. lat; współzał. i pierwszy czł. rady I. P. S.; zorg. dział wileński na P. W. K. w Poznaniu 1929 i polski dział szt. na międzyn. wyst. w Rzymie 1925. Czł. Tow. Przyj. Nauk, czł. tow. „Rytm" w Warszawie. Od 1931 dziek. wydz. sztuk pięk. Uniw. Stef. Bat. Ogł.: Sztuki piękne. Współred. czasop. Południe. Upr. mal. monument; wyk. m. in.: plafon w Prezyd. Rady Min. w Warszawie (1922—23), liczne prace dekorat. w salach Sejmu i Senatu. Uzysk. nagr. Polsk. Ak. Um. za portr. żony, nagr. I. P. S. za portret damy przy fortepianie i Portret damy z parasolką.

Szereg prac nabytych przez zbiory państw. w Warszawie, muzea w Katowicach i Bydgoszczy, Muzeum Król. w Stockholmie, Muzeum Sztuki Zach. w Moskwie, muzea w Pittsburghu, San Francisco, Wiedniu i Rzymie. Odzn. O. P. 3. Wilno, Teatralna 4 m. 7.

ŚLESZYŃSKI-DOLIWA JÓZEF. Dział. społ. * 1888 w Odessie. S. Jana. Uk. gimn. w Odessie, nast. stud. hist. na uniw. tamże i w Krakowie. W 1909 więz. w Odessie za działaln. polit.; w 1910 releg. z tamt. uniw.; 1908—18 czł. cz. fr. rewol. P. P. S. na Ukrainie. W 1918 kurat. szkół polsk. w okr. nauk. odeskim. Ochotn. w. p. w 1920. Po wojnie deleg. Min. P. i O. S. na Galicję i Śląsk Ciesz., komis. rząd. przy Radzie Gł. Opiek. w Warszawie, kier. wydz. pracy w urz. woj. warsz., radca Min. P. i O. S. Nacz. wydz. samorz. w urz. wojew. wołyńsk. 1926—29, wicewojew. wołyński 1929—32. Prez. Woł. Tow. Przyj. Nauk, czł. prezyd. Woł. Twa Wydawn., ławn. zarz. miejsk. w Łucku, czł. Państw. Rady Op. Społ. z woj. wołyńsk. Odzn.: K. Z. zł., Wawrz. Ak. sr. Łuck.

ŚLICZNIAKOWSKA ZOFIA. Liter. Dziennik. * 21. 9. 1867 w Warszawie. C. Józefa i Bronisławy ze Szreniawa-Rzeckich. Zaśl. 11. 8. 1889 Antoniego Śliczniakowskiego. Uk. pensję T. J. Papi, nast. L. Rudzkiej w Warszawie. Czł. zarz. Kasy Lit. Ref. Min. Przem. i Handl. 1920—1931. Ogł. art. i rec. w Kur. Por., Wieku, Gońcu, Kur. Warsz., Słowie i in. Tłum. pow., przeważnie z franc. Warszawa, 6 sierpnia 8 m. 22.

ŚLIWA WŁADYSŁAW. Dział. rzemieśln. * 25. 10. 1899 w Dziepółci (woj. łódzkie). S. Walentego i Wiktorii z Kowalczyków. Uk. szk. powszechną oraz prakt. rzemieśln. szewck. Od 1917 w P. O. W. w Radomsku. Uczestn. rozbr. Austriaków, nast. ochotn. 1 p. uł. krechowieck. do 1923 Prez. rady wojew. Zw. Rzem. Chrześc. woj. białost., wielol. prez. Zw. Rzemieśln. w Augustowie, od 1934 r-ca Izby Rzemieśln. w Białymstoku, od 11. 3. 1937

prez. tejże Izby. Odzn.: K. Z. zł., M. N. Białystok.

ŚLIWICKI JÓZEF. Art. dram. * 26. 12. 1867 w Warszawie. Oż. z Felicją Pichor, art. dram. (†1929). Ucz. do III gimn. w Warszawie. Nast. stud. szt. akt. u Anastazego Trapszy. Na scenę wst. 5. 9. 1885. 1885—1898 wyst. w Starym i Nowym Teatrze w Krakowie; pierwszy amant tamże w repert. fredrowsk. Od 1898 w Warszawie, wyst. pocz. w Teatrze Rozmait., nast. w Teatrze Narod. 14. 10. 1905—14. 3. 1907 i 14. 7. 1908—1. 1. 1915, nast. 1. 1. 1919—1. 9. 1921, gł. reżys. i dyr. dram. i kom.; wyst. dwieście kilkadziesiąt sztuk polsk. i obc. 10. 12. 1910 obch. jubileusz 25-l. pracy scen. Wykł. dykcję i deklam. w Szkole Dramat. przy Tow. Muz. w Warszawie (1908—1915), w Szk. Aplikac. przy teatr. rząd. tamże (1911—1914), w Miejsk. Szk. Dramat. (1916—1921) i w Państw. Szk. Dramat. (od 1921). Na emeryturze od 1926. Zał. i pierwszy prez. Zw. Art. Sc. Polsk. oraz zasł. czł. Zw. od 3. 7. 1932. Wyst. przeszło 7800 razy. Wyst. m. in. w Dzwonie zatopionym, Dzikiej kaczce, Ryszardzie III, Romantycznych, Ludwiku XI, Złotym runie. Kreow. ok. 720 nowych ról, m. in.: Konrada w Dziadach, Szczęsnego w Horsztyńskim, Pułaskiego w Ks. Marku, Hamleta, Romea, Ruy Blasa. Odzn. K. Z. zł. (1930). Warszawa, Mazowiecka 2.

ŚLIWIŃSKI ARTUR. Hist. Polit. * 17. 8. 1877 w Ruszkach, pow. kutnowski. S. Artura i Marii z Zielińskich. Oż. 1905 z Leokadią Czarnecką. Ucz. do gimn. w Warszawie, stud. w akad. handl. w Lipsku. Od 1907 czł. kom. zagr. P. P. S. Przewodn. C. K. Narod. 1915—1916. Czł. Tymcz. Rady Stanu 1917. Wicepr. rady m. st. Warszawy 1917—19. Wiceprezyd. m. st. Warszawy 1919—22. Prez. Rady Min. 28.6. do 7. 7. 1922. Dyr. teatrów m. st. Warszawy 1926. Prez. Polsk. Banku Komun. Ogł. m. in.: Maurycy Mochnacki, żywot i dzieła (1910); Joachim Lelewel; Powstanie kościuszkowskie; Powstanie listopadowe (1911); Powstanie styczniowe (1918); Hetman Żółkiewski (1920); Król Jan Sobieski; Król Stefan Batory; Król Władysław IV; Hetman Chodkiewicz; art. i kryt. lit. Odzn.: O. P. 3, K. N. Warszawa, Piusa XI 11, tel. 8-66-48.

ŚLIWIŃSKI TADEUSZ FRANCISZEK. Inż.-chemik. * 21. 8. 1880 w Warszawie. S. Artura i Marii z Zielińskich. Oż. 16. 6. 1923. Ucz. do szk. śr. w Łodzi. Uk. wydz. chem. politechn. we Lwowie (1907). Dyr. cukrowni. Za czas. szk. prac. w kołach młodz. niepodl.; przewodn. Br. Pom. na politechn. we Lwowie. Mjr posp. rusz. Ogł.: Przemysł chemiczny w Polsce (1923); Zastosowanie węgli aktywnych w przemyśle (1923); Cukier jako surowiec dla przemysłów chemicznych (1924;) art. w Przem. Chem., Gaz. Cukrown., Polsce Zbrojn. i Łowcu Polsk. Wygł. odcz. na 1. 2 i 3 zjeździe chemików. Odzn.: O. P. 4, M. N. Gniezno, Wrzesińska 28, tel. 1-18.

ŚLIWOWSKI JÓZEF. Adw. Liter. Public. * 15. 6. 1858. S. Ludwika i Eleonory z Potrykowskich. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawny uniw. tamże. Zał. i red. pisma codz. Dziennik (1882), red. Kolców, tyg.: Romans i Powieść, Czytelnia dla Wszystkich (1889), współprac. Gaz. Polsk., Kur. Warsz., Gaz. Warsz. i Niwy. Zał. i przew. Rady Op. Moraln. nad Młodz. Szk. w Warszawie, zał. i prez. Tow. Rozrywek Godziwych, wielol. czł. zarz. Tow. Lit. i Dziennik. Polsk. Ogł. pow.: Na zawsze, Kamaszki; Ojciec Marcjala (przer. Delpita, wyst. w Teatrze Letn. w Warszawie), kryt. teatr. i art. społ.-public. Warszawa, Kilińskiego 1, tel. 11-98-18.

ŚLUSARCZYK FRANCISZEK. * 16. 8. 1895 w Krakowie. S. Franciszka i Marii z Sendrów. Oż. w 1918 z Pauliną Baczkowską. Uk. semin. naucz. w Rzeszowie. Przed wojną czł. Zw. Strzel.; 1914—1917 sł. w Leg. Polsk. Sekr. Kom. Obr. Państwa; prez. Zw. Leg.; dyr. Komun. Kasy Oszczędn. Czł. komis., zarz. miejsk. Red. Zewu. Dyr. Druk. Udział. Odzn. K. N. Rzeszów, 3 maja 6, tel. 98.

ŚLUZAR WILHELM JAROSŁAW. Dr med. * 29. 4. 1901 w Bucykach, p. Skałat. S. Kornela i Emilii z Hankiewiczów. Uk. szk. real. w Tarnopolu i wydz. lek. uniw. w Poznaniu. Prezes koła II Zw. Rez. w Poznaniu. Ogł. kilkadziesiąt art. społ.-polit. w czasop. Praca oraz art. fach. w Lwowsk. Gaz. Lek. oraz w Med. Prakt. w Poznaniu. Poznań, Focha 39, tel. 79-79.

ŚMIESZEK ANTONI. Dr fil. Filol. * 22. 5. 1881 w Oświęcimiu. Uk. Uniw. Jagiel. (d-rat 1910), stud. spec. w Paryżu, Monachium, Londynie. Doc. pryw., zast. prof. i prof. zwycz. językoznawstwa porówn. uniw. w Tomsku (Syberia) 15. 10. 1918—30. 6. 1921; zast. prof. jęz. staroż. Wschodu i sanskrytu Uniw. Pozn. 1. 10. 1921; prof.

nadzw. tego przedmiotu 1. 4. 1922; prof. zwycz. 16. 10. 1925—30. 9. 1933; prof. zwycz. egiptologii Uniw. J. P. 1. 7. 1934. Ogł. m. in.: Przyczynki do objaśnienia napisów staroperskich (1912); Awestyjskie podanie o wieku złotym i potopie (1913); O nazwach rzeki Nilu (1922).

ŚMIGŁY-RYDZ EDWARD. Marsz. Polski. * 11. 3. 1886 w Brzeżanach, woj. tarnopolskie. Oż. z Martą Thomas. Uk. gimn. filol. tamże, Ak. Szt. Piękn. w Krakowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. Od 1912 w Zw. Strzel., uk. niż. i wyż. szk. ofic., kmdt w Brzeżanach, kmdt niż. szk. ofic. w Krakowie, nast. kmdt okr. lwowsk. Od 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk., dca baonu, pułku i w z. bryg. Po kryz. przys. kmdt. P. O. W. na ter. Polski i Ukrainy. Minister. wojny w Rządzie Lubelskim. Nast. dca o. gen. Warszawa. W 2. 1919 dca gr. oper. Kowel. W 4. 1919 na czele 1 dyw. piech. Leg. zdobywa Wilno. W 1920 przeprow. kamp. zimową na Łotwie. Nast. na czele gr. oper. zajm. Kijów. W czasie odwr. dca fr. południow. Nast. dca grupy uderzeniowej z nad Wieprza na Białystok, po czym dca 2 armii, kt. doprow. do dzisiejsz. granic państwa. Od 9. 5. 1921 inspekt. armii. Od 12. 5. 1935 gen. inspektor sił zbrojn. Gen. bryg. od 11. 1918, gen. dyw. od 1. 4. 1920, gen. broni od 10. 11. 1936, marsz. Polski od 10. 11. 1936. Odzn.: O. B. (10. 11. 1936), V. M. 5 i 2, K. N. z miecz., O. P. 3, 2 i 1, K. W. 4, K. Z. zł., K. Z. W. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3, 2 i 1, est. K. Woln. 2, łot. Lcpl. 2, łot. 3 Gw. 1, Kor. Rum. 1, jap. Wsch. Sł. 1, jugosł. Ś. S. 1, łot. M. za W. i in.

ŚNIEGOWSKI KAZIMIERZ. Dr med. * 6. 2. 1899 we Wróblewie. S. Marcelego i Jadwigi z Michałowiczów. Uk. gimn. im. Marii Magdal. w Poznaniu (1918), nast. wydz. med. Uniwersyt. J. Kaz. Za czas. gimn. czł. Tow. T. Zana. Uczestn. powst. wlkp. 1919—1921 sł. w w. p. 1925 do 1929 asyst. szpit. miejsk. i kliniki chorób wewn. Uniw. Pozn. Kier. miejsk. stacji przeciwgruźlicz. Ogł. szereg prac. z dziedz. chorób wewn. w Nowinach Lek. i Medyc. Prakt.; wygł. szereg referatów w Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu. Odzn. M. za W. Poznań, Skośna 16, m. 17. tel. 35-56.

ŚNIESZKO STANISŁAW. Dr fil. Mikrobiol. * 28. 1. 1900 w Krzyżu, pow. tarnowskiego. S. Franciszka i Stefanii z Raschków. Uk. gimn. w Tarnowie (1919), wydz. filoz. Uniw. Jagiel., nast. stypend. Min. W. R. i O. P. na uniw. w Lipsku (1928) oraz stypend. fund. Rockefellera na uniw. stan. w Madison, Wis., U. S. A. (1930—32). W szk. śr. i na uniw. nal. do harc.; w czasie wojny polsko-bolsz. ochotn. w. p. Doc. mikrobiol. roln. i kier. odnośn. zakł. Uniw. Jagiel. Czł. rady kraj. Polsk. Y. M. C. A. w Warszawie i czł. zarz. Polsk. Y. M. C. A. w Krakowie, czł. europ. Y'-s Men's Clubs Ass. Czł. Polsk. Tow. Mikrobiol., Tow. Nauk. im. Kopernika, Polsk. Tow. Botan., The American Ass. for the Advancement of Science, Ameryk. Tow. Biolog. Ogł. m. in.: Ze studiów nad precypitynami (1926), Wpływ koncentracji jonów wodorowych w pożywce na wzrost bakteryj brodawkowych z fasoli, koniczu czerwonego, grochu ogrodowego i wyki zimowej (1928), Z badań nad precypitynami (1929, wsp. z J. Olbrychtem), Beiträge zur Kenntnis der Zellulose zersetzenden Bakterien (1929), The isolation of a Thermophilic Cellulose Fermenting Organisms (1933), O przecinkowcach rozkładających błonnik (1933), Doświadczenia nad szczepieniem roślin motylkowych (1934), New method of isolating anaerobic thermophilic cellulose fermenting bacteria (1936). Kraków, Mickiewicza 13 m. 10.

ŚPIEWAK STANISŁAW. Dr weter. * 14. 11. 1904 w Kotuszowie, pow. Opoczno. S. Aleksandra i Zuzanny Justyny ze Staudów. Oż. w 1930 z Ireną Janiną Trajdos. Uk. gimn. w Piotrkowie i wydz. wet. Uniw. J. P. w 1931, d-rat w 1933, 1931—1935 st. asyst. klin. chirur. w Warszawie, prow. wykł. z zakr. położn. Od 1935 dyr. rzeźni w Piotrkowie i miejski lek. wet. Ogł.: Układ nerwowy obwodowy zwierząt domow. (1931), Anatomiczne uzasadnienie cięć przy trzebieniu ogierów (1934), Ezofagotomia dexterna. Wygł. ref. na zjazd. lek. z zakr. położnictwa i chirurgii. Piotrków Tryb., Legionów 8, tel. 10-03.

ŚPIKOWSKI MARCIN FELIKS. Mgr praw. Adw. * 11. 11. 1894 w Kępnie. S. Walentego i Bibianny z Toborskich. Stud. prawo na uniw. we Wrocławiu i w Poznaniu. W gimn. czł. Tow. T. Zana. 1913—1914 w Druż. Strzel. w Poznaniu. Podcz. w. świat. sł. w w. niem., z kt. w 1918 zbiegł. W 1919 emis. Nacz. Rady Lud. w Poznaniu

na Warmię i Mazury, nast. w w. p. do 1921. Kpt. rez. Od 1926 radny m. Bydgoszczy, nast. wiceprezyd. Prez. Koła Zw. Of. Rez., wicepr. Z. O. R. okr. pomorsk. Odzn. M. N. Bydgoszcz, Libelta 5, tel. 36-11.

ŚWIATŁOWSKI BERNARD. Dr med. * 29. 8. 1898 we Lwowie. S. Dawida i Lidii z Bandów. Ożen. 1925 z Marią Wajsberger. Uk. gimn. we Lwowie, wydz. lek. Uniw. Jana Kaz. (1924), stud. spec. w Wiedniu. Od 1916 sł. w w. austr., 6. 1919—1. 1921 w w. p. Kier. oddz. w Szpit. Powsz. we Lwowie, biegły S. O. Org. koło lwowsk. L. O. P. P. Czł. Zw. Lek., czł. Polsk. Tow. Stomatotol. Ogł. m. in.: O uśmierzeniu bólów po tansillektonii (1930); Eine selbstherstellbare Gesichtsschutzmaske (1931); Z kazuistyki schorzeń górnych dróg oddechowych (1932); O stosunku patogenicznym migdałków do gruźlicy krtani (1933); Przyczynek do zamknięcia przetoki potracheotomijnej (1934); O uszkodzeniach ucha wewnętrznego wskutek urazu porodowego (1936); Opiniowanie chorób uszu, nosa, gardła i krtani przez biegłego (1937). Lwów, Batorego 32, telefon 2-02-85.

ŚWIATOPEŁK-CZETWERTYŃSKI ks. SEWERYN FRANCISZEK KALIKST, patrz: CZETWERTYŃSKI-ŚWIATOPEŁK.

ŚWIĄTECKI STEFAN. Dr med. * 18. 2. 1893 w Petersburgu. S. Stanisława i Izabelli z Morzyckich. Ożen. 25. 8. 1918 z Martą Wieliko-Syrbu. Uk. gimn. i wydz. med. na uniw. w Odessie. 1908—14 nal. do tjn. org. młodz. polsk. w Odessie. Sł. w w. ros. nast. w dyw. gen. L. Żeligowskiego i w w. p. Kpt.-lek. pospolit. rusz. Od 1922 prakt. pryw. w Bydgoszczy. Zast. lek. nacz. Ubezp. Społ. tamże. Radny miejski. Założ. Lekarsk. Tow. Nauk. w Bydgoszczy. Ogł. art. w prasie lek. z dziedz. zagadn. społ.-lek. Odzn. M. za W. Bydgoszcz, Jagiellońska 2, tel. 37-26.

ŚWIDA WITOLD JAN. Dr praw. Mgr nauk ekonom.-polit. Adw. * 10. 2. 1899 w Różampolu. Ożen. 27. 11. 1929 z Zofią Olechnowicz. Uk. gimn. realne w Mińsku Lit., stud. w Inst. Handl. w Moskwie i Szk. Gł. Gospod. Wiejsk. w Warszawie, uk. wydz. ekonom.-prawny uniw. w Poznaniu i wydz. prawny Uniw. Stef. Bat. Jako uczeń i stud. nal. do organ. narod. młodz. polsk. Prez. bratn. pomocy szkoln. w Mińsku Lit. Sł. w I Korp. Wsch., gdzie był czł. Zw. Walki Czynnej, nast. w w. p. Por. rez. Doc. prawa karn. Uniw. Stef. Bat. Prez. org. młodz. narod. w Poznaniu. Czł. zarz. Tow. Przyj. Dzieci w Wilnie, czł. rady adwok. tamże, kurator Akad. Stow. Białorusk. im. Skoryny. Ogł.: Pojedynek ze stanowiska polityki kryminalnej (1927); Przestępstwo zarażenia chorobą weneryczną w polskich projektach K. K. (Warszawa 1927); Przestępca zawodowy (Wilno 1932); Pojedynek w polsk. K. K. (Warszawa 1934); szer. art. z dziedz. prawa karn. Odzn.: K. N., K. W. Wilno, Portowa 26 m. 4, tel. 8-47.

ŚWIDERSKA ALINA. Liter. * 13. 1. 1875 w Krakowie. C. Tytusa i Marii z Bohowitynów-Kozieradzkich. Uk. szk. śr. w Krakowie (1888), kursy A. Baranieckiego tamże (1893), stud. w Konserw. Krakowsk. (1888—1892) i na wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1897-1900). Od 1906 rec. lit. Słowa Polsk. i Dzien. Kijowsk., nast. naucz. liter. powsz. i franc. w szk. H. Strażyńskiej w Krakowie (1909—1914). Ref. M. S. Z. 1919—21. Czł. Kongreg. Mariańskiej Pań Archid. Krakowsk., czł. Zw. Zawod. Lit. Polskich. Ogł. P. B. Shelley-Epipsychidion, przekł. poet. (1897) Bańka mydlana (now. wierszem, 1903), Helena Keller — Historia mego życia, przekł. (1903), Byron — Kain, przekł. poet. (1911), Blasco Ibanez — Rudera, przekł. (1905 i 1927), Prometeusz i perliczka (biogr. R. Wagnera, 1936). Kraków, Zyblikiewicza 5 m. 26.

ŚWIDERSKA MARIA. Dr wszechnauk lek. * 26. 1. 1906 w Miłosławiu. C. Antoniego i Marii z Leporowskich. Uk. gimn. we Wrześni (1925) i wydz. lek. Uniw. Poznańsk. (1931), stud. spec. w klin. dermatol. w Paryżu. Asyst. klin. dermatol. U. P. 1931—36. Od 1934 prakt. w Poznaniu. Wygł. odcz. z zakr. higieny, chorób skórn. oraz kosmetologii w Zw. Pań Domu, Zw. Pracy Obyw. Kobiet i w Polsk. Radio.

Ogł. art. z tej dziedz. w Dzien. Poznańsk. Poznań, pl. Wolności 17, tel. 15-79.

ŚWIDERSKI BOHDAN SZCZĘSNY. Dr. Geol. * 12. 6. 1892 w Kamieńcu Pod. Stud. we Fryburgu szwajc., Genewie i Lozannie. 1918—19 współprac. szwajc. kom. geol. 1919—20 prac. w Państw. Inst. Geol. w Warszawie. 1920—22 w wydz. geol. Państw. Urz. Naft. w Krakowie. 1922—30 geol.-konsult. Tow. Standard Nobel w Polsce. 1928—36 doc. geol. Uniw. Jagiel. Od 1936 prof. tyt. tegoż uniw. Podróż. m. in.: w 1926 po Afryce płnc., na wyspy Balearsk., w 1927 po Azji Mn. Ogł. m. in.: La partie occidentale du massif de l'Aar entre la Lonza et la Massa (1919); Geneza dolin tatrzańskich (1923); Tektoniczny stosunek polskich Karpat wsch. do ich przedgórza (1929); Zarys geologii okolicy Mszany Dolnej (1932); Budowa Czarnohory (1933).

ŚWIDERSKI BRONISŁAW. Dr med. * 25. 11. 1873 w Jarocinie. S. Rocha i Pelagii z Woźnickich. Ożenił w 1901 z Julią Kowalik. Uk. gimn. w Ostrowie Wlkp., stud. med. w Berlinie, Strassburgu, Wrocławiu, Heidelbergu i Giessen (uk. w 1900). Współzał. Kat. Tow. Robotn. Polsk., Sokoła i in. org. W 1918 zorg. w Lesznie tjn. Komit. Obywat. W 1919 więz. przez Niemców za współpr. z powstańcami. Czł. rady miejsk.; b. lek. powiat., prez. pow. i miejsk. P. C. K.; prez. Koła Obywat.; b. prez. Koła Intelig.; prez. Komit. Bud. Domu Żołn. im. Marsz. Piłsudskiego w Poznaniu, prez. Tow. Przyj. Zwierzyńca. Ogł. Monogr. Leszna oraz szer. prac biograf. Współzał. Ziemi Leszczyńskiej, w kt. ogł. artyk. Odzn. K. Z. zł. Leszno Wlkp., Narutowicza 59.

ŚWIDOWA z OLECHNOWICZÓW ZOFIA. Dr med. * 6. 9. 1901 w Rydze. C. Mikołaja i Malwiny z Jankiewiczów. Zaśl. 27. 11. 1929 Witolda Jana Świdę. Uk. szk śr. w Orle (Rosja), wydz. med. Uniw. S. Batorego oraz Inst. Kult. Dziecka przy wydz. med. uniw. w Paryżu. Lek. szk. gimn. im. Najśw. Rodziny z Nazaretu i lekarz żłóbka dziennego Zw. Prac. Obyw. Kobiet. Czł. Zw. Pracy Obywat. Kobiet; czł. Tow. Pediatr. w Wilnie; czł. Stow. Lek. Polaków; czł. Ogólnopolsk. Zw. Lek. Ogł. m. in.: Badanie nad zahcowaniem się białych ciałek krwi w odrze (Pediatria Polska 1929), Recherches sur lee globules blancs dans la rougeole (Revue française de Pédiatrie 1929). Wilno, Portowa 26, m. 4. tel. 8-47.

ŚWIDZIŃSKI BOLESŁAW JERZY. Płk dypl. rez. * 7. 12. 1885. Stud. na uniw. w Krakowie i Genewie, uk. Wyż. Szk. Woj. (1924). Czł. Zw. Walki Cz. Sł. w Leg. Polsk., nast. w w. p. 1930—1933 wojew. lubelski, od 1933 gł. insp. Min. Spr. Wewn. Poseł do Sejmu 1935. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3. Warszawa, Lwowska 5.

ŚWIERCZEWSKA z KALKSTEIN-STOLIŃSKICH NINA. Art. dram. C. Edwarda i Ludwiki. Zaśl. Eugeniusza Świerczewskiego. Uk. szk. śr. i stud. akt. u M. Ćwiklińskiej i M. Dulębianki. Wyst. w Warszawie, w teatrach: I. Solskiej (1931 do 1932), Reduta (1932 do 1933), A. Szyfmana (1933 do 1934), Tow. Krz. Kultury Teatr. (1934 do 37). Kreacje lir.-dramat. w szt.: Dzień październikowy, Sobowtór, Człowiek, którego zabiłem, Sprawa Dantona, Niebiescy zalotnicy, Ten i tamten, Damy i huzary, Klub kawalerów, Rozbitki, Poskromienie złośnicy, Szesnastolatka, Pan Damazy i in. Warszawa, pl. Trzech Krzyży 14, tel. 8-53-68.

ŚWIERCZEWSKI CZESŁAW. Inż.-chem. * 16. 3. 1866 w Jekaterinosławiu (Ukraina). S. Teofila i Marcjanny z Kuborowiczów. Ożenił 6. 8. 1895 z Zofią Antoniną Zaborowską. Uk. wyż szk. real. w Krakowie, wydz. chemii techn. Politechn. Lwowsk. (1884—1887), stud. na wydz. gorzeln. Ak. Roln. w Dublanach i gazown. u prof. Br. Znatowicza (1890). Wę Lwowie nal. do koła niepodl. Kościuszko, nast. do Ligi Narod. i org. Łączność w Łodzi. 1909-1914 udz. w akcji konspir. uświad. polit. Pomorza i Kaszub. W czasie okup. niem. prac. w Komit. Obywat. Od 1890 prac. w gazownictwie. B. dyr. gaz. miejsk. w Łodzi i Warszawie; b. dyr. Polsk. Tow. Gazown. S. A. Biegły w dziedz. suchej destyl. węgla i drzewa przy Izbie Przem.-Handl. w Warszawie. Prez. Kom. Gazyfikac. Polsk. Kom. Energet.; wicepr. Zrzesz. Gazown. i Wodociągowców Polsk.; czł. kom. rew. Polsk. Tow. Chem.; sekr. sekcji techn.-sanit. Koła Przyj. Mokotowa. Czł. hon.: Zrzesz. Gazown. i Wodoc. Polskich, Association Technique de l'Industrie du Gaz en France, Plynarenskie a Vodarenskè Sdružení w Czechosłowacji. Ogł. brosz.: Kilka słów o po-

trzebie rozwoju gazownictwa w naszych miastach i miasteczkach, Gazownictwo jako jeden z czynników niezależności gospod. oraz szereg art. z dziedz. gazownictwa w Sprawozd. z I Zjazdu Chemików w Warszawie, encyklop. Ultima Thule, czasop.: Chemik Polski, Gaz i Woda, Dzien. Bydg. Czł. komit. red. czasop. Gaz i Woda. Prow. dział gazown. węglow. w Technol. Chem. Ogóln. pod. red. B. Miklaszewskiego. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Warszawa, Narbutta 37, tel. 4-20-14.

ŚWIERCZEWSKI EUGENIUSZ. Teatrol. * 18. 9. 1894 w Warszawie., S. Romualda i Natalii. Oż. z Niną Kalkstein-Stolińską. Uk. gimn. filol. E. Konopczyńskiego w Warszawie. Stud. w koleg. humanist. tamże oraz na uniw. w Charkowie i Krakowie. 1915—18 jeniec cyw. w Rosji; prow. działaln. społ., publicyst., i liter-teatr. wśród emigr. polsk. w Kursku i Charkowie, m. in. kier. teatru polsk. w Charkowie. 1918—22 ochotn. sł. w. p. Sekr. red. Żoln. Polsk., red. Nasz. Kraju (Wilno 1919—20), z-ca red. nacz. Polski Zbrojn., czł. miejsk. kom. teatr. w Wilnie (1919—20), kier. teatru żoln. przy IV armii (1920—21). Uczestn. powst. górnośl. Ppor. rez. Sekr. Reduty w Warszawie (1922—23); wykł. hist. teatru i literat. dram. w Instyt. Reduty do 1925; sekr. gen. lit.-art. 4 teatr. miejsk. w Warszawie (Wielki, Rozmaitości, Letni, Reduta) i z-ca kier. lit. tych teatrów; sekr. Teatru. Narod. (1924—25); kier. liter. Teatru I. Solskiej (1931—32); kier. lit. Reduty (1932—33); sekr. gen. lit.-art. b. teatrów miejsk. (1933—34); sekr. gen. 5 teatr. T. K. K. T. (Narodowy, Polski. Letni, Nowy, Mały); szef wydz. prasy i propag. tychże teatrów (1935—36). 1914—18 współprac. pism polsk. w Moskwie i Petersburgu (ob. Leningrad); od 1918 ogł. art. i feliet. lit. i teatr. w Gaz. Polsk., Kur. Polsk., Kur. Warsz. (1922), Nasz. Kraju, Tyg. Polsk., Przegl. Teatr., Polsce Zbroj. (1921—1922 i 1931—1933), Echu Warsz. (1925—28), Kur. Czerw. i Expr. Por. (1926—32), Świecie (1919 i 1933—34), Czasie (1934) i in. Red. Przegl. Teatr. (Kraków), Comoedia, Ekran i Scena, Wiad. Redut. Od 1934 red. mies. Teatr, org. T. K. K. T. Ogł.: Żeromski i Wierna rzeka (1913), P. O. W. na Litwie (1919), Teatr rosyjski (1924), L. Solski (1925), A. Bednarczyk (1925), M. Frenkiel (1928), Wojciech Bogusławski i jego scena (1929), Stulecie Teatru Wielkiego (1933), Karol Adwentowicz (1934). Tłum. rozpr. teatr. Stanisławskiego, Craiga, Jewreinowa; przeł. szt. Jewreinowa Miłość pod mikroskopem, graną w 1933 w warsz. T. Nowym i T. Narodowym. Odzn.: K. W., K. Z. sr., K. na Śl. Wst.Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. Palm. Ak., łot. M. za W. Warszawa, pl. 3 Krzyży 14, tel. 6-53-68.

ŚWIERCZYŃSKI RUDOLF. Inż.-architt. * 23. 4. 1887 w Rudniku, pow. łowicki. S. Teodora i Heleny z Myszkiewiczów. Oż. 16. 6. 1918 z Heleną Szczepkowską Uk. szk. real. w Warszawie, studiował na politechnice tamże, w warsz. Szk. Szt. Pięk. na politechn. w Darmsztacie i Dreźnie. Prakt. u prof. Schumachera w Dreźnie i J. Gałęzowskiego w Krakowie. Prof. zwycz. wydz. archit. Politechniki Warsz., dziek. wydz. 1931—32, 1932—33 i 1933—34. W 1920 ochotn. w. p. B. czł. stow. Młoda Sztuka; czł. Tow. Urban. tow. Praesens, Stow. Arch. R. P. (prez, oddz. warsz. od 1934). Proj. m. in.: gm. Banku Gosp. Kraj. w Warsz. (I nagr.. (1932), gm. Min. Rob. P. ob. Min. Komun. prz) ul. Chałubińskiego (1 nagr.) (1928), gm. Kier. Mar. Wojen. (1933). Rekonstr. i restaur. bud. zabytk. m. in.: pałac biskupi w Wolborzu i pałac Krasińskich (Sąd Najwyższy) w Warszawie. Wyk. kilkanaście proj. komplet. mebli (m. in.: w Banku Gospod. Kraj.) oraz kilka projektów parków i ogrodów. Nagr. konk. (prócz w. w.) za: proj. gm. Min. Spr. Zagr. (niezrealiz.) I nagr.; proj. rozbud. B. G. K. I i II nagr.; gm. Min. Op. Społ. i Gł. Urz. Pracy (I nagr.) oraz kilkanaście nagr. za proj. domów mieszk. Warszawa, Myśliwiecka 12, tel. 9-62-62.

ŚWIERKOSZ ALFRED. Pedag. Krajozn. * 24. 1. 1900 we Lwowie. Uczestn. walk. o Przemyśl i Lwów i wojny polsk.-sow. Od 1921 naucz. szk. wydz. w Pucku, od 1933 kier. szkoły w Wielkiej Wsi-Hallerowie. Od 1925 współprac. I. K. C. Ogł.: Puck (Wejherowo 1930); Hel (tamże 1930); Historyczne i obecne nazwy ważniejszych miejscowości Pomorza (Kur. Lit. Nauk. 1930, nr 50); Zwyczaje noworoczne na Kaszubach (tamże 1933, nr 1); Wspomnienia o Janie III Sobieskim na Kaszubach i Pomorzu (Gryf 1933, nr 3); Jaką przysięgę składali przed wiekami pierwsi marynarze polscy (tamże 1933, nr 2); Najstarszy gród nad zatoką Pucką (Puck 1933); Spostrzeżenia ornitologiczne nad brzegami polskiego morza (Kur. Lit. Nauk. 1936, nr 12).

ŚWIERKOWSKI KSAWERY ANTONI. Mgr fil. Bibliogr. Pedag. * 28. 6. 1897 w Rzeżycy, na Inflantach. S. Władysława i Malwiny ze Szrubowiczów. Oż. 14. 2. 1926 ze Stefanią Czuła. Uk. wydz. humanist. Uniw. Warsz. 1919—1921 sł. w w. łot. Wykł. bibliogr. i księgozn. w Szkole Prac. Społ. Polsk. Mac. Szk. (1929—33). Naucz.

hist. książki i hist. bibliotek w szkole bilbiotek. przy Bibliot. Publ. m. st. Warszawy. Zorg. kilka większych wystaw książki, m. in. na międzyn. kongr. w Warszawie: historyków (1933), geografów (1934), slawistów (1934). Ogł.: Przewodnik po bibliotekach warsz. (1926), Karol Estreicher Bibliografia prac jego i literatury o nim (1928), Estreicheriana (1928), Wilno kolebką drukarstwa łotewskiego (1932), art., not. i rec. w Przewodn. Bilbiograf. (1924—28), Silva Rerum (1927—30), Przegl. Bibliograf. (od 1927), Przegl. Księg. (1930—31), Bibliotekarzu (od 1931) i in. Odzn. łot. M. za W. Warszawa, Chełmżyńska 22.

ŚWIETLICKI KONSTANTY. Inż.-mech. * 1. 2. 1896 w Warszawie. S. Konstantego i Ksawery z Groerów. Oż. 26. 10. 1918 z Jadwigą Strzeszewską. Uk. wydz. mech. Politechn. Warsz. 1918—1920 sł. w w. p. Dyr. Zakł. Ostrowieck. Prez. tow. op. gimn. żeńsk. w Ostrowcu i tow. śpiew. „Dzwon". Ostrowiec Kiel., Focha 5.

ŚWIEŻAWSKI STANISŁAW EUSTACHY. Dr. praw * 13. 11. 1895 w Łykoszynie. S. Czesława i Zofii z Rakowskich. Uk. gimn. w 1913, Ak. Handl. w 1916 i wydz. prawa Uniw. Jagiel. w 1920. B. prez. Bratn. Pomocy Uniw. Jagiel. W 1920 ochotn. w. p. B. szef Kanc. Cyw. Prez. Rzeczypospolitej. 1930—1934 poseł do Sejmu. 1933—1935 r-ca Izby Rolnicz. w Lublinie i wicepr. Zw. Izb i Org. Roln. Senator R. P. 1935. Odzn.: O. P. 2, M. za W., węg. K. Z. 1, belg. Leop. II 1, est. Orła 1, est. Cz. K. 1. Warszawa, Zamek, pałac Pod Blachą.

ŚWIĘCKI ADAM. Dr med. * 15. 5. 1875 w maj. Nowa Wieś, pow. wysoko-mazowiecki. Oż. w 1902 z Jadwigą Zakrzewską. Uk. gimn. w Łomży, nast. wydz. med. uniw. w Warszawie (1901). B. asyst. Szpitala Przem. Pańsk., Dziec. Jezus i szpit. dziec. Karola i Marii w Warszawie. Podcz. w. ros.-jap. (1904—1905) i świat. (1914—1918) sł. w w. ros. Lek. nacz. Ubezp. Społ. i lek. miejski w Garwolinie. Prez. P. C. K.; wiceprez. L. O. P. P.; czł. zarz. L. M. i K.; czł. kom. op. społ., miejsk. i pow.; czł. zarz. Kom. Fund. Pracy. 1930—1935 senator R. P. z woj. lubelsk. Ogł. art. z dziedz. dietetyki dziec. Garwolin, Kościuszki.

ŚWIĘTOCHOWSKI ALEKSANDER. Dr fil. Liter. Public. * 18. 1. 1849 w Stoczku. S. Feliksa i Michaliny ze Skupiewskich. Uk. gimn. w Lublinie (1866) i wydz. hist. Uniw. Warsz., d-rat na uniw. w Lipsku w 1876. Od 1867 współprac. w Tyg. Ilustr. 1870 do 1878 współprac. Przeglądu Tygodn., Gaz. Polsk., Opiekuna Domowego. 1878—1881 red. Nowin, 1881—1907 red. i wyd. Prawdy, 1908 do 1912 red. i wyd. Kultury Polsk., 1910 do 1915 red. i wyd. Humanisty Polsk. Inicjat. zał. Tow. Kult. Polsk. w Warszawie. Ogł. m. in.: Niewinni (dram. 1876), Ojciec Makary (dram. 1876), Dumania pesymisty (1877), Piękna (dram. 1878), Wolter (1878), Dramata (1879), O życie (Damian Capenko, Chawa Rubin, Karl Krug) (1879), Klemens Boruta (1880), O epikureizmie (1880), Z domu niewoli (1889), Poeta jako człowiek pierwotny (1896), Obrazki powieściowe (1899—1897). Bajki (1897), Duchy (1899 i 1909), O prawach człowieka i obywatela. O prawach mniejszości (1907), Utopie w rozwoju historycznym (1910), Ofiarność obywatelska (1911), Źródła moralności (1912), Hultaj (komed., 1923), Czcigodni Polacy (1923 i 1924), Historia chłopów polskich (2 t., 1925 i 1928), Nałęcze (1929), Twinko (1936), Genealogia teraźniejszości (1936). W 1927 odzn. nagr. lit. m. Łodzi. Gołotczyzna, pow. ciechanowski.

ŚWIĘTOCHOWSKI RYSZARD. Inżyn.-mech. * 17. 9. 1882 w Warszawie. S. Aleksandra i Wandy z Trzcińskich. Stud. na wydz. mech. politechn. w Warszawie, uk. we Lwowie, stud. elektrotechn. i z fiz. teoret. w Monachium, Petersburgu (ob. Leningrad) i Paryżu. Prez. Bratn. Pom. politechn. we Lwowie. W 1920 ochotn. w. p. Prac. w laborat. d'Arsonval'a; stał na czele szer. inst. przemysł. w Paryżu i Petersburgu; dok. liczn. wynalazk. w dziedzinie elektrotechn. i mechan. Ogł. m. in.: O prądach magnetycznych ziemi (po franc.), Badania akustyczne (po niem.), Rozwój budowy maszyn w Rosji (po ros.), Zanik energii społecznej w świetle fizyki. Prow. rubr. Szlakami wiedzy w Kur. Warsz. Warszawa, Marszałkowska 61, tel. 9-06-91.

ŚWIĘTOSŁAWSKI WOJCIECH. Dr chemii. Inż.-technol. * w 1881 w Kiryjówce na

Wołyniu. Uk. wydz. chem. politechn. kijowsk. (1906), nast. asyst. tamże. Od 1910 doc. uniw. w Moskwie, wykł. termochemii. Uz. tamże d-rat (1917). Po przewr. bolszew. przewodn. wydz. szkoln. Polsk. Komit. Pom. Of. Wojny w Moskwie. Od 1918 doc. i wykł. chemii fiz. na Politechn. Warsz., nast. prof. zwycz. W 1919 dziekan wydz. chem. W 1920 ochotn. w. p. Od 1927 kier. działu węglow. Chem. Inst. Bad. Od 1927 czł. cz. Polsk. Ak. Um. i jej wicepr. Cz. szer. tow. nauk. kraj. i zagr., m in. czł. hon. Rum. Tow. Chem. (1926), czł.-koresp. Król. Tow. Nauk. w Pradze (1928), wicepr. Międzyn. Unii Chem. od 1928. Senator R. P. Od 5. 12. 1935 min. wyzn. rel. i ośw. publ. Ogł. ok. 300 prac nauk. w jęz. polsk., franc., niem., ros. i angielsk. Odzn.: O. P. 3 i 2, M. 10-l. O. N., szw. Gw. Polarn. i szer. in. Warszawa, Min. W. R. i O. P., al. Szucha 23—25.

ŚWIRSKI IGNACY. Ks. Dr fil. i Św. Teol. * 20. 9. 1885 w Ellern (Kurlandia). S. Michała i Emilii z Saulewiczów. Uk. gimn. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1907), semin. duch. tamże oraz wydział filoz. i teol. Uniw. Gregoriańsk. w Rzymie. Od 1914 wykł. w sem. duch. w Petersburgu, nast. na wyż. kurs. żeńsk. im. Bestużewa i w Ak. Duch. tamże. 1919—1920 kpl. w. p. Od 1921 prof. teol. mor. Uniw. Stef. Batorego. Kurat. korp. akad. „Concordia Vilnensis", Akad. Sodal. Mariańsk., akad. bursy męsk. Uczestn. zjazd. Konferencji Unijnej. Czł. Tow. Przyj. Nauk. i tow. teol. Ogł. m. in.: Wiązanka wspomnień z pracy duszpasterskiej w wojsku polsk. (Ks. zbior. of. rez., Wilno 1926); Główne różnice między systemem moralnym katolickim a prawosławnym (Pam. II Konf. Misyjnej w sprawie unii kośc. w Pińsku 1931); Sakrament pokuty w rosyjskim kościele prawosł. (Pam. III Konf. Kapł. w sprawie unii kośc. w Pińsku (1932); O moralności życia małżeńskiego (Pińsk 1934); Nauka prawosławnego kościoła o obowiązkach penitentów (Pam. IV Konf. Kapł. w sprawie unii kośc. w Pińsku 1933); Czystość życia małżeńskiego według nauki św. Tomasza (Ks. pam. Międzyn Kongr. Filoz. Tomistycznej w Poznaniu 1934); Poglądy teologów prawosławnych na ascezę (Pam. V Konf. Kapł. w sprawie unii kośc. w Pińsku 1935); szer. prac., art. i rec. w petersb. Wiad. Archidiec., Kwart. Teol. Wileńsk., Ateneum Kapł., Przegl. Teol., Przegl. Powsz., Pro Christo. Słowie, Dzien. Wileńsk. i in. Wilno, Wielka 24, m. 14.

ŚWIRSKI JERZY WŁODZIMIERZ. K.-adm. * 5. 4. 1882 w Kaliszu. Uk. Szk. Morską w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1902 ofic. zawod. mar. wojen. ros. Podcz. w. świat. na Morzu Czarnym. Od 1919 zast. szefa Dep. Spraw Morsk. M. S. Wojsk., nast. dca floty i szef Kier. Mar. Woj. K.-adm. od r. 1931. Odzn.: O. P. 4 i 3, M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3 i 2. szw. Miecza 1.

ŚWIRYSZ - RYSZKIEWICZ JÓZEF, patrz: RYSZKIEWICZ-ŚWIRYSZ.

ŚWISTUN KAROL. Bankowiec. * 1887 we Lwowie. Syn Jana i Krystyny i Millerów. Ukończył gimnazjum we Lwowie i studia handl. tamże. Uczestnik III powst. górnośl. Dyr. oddz. Banku Polskiego w Katowicach. Prezes Towarzystwa Polaków Ewangelików na Górnym Śląsku. Odznaczony Krzyżem na Śląsk. Wst. Wal. i Zasł. Katowice, Bank Polski.

ŚWITALSKA-FULARSKA JULIA. Dr med.* w Demówce, na Podolu rosyjsk. Córka Józefa i Julii z Lewińskich. Ucz. do gimn. w Żytomierzu, releg. z 5 kl. za nal. do tjn. org. Polsk. Młodz. Postęp., uz. mat. we Lwowie i uk. wydz. lek. Uniw. J. Kaz. (1914). Udz. w prac. org. Promień i Życie. W 1914 org. we Lwowie Strzel. Drużyny Kobiece. Podcz. woj. świat. prac. w szpit. w Krakowie, na Śląsku i w Piotrkowie. Od 1916 ordyn. na oddz. skórnym szpit. lwowsk. pod kier. prof. Lorentowicza, również prac. jako lek. w Schr. Legion. Podcz. obr. Lwowa (1918) prac. na oddz. chirurg. szpit. powsz. pod kier. prof. Szrama. Nast. kier. przych. chorób zakaźn. w Warszawie i sędzia do spraw walki z nierządem tamże. Org. Rodzinę Wojskową, w której kier. wydz. sanit. Ogł.: Mój system, Piękność i zdrowie w życiu kobiety, Kosmetyka pana, Kosmetyka dziecka, Kobieta współczesna, Kosmetyka życia codziennego. Odzn. M. N. Warszawa, al. Ujazdowska 37.

ŚWITALSKI FERDYNAND. Skarbowiec. * 8. 2. 1891 w Łańcucie. Ucz. do gimn. w Tarnopolu, Przemyślu, Przeworsku i Jarosławiu, stud. wyż. w Krakowie. 1914—17 sł. w 1 nast. 4 p.p. Leg. Czł. Zw. Strzel. Uczestn. rozbr. Austr. w Krasnymstawie, gdzie 2. 1919 mian. nacz. urz. skarb., równ. kier. urz. skarb. w Zamościu. W 6. 1923 powoł. do Min. Skarbu, w 8. 1924 mian. insp. minist. W 7. 1930 kier. Izby Skarb. w Białymstoku, a w 10. 1931 prez. Izby Skarb. w Poznaniu. Od 26. 2. 1936 do 10. 1937 podsekr. st. w Min. Skarbu. Nast. prez. Izby Skarb. w Poznaniu. Prez. zarz. stoł. S. U. S., przewodn. kom. rozb. letnisk skarb., czł. rady nacz. Zw. Legion., czł. gł. sądu hon. Zw. Rez., prez. Tow. Przyj. Zw. Strzel., czł. rady nacz. i prez. kom. sport. Touring Klubu, prez. Tow. Polsko-Estońskiego, prez. rady nadz. Klubu Urzędn. Odzn.: K. N., O. P. 4 i 3, K. Z. zł. Poznań, Izba Skarbowa.

ŚWITALSKI KAZIMIERZ. Dr fil. Polit. * 4. 3. 1886 w Sanoku. Ożenił z Janiną Tynicką. Uk. Uniw. Jana Kaz. Sł. w 1 p. p. Leg. Polsk. Od 12. 1918 ref. polit. w adiut. gen. Nacz. Państwa. Od 1925 mjr. rez. Szef kanc. cyw. Prezyd R. P. 1926, dyr. Depart. Polit. M. S. Wewn. 1926—1928; min. W. R. i O. P. 27. 6. 1928—13. 4. 1929; prez. Rady Min. 14. 4.—7. 12. 1929; wojew. krakowski; marsz. Sejmu; 1935 senator R. P. z nom. Prezyd. R. P., wicemarsz. Senatu. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 1 (1935), K. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Balonowa 20, tel. 4-20-75.

T

TACZAK STANISŁAW. Inż. dypl. Gen. bryg. w st. sp. * 8. 4. 1874. S. Andrzeja i Balbiny z Warasieckich. Uk. gimn. w Ostrowie Wlkp., nast. ak. górn. w Freibergu (Saksonia). Gł. dca powst. wlkp. w 1918. Nast. dca bryg. i dyw. piech. oraz O. K. Od 1930 w st. sp. Prez. Zw. Wet. Powst. Narod. 1914—19 w Poznaniu, prez. okr. wojew. Zw. Str. Pożarn. tamże. Odzn. V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5. Poznań, Ogrodowa 13, m. 2.

TALHEIM ALEKSANDER. Dr med., * 9. 8. 1873 w Warszawie. S. Karola i Kamilii z Domańskich. Ożenił 8. 4. 1899 ze Stanisławą Gebelt. Uk. gimn. 3 w Warszawie, stud. na wydz. lek. uniw. w Kijowie i Gratz'u. Asystent Szpit. Ewang. w Warszawie 1899 do 1906. Od 1925 lek. dom. marsz. J. Piłsudskiego w Druskienikach. Dyr. szpit. miejsk. w Grodnie. Pracow. w Kom. Zdrojow. w Druskienikach. Prezes Towarz. Lekarsk. tamże. Prez. Obw. Grodz. Zw. Lek. Państwa Polsk. Prez. Towarz. Pom. Bezrob. od 1931. Grodno.

TALKO-HRYNCEWICZ JULIAN. Dr med. Antropolog. * 11. 8. 1850 w Rukszanach, pow. kowieńskim. S. Dominika i Leokadii z Fischerów. Uk. gimn. w Kownie, nast. Ak. Medycz.-Chirurg. w Petersburgu (ob. Leningrad), uniw. w Kijowie (1876), stud. uzup. w Finlandii i na Syberii. Prow. bad. z zakr. antropol., archeol. i etnogr. przez 14 l. na Ukrainie i 10 l. na Syberii Wsch. Od 1. 10. 1908 prof. antropol. Uniw. Jagiel. W 1919 zorg. zakł. antropol. Uniw. Stef. Bat. Od 1921 prof. hon. Uniw. Jagiel. Czł. Polsk. Ak. Um., Polsk. Tow. Antropol., Tow. Nauk. Warsz., czł. hon. Tow. Miłośników Przyr., Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, szer. inst. nauk. i kult. zagr. Ogł. 107 prac z dziedz. antropol., archeol. i etnogr., m. in.: Zarysy lecznictwa ludowego na Rusi południ. (1893), Opyt fiziczeskoj charaktieristiki drewnich wostocznych Sławian (1910), Człowiek na ziemiach naszych (1913), art. i koresp. w prasie codz. Odzn. O. P. 3. Kraków, Ruska 4, m. 2, tel. 1-10-93.

TARANCZEWSKI WACŁAW JÓZEF. Art.-mal. * 4. 3. 1903 w Czarnkowie. Syn Sylwestra i Walerii z Mendów. Uk. gimn. w Poznaniu (1921), Szk. Szt. Zdobn. tamże (1925) i Ak. Szt. Piękn. w Krakowie (1931). Kier. sekcji plast. Tow. Współpr. Kult. w Poznaniu. Uz. szereg nagr. na wyst. w I. P. S. w Warszawie. Poznań, Rybaki 13.

TARGOWSKI-HANDELSMAN BOLESŁAW, patrz: HANDELSMAN-TARGOWSKI.

TARŁO-MAZIŃSKI ZYGMUNT. Dr fil. Inż.-radiotechn. * 28. 4. 1889 w Brodzieńcinie, woj. warszawskie. S. Władysława i Stefanii z Lewandowskich. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, Pawłowską Szk. Wojskową i Ofic. Szkołę Elektrotechn. w Petersburgu (ob. Leningrad), ak. kurs dla wyższej adm. przy Uniw. Warsz., akad. kurs dyplomat.-konsul. przy Szk. Nauk. Polit. w Warszawie, wydz. humanist. Uniwersyt. Warsz. Prez. nauk. kom. radiotechn. przy gł. zarz. wojsk.-techn. w Petersburgu (1917). Szef oddz. techn. wojsk. przy szt. Okr. Gen. lubelsk. (1918). Por. rez. Insp. szk. okręg. w Białymstoku (1919—1920). W 1920 czł. Obyw. Komit. Wykon. Obr. Państwa. 1921—23 red. mies. Wiedza Filozof. W 1923 prez. Tow. Szkół Pracy Twórcz. 1924—1926 prez. Tow. Opieki nad Dziećmi po Poległ. Wojsk.; od 1924 prez. Tow. Mil. Wiedzy i Przyr.; od 1934 prez. Nauk. Inst. Emigr.

i Kolon. Prez. i założ. Zw. Synarchicznego. Senior Sokolstwa Polsk., prez. hon. gn. białostock. Ogł.: Wstęp do radiotelegrafii (Petersburg 1915), Element. kurs fizyki, elektrot. i radiotelegr. (Mińsk Lit. 1917), Zasady radiotelegrafii (Warszawa 1919), Zagadn. reformy wojsk. w Polsce w czasie 13-l. wojny pruskiej (Warszawa 1931). Warszawa, Chełmżyńska 65, tel. 11-76-76.

TARŁOWSKI MARIAN WITOLD. Dziennikarz. * 14. 11. 1884 w Krakowie. S. Józefa i Antoniny z Kronfeldów. Ożen. 3.6.1922 z Leokadią Kowalczyk (†). Uk. gimn. św. Anny w Krakowie (1902), stud. na politechn. we Lwowie i Wiedniu. W 1920 ochotn. w. p., od 1921 koresp. Ag. Wsch. w Łodzi, jedn. współprac. red. Kur. Łódzk., nast. zał. ikier. oddz. Agencji Wsch. w Łodzi, Katowicach, Wiedniu. Od 1926 kier. oddz. pras. mag. w Łodzi. Od 1928 dyr. oddz. Ag. Wsch. i Codz. Gaz. Handl. w Katowicach. Ogł. art. w Codz. Gaz. Handl. z zakr. gospod.-handl. oraz artyk. i publik. zw. z kwest. dot. „zagł. handl." Katowice, Kościuszki 3.

TARNOWSKI ADAM. Dyplomata. * 2. 3 1892. Sekr. pos. w Paryżu 1. 6.—1. 10. 1923; w pos. w Moskwie 16. 2.—30. 11. 1924, nast. w centrali M. S. Zagr.; poseł nadzw. i min. pełn. w Sofii od 1. 6. 1930. Odzn.: O. P. 4, M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3, Kor. Rum. 2, bułg. Św. Al. 2, czechosł. L. B. 3, Gw. Rum. 4. Sofia, Poselstwo R. P.

TARNOWSKI MARCELI. Literat. * 19. 12. 1899 w Koninie. S. Leona i Teofili. Ożen. 23. 12. 1923 z Barbarą Glücksman. Uk. wyższ. szk. real. w Łodzi. Absolw. wydz. filoz. Uniw. Jagiel. (1924). W 1918—1920 ochotn. w. p. Ogł. przekł. m. in.: Johan Bojer — Ziemia zdradzona; Waldemar Bonsels — Drogi ludzkie, Eros i ewangelia, Głupcy i bohaterowie; Bertold Brecht — Powieść za trzy grosze; Marcel Brion—Śmierć jest piękna; Gaston Chérau — Przeznaczenie; Hildur Dixelius — Sara Alelia, Syn i wnuk; Georg Fink — Jestem głodny; A. M. Frey — Apteczka polowa; Jean Giono — Otawa; M. Gorkij — Matka, Serce matki, Zwycięstwo matki; L. Gumilewskij — Psi zaułek; Gunnar Gunnarson — Siedm dni ciemności; Herman Hesse — Narcyz i Złotousty; Jo van Amers-Küller — Książę Incognito; D. H. Lawrence — Kochanek lady Chatterley, A propos lady Chatterley; Sinclair Lewis — Nasz Mr. Wrenn; Ernst Lothar — Mała przyjaciółka, Walka o serce, Jasnowidz, Ogród Boży, Młyn sprawiedliwości, Kobieta jakich wiele, Romance F-dur; Emil Ludvig — Europa we krwi; Henryk Mann — Trzy powieści księżnej Assy (Diana, Minerwa, Venus), Błękitny anioł; Tomasz Mann — Mario i czarodziej, Józef i jego bracia, Historie Jakubowe, Młodociany Józef; Alfred Neumann — Czart, Buntownicy; Josephin Peladan — Serca w udręce; Leo Perutz — Trzecia kula; Stefan Pollatchek — Dr Berghof przyjmuje od 2—4 pp., Człowiek w trybach maszyny, Finał małżeństwa, John Law; Max Pulver — Ucieczka od życia; Roda Roda — Chłopiec o trzynastu ojcach; B. Traven — Okręt śmierci; Jakub Wassermann — Maski Erwina Reinera, Gęsiarek (Symfonia prometejska, Diabeł w płomieniach), Moloch, Sprawa Mauriziusa (Urok życia, Groza śmierci), Zmierzch aniołów (Józef Kerkhoven, Etzel Andergast), Trzecia egzystencja Józefa Kerkhovena (Świat urojenia, Świat wiary); Franz Werfel — Tajemnica człowieka, Barbara (Barbara, Rozdroże); Otto Zarek — Żądza (Żądza, Szał). Warszawa, Świętokrzyska 28 m. 25, tel. 6-70-15.

TARSKI ALFRED. Dr fil. Matematyk. * 14. 1. 1901 w Warszawie. Uk. Uniw. Warsz. (d-rat 1924). Doc. filoz. matem. tegoż uniw. 1925, st. asyst. sem. filoz. 1. 10. 1929, adiunkt 1. 10. 1934. Prow wykł. zlec. Warszawa, Sułkowskiego 4, tel. 12-66-47.

TASIECKI MIECZYSŁAW STANISŁAW. Ppłk. dypl. * 21. 9. 1894 w Krakowie. S. Stanisława i Józefy z Sołtysików. Ożen. 13. 3. 1922 z Jadwigą Rowińską. Uk. szk. realną w Krakowie i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1926). Nal. do skautingu, nast. do Druż. Sokol. w Krakowie. 1914—17 pocz. w 2 nast. 3 p. p. Leg. Polsk. 1917—18 w Polsk. Sile Zbrojn., nast. w w. p., m. in. dca komp. i baonu w Szk. Podchor. Piech., w 1920 dca baonu 33 p. p. Po wojnie m. in. instrukt. w D. C. W., dyr. nauk w szk. podofic., szef wydz. wyszk. w D. O. K., dyr. nauk w Szk. Podchor. Piech., z-ca dcy p. p. Ogł.: Terenoznawstwo, Jak czytać mapę 1 : 100.000; Wyszkolenie bojowe drużyny i plutonu, art. w Bellonie i Przegl. Piech. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N.

TATARKIEWICZ JAN. Adw. * 10. 6. 1889 S. Ksawerego i Marii z Lubicz Brzezińskich. Ożen. 28. 4. 1923 z Zofią Krąkowską. Uk. wydz

prawny uniw. w Kijowie. W 1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. K. S Ogł. szer. prac w Gaz. Sąd., Palestrze i Przegl. Ubezp. Warszawa, Wiejska 17, tel. 9-01-62.

TATARKIEWICZ WŁADYSŁAW. Dr fil. Filoz. Hist. szt. * 3. 4. 1886 w Warszawie. S. Ksawerego i Marii z Lubicz-Brzezińskich. Oż. 2. 8. 1919 z Teresą Potworowską. Uk. V gimn. w Warszawie. Stud. na uniw. w Warszawie, Zurychu, Berlinie, Paryżu, Marburgu. Wydal. z Uniw. Warsz. w 1905. Ochotn. w. p. w 1920. Wicepr. T-wa Filoz. w Warszawie. Prez. zarz. gł. T-wa Naucz. Szk. Wyższ. i Średn. Red. Przegl. Filozof. Doc. fil. Uniw. Jana Kazimierza (1919). Prof. fil. Uniw. Stef. Bat. (1919—21). Prof estet. i hist. szt. Uniw. Poznańsk. (1921—23). Wykł. fil. szt. na wydz. architekt. Politechn. Warsz. (1926—29). Prof. zwycz. fil. Uniw. J. P. B. czł. komit. nadz. gmachów repr. R. P. Czł. Polsk. Ak. Um., rady Słown. Biograf. P. A. U., wicepr. T-wa Nauk. Warsz., czł. T-wa Przyj. Nauk w Poznaniu, T-wa Przyj. Nauk w Wilnie, Polsk. T-wa Filoz. we Lwowie, czł. hon. British Philosophical Society, Intern. Philosoph. Committee, czł. Kom. Międzyn. Współpr. Umysł., Międzyn. Komit. Hist. Szt., rady nadz. Muzeum Narod. w Warszawie, zarz. T-wa Polsko-Szwedzkiego, T-wa Polsko-Duńskiego, b. czł. zarz. T-wa Opieki nad Zabytkami Przeszłości. Ogł. z zakr. filoz.: Die Disposition der Aristotelischen Prinzipien (1910). Spór o Platona (1910), Die Natuerliche Weltansicht (1912), Z dziejów filozofii na wszechnicy warszawskiej (1915), O bezwzględności dobra (1919), Pojęcie szczęścia (1920), Porządek dóbr (1922), Materiały do dziejów nauczania filozofii na Litwie (1923), O niektórych postaciach racjonalizmu (1928), Estetyka asocjacyjna w XVII w. (1928), Les débuts de la metaphysique chrétienne (1929), Historia filozofii, 2 tomy (1930), Four types of ethical judgement (1930), Les trois morales d'Aristote (1932), Postawa estetyczna poetycka i literacka (1934), Skupienie i marzenie (1935); z zakr. hist. szt.: Die Bilder des warschauer Museums (1910), Rozwój w sztuce (1913), Rzeźbiarz polskiego klasycyzmu (1913), Materiały dotyczące Zamku Królewskiego w Warszawie (1914), Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie za St. Augusta (1916), Budowa pałacu w Łazienkach (1916), Rządy artystyczne Stanisława Augusta (1919), Dwa klasycyzmy: wileński i warszawski (1921), O wileńskiej szkole malarstwa (1922), Pięć studiów o Łazienkach Stanisława Augusta (1925), O pewnej grupie kościołów polskich z pocz. XVIII w. (1926), M. Płoński (1927), Al. Orłowski (1927), Nowożytna architektura polska od renesansu do klasycyzmu (1932), Nowożytna architektura (1934), Daty przełomowe w nowożytnej architekturze polskiej (1933), Ujazdów i początki Łazienek Stanisławowskich (1934), Architektura barokowa Brazylii (1936), Świat (1937). Wygł. odcz. we Francji, w Szwajcarii, Belgii, Holandii, Austrii, Norwegii, Danii, Szwecji, Niemczech, na Węgrzech i w Brazylii. Odzn. fr. L. H. 5. Warszawa, Marszałkowska 25, tel. 7-10-00.

TATARKIEWICZ-MAŁKOWSKA WANDA. Art. dram. *1892 w Suwałkach. C. Józefa i Małgorzaty z Wojtkiewiczów. Uk. pensję J. Sikorskiej w Warszawie, kursy nauk. i aplik. szk. dram. przy teatrach rząd. warsz., stud szt. akt. u R. Popiel-Święcickiej i M. Przybyłko-Potockiej. Wyst. w teatrach: łódzkim, Polskim (od chwili powstania), nast. im. Bogusławskiego oraz im. Fredry w Warszawie. Role m. in.: Skierko w Balladynie, Ariel w Burzy Szekspira, Klara w Ślubach panieńskich, Joas w Sędziach Wyspiańskiego, Ada w Lekkomyślnej siostrze Perzyńskiego. Autor. i jedna z org. wid. dla dzieci w teatrze im. Fredry oraz objazd. teatru dla dzieci. Od 1926 org. i kier., reżys. i aut. radiow. słuchow. dziecięc. oraz red. Skrzynki radiowej dla dzieci. Warszawa, Narbutta 40, tel. 4-28-19.

TATARKIEWICZOWA z POTWOROWSKICH TERESA MARIA HELENA. Liter. * 18. 8. 1892 w Warszawie. C. Jerzego i Ksawery z Szydłowskich. Zaślub. 2. 8. 1919 Władysława Tatarkiewicza. Stud. na uniw. w Lozannie. Ogł. tłum.: Rodin — L'art; Walter Scott — Quentin Durward i Talizman (1927); Joseph Conrad — Wśród prądów (1928); Katarzyna Mansfield — Dziennik (1935). Warszawa, Marszałkowska 25, tel. 7-10-00.

TATULA FRANCISZEK. Art.-mal. Graf. * 26. 3. 1889 w Poznaniu. S. Stanisława i Franciszki z Dornów. Oż. 6. 4. 1921 z Marią Turską. Uk. Ak. Graf. w Lipsku i stud. w Ak. Szt. Pięk. w Berlinie i Monachium (1911—1915). Wyk. szereg prac malarsk., wyst. w Towarz. Szt. Pięk. w Poznaniu, oraz prac graf.: akwafort, widoków miast i morza polsk. Czł. dożyw. Tow. Sztuk Pięknych w Poznaniu. Poznań, 3 maja 3.

TAUBENSCHLAG RAFAŁ. Hist. prawa. * 6. 5. 1881. Syn Bernarda i Cecylii z Goldhartów. Ożeniony z Pauliną Ikselbrad. Uk. Uniw. Jagiel., stud. uzup. na uniw. w Lipsku. Prof. Uniwersyt. Jagiel. Czł. Ak. Um. w Bolonii, czł. Polsk. Ak. Um. Współred. Revue d'histoire du droit oriental w Brukseli. Ogł. ok. 60 prac, m. in.: Organizacja sądowa Egiptu w rzymskiej i bizantyńskiej epoce (1907), Vormundschaftsrechtliche Studien, Beiträge zur Geschichte des römischen Vormundschaftsrecht (1913), Miszellen aus dem röm. Grabrecht, Proces o Wirginię, Prawo w pismach ojców kościoła (1918), Prawo w pismach ojców apostolskich (1919), Prawo lokalne w Dygestach i Responsach Scaevoli, Spólnoty gminne w zromanizowanych prowincjach rzymskiego Wschodu, Das römische Privatrecht zur Zeit Diokletians (1923), Syrische Rechtsbücher (1924), Le droit romain dans les constitutions prédioclétiennes (1925), Die Geschichte der Rezeption des röm. Rechtes in Aegypten (1928), Kary fiskalne w dok. polskich XIII w. (1930), Instytucja i historia rzymskiego prawa prywatnego (1934). Kraków, al. Focha 29, tel. 1-43-77.

TAYLOR EDWARD ROBERT EDMUND. Dr praw. * 26. 9. 1884 w Kielcach. S. Stanisława i Marii z Różyckich. Oż. 14. 10. 1911 z Wandą Wybranowską. Uk. państw. gimn. filol. w Kielcach i wydz. prawny Uniw. Jagiel. Prof. zwycz. ekonom. wydz. prawno-ekonom. uniw. w Poznaniu. Ogł. m. in.: Pojęcie spółdzielczości (1916), Statyka i dynamika w teorii ekonomii (1919), Prawo skarb. Rzplitej Polskiej (1920), Infl. polska (1926), Druga inflacja polska (1926), Polityka skarbowa i system podatkowy Rzplitej Polskiej (1928), Ekonomika w Szk. Gł. Warsz. (1930), Uwagi o polskiej polityce pieniężno-kredytowej (1932). Poznań, Fryd. Skarbka 29, tel. 60-58.

TCHÓRZEWSKI LEONARD JAROSŁAW. Dr praw. Adw. * 6. 11. 1890 w Sokołowie, pow. rzeszowskiego. S. Cyrylego i Franciszki z Kopeckych. Oż. 30. 6. 1923 z Anną Zielińską. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. prawny Uniw. Jagiel., stud. uzup. w Wiedniu (d-rat 1917). Od 1910 nal. do Strzelca. 1914—1918 sł. w w. austr. na fr. włosk. i ros. Uczestn. obr. Lwowa. W 1920 ochotn. w. p. Dziek. Rady Adw. m. Katowic, b. prez. zarz. pow. Zw. Rez., czł. zarz. Koła Adw. R.P. Ogł. art. treści ogólno-społ. w prasie codz. Katowice, pl. Wolności 2, tel. 3-00-16.

de TEISSEYRE ZDZISŁAW JAN. Dr wszechnauk lek. * 11. 5. 1903 we Lwowie. S. Jana i Henryki z Krasickich. Oż. 18. 6. 1927 z Ernestyną Glancer. Uk. gimn. we Lwowie, wydz. lek. Uniw. J. Kaz. (1927), stud. specj. w Paryżu (klin. kob. i wewn.). 1918—1919 uczestn. obr. Lwowa. W 1920 ochotn. w. p. Ppor.-lek. rez. B. st. asyst. Uniw. J. Kaz., od 1933 lek. pow. w Pucku do spr. wybrzeża, od 1924 lek. port. w Gdyni. Prez. Zw. Lek. obw. morsk., prez. Zw. Lek. w Gdyni. Ogł. m. in.: O możliwościach zawleczenia do Polski chorób zakaźnych drogą morską, Le service sanitaire maritime polonais (w jęz. franc. i ang.). W 1927 del. Polski na międzyn. kongr. sanit. morsk. Odzn. M. za W. Gdynia, 10 lutego 5.

TEMPKA WŁADYSŁAW. Dr praw. Adw. * 22. 8. 1889 w Krakowie. S. Błażeja i Heleny z Nowakowskich. Oż. 3. 7. 1919 z Zofią Pachniewską. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie i Uniw. Jagiel. Sł. w w. austr. nast. w w. p. Mjr K. S. rez. 1929—35 poseł na Sejm z Chrz. Demokr. Czł. ogr. b. wojsk. Org. O. W. P. na Śl. Odzn. K. W. 3. Chorzów, Wolności 40, tel. 4-10-76.

TEMPKA-NOWAKOWSKI ZYGMUNT. **patrz: NOWAKOWSKI-TEMPKA.**

TENNENBAUM HENRYK. Ekonomista. * 1881 w Warszawie. Stud. politechn. Prac. w Min. Przem. i Handlu. Doc. przemysłu Polski w gospod. świat. Szk. Gł. Handl. Czł. Tow. Ekonom. i Statyst. Polsk. Ogł. m. in.: Znaczenie przemysłu włókienniczego (1913); Bilans handlowy Królestwa Polskiego (1916); Polityka gospodarcza Anglii (1921); Skomercjalizowana racja stanu (1927); Ośrodki dyspozycji gospodarczej w Polsce (1929); Les négociations commerciales polono-allemandes (1929); Struktura gospodarstwa polskiego (1932). Warszawa, Kredytowa 8, tel. 2-61-88.

TEODOROWICZ JÓZEF TEOFIL. Ks. Arcybp-metropol. obrządku orm. * 25. 7. 1864 w Żywaczowie, pow. obertyński. S. Grzegorza i Gertrudy z Ohanowiczów. Uk. gimn. w Stanisławowie, wydz. prawny uniw. w Czerniowcach, sem. duch., wydz. teol. U. J. Kaz. Konsekr. 2. 2. 1902. Kurat.

zakł. dla młodz. im. dra Torosiewicza we Lwowie, protektor Zw. Ormian, prez. rady nadz. Mons-Pius, czł. liczn. org. społ. i kult. Ogł.: Na przełomie, Od Betleem do Nazaretu, Od Jana do Mesjasza, Okruchy ewangeliczne, Zjawiska mistyczne i ich tłumaczenie, Ojcze nasz, Konnersreuth im Lichte der Mystik und Psychologie. Odzn. O. P. 2 i 1. Lwów, Ormiańska 7.

TEODOZJUSZ (FIEODOSJEW MIKOŁAJ). Ks. Arcybp prawosł. * 3.11.1864 w Kociejówce, pow. nowozybkowskiego (Ukraina). S. Jana. Uk. semin. duch. w Czernihowie i Ak. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1892). Naucz. nast. z-ca kier. szk. duch. w Czernihowie. 25. 12. 1897 otrz. święc. zakonne. Od 1898 insp. semin. duch. w Czernihowie, od 1899 rekt. semin. duch. w Tule. 23. 3. 1903 bp kiriłowski wik.diec.nowogródz., od 9. 1907 bp tichwiński. 15. 2. 1908 bp-ordyn. smoleński. W 1917 czł. Wszechros. Soboru Cerk., 1918 arcybp. Od 1921 zarz. diec. odeską i chersońską. Od 2. 5. 1923 arcybp wileński i lidzki oraz czł. Św. Synodu. Odzn. O. P. 2 (3. 5. 1928).

TEPA JAN, patrz: ARNSZTAJNOWA Z MEYERSONÓW HANNA FRANCISZKA.

TEPA JERZY. Literat * 24. 4. 1908 we Lwowie. S. Włodzimierza i Antoniny Marii. Uk. gimnazjum w Chyrowie i studia w École des Hautes Études Commerciales w Paryżu. Kier. progr. rozgł. lwowsk. Polsk. Radia. Ogł. szt. scen.: Fräulein Doktor (1933), Ivar Kreuger (1934), Dyktator (1935), Joanna de la Motte (1937), nadto liczne art. Lwów, Zimorowicza 19.

TERLIKOWSKI KONSTANTY. Prawnik. * 1. 1. 1895 w Białowieży. S. Jana i Antoniny z Żukowskich. Uk. gimn. w Grodnie i uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1910 czł. Zw. Walki Cz. Od 1914 kmdt P. O. W. w Petersburgu. Prac. w Zw. Młodz. Postęp.-Niepodl. tamże. 1915—17 prac. w polsk. org. pom. of. wojny w Petersburgu, nast. w Kom. Likw. do spraw Król. Polsk. i przedst. Rady Reg. Król. Polsk. tamże i w Moskwie do 1918. Nast. prac. w Polsk. Komit. Demokr. w Grodnie i Radzie Nacz. Z. Grodz., po czym sędzia śl. w Prużanach. W 7. 1920 ochotn. w. p. Od 1921 podprokurat. Sądu Okr. w Grodnie. Od 1925 adw. Prez. zarz. pow. Fed. P. Z. O. O., prez. Klubu Społ., wicepr. zarz. okr. Zw. Strzel. Poseł na Sejm R. P. z listy B. B. W. R. 1930—35. Senator z woj. białostock. Odzn. M. N. Grodno, Wita Stwosza 5.

TESLAR ALEKSANDER. Art.-malarz. * 15. 6. 1899 w Krzeszowicach, woj. krakowskie. S. Antoniego i Marii z Jakowlewów. Oż. 30. 5. 1930 z Jadwigą Guillon. Uk. gimn. realne w Krakowie, stud. w Ak. Szt. Piękn. tamże (u prof. W. Weissa), uk. École Nat. des Beaux Arts w Paryżu (z grand prix). 1915—1918 sł. w Leg. Pol. Wyst. prace w Zachęcie warsz. i I. P. S. W Bordeaux w 1924 uz. med. sr. za batiki polskie. Zorg. szer. wyst. w Nicei, Casablance, Marrakechu, Rabacie, Fezie. B. kier. szk. zdobn. w Rabacie. Podjął wyprawę karawan. wzdłuż Maroko w celach artyst. Prac. w zakł. Leclaire'a. Ost. prow. atelier mal. w Marrakechu. Wyk. proj. inkrust. mebli, prace z zakr. grafiki. Wynal. emalię na sucho. Marrakech, Maroc.

TESLAR JÓZEF ANDRZEJ. Dr fil. Liter. * 30. 11. 1889 w Krzeszowicach, woj. krakowskie. S. Antoniego i Marii z Jakowlewów. Uk. Uniw. Jagiel. 1914—17 sł. w 2 p. p. Leg. Polsk. W 1918 prac. w Kom. Oświat. T. R. St. nast. naucz. gimn. i nacz. harc. w Siedlcach. Rozbr. garn. niem. tamże. Od 1919 sł. w 4 p. p. Leg. W 1920 sekr. gen. Kom. Obr. Narod. Od 1922 wykł. jęz. polsk. w szkole wojsk. w Saint Cyr, nast. w Wyższej Szk. Woj. w Paryżu. Mjr w st. sp. Przeł. na jęz. franc. szer. dzieł marsz. J. Piłsudskiego, H. Sienkiewicza, W. Sieroszewskiego, M. Choromańskiego. Autor hist. 4 p. p. Leg. Od 1933 red. Collection polonaise w wyd. Editions Malfere. Ogł. tom poezyj: Metamorfozy. Deleg. M. S. Zagr. w Paryżu. Współprac. Polski Zbr. Odzn.: K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Paris XV 5 rue Alexandre Cabanel.

TESLAR TADEUSZ. Liter. Public. * 29. 6. 1894 w Krzeszowicach, woj. krakowskie. S. Antoniego i Marii z Jakowlewów. Oż. z Antoniną Bogusz. Ucz. do gimn. w Krakowie, mat. uz. w Tervueren (Belgia), stud. na uniw. w Louvain. Przed w. świat. czł. Sokolich Druż. Polow. Od 1914 w 2 p. p. Leg. Pol. Był w niew. ros. Ranny 3-kr. Od 1917 kmdt P. O. W. na Rosję Centr. (w Moskwie). Uczestn. bitwy pod Kaniowem. Od 8. 1918 w Kmdzie P. O. W. w kraju. W 1918 prac. w dziedz. reemigr. w M. S. Wewn. W 1920 na fr. 1920—1922 w wydz. pras. M. S. Wojsk. (współorg. i 1 zast. red. nacz. Polski Zbrojnej), nast. w Centr. Bibl. Wojsk. i Dep. Inż. i Sap. M. S. Wojsk., (kier. ref. hist., autor Historyki pułków sapersk.). 1925—26 koresp. P. A. T. w Moskwie. Po areszt. wrócił do kraju. Reaktyw. w wojsku 1926—1936, prac. w Wojsk. B. Hist. Kpt. w st. sp. Współwyd. Encykl. Wojsk. Ogł.: W niewoli (zb. poezyj); W niewoli (dram. grany w Moskwie w 1917); Upadek cesarstwa (dram. grany w Moskwie

w 1917); Czerwona gwiazda (1927); Narody w sieci Sowietów (1927); Żydzi na wulkanie sowieckim (1928); Zarys historii Z. S. R. R. (1930); Mapa Rosji Sowieckiej (1931); Wojna musi wybuchnąć (1932); Przygotowania Kominternu do wybuchu rewolucji w Polsce (1933); Ja chcę żyć (1935); Polityka Rosji sowieckiej podczas wojny z Polską (1937); Propaganda bolszewicka podczas wojny polsko-ros. 1920 r. (1937); Powijaki P. O. W. w Moskwie. Przekł.: L. Nikulin — Handlarze tajemnic; W. Brunowski — A działo się to w Sowietach; Jacques Bardoux — Oskarżam Moskwę; J. Doriot — Francja nie będzie krajem niewolników; J. Doriot — Pieniądze płyną z Moskwy; L. Trocki — Zbrodnia Stalina (1937). Odzn.: K. N., K. W. 3, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. Palm. Ak. Warszawa-Boernerowo, Pocztowa 18.

TETMAJER-PRZERWA KAZIMIERZ JAN. Poeta. Literat. * 12. 2. 1865 w Ludzimierzu, pow. nowotarskiego. S. Adolfa i Julii z Grabowskich. Uk. gimn. w Krakowie, stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. Inicj. Kom. Obr. Podhala (nast. Kom. zdob. polsk. ter. na Spiszu i Orawie). Od 1886 ogł. m. in.: 8 tom. poezyj lir.; dram.: Zawisza Czarny, Rewolucja, Judasz; powieści: Anioł śmierci, Zatracenie, Janosik Nędza Litmanowski, Maryna z Hrubego, Otchłań, Panna Mery, Romans panny Opolskiej, Król Andrzej, Gra fal, Koniec epopei, Waterloo, Legenda Tatr, Na skalnym Podhalu; now.: Melancholia; aforyzmy i szereg drobn. utw. Niektóre tłum. naog. 12 jęz. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Warszawa, Hotel Europejski.

TETZLAFF HENRYK. Dziennik. * 9. 5. 1900 w Warszawie. S. Edwarda i Heleny z Raabe'ów. Oż. w 1926 z Janiną Tetzlaff. Uk. gimn. w Skierniewicach i wydz. leśny S. G. G. W. (1923). 1913—1914 w harc., nast. w P. O. W. w Skierniewicach do 1918. 1919 do 1920 ochotn. w. p. Po uk. stud. prac. w Kur. Por., Przedświcie, Morzu. Nast. red. nacz. Dnia Pomorsk., red. nacz. Morza, koresp. Gaz. Polsk. Red. nacz. Kur. Bałtyck. Czł. rady gł. L. M. i K. 1929—1930 Zał. Zw. Pionierów Kolonialnych, zał. Zw. Pisarzy i Public. Emigr. w Warszawie. Ogł. artyk. i broszury publicyst. (od 1922). Odzn. K. Z. sr. i zł. Gdynia, Beniowskiego 28, tel. 36-64.

THOMAN ALFONS HIERONIM. Pplk K. K. w st. sp. * 5. 4. 1885 w Krakowie. S. Hieronima i Karoliny z Langów. Uk. z odzn. gimn. klas. św. Jacka w Krakowie (1904), uz. absolut. na wydz. prawa Uniw. Jagiel. (1911). W 1901 współzał. tjn. Zw. im. Szymona Konarskiego, ukryw. się pn. Societas Vistulana, skarbn. i czł. zarz. centr. tegoż zw. Od 1903 kmdt hufca szkoln. w Krakowie. Współzał. Zw. Akad. i zał. Komit. Akad. Polsk. Młodz. Ewang. tamże. Przed w. świat. ref. w zarz. miejsk. Krakowa. Sł. w w. austr. 1908—1909 i 1914—1918 na fr. ros., włosk. i rum., ost. dca baonu. Nast. w w. p., m. in. szef. wydz. w Dep. Gospod. M. S. Wojsk.; szef. adiut. Szk. Szt. Gen. Po wojnie w Korpusie Kontr., ost. szef grupy. Ppłk od 15. 8. 1924. Czynny w stow. kult.-oświat. Ogł. wspom. z czasów bezpośr. przed w. świat. i z w. świat. w Polsce Zbrojn. i I. K. C. Odzn.: M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Senatorska 29.

THON OZJASZ ABRAHAM. Dr fil. Rabin * 13. 2. 1870 we Lwowie. S. Mojżesza i Klary z Benderów. Oż. 19. 9. 1897 z Marią Bach. Uk. gimn. we Lwowie (1891), stud. fil. na uniw. w Berlinie (1891—95) i szkołę rabinacką (1891—97). Jeden z twórców ruchu sjonist. w Małopolsce, prez. org. sjonist. Małopolski zach. i Śląska, czł. kom. wykon. świat. org. sjonist. Prez. stow. Solidarność i w. in. stow. żyd. W czasie wojny świat. współprac. z kołami legion. i org. opiekę społ. nad legionist.-żydami. Do 1935 poseł na Sejm R. P., reprezent. w parlament. kole żyd. kier. sjonist., czł. kom. spraw zagr. Ogł. szer. prac w jęz. hebr., polsk., ang., niem., i żyd.; m. in.: Herbert Spencer (kryt. oświetl. filozofii syntet. Spencera), Ktawim (zbiór rozpraw socjol. i historiozof. — w jęz. hebr.), The present status of sociology in Germany (1897), Die Kantische Moralphilosophie in ihrer Entwickelung, Einige zur Orientierung über die gegenwärtige Weltlage des Judenthums, Teodor Herzl. Założ. i współred. Nowy Dziennik w Krakowie, współprac. dzien. hebr. Hacefirah, tyg. Haolam w Londynie, dzien. Hajnt w Warszawie i tyg. ang. Nev Palestine. Kraków, Jasna 5, tel. 1-34-38.

THUGUTT STANISŁAW AUGUST. Polit. * 30. 6. 1873 w Łęczycy. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie (1891) i kursy handl. w Łodzi. Prac. jako robotn., nast. jako urzędn. Ogł. art. w Gońcu i Świecie; 1910—14 red. Ziemię i Fotografa Warsz. Po wybuchu wojny org. Zw. Patriotów (późn. Stron. Niezawisł. Narod.) i był

skarbn. P.O.W. w b. zaborze ros. Po zajęciu Warszawy przez Niemców wst. do Leg. Polsk. 1916—17 red. pisemko niepodl. Biuletyn. Czł. Centr. Kom. Nar., późn. wicepr. Rady Nar. Od 1917 czł. Polsk. Str. Lud. Wyzwolenie oraz red. pisma Wyzwolenie. W 1918 więz. przez wł. niem. Min. spraw wewn. w rządzie tymcz. Polsk. Republ. Lud. w Lublinie i min. spr. wewn. w gab. I. Moraczewskiego. Autor proj. ord. wyb. do Sejmu Ustawod. Del. na konfer. pokojową w Paryżu; czł. Kom. Nar. Polsk. tamże. Jeden z zał., nast. wicepr. Ligi Obr. Praw Człowieka i Obywat. W 1920 ochotn. w. p. (ranny pod Surażem). 1922—24 poseł na Sejm, prez. klubu sejm. P. S. L. Wyzwolenie. B. czł. komis. do bad. więzień. Czł. kom. 4, współtwórca ustaw o jęz. urzędów i sądów kres. oraz o szk. utrakwist. W 1924 zast. prez. Rady Min.; czł. kom. ministr. do spraw narodowośc. Org. i czł. Partii Pracy (1925—26). Red. Ruchu Lud. Prez. Inst. Bad. Spraw Narodowośc. Ogł. m. in.: W pałącej sprawie szkolnej (1915); Z Rosją czy przeciw Rosji (1916); Rada Narodowa (1917); Zagadnienie jedności narodowej (1917); Wrogowie reformy rolnej (1919); Jakich Polsce rządów potrzeba (1919). Odzn. O. P. 3. Warszawa, Madalińskiego 23, tel. 4-10-27.

THUGUTT STANISŁAW JÓZEF. Dr chemii. Mineral. * 12. 5. 1862 w Kaliszu. Uk. uniw. w Dorpacie (ob. Tartu). Kand. chemii 1886, mgr 1892, dr 1894. Asyst. kat. mineral. i geol. uniw. w Dorpacie 1893—94. Doc. pryw. chemii roln. uniw. tamt. 15. 11. 1894, wykł. mineralogię w Uniw. Warsz. 15. 11. 1915, prof. zwycz. mineral. i petrografii tamże 1. 4. 1919. Prorektor 1918—19 i 1920—21, rektor 1919—20. W st. spocz. od 31. 8. 1935. Czł. Polsk. Ak. Um. i Tow. Nauk. w Warszawie i Lwowie, dr h. c. uniw. w Tartu (Dorpat) 1929. Ogł. m. in.: Mineralchemische Studien (1891), Zur Chemie einiger Alumosilikate (1893), O reagonicie, nowym produkcie wietrzenia nefelinu (1899), Sur la solabilité de certains silicates dans l'eau (1913). Warszawa, Koszykowa 11-b. tel. 8-73-17.

THULLIE MAKSYMILIAN MARCELI. Dr Inż. * 16. 1. 1853 we Lwowie. S. Sylweriusza i Marceliny z Asłanowów. Oż. 1933 ze Stefanią Wincentyną Kamińską. Stud. na politechn. w Wiedniu i Pradze. 1876—88 urz. techn. w kolejnictwie, 1879—88 doc., 1889—1925 prof., od 1925 prof. hon. bud. most. Politechn. Lwowsk. W 1922—1935 sen. R. P. Od 1930 prof. hon. bud. most. Politechn. Warsz. Czł. rady miejsk. we Lwowie. Ogł. ok. 200 prac, m. in.: Przyczółki i filary kamienne (1903); Filary żelazne (1907); Mosty sklepione (wyd. II, 1908); Mosty łukowe i wiszące (1909); Mosty drewniane (t. I, wyd. III, 1913, t. II, wyd. II, 1907); Teoria żelbetu (1915); Teoria mostów (t. I, wyd. III, 1922, t. II, wyd. II, 1906); Statyka budowli (wyd. IV, 1923); Teoria ram (1924); Mosty blazane (wyd. II, 1925). Odzn. k. pap. pro Eccl. et Pont. Lwów, Dąbrowskiego 11, tel. 31-67.

de THUN TADEUSZ. Ziemianin. * 11. 10. 1897. S Wincentego i Jadwigi z Wiśniewskich. Oż. 15. 4. 1928 z Anną Korolec. Uk. gimn. E. Ronthalera w Warszawie, stud. roln. w S. G. G. W. Od 1915—1917 sł. w Leg. Polsk., 1918—1921 w w. p. Czł. rady gm., wydz. powiat., woj. komisji oszcz.-oddłuż., wicepr. oddz. rawsk. Zw. Ziem., czł. zarz. O. T. i K. R. Poseł na Sejm R. P. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. Z. sr. Zabłocie, pow. Rawa Maz., p. Nowe Miasto n. Pilicą.

TILGNER WŁADYSŁAW Dr nauk roln. Inż.-roln. Dypl. roln.-ekonom. * 18. 5. 1898 w Miejskiej Górce (woj. poznańskie). S. Hieronima i Kazimiery z Wolińskich. Ożeniony 28. 12. 1927 z Felicją Kruppik. Ukończył szk. śr. w Berlinie, stud. wyż. w Berlinie i Poznaniu. 1917—18 sł. w wojsku niem. na fr. zach. 27. 12. 1918—25. 10. 1921 w w. p. Por. rez. 1924—1931 st. asyst. przy zakł. ekonom. roln. Uniw. Poznańsk. pod kier. prof. dra W. Schramma. 1927—31 sekr. i zast. red. wyd. Rocznik Nauk Roln. i Leśn. 1927—28 wykł. na wydz. roln.-leśn. Uniw. Poznańsk.; 1928—1932 wykł. na kurs. nauk. org. gorzeln. w Poznaniu; 1928—1932 wykł. w Państw. Szk. Ogrodn. tamże. Prac. nad różn. zagadn. teoret. i prakt. w ramach specj. kom. Współprac. z prof. dremW. Schrammem jako czł.Międzyn.Kom. Ekspertów, powoł. w zw. z rozrach. polsko-niem. przez Miesz. Tryb. Polsko-Niem. w Paryżu. Prac. w kom. taksac. maj. ziemsk. Od 5. 8. 1931 nacz. wydz. w Wlkp. Izbie Roln. Ogł. m. in.: Porównanie cen gospodarstw rolnych z lat 1920—1925 z rozwojem cen od 1800—1912 w Poznańskiem (1927), Obciążenie podatkowe rolnictwa w Polsce i w różnych krajach europejskich (1932), Bilans gospodarczy (1933), 3 prace pt.: Statystyka porównawcza dochodów i rozchodów gospod. wielkoroln. na rok gospod. od 1930/1931 do 1932/33 wł. (1933, 1934 i 1935), Rachunkowość gospodarstw wiejskich w izbach rolniczych z szczególnym uwzgl. rachunkowości gospod. małorolnych (1935). Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Poznań, Kochanowskiego 4.

TOCZEK MICHAŁ. Sport. * 27. 9. 1889 w Nozdrzcu, woj. lwowsk. Uk. wydz. prawa uniw. Mjr w st. sp. Upr. sport konny od 1920 w Kaliszu. Zdobył w konk. hip. kraj. 15 m. I; 17 m. II, 9 m. III i 11 m. dalsz.; w konk. międzyn.: 9 m. I, 4 m. II, 9 m. III, 17 m. dalsz. i 14 wstęg hon. W parforce'ach (wyśc. myśl.) i cross-country: 5 m. I, 3 m. II

i 5 m. III. W wyścig. przez płoty i przeszk. jeździ od 1926 i zdob.: 27 m. I, 22 m. II i 20 m. III. W skok. na wysok. ustan. 6 rek., zdob. 7 m. I, 3 m. II i 2 m. III. Org. liczne wyśc. jako kmdt kursu jazdy konnej dla ofic. artyl. D. O. K. X. i jako kmdt kursu instr. jazdy konnej i jazdy zaprzęg. C. W. Art. w Toruniu. Przewodn. Koła Hod. Koni w Przemyślu. Odzn. K. Z. sr. 2. Przemyśl, Bol. Śmiałego 3.

TOEPLITZ-MROZOWSKA JADWIGA. Art. dram. Podróżn. * 15. 1. 1880 w Janowicach, w Kieleckiem. Odb. stud. artyst. we Włoszech. Wyst. we Lwowie, Krakowie i Warszawie. W 1919 zwiedz. Ceylon, Indie płd., Madras, w 1923 Azję Mn., Mezopotamię i Persję, w 1925 Indie, w 1927 udała się przez Indie do Kaszmiru, 1929 przez Rosję i Turkiestan na Pamir. Ogł. m. in.: La prima Spedizione italiana attraverso i Pamiri (Roma 1930); Visioni orientali (Milano 1930); Sine Ira (1933); Wygł. odcz. we Włoszech, Francji, Belgii, Węgrzech i Polsce. Mediolan.

TOKAR LUDWIK SZYMON. Inż.-arch. * 18. 11. 1886 w Warszawie. S. Daniela i Heleny ze Szletyńskich. Oż. 21. 11. 1920 ze Stefanią Weinreb. Uk. szk. realną w Warszawie, stud. na politechn. w Darmsztacie, Lwowie i Wiedniu. W 1920 ochotn. w. p. Po uk. stud. prakt. zawod. w Wiedniu do 1919. Do 1926 prac. przy bud. gm. P. K. O. w Warszawie i Łodzi. 1926—1927 projektodawca i kier. bud. misji anglik. na Sewerynowie w Warszawie. Nast. kier. budowy Szpit. SS. Elżbietanek w Mokotowie, projektodaw. i kier. bud. Sanat. Św. Józefa w Warszawie, szer. domów mieszk., pałacyków, willi, obiekt. przemysł., sklepów, spółdz. robotn. na Bielanach i in. Czł. zarz. S. A. P., czł. sądu koleż. S.A.R.P., czł. Polsk. i Międzyn. Tow. Szpitaln. i Tow. Ref. Mieszk. Ogł. liczne art. z dziedz. budown. szpitaln. w Polsce Zbr. (1932) i wyd. Polsk. Tow. Szpitaln. (1933—1934). Warszawa, Nowogrodzka 3, tel. 9-33-90.

TOKARZ WACŁAW. Dr fil. Hist. * 7. 6. 1873 w Częstochowie. Uk. Uniw. Jagiel. (d-rat 1901), stud. spec. w Paryżu. Asyst. semin. hist. Uniw. Jagiel. 1. 10. 1901, doc. hist. powsz. 1905, prof. nadzw. hist. powsz. 1. 10. 1909, prof. zwycz. 1. 10. 1912; zrezygn. z katedry 26. 11. 1920. Sł. w Leg. Polsk., nast. w w. p. Od 1927 płk w st. sp. Prof. zwycz. hist. Polski now. Uniw. J. P. 1. 7. 1928. Czł. Polsk. Ak. Um. i Tow. Nauk. Warsz. Ogł. m. in.: Ostatnie lata Hugona Kołłątaja (1905); Warszawa przed wybuchem powstania 17. 4. 1794 r. (1911); Armia Królestwa Polskiego 1815—1830 (1917); Komisja edukacyjna i Uniw. Jagielloński (1924); Deputacja indagacyjna (1928); Sprzysiężenie Wysockiego i noc listopadowa (1927); Wojna polsko-rosyjska 1831 (1929). Odzn.: O. P. 4 i 3, K. N., K. W., fr. L. H. 5. Warszawa, Wspólna 65-a, tel. 9-68-01.

TOŁŁOCZKO KAZIMIERZ. Archit. * 1. 4. 1886 w Warszawie. S. Wiktora i Leokadii z Przyłubskich. Ucz. do gimn. IV w Warszawie, po strajku szk. uk. szk. śr. A. Jeżewskiego tamże i politechn. we Lwowie. B. konserwat. Tow. Op. n. Zab. Przeszł.; b. nacz. wydz. w Min. Robót Publ.; asyst. Politechn. Warsz. 1918—1927. Wyk. m. in.: domy prof. Uniw. J. P. przy ul. Brzozowej 12, koszary oddz. przyb. Prezydenta R. P. przy ul. 29 Listopada, regul. dzieln. oficerskiej na Żoliborzu, gdzie wybud. ok. 100 domów, inst. „Opatrzności" przy zbiegu ul. Myśliwieckiej i Wrońskiego, domy akad. przy pl. Narutowicza i al. Grójeckiej, osiedle dziennik. przy ul. Tucholskiej w Warszawie, domy Fund. Kwat. Wojsk. w Warszawie, Bydgoszczy, Toruniu i Bielsku Śl., gm. sądu okr. w Białymstoku i Pińsku; gm. gimn. męsk. w Łucku. Nagr. na konk. za proj.: ratusza w Kaliszu (1917), regul. Kalisza (1917), kościoła Opatrzności w Warszawie (1926), regul. pl. J. Piłsudskiego w Warszawie. Warszawa, Tucholska 3, tel. 12-68-26.

TOŁWIŃSKI KONSTANTY. Dr. Geolog. * 7. 1. 1877 w Witebsku. S. Zenona i Apolonii z Załęskich. Stud. geol. w Zurychu, 1910—14 współprac. szwajc. kom. geol., 1911—12 prow. bad. geol. na Sumatrze, 1912—14 prac. w Alpach Szwajc. i prow. bad. geol. w Europie. Od 1919 szef Karpack. Inst. Geol. Naft. w Borysławiu. Czł. Tow. Nauk. Lwowsk. Ogł. m. in.: Badania geolog. terenów naft. na wyspie Sumatrze (1917); Złoża ropy i wody Borysławia (Karp. Inst. Geol. Naft. 1922); Zawodnienie Borysławia (tamże 1923); Niektóre metody zwiększania wydajności złóż ropnych (tamże 1924); Skalskie Karpaty brzeżne z uwzgl. geologii Borysławia (tamże 1925); Mapa naftowych i gazowych obszarów Polski w Karpatach i na przedgórzu (tamże 1928); Mapa geol. okolic Borysławia (1931); Mapa geolog. Ropienka—Paszewa (1932); Kopalnie nafty i gazów ziemnych w Polsce (2 t., 1934); Rypne—Perechińsko. Mapa geol. w barw. (1935). Borysław, tel. 168.

TOŁWIŃSKI TADEUSZ Inż.-arch. * 18. 1. 1887 w Odessie. S. Mikołaja i Jadwigi z Brzozowskich. Oż. z Felicją Ciszewską. Uk. szk. realną w Warszawie i politechn. w Karlsruhe, stud. uzup. w Anglii, Francji i Niemczech. W 1905 czł. P. P. S. W 1920 ochotn. w. p. Od 1915 wykł., nast. prof. zwycz. urbanist. na Politechn. Warsz. 1937—38 dziek. wydz. archit. Ogł. art. z zakr. archit. i urbanist. w czasop oraz Urbanistykę (2 t. 1934—1937). Wyk. gm.: szkół zarz. tramw. m. st. Warszawy, gimn. państw.

im. Stef. Batorego, Muz. Narod. w Warszawie i in. Proj. nagr. na konk.: miasto ogród Ząbki; odbud. Kalisza (urbanist.); dzieln. zabytk. (urbanist.); Teatr Narodowy; m. J. Poniatowskiego, Dworzec Gł., Ratusz w Warszawie i in. Czł. Rotary Klubu. Warszawa, Służewska 3, m. 9, tel. 8-28-65.

TOM KONRAD. Art. scen. Konferans. Karykaturz. * 9. 4. 1887 w Warszawie. Uk. szk. handl. Zgr. Kupców i aplikac. szk. dram. tamże. Stud. w teatrach berlińsk. W 1909—14 red. Nowy Kur. Łódzki, Gaz. Łódzką oraz Tygodn. Śmiechu. Ochotn. w. p. 1919—20. Występ. od 1907. Występ. w Płocku (Teatr Popul.), Ciechocinku, Lublinie; w Warszawie w teatr.: Nowoczasnym (reżys.), Bagateli, Mirażu, Czarnym Kocie (reżys.), Wodewilu, Bandzie, Qui pro Quo, Cyruliku Warsz. W 1917 otrz. II nagr. na konk. piosenkarzy. Warszawa, Koszykowa 6-a, tel. 9-20-80.

TOMALA JAN. Ks. Dr Św. Teol. * 26. 1. 1894 w Żorach, na G. Śląsku. S. Franciszka i Marii z Somerlików. Ucz. do gimn. w Gliwicach, uk. w Żeganiu, stud. na uniw. we Wrocławiu, uk. wydz. teol. Uniw. Jana Kaz. B. czł. org. Zet (1907—1914). Sł. w w. austr. na fr. ros. i franc. do 1918. Kpl. rez. Prez. kółka teol. Polaków we Wrocławiu. Uczestn. prac plebiscyt. na G. Śl. Od 1930 sekr. Zw. Mł. Kat. Prof. gimn. polsk. w Chorzowie, nast. pref. gimn. polsk. w Mikołowie, od 1932 prob. w Łaziskach Górnych. Ogł. m. in.: Śląska młodzież katolicka (hist. org. polsk. na Śl. 1871—1926), Czy Bóg Star. Zakonu miłuje ludzi, Dekalog w świetle najnowszych badań naukowych, Teologia proroka Jaremiasza. Współpr. Katolika, nast. Gościa Niedzieln. Odzn. k. pap. Pro Eccl. et Pont. Łaziska Górne, Probostwo.

TOMASZEWSKI KAZIMIERZ. Mgr praw. Adw. * 25. 2. 1899 w Jarocinie. S. Antoniego i Józefy z Banaszaków. Oż. 24. 9. 1931 z Janiną Orcholską. Uk. gimn. w Brilon (Westfalia) i wydz. prawny Uniw. Poznańsk. (1923). Od 1917 sł. w w. niem. na fr. wsch. i zach.; w 1918 w niew. ang., w tymże r. wst. do A. P. we Francji, z kt. powr. do kraju, nast. sł. w w. p. do 1921, ost. jako ofic. Po uk. stud. i apl., od 1925 sędzia grodzki w Skarszewach, nast. kier. sądu w Tczewie. Od 1930 adw. w Tucholi, od 1933 w Toruniu. Prez. Sokoła, prez. zarz. okr. Tow. Pom. Polonii Zagr., czł. zarz. okr. P. C. K., czł. zarz. Komit. Wyk. Zjazdu B. Działaczy Niepodl.

na Pomorzu. Ogł. artyk. w prasie sokolej. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Toruń, Szeroka 17, tel. 15-13.

TOMASZEWSKI TADEUSZ STANISŁAW. Mgr praw. Adw. * 10. 7. 1894 w Charkowie. S. Józefa i Seweryny z Sokołowskich. Oż. 3. 9. 1924 z Zofią Assenheimer. Uk. wydz. prawny uniw. w Warszawie. 1915—1917 sł. w 1 p. uł. Leg. Polsk., intern. w Szczypiornie. 1918—1921 sł. w w. p. Ppor. rez. Nast. adw. Prez. oddz. Zw. Leg. w Chełmie, prez. Klubu Mieszczańsk., prez. Kl. Gospod. rady miejsk., czł. zarz. Zw. Strzel. Odzn.: K. N., M. za W. Chełm Lub., Lubelska 7.

TOMASZEWSKI WACŁAW. Przemysł. * 9. 9. 1891 w Czerniejewie, pow. poznański. S. Mikołaja i Heleny z Koczorowskich. Oż. 6. 1. 1925 z Katarzyną Kaczmarek. Uk. szk. śr. w Berlinie (1909) i dokszt. szk. techn. tamże (1910). Wł. fabr. elementów i baterii oraz wyr. metal. „Centra" w Poznaniu (od 1926). 1914—1918 sł. w w. niem. na fr. zach., ranny. W 1920 ochotn. w. p. Czł. Zarz. Polsk. Kl. Sport. w Berlinie. Radca Izby Przemysł.-Handl. w Poznaniu od 1935, konsul hon. Król. Węgier od 1936. Poznań, Matejki 50, tel. 66-88.

TOMASZEWSKI-BOŃCZA WIESŁAW EDWARD. Dziennik. Public. * 26. 2. 1903 w Warszawie. S. Aleksandra i Wacławy z Rucińskich. Oż. 10. 9. 1932 z Lilianą Tchorzewską. Stud. w Szk. Nauk Polit. w Warszawie i w Inst. Wyższ. Nauk Międzyn. w Paryżu. Od 1916 harc., od 1917 w P. O. W. W 1918 przedostał się z Warszawy do Bobrujska i wst. do I Korp. Wsch. Po powr. do kraju areszt. przez wł. niem. 1. 11. 1918—1925 sł. w w. p. Uk. Szk. Podchor. w 1919 r. Uczestn. obr. Lwowa, kamp. 1920 i III powst. g.-śl. Por.-inw. wojen. Od 1925 współprac. Expr. Poran. i Polski Zbrojnej. W 1927 koresp. wojenny w Meksyku i Nicaragua. Następnie badał warunk. emigr. w Ameryce Środk. i na Wysp. Hawajskich. Współprac. z Państw. Urz. Emigrac. Ogł. koresp. w wyd. Prasy Polskiej i Messager Polonais oraz w Diario de la Marina, El Mundo (Hawana), Excelsior, El Universal (Meksyk). 1929—1930 red. Głosu Polskiego we Francji oraz zast. kmdta Zw. Strzel. na Francję, Belgię i Holandię. W 1931 szef wydz. propag. i prasy w Kom. Główn. Zw. Strzel. Od 1932 attaché pras. konsul. gen. Peru. W 1933 red. nacz. Jutra Pracy i kier. wydz. pras. w Inst. Ośw. Pracown. Red.

nacz. Przeglądu Przemysłu Farmaceutycznego. Red. nacz. X Muzy. R-ca Polsk. Inst. Herald., czł. Międzyn. Inst. Herald., czł. Akademii Papieskiej. Ogł. Kodeks orderowy oraz szer. art. w prasie codz. i period. Wygł. odcz. radiowe. Odzn.: K. Z., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. 3 M., fr. Gw. Cz. 3, est. K. B. 3, o. rel. Kor. Ciern. 1, o. rel. Lwa i Czarn. Krz. 1, szw. M. Zasł., fr. M. W. W., M. I., łot. M za W. Warszawa, Nowogrodzka 23.

TOMASZKIEWICZ LEOPOLD. Dział. zw. zawod. * w 1893. Sł. w Leg. Polsk. W 1921 naucz. w Krakowie, udz. w prac. Uniw. Lud. W 1927 prez. zarz. gł. Gospod. Zw. Zaw. Prez. zarz. gł. Zw. Zaw. Saliniarzy. Wicepr. Zw. Zaw. Prac. Przem. Chem. Czł. zarz. gł. Zw. Leg. Od 1934 prac. w Org. Młodz. Prac. Poseł na Sejm 1930—35. Warszawa, Adama Pługa 1-3 m. 4.

TOMCZYCKI KAROL. Inżyn.-technolog. * 27. 11. 1879 w Warszawie. S. Antoniego i Wandy z Aquilinów. Ożenił 11. 2. 1905 ze Stanisławą Rudnicką. Uk. szk. realną w Warszawie oraz Instyt. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad). Prac. na Dr. Żel. Warsz.-Wied., z kt. w 1915 ewak. do Moskwy. W 1917 współorg. i wicepr. Zw. Kolej. Polaków. W 1918 pełnomocn. do spraw reemigracji w Moskwie. Po powrocie do kraju, prez. Związku Fabrykantów w Bydgoszczy, prez. Stow. Techn. tamże, wicepr. Zrzesz. Zw. Przemysł. Zach. i Poł. Polski, wicepr. Rady Zjazdów Przedsięb. Żeglug., wicepr. Zw. Właśc. Tartaków w Bydgoszczy, czł. rady nacz. Zw. Drzewnych w Warszawie, wicepr. Rady Gosp. okr. bydgosk., czł. zarz. okr. Zw. Pracodawc. Ziem Zach., czł. zarz. Zw. Cegielń w Obwodzie Dolnej Wisły, czł. Zarz. Zw. Przedsięb. Ekspedyc. w Warszawie, czł. Wojew. Komit. Przemysł. w Poznaniu, czł. komit. budowy Szkoły Morskiej w Gdyni, czł. zarz. Komit. Obywat. dla Bezrobocz. w Bydgoszczy, czł. rady opiek. Szk. Przemysł. i wicepr. oddz. L. O. P. P. tamże. Odzn. O. P. 5. Warszawa, Willowa 2, tel. 4-28-38.

TOMKIEWICZ WŁADYSŁAW JERZY. Dr fil. Hist. * 4. 9. 1899 w Nowince na Litwie. S. Stanisława i Michaliny z Rathelów. Ożenił 12. 1. 1927 z Marią Podien. Uk. gimn. filol. Macierzy Polsk. w Kijowie i wydz. humanist. Uniw. Warsz. Studia spec. w Rzymie i Paryżu. Ochotn. w p. 1919—1920. Prac. w Kom. Zjedn. G. Śl. z Macierzą 1920—1921. Doc. hist. Europy Wsch. na Uniw. J. P. od 26. 1. 1932. Ogł. m. in.: Ograniczenie swobód kozackich w 1638 (Lwów 1930), Wołyń w Koronie (Równe 1931), Jeremi Wiśniowiecki (Warszawa 1933), Cerkiew dyzunicka w dawnej Rzplitej Polskiej (Kraków 1934), Rozejm Sztumdorfski (Kraków 1936). Odzn. M.za W. Warszawa, ks. Skorupki 12, tel. 9-98-12.

TOMOROWICZ STEFAN. Inż.-architekt. * 16. 9. 1889 w Gołoszycach, pow. opatowski. S. Jana i Marii z Janiszewskich. Ożenił 25. 10. 1925 z Marią Bereza. Uk. szk. realną W. Wróblewskiego w Warszawie i Politechn. Lwowską. Kier. oddz. budowl. Kom. Rządu w Warszawie. Podcz. w. świat. sł. w w. ros. W 1920 ochotn. w. p. Proj. m. in.: gm. Dyr. Lasów Państw. w Warszawie, gm. Wyższ. Szk. Dziennik. tamże, przebud. gm. Min. Sprawiedl. Odzn. K. Z. sr. Warszawa, Wawelska 20, tel. 9-03-58.

TOŃCIO, patrz: VOGELFÄNGER HENRYK.

TOPÓR-BYCZKOWSKI LUCJAN TADEUSZ KAZIMIERZ, patrz: BYCZKOWSKI-TOPÓR.

TOR EUGENIUSZ. Inż.-mech. * 28. 12. 1883 w Grabowcu, pow. hrubieszowski. S. Andrzeja i Katarzyny z Claudelów. Ożenił 28. 7. 1907 z Katarzyną Wazowską. Uk. gimn. w Łodzi (1903), stud. na uniw. w Warszawie (1903—05), uk. politechn. we Lwowie (1910). Brał udział w ruchu niepodl. w woj. lubelsk. 1904—05; w 1912 wst. do Strzelca, nast. sł. w Leg. Polsk. Dyr. Miejsk. Muz. Przemysł. w Krakowie, prof. Państw. Szkoły Przemysł. tamże i dyr. Wojew. Inst. Rzemieśln.-Przemysł. Prez. ogn. Y. M. C. A. w Krakowie, prez. Tow. Kol. Wakac., czł. zarz. L. O. P. P. Ogł. art. w czasop. techn. z zakr. wykorzyst. sił wodn. Odzn.: O. P. 4, M. N., M. 10-l. O. N. Kraków, Smoleńsk 11, tel. 1-36-82.

TOR STANISŁAW. Przemysł. * 25. 4. 1880 w Sołtysach, pow. hrubieszowski. S. Andrzeja i Katarzyny z Claudelów. Ożenił w 1907 z Janiną Ludwikiewicz. Uk. gimn. w Chełmie, stud. na wydz. prawnym uniwers. w Warszawie i Kijowie oraz w Akad. Handlowej w Wiedniu (1909). Za czasów gimn. czł. samokszt. kółek młodz. zbliż. do P. P. S., od 1903 czynny czł. partii, uczestn. manifest. na placu Grzybowskim w Warszawie (1904), org. akcji bojow., więz. dwukr. na Pawiaku i w Cytadeli, zmusz. do wyj. za gr. Na emigr. prac. we fr. rew. P. P. S., nast. w Zw. Strzel. Żoln.

1 komp. kadr. Leg. Polsk., nast. komisarz polit. do spraw wojskow., del. N. K. N.; 1915—16 dział. w Małopolsce wsp. z J. Kasprowiczem, A. Strugiem i St. Żeromskim. Po wojnie deleg. Min. Op. Sp. do walki z bezrob. w Warszawie, nast. radny miejski; wyzn. na wiceprez. miasta, zrzekł się w 1919; w 1923 przejął gazownię miejską z rąk niem. i był jej dyr. do 1928. Nast. do 1931 prow. eksp. drzewa w Gdańsku; od 1932 kier. w firmie „Paged" w Gdyni. Prez. Izby Przem.-Handl. Pomorsk., przew. kom. regionu morskiego, czł. zarz. liczn. org. społ. w Gdyni. Ogł. art. i rozprawy z dziedziny gospod. w prasie fach i codz. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 4. Gdynia, Ś-to Jańska 44.

TOSIK, patrz: HAŃCZA

TOSIKOWA, patrz: CHANIECKA.

TRACEWSKA HELENA. Art.-śpiewaczka * 11. 3. 1883 w Warszawie. C. Józefa i Józefy z Rostków. Uk. gimn. i szk. śpiewu prof. Giustiniani i Wołoszko. Wyst. w oper.: Straszny dwór, Flis, Hrabina, Hamlet, Romeo i Julia, Pajace, Bal maskowy, Carmen, Werther, Kawaler srebr. róży, Quo vadis, Hugonoci i in. Warszawa, Mokotowska 12, m. 17.

TRACZEWSKI CEZAR FELIKS. Dr med. * 9. 6. 1866 w Trościańcu, na Podolu. Ucz. do szk. śr. w Niemirowie, uk. w Słucku, stud. med. na uniw. w Montpellier, uk. w Bernie szwajc. Stud. grucz. tarczyk. pod kier. prof. Kochera, fizjol. pod kier. prof. Kroneckera, histol. patolog. pod kier. prof. Langhansa. Prac. nad prom. Roentgena, prow. bad. fotograf. nad widmem ultrafiolet. Wyk. liczne prace z zakr. chemii farmaceut., kt. wynik. były prepar.: Thyraden, Testaden i in. f-my Knoll & Co. w Ludwigshafen. Do 1921 st. asyst. uniw. w Bernie, nast. prof. zwycz. farmakol. na Uniw. Stef. Bat. (ob. w st. sp.). Ogł. Cachexia strumipriva granidarum et ses rapports avec le rachitisme et le cretinisme (1897) oraz szer. prac nauk. i art. Wilno, Teatralna 4.

de TRAMECOURT JERZY. Wojew. * 1. 3. 1889 w Lublinie. S. Władysława i Klementyny z Szamrotów. Oż. 12. 5. 1917 z Heleną Trębicką. Ucz. do gimn. w Lublinie, uk. w Warszawie. Od 1904 prac. w niepodl. kół samokszt., był wicepr. Zw. Młodz. Narod. w Lublinie, kier. akcją strajk. w okr. walki o szkołę polską. Od 1910 sł. w w. ros. Podczas w. świat. był w niew. austr., nast. sł. w 6 p. p. Leg. Polsk. Intern. w Szczypiornie i Łomży. W 1918 w kadrze instr. P. O. W., po czym sł. w w. p. Od 1928 mjr rez. Nast. star. w Mołodecznie, Głębokiem, Wilnie i Radomiu; od 2. 1937 wicewojew. poleski i p. o. woj.; od 8. 1937 wojew. lubelski. Ogł. art. w prasie codz. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 2. Lublin, urz. wojewódzki

TRAWIŃSKI FRANCISZEK. Bankowiec. * 8. 1. 1875 w Łowiczu. S. Pawła i Franciszki z Jędrzejewskich. Uk. wydz. fiz.-matem. uniw. w Moskwie. 1914—1918 sł. w w. ros., 1919—1920 ochotn. w. p. Kpt. rez. Prez. i dyr. Banku Ziemi Łowickiej. Prez. Tow. Wzaj. Kred. w Łowiczu. Prez. Zw. Of. Rez. Czł. zarz. L. O. P. P. i L. M. i K. Skarbnik F. O. N. Łowicz, 1 maja 8, tel 93.

TRAWIŃSKI KAROL. Dr praw. Ekonom * 29. 10. 1882 we Lwowie. S. Fryderyka i Anny z Tresserów. Uk gimn. w Tarnopolu i uniw. w Wiedniu. Em. dyr. Izby Przemysł.-Handl. we Lwowie. W 1915 sł. w w. austr. Nal. do Małop. Str. Obywat. we Lwowie. Czł. zarządu Polsk. Tow. Emigr., wicepr. Ligi Polsko-Jugosł., czł. zarz. L. O. P. P. Ogł.: Zwyczaje handlowe; Miscellanea ekonomiczno-prawne; Zbiór ustaw i rozporządzeń administr.; art. w prasie polsk. i zagr. Kier. działu ekonom. Gaz. Polsk. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Lwów, Senatorska 11, tel. 2-53-75.

TRĄMPCZYŃSKA-OTTO MARIA JOANNA LAURA. Art.-śpiew. Pedag. * 27. 12. 1875 w Orzeszkowie. C. Henryka i Pauliny z Pągowskich. Uk. szk. śr. (matura w Poznaniu), Sorbonę i Schola Cantorum w Paryżu. B. art. opery król. w Monachium oraz opery królewsk. w Budapeszcie. B. solistka konc. Lamoureux i Colonne'a w Paryżu. Wykł. Państw. Konserwat. Muz. w Poznaniu. Poznań, Wyspiańskiego 10, tel. 77-04.

TRĄMPCZYŃSKI WOJCIECH. Prawnik. Polit. * 8. 2. 1860 w Dębłowie, pod Gnieznem. Ucz. do szk. w Trzemesznie, nast. do gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu (matura 1877) Stud. prawo w Berlinie i Wrocławiu. W 1886 zł. egz. państw. i rozpocz. prakt. adwok. w Poznaniu. Walcz. o prawa Polaków pod zab. prusk. W 1900 wybr. do rady m. Poznania, prez. koła polsk. w tejże do r. 1911. W 1907 pod wpływem wprowadz. przez rząd pruski ustawy o wywłaszcz.

ogł. brosz. pt. Recht muss Recht bleiben (Prawo musi pozostać prawem). Poseł do sejmu prusk. 1910—1918, do parl. Rzeszy 1912—1918. W 1918 prez. nacz. reg. poznańsk. W 1919 wybr. do Sejmu Ustawod., marsz. tegoż 14. 2. 1919—1922. Przewodn. Centr. Komit. Plebisc., prezes Kom. Pom. Repatriantom. Senator R. P. 11. 1922—3. 1928. Marsz. Senatu 1. 12. 1922—1927. Poseł do Sejmu 1928—1935. Odzn.: O. B. (1921), pap. Piusa IX 1. Poznań, Szopena

TREFLER JANUSZ. Art.-mal. * 20. 12. 1898 w Warszawie. S. Zygmunta i Gustawy. Uk. szk. realn. w Warszawie i wydz. sztuk pięknn. Uniw. St. Bat. (1926). Czl. P. O. W. 1918-1920 ochotn. w. p. Wyst. w Warszawie, Łodzi, Wilnie, Poznaniu i Krakowie. Autor prac reprod. w Sztukach Pięknych, Sztuce i Pracy, Tyg. Ilustrow., Bluszczu, Przeglądzie Artyst. Praca pt. Przy lampce wina zakup. do zbior. państw. w 1930.

Odzn.: K. N., K. W., M. za W., łot. M. za W. Warszawa, Marszałkowska 142.

TREJDOSIEWICZ WACŁAW TOMASZ. Adw. * 25. 9. 1872 w Warszawie. S. Jana i Zofii z Czarnockich. Ożenił 1. 12. 1912 z Pelagią Żebrowską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawny uniw. tamże. Za czasów akad. czł. zarz. Br. Pom. Prac. w stowarz. „Oświata Ludowa". Podcz. w. świat. radca prawny Polsk. Tow. Pom. Of. Wojny w Moskwie i Taganrogu oraz prac. w org. op. nad młodz. szk. Po powr. do kraju prakt. jako adw. Obr. konsystorski. Ogł. szereg prac ekonom., liter. i feliet. w prasie kraj. i zagr.; współprac. Kur. Warsz. w dziale sądowym i nauk. Warszawa, Nowogrodzka 39, tel. 9-98-60.

TREPKA-NEKANDA EDMUND. Inż.-chemik. * 18. 12. 1880 w Wielkiej Wsi. Syn Bolesława i Zofii z Kurnatowskich. Ożenił 12. 4. 1912 z Oliną Kurnatowską. Uk. szk. realną w Łodzi i wydz. chem. politechn. w Dreźnie. Ochotn. w. p. w 1920. Prof. Politechn. Warsz. 1919—1923. Poseł do Sejmu 1922—1927. Dyr. Zw. Przem. Chem. Czl. liczn. tow. i inst. społ. i nauk. Ogł. prace z dziedz. przem. chem. i ekonom. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Koszykowa 6, tel. 8-74-46.

TRETER JAN JULIAN. Handlow. Pedag. * 6. 5. 1889 we Lwowie. S. Henryka i Amalii z Gdowskich. Ożenił 1925 z Leonią Mayer. Uk. gimn. we Lwowie i stud. handl. W 1920 ochotn. w. p. W 1914 naucz. szk. kupieck. w Tarnowie, nast. prof. Akademi Handl. we Lwowie. W 1914 wywiez. do Rosji, skąd powrócił w 2. 1918. Po powr. naucz. Szk. Handl. w Białej, nast. prof. Ak. Handl. we Lwowie. Od 1921 czł. zarz. i dyr. handl. Zjedn. Zakł. Kartograf. i Wydawn. Książnica-Atlas Sp. Akc. we Lwowie. Czł.-zał. Karpack. Tow. Narc., długol. czł. zarz. Tow. Narc., czl. zarz. Polsk. Klubu Automob. Ogł.: Rachunek procentu składanego i rent czasowych przy kapitalizacji z dołu (1914); Tematy do księgowości (3 cz., łącznie z dr Tomankiem); art. handl. i gospod. w prasie fach. Lwów, Kampiana 11-a, tel. 2-48-41.

TRETER MIECZYSŁAW HENRYK KAZIMIERZ. Dr fil. Hist. sztuki. * 2. 8. 1883 we Lwowie. S. Henryka i Amalii z Gdowskich. Ożenił 21. 2. 1914 z Ludwiką z Reicherów Małkowską. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. fil. Uniwers. Jana Kaz., stud. w lwowsk. Instyt. Muz. Do 1922 kustosz muzeum im. Lubomirsk. we Lwowie. 1917—18 wykł. estet. w polsk. kol. un. w Kijowie, 1920—22 doc. hist. sztuki Politechn. Lwowsk., 1922 do 1924 dyr. Państw. Zb. Sztuki, 1925—27 doc. teorii i hist. sztuki

Uniw. Jana Kaz.; od 1926 dyr. Tow. Szerz. Szt. Polsk. wśród Obc. w Warszawie. Doc. nowsz. hist. szt. Uniw. J. Piłsudskiego. Czł. kom. hist. szt. Polsk. Ak. Um., czł.-zał. Tow. Fil. we Lwowie. czł. Tow. Nauk tamże. Kom. wystaw szt. polsk. w Helsinkach, Stockholmie (1927), Amsterdamie na IX Olimpiadzie, w Brukseli, Hadze (1928/29), Gdańsku, Bukareszcie, Paryżu (1930), Wenecji (1932 i 1934) oraz w Niemczech (1935). Red. kwart. etnograf. Lud (1905—10), monogr. nauk. Nauka i sztuka (1912—14), Muzeum Polskie (Kijów, 1917—18), Ruchu Filozof. (1911—20), Przegl. Warsz. (1923—25), Monogr. artyst. (Warszawa, 1925—30), Sztuk Pięknych (Warszawa—Kraków, 1924 do 1934). Ogł. m. in.: Przegląd treści 10 roczników czasop. etnograf. Lud. 1895—1904 (1907); Zbiór szopek w Bawarskim Muz. Nar. w Monachium (1909), Typy ludowe Franciszka Tepy (1911), Nowsze malarstwo polskie w galerii miejsk. we Lwowie (1912), Muzea współczesne (1917), Zadania i przedmiot estetyki (1921), Sztuka sylwetkowa, jej historia i estetyka (1924), La peinture polonaise contemporaine (1930), Die neuere Malerei in Polen (1930), Sztuka polska i polskie życie (1930), Teatr a sztuki plastyczne (1933), Le décor du thèatre moderne en Pologne (1933), Wincenty Drabik — scenograf i człowiek teatru (1934). Odzn.: O. P. 4, szw. Gw. Polarn. 4, finl. R. B. 3, Gw. Rum. 3, Kor. Wł. 3. Warszawa, Hoża 22, tel. 8-17-23.

TRETIAK ANDRZEJ WOJCIECH. Dr fil. Hist. i kryt. liter. * 8. 6. 1886 we Lwowie. S. Józefa i Zofii z Wilczyńskich. Oż. 15. 1. 1914 z Adelą Świderską. Uk. gimn. im. Sobieskiego w Krakowie, wydz. fil. uniw. w Wiedniu i wydz. roln. uniw. we Wrocławiu. Prof. Uniw. J. Piłsudskiego. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Czł. red. Neofilologów. Ogł. m. in.: John Harrington (1910), Środki artystyczne sceny szekspirowskiej (1925), Literatura angielska w okresie romantyzmu (1928); Lord Byron (1930). Przekł.: O. Wilde'a Ballada o więzieniu w Reading (1911); Emersona Szkice. Wyd.: Szekspira: Hamlet, Król Lear, Burza, Otello, Macbeth; Byrona: Powieści poetyckie, Kain, Manfred. Walter Scott'a: Vaverley. Wst. do szer. przekł. z klas. liter. ang. Z art. ważn.: Marlowe i Mickiewicz, O. Wilde, R. H. Benson, Charakterystyka sztuki angielskiej, G. B. Shaw, W. Blake, Przedromantyzm angielski, Beniowski w Anglii, J. M. Barrie, G. K. Chesterton, Tomasz Morus, Hilary Belloc, Galsworthy jako dramaturg, Al. Meyrsell i Thompson, Saga o Forsytach; poza tym szer. rec. dzieł ang. i polsk. Warszawa, Nowy Zjazd 5.

TRIEBLER PIOTR. Art.-rzeźb. * 22. 11. 1898 w Ligocie, na Śl. Opol. S. Edwarda i Wiktorii z Kopeckich. Uk. Szk. Przemysłu Art. w Bydgoszczy, Szk. Szt. Zdobn. w Poznaniu; 1929 stud. uzupełn. w Monachium. W r. 1916 sł. w w. niem. Brał udz. w powst. śl. Czł. Zw. Zawod. Plast. Wlkp.-Pom., T-wa Przyj. Sztuk Pięk.n.w Bydgoszczy. Autor wielu rzeźb, posągów, figur, m.in.: pomnik Najśw. Serca Pana Jezusa w Bydgoszczy i popiersie marsz. J. Piłsudskiego dla gimn. Jego im. tamże. Otrz. nagr. Bydgoszcz, Dworcowa 94, tel. 22-36.

TROCKENHEIM JAKUB vel JANKIEL. Kupiec. * 5. 7. 1881 w Warszawie. Syn Arona Fajwla i Rajzli. Oż. w 2. 1900 z Pessą Kirszenberg. Od 1915 czł. egzek. org. „Agudas Izrael" w Polsce. Od 1919 radny m. st. Warszawy, ob. czł. tymczas. rady miejsk. 1924—1931 wicepr. rady gminy wyzn. żyd. w Warszawie, a od 1931 prez. tejże rady. Senator R. P. 1935—1940. Warszawa, Tłomackie 6, m. 6, tel. 11-76-15.

TROMBINI - KAZURO MARGERITA. Muz. Pedag. * 19. 11. 1892 w Warszawie. Córka Cezara i Emilii z Dąbrowskich. Zam. za Stanisławem Kazuro. Ukończyła Król. Akademię Muzyczną Św. Cecylii w Rzymie. Pianistka i klawecynistka. Profes. rzecz. Państwowego Konserwatorium Muzycznego w Warszawie. Warszawa, Okólnik 1, telef. 5-34-04.

TRUCHIM STEFAN ALEKSANDER. Dr fil. Hist. * 8. 9. 1896 w Kopanoe, pow. Kałusz. S. Stefana i Apolonii. Oż. 23. 4. 1921 z Ireną Bulicz. Uk. gimn. we Lwowie (1914) oraz wydział fil.-pedagog. Uniw. Jagiel. (d-rat 1920). W 1914 komis. wojen. Zadwórza i Połonic z ram. Druż. Bartosz., nast. sł. w Leg. Wsch. do rozw. Od 1915 w I bryg. Legionów. W 3. 1918 internow. w Witkowicach. 1918 do 1923 w w. p. Mi-

TRĄMPCZYŃSKI WOJCIECH. Prawnik. Polit. * 8. 2. 1860 w Dębłowie, pod Gnieznem. Ucz. do szk. w Trzemesznie, nast. do gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu (matura 1877) Stud. prawo w Berlinie i Wrocławiu. W 1886 zł. egz. państw. i rozpocz. prakt. adwok. w Poznaniu. Walcz. o prawa Polaków pod zab. prusk. W 1900 wybr. do rady m. Poznania, prez. koła polsk. w tejże do r. 1911. W 1907 pod wpływem wprowadz. przez rząd pruski ustawy o wywłaszcz.

ogł. brosz. pt. Recht muss Recht bleiben (Prawo musi pozostać prawem). Poseł do sejmu prusk. 1910—1918, do parl. Rzeszy 1912—1918. W 1918 prez. nacz. reg. poznańsk. W 1919 wybr. do Sejmu Ustawod., marsz. tegoż 14. 2. 1919—1922. Przewodn. Centr. Komit. Plebisc., prezes Kom. Pom. Repatriantom. Senator R. P. 11. 1922—3. 1928. Marsz. Senatu 1. 12. 1922—1927. Poseł do Sejmu 1928—1935. Odzn.: O. B. (1921), pap. Piusa IX 1. Poznań, Szopena

TREFLER JANUSZ. Art.-mal. * 20. 12. 1898 w Warszawie. S. Zygmunta i Gustawy. Uk. szk. realn. w Warszawie i wydz. sztuk pięknn. Uniw. St. Bat. (1926). Czł. P. O. W. 1918-1920 ochotn. w. p. Wyst. w Warszawie, Łodzi, Wilnie, Poznaniu i Krakowie. Autor prac reprod. w Sztukach Pięknych, Sztuce i Pracy, Tyg. Ilustrow., Bluszczu, Przeglądzie Artyst. Praca pt. Przy lampce wina zakup. do zbior. państw. w 1930. Odzn.: K. N., K. W., M. za W., łot. M. za W. Warszawa, Marszałkowska 142.

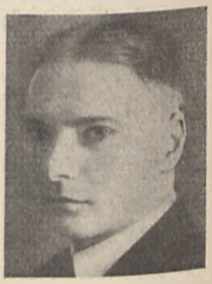

TREJDOSIEWICZ WACŁAW TOMASZ. Adw. * 25. 9. 1872 w Warszawie. S. Jana i Zofii z Czarnockich. Oż. 1. 12. 1912 z Pelagią Żebrowską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawny uniw. tamże. Za czasów akad. czł. zarz. Br. Pom. Prac. w stowarz. „Oświata Ludowa". Podcz. w. świat. radca prawny Polsk. Tow. Pom. Of. Wojny w Moskwie i Taganrogu oraz prac. w org. op. nad młodz. szk. Po powr. do kraju prakt. jako adw. Obr. konsystorski. Ogł. szereg prac ekonom., liter. i feliet. w prasie kraj. i zagr.; współprac. Kur. Warsz. w dziale sądowym i nauk. Warszawa, Nowogrodzka 39, tel. 9-98-60.

TREPKA-NEKANDA EDMUND. Inż.-chemik. * 18. 12. 1880 w Wielkiej Wsi. Syn Bolesława i Zofii z Kurnatowskich. Oż. 12. 4. 1912 z Oliną Kurnatowską. Uk. szk. realną w Łodzi i wydz. chem. politechn. w Dreźnie. Ochotn. w. p. w 1920. Prof. Politechn. Warsz. 1919—1923. Poseł do Sejmu 1922—1927. Dyr. Zw. Przem. Chem. Czł. liczn. tow. i inst. społ. i nauk. Ogł. prace z dziedz. przem. chem. i ekonom. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Koszykowa 6, tel. 8-74-46.

TRETER JAN JULIAN. Handlow. Pedag. * 6. 5. 1889 we Lwowie. S. Henryka i Amalii z Gdowskich. Oż. 1925 z Leonią Mayer. Uk. gimn. we Lwowie i stud. handl. W 1920 ochotn. w. p. W 1914 naucz. szk. kupieck. w Tarnowie, nast. prof. Akademii Handl. we Lwowie. W 1914 wywiez. do Rosji, skąd powrócił w 2. 1918. Po powr. naucz. Szk. Handl. w Białej, nast. prof. Ak. Handl. we Lwowie. Od 1921 czł. zarz. i dyr. handl. Zjedn. Zakł. Kartograf. i Wydawn. Książnica-Atlas Sp. Akc. we Lwowie. Czł.-zał. Karpack. Tow. Narc., długol. czł. zarz. Tow. Narc., czł. zarz. Polsk. Klubu Automob. Ogł.: Rachunek procentu składanego i rent czasowych przy kapitalizacji z dołu (1914); Tematy do księgowości (3 cz., łącznie z dr Tomankiem); art. handl. i gospod. w prasie fach. Lwów, Kampiana 11-a, tel. 2-48-41.

TRETER MIECZYSŁAW HENRYK KAZIMIERZ. Dr fil. Hist. sztuki. * 2. 8. 1883 we Lwowie. S. Henryka i Amalii z Gdowskich. Oż. 21. 2. 1914 z Ludwiką z Reicherów Małkowską. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. fil. Uniwers. Jana Kaz., stud. w lwowsk. Instyt. Muz. Do 1922 kustosz muzeum im. Lubomirsk. we Lwowie. 1917—18 wykł. estet. w polsk. kol. un. w Kijowie, 1920—22 doc. hist. sztuki Politechn. Lwowsk., 1922 do 1924 dyr. Państw. Zb. Sztuki, 1925—27 doc. teorii i hist. sztuki

Uniw. Jana Kaz.; od 1926 dyr. Tow. Szerz. Szt. Polsk. wśród Obc. w Warszawie. Doc. nowsz. hist. szt. Uniw. J. Piłsudskiego. Czł. kom. hist. szt. Polsk. Ak. Um., czł.-zał. Tow. Fil. we Lwowie. czł. Tow. Nauk tamże. Kom. wystaw szt. polsk. w Helsinkach, Stockholmie (1927), Amsterdamie na IX Olimpiadzie, w Brukseli, Hadze (1928/29), Gdańsku, Bukareszcie, Paryżu (1930), Wenecji (1932 i 1934) oraz w Niemczech (1935). Red. kwart. etnograf. Lud (1905—10), monogr. nauk. Nauka i sztuka (1912—14), Muzeum Polskie (Kijów, 1917—18), Ruchu Filozof. (1911—20), Przegl. Warsz. (1923—25), Monogr. artyst. (Warszawa, 1925—30), Sztuk Pięknych (Warszawa—Kraków, 1924 do 1934). Ogł. m. in.: Przegląd treści 10 roczników czasop. etnograf. Lud. 1895—1904 (1907); Zbiór szopek w Bawarskim Muz. Nar. w Monachium (1909), Typy ludowe Franciszka Tepy (1911), Nowsze malarstwo polskie w galerii miejsk. we Lwowie (1912), Muzea współczesne (1917), Zadania i przedmiot estetyki (1921), Sztuka sylwetkowa, jej historia i estetyka (1924), La peinture polonaise contemporaine (1930), Die neuere Malerei in Polen (1930), Sztuka polska i polskie życie (1930), Teatr a sztuki plastyczne (1933), Le décor du théatre moderne en Pologne (1933), Wincenty Drabik — scenograf i człowiek teatru (1934). Odzn.: O. P. 4, szw. Gw. Polarn. 4, finl. R. B. 3, Gw. Rum. 3, Kor. Wł. 3. Warszawa, Hoża 22, tel. 8-17-23.

TRETIAK ANDRZEJ WOJCIECH. Dr fil. Hist. i kryt. liter. * 8. 6. 1886 we Lwowie. S. Józefa i Zofii z Wilczyńskich. Oż. 15. 1. 1914 z Adelą Świderską. Uk. gimn. im. Sobieskiego w Krakowie, wydz. fil. uniw. w Wiedniu i wydz. roln. uniw. we Wrocławiu. Prof. Uniw. J. Piłsudskiego. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Czł. red. Neofilologów. Ogł. m. in.: John Harrington (1910), Środki artystyczne sceny szekspirowskiej (1925), Literatura angielska w okresie romantyzmu (1928); Lord Byron (1930). Przekł.: O. Wilde'a Ballada o więzieniu w Reading (1911); Emersona Szkice. Wyd.: Szekspira: Hamlet, Król Lear, Burza, Otello, Macbeth; Byrona: Powieści poetyckie, Kain, Manfred. Walter Scott'a: Vaverley. Wst. do szer. przekł. z klas. liter. ang. Z art. ważn.: Marlowe i Mickiewicz, O. Wilde, R. H. Benson, Charakterystyka sztuki angielskiej, G. B. Shaw, W. Blake, Przedromantyzm angielski, Beniowski w Anglii, J. M. Barrie, G. K. Chesterton, Tomasz Morus, Hilary Belloc, Galsworthy jako dramaturg, Al. Meyrsell i Thompson, Saga o Forsytach; poza tym szer. rec. dzieł ang. i polsk. Warszawa, Nowy Zjazd 5.

TRIEBLER PIOTR. Art.-rzeźb. * 22. 11. 1898 w Ligocie, na Śl. Opol. S. Edwarda i Wiktorii z Kopeckich. Uk. Szk. Przemysłu Art. w Bydgoszczy, Szk. Szt. Zdobn. w Poznaniu; 1929 stud. uzupełn. w Monachium. W r. 1916 sł. w w. niem. Brał udz. w powst. śl. Czł. Zw. Zawod. Plast. Wlkp.-Pom., T-wa Przyj. Sztuk Piękn. w Bydgoszczy. Autor wielu rzeźb, posągów, figur, m.in.: pomnik Najśw. Serca Pana Jezusa w Bydgoszczy i popiersie marsz. J. Piłsudskiego dla gimn. Jego im. tamże. Otrz. nagr. Bydgoszcz, Dworcowa 94, tel. 22-36.

TROCKENHEIM JAKUB vel JANKIEL. Kupiec. * 5. 7. 1881 w Warszawie. Syn Arona Fajwla i Rajzli. Oż. w 2. 1900 z Pessą Kirszenberg. Od 1915 czł. egzek. org. „Agudas Izrael" w Polsce. Od 1919 radny m. st. Warszawy, ob. czł. tymczas. rady miejsk. 1924—1931 wicepr. rady gminy wyzn. żyd. w Warszawie, a od 1931 prez. tejże rady. Senator R. P. 1935—1940. Warszawa, Tłomackie 6, m. 6, tel. 11-76-15.

TROMBINI - KAZURO MARGERITA. Muz. Pedag. * 19. 11. 1892 w Warszawie. Córka Cezara i Emilii z Dąbrowskich. Zam. za Stanisławem Kazuro. Ukończyła Król. Akademię Muzyczną Św. Cecylii w Rzymie. Pianistka i klawecynistka. Profes. rzecz. Państwowego Konserwatorium Muzycznego w Warszawie. Warszawa, Okólnik 1, telef. 5-34-04.

TRUCHIM STEFAN ALEKSANDER. Dr fil. Hist. * 8. 9. 1896 w Kopanoe, pow. Kałusz. S. Stefana i Apolonii. Oż. 23. 4. 1921 z Ireną Bulicz. Uk. gimn. we Lwowie (1914) oraz wydział fil.-pedagog. Uniw. Jagiel. (d-rat 1920). W 1914 komis. wojen. Zadwórza i Połonic z ram. Druż. Bartosz., nast. sł. w Leg. Wsch. do rozw. Od 1915 w I bryg. Legionów. W 3. 1918 internow. w Witkowicach. 1918 do 1923 w w. p. Mi-

nisterial. wizyt. szkół. Prof. hist. szkoln. Woln. Wszechn. Polsk. Ogł. m. in.: Konfederacja dzikowska (Poznań 1921); Wartość i znaczenie historii wojen i wojskowości (Poznań 1922); tłum. Michała Revon — Zagadnienia przyszłej wojny (filozofia wojny) (Brześć n. Bug. 1923), Militaryzm polski w świetle historii (Poznań 1924), Na dworze Augusta Mocnego (Poznań 1925), Wizyty królewskie (Poznań 1926), Atlas do historii kultury i sztuki (Poznań 1926); Żnin za czasów królów elekc. (Poznań 1928); Szkoły rydzyńskie Augusta Sułkowskiego (Poznań 1928); Dziesięciolecie Niepodległej Polski (Poznań 1928); Szkic z dziejów szkolnictwa i kultury (Poznań 1930); Polish militarism in the light of History (Poznań 1930); Koronacje królewskie (Poznań 1931); Radio a szkoła (Poznań 1932); Działalność kult.-oświat. mniejszości niemieckiej w Polsce (Warszawa 1933); Pierwsza bateria haubic Legionów Polskich (Warszawa 1934); Szkic z historii szkolnictwa (Warszawa 1935), Współprac. Oświaty i Wych., Ruchu Pedagog., Pionu i in. pism warsz. i poznańsk. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. Z. zł. Warszawa, plac Inwalidów 8.

TRYTKO-KWAŚNIEWSKA MARIA, patrz: KWAŚNIEWSKA-TRYTKO.

TRZASKA-ZAKRZEWSKI BRONISŁAW, patrz: ZAKRZEWSKI-TRZASKA.

TRZASKO-DURSKI ZYGMUNT, patrz: DURSKI-TRZASKO.

TRZCIŃSKA-KAMIŃSKA ZOFIA, patrz: KAMIŃSKA-TRZCIŃSKA.

TRZCIŃSKA-ZAKLICKA JADWIGA, patrz: ZAKLICKA-TRZCIŃSKA.

TRZCIŃSKI JAN. Inż.-arch. * 3. 6. 1893 w Jaraczewie, pow. jarociński. S. Józefa i Władysławy z Degórskich. Uk. gimn. w Kępnie (1911) i wydział architt. instyt. politechn. w Meklemburgii (1915). 1917—1918 sł. w w. niem. na fr. franc. Uczestn. powst. wlkp. W 1920 ochotn. w. p. Wyk. m. in. proj. gm. woj. w Toruniu (nagr. na konk.), szer. zrealiz. proj. willi i domów pryw., proj. i bud. składnicy benzyn. dla firm Standard Nobel, Polmin i Galicja w Poznaniu, proj. bud. wojsk. Poznań, św. Marcin 55 m. 5.

TRZCIŃSKI TEOFIL. Teatrolog. Reżyser. * 18. 12. 1878 w Krakowie. S. Sebastiana i Józefy z Miaskowskich. Oż. z Jadwigą Żaklicką. Uk. gimn. w Chyrowie, stud. fil. na Uniw. Jagiel. i teatrol. na uniw. w Monachium. Jeden z twórców „Zielonego Balonika" w Krakowie (1905). Od 1908 kier. art. dyr. koncert. w St. Teatrze w Krakowie, kt. od 1910 prow. samodz. Zorg. m. in. koncert „kwart. brukselsk.", wied. ork. Konzertverein I. J. Paderewskiego; podcz. wojny świat. zainic. po raz pierwszy w Krakowie wykon. 9 symf. Bethovena. 1917—18 prow. w Krakowie sez. oper. Krak. Tow. Oper. 1918—1926 dyr. Teatru im. Słowackiego w Krakowie. Wprow. na sceny polskie Claudela, Jewreinowa, Benavente'a, Kaisera, Pirandello'a oraz autor. polsk.: Katerwę, Zegadłowicza, J. Hulewicza (Aruna), St. I. Witkiewicza (Tumor Mózgowicz) i in. W 1923 insc. na dziedzińcu wawelskim Odprawę posłów greckich. 1926 do 1927 reżys. Teatru Narod. w Warszawie. Od 1927 dyr. teatr. miejsk. we Lwowie, nast. reżys. w Wilnie i Krakowie. 1932—33 dyr. Teatru Polsk. w Poznaniu, wyst. m. in. Akropolis, Św. Joannę, Śluby panieńskie z nowoodkryt. przez J. Lorentowicza fragm. Ogł. prace z zakr. hist. teatru oraz szer. rec. muz. i teatr. w Głosie Narodu, Now. Reformie. Wyd. w Krakowie pismo pośw. spraw. muz., nast. Listy z Teatru. Odzn.: O. P. 4, Kor. Wł. 4. Warszawa, Langiewicza 10.

TRZEBIŃSKI JÓZEF. Dr fil. Kand. nauk. przyrodn. Botanik. * 1. 3. 1867 w Kozubach, pow. turecki, w Kaliskiem. S. Mikołaja. Oż.: 1⁰ z Anną Okulicz, 2⁰ z Heleną Brazajtis. Uk. gimn. w Siedlcach (1888), stud. na wydz. lek. uniwers. w Warszawie, ukończył wydz. fizyko-matemat. tegoż uniw. (1894). 3 l. nauczyc. w Hucie Garwolińsk., jednocz. bad. florę miejsc. W 1898 hospitant Instyt. Pomolog. w Proszkowie, na Górnym Śląsku. W 1899 prac. nad fizjol. roślin na uniw. w Lipsku pod kier. prof. dra W. Pfeffera. Od 1900 asyst. przy kat. anat. roślin Uniw. Jagiel., gdzie prow. stud. mikolog. pod kier. prof. dra E. Janczewskiego (tamże d-rat w 1903). Od 1904 kier. działu mikolog. stacji entomolog. wszechros. zw. cukrown. w Śmile, na

Ukrainie, gdzie prac. nad chor. buraka cukr. i in. roślin oraz bad. florę miejsc. Od 1912 kier. stacji ochr. roślin w Warszawie. 1916—1918 inspektor ogr. botaniczn. Uniw. Warsz. Wykł. fitopatol. na wyższ. kurs. roln., botan. w wyższ. szk. ogrodn. oraz fizjol. roślin w Uniw. Warsz. Od 1918 kier. wydz. ochrony roślin w Inst. Gosp. Wiejsk. w Puławach. W 1920 habilit. na Uniw. Jagiel. z botan. ze szczeg. uwzgl. fitopatol. Od 1924 prof. zwycz. systemat. rośl. na wydz. matem.-przyrodn. Uniw. Stef. Bat. i kier. zakł. systemat. rośl. oraz ogr. botan. Od 6. 1928 kier. stacji ochr. rośl. w Wilnie i oddz. mikolog. tejże stacji. 1925/1926 dziek. wydz. matem.-przyrodn. Uniw. Stef. Bat.; 1926/27 prodziek Od 1901 współprac. kom. fizjograf., od 1926 kom. geograf. Polsk. Ak. Umiejętn. Od 1916 czł. Tow. Nauk. Warsz., a od 1925 czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Od 1930 czł.-koresp. Polsk. Ak. Um. Czł. Polsk. Tow. im. M. Kopernika we Lwowie oraz Polsk. Tow. Botan. w Warszawie. Ogł. m. in.: Wpływ głębokości wysiewu na rozwój siewek buraka cukrowego i na zgorzel korzeniową (Kijów 1905), Niepłodność i wieloletnie wysadki buraka cukrowego (Kijów 1912), Choroby roślin uprawnych (Warszawa 1912), Jak zbierać i oznaczać rośliny (Warszawa 1917), Najważn. choroby zbóż (Wilno 1929), Najważniejsze choroby kłębów ziemniaczanych (Wilno 1930), Fitopatologia ogólna i choroby spowodowane przez czynniki nieorganiczne (Poznań 1930) oraz szer. prac i art. w Pam. Fizjograf., Ogrodn., Tygodn. Roln. i in. Wilno, Zakretowa 15.

TRZECIAK STANISŁAW. Ks. Dr Św. Teol. * 25. 10. 1873 w Rudnie Wielkiej, pow. rzeszowski. S. Jana i Katarzyny z Majchrów. Uk. gimn. w Rzeszowie, stud. Św. Teol. na uniw. we Fryburgu szwajc., w Wiedniu, Rzymie, Krakowie (doktorat) i w Jerozolimie. W l. 1903—1905 w Egipcie i Palestynie bad. przyr. i chor. tamt., zwł. trąd. Wyniki wyst. na świat. wyst. higien. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1914). Del. do Bergen dla badań nad walką z trądem. 18. 8. 1906—1907 sekr. konsyst. bisk. w Przemyślu. 1907—1918 prof. Ak. Duch. w Petersburgu. Współzał. Polsk. Tow. Pom. Of. Wojny tamże. W 6. 1918 powr. do kraju. Brał udz. w obr. Lwowa. W 1921 zorg. opiekę nad dziećmi wrac. z Rosji. 1923—1928 prob. w Dębowcu (diec. przemyska). Od 1928 rektor kościoła św. Jacka (oo. Dominikanów) w Warszawie.

W 1906 współred. Przegl. Kośc. i współprac. Monumenta Judaica. Ogł. m. in.: Obraz rozkładu w protestantyzmie, wykazany na podstawie tłum. Pisma Św. o Zmartwychwstaniu Chrystusa Pana (Warszawa 1902), Oświata a dobrobyt — studium ekonom.-socjalne (Poznań 1903, II wyd. 1905), Wrażenia z podróży do Egiptu (Poznań 1904), Chrystus Pan a kwestia socjalna (Poznań 1906, II wyd. Przemyśl 1907), Stosunki polityczne u Żydów w czasach Chrystusa Pana (Poznań 1906), Literatura i religia u Żydów w czasach Chrystusa Pana (2 t., Warszawa 1911), Rozwój naturalny chrystianizmu z innych religii albo teorie Andrzeja Niemojewskiego w świetle nauki (Petersburg 1912), Prokaza w biblejskija wremiena i w nastojaszczeje wremja s obraszczeniem asobawo wnimańja na pałażenie waprosa a prokazie w Rosii (Petersburg 1913), Quaestio alcoholica apud Judaeos temporibus Domini Nostri Jesu Christi (ed. I Romac, II Petropoli 1913), Klimat i choroby w Palestynie w czasach Chrystusa Pana (Warszawa 1928), Talmud, bolszewizm i „Projekt prawa małżeńskiego w Polsce" (Warszawa 1932), Mesjanizm a kwestia żydowska (Warszawa 1934), Die Protokolle der Weisen von Zion — der politische Katechismus des Judentums (w Gerichts-Gutachten zum Berner Prozess von Ulrich Fleischhauer, Erfurt 1935), Ubój rytualny w świetle biblii i talmudu (Warszawa 1935), Program światowej polityki żydowskiej (Warszawa 1936). Odzn.: O. P. 4, K. W., Kor. Rum. 3, węg. K. Z. 3, jugosł. Ś. S. 4. Warszawa, Freta 10, tel. 11-03-27.

TRZEŚNIAK PIOTR. Przemysł. * 29. 4. 1886 w Dobczycach, pow. wielicki. Syn Tomasza i Wiktorii z Kuligów. Ożenił się: 1° 11. 3. 1914 z Ludwiką Sorek, 2° 1. 3. 1927 z Józefą Zabłocką. Uk. szk. handl. w Krakowie, stud. dokszt. w Karwinie. Po uk. nauk pływał na statk. handl., nast. prac. w Wiedniu i Trieście. Podcz. w. świat. sł. w w. austr. Po wojnie prac. w Hamburgu i Poznańsk. Uczestn. powst. g.-śląsk. Od 1923 w Gdyni, gdzie zał. pierwszą w kraju fabr. wyrob. bursztynu. Prez. Tow. Przemysł. w Gdyni (1924—1937), zał. i wicepr. 2 bezproc. kas rzemieśln. Ogł.: O bursztynie wyjaśnienie; Podręcznik łowienia zwierząt drapieżnych sposobem traperskim (1933); Bursztyn (1934); liczne art. w prasie codz. i fach. Gdynia, Śląska 6.

TUR-KORCZAK JAN. Dr fil. Przyrodn. * 25. 8. 1875 w Grażunach, na Litwie. Uk. uniw. w Warszawie (1899), d-rat we Lwowie (1907). Asyst. kat. anat. porówn. uniw. w Warszawie 1. 9. 1899—1. 8. 1915, wykł. anatom. porówn. na Uniw. Warsz. 1. 10. 1916, prof. nadzw. 1. 4. 1919, prof.

zwycz. 1. 4. 1921. Czł.-zał. Tow. Nauk. Warsz., czł. Polsk. Ak. Um. i Société de Biologie de Paris. Ogł. m. in.: Nauka i uczony (1917); Potwory i ich rozwój (1927) oraz przeszło 100 rozpraw spec. z zakr. embriologii i teratogenii. Warszawa, Wilcza 9, tel. 8-37-00.

TURCZYNOWICZ STANISŁAW ANZELM. Inż. * 21. 4. 1875 w Lublinie. Syn Piotra i Antoniny z Resselewskich. Oż. 11. 3. 1922 z Jadwigą Jarzębską. Stud. na politechn. w Rydze i Monachium. Prof. S. G. G. W., doc. Politechn. Warsz. B. wicepr. Zw. Wojsk. Pol. okr. odeskiego oraz prezes Polsk. Kom. Wykon. w Odessie. Przewodn. Koła Wodno-Meliorac. przy Stow. Techn., prez. sekcji melior. Kom. Współpr. w Doświadczaln., wicepr. patron. nad nieletn. Ogł. 7 prac oraz ok. 150 art. z dziedz. torfozn., melioracji i budown. wiejsk. Warszawa, Kredytowa 5, telefon 2-41-23.

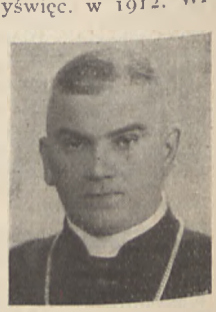
TURCZYŃSKI JÓZEF. Art.-muz. * 2. 2. 1884 w Żytomierzu (Wołyń). S. Adama i Józefiny z Krzeczkowskich. Oż. 18. 6. 1916 z Janiną Grochowalską. Uk. gimn. w Żytomierzu i wydz. prawny uniw. w Kijowie. Prof. Państw. Konserwat. Muz. w Warszawie. Otrz. 1 nagr. na wszechros. konk. pianist. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1911). Koncert. w Londynie, Paryżu, Berlinie, Wiedniu, Budapeszcie, Bukareszcie, Sofii, Belgradzie, Stambule, Atenach, Genewie, Zurichu, Lozannie, Kopenhadze, Stockholmie, Pradze, Brukseli, Rydze, Tallinie, Rzymie, Neapolu, Florencji, Mediolanie, Bolonii, Turynie, Genui, Wenecji i in. Odzn.: O. P. 4, bułg. Zasł. Cyw., fr. L. H. 5, Kor. Wł., M. Z. zł., M. Mediolanu, kmdr Zak. Merced. Warszawa, Śniadeckich 18 m. 3, tel. 9-37-33.

TUREK FRANCISZEK. Art.-mal. Literat. * 1. 4. 1882 w Krakowie. S. Franciszka i Kunegundy z Korczyńskich. Oż. 31. 5. 1917 z Marią Grünwald. Uk. gimn. w Krakowie, oddz. art.-przem. Państw. Szk. Przemysł. (1902) i Ak. Szt. Piękn. tamże (1907). 1914—16 zast. kmdta straży ochr. zab. m. Krakowa. 1922—23 wykł. mal. na kurs. im. A. Baranieckiego w Krakowie, 1924—28 rys. i metod. w sem. żeńsk. tamże. Czł.-zał. Zw. Powsz. Art.-Plast., czł. dyr. Tow. Przyj. Szt. Piękn., czł. zarz. Tow. Mił. Hist. i Zab. m. Krakowa. Ogł. Uwagi o kulturze polskiej i jej niszczycielach (1912, 1913), szkice liter. i poezje. Wyk. szer. prac mal., m. in.: Studia etnograficzne i pejzażowe z Płungian (1905), Studia ze st. Krakowa, Dziecko cierpiące, Wnętrze kościoła mariackiego, Widok Krakowa od strony płnc. i wsch. na podstawie starych planów i dokumentów z końca 18 w. Kraków, św. Jana 9, tel. 1-34-86.

TURSKA-BANDROWSKA EWA, patrz: BANDROWSKA-TURSKA.

TURSKI JÓZEF FELIKS. Inż.-chem. * 25. 11. 1883 w Jeżowicach, w Kaliskiem. S. Jana i Mirosławy z Gliwiczów. Oż. 15. 8. 1912 z Jadwigą Wojeńską. Uk. szk. realną w Łodzi i polit. wydz. chem. w Pradze. Prof. Politechn. Warsz. W 1905 nal. do P. P. S. Brał udz. w org. oddz. polsk. w Moskwie (1917—18). Czł.-zał. Tow. Chem. Politechn. Ogł. m. in.: O barwnikach kadziowych grupy indyga, Bezpośrednie amidowanie związk. aromat., Zastosowanie siarczynowych zw. nitrozobetanaftolu do maskowania okopów, Benzatron z fenantrenu i barwniki kadziowe z tegoż, Barwniki samosprzęgające się. Opatent. kilka wynalazk. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Hofmanowej 5, tel. 8-66-70.

TURZYŃSKI TEODOR EMIL. Ks. * 11. 9. 1888 w Chełmnie. S. Konstantego i Julianny z Wichertów. Uk. gimn. w Chełmnie i sem. duch. w Pelplinie. Wyświęc. w 1912. Wikariusz par. św. Wojciecha w Gdańsku, nast. do 1914 we Frydlandzie. 1914—1918 sł. w w. niem. W 1919 czynny w akcji przygotow. powstania wlkp. W 1920 sekr. Rady Obrony Państwa. Po wojnie wikariusz w Czersku i Świeciu, pref. gimnazjum, od 1927 dziekan gdyński, prob. par. Najśw. Marii Panny w Gdyni i kanon. hon. kapit. katedr. chełmińsk. Szef sekcji pomorsk. T. C. L., kapel. sokolstwa polsk. dzieln. pomorsk., czynny w Tow. Op. nad Rodakami na Obczyźnie, prez. Tow. Bud. Bazyliki Morskiej, kapel. Fed. P. Z. O. O. Ogł. art. z dziedziny społ. i relig. Red. nacz. i wyd. Wybrzeża. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Gdynia, Kwiatkowskiego, Plebania.

TUSZEWSKI STANISŁAW BRONISŁAW. Dr med. * 22. 9. 1885 w Mikołowie, woj. śląskie. S. Franciszka i Anny z Krausów. Oż. 11. 2. 1921 z Katarzyną Robbel. Uk. gimn. w Międzyrzeczu (1906) oraz stud. na wydz. lek. uniw. w Lipsku i Wrocławiu (1912). Asyst. i zast. w czasie wojny prof. Klemperera w Verbandskrankenhaus w Berlinie, nast. od 1921 ord. oddz. wewn. sanat. s.s. elżbietanek w Poznaniu. Prez. koła poznańsk. Intern. Polsk. Ogł. szer. prac z dziedz. chorób przewodu pokarmowego,

przemiany materii i gruźlicy. Poznań, Słowackiego 22, tel. 70-45.

TUWIM JULIAN. Poeta Literat * 13. 9. 1894 w Łodzi. S. Izydora i Adeli z Krukowskich. Oż. 30. 4. 1920 ze Stefanią Marszew. Stud. prawo i fil. W 1920 pełnił w wojsku sł. propagand. Ogł. poezje: Czyhanie na Boga, Sokrates tańczący, Siódma jesień, IV tom wierszy, Słowa we krwi, Rzecz czarnoleska, Biblia cygańska, Jarmark rymów, Wiersze zebrane; przekłady: Liryka rosyjska, tom 1 — Balmont i Briusow, Majakowskij – Obłok w spodniach, Puszkin — Jeździec miedziany (z rozpr. prof. W. Lednickiego), Rimbaud — Poezje (wsp. z J. Iwaszkiewiczem i in.), Słowo o wyprawie Igora (ze wst. i koment. prof. Al. Brucknera); studia obycz.: Czary i czarty polskie oraz wypisy czarnoksięskie, Polski słownik pijacki i antologia bachiczna. Laur. nagrody liter. m. Łodzi. Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 2-93-52.

TUZ WACŁAW MIKOŁAJ. Prawn. *15. 9. 1878 w Siedlcach. S. Wawrzyńca i Czesławy z Oleszkiewiczów. Oż. 10. 9. 1905 z Marią Uszyńską. Uk. gimn. w Siedlcach i wydz. prawny Uniw. w Warszawie (1902). Emeryt. prez. Sądu Okr. Pisarz hipot. we Włocławku. Po uk. stud. prac. w sądown. Król. Polsk. Sędzia śledczy w Białej, Łukowie. W czasie wojny ewak. do Tuły. Po wojnie sędzia śledczy w Piotrkowie, prok. S. Okr. w Białej, od 1930 prez. S. O. we Włocławku. Prez. koła Zrzesz. Sędziów i Prok.; prez. Patronatu Więz.; prez. Koła Prawników. Włocławek. Orla 4.

TÜRSCHMID WILHELM. Dr med. * 3. 9. 1887 w Rodatyczach, pow. Gródek. Syn Feliksa i Józefy z Harcerów. Oż. 10. 1. 1921 ze Stanisławą Stefańską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. Przed w. świat. czł. Zarzewia i lek. Druż. Strzel. Podhal. 1914—1915 sł. w w. austr. Dyr. szpit. powsz. w N. Targu, od 1931 dyr. szpit. powsz. w Tarnowie. Czł. org. zawod., i społ. Uczestn. zjazdów chirurg. w Paryżu i Wiedniu. Ogł. szer prac z dziedz. chir. w jęz. polsk. i niem. w Przegl. Lek. i Nowin. Lek. Odzn. M. 10-l. O. N. Tarnów. Nowy Świat 8, tel. 2-67.

TWARDO STANISŁAW. Inż. * 13. 12. 1883 w Warszawie. S. Władysława i Rozalii z Babeckich. Oż. w 1912 z Wandą Pohoską. Uk. szk. realną w Warszawie, politechn. w Pradze Czeskiej. Od 1896 czynny w tjn. org. niepodl. młodzieży w Warszawie. W 1901 wst. na politechn. w Warszawie, gdzie był twórcą i przewodn. klubu młodzieży postęp. oraz inicj. i współzałoż. tow. Zdrowie. Jeden z org. strajku szk. 1905 i bojkot. politechn. w Warszawie. Uczestn. akcji rewol. P. P. S. W 1906 pod pseud. Marek prowadz. bojówkę P. P. S; areszt. w grupie 67, więz. zwoln. w 1908 z braku dowod. winy. Nast. kier. oddz. Zw. Walki Czyn. w Pradze. Po uk. stud. prac. 3 l. w fabr. Rohn i Zieliński w Warszawie. W 1915 zgł. się do Leg. Polsk. Nast. dyr. Miejsk. Szk. Rzemieśln. w Warszawie, po czym prac. nad szkoln. zawod. w Min. W. R. i O. P. Komis rządu do spraw gospodarki m. st. Warszawy. Gł. insp. adm M. S. Wewn. Pół r. prac. w Prez. Rady Min. nad reorg. admin. państw. 1925—27 del. na międzyn. kongr. Inst. Nauk. Org. Pracy w Brukseli i Rzymie. W tym czasie ogł. szer. art. 1927—1934 wojewoda warszawski. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 3. Warszawa, Marcina Kromera 3.

TWARDOWSKI BOLESŁAW. Ks. Arcbp. Dr prawa kan. * 18. 2. 1864 we Lwowie. S. Marcelego i Franciszki ze Stańkowskich. Uk gimn. we Lwowie, wydz. teolog. Uniw. Jana Kaz., Uniw. Gregoriański w Rzymie. Wyświęc. 1886 we Lwowie. Pref. semin. duch. i katech. semin. naucz. męsk. we Lwowie, nast. kancl. kurii metropolit. do 1902, po czym proboszcz w Tarnopolu. Od 1908 infuł. W czasie wojny wywiez. przez Rosjan do Podwołoczysk. W 1918 mian. kanon.-scholast. kapit. metropolit. obrz. łac. 14. 9. 1918 prekoniz. na bp., 12. 1. 1919 konsekr. Od 3. 8. 1923 arcbp-metrop. obrz. łac. we Lwowie, hr. rzymski. Asyst. Tronu Papiesk. Szamb. i prał. dom. J. Świątobl. Dr Św. Teol. h. c. Uniw. J. Kaz. W 1936 obch. jubil. 50-l. kapłaństwa. Prez. Centr. Kom. Inst. dla Ubogich, prez. hon. w. tow. o char. społ.-nauk. Lwów. Czarneckiego 32.

TWARDOWSKI KAZIMIERZ. Filozof. * 20. 10. 1866 w Wiedniu. S. Piusa. Oż. 1892 z Kazimierą Kołodziejską. Od 1896 prof. Uniw. Jana Kaz. Prow. bad. z zakr. hist., logiki, psychol., etyki i procesu myślenia. Org. pierwsz. w Polsce sem. filozof., zał. Polsk. Tow. Filozof. (1904), współzał. i przewodn. 1905—11. T. N. S. W., twórca Inst. Psycholog., Czł. Polsk. Ak. Um. (przewodn. w 1911). Dr h. c. Uniw. Poznańskiego. Ogł. szer. prac nauk., m. in.: O istocie pojęć; Idee und perzeption (1892); Zur Lehre von Inhalt und Gegenstand der Vorstellungen; Images and corroptions (1898); O filozofii średniowiecznej (1910);

O metodzie psychologii (1910); Rozprawy i art. filozof. (1927). Red. od 1911 czasop. Ruch Filozof.. Laur. nagr. nauk. m. Łodzi (1937). Lwów, Św. Zofii 46 m. 6, tel. 65-34.

TYCHONIEWICZ STANISŁAW. Inż. dypl. * 30. 6. 1878 we Lwowie. S. Jana i Katarzyny z Repichowskich. Ож. 26. 10. 1901 z Heleną Dziewot. Uk. gimn. we Lwowie oraz wydz. inż. ląd. i wodn. politechn. tamże. Kier. Państw. Zarz. Dróg Wodn. w Bydgoszczy. Nal. do org. tjn Orzeł Biały we Lwowie, współwyd. czasop. tjn. Orzeł Biały, kmdt stał. polow. druż. sokolej Nisko-Stryj (1911—1914). Uczestn. obr. Lwowa. Ochotn. w. p. w 1920. Kpt. rez. Prez. Bydg. Kl. Narciarzy, prez. Bydg. Klubu Żegl. Wyd. tyg. sport. Na Śnieżnych Falach (1932). W 1931 delegat. Min. Rob. Publ. na międzyn. kongresie żegl. w Wenecji. Og . m. in.: Statki towarowe na drogach wodnych w Polsce, Obliczenie objętości przepływu wody na rzekach skanalizowanych (Warszawa 1929), Przepływ wód pod fundamentami obiektów dróg wodnych (w jęz. franc., niem. i ang., Wenecja 1931). Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., M. zł. Féd. Intern. des Sociétés d'Aviron. Bydgoszcz, nad Portem 2.

TYMIENIECKI KAZIMIERZ. Dr fil. Hist. * 19. 12. 1887 w Kielcach. S. Jana i Zofii z Chelińskich. Ож. 3. 1. 1923 z Wandą Świętochowską. Uk. gimn. P. Chrzanowskiego w Warszawie, Uniw. Jagiel., studia uzup. w Lipsku i Paryżu. W 1905 czynny w strajku szkolnym. W 1920 udz. w prac. plebiscyt. na Śląsku. Prof. hist. średniow. uniw. w Poznaniu. Czł.-koresp. Pol. Ak. Um., czł. cz. Tow. Nauk. we Lwowie i Tow. Nauk. Warsz., czł. Polsk. Tow. Hist., Tow. Mił. Hist. i in. Od 1925 czł. red. Roczn. Hist. Ogł. ok. 200 prac, m. in.: Majętność książęca w Zagościu w XII w. (1912), Łowiectwo na Mazowszu w XV w. (1916), Zagadnienie początków miast w Polsce (1918), Znaczenie Śląska w dziejach Polski (1919), Ludność wiejska w krajach połabskich i pomorskich (1920), Liber terrestris Zacroczimiensis 1434—1437 (1920), Procesy twórcze formowania się społeczeństwa polskiego w wiekach śr. (1921), (nagr. przez Kasę im. Mianowskiego i Polsk. Ak. Um.); Wolność kmieca na Mazowszu w XV w. (1921); Sądownictwo w sprawach kmiecych (1922), Podgrodzia w zachodniej Słowiańszczyźnie (1922); Prawo niemieckie w rozwoju wsi polskiej (1923); Społeczeństwo śląskie na podstawie dok. trzebnickich (1925); Z dziejów rozwoju wielkiej własności na Śląsku w XIII w. (1926); Społeczeństwo Słowian lechickich. Ród i plemię (1928); History of Polish Pomerania (1929); Kmiec wielkopolski w zapisach sądowych średniowiecznych (1930); U źródeł cywilizacji polskiej (1930); Słowiańszczyzna pierwotna (1931); Dzieje polityczne Polski piastowskiej (1931); Najdawniejsza polska ustawa dworska (1931); Historia ustroju państwowego i społecznego Polski (1932); Wstęp i komentarz do pism historycznych Adama Mickiewicza (1933); Zagadnienie niewoli w Polsce pod koniec wieków średnich (1933); Les paysans libres en Pologne (1933); Wpływy ustroju feodalnego w Polsce średniowiecznej (1934); Przywilej bisk. pozn. z r. 1232 (1934); Napływ Niemców i znacz. prawa niem. (1934); Postanowienia statutów Kazim. W. w sprawach kmiecych (1934); Z zagadnień hist. włościan u Słowian w wiekach średnich (1935); Polska Legenda średn. (1935); art., rec. i sprawozd. Wygł. ref. na zjazd. nauk. w Poznaniu (1925), Oslo (1927), Warszawie (1930, 1933, 1934). Poznań, Grodziska 11, tel. 60-25.

TYNC STANISŁAW. Dr fil. Hist. pedag. * 7. 6. 1889 w Rzepienniku Strzyżewskim, pow. Gorlice. S. Bolesława i Antoniny z Dzikiewiczów. Ож. 9. 7. 1919 z Marią Gaj. Uk. gimn. w Krakowie (1907), następnie wydz. filoz. Uniw. Jagiel. (1912, d-rat 1923). W 1928 habilit. z hist. wych. i szkoln. na Uniw. Jagiel., w 1931 na Uniw. Poznańsk.; w 1930 stud. spec w Paryżu, Berlinie i Lipsku. Doc. Uniwers. Poznańsk. i dyrekt. państw. wyższ. kursu nauczyc. w Poznaniu. Czł. kom. dziejów oświaty i szkoln. w Polsce Polsk. Akad. Um.; czł. Nauk. Tow. Pedagog.; czł. Tow. Nauk. w Toruniu. Ogł. m. in.: Nauka moralna w szkołach Komisji Edukacji Narod. (Kraków 1922), Najdawniejsze ustawy gimnazjum toruńskiego (Toruń 1925), Dzieje gimnazjum toruńskiego (1568—1600) (Toruń 1928), Czytanki polskie dla I, II, III kl. gimn. oraz dla II, III, IV, V, VI kl. szk. powsz. (wsp. z in. aut.), szer. prac. i art. w czasop. Reform. w Polsce, Minerwie Polsk., Zapisk. Tow. Nauk. w Toruniu, Roczn. Korp. Pomerania, pracy zbior. Kultura staropolska, pracy zbior. Dzieje Torunia m. in. Otrz. nagr. Tow. Nauk. Warsz. Odzn.: Wawrz. Ak. sr., M. 10-l O. N. Poznań, Podlaska 6, tel. 29-57.

TYROWICZ TADEUSZ. Inż. komunik. Przemysł. * 24. 8. 1893 we Lwowie. Syn Ludwika i Józefy z Iżykiewiczów. Uk. szk. realną we Lwowie i wydz. inż. ląd. politechn. tamże (1922). 1914—1918 sł. w Leg. Polsk., 1918—1930 w w. p., ost. mjr. Wł. zakł. kamien. Prez. Izby Rzemieślniczej we Lwowie. Czł. kom. org. O. Z. N. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. zł.. M. za W., M. 10-l O. N. Lwów, Piekarska 95, tel. 2-25-03.

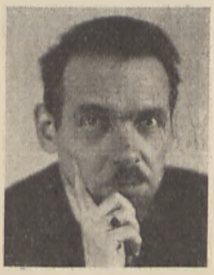
TYSZKA KAZIMIERZ. Inż.-technol. * 4.3. 1872 w Kaliszu. S. Franciszka i Stanisławy z Niemczykiewiczów. Uk. Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad). Prac. w kolejn. ros. Od 19. 2. 1923 do 14. 11. 1925 min. kol. żel. Czł. Państw. Rady Komunik. Prez. wielu instyt. przem. Kur. domu wych. im. ks. Baudouina. Wygł. szer. ref. z dziedz. kolejn. Odzn.: pap. Św. Grz. W. 1, Kor. Belg. 1. Warszawa, Chmielna 7, tel. 2-01-30.

TYSZKIEWICZOWA hr. z PIETRUSZYŃSKICH MARIA ANNA, patrz: ORDONÓWNA HANKA.

U

UJEJSKI JÓZEF. Dr fil. Hist. lit. * 1. 1. 1883 w Tarnowie. Uk. wydz. fil. Un. Jagiel. (d-rat 1907), stud. w Paryżu. 1907—19 nauczyc. gimn. św. Jacka w Krakowie. W 1917 habilit. na Uniw. Jagiel; w 1919 prof. nadzw., w 1922 prof. zw. hist. lit. polsk. na Uniw. Warsz., 1932—33 rektor. Czł. Tow. Nauk. Warsz., od 1922 czł. Polsk. Ak. Um., od 1931 czł. Tow. Nauk. we Lwowie. Od 1921 czł., nast. wicepr. komit. Kasy im. Mianowskiego i Inst. Pop. Nauki. Od 1936 podsekr. st. w Min. W. R. i O. P. Ogł. m. in.: Główne idea w Anhellim (1916). Antoni Malczewski, poeta i poemat (1921), Bajronizm i Scottyzm w Konr. Wallenrodzie (1923), Król nowego Izraela. Karta z dziejów mistyki wieku oświeconego (1924), O cenę absolutu (1925), Rzecz o Hoene Wrońskim (1925), Ostatni Wajdelota (1927), Myśl polska sto lat temu (1928), Dzieje polskiego mesjanizmu do powst. listopad. wł. (1931), O Conradzie Korzeniowskim (1936), szer. stud. o Słowackim; wyd.: Konrada Wallenroda, Kordiana, Anhellego i Marię Stuart. Jubil. 30-l. pracy nauk. obch. w 12. 1936. Odzn. Wawrz. Ak. zł. Warszawa, Chłodna 22, tel. 5-37-38.

ULATOWSKI KAZIMIERZ JÓZEF. Inż.-arch. * 9. 3. 1884 w Łeknie, pow. Wągrówiec. S. Józefa i Stefanii z Samolińskich. Oż. 16. 2. 1909 z Jadwigą Zabłocką. Uk. gimn. w Poznaniu, stud. na politechn. w Charlottenburgu, ukończ. w Stuttgarcie (1908), stud. fil. i hist. szt. w Poznaniu. Za czas. gimn. prez. tjn. kółka samokszt. w Poznaniu, nast. czł. org. Zet i tjn. Tow. Obywat., czł. sek. kult. Straży, prac. w Tow. Odcz. Lud. im. A. Mickiewicza, b. wicepr. i kier. Tow. Przyj. Szt. Piękn. (10 l.). 1917—1918 sł. w w. niem. Czł. Rady Lud., nacz. wydz. szk. zawod. i szef. Dep. Sztuki i Kult. w Min. b. Dzieln. Prusk. do 1920. 1920—1922 dyr. Państw. Szk. Przem. Artyst. w Bydgoszczy.

Od 1925 miejsk. r-ca budowl., nacz. wydz. ośw. i kult. zarz. miejsk. w Toruniu. Prac. w Tow. Uniw. Lud., gdzie wygł. odcz. Ogł.: Zabytki Wielkopolski oraz art. z dziedz. artyst. i kult. w prasie codz. Wyk. proj.: Dyr. Lasów Państw., Ubezp. Społ., pomn. poległ. 3 p., miejsk. hali wystaw., kośc. św. Wojciecha w Starogardzie, sierocińca w Grudziądzu, sali Tow. Przyj. Sztuk Piękn. w Poznaniu i in. Toruń, Legionów 14, tel. 24-89.

ULBRYCH ZOFIA. Art.-śpiew. * 12. 5. 1866 w Warszawie. C. Antoniego i Julii z Chęcińskich. Uk. gimn. 2 w Warszawie, studia śpiew. tamże, nast. w Mediolanie. W ciągu 35 lat występowała w operze warszawsk. W 1926 obch. jubil. 35-lecie pracy artyst. Ważniejsze partie w oper.: Bal maskowy, Cyrulik sew., Trubadur, Eug. Oniegin, Straszny dwór. Warszawa, Emilii Plater 32.

ULEYSKI TADEUSZ. Inż.-arch. * 15. 1. 1893 w Gostyninie. S. Ludwika i Felicji ze Smoleńskich. Oż. 29. 6. 1935 z Marią Cholewicką. Uk. szkołę handl. we Włocławku, nast. wydział architt. Politechniki Lwowsk. (1922). Nal. do Sokoła i Polsk. Druż. Strzel. Od 4. 8. 1914 sł. w 5 baonie, nast. w 1 p. uł. Leg. Polsk. W 1917 więz. przez okup. Uczestn. obr. Lwowa, nast. sł. w w. p. do 1925. Por. w st. sp. Wybudował 60 domków spółdz. mieszk. Domy Spółdzielcze w Warszawie. Od 1930 kier. nadz. i projekt. przy O. K. 1 i F. Kw. W. Odzn.: K. N., K. W. Warszawa, Szustra 54, tel. 4-24-36.

ULRYCH JULIUSZ. * 9. 4. 1883 w Kaliszu. Ucz. do gimn. realn. w Kaliszu, po strajku szk. do szk. handl. tamże, uk. gimn. w Krakowie, stud. na wydz. prawn. Uniw. Jagiel. Nal. do org. Pet, nast. Zet i Zarzewia. Czł. Druż. Strzel. sł. w Leg. Polsk., nast. w w. p., ost. płk. dypl., z-ca II wicemin. spr. wojsk. Od 13. 10. 1935 min. komunik. Org. i pierwszy dyr. P. U. W. F. i P. W., długol. prez. Zw. Polsk. Zw. Sport. prez. Centr. Tow. Ogr. Jordanowsk., czł. prezyd. rady nacz. Tow. Przyj. Młodz. Akad. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł. 2, Gw. Rum. 1. Warszawa, Chałubińskiego 4.

UŁASZYN HENRYK. Dr fil. Filol. * 19. 1. 1874 w m. Lechaczycha, na Ukrainie. S. Władysława i Marii z Turowskich. Ucz. do szk. śr. w Humaniu, Warszawie i Odessie, stud. na uniw. w Kijowie, Krakowie, Wiedniu i Lipsku. Czł. kom. język Polsk. Ak. Um., Tow. Nauk. we Lwowie, kom. filol. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, Inst. Słowiańskiego w Pradze, Bułg. Ak. Nauk, Tow. Nauk. im. Szewczenki we Lwowie; prez. koła poznańsk. Tow. Miłośn. Jęz. Polsk.; prez. Tow. Słowiańsk. Ogł. m. in.: Kontrakty kijowskie (1900), Über Entpalatalisierung (1905), Jakub Ciszyński — poeta łużycki (1906), Kritiko-bibliograficzeskija zamietki (1907), Runy słowiańskie (1908), Filologia i lingwistyka (1910), Miscellanea językowe (1911), Przyczynki leksykalne (1913), Języki tajne (1915), Słowotwórstwo (1915, 1923), Polskij jazyk (1916), Język starocerkiewnosłowiański (1928), Laut, phonema, morphonema (1931), Sur l'assimilation réciproque (1932), Zasięgi klerykalizmu (1933), Z walk z kłamstwem (1934), J. Baudouin de Courtenay (1934), Państwo i kościół w walce o szkołę (1935), Metody rz.-katol. (1936). Poznań, Matejki 49, tel. 47-78.

UMIASTOWSKI ROMAN. Ppłk dypl. * 29. 1. 1893. Oż. ze Stanisławą Borzęcką. Uk. szk. śr. w Warszawie i Wyż. Szk. Woj. (1923). 1911—14 czł. tjn. skautingu i Zarzewia. 1914—17 sł. w w. ros., nast. w 1 dyw. strz. 1 Korp. Wsch. Od 11. 1918 w w. p. Ranny. Po wojnie m. in. w Szt. Gen., asyst. Wyż. Szk. Woj., szef szt. dyw., dca baonu, z-ca dcy i dca p. p. Czł. kom. geogr. Polsk. Ak. Um. Ogł. m. in.: Granice polityczne, Geografia wojenna Rzplitej Polsk., Legion 10 tysięcy, Jeden z żołnierzy wielkiej wojny, 4 t. przekł. pamiętn. z wielk. wojny, liczne art. w Bellonie, Przegl. Piech. i in. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. W., M. za W., M. 10-l. O. N.

UMIASTOWSKI WITOLD. Handl. * 21. 2. 1906 w Wilnie. S. Henryka i Marii z Taborowskich. Oż. 27. 12. 1930 z Marią Dryżyńską. Uk. gimn. w Radomiu, nast. szk. morską w Tczewie i W. S. H. w Warszawie (1930). Prakt. u Skody w Czechosłow. Prez. Br. Pom. W. S. H.; wicepr. Centr. Ak. Br. Pom. w Warszawie. Kier. biura sprzed. stali Huty Batory. Katowice, Poniatowskiego 30 m. 5, tel. 3-45-33.

UNIERZYSKI JÓZEF. Art.-mal. * 20. 12. 1863 w Milewie, pod Płockiem. S. Józefa i Leokadii z Rawicz-Chobrzyńskich. Oż. 24. 6. 1891 z Heleną Matejko. Uk. gimn. w Warszawie i Szk. Szt. Piękn. tamże, nast. jako stypend. Zachęty warsz. w Scuola Libera przy rzymsk. Ak. Szt. Piękn., po czym w Akad. Szt. Piękn. w Krakowie, pod kier. Jana Matejki. 1889—1909 prof. tejże ak. Wyk. m. in.: Zwiastowanie, Ucieczka do Egiptu, Zdjęcie z krzyża, Hołd śląski dla Madonny Piekarskiej, Królowa Pokoju, Panna Można, Pochód na Golgotę, Matka Bolesna, Uzdrowienie opętanego, Św. Łukasz, Chrystus i grzesznica, Salome, Wizje, Autoportr., trypt. Ewa, cykl z 6 obr. dla kośc. N. M. P. w Katowicach. Wyst. w kraju od 1887. Otrz. m. in. med. zł. krakowsk. Ak. Szt. Piękn. (1889). Kraków, Karmelicka 16.

UNIŁOWSKI ZBIGNIEW KAZIMIERZ. Literat. * 1. 5. 1909 w Warszawie. Syn Władysława i Jadwigi z Ciechomskich. Oż. 16. 11. 1935 z Marią Lilpop. Ogł. m. in.: Wspólny pokój (powieść), Człowiek w oknie (now.), Żyto w dżungli (wrażenia z podr.), Dwadzieścia lat życia (pow.), Pamiętnik morski (podróżn.). Warszawa, al. Róż 10 m. 1, tel. 8-19-66.

UNRUG JÓZEF MICHAŁ HUBERT. K.-adm. * 7. 10. 1884 w Brandenburgu (Prusy). S. Tadeusza i Izydory z hr. Bünau. Oż. 28. 4. 1921 z Zofią Unrug. Uk. gimn. w Dreźnie i szk. maryn. woj. 1904—1918 of. zawod. mar. woj. niem., nast. mar. woj. polsk. Dca floty. Przewodn. oddz. gdyńsk. polsk. Y. M. C. A. Ogł. art. dot. spraw morsk. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., syjamsk. Słonia, fr. L.

H. 4, duńsk. Dannebr. 3, szw. Miecza 2, łot. 3 Gw. 2.

URBAN JAN. Ks. T. J. * 23. 1. 1874 w Broku n. Bugiem. S. Andrzeja i Franciszki z Baranowskich. Uk. semin. duch. w Płocku, studium filoz. T. J. w N. Sączu i studium teol. T. J. w Krakowie. Do Zak. wst. 1899, t. r. otrz. święc. kapł. 1918—33 red. Przegl. Powsz., od 1933 red. czasop. Oriens. Ogł. m. in.: Makryna Mieczysławska w świetle prawdy, Katolicyzm a prawosławie, Na wejście w świat, Na ślubny kobierzec, Na tematy bieżące, Św. Józafat Kuncewicz, męczennik Unii, brosz. i art. na tem. relig., społ. oraz w spr. chrześc. Wschodu. Warszawa, Rakowiecka 61, telefon 4-37-87.

URBANEK MICHAŁ WŁADYSŁAW. Pedag. Public. * 18. 9. 1886 w Dębicy. S. Jana i Marii z Mieleckich. Oż. 22. 6. 1918 z Janiną Hawla-Irzykowską. Uk. gimn. w Dębicy, nast. wydz. fil. Uniw. Jagiel. Od 1914 sekr. T. S. L. w Sanoku, 1918—19 org. straży obywat. i pogotowia młodz., czł. Komit. Obr. Państwa. Nauczyciel. gimn. polsk. w Gdańsk. Org. harc. w Gdańsku i Wejherowie oraz świetl. Zw. Polaków w Gdańsku, przewodn. koła T. N. S. W. w Wejherowie i Gdańsku, czł. zarz. L. M. i K. Ogł.: Chłop w literaturze złotego okresu, Gdańsk a Polska, liczne brosz., art. Współprac. Gaz. Sanock., Gaz. Kaszubsk. w Wejherowie, Gaz. Gdańskiej. Odzn. K. Z. sr. Sopoty (Zoppot), W. M. Gdańsk, Wilhelmstrasse 52 m. 1.

URBANOWICZ KAROL. Art. śpiew. Reżyser. * 26. 1. 1887 w Samborze. S. Macieja i Marii z Kamińskich. Uk. gimn. w Samborze, wydz. prawny Uniw. Jagiel. i konserwat. muz. w Krakowie (kl. śpiewu prof. Ludwiga). Przed w. świat. nal. do Drużyn Bartoszowych. Uczest. obrony Lwowa 1918-19. Debiut. w 1913 w partii Gromina (Eug. Oniegin) w Krakowie, gdzie wyst. do 1919. Nast. w Teatrze Wielkim w Poznaniu, gdzie od 1923 reżys. Partie gł.: Mefisto, Basilio, Wotan (Walkirie), Marcel (Hugonoci) i in. z repert. bas. Poznań, Grunwaldzka, Hotel Polonia.

URBANOWICZ STEFAN. Adw. * 24. 8. 1891 w Warszawie. S. Józefa i Walentyny ze Stromfeldtów. Oż. w 1921 z Anielą Reicher. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego, wydz. prawny uniw. w Moskwie, studia w École de Droit w Paryżu. Wiceprok. Sądu Okr. w Warszawie 1917—1919; dyr. Dep. Bezp. Publiczn. i Prasy M. S. Wewn. 1919—1922. Nal. do str. obywat.; prez. sądu gł. Str. Lud.; wicedziek., od 1. 12. 1937 dziek. Rady Adwok.; prezes sekcji prawa publ. Towarz. Prawnicz. w Warszawie. Ogł. szer. art. prawn. w Gaz. Sąd., Palestrze i wyd. spec. oraz art. w prasie codz., m. in. w Kur. Warsz. Warszawa, Klonowa 8 tel. 9-56-90.

URBANOWSKA ZOFIA. Literatka. * 15. 5. 1849 w Laskowie, p. Koninem. C. Wincentego i Katarzyny z Modelskich. Uk. gimnazjum w Poznaniu. Ogłosiła pow.: Księżniczka, Cudzoziemiec, Róża bez kolców, Atlanta, Złoty pierścień, Znakomitość, Gucio zaczarowany. Odznaczona: O. P. 4, fr. M. Z. zł. Konin, Zofii Urbanowskiej 14.

URBAŃSKI FRANCISZEK. Dział. zw. zawod. * 7. 11. 1891 w Suchodębiu, pow. kutnowski. S. Andrzeja i Antoniny z Kacalaków 1⁰. Wojnarowskiej. Ucz. do szk. śr. w Łaniętach, nast. na kursy Łaguny w Warszawie oraz na kursy Tow. Muz. tamże. Uczestn. rozbr. Niemców, kmdt straży obywat., ochotn. w. p. Prac. w kołach młodzieży, Polsk. Mac. Szk., kółk. roln. i inst. spółdz. Od 1921 sekr. gen. Chrześc. Zw. Zawod. Robotn. Roln. Od 1924 wicepr. od 1927 prez. Chrześc. Zw. Zawod. R. P. Poseł do sejmów R. P. Czł. Rady Ochr. Pracy, czł. zarz. gł. i przewodn. kom. administr. Fund. Bezrob., czł. Rady Emigrac., Okręg. Kom. Ziemsk. Warsz. i Kieleck., czł. rady Fund. Pracy. Ogł. art. w czasop. lud.: Rzecz pożyteczna, Prac. Polski, Jedność Robotn., Dozorca Dom., Robotnik Chrześc. Warszawa, Marszałkowska 81, tel. 8-82-86.

URSTEIN MAURYCY. Dr med. * 21. 9. 1872 w Warszawie. S. Stanisława i Balbiny

z Przedborskich. Stud. na uniw. w Warszawie, Berlinie, Heidelbergu i Monachium. Przez szer. lat asyst. neurol. dra Goldflama w Warszawie. Podczas w. ros.-jap. kier. szpitala choler. w Turkiestanie. W r. 1906 współprac. dr. Kraepelina w Niemczech. Podcz. wojny świat. dyr. szpit. ros. Cz. Krz. Wykł. na uniw. europ. Prac. w Argentynie i Brazylii. Czł. hon. Brazylijsk. Tow. Neurol. i Psych. Przedstaw. Polski na kongr. lek. w New Yorku i Chicago.

Ogł. ponad 100 prac, m. in.: O porażeniu cerebralnym pseudoopuszkowym (Berlin 1900); O afazji oraz innych zaburzeniach mowy (Lipsk 1902); Otępienie przedwczesne i jego stosunek do psychozy maniakalno-depresyjnej (Berlin—Wiedeń 1909); Psychoza maniakalno-depresyjna i periodyczna jako przejaw katatonii (Berlin—Wiedeń 1912); Katatonia występująca w późniejszym okresie życia (Berlin—Wiedeń 1913); Katatonia pod postacią histerii i psychopatii (Berlin 1922); Eligiusz Niewiadomski w oświetleniu psychiatry (Warszawa 1923); Leopold i Lob. Studium psychologiczno-forenzyczne (Lecouver Press, New York 1924), Przestępczość a psychoza (Warszawa 1936). Warszawa, Nowogrodzka 43, tel. 9-91-94.

V

VASKU Z LUBIEWA - ŚWIEYKOWSKICH HELENA. Liter. Dział. społ. * 15. 8. 1876 w Uhercach, pow. Lesko. C. Stanisława i Anieli ze Skibińskich. Zaśl. 1893... Vasku. Uk. szk. śr. Podcz. wojny świat. czynna w pomocy sanitarn. i materialn. dla legionist. Ułatwiała legionistom ucieczkę z niew. ros., a późn. z więz. austr., za co staw. przed sądy woj. ros. i austr. W 1920 prac. w szpit. wojsk. Czynna w liczn. org. społ., ost. przewodn. oddz. P. C. K. Zaprzys. tłum. sąd. Ogł. szer. przekł. z franc., niem., włosk. i angielsk. oraz art. w prasie period. Odzn. O. P. 5 (2. 5. 1923). Truskawiec, Szkolna 7.

VENULET FRANCISZEK Dr medycyny * 16. 11. 1878 w Warszawie. Uk. wydz. lek. uniw. tamże (1904), stud. spec. w Berlinie, Mośkwie, Wiedniu, Monachium, Paryżu, d-rat na uniw. w Moskwie (1910). Doc. uniw. w Moskwie 1911, prosekt. kat. patol. og. tamże 1912—18. Kier. Państw. Zakł. Epidemiolog. w Łodzi 1918. Prof. zwycz. patol. ogóln. i doświadcz. Uniw. Warsz. 1. 4. 1922; dziek. 1934—35. Ogł. prace dot. patol. i serodiagnost. kiły.

de VERBNO ŁASZCZYŃSKI WITOLD ALFRED. Poeta. Liter. * 22. 7. 1874. S. Adama Stanisława i Marii z Prawdzic-Łukomskich. 1891—1893 red. tjn. tyg. Młody Świat; 1902—1906 red. pisma Nasze Kłosy. Czł. zarz. Młod. Polski, czł. zarz. Zrzesz. Beletrystów, czł. zarz. Tow. Lit. i Dziennik., czł. Komit. Kasy Liter. Za czas. zaborcz. org. przedst. o charakt. patriot., m. in.: Leszek Biały, Kacper Karliński, Wyrok Jana Kazimierza, Obrona Częstochowy, Mazepa, w Warszawie, Siedlcach, Sochaczewie, Ciechanowie, Czerwińsku i in. Zał. i dyr. Tow. Teatr. Warsz. im. W. Bogusławskiego. Ogł. m. in.: Poezje, Aria z Halki (komed. wiersza, 1899), Warszawa (2 t.), Wierzba Kościuszki (wiersze, 1921), Wajdelota (poem. dram., 1923), Wysoki próg (poezje, 1932). Odzn. K. Z. Warszawa, pl. Zamkowy 17 m. 5.

VETULANI ADAM JOACHIM. Dr praw. * 20. 3. 1901 w Sanoku. S. Romana i Elżbiety Karoliny z Kunachowiczów. Oż. 31. 7. 1930 z Ireną Latinik. Ucz. do szk. śr. w Sanoku, Wiedniu i Krakowie, uk. wydz. prawa Uniw. Jagiel. (1923), stud. uzup. w Strassburgu i Paryżu (1925—26), W 1928 habilit. z hist. prawa polsk. na Uniw. Jagiel.; od 1930 prof. prawa kościeln. tamże. Od 1912 nal. do harc. W 1920 ochotn. w. p. Czł. Polsk. Tow. Hist., współprac. kom. hist. Polsk. Ak. Um., czł. Société d'Histoire de Droit w Paryżu, czł. Nauk. Inst. Katol. w Krakowie. Ogł. m. in.: Pozew sądowy w średniow. procesie polskim (1925), Le grand Chapitre de Strasbourg des origines à la fin du 13 siècle (1927), Artykuły sądowe— stud. z hist. źródeł prawa polsk. (1927), Lenno pruskie — stud. hist.-prawne (1930), Włoska ustawa o ślubach kościelnych (1930), Wpływ zasad procesu rzymsko-kanonicznego na polski pozew pisemny w średniowieczu (1932), Studia nad tekstami i znaczeniem statutu łęczyckiego z r. 1180 (1932), Początki oficjalatu biskupiego w Polsce (1934), Dążenia powojennej polityki konkordatowej (1935), Z badań nad prawem rzymskim w dekrecie Gracjana (1935), Konkordat z Austrią (1936), Znaczenie dekretu Gracjana w badaniach nad autentykami, rec., polemski, art. dziennik. Kraków, Grabowskiego 7.

VETULANI TADEUSZ. Dr roln. Inż.-roln. * 13. 3. 1897 w Sanoku. Dypl. inż. uz. w 1922, d-rat w 1926 na Uniw. Jagiel. Od 1929 doc. Uniw. Pozn., od 1931 z-ca prof. i kier. zakł. hod. zwierząt Uniw. St. Bat., od 1935 prof. nadzw. i kier. zakł. szczeg. hodowli zwierząt Uniw. Pozn. W 1929 i 1934 podr. nauk. po Turcji. Ogł. m. in.: Hodowla koni w Turcji (1930); Bericht über die Studienreise in die Turkei und Aussichten über die türkischen Tierzuchtfragen (1930); Zagadnienia tureckiej hodowli zwierząt (1930); Wstęp do badań nad typami koni arabskich w Turcji (1933); Typy tureckich arabów (1932); Anadolu koyun irklarki hakkinda bir tetkik (1933); Beitrag zur Charakteristik und Abstammung der anatolischen Hausziegen (1934).

VETULANI ZYGMUNT. Ekonom. * 4. 3. 1894 w Sanoku. Uk. Ak. Eksport. w Wied-

nju. Prac. w org. niepodległ. Wicekons. w Mor. Ostrawie 26. 9. 1921—26. 3. 1926, nast. konsul i radca handl. w Wiedniu, Królewcu, Stambule, Bukareszcie (1. 6. 1930). Zainic. wyd. propagand. o Polsce w jęz. tur. pt. Bogünki Lehistan (Stambuł 1928). Ogł. m. in.: Drogi naszej sanacji gospodarczej (Frysztat 1926); Turcja (1928); Stosunki gospod. rumuńsko-polskie (1934). Odzn.: O. P. 5, M. N., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 3.

de VILLE FELIKS. Ks. Prał. * 30. 4. 1882 w Młodzieszynie (Sochaczewskie). S. Kazimierza i Teofili z Łabujewskich. Uk. szk. realną w Warszawie oraz sem. duch. tamże. Dziek. praski, prob. kośc. M. B. Zwyc. na Kamionku, dyr. zw. misyjn. archid. warsz., sędzia prosynod. W 1920 kpl. w. p. Ogł. m. in.: Rachunek sumienia dla inteligencji; Henio (hist. duszy dziecka polsk.); Róża wśród cierni. Szamb. J. Świątobl. Odzn.: M. za W., k. pap. Pro Eccl. et Pont., med. Bene Merenti P. P. Piusa XI. Warszawa, Grochowska 2, tel. 10-04-58.

VOGELFÄNGER HENRYK (TOŃCIO). Mgr praw. Adw. Art. i aut. scen. i radiowy. * 4. 10. 1907 we Lwowie. S. Samuela i Basi z Tannenbaumów. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. prawny Uniw. Jana Kaz. Syndyk Zakł. Gaz. we Lwowie. Współtw. „Wesołej lwowskiej fali". Aut. szer. aud. żołn., skeczów, utw. scen. i radiow. Współaut. ks.: Dialogi lwowskie (1935) i Czytanki szkolne (1936). Lwów, Obertyńska 4, tel. 1-08-44.

VOIT ROMAN. Prawnik Bankow. Dział. społ. * 24. 1. 1888 w Harklowej (Młp. Zach.). S. Wojciecha i Teresy ze Stochów. Ożenił 6. 9. 1916 z Marią Hudetz. Uk. gimn. w Stanisławowie i wydz. prawa Uniw. Jana Kazim. (1914). W czas. ak. czł. T. S. L., Sokoła, Młodz. Polsk., Druż. Strzel. 1914—18 sł. w w. austr. Od 1918 w P. O. W. w zagł. karwińskim, na Śląsku, nast. w w. p. do 1922. Prac. w P. K. K. P., późn. w oddz. B-ku Polsk. w Stanisławowie, od 1926 wicedyr. oddz. tegoż b-ku w Kaliszu, nast. w Katowicach, od 1936 w Tarnopolu. Prez. Fed. Pol. Zw. Obr. Ojcz., Zw. Of. Rez., wicepr. Zw. Of. Rez. Okr. Ziem Południ.-Wsch., Stow. Ofic. Rez., L. M. i K., prez. Rodz. Urzędn., T. S. L., czł. zarz. pow. zw. kół T. S. L., przewodn. kom. rew. i czł. zarz. zw. okr. kół T. S. L., przewodn. komit. bud. gimn. kupieck. przy T. S. L., czł. kom. rew. L. O. P. P., czł. zarz. i skarbn. Wojew. Komit. Porozum. i Zw. Rozw. Ziem Wsch. okr. tarnop., prez. Tow. Przyj. Muzyki, czł. Wojew. Komit. W. F. i P. W., czł. kom. rew. P. C. K., wicepr. komit. rodzic. II gimn. państw. i Tow. Przyj. Str. Przedn. Ogł. art. Odzn.: K. W., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Tarnopol, Konarskiego 6.

VONEL-CZEMPIŃSKA IRENA, patrz: CZEMPIŃSKA-VONEL.

VORBRODT WACŁAW ANTONI. Ppłk w st. sp. * 7. 9. 1880 w Warszawie. Syn Antoniego i Walerii z Karo'ów. Ożenił 14. 11. 1922 z Eugenią Gaberle. Ucz. do gimn. klas. w Warszawie, uk. Szk. Mech.-Techn. H. Wawelberga i S. Rotwanda tamże, stud. na wydz. bud. masz. Politechn. Lwowsk. Współzał. i I prez. Zw. Awiatycznego na tejże politechn., prac. w zarz. stow. akad. Przed w. świat. konstr. w fabr. Troetzera w Pruszkowie oraz Bormann i Szwede w Warszawie. Od 1914 sł. w w. ros. Był w niew. niem. Od 12. 1918 w w. p., pocz. w art., nast. w sł. uzbr., m. in. szef wydz. w Inst. Bad. Mat. Uzbr. Ppłk od 1. 7. 1923. Red. Przegl. Art. i Wiad. Techn. Uzbr. Ogł. m. in.: O konstrukcji dział polowych i ich sprawności (1922); Zasady balistyki (1926); Najnowsze zdobycze techniki artyl. i sprzęt artyl. zagr. (1930); Uzupełn. po przedn. (1932); szer. art., tłum., streszcz. i rec. w Bellonie, Przegl. Artyl., Wiad. Techn.-Artyl., Wiad. Techn.-Uzbr., Przegl. Techn., Przegl. Mech., Wiedzy i Życiu, Polsce Zbrojn. Czynny w pracach nad słown sprzętu artyl. Red. i współprac. działu sprzętu artyl. w Encykl. Wojsk. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Kossaka 11 m. 2.

VRTEL-WIERCZYŃSKI STEFAN, patrz: WIERCZYŃSKI-VRTEL.

W

WACHAL JÓZEF STANISŁAW. Przem. * 6. 1. 1868 w Jastrzębi, pow. Grybów. S. Jakuba i Agnieszki z Eustasiewiczów. Uk. gimn. w Tarnowie (1887). Dyr. raf. nafty w Krośnie. W czasie wojny prac. w powiat. Komitecie Narod. w Krośnie; czł. Ligi Niepodległ.; prez. Kom. Op. nad Intern. i Zwoln. Leg. Wicepr. T. S. L.; wicepr. Zw. Strz.; prez. Tow. Przyj. Strzel.

Ogł. art. ekon. w Czasie, Prawdzie, Gaz. Polsk. i Gaz. Łódzk. Krosno, Czajkowskiego 2.

WACHHOLZ LEON JAN. Dr wszechnauk lek. * w 1867 w Krakowie. S. Antoniego i Joanny z Zagórskich. Ożen. w 1892 z Józefą Sariusz-Jelita-Małecką. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. (1890), stud. uzup. w Wiedniu, Kopenhadze, Berlinie i Paryżu. 1891—1894 asyst. w zakł. med. sądow. Uniw. Jagiel., od r. 1896 prof.; 1901—02 i 1908—09 dziek. wydziału lek. Dyr. zakł. sąd.-lek. i stały rzeczozn. krak. sądu okr. Czł. czyn. Polsk. Ak. Um., czł. Tow. Lek. Krak., w 1913 T-wa Sąd.-Lek. w Wiedniu, czł. Międzyn. T-wa Lek. w Chicago. Ogł. przeszło 150 prac, m. in.: O fizjopatologicznym mechanizmie utopienia, Doświadczenia nad rozmieszczeniem węgla we krwi zaczadzonych, Technika sekcji zwłok, Psychopatologia sądowa, Medycyna kryminalna, Medycyna sądowa (4 wyd., 1918, 20, 24, 33), O zaburzeniach umysłowych u dzieci i młodzieży, Spostrzeżenia nad narkozą chloroformową na podstawie 4057 przypadków, O przewrotnym popędzie płciowym, O śmierci nagłej, Oprac. śmierci z otrucia w 1 t.: Handbuch der gerichtlichen Medizin (Berlin 1905), Gifte und Vergiftungen, Die Gesundheit (wsp. z prof. Koszmannem i doc. Weissem). Odzn. O. P. 3. Kraków, Wyspiańskiego 8, tel. 1-49-10.

WACHHOLZ WILHELM SZCZĘSNY. Prawnik * 4. 5. 1897 w Krakowie. S. Leona i Józefy z Sariusz-Jelita-Małeckich. Uk. gimn. Św. Jacka w Krakowie i wydz. prawa Uniw. Jagiel. Przed w. świat. nal. do harc. 1918—1920 sł. w w. p. Por. rez. 1924—27 prac. w sądown. Ref. wydz. prezyd. magistr. m. Krakowa 1927. Doc. adm. i prawa adm. Uniw. Jagiel. 1928, radca zarz. m. Krakowa 1931. Prez. Z. O. R. i Zw. Rez. Ogł. m. in.: Indywidualizm a uniwersalizm (1925); Zasada swobodnej oceny władzy administr. w państwie prawnym (1927); Problem samorządu w nowej org. og. R. P. (1928); Istota i prawo zw. publ. (1928); Org. administracji R. P. (1931); Admin. pracy najemn. i osobow. ubezp. społ. (1932); Inst. samorządu we Francji (1934); Geneza i rozwój Zw. Szwajcarskiego (1936). Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Kraków, Wyspiańskiego 8, tel. 1-49-10.

WACHNOWSKA ELIGIA ZOFIA. Liter. * 16. 5. 1908 w Kożuchowie, na Podolu. C. Antoniego i Tomiry z Kożuchowskich. Uk. gimn. w Warszawie. Ogł. m. in.: Ku nieśmiertelnej sławie (pow. hist. z życia marsz. J. Piłsudskiego); Zwycięskim szlakiem (pow. hist. z lat 1919-20, druk. w czasop. Naród i Wojsko oraz w prasie niem. i ameryk.); życiorysy wybitn. ofic. w Księdze chwały piechoty; sylwetki bojown. Niepodległości (w dwutyg. Podchorąży, rubr. Na szlaku Niepodległości, kt. jest stałą współprac.). Warszawa, Zielna 12, telefon 3-37-53.

WACHOWIAK STANISŁAW. Dr ekon. * 7. 5. 1890 w Smolicach, pow. Gostyń.

S. Ignacego i Małgorzaty z Pośledników. Ож. z Wandą Sobierajską Uk. gimnazjum w Recklinghausen (Westfalia), stud. na uniw. w Berlinie, Monasterze, Strasburgu i Monachium (d-rat 1915). Po uk. stud. czł. zarz. spółdzielni polsk. w Kościanie, nast. w Inowrocławiu. Podczas powst. wlkp. pierwszy polski prez. rady miejsk. Inowrocławia i czł. Rady Lud.

W 1920 poseł do Sejmu Ustawodawcz. Od 10. 1920 podsekr. st. w Minist. b. Dzieln. Prusk. 1922—24 poseł do Sejm z Nar. Partii Rob. (okr. szamotulski), w 1923 prez. kl. parlament. 1924—1926 wojew. pomorski. Od 1926 dyr. nacz. i prez. zarz. Powsz. Wyst. Kraj. w Poznaniu. Od 1912 współpr. Wiarusa Polsk. i Głosu Górnika w Bochum. Red. 5 tom. dzieła Powsz. Wyst. Kraj. Ogł. m. in.: Polacy w Westfalii i Nadrenii, Teoria wartości i O przyszłość rzemiosła, art. w różn. czasop. Odzn.: O. P. 1, belg. Leop. II 1, fr. L. H. 3. Katowice, Lompy 16, tel. 3-32-20.

WACHOWSKI MARIAN. Dr fil. Pedagog. * 8. 9. 1903. S. Stanisława Salomei ze Stałkowskich. Ож. 8. 4. 1928 z Heleną Przybylską. Uk. gimn. klas. w Śremie i uniw. w Poznaniu. Prof. Wyższ. Kat. Stud. Społ. w Poznaniu, wykł. pedagog. na uniw. tamże. Ogł. m. in.: Z badań nad samokształc. młodz. gimnazjal. (1930), Ankieta jako środek badań nauk. (1930), Podstawowe pojęcia oświaty robotn. (1934), Program wychow. a nauka (1934). Za pracę nauk. otrz. med. sr. Uniw. Poznańsk. (23. 3. 1928). Poznań, Długa 4, tel. 14-27.

WACHTEL FILIP. Dr praw. * 1. 3. 1890 we Lwowie. S. Beniamina i Wilhelminy. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. prawa Uniw. J. Kaz. Za czas. gimn. czł. org. Zjednocz. Współzał.-org. akad. Życie. Po maturze urz. Izby Przem.-Handl. we Lwowie, ob. wicedyr. tejże. Czynny w życiu gospod.; wykł. ustroju Polski i prawa przemysł. na kurs. dokształc. Ogł. brosz.: Ankieta naftowa (hist. rozw. przem. naft. w Polsce, 1933); Nowelizacja polsk. prawa naftowego (1934); Prawo przemysłowe (1934); szer. mn. prac z dziedz. podatk., ubezpiecz. społ., szkoln. zawod. Odzn.: K. Z. zł. 2 (1930 i 1936), M. 10-l. O. N. Lwów, Nabielaka 37-a tel. 1-07-25.

WACHTEL KAROL. Dr. Dziennik. Pedag. * 11. 11 1879 w Jarosławiu (Młp.). Stud. na Uniw. J. Kazim. oraz na uniw. w Chicago. W 1903 wyj. do St. Zjedn. Red tam: Naród Polski (17 lat), Dziennik Chicagoski, Free Poland, Kurier Narodowy, Gwiazdę. Podczas wojny świat. prac. w Pol. Radzie Nar. Czł. zarz. gł. Stow. Weteran. Przez kilkanaście lat wykł. w polsk. szk. średn. w Chicago, org. kursy polonist. przy uniw. Northwestern (Illinois). Ogł. m. in.: O polskim szkolnictwie i wychowaniu (Chicago 1904); Ciche pieśni (poezje) (tamże 1904); Dzieje Zjedn. Polsk. Rzymsko-Kat. w Ameryce (tamże 1911); Miliardy w służbie (Warszawa 1924); Zarys dziejów kultury Polski (tamże 1925); Pieśni orężne (poezje). (Częstochowa 1925). 2546 e, Alleghany Ave. Philadelphia, Pa, U. S. A.

WADOWSKI FELIKS. Dr praw. * 20. 5. 1891 w Zakroczymiu, woj. warszawskie. S. Juliana i Emilii z Jeżewskich. Ож. 10. 1931 z Anną Lange. Uk. gimn. w Nowym Sączu (1910), wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1921), nast. Inst. Spółdz. Nauk. tamże (1922). 1910—14 czł. Zarzewia i Druż. Strzel. Areszt. i deport. do Rosji, gdzie przebyw. do 1918. Prac. w P. O. W. K. N. 3. W 1920 ochotn. w. p. Zajm. się spółdzielcz. Prac. w Min. Roln. (1919—21), nast. w Min. Skarbu i Min. Ref. Roln. (1924—26), po czym w Centr. Kasie Sp. Roln. w Warszawie (1926—27), nast. dyr. oddz. w Łucku. Wicepr. L. M. i K., czł. zarz. Tow. Krajozn. Ogł. art. w pism. codz. Odzn. M. N. Łuck, Reya 2, tel. 5.

WAGNER ALFRED ADAM. Mgr fil. Pedag. * 14. 12. 1902 w Zarwanicy, woj. tarnopolskie. S. Józefa i Heleny ze Śmiszkiewiczów. Ож. w 1927 z Jadwigą Warczewską. Uk. szk. śr. w Buczaczu, nast. wydz. hum. Uniw. Jana Kaz. (1929). 1916—1918 czł. harc. polsk. Ochotn. w. p. w 1920. Por. rez. Po uk. stud. naucz. gimn. państw. we Lwowie, nast. w Tarnopolu, Insp. ośw. pozaszk. w Tarnopolu. Od 1934 dyr. Mac. Szk. w Gdańsku. Odzn.: K. Z. sr., M. za W. Gdańsk, Adolf Hitler Strasse 128-a.

WAGNER EDWIN. Dział. społ. Mjr w st. sp. * 6. 6. 1899 w Frysztaku, woj. lwowskie. S. Józefa. Ож. z Kazimierą Zawadzką. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie, stud. na wydz. prawn. Uniw. Jagiel. Prac. w harc. Podcz. w. świat. sł. w 6 p. p. Leg. Pol., nast. w P. O. W i w. p. Uczestn. walk pod Lwowem, na fr. ukraińsk. i bolszew. (1919—1920). Ranny, utracił wzrok. Prez. Zw. Inw. Woj. R. P. i Zw. Ociemn. Żołn. R. P. Poseł na Sejm od 1930. Wicepr. F. I. D. A. C., C. I. A. M. A. C., czł. del. polsk. do C. I. P., prez. Społ. Komit. Radiof. Kraju. Ogł. szer. art. w prasie inwal. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, Kor. Jugosł. 3. Milanówek p. Warszawą, Grabowa 4.

WAGNER JANUSZ BOGUMIŁ. Inż.-mech. * 31. 3. 1898 w Orszy. S. Bogumiła i Zofii z Garlickich. Oż. 8. 4. 1923 z Haliną Żeglińską. Uk. gimn. im. St. Staszica w Warszawie i wydz. mech. politechn. tamże. Podczas wojny polsko-bolszew. sł. w w. p. Ogł. szer. prac w fach. prasie mleczarsk. Odzn.: K. W. 4, M. za W. Warszawa, Tamka 3, tel. 5-52-55.

WAHREN BRONISŁAW. Inż.-mech. *14. 5. 1894 w Warszawie. S. Bronisława i Karoliny z Szadurskich. Oż. 22. 12. 1918 z Romą Drozdowską. Uk. gimn. filol. im. M. Reya w Warszawie (1912) i wydział mech. politechn. w Zurychu (1922), dypl. inż.-mech. uzysk. na Politechn. Warszawskiej. Dyr. f. Granat S. A. w Kielcach. 1912—1914 nal. do Zw. Strzel. w Szwajcarii. Od 1914 służył w II bryg. Legion. W 1917 r. internowany w Szczypiornie.

W1918 czł. P. O. W. w Warszawie. 1918-1921 sł. w w. p. Kpt. rez. Zał. i czł. Zarz. Stow. Inż.-Mech. Polsk. (SIMP). Przewodn. kom. Polsk. Komit. Normaliz. Radca IzbyPrzem.-Handl. w Warszawie. Bierze udz. w prac. wielu stow. techn. i przemysł. Ogł. art. w prasie techn. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3, Warszawa, Święcickiego 10.

WAJDA KAZIMIERZ JAN (SZCZEPCIO). Art. i aut. radiowy. * 3. 12. 1905 we Lwowie. S. Aleksandra i Wiktorii z Oleksiewiczów. Uk. gimn. we Lwowie, stud. na politechn. tamże i w szk. dramat., zł. egz. z Z. A. S. P. Speaker rozgł. Polsk. Radia we Lwowie od 1934. Współtwórca Wesołej lwowskiej fali. Autor szer. dial., skeczów i scen. radiow. Lwów, Szymonowiczów 16, (Głęboka 20), tel. 1-10-00.

WAJGIEL - POGONIA EUGENIUSZ FRANCISZEK ALEKSANDER. Dr. med. Lek. wet. * 19. 11. 1873 w Kołomyi. Syn Leopolda i Heliodory z Nadwodzkich. Ukończył Uniwersytet Jagiel. i Ak. Med. Wet. we Lwowie, stud. uzup. w Wiedniu, Czechosłowacji, Niemczech, Danii i Szwecji. Prof. Uniw. J. Piłs. od 1. 5. 1927. Przed wojną świat. prac. w harc. i pol. druż. sokolich. Podcz. wojny polsk.-sow. ochotn.-lek. w. p. Wicepr. Nacz. Izby Lek., nast. czł. zarz. Czł. tow. lek. Ogł. 29 prac nauk. Warszawa, Nowy Zjazd 5.

WAJSÓWNA JADWIGA. Sport. * w 1912. Uprawia sport od 1930 w Pabianicach, jako czł. Sokoła. Mistrz. Polski w rzucie dyskiem i kulą od 1931; w meczach międzypaństw. zajęła 8 pierwsz. miejsc. Na Olimp. w 1932 III m., w 1936 II m. w rzucie dyskiem, w 1934 w Londynie mistrz. świata w tej konk. Ust. w rzucie dyskiem szereg rek. świat. (od 40 m 0,9 cm do 44 m 19 cm). Pos. rek. Polski w rzucie kulą (12 m 09 cm). W 1934 otrz. wielką honor. nagr. sport.

WALASIEWICZÓWNA STANISŁAWA (STELLA). Sport. * w 1911 w Rypinie. Upr. sport od 1928 w Cleveland. Pierwszy raz start. na zawod. w Poznaniu w 1929, podcz. P. W. K., jako czł. Sokoła. Wyznacz. do repr. Polski na mecz z Austrią, zaj. 3 pierwsze m. i ust. rek. swiat. w biegu na 100 m. Na mistrz. świata w Pradze w 1930 zaj. I m. w bieg. na 60, 100 i 200 m; na mistrz. świata w Londynie w 1934 — I m na 60 m. Na Olimp. w 1932 I m., w 1936 II m. w biegu na 100 m. W meczach międzypaństw. zaj. 21 pierwsz. m. Pos. 5 rek. świat.: 50 m — 6,4 sek.; 60 m — 7,3 sek.; 80 m — 9,8 sek.; 100 m — 11,7 sek.; 200 m — 23,6 sek. Poza tym 36 rek. kraj. polsk., St. Zj. A. P., kanad. i japońsk. (m. in. 800 m w 2 min. 18,6 sek. i skok w dal — 584 cm). W 1932/33 otrz. wielką honor. nagr. sport.

WALCHER JAN. Prawnik. Pocztow. * 6. 4. 1879 w Tarnowie. S. Ryszarda i Fryderyki z Achleitnerów. Oż. 8. 1. 1910 z Heleną Czyżyńską. Uk. gimn. w Tarnowie i wydz. praw. Uniw. Jagiel. Od 1906 w Dyr. Poczt i Tel. we Lwowie. 1914—1918 delegat. zarz. poczt i telegr. w kierown. transp. polow. Od 1919 w Min. Poczt i Telegr. Nacz. wydz. zagr. do 1927; prez. dyr. poczt i telegr. w Lublinie do 1929, dyr. dep. Min. Poczt i Telegr. do 1934, nast. w st. sp. Del. zarz. poczt. w konf. z W. M. Gdańskiem. Zał. chóru i orkiestry oraz bibliot. poczt. w Lublinie, chóru w Min. Poczt i Telegr. Ogł. liczne art. w Przegl. Poczt. i Polsce Gospod.; oprac. kodyf. poczt. przep. manip., wyd. przez Min. Poczt i Telegr. 1931—1934 (10 tomów). Odzn. O. P. 3. Poznań, Mickiewicza 5, tel. 62-25.

WALCZAK HENRYK MICHAŁ. Mgr praw. Insp. P. P. * 23. 3. 1888 w Zakopa-

nem. S. Jana i Anny z Grechowskich. Oż. z Antoniną Janik. Uk. gimn. w Krakowie, nast. wydział prawa Uniw. Jagiel. Przed w. świat brał udz. w ruchu kult.-oświat. w kołach socjal-demokr. 1914 do 1918 sł. w w. austr. 1918—1919 w żand. w. p. Od 7. 1919 w P. P. w Warszawie; nacz. wydz osob. w Kom. Główn. do 1931; nast. kmdt wojew. P. P. w Krakowie. Prez. Polic. Domu Zdrowia Ogł. art. z dziedz. kryminalist. w prasie fach.; oprac. i wyjaśn. szer. przepisów emeryt. dla P. P. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Kraków, Siemiradzkiego 24.

WALCZYŃSKI FRANCISZEK. Ks. Infuł. Kompoz. muz. * w 1852 w Żywcu. S. Stanisława i Marii z Pollaków. Uk. gimn., teol. w Tarnowie. Dziek. kapit. tarnowsk. Wyd. prelud. organ. oparte na motyw. polsk., nadto kompoz. do tekstów łac. (msze, pieśni oraz śpiewnik diecez. Ogł. kazania: O Matce Boskiej, O Męce Pańskiej, O prawdach i pracę o ascezie. Tarnów, Katedralna 17.

WALEDYŃSKI KONSTANTY, patrz: DIONIZY.

WALEWSKA Z ZALESKICH CECYLIA WIKTORIA. Pedag. Liter. * 2. 11. 1859 w Radomsku. C. Józefa i Wandy z Eggerów. Zaśl. 4. 9. 1884 Stanisława Adama Marka Colonna-Walewskiego. Uk. gimn. (1875), stud. na wydz. fil. Woln. Wszechn., uz. dypl. państwow. nauczyc. dom. w konserwat. muz. Prac. w kółk. tjn. naucz. Cecylii Śniegockiej (1895—1905). Założ. szk. niedz. i wieczor. dla pracownic (1906), zamkn. przez władze ros. Org. kompl. tjn. u siebie i w domach pryw. (1911—1915). W 1915 zał. 3 szk. niedz. i wiecz. dla pracownic, z kt. jedną prow. do 1923. Przewodn. szkoły pod patron. Polsk. Stow. Równoupr. Kobiet (1906—1908). Zorg. komisję pracy kobiet przy Tow. Kult. Polsk. (1909) i Tow. Pomocy w Doskonal. się Zawod. Kobiet Prac., przemian. późn. na Tow. Kształc. Kobiet Prac. W 1894 areszt. przez wł. ros., więz. i zesł. do Kurska. Czł. zarz. koła op. nad O. I.. K. W 1920 prac. w komit. śląsk., brała udz. w N. S. K. 1918—1923 ref. w Min. Pracy i Op. Społ. Ogł. ok. 20 tomów pow., now., brosz., przeważnie w sprawie kobiec., m. in.: W walce o równouprawnienie — nasze bojownice; współprac. kilku czasop. do 1927. Odzn. O. P. 4. Warszawa, Gęsta 1, tel. 2-55-60.

WALEWSKI JAN. Public. Polit. * 24. 10. 1892 w Zakopanem. S. Franciszka i Heleny, Oż. z Heleną Orłowską. Stud. na Politechn. Lwowsk. Brał udział w org. niepodległ. Sł. w Leg. Polsk., uczestn. w powst. g.-śląsk. Czł. unii międzyparlament., Tow. Polsko-Jugosł., Klubu Dyskusyjn. Uczestn. Walk o Niepodl. Poseł do Sejmu w ciągu 3 kad. Ref. budżetu M. S. Z. Sekr. Gen. Fed. P. Z. O. O. i Zw. Rezerw. Ogł. art., nowele krytyki liter. Red. nacz. tyg. Naród i Wojsko. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4, jugosł. Ś. S. 2, Kor. Rum. 3, łot. M. za W. Warszawa, Wiejska 9, tel. 9-22-48.

WALEWSKI-COLONNA STANISŁAW. Mgr praw. * 31. 1. 1896 w Brześciu Kuj. S. Ignacego i Julii z Barów. Oż. 28. 4. 1934 z Marią Jarochowską. Uk. gimn. w Biełgorodzie i wydz. prawa uniw. w Warszawie (1925). 1916—18 sł. w w. ros. Nal. do P. O. W. na Wsch. (1918—19). Od 1919 sł. w dyw. gen. L. Żeligowskiego, nast. w w. p. Kpt. rez. Po uk. wojny prac. w adm. państw. w Lublinie do 1933, następnie nacz. wydz. og. i z-ca dyr. Urz. Morsk. w Gdyni. Czł. zarz. L. O. P. P. Prez. Rodziny Urzędn. Ogł. art. z dziedz. gosp., samorz. i ustroj. adm. w prasie fach. i codz. Odzn.: M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Gdynia, Urząd Morski, dom 2 m. 9.

WALFISZ-WALLIS STANISŁAW, patrz: WALLIS-WALFISZ.

WALICKI MICHAŁ MARIAN. Dr fil. Hist. szt. * 8. 8. 1904 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Leona i Marii z bar. Manteufflów. Oż. 22. 4. 1935 z Hanną Garlińską. Uk. gimn. św. Katarzyny w Petersburgu (1921), stud. na uniw. tamże, w Ros-Inst. Hist. Szt., w Politechn. Warsz., uk. Uniw. J. Piłs. (1929), stud. uzup. w Paryżu, Niemczech, Austrii, Belgii i na Węgrzech. Doc. Uniw. J. Piłs. (1934). Adiunkt Polit. Warsz. Od 1931 wykł. hist. szt. w Akad. Szt. Piękn. w Warsz. Wicepr. Zw. Hist. Szt. w Polsce; wicepr. Tow. Op. nad Zab. Przeszł. oraz wydz. hist. szt. tegoż tow.; współprac. kom. hist. sztuki Polsk. Ak.

Um.; czł. kom. Ukraińsk. Instyt. Nauk. w Warszawie. W 1935 zorg. wyst. polsk. szt. gotyck. w I. P. S. Ogł. m. in.: Cerkiew św. Borysa i Gleba na Kołoży pod Grodnem (1929); Nike chrześcijaństwa (1930); Sprawa inwentaryzacji zabytków w dobie Królestwa Kongresowego (1931); Ze studiów nad malarstwem cechowym ziemi sądeckiej w XV w. (1932); Ze studiów nad plastyką XIV w. w Polsce (1933); Stilstufen der gotischen Tafelmalerei in Polen im XV Jhr. (1933); Społeczno-wychowawcza i oświatowa rola muzeów humanistycznych (1934); Dzieje sztuki polskiej (wsp. z J. Starzyńskim, 1935); szer. art., przycz. i rec. w wyd. i period. nauk. Warszawa, Filtrowa 71, tel. 9-50 33.

WALIGÓRA BOLESŁAW ANDRZEJ. Mjr. * 9. 9. 1898 w Krakowie. S. Franciszka i Zofii ze Stanków. Ucz. do szk. realnej w Krakowie. Od 14. 8. 1914 w 2 p. p., nast. sł. w 4. p. p. Leg. Polsk. Po kryz. przys. wciel. do w. austr. Od. 8. 11. 1918 w w. p., m. in. w 4 p. p. Leg., komp. przyb. Wodza Nacz., wileńsk. p. strzel. Po wojnie m. in. w Wojsk. B. Hist., nast. kustosz, po czym dyr. Archiw. Wojsk. Ogł. m. in.: Dzieje 85 p. strzel. wileńsk. (1921—23); Zajęcie Wilna przez gen. L. Żeligowskiego; Na przełomie; Bój na przedmościu Warszawy w sierpniu 1920; szer. art. hist. w czasop. wojsk. Współaut. pracy zbior. pt. Bitwa Warszawska. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

WALISZEWSKI ZYGMUNT. Art.-mal. * 27. 11. 1897 w Petersburgu (ob. Leningrad). S. Włodzimierza i Michaliny z Regulskich. Ożen. w 1933 z Wandą Drohocką. Uk. gimn. i Szk. Szt. Piękn. w Tyflisie oraz Ak. Szt. Piękn. w Krakowie (1921 do 1924), nast. studia mal. w Paryżu. 1916 do 1918 sł. w w. ros. Do Polski przybył w 1921. Wystawiał w Paryżu (1930), Genewie (1931), Krakowie (1932), Warszawie (1930, 31, 32, 33), Belgradzie (1934) i na międzynar. wyst. w Wenecji Biennale. Wyk. m. in. plaf. w sali Kurzej Stopki na Wawelu. Nagr. na konk. polsk. art.-plast. w Paryżu (1929) i w salonie I. P. S. w Warszawie (1930, 31, 33). Warszawa, Filtrowa 83 m. 11, tel. 9-39-74.

WALKIEWICZ WŁADYSŁAW. Dr med. wet. * 7. 4. 1896 w Białej Podl. S. Władysława i Emilii z Teichertów. Uk. Inst. Weter. w Nowoczerkasku (Rosja) (1919), d-rat w Akad. Wet. we Lwowie (1923). St. asyst. zakł. anat. patol. szczeg. wydz. wet. Uniw. Warsz. 1. 10. 1922—30. 4. 1924; od 1. 10. 1927 doc. patol. ogól., prow. wykł. zlec., od 1. 2. 1934 adiunkt. Warszawa, Grochowska 77.

WALKOWSKI TADEUSZ. Dr med. Art.-mal. * 27. 4. 1891 S. Michała i Walerii z Florkowskich. Ożen. 1920 z Walentyną Krysiewicz. Uk. gimn. w Gnieźnie, stud. lek. w Monachium, Kilonii i Lwowie, studia mal. w Ak. Sztuk Piękn. w Monachium, u prof. H. v. Zügla, A. Janka i L. Hertericha; w Woerth i Heimhausen, u prof. M. Bergmanna; w Paryżu i we Włoszech. Uczestn. powst. wlkp. i wojny bolszew. jako lek. Czł. org. Zorza, gr. narod. i organ. Czerwona Róża. Czł. Plastyki w Poznaniu. Wyst. od 1911. W 1936 wyst. prac. 1911—1936 (wyd. katal.). Wyk. m. in. obr.: Libelt na barykadach (Muzeum m. Poznania), Dęby w Rogalinie (Muzeum Wlkp.), za kt. otrz. w Salonie Zachęty med. brąz. Odzn. K. N. Poznań, Św. Marcina 16/17, tel. 20-13.

WALLIS STANISŁAW TEODOR. Ludozn. Literat. region. * 9. 11. 1895. S. Łukasza i Anastazji z Koindków. Ożen. 30. 9. 1925 z Antoniną Granatowicz. Uk. 8 kl. szk. powsz. i kursy dokszt. Zbier. i oprac. mater. ludozn. z G. Śląska. Czł. Tow. Przyj. Nauk na Śląsku, Tow. Ludoznawcz. w Cieszynie i Lwowie, organ. muzeum pow. świętochłowickiego, przemianowane na Muzeum Ziemi Bytomskiej w Chorzowie. Ogł. m. in.: Monogr. o Wielkich Piekarach (1928); Wesele górnośląskie, (sztuka teatr. 1930); Ostatki śląskie (szt. obycz., 1932), Marzaniok (szt. obycz., 1935); Branka Śląska (szt., 1933); Dwór i chata (szt., 1933); Fantastyczny sejmik (1931) oraz liczne prace z dziedz. hist. i ludozn. Wielkie Hajduki, Ks. Ficka 5.

WALLIS-WALFISZ MIECZYSŁAW. Dr fil. Hist. szt. * 16. 6. 1895 w Warszawie. S. Bronisława i Heleny z Liwszyców. Ożen. 30. 12. 1926 z Różą Kapłan. Stud. na wydz. fil. uniw. w Heidelbergu, uk. w Warszawie.

(d-rat 1921). W l. 1916—18 czł. P. O. W., w 1918 czł. Legii Akad., w 1920 sł. w w. p. na fr. Ppor. rez. Ogł. m. in.: Obrona humanistyki w metodologii współcz. (1922), Stanisław Noakowski (1928), O rozumieniu pierwiastków przedstaw. w dziełach sztuki (1932), Ludomir Ślendziński (1933), Sztuka obca w zbiorach polskich (1935), Słowniczek wyrazów obcych z zakresu historii sztuki (1935), oraz liczne art. w Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler, Przegl. Techn., Przegl. Warsz., Sztuk. Piękn., Wiedzy i Życiu, Wiad. Lit., Pologne Littéraire i in. Przeł. dzieło R. Hamanna pt. Dzieje sztuki od epoki starochrześcijańskiej do czasów obecnych (1934). Krytyk artyst. Robotnika (1919—1933) i Wiad. Lit. (od 1934). Warszawa, Hoża 9, tel. 8-25-98.

WALOSIŃSKI WACŁAW. Adw. * 31. 3. 1891 w Częstochowie. S. Marcina Teodora i Anny z Ogrodzińskich. Uk. gimn. w Częstochowie i wydz. prawa uniw. w Kijowie. Pos. dypl. nauczyc. szk. śr. 1916—17 prac. w szkoln. w Warszawie, nast. w sądownictwie; podsekr. S. O., aplikant, pprokur. i sędzia S. O. w Piotrkowie. Od 1. 5. 1926 adw. 1919—1922 w Częstochowie czł. zarz. „Gr. Piłsudczyków", przekształc. nast. w Str. Demokrat. B. prez. zrzesz. sędziów, prokur. i urz. sąd. w Częstochowie. B. prez. Tow. Op. nad Więźn.; prez. kom. miejsk. bud. gimn. 1927—28 org. Partię Pracy w Piotrkowie. Prez. kom. wyborcz. do Sejmu i Senatu w 1928 z ram. B. B. W. R. W 1932 zorg. oddz. Koła Adwok. R. P. w Piotrkowie. B. prez. oddz. Zw. Strzel. w Piotrkowie. Prez. Koła Adwokatów tamże. Ogł. podr. Zarys nauki o handlu. Piotrków Tryb., Słowackiego 3, tel. 14-94.

WALTER FRANCISZEK. Dr wszechnauk lek. * 6. 12. 1885 w Krakowie. S. Franciszka i Katarzyny z Kurowskich. Uk. gimn. IV w Krakowie, stud. na Uniw. Jagiel. (d-rat 1911), nast. w Bernie szw. i Berlinie. W 1914 sekund. oddz. chor. skórn. i wener. szpit. św. Łazarza w Krakowie, w 1916 tymcz. kier., w 1920 prym. tegoż oddz. W 1918 habilit. na Uniwers. Jagiel. z zakr. chor. skórn. i wener., od 1925 prof. nadzw., od 1934 prof. zwycz. dermatol. i wenerol. tegoż uniw. Dziek. wydz. lek. Czł.-koresp. Polsk. Ak. Um. Czł. h. Czechosł. i Jugosł. Tow. Dermat. Czł.-koresp. Tow. Dermat. w Paryżu i na Węgrzech. Wicepr. Polsk. Tow. Dermat. Prez. Tow. Polsko-Jugosł. w Krakowie, Zw. Inicjat. Społ.-Gosp., Krak. Tow. Lek. i in. Ogł. m. in. podr.: Nauka o chorobach wenerycznych (1934); Rzeżączka, rozpoznanie i leczenie (1936); monogr.: Zarys badań bakterio-serol. chor. wener. (1924), Gruźlica skóry (1927), Rzeżączka u mężczyzn (1927); z zakr. dermat.: Czynnik konstytucyjny w dermatol. (1930), W sprawie systematyki stanów konstytucjonalnych skóry (1930), L'action biodynamique des éléments météorologiques et la dermatologie (1935), Essai d'une classification des dermatoses (1935); z zakr. wener.: Serologia kiły (1925), Współleczenie kiły zimnicą szczepioną (1928). Investigations in vivo concerning the cytological behaviour of the bone marrow in the course of syphilis (1933); z zakr. hist. medyc.: Wit Stwosz, rzeźbiarz chorób skórnych (1933), Les maladies de la peau figurées au rétable de Wit Stwosz à Notre Dame de Cracovie (1933), Choroby i śmierć Stefana Batorego w świetle narady lekarskiej (1934); Adam Mickiewicz mourut-il d'une mort naturelle?. Odzn.: Kor. Jugosł. 3, jugosł. Ś.S. 3. Kraków, Rynek Kleparski 6, tel. 1-23-43.

WALTER (REID) WŁADYSŁAW. Art. scen. * 4. 6. 1887 w Warszawie. Stud. rys. i rzeźbę w Muzeum Przem. i Roln. tamże. Ochotn. w. p. w 1920. Występ. od 1906 w trupie St. Jarszewskiego, nast. w teatr.: lubelsk., wileńsk. (1911—12), kalisk. (1913) oraz Nowoczesnym (1914), Małym (1915), Nowości, Qui Pro Quo, Morskim Oku i in. w Warszawie. Odzn. K. W. Warszawa, Sadyba Iwonicka 18, tel. 9-25-50.

WAŁEK-CZERNECKI TADEUSZ. Dr fil. Hist. * 27. 11. 1889 w Wadowicach. Syn Bronisława i Marii z Simonów. Oż. 20. 3. 1928 z Anną Altberg. Stud. w Krakowie i Berlinie (d-rat), stud. spec. w Paryżu, Egipcie, Atenach. Doc. hist. star. Uniw. Jagiel. 1921; st. asyst. sem. hist. tamże 1. 10. 1921; od 1. 8. 1922 prof. nadzw.; od 1. 6. 1934 prof. zwycz. hist. starož. Uniw. Warsz. Ogł m. in.: Die delphische Amphiktyonie in der Zeit der aitolischen Herrschaft(1911); Sprawozdanie z podróży naukowej po Egipcie i Grecji (1915); Państwowość i niepodległość (1917); Dzieje upadku monarchii macedońskiej (1924); La politique romaine en Grèce et dans l'Orient hèllenistique (1925); Les parties politiques dans l'antiquité et dans les temps modernes (1929);

Historia ustrojowa grecka (1929). Warszawa, Nowy Zjazd 5, tel. 6-38-38.

WAŁĘGA STANISŁAW KONSTANTYN. Mgr fil. Pedag. Publicysta. * 14. 4. 1909 w Tarnowie. S. Władysława i Heleny z Zauchów. Uk. gimn. w Tarnowie, wydz. fil. (hist.) Uniw. Jagiel. oraz studium pedag. tegoż uniw. Od 1935 red. tyg. Młody Gryf. nast. dek. Straż nad Wisłą (organu pomorsk. org. P. W. i W. F.). Czł. komit. red. Przysp. Obywat. i Młodego Gryfa Szkolnego, czł. sekcji lit. Konfrat. Artyst. i Literatów w Toruniu. Ogł.: Dzieje polityczne Torunia u schyłku Rzplitej (1724—1793) oraz liczne feliet. hist. i szkice w prasie toruńsk. pod pseud. Mszczuj-Koterba. Toruń, Prosta 27 m. 2.

WANDMAYER ALEKSANDER (GRAU WANDMAYER). Publicysta. * 21. 4. 1873 w Rohatynie. Stud. na uniw. w Berlinie, Pittsburghu, w City College i na uniw. Columbia w New Yorku. 1900—04 urz. dyr. poczt. i tel. we Lwowie. 1905—19 w sł. dyplomat. i konsul. austro-węg. w Warszawie, Montrealu, New-Yorku, Buffalo, Berlinie. 1929—30 red. i wyd. w Paryżu „Paris-New-York". Ogł. m. in.: Emigracja a konsulaty (New-York 1912); Przeziemba i bellagambe (Lwów 1934); Żywy łańcuch; Pod ciężarem złota (Lwów 1935); Możliwości handlowe na kontynencie ameryk. (1936).

WANDYCZ DAMIAN STANISŁAW. Inż.-chemik. * 2. 1. 1892 w Dobrzyniu n. Wisłą. S. Szymona i Berty z Szymańskich. Oż. ze Stefanią Dunikowską. Uk. gimn. w Krakowie i stud. na politechnice w Pradze i Lwowie. 1911—14 czł. Zw. Strzel. Od 17. 10. 1914 sł. w Leg. Polsk. Od 1919 prac. w przem. naft. i gaz., ost. dyr. Polsk. Eksp. Naft. we Lwowie. Wielokr. prez. Zw. Strzel. i Zw. Leg. w Drohobyczu, radny miejski we Lwowie, radca lwowsk. Izby Przem.-Handl., czł. rady Fund. hr. Skarbka, wicepr. okr. Zw. Rez., czł. Kom. Bad. Przeds. Państw. Ogł. m. in.: O smole z gazu wodnego, Pentakozan w ropie w zachodniej Małopolsce, Benzyna rozkładowa jako produkt uboczny przy destylacji zwykłej, O fabrykacji olejów transformatorowych z rop polskich, O nowej metodzie oznaczania parafiny w asfalcie, Obrót produktami naftowymi, Uwagi o sytuacji ogólnej przemysłu naftowego. Odzn.: K. N., O. P. 5. Lwów, Kopernika, pałac Potockich.

WANIEK FRANCISZEK HENRYK. Inż. górn. * 26. 2. 1895 w Mysłowicach. S. Henryka i Euzebii z Potockich. Oż. 18. 2. 1928 z Gertrudą Piwowarską. Uk. gimn. państw. w Mysłowicach (1914), stud. na wydz. praw. w uniw. w Tübingen, uk. akad. górn. w Berlinie; dypl. nostryf. w Ak. Górn. w Krakowie (1921). 1914—1918 sł. w w. niem. Uczestnik powst. g.-śl. 1924—1933 prac. w kop. Giesche, nast. wicedyr kopalni Wilson, po czym wicedyr kopalni Wawel-Walenty w Rudzie. Czł. N. Ch. Z. P. oraz org. zawod. i społ. Czł. hon. Zw. Strzel. w Janowie; wielol. prez. Zw. Pływack. w Nieliszowcu, czł. hon. zarz. Zw. Piłki Nożnej; b. wicepr. Górno-śl. Zw. Pływ. Czł. senatu orzek. przy wojew. urz. ubezp. i ławnik Brac. Sądu Rozjem. w Katowicach. Współzał. Zw. Wynal. Prac. nad wprow. energii elektr. do kopalń. Ogł. m. in.: Szczegółowa analiza przyczyn powst. pożarów na kopalni Giesche, Szczegółowy projekt odbudowy i przewietrz. pokł. zaogn. (1933). Katowice, Mickiewicza 17, telefon 3-56-64.

WANTUŁA JAN. Public. region. * 20. 9. 1877 w Ustroniu, na Śląsku Ciesz. Uk. szk. powsz. Od 1898 prac. w Zw. Młodz. Polsk. i w Macierzy Szk. Zał. bibl. Zw. Metalowców w Trzyńcu na Śl. Czeskim. Czynny w org. plebiscytu, agit. wśród robotn. polsk. na str. czeskiej, areszt. przez wł. czechosł. Czł. zarz. gmin. Ogł. szereg prac w prasie region. oraz brosz.: Kulturalna przeszłość Śląska, Najdawn. chłopski exlibris polski. Odzn. M. N. Ustroń, dom wł.

WAŃKOWICZ KAROL. Inżynier-rolnik. * 4. 11. 1894 w Warszawie. S. Wacława i Janiny z Gniazdowskich. Oż. 4. 3. 1924 z Kazimierą Römer. Uk. gimn. w Warszawie i S. G. G. W. W czas. szk. czł. Młodz. Narod. Czł. tjn. Zw. Broni w I Korp. Wsch., nast. w P. O. W. K. N. 3 i w P. O. W. w Warszawie. 1919—1921 sł. w w. p., ciężko ranny. Po wyjściu z woj. prac. na roli. Od 1922 czł. sejmiku i wydz. pow. Radny gm. do 1934. Czł. rady i zarz. Izb Roln., czł. wydz. wojew. w Białymstoku. Od 1935 star. w Baranowiczach. Odzn.: V. M. 5, K. W. 3, M. N. Baranowicze, Mickiewicza 12.

WAŃKOWICZ MELCHIOR. Mgr praw. Literat. * w 1892 w Kałużycach, w Min-

szczyźnie. S. Melchiora i Marii ze Szwoynickich. Oż. 8. 2. 1916 z Zofią Małagowską. Uk. szk. śr. gen. P. Chrzanowsk. w Warszawie, wydział prawny uniwersyt., Szkołę Nauk Polit. w Krakowie. Czł. zarz. sekcji koron. i sekr. gen. „Petu", zał. na ter. krajow. O. M. N., red. Sumienia i czł. P. O. W. 1918—23 czł. zarz. Straży Kresowej, 1924—26 czł. zarz. Rady Naczeln. Pom. Akadem., 1930—32 czł. prezyd. kom. 25-lecia walki o szkołę polską. Od 1933 sekr. gen. Stow. Bratn. Pom. b. Uczestn. Walk o Niepodl. Dyr. Reklamy Poczt. i dyr. sp. wyd. „Rój". Ogł. m. in.: Strzępy epopei, Szpital w Cichiniczach, W kościołach Meksyku, Opierzona rewolucja, Szczenięce lata (2 wyd.), Na tropach Smętka, Jak Kubusia żabki poznała, O małej Małgosi, łakomej świneczce, króliczku, muszce i o niegrzecznym piesku Fufciku. Odzn.: O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 2. Warszawa-Żoliborz, Dziennikarska 3, tel. 12-22-45.

WAŃSKA HANNA. Art. dram. i śpiew. * 13. 7. 1909 we Wrześni, woj. poznańskie. C. Tomasza i Józefy z Domańskich. Uk. szk. śr. we Wrześni, szk. śpiewu prof. Potemskiego w Poznaniu, zł. egz. w Państw. Szk. Dramat. (1929). Debiut. w 1929 w Teatrze Miejsk. w Bydgoszczy, w operetce Teresina; nast. wyst. w Teatrze Nowości, Wielkim, Solskiej, w Morskim Oku, Reducie — w Warszawie; w Wilnie (na Pohulance) w Bydgoszczy w Częstochowie (Kameralny), w Katowicach do 1936, obecnie w Częstochowie. Role śpiewane w operetk.: Księżniczka dolarów, Krysia leśniczanka, Dziewczę z Holandii, Modelka, Szczęśliwej podróży, Bal w Savoyu, Moja siostra i ja, Błękitny ekspress, Rozkoszna dziewczyna i in.; role komed. w szt.: Lekkomyślna siostra, Chcę właśnie ciebie, Pocałunek przed lustrem (żona), Muzyka na ulicy, Powrót mamy, Jim i Jill, Małżeństwo jakich mało i in. Częstochowa, Kilińskiego 10.

WARCHAŁOWSKI JERZY. Teor. i kryt. szt. plast. * 11. 4. 1874 w Kazaniu. S. Piotra i Heleny ze Spława-Neymanów. Uk. gimn. w Chersoniu, wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), ucz. na kurs. rys. tamże, stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. W 1920 och. w. p. Red. miesięcz. Architekt. w Krakowie. Org. wsp. z grupą mł. art. tow. Polska Sztuka Stosowana tamże. Współprac. kom. hist. Szt. Polsk. Ak. Um. Gł. organ. wyst. archit. i wnętrz w otocz. ogrod. Zorg. udz. Polski w międzynarodowej wyst. szt. dekor. w Paryżu (1925) i międzyn. wyst. tkanin. w Luwrze. Prez. rady nadz. Ładu (1926); czł. rady Tow. Szerz. Szt. Polsk. wśród obcych; czł. Inst. Prop. Szt.; doradca artyst. M. S. Zagr. od 1. 9. 1929. Ogł. m. in.: Wnętrza i meble, Polska sztuka dekorac., monogr. o Zofii Stryjeńskiej (1928), Janie Szczepkowskim (1932), Janie Wałachu z Istebnej (1935) oraz art. z dziedz. szt. w czasop. polsk., niemieck., franc., szwedzk. i angielsk. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 3. Warszawa, Miodowa 10 m. 39, tel. 5-35-95.

WARCHAŁOWSKI KAZIMIERZ. Dział. emigr. i kolonialny. * 1. 1873 w Woroneżu (Rosja). S. Piotra i Heleny ze Spława-Neymanów. Uk. wydz. przyrodn. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Do 1901 prac. na roli w maj. wł. Bezlesie, gub. chersońskiej. Nast. do końca wojny świat. w Paranie (Kurytyba), gdzie prow. gospod. rolne i księg. Red. i wyd. czasop. Polak w Brazylii, prez. T. S. L., prez. Zw. Polaków w Brazylii, deleg. Komit. Narod. w Paryżu. Po wojnie powr. do kraju, prac. w przemyśle, nast. nacz. wydz. zamorsk. w Urz. Emigr. Kilkakr. podróż. do Am. Płd. w spraw. emigr., uz. od rządu rzpl. Peru pierwszą konc. na koloniz. polską. W 1937 wyj. do Argentyny z zamiar. osiedl. się tam na stałe. Ogł. m. in.: Do Parany; Przewodn. po Paranie; Picada (wspomn. z Brazylii); Na krokodylim szlaku (pow. podróżn. peruwiańska); Amazonka; liczne art. w czasop. emigr. Buenos Aires, Argentina, Banco Polaco P. K. O., Tucuman 462.

WARDĘSKI HENRYK. Prawn. Nadinsp. P. P. w st. sp. * 12. 1. 1878 w Charbicach Doln., woj. łódzkie. S. Józefa i Pauliny z Mikołajewskich. Oż. 1908 z Eugenią Blikle. Uk. gimn. w Łodzi i wydz. praw. uniw. w Kazaniu (Rosja) (1906). W 1915 czł. straży obywat. w Warszawie. Od 1. 1. 1916 w mil. miejsk. tamże. W 1917 zorg. pierwszą szk. polic., w kt. wykł. Kier. kursów wiecz. dla śr. i niższ. urzędn. polic. W 1918

nacz. Urz. Śledcz. m. st. Warszawy, nast. prezyd. pol. tamże. Nacz. wydz. bezp. w M. S. Wewn., org. P. P. w całym kraju. Od 1. 7. 1919 kmdt P. P. woj. warsz. Od 1. 4. 1922 zast. kom. gł. P. P. Po przejściu w st. sp. notar. w Łodzi, od 1934 w Piotrkowie Tryb. Ogł.: Moje wspomnienia policyjne, Tajemnice (zbiór now.) oraz szereg art. społ. i zawod. w prasie codz. i period. Odzn.: O.P. 4, M. za W., M. 10-l. O.N., fr. L. H. 4. Piotrków Tryb., pl. Kościuszki 8, tel. 13-03.

WARGOWSKI WŁADYSŁAW. Ks. Muz. Kompoz. * 10. 6. 1900 w Chrzanowie, woj. krakowskie. S. Leona i Emilii z Wierzbickich. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. teol. Uniw. Jagiel. Stud. muz. u Bol. Wallek-Walewskiego. B. prof. Konserwat. Tow. Muz. w Krakowie. Prof. semin. metropolit. tamże. Prez. Zw. Chórów Kośc. (1929—35). Autor kompoz. chór. (Pastorałka orawska, pieśni relig. na chór męski, oprac. kolend polskich i obc. na chór miesz.) i pieśni na głos solowy i fortep. Oprac. starodawn. mistrzów polsk. (Gorczycki i in.). Kraków, Wawel 3, tel. 1-89-72.

WARMIŃSKI ADAM, patrz: KOC ADAM.

WARNECKI (KOZŁOWSKI-JASTRZĘBIEC) JANUSZ. Art. dram. Reżys. Dziennikarz. * 2. 7. 1895 w Warszawie. Uk. Konwikt OO. Jezuitów w Chyrowie, stud. prawo i fil. Na scenie od 17. 8. 1915. Wyst. w Zakopanem, w Teatrze Nowym w Tarnowie, Ludowym i Miejskim w Krakowie, Miejskim w Lwowie, nast. w T. K. K. T. w Warszawie. Był prof. deklam. w Konserwat. Tow. Muz. we Lwowie. Role gł. m. in. w Kresie wędrówki (Sheriffa) i Ludziach w bieli. Czł. Nacz. Rady Artyst. od 11. 4. 1936. Warszawa, Wspólna 18 m. 32, tel. 8-81-79.

WARS (WARSZAWSKI) HENRYK. Muz. Kompoz. Kplm. * 29. 12. 1902 w Warszawie. S. Józefa i Sary z Lubelskich. Oż. 25. 9. 1927 z Karoliną Pawelską. Uk. gimn. i konserwat. muzycz. Ochotnik w. p. w 1920. Autor utworów muzyki tanecznej i ilustracji muzycznej do filmów dźwiękowych. Warszawa, aleja Jerozolimska 23, tel. 9-95-21.

WARTALSKI FELIKS. Inż.-mech. * 13. 4. 1890 w Warszawie. S. Leona i Marii z Palków. Oż. 27. 2. 1919 z Franciszką Wiernek. Uk. wydz. bud. maszyn Politechniki Lwowsk. Asyst. kat. maszynoznaw., nast. bud. maszyn kolej. 1918—22. Uczestnik str. szk. 1905. Nacz. warszt. gł. P. K. P. w Stryju. Prez. K. P. W. w Stryju, prez. orkiestry kolej., prez. Str. Poż., b. prez. Wojsk. Str. Kolej. i b. prez. B. B. W. R. koło P. K. P., czł. pow. kom. W. F. i P. W. Odzn. O. P. Stryj, Kolejowa 1.

WASCHKO STANISŁAW MARIAN. Dr praw. Handlow. * 7. 4. 1895. S. Karola i Eugenii z Gailhoferów. Oż. 1. 8. 1920 z Wandą Szomek. Stud. w Wyższ. Inst. Spółdzielcz. w Petersburgu (ob. Leningrad), uk. wydz. prawa i nauk polit. Uniw. Jana Kaz. W 1914 sł. w Leg. Wsch., nast. wciel. do wojska austr., był w niewoli. Po powr. sł. ochotn. w w. p. Ppor. posp. rusz. Dyr. Izby Przem.-Handl. w Poznaniu. Wykł. W. S. H. tamże. Współzał. oddz. poznańsk. L. M. i K., współzał. Stow. Polsk.-Jugosł., prez. oddz. pozn. Stow. Public. i Dziennik. Gosp., czł. rady Zw. Fabrykant., wicepr. Centr. Kom. Przyw. przy Min. Przem. i Handl., czł. kom. dysk. Banku Polsk., czł. kurat. W. S. H. i zarz. Miejsk. Szk. Handl., sekr. gen. rady interes. Targów Poznańsk. Ogł. liczne art. gospod. w prasie i prace w różn. wyd. Red. Podr. Encykl. Handl. Odzn.: O. P. 3, M. za W., M. 10-l. O. N., czechosł. L. B. 3, fr. L. H. 5, fr. Palm. Ośw. Publ. Poznań, Mickiewicza 31, tel. 68-10.

WASILEWSKI ALEKSANDER. Dr med. * 26. 2. 1884 w Zalesiu, pow. Sokołów Podl. S. Edwarda i Julii z Bujalskich. Oż. w 1922 z Zofią Piaskiewicz. Ucz. do gimn. w Siedlcach i Pułtusku, uk. gimnaz. w Tallinie i wydz. lek. uniw. w Dorpacie (ob. Tartu). Od 1902 nal. do org. „Zet"; za udz. w kom. strajk. releg. ze szkół w b. Król. Polsk. Nal. do stow. „Polonia" w Dorpacie. Podcz. w. świat. sł. w mar. woj. ros. Po rew. org. związk. Wojsk.-Polak., nast. sł. w II Korp. Wsch., 4 Dyw. Strz. gen. L. Żeligowskiego i w w. p. Od 1921 lek. miejski i kol. Prez. Z. O. R., prez. T. S. L., prez. Zw. Rez., wicepr. Kom. Porozumiew.

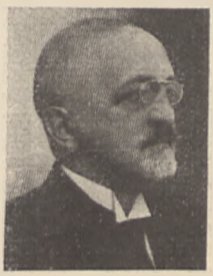

Poseł na Sejm R. P. Ogł. art. w prasie z zakr. spraw społ. Odzn.: V. M. 5, K. W., M. N., M. za W., M. I. Kołomyja, Kilińskiego 15, tel. 1-02.

WASILEWSKI LEON. Polityk. * 24. 8. 1870 w Petersburgu (ob. Leningrad). Syn Benedykta i Marii z Reiterów. Stud. na uniw. we Lwowie i Pradze Cz. Od 1897 czł. Centr. Zw. Zagr. Socjal. Polsk. w Londynie. Red. Przedświtu do wybuchu wojny. Od 1907 red. Robotnika. W 1914 red. Dzien. Urzęd. Komis. w. p. w Kielcach. Od 1915 sekr. biura prezyd. N. K. N. w Krakowie. W 1917 prac. w Tymcz. Radzie St. W 1918 min. spr. zagr. 1. 7. 1919 czł. del. do Kom. Narod. w Paryżu, 7. 1919—2. 1920 mąż zauf. i pełnomocn. Nacz. Państwa do spraw bałt. W 1920 poseł R. P. w Estonii, nast. czł. deleg. pokoj. w Rydze. 1921—24 przewodn. del. polsk. do miesz. kom. gran. polsko-sow., a od 9. 1924 polsko-rum. Od 1925 czł. kom. rzeczozn. do spraw mn. narod. woj. wsch. Ost. prez. Inst. Bad. Najnowsz. Hist. Polski i red. Niepodległości, prez. Inst. Badania Spraw Narodowośc. Ogł. m. in.: Ukraińska sprawa narodowa w jej rozwoju historycznym, Sprawy narodowościowe w teorii i w życiu, Litwa i Białoruś. Odzn.: O. P. 2, est. K. Woln. Warszawa, Mochnackiego 4, tel. 8-16-40.

WASILEWSKI LUDWIK. Dr nauk techn. Inż.-technol. * 27. 11. 1891 w Zamościu. S. Konstantego i Kamili z Marchwickich. Oż. 20. 3. 1920 z Marią Rojowską. Uk. szk. handl. (1911), matura w Lublinie; w 1919 uz. dypl. inż. na politechn. we Lwowie, w 1923 d-rat tamże. W 1928 habilit. na Politechn. Warsz. Od 1912 nal. do Druż. Strzel. Sł. w Leg. Polsk., P. O. W. i w. p. do 1920. Przewodn. sek. Tow. Wojsk.-Techn. oraz Muzeum Przem. i Techn. Ogł. szer. prac w Przemyśle Chem. Odzn.: K. N. z miecz., K. W. 3. Warszawa, pl. Inwalidów 3, m. 34, tel. 11-45-03.

WASILEWSKI ZYGMUNT. Prawnik. Public. * 29. 4. 1865 w Siekiernie (Świętokrzyskie). S. Aleksandra i Marii. Uk. wydz. prawny uniw. w Kijowie (1888). Czł. Stron. Narod. Ogł. m. in.: z dziedz. etnografii: Jagodne, wieś w pow. łukowskim (1892), Przyczynek do etnografii Krakowiaków (1892); z diedz. hist.: Promieniści, Filareci i Zorzanie (Kraków 1886), Rzut oka na dzieje Muz. Narod. wRapperswilu(1894), Pomnik Mickiewicza w Warszawie (1898), Warszawa współczesna w 12 obrazkach (1903), W obronie polskiej placówki zagranicznej (Lwów 1911), Proces Lednickiego (1924), Wnukom o prapradziadku (Warszawa 1930); z dziedz. ideologii narod. i filoz.: W sprawie oświaty ludu wiejskiego (Kraków 1892), Listy dziennikarza w sprawie kultury narodowej (Lwów 1908), O sztuce i człowieku wiecznym (Lwów 1908), Myśl przebudowy (Warszawa 1912), Orientacja wewnętrzna (Moskwa 1916), Demokracja Narodowa (Petersburg (ob. Leningrad) 1917), Na wschodnim posterunku (Warszawa 1919), O życiu i katastrofach cywilizacji narodowej (Warszawa 1921), Dyskusje (Poznań 1925); z dziedz. hist. lit. i kryt.: Nowy Konrad (Wyzwolenie) (Lwów 1903), Spór o Słowackiego (Lwów 1905), Śladami Mickiewicza (Lwów 1905), Od romantyków do Kasprowicza (Lwów 1907), Z życia poety romantycznego (Goszczyński) (Lwów 1910), Dzieła zbiorowe S. Goszczyńskiego (Lwów 1910), Mickiewicz i Słowacki (Warszawa 1921), Seweryn Goszczyński (Poznań 1923), Jan Kasprowicz (Warszawa 1923), Współcześni (Warszawa 1923), Wspomnienia o Kasprowiczu i Żeromskim (Warszawa 1927), Poeci i teatr (Warszawa 1929), Pieśń w górach (Warszawa 1930), Przełęcz Kasprowicza (Warszawa 1931), Norwid (Warszawa 1935), Aspazja i Alcybiades (Warszawa 1935). Red.: Głos (Warszawa 1895—1899), Słowo Polskie (Lwów 1902—1915), Sprawę Polską (Petersburg 1915—1917), Przegląd Polski (Kijów 1918), Gaz. Warsz. (1918—1925), Myśl Narod. (Warszawa 1925—1935), Pamiętn. Koła Kielczan, 6 tomów (1927—1935). Warszawa, Mokotowska 11.

WASILKOWSKI ALEKSANDER LUDWIK. Ks. Dr. Św. Teol. * 24. 5. 1890 w Sławkowie, pow. Olkusz. S. Czesława i Aleksandry z Chmielewskich. Uk. gimn. w Krakowie (1909), stud. teol. w semin. duch. we Włocławku, nast. na uniw. we Fryburgu szwajc. (d-rat w 1918). Wyświęc. w 1914. 1919—1933 prof. sem. duch. we Włocławku, od 1934 wykł. w Studium O. O. Reformatów w Wieliczce, nast. w sem. duch. w Krakowie. Od 1934 w Zak. O. O. Reformatów. Ogł. m. in.: Das Priestertum nach der Lehre des hl. Cyprians von Karthago (rozprawa dokt.), Sakrament kapłaństwa (1919), Najbardziej zapoznana prawda chrześcijańska (1928), Św. Cyryl Aleksandryjski o Boskim Macierzyństwie Najśw. Panny (1931), Nauka badaczów Pisma Św. o przyjściu Chr. Pana na Sąd w ośw. katolickim (1932), Nauka badaczów Pisma św. o Antychryście jakoby Papieżu w ośw. katolickim (1932), Spalenie Włocławka przez Krzyżaków w r. 1329 (1933), Wartość życiowa dogmatów (1934), O znaczeniu etnologii relig. przy nauczaniu teolog. (1935), rec. dzieł teol. i fil. w Ateneum Kapł. (1926—36). Kraków, Reformacka 4, telefon 1-55-74.

WASILKOWSKI EUSTACHY JÓZEF. Mgr fil. Art.-mal. Pedagog. * 10. 6. 1904 w Rohatynie. S. Platona i Matyldy z Amonów. Oż. 15. 2. 1930 z Emilią Jadwigą Żurowską. Uk. gimn. w Rohatynie i wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. w zakr. fil. polsk. i etnol. Naucz. gimn. w Ostrogu n. Horyniem. Czł. Lwowsk. Zawod. Zw. Plast. Polsk., czł. Koła Prehistor. we Lwowie. Wyst. obr. we Lwowie, Krakowie, Krzemieńcu, Łucku, Ostrogu, Warszawie, w St. Zj. A. P. i w Paryżu. Wyk. szer. dekor. plener. i rysunk. Ogł. art. w Ludzie, Orlim Locie, I. K. C., Poloniście, Głosie Plast. Ostróg nad Horyniem, pl. Słowackiego 6.

WASIUTYŃSKA-LECHNO IRENA. Art. dram. * w Wydmie-Januszpolu, na Wołyniu. C. Symeona i Heleny z Kownackich. Uk. gimn. im. gen. Zamoyskiej w Poznaniu i szkołę dram. w Warszawie. 1930—1931 sekr. Polsk. Radia w Warszawie, 1931—1934 wyst. w teatr. T. K. K. T. tamże, 1934—1936 w Teatrze Miejsk. w Łodzi. Ważn. kreacje w Tańcu Grubińskiego, Miss Ba i Krysi Szaniawskiego. Warszawa, Ordynacka 5 m. 2, tel. 2-51-61.

WASIUTYŃSKI ALEKSANDER. Inż. komunik. * 13. 12. 1859 w Lisowicach, pow. brzeziński. S. Leonarda i Heleny z Bentkowskich. Oż. z Klotyldą Romocką. Uk. gimn. IV w Warszawie i Inst. Inż. Komunik. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1899 otrz. tyt. adiunkta nauk inżyn. Prac. przy bud. linii kolej.: Siedlce—Małkinia i Łuniniec—Homel. 1889—1915 w dyr. Dr. Żel. Warszawsko-Wied. W r. 1899 otrz. nagr. petersb. Tow. Techn. i żeton hon. Stow. Inż. Komunik., w 1900 med. zł. na wyst. powsz. w Paryżu za metod. bad. toru kolej. Od 1901 prof. nadzw., od 1909 prof. zwycz. dróg bitych i kolei żel. na politechn. w Warszawie. W 1915 ewak. do Rosji, prow. wykł. w politechn. w Moskwie, nast. w Niżnim Nowgorodzie. W 1917 kier. wydz. inż.-budowl. w zarz. komunik. przy szt. nacz. wodza ros. 1918—1933 przewodn. komis. do spraw przebud. węzła kolej. warsz. Od 1919 prof. zwycz. Politechn. Warsz. Od 1925 czł. rady techn. przy Min. Komunik. Od 1925 dr. nauk techn. h. c. Politechn. Lwowsk.; od 1930 prof. hon. Politechn. Warsz. Czł. Ak. Nauk Techn. od jej założ., od 1934 prez. tej ak. i przewodn. utw. przy niej kom. słown. techn. Brał udz. w prac. kongr. międzyn. kolei żel.; m. in. oprac. dla kongr. madryckiego w 1930 ref. w sprawie konk. komunik. samochod. z kolej. żel. Ogł. szereg prac z zakr. hydrotechniki, budowy nawierzchni kolej., zdoln. przepust. i koszt. bud. kolei żel.; pracę p. t. Drogi żelazne (1910, wyd. II 1925); kilka prac o przebud. węzła kolej. warsz. i dworców kolei warsz. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł. Warszawa, Marszałkowska 47, tel. 8-29-07.

WASIUTYŃSKI BOHDAN. Prawn. Ekonomista. * 25. 12. 1882 w Pskowie (Rosja). S. Wiktora i Zofii z Żelazowskich. Uk. wydz. prawny uniw. w Warszawie (1904), nast. stud. w Berlinie i Monachium (1904—1905). Prof. Uniw. Poznańsk. od 1. 5. 1921, Uniw. Warsz. od 1. 10. 1923. Dziekan 1930—31. 1928—1935 senator R. P. Ogł. m. in.: Ubezpieczenia robotników w Europie Zachodniej, Administracja lokalna Król. Polskiego 1807 do 1905 wobec samorządu ziemsk. (1906), Ruch wychodźczy z Królestwa Polskiego (1906), Ludność żydowska w Polsce w w. XIX i XX, stud. statyst. (1911), Ustrój władz administr. (3 wyd.), Polskie prawo administracyjne w zarysie (wsp. z prof. Kumanieckim i Panejką), Milczenie administracji, Samorząd uniwersytecki, Nasza ojczyzna (1925), Praworządność (1927). Red.: Gaz. Warsz., Przegl. Narod., Ekonomisty, Przegl. Wszechpolskiego. Warszawa, Nowy Zjazd 5, tel. 5-27-60.

WASOWSKI JÓZEF. Public. * 14. 4. 1885 w Płocku. Uk. gimn. w Sosnowcu (1902) oraz College de Sciences Sociales w Paryżu (1908). Radca Min. Spraw Zagr. w st. sp. Wicedyr. Wyższ. Szk. Dziennik. w Warszawie. 1912—1915 red. czasop. niepodległ. Widnokręg, 1932—1934 Epoki. Ogł. m. in.: Człowiek w Polsce (1920), Wielkie czasy (1928), Herezje (1930), Pisarz i czytelnik (1936). Warszawa, Okólnik 11, tel. 2-85-52.

WASYLEWSKI STANISŁAW. Dr fil. Hist. Liter. Public. * 18. 12. 1885 w Stanisławowie. S. Bolesława i Jadwigi ze Starków. Do szk. śr. ucz. we Lwowie i Stryju (mat. 1904), stud. na uniw. we Lwowie pod kier. prof. J. Kallenbacha, W. Bruchnalskiego i S. Askenazego, d-rat na uniwers. w Poznaniu (1932). 1905—1910 asyst. bibl. Zakł. Narod. im. Ossolińskich we Lwowie. W 1907 red. kwart. etnograf. Lud. 1910—1914 prowadz. ref. teatr. i pis.

feliet. w lwowsk. Gaz. Wiecz. 8.—9. 1914 w I bryg. Leg. Polsk. 1915—1918 red. Gaz. Por. we Lwowie. W 1917 koresp. woj. pod Verdun (wraż. zebr. w książce Na Zachód, Lwów 1919). W 1918 zał. wsp. z Alfr. Altenbergiem tyg. satyr. Szczutek, w kt. ogł. wiersze satyr. pod pseud. Bury Jan. W 1920 był ref. oświat. w 238 p. p. A. O., red. tyg. żołn. Makolągwa. Współprac. Krytyki W. Feldmana, Wiad. Lit., Gaz. Polsk. i in. Współprac. w wielu wydawn. dla szk. powsz. i średn. (gł. w podr. Balickiego-Maykowskiego). Ogł. m. in.: Bibliografia historii literatury i krytyki literackiej za rok 1904 (1907); Pieśń o żołnierzu tułaczu (1910); U świtu romantyzmu. Pierwszy sąd o Byronie (1911); U księżnej Pani (1918); Na dworze króla Stasia (1919—1932, 3 wyd.); O miłości romantycznej (1920—1927, 2 wyd.;) Bardzo przyjemne miasto; Lwów (cykl: Cuda Polski IV); Na końcu języka (1930); W srebrnym dworku z modrzewia; Romans prababki; Opowieści dziewczęce; Szambelanowa z Walewic; Świadczenia wojenne pani Muszki; Historie lwowskie; Sprawy ponure; Sztambuch Ducissae Cunegundis; Klasztor i kobieta; Pod urokiem zaświatów; Portrety pań wytwornych; Madame Zajączek; O siedmiu duszach kobiet; Zerwana kokarda; Portrety polskie E. Vigée Lebrun; Na Śląsku opolskim (1937). Laur. nagr. lit. m. Poznania (1937). Poznań-Dębice, Wiśniowa 51.

WASZYŃSKI MICHAŁ. Reżys. filmowy. * 29. 9. 1904 na Wołyniu. S. Piotra i Cecylii z Fleszów. Uk. szk. śr., kszt. się w studio dramat. St. Wysockiej w Kijowie; prac. w teatrze Stanisławskiego w Moskwie. Stud. film. w Berlinie pod kier. W. Murnaua. Reżyser. ok. 30 film. polsk., m. in.: Bezimienni bohaterowie, Głos pustyni, (przy realiz. kt. zorg. eksp. do Afryki), Jego Ekscelencja subiekt, Niebezpieczny romans, Jaśnie pan szofer, Bohaterowie Sybiru. Warszawa, al. Szucha 21 m. 3, tel. 2-13-72.

WAŚKOWSKI ANTONI. Literat. Poeta. Art.-mal. * 13. 6. 1885 w Krakowie. Syn Wawrzyńca i Teodory z Rogowskich. Ożenił 12. 6. 1920 z Jadwigą Lipską. Uk. gimn. w Bochni (1908) i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1913). 1916—1918 sł. w w. austr. Współprac. Głosu Narodu od 1908; dyr. Tow. Szt. Piękn. w Krakowie 1917—27. Sekr. Zw. Zaw. Lit. Polsk. w Krakowie; czł. zarz. Synd. Dziennik. tamże. Ogł. m. in.: Dopust (dram., 1912, wyst. w teatrze polsk. w Kijowie); Poezje (t. I—IV, 1919—25); Gwiazdy spadające (pow., 1927); Makryna (dram., 1929, wyst. w teatrze im. Słowackiego w Krakowie); Kapłanka (trag., 1931); Legenda (poem., 1931); Rapsody (poezje, 1932); Wikinda (trag., 1932); Szela (dram., 1933); Gwiazda Wawelu (dram., 1934), wyst. w teatrze im. Słowackiego w Krakowie); Wspomnienia o St. Wyspiańskim (1935); art. dot. lit. i szt. w prasie period. Red. Ilustr. Roczn. Tow. Sztuk Piękn. w Krakowie (1924—26). Wyst. w krak. Tow. Szt. Piękn. portr., kompoz. i pejzaże (1909—10). Kraków, Kanonicza 15.

WAŚKOWSKI EUGENIUSZ WŁODZIMIERZ. Dr praw. * 21. 2. 1866 w Akermanie (ob. Cetatea Alba, Rumunia). Syn Włodzimierza i Malwiny z Czechowskich. Uk. gimn. w Odessie i wydz. prawny uniw. tamże, nast. stud. w Berlinie, Lipsku i Paryżu. B. prof. uniw. w Odessie, nast. prawa i proced. cyw. Uniw. Stef. Bat., 1925—26 dziek. wydz. prawa. Od 1926 czł. Rady Prawn. przy Min. Sprawiedl., od 1927 sędzia hon. causa przy Sądzie Okr. w Wilnie, od 1928 czł. komisji kodyfik. Czł. Tow. Nauk. w Wilnie, Tow. im. Duniłowicza tamże oraz in. tow. nauk. Ogł. m. in.: Organizacja adwokatury (1893, 2 t.), Przyszłość adwokatury ros. (1894), Podręcznik prawa cywilnego (1894—96), Zasady etyki adwokackiej (1895), Teoria posiadania Iheringa (1895), Metodologia cywilistyczna (1901), Kurs procedury cywilnej (1909 i 1917), Orzecznictwo dep. cyw. senatu (1911—1915, 29 zesz.), Zarys teorii interpretacji prawa (1914), Adwokatura (1915), Twórczość sądu w dziedzinie prawa i procedury cywilnej (1915), Typowe sprawy cywilne (1918), art. w czasop. prawn. ros. i polsk., m. in.: w Gaz. Sąd., Przegl. Prawn. Wilno, Wielka 17 m. 3.

WAŚKOWSKI TADEUSZ. Art.-malarz. Grafik. Pedagog. * 19. 7. 1883 w Krakowie. S. Wawrzyńca i Teodory z Rogowskich. Ożenił 20. 7. 1920 z Marią Midowicz. Uk. gimn. w Bochni (1904), Ak. Szt. Piękn. w Krakowie (pod kier. prof. J. Mehoffera), stud. w Paryżu. Od 1911 nauczyc. gimn. w Krakowie. Kier. ogn. metod. dla nauki rys. przy Kurat. Szk. Krak. Czł. Tow. Przyj. Szt. Piękn. i Polsk. Zw. Art.-Graf. w Krakowie. Wyk. m. in. szer. grafik (wszelkie techn.), tekę autolitogr. (1929). Wyst. od 1911 w Warszawie, Poznaniu, Bydgoszczy, Lwowie, Łodzi, Katowicach, Amsterdamie i Pittsburghu. Kraków, Smoleńsk 23.

WAŚNIEWSKI JAN. Pedagog. Literat. * 26. 11. 1899 w kopalni „Jan". S. Józefa i Stanisławy z Rosnowskich. Uk. gimn. w Będzinie i wydz. fil. Uniw. J. Piłsudskiego. Nauczyc. gimn. 1918—1920 sł. w w. p. Ogł. pow.: Przed zagładą (1927, w Nowej Ref.), Na podszybiu (1932), Ognie w pirytach (1935), nowele, feliet. i art. w Gaz. Polsk., Trybunie, Tyg. Ilustr., A. B. C., Prosto z mostu, Tęczy, Epoce, Robotniku, Polonii i in. Wygł. w Polsk. Radio: odcz., recyt., feliet. liter.; autor słuchowisk. Warszawa, Browarna 12 m. 85, tel. 6-03-61.

WAŚNIEWSKI ZENON MICHAŁ JAN. Art.-mal. Pedag. * 11. 12. 1891 w Tarnowie. S. Kazimierza i Herminii z Właczyńskich. Oż. w 1921 z Michaliną Ryzińską. Uk. gimn. realne w Krakowie(1910) i Politechn. Lwowską (1918). 1911—12 czł. Druż. Strzel. Podcz. w. świat. sł. w w. austr. W 1920 ochot. w. p. Od 1921 nauczyc. gimn. i liceum w Chełmie. Malował portr., krajobr., spec. karykatura. Wyst. prace mal. w Zachęcie warsz., Lublinie i Chełmie. Odn. freski na Wawelu, w kościele Św. Krzyża w Krakowie i w kościele w Bochni. Od 15 l. biegły sądowy w dziedz. grafol. Odzn. M. 10-l. O. N. Chełm, Reformatorska 15-b.

WAT ALEKSANDER. Literat * 1. 5. 1900 w Warszawie. Uk. wydz. fil. uniw. tamże. Od 1932 kier. liter. firmy Gebethner & Wolff. Ogł.: tomik prozy poetyck. (1920), now. Bezrobotny Lucyfer (1927), liczne art. i poezje w: Nowej Sztuce, Skamandrze, Zwrotnicy, Wiad. Liter. i in. Red. i współprac. Mies. Liter. (1929—1931). Warszawa, Hoża 13.

WATRASZEWSKI STANISŁAW. Inż. chem. Cukrownik. * 1855 w Lubiankowie (Piotrkowskie). S. Marcelego i Teodory z Lemańskich. Uk. gimn. realne w Warszawie, 1872—74 stud. w zakł. techn. we Frankenbergu (Saksonia), po czym odbył praktykę w f-ce maszyn i lokomotyw w Hannowerze, w 1879 uk. z odzn. wydz. chem.-techn. politechn. w Rydze. Jeden z zał. i pierwsz. filistrów korp. „Arkonia". W 1880 rozp. prakt. w cukr. „Mizocz" na Wołyniu. Od 1881 inż., nast. wicedyr. cukr. „Konstancja" p. Kutnem. W 1887—88 dyr. cukr. „Plisków-Andruszówka" na Ukrainie. Od 1888 w admin. dóbr i fabryk hr. Branickich w Białocerkiewszczyźnie. W 1890 dyr. cukr. „Turbów" na Podolu. W 1893 org. i bud. nową cukr. „Brześć Kuj.". Od 1908 adm. gł. konc. Warsz. Tow. Fabryk Cukru. 1919—1924 dyr. cukr. „Brześć Kuj.". Czł. zarz. Tow. Przemysł. Lesierz; prez. zarz. cukr. „Trawniki"; czł. rady Tow. Cukr. „Zbiersk", czł., nast. prez. rady Tow. Wzaj. Ubezp. Cukrowni w Polsce. Jeden z zał. zw. zawod. oraz sp. handl. cukr. b. Król. Polsk. Warszawa, Królewska 9 m. 4, tel. 6-90-72.

WATTA-SKRZYDLEWSKI BOGUSŁAW. Dr med. * 7. 12. 1892 w Wójcinie, woj. poznańskie. S. Ignacego i Haliny z Marcinkowskich. Oż. ze Stefanią bar. Graeve. Matura w Wągrowcu (1914). Stud. na uniw. we Lwowie i za gr. W czasie wojny świat. sł. w w. niem., od powst. wlkp. w w. p. Kpt.-lek. rez. Prow. inst. kordiolog. w Poznaniu. Ogł. szer. prac z zakr. chorób serca. Poznań, Św. Marcina 66-67, tel. 12-75.

WAWELBERG JAN KAZIMIERZ EDWARD. Inż.-architekt. * 14. 11. 1902. Syn Gabriela i Róży z Erlichów. Uk. wydz. archit. Politechn. Warsz. (1930). W 1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Proj. m. in. Dom Młodzieży w Warszawie. Nagr. za proj. gm. Fund. Kwat. Wojsk. (1932) i za proj. sanat. Z. W. P. W. w Ustroniu (1932). Warszawa, Piusa XI 3.

WAWRZKOWICZ MARIAN STANISŁAW. Art.-śpiew. * 25. 1. 1902 w Jarosławiu nad S. S. Stanisława i Tekli z Sikorów. Oż. 11. 10. 1928 z Kazimierą Horbowską. Uk. szk. śr. w Krakowie, stud. hist. szt. na Uniw. Warsz. 1916—1917 sł. w Leg. Pol. 1917—18 w P. O. W., nast. w w. p. Ranny i kontuz. Od 1923 ppor. rez. Tenor. Debiut. w 1920 w Lutni, w Wilnie. Występ. w operach: Trubador, Tosca, Halka, Madame Butterfly; role gł. w operetk.: Paganini, Carewicz, Wiktoria i jej huzar i in. Odzn.: K. W. 4, M. za W. Warszawa, Żórawia 2, m. 39; Wilno, Mickiewicza, Hotel Georges.

WAWRZKOWICZ-HORBOWSKA KAZIMIERA, patrz: HORBOWSKA-WAWRZKOWICZ.

WAWRZYNIAK JAN JAKUB. Mgr nauk ekonom.-polit. * 16. 7. 1900 w Poznaniu. S. Jana i Heleny z Kostańskich. Oż. 9. 4. 1929 z Anną Marią Jabłonowską. Uk. gimn. w Poznaniu oraz wydz. prawa i nauk ekonom. uniw. tamże. Czł. Tow. T. Zana w Poznaniu, współzał. tjn. druż. harc., w 1917 areszt. i uwięz. przez wł. niem. Uczestn. powst. wlkp. 1919—21 czynny w prac. plebiscyt. na G. Śląsku. 1921—22 urz. wydz. polit. Min. b. Dzieln. Prusk., 1923—26 urz. kom. Gł. Urz. Likwid. w Poznaniu. Prokur. Syndyk. Polskich. Hut Żel. w Katowicach, czł. zarz. oddz. wlkp. Z. H. P., czł. zarz. oddz. śląsk. Z. H. P., prez. oddz. L. M. i K. w Katowicach, prez. Stow. Urz. Polaków Synd. Polsk. Hut. Żel. tamże. Odzn. M. N. Katowice, Ligocka 161, tel. 2-50-17.

WAYDOWA-KOROLEWICZ JANINA, patrz: KOROLEWICZ-WAYDOWA.

WĄDOŁKOWSKI IGNACY BENEDYKT. Ppłk dypl. * 21. 3. 1897 w Warszawie. S. Antoniego i Stanisławy z Kręckich. Oż. w 1924 z Janiną Staniszewską. Uk. gimn. polsk. w Warszawie (1914), Wyż. Szk. Ogrodn. tamże i Wyż. Szk. Woj.

(1928). Od 1911 w tjn. Skautingu, 1914—15 w szk. wojsk. P. O. W., po czym z baonem warsz. P. O. W. w I bryg. Leg. Polsk. 1916—17 kmdt I okr. P. O. W. 1917—18 więz. przez Niemców w Szczypiornie i Hawelbergu. Zbiegł i nadal prac. w P. O. W. Po rozbr. okupant. w 21 p. p., nast. w 84 p. p. i w dyw. ochot. Po wojnie m. in. w Dep. Piech. M. S. Wojsk., Szt. Gen., dca komp., szef. wydz. P. U. W. F. i P. W., dca baonu, wykł. w C. W. Piech. i W. S. Woj. Przewodn. zarz. okr. warsz. Zw. Harc. Polsk., harcmistrz, czł. zarz. gł. Zw. Peowiaków, czł. Komit. K. i M. N. Ogł. szer. art. z dziedz. p. w., harc. i woj. (niekt. podpis. I. B. W. lub Mścisław). Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. O. B. 4.

WĄSIK EDMUND. Kolejow. Polit. * 27. 9. 1883 w Kaszowej, pow. kozielski (Śl. Niem.). S. Edmunda i Katarzyny z Murłowskich. Ożenił się 24. 11. 1924 z Heleną z Masłowskich Jewasińską. Ukończ. gimn. w Bytomiu, fach. wykszt. kolej. we Wrocławiu. W 1918 org. kolejarzy g.-śląsk. w zw. zaw. Udz. w plebisc. na G.-Śl. Uczestn. III powst. g.-śl. Radca kolei państw. w Katowicach b. dyr. D. O. K. P. tamże. W 1920—1935 poseł na R. P. Prez. rady nadz. kolej. kasy oszczędn., konsumu kolej. i in. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Katowice, Poniatowskiego 34, tel. 3-22-17.

WĄSIK TOMASZ. Ks. Dr Św. Teol. Pedag. * 5. 10. 1878 w Kamieniu (pow. Nisko). S. Jakuba i Katarzyny z Ruzaków. Uk. gimn. w Rzeszowie, semin. duch. w Przemyślu, stud. teol. na uniw. w Wiedniu. Kanon. kapit. przemysk. obrz. łac. 1918—1934 katecheta gimn. państwow. w Przemyślu. B. prez. T-wa Naucz. Szk. Śr.; przez 9 lat prez. koła katechet.; b. prez. T-wa Przyj. Nauk; radny m. Przemyśla. Ogł. m. in.: Posłowanie Hozjusza do cesarza Ferdynanda (1910); Katechizm wychowawczy; Ksiądz katolicki w pismach Stefana Żeromskiego; Pierwiastek katolicki w pismach St. Wyspiańskiego; Zdjęcie migawkowe z życia katechetycznego; Podania żyd. i mahometańskie o stworzeniu i upadku pierwszych rodziców; art. treści relig. i wychowaw. w prasie periodyczn. Odzn. O. P. 4. Przemyśl, Katedralna 5.

WĄSOWICZ HENRYK ANSGARY. Inż. cyw. * 4. 2. 1889 w Warszawie. S. Antoniego i Anieli z Anderszewskich. Ożenił się 24. 9. 1921 z Jadwigą Balicką. Uk. z odzn. wydz. architekt. Inst. Inż. Cyw. w Petersburgu (ob. Leningrad) 1917. Ochotn. w. p. w 1920 Prez. Zw. Izb. Rzemieśln. Prez. Tow. Przyj. Ochoty. Ogł. m. in.: Projektowanie betonu - nowa metoda, Prace nad umocnieniem fundamentów bazyliki wileńskiej, Analiza robót żelbetowych i betonowych. Wyk. budowle: muzeum królewskie w bazylice wileńskiej, fabryka kabli i walcownia miedzi w Ożarowie, domy sp. mieszk. Własna Siedziba, Concordia i in.: konstr. żelbet.: przebudowy Zamku Królewskiego, Hotelu Sejmowego, basenu w Ciechocinku i in.; wzmocn. bud. zagroż.: bazylika wileńska, kościół Św. Jakuba na Ochocie w Warszawie i in. Warszawa, Uniwersytecka 4, tel. 8-80-19.

WĄSOWICZ - DUNIN WŁADYSŁAW. Dziennik. Public. Mjr w st. sp. * 30. 11. 1877 w Bołszowcach, pow. Rohatyn. S. Albina i Anny z Lewickich. Ożenił się z Janiną Rubach. Absolw. wydz. fil. Uniw. J. Kaz. Podczas wojny świat. prac. w T. S. L. i P. S. L. Czł. Zw. Strzel. 1914—1930 sł. w Leg. Pol., nast. w w. p. Prez. Tow. Przyj. Wet. 1863 r.; prez. Koła Przyj. Harc. 71 D. W.; skarbn. gen. Zw. Dziennik. R. P. Red. tyg. Naród i Wojsko (org. centr. Fed. P. Z. O. O.). Otrz. I nagr. na konk. kom. uczcz. 100-l. urodz. A. Mickiewicza w Czerniowcach (1898) za prolog, wydruk. w Gaz. Polsk. Od 1900 współprac. szer. pism codz. i period. Lwowa, Krakowa, Warszawy, w kt. ogł. liczne art., now. i wiersze. Odzn.: K. Z. sr. i zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 4, Kor. Rum. 4. Warszawa, Mickiewicza 20, tel. 12-71-18.

WĄSOWSKA-RÜDIGEROWA MARIA. Art.-muz. Pedag. * 9. 2. 1866 w Łodzi. Zaśl.: 1⁰ w 1895 art.-mal. Adama Badowskiego, 2⁰ w 1908 Edwarda Rüdigera. Uk. szk. śr. oraz konserwat. muz. w Warszawie

(1885), pod kier. P. Schlössera. Koncert. w Warszawie, większ. miastach Polski i Rosji oraz w Wiedniu, Berlinie, Paryżu i Londynie. 1903—1915 i 1918—1923 prof. wyższ. i średn. klas. fortep. w szkole Warsz. Tow. Muz. oraz Wyższ. Szk. Muz. im. Fryderyka Chopina w Warszawie. 1915—1918 prac. na polu pedagog. w Rosji. Prow. wyższą klasę fortep. w Warsz. Szk. Muz. zresz. prof. muzyki, kt. jest przewodn. Zajm. stan. kierown. w kom. org. I Wszechpolsk. Zj. Muzyków, w sekcji pedagog. i pianist. tegoż zjazdu, w zw. prof. Wyższ. Szk. Muz. im. Chopina i in. Warszawa.

WĄSOWSKI STANISŁAW PAWEŁ. Dr med. Dziennik. * 22. 3. 1879 w Jabłonnie, pow. Sokołów. S. Tomasza i Marii z Dmowskich. Ożw. 1916 z Anielą Toczyską. Uk. gimn. w Siedlcach, nast. wydz. med. uniw. w Warszawie (1903). Za czas. akad. czł. Spójni i org. zbliż. do P. P. S. 1904—1906 (w. ros.-jap.) i 1914—1918 sł. w w. ros. Mjr-lek. rez. w. p. Od 1918 w kraju, lek. powiat., lek. w szpit. zakaźn., lek. miejski i więzienny. Przed wojną świat. red. Tyg. Podlask., nast. zał. i red. Głosu Podlask., 1922—24. 1930—31 red. nacz. Gaz. Podlask. Od. 1934 red. nacz. Ziemi Siedleck. Siedlce, Kilińskiego 21, tel. 27.

WĄSOWSKI TADEUSZ. Dr med. * 16. 1. 1892 w Niemirowie, na Podolu. S. Ewarysta i Teofili z Kozłowskich. Ożw. 26. 2. 1927 z Zofią Świda. Uk. gimn. w Niemirowie (1910) i wydz. lek. uniwers. w Kijowie (1916), d-rat na Uniwersyt. Stef. Bator. (1925). 1916—18 sł. w w. ros., 1919—1922 w w. p. Od 1930 doc. otolaryngol. na Uniw. Stef. Bat. Ogł. ok. 70 prac, m. in.: Formuła leukocytowa w ropnym zapaleniu ucha środkowego i jego powikłaniach i jej znaczenie rozpoznawcze, z uwzględnieniem bakteriologii tych cierpień (1925), Kiła ucha (1928—29), Rola układu naczynioruchowego w powstawaniu odruchu cieplnego błędnika (1930), Klinika gruźlicy krtani (1932), Badania czynności nerwu przeponowego u chorych poddanych zabiegowi wyrwania tego nerwu (1934), Gruźlica górnych dróg oddechowych i ucha (1934). Wilno, Portowa 10, tel. 16-22.

WDOWISZEWSKI ZYGMUNT. Dr fil. Hist. Herald. Geneal. * 10. 9. 1896 w Krakowie. S. Jana Kaspra i Marii z Maurizio'ów. Uk. Uniw. J. P. 1914—1917 sł. w Leg. Pol., nast. w Pol. Sile Zbr. i w w. p. do 1921. Por. rez. W 1929, 1930, 1936 i 1937 odbył podr. nauk. do Niemiec, Austrii, Czechosłowacji i Szwajcarii. Od 1923 prac. w Arch. Gł. Akt Dawn., od 1936 w Arch. Skarb. w Warszawie. Od 1936 przeł. bibl. ord. hr. Przezdzieckich w Warszawie. Czł. czynny i sekr. gen. Pol. Tow. Herald. Red. Mies. Herald. Czł. Pol. Tow. Hist., Tow. Numizmat. w Krakowie. Ogł. m. in.: Polska bibliogr. herald.-genealog. za lata 1914—28 (1923, 1926, 1930), Ród Bogorjów w wiekach śr. (1928), Zapiski heraldyczne mazowieckie z XV i XVI w. (1928), Archiwa szwajcarskie (1930), Inscriptiones clenodiales. Zapiski liwskie z XV w. (1932), Marek Ambroży z Nissy i jego „Arma Regni Poloniae" z 1562 r. (1934), Uposażenie ks. Wigunta Olgierdowicza przez Władysława Jagiełłę (1935), Średniowieczne zapiski herald. łęczyckie (wspólnie z T. Piotrowskim) (1935), Wywód przodków Kazimierza Wielkiego (1936), Wiadomość o gdańskim kopiariuszu urzęd. z XVII w. i o zawartych w nim nobilitacjach i indygenatach (1936). Wyd. pracę A. Bilińskiego pt. „Szlachta ziemi dobrzyńskiej za ostatnich Jagiellonów" (1932), szer. biografii, mn. rozpr., art. i rec. w Pol. Słowniku Biograficznym, Roczn. Herald., Mies. Herald., Archeionie, Pracach kom. hist. szt. Pol. Ak. Um. Odzn.: M. N., M. za W. Warszawa, Dworkowa 3.

WDÓWKA GUSTAW. Prawnik. * 30. 11. 1879 w Cieszanowie, pow. Lubaczów. S. Władysława i Marii z Chełbickich. Uk. gimn. w Rzeszowie (1898) i Uniw. Jagiel. (1904). 1912—1914 czł. Polow. Druż. Sokolich. 1914—1918 sł. w w. austr., 1918—1921 w w. p. Nast. w Wadowicach. Czynny w prac. spółdz. Prez. Sokoła, 3-l. prez. L. O. P. P., czł. zarz. P. C. K., czł. komit. W. F. i P. W., czł. zarz. P. B. K. Ogł. art. w czasop. sokolich. Odzn. K. Z. zł. Wadowice, pl. Marsz. Piłsudskiego.

WDZIĘKOŃSKI TEOFIL. Inż.-technol. * 20. 12. 1870 w Kaliszu. S. Edwarda i Leonii z Rogala-Zawadzkich. Ożw. 1916 z Zofią Prądzyńską. Uk. gimn. klas. w Kaliszu i politechn. w Rydze. 1902—1920 dyr. nacz. Tow. Akc. Zakł. Dekańskich Wyrob. Ogniotrw. na płd. Rosji i jednocz. dyr. nacz. Tow. Akc. Zakł. Wyrob. Ogniotrw. M. A. Kowalewskiego; 1922—1930 dyr. nacz. Tow. Akc. Kabel Polski w Bydgoszczy. B. prez. Stow. Techników w Bydgoszczy, prez. Zw. Fabrykantów, prez. Rady Przemysł.-Handl. i prez. Tow. Polsko-Franc. tamże. Odzn. O. P. 5. Bydgoszcz, Wyspiańskiego 12, tel. 15-52; Rokocin, pow. Starogard, tel. 47.

WECKI STANISŁAW. Płk dypl. w st. sp. * 28. 1. 1890 w Stoczku Węgrowskim.

S. Jana i Walerii z Hirnerów. Ożenił 27. 4. 1917 z Irmą Wierzbicką. Ucz. do szk. śr. w Warszawie, mat. w korp. kad. w Petersburgu (ob. Leningrad), stud. prawo i nauki społ.-polit., uk. szk. wojsk. w Kazaniu, Ak. Szt. Gen. w Petersburgu i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Sł. w w. ros. Od 1915 w Leg. Puławskim, nast. w Polsk. Bryg. Strzel., Polsk. Dyw. Strzel. i w I Korp. Wsch.

Od 1918 w szt. gen. Śmigłego-Rydza w Lublinie. Po wojnie m. in. z-ca szefa szt. D. O. K., dca p. p., of. do zlec. G. I. S. Z., I of. szt. insp. armii, kmdt. garniz. Brześć n. B. Prac. w dziedz. strzelectwa. Ogł. art. o polsk. form. wsch., z dziedz. strzelectwa i in. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. M. I. Warszawa, Śniadeckich 9, tel. 9-78-10.

WEICHERT MICHAŁ. Dr praw. Literat * 5. 5. 1890 w Starym Mieście (Młp. Wsch.). S. Bernarda i Sali z Gellertów. Ożenił w 1920 z Franciszką Sigler. Uk. szk. śr. w Stanisławowie, stud. prawn. i fil. we Lwowie, Wiedniu i Berlinie. Wicepr. P. E. N.-Klubu żydowsk. i prez. Zw. Art. Żyd. Ogł. m. in. Teatr i dramat (2 t.) oraz szer. prac i art. w czasop. Jeden z zał. i kier. od 1929 żyd. studia eksperyment. p.n. Teatr Młodych. Warszawa, Długa 8-a, tel. 11-89-68.

WEIGEL KASPER. Dr nauk techn. Inż. * 10. 6. 1880 we Lwowie. S. Józefa i Heleny z Thullie'ich. Uk. gimn. II we Lwowie (1898) i wydz. inż. politechn. tamże (1903). Od 1903 prac. przy bud. kolei, od 1908 asyst. katedry miern. Politechn. Lwowsk., w 1909 adiunkt; w 1911 habilit. tamże, wykł. miern. i teorię błędów, od 1912 prof. nadzw., od 1. 1. 1918 prof. zwycz. miern., 1929—30 rektor. 2.—9. 1919 szef. sekcji pomiar. w Min. Rob. Publ. Czł. czyn. Ak. Nauk Techn., prez. sekcji geodez. kom. geodez.-geograf. Polsk. Ak. Um., czł. czyn. Polsk. Tow. Nauk. we Lwowie, czł. kom. stałej Międzyn. Unii Geodez.-Geograf., prez. Polsk. Tow. Fotogrametr., czł. Państw. Rady Miern., przedst. Polski na kongr. Międzyn. Unii Geodez. w Pradze w 1927 i w Stockholmie w 1930 oraz na kongr. fotogrametr. w Berlinie w 1926 i Zurychu w 1930. Ogł. m. in.: Theoretische Betrachtungen über die Orientierung photographischer Ballonaufnahmen (1915), Zasady przeprowadzania pomiarów krajów ze szczeg. uwzględn. pomiaru Polski (1918), Rachunek wyrównawczy wedle metody najmniejszych kwadratów oraz jego zastosowania przy rozmierzaniu kraju (1923), Zastosowanie spostrzeżeń zawarunkowanych z niewiadomymi w triangulacji (1924), Rachunek wyrównawczy (1926), liczne art. i rec. Odzn. O. P. 3. Lwów, Zyblikiewicza 18.

WEIGL RUDOLF STEFAN JAN. Dr med. * 2. 9. 1883 na Morawach. S. Fryderyka i Elżbiety z Kröselów. Uk. Uniw. J. Kaz. w 1907, od 1913 doc. zool., anat. porówn. i histol. Podcz. w. świat. prac. nad tyfusem plam. w austr. oboz. jeńców. W 1918 kier. wojsk. laborat. bakteriol. w Przemyślu, w 1919 przydz., jako parazytol., do wojsk. rady sanit. przy M. S. Wojsk. i kier. prac. bad. nad tyfusem plam. Od 1920 prof. zwycz. biologii ogóln. na Uniw. J. Kaz. Od 1928 czł. cz. Tow. Nauk. we Lwowie, od 1930 czł. Polsk. Ak. Um., od 1933 czł. Tow. Nauk. w Warszawie, od 1934 czł. Belg. Tow. Biol., od 1935 czł.-koresp. belg. Tow. Med. Tropikalnej, od 1935 czł. hon. Lubelsk. Tow. Nauk. Otrz. nagr. nauk. m. Lwowa 1936. Odzn. O. P. 3. Lwów, Św. Mikołaja 4, tel. 2-21-21.

WEIGT HERKULAN JÓZEF. Dr fil. Geogr. Pedag. * 7. 11. 1880 w Tarnowie. S. Józefa i Petroneli. Uk. wydz. filoz. Uniw. Jagiel. Wykł. w gimn., na Uniw. Jag., w Akad. Handl. w Krakowie; b. dyr. Szk. Ekonom. Handl. tamże. Ogł. m. in.: Geografia Polski dla szk. śr. (wsp. z A. Kargolem, 1923), Geografia gospod. ziem polskich, wyd. III, szer. przekł. oraz art. i rec. w Wielk. Encyklop. Powsz. Ilustr., Muzeum, Przegl. Filoz., Sprawozd. Kom. Fiziogr. Polsk. Ak. Um., Sprawozd. Ak. Handl. w Krakowie, Meteorologische Zeitschrift i in. Odzn. M. 10-l. O. N. Kraków-Łobzów, Halczyna 9, tel. 1-57-99.

WEIL STANISŁAW. Dr fil. Chem. * 15. 8. 1875 w Ozorkowie, woj. łódzkie. Uk. politechn. w Karlsruhe, stud. na uniw. w Bernie i Fryburgu szwajc. (d-rat 1899), Wyższ. Szk. Chem. w Mühlhuzie i na Uniw. Warsz. (mgr farm. 1922). Asyst. kated. chemii org. uniw. w Bernie 1900—01, wykł. na Wyższ. Kurs. Handl. w Warszawie 1907—08, doc. chemii farmaceut. Uniw. Warsz. 14. 12. 1923, prof. tyt. 18. 10. 1930, wykł. chemii farmaceut. 1932—33. Dyr Państw. Inst. Farmaceut. (Państw. Zakł. Higieny). Warszawa, Szopena 10, tel. 8-36-48.

WEINFELD IGNACY. Dr praw. Ekonom. Adw. * 22. 12. 1877 w Tarnowie. S. Ignacego i Marii z Onadersteinów. Ożenił 7. 6. 1918 z Janiną Klein. Stud. na uniw. w Krakowie, Getyndze, Erlangen i Wiedniu. Doc. Uniw. Jana Kaz. Prof. Szk. Nauk. Polit. w Warszawie. Szef wydz. skarb. w Kom. Rządz. dla Galicji 1918. Komisarz likwid. dla Małopolski. Podsekr. stanu w Min. Skarbu 1920—22. Zast. dyr. Gł. Urz.

Statyst. 1922—1924, prez. izby skarb. 1924—1926. Od 1927 adw. Ogł. (wsp. z E. Romerem) pracę statyst. dla kongr. wersalskiego w 3 jęz. (Roczn. Statyst. Polski 1919), poza tym: Ludność miejska (1911), Spirytus (1916), Finanse wojenne (1917), Atlas statystyczny Polski (1924), Skarbowość polska (4 wyd., 1926—1935), Podatek dochodowy (1927), Reformy podatkowe (1929), Tablice statystyczne Polski. Odzn. O. P. 3. Warszawa, Lekarska 3, tel. 8-14-50.

WEINFELD MARCIN. Inż.-arch. * 28. 7. 1884 w Warszawie. S. Alberta i Anny z Landsbergów. Ożen. 4. 6. 1930 z Marią Beth. Uk. gimn. realne w Warszawie i wydz. archit. politechniki w Dreźnie (1911). 1919—1931 radca Min. Robót Publ., gdzie prow. ref. ustawod. budowl. i brał znaczny udział przy oprac. polskiej ust. budowl. z 1928. Prace budowl: 16-piętrowy dom tow. Prudential przy pl. Napoleona w Warszawie, dom profes. Wolnej Wszechnicy Polskiej przy al. Grójeckiej 43 (razem z Kazimierzem Saskim) i w. in. domów mieszk. w Warszawie. Proj. konk.: gm. Muzeum Narod. w Warszawie, regulacji pl. J. Piłsudskiego w Warszawie, szpitala SS. Elżbietanek w Warszawie, synagogi tamże i in. Warszawa, Filtrowa 39, tel. 8-51-26.

WEINGRÜN ANNA. Art.-mal. * 2. 5. 1904 w Krakowie. C. Adolfa i Leonory z Hoffmanów. Uk. kursy im. A. Baranieckiego w Krakowie (1922), stud. mal. w Paryżu (1924), w wolnej szk. Mehofferowej w Krakowie (1925), w Ak. Szt. Piękn. tamże (1927—32) oraz w szk. prof. Jarockiego i Pautscha. Czł. Zw. Art.-Plast. w Krakowie. Wyk. m. in. obr.: Kwiaty (1934), Portret 2 dziewczynek (1934), Molo w Helu (1934), Portret dziadka (1934), Kwiaty (1935), Pejzaż z Jugosławii (1935), Kompozycja portretowa (1935), Cyrk (1936), Portret (1936), Pejzaż z Helu (1936). Kraków, Staszica 4, tel. 1-47-91.

WEINTRAUB WŁADYSŁAW. Art.-mal. Dekorat. * 18. 2. 1891 w Łowiczu. S. Chila i Jozwety Rachem. Ożen. 28. 5. 1914 z Franciszką Włodawer. Uk. Szk. Sztuk Piękn. w Warszawie. Podcz. wojny świat. sł. w oddz. bajończyków we Francji, w 1920 w w. p. Czł. Zw. Plast. Żyd. Prac. na polu dekor. teatr. w Paryżu pod kier. Baksta, nast. w Warszawie pod kier. K. Frycza. Wyk. szer. dekor. do dram. żyd., m. in.: Kidun-Huszem Asza, Noc na starym rynku Pereca, Miasto Żydów Cejtlina. Warszawa, Mylna 9-a.

WEISS ABRAHAM. Dr filozofii. Rabin. * 23. 3. 1895 w Podhajcach. S. Berla i Sary z Gellerów. Uk. wydz. fil. uniw. w Wiedniu i wyższe stud. teol. izrael. tamże. Doc. Talmudu i kodeksów ryt. w Inst. Nauk Judaist. w Warszawie. W 1936 wykł. w Hochschule für die Wissenschaft des Judentums w Berlinie. Czł. zarz. zrzeszenia rabinów z wyższym wykształc., czł. centr. kom. „Mizrachi", wicepr. zarz. szkoln. rel. nar. „Jabne". Ogł. liczne prace naukowe w jęz. polsk., niem. i hebr., m. in: Do hist. red. Talmudu babilońskiego (1928, to samo po niem.), Talmud a my, Talmud w swoim powołaniu (3 t.), art. w czasop. Warszawa, Karmelicka 12 m. 5.

WEISS WOJCIECH STANISŁAW Art.-mal. * 4. 5. 1875 w Leorda, w Rumunii. S. Stanisława i Marii z Kopaczyńskich. Ożen. 12. 5. 1912 z Ireną Zylberberg. Ucz. do gimn. we Lwowie, uk. w Krakowie. Uk. Szk. Szt. Piękn., nast. Akad. tamże (pod kier. J. Matejki), stud. mal. w Paryżu, we Florencji i Rzymie. Prof., od 1933 rektor Ak. Sztuk Piękn. w Krakowie. Czł. Stow. Art. Polsk. „Sztuka". Wyst. w kraju i za gr., m. in. brał udz. w wyst. zorg. star. fund. Carnegi'ego w Pittsburghu oraz z wyst. w Paryżu, Zagrzebiu, Pradze. Szer. prac zakup. przez muzea w Poznaniu, Krakowie i Warszawie. Wyk. m. in.: portr. rodziców (med. w Paryżu), Fel. Jasieńskiego, dzieci dr. K. M. Górskiego, Melancholik, Pokusa, Wiosna, Suchotnik, Upał, typy, obrazy rodzajowe, krajobrazy z Włoch. Odzn. O. P. 3. Kraków, Krupnicza 31, tel. 1-42-50.

WEISS (ANERI) Z ZYLBERBERGÓW IRENA. Art.-mal. Poetka. * 1. 10. 1889 w Warszawie. C. Wiktora i Balbiny. Zaśl. 12. 5. 1912 Wojciecha Weissa. Uk. gimn. w Łodzi, stud. mal. w szk. Holoszego w Monachium, nast. w Szk. Szt. Piękn. w Warszawie. Wyk. szer. prac mal. o motyw. kwiat. i pejzaży. Ogł. szer. poezyj na łamach Czasu. Kraków, Krupnicza 31, telefon 1-42-50.

WEISSBROD WŁADYSŁAW. Mgr. praw. Samorządow. * 26. 5. 1879 w Zabawie, koło Suszna, pow. Radziechów. S. Andrzeja i Anny z Goelgerów. Ożen. 11. 11. 1911 z Janiną z Swoboda. Uk. gimn. we Lwowie (1899) i wydz. prawny Uniw. Jana Kaz-

(1903). Za czas. akad. czł. P. P. S.] 1904—1905 odb. sł. jednor. w w. austr. W 1905 wst. do Namiestn. Galic. we Lwowie, pełn. sł. adm.-polit. w centr. i na prow., uzysk. obyw. hon. m. Sądowa Wisznia i m. Kozłów (pow. Brzeżany). Od 1911 w austr. Min. Roln. w Wiedniu. W 1914 zmobiliz., w 1915 reklam., nast. w austr. adm. okup. w Lubelskiem, od 1916 kier. wydz. polit. gen.-gub. w Lublinie. 12. 1918—1. 6. 1935 w M. S. Wewn., ost. dyr. Dep. Samorząd. 1927—1928 czł. rady nadz. B. G. K. B. czł. zarz. gł. Rodz. Urzędn., b. przew. zarz. koła P. M. S. Notar. w Białej Podlask. Przewodn. O. Z. N., Komit. Pom. Zim. Bezrobotn., oddz. P. B. K., wiceprzewodn. pow. Kom. Fund. Pracy, czł. rady K. K. O. Ogł. szer. art. z dziedz. zagadn. samorz. terytor. Odzn.: O. P. 4 i 3, K. Z. zł., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4. Biała Podlaska, Grabanowska 34, tel. 1-36.

WEKER WACŁAW. Inż.-arch. * 22. 10. 1891 w Krasiłowie (Wołyń). S. Romana i Cecylii z Bielińskich. Uk. gimn. w Kijowie (1910), stud. na wydz. archit. parysk. Szk. Szt. Pięknych (1910—1914), ukończył wydz. archit. Politechn. Warsz. (1923). Nal. do org. narod. polsk. młodz. akad. w Paryżu, odb. ćwiczenia wojsk. tamże pod kier. płka Jagniątkowskiego. 1919 do 1920 sł. w w. p. Po uk. stud. prac. w Zarz. Gm. Reprez. R. P., nast. w biurze archit. dyr. warsz. P. K. P.; 1925—1927 kier. komit. rozb. m. st. Warszawy. 1932—1933 wicepr. Stow. Archit. Polsk. Od 1929 prez. Warsz. Klubu Narc., projekt. i kier. (hon.) bud. schr. narc.-turyst. klubu w dol. Chochołowskiej. Prace nagr.: rozpl. i zab. osied. w Zagł. Dąbr. (I nagr.), rozpl. osiedla, zab. i proj. domów w Łodzi (II nagr., wsp. z arch. J. Żórawskim), proj. Dworca Gł. w Warszawie (nagr. gł. równorzędna, jedna z 3, przy udz. arch. Szabuniewicza), proj. gm. Min. Spraw Zagr. (zakup.), proj. schron. górskiego (II nagr. i 2 nagr. III). Wyk. m. in.: letn. dla tow. dobrocz. „Dźwignia" w Józefowie; projekt warszt. reparac. wraz z bud. pomocn. i mieszkaln. dla Międzyn. Tow. Wagonów Sypialnych w Warszawie; dom spółdz. inż. Min. Kolei, przy ul. Mianowskiego 15 w Warszawie; domy mieszk. dla mag. m. st. Warszawy na Żoliborzu (wsp. z arch. A. Jawornickim i Jankowskim); dom-internat dla stud. Zgromadz. Sióstr Urszulanek w Warszawie; dom mieszk. Fund. Kwat. Wojsk. na Okęciu w Warszawie; dom mieszk. Fund. Kwat. Wojsk. w Słonimie; proj. regul. ter. Saskiej Kępy oraz ter. przy pałacu Królikarni hr. M. Krasińskiej w Warszawie. Ogł. art. w czasop.: Dom, Osiedle, Mieszk., Architekt. i Budown. i in. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Nowogrodzka 27, tel. 9-27-31.

WENCEL JÓZEF. Inż.-technol. Gen. bryg. w st. sp. * 11. 3. 1874 we Włocławku. S. Andrzeja i Julii z Dobrzenieckich. Oż. 27. 11. 1901 z Marią Gogólską. Uk. szk. realną we Włocławku (1890), of. szk. piech. w Odessie (1893) i Akad. Intend. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1905). Ofic. zawod. w. ros. Podcz. w. świat. ost. intend. korp. Od 1917 intend. 3 dyw. strzel. I Korp. Wsch. Od 1918 szef sekcji żywn. w M. S. Wojsk., szef. int. D. O. G. Warszawa, kier. kursu intend., nast. kmdt. Wyższ. Szk. Intend. Od 1926 w st. sp. Założ. Koła Of. Intend., Dypl. Ogł. m. in.: Wojskowa administr. (podr.); Cyrkulacja taborów konnych; W służbie gospod. w I Korp. Polskim; szer. art. z dziedz. intend. Współprac. w wydawn. 10-l. służby intend. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Zakopiańska 27, telefon 10-11-10.

WENDA TADEUSZ APOLINARY. Inż. komunik. * 23. 7. 1863 w Warszawie. Syn Władysława i Justyny z Matuszewskich. Oż. 7. 10. 1911 z Haliną Zawidzką. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na wydz. matem. uniw. w Warszawie i w Petersburgu (ob. Leningrad), uk. Instyt. Komunik. tamże (1890). Po uk. stud. prac. przy bud. kol. żel. w Rosji i b. Król. Polskim. Nast. kier. budowy portu w Windawie oraz przeb. portu w Rewlu (ob. Tallinn), poza tym wyk. bud. portu w Royen. 1915—16 opiekun. hon. robót publ. m. Warszawy. W 1918 czł. komis. obejm. zarząd dróg wodn. w Polsce, nast. insp. żeglugi na Wiśle w Warszawie, po czym kier. wydz. bud. portów sekcji techn. Depart. Spraw Morsk. M. S. Wojsk. 1920—1932 nacz. bud. portu w Gdyni. Ob. nacz. wydz. techn.-budowl. Urz. Morsk. tamże. Wyk. proj. tymcz. portu wojen. i schron. dla rybaków w Gdyni oraz portu handl., wyk. pod jego kier. przez konsorcjum franc.-polskie. Wiceprez. Tow. Polsko-Franc. w Gdyni; b. prez. Tow. Techn. tamże. Ogł. szer. brosz. i art. dot. hist. i techn. bud. portów. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 5. Gdynia, Waszyngtona 13; Warszawa, Olszowa 12 m. 5, tel. 10-10-10.

WENDORFF-SERAFINOWICZ ZOFIA. Art.-mal. Pedag. * 20. 4. 1905 w Wilnie. C. Oskara i Heleny z Falkowskich. Zaśl. 27. 8. 1929 art.-mal. Wendorffa († 1932). Uk. Gimn. SS. Urszulanek w Poznaniu i wydz. sztuk piękn. Uniw. Stef. Bat. Czł. cechu Św. Łukasza. Czł. Stow. Art.-Plast. w Wilnie. Nauczyc. gimn. tamże. Wyst. szer. prac w I. P. S. w Warszawie i w Wilnie. Specjaln.: portrety, kompoz. figur. Wilno, Hotel Europejski.

WERESZCZYŃSKA - MATUSZEWSKA MIRA. Art.-muz. Kompoz. * 19. 6. 1896 w Kownie. C. Piotra i Stefanii z Aneryków. Zaśl. Stanisława Matuszewskiego. Uk. gimn. w Kownie oraz konserw. muz. w Warszawie. W r. 1922 prowadz. teatr żołn. oraz koncert. w świetlic. i szpital. wojsk. Ogł. kompoz.: Krwawe róże, Oczy mego chłopca, Graj mi jeszcze, Warszawianki, Cześć bohaterom i in. Warszawa, Kozia 1, m. 20, tel. 6-55-55.

WERMIŃSKA-PORAJ WANDA. Art.-śpiew. * 1904 w Błoszczyńcach (Kijowszczyzna). C. Stanisława i Stanisławy. Uk. szk. śr. Naukę śpiewu pob. u H. Zboińskiej-Ruszkowskiej oraz w Wiedniu i Mediolanie. Debiut. w operze warsz. (Aida) 1. 3. 1923. Primad. opery warsz. od 1925. Wyst. równ. na estradzie. Koncert. w: Bukareszcie, Berlinie, Budapeszcie, Bratisławie, Helsinkach, Rydze, Tallinie, Pradze, Wiedniu, Mediolanie, Jerozolimie, Rio de Jenairo i Kurytybie. Ważn. partie: Carmen, Afrykanka, Amneris, Aida, Halka, Santuzza (Rycerskość wieśniacza). Warszawa, Mokotowska 17.

WERNIC MAREK LEON. Dr med. * 18. 6. 1870 w Warszawie. S. Adolfa i Natalii Brandszteterów. Oż. 22. 11. 1894 z Haliną Przedrzymirską. Uk. gimn. VI w Warszawie oraz wydz. med. uniw. tamże, ze st. lek. (1894), d-rat na Uniw. Jagiel. (1917), stud. w Wyższ. Inst. Lek. im. w. ks. Heleny Pawłówny w Petersburgu (ob. Leningrad) oraz na uniw. w Berlinie i Paryżu. Po uk. studiów prac. 2 lata w szpit. św. Rocha, w szpit. dziec. przy ul. Kopernika i w zakł. położn. przy ul. Żelaznej w Warszawie. 1901—1903 kier. szpit. więz. w Kaliszu. Od 1904 w szpit. św. Łazarza w Warszawie, od 1913 jako ordynat. 1908—1918 wykł. w gimn. im. M. Reya w Warszawie; 1908—9 wykł. hig. szk. dla lek. szk. w Uranii tamże, 1914—20 prow. kursy sanit., 1915—18 wykł. dermatol. i syfilidol. w szk. dentyst. Szymańskiego w Warszawie; wykł. dermatol. i syfilidol. na kursach dokszt. dla lek. państw. i pryw., prow. cykle wykł. i kursów przy Polsk. Tow. Eugen. Red. mies. Zdrowie (1906—1908), współred. Medycyny i Kronika Lek. (1909—1918), red. kwart. Zagadnienia Rasy (1917—1928), red. Bibl. Eugen. Zał.: Kaliskiego Tow. Hig. (1902), Tow. Walki z Chorob. Płciowymi i Szerzenia Zasad Abolicjonizmu (1907), Tow. Walki z Chorobami Wener. i Nierządem, przekszt. nast. w Tow. Eugeniczne i Walki ze Zwyrodn. Rasy, kt. jest przewodn.; zał. wsp. z dr W. Chodźką Polskiego komit. Walki z Handlem Kobietami i Dziećmi, kt. jest prez., inicjat., zał. i prez. (od 1927) Polsk. Zw. Przeciwwenerycznego; czł. zarz. Międzyn. Zw. Przeciwwenerycznego w Paryżu, wicepr. Międzyn. Zw. Eugen. w Londynie. Czł.-zał. Medycyny Społ. i Klubu Lek. Polsk. Inicjat. zjazd. m. in.: pierwsz. zj. medyc. wojsk. (1918), zj. w sprawie wyludn. kraju (1918), II zj. eugen. (1921). Org. wystaw. eugen. (1927, 1930, 1931 i 1933). W 1915 zorg. polic. lek. m. st. Warszawy. Od 1917 prac. w dep., nast. w Min. Zdrowia, po czym przewodn. podkom. dla ustawod. chorób wenerycz. W 1931 zorg. pierwsze w Polsce poradnie przedślubne, w 1934 pierwsze kursy dla instr. eugeniki, w 1934 oprac. pierwszy proj. ustawod. eugen. Ogł.: z dziedziny społ. lek. — ok. 20 art. w różn czasop. (1898—1919); z dziedz. og. i hig. — podr. Wykłady anatomii, fizjolog. i higieny, Zarys higieny szkolnej, ok. 35 prac w róż. czasop.; z dziedz. chorób skórn. i wener. — Róża i jej przebieg kliniczny, Walka z chorobami wenerycznymi, ok. 46 prac. w różn. czasop. (1903—1920); z dziedz. eugen. — ok. 35 prac m. in.: Ruch eugeniczny w Polsce i jego wskazania praktyczne, Eugenika, a stosunek jej do higieny szkolnej, Fizjologia życia płciowego, W sprawie rozp. Prez. R. P. co do ustawy o chorobach wenerycznych (1921—1935). Warszawa, al. Jerozolimska 16, tel. 2-65-46.

WERONICZ MAKSYMILIAN. Liter. Publ. * 3. 10. 1889 w Warszawie. S. Emila i Emilii. Oż. 12. 6. 1929 z Marią Haliną Żyżemską. Ucz. do szk. handl. Zgrom. Kupców w Warszawie, matura w gimn. ros. jako ekstern., stud. prawo na uniw. w Genewie, Monachium i Heidelbergu. Areszt. za udział w strajku szk. 1905. Współprac. Nowej Gaz., tyg. Marchołt (z czasów red. K. Wroczyńskiego i J. Jankowskiego), czł. red. Tygodnia, współzał. i sekr. red. (1914) tyg. Widnokrąg. W 1913 nagr. na konk. Teatru Nowoczesnego w Warszawie za szt. Goście. W 1914 wzięty do w. ros., odbył kamp. w lasach augustow., kontuz. Od 1916 współprac. Echa Pol. w Moskwie. Współtw. filmu: Na warszawskim trakcie. W 1918 kier. biura pras. Legacji Polsk. w Moskwie,

w tym charakt. areszt. w 1919 jako zakładn. Od 1920 współprac. Kuriera Polsk. Ogł. szer. art. w Rządzie i Wojsku. W 1921 ogł. tom nowel pt.: Płomienie u brzegów, w 1922 Polityka zagr. sowietów, w tymże r. wyst. sztukę Wędrowiec i kobieta. W 1923 współtłum. Nacjonalizmu Rabindranatha Tagore; w 1924 ogł. szer. prac w tygodn. Kultura Słowiańska. 1926—1932 gł. kier. lit. Polskiego Radia, od 1934 dyr. zarz. konsorcjum film. Panta Film, wsp. z W. Sieroszewskim, T. Filipowiczem i F. Goetlem. Warszawa, Wspólna 18, tel. 8-35-60.

WERYŃSKI HENRYK JAN. Ks. Mgr Św. Teol. * 15. 7. 1892 w Mielcu. S. Piotra i Józefy z Jeżów. Ucz. do szk. śr. oraz stud. teol. w Krakowie i Tarnowie, stud. pedagog.— na wydz. fil. Uniw. Jagiellońsk. Wyświęc. 31. 1. 1915, nast. pref. szk. Po przejściu w st. sp. współprac. Kat. Ag. Pras. Prac. w T. S. L., w kółk. roln., Tow. im. ks. Piotra Skargi. Inicjat. Zw. Radiosłuch. Katol., kaznodzieja radiowy. Ogł. m. in. Niedzielna siejba, Zew Apostolski, Testament Zbawiciela, Problem religijny w światopogl. i przeżyciach młodzieży, Praca dla ojczyzny, Na progu uświadomienia, Z psychologii pożycia małżeńskiego, Wzór apostolstwa, Pierwszy obowiązek narodowy, Wojna, Przez łzy i uśmiechy oraz szer. art. Kraków, Wenecja 4-b.

WESBY IWO. Dyrygent. Kompozytor. * 2. 3. 1902 roku w Krakowie. Syn Ignacego i Olimpii z Braunfeldów. Uk. konserwatorium w Wiedniu i wydział prawny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. W 1920 ochotnik wojska polskiego. Autor operetki oraz pieśni i piosenek. Warszawa, ul. Chmielna 57, telefon 2-41-44.

WETMAŃSKI LEON. Ks. Bp. * 11. 4. 1886 w Żurominie, pow. Sierpc. S. Adama i Karoliny z Chądzyńskich. Uk. sem. naucz. w Skępem, semin. duch. w Płocku i Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1916). Wyśw. w 1912 w Płocku. 1916—1917 pref. i wik. kośc. św. Katarzyny w Petersburgu, 1917—1918 prof. sem. duch. tamże. 1918—1927 prof. i ojc. duch. sem. w Płocku, od 1927 bp-sufr. i wikar. gener. Od 1930 zał. i prez. tow. dobr. Caritas, sekr. gen. Zw. Mis. Duch. w Polsce. Ogł. art. z dziedz. ascetyki, mistyki i dobrocz. w pismach kośc. i prasie codz. Płock, Mostowa 2.

WEYERS JÓZEF. Dr praw. * 24. 11. 1896 w Krakowie. S. Wincentego i Heleny z Wojtasiewiczów. Ożenił 5. 7. 1930 z Marią Słuszkiewicz. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. prawny Uniw. Jagiel (1920), kurs abitur. Ak. Handl. w Krakowie i uniw. handl. w Nowym Jorku (1925). Przed wojną w harc., 1916—1918 sł. w w. austr., 1918—1920 por. korp. sąd. w. p., od 1926 w M. S. Z., nast. attaché pos. w Berlinie i wicekons. we Wrocławiu. Od 1932 radca Kom. Gen. R. P. w Gdańsku. Prez. Klubu Wioślarskiego tamże. Ogł. art. z dziedz. gosp. oraz stos. polsk.-niem. i polsk.-gdańsk. w prasie codz. i period. Odzn.: K. Z. sr. i zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Gdańsk, Komis. Gen. R. P.

WEYSSENHOFF JAN. Dr fil. Fiz. * 27. 11. 1889 w Warszawie. S. Józefa i Aleksandry z Błochów. Ożenił 1932 z Heleną Talko. Uk. szk. śr. w Krakowie, stud. na Uniw. Jagiel. i na uniw. w Zurichu (d-rat). W 1918 asyst. politechn. w Zurychu, w 1921 habilit. na Uniw. Jagiel. Od 1922 prof. nadzw. fiz. teor. na wydz. mat.-przyrodn. Uniw. Stef. Bat. Czł. szer. org. nauk. i społ. 1916—1929 ogł. 7 prac z dziedz. fiz. w jęz. polsk., niem. i ang. Odzn. K. Z. zł. Wilno, Zygmuntowska 20, m. 6.

WĘGIERKO ALEKSANDER. Art. dram. Reżyser. * 17. 7. 1893 w Warszawie. Uk. gimn. realne Tow. Kult. Polsk. i dwa kursy aplikac. szk. dram. tamże oraz studium teatr. w Berlinie (1921). 15. 7.—10. 1920 sł. w w. p. Na scenie prac. od 10. 1912 w teatrach wileńsk. i Teatrze Polskim w Warszawie. W 1914 wyst. w Petersburgu (ob. Leningrad), Rydze, Dorpacie (ob. Tartu), Mińsku. Reżys. m. in: Sześć postaci w poszukiwaniu autora, Świerszcz za kominem, Świt, dzień i noc (grał z M. Malicką), Klątwa (Wyspiańskiego) (1926). Gałązka rozmarynu (dzieje jednego plutonu). Warszawa, Hipoteczna 5 m. 38.

WĘGIERKO JAKUB. Dr med. * 26. 2. 1889 w Warszawie. Uk. wydz. lek. uniw. w Zurychu, d-rat na uniw. w Bernie (1914), dypl. lek. na Uniw. w Kijowie (1914). Mł. asyst. I klin. chor. wewn. Uniw. Warsz. 1. 7. 1921—31. 12. 1929, doc. chor wewn. 1935. Warszawa, Mokotowska 18, tel. 9-10-63.

WĘGLOWSKI HENRYK ROMAN. Dr med. * 6. 7. 1894 w Rzeszowie. S. Piotra i Marii z Krogulskich. Ożenił w 1925 z Marią Grzebieniowską. Przed w. świat. czł. druż. skaut. i sokolich, nast. Druż. Strzel. Sł.

w II bryg. Leg., nast w P. O. W. i w w. p. (jako of. liniowy) do 1921. Współtw. akad. kół prowinc. Od 1926 prakt. w Rzeszowie. Org. oddz. Zw. Leg., oddz. i obw. Zw. Strzel., Zw. Naprawy Rzpl., nast. B. B. W. R. W 1933 kom. pow. Zw. Strzel. Prez. K. P. W. Zorg. zakł. radiolog. w Rzeszowie. Ogł. art. polem., propag. i ideowe w prasie codz. Odzn.: K. N., K. W. 2, K. Z. zł., M. za W. Rzeszów, 3 maja 9.

WĘGRZECKI ANDRZEJ JAN. Inż.-arch. * 13. 8. 1901 w Warszawie. S. Zdzisława i Heleny z Hofmanów. Ucz. do szk. handl. w Będzinie, uk. szk. handl. w Lublinie, 1919—1927 stud. na wydz. archit. Politechn. Warsz. Asyst. tamże. Od 1911 r. w harc. Zagł. Dąbr. W 1918 i w 1920 ochotn. w. p. Ppor. rez. Czł. Stow. Arch. Polsk. Prac. nad budown. z punktu widzenia obr. przeciwlotn. i przeciwgaz. Współpr. przy przebud. gm. Sejmu; udz. w proj. gm. B. G. K. i Min. Rob. Publ. Od 1933 prakt. gł. w budown. wojsk. Wyk. m. in. odbud: źródełka przy ul. Zakroczymskiej w Warszawie; szer. bud. na Okęciu; proj. gmach Inst. Badań Techn. Lotn.; poszerz. Stadionu W.P. przy ul. Łazienkowskiej w Warszawie; proj. wnętrz. Otrz. 4 nagr. na konk. architekt. Warszawa, Gen. Zajączka 7, tel. 11-61-16.

WĘGRZYN JÓZEF. Art. dram. * 1884 w Warszawie. Do szk. śr. ucz. w Krakowie. Tamże pod kier. brata Maksymiliana rozp. pracę scen. Od 3. 3. 1903 wyst. w Teatrze Miejskim we Lwowie. Ludowym (1904—1905) i Miejskim (1905—1906 i 1915) w Krakowie, Polskim, Rozmaitości oraz Narod. w Warszawie. Wybitn. role: Kordian, Konrad w Dziadach, Rejent w Zemście, Don Carlos, Koriolan, rola tyt. Don Juana Zorilli, Kapitan w Kresie wędrówki i w. in. Zasł. czł. Zw. Art. Scen. Polsk. od 5. 1. 1929. W 1934 obch. 30-lecie pracy scen. Warszawa, Uniwersytecka 1.

WĘGRZYNOWA-LINDORF ZOFIA, patrz **LINDORF-WĘGRZYNOWA.**

WĘGRZYNOWSKI LESŁAW IGNACY. Dr med. * 15. 9. 1885 w Rohatynie. Syn Władysława i Zofii z Głuzińskich. Oż. z dr med. Stellą Starkl. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. lek. uniw. tamże. Prez. Bratn. Pom. Słuch. Wszechn. Lwowsk., przewodn. „Ogniwa", czł. org. „Zet", jeden z założ., czł. rady nacz. i szef sanit. Druż. Bartosz., szef sanit. Leg. Wsch. 1916—1918 w w. austr., czł. org. tjn. Polskie Kadry Wojsk. W w. p. m. in. szef sanit. obr. Lwowa, fr. polesk., of. łączn. Dep. Sanit. M. S. Wojsk. przy dtwie gł. wojsk. wlkp., kmdt kurs. lek. i medyk. wojsk., szef sanit. gr. południ. Małop. Oddz. A. Och. Dyr. Tow. Walki z Gruźl., dyr. i prym. leczn. tegoż tow. w Hołosku, ordyn. polikliniki powsz. we Lwowie. Czł. rzecz. Międzyn. Unii przeciwgruźl., czł. zarz. gł. Zw. Lek. R. P. i prez. okr. lwowsk., czł. Rady Nacz. Izby Lek. i Okr. Izby Lwowsk., rzeczn. dyscypl. tejże izby. Prez. Kapit. Krzyża Obr. Lwowa, Kapit. Krzyża Małop. Oddz. A. Och., oddz. lwowsk. Zw. b. Ochotn. A. P., czł. zarz. Z. O. R. Przewodn. Tow. Zabaw Ruch. Ogł. prace nauk. w czasop. lek. Red. Ruchu Przeciwgruźl. Odzn.: K. N., K. W., M. za W. Lwów, Akademicka 15, tel. 2-01-51.

WĘSŁAWSKI STANISŁAW. Mgr praw. Adw. Muz. Kompoz. * 17. 9. 1896 w Wilnie. S. Witolda i Emilii z Saryusz-Bielskich. Oż. 30. 10. 1919 z Jadwigą Hryszkiewicz. Uk. gimn. w Wilnie, wydz. prawny uniw. w Moskwie oraz stud. muz. tamże. Jeden z zał. harc. na Wileńszcz., 1915-1918 udz. w ruchu harc. w Rosji. Nast. ochot. w. p. Radca prawny m. Wilna. Ref. muz. rozgł. Polsk. Radia tamże. Długol. czł. Polsk. Mac. Szk., od 1934 prez. Czł. zarz. Tow. Filharmon., jeden z zał. i prez. Zw. Tow. Śpiew., prez. oddz. wil. Tow. Muzyki Współcz. Od 1921 sprawozd. muz. Dziennika Wileńsk. Czł. zarz. Rady Wileńskich Zrzeszeń Art. Ogł. szer. prac public. i koresp. w Słowie, Dzienniku Wileńsk., Gazecie Warsz., Muzyce. Autor komp. muz., m. in. pieśni na fortep. i chór. do słów Rilkego, K. Iłłakowiczówny, M. Jasnorzewskiej i Kochanowskiego, poza tym drobn. utwor. fortep. Wilno, Niemiecka 30, telefon 10-88.

WĘŻYK MIECZYSŁAW. Ppłk w st. sp. * 19. 12. 1889 w Kozienicach. S. Stefana i Marii z Młodzianowskich. Oż. 28. 12. 1912 z Janiną Szuman. Uk. Wojsk. Szk. Inż. w Petersburgu i wyższy kurs fortyfik. w Warszawie. Kmdt Zw. Walki Cz. na Polską Dyw. Strzel. w Rosji (1916—1917). Nast. w w. p. do 1930. Od 15 l. prac. w L. M. i K.; jako wicepr. okr. polesk. zebrał fundusz na szk. jacht morski „Poleszuk". B. dyr. kursu L. O. P. P. Zał. 3 kl. wiośl. Twórca wodoc. miejsk. w Brześciu n. B. i w Łucku. Zał. i pierwszy prez. M. S. S. O. na Żoliborzu, w Warszawie. Ogł. m. in.: Jaką będzie armia polska (1917), art. w Wiad. Wojsk. i tyg. Unia (1917—1919);

Proj. dróg wodnych w Polsce (1931); art. spec. w pism. period. (1934—1937). Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3. Warszawa, al. Wojska Polskiego 12, tel. 12-71-12.

WICHER WŁADYSŁAW. Ks. Dr Św. Teol. * 22. 1. 1888 w Krzyszkowicach, pow. myślenicki. S. Michała i Marii z Motyków. Uk. gimn. w Krakowie, stud. na Uniw. Jagiel. i na uniw. w Innsbrucku. Prof. nadzw. teol. moraln. Uniw. Jagiel. i kier. sem. z tego przedm. Kier. Sodalicji studentek Uniw. Jagiel. Ogł. m. in.: Niewolnictwo w nauce moralnej chrześcijaństwa (1922), X. Szymon St. Makowski, teolog moralista polski w 17 w. (1926), Mikołaj z Mościsk (1928), Etyczne granice sportu (1932), Kilka uwag o nowoczesnej etyce seksualnej, Świadome macierzyństwo (1935) oraz mn. prace w Ateneum Kapł., Przegl. Teolog., Przegl. Homilet., Głosie Narodu i Trzeźwości. Kraków, św. Marka 10, tel. 1-57-71.

WICHERKIEWICZOWA ZE SŁAWSKICH MARIA JULIA. Liter. * 11. 11. 1875 w Szamotułach. C. Stanisława i Konstancji z Ziołeckich. Zaśl. 21. 10. 1894 dra med. Bogdana Wicherkiewicza († 1924 w Poznaniu). Uk. pensję pryw. Anastazji Warnkówny w Poznaniu. Czł. Pen-Clubu w Warszawie; czł. Zawod. Zw. Lit. w Poznaniu. Założ. i prez. (1926—1933) tow. „Dante Alighieri" tamże. Ogł. szer. prac o przeszł. Wielkopolski, legend, wierszy, pow. i now. oraz prac. i feliet. o Włoszech, m. in.: Jan Glaser, złotnik XVI wieku. Przyczynki do dziejów złotnictwa poznańskiego (Kraków 1913); Antoni Hoene, królewsko-polski budowniczy (Kraków 1914); Pałac Działyńskich w Poznaniu (Poznań 1916); Obrazki z przeszłości Poznania (Poznań 1924); Rynek poznański i jego patrycjat (Poznań 1925); Tripolis. Wrażenia z podróży do Afryki i Włoch (Poznań 1927); W słońcu Italii (Poznań 1929); Ignis ardens (pow. hist.) (Poznań 1930); Matylda z Axamitowskich Ziołecka (Poznań 1930); Roman Ziołecki (1931); Ballada o Edwardzie Raczyńskim (Poznań 1932); Łódź na purpurze (pow.) (Poznań 1932); Kartki z pamiętnika Władysława hr. Łąckiego (Poznań 1935); Pocztą z Pniew do Warszawy. Listy z czasów Księstwa Warszawskiego (Poznań 1935). Odzn. med. sr. tow. Dante Alighieri w Rzymie. Poznań, św. Marcin 6, tel. 11-05.

WICHROWSKI-WYRWICZ KAROL STEFAN WITOLD, patrz: WYRWICZ-WICHROWSKI.

WIDACKI STANISŁAW ZYGMUNT. Płk w st. sp. * 27. 4. 1883 w Bakowcach, pow. Bóbrka. S. Jana i Emilii z Bigalów. Oż. 1918 z Marią Lorfring. Uk. gimn. w Drohobyczu i stud. fil. na Uniw. Jana Kaz. Czł. Zarzewia, org. „Armia Polska", Druż. Strzel. Zał. XII Dr. Strzel. Czynny w Stowarz. Młodz. Rękodzieln. im. T. Kościuszki. Od 1914 sł. w w. austr. na fr. ros. i włoskim. 3-kr. ranny i kontuz. Od 1918 w w. p. Uczest. obrony Lwowa oraz walk. na fr. Mlp. i lit.-biał. Po wojnie m. in. kmdt Korp. Kad., szef. oddz. szt. D. O. K., z-ca dcy i dca. p. p. Prezyd. m. Tarnopola. Pos. na Sejm. Prac. w T. S. W., Tow. Rozw. Ziem Wsch., Zw. Strzel. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Tarnopol, Kopernika 3.

WIDAJEWICZ JÓZEF. Dr fil. Historyk. Pedagog. * 6. 2. 1889 w Buszczach. S. Tomasza i Tekli z Fedyszynów. Oż. 30. 12. 1919 z Marią Józefą Argasińską. Uk. III gimnaz. we Lwowie i Uniw. Jana Kaz. 2. 8. 1914—10. 1. 1916 sł. w w. austr. na fr. ros. Prac. jako nauczyc. Ogł. m. in.: Powołowe-poradlne, Danina ludności wiejskiej w dobie piastowskiej (1919), Nazwiska i przezwiska ludowe (1925), Danina stołu książęcego w Polsce piastowskiej (1926), Najdawniejszy Piastowski podbój Pomorza (1931), Słowianie zachodni na Bałtyku (1933), Przy ujściu Odry w drugiej połowie 10 w., Ruszczenie Polaków (1935). Poznań, Słowackiego 23.

WIDOMSKI STANISŁAW. Inż.-mech. * 8. 10. 1885 w Wieliczce. S. Ludwika i Katarzyny z Gasińskich. Uk. wydz. mech. Politechn. Lwowsk. Czł. centraliz. „Zetu", prez. Ogniwa, zw. ogólnopolsk. stow. młodz. akad., prez. Czyt. Akad. we Lwowie, czł. zarz. Drużyn Bartosz., b. naczeln. wydz. wojsk. Rady Polskiej Zjednoczenia Międzypartyjnego w Rosji, czł. Komendy Nacz. W. P. we Lwowie w 1918; dca plut. w małopolsk. oddz. ochotn. w 1920. Asyst. Ak. Roln. w Dublanach, inż. w Zakładach Dnieprowskich w Kamienskoje (Ukraina), wicepr. Państw. Urz. Naft., dyr. nacz. Polminu, kier. sekcji naft. gł. dyr. Państw. Zakł. Górn., sekr. gen. Komi-

tetu Ekonomicznego Ministrów, wicedyr., a od 1932 dyr. Dep. Akcyz i Monopoli w Min. Skarbu. Czł. rady nadz. i kom. stałego Skarbofermu, czł. rady nadz. zakładów Hohenlohego, czł. rady adm. kopalni Brzeszcze z ram. skarbu państwa. Odzn.: O. P. 3, K. N., K. W., K. Z. zł. Warszawa, Brodzińskiego 8, tel. 11-09-04.

WIDY FELIKS TEODOR. Dr med. * 11. 7. 1907 we Lwowie. S. Józefa i Matyldy z Illeczków. Uk. gimn. klas. w Brodnicy, na Pomorzu (1924), nast. wydz. lek. Uniw. Poznańskiego (1930). B. asystent szpit. ginekol. Ubezp. Społ. w Poznaniu. Prez. wydz. wykon. Zw. Polsk. Młodz. Demokr. Szkół Wyż. (1930); wicepr. Nar. Str. Pracy w Poznaniu; czł. zarz. Okr. Zw. Rezerw. w Poznaniu. Ogł. m. in.: Prądy ideowe wśród młodzieży akademickiej; Heroiczna wspólnota narodu (współprac.); Uszkodzenia pochwy sub coitu; art. w Nowinach Lek. Poznań, Ratajczaka 40, tel. 27-70.

WIECHECKI STEFAN (WIECH). Dziennik. Liter. * 10. 8. 1896 w Warszawie. S. Teodora i Ludwiki z Czarniawskich. Uk. gimn. w Warszawie. Sł. w 2 p. uł. Leg. Pol., 1919—21 sł. w w. p. Ogł.: Znakiem tego, Wysoka eksmisjo, W ząbek czesany, Ja panu pokażę (zb. feliet.); Porucznik I brygady; Sztuka teatralna. Stały współprac. Dobrego Wiecz. i Expressu Poran. w Warszawie. Odzn. M. N. Warszawa, Stalowa 1, telefon 10-11-27.

WIECKI CZESŁAW STANISŁAW. Dr med. * 26.11.1886 w Grodzisku, p. Pleszew. S. Augustyna i Marii z Demelów. Ożenił 19. 1. 1923 z Marią Karnowską. Stud. na wydz. lek. uniw. w Berlinie i Monachium. Za czasów szkoln. czł. Tow. im. T. Zana, na uniw. w „Zet". 1914—1918 sł. w w. niem., 1918—1923 w w. p., ost. ppłk-lek., szef sanit. dyw. piechoty. Prez. okr. pomorsk. Zw. Lek. Państwa Polsk., wicepr. Izby Lek. Poznańsko-Pom., prez. Kl. Polsk. w Bydgoszczy. Ogł. art. na temat społ. w Nowinach Lek., Gazecie Polsk., I. K. C., prace nauk.-lek. w Gazecie Lek. i z med. popularn. w Świecie Medycyny. Bydgoszcz, Dworcowa 47.

WIECZOREK ANTONI MARIAN. Dr fil. Art.-fotogr. Ilustrator. * 16. 7. 1898 w Zakopanem. S. Tomasza i Marii Magdaleny z Flastrów. Uk. wydział fil. Uniw. Jagiel. i kurs abitur. Ak. Handl. w Krakowie. 1918—19 ochotn. w. p. 1920—21 czynny w akcji plebiscyt. na Spiszu i Orawie. Preleg. Polsk. Radia (tem.: estet.-fotogr., krajozn. i turyst.) od 1934. Ogł. art. w Polskim Przegl. Fotogr. (Poznań), Fotografie Polskim i Foto (Warszawa), Przegl. Fotograf. (Wilno) oraz art. w prasie zagr.; współautor książki Leica w Polsce. Wyk. liczne zdjęcia Tatr, w szczególn. tatrzańskiej zimy, m. in. dla wydz. turyst. Min. Komunik. Koresp. międzyn. wyd. fotogr. Galerie w Wiedniu. Wyst. prace fot. w Warszawie, Poznaniu, Wilnie, Krakowie, Lwowie, Paryżu, Londynie, Pradze. Zakopane, Jagiellońska 46, tel. 2-69.

WIECZORKOWSKA ELŻBIETA. Art. dram. * 6. 10. 1909 we Lwowie. C. Jana i Rozalii z Kulków. Ucz. do szk. śr. i do studio dramat. W. Siemaszkowej we Lwowie. Debiut. w szt. Ponad śnieg Żeromskiego, jako Irena, w Teatrze Bogusławskiego w Poznaniu pod dyr. W. Siemaszkowej, wyst. we Lwowie i Bydgoszczy. Ważn. role: Hanka w Moralności pani Dulskiej, Kasia w Poskromieniu złośnicy, Laura w Zalotnikach niebieskich Pawlikowskiej, Panna młoda w Weselu, Klara w Ślubach panieńskich, Flora w Panu Geldhabie, Stefania w Rozkoszach uczciwości, Jewdocha w Sędziach, Roza Weneda, Jossy w Wszystkie prawa zastrzeżone. Lwów, Batorego 3.

WIEGNER ADAM FLORIAN. Dr fil. * 16. 12. 1889 w Poznaniu. S. Stanisława i Marii ze Staszkiewiczów. Ożenił 10. 9. 1918 z dr Anną Seidl. Uk. gimn. w Krakowie

i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (d-rat 1923). Doc. Uniw. Poznańsk. (1934) i adiunkt katedry filoz. na wydz. humanist. Pracował w Strzelcu (1912-13); nal. do tajnego koła akadem. w Woroneżu (1915-17), dokąd był zesłany. Czł. organ. „Zrąb". Ogł. m. in.: W sprawie dowodów twierdzeń o pozanaturalnym charakterze pewnych zdarzeń lub zjawisk (1930), W sprawie definicji psychologicznej pojęcia inteligencji (1931), W prawie zasady odwrotności między treścią a zakresem pojęć (1933), O istocie zjawisk psychologicznych (1933). Poznań, Emilii Sczanieckiej 9-a.

WIEHLER KAZIMIERZ. Muz. Kompoz. Poeta. * 25. 10. 1891 w Krakowie. Syn Jana i Marii z Wolskich. Ож.: 1⁰ z Bronisławą Ludomirą Marcinkowską, 2⁰ z bar. Stanisławą Fritsch-Kieslichówną. Ukoń. Ak. Handl. w Krakowie, stud. muz. tamże i w Wiedniu. W 1913 przybył do Warszawy. W 1914 zesł. do Rosji. Kier. klasy fortep. i teorii w państw. konserwat. muz. w Irkucku (Syberia), równocz. nauczyc. gimn. polskiego tamże. Areszt. przez władze bolszew. i więz. do zaw. pokoju z Polską. Po powr. do kraju kryt. teatr.-muz. i kplm. Ogł. szer. poezji (pierwsze w 1909) oraz utw. muz., m. in.: Dla ciebie Polsko i Srebrny ptak (pośw. Żwirce i Wigurze). Warszawa, Nowe Miasto 11, telefon 11-44-47.

WIEHLER ZYGMUNT. Muzyk. Kompoz. Kplm. * 10. 2. 1890 w Krakowie. S. Jana i Marii z Wolskich. Ож. 3. 8. 1921 z Jadwigą Urbankówną. Uk. gimn. św. Anny i szk. muz. w Krakowie. Utwory muz. zaczął kompon. za czasów szk.; jeden z nich pt. Na falach łódź włącz. do ilustr. muz. Kupca weneckiego, wyst. pod dyr. L. Solskiego w Krakowie. Kompoz. liczn. piosenek legion., m. in.: Trębacz, Zjechali do wsi ułani, poza tym: Tak mi czegoś żal, Serenada, Wykołysałem cię wśród fal, szer. utw. symfon. i chór., z kt. msze były wykonane przez chór „Echo" na Wawelu. Twórca wielu operetek, komedii muz. itp., m. in.: Inspekcja w garnizonie, Szkoła haftu, Cnotliwy guwerner (wyst. w teatrze Pilarskiego w Krakowie i tłum. na język niem.), Amerykanka, Niebieski ptak, Gwiazda Kaukazu, Dziewczyna i hipopotam, Kobieta nr 5012 oraz popul. przebojów, m. in.: Dulcinea, Pepita, Niebieski walc. Kplm. w teatrze Rygiera w Krakowie, w Sosnowcu, pod dyr. Majdrowicza, w Poznaniu, w operze, pod dyr. Szczurkiewicza, podcz. wojny w różn. teatr. w Rosji i w operetce w Warnie (Bułgaria). Od 1921 w Warszawie, w teatr.: Wodewil, Nowości, Qui pro Quo, Perskie Oko, Morskie Oko, Banda, Cyrulik. W 1934 dyryg. w Wintergartenie berlińsk., gdzie balet polski Parnella tańcz. jego utw. Warszawa, Kapitulna 4, m. 7, tel. 5-85-49.

WIELEŃSKI BOLESŁAW. Dr med. * 16. 1. 1889 w Poznaniu. S. Andrzeja i Józefy z Nakulskich. Ож. z Kazimierą Wolską. Uk. gimn. w Poznaniu, stud. med. w Lipsku, Berlinie, Giessen i Wrocławiu (d-rat), stud. spec. we Frankfurcie nad M., Darmstadcie i Wrocławiu. Za czasów gimn. czł. Tow. T. Zana. Podcz. wojny świat. sł. w w. niem. na fr. ros. i franc., nast. w w. p. do r. 1923. Kpt.-lek. rez. Ordyn. Zakł. św. Zofii i Sanat. S. S. Elżbiet. w Poznaniu. 1924—25 sekr. Zw. Lek. Polski Zach. Czł. rady i zarz. Izby Lek. Pozn.-Pomorsk. i sekr. gen. kadencji 1935—39. Czł.: Nacz. Izby Lek. w Warszawie, rady lek. przy nacz. lek. Ubezp. Społ. w Poznaniu, kom. rew. okr. wlkp. Zw. Lek. Ogł. szer. prac w prasie lek.-społ. Poznań, Br. Pierackiego 8, tel. 31-10.

WIELGUT FRANCISZEK. Ppłk. * 28. 11. 1888 w m. Sułoszowie k. Olkusza. S. Józefa i Marii z Pasternaków. Uk. semin. naucz. w Warszawie, stud. na wydz. human. Wyż. Kurs. Nauk. tamże. Od 1908 nal. do tjn. org. młodz., nauczyc. i do Zw. Chłopsk., od 1911 do Polsk. Druż. Strzel. Sł. w I bryg. Leg. Polsk. Nast. w w. p., m. in. dca komp. w 7 p. p. Leg., w szkoln. wojsk., z-ca dcy p. p., kmdt korp. kad. Ogł. m. in.: Gawędy żołnierskie, Katechizm żołn. polsk., liczne art. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

WIELHORSKI ALEKSANDER. Muz. Kompoz. Pedag. * 26. 11. 1890 w Złoby-

czach, na Wołyniu. S. Cezarego i Anny z Lipkowskich. Uk. konserwat. w Moskwie (1913), z tyt. art. wyzwol. Stud. na wydz. prawn. uniw. w Kijowie. Do 1918 prof. Wyższ. Instyt. Muz. tamże. W 1920 st. ref. muz. w M. S. Wojsk.; nast. prof. Wyż. Szk. Muz. im. Fr. Chopina w Warszawie. Od 1930 profesor Państw. Konserwator. Muz. tamże. Skomp. poem. symf. Ad Astra, Fantazję polską na fortep. z ork. (wyk. w Rosji, Francji i Anglii), poza tym szer. utw. na skrzypce, fortep. oraz kilkadziesiąt pieśni. Koncert. w Rosji, Francji, Anglii, Niemczech i na Łotwie. Warszawa, Moniuszki 8, tel. 6-81-86.

WIELHORSKI WŁADYSŁAW. Dr nauk ekonom.-roln. * 6. 3. 1885 w Złobyczach, pow. żytomierski. S. Cezarego i Anny z Lipkowskich. Ożenił 25. 6. 1914 z Celiną Lewoniewską. Ukończył gimn. klas. w Żytomierzu (1904), studiow. na wydz. matem.-przyrodn. uniw. w Kijowie (1904—1907), uk. wydz. roln. Uniw. Jagiel. (d-rat 1911), stud. spółdzielczości we Francji (1911). Dyr. Instyt. Naukowo-Bad. Europy Wschod. i Szkoły Nauk Polit. w Wilnie. Za czasów szkoln. czł. rady i prezes (1904) żytomierskiej tajn. org. uczn. pn. Żytomierska Uczniowska Polska Korporacja, za czasów akad. czł. polsk. korp. stud. w Kijowie. W 1918 przedst. gub. kowieńskiej w Radzie Narod. Polsk. Litwy i Białorusi. W 1919 ochotn. w. p. 1920—1924 org. i kier. P. O. W. na Litwie Kow., red. Dnia Kowieńskiego. Czł. i wicepr. Polsk. Kom. Narodow. p. nazwą Polsk. Biura Poselsk. Poseł na IV Sejm R. P. z okr. Sarny—Kostopol. Czł. Inst. Badań Spraw Narodowośc., czł. hon. Tow. „Prometeusz" w Warszawie, czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Uczestn. i ref. VI Zj. Hist. Polsk. w Wilnie (1935). Ogł. m. in.: Byt ludności polskiej w Państwie Lit. (Wilno 1925), Litwa Etnograficzna (Wilno 1928), Sprawy terytorialne w polityce Litwy (Wilno 1933), ok. 200 prac i art. z dziedz. stos. polsko-lit. w roczn. Inst. Badań Spraw. Narod. oraz w prasie codz. i period. Odzn.: K. N., O. P. 4. Wilno, Zakretowa 16 m. 2, tel. 10-51.

WIELOPOLSKA hr. z COLONNA-WALEWSKICH MARIA JOANNA (pseud. **MARIA JEHANNE WIELOPOLSKA**). Liter. Public. * 16. 2. 1887 w Suchodole, pow. kopyczynieckiego. C. Antoniego i Sabiny z Korytków. Kszt. się w domu, słuch. uniw. wykł. hist. i lit. Od 1912 nal. do niepodl. Kom. Tymcz. 1913—1914 wygł. odcz. propag. w b. Galicji. W 1915 intern. na Węgrzech; w czasie inwazji bolszew. więz. Czł. czynny Rodz. Wojsk., tow. Osiedle, Tow. Przyj. Weter. 1863 r. Prac. na niwie publicyst. w Przeglądzie Lwowskim, Gazecie Porannej, Wieku Nowym, Naprzodzie, Krytyce, Kulturze; w 1919—26 w pozn. Przegl. Por., w warsz. Głosie Prawdy, Kur. Por., Wiad. Lit. i Pionie. Ogł. m. in.: Pani El, Kryjaki, Faunessy, Synogarlice, Gontowszczyzna, Księga o przyjaciołach (wespół z Z. Nałkowską), Braterstwo ludów, W blokadzie zaprzańców, Więzienne drogi Komendanta, Józef Piłsudski w życiu codziennym, rec. artyst., lit., film., polem. Odzn.: O. P. 4, M. N., Wawrz. Ak. zł. Warszawa Brzozowa 2-4, tel. 6-74-98.

WIELOWIEYSKA ZOFIA. Artystka-mal. * 14. 8. 1907 w Krakowie. C. Henryka i Zofii z Łuniewskich. Uk. gimn. w Krakowie (1925), stud. roln. na Uniw. Jagiel. (1925—26), mal. i rys. w Woln. Szk. Mal. Ludwiki Mehofferowej w Krakowie (1926—1927), w Ak. Szt. Piękn. tamże (1927—29), w Paryżu, w Szk. Szt. Piękn. w W-wie; b. słuch. Stud. Wych. Fiz. Uniw. Jagiel. Czł. Zw. Zaw. Art.-Plast. Wyk. pejzaże, natury martwe, portrety, akty, wyst. od 1933 w I. P. S. w Warszawie, w Pałacu Sztuki i Salonie Plastyk. w Krakowie, w Łodzi, Katowicach, Sosnowcu i Krzemieńcu. Kraków, Kujawska 11, tel. 1-87-19.

WIELOWIEYSKI JÓZEF. Prawn. Dyplom. * 18. 7. 1879 w Swojczanach, pow. miechowski. S. Kazimierza i Wandy z hr. Gurowskich. Ożenił się z Madelaine Lefebvre. Uk. Ces. Szk, Prawa w Petersburgu (ob. Leningrad). Współzałoż. Tow. Popier. Pracy Społ. (1918) i P. C. K. (1914). Czynny w C. K. O. Król. Polsk. Czł. Rady Międzypart. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1917—1918), sekr. gen. i szef. dep. wojsk. Kom. Nar. w Paryżu; del. na pierwsze zebr. og. Ligi Nar.; przewodn. deleg. polsk. na konf. barcelońską. Radca Pos. R. P. w Paryżu (1921), poseł R. P. w Bukareszcie (1923); komis. polski w stałej kom. pojedn. polsko-niem. (1927). Senator R. P. (1930—35); wicepr. urzędujący Rady Nacz.

Org. Ziemiańsk. (1930—1936), od 1936 prez. Stow. Wet. b. A. P. we Francji. Ogł. art. polit. i ekonom. w prasie polsk. i zagr. Odzn.: O. P. 3, M. 10-l. O. N., fr. L. H. 2, Gw. Rum. 1, Kor. Rum. 1. Warszawa, al. Ujazdowska 39 m. 1, tel. 8-11-69.

WIENIAWA-DŁUGOSZOWSKI BOLESŁAW IGNACY FLORIAN. Dr med. Gen. bryg. * 22. 7. 1881 w Maksymówce, pow. Dolina. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. lek. Uniw. J. Kaz. (1906), stud. spec. w Berlinie i Paryżu. Stud. równ. w Ak. Szt. Pięk. w Berlinie. Przed w. świat. prac. w Zw. Strz. w kraju i za gr. Od 6. 8. 1914 w I komp. kadr. Leg. Pol., nast. w 1 p. uł. L. P. 20. IX. 1915 do 1. X. 1916 adiut. Kmdta J. Piłsudskiego. Nast. w P. O. W. 1. 2.-1. 4. 1917 uk. kurs ofic. Szt. Gen. w Warszawie. W 8. 1917 areszt. i wciel. do w. austr., zdezert. w 3. 1918. Prac. w K. N. 3 P. O. W. na ter. Rosji. Nawiąz. pierwszy. kontakt z Franc. Misją Wojsk. w Moskwie. Uwięz. przez bolszew., po 3 mies. zbiegł i przez Paryż powr. do kraju. Od 11. 1918 adiut. nast. adiut. gen. Nacz. Państwa i Nacz. Wodza. W międzycz. członek misji dyplomat. w Paryżu. Po wojnie uk. kursy doszk. W. S. Woj. Attaché wojsk. Pos. R. P. w Bukareszcie, dca p. szwol., I of. szt. w G. I. S. Z., kmdt m. st. Warszawy, dca bryg., nast. dyw. kaw. Prez. Pol. Zw. Szerm. Ogł.: szer. prac liter. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., O. P. 4 i 3, K. W. 4, K. Z. zł., Wawrz. Ak. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4 i 3, wł. ŚŚ. M. i Ł. 2, Gw. Rum. 3, austr. K. Z. 3, jugosł. O. B. 3, afg. Ser Dar Al 1, łot. 3 Gw. 3, węg. K. Z. 2, łot. M. za W., M. I.

WIENIAWSKI ADAM TADEUSZ. Muz. Kompoz. Pedag. * 27. 11. 1876 w Warszawie. S. Aleksandra i Julii z Zielińskich. Ucz. do gimn. V w Warszawie, uk. gimn. w Bunzlau na Dolnym Śląsku; stud. muz. u Z. Noskowskiego i H. Melcera, fil., hist. szt. i liter. na uniw. w Berlinie, jednocz. ucz. do Wyż. Szk. Muz. tamże, nast. w Paryżu na kompoz. do „Schola Cantorum", u dyr. Vincent d'Indy, do kl. prof. „Conservat. Nat. de Musique", nast. do dyr. Gabriela Fauré. W Paryżu osiągn. sukcesy kompoz. na koncert.; f-my tamt. „Enoch et C-ie" i „Max Eschig" wyd. jego pieśni, a f. „M. Eschig" wyciąg fortep. opery „Megae". Org. konc. muzyki polsk. w Paryżu, Moskwie i Petersburgu (ob. Leningrad). Koncert. w Filharm. Warsz. jako kompoz. i kapelm. Podcz. wojny świat. sł. w w. franc. Od 1923 powr. do Warszawy, sprawozd. muz.: „Rzeczypospolitej" i „Journal de Pologne" oraz tyg. „Radiofon Polski", nast. w Radio „Echo de Varsovie". Współ. org. Stow. Kompoz. Polsk. Od 1928 dyr. Wyższ. Szk. Muz. im. Fr. Chopina, Warsz. Tow. Muz. Org. II i III Międzyn. konk. pianist. im. Fr. Chopina oraz Międzyn. konk. skrzypc. im. H. Wieniawskiego. Wicepr. Warsz. Tow. Muz., wicepr. zarz. gł. „Zaiksu"; prez. Stow. Kompozyt. Polsk.; wicepr. Tow. Szerz. Szt. Polsk. wśród Obcych; prez. rady nacz. Zw. Szkół Muz. w Polsce; wicepr. Komit. Dni Chopinowskich. Ogł. m. in.: Megae (opera), Wyzwolony (opera), Uczta u Heroda (balet), Concertino (suity symfon.), kwartet smyczk., kilkadzies. pieśni, obr. symfon. pt. Bajeczki. Otrz. nagr. muz. m. st. Warszawy (1936). Odzn.: K. Z. zł., fr. L. H. 5, fr. K. Woj. Warszawa, Sienkiewicza 8, telefon 6-33-40.

WIENIAWSKI ANTONI. Ekonom. Rolnik Przemysł. * 7. 6. 1871 w Warszawie. Syn Juliana i Natalii z Karpińskich. Oż. z Elizą Strasburger. Uk. szk. realną w Warszawie i akad. roln. w Berlinie. 1907—16 wicepr. Centr. Tow. Roln. w Król. Polsk., prez. Zw. Rew. Sp. Roln., 1914—1915 czł. prezyd. Centr. Komit. Obyw. i Rady Gł. Opiek., w 1918 podsekr. st. w Min. Skarbu, 1921—1926 czł. Kom. Ekon. Ligi Narodów, prez. rady Powsz. Banku Zw. i kilku tow. przemysł., czł. zarz. Centr. Kasy Sp. Roln., zarz. gł. P. C. K., przewodn. rady Instyt. Społ. Ogł. szer. brosz. treści roln. i ekonom. Odzn.: O. P. 2, belg. Leop. 2. Warszawa, Langiewicza 2.

WIERCZAK KAROL. Dziennik. Polityk * 8. 3. 1887 w Zręcinie, pow. krośnieński. S. Edwarda i Marii z Czajkowskich. Oż. 24. 8. 1918 z Czesławą Chrząstowską. Uk. gimn. w Samborze i wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. Prac. w Druż. Bartosz., Sokole, sł. w Leg. Wsch. do rozw. Czł. Ligi Pogot. Wojen.; org. w. p. na Wsch.; deleg. Rady Międzypart. do II Korp. Wsch. W 1920 prac. w wydz. propag. Armii Och. Prez. akad. koła Tow. Szk. Lud.; czł. zarz. okr. T. S. L. w Krakowie; sekr. gen. Macierzy na Wołyniu (1917—18); czł. zarz. gł. Polsk. Macierzy Szk. w Warszawie. 1922—1935 sekr. gen. Zw. Lud.-Narod. Wicepr. Str. Narod. Red. Zorzy od 1918. Poseł do sejmu 1922—1927. Ogł. m. in.: O metodach pracy oświatowej; wspomnienia z wojny pt. Przełomowa wiosna; Od Zbrucza do Karpat; Sprawa najważniejsza; Jak gospodarować w Polsce. Odzn. o. Pap. Warszawa, Mokotowska 13, tel. 9-59-30.

WIERCZYŃSKI-VRTEL STEFAN. Dr fil. Hist. lit. Bibliogr. Bibliotek. * 26. 12. 1886 w Hanowcach, woj. stanisławowskie. Uk. Uniw. Jana Kaz. 1909—18 naucz. gimn. we Lwowie, 1920—23 bibliot., 1923—27 kustosz Bibl. Uniw. Jana Kaz. Od 1923 doc. bibliogr. i bibliotek., od 1927 doc. hist. lit. polsk. ze szczeg. uwzgl. jej stos. do lit. czesk. Od 1927 dyr. Bibl. Uniw. i prof. Uniw. Poznańsk. Ogł. m. in.: Bibliografia literatury (za l. 1905, 1907, 1919, 1922, 1925, 1926); Przyroda w warszawskim okresie twórczości Zygmunta Krasińskiego (1912); Rycerz-lud Słowackiego (1916); Średniowieczna poezja polska świecka (1923); Bibliografia, jej istota, przedmiot i początki (1923); Rozmowa człowieka ze śmiercią w literaturze średniowiecznej polskiej i czeskiej (1926); Bibliot. Uniwersyt. w Poznaniu 1919—1929 (1929); Polska bibliografia morska (1930); Bibliografia pomorska za lata 1918—1932 (1936). Poznań, Ratajczaka 4/6.

WIEROŃSKI STANISŁAW. Gen. bryg. w st. sp. * 29. 7. 1883 w Żółkwi. S. Antoniego i Karoliny z Linków. Ucz. do gimn. w Przemyślu, uk. korp. kad. w Łobzowie (1902), szk. korp. ofic. sztab. w Pradze (1914) i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1923). Of. zawod. w. austr. Podcz. wojny świat. na fr. serbsk., ros. i włosk. M. in. dca baonu, nast. I of. szt. dyw. piech. Od 30. 10. 1918 w niew. włosk. Od 15. 3. 1919 w w. p., m. in. szef wydz. w D. O. G. Lublin, szef szt. 4 dyw. piech. Po wojnie m. in. szef szt. D. O. G., I of. szt. Gen. Insp. Piech., szef. wydz. i szef. dep. M. S. Wojsk., dca piech. dyw. i dyw. piech. Gen. bryg. od 1928. Odzn.: O. P. 4, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5. Kraków, Pawła Popiela 4 m. 1.

WIERUSZ - KOWALSKI CZESŁAW TEOFIL, patrz: KOWALSKI-WIERUSZ.

WIERZBIAŃSKI STANISŁAW JAN. Dr praw. * 28. 2. 1897 w Mościskach, woj. lwowskie. S. Cypriana i Józefy z Jurkiewiczów. Uk. gimn. w Samborze oraz wydz. prawa i um. polit. Uniw. Jana Kaz. (1922). Nacz. wydz. i szef biura pers. w urz. wojew. śląsk. Od 1915 sł. w w. austr., nast. ochotn. w. p. Od 1920 por. rez. Wicepr. gn. 1 Tow. Gimn. „Sokół" w Katowicach. Czł. org. zawod. i społ. Ogł. m. in.: Gminna ord. wyb. (Katowice 1926), Ordynacja wyb. do Sejmu Śląsk. (Katowice 1928), Prawo urz. komunaln. (Katowice 1930). Odzn. O. P. 5. Katowice, Wojewódzka 56, tel. 3-27-88.

WIERZBICKI ANDRZEJ. Inż.-technol. * 19. 1. 1877. Uk. gimn. w Warszawie i Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad). Po uk. stud. prac. w dziedz. elektrotechn. 1913—1919 kier. Tow. Przemysł. Król. Polsk. W 1919 zorg. Centr. Zw. Przem. Polsk., kt. został dyr. nacz. Podcz. w. świat. czł. Centr. Kom. Obyw., Rady Gł. Opiek. i Koła Międzypart. W 1918 czł. Rady Stanu i min. przem. i handlu w gab. J. Świeżyńskiego, nast. czł. Komit. Narod. w Paryżu i deleg. ekonom. Rządu na konf. pok. tamże. Poseł do sejmów R. P., repr. wielki przem. Od 1926 prez. Kom. Opiniod. przy Komit. Ekonom. Ministr. Odzn.: O. P. 2, K. Z. zł. Warszawa, Grochowska.

WIERZBICKI ERAZM. Dr med. * 28. 7. 1894 w Żelechowie, pow. garwoliński. Syn Antoniego i Emilii z Chabrowskich. Uk. szk. śr. w Lublinie (1914) i Uniw. Jagiel. (1925). 1909—1914 prac. w org. młodz. nar. „Pet", 1914—1915 w Woln. Szk. Wojsk. w Lublinie. 1915—1918 w „Zet" w Lublinie i Warszawie. 1918—1921 sł. w w. p. Ppor. lek. rez. 1929—1934 lek. nacz. Okr. Zw. Kas Chor. w Toruniu, od 1935 lek. nacz. Ubezp. Społ. w Poznaniu. Prez. Robotn. Inst. Kult. i Ośw. od 1934 w Toruniu, od 1936 na okr. poznański. Wicepr. okr. pozn. Polsk. Zw. Zach. Ogł. art. z zakr. medyc. społ. w Wychowaniu Fizycznym i Przegl. Ubezp. Społ. Poznań, Mickiewicza 5.

WIERZBICKI MICHAŁ. Ppłk int. dypl. * 13. 8. 1890 w Śniatynie. S. Piotra i Julii z Jabczyńskich. Ożenił z Marią Wąsowską. Uk. gimn. w Kołomyi (1910), stud. fil. na Uniw. Jagiel., prawo na uniw. we Lwowie i w Wiedniu, uk. Wyż. Szk. Int. w Warszawie (1924). Prac. w „Zarzewiu". Założ. i kmdt 38 Polsk. Druż. Strzel. w Kołomyi. 1911—1912 i od 1914 sł. w w. austr., z kt. w 1915 zbiegł do I bryg. Leg. Polsk. Od 1917 w 2 p. p. Leg. Polsk. Więz. w Marmaros-Sziget. Od 11. 1918 w w. p. Czł. zarz. Koła 2 p. p. Leg. Prac. na polu pieśniarstwa. Ogł. szer. art. z dziedz. int. w prasie fach. i art. hist. w wydawn. okoliczn. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. W., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

WIERZBICKI TADEUSZ. Bankowiec. * 29. 8. 1887. S. Ignacego i Marii. Uk. gimn. we Lwowie i Akad. Handl. w Wiedniu. 1914—1918 sł. w w. austr. Ranny. Był w niew. ros. Od 1918 w Dyw. Syb. Por. rez. 1923—25 dyr. oddz. B. G. K. w Tarnowie, nast. w Łucku. W 1930 poseł na Sejm. Od 1935 dyr. oddz. B. G. K. w Bydgoszczy. Prez. Tow. Przyj. Z. S. Czł. zarz. Aerokl. w Bydgoszczy, czł. zarz. Polsk. Zw. Zach. Czł. prezyd. O. Z. N. Odzn. M. N. Bydgoszcz, Gamma 2.

WIERZBICKI WITOLD. Dr n. techn. Inż. komunik. * 26. 1. 1890 w Warszawie. S. Stanisława i Stanisławy ze Żmijewskich. W 1905 releg. z gimn. III w Warszawie. Uk. Inst. Inż. Komunik. w Petersburgu (ob. Leningrad). (1916), d-rat na Politechn. Warsz. (1925).

Od 1925 doc. Politechn. Warsz., 1929 do 1936 prof. inż. leśn. i hod. S. G. G. W., od 1936 prof. stat. bud. Polit. Warsz. Czł. Ak. N. Techn. od 1933. Ogł. m. in.: O stateczności pasów ściskanych w mostach otwart. (1923), Mechan. bud. (1929), Zastosowanie różnic skończ. do oblicz. dźwigarów załamanych w planie (1930), O właściwościach gospodarczo-ruchowych sieci komunik. leśnych (1931), O powstawaniu zjawiska wyboczenia (1932), Zagadnienie zmienności przekrojów w konstrukcjach żelbet. (1933), Zadania ze statyki belek prostych (1933), W sprawie parcia na mur ziemi w spokoju (1934), Możliwe uproszczenia w obliczeniu statycznym łuku (1934), Obliczenie stat. płyty wspornikowej (1934), Przyczynek do obliczenia stat. łuków kolistych (1935), Zadania z teorii ram, łuków i krat (1936). Warszawa, Lwowska 8, tel. 8-55-91.

WIERZCHOWSKI KAZIMIERZ ADAM. Prawnik * 22. 9. 1884 w Grębowie, pow. tarnobrzeski. S. Zygmunta i Antoniny z Gorylskich. Oż. w 1912 w Janiną Kranensfeldt-Frank. Uk. gimn. w Samborze i wydz. prawny Uniwers. Jana Kazim. (1907). 1914—1. 10. 1917 sędzia wojsk. austr., nast. sędzia w Puławach, po czym nacz. sądu w Mikołowie (G. Śl.), nacz. sądu grodzk. w Katowicach, sędzia Sądu Ap. w Katowicach, od 1933 prez. Sądu Okr. w Katowicach. Czł. Zw. Prawników w Warszawie, Zrzeszenia Sędz. i Prokurat. R. P. Odzn. K. Z. zł. Katowice, Kilińskiego 21, tel. 3-40-13.

WIERZEJEWSKI WINCENTY. Art.-mal. * 29. 11. 1889 w Poznaniu. S. Franciszka i Michaliny z Majewskich. Oż. z Ireną Janowską († 1927). Uk. szk. śr. i stud. artyst. w Krakowie. Jeden z twórc. tjn. skautingu polskiego w Niemczech i b. zab. prusk. Od 1914 sł. w w. niem., na fr. belg. i franc. Org. P. O. W. w Wlkp., uczestn. powst. tamże, nast. sł. zawod. w w. p. Od 1923 kpt., od 1935 w st. sp. Prac. w organ. powst., Harcerstwie, P. O. W. i w zarz. okr. F. Polsk. Zw. Obr. Ojcz. Ogł. art. wychow. Maluje obr. olejne, akwarele; pejzaże, portrety, motywy sport., m. in.: Syreny na Westerplatte (1934), Rano na plaży (1934), Święty Jerzy, Dęby rogalińskie, Harcerze nad morzem (1935). Brał udz. w wyst. Stow. Szt. Piękn. w Poznaniu, Stow. Artystów Poznańsk., w wystawie morskiej w Gdyni i w wyst. Sztuka, Kwiaty, Wnętrze w Poznaniu. Odzn.: V. M. 5, K. N. z miecz., K. W. 4, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Poznań, Słowackiego 36, tel. 75-18.

WIERZEJSKI BRONISŁAW KRYSTYN. Dr. Dziennikarz. * 4. 4. 1910 w Kijowie. D-rat uniw. w Rzymie. Od 1930 we Włoszech. W 1931 odb. prakt. of.-mech. okręt. na trasie Havre—Rio de Janeiro. Zwiedził Maltę, Tripolitanię, Tunis, Libię. 1934—36 koresp. Kur. Porannego z Włoch, od 1936 przedst. Kur. Polskiego na Włochy i kolonie. Ref. pras. Amb. R. P. przy Kwirynale. Del. Polsk. Tow. Ak. Zw. Zbliż. Międzyn. „Liga", czł.-zał. Circolo Giovanile Italo-Polacco, współzał. i kier. Oddziału Młodych przy Tow. A. Mickiewicza. Ogł. m. in.: Forty na piasku (1935) oraz art. w Pionie, Dekadzie, Zrębie, Kur. Por., I. K. C., Podchorążym. Roma, via Andrea Cisalpino 12.

WIERZYŃSKI KAZIMIERZ. Poeta. * 27. 8. 1894 w Drohobyczu. Syn Andrzeja i Felicji z Dunin-Wąsowiczów. Uk. gimn. w Stryju, stud. uniw. (filoz. ścisła, polonist. historia) w Krakowie, Wiedniu i Lwowie. W okr. przedwoj. nal. do org. samokszt. młodz. narod., nast. do „Zarzewia". Czł. „Petu" i org. strzel. Zjednoczenie w Krakowie. W 1914 wst. do Leg. Wsch.; po jego rozw. wciel. do wojsk. austr. W 1915 w niewoli ros. w Riazaniu, gdzie przebył 3 lata. Po powr. pracował w Biurze Pras. Naczelnego Dow. Ogł. zbiory poezyj: Wiosna i wino (1919) (4 wyd.), Wróble na dachu (1921) (2 wyd.), Wielka Niedźwiedzica (1923), Pamiętnik miłości, Laur olimpijski (1927) (5 wyd.), Rozmowa z puszczą, Poezje fanatyczne, Gorzki urodzaj, Wolność tragiczna; nowele: Granice świata. Laureat w dziale poezji na IX Olimpiadzie w Amsterdamie (1928). Czł. Polsk. Akad. Literatury od 6. 1. 1938. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Warszawa, Hoża 37, tel. 9-14-61.

WIESENBERG LEON. Literat * 23. 1. 1873 w Drohobyczu. S. Leopolda i Reginy z Händlów. Oż. 8. 10. 1901 z Reginą Weinheber. Uk. gimn. w Drohobyczu (1893),

stud. na wydz. prawn. uniw. Jana Kaz. (1893—95) i na wydz. fil. uniw. w Wiedniu (1895—99). Od 1903 prac. w kolejn. galicyjskim, nast. w polsk., ost. insp. D. O. K. P. Kraków. Od 1933 w st. sp. B. czł. Polsk. Tow. Demokrat. (1914—1915). Ogł. m. in.: Dwa światy (komedia, 1909), Ojciec (wyst. w Krakowie i Wiedniu 1915), Dolorosa, Sądny dzień (wyst. w Krakowie 1917—18 i we Lwowie), Tajemnica (dram.), Komendant (1935). Współprac. Nowej Reformy i Głosu Narodu. Kraków, Zyblikiewicza 20.

WIEWIÓRSKA z KONONOWICZÓW HELENA. Adw. * 2. 9. 1889 w Zgierzu. Zaśl. 28. 12. 1913 Jerzego Wiewiórskiego. Uk. wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (w 1911).

Prac. w Katol. Tow. Dobrocz. w Chersoniu, czł. zarz. Zw. Młodz. Postęp., klubu robotn.: Promień, Spójni Stud. Polek; współorg. Kasy i Kuchni Stud. Przed w. świat. naucz. gimn. żeńsk. w Warszawie. Podcz. wojny prac. w wielu org. polsk. w Petersburgu i Odessie. 1919—1924 prac. w szkoln. i aplik. Od 1925 pierwsza kob.-adw. w Polsce. Od 1923 czł. zarz. „Patronatu"; wiceprzewodn. Zrzesz. Kob. z Wykszt. Prawn.; czł. zarz. P. O. W. Wschód; od 1934, jako pierwsza kob., czł. sądu dyscypl. Rady Adwok. i czł. Komit. Więz. Ogł. m. in.: Odpowiedzialność karna osoby prawnej; Dozór (policyjny i społeczny); Patronat; Cele Patronatu; Alternatywa; Poczucie prawa w Rosji sowieckiej; Obywatelstwo kobiety zamężnej; Zakład wychowawczy pod Wiedniem; Prawo do dziecka; Psychologia więźnia; szereg art. w prasie fach. i codz. Warszawa, Hoża 20 m. 6, telefon 9-49-00.

WIEWIÓRSKI JERZY TEOFIL. Dziennikarz. * 6. 2. 1884 w Warszawie. Syn Jakuba i Marii Antoniny z Dzierżanowskich. Ożenił 28. 12. 1913 z Heleną Kononowicz. Ucz. do gimn. V w Warszawie, uk. w Carskim Siole pod Petersburgiem (ob. Leningrad), stud. na wydz. elektromech. politechn. w Petersburgu. Przewodn. akad. Zw. Niepodległ.-Postęp. i org. zjazdu w Zakopanem (1910). W czasie wojny świat. sł. w w. ros., nacz. wydz. zaop. inż. fr. rumuńsk., nast. w form. polsk. w Odessie. W 1920 ochotn. w. p. W l. 1905—1910 prac. w Nowej Gaz., 1910—13 w Gońcu, późn. w Dzien. Petersburskim (Petrogradzkim), Wyzwoleniu (w Odessie), Dzien. Poznańsk. (1920), ost. w Kur. Por. Odzn. O. P. 5. Warszawa, Hoża 20 m. 6, tel. 9-49-00.

WIĘCEK FELIKS. Sport. * 10. 11. 1904. Z zawodu kier. samochod. Upr. kolarstwo od 1924 w Brześciu n. Bugiem. W 1926 wygr. bieg dokoła Polski, zajm. I miejsce w 6 etapach na og. il. 8. W 1930 wygr. „Bieg do morza"; 5 razy mistrz szos. wojew.; najlepszy jeździec polski w wyśc. Berlin—Warszawa 1934.

WIĘCKOWSKI FERDYNAND. Przemysł. Farmac. * 16. 8. 1890 w Warszawie. S. Ferdynanda i Władysławy z Borkowskich. Ożenił 19. 8. 1918 z Anielą Olchowicz. Ucz. do gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie, mat. w Lublinie. Stud. na wydz. handl. uniw. w Lipsku (1911—12) i na wydz. farmaceut. Uniw. Warsz. Czł. zarz. i dyr. Warsz. Tow. „Motor" S. A. oraz Zakł. Chem.-Farmaceut. „Motor-Alkaloida". Wł. apteki w Warszawie. Odzn.: K. Z. zł. (1930). Warszawa, al. Jerozolimska 39, tel. 9-86-13.

WIĘCKOWSKI STANISŁAW HENRYK JÓZEF. Płk w st. sp. * 27. 10. 1885 w Moskwie. S. Stanisława Jana i Henryki z Winków. Ożenił w 1917 z Janiną Odlanicką-Poczobutt. Uk. gimn. real. (1906), szk. wojsk. w Kijowie, uz. półdypl. na wydz. chińsk. Inst. Język. Wsch. we Władywostoku (1914). Odb. podróże nauk. po Chinach i Japonii. Od 1908 of. zawod. w. ros. Od 1917 dca baterii w I Korp. Wsch. Uczestn. powst. wlkp., nast. dca 2 p. a. p. wlkp. (17 p. a. l.). Po wojnie m. in. z-ca szefa Dep. Art. M. S. Wojsk. Czł.-zał. Tow. Pol.-Chińsk. w Warszawie i Pol.-Chińsk. Izby Handl. Prez. Okr. Warsz. Stow. Dowborcz. Ogł.: Hist. 17 p. a. l., szer. art. wojsk. o treści filoz.-relig. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Narbutta 49, tel. 4-10-74.

WIKIERA EUGENIUSZ. Prawnik. * 18. 2. 1889 w Jaworowie. S. Tomasza i Wiktorii z Kubrakiewiczów. Ożenił w 1922 z Marią Kitlińską. Uk. gimn. w Jarosławiu i wydz. prawa uniw. we Lwowie (1918). Do 1914 czł. Druż. Strzel., następnie w 2 p. p. Leg. (kamp. karpacka), po czym w sądzie polsk. (do 1917). 1920—21 kpt. korp. sąd. Sędzia okr. i wicepr. S. O. w Radomiu do 1932, nast. do 1934 wicepr. S. O. w Lublinie, po czym prez. S. O. w Stryju. Prez.

Tow. Prawn.; prez. koła Stow. Sędz. i Prok. Ogł. szer. art. z dziedz. sądown. Stryj, 3 maja 22.

WIKTOR JAN. Literat. * 1890. Ogłosił: Oporni (1919); Przez łzy (1923); Legendy o grajku Bożym (1925); Burek (1925); O srogim psie i sentymentalnym zającu (1928); Tęcza nad sercem (1928, 1932); Gołębie przy kościele (1929); Zwariowane miasto (1931); Czarna Rózia; Eros na podwórzu; Wierzby nad Sekwaną (2 tomy); Orka na ugorze i inne.

WILANOWSKI BOLESŁAW IGNACY. Dr praw. Dr teol. * 30. 1. 1885 w Bolimowie, pow. łowicki. S. Józefa i Marcjanny ze Zwolińskich. Uk. szk. śr. w Warszawie, stud. w Petersburgu (ob. Leningrad) i Wrocławiu. Prof. Uniw. St. Bat. i Szk. Nauk Polit. w Wilnie. Red. Ateneum Wileńsk.; red. wyd. Tow. Przyjac. Nauk w Wilnie; prez. wydz. III Towarz. Przyj. Nauk w Wilnie; czł. zarz. i rady adm. Inst. Nauk. Bad. Europy Wsch. Ogł.: Proroctwa Starego Testamentu a chrystianizm (1912), List św. Ireneusza do Polikarpa i list św. Polikarpa do Filipensów (tekst grecki wraz z przekł. polsk. z oryg., 1920); List św. Polikarpa do Filipensów, studium patrologiczne (1921); Działaln. prawodawcza papieża Benedykta XV (1925); Apologia Arystydesa (1926); Dookoła nowego kodeksu (1926); Ustępstwa ze strony kościoła na rzecz państwa, poczynione w konkordacie z 10 lutego 1925 w świetle konkordatów innych (1927); Prawo małż. kościoła rzymsko-kat. (1928); Rozwój hist. procesu kanonicznego (1929); Stosunek kościoła do państwa w świetle ostatnich konkordatów (1930); Konkordaty polskie z lat 1519—1525, 1736 i 1925 (1931); szer. art. w czasop. polsk. i obc. oraz encyklop. Wilno, Parkowa 4.

WILCZEK RUDOLF. Dr fil. Botanik Pedagog. * 1. 11. 1903 w Cierpiszu, powiat Ropczyce. S. Józefa i Emilii z Wolińskich. Oż. 31. 12. 1932 z Marią Tysowską. Uk. gimn. w Wejherowie (1924) i wydz. matem.-przyrod. Uniw. Jana Kaz. (d-rat w r. 1932). W 1920 ochot. w. p. Ppor. rez. art. Naucz. gimn. Czł. N. Ch. Z. P.; Tow. Przyrodn. im. Kopernika w Katowicach, Tow. Botan. we Lwowie. Na ter. gimn. prow. kółka nauk.-przyrod. 1928—1931 bad. torfowiska Polesia, jako asyst. prof. Kuleszyńskiego. Ogł: Mchy dyluwialne, Badania szaty roślinnej Beskidu Śl., mchów Podola, Pokucia i Polesia i in. Mysłowice, Żwirki i Wigury 6.

WILCZEWSKI STANISŁAW. Ks. Dr fil. Fonet. Pedag. * 26. 4. 1886 we Wrocławiu. S. Leona i Olgi z Weinerów. Uk. gimn. w Berlinie (1904), teol. na uniw. we Wrocławiu (1907), stud. fonet. eksperyment. na uniw. w Hamburgu (d-rat 1921), psychol. i homilet. na uniw. w Warszawie (1924—25). Wyświęc. w 1909. Naucz. gim. państw. w Katowicach. Pionier fonetyki eksperym. w Polsce. Zał. Inst. Fonet. i poradni fonet. w Katowicach. Wykł. higienę mowy w semin. naucz. w Mysłowicach, Tarn. Górach, Nowej Wsi i Pszczynie. Prez. kółka homilet. kapł. diec. katowickiej. Zbud. apar. „labiograf", rejestr. ruchy warg. Ogł. m. in.: Stimmliche Ausbildung der Geistlichen (Wrocław 1915), Der phonetische Kursus im fürstbischöfl. Alumnat 1916—17 (Wrocław 1917), Pius XI i wielcy jego imiennicy na stolicy Piotrowej (Katowice, 1929), Program i metoda fonet.-higien. wyszk. alumnów (Łódź 1929). Katowice, Poniatowskiego 34, tel. 3-36-76.

WILCZYŃSKA z URBANOWICZÓW KAZIMIERA. Dr fil. Przyrodn. * 13. 1. 1897 w Carskim Siole pod Petersburgiem (ob. Leningrad). C. Pawła i Katarzyny z Gibronów. Zaśl. 24. 6. 1931 Jana Zygmunta Wilczyńskiego. Uk. gimn. w Carskim Siole (1913), wydz. przyrodn. wyż. kursów Leshafta w Petersburgu (1913—1918), stud. na wydz. lek. Uniw. Stef. Bat. Od 1925 st. asyst. katedry biol.; od 1929 katedry botan. U. S. B. Naucz. przyrody w gimn. wileńsk. Ogł. m. in.: Ameba i wymoczek (Bibl. Biol., Gebethner i Wolff) oraz szer prac w Prac. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Archiw. Hydrobiol. i Rybactwa, Bull. Biol. de France et de Belgique, Roux Archiv für Entwicke-

lungsmechanik d. Organismen i in. Wilno, Brzózki 4.

WILCZYŃSKI JAN ALEKSY. Dr praw. Mjr int. dypl. * 6. 6. 1894 we Lwowie. S. Szymona i Zofii ze Stronerów. Oż. w 1927 z Ireną Skirzyńską. Uk. gimn. we Lwowie, wydz. prawa Uniw. Jagiel. i Wyż. Szk. Intend. w Warszawie. 9. 1914—10. 1918 w w. austr., ost. dca komp. W międzycz. w niew. ros. Uczestn. rozbr. okupant. w Krakowie. Nast. w w. p., m. in. wykł. w W. S. Int., kier. ref. w Dep. Int. M. S. Wojsk. Wielol. sekr. Koła Ofic.-Intend. Dypl. Od 1928 red. Przegl. Intend.

WILCZYŃSKI JAN ZYGMUNT. Dr fil. Biolog. * 21. 2. 1891 w Zakreniczach (Kijowszczyzna). S. Mariana i Franciszki z Kochanów. Oż. 24. 6. 1931 z Kazimierą Urbanowicz. Uk. I gimn. w Kijowie (1908), wydz. przyr. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1912), wydz. fil. Uniwers. Jagiel. (prac. pod kier. profes. Siedleckiego, d-rat 1914), studia uzup. w Heidelbergu, u prof. Büntschli. Czł. zał., nast. sekr. gen. Zw. Polsk. Postęp. Młodz. Szk. w Kijowie (1906—08), czł. takiegoż zw. w Petersburgu (1909—1912). W 1920 ochotn. w. p. W 1910 udz. w wycieczce nauk. na Bliski Wschód. W 1912 prac. na murmańsk. st. biol., w 1914 na st. zool. w Neapolu. 1915—16 prac. w Petersburgu pod kier. prof. Dogiela. Od 1916 wykł. na kurs. Czerniajewa tamże zool. og. i bezkręgow. 1917—1919 wykł. w Polsk. Koleg. Uniw. w Kijowie. Areszt. przez wł. ukr. i więz. w Żmerynce. Od 1919 st. asyst. Uniw. Stef. Bat., nast. zast. prof. biol. og. W 1920 habilit. na Uniw. Jagiel. W 1925 prof. nadzw. Uniw. Stef. Bat. Zapoczątk. bad. hydrobiol. na Wileńszczyźnie i zorg. st. tymcz. na Zielonych Jeziorach. Kier. badań biol. wód państw. okr. wileńsk. Zwiedz. st. zool. w Arcachon, Rovigno, Neapolu i Berlinie. Od 1934 w st. sp. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Tow. Przyr. im. M. Kopernika, Polsk. Tow. Zool.-Anatom., Polsk. Tow. Biol., Societé Linnéenne we Francji, czł. i współprac. kom. fizjogr. Polsk. Ak. Um., czł.-zał. i sekr. Polsk. Tow. Nauk. na Rusi, b. prez. Polsk. Tow. Miłośn. Ogrodn. w Wilnie. Od 1925 czł. kom. red. czasop. Biologia Generalis w Lipsku, red. wyd. Bibl. Biol., wych. od 1926 w Warszawie. Ogł. prace, m. in.: O działalności wydzielniczej jelita u Sipunculidae (1913), Przyczynek do filogenii wirków (1918), Biologia ogólna

(t. I 1923, t. II 1927), Zarys zoologii ze szczególnym uwzględnieniem pasożytów człowieka (1926), Zarys zoologii i parazytologii dla medyków farmaceutów i weterynarzy (1931), Mendelizm a przyszłość ludzkości (1932), Poligamia czy monogamia. Spór o prawo małżeńskie w świetle logiki i definicji przyrodniczych (1932), O dobrych zwyczajach akademickich i potrzebie ich chowania w Polsce (1933). Wilno, Brzózki 4.

WILCZYŃSKI STANISŁAW MARIAN. Kand. praw. Adw. * 14. 8. 1882. S. Antoniego i Kazimiery z v. Weissenbornów. Oż. 25. 1. 1919 z Marią Strumiłło. Uk. wydz. prawny uniw. w Warszawie, stud. w École de Droit w Paryżu oraz na uniw. w Lipsku i Monachium. B. wicepr. rady miejsk. w Warszawie. Czł. kom. Tow. Zach. Szt. Piękn. tamże. Prez. sądu dyscypl. Izby Adwok. w Warszawie. Ogł. liczne prace z zakr. prawa oraz zagadn. społ. i samorząd. w Gaz. Sąd. Warsz., Kur. Warsz., Wiad. Archidiec., Gaz. Polic. i Adm. Państw. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., fr. L. H. 4, pap. Św. Grz. W., Gw. Rum. 3. Warszawa, Matejki 6, tel. 9-41-92.

WILCZYŃSKI-OLSZYNA JÓZEF KONSTANTY. Gen. bryg. * 27. 11. 1890 w Zwierzyńcu p. Krakowem. S. Mikołaja i Karoliny z Wagnerów. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie (1910), stud. na wydz. budown. ląd. Politechn. Lwowsk., uk. Centr. Wyż. Stud. Wojsk. w Warszawie (1927). 1912-1913 odb. sł. obowiązk. w w. austr. W 1913 uk. Szk. Podch. Polsk. Druż. Strzel. we Lwowie. Od 5. 8. 1914 w I bryg. Leg. Polsk, dca komp. nast. baonu. W 1918

wciel. do w. austr., był na fr. włosk., nast. na Ukrainie, gdzie zawiąz. Koło P. O. W. i przeciągn. baon austr. do polsk. grupy płka Rybińskiego. W bitwie pod Mikulińcami 27. 11. 1918 ranny, dost. się do niew. ukr., z kt. uwoln. 4. 6. 1919 w Buczaczu przez w. p. Nast. dca I, potem III bryg. piech. Leg., kmdt m. Kijowa. Podcz. odwr. z Ukrainy dca 1 dyw. piech. Leg., nast. 6 dyw. piech., XIII bryg. piech. Po wojnie szef inż. i sap. D. O. K., szef wydz. w Dep. Inż. i Sap. M. S. Wojsk., dca bryg. K. O. P., dca piech. dyw., dyr. P. U. W. F. i P. W., d-ca O. K. Gen. bryg. od 1. 1. 1927. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., łot. Lcpl. 3, M. I.

WILGA HILARY ZDZISŁAW. Dr med. Stomatolog. * w 1864 w Kutydze, na Podolu.

S. Jana i Marii z Chełmońskich. Uk. gimn. w Kijowie i wydz. lek. uniw. w Moskwie (1893). 1893—1896 asyst. klin. chirurg. tegoż uniw. W r. 1897 stud. stomatol. w Niemcz. i Austrii. Od 1903 doc. przy kat. chirurg. uniw. w Moskwie, wykł. odontol., w 1918 r. prof. tegoż przedm.. 1919—22 prof. chir. jamy ustn. i szczęk. oraz kier. klin. odontol. tamże. Zał., dyr. i wykł. (1908—1918) szk. dentyst. w Moskwie. 1914—1922 lek. nacz. szpit. dla rann. szczęk. tamże. Zał. muzeum odontol. w Moskwie. W Rosji czł.: Tow. Miłośn. Nauk Przyrodn., Antropol. i Etnogr., Tow. Chirurg. Ros.; Moskiewsk. Tow. Odontol. (przez 18 lat rokrocznie wybier. czł. hon.). 1. 10. 1922—1935 prof.-dentyst. zachow. w Państw. Inst. Dentyst. (ob. Akad. Stomatol.) w Warszawie, w ciągu 3 lat dyr.; 1934—1935 prorekt. Czł. Tow. Lekarsk. w Warszawie, Polsk. Tow. Przyrodn. im. M. Kopernika, prez. od 1926 Tow. Stomatol., czł. hon. International College of Dentists w Waszyngtonie. Brał udz. w polsk. zjazd. stomatol., zjazd. lek. i przyrodn. polsk. oraz w międzyn. zjazd. medyc. i farm. wojsk., na kt. wygł. ref. Za kolekcję postrzał. ran szczęk nagr. med. zł. na XII zj. lek. i przyrodn. polsk. (1925) i med. sr. na międzyn. kongr. med. i farmac. wojsk. (1927). Ogł. kilkadziesiąt prac nauk. w jęz. polsk., ros. i franc. Warszawa, Kopernika 12, tel. 2-99-01.

WILIMOWSKI MAKSYMILIAN. Dr med. * 7. 10. 1886 w Siemianowicach, pow. Katowice. S. Józefa i Anny z Rutkowskich. Ożen. 14. 7. 1923 z Marią Sworowską. Uk. gimn. humanistyczne w Katowicach, stud. medyc. na uniwers. we Wrocławiu i Fryburgu (d-rat we Wrocławiu). Przed wojną świat. czł. Grup. Narod. i „Zet". Uczestn. powst. g.-śl. Czł. General. Sekret. Plebiscyt. Nacz. wydz. kult.-oświat. Gł. Komisar. Plebisc. Dyr. szpit. miejsk. w Katowicach. Prez. Tow. Lek. Pol. na Śląsku; wicepr. Śl. Okr. Izby Lek.; czł. zarz. Zw. Gospod. Lek. Pol. Wojew. Śląsk.; prez. g.-śląsk. Zw. Senior. Org. Mł. Narod. i Zw. Polsk. Młodz. Demokr. Szk. Wyż. Ogł. 6 prac z dziedz. chir. i med. wypadk. Odzn.:

K. N., O. P. 4, K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Katowice, 3 maja 40, tel. 3-07-75.

WILIŃSKI ALEKSANDER. Art.-śpiew. Kompoz. Kplm. * 6. 5. 1869 w Wilnie. S. Borysa i Olgi z Germajzów. Ożen. 1. 9. 1890 z Aleksandrą Hildebrand. Uk. konserwat. muz. w Moskwie. Od 1906 dyr. teatru „Pasaż", nast. Lunapark i Fieli w Petersburgu (ob. Leningrad), gdzie do 1917 dyryg. baletem. W 1912 śpiewał w parysk. „Trocadero" oraz dyryg. operetką Hrabia Luxemburg w tamt. teatrze „Apollo". W r. 1914 wyst. z własnym zesp. śpiew. w londyńsk. „Colosseum" w op. A. Rubinsteina Demon. Odb. tournée po kraj. Dal. Wsch. Od 1918 w Polsce. Współzał. Zw. Muz. i Prac. Teatr. Napis. m. in.: op. kom. Zaza, gr. w 1906 w Teatrze Nowości w Warszawie, Białe lilie, op. fant. Sąd bogów, operetkę Kapitan królewskiej gwardii, op. bohat. Rycerz Wariag, operetkę Potęga miłości, szer. pieśni, romans. i ilustr. muz. Odzn. Med. 3 Maja 1925. Wilno, Mickiewicza, Hotel Georges.

WILIŃSKI FELIKS ALEKSANDER. Mgr praw. Bankowiec. * 20. 11. 1886. Syn Jana i Eleonory z Tucewiczów. Ożen. 2. 8. 1913 z Anną Krystyną Strumieńską. Uk. Ak. Eksport. w Wiedniu i wydz. prawa Uniw. Jana Kaz., zł. egz. naucz. tamże. B. dyr. szk. handl. w Brodach i Tarnowie. B. dyr. oddz. B. G. K. Dyr. oddz. Katowick. Banku Handl. w Warszawie. Czł. rady Izby Handl. w Katowicach, czł. rad nadz. przedsiębiorstw przemysł. Ogł.: Bank i jego organizacja (1920), Międzynarodowy handel jajami (1923), szer. art. w prasie fach. Katowice, Św. Jana 5.

WILK KAROL. Ks. Dr Św. Teol. * 27. 1. 1882 w Piekarach, na G. Śląsku. S. Emanuela i Apolonii z Franielów. Uk. gimn. i uniw. we Wrocławiu. Prob. parafii w Mikołowie na G. Śląsku. Ogł. m. in.: Pochodnie kościoła polsk. (2 t.), Führende Gestallten (1915) (żyw. 14 św. polsk. zw. zhist. Polski), St. Franciscus, ein moderner Heiliger, Liturgie und Kunst (1919, 2 t.), Między 14 a 20 r. życia (1927), Św. Filip, prez. stow. młodz. (1928), Parafia

Bieruń Stary, Bilder aus Oberschlesien. Mikołów, Parafia.

WILKOŃSKI TOMASZ. Agronom. * 22. 1. 1885 w Koryciskach, w Radomskiem. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. roln. Uniw. Jagiel. oraz stud. roln. w Danii i Szwecji. Od 1910 instr. i kier. kom. do spraw hodowli włośc. C. T. R. Podczas w. świat. zorg. przy Centr. Kom. Obyw. sekcję sprow. koni dla roln. 1916—17 kier. oddz. C. T. R. w Lublinie i czł. rady nadz. Centr. Stow. Roln. Handl. Prez. Stow. Mech. Polsk. z Ameryki. 4. 2. 1920—11. 7. 1921 prez. Gł. Urz. Ziemsk., nast. prez. Polsk. Zw. Org. i Kółek Roln. i Centr. Zw. Kół Roln. Pos. do Sejmu z Piasta, nast. przeszedł do Wyzwolenia. W 1924 zrezygn. z mandatu. Czł. rady nadz. Państw. Banku Rolnego.

WILKOSZEWSKI FRANCISZEK DIONIZY. Public. * 23. 3. 1875 w Lubstowie, w Kaliskiem. S. Stanisława i Zofii z Jasińskich. Oż. 9. 2. 1898 z Anną Hryniewiecką. Uk. śr. szk. handl. w Kaliszu. Od 1906 red. i wydawca pism. 2-kr. areszt. przez wł. ros., nast. przez wł. okup. w r. 1918. Red. i wyd. Gońca Częstochowskiego. Radny m. Częstochowy 1926—1927, prez. Stow. Kupc. Polsk., czł. rady Zw. Wyd. Dziennik. i Czasop. Ogł. liczne art. Częstochowa, N. M. Panny 52, telefon 22-45.

WILLMANOWA Z GRABOWSKICH HELENA ANTONINA MARIA. Dr ès lettres. Filolog indyjski. * 4. 1. 1870 w Warszawie. C. Józefa i Elżbiety z Lipińskich. Zam. 26. 8. 1900. Uk. gimn. z med., stud. na kurs. tjn. w Warszawie i na kurs. jawn. Tow. Nauk. tamże, na kurs. w Zakopanem pod kier. prof. Baudoin de Courtenay i w Sorbonie parysk. (d-rat państw.). 1915—18 prof. jęz. polsk. w Association Philotechnique, 1917—19 prof. jęz. ros. w liceum Victor Duruy w Paryżu, 1920—27 prof. sanskr. i pâli w École des Hautes Etudes w Sorbonie, nast. prof. sanskrytu i filol. indyjsk. Uniw. Jagiel. W 1919 prac. w del. polsk. na konf. pokoj. w Paryżu. Ogł. m. in.: Grammaire de la langue polonaise (1920); O języku sogdyjskim (1924); O niektórych właściwościach genetywu w palijskim (po polsku i francusku, 1933); Magia w polityce indyjskiej (1934); Negacja w indoirańskim (1934); Historia buddyzmu. Kraków, Łokietka 1, tel. 1-39-03.

WILUSZ BRONISŁAW. Dr praw. Adw. * 29. 8. 1883 w Wojniczu pod Tarnowem. S. Wojciecha i Marii z Ziemiańskich. Oż. 7. 11. 1922 z Janiną Wakińską. Uk. gimn. w Rzeszowie (1903) i wydz. prawa. Za czas. gimn. czł. kółka „Promienistych". 1914—18 sł. w w. austr. W 1918—20 w w. p. Mjr rez. Od 1930 adw. Wicepr. Sokoła, prez. Zw. Of. Rez. Odzn. O. P. 4. Rzeszów, Zamkowa 11.

WILUSZ JAN KAZIMIERZ. Dr praw. Adw. * 20. 3. 1875. S. Józefa i Antoniny z Biesiadzkich. Oż. 30. 11. 1907 z Zofią... Uk. gimnazjum w Jaśle i wydział prawny Uniw. Jagiel. (1897). W 1892 w Zw. Filaretów; w 1899 w Sokole w Jaśle, 1910—18 prez.; Prac. w T. S. L., 1902—14 w pożarn., od 1914 w Komit. Narod. (org. Leg. Pol.). 1916 komis. kier. gm. m. Jasła, burm., nast. radny miejski i asesor zarz. miejsk. Odzn. O. P. 5. Jasło, Kościuszki 2, tel. 22 i 1-00.

WIŁKOMIRSKA MARIA. Artyst.-muz. Pedag. * 5. 4. 1904 w Moskwie. Córka Alfreda i Anieli z Kułassowskich. Wykszt. domowe. Pianistka. Pracowała w szkole muzyczn. w Kaliszu i Warszawie. Od r. 1934 prof. konserwatorium muz. Macierzy Szk. w Gdańsku. Czł. zarządu Związku Nauczycieli Polskich w Gdańsku. Gdańsk, Adolf Hitler Strasse 128-c.

WIŁKOMIRSKI KAZIMIERZ. Art.-muz. Kompoz. Dyryg. Pedag. * 19. 9. 1901 w Moskwie. S. Alfreda i Anieli z Kułassowskich. Oż. w 1923 z Marią Bronisławą Fryde. Stud. w konserwat. muz. w Moskwie, uk. konserw. muz. w Warszawie z odzn. i II nagrodą (1923). W r. 1920 ochotn. w. p. 1919—1921 grał w ork. Teatru Wielkiego w Warszawie, 1921—1925 prof. szk. muz. w Kaliszu, 1925—26 prof. konserw. w Łodzi, 1926—34 pierwszy wiolonc., czł. zarz. i jeden ze stałych dyryg. Filh. Warsz. 1932—1934 prof. konserwat. muz. w Warszawie. Od 1934 dyr. konserwat. muz. Mac. Szk. w Gdańsku. Od 1913 koncert. w Rosji, Polsce, Rumunii, Niemczech. Długol. czł. zarz. Zw. Muzyków, prez. i wicepr. Polsk. Tow. Muz. w Gdańsku, czł.

zarz. i dyryg. VI okr. Pomorsk. Zw. Kół Śpiew., prez. i dyryg. Tow. Śpiew. „Cecylia". Ogł.: Podr. zasad muzyki, artyk., recenzje, sprawozd. muz. w prasie codz. i fach. Wygł. ok. 100 odcz. Kompoz.: symfonia C-moll; Jungfrau, poem. symf.-recyt.; wstęp do opery Walgierz; sonata skrzypcowa; sonata fortep.; utw. wiolonczel.; pieśni chór.; pieśni sol.; msza uroczysta; fragm. z mszy żałobn. Gdańsk, Adolf Hitler Strasse 128-c.

WINAWER BRUNO BERNARD. Dr fil. Fizyk. Liter. Dziennik. * 17. 3. 1883 w Warszawie. S. Dawida i Rozalii z Moszkowskich. Uk. gimn. W. Górskiego w Warszawie i uniw. w Heidelbergu (d-rat 1909). 1909—11 asyst. prof. P. Zeemana (laureata Nobla) w Amsterdamie, 1917—20 asyst. Politechn. Warszawskiej. Ogł. kilka prac z zakr. fiz. w czasop. zagr. W 1909 wyst. utw. scen. Niziny w Teatrze Małym w Warszawie, nast. komed.: Losy Europy, Roztwór Pytla, R. H. inżynier, Księga Hioba, Promienie FF, Znajomek z Fiesole, Smaczny chleb kłamstwa, Po prostu truteń, Obrona Keysowej, ost. Ryk byłego lwa; niekt. grane za gr. (w Pradze, w Jugosławii, w Holandii); Księgę Hioba przeł. na jęz. ang. J. Conrad. Ogł. pow.: Ślepa latarka, Doktór Przybram, Dług honorowy; szer. feliet., szkiców satyr., kron. nauk. w Kur. Polsk., Świecie, Kur. Por. i in. Szkice satyr. wyszły w oddz. tom. pt. Lepsze czasy, Cichy alarm, Literaturę trzeba przewietrzyć, a feliet. i kron. nauk. pt. Boczna antena, 300 milionów koni, Śpiew drutów, Nowa antena. Niekt. druk. w prasie zagr. Twórca szkiców kabaret. Wygłasza pogad. radiowe. Warszawa, Koszykowa 59, telefon 8-09-30.

WINAWER-WOJDALIŃSKA MARIA. Art. dram. * 26. 8. 1898 w Lublinie. Córka Ludwika i Michaliny z Barańskich. Zam. 4. 9. 1918. Uk. pensję Kaczorowskiej w Warszawie. Ważn. role w szt.: Wigilia Małaczewskiego (ks. Izabela), Eros i Psyche Żuławskiego (Psyche), Na zawsze Rydla (Żona), Zaczarowane koło (Młynarka), Warszawianka Wyspiańskiego (Maria), Sułkowski (ks. Gonzaga), Adwokat i róże (Piękna Frania), Ziemia nieludzka (ks. Wiktoria), Pani Dulska (Hanka). Warszawa, Lipowa 6, tel. 6-74-78.

WINIARSKI BOHDAN STEFAN. Dr praw * 27. 4. 1884 w Bohdanowie (Łomżyńskie). S. Stanisława i Jadwigi z Mystkowskich. Ożenił 5. 4. 1913 z Wandą Markowską. Stud. w Warszawie, Krakowie, Paryżu i Heidelbergu. Czł. tjn. org. młodz. gimn. i akad.; czł. zarz. zw. młodz. polsk. „Zet" (1908—09); miał trzy proc. polit., skaz. na 7 mies. więz. I-y asyst. i wykł. w Polsk. Szk. Nauk Polit.; profesor wyż. kurs. im. A. Baranieckiego w Krakowie (1911—1914); sekr. sekcji prawnej Kom. Narod. w Warszawie i Petersburgu (ob. Leningrad); prof. Wyż. Kurs. Polsk.; czł. zarz. Zw. Wojsk. Polaków; sekr. sekcji Kom. Nar. w Paryżu; radca prawny polsk. deleg. kongr. Od 1922 prof. prawa międzynar. na Uniw. Poznańsk. Del. lub czł. del. polsk. na konf. międzyn. i zgrom. Ligi Nar.; czł. kom. komunik. i tranzyt. Ligi Nar. (1921—1927), wicepr. tej kom. (1924—1926); asesor Tryb. Międzyn. w Hadze do spraw komunik. i tranzytu; del. Polski do kom. międzyn. Odry (1923—1931); kom. rządu do spraw likwid. niemieck. na b. zabór pruski (1924—1927); doradca prawny hon. M. S. Z.; prez. kom. prawa rzecznego Ligi Nar. od 1925. Poseł na Sejm R. P. (klub narod., 1928—1935). Czł.-koresp. Inst. Prawa Międzynar. Ogł. m. in.: Zatarg konstytucyjny ros.-finlandzki (1911); Przedstawicielstwo stosunkowe i reforma wyborcza we Francji (1913), Królestwo Polskie (1914); Ustrój prawno-polityczny Galicji (1914); Régime politique et administratif dans la Pologne autrichienne (wsp. z in. aut.); Les institutions politiques en Pologne au XIX siècle (1921), to samo po polsku; Rzeki polskie ze stanowiska prawa międzynarodowego (1922); Bezpieczeństwo, arbitraż, rozbrojenie (1928); Principes généraux du droit fluvial international (1933); My i oni w walce o konstytucję (1935); liczne rozpr. nauk. w czasop. i art. polit. W 1929 bron. stan. Polski przeciwko 6 państwom w sprawie Odry przed Tryb. Międzyn. w Hadze. Odzn.: L. H. 4, Kor. Rum. 3, odzn. hon. P. C. K. Poznań, Grodziska 18, tel. 72-44.

WINIEWICZ JÓZEF MARIA. Mgr nauk ekonom. Dziennik. * 6. 6. 1905 w Poznaniu. S. Józefa i Bolesławy z Kruegerów. Uk. uniw. w Poznaniu. Red nacz. Dzien. Pozn. i koresp. Gaz. Polsk. Prez. Stow. Dziennik. Państwowców w Poznaniu, b. wicepr. sekcji pras. przy radzie wojew. B. B. W. R., czł. zarz. okr. L. M. i K., prez. Koła Przyj. Zw. Strzel. Prac. w kółk. roln. Ogł. art.

w Dzien. Pozn., Gaz. Polsk. i dawn. Dniu Polsk. Odzn. O. P. 5. Poznań, Matejki 44.

WINKLER EDWARD. Dr fil. Pedagog. * 5. 2. 1881 w Warszawie. S. Leopolda i Aleksandry z Odrowąż-Waligórskich. Oż. 20. 6. 1914 z Heleną Szulc. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na uniw. tamże oraz na Uniw. Jagiel. Udz. w strajku szk. i tjn. organ. Kilińczyków w Warszawie. Więz. za współprac. w Zorzy. Dyr. semin. nauczyc. i gimn. w różnych miast. Ob. dyr. Państw Semin. Nauczyc. w Bydgoszczy. Ogł. m. in.: O Hugonie Kołłątaju, jego czasach, życiu i dzieł. (1912); Myśli polityczne ks. Piotra Skargi (1914); O biskupie Wereszczyńskim jako pisarzu politycznym; Ks. Szymon Starowolski jako pisarz 17 w. w świetle dnia dzisiejszego (1930); art. w Przegl. Pedag., Nowych Torach, Szkole Polsk. Odzn.: K. N., M. 10-l. O. N. Bydgoszcz, Seminaryjna 3, tel. 10-86.

WINTERFELD WILHELM. Muz. Pedag. Kompoz. * 18. 12. 1880 w Petrovaražđinie (Jugosł.). S. Wilhelma i Anny z Hanzlicków. Uk. gimnaz. w N. Sadzie, stud. prawne w Budapeszcie i akad. muzycz. w Pradze (1903). Ucz. prof. Szefczyka i A. Dvořaka. W 1904 zał. konserw. muz. w Bydgoszczy, od 1912 dyr. tegoż. 1914 do 1918 por. w. austr. Autor: operet. Tancerka z miłości (w jęz. polsk., jugosł. i niemieck.); muz. do Odprawy posłów greckich; bal.: Taniec w różn. wiekach; muz. do Króla Edypa; walca (nagr. w Berlinie); etiud i różn. utw. na skrzypce i fortep. Bydgoszcz, Gdańska 54.

WINTERSZTEJN ALFRED (pseud. ALWIN). Dr praw. Literat. * 13. 10. 1895 w Mszanie Dolnej. S. Maksymiliana i Adeli z Donatów. Uk. gimn. św. Jacka w Krakowie i wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1921), stud. fil. na uniw. w Wiedniu. Od 1914 sł. w w. austr., w 1918 i 1920—1921 w w. p. Ogł.: Ostatnia dziewica (szt. scen., 1924); Tam i nazad (szt. scen., 1925); Karuzela miłości (1932); cykl krak. szopek polit. (wsp. z A. Krakowieckim i Z. Grotowskim). Kraków, Kremerowska 16, tel. 1-51-30.

WIRSKI JULIUSZ EUGENIUSZ. Liter. Poeta. * 31. 12. 1895 w Łodzi. S. Henryka i Jadwigi z Lasnowskich. Uk. szk. pomolog. w Warszawie, stud. na Uniw. Stef. Bat. i Uniw. J. Piłsudsk. Podczas w. świat. w Irkucku na Syberii. Nal. do P. P. S. 1919—21 ochotn. w. p. Ogł. 2 poem. (1921); dramat Kwadrans przed świtem (gr. w Warszawie i na prow.); poezje w Kur. Warsz. Tyg. Ilustr. i in.; feliet. z życia ludzi pracy, podpis. pseud. Andrzej Świt, Jurwit. W 1920 red. i wyd. pierwszy mies. liter. w Wilnie p.n. Hipogryf. Warszawa, Niegolewskiego 16, tel. 11-36-86.

WIŚLICKI FELIKS. Inż.-chem. * 18. 5. 1866 w Warszawie. S. Markusa i Marii z Rothaubów. Oż.: 1⁰ w 1894 z Florentyną Hartman, 2⁰ 3. 12. 1931 z Gustawą Szenbrun. Uk. politechn. w Zurichu (1899). Czł. pierwsz. org. socjalist. w Polsce, czł. P. P. S., więz. w Cytadeli Warsz. Dyr. fabr. sztuczn. jedwabiu w Kessel-Spreitenbach (Szwajcaria), współprac. z hr. de Chardonnet, wynalazcą sztuczn. jedwabiu, nad urzeczywistn. tego wynalazku. Nast. dyr. fabryki szt. jedw. w Tubize (Belgia); w 1910 przyst. do org. Tomaszowskiej Fabr. Sztuczn. Jedwabiu. Prez. zarz. tejże fabr. Prez. Zw. Przem. Chem. R. P., prez. i czł. prezyd. Centr. Zw. Przem. Polsk., r-ca Izby Przem.-Handl. w Warszawie, czł. zarz. Polsk. Tow. Chem., jego deleg. na międzyn. zjazdy nauk. Twórca fund. swego imienia o celach nauk., prez. rady opiek. Państw. Szk. Chem. - Przemysł. w Warszawie. Wygł. szer. odcz. i ref., ogł. nast. w prasie fach. Odzn.: O. P. 4, belg. Leop. 4. Warszawa, Moniuszki 8, telefon 2-29-66.

WIŚNIEWSKI, patrz: **JAWOROWSKI RAJMUND.**

WIŚNIEWSKI PAWEŁ PIOTR. Dr fil. Botanik. * 29.6.1881 we Wróblewie, w Płockiem. S. Mikołaja i Marii z Damięckich. Oż. w 1912 z Jadwigą Frydrychs. Uk. gimn. w Płocku, stud. na wydz. matem.-przyrodn. uniw. w Warszawie i Krakowie, stud. uzup. w Heidelbergu i Monachium. Prac. w Tow. Ośw. Narod. W 1920 r.

ochotn. w. p. W r. 1907 asyst. Ak. Roln. w Dublanach. W lat. nast. prac. w zakł. nauk. za gr. Od 1912 adiunkt w Dublanach. Po wojnie prof. S. G. G. W., nast. prof. zwycz. bot. og. Uniw. Stef. Bat. Czł. kom. fizjogr. Polsk. Ak. Um., Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Tow. im. M. Kopernika, Polsk. Tow. Botan., Société Linnéenne de Lyon i in. tow. kraj. i zagr. Czł. kom. red. Acta Botanicorum Poloniae. Ogł. m. in.: Szkodniki i choroby ziemiopłodów w Galicji (1913, wsp. z Z. Chmielewskim), Wpływ niskiej temperatury na przyśpieszenie kiełkowania pączków zim. żabiścieków (Hydrocharis Morsus ranae) (1913), Beiträge zur Kenntniss der Kernung der Winterknospen der Wasserpflanzen (1919), Wpływ kwasu octowego na zwalczanie głowni prosa (Ustilago panici milaxei) i na kiełkowanie ziarn prosa (1929), Beiträge zur Kenntnis der Ruheperiode der Winterknospen von Stratiotes aloides (1930), Mat. do rozmieszczenia rzadszych roślin w Wileńszczyźnie (1935), szer. mn. prac w czasop. fach. Wygł. ref. w stow. nauk. Wilno, Zakład Botaniki Ogólnej, Zakretowa 23, tel. 12-42.

WIŚNIEWSKI WALERIAN FELIKS. Ppłk. * 18. 8. 1893 w Wadowie, woj. krakowskie. S. Stefana i Walerii z de Lefftreu. Uk. gimn. i Ak. Handl. we Lwowie (1914) oraz Woj. Szk. Szt. Gen. (1919). Prac. w „Zarzewiu" i org. „Promienistych", nast. w Polsk. Druż. Strzel. we Lwowie. Od 1914 w 3 p. p. Leg. Polsk. Ranny pod Pasieczną. Nast. w Polsk. Sile Zbrojn. i w w. p., m. in. szef gab. A. G. H., ofic. szt. IV bryg. piech., kier. centr. wyszk. 2 armii. Po wojnie m. in. z-ca dcy p. p., wykł. takt. piech., dca p. p. Ogł. prace z dziedz. takt. i metod. szk. piech. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

WIŚNIOWSKI JÓZEF JAN. Liter. * 8. 3. 1878 w Krakowie. S. Stefana i Teodory z Mikicińskich. Oż. 18. 8. 1903 z Ewą Zajączkowską. Uk. gimn. w Jaśle, stud. prawo i fil. na Uniw. Jagiel. Od 1902 naucz. gimn. w Jaśle, nast. w Krakowie. 1918—21 dyr. Miejsk. Teatru Powsz. w Krakowie, 1919—1933 dyr. Miejsk. Szk. Dram. tamże. Ogł.: liryki; epiki; studia: Święto poety, Historia sceny krakowskiej, Pochód na Wawel (pogrzeb Słowackiego); 16 utw. dram., m. in.: Śpiąca królewna, Krzak gorejący, Kazimierz Wielki, Dziesięcioro, Uśmiech wiosny, Moje, twoje, nasze; pow.: Psie figle, Powrotna fala i in. Kraków, Józefitów 8, tel. 1-33-77.

WITANOWSKI-RAWITA MICHAŁ ADAM JÓZEF. Mgr farm. Hist. Krajoznawca. * 13. 9. 1859 w Częstochowie. S. Adama i Józefy z Czarnomskich. Oż. w 1895 z Janiną Szymańską. Uk. gimn. filol. w Kielcach, nast. wydz. farm. uniw. w Warszawie (1884). Czł.-kor. Polsk. Ak. Um.; czł. hon. Tow. Krajozn. w Warszawie; czł.-koresp. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. B. współpr. Wiadomości Polskich. Zał. i prez. Tow. Krajozn. w Piotrkowie. Ogł.: Historia miast i miasteczek w Polsce (1890); Lud wsi Stradomia pod Częstochową (1893); Monografia Łęczycy (1899); Dawna ziemia chęcińska; Monografia Piotrkowa Tryb.; Wielkopolskie miasto Koło; szer. in. prac z dziedz. hist. i krajozn. Współpr. Ziemi. Odzn. O. P. 4. Piotrków Trybunalski, pl. Czarnieckiego 1.

WITEK JÓZEF. Mgr praw. Handl. Pedag. * 27. 4. 1893 w Chorzelowie, pow. Mielec. S. Piotra i Katarzyny z Maryniaków. Oż. w 1932 z Zofią Potoniec. Uk. gimn. w Tarnowie, wydz. prawny Uniw. Jagiel. i stud. handl. Od 1914 sł. w w. austr., w 1917 dost. się do niew. ros., z kt. zbiegł i prac. jako naucz. w gimn. polsk. na Podolu. Od 1922 dyr. Polsk. Banku Handl. w Drohobyczu. Od 1924 dyr. miejsk. gimn. kupieck. w Bydgoszczy. Od 1929 komis. z ram. M. P. i H. na Giełdzie Zboż. tamże. Sędzia handl. z nomin. Min. Sprawiedl. Prez. Zw. Księg. i Rzeczozn. Księgow., zaprzys. rewiz. ksiąg handl. Ogł. art. z dziedz. szkoln. zawod. w prasie fach. Bydgoszcz, Gdańska 119, tel. 37-60.

WITEK STANISŁAW. Dr praw. Adwok. * 8. 2. 1880 w Rudnie Wielkiej. S. Jakuba i Magdaleny z Wołków. Oż. 3. 8. 1914 z Anną Rybacką. Uk. wydz. prawa i adm. Uniw. Jagiel. Prez. Tow. Wzaj. Pom. Uczn. Uniw. Jagiel.; prez. Kom. Bud. Domu Akad. Wicepr. Zw. Małop. Str. Poż., org i wicepr. Wojew. Zw. Str. Poż.; org. i wicepr. pow. Zw. Strz.; od 25 l. wiceburm.; p. o. burm. R-ca prawny państw. f-ki cellulozy Żabno n. Dunajcem, Rynek, Magistrat.

WITKIEWICZ JAN MARIAN JÓZEF (pseud. KOSZCZYC). Archit. * 23. 2. 1881 w Urdominie (Suwalszczyzna). S. Jana i Anny z Łopacińskich. Oż. 28. 7. 1908 z Henryką Rodkiewicz. Uk. gimn. realne w Mińsku Litew. i politechn. w Monachium. Nal. do Zw. Młodz. Demokr. Za gr. oraz do Zw. Za gr. Polsk. Socjal. W r. 1905 jeden z organ. Zw. Lud. W 1906 oddany pod sąd wojenny. W 1915 r. areszt. i wywiez. do Rosji. Do kraju po-

wróc. w 1918. Po wojnie zał. i kier. Szk. Rzemiosł Budowl. w Kazimierzu Dolnym. Od 1934 urz. Min. Sprawiedl. Czł. Stow. Arch. R. P., przewodn. wydz. konserwat. Tow. Op. nad Zab. Przeszł. Proj. i wyk. m. in.: ochronkę im. Adama Żeromskiego, chatę Stef. Żeromskiego i mauzoleum Adama Żeromskiego w Nałęczowie, Dom Sztuki w Częstochowie (proj. odzn. na kilku konk.), szkołę instrukt. przem. lud. w Nałęczowie, Szkołę Gł. Handl. w Warszawie, dział Min. W. R. i O. P. oraz Min. Sprawiedl. na P. W. K. w Poznaniu (1929) itd. Nagr. za proj. na kośc. Opatrzności w Warszawie, Med. sr. za proj. sanatorium dla dzieci na konk. w Paryżu. Proj. i wybud. liczne domy mieszk. w Warszawie. Prow. prace konserwat. Odzn.: K. N., O. P. 4. Warszawa, Rakowiecka 6, m. 7, tel. 4-10-73.

WITKIEWICZ KAZIMIERZ. Muzeolog. Bibliot. Bibliogr. * 23. 12. 1880 w Warszawie. S. Wincentego i Franciszki z Pleskotów. Oż. 15. 8. 1910 z Albertyną Wyrwińską. Uk. szk. śred. i Ak. Szt. Pięknych w Krakowie. Czł. P. P. S., Zw. W. Cz., Strzelca. Sł. w Leg. Polsk. i P. O. W. Wicedyr. Muz. Przemysł. w Krakowie. Zał. i długol. prez. Tow. Mił. Książki, wicepr. koła Zw. Bibliot., czł. Syndyk. Dziennik. Polskich w Krakowie. Ogł. m. in.: Bibliografia druków Miejsk. Muz. Przemysł. (1929), Stefan Baranowski, najwybitniejszy drukarz doby obecnej (1931), Kunszt introligatorski Bonawentury Lenarta (1932), art. w czasop. Rzeczy Piękne. Odzn.: K. N., M. 10-l. O. N., czechosł. L. B. Kraków, Smoleńska 9, tel. 1-13-39.

WITKIEWICZ ROMAN. Dr nauk techn. Inż.-mech. * 8. 7. 1886 w Stanisławowie. S. Jana i Heleny z Hofmoklów. Oż. 1924 z dr Marią Hamerską. Uk. gimn. w Stryju (1904) oraz wydz. mech. Politechn. Lwowsk. (1908), d-rat tamże (1915). Prac. w fabr. Skoda, Leobersdorf, Langen-Wolf w Wiedniu, Bracia Korting w Hanowerze, Ehrhardt-Sehmer w Saarbrücken. Od 1911 konstrukt. przy katedrze bud. maszyn Politechn. Lwowsk. 1914—1918 sł. w w. austr., 14. 11. 1918—9. 1921 w w. p. Z-ca inspekt. wojsk. kolej. Ppłk. rez. Od 1922 prof. nadzw., od 1930 prof. zwycz. pomiarów maszyn. Politechn. Lwowsk. Kier. laborat. masz. i nauk. mech. stacji doświadcz. Dziek. wydz. 1925—26. Czł.-kor. Ak. Nauk Techn. Ogł. m. in.: Tarcie układu korbowego a dzielność mechaniczna (1918), Elastyczność kotła a cieplarki (1926), Wytyczne i materiały do proj. podkarpackich rurociągów gazu ziemnego (1930), Bezkorbowe silniko-sprężarki a napędy pneumatyczne o wielkiej mocy (wsp. z inż. Wicińskim) (1932), liczne art. w czasop. fach. Lwów, Politechnika.

WITKIEWICZ STANISŁAW IGNACY (WITKACY). Literat. Art.-mal. * 24. 2. 1885 w Warszawie. S. Stanisława i Marii z Pietrzkiewiczów. Oż. 30. 4. 1922 z Jadwigą Unrug. Uk. szk. realną we Lwowie (1908) i Ak. Sztuk Piękn. w Krakowie. 1914—1917 sł. w w. ros., nast. do 6. 1918 w form. polsk. W r. 1920 por. w. p. Ogł.: Nowe formy w malarstwie (1919), Szkice estetyczne (1920), Teatr (1922), Pożegnanie jesieni (1925), Nienasyceni (1930); ok. 30 szt. teatr., m. in.: Tumor Mózgowicz, Kurka wodna, Wariat i zakonnica, Nowe wyzwolenie, Mątwa, Jan Maciej Karol Wścieklica, W małym dworku, Pragmatyści, Metafizyka dwugłowego; prace filoz.: Streszczenie systemu (1933), Pojęcia i twierdzenia implikowane przez pojęcie istnienia (1935). Wyk. kompoz. mal., wyst. 1918—26 przez „Formistów" w Krakowie, Warszawie i Paryżu; od 1925 pośw. się portret. psycholog., hołd. teoriom czyst. formy. Zakopane 3, Antołówka; Warszawa, Bracka 23, m. 42, tel. 2-27-18.

WITKOWSKI JÓZEF MARIAN. Dr. Astronom. * 21. 2. 1892 w Odessie. S. Józefa. Oż. z Zofią Reutt. Uk. uniw. w Odessie. 1917—19 kand. prof. przy katedrze astron. i geod. tamże, od 1922 adiunkt obserwat. astronom. w Krakowie i lektor Uniw. Jagiel., od 1929 prof. astron. i dyr. obserwat. w Poznaniu. W 1932 obserw. zaćm. słońca w Ameryce Płnc., w 1936 zaobserw. metodą chronokinematograf. całk. zaćm. słońca w Omsku. Ogł. m. in.: Occultations de l'étoile 6 g. Librae par Jupiter et son satélite Ganymede le 12—13 août 1911 (1928); Über die Sternbedeckungen durch den Planeten Venus (1929); Longitude determination made at Poznań and Riga by the Polish Section of the Baltic Geodetic Commitee August-November 1929 (1930). Poznań, Uniwersytet.

WITKOWSKI STANISŁAW. Dr fil. Filol. klas. * 2. 3. 1866 w Andrychowie, woj. krakowskie. S. Józefa. Oż. z Janiną Zwisłocką. Uk. Uniw. Jagiel. 1895—1900 ref. Rady Szk. Kraj. we Lwowie. Od 1902 prof. filol. klas. Uniw. J. Kaz. Czł. cz. Polsk. Ak. Um. W 1913 podr. po Grecji, Sycylii,

Maroku.[1] Ogł. m. in.: Jan z Wiślicy jego życie i pisma (1891); De vocibus hybridis apud antiquos poetas Romanos (1892); Studia nad Homerem (1907); Wrażenia z południa: Grecja, Sycylia, Hiszpania, Maroko (1914); Rasowe pochodzenie Hiszpanów (1925); Historiografia grecka i nauki pokrewne (3 t., 1925—27); Z podróży po Hiszpanii i Portugalii, Hiszpania dziś i przed dwudziestu laty (1928); Tragedia grecka (2 t., 1930). Odzn. O. P. 3. Lwów, Uniwersytet.

WITKOWSKI-PORAJ MARIAN. Dr med. * 28. 8. 1876 w Koźlinie, pow. rówieński. S. Michała i Zofii z Kaniewskich. Oż. 22. 6. 1902 z Janiną Głodzińską. Uk. gimn. w Niemirowie, na Podolu, i wydz. lek. uniw. w Moskwie. Sł. w w. ros. podcz. w. ros.-jap. 1904—05 i w. świat., w w. p. 1920—1927 w st. ppłka-lek. Lek. nacz. Ubezp. Społ. w Siedlcach. 1905—17 prow. księg. polską w Humaniu i tamże czł. zarz. „Ogniwa". Ogł. art. w czasop. ubezpiecz. Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Siedlce, Kilińskiego 12, tel. 65.

WITOS WINCENTY. Rolnik. Polityk. *22.1. 1874 w Wierzchosławicach, pow. tarnowski. S. Wojciecha i Katarzyny ze Sroków. Uk. szk. ludową. Wójt w Wierzchosławicach. W 1905 wybr. do rady powiat. w Tarnowie. 13. 4. 1908—1914 pos. do sejmu galic., 1911—1918 — do parlam. austr. Brał udz. w tworzeniu N. K. N. Min. bez teki w gab. J. Moraczewskiego. Poseł do Sejmu Ustawod. Prez. Rady Nacz. Polsk. Str. Lud. Czł. sejm. kom. roln., spraw zagr. i skarb. — budżet. Prez. Rady Min. 24. 7. 1920—13. 9. 1921. Poseł do sejmu 1922—1928—1930 i prez. klubu P. S. L. Prez. Rady Min. 28. 5.—14. 12. 1923 i 10.—15. 5. 1926. Prez. Małopolsk. Tow. Roln. i okręg. tow. roln. w Tarnowie. Więz. w Brześciu n. Bugiem. Skaz. w proc. „Centrolewu". Odzn.: O. B., Gw. Rum. 1.

WITOSZYŃSKI CZESŁAW. Fizyk. * 24. 2. 1875 w Horoszkach, na Polesiu. S. Adama i Honoraty z Szumerów. Oż. z Wiktorią Marczak. Uk. gimn. w Częstochowie (1893), wydz. fiz.-matem. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1897) oraz wydz. mech. politechn. w Leodium. Przed wojną prac. w przemyśle oraz wykł. w szk. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie (1907—1915). Od 1915 prof. Politechn. Warszawsk.; 4-kr. dziek. wydz. mech. Od 1926 kier. Inst. Aerodynam., kt. był inicjat. i twórcą. Ogł.: O podnoszeniu wody powietrzem ściśnionym (1909), Teoria skrzydeł łatawca (1915), Podstawy teorii hydrodynamicznej turbin, wentylatorów i pomp odśrodkowych (1916), O ruchu cylindrów w cieczy okresowo-symetrycznym względem osi (1921), La mécanique de profils d'aviation (1924), Aerodynamika (1928). Ostat. brał udz. w międzynarod. wydawn. zbior. Aerodynamic Theory pod red. prof. Deuranda. W 1935 otrz. nagr. m. Łodzi w dziale nauki, w 1936 nagr. nauk. m. st. Warszawy. Warszawa, 6 sierpnia 50, tel. 9-31-31.

WITTIG EDWARD. Art.-rzeźb. * 22. 9. 1879 w Warszawie. S. Jana i Zofii z Malinowskich. Oż. 1. 2. 1921 z Teklą Knoll. Uk. szk. śr. w Warszawie, nast. stud. medalierstwo u prof. J. Tautenheima w Ak. Szt. Piękn. w Wiedniu (1897—1900). W 1900 otrz. najw. nagr. „Meisterpreis" za całość wyk. prac. Płaskorz. „Macierzyństwo" zakup. przez austr. Min. Wyznań i Ośw. 1900—1901 stud. w Szk. Sztuk Piękn. w Paryżu u prof. Ponscarme, jednocz. u Al. Charpentier, M. Jauvray i L. Schegge. Od 1903 wyst. w salon.: Niezależnych, Société Nationale des Beaux Arts i Jesiennym, w obu ost. zost. societaire'em. W 1907 rząd franc. zakup. jego rzeźbę „Sfinks" do Muzeum Luksembursk. Od 1914 wykł. w warszawsk. Szkole Sztuk Piękn. i na Politechn. Warsz. W 1920 ochotn. w. p. W 1921 komis. gen. wyst. szt. polsk. w Paryżu. „Wygnanie" zakup. przez muz. lwowskie, „Młodość" Muz. Narod. w Krakowie, „Biust kobiety" muz. Alcorte w Buenos-Ayres, „Ewa" przez rząd franc. do parku Trocadéro. W 1919 pop. marsz. Piłsudskiego dla Państw. Banku Rolnego, replika w Muzeum Wojny w Paryżu. W 1923 pop. prez. Narutowicza dla M. S. Zagr. W 1925 muzeum w Grenoble zakup. „Nike Polonaise". W l. nast. wyk. m. in.: „Polska zwycięska" (płaskorz. na pięciozłotówk.), „Lotnika polskiego", pomn. na pl. Unii Lub., w Warszawie, pomn. płka Lisa-Kuli w Rzeszowie, pomn. króla Władysława Warneńczyka w Warnie, pomn. P. O. W. na pl. przed Zachętą w Warszawie, pomn. „Członkom służby zdrowia, poległym za Ojczyznę", „Spoczynek (zakup. przez muz. w Moskwie) — og. 90 rzeźb. Od 1927 czł.-koresp. Institut de France. Od 1913—1914 prez. Tow. Art.-Lit. w Paryżu. Zał. i wicepr. Klubu Artyst. w Warszawie. W 1917 radny m. st. Warszawy. 1923—1924 jeden z zał., prez., nast. czł. hon. warsz. A. Z. S. Współzał. i czł. rady Aeroklubu R. P., prez. oddz. warsz. Polsk. Y. M. C. A (1927—1935), zał. i wicepr. tow. Polsko-Greckiego (1931). Odzn.: O. P. 3, K. W., fr. L. H. 4. Warszawa, Górnośląska 18, tel. 9-44-80.

WITTIGOWA z KNOLLÓW TEKLA. Chem. Liter. * 21. 9. 1886 w Żerebkach Małych, na Wołyniu. C. Lucjana i Marii ze Statkowskich. Zaśl. 1. 2. 1921 Edwarda Wittiga. Uk. gimn. Duczyńskiej w Kijowie, i wydz. chem. Uniw. Jana Kaz. Asyst. Politechn. Warsz. 1916—1920 i S. G. G. W. (1915—1916). Ogł. 3 prace z dziedz. chem. wsp. z prof. Opolskim, Klingiem i Miło-

będzkim. Poza tym: Poezje, Opowiadania (1920) i Tajemnica Krystyny (1923). Warszawa, Górnośląska 18, tel. 9-44-80.

WITTLIN JÓZEF. Literat. Poeta. * 17. 8. 1896 w Dmytrowie (Młp.). S. Karola i Elżbiety z Rosenfeldów. Oż. 6. 7. 1924 z Haliną Handelsman. Uk. gimn. w Wiedniu (1915), stud. na wydz. fil. uniw. tamże i we Lwowie. W czasie w. świat. sł. w w. austr., zwoln. ze wzgl. na zły stan zdr. 1919—21 naucz. liter. polsk. w szk. śr. we Lwowie, następ. kier. liter. Teatru Miejsk. we Lwowie i wykł. liter. w szk. dram. przy tym teatrze. Ogł. m. in.: Hymny, poezje (3 wyd.), Gilgamesz (parafr. epopei starobabilońskiej), przekł. Odyssei (2 wyd.); Wojna, pokój i dusza poety (szkice i przemów.), Etapy (szkice z podr.), Sól ziemi — cz. I tryl. O cierpl. piechurze; poza tym wiersze, art. i rec. w czasop. liter. oraz przekł. z jęz. niemieck. i włosk. W 1935 otrz. nagr. Pen-Clubu za najlepszy przekł., w 1936 „Nagr. Młodych" P.A.L. Warszawa, Szustra 58, tel. 4-11-41.

WITTMANN ERNEST. Sport. * 7. 2. 1909 w Żylni (Czechosłowacja). W 1925 mistrz tennis-klubu „Samson" w Tarnowie. W r. 1926 mistrz szkół śr. Młp. W 1927 mistrz juniorów Polski. W 1929 V m. na liście tenis. Polski. W 1931 wicemistrz Polski w doublu. W 1932 mistrz Rabki, Morawsk. Ostrawy, Koszyc oraz wicemistrz Makabiady. W 1933 mistrz Łotwy, Estonii, Wrocławia i wicemistrz Węgier w mixtcie oraz mistrz Makabi. W 1934 wicemistrz Polski w singlu i doublu, mistrz Estonii, udz. w reprez. Davis-cupu, mistrz Bułgarii, wicemistrz Jugosławii w doublu, mistrz Makabi i Warszawy. W 1935 szer. zwyc. na Rivierze, szer. meczów międzypaństw., mistrz Estonii (zdobycie puharu na własność). Ogł. szer. art. w różn. czasop. oraz przekł. książki Lacoste'a Tennis.

WITWICKI WŁADYSŁAW. Dr fil. Psychol. * 30. 4. 1878 w Lubaczowie, woj. lwowskie. Oż. z dr Heleną Dubieńską. Uk. Uniw. Jana Kaz. (d-rat 1900), stud. spec. w Wiedniu i Lipsku. Doc. fil. Uniw. Jana Kaz. 1. 10. 1904, prof. nadzw. psychol. Uniw. Warsz. 1. 4. 1919, prof. zwycz. 1. 10. 1920. Czł. Warsz. Tow. Nauk. Ogł. m. in.: Analiza psychologiczna ambicji; Analiza psychol. objawów woli; O przedmiocie i podziale psychologii; Z psychol. stos. osobistych; William James jako psycholog; Z fragm. Heraklita; Jak nie należy uprawiać psychol. dziecka; Podr. psychol. dla słuch. wyższych zakł. nauk. (1926). Upr. rzeźbę (m. in. Matka, Chłopcy, Małpy), malarstwo, grafikę (akwaforty, exlibrisy, ilustracje, afisze, dyplomy). Warszawa, Brzozowa 12, tel. 6-43-70.

WIZE KAZIMIERZ FILIP. Dr med. Dr fil. * 15. 4. 1873 w Michorzewie, pow. nowotomyski. S. Filipa i Emilii z Rakowskich. Uk. gimn. Marii Magdaleny w Poznaniu; stud. na uniwers. we Wrocławiu, Berlinie, Monachium i Lipsku. Ord. Woj. Zakł. Psychiatr. Od 1926 czł. stał. kom. międzyn. zjazd. filozof. Ogł. rozpr. filoz. (druk. przew. w Vierteljahrschrift fur Philosophie), rozpr. psychiatr.; prace biolog. (druk. przez Polsk. Ak. Umiej.); prace lapidopterologiczne; szer. prac beletr. i przekład. dzieł E. Verhaerena. Gniezno, Dziekanka, Wojew. Zakł. Psychiatr.

WŁADYCZKO STANISŁAW KAROL. Dr wszechnauk lek. * 4. 11. 1878 w Kownie. Uk. gimn. tamże (1897), nast. wydz. lek. uniw. w Moskwie (d-rat 1907). Po uk. uniw. asyst. klin. Wojsk. Ak. Lek. w Petersburgu (ob. Leningrad), nast. doc. neurol. i psychol. tamże. Od 1910 prof. Inst. Psychoneurol. w Petersburgu, od 1919 prof. nadzw., od 1920 prof. zwycz. neurol. Uniw. Stef. Bat. 2-kr. dziek. wydz. lek. Ob. w st. sp. Wiceprzewodn. kom. do spraw wydz. lek. w 1920—21; czł. komit. wileńsk. odbud. Uniw. Stef. Bat.; zał. i czł. komit. warsz. odbud. Uniw. Stef. Bat. Czł. Franc. Tow. Psychiatr., czł.-koresp. Tow. Neurol. w Estonii; czł. międzyn. Tow. Walki z Gruźlicą i Rakiem; czł. Międzyn. Tow. Badań w Zakr. Seksuol.; czł. hon. Polsk. Tow. Farmaceut. Ogł. 38 prac nauk. Współpr. Zeitschr. f. Psychotherapie u. med. Psychologie, Przegl. Neurol. i Psychol. Neurol. Polsk., Nowin Psychiatr., Gruźlicy i in. Wilno, Mickiewicza, Hotel Georges.

WŁAST ANDRZEJ. Literat. Autor scen. * 17. 3. 1895 w Łodzi. S. Szymona i Salomei z Eisenmannów. Uk. szk. śr. A. Jeżewskiego i wydz. prawny Uniw. Warsz. Podczas wojny sł. w 5 p. p. Leg., nast. prac. w wydz. prop. Oddz. II Szt. Gen., współprac. tyg. Łazik. Wicepr. Zw. Aut. i Kompoz. Scen. Ogł. tom poezyj pt. Serce tatuowane (Warszawa 1921) oraz tekst do kilkuset piosenek. Oprac. kilkadziesiąt rewii dla teatrów: Qui Pro Quo, Morskie Oko, Rex, Wielka Rewia. Warszawa, Leszno 37, telefon 11-35-59.

WŁODARCZYK KAZIMIERZ. Sportow. * 2. 4. 1907 w Warszawie. Uk. 6 kl. szk. śr. handl. Uprawia kolarstwo od 1926 w Warszawie. Mistrz Warszawy w 1928, 29, 30 i 31. Mistrz Polski na torze 50 km w 1933 i 1934. Mistrz za prow. motorów w 1935. Reprez. Polski w meczach międzyn. w 1929 i 30. Czł. druż. zwyc. w mistrz. Polski 1929, 30, 31, 33 i 34.

WŁODARKIEWICZ JÓZEF. Dziennikarz. Sport. * 22. 7. 1906 w Woroneżu. Sprawozdawca kolarski Stadionu. Współzał. dwutyg. Kolarz Polski. Inicjat. (1926) za mieszcz. w progr. Polsk. Radia komunik. sport. Stadionu, które oprac. wsp. z in. czł. red. Od 1926 kier. ref. sport. Polsk. Radia. 1934—1936 ref. pras. P. U. W. F. i P. W. Uniwersytecka 1, tel. 9-49-18.

WŁODEK JÓZEF. Samorządow. * 16. 5. 1891 w Lekowie, pow. Ciechanów. S. Józefa i Zofii z Wybickich. Ożenił 8. 9. 1918 z Wandą Ossowską. Uk. szk. śr. Zgrom. Kupc. w Warszawie, instyt. politechniczny w Glons-Liège, wyż. kursy adm. państw. w Warszawie. Uczest. strajku szk. w 1905. 1912—14 prac. w cukrown. b. Król. Polsk. i Rosji. 1914—16 intern. przez Niemców na Pomorzu. Prac. w Kom. Rej. Strat Woj. w Warszawie. Prow. biuro obr. intern. ludn. przed okupantami w Mławie, nast. burm. tamże. W 1920 ochotn. w. p., nast. prezyd. m. Grudziądza. Prez. Koła Miast Pomorsk.; czł. zarz. Zw. Miast Polsk.; wicepr. Banku Kred. Kom. w Poznaniu; czł. szer. org. samorząd. Odzn.: O. P. 4, M. za W., M. 10-l. O. N. Grudziądz, Ventzkiego 18.

WŁODEK STANISŁAW. Mgr praw. Public. * 1. 5. 1900 w Urzumie, gub. kazańskiej (Rosja). S. Ludwika i Stanisławy z Krygierów. Ożenił 28. 6. 1925 z Ludmiłą Dzikowską. Uk. wydz. prawny Uniw. J. Piłsudskiego. 1918—1920 ochotn. w. p. Po wojnie prac. jako public. Czł. red. Warsz. Dziennika Narod. Czł. zarz. Synd. Dziennik. Warsz. Czł. kom. Kasy Literackiej. Odzn. K. W. 5. Warszawa, Dobra 79, tel. 5-34-12.

WODNICKI MIECZYSŁAW KAZIMIERZ. Art.-rys. * 13. 9. 1898 w Warszawie. Syn Pawła i Franciszki z Dąbkowskich. Ożenił 16. 11. 1924 z Ireną Nowacką. Uk. wydz. budowl. śr. szk. techn. (1918), stud. w sem. archit. polsk. przy Politechn. Warsz. na kursach bud. i odbud. wsi, miast i miasteczek w Polsce. 1919—1921 ochotn. w. p. Ogł. m. in.: Żołnierz polski poprzez wieki — album ubior. i uzbroj. wojska polsk. (1935), tablice w. p. z różnych epok, projekt. liczne plak. artyst. Wyk. rys. dot. umund. wojsk. w Encykl. Wojsk. Warszawa, Krucza 31, m. 49.

WODYŃSKI JÓZEF MACIEJ. Art.-mal. Dekor. * 24. 2. 1884 w Pawłokomie (Młp.). S. Stanisława i Heleny z Gierasieńskich. Ożenił 15. 7. 1920 z Janiną Struszkiewicz. Uk. gimn. w Rzeszowie i Ak. Sztuk Pięknych w Krakowie. Podczas w. światow. prac. w kołach oświatowych wśród Polaków w Kijowie i na Podolu. Pod jego kier. art.-mal. wyst. szer. oper i dramat. w teatrach miejskich w Warszawie, we Lwowie, w Łodzi, w Kijowie. Wyst. pejzaże i portr. Warszawa, Kapucyńska 17, m. 19, tel. 5-97-20.

WODZIAŃSKI PIOTR. Mgr fil. Pedag. * 19. 10. 1896 na Podolu. S. Józefa i Teofili z Zalewskich. Uk. gimn. w Niemirowie (Podole), wydz. matemat.-przyrodn. Uniw. J. Piłsudsk., stud. na wydz. mech. Politechn. Warsz. 1911—1915 czł. tjn. Koła Polsk. przy gimnaz. w Niemirowie. 1915 do 1916 czł. Domu Polsk. w Odessie. 1916 do 1917 sł. w w. ros.; 1917—18 w polsk. form. wschodn.; 1918 do 1920 naucz. szk. polsk. w Rosji; 1920 do 1921 w w. p. 1922 do 1924 jeden z pierwsz. preleg. L. O. P. P. Czł. zarz. gł. Zw. Naucz. Dyr. biura techn. „Trio". Red. nacz. mies. ilustr. Postępy Techniki. Zał. i red. Pioniera Rodzimego Przemysłu. Ogł. w czasop. art. treści zw. z wych. i naucz. oraz art. popul.-techn. Warszawa, Wilanowska 5, tel. 7-23-14.

WOJCIECHOWSKA ZE ŚWIEŻAWSKICH MARIA. Dr fil. Hist. * 21. 1. 1902 w Rohatynie. C. Kazimierza i Anny z Kukawskich. Zaśl. 7. 11. 1925 Zygmunta Wojciechowskiego. Uk. gimn. we Lwowie (1920) i Uniw. Jana Kaz. (d-rat 1926). Ogł. m. in.: Z dziejów książki w Poznaniu w XVI wieku (1927). Czł. Kom. hist. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, z ram. kt. prow. od 1933 prace nad Atlasem hist. Polski. Poznań, Spokojna 10, tel. 61-62.

WOJCIECHOWSKI ADOLF. Dr med. * 26. 6. 1886 w Elizawetgradzie (Ukraina). S. Aleksandra i Józefy z Domaratów. Uk. liceum im. Richelieu w Odessie, stud. na wydz. lek. uniw. tamże i w Würzburgu (d-rat w 1910). Ord. oddz. chirurg. Szpit. Ewangel. w W-wie. Doc. Uniw. Warsz. (1926). Wykł. oraz kier. zakł. anat. i mech. ruch. C.I.W.F. Prez. Pol. Tow. Ortoped. i Treumatol. Czł. hon. Tow. Ortoped.-Chirurg. w Bordeaux. Ogł. m. in.: Zarys leczenia złamań i zwichnięć (1934), Uszkodzenia sportowe u kobiet (1935), szer. prac i art. w dzieł. zbior. oraz w czasop.: Kosmos, Eskulap, Hig. Szkolna, Gaz. Lek., Lek. Wojsk., Ginekol. Polsk., Przegl. Dentyst., Gruźlicy i in. Warszawa, Tucholska 10, tel. 10-30-33.

WOJCIECHOWSKI CZESŁAW WOJCIECH. Ks. Licenc. fil. * 17. 4. 1899 w Strzelnie. S. Ignacego i Marianny z Wieteckich. Stud. w semin. duch. w Poznaniu i Gnieźnie, nast. na uniw. w Louvain (1927—1930) i wRzymie (1930—31). Prof. fil., hist. fil. i etyki społ. w semin. duch. w Gnieźnie; rektor domu stud. fil. semin. zagr. w Gnieznie. Prac. społecz. wśród emigr. polsk. w Belgii (1927—30). Gniezno, Seminarialna 2-a, tel. 2-76.

WOJCIECHOWSKI JAROSŁAW MARIAN. Archit. * 30. 7. 1874 w Warszawie. S. Konstantego i Józefy z Czarnomskich. Ożenił z Józefą Janiak. Uk. V gimn. filol. w Warszawie (1893) oraz Inst. Inż. Cyw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1899). Zajmował się pryw. prak. budowl., przeważnie w zakr. budown. kośc. Wl. 1902, 1907 i 1913 bad. zabytki budown. i szt. w Europie. 1911 do 1923 archit. diec. kujawsko-kalisk. 1915 do 1918 czł. Rady Artyst. Od 1. 2. 1918 st. ref., od 9. 12. 1918 nacz. wydz. zabytków i muzeów w Min. W. R. i O. P. Kier. prac. inwent. T. O. N. Z. P. Od 1919 wykł. na wydz. archit. Politechn. Warsz. Czł.-kor. Tow. Nauk. Warsz., czł. hon. T. O. N. Z. P., czł. Koła Archit. Proj. i wybud. szer. kośc.; wyk. szer. prac. restaurac., m. in. kośc. św. Jakuba w Sandomierzu, kam. Baryczków w Warszawie, pałac w Wilanowie; wyk. proj. konk. kośc. św. Elżbiety we Lwowie i Szk. Handl. w Łodzi; bud. domy w Warszawie. Ogł. m. in.: Pałac wilanowski i jego obecna restauracja; Kamienica ks. Mazowieckich; Kamienica Baryczków, szer. art. w prasie fach. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Warszawa, Śniadeckich 19 m. 5.

WOJCIECHOWSKI STANISŁAW. Spółdzielca. * 15. 3. 1869 w Kaliszu. Stud. na wydz. matemat. uniw. w Warszawie. Czł P. P. S. Do 1906 w Londynie. Nast. powr. do kraju i zał. pismo pośw. szkoln., jednocz. prac. w spółdzielcz. Podcz. w. świat. czł. Centr. Komit. Obyw. W 1917 prez. rady Zjedn. Międzypart. w Moskwie. Od 1918 dyr. Zw. Spółdz. Spoż. i prof. w Wyż. Szk. Handl. w Warszawie. Min. Spraw Wewn. 16. 1. 1919—9. 6. 1920. II prezyd. R. P. 20. 12. 1922—14. 5. 1926. Wykł. teorię spółdz. na Uniw. Warsz. Prez. Państw. Kom. Oszczędn. Prof. Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. Ogł. m. in.: Ruch spółdzielczy w Anglii (1908), Kooperacja w rozw. hist. (1923). Odzn.: O. B., O. P. 1, fr. L. H. 1, duńsk. Słonia, Lwa Niderl. 1, pap. Ostr.Zł., rum. Kar. 1 (łańc.), czechosł. L. B. (łańc.), peruw. Słońca 1 z bryl.

WOJCIECHOWSKI ZYGMUNT. Dr fil. Hist. * 27. 4. 1900 w Stryju. S. Konstantego i Leontyny z Buczowskich. Ożenił 7. 11. 1925 z dr Marią Świeżawską. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. fil. Uniw. J. Kaz. (d-rat 1924), zł. egz. prawno-hist. na wydz. prawa tegoż uniw. (1925). Od 12. 1917 sł. w Polsk. Korp. Posiłk., nast. w w. austr. Intern. na Węgrzech. Uczestn. obr. Lwowa, nast. sł. w w. p. do 3. 1921. Ppor. rez. Od 4. 1925 zast. prof. hist. ustroju i prawa polsk. na wydziale prawno-ekonom. uniw. w Poznaniu. Od 3. 1926 doc. hist. ustr. Polski; od 1. 11. 1929 prof. nadzw. hist. ustr. i prawa polsk. Od r. akad. 1929—30 przew. zarz. powsz. wykł. uniw. w Poznaniu. Czł. kom. hist. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, czł. Inst. Zach.-Słowiańskiego przy Uniw. Pozn., czł. przybr. Tow. Nauk. we Lwowie, współprac. kom. hist. i kom. atlasu hist. Polski Polsk. Ak. Um., czł. komisji hist. Inst. Bałt. w Toruniu. Przewodn. kom. red. Awangardy Państwa Narodowego. Czł. zarz. gł. Zw. Młodych Narod. Ogł. m. in.: Momenty terytorialne org. grodowej w Polsce piastowskiej (1924); Ze studiów nad org. Państwa Polsk. za Piastów (1924); Ustrój polityczny ziem polskich w czasach przedpiastowskich (1927); Prawo rycerskie w Polsce przed statutami Kazimierza W. (1928); to samo po niem. pt. Das Ritterrecht in Polen (1930); Sądownictwo prawa polskiego w dobie przedimmunitetowej (1930); Ustrój polityczny Śląska do końca XIV w. (1932); Oswald Balzer (1933); Rozwój terytorialny Prus w stosunku do ziem macierzystych Polski (1933); Myśli o poli-

tyce i ustroju narodowym (1935). Poznań, Spokojna 10, tel. 61-62.

WOJDALIŃSKA - WINAWER MARIA, patrz: WINAWER-WOJDALIŃSKA.

WOJDON WOJCIECH. Dr praw. * 18. 3. 1894 w Wolicy Ługowej, pow. ropczycki. S. Michała i Antoniny z Majków. Ożenił 16. 8. 1922 z Zofią Rozkoczyńską. Ucz. do gimn. w Dębicy, uk. gimn. w Przemyślu, nast. wydz. prawny Uniw. Jagiel. (1921) i Ak. Handl. w Krakowie. Za czasów szk. czł. org. Pet. Nast. w Pol. Druż. Sokoła. Od 1914 r. w 2 p. p. Leg. Uczest. bitwy pod Mołotkowem. Pod Bielgowem dost. się do niewoli ros., z kt. powr. w 2. 1918. W 1920 ochotn. w. p. Od 1922 ref. w Kuratorium Okr. Szk. Krakowsk.; od 1. 9. 1924 naucz. gimn. w Chodzieży; nast. aplik. w okr. apel. poznańsk. na stan. sędz. grodzk., adw. w Bojanowie, ost. not. w Lesznie. Prez. oddz. Zw. Leg., b. prez. w rady pow. B. B. W. R. Ogł. liczne art. w Kresach Zach. (kt. red.) i Dzien. Poznańsk. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Leszno, Wolności 17.

WOJEŃSKI TEOFIL. Dr fil. Pedagog. * w 1890 w Radomsku. S. Stanisława i Marii ze Świeckich. Ożenił 27. 1. 1914. Uk. wydz. fil. uniw. w Warsz. Czł. „Filarecji" (przewodn. 1912—1913). W czas. w. polsko-ros. ochotn. w. p. Dyr. gimn. Długol. prez. i wicepr. Zw. Zaw. Naucz. Polsk. Szk. Śr. Ogł.: Sztuka i życie w korespond. Zygmunta Krasińskiego, Stefan Żeromski, szer. art. w czasop. pedag. i prasie codz. Odzn.: K. N., K. Z. zł. Warszawa, Chmielna 49, tel. 2-99-64.

WOJNAR JAN. Dziennikarz. * 31. 1. 1897 w Trzycieżu, na Śląsku Ciesz. Uk. gimn. w Cieszynie, stud. w W. S. H. w Warszawie. 1926—32 ref. spraw handl. i pras.-propagand. pos. R. P. w Rio de Janeiro, 1929—32 koresp. P. A. T. w Brazylii. Czł. rady tow. brazylijsk. „Kościuszko", współpr. mies. „Brasil-Polonia". Koresp.: Epoki, I. K. C., Wychodźcy, Tyg. Handl., Przemysłu i Handlu, Przegl. Geogr., Kwart. Nauk. Inst. Emigr., Polaków Zagr. i in. Ogł. m. in. Polsko-brazylijskie stosunki handlowe (1931).

WOJNAR JERZY. Inż. górn. i hutn. * 15. 4. 1874 w Cieszynie. S. Jana i Anny z Krzywoniów. Uk. Ak. Górn. w Leoben. Przed w. świat. czynny w polsk. ruchu narod. na Śląsku. Kilkakr. areszt. i więz. Do 1920 inż. ruchu w zagł. ostrawsk. i na stan. kier. w koksowniach. Nast. nacz. wydz. górn.-przemysł. Rady Narod. w Cieszynie. Od 1924 dyr. gen. Zw. Koksowni. Brał udział w opracowaniu konwencji genewskiej. Wicepr. Zw. Przem. Chem.; czł. Izby Przem.-Handl.; prez. T-wa Op. nad Polakami w Czechosłowacji. Ogł. brosz. i art. z dziedz. węglo-pochodnych w czasop. fach., m. in.: Identyfikowanie pokładów węgl. zagłębi. Odzn.: O. P. 5, K. Z. zł., M. N. Katowice, Poniatowskiego 50.

WOJNAR JÓZEF. Dr praw. Adw. * 13. 7. 1890 w Krościenku. S. Franciszka i Rozalii z Zajdlów. Ożenił 1. 2. 1929 z Eleonorą Wilk. Uk. gimn. w Jaśle (1909) i wydz. prawny Uniw. Jagiellońsk. (1914). 1911-13 zał. i org. Druż. Strzel. w Krośnie. 1914—18 sł. w w. austr.; 11. 1918—1921 w w. p. Do 1924 aplik., od 1. 2. 1925 adwokat. w Krośnie. Długol. wicepr. Zarz. Stron. Lud., prez. Zw. Kółek Roln. w Krośnie. Odzn. V. M. 5. Krosno, Korczyńska.

WOJNAR JÓZEF. Inż.-mech. * 28. 6. 1902 w Krościenku Niżnem. S. Jana i Józefy z Chodorowskich. Ożenił 11. 11. 1929 z Herminą Skrzypecką. Uk. państw. szk. realną w Krośnie i Politechn. Lwowską. W 1920 ochotn. w. p. P. o. dyr. Państw. Szk. Wiertniczej. 1918—24 org. czyt., teatr. i chór. lud. 1929—33 sekr. Stow. Polsk. Inż. Przem. Naft., 1932—36 prez. sekcji nauk.-organ. w tym stow., ob. czł. wydz. Prez. sam. baonu Zw. Strzel. w Borysławiu; czł. zarz. Polsk. T-wa Tarz. Ogł. m. in.: Przemysł naftowy; Nafta; Statystyka naftowa Polski; Badanie czasu czynności wiertniczych; Problem racjonalnej gospodarki złożami ropnymi; W sprawie racjonalnej gospodarki złożami ropnymi; Produkcja, eksploatacja i organizacja kopalnictwa naft. Z. S. R. R.; Kwalifikacje zawodowe pracowników technicznych w polskim przemyśle naft. Red. i współprac. szer. prac zbior. Borysław, Kościuszki 97, tel. 14-35.

WOJNAR KASPER. Ppłk w st. sp. Hist. Public. Wydawca. * 3. 1. 1871 w Borku, pow. Krasne (Mlp.). S. Łukasza i Anny z Dziurów. Ożenił 12. 2. 1901 z Marią Sadowską. Uk. gimn. w Jaśle i wydz. prawny Uniw. Jagiel. Od 1888 czł. tjn. Zw. Żuawów, 1891—1893 na czele grup tego zw. w pow. Jasło, Krosno i Gorlice. 1899—1900 więz. przez 9 mies. w X pawil. cytadeli warsz. Od 8. 8. 1914 w Leg. Polsk., m. in. dca

baterii, nast. do 1922 w w. p. W 1920 szef wydz. wydawn. Polsk. Komis. Plebiscyt. na G. Śl., nast. uczestn. III powst. tamże. 1896—1898 red. nast. współred. czasop. Polak w Krakowie, zał. przez J. L. Popławskiego. 1898—1911 i 1922—1934 wł. księg. nakład. w Warszawie. Od 1894 prow. Wydawn. im. T. Kościuszki (56 książ. i brosz.), od 1902 wyd. kalend. inform., hist. i liter. Ogł. m. in.: O naczelniku Kościuszce (6 wyd.); Dzieje Polski porozbior. (2 wyd.); A. Mickiewicz, król pieśni polsk. (2 wyd.); Męczennicy za wolność i lud; Powstanie narod. 1863—64 (2 wyd.); Wspomnienia z cytadeli; Żywot, dzieła i proroctwa ks. P. Skargi (2 wyd.); Zmartwychwstanie Polski; Zwięzła ilustr. hist. Polski; W organiz. tjn. i pracach niepodległ. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, K. Z. sr., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W. Warszawa, Wspólna 49, m. 10-a, tel. 9-34-53.

WOJNAR-BYCZYŃSKI STEFAN. * 30. 8. 1899 w Maczkach, pow. będziński. S. Teofila i Karoliny z Dubielów. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie (mat. 1918) i Lic. Pracy Społ. w Brukseli (1928). Od 22. 10. 1914 w 6 baonie I bryg. Leg. Pol., nast. w 4 p. p. L. P. Intern. w Szczypiornie. Czł. P. O. W. Uczestn. obr. Lwowa. Ranny. Nast. w w. p. Uczestn. III powst. g.-śl. Zdemob. w 1922. Inwal. woj. Inspektor Ubezp. Społ. w Sosnowcu. Poseł na Sejm. Czł. prezyd. F. P. Z. O. O. Odzn.: K. N., K. W., K. Z., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł., M. za W. Warszawa, pl. Trzech Krzyży 18, tel. 7-24-44.

WOJNAROWICZ STANISŁAW. Inż. dróg i most. * 18. 9. 1897 w Warszawie. S. Rocha i Pelagii z Rychterów. Oż. 1926 z Janiną Ginett. Uk. gimn. w Warszawie i politechn. tamże (1926). 1918—1920 ochotn. w. p. Był w niew., ranny. Ppor. rez. Prac. w Inst. Wodoc. i Kanal., miejsk. wodoc. i kanal. w Warszawie, D. O. K. I. Od 1930 dyr. miejsk. wodoc. i kanal. w Toruniu. Prez. Zw. Inż. Bud., prez. oddz. pomorsk. Nacz. Org. Inż., czł. zwycz. Inst. Nauk. Org. w Warszawie. Ucz. kongr. naukow. w Berlinie 1932 i w Londynie 1936. Ogł. art. z zakr. swej spec. Toruń, Rybaki 35, m. 7.

WOJNICZ - SIANOŻĘCKI ZYGMUNT, patrz: SIANOŻĘCKI-WOJNICZ.

WOJSA STANISŁAW BOLESŁAW. Ks. Licencjat Św. Teol. * 3. 2. 1894 w Pabianicach. S. Michała i Elżbiety z Gryżyńskich. Uk. szk. śr. w Pabianicach, semin. duch. we Włocławku 1918, święc. kapł. w 1918; wydz. teol. Kat. Uniw. Lubelsk. uk. w 1922. Ucz. str. szk.; za czas. uniw. czł. Zarz. Br. Pom., zał. katol. stow. stud. „Odrodzenie", prez. kom. wyk. wiecu ogólnop. w spr. zac. ochotn. do w. p. w 1920, czł. rady wojew. Obr. Państwa w Lublinie 1920 i kapelan sztabu 2 armii do demob. Po 1922 pref. gimn. państw. we Włocławku. Od 1930 dyr. inst. Akcji Kat. diec. włocławskiej. Czł. zarz. uczest. walk o niepodl. „Zarzewie", wicepr. rady miejsk. 1927—1931, patron chrześc. Rob. Zw. Zawod., org. Akcji Kat. w całej diec. Przez 7 l. prez. kom. wyk. rady szk. pow. we Włocławku. Red. Słowa Kujawskiego, nast. red. nacz. mies. Wskazania, ogł. liczne art. z dziedz. katol. i społ. w Ateneum Kapł., Kronice Diec. Włocł. i in. oraz kilka broszur. Włocławek, pl. Kopernika 3, tel. 14-97.

WOJSTOMSKI STEFAN WITOLD. Public. * 22. 7. 1900 w Kimilteju, gub. irkuckiej, na Syberii. S. Wacława i Marii z Kwiatkowskich. Oż. 26. 6. 1926 z Jadwigą Piasecką. Uk. Szk. Gł. Handl. oraz stud. w École Nationale des Langues Orient. Vivantes w Paryżu. 1916—18 czł. druż. harc. w Samarze; 1918—20 sł. w 5 Dyw. Syber.; 1920—22 w niew. sowieck. Ref. M. S. Wojsk. Czł. Akad. Koła Sybiraków, inicjat. i org. 1 zjazdu, wielokr. czł. zarz. Zw. Sybiraków w Warszawie. Ogł.: Sprawa polska w rokowaniach pokojowych w Brześciu-Lit. 1917—18 (1933), O polskiej Legii Syberyjskiej (1937), Sprzymierzeńcy Czesi na Syberii (1938), liczne art. w Polit. Narodów, Spraw. Narodowośc., Morzu, Czasop. Spółdzielni Roln., Polsce Zbrojn. i in. Odzn.: K. W., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. M. W. W., M. I. Warszawa, Wronia 64 m. 20.

WOJTCZAK ALBERT. Ks. Dr fil. * 1907 w Kaliszu. Uk. wydz. teol. uniw. we Fryburgu szwajc. Prof. filoz. w semin. franciszk. we Lwowie. Ogł. m. in. monogr.: Philosophie der Freiheit bei August Cieszkowski. Lwów, Klaszt. OO. Franciszkanów.

WOJTKIEWICZ MIECZYSŁAW CZESŁAW. Art.-malarz. Muzyk. * 28. 3. 1890 w Poznaniu. S. Maksymiliana i Julianny z Wieczorków. Oż. 31. 12. 1934 z Germaine Madoux. Uk. szk. śr. w Poznaniu, stud. mal. dekor. tamże, mal. artyst. i szt. stos. w Berlinie, nast. w Paryżu, gdzie równocz. rozp. naukę gry na wiolonczeli. 1914—1918 w ork. wojsk. niem. 1919—20 czł. ork. opery poznańsk., równocz. stud. w konserwat. muz. tamże. Czł. poznańsk. ork. symfon. Uprawia mal. budowl., dekorac., wyk. witraże, freski, portr., miniat. na kości słon. Wyst. w „Salonie" parysk. Poznań, Wały Zygmunta Augusta 10 m. 11, tel. 36-02; Paryż XVI, 126 B-d Exelmans, tel. Laborde 00-25.

WOJTKOWSKI ANDRZEJ. Dr fil. Hist. * 20. 11. 1891 w Jeziorze, pow. ostrowski. S. Antoniego i Julii z Pańśów. Ož. 14. 8. 1923 z Filonią Marią Stanisz. Uk. gimn. w Ostrowie Wlkp., stud. na uniw. w Berlinie i Poznaniu. Prez. Tow. im. T. Zana w Ostrowie i tjn. grupy narodow. w Berlinie. Ochotn. w. p. w obr. Lwowa i Młp. Wsch. Doc. Uniw. Poznańsk., dyr. Bibl. Raczyńskich. Założ. Tow. Miłośn. Hist. w Poznaniu (1922). Prez. Katol. Zw. Abstyn., prac. w Akcji Katol. Ogł. m. in.: Polityka rządu pruskiego wobec żydów polskich od 1793 do 1806 (1923), Karol Libelt jako wychowawca (1925), Hist. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu (1928), Edward Raczyński i jego dzieło (1929), Udział Wielkopolski w powstaniu listopadowym (1930), Bibliogr. hist. Wielkopolski (1935—1937). Odzn.: K. N., K. Z. zł., Wawrz. Ak. sr. Poznań, Rybaki 18.

WOJTOWICZ BAZYLI. Art.-rzeźb. * 2. 4. 1899 w Czarnorzekach, pow. Krosno. Syn Nicefora i Anastazji z Jabczaników. Uk. szk. 5 kl. Prac. w gospod. roln. zajm. się snycerstwem. 1921—1923 sł. w w. p. Nast. prac. u art.-rzeźb. H. Kuny w Warszawie. W 1925 ucz. miejsk. Szk. Szt. Zdobn. w Warszawie pod kier. J. Szczepkowskiego; od 1926 stud. w Ak. Szt. Piękn. tamże (dypl. w 1930). Nast. prac. pryw. Od 10. 1935 nauczyc. rzeźby monument. w Państw. Szk. Szt. Zdobn. w Poznaniu. Prac. w zarz. spółdz. rzeźb. „Forma", czł. Zw. Zaw. Art.-Rzeźb. Otrz. szer. nagr. na konk. i wyst. w I. P. S. i w Zachęcie, m. in.: II nagr. za proj. pomn. Marsz. Piłsudskiego w Ostrowiu Maz. (Szk. Podchor.), I nagr. za proj. pomn. T. Kościuszki w N. Bytomiu, I nagr. za proj. pomn. Marsz. J. Piłsudskiego w Tarnopolu, II nagr. za proj. pomn. gen. J. Sowińskiego w Warszawie (tenże proj. nagr. w I. P. S.), nagr. z fund. Kult. Narod. za portr. kobiecy, wyst. w I. P. S. Poznań, Wały Jagiełły 20.

WOJTYGA ADAM MAKSYMILIAN TEOFIL. Mjr-pil. * 20. 12. 1896 w Krakowie. S. Jana i Heleny z Majewskich. Po wyż. szk. real. w Krakowie, stud. na Uniw. Jagiel. Nal. do Zw. Strzel. Od 1914 w I bryg. Leg. Polsk. (4 baon, nast. 5 p. p.). Od 11. 1918 w lotn. w. p. Szef zwycięsk. ekipy na Challenge'u 1932. Czł. zarz. gł. Wojsk. Klub. Sport. Sekr. gen. zarz. gł. L. O. P. P., przewodn. kom. red. mies. Lot i Oplg. Polski, b. red. Przegl. Lotn. Ogł.: Zwycięstwo polskich skrzydeł; Powtórne zwycięstwo polskich skrzydeł; Lotnictwo wojsk.; Lotnictwo sport.; szer. prac i art. fach. i propagand. Odzn.: K. N., K. W., K. Z. sr. i zł., M. za W., M. 10-l. O. N., odzn. zł. L. O. P. P.

WOLFF ADAM TADEUSZ. Hist. Archiw. Sport. * 14. 8. 1899 w Warszawie. S. Gustawa i Marii z Romiszewskich. Uk. gimn. Ziemi Maz. w Warszawie i stud. na wydz. humanist. Uniw. Warsz. Od 1913 nal. do harc., 1918—1920 sł. w w. p. Adiunkt Arch. Gł. Akt Dawn. w Warszawie. Do 1924 udz. w prac. starsz. harc. Czł. org. sport.-żegl., m. in. komandor Yacht-Klubu A. Z. S. i wicepr. Polsk. Zw. Żegl. W 1928 uczestn. IX Olimpiady w Amsterdamie jako reprez. Polski w żeglarstwie. Ogł. m. in.: Forma relacji w kancelarii mazowieckiej (1927), Starszeństwo urzędów (1928), Najstarsze księgi krakowskie w Archiwum Głównym (1929), Metryka mazowiecka (1930). Mazowieckie zapiski herbowe XV i XVI w. (1938) oraz szer. art. w czasop. Sport Wodny (1926—1933). Odzn.: M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Zgoda 12.

WOLFKE MIECZYSŁAW WŁADYSŁAW. Dr fil. Fizyk. * 29. 5. 1883 w Łasku. S. Karola i Lucyny z Kośmińskich. Ož. 10. 3. 1912 z Eryką Ritzmann. Uk. szk. realną w Sosnowcu, stud. na wydz. fiz.-matem. uniw. w Leodium, nast. w Paryżu, prac. w inst. fiz. uniwers. we Wrocławiu, gdzie uz. d-rat (1910). W r. 1911 współprac. zakł. opt. „Carl Zeiss" w Jenie, nast. st. asyst. fiz. politechn. w Karlsruhe, doc. fiz. politechn. w Zurychu, doc. fiz. teoret. i doświadcz. uniw. tamże; od 1922 prof. zw. fiz. i kier. zakł. fiz. Politechn. Warsz. Czł.-koresp. Polsk. Ak. Um. (od 1932); czł. zw. Ak. Nauk. Techn., od 1935 przewodn. wydz. nauk mat.-fiz. tejże Ak.; czł. zw. Tow. Nauk. Warsz.; czł. stały międzyn. kom. im. Kamerlingh Onnesa; czł. polsk. komit. Międzyn. Unii Fizycznej; od 1932 prez. Polsk. Tow. Fiz., od 1934 przewodn. oddz. warsz.; czł. Tow. Fiz. Franc., Niem., i Szwajc. Początk. prac. w dziedz. optyki teoret., nast. w różnych dziedz. fiz. teoret., doświadcz., techn., ost. w dziedz. b. nisk. temper. W 1924 podał metodę zestal. ciekł. helu pod ciśn., w 1927 odkr. wsp. z W. K. Keesom'em nową modyf. ciekł. helu, tzw. He II. Ogł. 39 prac z fiz. teoret., 25 z fiz. doświadcz. i 6 z fiz. techn. w jęz. polsk., ang., franc., holend. i niem., m. in.: Über die Abbildung eines Gitters bei künstlicher Begranzung (rozpr. dokt., Wrocław 1910); Allgemeine Abbildungstheorie selbstleuchtender und nichtselbstleuchtender Objekte (rozpr. habilit., Zurych 1913); O powstawaniu obrazów optycznych w mikroskopie (1913); Über eine Verknüpfung des Sommerfeldschen Wirkungsprinzip mit der Planckschen Quantentheorie (1915); Über eine neue Sekundärstrahlung der Kanalstrahlen (1917); Weitere Versuche über eine durch-

dringende Sekundärstrahlung der Kanalstrahlen (1918); Über die Möglichkeit der optischen Abbildung von Molekulargittern (1920); Einsteinsche Lichtquanten und räumliche Struktur der Strahlung (1921), Spannungsmessungen am Teslatransformator (1923); Zasady teorii ciepła (1924); On the change of the dielectric constant of liquid helium with the temperature (wsp. z W. H. Keesom'em, 1927); Über den Assoziationsgrad in flüssigen Dielectrica (1928); New measurements about the way in which the dielectric constant of liquid depends on the temperature (wsp. z Keesom'em, 1929); Über die mehrfache Assoziation in flüssigen Dielektrica (1930); Über zwei verschiedene Flüssigkeitszustände (wsp. z J. Mazurem, 1932); Fizyka a technika (1933); Les électrons secondaires du neutrino (1935); szer. prac, art. i przycz. nauk. z dziedz. optyki teoret., teor. i kwantów, badania atomu, promieni kanalik., wyładowań w gazach, bad. w niskiej temp. nad helem, nad promieniami w cieczach. Odzn. O. P. 3. Warszawa, 6 sierpnia 48, tel. 8-54-51.

WOLL ROMAN JAN. Mgr praw. Płk w st. sp. * 9. 3. 1883 we Lwowie. S. Józefa i Wiktorii z Klisiewiczów. Oż.: 1⁰ 22. 1. 1918 z Heleną Wandą Dąbrowską, 2⁰ 3. 10. 1931 z Emilią Natalią Drzewiecką. Uk. wydz. prawa i umiej. polit. Uniw. J. Kaz. Od 1909 org. i instr. Druż. Sokol. w Przemyślu. Podcz. w. świat. powoł. do w. austr. Od 3. 11. 1918 w niew. wł., nast. sł. w A. P. we Włoszech i Francji, z kt. powr. do kraju. W w. p. dca bat. i dyonu art., po wojnie z-ca dcy p. a. c., 1922—1928 dyr. Nauk. Obozu Szkoln. Art., nast. Centrum Wyszk. Art., 1928—33 dca p. a. l. Przewodn. Urz. Rozjemcz. dla Spraw Najmu w Poznaniu (1933—35); z-ca przewodn. Pow. Urz. Rozjemcz. dla Spraw Majątk. (1. 2. 1934—14. 9. 1934), nast. przewodn. tegoż. Przewodn. Miejsk. Komit. Pom. Zim. Ogł. m. in.: Opis i sposób użycia austr. tabel strzelniczych; Tabela strzelnicza dla granatuszrapnela wz. 14 austr. 10 cm haubicy polowej wzoru 1914; Przyrząd do oświetlania przyrządów celowniczych i do ustalenia kierunku francuskiej armaty polowej 75 mm wz. 1897; Szkielet konia (tabl. ścienna); Zewnętrzny wygląd konia (tabl. ścienna); Francuskie zapalniki uderzeniowe (tabl. ścienna); Artyleryjska uprząż francuska (atlas); Francuskie piorunujące zapalniki uderz. (atlas); Atlas do 10 cm austr. haubicy polowej wz. 1914; Kątomierz-busola bateryjna wz. 1916 i wz. 1917, opis i sposób użycia oraz atlas. Przed w. świat. współred. Bibl. Wojsk. Odzn.: K. W. 2, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. Palm. Ak. Poznań, Grunwaldzka 26.

WOLMAR ADAM. Inż.-architt. Art.-mal. * 7. 6. 1880 w Hucie Soleckiej, pow. warszawski. S. Józefa i Gustawy z Lichtenbaumów. Oż. 8. 10. 1912 z Marią Kaufman. Uk. gimn. realne w Kaliszu (1899), stud. w Akad. Sztuk Pięk. w Petersburgu (ob. Leningrad), na wydz. lit. uniw. w Berlinie, uk. wydz. architekt. Wyższej Szk. Techn. w Monachium (1907). Prac. w tjn. kołach samokształc., udz. w zjazd. młodz. polsk. za gr. W czasie wojny prac. w Komit. Op. Społ. 1924—1934 prac. w kom. regul. i nazw ulic magistr. m. st. Warszawy. Wyk. szer. proj. architt. za gr. (Metz, Wrocław, Wiesbaden) oraz w kraju (Łódź, Warszawa). Namal. cykl akwarel (przew. miniat.) Warszawy i miast polsk. Wygł. odcz., oprow. po Warszawie wycieczki, org. przez wydz. kult. i szt. zarz. miejsk. Ogł. stud. i prace public. z dziedz. estetyki, architekt., urbanistyki w wyd. spec. oraz prasie period. i codz. Od 1921 stały współprac. Kur. Warszawsk. Warszawa, Senatorska 6, telefon 2-03-30.

WOLNIEWICZ TADEUSZ FLORIAN. Art.-mal. * 18. 2. 1897 w Poznaniu. Syn Nikodema i Ludwiki z Dudkowskich. Uk. szk. śr., szk. mal. Marii Kremer i Wiktora Gosienieckiego oraz Ak. Szt. Pięk. w Krakowie. Ilustr. wyd. księg. Św. Wojciecha. Wyk. portr. węgl., kompoz. olejne, węgl. i akw., plenery (zakup. przez Muzeum im. Mielżyńskich w Poznaniu), Legendy poznańskie (zakup. przez Muz. Miejskie), kompoz. Apoteoza Moniuszki (wł. szk. im. St. Moniuszki w Warszawie). Wyst. w Tow. Przyj. Sztuk Pięk. w Poznaniu. Poznań, Fr. Ratajczaka 32.

WOLNIK BRUNO. Ks. T. J. * 6. 10. 1882 w Benkowicach, na Śląsku pruskim. Uk. gimn. w Chyrowie (1903), nast. fakult. fil. ścisł. (1908) i teol. w Krakowie (1910—1914). Do zak. wst. 18. 9. 1899, wyświęc. 22. 6. 1913. 1920—25 rekt. kolegium w Krakowie, nast. w Misji Polsk. w Rodezji; od 1927 przełoż. zak. tej misji i pref. apost. Catholic Church Broken Hill. P. o. Box 87. Northern Rhodesia, S. Africa.

WOLNIK LUDWIK. Inż.-mech. * 19. 8. 1889 w Ślesinie pod Bydgoszczą. S. Kazi-

mierza i Weroniki z Kleinów. Oż. 26. 4. 1919 z Klementyną Synoradzką. Uk. wydz. mechan. politechniki w Coethen. Od 1914 w niew. ros. na Uralu, nast. prac. przy bud. fabr. w Moskwie, 1916—18 wicedyr. fabr. Gustaw Pełka tamże. 1915—1918 współzał. i sekr. Stow. Wielkopolan w Moskwie. Od 1919 prac. w Min. Robót Publ. W 1920 ochotn. w. p. Burm. m. Baranowicz. Sekr. okr. wojew. L. O. P. P. w Nowogródku (od 1927), prez. obwod. L. O. P. P., prac. w och. str. poż. Odzn.: K. Z. sr. i zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Baranowicze, Szeptyckiego 92, tel. 2-66.

WOLNY KONSTANTY. Adw. * 5. 4. 1877 w Bujakowie. S. Wawrzyna i Ludwiny z Jarczyków. Uk. gimn. w Katowicach i wydz. prawny uniw. we Wrocławiu. Od 1907 adw. w Gliwicach, bronił Polaków w proc. polit. W 1914 polit. podejrz., areszt. i więz. w Nysie, nast. wciel. do w. niem. Od 1918 z ram. Nacz. Rady Lud. w Bytomiu, przygot. teren pracy dla Kom. Plebiscyt. Z ram. rządu R. P. likwid. I powst. śląsk. w Sosnowcu. Po zaw. polsko-niem. umowy amnest. (1919) powr. do Bytomia. Z-ca komis. plebisc., kier. wydz. prawn. Syndyk del. polsk. na konfer. genewską. Jeden z twórców autonomii Śląska. Od 1922 marsz. I, II i III Sejmu śląsk. Czł. hon. tow. „Sokół". Ogł.: Materiały do ust. konstytuc. oraz art. prawn. w czasop. fach. Odzn. O. P. 3, Katowice, Zacisze 3.

WOLSKI EUGENIUSZ. Mgr farm. * 2. 3. 1898 w Brwinowie. S. Mieczysława i Antoniny z Sadkowskich. Uk. wydz. farm. Uniw. J. Kaz. Od 1. 5. 1916 sł. w Leg. Polsk. Intern. w Szczypiornie, nast. sł. w w. p. Ppor rez. Org. przem. zielarskiego. Otrz. med. zł. na wystawie w Londynie i Brukseli (1935). Odzn. K. N. Warszawa, Złota 14, tel. 2-63-05.

WOLSKI ROMAN. Literat * 7. 2. 1867 w Warszawie. S. Kazimierza i Heleny z Kaszewskich. Oż.: 1⁰ 8. 5. 1892 z Bronisławą Machnicką, 2⁰ 12. 6. 1926 z Apolonią Ludwiką Korczak. Uk. korp. kad. Prac. na Kolei Żel. Nadwiślańskiej. Za wyst. antyrząd. zwoln. ze sł. i zesłany do Rosji, skąd powr. w 1898 i prac. na Dr. Żel. Warsz.-Wied. W r. 1900 pom. nacz. st. w Aleksandrowie pogran., czł. Polsk. Partii Postęp., współdz. w transport. liter. nieleg. z zagr. i przeprow. przez granicę uczestn. ruchu niepodległ. Po w. prac. w kolejn. polsk. Od 1929 w st. sp. 1892—1894 zamieszcz. koresp. w Gaz. Lubelsk., nast. współprac. w szer. pism stoł. i prow. Ogł. krotochw. Trójkąt małżeński, dram. Ofiara przesądów, groteskę Przez dziecko, nadto: Protekcja wujaszka (1909), Szkice z życia kolejarzy, 3 t. (1910/12), Pamiętniki więźnia cytadeli warsz. (1912), W pętach anarchistki (1913), Ostatnie spotkanie (1929), Dla ojczyzny (1932), Droga do wolnej ojczyzny (1934). Był red. nacz. Wiad. Lotn. w Białymstoku. Warszawa, Grottgera 12 m. 5, tel. 8-48-03.

WOLSZLEGIER JAN TADEUSZ. Ppłk. * 27. 1. 1891 w Cołdankach k. Chojnic. Syn Adama i Heleny z Pruszaków. Oż. w 1920 z Marią Szostak. Uk. gimn. mat.-przyrodn. w Chełmnie, nast. odb. prakt. agronom. W czasie w. świat. sł. w w. niem. Od 6. 1919 współorgan. wojsk. balon. w Poznaniu. Nast. dca baonu balon. w kraju i na fr., spiesz. baonu balon. i w 1920 balon. p. p. Po wojnie m. in. szef wydz. balon. w Dtwie Lotn. W 1934—35—36 org. i kier. międzyn. zawod. balon. o puhar Gordon-Benneta w Warszawie. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

WOLTER TADEUSZ. Kaligraf. * 3. 8. 1893 w Mławie. S. Alojzego i Władysławy z Dobrowolskich. Oż. 24. 11. 1932 z Zofią Chrzanowską. Do szk. śr. ucz. w Mławie i Warszawie, stud. fach. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1915) oraz w Ec. Pigier i Ak. Poujade w Paryżu (1923—24). W 1920 ochotn. w. p. Ogł.: Wzory pisma ozdobnego (1929) i Liternictwo (1934). Warszawa, Nowy Świat 43.

WOŁK STANISŁAW. Samorządow. Spółdzielca. * 10. 2. 1895 w Rudce pow. Bielsk Podlaski. S. Gustawa i Barbary z Jasiewiczów. Oż. 23. 11. 1922 z Ireną Urbańską.

Uk. szk. real. w Białymstoku (1913) i Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. (1922). W 1920 ochotn. w. p. 1920—1930 czł. rady gmin., wydz. pow. i wydz. wojew. org. i prez. spółdz. mleczarsk. i spoż., czł. rady Zw. Spółdz. Roln. Okr. Białostock., czł. zarz. org. roln. pow. bielskiego. 1930—33 starosta w Kosowie Podlaskim. Nast. w Urz. Wojew. Wołyńsk. Od 4. 1934 komis., od 7. 1934 prezyd. m. Równego. Ogł. art. z dziedz. spółdzielcz. Odzn. M. 10-l. O. N. Równe. Zielona 3.

WOŁKOWICZ ALEKSANDER. Inż.-chem. * 20. 2. 1867 w Warszawie. S. Karola i Salomei z Widerszalów. Oż. 24. 4. 1921 z Marią Gąsiorowską. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. chem. polit. w Zurichu (1892). B. asyst. uniw. w Berlinie i Halle. 1896—1912 org. i wykł. tjn. uniw. lud., zał. bibl., org. odcz. dla robot. w Zagłębiu Dąbr. W 1914 pr. w Komit. Obywat. w Warszawie, 1915—1919 w Rosji. Od 1919 prac. w Min. Spr. Wewn., przydz. do komit. G. Śląska, udz. w prac. plebiscyt. Nast. do 1923 prac. w hucie szkl. w Żółkwi, prow. biuro techn. we Lwowie 1923—1928, nast. kier. labor. Tomasz. Fabr. Sztuczn. Jedw. Czł. zarz. L. M. i K., czł. zarz. Harc. i Och. Str. Poż., czł. koła lit.-artyst. Tow. Przyj. Nauk i Lit. Ogł. prace z dziedz. chemii w prasie polsk. i niem., m. in.: Ozon w świetle syst. periodycznego, O produktach kondensacji amidoestrów. Odzn. K. N. Tomaszów, Spalska 114.

WOŁKOWICZ SAMUEL. Public. * 2. 3. 1894. S. Marka i Pauliny ze Szwajcerów. Uk. szk. śr. Prez. Zw. Rodziców i Opiek. Szkoln. w Polsce, sekr. gen. Żyd. Komit. Gospod., czł. rady Komit. Deleg. Żyd. w Paryżu. W 1915 zał. pierwszy w Polsce tyg. polsko-żyd. p. n. Głos Żydowski we Włocławku, w 1916 przeniósł red. do Warszawy. W 1918 zał. pierwsze w Polsce pismo żyd. w jęz. polsk. p. n. Dziennik Poranny, późn. Dziennik Nowy, w kt. propag. zbliż. polsko-żyd. W 1921 zorg. Bibliot. Pisarzy Żyd., w celu przyswoj. lit. polsk. utwor. tych pis. Przetłum. utw. Pereca. Warszawa, Daniłowiczowska 8 m. 6, telefon 5-37-65.

WOŁOSZYNOWSKI JOACHIM. Dziennik. Public. Spółdziel. Samorządow. * 20. 5. 1870 w Serbach, na Podolu. S. Augustyna i Józefy z Jachimowiczów. Oż. 23. 7. 1895 z Marią Łukaszewicz. Uk. gimn. w Chyrowie (1890). Przed wojną org. spółdziel. na Podolu. 1914—19 red. Dzienn. Kijowskiego. 1920—22 red. tygod. Przymierze w Warszawie. 1924—1927 dyr. Zrzeszenia Sam. Pow. w Warszawie. 1928—30 pos. do Sejmu. 1930—32 nacz. wydz. samorz. Urz. Woj. Wołyńsk. Od 1932 czynny w ruchu spółdz. na Wołyniu. Senat. R. P. 1935—40. Red. nacz. tyg. Wołyń. Ogł. wiele art. Odzn. O. P. 5. Łuck, Matejki 17; Warszawa, Bracka 20, tel. 6-00-63.

WOŁOSZYNOWSKI JULIAN. Literat. * 4. 4. 1898 w Serbach, na Podolu. Syn Joachima i Marii z Łukaszewiczów. Uk. gimn. w Kijowie, stud. prawo na uniw. tamże, nast. w Warszawie. W 1920 r. ochotn. w. p. Ogł.: Okulary (poez., 1926); O Twardowskim, synu ziemianki, obywatelu piekieł, dziś księżycowym lokatorze (pow., 1927); Potęga snu (opowiad., 1928); Słowacki (pow., 1929); Rok 1863 (powieść, 1931); Było tak (powieść o hist. Polski, 1935). Krytyk teatr. Gaz. Polsk. Red. działu kult. i szt. Polski Zbrojn. Warszawa, Bracka 20, tel. 6-00-63.

WOŁOSZYŃSKA JADWIGA. Dr fil. Botanik. * 5. 4. 1882 w Nadwórnej. C. Włodzimierza i Józefy z Masłowskich. Uk. wydz. fil. Uniw. J. Kaz. Prof. Uniw. Jagiel. Ogł. szer. prac z zakr. botan., m. in.: Studien über das Phytoplankton einiger javanischer Seen mit Berücksichtigung des Sava-Planktons (1912); Dinoflagelatae polskiego Bałtyku i błot nad Piaśnicą (1929). Kraków, Skałeczna 10.

WORONIECKI EDWARD MIKOŁAJ. Dr fil. Liter. Public. * 3. 12. 1886 w Kijowie. S. Antoniego i Marii ze Strazzaboschi'ch. Oż. 17. 9. 1925 z Jadwigą Grabowską. Uk. II gimn. klas. w Kijowie, nast. wydz. fil. (hist. szt.) na Uniw. Jagiel. Ref. spraw narodowośc. w Ag. Lozańsk. i w polsk. deleg. pokoj.; ref. Polsk. Ag. Pras. w Paryżu; koresp. paryski Nowej Reformy, I. K. C., Now. Kur. Polsk., Epoki, Świata, Tęczy, Dzien. Poznańsk., Dzien. Lwowsk., Gaz. Lwowsk. Współpr. pism parysk. Dyr. Tyg. Książki Polsk. Kier. liter. Wydawn. Polsk. w Poznaniu. B. prez. i radny tjn. centr. kijowskiej org. uczniowsk. na Rusi; radny org. akad. Polonia w Kijowie, red. tjn. pisma dla młodz. p. n. Ruch tamże. Czł. Spójni akadem. w Krakowie; org. i przewodn. ogólnoakadem. komitetu ku czci Słowackiego tamże, stały prel. uniw. lud. Wygł. odcz. w Krakowie, na prow. i w ośrodk. emigr. polsk. we Francji. Współ-

org. i stały deleg. Polsk. Konfed. Pracown. Umysł. i Międzyn. Konfed. Prac. Umysł. w Paryżu, długoletni jej wicesekr. gen., del. Polski na kilkunastu kongr. międzyn. Prez. Tow. Miłośn. Teatru Polsk. w Paryżu. sekr. Feder. Tow. Zbliż. Intel. Lit.-Art. między Polską a Francją. Czł. Polsk. Zw. Zawod. Liter. i PEN-Clubu. Aut. rozpr. o Trembeckim i Woroniczu, jako słowianofilach; I i III cz. Petite Encycl. Pol. i Poland; Le martyre de la Pologne Prussienne; red.cz. kult. Almanach Polonais; aut. monogr. o malarzu Einbecku (po franc.); Les tapis et les kilims polonais; La gravure sur bois moderne en Pologne; pow. Wały graniczne, W czadach miłości; przeszło 400 stud. i art. o Polsce w pism. franc. i szwajc., liczne stud. rozpr. i art. liter. i artyst. w Krytyce, Muzeionie, Sfinksie, Świecie, Tyg. Ilustr. i w prasie codz. Org. sekcję polsk. na wyst. międzyn. w Paryżu. Odzn.: O. P. 5, fr. L. H. 5. Poznań, Słowackiego 8 m. 9.

WORONIECKI-KORYBUT HENRYK JEREMI WINCENTY. Licenc. nauk społ. Public. * 16. 12. 1891 w Warszawie. Syn Włodzimierza i Marii. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie (1911); wyż. stud. handlowe w Leodium, wydz. społ. (socjol.) uniw. w Lozannie (1915). Od 1919 ref. Min. Spraw Zagran.; od 1920 wicekons., nast. kier. konsul. w Olsztynie. Od 15. 6. 1922 st. ref. Kanc. Cyw. Nacz. Państwa. Nast. kons. w Królewcu, sekr. pos. R. P. w Stockholmie (od 1. 8. 1927); konsul w Czerniowcach (od 1. 9. 1928); r-ca Min. Spraw Zagr. (od 20. 9. 1929). Od 1. 1. 1932 w st. niecz. 1908—1912 czł. org. „Zet" w Warszawie, nast. czł. „Zarzewia", Legii Niepodl., Druż. Strzel. w Leodium. Ogł. art. w La Guerre Mondiale (Genewa), Polish Review (Londyn), Tribune de Lausanne, Wieku XX, Epoce, Kur. Pozn., Polsce Zach., Kur. Por., Przełomie, Fr. Robotn., Myśli i Czynie i in. Uż. pseud.: Gryf, Bolesław Gryficz i J. Gedyminowicz. Odzn.: M. N., M. 10-l. O. N. Warszawa, Górnośląska 18, tel. 9-03-35.

WORONOWICZ ALI ISMAIL. Mgr fil. Imam muzułm. m. st. Warszawy. * 1. 4. 1902 w Lachowiczach, pow. baranowicki. Ogł. liczne art. w jęz. polsk. i arabsk. w prasie kraj. i egipsk. oraz książki: Islam w Polsce, Szczątki językowe Tatarów litewsk., Kitab Tatarów litewsk. i jego zawartość.

WOSCH TEODOR HUGON. Ks. pastor ew.-augsb. Kand. teol. * 9. 11. 1870 w Stawiszynie (Kaliskie). S. Henryka i Matyldy z Winterów. Oż. 28. 10. 1902 z Jadwigą Angerstein. Uk. gimn. w Kaliszu, wydz. teol. uniw. w Dorpacie (ob. Tartu) (1894). Czł. konw. „Polonia" w Dorpacie. Wyśw. w 1895, nast. wik. w Warszawie 1895—96, prob. w Gostyniu, prob. w Żyrardowie 1898—1915, past. w Warszawie do 1918, nast. prob. we Włocławku, superint. diec. płock. Podcz. wojny prac. w Kom. Op. nad Wysiedl. Czł. miejsk. rady szk. Zał. i przewodn. Stow. Polsk. Młodz. Ewang. Prez. Domu Miłosierdzia. Ogł. art. z dziedz. duszpast.; współprac. Zwiast. Ewang. W r. 1935 obch. 40-lecie pracy duszpast. Włocławek, Brzeska 20, tel. 11-97.

WOSZCZEROWICZ JACEK MARIAN. Art. dram. * 11. 9. 1904 w Siedlcach. Uk. gimn. tamże, stud. na wydz. prawn. Uniw. J. P., studia scen. w zesp. Reduty (1924—1925). Wyst. w Poznaniu (1927—28), Łodzi (1928—30) i teatr. miejsk. w Warszawie, w szt.: Don Juan, Małżeństwo na poddaszu, Obiad czwartkowy, Wesele, Wyzwolenie, Fircyk w zalotach, Cyd, Książę niezłomny, Mazepa, Przepióreczka, Turoń, Ponad śnieg, Romantyczni, Diabeł i karczmarka, Dożywocie, Żeglarz, Dom otwarty i in

WOYCIECHOWSKI STANISŁAW WŁADYSŁAW. Inż.-arch. * 6. 12. 1890. Ucz. do IV gimn. rząd. w Warszawie, nast. do gimn. gen. P. Chrzanowskiego tamże (mat. w 1909), stud. na wydz. archit. politechn. w Pradze, nast. w Wiedniu (uk. 1921). Prakt. u prof. M. Lalewicza, Jankowskiego i K. Tołłoczki w Warszawie. Nast. wyj. do Rumunii, gdzie odbud. kośc. w Tantari oraz proj. i wybud. szer. domów mieszk. W 1926 powr. i wst. f-my Ulen & Co, gdzie proj. wiele bud. rzeźni miejsk. 1927—1929 kier. bud. gm. poselstwa R. P. w Ankarze. Nast. prac. w Urz. Bud. Gm. Państw., po czym w Państw. Banku Roln. Wyk. proj. gm. P. B. R. w Katowicach, domów wielomieszkaln. w Prużanie i Równem, wybud. 2 domy, zaproj. i wyk. gm. Banku Akcept. w Warszawie i in. Warszawa, Czeczotta 33, tel. 4-13-64.

WOYCZYŃSKI MARCIN IGNACY MARIAN. Dr wszechnauk lek. Płk-lek. w st. sp. * 14. 7. 1870 w Woroneżu (Rosja). S. Ignacego i Kazimiery ze Szklenników. Oż. w 1925 z dr. Ludwiką Karpińską. Uk. Wojsk. Akad. Lek. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1905) i wydz. lek. Uniw. Jagiel. (1900). Czł. P. P. S. Od 1896 na przymus. emigr. w b. Galicji. Od 1904 w Org. Bojow. w b. Król. Polsk. Od 1912 w Zw. Strzel. w Zakopanem. Od 1914 w II bryg. Leg. Polsk. Uczestn. obr. Lwowa, nast. w w. p., m. in. w 5 p. p. Leg., kmdt. szpit. wojsk., szef. sanit. O. K. Od 1925 w st. sp. W 1928 powoł. do sł. cz. jako lek. przyb. marsz. J. Piłsudskiego. Od 1935 ponownie w st. sp. Odzn.: K. N. z miecz., O. P. 4 i 3, K. W. 2,

K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Kor. Rum. 2, łot. M. za W. Wilno, Popowska 2.

WOYCZYŃSKI - SKARBEK ROMAN. Dziennik. Public. * 25. 9. 1875 we Lwowie. S. Romana i Walerii z Jastrzębiec-Srokowskich. Oż. 29. 1. 1910 z Janiną Mayzel. Uk. gimn. we Lwowie, Politechn. w Wiedniu, stud. dziennik. w Niemczech i we Francji. Za czasów szk. czł. Tow. Orła Białego we Lwowie. Po uk. stud. prac. w dziennik. W ciągu 10 l. sekr. gen. wyd. I. K. C., poza tym red. nacz. szer. pism, wyd. Głosu Narodu, kier. oddz. krak. Aj. Wsch. Jeden z zał., nast. przez 10 lat prez. i wicepr. Synd. Dziennik., radny m. Krakowa, prez. Tow. Przem. Lud., zał. Synd. Koszyk., czł. Synd. Spółek Przem. Lud., czł. rady nadz. Kraj. Zw. Przem. Lud. Ogł.: Śladami naszego rozwoju ekonomicznego (1912), O rentowności ziemi (1912), Wywłaszczenie Zagłębia Krak. w świetle cyfr (1912), Przemysł koszykarski w Polsce (1921), Jak rozwijał się chałupniczy przemysł koszykarski w Niemczech (1931), Śladami rozwoju przemysłu ludowego w Polsce (1936); art. w czasopism. Odzn. O. P. 5. Kraków, Łobzowska 7/10, tel. 1-11-32.

WOYDA STANISŁAW PIOTR. Dr praw. Adw. * 28. 9. 1877 w Bninie, woj. poznańskie. S. Karola i Michaliny z Klaczyńskich. Oż. 20. 4. 1920 z Heleną Woydt. Uk. wydz. prawny i ekonom. uniw. we Wrocławiu. Jako ucz. gimn. nal. do Koła Filom. w Krotoszynie, nast. czł. zarz. koła akad., prac. oświat. wśród wychodźstwa polsk. w Niemczech, za co karany sąd. 1914—1918 sł. w w. niem. Wojew. pomorski w st. sp. Prez. P. C. K. na okr. Pomorze (1922—25); prez. Stow. Wł. Nieruch. (1925—1928); prez. Pomorsk. Tow. Muz. w Toruniu (1921—1927); czł. zarz. Tow. Przyj. Szt. w Toruniu; czł. zarz. Tow. Nauk. tamże od 1924; czł. magistr. Torunia od 1924. Ogł. art. w różn. czasop. Toruń, Słowackiego 76.

WOYDAT TADEUSZ. Magister praw. * 20. 1. 1898 w Jeziornie. Syn Antoniego. Ukończył Uniwersytet Warszawski. W 1918 ochotnik wojska polskiego. Dyrektor Izby Skarbowej w Kielcach. Przewodniczący Zw. Harcerstwa Polskiego na okręg kielecki. Odznaczony: O. P. 4, K. Z. zł. Kielce.

WOYDYNO WŁADYSŁAW. Art.-mal. * 13. 2. 1873 w Nowym Dworze. S. Piotra i Antoniny z Nowickich. Ucz. do gimn. W. Górskiego w Warszawie, uk. II państw. gimn. klas. tamże. W 1889 wst. do Warsz. Szk. Rys., gdzie stud. mal. pod kier. W. Gersona i rzeźb. u A. Pruszyńskiego. 1892—1894 stud. w Académie Colarossi (Paryż); 1894—1898 w Regio Istituto di Belle Arti i na uniw. (hist. szt.) w Rzymie. W 1919 uk. kurs. dyplom.-kons., zorg. przez M. S. Z. przy Szk. Nauk. Polit. w Warszawie, w 1921— wydz. polit. tejże szkoły. Po uk. stud. mal. prac. jako naucz. w polsk. szk. śr. Od 1914 czł. straży obyw. W 11. 1918 wst. do Legii Akad. Od 6. 1919 radca Min. Sztuki i Kult., wizyt. szk. art. z ram. M. W. R. i O. P. Organizat. Szk. Szt. Piękn. w Warszawie. Współorg. i wicepr. Inst. Wsch.; prez. Tow. Przyj. Hist. Warszawy; czł. rady Muzeum Etnogr. i Muzeum Wojska; długol. prez. oddz. warsz. Pol. Tow. Krajozn. Inicjat. i pierwszy dyr. Inst. Prop. Sztuki. Mal. portr., krajobr. i kwiaty. Wyst. w Warsz. Tow. Zach. Szt. Piękn., w sal. Richlinga i in. Ogł. liczne art. z dziedz. sztuk plast., szkoln. art. i krajozn., m. in. wydawn. Polska w krajobrazie i zabytkach. Warszawa, Filtrowa 50, tel. 8-98-88.

WOYNICZ-HOROSZKIEWICZ ROMAN, patrz: **HOROSZKIEWICZ-WOYNICZ.**

WOYSYM-ANTONIEWICZ MICHAŁ JERZY. Sport. * 7. 7. 1897 w Krakowie. Stud. prawo na Uniw. Jagiel. Mjr kaw. Uprawia sport jeździecki od 1921. W zaw. międzyn. zdob. 4 nagr. I (Nizza 1926, New-York 1927, Warszawa 1928, Ryga 1931) i ok. 60 nagr. II, III i dalsz. W 1928 na olimp. w Amsterdamie zdob. sr. med. olimp. za II m. zespoł. i br. med. olimp. za III m. zespoł. w konk. skoków. W konkur. kraj. zdob. zł. puhar regenta Węgier i 2-kr. puhar Prezyd. R. P. oraz nagr. m. Warszawy. Og. start. ok. 200 r. Czł. hon. Tow. Międzyn. i Kraj. Zaw. Kon. Od 1930—1935 del. do sądu stewardów i komit. dla spr. wyśc. konnych, deleg. jury do próby ujeżdż. w centr. zaw. kon. o mistrz. wojska. Czł. kom. red. do oprac. regul. sportu kon. dla wojska, czł. zarz. Polsk. Zw. Jeźdz., czł.-senior kolegium sędziów P. Z. J. Oprac. regul. polsk. odzn. jeździeck. Odzn.: K. W. 3, K. Z. sr. 2, M. za W., M. 10-l. O. N., Tarnów.

WOYTOWICZ BOLESŁAW. Muzyk. Kompoz. Pedag. * 5. 12. 1899 w Dunajowcach, na Podolu. S. Michała i Domicelli ze Zwolakowskich. Oż. 19. 5. 1931 z Wandą Grabińską. Uk. gimn. w Kamieńcu, Wyż. Szk. Muz. im. Fr. Chopina w Warszawie, stud. na uniw. filol. słow., matemat. i prawo. 1919—1920 ochotn. w. p. Prof. Wyż. Szk. Muz. im. Fr. Chopina w Warszawie. Czł. zarządu Stow. Kompoz. Polskich, czł. zarz. Warszawsk. Tow. Muz., czł. zarz. Polsk. Tow. Muzyki Współcz., czł. Inst. im. Fr. Chopina, czł. kom. muz. „Tosspo". Koncert. w Polsce, Rosji, Ło-

twie, Niemczech, Austrii, Czechosłowacji, Francji i Szwajcarii. Autor kompoz.: 2 maz. i 3 tańce na fortep.; 9 pieśni na głos z towarz. fortep.; Trio na flet, klarnet i fagot; Wielka sonata i wariacje na fortep.; Kantata dziec.; Kołysanka na sopran, flet, klarnet, fagot i harfę; Kwart. smycz.; Konc. na fort. i wielką ork. symf.; Suita koncert. na wielk. ork. symf.; Poemat żał. na wielką ork. symf. Kompoz. te wyk. publ. w kraju i za gr. Na konk. Filh. Warsz. w 1932 otrz. II nagr., na wyst. parysk. 1937 med. zł. za muzykę baletową. Odzn. O. P. 5. Warszawa, Czerwonego Krzyża 15 m. 15, tel. 3-38-55.

WOŹNIAK FRANCISZEK. Handl. * 28.12. 1891 w Pruścach, pow. Wągrowiec. Syn Ignacego i Leokadii z Walińskich. Oż. 19. 11. 1919 z Heleną Krzymańską. Ukończył miejską szkołę handl. w Poznaniu. Sł. w w. niem. Właśc. domu handl. p. f-mą Franciszek Woźniak, skład. bławat. w Poznaniu. Długol. prez. Stow. Kupców-Chrz. czł. zarz. Bractwa Kurk., prez. rady nadz. spółdz. „Kredyt"; r-ca Izby Przemysł.-Handl., sekr. nast. prez. Zw. Tow. Kupieck. (ob. Wlkp. Zw. Chrześc. Zrzeszeń Kupieck.) w Poznaniu. Poznań, Wyspiańskiego 7, tel. 60-38.

WOŹNIAK JÓZEF. Dr praw. * 22. 1. 1897 w Travniku (Jugosławia). S. Gabriela i Klary z Goering de Lilienström. Oż. 29. 1. 1927 z Olgą Jarzębińską. Stud. prawo w Wiedniu, d-rat w Krakowie. Podcz. w. świat. sł. w w. austr., 1918—21 w w. p. Por. rez. Sędzia sądu okr. Współzał. i prez. Stow. Pol.-Jugosłowiańsk. w Poznaniu, inicjat. i zał. mies. Przegląd Pol.-Jugosłowiański. Odzn.: M. 10-l. O. N., jugosł. Ś. S. 3, Kor. Jugosł. 4. Poznań, Słowackiego 36.

WOŹNIAK WŁODZIMIERZ MARIA. Dr fil. Mgr praw. Muzykolog. Kompozytor. * 28. 6. 1904 w Krakowie. S. Stanisława i Mieczysławy z Grzębskich. Oż. 31. 1. 1931 z Zofią Szkocką. Uk. gimn. w Krakowie (1922), wydz. prawa Uniw. Jagiel. (1927), Ak. Handl. i Szk. Nauk Polit. w Krakowie oraz wydz. fil. (muzykol.) Uniw. Jagiel. (1932), stud. kompoz. w Krakowie i Berlinie. Asyst. katedry muzykol. Uniw. Jagiel. i prof. konserwat. w Krakowie (od 1930). B. prez. Bratn. Pom. słuch. konserwat. w Krakowie, b. prez. koła muzykologów stud. Uniw. Jagiel., prez. Stow. Mł. Muz. w Krakowie, czł. Tow. Muz. tamże. Autor kompoz. symfon. i kameraln., chóraln. i sol. oraz tria fortep. Ogł.: Romans wokalny w twórczości M. Ogińskiego (1934), Nieznana kompozycja J. Kozłowskiego (1934), Renesans zapomnianego kompozytora (1935), rec. muz. i art. z dziedz. hist. muz. w czasop.: Muzyka, Orkiestra, I. K. C., Czas, Głos Narodu, Gaz. Lit. Kraków, Ks. Józefa 55-a, tel. 1-83-47.

WÓJCIK JAN. Samorządow. Dział. społ. * 10. 7. 1895 w Chrobrzu (pow. Pińczów). S. Jakuba i Józefy z Domagałów. Uk. sem. naucz. w Jędrzejowie, stud. na wydz. nauk polit. i społ. Woln. Wszechn. Pol. 1916—18 praca w P. O. W. na ter. pow. pińczowsk. i jędrzejowsk. W 1920 ochot. w. p. 1918—23 nauczyc. 1923—35 sekr. wydz. pow. w Busku-Zdroju. Prez. pow. Zw. Straży Pożarn., prez. pow. Zw. Młod. Wsi, prez. L. O. P. P. i Pomocy Zimowej na ter. pow. pińczowsk. Poseł na Sejm 1935—1940. Odzn.: K. Z. zł., M. N., K. Z. sr. 2. Busko-Zdrój, Pińczowska 36.

WÓJCIK KAZIMIERZ JÓZEF. Dr fil. Geolog. * 15. 2. 1875 w Przemyślu. S. Jana i Antoniny z Przemykalskich. Oż. 1. 2. 1913 z Żelisławą Steindl. Uk. gimn. w Krakowie, stud. geol., mineral. i paleontol. na Uniw. Jagiel., w Wiedniu, Getyndze i Fryburgu. 1914—18 sł. w w. austr. na fr. wsch. 1900—10 prac. w uniwers. lud. w Krakowie. Prof. zwyczajn. Uniw. Pozn. Prow. wykł. powsz. urządz. przez ten uniw. Ogł. m. in.: Exotica fliszowe Kruchela Wielk., Dolny oligocen Kruchela Małego pod Przemyślem, Jura Kruchela Wielk. pod Przemyślem, Monografia zagł. węgl. śląsko-

dąbrowskiego, Jura krakowska (praca konk. Polsk. Ak. Um.). Poznań, Podolska 5.

WÓJCIK MIECZYSŁAW WOJCIECH. Mgr praw. * 11. 5. 1903 w N. Sączu. Syn Wacława i Marii z Fryców. Oż. 24. 6. 1935 z Janiną Jaworską. Uk. gimn. w N. Sączu, wydz. prawny Uniw. Jana Kaz. i Akad. Handlu Zagr. we Lwowie (1927). 1915—17 w harc. W 1920 r. ochotn. w. p. Prac. w spółdzielcz. we Lwowie, nast. 1927—28 na placówce konsul. w Czechosłowacji i Niemczech, po czym sekr. komis. rząd. na P. W. K., kier. ref. prawno-ekon. Izby Przem.-Handl. w Bydgoszczy, od 1933 dyr. giełdy zboż.-towar. tamże. Zał. i prez. oddz. Zw. b. Ochotn. Armii Polsk. Ogł. liczne art. z zakr. spraw gospod. Odzn.: K. W., K. Z., M. za W. Bydgoszcz, 20 stycznia 17, m. 6.

WÓYCICKI ALEKSANDER. Ks. Dr nauk polit. * 7. 3. 1878 w Mistowie, woj. warszawskie. Uk. gimn. w Warszawie, semin. metropol. tamże oraz Szk. Nauk Polit. w Paryżu. Prof. zwycz. chrześc. nauk społ. Uniw. Stef. Bat. Od 1901 prow. akcję oświat. i społ. 1903—1904 prac. wśród robotn. pod Żyrardowem, gdzie zał. spółdz. robotn. „Żubr". Współprac. w Demokr. Chrześc. w Petersburgu (ob. Leningrad) i Lublinie. W 1922 poseł na Sejm (prez. kom. ochr. pracy). Od 1923 wicepr. Tow. Polit. Społ. i stały deleg. na międzyn. konf. pracy przy Lidze Nar. Uczest. zjazdów międzyn. Stow. Postępu Społ. Czł. Rady Ochr. Pracy przy Min. Op. Społ. Ogł. 11 większ. prac z zakr. zagadn. robotn. w Polsce i około 20 z in. dziedz., stud., szkice i art. w czasop. polsk. i zagr. Odzn. O. P. 3. Wilno, Uniwersytecka 7, m. 12.

WÓYCICKI KAZIMIERZ TADEUSZ. Dr nauk techn. * 14. 10. 1898 w Warszawie. S. Zygmunta i Zofii z Koziorowskich. Oż. 16. 7. 1921 z Zofią Niemojewską. Uk. gimn. M. Rychłowskiego w Warszawie, nast. Politechn. Warsz. Harcerz. od 1911; ucz. tjn. szkoły wojsk., prow. przez płk. H. Bagińskiego (1914—1915); czł. P. O. W. (1915—1918); ochotn. w. p. (1918—1920). Doc. Politechn. Warsz. Ogł. m. in.: Wassersprung, Deckwalze mit Ausfluss unter einer Schütze (1931); Badania nad wydatkiem gł. przelewu burzowego sieci kanalizac. m. st. Warszawy (Warszawa 1932); Hydrologia (3 t., wsp. z prof. dr. K. Pomianowskim i prof. M. Rybczyńskim, 1933, 34, 36); Melioracje i kanalizacje błot Pontyjskich (1934); Czwarta rozbudowa zakł. wodnych Lungernsseewerte (Lwów 1935); Zasady projektowania urządzeń hydroforowych (Warszawa 1936). Warszawa, Wspólna 16, tel. 9-42-50.

WÓYCICKI ZYGMUNT. Kandyd. nauk przyrodn. Mgr botan. * 5. 9. 1871 w Warszawie. Uk. uniw. tamże (kand. nauk przyrodn. 1897), stud. spec. w Monachium, mgr botan. 1911. Asyst. zakł. morfol. i systemat. roślin uniw. w Warszawie 1900—1913, wykł. botan. w Tow. Kursów Nauk. od 1906 oraz na Kurs. Przem.-Roln. w Warszawie od 1910, prof. zwycz. bot. i dyr. zakł. biol.-botan. Uniw. Jana Kaz. 1. 4. 1913, wykł. botan. na Uniw. Warsz., dyr. zakł. botan. od 15. 11. 1915, dyr. ogrodu botan. 1916—19, prof. zwycz. botan. ogóln. i kier. zakł. botan. ogóln. 1. 4. 1919. Dziekan 1919—20. Czł. Polsk. Ak. Um., Tow. Nauk. Warsz., Czesk. Tow. Botan., prez. Polsk. Tow. Pot. 1927—36. Jeden z zał. Tow. Kursów Nauk. (pozn. W. W. P.). Ogł. m. in.: Obrazy roślinności Król. Polsk. (1912—1917). Warszawa, Wspólna 16, m. 7.

WROCKI CZESŁAW, patrz: **SMOLIK PRZECŁAW.**

WROCZYŃSKI JAN JÓZEF. Inż. wojsk. Gen. bryg. w st. sp. * 11. 6. 1876 w Ozieranach, na Wołyniu. S. Adolfa i Emilii z Korwin-Sochaczewskich. Oż. w 1901 z Michaliną Waniewicz. Uk. korp. kad. w Niżn. Nowgorodzie, of. szk. inż. i Wojsk. Akad. Inż. w Petersburgu (ob. Leningrad). Ofic. zawod. w. ros. Bud. twierdze w Libawie i Kownie. Podcz. w. świat. m. in. inż. nacz. 2 armii ros. W 1917 org. Zw. Wojsk. Pol., nast. inż. nacz. I Korp. Wsch. Uczestnik rozbr. Niemców w Warszawie, nast. pierwszy kier. M. S. Wojsk. Od 4. 1919 szef. szt. wojsk. wlkp., w 1920 dca grupy oper. Po wojnie szef Nacz. Kontr. Wojsk. Od 1921 w st. sp. Zajm. się pryw. prakt. budowl. Odzn.: V. M. 5, O. P. 3, M. za W., M. I. Warszawa, Dantyszka 2, tel. 8-18-26.

WROCZYŃSKI KAZIMIERZ. Teatrolog. Literat. Poeta. * 1883 w Warszawie. Stud. na wydz. prawnym uniw. w Odessie. Zał. i dyr. Teatru Artystycznego — sceny eksperymentalnej (1911), reżys., inscenizat. i kier. lit. Teatru Małego (1912) oraz Teatru Polskiego (1914—1915), dyr. teatru Czarny Kot (1916—1920) w Warszawie. Prez. Zw. Autorów i Komp. Scen. od 1918; dyr. Teatru Miejsk. w Łodzi (1923—1925). Ogł.: Circenses (poezje, 1904); Z zapatrzeń (poezje, 1908); Bengalskie ognie (1913); U szczytu (1912); Sylwetki (1917); Samolot (poezje, 1928); Pani Lala (nowele, 1929); Podparnasie polskie (poezjo-parodie, 1930). Przekł.: poezyj, sztuk teatr., 2 t. bajek braci Grimmów. Utw. scen.: Wenus (1912); Dialogi o miłości (1912); Mezalians; Miss Mary;

Mąż z Expressu; Dzieje salonu (1921); Ona (1922); Wywczasy Donżuana (1925); W miłosnym labiryncie (1926); Aby żyć (1927); Wóz Tespisa. Red. „Marchołta" w Warszawie (1911—1912). Autor monogr. łódzkiego Teatru Miejskiego w 1933—36. Warszawa, Chmielna 26, m. 19.

WRONA STANISŁAW. Dr wszechnauk lek. Polityk. * 2. 2. 1893 w Żółkiewce. Syn Jana i Zofii z Menckich. Uk. szk. powsz. w Żółkiewce, ucz. do szk. śr. w Puławach, Sandomierzu i w Radomiu (mat. w 1913), stud. na wydz. lek. uniw. w Krakowie i Warszawie (d-rat w 1928) oraz w Szk. Nauk Polit. w Krakowie. Czynny w tjn. org. szkoln., nast. prez. akad. organ. postęp. „Kraniec" w Krakowie. Od r. 1915 sł. w Leg. Polsk. 1916—18 w P. O. W., kmdt grupy. Obok pracy wojsk. pod pseud. Mereckiego prow. akcję polit. w Klubie Narod. w Żółkiewce i w Str. Ludowym pow. krasnostawskiego. W 1916 areszt. przez wł. austr. i oddany pod dozór polic., w 1918 areszt. ponow. i przesiedl. do Krakowa. W 1918 mian. przez rząd lubelski komis. powiat. w Krasnymstawie, od 1919 czł. sejmiku i wydz. powiat., nast. prez. rady szk. w Krasnymstawie, czł. rady wojew. w Lublinie i czł. rady Zw. Sejm. Powiat. w Warszawie do 1930. Prez. powiat. Zw. Strzel. w Krasnymstawie. 1920—1921 ochotn. w. p. Poseł na Sejm, w 1922, 1928 i 1930; prac. w kom.: admin., konstytuc., i zdrowia. Od 1931 prez. Stron. Lud., nast. prez. Stron. Chłopsk. Współpr. prasy lud. i współwyd. Polski Ludowej. Warszawa, Filtrowa 73, tel. 8-28-30.

WRONCKI JERZY MARIAN. Adwokat. * 9. 4. 1888 w Górkach, pow. garwoliński. S. Bronisława i Stanisławy z Biernackich. Ożenił. 5. 8. 1922 z Janiną Ciesielską. Uk. gimn. w Radomiu i wydz. prawny uniw. w Kijowie. Sł. w w. ros., nast. był przewodn. Centr. Zw. Wojsk. Polaków w Naczpolu. Współzał. Zw. Of. Rez., czł. zarz. gł. i okr. warsz., jako przewodn. i wiceprzewodn. Radca prawny Fed. P. Z. O. O., czł. zarz. F. I. D. A. C. Odzn.: O. P. 4, K. W., K. Z. zł., Kor. Rum. 4, belg. K. Wojsk., M. I. Warszawa, Daniłowiczowska 8, tel. 2-30-94.

WRONIECKI JAN. Grafik. * w 1890 w Poznaniu. Stud. w Berlinie u graf. Orlika. W 1913 wyd. Noworocznik Poznański. Uczestn. powst. wlkp. Od 1919 kier. wydz. graf. poznańsk. Szk. Zdobn. Autor cykl. rys. i graf. ze Śląska, Gdyni i kresów wsch. w zbior. kraj. i zagr. W 1925 nagrodz. Grand Prix na wyst. Sztuk Dekorac. w Paryżu. W 1936 otrz. nagr. plast. m. Poznania. Odzn. K. Z. zł.

WRÓBLEWSKI BRONISŁAW. Prawnik. * 13. 11. 1888 w Twerze (Rosja). S. Józefa i Julii z Smolechowskich. Ożenił. 26. 11. 1921 z Krystyną Hirschberg. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. prawny uniw. w Dorpacie (ob. Tartu), studia uzup. w Paryżu i Rzymie. Czł. korp. „Polonia" w Dorpacie. 1916—17 konsultant w Tow. Nies. Pom. Of. Wojny w Moskwie. Po powr. do kraju prof. zwycz. prawa karn. Uniw. St. Bat. Czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Tow. prawn. im. Daniłowicza, Tow. Filozof. w Wilnie, Warsz. Tow. Ustawod. Krymin., Association Intern. du Droit Pénal. Ogł. m. in.: Przestępstwa tłumu (1922), Wstęp do polityki kryminalnej (1922), Penologia, socjologia kar (2 t., 1926), Prawo karne a moralność (1927), Zarys polityki karnej (1928), Potrzeby kryminologii (1929), Ujednostajnienie prawa karnego (1929), Principes fondamentaux de la politique pénale (1930), Uwagi do proj. polskiego kodeksu karnego (1931), Studia z dziedziny prawa i etyki (1934), szer. art. w czasop. Wilno, Wielka 17, m. 8, tel. 19-13.

WRÓBLEWSKI STANISŁAW. Art.-mal. * 14. 11. 1884 w Poznaniu. S. Melchiora i Katarzyny z Majchrzaków. Ożenił. 26. 11. 1910 z Jadwigą Nowina-Przysiecką. Uk. szk. śr. w Poznaniu (1900) i st. w Kunstgewerbe Museum w Berlinie (1905). 1914—1918 sł. w w. niem. na fr. zach. Ogł. rec. w prasie region. Restaur. kośc. zab. w Poznaniu: kolegiatę farną, kośc. oo. franciszk. (1928), kośc. Serca Jezusa (1929), kośc. poklaszt. Pana Jezusa (1932); kośc. w Wolsztynie (1925); kośc. w Pleszewie (1929); kośc. w Grodzisku Wlkp. (1930); kośc. w Kostrzynie (1934); kośc. w Międzychodzie (1936) i in. Poznań, Grunwaldzka 13.

WRÓBLEWSKI STANISŁAW. Dr praw. * 5. 5. 1868 w Tenczynku, pow. Chrzanów. S. Wincentego i Walerii z Bossowskich. Ożenił. 11. 4. 1899 z Józefą Szewczyk. Uk. wydz. prawa Uniw. Jagiel. W l. 1901—1926 prof. prawa rzymsk. Uniw. Jagiel., 1926—1930

prez. Najw. Izby Kontr.; w 1935 senator. R. P. z nomin. Prezydenta R. P. 1922—1926 sekr. gen., nast. wicepr. Polsk. Ak. Um., od 1934 prez. Prof. hon. Uniw. Jagiel. Ogł. szer. prac z dziedz. prawa rzymskiego i prawa obowiąz., m. in.: Podr. prawa rzymskiego, Komentarz do ust. o spółdz., Komentarz do prawa weksl. i czek. Odzn. O. P. 1. Kraków, Św. Jana 15, tel. 1-13-33.

WRÓBLEWSKI STANISŁAW. Mgr praw. Adw. * 3. 11. 1894 w Opatówku, pow. kaliski. S. Franciszka i Katarzyny z Flodrowskich. Ożeniony 19. 2. 1933 z Józefą Stankiewicz. Uk. gimnaz. w Warszawie i wydz. prawa uniw. w Poznaniu (1923). Za cz. szk. zał. harc. i pierwsz. kmdt w Kaliszu i okr. Od 1915 w P. O. W. Od 1. 5. 1916 do kryz. przys. sł. w 2 p. p. Leg. 1918—21 ochotn. w. p. Ppor. rez. Po wojnie p. o. sędziego grodzk., nast. adwok. w Kaliszu. Komis. Ubezp. Społ. tamże. Zał. Akad. Koła Kaliszan i prez. tegoż przez 7 kad.; prez. Zw. Leg.; b. prez. B. B. W. R.; b. prez. Zw. P. O. W.; Ogł. art. społ. i polit. w pism. codz.; w czasie stud. współprac. Przegl. Poznańsk. Odzn.: K. N., K. Z., M. za W. Kalisz, Pułaskiego 1, tel. 5-15.

WRÓBLEWSKI WINCENTY. Dr med. * 30. 4. 1871 w Krakowie. S. Wincentego i Walerii z Bossowskich. Ożeniony 15. 1. 1915 z Pauliną Januszkiewicz. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. lek. Uniw. Jagiel. Czł. Izby Lek. krak., kier. biura pośr. pracy, deleg. do Nacz. Izby Lek. Org. kurs gaz. dla prac. Banku Polskiego. Ogł. szer. art. z zakr. bakteriol. i zagadn. adm. państw. Kraków, Wyspiańskiego 15, tel. 1-72-20.

WRÓBLEWSKI WŁADYSŁAW. Dr praw. * 21. 3. 1875 w Krakowie. S. Wincentego i Walerii z Bossowskich. Ożeniony z Zofią Obtułowicz. Uk. Uniw. Jagiel. (d-rat 1897). 1908—1918 doc. nauki administr. i prawa administr. Uniw. Jagiel. 1911 do 1917 dyr. nacz. Syndyk. Roln. w Krakowie. W 1919 podsekr. st. w Prez. Rady Ministrów, nast. podsekr. st. w Minist. Spraw Zagran. oraz przewodn. deleg. polskiej do przyj. prowinc. prusk. W 1920 wiceprzewodn. polsk. del. pokoj. w Mińsku. 1921—22 poseł R. P. w Londynie. 1923—25 poseł R. P. w Waszyngtonie. Red. nacz. Gaz. Poznańsk. i Pomorsk. Prez. Banku Polskiego od 1929. Ogł. kilka rozpr. z zakr. prawa publ. i liczne art. Odzn.: O. P. 2, K. Z. zł. Warszawa, Raszyńska 54, tel. 9-20-00.

WRZOSEK ADAM JAN. Dr med. Dr wszechnauk lek. Dr fil. h. c. * 6. 5. 1875 w Zagórzu, w Zagł. Dąbr. S. Józefa i Pelagii ze Skibińskich. Ożeniony 7. 6. 1900 z Marią Dąbrowską. Uk. gimn. w Łodzi, stud. med. w Kijowie (dypl. lek. 1898), Zurychu, Berlinie (d-rat med. 1898), Paryżu, Krakowie (d-rat wszechnauk lek. 1902) i Wiedniu, fil. w Paryżu i Zurychu. Od 1905 zast. prof. Uniw. Jagiel., od 1906 doc., od 1910 prof. patol. og. i doświadcz. Podcz. wojny świat. kier. austr. szpit. wojsk. w Krakowie. 3. 12. 1918—9. 2. 1919 ppłk.-lek. w. p., szef sekcji nauk. w Dep. Sanit. M. S. Wojsk., nast. do 15.11.1920 dyr. Dep. Nauki i Szkół Akad. w Min. W. R. i O. P. 1920—23 zorg. wydz. lek. Uniw. Stef. Bat., kt. był dziek. Nast. prof. zwycz. hist. i filoz. med., wykł. antropol. oraz kier. zakł. hist. med. i zakł. antropol. Uniw. Poznańsk. Czł. cz. Polsk. Ak. Um. Ogł. m. in.: Jędrzej Śniadecki, 2 t. (1910), Ludwik Bierkowski (1911), Propedeutyka lekarska (1913), Myśli o reformie wydz. lek. (1919), liczne art. w czasop. fachowych z dziedz. biol., fizjol., antropol., bakteriol., patol. og. i dośw., hist. med. i filozof. med. oraz hist. kult. Założ. czasop. nauk.: Archiwum Hist. i Filoz. Med. (wych. od 1924) i Przegl. Antropol. (wych od 1926). Odzn. O. P. 3. Poznań, Górna Wilda 89, tel. 76-76.

WRZOSEK ANTONI. Dr fil. Geogr. * 15. 7. 1908 w Krakowie. S. Tomasza i Kingi z Kubików. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. fil. Uniw. Jagiel. (d-rat z zakr. geogr.), stud. kult. węgierską w Debreczynie. Asyst. Uniw. Jagiel. 1932—33, nast. Uniw. J. Piłsudskiego (1934—35). Z-ca dyr. Inst. Śląsk. w Katowicach. Wygł. szer. odczyt. kult.-oświat. z ram. T. S. L. w szk., inst. społ. Ogł. m. in.: Badania nad zjawiskami krasowymi Tatr Polskich, Własność ziemska na Pomorzu wg narodowości, Geografia komunik. Pomorza. Czł. red. Słown. Geograf. Państwa Polsk. w Warszawie. Katowice, Francuska 12, tel. 3-11-87.

WSZEBOR STANISŁAW. Ppłk w st. sp. * 10. 5. 1882. Uk. gimn. W. Górskiego (1902) i szk. handl. A. Ubysza w Warszawie (1904), stud. w politechn. tamże. Przed. w. świat. prac. w tow. ubezp. Przezorność

w Warszawie. Od 1914 sł. w w. ros. W 5. 1917 deleg. 6 dyw. piech. na zjazd Wojsk. Polaków w Petersburgu (ob. Leningrad). Współprac. przy org. I Korp. Wsch., w kt. nast. dca baonu 7 p. strz. Od 1918 w w. p., początk. w 21 p. p. nast. szef. łączn. D. O. G. Lublin, szef telegr. polow. w Nacz. Dtwie, ofic. sztabu Gen. Insp. Wojsk. przy Wodzu Nacz. Po wojnie kier. Centr. Zakł. Wojsk. Łączn. Od 1929 w st. sp. Szef. wydz. org. w Tow. Ubezp. Przezorność i Prudential. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., M. I.

WYBULT FRANCISZEK TEOFIL. Dziennikarz. * 1. 12. 1897 w Zagórzu. S. Adama i Franciszki z Kaniów. Ож. w 12. 1921 z Leokadią Miszczyńską. Uk. gimn., stud. w Ak. Szt. Piękn. 1914—15 sł. w 3 p. p. Leg; w 1919 udz. w powst. górnośl. Red. nacz. Kuriera Mazowieck. Ogł. m. in.: Mazowsze płockie w czasie wojny światowej i powstanie Państwa Polskiego (wsp. z T. Świeckim), monogr. Tow. Roln. na Mazowszu. Płock, pl. Narutowicza 1, tel. 15-16.

WYCZÓŁKOWSKA - SURYNOWA JANINA, patrz: SURYNOWA - WYCZÓŁKOWSKA.

WYCZÓŁKOWSKI LEON. Art.-mal. Graf. * 11. 4. 1852 w Miastkowie Kośc., na Podlasiu. S. Mateusza i Antoniny z Falińskich. Ож. z Franciszką Panek. 1869—1874 kszt. się w Warsz. Szk. Rys. pod kier. W. Gersona, nast. w Ak. Sztuk Piękn. w Monachium u Al. Wagnera; 1878—1880 prac. u Jana Matejki w Krakowie. 1895—1911 prof. Ak. Sztuk Piękn. w Krakowie. Mal. akwarelą, olejno, pastelami, temperą, rys. tuszem i kredką. Wyk. wiele akwafort, fluorofort, miedziorytów, upr. rzeźbę. Prace mal.: Św. Kazimierz i Długosz, Maryna Mniszchówna (1877), Anna (1880), Kopanie buraków (1891), Rybacy (1891), Połów raków (1891), Krucyfiks królowej Jadwigi (1897), Chrystus w grobie (1884), Zwierzenia, Orka (1883—85), Sarkofagi, Giewont (1899), Kaczeńsce, Morskie Oko, Grobowiec (1897); portr.: prof. Rydygiera, L. Cichowicza, autoportret (nad Wisłą w Gniewie), prof. St. Kasznicy, rekt. dra E. Niezabitowskiego oraz szer. wybitn. osób; teki litograf: Wawel, Warszawa, Legionowo, Lublin, Białowieża, Kościół Mariacki, Pomorze, Litewska, Gdańska; cykl pastel. Skarbiec wawelski. Otrz. med. bráz. na wyst. w Saint-Louis (1904). Odzn. O. P. 1.

WYGLENDA JAN. Urz. adm. og. * 23. 11. 1894 w Brzeźnicy, pow. Racibórz. S. Jana i Janiny z Gerlichów. Ож. 6. 4. 1932 z Ewą Krystyną Grzesik. Uk. gimn. we Wrocławiu, stud. prawo. Jako ucz. czł. O. M. N. 1914—1918 sł. w w. niem. na fr. zach. 2-kr. ranny. Od 1918 czł. P. O. W.: z-ca kmdta gł. P. O. W. na G. Śląsk.; szef. szt. gr. płnc. w III powst. Od 1922 por. rez. Star. pow. w Rybniku. 1921 do 1923 prez. zarz. gł. Zw. Powst. Śl.; 1921—1934 prez. Centr Zw. Akad. Śl.; od 1930 prez. okr. śl. Zw. Prawn. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 5, K. W. Rybnik, 3 maja 31.

WYLEŻYŃSKA AURELIA (AURA). Literatka. Public. * w Oknicy, na Podolu. Uk. Uniw. Jagiel. Współprac. Bluszczu, Świata Kobiecego, Wiad. Lit., Tyg. Ilustr., Pamiętn. Warsz., Gazety Lwowsk., Echa Społ., Sygnału, Nowej Polski, I. K. C., Messager Polonais. Ogł.: Ryszard Berwiński (1914), Narcyza Żmichowska w świetle swych zwierzeń (1920), U złotych wrót (1921), Maria Leszczyńska na dworze wersalskim (1922), Niespodzianki (pow., 1922), Księga udręki (pow., 1926), Biała Czarodziejka (Maria Kalergis) (1927), Czarodziejskie miasto (1928), Emigration polonaise en France (1929), W mieście świata polskie ścieżki (1931), Serce podzielone na ćwierci (1931); przekł.: Narodziny bogów (Mereżkowskij, 1926), Pamiętniki Wł. Mickiewicza (wsp. ze Stan. Piotrem Koczorowskim, 1927). Warszawa, Marszałkowska 68, tel. 8-93-91.

WYLEŻYŃSKI ADAM WŁADYSŁAW. Inż. komunik. * 25. 12. 1890 w Staricy (Rosja). S. Stanisława i Józefy z Komorowskich. Uk. gimn. w Żytomierzu, stud. na wydz. fil. uniw. w Kijowie, uk. Inst. Inż. Komunik. w Moskwie. 1916 do 1918 nacz. oddz. drogow. w w. ros. (fr. tur.). Od 1919 nacz. oddz. drog. P. K. P. we Włocławku, nast. w Częstochowie; kier. działu w dyr. P. K. P. w Warszawie; nacz. wydz. w Min. Komunik.; wicedyr. następnie dyr. P. K. P. w Katowicach. 1928—33 prez. okr. warsz. Zw. Inż. Kolej. i czł. zarz. gł.; c zł. zarz. Zw. Polsk. Inż. Kolej. (1925—28); doradca techn. Tow.

Kolon. Letn. przy D. O. K. Warszawa (1923—33); sekr. Koła Inż. Komunik. Moskiewsk. (1934—36); prez. oddz. kolej. L. M. i K. w Katowicach, Aeroklubu Śl., L. O. P. P., kolej. oddz. śl. Ligi Pop. Turyst. Odz.: O. P. 4, K.Z. zł. Katowice, plac Wolności 10-a, tel. 3-21-59.

WYPYCH MACIEJ, patrz: ARNSZTAJNOWA z MEYERSONÓW HANNA FRANCISZKA.

WYRĘBOWSKI ADAM. Ks. Mgr Św. Teol. * 19. 12. 1882 w Warszawie. Uk. gimn. w Warszawie, sem. duch. tamże (1905) oraz Akad. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1909). 1909—16 prac. pedagog. w gimn. Uczelnia i Wyższ. Szk. Przemysł. w Łodzi, ponadto patron. Stow. Robotn. Chrz. Współpr. Rozw. i Przew. Katol. Z chwilą wyb. wojny zakł. wsp. z L. Skulskim i T. Sułowskim org. polit. Zjednoczenie. W 1916 z ram. Zjednoczenia w sekr. Koła Międzyp. w Warszawie. Od 1919 czł. warsz. Rady Miejsk. 1919—20 wraz z ks. K. Lutosławskim red. tyg. Sprawa i zał. Tow. Pracy Katol. W 1920 czł. Rady Obr. Stolicy i czł. Ob. Kom. Obr. Państwa. Nast. kpl. Kom. Gł. P. P. oraz pref. szk. śr. w Warszawie. Jako prezes przeprow. reorg. Tow. Rozwoju Życia Narod. w Polsce. W 1922 poseł do Sejmu R. P. z Kl. Chrześc.-Nar. Czł. zarz. Zw. Kół Ks. Ks. Pref., patron Katol. Zw. Polek, kpl. Straży Narod. Ogł. art. w Rzeczypospolitej i Warszawiance oraz rozpr.: Nauka moralna Augusta Cieszkowskiego. Warszawa, Wilcza 24-a, tel. 8-17-05.

WYRWICZ-HARASCHIN LEON, patrz: HARASCHIN-WYRWICZ.

WYRWICZ-WICHROWSKI KAROL STEFAN WITOLD. Art. dram. Reżys. * 1. 8. 1897 w Warszawie. S. Marcina i Cecylii z Simonów. Ożenił w 1927 z Danutą Cybowską. Uk. gimn. A. Jeżewskiego w Warszawie (1918), stud. na wydz. elektrotechn. politechn. i na wydz. prawn. uniw., uk. Państw. Szk. Dram. tamże (1920). 1916 do 1918 czł. P. O. W., 1918—1921 ochotn. w. p. Ranny. Of. rez. Wyst. od 1918 w teatr. Rozmaitości, Letnim w Warszawie, 1921—1934 w Wilnie, 1934/35 w Krakowie, od 1935 w Wilnie. Był dyr. teatr. Org. i reżys. zespoł. amat. Role gł. w szt.: Pan Topaz, Papa kawaler, Kres wędrówki oraz w liczn. operetk. repert. polsk. i za gr. (ogółem przeszło 200 kreacyj). Wyst. przed mikrof. Polsk. Radia. Ogł. szer. art. z dziedziny teatru. Odzn.: M. N., K. Z. sr. Wilno, Zauł. Portowy 5, m. 4.

WYRZYKOWSKI MARIAN. Art. dram. * 15. 7. 1904 w Chotomowie. S. Rozalii z Wesołowskich i Franciszka. Uk. semin. naucz. w Ursynowie. i szk. dram. przy konserwat. warsz. W 1920 ochotn. w. p. Ważn. kreacje: Konrad w Dziadach, Kordian, Mazepa, Czarowic w Róży Żeromskiego, Król Edyp. Warszawa, Zygmuntowska 15, m. 14.

WYSKOTA-ZAKRZEWSKI JAN, patrz: ZAKRZEWSKI-WYSKOTA.

WYSOCKA TACJANNA. Art.-tanc. * 31. 1. 1891 w Moskwie. Uk. Inst. Smolny w Petersburgu (ob. Leningrad), kursy met. J. Dalcroze'a w Inst. ks. Wołkońskiego i Inst. Hist. Szt. ks. Zubowa, stud. tam. pod kier. Wiery Fokinej i Edith Schrenk, stud. muz. pod kier. Fr. Brzezińskiego. Wyst. od 1915 w Petersburgu, Kijowie, Warszawie. W 1918 zał. w Warszawie szkołę rytmiki i tańca artyst. Zorg. szer. zespoł. tan. Od 1924 prac. ze swym zespoł. u dyr. L. Schillera. Wyst. m. in. w VII symfonii Beethovena (1931) i melodr. Królowa przedmieścia, Baletm. teatru Qui Pro Quo w Warszawie od 1928. Warszawa, Długa 19.

WYSOCKA-STANISŁAWSKA z DZIĘGIELEWSKICH STANISŁAWA. Art. dram. Reżys. * 7. 5. 1878 w Warszawie. C. Juliana i Eleonory z Bałtykowskich. Uk. szk. śr. Przed i podcz. w. świat. prac. w Kijowie. Role gł. w Balladynie, Lilli Wenedzie, Makbecie, Hamlecie, Elektrze, Marii Stuart, Złotym wieńcu (matka) Miłej rodzince i w. in. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Hoża 58, tel. 9-35-53.

WYSOCKI ADAM JÓZEF. Art.-śpiew. * 23. 7. 1907 w Kopyczyńcach, woj. tarnopolskie. S. Antoniego i Marii z Bieleckich. Uk. gimn. w Brzeżanach, stud. na wydz. fil. Uniw. J. P. oraz w Konserwat. Muzyczn. w Warszawie. Czł. chór Dana, nast. sol. piosenk. charakt. Wyst. przed mikrof. Polskiego Radia. Warszawa, Bracka 6, tel. 9-30-78.

WYSOCKI ALFRED. Dr praw. Dyplomata. * 26. 8. 1873. Ożenił z Marią Lange. R-ca pos. i chargé d'aff. w Pradze 24. 5. 1919—1. 6. 1920, nast. do 1. 11. 1922 w Berlinie. 1. 11. 1922—22. 10. 1923 gen. insp. urz. kons. w Paryżu. 22. 10. 1923—18. 1. 1928 w M. S. Z., nast. pos. nadzw. i min. pełnom. w Sztokholmie 18. 1. 1924—30. 4. 1928; 30. 4. 1928—10. 1. 1931 podsekr. stanu w M. S. Z. Pos. nadzw. i min. pełnom. w Berlinie 10. 1. 1931—2. 7. 1933, nast. ambas. w Rzymie. Odzn.: O. P. 3, K. Z. zł., M. 10-l. O. N., szw. Gw. Pol. 1, Kor. Belg. 1, Kor. Rum. 1, węg. K. Z. 1, hiszp. Zasł. Cyw. 1, jugosł. Ś. S. 1, bułg. Nar. Zasł. 1, chil. Zasł. 1, port. Chryst. 1, czechosł. L. B. 1,

norw. Sw. Olafa 1, Kor. Wł. 1, fr. L. H. 2. Rzym, Ambasada R. P. przy Kwirynale.

WYWERKA ALBERT. Operat. filmowy. * 22. 7. 1894 w gm. Jabłonna-Dzierzby. S. Karola i Marii. Uk. szk. śr. 1918—1920 operat. film. przy szt. Wodza Nacz. 1924—1931 współwł. wytw. film. Argus. Kier. sekcji film. w komis. plebiscyt. w Bytomiu. Nakr. kilkaset film., z kt. wiele było wyśw. zagr., m. in.: Szaleńcy, Szlakiem hańby, Pod Twoją Obronę, Cham, Prokurator Alicja Horn, Przybłęda, Co mój mąż robi w nocy, Czarna perła, Młody las, Antek-policmajster, Abecadło miłości, Rapsodia Bałtyku, Wacuś, Jaśnie pan szofer, Dodek na froncie, Manewry miłosne, Straszny dwór, Ada to nie wypada. Warszawa, Nowogrodzka 7, tel. 9-16-79.

WYŻYKOWSKI STANISŁAW FRANCISZEK. Dr praw. * 3. 5. 1880 w Brzozowie, woj. lwowskie. S. Jana i Katarzyny z Miksiewiczów. Oż. 6. 2. 1926 z Michaliną Marią Naumowicz. Uk. gimn. w Sanoku i wydz. prawny Uniw. J. Kaz. (1905). 1915 do 1918 sł. w wojsku austr., nast. do 17. 8. 1922 w w. p. Mjr rez. Po wojnie sędzia w Wągrówcu, od 1924 adw. w Lesznie, od 1934 notar. tamże. Prez., Zw. Ofic. Rez., prez. Zw. Rez.; przewodn. kom. admin. W. F. i P. W. Od 1928 czł. rady miejsk., przewodn. kom. rew. M. K. K. O., czł. kom. adm. Rady Miejsk.; kilkol. prez. Tow. Przyj. Harc.; czł. sejmiku pow.; czł. zarz. Zw. Wł. Domów i Nieruchom. (1928—33); czł. zarz. Zw. Strz. (1928—32); przewodn. kom. rew. Z. S.; czł. wydz. wierzyc. i przewodn. kom. rew. Banku Lud.; czł. kom. rew. pow. Fund. Pracy. Odzn. M. za W. Leszno Wlpk., Sienkiewicza 6.

Z - Ż

ZABDYR MICHAŁ. Płk w st. sp. * 5. 3. 1880 w Stryszowej, pow. wielicki. S. Jana i Jadwigi. Ож. z Weroniką Szumlańską. Uk. szk. śr. w Krakowie i semin. nauczyc. tamże (1900). Nal. do org. tjn. Wolni Bracia. Czł. Sokoła, nast. nacz. w Jabłonkowie. Prac. jako naucz. w Krakowskiem, nast. w Cieszyńskiem. Od 1914 w 3 p. p. Leg. Polsk. 1915—1916 w 4 p. p. Leg. Pol. 1916—1918 ponow. w 3 p. p. Leg. Polsk. Nast. w II Korp. Wsch. (16 p. strz.) pod pseud. Kmita. Pod Kaniowem dost. się do niew. niem., zbiegł z obozu jeńc. w Białej Podl., nast. naucz. w progimn. P. M. S. w Tarnogrodzie pod nazw. Zygmunta Nowakowskiego. Od 1. 1. 1919 w w. p., m. in. dca baonu 31 p. p., dca baonu zapas. 3 p. p. Leg., dca 3. p. p. Leg. Po wojnie m. in. szef Dep. Uzup. M. S. Wojsk. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. Ś. S. 3, M. I. Warszawa, al. Szucha 16.

ZABIELSKI ANTONI. Rolnik. * 18. 10. 1883 w Kosinie, pow. Łańcut. S. Antoniego i Rafaeli Berty z Lipschów. Ож. 17. 11. 1911 z Salomeą Żarderską. Uk. gimn. w Krakowie i Akad. Handl. we Lwowie (1910). 1911—1914 czł. Druż. Strzel. 1914—1918 sł. w w. austr., 1918—1921 w w. p. Por. rez. Dca kolumny osadn. 5 p. art. p.; osadn. wojsk. Od 1. 1. 1931 dyr. K. K. O. w Łucku. Org. i prez. kółka roln., spółdz. społ., kasy Stefczyka. Wicepr. pow. T. K. R. Odzn.: K. W. 2, K. Z. sr., Łuck. Jagiellońska 6, tel. 304.

ZABŁUDOWSKI SYMCHA. Dr praw. * 18. 5. 1882 w Warszawie. S. Hirsza i Bronisławy. Ож. 6. 1. 1911 z Elżbietą Kronstein. Ucz. do gimn. we Frankfurcie n. M. Uk. II gimn. państw. w Warszawie, stud. na uniw. w Giessen, Monachium, Berlinie i Rostocku (d-rat), uk. liceum prawne im. Demidowa w Jarosławiu (Rosja) (kandyd. praw.). 1915—1918 obrońca w sąd. okupac. w szczególn. w sąd. polow. Ogł. kilkadziesiąt art. z dziedz. prawa polsk. w niem. wydawn. i czasop. prawn., m. in. Zarys prawa polsk. w Europabuch (1926) i Handbuch des Internationalen Rechts (1928). Warszawa, Miodowa 7, tel. 2-17-79.

ZABOKRZECKI ZYGMUNT. * 15. 3. 1896 w Bolesławiu. S. Stanisława i Stanisławy z Kuszelewskich. Ож. 1926 z Anielą Ściбor-Rylską. Uk. gimn. w Kielcach i Wyższą Szkołę Roln. w Wiedniu. Od 8. 1914—10. 1918 sł. w 3 i 4 p. p. Leg. Polsk. oraz 2 p. uł. Leg. Polsk. Ranny pod Pasieczną. Od 1918 w w. p. Por. rez. Odb. prakt. bankową, prac. w przem. drzewn. do 1929. Od 1932 prokur. f. Żegluga Polska. Kierown. wydz. holown.-ratown. i żegl. przybrzeżn. Czł. zarz.: Zw. Leg., L. M. i K., Yacht-Klubu, Automobilklubu, Klubu Obywat., Rotary Clubu, Klubu Polsk., Klubu Angielsk. Odzn.: K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N., jugosł. Ś. S., M. I. Gdynia, Sienkiewicza 8.

ZACHERT MARIAN HENRYK ANTONI. Dr med. * 17. 1. 1894 w Częstochowie. Syn Edmunda i Krystyny z Psarskich. Ож. 23. 12. 1931 z Marią Babicką. Uk. wydz. lek. Uniw. Jagiel. Prac. w org. postęp.-niepodl. młodz. szk. w Częstochowie oraz org. akad. „Życie" we Lwowie i „Promień" w Krakowie. Czł. P. O. W. 1918—1920 ochotn. w. p. Por.-lek. rez. 1922—1926 spec. się w klin. okulist. Uniw. Jagiel. Stypend. fund. Rockefellera, prac. w klin. franc. oraz prow. bad. nad metod. zwalcz. jaglicy (trachomy) we Włoszech, Tunisie, Egipcie, Jugosławii, Rumunii. R-ca Min. Op. Społ. Org. walki z jaglicą w Polsce (Dep. Sł. Zdr.), propag. hig. i medyc. społ.

(Polsk. Tow. Higien.), dział. społ.-lek. (Izba Lek., Klub Lek.). Czynny w zjazd. nauk. okulist. polsk., franc. i międzyn., wygł. ref. Czł. Société Française d'Ophtalmologie, Org. Intern. contre le Trachome. Association Internat. de la Cézité i franc. Ligi Przeciwjagl. Ogł. ok. 60 prac, przeważ. poświęc. zwalcz. jaglicy i zapobieg. ślepocie, w Klinice Ocznej, Przegl. Trachomomotol. i Okulist. Społ. (kt. jest red.), Revue Générale d'Ophtalmologie (kt. jest współred.), Revue Intern. du Trachome, The British Journal of Ophthalmology. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Piusa XI 22 m. 8, tel. 9-20-13.

ZACZEK JAN KAZIMIERZ. Dr med. * 7. 3. 1888 w Zatorze. S. Szymona i Zofii z Jaroszów. Ożen. 1913 z Ireną Freund. Ucz. do gimn. w Krakowie i Lwowie, uk. wydz. lek. Uniw. Jana Kaz. 1920—1923 mjr-lek. w. p. I prez. T-wa Wiedzy Lek.; czł. zarz. T-wa Higien.; czł. zarz. Zw. Chir. Polsk.; b. czł. rady miejsk.; czł. kom. W. F. i P. W.; przewodn. koła op. nad druż. harc.; czł. zarz. P. C. K.; czł. zarz. P. B. K. Dyr. i prymar. szpit. powsz. w Przemyślu. Ogł. m. in.: Leczenie operacyjne stopy płaskiej; Leczenie urazowych uszkodzeń kręgosłupa; Leczenie operac. epilepsji; Leczenie przewodu żółciowego gł., w przypadku zapalenia wyrostka robaczkowego w worku przepuklinowym; art. w prasie lek. Odzn.: K. Z. zł., M. 10-l. O. N. Przemyśl, Mickiewicza 11, tel. 11-91.

ZACZEK KAZIMIERZ. Dr praw. Skarbow. * 20. 12. 1884 w Bochni (Małopolska). Syn Franciszka i Seweryny z Hawranków. Ożen. z Aliną Gérard-Festenburg. Uk. wydz. prawny Uniw. Jagiel.

Prac. w prokurat. skarbu we Lwowie (1908—1912), nast. w min. skarbu w Wiedniu (1912—1917). 1919—1925 dyr. Depart. Budżet. w Min. Skarbu, 28. 6.—3. 7. 1922 kier. tegoż min. 1927—1930 poseł na Sejm, 1930—1935 senator. Od 1929 dyr. Zw. Polsk. Fabryk Portland-Cementu. Odzn.: O. P. 3, pap. Św. Sylw. 1. Warszawa, al. Waszyngtona 8, tel. 8-64-72; Zakopane, Zamoyskiego, willa „Albion".

ZACZEK STANISŁAW. Mgr praw. Bankowiec. * 4. 5. 1885 w Zatorze. S. Szymona i Zofii z Jaroszów. Ożen. z Wilmą Saxe. Ucz. do gimn. w Wadowicach i Lwowie, uk. wydz. prawny Uniw. Jana Kaz. (1908). 1908—1921 pracow. w Banku Kraj. we Lwowie, nast. dyr. oddz. Banku Ziemian w Podhajcach i burm. tamże. Od 1927 r. w oddz. krak. B. G. K. (org. Śląski Fund. Gospod.), nast. dyr. oddz. B. G. K. w Lublinie, a od 1929 r. w Stanisławowie. Prez. Kasyna Polsk. w Stanisławowie, wiceprez. zarz. gł. Tow. Śpiew. im. Chopina. Ogł. art. treści gospod. w Gaz. Handl. i Kur. Por. Stanisławów, Sapieżyńska 15, tel. 4-01.

ZADORA-SZWEJCER JÓZEF WIKTOR patrz: **SZWEJCER-ZADORA.**

ZADROWSKI FELIKS. Adwokat. * 30. 5. 1891 w Bojanowie p. Sierpcem. S. Feliksa i Zofii ze Skupiewskich. Uk. wydz. prawny uniw. w Kijowie (1912). B. sędzia grodz. (do 1919). W 1920 por. korp. sąd. Red. dwutyg. Polski Proces Cyw. Ogłosił szer. art. w Warsz. Gaz. Sąd.; Polskim Kodeksie Cyw. oraz koment. do polsk. prawa wywłaszcz. Warszawa, Mokotowska 12, tel. 8-52-27.

ZADURSKI JÓZEF. Samorządow. Dział. społ. * 1894. Uk. gimn. Od 1914 w 1 p. p., potem w 5 p. Nast. w P. O. W. Od 1918 w w. p. Od 1922 osadnik. wojsk. Od 1928 prac. w org. społ., gospod. i roln. Sekr. wydz. powiat., nast. burm. m. Lidy. Pos. na Sejm. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. sr., M. za W. Lida, Zarząd Miejski.

ZAGÓROWSKI ADAM FELIKS. Dr praw. Adw. * 28. 2. 1892 w Bochni. S. Wojciecha i Marii z Reinfussów. Ożen. 26. 12. 1927 z Jadwigą Orzelską. Uk. gimn. w Krakowie i wydz. prawa Uniw. Jagiel. (1914). Od 1914 do końca wojny sł. w w. austr. na fr. ros., nast. w sądow. korp. w. p. Kpt. rez. Adwokat w Krakowie, od 1927 w Pucku. Czł. rady miejsk.; prez. Zw. Przyj. Strzel.; prez. O. S. P.; komis. L. O. P. P. Puck, Hallera 7, tel. 13.

ZAGÓROWSKI ZYGMUNT STANISŁAW Dr fil. * 2. 5. 1886 w Nowym Targu. Syn Wojciecha i Marii. Oż. 4. 7. 1910 z Julią Boziewicz. Stud. na uniw. w Krakowie i Monachium. B. kier. Dep. Szk. Śr. Min. W. R. i O. P. Minister. Wizyt. szk. Prof. Szk. Gł. Handl. i Wyższ. Szk. Dziennik. Kurator fund. Domu Akademiczek w Warszawie. Ogł. stud. o Wertherze (1924) oraz o Hermanie i Dorocie Goethego (1926); szer. art. i rec. z zakr. hist. lit. i szkoln. w czasop. liter. i pedagog. (1912—1936); w dwóch roczn. Spisu nauczycieli (1923 i 1925) zobraz. szkoln. śr. i wyż. w Polsce. Sekr. kom. terminol. morsk. Polsk. Ak. Um. Warszawa, 6 sierpnia 18, m. 7, tel. 8-10-84.

ZAGÓRSKA ANIELA. Liter. * w 1890 w Lublinie. C. Karola i Anieli z Unrugów. Przeł. na jęz. polski szereg dzieł Josepha Conrada-Korzeniowskiego, m. in.: Szaleństwo Almayera, Lord Jim, Młodość, Jądro ciemności, Ze wspomnień, Zwierciadło morza, Zwycięstwo, Ocalenie, Wygnanie z Borneo, Tajny agent Otrz. nagr. P. E. N.-Clubu za przekł. Zwycięstwa (1929). Odzn. K. Z. zł. (1931). Warszawa, Wilcza 12.

ZAGRAJSKI SYLWERIUSZ BOHDAN. Mjr. Geodeta. * 20. 6. 1890 w Gostyninie, woj. warsz. Uk. szk. realną w Tambowie (1910), stud. w Konstantynowsk. Inst. Miern. w Moskwie, uk. Aleksandrowską Szk. Wojsk. tamże. W 1914 triangulat. w Chiwie i Bucharze. Sł. w II Korp. Wsch., uczestn. bitwy pod Kaniowem. W 1934 brał udz. w polsk. wyprawie na Spitsbergen, gdzie wyk. triangulację w centrum Ziemi Torrella. Ogł.: Sprawozd. z prac triangulacyjnych na Spitsbergenie (Wiad. Służby Geogr. 1935); Rezultat obliczeń triangulacyjnych na Spitsbergenie (tamże 1936).

ZAGRODZIŃSKI STANISŁAW ROMUALD. Przemysł. film. * 4. 2. 1897 w Warszawie. S. Pawła i Anny z Domańskich. Oż. 26. 4. 1920 ze Stellą Michalską. Stud. na wydz. prawn. Uniw. Warsz. i Poznańsk. 9. 11. 1918—12. 1920 sł. w w. p. Od 1921 prac. w przemyśle film. Prez. Zw. Polsk. Zrz. Teatrów Świetln., wicepr. Rady Nacz. Przem. Film., wicepr. Międzyn. Fed. Właśc. Kin. Czł. Tow. Przyj. Polonii Zagr., czł. Międzyn. Kom. Prawa Autorsk. Ogł. art. dot. zagadn. przem. film. i prawa autorsk. Odzn.: M. za W., tun. N. Ift. Warszawa, Marszałkowska 86, m. 8, tel. 8-08-17.

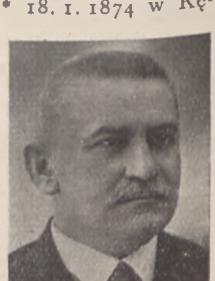
ZAGRODZKI KAZIMIERZ FRANCISZEK. Inż.-mech. * 10. 1. 1873 w Inowrocławiu. S. Faustyna i Józefy z Kuciów. Oż. 9. 9. 1897 ze Stefanią Sadkowską. Uk. gimnazjum w Turynie (Włochy), nast. wydział mechan. politechn. tamże (1894). Za czas. szk. czł. tjn. stow. samokszt.; wydal. ze szk., wyj. do Włoch. Wsp. z dr. Grabowskim założył i prow. do 1894 koleg. polskie w Turynie.

Po powr. do kraju prac. w Hucie Bankowej na Śląsku jako konstrukt., nast. do 1904 kier. walc. w Cieszynie, po czym na kierown. stan. w przemyśle metalurg. w Rosji (Ural, Moskwa, Taganrog). Od 1919 insp. zdob. woj. na fr. bolsz. (okr. miński), dyr gaz. i wodoc. miejsk. w Bydgoszczy (do 1924), zarz. maj. państw. na wojew. nowogr. (do 1926); kier. walc. w hucie Katarzyna w Sosnowcu (do 1927), nast. w hucie Batory. Zorg. na Śląsku fabr. białej blachy, nieproduk. dotychcz. w Polsce. Czł. Stow. Hutn. Polsk., Tow. Mechan. w Warszawie (oddz. techn. wojsk.), prez. Ligi Gospod. Odrodz. Polski. Ogł. prace z dziedz. walc. blachy w czasop. fach. polsk. i ros. Wielkie Hajduki, Ratuszowa 4.

ZAJĄC JÓZEF. Dr fil. Gen. bryg. * 14. 3. 1891 w Rzeszowie. S. Szymona i Izabeli z Kowalskich. Uk. gimn. w Wadowicach, wydz. fil. Uniw. Jagiel., Wyż. Szk. Woj. w Paryżu (1920). Jeden z org. Polsk. Druż. Strzel. Od 8. 1914 w 3 p. p. Leg. Polsk., od 1916 dca t. pułku, nast. dca 15 p. strzel. II Korp. Wsch., po czym na Murmanie i w A. P. we Francji. W w. p. m. in. przewodn. kom. regul. i tłum., dca grupy szkół piech. w Modlinie i Rembertowie, czł. Centr. Kom. Wyszk. W 1920 szef szt. grupy oper. Doln. Wisły, 5 armii, płnc. grupy oper. 2 armii, 3 armii. Po wojnie m. in. szef oddz. I, nast. zast. szefa Szt. Gen., p. o. dcy O. K., dca dyw. piech., dca O. K., insp. obr. pow. państwa. Gen. bryg. od 1. 12. 1924. Ogł. szer. prac z dziedz. wojsk. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., K. Z. W. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 5 i 3; wł. ŚŚ. M. i Ł. 4, Gw. Rum. 3, M. I.

ZAJĄCZEK EDWARD JÓZEF FRANCISZEK. Przemysł. * 18. 1. 1874 w Kętach. S. Franciszka i Franciszki z Krzysztoforskich. Oż. 18. 1. 1899 z Antoniną Drabczyńską. Uk. Szk. Przemysł. Do 1896 prakt. za gr. Sł. w w. austr. Burm. m. Kęt. Cenz. Banku Polsk. w Bielsku, cenz. B. G. K. w Białej, czł. rady powiat. w Białej, rady wojewódzk. w Krakowie, radca Izby Handl. tamże. Wystaw. wyr. włókien

na Pow. Wyst. Kraj. we Lwowie (1897, m. sr.), Wyst. Przem. Kraj. w Samborze (1904, m. zł.), Wyst. Przemysł.-Roln. w Wadowicach (1907, m. zł.), Wyst. Lek. i Przyr. w Krakowie (1907, m. zł.), P. W. K. w Poznaniu (1929, m. zł.), Targ. Katowick. (1934, m. zł.). Odzn. O. P. 4. Od 1932 obywat. hon. m. Kęt. Kęty, Sobieskiego 530, tel. 2.

ZAJĄCZKOWSKI ANANIASZ. Dr fil. Filol. orient. * 12.11.1903 w Trokach. Stud. filol. Wschodn. muzułm. na Uniw. Jagiel., 1929—30 orientalistykę w Berlinie, 1931 w Paryżu. 1930—31 podróż. do Turcji. 1929—32 asyst. sem. filol. orient. Uniw. Jagiel. W 1933 habilit. na Uniw. J. Piłsudskiego. 1932—35 lektor, potem doc. jęz. tureck., a od 1935 prof. nadzw. turkol. Uniw. J. Piłs. Kier. sem. turkol., kurator bibl. islamist., czł.-współprac. kom. orient. Polsk. Ak. Um. Czł. Polsk. Tow. Orient. Red. nacz. czasop. Myśl Karaimska. Ogł. m. in.: Krótki wykład gramatyki języka zachodnio-karaimskiego (1931); Sufiksy imienne i czasownikowe w języku zach.-karaimskim, przyczynek do morfologii języków tureckich (1932); Studia nad jęz. staroosmańskim I, wybrane ustępy z anatolijsko-tureck. przekł. Kalili i Dimny; II, wybr. rozdz. z tur. przekł. Koranu (1934); Przekłady trenów Jeremiasza w narzeczu trocko-karaim. (Rocznik Orient. 1934); szer. art. w Myśli Karaimsk., Jęz. Polsk. i in. Warszawa, Kozietulskiego 8, tel. 12-72-86.

ZAJĄCZKOWSKI STANISŁAW FRANCISZEK. Dr fil. Hist. * 29. 1. 1890 we Lwowie. S. Stanisława i Marii z Mogilnickich. Oż. 26. 7. 1924 z Marią Kramer. Uk. gimnazjum w Rzeszowie i wydz. fil. Uniw. J. Kaz., stud. uzup. w Paryżu. Od 1916 sł. w w. austr., do 1921 w niew. ros. Prof. nadzwycz. hist. Uniw. Stef. Bat. Czł. przybr. Tow Nauk. we Lwowie; współpr. kom. hist. Polsk. Ak. Um.; czł. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie; wicepr. oddz. wileńsk. Polsk. Tow. Hist. Ogł. m. in.: Archiwum kapituły łacińskiej we Lwowie (1923); Studia nad dziejami Żmudzi wieku XIII (1925); Stan badań nad dziejami Litwy przed 1386 (1925); Władysław Łokietek, odnowiciel państwa polskiego (1926); Polska a Zakon Krzyżacki w ostatnich latach Władysława Łokietka (1929); Żmudź w początkach unii polsko-litewskiej (1930); Dzieje Litwy pogańskiej do 1386 (1931); Wołyń pod panowaniem Litwy (1931); Archiwum archidiecezjalne obrządku łacińskiego we Lwowie (1932); Zarys dziejów Zakonu Krzyżackiego w Prusach (1934); Podbój Prus i ich kolonizacja przez Krzyżaków (1935); Przegląd badań nad dziejami Litwy do 1385 (1935); Rise and fall of the Teutonic Order in Prussia (1935); Polska a Wittelsbachowie w pierwszej połowie XIV wieku (1935); szer art., rec. i sprawozd. w Kwart. Hist.,Archeionie, Ateneum Wileńsk.,Przegl. Teol., Strażn. Zach., Gaz. Lwowsk., Jahrbücher für Kultur und Geschichte der Slaven, Balticoslavica, Roczn. Dziej. Społ. i Gospod., Baltic Countries i in. Odzn. M. 10-l. O. N. Wilno, Zamkowa 22, m. 4.

ZAJCHOWSKI JÓZEF. Ks. Infułat. Dr prawa kan. * 4. 7. 1861 w Wojaszówce, pow. krośnieński. Uk. gimn. w Jaśle, sem. duch. w Przemyślu. Uniw. Gregor.w Rzymie (1886). Święc. kapł. w 1883. Od 1887 kancl. kurii biskup. w Przemyślu. W 1889—1901 prof. teol. w sem. duch. tamże. Od 1901 kan. kapit. metrop. obrz. łacińsk. we Lwowie. Prepozyt tejże kapit. Prał. dom. J. Świątobl. Protonot. apost. R-ca duch. Sędzia duch. Podcz. w. świat. przew. Ks. Kom. Bisk. B. czł. rady nacz. Tow. Szk. Lud. Odzn. O. P. 3. Lwów, pl. Kapitulny 5.

ZAJDENMAN MAURYCY. Inż. Handlow. * 5. 6. 1884 w Lublinie. S. Jakuba Józefa i Anny z Margulesów. Oż. 8. 7. 1913 z Ernestyną Goldman. Uk. gimn. klas. w Lublinie (1903) i politechn. we Lwowie (1909). Dyr. Centr. Zw. Kupców. Czł. kom. opiniod. przy Komit. Ekonom. Ministrów w gab. prof. K. Bartla; sędzia kartel. przy Sądzie Najw.; udz. w ciał. opiniodawcz. i doradcz. resort. gospod. Ogł. szer. prac gospod.-publicyst. w prasie period. Odzn. K. Z. zł. Warszawa, Nowogrodzka 36, tel. 9-84-29.

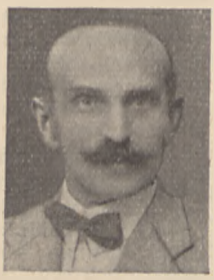
ZAJLICH PIOTR. Baletmistrz. * 18.6.1884 w Warszawie. Uk. szk. balet. tamże (1892). Kier. tejże do 1934. Sł. w w. ros. 1. 1905—1910 i 1914—1918. Wyst. od 1893 w trupie A. Pawłowej, w Wielkiej Operze w Paryżu, Covent Garden w Londynie, Metropolitan Opera House w N.-Yorku. Baletm. opery warsz. Wyst. m. in. balety: Pan Twardowski L. Różyckiego, Bajka Rogowskiego, Na Kwaterze St. Moniuszki, Pietruszka I. Strawińskiego, Świtezianka E. Morawskiego. Czł. zasł. Z. A. S. P. od 1928. Warszawa, Senatorska 21, m. 5.

ZAKLICKA - TRZCIŃSKA JADWIGA. Art. dram. * w Humańszczyźnie. C. Jana i Anny z Hroszczenków. Zaśl. Teofila Trzcińskiego. Ucz. do gimn. w Kijowie, nast. w Krakowie, gdzie uk. miejską szk. dram. i debiut. w teatrze miejsk. Wyst. w Teatrze Narod. w Warszawie, we Lwowie, w Krakowie, w Poznaniu. Role gł.: Św. Joanna

G. B. Shawa, Ifigenia Euripidesa, Infantka w Cydzie, Klara w Ślub. panieńsk., Roxy. Warszawa, Langiewicza 10.

ZAKRZEWSKI ADAM KAZIMIERZ. Płk. * 12. 2. 1892 w Mokręwszczyźnie k. Żytomierza. S. Ottona i Anastazji ze Stefańskich. Oż. w 1923 z Heleną Duszczerską. Uk. szk. śr. Od 1914 sł. w wojsk. ros. Od 1917 przeszedł do I Korp. Wsch. (3 p. uł.). W 1918 w dyw. gen. L. Żeligowskiego na Kubaniu. W w. p. m. in. dca szwadr. w 3 p. uł., zca dcy 14 p. uł. org. i dca 203 p. uł. Po wojnie m. in. z-ca dcy p. s. k. i p. uł., dca p. s. k. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 4, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

ZAKRZEWSKI JAN ANTONI. Literat. Public. Pedag. * 9. 11. 1871 w Pińczowie. S. Antoniego Erazma i Ewy z Koszutskich. Oż. 24. 12. 1922 z Emilią Tymieniecką. Uk. gimn. w Lublinie (1890), stud. nauki przyrodn. na uniw. w Warszawie oraz nauki humanist. na uniw. w Monachium i Paryżu. Prow. bad. hist. w bibliot. i archiw. w Niemczech, Szwajcarii, Francji, Belgii i Włoszech. 1899—1901 czł.-kores. Muzeum Narodow. w Rapperswilu, sekr. liter. Tyg. Ilustr. w Warszawie. Naucz. pol. szk. średn. pryw. (tjn. naucz. hist. Polski i liter. polsk.), nast. gimn. państw. w Warszawie. Od 1932 w st. sp. Ogł. koresp., szkice, nowele, stud. powieśc., kryt., wraż. z podr. w Gaz. Lubelsk., Kur. Codz., Głosie, Gaz. Polsk., Tyg. Ilustr., Wiśle, Kur. Warsz., Kur. Wil., Słowie Polsk. i in.; oddz.: Ananke, Hist. lit. powsz., cz. I Lit. staroż., Czasopiśmiennictwo Polskie na emigracji, Wydawn. awinionskie (1832—1834). Warszawa, Szczygla 10 m. 4.

ZAKRZEWSKI MICHAŁ. Mgr nauk ekon.-polit. Rtm. w st. sp. * 25. 11. 1895 w Winnogórze, pow. Środa. S. Hipolita i Emilii z Grabowskich. Uk. wydz. prawno-ekonom. Uniw. Poznańsk. 1914—1918 sł. w w. niem. Uczestn. powst. wlkp., obr. Lwowa, wojny bolszew., powst. g.-śląsk., nast. sł. zawod. w w. p. Od 1928 w st. sp. 1933—34 dyr. Fund. Pracy w Warszawie. Od 7. 1934 burm. Krynicy—Zdroju. Prez. T-wa Przyj. Zw. Strzel., Zw. Ochotn. A. P., wicepr. Zw. Rez. Ogł. art. lit. i ekonom. Odzn.: K. N., K. W., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Krynica, willa „Reduta", tel. 2-61.

ZAKRZEWSKI ZYGMUNT. Dr fil. Inż.-chem. Prehistoryk. Numizmatyk. * 28.3.1687 w Poznaniu. S. Pawła i Józefy z Szułdrzyńskich. Oż. 23. 8. 1898 z Emilią Jażdżewską. Uk. gimn. we Wrocławiu, polit. w Karlsruhe i uniw. w Bazylei. 1914—17 poseł do sejmu pruskiego. W 1918 przewodn. tjn. komit. obyw. na pow. strzeliński, nast. starosta tegoż pow. i kmdt str. lud. Prof. Uniw. Poznańskiego, Państw. konserwat. zabytk. przedhist. na okr. pomorsko-pozn.

Ogł. m. in.: Groby przedhistoryczne w Kloszczewie, Slavischer Pfahlbau in Breslau, Pfahlbauten der Provinz Posen, Cmentarzysko z kulturą rzymską w Ciążeniu, Kurhany z II okr. epoki bronz. we wsi Jasionna-Klekot, Ewolucja zwyczaju pogrzebowego na cmentarzach z kulturą łużycką, Wynik badań systematycznych na Ostrowie Lednickim, Kurhan w Strzelcach, Zabytki przedhistoryczne z Lubasza, O denarach adelheidowych z imieniem Bolesława, Nowe studia do numizmatyki 10 i 11 w., L'usage d'entailler et de mâcher des monnaies en Pologne au moyen âge, O brakteatach z napisami hebrajskimi, Początki mennictwa polskiego, Kto wybijał denary krzyżowe i jakie jest ich pochodzenie, Język polski na naszych monetach średniowiecznych, Numizmatyka jako nauka, O najdawniejszych monetach biskupów i arcybiskup. gnieźnieńskich, Gniezno i Kalisz, dwie mennice Wielkopolskie za czasów Mieszka III, Mennictwo za czasów Chrobrego, Sposoby badań monet średniowiecznych. Odzn. M. N. Poznań, Słowackiego 18.

ZAKRZEWSKI-TRZASKA BRONISŁAW. Dr praw. Bankow. * 9. 9. 1897 we Lwowie. S. Józefa i Zofii z Gebauerów. Oż. 25. 10. 1930 z Antoniną Raszewską. Od 1922—1926 prac. w Polsk. Banku Przemysł. we Lwowie, 1926—1929 w P. K. O. w Warszawie, od 1929 dyr. Banku Poznańsk. Ziemstwa Kred. Wicepr. rady Giełdy Pieniężn. w Poznaniu, czł urz. rozjemcz. dla spr. finans.-rolnych na woj. poznańskie, sędzia handl. S. O. w Poznaniu od 1933. Ogł. art. z dziedz. finans.-gosp. w prasie fach. we Lwowie i Warszawie. Poznań, Zakręt 4, tel. 72-84.

ZAKRZEWSKI-WYSKOTA JAN. Prawn. * 9. 4. 1881 w Golini Wlkp. S. Pawła i Stanisławy z Łubieńskich. Oż. 27. 8. 1912 z Zofią Motty. Uk. gimn. św. Marii Magdaleny w Poznaniu, stud. prawa na uniw. we Wrocławiu, Marburgu i Göttingen. Przed wojną świat. prez. okr. Sokoła na G. Śl., prez. Tow. Czyt. Ludow. Czynny

przy org. władz po powst. wlkp. W 1920 ochotn. w. p. Nast. dyr. Dep. Więz. Min. Sprawiedl., prez. Sądu Ap. w Poznaniu, ob. notar. w Toruniu. Prez. oddz. L. M. i K.; prez. Koła Przyj. Zw. Strzel.; prez. hon. Stow. Franc.-Polsk., czł. zarz. Fed. Zw. Polsko-Franc.; Ogł. artyk. i feliet. w prasie codz., artyk. prawn. w prasie fach., art. w prasie franc. Wygł. szer. wykł. propag. we Francji. Dorywczo prow. wykł. hist. na Uniw. Poznańsk. Odzn.: O. P. 3, L. H. 3 (1931). Toruń, Klonowicza 24, tel. 12-94 i 19-11.

ZALESKA-MAZUROWSKA JADWIGA. Pianistka. * 21. 2. 1879 w Oksaninie (Kijowszczyzna). C. Feliksa i Amelii z Witanowskich. Zaśl. art.-mal. (batalistę) Mazurowskiego. Przed i podcz. w. świat. mieszk. w Petersburgu (ob. Leningrad). Po rewol. wyj. do Władywostoku, skąd udała się do Japonii, gdzie koncert. w 80 miast. Nast. koncert. w port. miast. chińsk. (Szanghai, Hong-Kong) i w Indiach holendersk. (wyspy Borneo, Celebes, Sumatra, Jawa) razem w 208 miast. Interpret. Chopina. Prez. Tow. Przyj. Sztuki. Warszawa, Filtrowa 83, tel. 9-97-48.

ZALESKA-ZDZIARSKA MARIA, patrz: ZDZIARSKA-ZALESKA.

ZALESKI ALEKSANDER. Ziemianin. * 15. 4. 1895 w Wiedniu. S. Wacława i Heleny z Mycielskich. Uk. gimnaz. i uniw. w Wiedniu (1919). Ucz. obrony Lwowa, nast. do 1921 ofic. łącznik. przy szt. marsz. Focha i adiut. szefa polsk. misji wojsk. we Francji. Do 1931 prez. T. S. L. na woj. tarnopolskie, od 1930 prez. Zw. Ziemian woj. tarnopolsk. Dyr. Tow. Kredyt. Ziemsk. we Lwowie. Odzn. K. W. Lwów, Potockiego 48.

ZALESKI AUGUST. Dyplomata. Public. * 13. 9. 1883 w Warszawie. S. Szczęsnego i Anny z Szydłowskich. Oż. 28. 4. 1920 z Eweliną Komorowską. Uk. wydz. ekonom. uniw. w Londynie i Szk. Nauk Polit. tamże. W 1917 nacz. wydz. w Dep. Stanu Król. Polsk., nast. kier. przedstaw. polsk. w Bernie. Od 1919 minister pełnom. i poseł nadzw. w Atenach. Od 1921 dyr. dep. polit. M. S. Z., od 1922 poseł nadzw. przy Kwirynale. 15. 5. 1926—11. 2. 1932 Min. Spraw Zagr. Senator R. P. Prez. Banku Handl. w Warszawie. Ogł. m. in.: Konfraternia kupiecka m. st. Warszawy (1913), Landmarks of Polish History (1917), Przemowy i deklaracje (1929). Red. kwart. Polish Rewiew w Londynie (1917—1918). Odzn.: O. P. 2 i 1, fr. L. H. 3 i 1, Gw. Rum. 2 i 1, Kor. Wł. 1, wł. ŚŚ. M. i Ł. 1, czechosł. L. B. 1, węg. K. Z. 1, norw. Św. Olafa 1, jugosł. O. B. 1, Kor. Jug. 1, finl. R. B. 1, pap. Grobu Św. 1, ch. Kłosa Zł. 1, hiszp. Karola III 1, belg. Leop. 1, szw. Gw. Pol. 1, łot. 3 Gw. 1, kaw. Malt. Warszawa, al. Ujazdowska 17, tel. 9-60-70.

ZALESKI STEFAN. Dr nauk ekonom. Licenc. nauk społ. * 30. 5. 1888 w Klonowcu w Radomskim. S. Piotra i Zofii z Arkuszewskich. Oż. 7. 10. 1916 z Zofią Moszyńską. Uk. szk. śr. w Radomiu; stud. wyższe w Genewie (1908—12), później w Paryżu. Czł. komit. strajku szkoln. w Radomiu 1904-05, nast. zał. i prez. org. uczn. tamże, prez. Koła Młodz. Polsk. (1909) i prez. Bratn. Pom. Stud. Polak. w Genewie (1909-10), prez. Zjedn. Towarz. Młodz. Polsk. Zagr. (1912). 1919—20 cz. polsk. deleg. ekonom. na konf. pokoj. w Paryżu. 1920—21 red. nacz. czasop.: La vie Polonaise — Polish Life, wyd. przez Kom. Obr. Narod. w Poznaniu. Czł. komit. ekspert. Ligi Nar. do spraw podw. opodatk. i ucieczki kapitału, del. rządu polsk. na międzyn. konf. w spraw. podatk., red. nacz. Bilansu gospod. 10-l. Polski Odr. 1929—30 dziekan wydz. prawno-ekonom. Uniw. Poznańsk. Prez. Tow. Nauk. Org. w Poznaniu, czł. Instytutu Nauk. Org. i Kierown. w Warszawie, czł. kom. nauk społ. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. Ogł. m. in.: Z klasyfik. i charakteryst. prądów społ. (1913), Encyclopedie Polonaise, wyd. w Lozannie i Fryburgu (1915—19), Vie économique et sociale de la Pologne (2 partie de la Petite Encyclopedie Polonaise) (1916), to samo w tłum. ang., Commerce du Royaume de Pologne (1917), Finances publiques du Royaume de Pologne (1917), Agriculture dans la Pologne prussienne (1917), Système prussien d'extermination dans les provinces polonaises (1919), Demographie générale de la Pologne (1920), Stosunki robotnicze w Polsce (1921—22), Prawo skarbowe R. P. (1922—24), Idea słusznej płacy (1925), Les impots directs en Pologne (1927), Istota i rozwój organ. naukowej pracy (1928), Naukowa organizacja (1932), Zasady naukowej org. w zastos. do pracy pocztowo-telegraf. (1933), Postęp techn. a bezrobocie (1934), Wpływ maszyn na bezrobocie wg poglądów ekonomistów 19 w. (1935), Simon de Sismondi — krytyk maszynizmu (1935); szer. art. w prasie polsk. i zagr., przew. z zakr. zagadn. społ. Poznań, Libelta 13, tel. 19-06.

ZALESKI SZCZĘSNY CZESŁAW. Kand. nauk prawn. Dyplom. * 15. 4. 1890 w Würzburgu. S. Jana i Marii z Burkathów. Oż. 30. 7. 1924 z Ellinor Kate Macphersen. Uk. gimn. klas. w Humaniu i wydz. prawny uniw. w Kijowie. 1916—1918 sł. w w. ros. na fr. tureckim. Sekr. Zw. Wojsk. Pol. w Trebizondzie (Turcja). W 1918 ref. w dziale reemigr. przedstaw. Rady Regenc. w Kijowie; areszt. przez bolszew., więz. w Kijowie i Moskwie. Od 1920 w M. S. Z. Sekr. pos. R. P. w Helsinkach, nast. w centr. M. S. Z., od 1923 sekr. pos. R. P. w Rydze, od 1926 zast. I sekr. amb. R. P. przy Watykanie; od 1929 II sekr. pos. R. P. w Berlinie; od 1932 kons. gen. R. P. we Frankfurcie n. M.; od 1934 w centrali M. S. Z. Odzn.: M. 10-l. O. N., finl. R. B., łot. 3 Gw.4, pap. Św. Sylw. 2. Warszawa, al. 3 maja 21 m. 14.

ZALESKI ZYGMUNT. Public. Hist. region. * 15. 1. 1894 w Gozdaninie, pow. mogileński. S. Stanisława i Marii z Polaskich. Oż. 27. 4. 1920 z Salomeą Rosiak. Stud. w wyższ. szk. handl. w Kilonii oraz na uniw. w Berlinie i Wrocławiu (nauki ekonom.-polit.). Nal. do org. „Pet" i „Zet". Sł. w w. p. Ławnik magistr. m. Poznania. B. red. mies. młodz. akad. Brzask, Przegl. Kupieck., Kupca. Od 1920 red. roczn. sprawozd. zarz. miejsk., od 1921 red. Wiad. Statyst. st. m. Poznania, od 1923 red. Kroniki Miasta Poznania, Bibliot. i Kron. Miasta Poznania. 1927—1935 red. miejsk. czasop. urzęd. p. t. Orędownik Zarz. st. m. Poznania. W 1929 red. i gł. autor. Księgi pamiątk. m. Poznania (wyd. z okazji Powsz. Wyst. Kraj.). Ogł. m. in.: O istocie bratnich pomocy (1917), 50 lat pracy Banku Kwilecki i Potocki i S-ka w Poznaniu (1920), Z dziejów walki o handel polski (1921), „Vesta" Bank wzaj. ubezp. w Poznaniu 1873—1923 (1923), Przewodnik po ratuszu poznańskim (1924), Koniec niewoli (hist. Wielkopolski 1890—1925, 1925), Zbiór statutów miejskich (1926), Praktyczny przewodnik po Poznaniu (1927, 1929), Poznań w ilustracji (1928), Obszar i zaludnienie miasta Poznania (1929), Biblioteka Kasprowicza w Muzeum Miejskim w Poznaniu (1930), Cech szewski w Poznaniu (1932); poza tym szer. art. z dziedz. gospod. i samorząd. Odzn. M. N. Poznań, Grobla 13, tel. 16-73.

ZALESKI-LUBICZ ZYGMUNT WACŁAW MICHAŁ. Dr fil. Literat. * 29. 9. 1882 w Klonowcu. S. Piotra i Zofii z Arkuszewskich. Oż. 25. 7. 1925 z Marią Zdziarską. Uz. d-rat na Uniw. Jagiel. i dypl. Szk. Wyższ. Studiów Społ. w Paryżu. Czł. Zw. Mł. Polsk. „Zet", czł. „Centralizacji", red. czasop. Kiliński. Parokr. areszt. i więz. w Cytadeli warsz. Podcz. wojny czł. kom. egzamin. A. P. we Francji i red. pisma dla żołn. p.n. Polak. Habilit. na Uniw. Warsz. Wykł. lit. polską w parysk. Szk. Jęz. Wsch. i w Sorbonie. Deleg. Min. W. R. i O. P. do spr. nauk. we Francji. Czł.-koresp. Inst. Mianowskiego, czł. kom. do badań hist. lit. Polsk. Ak. Um., czł. zarz. Międzyn. Kom. Literat. Porówn. Przewodn. kom. lit. T-wa Wymiany Lit.-Art. między Francją i Polską, wiceprzewodn. zarz. księg. polsk. w Paryżu, czł. zarz. Tow. Przyj. Książki Polsk. we Francji, czł. rady Bibl. Polsk. w Paryżu. Ogł. m. in.: Kobieta i kobiecość w twórczości J. Słowackiego (stud. psychol.-liter.), Zygmunt Krasiński (stud. biogr.-lit.), Dzieło i twórca (zbiór stud. z dziedz. liter. i kryt., nagr. przez Inst. Mianowskiego), Mickiewiciana (nieznane listy A. Mickiewicza), Effort vital de la Pologne contemporaine, La Patrie musicale de Chopin, Na wąskiej miedzy snu i burzy (poezje), O rzeczach błahych i wiecznych (zbiór dial.), Geniusz z urojenia (fuga dramat.), prace w jęz. franc., art. w Życiu Sztuki (red.), Kur. Warsz., Przegl. Współcz. i in. Odzn.: O. P. 4, fr. L. H. 4, fr. Palm. Ośw. Publ. Paryż XVI, r. Boissière 59, tel. Kléber 09-44.

ZALEWSKI ANDRZEJ. Inż. dróg i most. * 4. 2. 1898 w Warszawie. S. Kazimierza i Zofii z Olszowskich. Oż. 18. 6. 1932 z Hanną Lutosławską. Uk. szkołę realną im. E. Konopczyńskiego w Warszawie i wydz. inż. ląd. politechn. tamże. Od 1911 nal. do tjn. Skautingu, od 1916 szef Kwat. Gł. 1918—1920 ochotn. w. p. Uk. Szk. Podchor. Piech. w Warszawie, gdzie nast. był instr. i wykł. Dyr. i czł. zarz. S. A. Wielkich Pieców i Zakł. Ostrowieckich. Warszawa, Miedzeszyńska 12, tel. 10-07-37.

ZALEWSKI ANTONI ANDRZEJ. Urz. sł. zagr. * 30. 11. 1897 w Warszawie. Syn Konstantego i Zofii z Winckowskich. Uk. śr. szk. handl. i Wyż. Szk. Handl. w Warszawie. Od 1911 r. w harc. i Org. Młodz. Narod. W 1914 r. w Woln. Szk. Wojsk. Od 1916 w P. O. W. (Warszawa i Żelechów). Od 1918 r. w Str. Kres. na Podlasiu, uczestn. rozbroj. Niemców. 1918 do 1920 ochotn. w. p. Poseł na sejm wileński, poseł na Sejm Ustawod. Red. tyg. Jedność Lud. w Lublinie (1923—1929). Nast. w M. S. Z. 1. 2. 1930—31. 12. 1932 w Konsul. R. P. w Olsztynie, 1. 1. 1933—31. 3. 1933 w Konsul. Gen. w Berlinie. Od 1936 r-ca Komis. Gen. R. P. w Gdańsku. Odzn.: K. N., M. za W. Gdańsk, Komisariat Gen. R. P.

ZALEWSKI TEOFIL. Dr med. * 20. 10. 1872 w Gąbinie. S. Aleksandra i Wiktorii. Uk. gimn. w Płocku, stud. med. na uniw. w Warszawie i Uniw. Jagiel., stud. spec. w Wiedniu, Berlinie i Jenie. Doc. Uniw. J. Kaz. od 1907. Prof. zwycz. tegoż uniw. (otolaryngol.). W 1894 areszt. w Warszawie za udz. w obch. Kilińskiego, skaz. na więz. i 3-let. zesłanie, zbiegł. do Krakowa. W 1897 areszt. ponown. 1914—1918 kpt.-lek. w. austr. Ucz. obr. Lwowa. Płk-lek. w. p. Zał. i prez. Z. O. R. Lwów. Czł. Polsk. Tow. Lek., Polsk. Tow. Otolaryng., Madryck. Tow. Otolaryngol. Ogł. prace nauk. w jęz. polsk., niem. i franc. Odzn.: K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Lwów, Sykstuska 49 m. 6.

ZALEWSKI-JASTRZĘBIEC ATANAZY. Mgr praw. Adw. * 17. 7. 1900 w Kępnie (Wlkp.). S. Jana i Pelagii z Ogończyk-Blochów. Oż. 17. 6. 1936 z Małgorzatą Sentkowską. Ucz. do szk. śr. w Brodnicy i Toruniu, uk. wydz. prawny Uniw. Poznańsk. (1923). 1919—1921 ochotn. w. p. Uk. Szk. Podchor. Piech. w Warszawie. Udz. w prac. plebiscyt. na Warmii i Mazurach. Po uk. stud. apl. sąd. w Wejherowie, Toruniu i Lubawie, nast. sędzia grodzki w Wąbrzeźnie, sędzia S. O. w Toruniu. Od 1931 adw. w Gdyni. R-ca prawny Banku Zach. i Z. U. S. Czł.: Stow. Sędziów i Prokurat., Tow. Prawn., prez. rady nadz. Spółdz. Budowl. dla Robotn., rzeczn. dyscypl. przy S. Ap. w Toruniu. Ogł. art. z dziedz. orzeczn. sąd. w prasie fach. Odzn. M. za W., M. 10-l. O. N. Gdynia, Krasickiego 42.

ZAŁĘSKI EDMUND. Inż.-chem. * 18. 8. 1863 we Lwowie. Uk. gimn. w Radomiu, stud. na wydz. matemat. uniw. w Warszawie, uk. wydz. chem. politechn. w Rydze (1888). Prac. na liczn. stac. dośw. i w przedsięb. upr. buraków, m. in. 1916—18 dyr. nacz. Tow. Akc. Hodowc. Nasion w Choroszkach i prez. Płd.-Ros. Zw. Hodowc. Nasion. 1917—1918 komis. gen. Kom. Likwid. dla Spraw Król. Polsk. na okr. kijowski. Od 1918 prof. zwycz. uprawy rośl. w Ak. Roln. w Dublanach, od 1919 prof. zwycz. upr., hod. roślin i doświadczaln. na Uniw. Jagiel. i dyr. zakł. roln.-doświadcz. tegoż uniw. Równocz. kier. nauk. firmy K. Buszczyński i S-wie (hod. nas.). Rektor Uniw. Jagiel. 1930—31. Czł.-koresp. Fr. Ak. Roln. w Paryżu, czł. zagr. Ak. Nauk Roln. w Pradze, czł. zagr. Ak. Masarykowej tamże. Ogł. m. in. podr.: Instrukcja dla urządzenia doświadczeń z burakiem cukrowym (1906), Anleitung zur Ausführung vergleichender Versuche mit Zuckerrüben, Anleitung zur Ausführung vergleichender Sorten-Versuche mit Zuckerrüben (1929), liczne oryg. przycz. nauk., artyst., statystycz., kryt. i popul. (ok. 40 prac). Odzn.: O. P. 3, czechosł. L. B. 3. Kraków.

ZAŁUSKA JAN. Dr med. Polityk. * 5. 1. 1873 w Godlewie, pow. ostrowski. S. Wawrzyńca i Anny z Jabłonowskich. Oż. z Edwardą Przyłuską. Uk. gimn. w Łomży i wydz. lek. uniw. w Warszawie, d-rat na Uniw. J. Kaz. Zorg. tjn. koło młodz. w Łomży; w okr. akad. prac. w Tow. Ośw. Lud. oraz w czasop. Głos, Zorza. 1898—1900 więz. w cytadeli warsz. Skaz. na zesł. do Wiatki, zbiegł do Krakowa, nast. do Lwowa, gdzie był asyst. Inst. Fizjol. Równ. czł. red. czasop.: Polak, Ojczyzna. W 1905 powr. do Warszawy, gdzie org. Narod. Zw. Robotn. i prac. w Narod. Demokr. W czasie wojny świat. lek. polsk. form. wojsk. na Wsch. Poseł do Sejmu Ustawod. z okr. łomżyńsk. Jako reprez. obozu narod. jeździł do St. Zjedn. A. P. W 1922 poseł do Sejmu zwykł. Od chwili powst. prez. zarz. gł. Zw. Lud.-Narod. i wicepr. klubu parlament. Ogł. szer. brosz. i propag. książ. popularn. Odzn.: V. M. 5, K. W. Warszawa, Ks. Skorupki 8, tel. 8-24-58.

ZAŁUSKA hr.-DIDUR MARY, patrz: DIDUR-ZAŁUSKA.

ZAŁUSKI-HARHAT KAZIMIERZ MIECZYSŁAW, patrz: HARHAT-ZAŁUSKI.

ZAMBRZYCKI WŁADYSŁAW. Public. Dziennik. * 14. 11. 1891 w Radomiu. Syn Mieczysława i Anieli z Kawalskich. Ucz. do szk. handl. w Radomiu, nast. do Collège d'Anderlecht w Brukseli, stud. w Wyższ. Szk. Przem. Włók. w Verviers. Nal. do Filarecji i do Zw. Strzel. Sł. w w. p., w 1919 ranny. Red. i wyd. Merkuriusza Polsk. Ogł. m. in.: Nasza pani radosna, Większa z kropelkami oraz liczne art. w prasie warsz. Warszawa, Filtrowa 30, tel. 8-10-03.

ZAMECKI STANISŁAW JULIAN. Dr med. * 21. 1. 1891 w Żalinie, pow. chełmski. S. Juliana i Zofii z Cieślińskich. Oż. 3. 11. 1917 z Jadwigą Marią Fanczewską. Uk. gimn. w Warszawie (1909) i wydz. lek. Uniw. Jagiel. (1916). Czł. zw. mł. niepodl. „Promień" w Krakowie i czł. Zw. Strzel. Sł. w Leg. Polsk., nast. w w. p. Kpt.-lek. rez. Asyst. Uniw. J. Piłs. Lek. nacz. Ub. Społ. w Warszawie. Prez. Zrz. Lek. Kas Chorych, prez. okr. warsz. Zw. Lek. Państwa Polsk., czł. zarz. gł. Zw. Lek. R. P., czł. Klubu Lek. Ogł. szer. prac nauk. Odzn. M. N. Warszawa, Żurawia 1 m. 3, tel. 9-61-29.

ZAMORSKI JAN. Polityk. Public. * 24. 5. 1874 w Głogowcu, pow. rzeszowski. Syn Kazimierza i Barbary z Wnęków. Oż. w 1926 z Wandą Dobrowolską. Uk. szk. powsz. w Sieniawie, gimn. w Jarosławiu, stud. romanist. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. (1892—96), stud. spec. z zakr. romanist., jako stypend. rząd., w Paryżu (1897—98).

Nast. naucz. gimn. w Tarnopolu; org. kółka roln., kasy spółdz. Raiffeisena, prez. Sokoła tamże. 1907 i 1911 poseł do parlam. austr. Po śmierci ks. Stojałowskiego prez. jego stron., red. Wieńca oraz Pszczółki, org. w Bielsku Zw. Chrz.-Narod. W 1913 poseł do sejmu galic. z okr. żywieck., przycz. się do wprow. ugody polsko-rusk. 28. 11. 1914 areszt. przez wł. austr. w Białej i osadz. w więz. w Mor. Ostrawie, nast. intern. w Bad Hall. W 1915 wciel. do w. austr. W 1916 dost. się do niew. włosk. Współprac. przy org. A. P. we Włoszech i prow. tam propag. polską. Po powr. do kraju pos. do Sejmu Ustawod., prac. w komis. wojsk. i zagr. Nast. deleg. rząd. do kom. międzysoj. na Śląsku Ciesz. Ogł. szer. prac public.

ZAMORSKI KORDIAN JÓZEF. Gen. bryg. * 1. 4. 1890 w Rzepienniku Biskupim, pod Gorlicami. Ożen. 1921 z Leokadią Kamińską. Naukiśr. pob. w VI gimn. i semin. nauczyc. we Lwowie. 1910—1914 stud. malarstwo w Ak. Krak. u J. Mehoffera, kończąc stud. w 1917—1918 z postęp. celuj. W 1921 uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Od 1907 nal. do org. „Promień", od 2. 12. 1908 — do Zw. W. Cz., nast. Zw. Strzel. W 1913 dow. 3 komp. Zw. Strzel.,

nast. kmdt niższ., późn. wyższ. szk. ofic. W poł. 7. 1914 pow. do w. austr., przeniósł się do Leg. Polsk. M. in. dca komp. 1 p. p. Leg., of. szt. I bryg., adiut. 1 p. p. Leg. Po kryz. przys. dca obw. krakowsk. P. O. W. Nast. w w. p., m. in. dca baonu i zast. dcy 32 p. p. Po wojnie m. in. szef. szt. D. O. K., dca p. p., I of. szt. insp. armii, szef dep. M. S. Wojsk., szef. oddz. w Szt. Gł., z-ca szefa Szt. Gł. Gen. bryg. od 26. 1. 1931. kmdt Gł. P. P. od 1. 1935. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 4, K. Z. zł., K. Z. Wojsk. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3, węg. K. Z. 2, Gw. Rum. 3, Kor. Rum. 2, jugosł.: O. B. 3, Ś. S. 3 i Kor. Jug. 2, czechosł. L. B. 2.

ZAMOYSKA hr. MARIA. Dział. społ. Kompoz. * 15. 5. 1860 w Paryżu. C. Władysława i Jadwigi z Działyńskich. Uk. wyższe kursy prof. de Monvel w Paryżu, stud. śpiew. u prof. Della Sedie i Garcia Viardot. Założ. szk. gosp. wiejsk. w Kuźnicach, pod Zakopanem. Współtwórcz. fund. narod. „Zakłady Kórnickie". Ogł. m. in.: Jak powstało dzieło śp. generałowej Zamoyskiej. Kompoz. muz.: Bory litewskie, Są chwile w życiu, Słonko, Ave Maria, Agnus, Maria Mater i in. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Kórnik (Wlkp.), Zamek, tel. Kórnik 39.

ZAMOYSKI TADEUSZ KAZIMIERZ JULIAN. Inż.-chem. * 16. 2. 1899 w Warszawie. S. Leonarda i Heleny z Nowaków. Ożen. 19. 6. 1932 z Haliną Steur. Uk. szk. realną im. St. Staszica w Warszawie (1916) i wydz. chem. Politechn. Warsz. (1923). Czł. P. O. W., 1918—1920 ochotn. w. p. Por. rez. Wicedyr. Zw. Przem. Chem. R. P. Radca Izby Przem.-Handl. w Warszawie; czł. Zarz. Polsk. Tow. Chem.; czł. Zarz. Centr. Zw. Przem. Polsk.; czł. prez. oddz. polsk. S-té de Chimie Industr. Ogł. szer. prac techn., nauk. i popularyz., m. in.: Za kulisami współczesnej chemii, oraz szer. art. gospod. i przem. w Polsce Gospod., Przegl. Techn., Chimie d'Industrie i in. Red. Wiad. Przem. Chem. Odzn.: K. Z. zł., M. N., M. za W., fr. Palm. Akad. Warszawa, al. Szucha 16, tel. 8-25-78.

ZAMOYSKI hr. ADAM MICHAŁ LUDWIK GONZAGA MAREK. Ziemianin. Dział. społ. * 18. 6. 1878 w Podzamczu. S. Andrzeja Przemysława Konstantego Jana Władysława Zdzisława Augusta Stanisława Kostki Adama Alberta i Karoliny Marii Józefiny Ferdynandy z ks. de Bourbon de Deux Siciles. Ożen. 16. 9. 1897 z Marią hr. Potocką († 9. 1. 1930). Wł. Rudki, II ord. na Kozłówce. B. mistrz ceremonii b. dworu ces. ros.; b. fligieladiutant w b. kwat. gł. w. ks. Mikołaja Mikołajewicza, nast. ces. Mikołaja II, przydz. do attaché wojsk. zagr. Współdz. przy org. A. P. we Francji. Współorg. plebisc. na Warmii, czynny w powst. g.-śl. Prez. Zjednocz. Tow. Polsk. 1918—1924. Prez. Warsz. Tow. Wiośl., prez. Resursy Obywat., założ. Zw. Sokolstwa Słow. w 1925, prez. Zw. Sokolstwa Polsk. 1925—1936. Od 1935 prez. Międzyn. Fed. Gimnast. Odzn.: K.W., finl. R. B. 2, bułg. Zasł. Cyw. 1, jugosł. Ś. S. 1, jugosł. O. B. 4, fr. L. H. 4, ang. K. Wojsk. Warszawa, Br. Pierackiego 2-4; Kozłówka, pow. lubartowski.

ZAMOYSKI hr. AUGUST. Art.-rzeźb. * 28. 6. 1893 w Jabłoni, woj. lubelskie. S. Tomasza i Ludmiły z Zamoyskich. Uk. wolną szk. Levin-Funke w Berlinie. Asyst. rzeźb. w Szk. Sztuki Stos. w Monachium. Ogł. art. o formizmie. Rzeźbi w granicie, diorycie, porfirze, brązie i drzewie. Wyst. w salon. parysk. Ważn. prace: Głowa-portr. infantki Izabeli de Bourbon — w gran. (Madryt, Zbiory Królewskie); Siedząca kobieta — marm. czerw. (Warszawa, Zamek, Zbiory Państw.); Głowa-portr. p. Blumental-Pecci — w gran. czarn. (Paryż, Coll. Pecci-Blunt); Ich dwoje — grupa w dior.

(Paryż, Gal. Zborowski); Głowa Marii Brydzińskiej — brąz (wł. M. hr. Potockiego w Jabłonnie); Leżąca kobieta — w dior. czarnym (Paryż, Coll. Bonjean). Bourg la Reine. Seine, 3 rue des Coteaux.

ZAMOYSKI hr. MAURYCY KLEMENS. Ziemianin. Dyplom. * 30. 7. 1871 w Warszawie. S. Tomasza Franciszka, XIV ord., i Marii z Potockich. Oż. 18. 7. 1906 z Marią Różą Zofią ks. Sapieha. XV ord. na Zamościu. Prez. Filh. Warsz. 1902, prez. C. T. R. 1903, pos. do Dumy Państw. ros. 1906. Prez. Kom. Narod. w Paryżu 1917—1919. Poseł R. P. w Paryżu 1919—1924, min. spr. zagr. 19. 1.—27. 7. 1924. Odzn.: O. P. 1, fr. L. H. 2, duń. Dan. 1, hol. Or. Nas. 1, Kor. Wł. 1. Warszawa, Senatorska 37; Klemensów, p. Szczebrzeszyn, woj. lubelskie.

ZAN TOMASZ. Rolnik dypl. Bankowiec. * 25. 2. 1876 w Suwalszczyźnie. S. Abdona i Jadwigi z Fergussów. Oż. 15. 11. 1901 z Teresą Dowgiałło. Uk. wyż. stud. roln. w Krakowie z dypl. (1899). Dyr. Pomors. Tow. Roln. 1924—1926. Dyr. oddziału Państw. Banku Roln. od 1932. Ogł. szer. prac z dziedz. ekon. w pism. codz. i fach. Odznaczony: K. N., O. P. Lwów, Zadwórzańska 25.

ZANIEWICKI ZBIGNIEW JAN. Mgr fil. Public. Liter. * 27. 1. 1903 w Warszawie. S. Tomasza i Leokadii. Oż. 29. 4. 1933 z Joanną Roche. Nauki śr. pob. w szk. E. Konopczyńskiego w Warszawie, nast. w korp. kad. w Krakowie i Lwowie, stud. wyż. w Paryżu i na Uniw. J. P. pod kier. prof. Ujejskiego. 1919—20 ochotn. w. p., nast. uczestn. III powst. g.-śląsk. Po wojnie był w Brazylii, gdzie odb. dłuższą podr. łodzią po Amazonce (1922—24), nast. 2 l. we Francji. Od 1929 kier. biura Polsk. Kom. Współpr. Intelekt. przy L. Nar. Ogł. m.in.: Zielone piekło, Oberschlesien, Ślady (poez.), szer. art. polemiczn. i sprawozd. Odzn.: K. W., K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Warszawa, Litewska 3, tel. 6-13-43.

ZAORSKI JAN. Dr med. * 6. 5. 1888 w Krakowie. S. Bronisława i Ludmiły. Oż. w 1916 z Marią Jaczewską. Uk. Uniw. Jana Kaz. (1912). Podcz. w. świat. kmdt szpit. pol. I bryg. Leg. Polsk. Sł. w w. p. Doc. chir. Uniw. J. Piłs. od 1931. Dyr. Szpit. S. S. Elżbietanek w Warszawie. Czł. Warsz. Tow. Lek., Tow. Chir. Warsz., Tow. Chir. Polsk., Międzyn. Tow. Chirurg. w Brukseli; czł. zarz. Tow. Obr. Ziem Wsch. Ogł. ok. 50 prac z zakr. nauk lek. Odzn.: K. N., K. W., M. za W. Warszawa, Smolna 30, telefon 5-10-04

ZARANEK STANISŁAW. Dr wszechnauk lek. * 1890 w Bobowej k. Stróż, woj. krakowskie. S. Jakóba i Józefy z Gajewskich. Oż. 10. 12. 1928 z Jadwigą Narolską. Uk. gimn. w N. Sączu i wydz. med. Uniw. Jagiel. (1914). 1911—1913 prez. Stow. Czyt Akad. i kier. domu akad. im. Jabłonowskich w Krakowie. 1915—1918 w wojsku austr., 1918—1919 w w. p. Prakt. w klinice chor. wewn. i położn. Uniw. Jagiel., nast. w Szpit. Jubileusz. w Wiedniu. Od 1920 lek. epidem. w pow. nowotarskim i nowosądeckim. Od 1926 lek. pow. Zw. Strzel., W. F. i P. W., nast. lek. nacz. Ubezp. Społ. w Nowym Sączu. Od 1927 prez. powiat. Tow. Przeciwgruźl. Czł. wydz. P. C. K., wicepr. Zw. Lek. Państwa Polsk. i Zw. Lek. Ubezp. Społ., czł. Tow. Nauk. im. M. Kopernika we Lwowie. Odzn.: O. P. 5, K. Z. sr. N. Sącz, Jagiellońska 35, tel. 66

ZARAŃSKA ZOFIA, patrz: NAKONIECZNA ZOFIA.

ZARAŃSKI JAN. Inżynier górn. Uk. Ak. Górn. w Wiedniu. Doc. prawa górn. Uniw. Jagiel., prof. prawa górn. Ak. Górn. w Krakowie. Przewodn. kom. Min. P. i H. dla kodyfik. prawa górn., przewodn. kom. rekurs. dla spraw górn. Poseł do parl. austr., nast. do Sejmu R. P. Czł. Tow. Nauk. im. Kopernika we Lwowie i in. Ogł. szer. prac, wygł. odcz. popul. i nauk. z dziedz. prawa górn. Odzn. O. P. 3. Kraków, Mickiewicza 30.

ZAREMBINA-SZELBURG EWA, patrz: SZELBURG-ZAREMBINA.

ZARĘBSKI ROMAN TEOFIL. Pedagog. Bankow. Dział. społ. * 24. 7. 1898 w Strojcu, pow. Wieluń. S. Antoniego i Franciszki z Kordiaczyńskich. Oż. 2. 9. 1918 z Henryką Komza. Uk. szk. śr. Od 1916 kmdt P. O. W. w Rudnikach, pow. wie-

luński. W 1920 ochotn. 1921-1932 kier. szk. powsz. Od 1932 dyr. K. K. O. w Kaliszu. Wicepr. pow. Tow. Roln., prez. Związku Młodz. Wiejsk., czł. zarz. pow. Zw. Strz., prez. Zw. Młod. Wsi, wicepr. Fed. P. Z. O. O., prez. Zw. Peowiaków, skarbn. Koła Przyj. Harc. Czł. sejmiku powiat., radny miejski, wicepr. Kl. Gospod. Odzn.: M.N., K. Z. sr. 2, M. 10-l. O. N. Kalisz, al. Piłsudskiego 27.

ZARUSKI MARIUSZ. Gen. bryg. w st. sp. * 30. 1. 1867 w Dumanowie, na Podolu. S. Seweryna i Eufrozyny z Iwanickich. Oż. 17. 2. 1901 z Izabelą Kietlińską. Uk. gimn. w Kamieńcu Pod., wydz. fiz.-mat. uniw. w Odessie, szk. morską w Archangielsku, Akad. Szt. Pięk. w Krakowie. Nal. w Odessie (1885—1894) do Ligi Narod., Sokoła, Koła Polsk. Stud. Uniw.; skaz. na 1½ r. więz. i zesł. na 5 lat do gub. archangielskiej. 1912—1914 w Zw. Strzel., nast. w I bryg. Leg. Polsk. Po kryz. przys. dca okr. P. O. W. w N. Targu. W w. p. m. in.: dca 11 p. uł., nast. 23 p. uł., adiut. gen. Prezydenta R. P. (1923—1925). Czł. sekcji narc. Tow. Tatrz., Tatrz. Ochotn. Pogot. Rat., Kom. Klimat. w Zakopanem. Od 1925 czł. Ligi Morsk. i Rzeczn. (L. M. i K.), Komit. Floty Narod., yacht-klubów. Od 1934 kpt. szkuner-jachtu szkoln. „Zawisza Czarny". Ogł. m. in.: Z Nadsona (poezje, 1897); Współczesna żegluga morska (wyd. II, 1904); Podr. narciarstwa (1908); Na morzach dalekich (wyd. III, 1920); Na bezdrożach tatrzańskich (wyd. II, 1920); Tatrzańskie pogot. ratunk., jego org., dzieje i wypr. ratown. (1922); Sonety morskie (wyd. II, 1925); Żaglowym jachtem przez Bałtyk (1925); Na pokładzie „Witezia" (1927); Na jachcie „Witeź" (1928); Na pokładzie „Iskry" (1929); Moja czwarta podróż na „Witeziu" (1930); Nawigacja jachtowa (1932); Prawa i obowiązki kapitanów i sterników jachtowych. Regulamin służby na jachtach. Alarmy (1933); Zasadnicze komendy i rozkazy przy manewrach na statkach żaglowych (1933); Przewodn. po teren. narc. Zakopanego i Tatr polsk. (wyd. II, 1933); kilkaset art. dziennik., now. i poezji. Wygł. szer. odcz. o spr. morsk. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 5, K. Z. zł., M. za. W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 3, Gw. Rum. 3, pap. Św. Sylw. 1, szw. Miecza 3, hol. Or.-Nas. 3, jugosł. Ś.S. 2, czechosł. L. B. 3. Warszawa, Krasińskiego 5, tel. 12-76-09.

ZARYCHTA APOLONIUSZ. Dr fil. Geogr. Podróżn. Dział. emigr. * 18. 4. 1899 w Sosnowcu. Uk. Ofic. Szk. Topogr. w Warszawie, stud. na Uniw. Warsz. i na Uniw. Jagiel. Czł. P. O. W., nast. sł. w w. p. 1922—24 w Paranie. Współorg. zw. sport. „Junak", zał. i red. czasop. Nasza Szkoła i Sportowiec Polski w Brazylii. W 1925 adiut. marsz. J. Piłsudskiego. W 1928 prow. prace eksplor.-geogr. w Peru. W 1929 czynny na I Zjeździe Polaków z Zagr.; w t. r. del. do St. Zjedn. A. P. na uroczyst. ku czci K. Pułaskiego. W 1930 udz. w Kongr. Geogr. i Etnogr. Słowiańsk. w Jugosławii. Kpt. korp. geogr. Nacz. wydz. polit. emigr. M. S. Z. Wykł. zagadn. popul.-emigr. na Uniw. J. Kaz. Czł. rady gł. L. M. i K., Pol. Tow. Geogr., Nauk. Inst. Emigr. i Kolon., Rady Org. Pol. z Zagr. Ogł. m. in.: Progr. wych. fiz. w polsk. szk. powsz. w Brazylii (1924); Książka do czytania dla kl. III polsk. szk. powsz. w Brazylii (wsp. z Jeziorowskim, 1924). Łuk i łucznictwo (1927); Rycerski sport (1927); Wśród polskich konkwistadorów (1927); szer. art. w Strzelcu, Wychodźcy, Morzu, Wiad. Sł. Geogr. i in. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. W. 2, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

ZARZYCKI FERDYNAND. Dr fil. Gen. bryg. w st. sp. * 22. 12. 1888 w Tarnowie. S. Franciszka i Teofili z Nastalików. Oż. 15. 8. 1923 z Anną Dubeltowicz. Uk. 2 gimn. filolog. w Tarnowie i wydz. fil. Uniwers. Jagiel. 1912—1914 nauczyc. gimn. w Nowym Targu, nast. w Tarnowie. Równocześnie czyn. w Druż. Harc., Druż. Podhal. i Polow. Druż. Sok. Od 1914 w 2 p. p. Leg., nast. 4 p. p. Leg., adiut. pułku, nast. dca baonu. Nast. w Pol. Sile Zbr. kmdt szk. podof., dca baonu rekr. i dca 2 p. p., po czym w w. p. Ranny w obr. Lwowa. Dca II bryg. piech. Leg., grupy oper. i 4 dyw. piech. Po wojnie prac. w D. C. W. Rembertów i w Szt. Gł., nast. dca dyw. piech. Gen. bryg. od 1925. 1927—1931 z-ca I wicemin. spraw wojsk. i szefa adm. armii. 1931—1934 minister przem. i handlu. Od 1935 prez. rady nadz. P. A. S. T. Czł. kmdy nacz. Zw. Leg., czł. zarz. T-wa Przyj. Huculszcz. i Tow. Polsko-Est., czł. Komit. Op. nad Pobojowisk. Leg. i Komit. Bud. Kopca J. Piłs., czł. sądu hon. dla odzn. K. N. Od 1935 senator z woj. stanisławowskiego. Ogł. pracę pt. Służba wewnętrzna oraz przekł. dzieł wojsk. z jęz. franc. Odzn.: V. M. 5, O. P. 4 i 3, K. N., K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. L. H. 4 i 3, Gw. Rum. 3, jugosł. Ś.S. 2, o. est. i łot. Warszawa, Różana 75, telefon 4-33-33.

ZARZYCKI WIESŁAW KAZIMIERZ. Art.-mal. * 29. 12. 1886 w Krakowie. Syn Andrzeja i Walerii z Tomczykiewiczów. Uk. Wyższ. Szk. Przemysł. i Akad. Szt. Piękn. w Krakowie, stud. uzup. technol., farb., barwn. i techn. malarsk. w kraju i za gr. Od 1908 prof., od 1931 dyr. Państw. Szk. Szt. Zdobn. i Przem. Artyst. w Krakowie. Przed wojną świat. czynny w Zw. Strzel. W czasie wojny przydz. do urz. konserwat. dla opieki nad zab. szt. Czł. okr. kom. konserwat. woj. krak. i kiel., czł. rady artyst. m. Krakowa, czł. kom. muzealnej zarz. miejsk., czł. kom. państw. do spr. odnow. Zamku Król. w Warszawie i Wawelu, czł. dyr. Tow. Przyj. Szt. Piękn. w Krakowie. Wyk. portr., pejz., martwe nat., prace graf.; proj. polichr. kośc., wnętrza, tkaniny. Liczne odzn. art., wyróżn. i nagr. konk. Odzn. K. Z. zł. Kraków, Garncarska 4.

ZASTRZEŻYŃSKA Z BISZKOWSKICH KLEMENTYNA. Art. dram. * 24. 11. 1904 w Poznaniu. C. Władysława i Anny z Rajchowiaków. Zaśl. 23. 8. 1925 Wacława Zastrzeżyńskiego. Uk. szk. śr., akad. muz. i szk. dram. w Poznaniu. Debiut. w r. 1923 w Teatrze Miejskim w Poznaniu. 1924-25 wyst. w Bydgoszczy, 1925—1926 w Katowicach, 1926 do 1927 w Bydgoszczy, 1927-28 w Łodzi, 1928-29 w Ateneum w Warszawie, 1929-31 w Katowicach, 1931-32 i od 1934 w Wilnie. Ważn. role: Aniela w Ślubach pan., Inez w Don Juanie, Haneczka w Weselu, Smugoniowa w Przepióreczce, Zosia w Przeprowadzce Rostworowskiego i in. Wilno, W. Pohulanka, Teatr Miejski.

ZASTRZEŻYŃSKI WACŁAW. Art. dram. Reżyser. * 22. 3. 1900 w Wilnie. S. Karola i Hieronimy z Łopattów. Ożen. 23. 8. 1925 z Klementyną Biszkowską. Uk. szk. śr. w Wilnie i ak. muz. w Poznaniu. Za czas. szkoln. w harcerstwie, nast. w P. O. W. 1918 do 1920 ochotn. w. p. Org. teatr. żołn. w N. Sączu i N. Targu (1920). Czł. zarz. Z. A. S. P. Debiut. w r. 1923 w Teatrze Miejsk. w Poznaniu, nast. wyst. w Bydgoszczy (1924—25), Katowicach (1925—26), Bydgoszczy (1926—27), Łodzi (1927—28), Ateneum w Warszawie (1928—29), Katowicach (1929—31), Wilnie (1931—32), Krakowie (1932—34) i w Wilnie od 1934. Ważn. role w szt.: Mazepa (Zbigniew), Dziady (Konrad), Fantazy (Jan), Kres wędrówki (Kapitan), Mariusz, Hamlet (Horacy), Intryga i miłość (Ferdynand), Książę Niezłomny (Henryk), Horsztyński (Szczęsny), Zemsta (Wacław), Pan Geldhab, Samuel Zborowski, Król Stefan, Dziady (Konrad), Warszawianka (Młody Oficer), Noc listopadowa (Wysocki), Przepióreczka (Smugoń). Prac. pod kier. m. in.: R. Żelazowskiego, J. Osterwy i N. Szczurkiewiczowej. 1929—31 wyst. gośc. ok. 100 razy w teatr. polsk. w Niemczech. Ogł. w czasop. Wspomnienia z wojska. Wilno, W. Pohulanka, Teatr Miejski.

ZASZTOWT ALEKSANDER. Budowniczy. Polityk. * 2. 1877 w Wilnie. Stud. na politechn. w Rydze. Za czasów akad. czynny w ruchu polit. i społ. na ter. Wilna i Rygi, w 1905 w ruchu kolejarzy na ter. Częstochowy. Jeden z twórców i przewódca Partii Socjal-Demokr. Litwy i Białej Rusi, Podcz. okup. czynny w robotn. ruchu wyzwol. W 1920 uczest. akcji gen. L. Żeligowskiego, jako czł. I Kom. Rządz. w charakt. dyr. dep. komunik. i robót publ. Pierwszy komis. i org. Kasy Chorych na ter. m. Wilna. Pos. na sejm wileński i czł. deleg. zjedn. Polski i Litwy Śr. Dyr. Tow. Kred. m. Wilna. Ogł. art. w prasie robotn. Jeden z red. Przegl. Wileńsk., Echa, Przełomu i in. Autor: Erotyk i bajek (1924), Bajek politycznych (1932). Wilno-Antokol, Przejazd 8.

ZASZTOWT-SUKIENNICKA HALINA. Dr nauk polit. i ekonom. Adw. * 25. 8. 1900 w Brasławskiem. C. Aleksandra i Aliny ze Stommów. Zaśl. w 1922 Wiktora Sukiennickiego. Uk. szk. śr. w Wilnie i wydz. prawny Uniw. Stef. Bat., d-rat w Paryżu. Za czasów szk. org. kółek doksztalc., pracow. w red. pism szkoln. Sł. w 2 ochot. Legii Kobiet. Nal. do Zw. Bezpiecz. Kraju za czas. Litwy Środk. Radna m. Wilna (1928—32). Czł. sądu dyscypl. Rady Adw. tamże. Ogł. m. in.: Féderalisme en Europe Orientale (1926), Międzyn. Org. Pracy (stud. nagr. w 1926 na konk. Międzyn. Biura Pracy w Genewie, 1929). Wilno, Zauł. Portowy 5 m. 1, tel. 18-92.

ZATORSKI WACŁAW. Rtm. dyplomow. * 21. 9. 1898 w Częstochowie. S. Franciszka i Anny z Kucharczyków. Uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1933), stud. w Wyż. Szk. Dziennik. tamże i na wydz. humanist.

Uniw. J. P. (historia). Od 9. 1914 w Leg. Polsk., ost. w 1 p. uł. Po kryz. przys. intern. w Szczypiornie. Od 11. 1918 w w. p., m. in. dca szwadr. w tatarsk. p. uł. Po wojnie m. in. w Wojsk. Biurze Hist. Ogł. pracę hist. Czyngis-chan (1938) oraz szer. art. w prasie wojsk. Odzn.: K. N., K. W. 2, K. Z. sr., Med. za Ratow. Ginąc., M. za W., M. 10-l. O. N.

ZAWADZKI ALEKSANDER WŁADYSŁAW. Mgr nauk ekonom. * 19. 11. 1902 w Warszawie. S. Władysława i Marii z Dembowskich. Oż. 5. 7. 1930 z Kazimierą Wyrzutowicz. Uk. gimn. im. St. Staszica w Warszawie, wydz. nauk ekonom. Wyż. Szk. Handl. w Warszawie, stud. uzup. hist.-ekonom. w Londynie. W 1918 czł. P. O. W. W 1920 ochotn. w. p. Ranny. Był w niew. bolsz. Nacz. wydz. finans. dyr. tramwajów m. st. Warszawy. Brał udział w pracy uniw. lud. Współzał. i prez. koła ekonom. stud. W. S. H. Prez. Ligi Samowystarcz. Gospod. Ogł.: Nauka o handlu (1924), Teoria kwantytatywna w świetle doświadczeń gospodarczych Anglii w pocz. XIX w. (1926). Geneza teorii ilościowej pieniądza (1930), Teoria pieniądza w średniowieczu (1932), Teoria i polityka pieniężna Anglii w XVI—XVII w. (1936), szer. art. w czasop. gospod. Warszawa, Chałubińskiego 11, tel. 9-86-92.

ZAWADZKI BOLESŁAW. Dziennik. Mjr dypl. w st. sp. * 15. 8. 1892 w Wilnie. S. Aleksandra i Ludwiki z Wysłouchów. Oż. 10. 1. 1916 z Haliną Manowarda. Uk. gimn. w Warszawie, stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. i Uniw. J. Kaz., uk. Wyż. Szk. Woj. w Warszawie. Uczest. walki o szkołę polską, nal. do „Zarzewia" i Druż. Strzel. Sł. w I nast. III bryg. Leg., w Polsk. Sile Zbrojn. i w w. p., m. in. w Biurze Hist., Szt. Gen. Ogł. m. in.: Kampania jesienna w Prusach Wschodnich, Nasz system obrony w 1920 r., Naukowa organizacja w wyszkoleniu wojska, art. w Bellonie. Odzn.: V. M. 5, O. P. 5, K. W. 4, fr. L. H. 5, jugosł. Ś. S. 4, Kor. Belg. 4. Warszawa.

ZAWADZKI EDWARD. Matemat. Pedag. * 26. 10. 1883 w Wesołówce, woj. lubelskie. S. Wacława i Eleonory z Polaminów. Oż. 18. 11. 1918 z Eugenią Witkowską. Uk. gimn. filol. w Kielcach i wydz. fiz.-matem. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1911). Nal. do org. akad. „Spójnia". W 1915 sł. w str. obyw. m. st. Warszawy. W 1918 przewodn. Komit. Obywat., przejął wł. od okup. na ter. pow. włoszczowskiego. W 1920 wiceprzewodn. Zw. Obr. Nar., udz. w org. obr. Płocka. Po uk. stud. naucz. matem. i fiz. w gimn. tow. „Uczelnia" w Łodzi oraz M. Rychłowskiego i W. Górskiego w Warszawie. W 1917 insp. szk. we Włoszczowej, nast. w Płocku. 1924—1933 wizyt. szk. w Kurat. Okr. Szk. Warsz. Dyr. Instyt. Głuchoniem. i Ociemn. w Warszawie. Kurat. Tow. Głuch. „Opatrzność", prez. Tow. Ociemn. Ogł. szer. art. w czasop. pedagog. Warszawa, pl. 3 Krzyży 4-6, tel. 9-13-06.

ZAWADZKI JÓZEF. Dr med. * 13. 12. 1865 w Warszawie. S. Jana Gustawa i Heleny Rozalii z Naimskich. Uk. gimn. i wydz. med. uniw. w Warszawie ze st. lek. cum eximia laude, drat w 1895. 1888—1889 labor. przy kat. farmakol., w 1890 ordyn. klin. terapeut., 1897 do 1922 lek. chor. narz. traw. Szpit. Św. Rocha w Warszawie, 1920—1935 lek. K. Chor., w l. 1898—1914 hon. lek. konsul. gen. austro-węg. w Warszawie. 1902—1907 red. Medycyny i Kron. Lek., 1903—1908 Bibliot. Lek., 1901—1930 Kalend. Encykloped., 1919—1921 Czerwony Krzyż (zał.). 1915—1918 wykł. diagnost. i terap. og. w Szk. Dentyst., od 1916 opiekę społ., hig. społ. i polit. komun. w Szk. Nauk Polit. w Warszawie. Czł. Tow. Lek. Warsz. (wicepr. sekc. gastrol.), czł.-kor., nast. hon. Krak. Tow. Lek., skarbn. Polsk. Cz. Krzyża, prez. zarz. Tow. Przyj. Powiśla, prez. Zw. Miast Polsk., czł. Państw. Rady Samorząd., Państw. Rady Zdr., Państw. Rady Ochr. Pracy, czł. zarz. gł. Fund. Bezrob.; współzał. w 1896 Tow. Doraźn. Pom. Lek. „Pogotowie Ratunkowe" w Warszawie, czł. jego zarz., sekr., prez. i czł. hon.; org. stacje ratunk. w Łodzi, Wilnie, Kijowie, Odessie, Rydze i Charkowie; w 1929 inicj. Polsk. Kom. do Spr. Ratown. i jego prez. Współzał. w 1902 Chrześc. Tow. Ochr. Kobiet (wicepr.); przew. wydz. higieny miast w Warsz. Tow. Hig.; w 1899 zał. Kasy Poż.-Oszcz. Lek.; współzał. Tow. Hig. Prakt. im. B. Prusa; od 1907 reprez. Tow. Kredyt. m. Warszawy, od 1916 czł. kom. nadz., od 1928 wicepr. tego komit. Od 1916 wiceprezyd., radny miejski, zast. prezyd. miasta i ponownie radny m. st. Warszawy do 1934. Czł. Zarz. Międzyn. Zw. Miast w Brukseli, udz. w zjazdach w Paryżu, Düsseldorfie, Monachium, Bernie, Warszawie i Brukseli. Przewodn. kom. do oprac. ust. samorząd. dla m. st. Warszawy. W 1935 czł. i wicepr. kom. rew. m. st. Warszawy. Ogł. liczne prace nauk. i popularyz. z dziedz. medyc. oraz z dziedz. samorząd. Warszawa, Wilcza 62, tel. 8-59-59.

ZAWADZKI MIKOŁAJ. Prawnik. * 1. 4. 1871 w Suwałkach. S. Mikołaja i Aloizy.

Ożenił. 30. 9. 1899 z Celiną Schmidt. Uk. gimn. w Kałudze (Rosja) i wydz. prawny uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Po uk. stud. prac. w Min. Skarbu tamże. Przez szer. lat prez. miejsc. t-wa dobrocz. pn. Tow. Op. Nad Biednymi dziećmi Par. Carskosielsk. Współtwórca polsk. szk. tegoż tow. Podcz. wojny świat. prac. w tow. opieki nad wygnańc. w Mińsku Lit., nast. w Tow. Pom. Of. Wojny w Petersburgu. W 1918 prez. del. Min. Skarbu na okr. płocko-włocławski, w 1920 dyr. izby skarb. w Łodzi, od 1921 prez. Okręg. Izby Kontr. Państwa w Poznaniu. Odzn. O. P. 3. Poznań, al. Marcinkowskiego 23, tel. 19-94.

ZAWADZKI OKTAWIAN (pseud. **MARR JERZY**). Art. film. * 21. 3. 1904 we Lwowie. S. Szczepana i Marii ze Świdnickich. Uk. szk. śr. Uczestnik obr. Lwowa, nast. sł. w w. p. do 1920. Pierwszy film Zew morza nagr. w 1927. Grał w licznych filmach krajowych i zagraniczn. Warszawa, Koszykowa 70 m. 30, telefon 9-49-60.

ZAWADZKI STANISŁAW JAN. Art.-mal. * 27. 4. 1878 w Warszawie. S. Franciszka i Teodory z Szymczykowskich. Uk. szk. śr., stud. mal. w Warszawie, Krakowie, Monachium i Paryżu. W 1915 czł. str. obyw., w 1920 r. ochotn. w. p. Wiceprez. Tow. Zach. Szt. Piękn. w Warszawie. Wyst. tamże. Wyk. m. in. portr. mec. A. Suligowskiego (1914, nagr. prez. Rady Ministr.); portr. ambas. austr.-węg. v. Ugrona; kompoz. Stańczyk (1915, nagrodz., w zbior. hr. Branickich w Wilanowie); portr. córki (nagr., zb. Tow. Zach. Szt. Piękn.); portr. żony (I nagr. m. st. Warszawy); kompoz. Rok 1920 (II nagr. m. st. Warszawy); portr. marsz. J. Piłsudskiego (Muzeum Wojska); portr. senat. Bol. Limanowskiego (w Senacie R. P.); portr. min. Bronisława Pierackiego (w Sejmie R. P.); wiele obr. rodzaj. i akt. kobiec. Upr. litogr. (m. in. portet. prez. I. Mościckiego) i akwaf. (m. in. Matka i Stańczyk). Warszawa, Poznańska 23, tel. 9-41-55.

ZAWADZKI WŁADYSŁAW MARIAN. Ekonom. * 8. 9. 1885 w Wilnie. S. Feliksa i Marii z Kozłowskich. Oż. 10. 2. 1917 z Haliną Niedziałkowską. Uk. wydz. przyrodn. uniw. w Moskwie i Éc. de Scienc. Polit. w Paryżu, stud uzup. w Lipsku, Zurychu i Londynie. Prac. w kółk. samokształc. Od 1905 r. w P. P. S. 1916—17 prez. Zw. Niepodl. W 1920 ochotn. w. p. Od 1917 wykł., od 1919 prof. nadzw. Politechn. Warszaw. Od 1920 prof. zwycz. ek. polit. Uniw. St. Bat. W 1929 dziek. wydz. prawn. Uniw. St. Bat. i dyr. Izby Przem.-Handl. w Wilnie. Od 1931 wicemin. skarbu, od 3. 1932 minister bez teki. 5. 9. 1932—12. 10. 1935 min. skarbu. Czł.-zał. międzyn. tow. Econometric Society. Ogł. m. in.: Zastosowanie matematyki do ekonomii polit. (1914, w jęz. polsk. i franc.), Wartość i cena (1919), Teoria produkcji (1923), O pojęciu wartości zamiennej (1925), O teorii produkcji (1925), Ogólne uwagi o sanacji naszych stosunków gospodarczych i skarbowych (1925), Postulaty ochrony robotnika a konkretne warunki gospodarcze (1926), Polen — dział w pracy zbiorowej: Die Wirtschaftstheorie der Gegenwart (1927), Polska polityka socjalna a gospodarka społeczna (1927), Pojęcie równowagi ekonomicznej i jego naukowe znaczenie (1928), O potrzebach nauki polskiej w obrębie ekonomii polit. (1929), Zagadnienie bogactwa społecznego (1930), O Wł. Czerkawskim (Encyclopedia of Social Sciences, Nowy Jork 1931). Odzn.: O. P. 3, K. N., Gw. Rum. 1. Wilno, Zamkowa 24 m. 1, tel. 9-09.

ZAWADZKI-ROGALA ANTONI RUDOLF. Mjr. Topograf-fotogrametra. * 5. 2. 1896 w Dębicy (Młp.). Uk. Of. Szk. Sap. Leg. Polsk. w Modlinie (1917), Ofic. Szk. Topogr. w Warszawie (1921), spec. stud. fotogrametr. na politechn. w Zurychu (1931). Sł. w Leg. Polsk., w P. O. W. i w w. p. 1921—24 fotogrametra kom. graniczn. na wsch. W 1933 oprac. fotogrametr. mapę Parku Narod. Tatr. W 1934 brał udział w polsk. wypr. na Spitsbergen. W 1935 oprac. mapę ziemi Torrella. Ogł. szer. prac z dziedz. swej spec. w Wiad. Sł. Geogr., Przegl. Fotogrametr. i in. Odzn.: K. N., K. W. 4, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N.

ZAWIDZKI JAN WIKTOR TOMASZ. Dr fil. Inż.-technol. * 20. 12. 1866 we Włukach, w Płockiem. Uk. wydz. chem. polit. w Rydze, gdzie był nast. asyst. D-rat na uniw. w Lipsku. Prof. Ak. Roln. w Dublanach 1907, prof. Uniw. Jagiel. 1917, prof. Politechn. Warsz. 1919. Kier. Depart. Nauki i Szkół Wyższ. Min. W. R. i O. P. 3. 1924. Kier. Min. W. R. i O. P. 11. 12. 1924—25. 3. 1925. Ogł. szer. prac z zakresu chemii, fiz., kinetyki chem. oraz hist. chemii. Odzn. O. P. 3

ZAWIDZKI MARIAN. Pedag. * 1. 4. 1898 w Poznaniu. S. Stanisława i Józefy z Chłapowskich. Oż. 27. 12. 1928 z Haliną Dobrogoyską. Stud. na uniw. w Lipsku i Poznaniu. Agent konsul. R. P. w Lipsku w 1919. Ochotn. w. p. w 1920. Ppor. rez. Udz. w prac. plebiscyt. na G. Śl. Wizyt. szk. Czł. rady miejsk. w Poznaniu. Współzał. i prez. Zw. Strzel. Prez. Robotn. Inst. Ośw. i Kultury im. St. Żeromskiego w Poznaniu. Długol. red. nacz. kwart. Strażnica Zachodnia. Odzn.: K. N., M. 10-l. O. N. Poznań, Asnyka 4.

ZAWIRSKI ZYGMUNT. Dr fil. * 29. 9. 1882 w Berezowicy Małej, pow. Zbaraż. S. Józefa i Kamili ze Strońskich. Oż. 8. 2. 1908 z Kamilą Galotzy. Uk. gimn. klas. we Lwowie i Uniw. J. Kaz. Uczest. obr. Lwowa (1918—1919). Prof. uniw. w Poznaniu. Czł.-zał. Tow. Filoz. we Lwowie; czł. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. Ogł. m. in.: Przyczynowość a stos. funkcjonalny (nagr. na III kon. Przeglądu Filoz.); Metoda aksjomat. a przyrodoznawstwo (1924); Stosunek logiki do matematyki (1927); W sprawie indeterminizmu fizyki kwantowej (1931); Evolution de la notion du temps (nagr. Eugeniusza Rignano na konk. międzyn. czasop. włosk. Scientia); Stosunek logiki wielowartościowej do rachunku prawdopodobieństwa (1934); art., kryt. i rec. w Ruchu Filoz., Przegl. Filoz. i Kwart. Filoz. Przekł.: Zasady psychologii; Logika propedeutyczna — dra A. Höflera. Odzn. M. 10-l. O. N. Poznań, Marsz. Focha 64, tel. 59-32.

ZAWISTOWSKI, patrz: BARYKA EUGENIUSZ.

ZAWISTOWSKI ROMAN. Art. dram. * 28. 1. 1902 w Warszawie. S. Teofila i Józefy z Belonów. Uk. gimn. Ważn. role w szt.: Wesele (Stańczyk), Turoń (Ksawcio), Judasz (Św. Jan), Don Kichot, Zaczarowane koło (Maciuś), Kordian. Poznań, 27 grudnia 9 m. 3, tel. 26-14.

ZAWISTOWSKI WŁADYSŁAW. Dr fil. Liter. Teatrol. * 21. 6. 1897 w Warszawie. S. Adolfa. Oż. 1920 z Janiną Grobicką. Uk. Uniw. Warsz. Sł. w w. p. 1918—1920. Kier. działu lit. i teatr. Kur. Polsk., Now. Kur. Polsk., Epoki (1920—28); kier. lit. tow. wydawn. „Ignis" (1921—24); kier. lit. teatr. miejsk. w Warszawie; sekr. red. Tyg. Ilustr. (1924—28); wykł. hist. teatru w Państwow. Konserwat. Muz. w Warszawie (1925—29); dyr. Dep. Szt. Min. W. R. i O. P. od 1932. Ogł. m. in.: Die wichtigsten Strömungen in der modernen polnischen Regiekunst (1923) oraz szer. utw. lit. i prac w Drodze, Tygodn. Ilustr., Pro Arte, Skamandrze i in. Red. Skamandra (1920—22) i Sceny Polsk. (1924—26). Odzn. O. P. 4. Warszawa, Łukasza Górnickiego 3, telefon 8-20-06.

ZAWODZIŃSKI KAROL WIKTOR. Liter. Kryt. Public. * 1. 6. 1890 w Warszawie. S. Kazimierza i Stefanii z Junosza-Piotrowskich. Uk. gimn. gen. P. Chrzanowskiego w Warszawie i wydz. hist.-fil. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1914 sł. w Leg. Polsk., intern. w Szczypiornie, nast. sł. w w. p. Od 1921 rtm. rez. Wykł. liter. słowiańsk. na uniw. w Brukseli (1933—1934). Współprac. Przegl. Warsz., Słowa Wileńsk., Narodu, Bandery Polsk., Głosu Robotn., Wiad. Liter., Przegl. Współcz. i in. Ogł. m. in.: Teodor Tiutczew (1926); Maria Dąbrowska (1933); Zarys wersyfikacji polskiej (1936); Blaski i nędze realizmu powieściowego (1937); art. z dziedz. lit. oraz w spr. morza i żeglarstwa (pod pseud. Jachtsmen). Odzn.: K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Mokotowska 12 m. 26.

ZBIERZCHOWSKI HENRYK. Literat. Poeta. * w 1881 we Lwowie. Uk. wydz. prawa Uniw. J. Kaz. Urz. Dyr. Skarbu we Lwowie (1904—30). Ogł. m. in.: Przed wschodem słońca (1903); Na złotej przełęczy (1904); Baśnie (poezje, 1906); Malarze (1907); Impresje (poezje, 1907); Stepowa panienka (pow., 1908); Grający las (now.); Literat (1909); Anioły płaczą (pow., 1910); Pojąk (now., 1911); Małżeństwo Loli (kom., 1914); Serce matki czyli przygody Tomcia Palucha (dla dzieci, 1927). Red. Naszego Kraju (1910—12), Szczutka (1920—26). Lwów, Piaskowa 15.

ZBIGNIEWICZ ADELA. Art.-mal. Art.-śpiew. * 7. 12. 1888 w Grybowie (Młp.). C. Leopolda i Antoniny z Solskich. Uk. Zakł. SS. Urszulanek w Tarnowie, stud. mal. w Monachium pod kier. prof. Heidnera, w Paryżu u Matisse'a oraz w Scuola Libera del Nudo we Florencji; stud. śpiew. w Kra-

kowie i Wiedniu, u prof. Funk-Freunda i Jachimeckiego. Wykł. w Szk. Muz. im. S. Moniuszki w Krakowie. Czł. Polsk. Tow. Muz.-Pedagog. w Krakowie i Inst. Muz. w Tarnowie. Wyk. pejz., nat. martwe i portr., wyst. w Wiedniu i w Krakowie od 1916. Kreowała partie sol. w operze krakowsk., m. in. Santuzzy w Rycerskości wieśniaczej, Racheli w Żydówce, Ortrudy w Lohengrinie. Kraków, Bracka 2 m. 10.

ZBIGNIEWICZ STEFAN. Art.-rzeźbiarz. * 20. 8. 1904 w Tarnowie. S. Jana i Ireny z Serdów. Uk. gimn. w Tarnowie (1922), stud. z zakr. hist. szt. na Uniw. Jagiel. (1925), Ak. Szt. Piękn. w Krakowie (1927), nast. wyj. jako stypend. rządu franc., stud. w szk. E. A. Bourdelle'a w Paryżu. Czł. Zw. Art.-Plast. w Krakowie, czł. red. Głosu Plast., czł. zw. „Rzeźba" w Warszawie. Autor proj. nagr.: Pomnik Powstańców w Król. Hucie (1923), Ołtarz dla kośc. w Chełmie Lub. (1935), Sala Kawalerii na Wawelu (1936). Wyk. m. in.: srebrne ramy dla kościoła paraf. w N. Sączu (1930), Czterech ewangelistów w semin. duch. w Krakowie (1930), pomnik Ign. Krasickiego w Dubiecku (1935), Staszic i Lubecki w Ak. Górn. w Krakowie (1935). Kraków, Batorego 12.

ZBOIŃSKA-RUSZKOWSKA HELENA. Art.-śpiew. * 1879 we Lwowie. Stud. śpiew. pod kier. Wysockiego we Lwowie, nast. u Wołoszki, Ressa, Rupnika. Od 1901 wyst. we Lwowie, od 1919 w Warszawie, poza tym w Mediolanie (La Scala), Turynie Madrycie, Barcelonie, Palermo, Bolonii, Padwie, Weronie, Trieście, Buenos-Aires, Montevideo, Wiedniu i Pradze. Prof. konserwat. muz. w Krakowie. Ważn. partie: Marta, Ulana w Manru, Aida (w operze wiedeńsk.), Afrykanka, Żydówka, Amelia (Bal maskowy), Walentyna (Hugonoci), Norma, Gioconda, Halka, Maria, Milada (Dalibor), Elżbieta (Tannhauser), Zyglinda (Walkirie), Brunhilda (Siegfried), Izolda. Czł. zasł. Z. A. S. P. Kraków.

ZBOROWSKA HELENA (pseud. HALICKA BLANKA). Literatka. * 21. 11. 1876 w Łęgu p. Partynią. C. Józefa i Heleny z Męcińskich. Ogł. m. in.: Rozbitki, Kto zwyciężył, Obok szczęścia, Krwawe lata, Nemezis, Ostatni Stuart, Przez miłość, W ofierze, Błędni rycerze, Zdobywca, Lilia Mistrica, Dzień zmartwychwstania, Szwedzki Napoleon, Georges Esparbes, Przez miłość im w ofierze, Pienia bohaterów, Pogwizdów — Łęg, p. Żabno nad Dunajcem, koło Tarnowa.

ZBOROWSKI BRUNO. Inż.-arch. * 15. 7. 1888 w Warszawie. S. Aleksandra i Wandy z Michałowskich. Ożenił 3. 8. 1920 z Matyldą Szymańską. Uk. wydz. archit. Politechn. Lwowsk.; dypl. inż. na Politechn. Warsz. (1923). Uczestn. strajku szkoln. 1905. Ochotn. w. p. w 1920. Od 1918 wykł. na kurs. nauczyc. rys., nast. w Szk. Szt. Piękn. i Akad. Szt. Piękn. w Warszawie (perspekt. wykreśl. i szt. lud.). Prac. w Tow. Krajozn. i Tow. Op. nad Zab. Wyk. m. in. bud.:kompleksu gm. mieszk. Warsz. Spółdz. Mieszk. (1924—1932); kośc. w Imielnicy p. Płockiem (1930), Syberii p. Rypinem (1931), Podkowie Leśnej (1933), Sokołowie Podl. (1934); Zakł. ks. ks. Salezjanów w Daszawie (1932). Przebud. klaszt. w Czerwińsku na Zakł. ks. ks. Salezjanów; rozbud. klaszt. na Bielanach; odbud. zabytk. kośc. w Sierzchowie i in. Warszawa, Korzeniowskiego 5, telefon 8-18-36.

ZBOROWSKI HENRYK TEODOR. Dr med. * 6. 4. 1891 w Łomnicy, woj. poznańskie. S. Antoniego i Stanisławy z Kollerów. Ożenił 5. 7. 1924 z Zofią Witkowską. Uk. gimn. w Poznaniu, stud. med. na uniw. we Wrocławiu, Fryburgu, Lipsku, Krakowie, doktorat w Monachium (1915). W czas. gimn. czł. Skautingu i Tow. T. Zana. Org. Strzelca w Poznaniu. Sł. w w. niem. na fr. zachod. W 1918 asyst. klin. chir. w Erlangen. Uczest. powst. wlkp., nast. w w. p. W 1920 szef szt. D-twa Obr. Plebiscytu na G. Śl. Od 1921 kpt. rez. Prac. w Poznaniu i Warszawie. W 1927 ordyn. oddz. położn.-gin. Szpit. Powiat. w Inowrocławiu. W 1931 dyr. tego szpit. Sekr. Warsz. T-wa Ginekol. Org. Stow. Lek. Zdroj. Ogł. szer. prac z dziedz. ginekol. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Inowrocław, Narutowicza 55, tel. 4-92.

ZBOROWSKI JULIUSZ WIKTOR. Ludoznawca. Krajoznawca. * 8. 4. 1888 we Lwowie. S. Włodzimierza i Marii z Godlewskich. Uk. gimn. w Krakowie oraz wydz. fil. Uniw. Jagiel. i uniw. w Lipsku. Od 1913 prac. na Spiszu i Orawie. 1918—20 kier. Gaz. Podhal., czynny w org. propag. pras. w okr. plebisc. spisko-orawsk. Dyr. Muzeum Tatrzańsk. w Zakopanem. Ogł. szer. prac z zakresu ludoznawstwa i krajoznaw-

stwa Podhala. Zakopane, Muzeum Tatrzańskie, tel. 14-54.

ZBROWSKI MARIAN. Prawnik. Poeta. * 9. 12. 1872 w Opocznie. S. Franciszka i Feliksy z Trzasków. Uk. wydz. prawny uniw. w Warszawie (1895), nast. adw. tamże. Od 1916 czł. Rady Miejsk. w Warszawie, szef sekcji prawno-państw. Tymcz. Rady St. Od 1918 czł. Tymcz. Rady St. Wykł. prawo państw. w Szk. Nauk Polit. 2.—10. 1919 komis. Zarz. Ziem Wsch. w Brześciu Lit. W 1920 ochotn. w. p. W 1921 zweryf. w st. ppłka K. S., w 12 t. r. urlop. z wojska i mian. dyr. do spraw sejmu wileńsk. przy ówcz. Kom. Rządz. Litwy Śr. Od 1925 w sł. adm. Od 2. 1931 sędzia Sądu Apelac. w Lublinie, od 10. 1932 prez. Sądu Okr. w Sosnowcu, nast. prez. Sądu Apel. we Lwowie. Pisarz hipoteczny w Łodzi. Współprac. „Chimery". Ogł. utw.: Poeta, Przemiany, Przebudzenie, Serce. Łódź.

ZBROWSKI WŁODZIMIERZ JAN. Ekonomista. * 12. 6. 1902. S. Mariana i Jadwigi z Lublińskich. Prokurent Powsz. Banku Związk. w Polsce S. A., sekr. gen. Izby Handl. Polsko-Belg. W 1920 ochotn. w. p. Ogł. m. in.: Kapitał zagr. a kapitaliz. wewn.; art. z dziedz. finans. i handlu zagr. w Czasie, Kur. Polsk. i w prasie belg. Koresp. Agence Économique et Financière. Odzn. belg. Leop. II 5 (7. 4. 1936). Warszawa, Mokotowska 46. tel. 7-28-20.

ZDANOWSKI STANISŁAW. Samorządow. Dział. społ. * 31. 3. 1899 w Siedlcach. Syn Michała i Józefy z Kudelskich. Oż. 4. 1920 z Emilią Domańską. Uk. kursy matur. przy krak. szk. inwalidów (1917); zł. egz. z rachunk. państw. i buchalt. (1917) i egz. notarialny (1934). Od 8. 1914 sł. w 1 p. p. Leg., nast. w P. O. W., 1918-21 ochotn. 22 p. p. Inwal. Od 1921 prac. w szkoln. powsz. w Siedlcach; 1929—31 ławn. mag. m. Siedlec, nast. wiceprez. W 1922 kom. pow. Zw. Strzel., nast. czł. zarz. i prez.; czł. zarz. Zw. O. S. P., czł. wydz. wykon. rady szk. miejsk. i pow.; wicepr. obw. L. M. i K.; czł. zarz. obw. Tow. Pop. Bud. Publ. Szk. Powsz.; prez. Zw. Leg.; prez. zarz. pow. Fed. P. Z. O. O.; prez. Tow. Przyj. Osiedla Robotn. w Siedlcach; czł. kom. Zim. Pom. Bezrob.; czł. zarz. Tow. Przyj. Akad. Ogł. art. z dziedz. samorząd. w prasie miejsc. i w Samorządzie Miejsk. Odzn.: K. N., K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N. Siedlce, Puławskiego 34, tel. 2-63.

ZDROJEWSKI EUGENIUSZ. Dr fil. Pedag. * 23. 1. 1892 w Zalesiu, pow. grójecki. S. Józefa i Władysławy z Potkańskich. Oż. 8. 12. 1924 z Aleksandrą Axamitowską. Uk. szk. handl. Zgrom. Kupców w Warszawie (1910), uz. mat. w III gimn. w Krakowie, uk. wydz. fil Uniw. Jagiel. Od 1911 czł. „Zarzewia", „Legii Niepodległ." i stow. młodz. akad. „Znicz" w Krakowie (prez. 1913—14). Nal. do Druż. Strzel. Sł. w w. p. 1916—1919 naucz. pryw. szk. śr. w Warszawie oraz wykł. Wyższ. Kurs. Żeńsk. tamże. Od 1919 st. ref. w Min. W. R. i O. P., kolejno w wydz. program., sekretar. gen. i wydz. prezyd. Od 1927 r-ca minist.; od 4. t. r. do 1933 przydz. do pos. R. P. w Berlinie. Nast. r-ca w wydz. polit. oświat. w Min. W. R. i O. P. Wiceprzewodn. komit. wychow. narod. młodz. polsk. z zagr. przy Świat. Zw. Polaków z Zagr.; wiceprzew. rady wych. obywat. Zw. Rezerw.; sekr. zarz. gł. Stow. Uczestn. Ruchu Niepodl. „Zarzewie". Od 1934 wykł. na wydz. pedag. Woln. Wszechn. Polsk. Ogł. m. in.: Szkolnictwo polskie poza granicami państwa (1925), Szkolnictwo polskie na obczyźnie (1927), Wychowanie państwowe młodzieży niepolskiej (1933), Szkolnictwo polskie w Niemczech (1934), szer. artyk. w Spraw. Narodowośc., Polakach Zagr., Strażn. Zach., Spraw. Morsk. i Kolon., Wychodźcy oraz w prasie codz. Odzn.: M. N., M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 3, szw. Waz. 3. Warszawa, Hoża 1-a.

ZDZIARSKA-ZALESKA MARIA. Dr med * 3. 7. 1898 w Grotowicach. C. Kazimierza i Kamili z Arkuszewskich. Zaśl. 25. 7. 1925 Zygmunta Lubicz-Zaleskiego. Uk. wydz. lek. Uniw. Warsz. 1912—1918 druż. w harc., nast. czł. komendy okr. i Kom. Nacz. 1916—1918 prac. w Stow. Ziemianek. Od 1918 w w. p. jako sanit., podlek., lek. w szpit. wojsk. i oddz. liniow. (m. in. lek. baonu piech.). Przew. zarz. gł. Z. M. P. we Francji, wiceprzew. Zw. Pr. Obyw. K. P. we Francji, od 1924 czł. zarz. i rady zarz. Fidacu. Ogł. m. in.: W okopach (ze wspomn. lek. batalionu, 1934). Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. Paryż XVI, Boissière 59, tel. Kleber 09-44.

ZDZIECHOWSKI JERZY. Roln. Ekonom. Polityk. * 27, 8. 1880 w Rozdole, na Podolu. S. Czesława i Zofii z Dorożyńskich. Oż. 3. 10. 1908 z Martą Bławdziewicz. Uk. gimn. w Odessie i Akad. Handl. w Antwerpii. W 1915 prez. Komit. Obyw. w Lublinie, w 1916 wicepr. Rady Zjazd. Polsk. Org. Pom. Of. Wojny w Moskwie, w 1917 nacz. wydz. wojsk. Rady Zjedn. Międzypart. w Petersburgu (ob. Leningrad). W 1920 ppor. kaw., ob. por. posp. rusz. W 1922 poseł na Sejm z ram. Zw. Lud.-

Narod. 1923—24 ref. gen. budż. i prez. komisji budżet. Sejmu. Od 20. 11. 1925—15. 5. 1926 min. skarbu. B. prez. Tow. Leśn. w Warszawie, b. prez. rady nacz. Zw. Drzewnych w Polsce, b. wicepr. Centr. Zw. Polsk. Przem. Górn., Handlu i Finansów, b. czł. tryb. arbitr. Międzyn. Izby Handl. z ram. Polski. Ogł. art. polit. i ekonom. oraz: Finanse Polski w latach 1924 i 1925 (przetł. na jęz. franc. i ang.), Polityka finansowa, Jak Polska odbudowała swoje finanse (w jęz. franc. i ang.). Odzn. fr. L. H. 2. Warszawa, Smolna 15, tel. 6-80-48.

ZDZIECHOWSKI MARIAN. Dr fil. Filol. słow. Hist. lit. * 30. 4. 1861 w Nowosiółkach (Mińszczyzna). S. Edmunda i Heleny z Pułjanowskich. Oż. w 1887 z Marią Kotwicz. Uk. gimnazjum w Mińsku Lit. (1879), stud. na wydz. fil. uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad), uk. wydz. fil. uniwers. w Dorpacie (ob. Tartu) ze st. kand. filol. słowiańsk. (1883 r.), stud. spec. nad Słowiańszczyzną w Grazu i Zagrzebiu, stud. nad literat. powsz. w Genewie, drat na Uniw. Jagiel. (1889). W 1894 habilit. z filol. słow., nast. rozszerz. habilit. i veniam legendi w zakr. literat. powszechn. czasów nowsz. Od 1899 prof. nadzwycz. Uniw. Jagiel., 1908—1914 prof. zwycz. Po wojnie prof. Uniw. Stef. Bat. Od 1903 czł.-koresp. Polsk. Ak. Um., od 1909 czł. zwycz. Od 1928 czł. zwycz. Węg. Ak. Um. Prez. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie. Czł. Tow. Nauk. Warsz. Ogł. m. in.: Oczerki iz psichołogji sławianskawo plemieni (pod pseud. M. Ursyn, 1887), Mesjaniści i słowianofile (1888), Karol Hynek Macha i bajronizm czeski (1893), Byron i jego wiek (Kraków 1894, 1897), Politiczeskije idieały polskago obszczestwa (z przedm. L. Tołstoja, 1896), Dążenia i ideały czeskie (1897), Po sjezdne Slowanskych Novinaru v Krakove (1899), Szkice literackie (1900), Borys Cziczerin — wspomnienie pośmiertne (1904), Wizja Krasińskiego (1912), U opoki mesjanizmu (1912), Pesymizm, romantyzm a podstawy chrześcijaństwa (1915), Zygmunt Miłkowski a idea słowiańska w Polsce (1915), Wpływy rosyjskie na duszę polską (1920), Europa, Rosja, Azja (1923), Renesans a rewolucja (1925), Walka o duszę młodzieży (1927), Napoleon III (1930), Węgry i dokoła Węgier (1933), Chateaubriand a Bourbonowie (1934), wiele art. i kryt. w czasop. nauk. i liter. w jęz. polsk., franc., włosk., niem., ros. i chorwack. W 1936 otrz. nagr. lit. m. Grodna. Odzn.: O. P. 3, węg. K. Z. 2. Wilno, Antokolska 42, m. 1

ZECHENTER WŁADYSŁAW. Inż. górn. * 3. 4. 1889 w Kaczyce, na Bukowinie. Syn Teodora i Amalii z Hrubantów. Oż. 17. 7. 1917 z Władysławą Kowarzyk. Uk. gimn. w Bochni (1908) i Ak. Górniczą w Leoben (1913). Uczestn. akcji plebiscyt. na Śląsku. Od 1913 prac. w kop. „Brzeszcze"; od 1918 kier. kopalni „Kościuszko" i „Piłsudski" w Jaworznie; od 1929 inspekt. kopalń i prokur. Jaworznickich Kopalń Węgla S. A. Opiek. Zw. Harc. P., założ. i prez. kl. sport. „Victoria", prez. oddz. Zw. Rez., czł. zarz. Sokoła, T. S. L., L. M. i K., czł. zarz. Zw. Inż. Górn.-Hutn. w Polsce. Ogł. m. in.: Odbudowa betonowo-pierścienna na kopalni, poza tym liczne ref. fach. Jaworzno, Kolonia kopalni Piłsudskiego, tel. 1.

ZEGADŁOWICZ EMIL. Literat. Poeta. * 20. 7. 1888 w Bielsku, na Śl. Ciesz. Stud. na wydz. fil. Uniw. Jagiel. Ref. i kier. wydz. lit. w Min. Szt. i Kult. 1919—21. Kier. lit. Teatru Polsk. w Poznaniu 1927—1930. Dyr. rozgł. Polskiego Radia tamże 1929—1932. Redaktor Ponowy (1920), Czartaka (1921), Tęczy (1928—1929), Świata Kulis (1929—30). Ogł. m. in.: Droga życia; Nad rzeką; Powrót; Imagines; Odejście Ralfa Moora (1919); Ballady; Ballady wtóre; Kolędziołki beskidzkie; Dęby pod pełnią (1929); Przyjdź Królestwo Twoje; Wielka nowina; Krąg; Godzina przed jutrznią; Siedem pieśni zgrzebnych o J. Kasprowiczu; Zmysły; Widmo wskazówek; Lampka oliwna (dram., 1925); Łyżki i księżyc; Głaz graniczny; Alcesta (1925); Betsaba (1927); Dom jałowcowy (poezje, 1927); Dziewanny (poezje, 1927); Wigilia; Gdy się Chrystus rodzi (1927); Aktor wieczny; Nad brzegami zodjaku (poezje, 1931); Żywot Mikołaja, srebrem pisanego; Żmory (1935), Motory (1937). Przekł.: Fausta (1927), poetów duńskich. Gorzeń Górny, p. Wadowice.

ZEJDOWSKI JÓZEF. Art. dram. * 16. 3. 1875 w Warszawie. S. Aleksego i Marii

z Zapałowiczów. Uk szk. śr. Pankiewicza w Warszawie, stud. w Sorbonie., uk. szk. dram. w Warszawie. W 1920 ochotnik w. p., nast. uczestnik. powstania g.-śl. Org. tjn. przedst. polskie w Kijowie, Grodnie i Mińsku. W 1905 tamże pierwsze wyst. publ. w jęz. polskim. Występował w Warszawie, Lwowie, Krakowie, Poznaniu, Kaliszu, Paryżu, Berlinie, Kolonii, Düsseldorfie, Dreznie, gł. w szt. Fredry i Moliera. Odzn. K. na Śl. Wst. Wal. i Zasł. Warszawa, Zygmuntowska 6.

ZEJFERT (ZEYFERT) LUDWIK OSKAR. Inż.-mech. * 13. 7. 1894 w Widzach pow. brasławski. S. Mikołaja i Józefy z Aleksandrowiczów. Oż. 2. 6. 1921 z Felicją Pirowską. Uk. szk. realną w Dyneburgu, wydz. mech. Morsk. Szk. Inżyn. w Kronsztacie oraz szk. lotn. w Dijon. 1910—1913 czł. tjn. org. młodz. polsk. „Wyzwolenie". 1914 do 1917 sł. w mar. woj. ros., od 1918 w A. P. we Francji, nast. w w. p. do 1926. Mjr.-pil. rez. Wicedyr. Polsk. Linii Lotn. „Lot". Czł. Aeroklubu R. P., czł. hon. Aeroklubu poznańsk., czł. zarz. gł. Stow. Wet. b. Armii Polsk. we Francji. Odzn. fr. L. H. 5. Warszawa, Adama Pługa 1 m. 3, tel. 8-09-57.

ZELWEROWICZ ALEKSANDER I GUSTAW. Art. dram. Reżys. Teatrol. * 2. 8. 1878 w Lublinie. S. Aleksandra i Bronisławy z Rydzewskich. Oż. 3. 7. 1927 z Eugenią Krystyną Sewerin. Uk. gimn., Wyż. Szk. Handl. L. Kronenberga w Warszawie, szk. dram. przy konserwat. muz. tamże, stud. nauki społ.-ekon. na uniw. w Genewie. Prac. w Zw. Strzel. i P. O. W. Dyr. teatrów: łódzkiego 1910 i 1920, miejskich w Wilnie 1929—31. Prow. teatr im. W. Bogusławskiego w Warszawie. Wyst. m. in. w: Horodniczy w Rewizorze, Czepiec (Wesele); Pan Pickwick; Wujaszek Wania; Lechat (Interes przede wszystkim); Don Guzman (Wesele Figara); Wielki człowiek do małych interesów; Pan Jowialski; Mr. Pourceaugnac. Dyr. Państw. Inst. Szt. Teatr. Odzn.: K. N., O. P. 5, K. Z. zł. 2, łot. 3 Gw. Warszawa, Szczygla 9 m. 12, tel. 5-03-62.

ZEMBRZUSKI LUDWIK KACPER MELCHIOR. Dr medycyny Płk-lek. w st. sp. * 6. 1. 1871 w Brzezicach, woj. lubelskie. Ukończył wydział lekarski uniwersytetu w Warszawie (1897), stud. spec. w Wiedniu, Bernie, Lozannie, Paryżu i Berlinie, d-rat na Uniw. Warsz. (1925). Dyr. nauk Wojsk. Szk. Sanit. 1922. Doc. hist. i filoz. med. 1929, wykł. zlec. tamże 1931, wykł. zlec. z etyki lek. w Akad. Stomatol. 1935. Czł.-kor. Tow. Nauk. Warsz., czł. kom. hist. n. przyrod. i med. Polsk. Ak. Um., czł. hon. Król. Rum. Tow. Hist. Med., czł. Franc. Tow. Hist. Med. Ogł. m. in.: Złota księga korpusu sanitarnego polskiego 1797—1918 (1927). Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Warszawa. Okólnik 11, tel. 6-75-77.

ZENIUK ANDRZEJ MICHAŁ. Inż.-arch. * 25. 7. 1909 we Lwowie. S. Michała i Haliny z Junosza-Drewnowskich. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. archit. politechn. tamże (1932). 1932—33 asyst. tejże politechn. Proj. m. in. przebud. oddz. warsz. Banku Zw. Sp. Zarobk., bud. fabr. Jan Idźkowski i Sp., kilka willi w Warszawie i okolicy. Uz. 3 nagr. B. G. K. za typ. domku jednorodz. oraz III nagr. na konk. na gm. Kier. Mar. Woj. Proj. zakup.: Dom Harcerza Polskiego, gm. P. K. O. w Poznaniu, gm. urz. komun. w Kutnie. Warszawa, Kielecka 32, tel. 4-36-24.

ZERNDT JAN. Dr fil. Przyrodnik. Pedagog. * 12. 1. 1894 w Zgierzu. Stud. na wydz. lek. Uniw. Warsz.; uk. wydz. fil. (stud. przyrodn.) Uniw. Jagiel., uz. dypl. nauczyc. na Uniw. Warsz. 1920—21 ochotn. w. p. Naucz. gimn. w Łodzi, Łasku od 1922 w Krakowie. W 1921 zorg. centr. prac. przyrodn. szkół powsz. w Łodzi, 1923 takąż prac. w Krakowie. Współprac. kom. fizjograf. Polsk. Ak. Um. Ogł. szer. prac gł. z dziedz. mineral., petrogr. i geol. w: Czasop. Przyrodn., Ruchu Pedag., Roczn. Tow. Geol., Biul. Polsk. Ak. Um., Przegl. Górn.-Hutn. i in. Kraków, św. Anny 6, telefon 1-12-63.

ZEYDOWSKI WŁODZIMIERZ. Inżyn.-mech. * 6. 1. 1888 w Warszawie. S. Henryka i Władysławy. Oż. 31. 12. 1920 z Melanią Bogusławską. Uk. szk. realną w Warszawie i politechn. w Berlinie. Ochotn. w. p. 1920. Czł. Automobilklubu Polski od 1920; prez. kom. sport. i turyst. Czł. zarz. Ligi Drog. Prac. na polu propag. motoryz. w Polsce. Warszawa, Słoneczna 50, tel. 4-39-05.

ZEYFERT LUDWIK OSKAR, patrz: **ZEJFERT.**

ZIELIŃSKA-CHRZANOWSKA Z ŁANIOWA LILI STANISŁAWA ALICJA. Art. dram. i film. * 30. 4. 1911 w Warszawie. C. Marcina i Zofii z Raczyńskich. Zaśl.

18. 9. 1928 Tadeusza Samuela z Łaniowa Chrzanowskiego. Uk. szk. śr. w Warszawie i szk. dram. tamże pod kier. St. Wysockiej, studiow. w Paryżu, Rzymie i Florencji. Debiut. w Teatrze Narodow. w Warszawie. Wyst. w Poznaniu i Wilnie, m. in. w rol.: Naty w Ten i tamten, Maryny w Weselu, Marty w Miodzie kasztelańskim, Flory w Panu Geldhabie, Anieli w Ślubach panieńskich oraz w film.: Przygody miłosne, Zwycięzca, Sztabs-kapitan Gubaniew, Każdemu wolno kochać, Awanturki jego córki, Przeor Kordecki. Warszawa, Królewska 29.

ZIELIŃSKI TADEUSZ STEFAN. Dr fil. Hist. Filol. klas. * 14. 9. 1859 w Skrzypczyńcach, pow. humański. S. Franciszka i Ludwiki z Grudzińskich. Oż. 13. 5. 1884 z Ludwiką Elżbietą Giebel. Uk. gimn. św. Anny w Petersburgu (ob. Leningrad) (1876), uniw. w Lipsku (d-rat 1880), stud. spec. z dziedz. archeol. i epigr. w Monachium, Wiedniu, we Włoszech i Grecji (1881-1883). W 1884 mgr uniw. w Petersburgu i doc. tegoż uniw. W 1887 dr uniw. w Dorpacie (ob. Tartu), prof. nadzw. uniw. w Petersburgu, od 1890 prof. zwycz. tegoż uniw. W 1914 emeryt., wykł. nadal tamże. 1920—1935 prof. zwycz. Uniw. J. Piłsudskiego. Ob. prof. hon., wykład. nadal tamże. Dr h. c. 5 uniw. polsk. i 8 zagr. Czł. Polsk. Ak. Um.: Polsk. Akad. Liter.; czł. ak.: bawarsk. (kor.), brytyjsk. (kor.), czesk. (zagr.), greck. (kor.), dei Lincei w Rzymie, prusk., rosyjsk. (hon. i kor.), czł. Tow. Naukow. w Warszawie (czynny) i w Getyndze (kor.), Tow. Przyj. Nauk we Lwowie (hon.) i w Poznaniu (hon.), Polsk. Tow. Filolog. (hon.), Ak. Śródziemn. w Monaco, Unii Kult. w Sewilli, Niem. Inst. Archeol. w Rzymie (zwycz.), Inst. Kult. Włosk. w Warszawie (hon.), Inst. Studiów Etruskich we Florencji (zwycz.), Syndyk. Dziennik. Polskich w Berlinie (hon.); Jednoty Czeskich Filologów w Pradze (hon.), Inst. im. M. Kondakowa w Pradze (hon.), Maticy Serbskiej (hon.). Obyw. hon. m. Delf. Ogł. przeszło 900 prac i art. w różn. jęz., m. in.: Rzym i jego religia (1920), Hermes Trismegistos (1920), Piękna Helena. Studium z cyklu: Współzawodnicy chrześcijaństwa (1920), Chrześcijaństwo starożytne a filozofia rzymska (1921), Świat antyczny a my (1922), Irezjona. Klechdy attyckie (1922, 4 serie), Grecja. Budownictwo — Plastyka — Krajobraz (1923), Z ojczystej niwy (1923, stud. o Mickiewiczu i Sienkiewiczu), Religia hellenizmu (1925), Hellenizm a judaizm (1927, 2 t.), Z życia idej. Studia i szkice (1925), Filhelleńskie poematy Byrona (1928), Kleopatra (1929). Odzn.: O. P. 2, gr. Feniksa 2. Warszawa, Krak. Przedm. 26/28 m. 136, tel. 2-04-30.

ZIELOWSKI BOLESŁAW. Pedag. * 27. 8. 1880 w Opatowie. S. Pawła i Marii z Kozłowskich. Oż. 2. 7. 1927 z Marią Kuskowską. Uk. gimn. w Radomiu, stud. na uniw. w Krakowie i Charkowie. Uczest. wojny polsko-sow. 1907—15 dyr. szk. techn. w Żyrardowie; 1915—17 dyr. gimn. polsk. w Kijowie, nast. w Jekaterynosławiu (Ukraina). Od 1919 prof. W. Szk. Bud. Masz. im. H. Wawelberga i S. Rotwanda w Warszawie, nast. wykł. w Państw. Szkole Techniczno-Kolejowej tamże. Prac. w Stow. Naucz. Szk. Wyższ. i Stow. Naucz. Szk. Zawod. Ogł. szer. art. na temat szkoln. zawod.; oprac. proj. Ustawy o szkoln. zawod. (wyd. Książnicy-Atlas); autor proj. reformy szkolnictwa w Polsce (ogł. w czasop. Szkolnictwo Zawodowe). Warszawa, al. 3 maja 14 m. 30, tel. 5-02-46.

ZIEMBIŃSKI ZBIGNIEW. Art. dramat. Reżys. * 17. 3. 1908 w Wieliczce. Uk. gimn. humanist. w Wieliczce, stud. fil. na Uniw. Jagiel., uk. szk. dram. w Krakowie. Wyst. w Teatrze im. J. Słowackiego w Krakowie, ob. w teatrach warsz. Ważn. role: Chopin (Lato w Nohant); Dworzanin (Henryk IV), Dick (Tessa), hr. Jakób (Król — de Caillaveta i de Flersa), Lucjan (Małżeństwo — Nicodemiego), Srebrny Anioł (Akropolis — Wyspiańskiego), Andrzej (Simona — Devala), Gaston Bouchard (Panna — Flûte Verneuila), Gaston Rieux (Dama kameliowa), Fred (Pigmalion — Shawa), Parys (Achilleis — Wyspiańskiego), Chlestakow (Rewizor — Gogola), Wicehr. de Saint Gobain (Zielony frak — de Caillaveta i de Flersa). Warszawa, Kozietulskiego 9.

ZIEMECKI STANISŁAW. Dr fil. Kand. nauk przyrodn. * 10. 4. 1881. Uk. wydz. przyrodn. uniw. w Warszawie oraz stud. matem.-fiz. na uniw. w Genewie i Getyndze. Doc. S. G. G. W., wykł. tamże oraz w Państ. W. Szkole Bud. Masz. im. H. Wawelberga

i St. Rotwanda w Warszawie. Ogł. szereg prac, gł. z dziedz. promieniowania, w czasop. spec. polsk., angielsk. i niem.; monogr. Promieniowanie i materia (wsp. z prof. Szczeniowskim), dział pt. Budowa materii w wyd. Dzieje rozwoju fizyki; podr. Przyr. nieożywiona dla 5, 6 i 7 kl. szk. powsz.; art. popularno-nauk. Warszawa, Mokotowska 3.

ZIEMIĘCKI BRONISŁAW. Dział. społ. Polityk. * 27. 1. 1885 w Wilnie. S. Antoniego i Karoliny z Oziembłowskich. Ożw 1918 z Heleną Gorzechowską. Uk. gimn. w Mińsku Lit., stud. na wydz. bud. maszyn Politechn. Lwowsk. i w Wyż. Szk. Techn. w Moskwie. Od czas. gimn. brał udz. w ruchu socjalist. Czynny w rewol. 1905 na ter. Białorusi. Czł. Kl. Socjalist. i Domu Polsk. w Moskwie. W 1915 areszt. w Warszawie w zw. z rewizją w red. Zarania; otrz. nakaz wyj. do Rosji, ukrył się przed wł. ros. Prac. w P. O. W. Przewodn. warsz. O. K. R. P. P. S. Przedstawiciel zw. zawod. w Komit. Obywat. m. Warszawy. Za kier. str. tramwajarzy osadz. w Szczypiornie, nast. w Hawelbergu. Sekr. gen., nast. ref. depart. pracy za czas. Rady Reg. Czł. Rz. Lubelsk., min. pracy i op. społ. w rządzie Moraczewskiego 17. 11. 1918—16. 1. 1919. Czł. Rady Obr. Państwa w 1920. Przewodn. C. K. W. P. P. S. W 1919 i 1922 poseł do Sejmu R. P., prac. w kom. ochr. pracy. Repr. Polskę na międzynar. konfer. pracy w Genewie w 1925 i 1927. 20. 9. 1925 do 20. 4. 1926 min. pracy w gab. Al. Skrzyńskiego. Ogł. art. w prasie part. oraz w Przegl. Ubezp. Społ., Ekonomiście i in. Warszawa, Kielecka 29-a, tel. 4-14-53.

ZIEMSKI ALEKSANDER FELIKS. Ks. * 30. 8. 1883 w Rydlewie, pow. żniński. S. Juliana i Marii z Cichowiczów. Uk. gimn. w Bydgoszczy, wydz. fil. i teol. Inst. OO. Jezuitów w Krakowie, stud. hist. szt. w Rzymie. Od 1914 duszpasterz w oboz. koncentrac. niem., nast. prow. dział. misjon. i rekol. w b. dzieln. prusk. i wśród emigr. polsk. we Francji. Prepoz. bazyl. św. Jana w Toruniu. Czł. komit. pielgrzym. w czasie wyst. misyjn. w Rzymie. Ogł. brosz. i rozpr. z zakr. liturg. i hist. szt.; wyd. album ikonograf. św. Stanisława Kostki. Odzn. m. pap. Benemer. 2. Toruń, Żeglarska 16.

ZIENKIEWICZ EDWARD. Inż. komunik. * 28. 4. 1879 w Witebsku. S. Jana i Tekli z Bouffałów. Ożw. 4. 4. 1918 z Barbarą Mazewską. Uk. gimn. w Witebsku oraz Instyt. Inż. Komunik. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1904). Dyr. okr. P. K. P. w Warszawie. Prez. hon. okr. L. O. P. P., prez. stał. komitetu zjazd. inż. kolej., czł. rady nacz. społeczn. zrzesz. inż. kolej. Ogł. art. fach. w Inżynierze Kolej. oraz brosz. Pierwsza znajomość jęz. estońsk. i węgiersk. Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. 3, est. Orła 3. Warszawa, Wileńska 4, tel. 10-24-86.

ZIENKIEWICZ KAZIMIERZ BOGUMIŁ. Adw. * 17. 10. 1873 w Żytomierzu. S. Rafała i Adeli z Dembowieckich. Ożw. 12. 8. 1912 z Violettą Edytą Penny. Uk. gimn. w Żytomierzu (1892) i wydz. praw. uniw. w Kijowie (1896). Adw. w Żytomierzu (1896—1908), Kiszyniowie (1909) i Baku (1910—17). 1914—15 sł. w w. ros. W 1917 konsul. ros. w Birmingham (Anglia). 1918—19 r-ca prawny Misji Polskiej w Londynie. Czł. zarządu, nast. prezes Tow. Polsk. tamże; org. Izby Handl. Polsko-Ang. i Klubu Polsko-Ang. 1924—27 sędzia okr. w Łodzi; 1927—29 sędzia okr. w Katowicach; od 1929 adw. tamże. Prez. Śląsk. Zrzesz. Sędziów i Prokurat.; wicepr. oddz. Zw. Adw. Polsk. Ogł. szer. rozpr. i art. na tem. prawn. i polit. w Przegl. Prawa Handl., Prawdzie, Polonii. Wygł. odcz. przez radio o Anglii, odcz. w Y. M. C. A. i Rotary-Clubie. Katowice, Zajączka 13, tel. 3-01-57.

ZIENKIEWICZOWA Z RAJKOWSKICH REGINA. Public. Liter. * 3. 12. 1882 w Ciechanowie. C. Franciszka i Jadwigi z Dmowskich. Zaśl. 28. 8. 1904 Mariana Zienkiewicza-Siekierza. Uk. szk. Zuzanny Morawskiej w Warszawie. Czł. włocł. Komitetu Obrony Państwa; czł. zarz. Ligi Kobiet Pogot. Wojen. Ziemi Kujawsk.; czł. zarz. Rodz. Wojsk.; czł. zarz. T-wa Intelig. Prac.; czł. zarz. Rodz. Lek. Prac. w pism. lud., młodzież., emigrac. W 1920 red. Gaz. Kujawsk. Ogł. prace public. i liter. w Kur. Warsz., Polsce Zbrojnej, Bluszczu oraz w szer. pism dla dzieci i młodz. Uż. pseud. Domosława. Odzn.

K. Z. sr. Warszawa, Kowelska 4 m. 5, tel. 10-05-70.

ZIENKIEWICZÓWNA - SIEKIERZ JADWIGA (pseud. WICHURA). Dr med. * 12. 8. 1905 w Ciechanowie. C. Mariana i Reginy z Rajkowskich. Uk. wydz. med. Uniw. Warsz. i stud. filoz.-psychol. tamże. Lek.-wolont. Wojsk. Szpit. Okr. nr 1, ord. Szpit. Wojsk. im. marsz. J. Piłsudskiego w Zakopanem, lek. ośrodka zdrowia i gniazda tatrz. w Kościelisku, dyr. domu zdrowia w Świdrze, lek. bursy Zw. Osadn. Kres., Gimn. SS. Felicjanek w Wawrze, Zakł. Św. Teresy i oddz. Zw. Strzel. w Świdrze. Harcm. Z. H. P., b. lek. nacz. międzyn. zlotu harc. w Spale. Czł. Gł. Kwat. Harcerek, założ. i czł. zarz. gniazda tatrz. w Kościelisku, zał. i czł. zarz. ośrodka zdrowia w Kościelisku; org. góralsk. druż. harc. i druż. „zuchowych" w przedszk. Rodz. Wojsk. w Warszawie. Czł.-sen. Iuventus Christiana, czł.-zał. Zw. Polsk. Lek. Katol. Ogł. art. w pism. harc. i lek. Red. „Zucha". Odzn. K. Z. sr.

ZIĘTKIEWICZ WŁADYSŁAW. Ppłk. * 23. 5. 1892 w Dembnie k. Bochni. Syn Franciszka i Ludwiki ze Stachurskich. Oż. z Elżbietą Michalewską. Uk. gimn. klas., stud. prawo. Przed w. świat. czł. Sokoła i Druż. Bartosz. 1914—1918 sł. w w. austr. nast. w w. p., m. in. dca baonu w 2 p. strz. podhal. na fr. Po wojnie dca baonu i z-ca dcy p. p., nast. z-ca dyr. Państw. Urz. W. F. i P. W. Prac. w Zw. Strzel., Zw. Harc. Polsk., Polsk. Zw. Narc., Polsk. Zw. Gier Sport. i in. Ogł.: Jazda na nartach, Sprzęt narciarski, szer. art. w prasie wojsk. i sport. Odzn.: V. M. 5, O. P. 5, K. Z. sr. i zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

ZIŁYŃSKI JAN. Dr fil. Językoznawca. * 23. 5. 1879 w Krasnej. S. Mikołaja i Anny z Bieszczadów. Oż. 19. 2. 1922 z Julią Prystopską. Uk. wydz. fil. uniw. w Wiedniu. Prof. językoznawstwa wsch.-słow. studium słowiańsk. Uniwers. Jagiel. Współprac. kom. językow. Polsk. Ak. Um., czł. Polsk. Tow. Językoznaw., Tow. Nauk. im. T. Szewczenki we Lwowie, kom. badań zagadn. polsko-ukr. przy Ukr. Inst. Nauk. w Warszawie, kom. dialektol. Ukr. Akad. Nauk w Kijowie, Österreichische Ges. für Experimentelle Phonetik, International Society of Experimental Phonetics w Londynie. Ogł. m. in.: Próba ugrupowania gwar języka ukraińskiego (1913), Ukraińskie dialekty na mapie Moskiewskiej Dialektologicznej Komisji (1925), W sprawie klasyfikacji dialektów ukraińskich (1926), Z badań fonetycznych (1930), Współczesny stan ukr. dialektologii (1930), Ukraińskie spółgłoski wargowe w porównaniu z polskimi i rosyjskimi (1932), Opis fonetyczny języka ukraińskiego (1932), Mapa dialektów ukraińskich (1933), Łemkowska gwara wsi Jaworek (1934). Kraków, Łokietka 1, tel. 1-39-03.

ZIMIŃSKA Z BURZYŃSKICH MIRA (MARIA). Art. dram. i film. Pieśniarka * 22. 2. 1904 w Płocku. C. Jakóba i Marii z Królikowskich. Uk. szk. śr. oraz stud. dram. i muz. Debiut. w 1921 w Radomiu, w r. nast. zaang. do teatru liter.-art. Qui Pro Quo w Warszawie, gdzie kilka lat była czoł. art. Współaut. wielu skeczów i piosenek. Nakr. kilka film. w kraju (m. in. komed. pt. Każdemu wolno kochać) oraz w Joinville pod Paryżem, w wytw. Paramount. Nast. przeszła do dram. i komed. Wyst. w teatr.: Polskim, Małym, Ateneum, Kameralnym i Teatrze Aktora w Warszawie. Ważn. role w szt.: Madame Sans Gêne W. Sardou (tyt.), Panna Maliczewska Zapolskiej (tyt.), W małym domku T. Rittnera (Maria), Chory z urojenia Moliera (Antosia), Chicago (Roxy). Miała szer. wiecz. w I. P. S., poświęc. piosence w ujęciu retrospekt. Prow. wraz ze Stef. Jaraczem Teatr Aktora w Warszawie. Red. „Duby smalone" w Kur. Por. Warszawa, Polna 62, telefon 8-11-85.

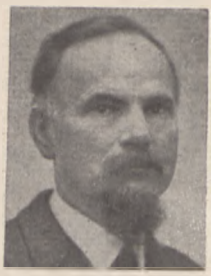
ZIMNIAK ANTONI. Ks. Bp. * 6. 1. 1878 w Niekłaniu, w Sandomierskiem. S. Jacka i Józefy z Widulińskich. Uk. semin. naucz. w Solcu n. Wisłą i gimn. w Pińczowie, nast. semin. duch. w Kielcach (1905). Stud. prakt. w Szwajcarii, Francji, Austrii, Włoszech, Jugosławii, Ziemi Świętej, Afryce. Wik. w Stopnicy (1906—07), wik. i pref. w Grodźcu, pref. szkół kolej. i fabr. w Strzemieszycach, pref. szk. górn., śr. szk. żeńsk. i szkół miejsk. w Dąbrowie Górn., pref. i kapel. w Saturnie p. Sosnowcem, prob. w Stradomiu, Sędziszowie, prob. i dziek. w Będzinie, od 1929 wik. gen. i bp.-sufr. częstochowski. Odzn. K. Z. zł. Częstochowa, N. M. Panny 54.

ZIOBROWSKI STEFAN. Dr fil. Botanik. * 6. 4. 1890 we Lwowie. S. Stanisława i Heleny z Wolańskich. Oż. 1918 z Jadwigą Wolny. Uk. gimn. w Krakowie, wydz. fil. Uniw. Jagiel., szk. ogrodn. w Eisgrub (Morawy). Doc. S.G. G. W., wykł. na wydziale roln. i wydz. fil. (stud. farmaceut.) Uniw. Jagiel. R-ca Izby Roln. w Krakowie, czł. kom. współpr. w doświad-

czaln., kom. fizjograf. Polsk. Ak. Um., Kom. Pomol. w Warszawie, Krak. Klubu Społ., T-wa Botan. w Krakowie. Ogł. m. in.: O zagadnieniu ogrodnictwa; Wpływ ciężkiej zimy 1928—29 na roślinność drzewiastą w dolinie rz. Raby (w jęz. niem.). Kraków, Józefińska 23 m. 5.

ZIOMEK TEODOR. Art.-mal. * 15. 4. 1874 w Skierniewicach. S. Józefa i Katarzyny z Mijakowskich. Uk. gimn., Warsz. Szk. Rys. i Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. Czł. zarz. Tow. Art., b. czł. kom. Tow. Zach. Szt. Piękn. w Warszawie. Mal. pejzaże wyst. w Warszawie, Krakowie, Lwowie i Poznaniu. Uz. dypl. hon. Tow. Zach. Szt. Piękn. i liczne odzn. konk. Warszawa, Piusa XI 31 m. 7, tel. 8-86-84.

ZMIGRYDER-KONOPKA ZDZISŁAW. Dr fil. Hist. * 23. 10. 1897 w Warszawie. Ożen. 24. 12. 1920 z Leokadią Zając. Uk. gimn. w Warszawie i wydz. fil. Uniw. J. Piłsudskiego (1925), stud. spec. w Berlinie i Rzymie. Od 1915 czł. Zw. Młodz. Postęp. (późn. Filarecji), nast. P. O. W. Od 11. 1918 w w. p. Kpt. rez. Doc. hist. star. Uniw. J. Piłsudskiego. Czł. Zw. Żyd. Uczestn. Walk o Niepodl. Ogł. szer. rozpr. z hist. Rzymu i starożyt. Italii. Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 2, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa-Żoliborz, Krasińskiego 16, tel. 11-20-77.

ZMITROWICZ JÓZEF. Adw. * 22. 10. 1884 w Podubniu, pow. lidzki. S. Józefa i Konstancji z Bohdanowiczów. Uk. gimn. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1902) i wydz. prawny uniw. tamże, egz. państw. zł. w Charkowie. W r. 1920 ochotn. w. p. Od 1912 apl. adw., od 1914 adw. w Wilnie. Podcz. okupacji niem. dyr. polskiego gimn. męsk. i żeńsk. w Białymstoku. W r. 1919 pos. do Sejmu Ustawod. z okr. białostock., w 1921 pos. do Sejmu Wileńsk. Czynny w liczn. org. społ., gł. wśród młodz. uniw. i robotn. W ciągu 4 lat czł. zarz. i 3 lata prez. Chrz. Uniw. Robotn. Czł. zarz. oddz. wil. L. M. i K. oraz tow. „Mens". Ogł. art. w Prądzie, współprac. dz. lit. Dzien. Białost. Wilno, Góra Bouffałowa 19 m. 6, tel. 3-66.

ZNAJDOWSKI WACŁAW. Przemysłowiec. Dział. sport. * 1889 w Rydze. Upr. sport od 1906 w Rydze; jeden z org. lekkiej atlet. na Łotwie. W 1923 mistrz Polski w rzucie młotem. Jeden z zał. Zw. Polsk. Zw. Sport. w 1922. Wielol. czł., przez 4 l. prez. Polsk. Kom. Olimp., prow. polską druż. olimp. do Paryża (1924) i Amsterdamu (1928). Zał. i pierwszy prez. Polsk. Zw. Hokeja na Lodzie i Polsk. Zw. Hokeja na Trawie. Od 1929 prez. Polsk. Zw. Lekkoatl. Warszawa, Żurawia 24-a, tel. 8-12-92.

ZNAMIEROWSKA-PRÜFFEROWA MARIA. Mgr fil. Etnolog. Etnograf. * 13. 5. 1898 w Kibartach (Suwalszczyzna). Córka Stanisława i Leokadii z Andrzejewskich. Uk. szk. handl. w Libawie, stud. na wydz. matemat.-przyr. Uniwers. Stef. Bat., uk. wydz. humanist. tegoż uniw. Podr. naukowe (stud. muzealne) do Węgier, Szwecji, Norwegii, Danii, Litwy, Finlandii, Estonii i Łotwy. P. o. kust. muzeum etnograf. Uniw. St. Bat. 1916—18 prac. w zw. młodz. postęp.-niepodl. „Filarecja" i w P.P. S. Propag. ochronę kult. lud., wygł. odcz., pogad. na terenie woj. wileńsk. i białostock. Wygł. równ. liczne odcz. przez radio. Ogł. m. in.: Niektóre zwyczaje wielkanocne w okolicach Złotego Potoka pod Częstochową (1929), Ochrona kultury ludowej (1932), O gobelinach (1933), Rybołówstwo jezior trockich, Muzeum na wolnym powietrzu (1934), Rybacy — ludzie zapomniani (Alma Mater Vilnensis 1935), szer. art. w czasop.: Ziemia, Lud Słowiański, Wiad. Ludoznawcze i in. Wilno, Zakretowa 7 m. 16.

ZNAMIEROWSKI CZESŁAW GABRIEL STANISŁAW. Dr fil. Dr praw. * 8. 5. 1888 w Warszawie. S. Aleksandra i Matyldy z Rutkowskich. Ożen. 25. 4. 1915 z Izabelą Madalińską. Uk. gimn. w Warszawie oraz wydz. fil. i wydz. prawa Uniw. Jagiel., stud. uzup. w Lipsku, Monachium, Berlinie i Bazylei. Podcz. w. świat. czł. Stron. Niezawisł. Narod. Profesor teorii i filoz. prawa

na Uniw. Poznańsk. Brał udz. w prac. nad spraw. urbanist. m. Poznania i sprawami ref. stud. akad. Kurat. Polsk. Zw. Młodz. Demokrat. Ogł. m. in.: Wahrheitsbegriff im Pragmatismus (1912), Psychologistyczna teoria prawa (1922), Podstawa pojęcia teorii prawa (1924), Prolegomena do nauki o państwie (1930), Kilka uwag o prawie zabudowy (1933), Wiadomości elementarne o państwie (1934), art. z dziedz. filoz., socjol. i teorii prawa oraz rec. (od 1914) w: Przegl. Filoz., Ruchu Prawn. Ekonom. i Socjol., Przegl. Warsz., Przegl. Współcz., Drodze, Czasop. Adwok. Polsk. i in., analizy i art. publicyst. w różn. czasop. i przekł. dzieł nauk. Poznań, Zakręt 20, tel. 75-40.

ZNANIECKI FLORIAN WITOLD. Dr fil. Socjolog. * 15. 1. 1882 w Świątnikach, pow. włocławski. S. Leona i Amelii z Holtzów. Oż. 26. 4. 1916 z Eileen Hughes Markley. Uk. gimn. klas. w b. zab. ros., stud. na uniw. w Genewie, Zurychu, Paryżu i Krakowie. 1907—08 bibliot. Polsk. Muz. Nar. w Rapperswyl. 1911—14 dyr. Tow. Op. nad Wychodźcami w Warszawie. 1917—19 wykł. na uniw. w Chicago. Prof. socjol. i filoz. kult. Uniw. Poznańsk. Dyr. Polsk. Inst. Socjol. Czł. kom. filoz. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu. Ogł. m. in.: Zagadnienie wartości w filozofii (1910); Humanizm i poznanie (1912); The Polish Peasant in Europa and America (5 t., wsp. z Williamem I. Thomasem, 1918—1920); Cultural Reality (1919); Upadek cywilizacji zachodniej (1921); Wstęp do socjologii (1922); The laws of social psychology (1925); Socjologia wychowania (2 t., 1928—1930); Miasto w świadomości jego obywateli (1931); The method of sociology (1935); Social Actions (1936); liczne artyk. nauk. w czasop. polsk., ameryk. i niem. Odzn. O. P. 3. Poznań, Niegolewskich 4.

ZNANIECKI JULIUSZ. Literat. * 8. 8. 1908 w Smoleńsku. S. Floriana. Ukończył gimn. w Gnieźnie i wydz. prawny U. Pozn. (1932). Prac. w Min. W. R. i O. P. Ogł. szer. prac lit. w Gaz. Polsk., Kur. Warsz., Czasie, Tęczy, Pionie, Kinie, poza tym t. wierszy: Dwór na bezdrożach (1932). Now. pt. Dziedzictwo, nagr. przez ministra spraw wojsk. na konk. lit. Polski Zbrojnej w 1936.

ZNICZ MICHAŁ. Art. dram. i film. Reżys. * 1888 w Warszawie. Uk. gimn. realne. Od 1914 sł. w w. ros., wz. do niew. niem., z kt. powr. w 1918. Prow. teatr w obozie jeńców w Gardelegen. Wyst. od 16. 3. 1918, pocz. w teatrze Sfinks, nast. w Qui Pro Quo, Cyruliku Warsz., teatr. T. K. K. T. w Warszawie. Role charakter. Reżys. m. in. szt. Zmartwienia pana Hamelbeina. Czł. Z. A. S. P. Warszawa, Złota 56.

ZOLL FRYDERYK. Dr praw. * 1. 2. 1865 w Krakowie. S. Fryderyka i Heleny z Seelingów-Saulenfelsów. Oż. 30. 6. 1895 z Adelą Hoche. Uk. Uniw. Jagiel. Prof. prawa austr. tamże od 1897. W czasie w. świat. prez. Galic. Rady Szk.; 1915—16 wiceprezyd. m. Krakowa. Dr h. c. Uniw. Stef. Bat. Czł. Niem. Ak. Um. Praw. Ogł. szer. prac nauk. w jęz. polsk., niem. i franc., m. in.: Prawo w biegu wieków, Z pracowni sędziego cywilisty, Austriackie prawo prywatne (1909), Prawo prywatne w zarysie (1910), Komentarz do prawa waloryzacyjnego (wsp. z prof. Br. Hełczyńskim), Komentarz do ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (wsp. z drem Krauze, 1929), szer. prac z zakr. prawa autorsk. i in. praw na dobr. niemater., prace z dziedz. prawa międzyn. i polsk. prawa międzydzieln., prace na tem. praw dot. nieruch. niewpisyw. do ksiąg wieczyst., praw dzieci nieślubn., praw na przedsiębior. i in. Odzn. O. P. 2. Kraków, Br. Pierackiego 25, tel. 1-27-70.

ZUBER STANISŁAW RUDOLF. Dr fil. Geolog. * 14. 10. 1893 we Lwowie. S. Rudolfa i Stanisławy z Topolnickich. Uk. Uniw. Jana Kaz. Doc. Uniw. Jagiel. Od 1915 badał ter. naft. w Rosji, na Kaukazie, w Persji, na Bałkanach, w Albanii. Do 1923 geol. przedsięb. naft. w Baku. W 1922 zastos. systemat. bad. geol. przy pom. samol. Od 1927 ekspert rządu włoskiego do poszuk. naft. i górn. Czł. Inst. of Petroleum Technology w Londynie. Ogł. m. in.: Wybuch wulkanu błotnego na wyspie Łoś na Morzu Kaspijskim w związku z budową plioceńskich fałdów Kaukazu (1924); Zastosowanie zdjęć lotniczych przy badaniach geologicznych na Morzu Kaspijskim (1925); Spostrzeżenia geologiczne w okolicach Dulcigno (1930). Odzn. Kor. Wł. 3. Rzym, Hotel Boston.

ZUBERBIER DIONIZY. Dr med. * 5. 10. 1900 w Warszawie. Uk. wydz. lek. Uniw. Warsz. (d-rat 1925). St. asyst. klin. otolaryngol. Uniw. J. Piłs. 1. 1. 1928, doc. laryngol. 1934. Warszawa, Bielańska 6, tel. 6-94-65.

ZUBRZYCKI-SAS JAN KAROL. Dr nauk techn. Inż.-arch. * w 1860 w Tłustem (Podole). Uk. politechn. we Lwowie. Insp. budown. miejsk. w Krakowie 1905—12; prof. hist. architekt. Politechn. Lwowsk. 1912—29. Czł. Tow. Nauk. Lwowsk. Ogł. m. in.: Filozofia architektury jej teoria i estetyka (1894); Skarb architektury w Polsce (4 t., 1907—16); Katedry polskie (1909—18, wsp. z Jadwigą z Łobzowa); Utwór kształtu (1912—16); Zwięzła historia

sztuki (1914—16); Polskie budownictwo drewniane (1916); Arcydzieła Wita Stwosza (1924); Sklepienia polskie z doby średniowiecza i odrodzenia (1926); Zabytki miasta Lwowa (1928); Mistrz Twardowski (1928); Miasto Jarosław i jego zabytki; Architektura Rynku krakowskiego. Proj. i wybud. kośc.: paraf. w Podgórzu k. Krakowa, oo. redemptorystów tamże; oo. misjonarzy w Tarnowie; oo. kapucynów w Zamarstynowie p. Lwowem i in. Wyk. odnow. wyższ. wieży kośc. Mariack. w Krakowie. Lwów, Nabielaka 29.

ZUBRZYCKI TADEUSZ. Inżynier. * 18. 4. 1881 w Stanisławowie. S. Kornela i Józefiny z Gellinków. Uk. gimn. we Lwowie i wydz. inż. politechniki we Lwowie. Kier. instyt. hydrograf. Min. Komunik. Czł.-koresp. Ak. Nauk Techn.; sekr. gen. Tow. Geofizyków w Warszawie; wicepr. międzynar. Asocjacji Hydrol. Nauk.; kurator konf. hydrol. państw bałtyckich; koresp. Państw. Inst. Meteorolog.; współpr. kom. geogr. Polsk. Akad. Um. Ogł. szer. prac z dziedz. hydrol. i hydrogr. Polski w czasop. fach. i sprawozd. z kongr., m. in.: Wezbrania w dorzeczu Wisły (1924); Periodyczne wahania poziomu rzek polskich (1927); Allgemeine Betrachtungen über das hydrographische Netz Polens und seiner Nachbargebiete (1928); Powodzie na ziemiach polskich (1929); Conditions de l'aménagement des cours d'eau en vue de la navigation et de la production de l'énergie électrique (1931), Skrajne wartości stanów wody i objętości przepływu (1932); Hydrologiczny régime polskiego Polesia (1934); Die Fortpflanzung der Hochwasserwellen im oberen Weichsellaufe (1936). Odzn.: O. P. 4, K. Z. zł. Warszawa, Kredytowa 9, tel. 2-35-22.

ZULAUF JULIUSZ STEFAN. Gen. bryg. * 20. 8. 1891 we Lwowie. S. Józefa i Marii z Małuszyńskich. Oż. w 1919 z Zofią Stesłowicz. Uk. szk. real. we Lwowie (1910), stud. na politechn. tamże. 1909-13 w Zw. W. Cz. i w Zw. Strzel. 1913—14 sł. jednor. w w. austr. Od 1914 w 1 p. p., nast. 4 p. p. Leg. Polsk. W 1916 ranny, dost. się do niew. ros., z kt. zbiegł w 1917 i powr. do Leg. Polsk. Po kryz. przys. wciel. do w. austr., prac. w P. O. W. we Lwowie. W 1918 wysłany do dyw. gen. L. Żeligowskiego na Kubań. Powr. z tą dyw. do kraju. Nast. dca 4 p. p. Leg., 28 p. s. k. Po wojnie m. in. dca p. p., dca piech. dyw., dca dyw. piech. Odzn.: V. M. 5, K. N., O. P. 4, K. W. 3, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N.

ZUNDELEWICZ BERNARD. Adwokat. * w 1888 w Warszawie. Uk. gimn. w Dorpacie, stud. na wydz. prawn. uniw. w Berlinie i Heidelbergu, dypl. na uniw. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1912). Adw. od 1918. Od 1925 prac. w Centr. Detal. i Drobn. Kupców, od 1930 prez. egzekut. tejże. Radny m. st. Warszawy, radca-koresp. Izby Przem.-Handl. w Warszawie, czł. kom. handl. przy Min. Przem. i Handlu. Warszawa, Elektoralna 13, tel. 2-45-67.

ZWEIBAUM JULIUSZ. Dr nauk przyrodn. * 1. 5. 1887 w Warszawie. S. Stanisława i Szarloty z Szyferów. Uk. wydz. przyrodn. uniw. w Leodium, d-rat na uniw. w Bolonii (1913). Prac. na st. zoolog. w Trieście i Neapolu. W 1920 ochotn. w p. Asystent. uniw. w Bolonii, adiunkt uniw. w Modenie (1913—1914); asyst. Uniw. Warsz., 1. 7. 1921 adiunkt zakł. histol. i embriol., 1. 7. 1926 doc. histol. i embriol. tegoż uniw. Ogł. szer. prac nauk. z zakr. patol. i cytol. doświadcz., w czasop. spec. polsk., franc. i włosk. Warszawa, Wilcza 47-49, telefon 8-17-10.

ZWEIG FERDYNAND. Dr praw. Ekonom. * 23. 6. 1896 w Krakowie. S. Zachariasza i Salomei z Lednicerów. Oż. w 1923. Uk. gimn. Św. Jacka w Krakowie (1914) i wydz. prawa Uniw. Jagiel., stud. na uniw. w Wiedniu. Ref. Gł. Urz. Statyst. (1920—21); doc. ekon. polit. Uniw. Jagiel. od 1928, prof. od 1935. Red. Kur. Gospod. i Finans. od 1927. Czł. Econometric Society. Ogł. m. in.: Problem wartości (1921), Przerzucenie podatków (1923), System ekonomii i skarbowości Juliana Dunajewskiego (1925), Uniwersalizm w ekonomii (1926), O programie gospodarczym Polski (1926), Cztery systemy ekonomii (1932), Ekonomia i technika (1935), The Economics of Consumers credit (London 1932), Die vier Systeme der Nationalökonomie (Berlin 1932); Economics and Technology (London 1936). Kraków, Łobzowska 4, tel. 1-28-46.

ZWIERZAŃSKI JAN. Dr fil. Pedagog. * 17. 7. 1886 w Wojutyczach, pow. Sambor. S. Antoniego i Anny z Kubroniczów. Oż. 27. 7. 1915 z Marią Fabian. Uk. gimn.

w Samborze i wydz. fil. Uniw. Jana Kaz. (1914). Za czas. uniw. czł. Druż. Sokol. i Druż. Strzel. we Lwowie. 1914—1918 w w. austr. na fr. serbsk. i włosk., ranny 2-kr. 1918—20 w w. p. Mjr rez. Do 1932 naucz. gimn. w Grudziądzu, nast. dyr. gimn. w Tczewie. Prez. Fed. P. Z. O. O., czł. zarz. Zw. Of. Rez., Zw. Powst. i Wojaków O. K. VIII, Zw. Rez. Inic. i realiz. bud. schr. dla młodz. szk. „Przystań" nad Wisłą. Ogł. art. z dziedz. pedag. i społ. w prasie codz. Odzn.: M. za W., M. 10-l.O. N. Tczew, Hallera 18, tel. 10-69.

ZWIERZCHOWSKI FRANCISZEK. Dr med. Gen. bryg. w st. sp. * 14. 4. 1873 w Sieniawie, w Kijowszczyźnie. S. Aleksandra i Wiktorii z Chrościckich. Oż. z Marią Ludwiką Antaki. Uk. gimnaz. w Kijowie i Wojsk. Ak. Med. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1896). Nast. ord. klin. chirurg. prof. Ratimowa tamże. W 1899 asyst. instytutu im. w. ks. Heleny w Petersburgu. W 1900 deleg. na stud. uzup. do Paryża, Berlina, Wiednia i Budapesztu.

Od 1902 doc. klin. chirurg., od 1905 prof. Inst. Med. dla Kobiet w Petersburgu. Od 1912 prof. Instyt. Psychoneurolog. tamże. W 1914 powoł. do ros. wojsk. sł. sanit., nast. odwoł. z fr. na poprzednio zajm. stan.; ponadto kier. klin. stomatol. Wojsk. Ak. Med. Od 18. 1. 1919 płk-lek. w. p., kmdt I szpit. zapas. w Warszawie (nast. I Szpit. Okr. im. marsz. J. Piłsudskiego). Od 1. 1920 szef Dep. Sanit. M. S. Wojsk. Równocz. zorg. Państw. Inst. Dentyst. w Warszawie, dyr. i prof. tegoż. W międzycz. mian. gen. bryg. W 1924 zast., nast. p. o. szefa admin. armii. W 1925 kmdt Ofic. Szk. Sanit. Od 30. 4. 1927 w st. sp. Inicjat. uzdrow. „Jurata" na Helu. Ogł. m. in.: Empyema antri Highmori, Podstawy odontologii, Szczegółowa chirurgia jamy ustnej, szer. art. w prasie lek. Odzn.: O. P. 3, fr. L. H. 4, fr. Med. Hon., Gw. Rum. 2, jugosł. O. B. 3. Wilno, Mickiewicza 60, tel. 22-17.

ZWIERZCHOWSKI STANISŁAW JAN. Inż.-mech. * 27. 4. 1880 w Śremie. Syn Andrzeja i Ludwiki z Trzeciaków. Oż. 3. 2. 1909 z Felicją Kruszkówną. Uk. gimn. w Śremie i wydz. mech. politechn. w Charlottenburgu (1905). Po uk. stud. konstrukt. turbin wodn. w Dayton, Milwaukee i Montrealu. 1905—09 wykł. na uniw. w Ann Arbor. Od 1909 instrukt. w Michigan University, nast. prof. nadzw., od 1912 prof. zwycz. Od 1922 prof. Politechn. Warsz. (katedra siln. wodn. i pomp). W Ameryce czynny w życiu społ. tamt. kolonii polsk., Podcz. wojny czł. Polsk. Zw. Narod. i czł. rząd. kom. rzeczozn. w okr. ustanaw. prelimin. trakt. pokoj., dla kt. oprac. szer. ref. w sprawie polsk. oraz spec. mapę b. zaboru prusk. Ogł. szer. prac nauk. w jęz. ang. z zakr. swej spec. Warszawa, Filtrowa 13, tel. 8-94-10.

ZWIERZYCKI JÓZEF. Inż. górn. * 12. 3. 1888 w Krobi (Wlkp.). Stud. w Berlinie. Od 1914 przebywa w Indiach Holenderskich. Dyr. służby geolog. Ogł. prace z dziedziny geologii oraz górn. w Indiach Wschodnich w jęz.: holend., ang., niem. i polsk., m. in.: Głowonogi pokładów Tendaguru niemieckiej Afryki Wsch. (po niem. Archiv. für Biontologie, 1914); Kilka uwag o wulkanach archipelagu Malajskiego (Kosmos 1923); Nowa Gwinea i jej mieszkańcy (Przegl. Geogr. 1925); Notes on the Morphology and Tectonics of the North Coast of New Guinea (Philippines Journal, Manilla 1926); O kopalni złota i srebra Rediang Lebong na Sumatrze (Przegl. Geogr.-Hutn. 1933); Die Ergebnisse der Palaosbotanischen Djambi Expedition 1925 (Jaarbock van het Mijnwezen in Nederl. Indie 1930, Batavia 1935). Badong, Java, Tjibeningplatsoen Juid 37.

ZWIERZYŃSKI ALEKSANDER. Dziennik. Polityk. * 3. 2. 1880 w Tuszynie, woj. łódzkie. S. Kazimierza Józefa i Celestyny z Raczkiewiczów. Uk. gimn. w Łodzi i wydz. prawny uniw. w Warszawie (1904), stud. spec. w Éc. des Scienc. Polit. w Paryżu (1914). Współprac. Głosu Narodu, od 1907 w Dzien. Wileńsk. i mies. Pobudka. Podcz. w. świat. pis. do Kur. Litewsk., a po ewak. tego pisma do Mińska, wyd. w Wilnie Kur. Mały. Za czasów okup. czł. Komit. Polsk. i Komit. Edukac. Po wkrocz. do Wilna w. p. obj. red. Dzien. Wileńsk., późn. red. wil. wyd. Rzeczypospolitej. Poseł do sejmu, nast. poseł do Sejmu Ustawod. R. P. i Sejmu zwykł., kt. był wicemarsz. Wilno.

ZWOLIŃSKI TADEUSZ KONSTANTY. Kartograf. * 16. 10. 1893 w Krakowie. Syn Leonarda i Stefanii ze Stępkowskich. Uk. gimn. w Krakowie, stud. na politechn. i uniw., uk. kursy topograf., kartogr. i fotogrametr. w Warszawie. 1912-14 prac. w Druż. Strzel. Od 1914 w 1 p. p. Leg.; w 1915 przydz. do Dep. Wojsk. N. K. N. jako kartogr. i fotogr. front. W 1917 insp. werbunk., nast. odkomend. do of. szk. miern. w Warszawie, późn. do Wojsk. Inst. Geogr.; w 1919 wyzn. do międzyn. kom. gran. dla wytycz. gran. polsko-czechosłow.;

od 1923 w rez. Prow. przedsięb. wydawn. w Zakopanem. Ogł. kilka przewodn. po Tatrach i Zakopanem, przewodn. narciarski oraz szereg art. krajoznaw.; wyd. mapy Tatr Polskich, Tatr Wysokich, Spisza i Orawy dla Kom. Obr. Kresów Zach., mapę Mazurów i Warmii, Krak.-Śląsk. okr. turyst., Terenów narc. Kasprowego, Wsch.-Karpack. okr. turyst. Odzn.: K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Zakopane, Krupówki 39, tel. 16-22.

ZYGMUNTOWICZ ZYGMUNT MARIAN. Ppłk w st. sp. Public. * 28. 11. 1881 w Jeziernej (pow. Zborów). S. Józefa i Gabrieli z Rozmarynów. Oż. 18. 8. 1921 z Marią Moldovani. Uk. gimn. Od 1912 czł. Zw. Strzel., poborca Polsk. Skarbu Wojsk., czł. zarz. koła T. S. L. im. T. Kościuszki (1905—1914), dział. Stron. Lud. 8. 1914 do 11. 1915 w Leg. Polsk. 1917—1918 czł. kmdy okr. P. O. W. Uczestnik obr. Lwowa, nast. w w. p., ost. szef łączności D. O. K. Czł. zarz. Koła 4 p. p. L. P., przewodn. koła T. S. L. im. marsz. J. Piłsudskiego, wicepr. Zarz. Tow. Op. nad Grobami Bohaterów, wicepr. Tow. Chórów i Teatr. Włośc. Współprac. Kur. Lwowsk., Gaz. Lud., Depeszy, tyg. Wiek Nowy, Naród i Wojsko. Od 1921 red. i wyd. Panteonu Polsk. Ogł. m. in.: J. Piłsudski, krótki życior. (1917, 1920); J. Piłsudski (ze St. Konopką, bibliogr., 1925); St. Król Kaszubski (1927); J. Piłsudski o sobie (1929); J. Piłsudski, kronika biograf. (1931); Zbrodnia Austriaków (1933—34); J. Piłsudski we Lwowie (1934); Komendant podziemnej Warszawy (1936); Giller Agaton na tle akt zaborczych (1937). Odzn.: K. N., K. W., M. za W., M. 10-l. O. N. Lwów, Kochanowskiego 21, tel. 2-22-90.

ZYNDRAM-KOŚCIAŁKOWSKI, patrz: KOŚCIAŁKOWSKI-ZYNDRAM.

ŻABIŃSKI ALBIN. Dr praw. * 19. 9. 1883 w Głębowicach, woj. krakowskie. S. Wojciecha i Katarzyny z Michalaków. Oż. 5. 8. 1913 z Marią Gąsiorowską. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie (1904), wydz. prawa Uniw. Jagiel. (1908), kurs abit. Akad. Handl. w Wiedniu (1909), stud. handl. na politechn. w Pradze (1910). Prof. Akad. Handl. w Krakowie (1911—25); wykł. naukę kalkul. i rach. kupieck. oraz rachunkow. kupiecką i spółdz. w Uniw. Jagiel. (od 1919); prof. księg. og. i szczegół. oraz arytm. handl. Wyższ. Stud. Handl. w Krakowie (od 1925). Ogł. m. in.: Prawo wekslowe Królestwa Polskiego (1924); Księgowość spółdzielcza (1925); Zarys nauki o wekslach (wyd. III, 1925); Rachunek bieżący (1929); Tematy do księgowości; Niemiecka korespondencja handlowa dla Polaków (wyd. III, 1931). Red. Wiedzy Handl. (1926—28). Kraków, Krowoderska 55, tel. 1-55-42.

ŻABIŃSKI JAN FRANCISZEK DIONIZY. Dr fil. Inż.-agronom. * 8. 4. 1897 w Warszawie. S. Józefa i Heleny ze Strzeszewskich. Oż. 8. 4. 1931 z Antoniną Erdman. Uk. Uniw. Warsz. i Szk. Gł. Gosp. Wiejsk. W 1914 słuch. Woln. Szk. Wojsk. B. czł. P. O. W. Instr. wojsk. Milicji Lud. Od 1. 6. 1919 do zawiesz. broni w w. p. Por. rez. Dyr. ogrodu zool. w Warszawie. Czł. zarz. Ligi Ochr. Przyr.; prez. polsk. oddz. Międzyn. Tow. Ochr. Żubra; wykł. na wiecz. kursach nauczyc.; czł. zarz. Ligi Ochr. Zwierząt; czł. polsk. stow. zoolog.; czł. kom. red. Łowca Polskiego. Ogł. m. in.: Monografia karalucha, Ideologia ogrodów zoologicznych oraz kilka prac w jęz. obcych z biol. karalucha. Oprac. szkic. atlas geogr. Odzn. K. W. Warszawa, Ratuszowa 3, tel. 10-03-84.

ŻABOKLICKI ANTONI. Adwokat. * 17. 5. 1882 w Piasecznie. S. Aleksandra i Justyny z Woronieckich. Oż. 30. 8. 1906 z Julią Nowicką. Uk. gimn. w Warszawie (1900), stud. na politechn. tamże (1904), uk. uniw. w Dorpacie (ob. Tartu) (1911). Prez. „Zjednoczenia" w Dorpacie. Sł. w w. p. Kpt. rez. Sekr. nacz. rady lud. grodzieńsk.; udz. w układ. z Litwą. Czł. Kom. Obr. Kresów, Straży Kres.; od 10 l. prez. okr. P. B. K.; prez. L. O. P. P.; sekr. Polsk. Mac. Szk.; od 15 l. prez. Koła Adwok. w Grodnie. Odzn. K. Z. zł. Grodno, Bośniacka 24.

ŻABOKLICKI WACŁAW. Art.-malarz. * 17. 7. 1879 w Zakrzewie, woj. warszawskie. Stud. w Warszawie u W. Gersona oraz w Monachium, Florencji i Paryżu. Od 1903 wyst. w kraju i za gr. Wyk. pejzaże, stud. portret., stud. zwierząt, martwe nat., kompoz. na tematy morskie z Bretanii i Bałtyku. Warszawa, Mianowskiego 24.

ŻACZYK KAROL. Sportow. * 1904. St. post. pol. woj. śląsk. Mistrz Śląska na 1935—36 w szabli i szpadzie. Wielokr. reprez. Polski za gr. Czł. druż. polsk. na mistrz. Europy w Budapeszcie i Warszawie.

ŻAKOWSKI KAZIMIERZ JAN. Mgr nauk ekonom.-polit. Public. * 14. 3. 1901 w Sosnowcu. S. Antoniego i Michaliny ze Steców. Oż. w 7. 1932 z Wandą Krzyżanowską. Uk. uniw. w Poznaniu. Czł. P. O. W., ochotn. w. p. w 1920, uczestn. powst. g.-śl. Ogł. art. w Dzien. Poznańsk., Codz. Gaz. Handl., Czasie, Poradn. Przedsięb., Nowym Kurierze, biulet. agencji „Zachód" oraz w tyg. Biul. Przem.-Handl. Poznań, pl. Wolności 11.

ŻARYN LEOPOLD STANISŁAW MARIAN. Adw. * 25. 7. 1888 w Warszawie. S. Stefana i Marii z Jaskold-Klepackich. Oż. 5. 2. 1915 z Wandą Zaleską. Uk. uniw.

w Dorpacie (ob. Tartu). Radca prawny Tramwajów i Autobusów m. st. Warszawy i zarz. gł. Polsk. Czerw. Krzyża, prez. zarz. grodzk. Zw. Rez., czł. zarz. P. B. K. Warszawa, Mokotowska 63, tel. 8-08-56.

ŻBIKOWSKI WITOLD JAN TADEUSZ. Mgr praw. * 1. 10. 1885 w Płocku. S. Bronisława i Stefanii z Gronwaldów. Oż. 1. 1. 1921 z Janiną Kruszewską. Uk. Politechn. Lwowską i wydz. prawny Uniw. Stef. Bat. 1902—05 czł. Zw. Mł. Postęp., a od 1905 w P. P. S., po rozł. we Fr. Rew. W 1906 więz. w cytadeli warsz. W okr. stud. politechn. zał. „Życia", współzał. oraz przewodn. koła techn. „Filarecji". 6. 1916—11. 11. 1918 w P. O. W., wygł. odcz. z ram. C. K. N. 1918—21 prac. na polu oświat. i samorząd., nast. star. w Kutnie, wicewoj. stanisławowski i dyr. Dep. Samorząd. M. S. Wewn. Ogł. art. z zakr. gosp. samorząd. Odzn.: K. N., O. P. 4. Warszawa, Świętokrzyska 12, tel. 2-88-73.

ŻEBROWSKI APOLINARY. Inż. Płk. * 20. 12. 1892 w Barbarowie n. Prypecią. S. Antoniego i Leokadii ze Szpiganowiczów. Oż. w 1921 z Aliną Wirpsz. Uk. gimn. w Homlu (1911), Konstantyn. Szk. Artyl. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1915), wydz. mech. Politechn. Warsz. (1926). 12. 1914—12. 1917 w woj. ros. Od 1. 1919 w w. p., m. in. dca bat. w 3 p. a. l. Po wojnie m. in. kier. ref. w Inst. Techn. Uzbr., rzeczozn. i kier. Centr. Odbiorcz. Mat. Uzbr., z-ca szefa Dep. Uzbr. M. S. Wojsk. Od 1931 wykł. w Politechn. Warsz. konstr. amun. Ogł. art. i prace fach., m. in.: Kurs konstr. amun., Zrealizowane projekty z konstr. amun. lotn. Odzn.: V. M. 5, K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., łot. M. za W.

ŻEGOTA-JANUSZAJTIS MARIAN JÓZEF, patrz: JANUSZAJTIS-ŻEGOTA.

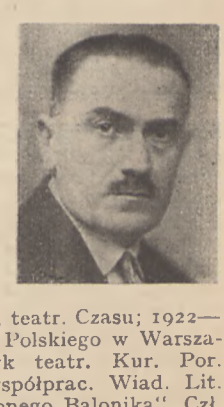
ŻELAZKIEWICZ KAZIMIERZ. Przemysł. * 25. 2. 1904 w Ciechocinku. S. Jana i Marii z Nędzusiaków. Oż. 8. 8. 1929 z Anną Nicikowską. Ucz. do gimn. w Aleksandrowie Kuj., uk. Państw. Szk. Bud. Masz. w Grudziądzu. Asyst. tejże. Ppor. rez. Założ. jedynej w Polsce Wytwórni Zegarowej (1932). Org. i prez. Stow. Absolw. Państw. Szk. Bud. Masz. w Grudziądzu. Wiceprzew. Zw. Inż. Wojsk., skarb. Stow. Techn. R. P. Warszawa, Brzeska 7, tel. 10-03-99.

ŻELECHOWSKI STANISŁAW. Rolnik. * 23. 4. 1868 w Boguszach, w Łomżyńskiem. S. Stanisława i Anny z Bzurów. Oż. 1. 10. 1907 z Lucyną Choynowską. Uk. V gimn. w Warszawie, stud. chem. na politechn. w Rydze. Sędzia gm. z wyboru przez 6 l. Prez. zarz. „Rolnika" w Grajewie. Od 1928 prez. spółdz. mlecz. w Grajewie; czł. wydz. sejmiku pow. szczuczyńsk.; radny Izby Roln. w Białymstoku (1934—36). Odzn. K. Z. zł. Bogusze, p. Grajewo.

ŻELEŃSKI STEFAN MARIAN WŁADYSŁAW. Inż.-arch. * 22. 6. 1889 w Cichawie, pow. Bochnia. S. Kazimierza i Henryki z Jędrzejowiczów. Oż. 18. 1. 1918 z Heleną Trzetrzewińską. Uk. wydz. archit. politechniki w Monachium. Prow. biuro archit. Odzn. na szer. konk. archit. m. in. I nagr. za proj. (wykon.) gm. Urz. Wojew. Śląsk. w Katowicach (praca wsp. z prof. Wyczyńskim i arch. Jurkiewiczem). Poza tym wyk.: 3 domy prof. uniw., Bank Spółek Zarobk., Collegium Iuridicum w Krakowie (wsp. z prof. Wojtyczką); samodz.: wille dla fabr. azotu w Chrzanowie, gimn. żeńskie w Krakowie, szer. domów mieszk. i willi. Kraków, Piastowska 32, tel. 1-66-70.

ŻELEŃSKI-BOY TADEUSZ. Dr wszechnauk lek. Literat. Teatrolog. * 21. 12. 1874 w Warszawie. S. Władysława i Wandy z Grabowskich. Oż. 7. 6. 1904 z Zofią Pareńską. Uk. gimn. św. Anny w Krakowie oraz wydz. med. Uniw. Jagiel. Współzał. oraz kier. „Kropli Mleka" w Krakowie (1905) i Poradni Świad. Macierzyństwa w Warszawie (1931); ogł. szer. prac public. w tym duchu. Po uk. stud. sekundar. szpit. i asyst. klin. chorób dzieci Uniw. Jagiel. 1919—22 kryt. teatr. Czasu; 1922—1923 kier. lit. Teatru Polskiego w Warszawie; od 1923 krytyk teatr. Kur. Por. w Warszawie oraz współprac. Wiad. Lit. Współtw. krak. „Zielonego Balonika". Czł. Polsk. Ak. Lit. Ogł.: Słówka (1911), Z mojego dzienniczka, Molier (1924, monogr.), Mózg i płeć (3 t., stud. z lit. franc.), Flirt z Melpomeną (10 t.), Okno na życie, Ludzie i bydlątka, Reflektorem w serce, Romanse cieniów, feliet. teatr. (1919—1935), Brewerie (1926), W Sorbonie i gdzie indziej (1927), Ludzie żywi (1929), Piekło kobiet (1930), Bronzownicy (1930), Zmysły... zmysły... zmysły (1932), Znasz li ten kraj (1932), Śmiech, uśmiech i zgroza (1932), Balzac (1934, monogr.), Obrachunki fredrowskie (1934, monogr.), Obiad literacki (1934), Nieco mitologii (1935) i in. Twórca Biblioteki Boya, wydał w przeszło 100 t. arcydz. lit. franc. w jego przekł. z jego przedm. Odzn.:

O. P. 4, fr. L. H. 4 i 3. Warszawa, Krakowskie Przedmieście 58, tel. 2-30-31.

ŻELICHOWSKA HELENA (LENA). Art. dram. * 12. 8. 1910 w Warszawie. C. Jerzego i Henryki z Fronczykowskich. Uk. gimn. i szk. balet. Na scenie od 1919. Wyst. w Teatrze Aktora (Moralność pani Dulskiej), w Morskim Oku, w Cyruliku Warsz. i T. K. K. T. w Warszawie. Warszawa, Nowy Świat 59.

ŻELIGOWSKI LUCJAN. Gen. broni w st. sp. * 2. 10. 1865 w Nieświeżu. S. Gustawa i Władysławy z Tracewskich. Uk. gimn. w Wilnie i szk. wojsk. w Rydze, spec. kurs artyl. w Petersburgu (ob. Leningrad). Od 1885 sł. w w. ros. Odbył kamp. japońską. Podcz. w. świat. d-ca p. p. Od 1. 1916 w polsk. bryg. strzel., jako dca 2 baonu, nast. dca 1 p. polsk. dyw. strzel. i bryg. 1 dyw. I Korp. Wsch. W 1918 dca w. p. na płd. Rosji; na czele tzw. 4 dyw. strz. form. na Kubaniu, przeszedł do Odessy, skąd 4. 4. 1919 przez Besarabię powr. do Polski. Od 11. 9. 1919 gen. bryg. Dca fr. Lit.-Białorusk.; dca grupy operac. w Mińsku; 13. 4. 1920 dca 10 dyw. piech.; dca dyw. lit.-biał. 8. 10. 1920 zajął Wilno i utw. Litwę Środk. Gen. dyw. 1. 2. 1922. Gen. broni 31. 3. 1924. Min. spr. wojsk. 27. 11. 1925—5. 5. 1926. Insp. armii 14. 10. 1926—31. 8. 1927. Poseł do Sejmu od 1935. Ogł. m. in.: Wojna w roku 1920. Odzn.: V. M. 5 i 2, O. P. 1, K. N., K. W. 4, K. Z. W. L. Śr., M. za W., M. 10-l. O. N., fr. K. Woj., fr. L. H. 3, Kor. Rum. 1. Andrzejów, pow. wileńsko-trocki; Warszawa, Czarnieckiego 45-47, tel. 12-65-86.

ŻELISKA-PIĘDZICKA Z HAWRYSZÓW ALINA. Art. dram. * 12. 4. 1910 w Husiatynie. C. Jerzego Juliana i Heleny z Karakiewiczów. Zaśl. 28. 7. 1934 Witolda Piędzickiego. Uk. liceum Olgi Filippi-Żychowiczowej we Lwowie, szk. balet. przy Teatrze Wielk. tamże, nast. szk. dram. przy konserw. lwowskim. Wyst. w teatrze miejsk. we Lwowie, nast. w teatrze miejsk. w Bydgoszczy, po czym w teatr. miejsk. w Warszawie. Ważn. role:

Barbara Radziwiłłówna w Złotych więzach — Rydla; Panna Maliczewska — Zapolskiej; Mary Dugan w Procesie Mary Dugan; Nauczycielka — Nicodemi'ego; Marysia w Moście — Szaniawskiego; Carowa w Iwanie Groźnym — Tołstoja; Viola w Wieczorze trzech króli — Szekspira; Wojewodzianka w Zaczarowanym kole — Rydla; córka w Ojcu — Strindberga; Albina w Simonie; Boba w Szesnastolatce; Bianka w Starym winie.

ŻMIGRODZKI STANISŁAW TADEUSZ. Inż.-mech. Płk w st. sp. * 31. 3. 1872 w Łasku. S. Michała i Felicji z Grabowskich. Oż. w 1900 z Jadwigą Wieliczko. Uk. gimn. w Częstochowie, wydz. bud. masz. i elektrotechn. politechn. w Zurychu, stud. roln. Uniw. Jagiel. Od 1890 prac. w org. Z. Miłkowskiego „Obrona Czynna i Skarb Narod." w zagłębiu dąbr., 1892—5 w Zjednoczeniu Młodz. Polsk. w Zurychu i w Zw. Zagr. Socjal. Polsk. w Londynie, 1895—8 w P. P. S. w zab. ros. 1898—9 więz. w Piotrkowie, X pawil. cytadeli warsz. i szpit. więz. w Tworkach. 1899—1914 prac. w Uniw. Lud. w Krakowie, w Zw. W. Cz. i Zw. Strzel. 1914—17 w I bryg. Leg. Polsk. Od 1918 w w. p. na fr. Po wojnie w Dep. Inż. i Sap. M. S. Wojsk., szef inż. i sap. D. O. K. Od 1927 w st. sp. Prac. w przemyśle, w dziedzinie kotl. oraz społ., w spółdzieln. Ogł.: Minerstwo podziemne (podr.), Przed i po 6 sierpnia, feliet. pod pseud. „Weznaki", w Pol. Zbrojn. (1922—3). Odzn.: V. M. 5, K. N., K. W. 3, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, Czarnieckiego 68, tel. 12-62-64.

ŻMIJEWSKA-SZYMAŃSKA JADWIGA LUDWIKA. Art. dram. * 17. 10. 1888 na Podolu. C. Stanisława i Marii z Falcmanów. Zaśl. 1. 1922 Alfreda Szymańskiego. Uk. szk. śr. w Kijowie. Debiut. w 1908 w Krakowie, w roli panny młodej w Weselu. Nast. wyst. w Łodzi (do 1910), w Warszawie u Zalewskiego (1911—12), w Wilnie (1913), w Kijowie (1914—17). Po wojnie we Lwowie (1919—1921), w Krakowie (1925), Łodzi (1926), w teatr. A. Szyfmana w Warszawie (1927), we Lwowie (1927—28), Krakowie (1928—32), Wilnie (1932—33), Łodzi (1933—34) i Wilnie (1935—36), m. in. w Cydzie, Weselu, Mademoiselle, Sędziach, Klątwie. Wilno, W. Pohulanka, Teatr Miejski.

ŻNINIEWICZ JAN NORBERT. Dr med. * 1. 12. 1872 w Ostrowiu Wlkp. S. Leopolda i Wandy z Graffów. Uk. gimn. w Poznaniu i uniw. w Gryfii (1907). Zał. w 1908 zakł. wodoleczn. w Poznaniu. Czł. hon. Polsk. Tow. Balneolog. w Krakowie, czł. Międzyn. Tow. Med. Fizyk. i Fizjoterapii w Brukseli od 1936. Ogł. prace w jęz. polsk. i niem., m. in.: Über die Primärkrebse der Leber und ihre Matrix (1907), Hartowanie ciała i leczenie wodą w oświetleniu fizjologii (1913), Wodolecznictwo a nerwy (1930), Über die Wirkungsweise der Kaltwasserreize auf die Dynamik des Nervensystems

(1933), O negatywnych i pozytywnych reakcjach w mózgu po zabiegach wodoleczniczych (1936). Poznań, al. Marcinkowskiego 20, tel. 26-60.

ŻONGOŁŁOWICZ BRONISŁAW. Ks. Dr prawa kan. Mgr Św. Teol. * 29. 11. 1870 w Datnowie, gub. kowieńska. Ucz. do gimn. w Szawlach (1879—1887), uk. semin. duch. w Kownie (1887—1891) i Ak. Duch. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1895), stud. uzup. w zakr. prawa kośc. we Włoszech, Francji, Niemczech i Belgii (1909—1911 i 1912—1914). W 1917 uz. w Ak. petersb. d-rat prawa kanon. 8. 1895—5. 1914 prof. prawa kanon. Semin. Diec. w Kownie; 8. 1902—1. 1912 sekr. kurii bp. tamże. 11. 1914—3. 1915 asesor konsyst., ewak. do Smoleńska. 15. 12. 1915—1918 prof. prawa kośc. Ak. Duch. w Petersburgu. 1918—1919 prof. prawa kośc. oraz dziek. wydz. prawa kośc. i nauk moraln. Katol. Uniw. Lubelsk. Od 1. 9. 1919 prof. zwycz. prawa kanon. Uniw. Stef. Bat.; dziek. wydziału 1919—1923, prodziek. 1923—24, prorekt. 1920—22. W 1921—1922 wykł. prawo kośc. na Uniw. Poznańsk. 19. 6. 1930—1. 4. 1936 podsekr. st. w Min. W. R. i O. P. Ogł. m. in.: Status Ecclesiae in Samogitia (1903); De scholis in dioecesi Samogitiensi (1907); Délimitation des diocèses (1922), Ustrój Uniw. Wileńsk. 1792—1802 (1925); O kodyfikacji prawa kośc. (1927); Arcybiskup Jan Cieplak (1926); Wydział teologiczny 1919—1929; Kapituła Sede vacante (1930); art. i rec. w Roczn. Tow. Przyj. Nauk w Wilnie, Kwart. Teol. Wileńsk., Przegl. Teol., Przegl. Katol. i in. Wilno, Uniwersytecka 7 m. 8.

ŻÓŁKIEWSKA-MAZAREKÓWNA STANISŁAWA, patrz: MAZAREKÓWNA-ŻÓŁKIEWSKA.

ŻÓŁTASZEK JÓZEF. Inspekt. pol. woj. śląsk. * 11. 4. 1894 w Skomlinie, pow. wieluński. S. Józefa i Florentyny z Szubertów. Oż. 17. 6. 1919 z Zofią Sobolewską. Uk. gimn. w Łodzi oraz Wyż. Szkołę Nauk Społ. i Ekonom. tamże (1927). 1916—18 kmdt obwod. P. O. W. pow. Wieluń i Radomsko. Uczestn. obr. Lwowa. Od 1. 2. 1919 zast., nast. p. o. kmdta okr. mil. lud. w Łodzi; nast. do 1. 12. 1926 kmdt P. P. tamże, 1. 12. 1926—6. 10. 1928. zast. kmdta, od 6. 10. 1928 kmdt gł. pol. woj. śląsk. Czł. Inst. N. O. i K. w Warszawie, czł. Inst. Międzyn. Org. Pracy w Genewie, przewodn. sekcji adm. Śl. Koła Nauk. Org., czł. hon. Rodz. Polic.; prez. Z. P. N. na Śląsku. Ogł.: Naukowa org. bezpieczeństwa, O istocie działań polic., Chałupniczy przemysł tkacki w okręgu łódzkim, Dzikie kopalnictwo węgla na Śląsku w 1932—1936. Wygł. odcz. i ref. na międzyn. zjazd. polic. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N. Katowice, Wandy 40.

ŻÓŁTOWSKI ANTONI JAN. Dr med. * 16. 12. 1875 w Sokolnikach, w Płockiem. S. Edmunda i Heleny z Mystkowskich. Oż. 8. 7. 1902 z Zofią Łukowską. Uk. szk. śr. w Płocku i uniw. w Warszawie (1900). W 1895 areszt. i więz. za działaln. niepodl. Org. polsk. szkół kolej. Od 10 lat prez. Zw. Obr. Kresów Zach. w Poznaniu, w ciągu 8 lat przew. koła miejsk. w Poznaniu; od 1935 przewodn. wojew. komit. Tow. Pom. Polonii Zagr. Zał. (w 1935) i prez. Komit. Pom. Kult. dla Polaków w Czechosłowacji. Ogł. m. in.: O epidemii tyfusu w czasie wojny. Odzn.: K. N., O. P. Poznań, Libelta 12, tel. 22-36.

ŻÓŁTOWSKI JÓZEF MARIAN. Inż.-elektryk. * 7. 9. 1883 w Sokolnikach, pow. płocki. S. Edmunda i Heleny z Mystkowskich. Oż. 28. 1. 1932 z Janiną Strzeszewską. Wydal. z gimn. w Płocku w 1903 za udz. w org. polit., uk. gimn. w Carskim Siole, nast. Inst. Elektrotechn. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1911). Dyr. Okr. Poczt i Telegr. w Warszawie. Zał. Poczt. Przysp. Wojsk. w Wilnie i w Warszawie. Odzn. O. P. 4 i 3. Warszawa, pl. Napoleona 8.

ŻÓŁTOWSKI hr. LEON. Inż. Roln. * 29. 11. 1877 w Niechanowie. S. Stanisława i Marii z ks. Sapiehów. Oż. 30. 7. 1903 z Hanną Mężyńską. Uk. École Spéciale des Arts et Manufact. przy uniw. w Leodium. Czł. rady nadz. Banku Ziemsk. w Poznaniu; czł. zarz. Centr. Tow. Gosp. tamże; prez. oddz. pow. Wlkp. Tow. Kółek Roln. w Gnieznie; p. o. szefa dep. roln. Minist. b. Dzielnicy Prusk. Poseł na Sejm 1922—1927 ze Stron. Chrześc.-Narod.; czł. rady nadz. Centr. Rolników, banku Kwilecki, Potocki i S-ka, sp. akc. Luboń-Wronki i in. Ogł. szer. artyk. z dziedz. polit. i ekonom. Niechanowo, pow. Gniezno.

ŻÓŁTOWSKI hr. MARCELI. Roln. * 18. 6. 1900 w Jarogniewicach, pow. Kościan. S. Adama i Marii z hr. Kwileckich. Oż. 29. 10. 1919 z Różą Turno. Uk. gimn. w Poznaniu i wyż. kurs roln. we Lwowie. Podcz. kamp. ukraińsk. sł. w 16 p. uł. (ranny). Prez. koła pow. Wlkp. Zw. Ziemian; czł. Rady Powiat. w Kościanie i rady gm. w Czempinie. Odzn. V. M. 5. Głuchowo, p. Czempin, pow. Kościan.

ŻÓRAWSKI KAZIMIERZ. Dr matemat. * 22. 6. 1866 w Szczurzynie, pow. ciecha-

nowski. S. Juliusza i Kazimiery z Kamieńskich. Ożenił się 9. 12. 1897 z Leokadią Jewniewicz. Uk. gimn. IV w Warszawie, wydz. fiz.-matem. uniwers. tamże, stud. mat. na uniw. w Getyndze i Lipsku (d-rat 1891). W 1892 habilit. w Politechn. Lwowsk., od 1893 doc. Uniw. Jagiel. 1895—1919 prof. tamże (1905—1906 dziek. wydz. filozof., 1917—1918 rektor). 1919—1925 prof. Politechn. Warsz., 1926—1935 prof. J. Piłs. 1920—21 dyr. Dep. Nauki i Szk. Wyższ. w Min. W. R. i O. P. Od 1920 czł. rzeczyw. Tow. Nauk. Warsz. (1926—1931 prez.), od 1923 czł. Ak. Nauk Techn., od 1927 czł. zagr. Król. Czesk. Tow. Nauk., od 1930 czł.-koresp. Tow. Geogr. w Peru. Ogł. kilkadziesiąt prac z zakr.: teorii równań różniczk., teorii funkcji, teorii grup przekszt., geometrii różniczk., kinemat. ciał sztywn., kinemat. ciągł. ośrodk., geometrii dziedz. zespol.; podr.: Geometria analityczna, Wykł. geometrii analit.; O działaln. nauk. Sophusa Liego; Stanisław Kępski (wspomn. pośm.); przedm. do tłum. polsk. rozpr. K. F. Gaussa pt. Disquistiones generales circa superficies curvas. Tow. Nauk. Warsz. wybiło med. z jego popiersiem (Pełny życior. w wyd. Ak. Nauk Techn. 1920—1932, str. 29—33). Odzn. O. P. 3. Warszawa, Nowy Zjazd 5 m. 6.

ŻÓRAWSKI KONSTANTY. Inż.-mech. Inż.-elektr. * 15. 11. 1874 w Surchowie, woj. lubelskie. Uk. V gimn. fil. w Warszawie (1893), wydz. mech. Inst. Technol. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1898) oraz Inst. Elektrotechn. w Leodium (1899). Prac. w Maschinenfabrik Oerlikon w Szwajcarii, Allg. Elektr. Gesellschaft w Rydze, w fabryce Volta w Rewlu (ob. Tallin), nast. w Petersburgu jako dyrektor techniczny. Od 1918 prof. bud. maszyn elektr. Politechn. Warsz. Prow. prace org. bud. fabr. P. T. E. w Warszawie i Katowicach. Ogł. m. in.: Maszyny prądu stałego, Maszyny synchroniczne, Maszyny asynchroniczne i transformatory, liczne art. w Przegl. Techn., Elektrotechn. Zeitschrift, Zeitschr. für Elektrotechnik und Maschinenbau. Warszawa, Dantyszka 18, tel. 8-95-01.

ŻUCHOWICZ KAROL. Inż.-elektr. * 20. 1. 1884 w Krupie, pow. lipnowski. S. Jakuba i Zofii z Cieślińskich. Ożenił się 21. 7. 1921 z Janiną Czajewską. Uk. Inst. Elektrotechn. w Petersburgu (ob. Leningrad) (1913). Dyr. Okr. Poczt i Telegr. w Lublinie. Odzn. O. P. 3 Lublin, Szopena 9, tel. 22-14.

ŻUCHOWSKI-DUNIN WŁODZIMIERZ. Ppłk dypl. * 13. 10. 1893 w Elizawetgradzie. Uk. gimn. i of. szk. kaw. tamże., szk. kawal. w Saumur (1920) i Wyż. Szk. Woj. w Warszawie (1923). Of. zawod. w. ros. Po rewol. ros. zorg. szwadr. polski, kt. przyprow. do 5 p. uł. II Korp. Wsch. Uczestnik bitwy pod Kaniowem, nast. w oddz. gen. L. Żeligowskiego w Odessie. Szef misji werbunk. w Bukareszcie. W w. p. m. in. asyst. i wykł. Wyż. Szk. Woj., z-ca dcy i p. o. dcy pułku kawal. Odzn.: K. W., K. Z. zł., M. za W., M. 10-l. O. N., Gw. Rum. z miecz. 5, fr. M. W. W., M. I.

ŻUK-SKARSZEWSKI TADEUSZ, patrz: SKARSZEWSKI-ŻUK.

ŻUKOWSKI STANISŁAW. Art.-malarz. * 1873 w Grodzieńszczyźnie. Ucz. do gimn. w Białymstoku, stud. mal. w szk. szt. piękn. w Moskwie (pod kier. Makowskiego, Archipowa, Korowina, Sawickiego i Polenowa), kt. uk. w 1897 z m. sr. Od 1908 akad. hon. Ak. Szt. Piękn. w Petersburgu (ob. Leningrad). Otrz. nagr. im. Kuindżi'ego za obr. Przy młynie (zakup. przez Muz. Ak. Szt. Piękn.) (1909) i med. zł. na wyst. międzyn. w Monachium za obr. Jesienny wieczór. Obrazy: Pierwszy śnieg i Wiosenny ruczaj zakup. przez ces. ros. Marię Teodorównę; Młyn, Jesień, Wiosenna uroda i Szron w muz. im. ces. Aleksandra III w Petersburgu. W 1922 wyst. w salonie doroczn. w Warszawie, m. in. Pałac hr. Szeremietjewa koło Moskwy (I nagr.), w 1923 Ruczaj (I nagr.). W 1924 otrz. nagr. Miłośników za Salę Zieloną Portret. W 1925 nagr. za Salę Balową oraz I nagr. za Lato w Polsce. W 1932 otrz. nagr. m. st. Warszawy za Intérieur. Obr. jego znajd. się w Zachęcie warsz., Muz. Narod. w Warszawie i Krakowie, w Zb. Państw. W 1930—1933 brał udz. w Salonie Wiosen. w Paryżu.

ŻUŁAWSKI JULIUSZ ŁUKASZ. Literat. * 7. 10. 1910 w Zakopanem. S. Jerzego i Kazimiery z Hanickich. Uk. gimn. im. T. Czackiego w Warszawie (1928), stud. na wydz. archit. Politechn. Warsz. 1931/1932 sł. w w. p. Ppor. rez. sap. 1928—1931 prac. w budown., m. in. kier. bud. osiedli na Pomorzu w związku ref. rolną, współkier. bud. kolonii ryback. w Helu, proj. i wyk. willi k. Bukowiny Tatrz. Upr. tatern. i jachting morski, m. in. odb. rejsy do Szwecji i Danii (na jachcie Temida

II). Ogł.: pow. morską Wyprawa o zmierzchu (1936), now. w Drodze, Tyg. Ilustr. i in., poezje w Drodze, Wiad. Liter. i in., art. z dziedz. tatern. i jachtingu w prasie codz., koresp. polit.-społ. i kult.-obycz. z Londynu do prasy polsk. codz. i period., art. o Polsce w prasie ang., m. in. w Timesie, przekł. z lit. ang. 1936—1937 koresp. londyński Pol. Radia. Warszawa, Odyńca 7 m. 1, tel. 4-23-05.

ŻUŁAWSKI ZYGMUNT. Dział. zw. zawod. * w 1880 w Młynnem, pow. Limanowa. S. Kazimierza i Józefy z Gosławskich. Uk. gimn., stud. na wydz. przyrodn. Uniw. Jagiel. W czasie stud. uniw. prac. w P. P. S. w Tarnowie, nast. w Borysławiu. Od 1905 sekr. okr. Centr. Kom. Wied. Zw. Zaw. dla Galicji, od 1908 przewodn. Kasy Chor. w Krakowie; w 1911 wybr. do parl. austr. (mand. unieważn.). Podcz. w. świat. sł. w w. austr., ranny kilkakr. Po pok. brzesk. osk. o zdr. st. W 1918 czł. Polsk. Kom. Likwid. W 1919 i w 1922 pos. do Sejmu R. P. Prac. w dziedz. ubezp. społ., ust. ochr. Sekr. gen. Centr. Kom. Zw. Zaw. w Polsce, czł. Międzyn. Fed. Zw. Zaw., del. do Rady Adm. Międzyn. Biura Pracy, przewodn. Og.-Państw. Zw. Kas Chor. Ogł. liczne art. w prasie part. i zawodow. z zakr. ubezp. społ. i ustaw. robotn. Kraków, Gereno Fenna 10.

ŻURAKOWSKI ALEKSANDER. Art.-rzeźb. * 10. 7. 1892 w Horbowcach na Podolu. S. Waleriana i Marii z Zakrzewskich. Uk. szk. realną w Kijowie i Ak. Szt. Piękn. w Krakowie. W 1915 wst. do 1 p. uł. Leg. W 1917 czł. P. O. W. W 1920 ochotn. w. p. Prof. Szk. Szt. Zdob. i Mal. w Warszawie. Wyk. m. in.: pomn. St. Żeromsk. w Nałęczowie; proj. pomn. J. I. Kraszewskiego w Warszawie; rzeźby w drzewie w zbior. państw. (Głowa Wita Stwosza, Kobieta, Witeź); herby w sali Sejmu; pop. Piotra Wysockiego w Szk. Podch. w Ostrowi Maz.; pop. gen. J. L. Sowińskiego (I nagr. na konk.); proj. pomn. Nocy Listopad. (I nagr. na konk.); Jan z Kolna (w zmn. rozm. na M./S. Piłsudski); barelief na domu Zw. Prac. Samorz. Terytor. R. P. w Warszawie; pop. marszałka J. Piłsudskiego w Min. Skarbu. W 1926 nagr. med. sr. Tow. Zach. Szt. P. Odzn. K. N. Warszawa, Filtrowa 83.

ŻURALSKI TADEUSZ STEFAN. Dr med. * 14. 9. 1894 w Biskupcu, w Prusach Wsch. S. Walentego i Wandy z Koźmińskich. Ożen. 28. 4. 1921 z Jagną Paul. Uk. wydz. lek. Uniw. Poznańsk. Doc. tamże. Podcz. w. świat. sł. w w. niem. Czł. zarządu okr. wlkp. Polsk. Cz. Krzyża. Ogł. m. in.: O leczeniu rzerzączki u kobiet, Podstawy rozpoznania i leczenia zakażeń połogowych, Diagnostyka kiły w okresie ciąży, porodu i połogu, Leczenie spraw zapaln. ginekol. prom. Roentgena, Wytworzenie sztucznej pochwy. Poznań, Wały Wazów 15, tel. 16-10.

ŻURAWLEW JERZY. Art.-muz. Pedagog. * 25. 12. 1887 w Rostowie n. Donem. S. Stanisława i Marii Zofii z Jakubowskich. Ożen. 13. 11. 1918 z Zofią Dąbkowską. Uk. gimn. realne i kl. prof. A. Michałowskiego w konserw. warsz. Prof. Wyż. Szk. Muz. im. Fryd. Chopina w Warszawie. Zał. konserwat. muzycz. w Mińsku Lit. (1917). Inic. i org. międzyn. konk. im. F. Chopina, wymien. konc. laureat. wyższ. szkół muz. w Polsce i za gr., zw. szkół muz. w Polsce oraz zrzesz. laureatów wyższ. szkół muz. w Polsce. Odzn.: K. Z. zł., fr. l., H. 5. Warszawa, Wiejska 19, tel. 9-10-99.

ŻURAWSKI STANISŁAW. Art.-malarz. Pedagog. * 4. 4. 1889 w Krośnie. S. Aleksandra i Janiny z Krywultów. Ożen. 3. 7. 1920 ze Stanisławą Hirschberg. Uk. gimn. realne w Krakowie (1907) i Ak. Szt. Piękn. tamże (1912). 1. 8. 1914—4. 1917 sł. w w. austr. Naucz. gimn. we Lwowie w 1912—14, w Rawie Ruskiej 1917—18, w Rzeszowie 1918—20, w Krakowie od 1920. Czł. zwycz. tow. „Jednoróg", b. czł. zarz. Tow. Art.-Plast. w Krakowie, czł. Tow. Przyj. Szt. Piękn. Wyk.: akty kompoz. fig. zw. z pejz., prace z dziedz. nat. martw. (w Muz. Narod. w Krakowie, Muz. Śl., Muz. Miejsk. w Bydgoszczy oraz w zbior. pryw. w kraju i za gr.). M. in. otrz. med. brąz. na P. W. K. w Poznaniu (1929) oraz nagr. m. Krakowa (1934). Kraków, Batorego 1.

ŻYBORSKI WACŁAW. Urz. adm. og. * 4. 12. 1893 w Kownie. Uk. szk. śr. w Młp. Nal. do org. niepodl. Od 6. 8. 1914 sł. w Leg. Polsk., nast. do 1929 w w. p. Uczestnik

walk o Śląsk. Od 1929 nacz. wydz. bezp. w Urz. Wojew. Tarnop., od 1934 w Urz. Wojew. Warsz., od 1935 nacz. wydz. bezp. M. S. Wewn.; od 8. 2. 1937 dyr. Dep. Polit. M. S. Wewn. Odzn.: K. N., O. P. 4, K. W.4, M. za W., M. 10-l. O. N. Warszawa, al. Ujazdowska 5.

ŻYCHLIŃSKI ALEKSANDER. Ks. Dr Św. Teol. * 13. 12. 1889 w Modliszewie, pow. Gniezno. S. Józefa i Amelii z Graeve'ów. Uk. gimn. w Poznaniu i uniw. we Wrocławiu. Prof. Semin. Duch. w Poznaniu. Cz. Tow. Przyjac. Nauk. Ogł. m. in.: Teologia(1923); Życie wewnętrzne (1931); Tajemnica wcielenia (1935). Szambel. J. Świątobl. Poznań, pl. Nowomiejski 1, tel. 28-90.

ŻYCKA LUDWIKA. Public. Liter. * 5. 3. 1859 w Wilnie. C. Józefa i Pelagii z Radziszewskich. Wykształc. dom., stud. uzup. na uniw. w Krakowie. Prow. tjn. naucz. wśród ludu i robotn. Czynna w walk. o szk. polską. Czł. liczn. org. społ. oraz Zw. Liter. Wileńsk. Prac. w Dzien. Wileńsk., Słowie, Przyjacielu, czasop. krakowsk. Dziś i Jutro. Ogł. m. in.: Praca Polaków na ziemiach mińskich, 3 pow., Nasze prababki i my. Wygł. szer. odcz. Odzn. O. P. 5. Wilno, zauł. Dobroczynny 3 m. 9.

ŻYRKIEWICZ-FURS LEONARD. Rtm. * 7. 4. 1900 w Warszawie. S. Walerego i Janiny z Bobińskich. Ożenił w 1934 z Zofią Rybińską. Pracował w P. O. W. na Ukrainie, po czym służył w 5 p. uł. w. p. Po wojnie w broni panc. Ogł.: Samochody pancerne, Co każdy żołnierz o samochodach panc. wiedzieć powinien, Zwalczanie sam. panc., Bierna obrona przeciwpanc. a czołgi ziemnowodne, Czołgi wczoraj, dziś i jutro, szer. art. fach. i tabl. pogląd. Odzn.: K. N., K. W. 4, K. Z. sr., M. za W., M. 10-l. O. N., M. 3 Maja, Kor. Rum. 4.

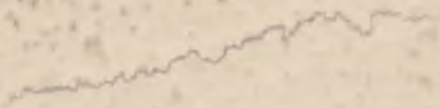
ŻYTOMIRSKA-GRZEBIENIOWSKA XENIA. Mgr fil. Pedag. Literatka. Poetka. * w Kijowie. C. Grzegorza i Magdaleny z Olszewskich. Zaśl. 17. 4. 1933 T. Grzebieniowskiego. Uk. gim. w Zduńskiej Woli (1926), Inst. Franc. w Warszawie (1928) i wydz. fil. (filol.ang.) Uniw. Warsz. Stypend. Fund. Kult. Narod., przebyw.rok w Anglii. Od 1931 nauczyc. jęz. ang. w gimn. Od 1934 red. Bibliotekę Ang. w Państw. Wydawn. Książek Szkoln. Od 1931 czł., a w 1934—35 czł. zarz. Tow. Lit. i Dziennik., czł. Pen-Clubu i Zw. Zawod. Lit. Od 1926 ogł. wiersze, art. liter. i nauk. w Kur. Warsz., Tyg. Ilustr., Pam. Warsz., Okolicy Poetów, Pionie i in. W 1933 ogł. tom poezyj pt. Wiersze. Tłum. wiele poezyj współcz. aut. ang. Warszawa, Wilcza 47, tel. 9-68-23.

ŻYTYŃSKI WACŁAW. Dr wszechnauk lek. * 31. 3. 1887 w Semereczkach, pow. łucki. S. Franciszka i Jadwigi z Macewiczów. Ożenił 21. 8. 1910 z Zofią Rzewuską. Uk. gimn. w Żytomierzu (1908) i wydz. lek. uniw. w Kijowie (1914). 1903—08 czł. polsk. korpor. uczn. w Żytomierzu, 1908 do 1914 w wolnośc. zw. stud. 1914—17 sł. w w. ros. 1920—1922 ochotn. w. p. Kpt.-lek. rez. 1922—1924 asyst. uniw., 1924—32 dyr. szpit. w Rożyszczu (pow. łucki); od 1932 lek. nacz. Ubezp. Społ. w Łucku. Prez. Tow. Przeciwgruźl., wicepr. Tow. Lek., czł. rady miejsk., długol. czł. wydz. pow. Ogł. m. in. O czyraczności w wieku dziecięcym oraz art. w pism. fach. Odzn. M. 10-l. O. N. Łuck, Lotnicza 10, tel. 46.

Wojewódzka Biblioteka Publiczna we Wrocławiu

Dolnośląska Biblioteka Publiczna we Wrocławiu
100229707